

روزگار

مفتدی اقرأ الثقافی

للکتب (کوردی - عربی - فارسی)

www.iqra.ahlamontada.com

کہشتیوں
فریشتهگان
بہ اختیار عملی

ناوهندی روشنبیری و هونه ریی نه ندیشه
به پنهوه بیری چاپ و بلوکرده وه: دانا مه لا حسنه
به پنهوه بیری هونه ریی: باسم ره سام

ناوی کتیب: که شتی فریشته کان (کتیبی به که م)

ناوی نووسهر: به اختیار عه لی

بابه ت: پومان

نۆبه تی چاپ: نووهم ۲۰۱۴

چاپخانه: رجایی / تاران

تیراژ: (۱۰۰۰) دانه

نرخ: (۲۵۰۰۰) دینار

ژماره ی سپاردن: له به پنهوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان

ژماره (۱۳۹۶) سی سالی (۲۰۱۲) سی پندراوه .

ISBN: 978-1-63068-954-4

ماهی نهم به ره هه مه پاریزراوه. به بی رمزامه ندی نووسهر، هیج که س و کتیبخانه و چاپخانه یه که له ناوهوی ولات و دهرمه ویدا ماهی کۆ پیکردن یان له چاپدانه وه نهم کتیبی نییه. هه ره ها که س ماهی نه وهی نییه بی رمزامه ندی نووسهر نهم به ره هه مه یان به شیکسی بغاته سهر تۆری نیفته رنیت یان له شیوهی CD و کتیبی خوینراوه دا بو مه بهستی بازارگانی تۆماریکات. به بیجه وانه شه وه روو به رووی به رپر سیارنیتی یاسایی ده بیته وه.

ناوه ندی روشنبیری و هونه ریی نه ندیشه/ نه ندیشه بۆ چاپ و بلوکرده وه

سلیمانی - شه قامی مه وله وی - ته لاری سیروانی نوی - نهۆمی چواره م

www.endeshe.org ● andesha.library@yahoo.com

<http://www.facebook.com/Andeshacenter>

07501026400

ئەگەر من تارمايىم ياخود سەراب، يان ھەر خودى خۆم، دواچار ھېچ
نېم جگە لە بەرھەمى خەيالى خۆت، خەيالە جۆشدار و شېرزەكەى خۆت،
بەلام ئەو ماناي ئەو نىيە كە من نېم، ھەر كات من لە خەيالى تۆدا بوونم
ھەيىت، وە گەر جگە لە خەيالى تۆ لە ھېچ جىگابەكى دىكەشدا نەبم ، ئەو
ماناي من لە سروشتدا بوونم ھەيە و دەژىم، چونكە خەيالى تۆ دواچار بەشيكە
لە سروشت.

لە پۆمانى «قەشەى پەش» ى تشىخۆفەو

ئەو كەسەى فريشتهيەك لە ناوہەرا پۆشنيده كاتەو، مەرج نىيە بزانييت
فريشتهيەك پۆشنيكر دۆتەو.

تۆماى ئەكويىنى

ھەمووان خەون بە ژيانى ئەبەديەو دەبينن، بەلام زۆربەى خەلك ئەو
ژيانە ئەبەديەيان لە سەر زەوى دەوئت، نەوەك لە ئاسمان.

تېنسى وليامز

پسامان

چيرۆكى يه كترناسىنى «نزار ئيدريس» له گه ل «ليفيتانت هۆمه ر بۆتانى» مېژوو يه كى درىزى هه يه . يه كه مېن يه كتر بېنينيان ده گه رېته وه بۆ چەند سالتىك به ر له ده ركه وتنى «نه غه ده ماردىنى» له زيانى هه ردوو كياندا، ئه و ده ركه وتنه ي شتىكى بنه رته ي له زيانى كه سىان ناگورپىت، له به رئه وه ي تا ئه و جىگايه ي من له پۆحى هه ردوو كيان شاره زابم، كه سىان له و مرؤفانه نىن بكرىت ئاسان بگورپىن . فرىشته گه ليك كه له گورپىنى هه ست و بىر كرده وه ي مرؤف به رپرسن، رىگايان نه كه وتوته سه ر عه رشى دلى ئه وان . ره نكه خانمى ماردىنىش ته نيا له به ر ئه وه خو شىويستبن، چونكه زانىوتى له و مرؤفانه نىن ئه فىن بيانگورپىت . هه ر كه س ئه و دوو پياوه ي له سه ره تاوه ناسى بىت، تىده گات هه ردوو كيان هه موو هۆ و به هانه يه كيان هه يه رقيان له يه كتر بىت . من كه سالانىكى درىز هه ندىجار به شدار و هه ندىجار چاودىر و هه ندىجار ناو بزيوانى ئه و شه ربه دووردرىزه بووم كه له نىوان ئه واندا بوو، ده بىت بلېم، به پى تىبىنىيه سه ره تاييه كانم له سه ر مرؤف، واده بىنم ئه م بوونه وه ره به دبەختەى ناوى مرؤفه، هه رده م به هانه يه كى زۆر و هۆگه ليكى فره ي بۆ كينه و جه نك هه يه، ده توانىت له و سۆنگه و پالنه رانه ي ناشىت وه ك به هانه ي جه نك ته ماشابكرىن، شه ر به رپابكات، زۆرجارىش بۆ رقى درىز و ملاملانىسى بىكۆتا هۆيه كى پىويست نىيه . له زه تبردنىشى له هه واى سه ركه وتن و

بینینی شکستی ئەوانیدی، هۆکهی تەنیا ترسی دیرینی مرۆف نییه له مرۆف، بە لکو سووربوونیکێ ترسناکه له سەر بینینی گەورەیی و بڵندی خۆی له سەر حیسایی نزمیتی و بچوکی ئەوانی تر. مرۆف دەتوانیت بێهێج بەهانهیهک، بێهێج هۆکارێک بچیتە جەنگی گەورەوه. سەرەتا من یاریده دەری «لیفیتانت هۆمەر» بووم له بەندیخانهی «پسمامان». من له مانگی ۵ ی سالی ۱۹۷۴ دا بۆ یهکه مجار لیفیتانتم ناسی، ئەوکات من وهک هەزاران قوتابی کوردی دی دەستم له خویندنی زانکۆ هەلگرت و چوومه پیزی شوێشهوه... برێکی زۆری خویندکارانی هاوێم چوونه دیوی ئێران و له تۆردوگاکانی سەر سنوور نیشته جیبوون، من ئیوارهیهکی باراناوی و تۆف له بنکهیهکی پیشمه رگه ناوی خۆم نوسی و داوامکرد بمانێن بۆ جەنگ. ئەو پیاوهی که له سەر مێزه که دانیشتبوو، که سیکی که تهی بهخۆوه بوو، که رچی هیشتا ههوا ساردبوو، به لام رانکوچۆغهیهکی شالی خۆله میشی له بهردابوو، جامانهیهکی سووری قوتی بهستبوو، یهک له سەر یهک چای تۆخی به قەندی ئێرانییهوه دهخواردوه، سه برێکی منی کرد، ئەو کات جورمیکی لاوازم بوو، له پ و بیهیهت دهرده که وتم. کابرا چاویلکهیهکی پزیشکی پانی له چاودا بوو، چاوه کزهکانی به پوونی له پشت شوشه کانهوه ده بینران، بێهوهی زۆر بیرکاتهوه گووتی «ها پیم بێن، تۆ عەرهبی ده زانیت... عەرهبی ده زانیت یان نا؟ تۆ به که لکی شه پ نایهیت، یان برۆ بۆ ئێران، یاخود ده تننیرم بۆ بهندیخانهی پسمامان، له وێ لیفیتانت هۆمەر که سیکی ده ویت خوینده وارییهکی باشی هه بێت و عەرهبی بزانییت. به وهدا تا سیی دانیشگات خویندوه ده بێت عەرهبیهکی باش بزانییت... وانیه، ده بزانییت یان نا؟». دهنگی کابرا به ناو شریخه و چه خماخه ی پرێژک هه وره گر مه دا که یشته گوئی من. ئەوه یه که مجارم بوو ناوی لیفیتانت هۆمەر ببیستم. من به دهنگی بهرز به کابرای شالپۆشم گووت «به لێن قوربان... به لێن... عەرهبی ده زانم».

کابرا قومیکى لە دیشلەمەکەى دا، بەلام ئەمجارە بە چەشنیک گەرم بوو، هەستەمکرد زبانی داغانکرد. بەتورەبیەو چاکەى تفکردهووە سەر زەویبەکەى بەردەمی و دەستیکرد بە جنیو و زیفەزێق، کەسیک لە دەرەووە بە پەرداخیک ناوی ساردەووە هات و کابرا دواى چەند هاوار هاواریکى درێژ بە منى گووت «بەرۆ... بەرۆ لە دەرەووە چاوەپوان بە. سەعاتیکى تر جیبەکەى پسمامان دیت. ئیستا بەرۆ، هەر ئیستا پێشمەرگەیک پەیدا دەکەم لەگەڵت بێت». پۆژیکى بێتەندازە تاریک و تۆف بوو، لەو پۆژە باراناویانەى بەهار، کە تیشکێک نییە جوانییەکمان بۆ پۆشنباکاتەو، پۆشنییەک لە ناسماندا نییە مرۆف لە پێگایەووە هەست بە ئومێد بکات، زەویش بە چەشنیکى ترسناک نەرم دەینواند. هێند باران باریبوو وام هەستەدکرد گەر چەند پۆژیکى دی بەوجۆرە بیاریت سەرتاپای دنیا وەک ئیسفەنجیکى پزىوی لیدیت و چیتەر ناكریت بە سەر زەویدا بەرۆین. من لە رۆژانى بارانى درێژدا ئەو هەستە ترسناکەم هەبوو کە بشیت چیاکان وەک کۆو خویبەکى پەش بتوینەووە و ئیمە لە ناو لیتەیاندا بخنکێین. ئەو پۆژە ناسمان بیووەستان تورپەیی بە سەرماندا پۆدەکرد. پێگایانەکان زۆرەیان خالی و چۆل بوون. پێشتر ناوی گوندی پسمامان نەبیستبوو. کە گەشتینە ئەوێ جگە لە ژمارەیک مالى پەرتەوازە، هێچى دیم نەبینى. هەندیک سەگ بە کەساسى پیمان وەرپین... دلنایابوو لە بەر بارانى وا بیوچان و لە ژێر ئەو هەموو چەخماخەیه دا غەریزەى سەگەکان تین و تاوی پۆژانى ناساییان نەمابوو. پسمامان وەک زۆریەى گوندەکانى تری ولات لە جینگایەکى عاسیدا بوو، ناشکرا ئەوێ پسمامانى لەویدا دروستکردبوو کەسیک بوو ترساو لە هەموو دنیا. گوندەکە بنکەیکى بچوکى پێشمەرگە و زیندانیکى گەورەى شۆرشى تیدابوو. بینای بەندیخانەکە کۆنە مەخفەرێکى پۆلیس بوو کە پێدەچوو چەند جارێک لە قەوارەى پێشویى خۆى گەورەتر کرابیت. تاکە بینایەک بوو لە بەردى

سېيى و چىمەنتۆ بىت، ھەتا مزگەوتى بچوكى گوندەكە لە بلۆك و دارەرا
 و چىنكۆ بوو. بىناي زىندانەكە لە و رۆژەدا گەلێك غەمگىن دەىنواند... دوو
 پاسەوانى خەوآلوو پىشوازىيان لىكردم و بەكىكيان بە ھەنگاوكە لىكى خاو
 بەرەو ژوورى لىقپىتانت پىشمكەوت. كە چومە ژوورئ، ئەو لە فانیلە يەكى
 بىقۆلى سىپىدا، لە نزیك سۆبايەكى گەرە خەوتبوو، ھەموو گىيانى نىشتبوو
 سەر عارەق. ژوورەكەى بە جۆرىكى ترسناك كونبەر بوو. ژوورەكە تاكە
 پەنجەرە يەكى بچوكى تىدا بوو، ئەويش ھەوابەر بە دەلقىكى تەلخ گىرابوو.
 كە لە سەر سەرى وەستام، گەنجىكى كە لە گەت و سمىل پەش و بارىكم
 بىنى، قزى بە جۆرىكى سەير بۆ دواو ھەلدرابوو ھە. كاتىك لە ژوور
 سەرى بووم، وەك جۆرە ھۆشىكى نەينى و نەزانراو كە لە خەوتنىشدا
 بە ناگايە راپوھ شاندبىت، بە جولەي پىاوئىكى دوزمندا راپەرى و دەم
 و دەست پەلامارى چەكەكەى دا و پويكرە من. بىئەو ھى بترسم يان
 بجولئەو ھە ماشامكرد و گوتم «ئىوارەتان باش، جەنابى لىقپىتانت».
 وەك شەرم لە و پەرچە كردارە خىرايەى خۆى بكات، دەمانچەكەى دانا
 و دەستىكى قوولئى بە قزە پەشە پرەكەيدا ھىتا و بىئەو ھى سەيرى من
 بكات، دەستىكى خستە سەر ناوچاوانى و گوتم «ئىوارەت باش»...
 ھەستمكرد خەونىكى ناخۆشى دىبىت، بەلام بە دەنگىك وەلامىدەو
 وەك لە مېژبىت بمناسىت. گوتم «لە بنكەى سەرەكەيەو نارديوانىم تا
 لىرە بىم بە يارىدەدەرى تۆ». ئەو ھىشتا خەيالئى لای ئەو داخوړيان
 و راپلەكەينە لە ناكاو ھە بوو كە دەرکەوتنى كتوپرى من لە ژوورەكەدا
 خولقاندبووى. بە دەنگىكى گرپ و خەوآلوو گوتم «ئاه يارىدەدەر...
 يارىدەدەر. يارىدەدەرىكى ترمان كەمبوو. واھەستدەكەن ھەموو كەس
 پىويستى بە يارىدەدەر. گەر يارىدەدەرى وەرە ئەسپە نەخۆشەكان
 بكورئىن». وام ھەستكرد بەشىكى ھۆشى ھىشتا لە خەودايە. گوتم
 «من لىرەم بۆ ئەو ھى كاروبارى زىندانەكەتان لەگەلدا ھەلسوړئىم... ھەر

شتيک که ده شيت بنوسريت، من بينوسم، له وەرگرتنى شه هاده تى زیندانه عه ره به کاندا کۆمه کتانبکه م». به سه رسامیبه وه گووتى «زیندانی عه ره ب؟ زیندانی عه ره بمان لا نییه». که ههستا پیاویکی که له گه تم بینى، نیریکى بیئه اندازه جوان، که سیکى باریک به قزیکى ره شى چر و دوو چاوى گه وره وه. هیتستا عاره قه ی خه وى پیوه بوو. به دهسته سړیکى سپى که له ژیر سه رینه که ی دهریته نا، پشتلمى سپى و به دهنگیکى بیزار، وهک دهنگى نه و پاسه وانانه ی به یانیا ن زوو له خاله کانى پشکنیندا ده وهستن، گووتى «تۆ ناوت چیبه، کى تۆى ناردوه بۆ لای من؟». وهک نه وه ی دیل بم و له تۆماری زیندانداندا خۆم نا ونوسبکه م، گووتم «ناوم وه فا ره فعه ته ... به وه فای ره فعه ت به گ بانگمه که ن. خویندکاری پۆلى سیهه مى دانیشگای به غداد، کۆلیژى نه ده بیات، به شى عه ره بى بووم. که شوپش ده ستى پیکرده وه بریارمدا ده ست له خویندن هه لېگرم و بیمه ریزى پيشمه رگه وه. له بنکه ی حاجى باهیر، پیاویکی شال له بهر ناردمى بۆ لای تۆ، شالیکى خۆله میشى له بهر دا بوو، شالیکى خۆله میشى ... ئیتر له وه زیاتر هیچى تر نازانم». له بهر خۆیه وه گووتى «ئیتستا زۆربه ی نه و کوپى قه حبانه به هاوین و زستان شالى خۆله میشى له بهر ده که ن ... سه یر نییه نه ویش ئیتستا شالى خۆله میشى له بهر بکات، ها سه یر نییه». به په له خۆى گوپى، شه پوآل و مراخانیه کی ره شى له بهر کرد و گووتى «باشه به خیریتیت. تۆ ئیشیکى زۆرت نییه. کارى سه ره کیت نه وه یه گوئ له من بگريت ... گوپیگره وه فا ... وانیه، ناوت وه فا نییه؟ گه ر یه کیک له و کوپى قه حبانه تۆى ناردوه تا بزانییت من لیتره چى ده که م، پیمبلئ. من ناتوانم بیهۆ ده رتبه که م، به لام گه ر هاتوویت بۆ نه وه ی بزانییت بارودۆخى زیندانییه کان له چیدایه، قسه بکه ... بۆ نه وه ی له گه ل یه ک ریکه وین». من به دهنگى به رز گووتم «هیچ کوپى قه حبه یه ک منى نه ناردوه بۆ ئیتره. پیاویکی شال له بهر ناردمى بۆ ئیتره، نازانم

گەر كوپى قەحبە بىت يان نا... ھىچ كەس بە چاويدا ديار نىيە كوپى قەحبە يە يان نا». ئەو ۋەلامە لە سەرەتاۋە جۆرە پىزىكى قوۋلى لە نىوان من و ئەودا دروستكرد، پىزىك سالايتكى دوورودرىژ ژيا و بەرگەي چەندىن گۆرپانكارى گەرە گەرەي دونىاي گرت. دواي بىدەنگىيەكى كەمىك سەنگىن و درىژ، پشتىنەكەي بەست و بە ئەسپاي گوتى «باۋەرت پىدەكەم... بە راستى باۋەرت پىدەكەم».

دوايى چووين بۆ ئەۋەي ئەسپەكان بكوژىن.

لە كادانئىكى گەرەدا پىنچ ئەسپ و ھىستىرىكى نەخۆشمان بىنى، پىكرا بە جۆرىكى سەير لەر بووبوون، دىمەنىكى ترسناكيان بوو، پىدەچوو بە دەست دەردىكى ناۋازەۋە بنالينن، زگيان بە شىۋەيەكى ترسناك ھەويكردبوو، چاويان ۋەك چاوي ئەو كەسانەي دەبرىن بۆ تىرباران دەرىۋوقىيوو. ليفىتانت بە خۆي و تىفەنگىكەۋە پىش من كەوت و گوتى «دەردىكى ترسناك لە ناۋ پەشەۋلاغاندا بلالوۋتەۋە... گەر نەۋەستىت زىانى زۆر لە شۆرش دەدات، زۆرىەي كۆمەك و ھىمدادى ئىمە بۆ سەنگەرەكانى پىشەۋەي شەپ، بە ھىستىر و گويدرىژ و ئەسپ دەچىتەرىۋە... دەبىت ھەموو ئەسپ و ھىستىرىكى نەخۆش بكوژىن. ئازەلى نەخۆش ۋەك مروۋى نەخۆش سوودىكى ئەۋتۆي نىيە. ئىمە لە شۆرشداين، دەبىت شتە سوودبەخشەكان ھەلگىرن». دوايى ماۋەيەك پىدەنگ بوو و بىتەۋەي سەيرمىكات، گوتى «مروۋى لاۋاز ناتوانىت لىرە بژى... كەسى زەغىف ناتوانىت لەگەل مندا كاربكات، زىندانى پىسامان ناۋبانگى خۆي ھەيە و دەبىت ئەۋ ناۋبانگەي بىمىتت. كە منيان نارد بۆ ئىرە، بۆ ئەۋەبوو ناۋبانگى زىندانەكە رىزگارىكەم. بەلام ئىستا كۆمەلىك بىشەرەف، كەسانىك كە نازانن واجىبى ئىمە چىيە، دەيانەۋىت بە ناۋى ئىنسانىيەتەۋە لىرە دەرمانپەرىنن. بەلام سەرەتا دەبىت ئەم ئەسپە نەخۆشمانە بكوژىن، بۆ ئەۋەي دەردەكەيان بلالونەبىتەۋە... دەبىت ھەموو

ئەم ئەسپە نەخۆشانە بکوژین».

بێئەوهی بوەستت، چووہ سەر بەکیک لە ئەسپەکان و کلاشینکۆفەکی خستە سەر پێ و دەستی پیاوانا و تەنیا یەک فیشەکی تەقاند. گوللەکی لە نیوجاوانەوه ئەسپەکی سەمی و خۆینتکی کەمی لێتات. من بێئەوهی بەزەبیم بە ئەسپەکەدا بێتەوه، سەیری ئەو جولە لاواز و ناوئەمێدەیی چوارپەلیم کرد کە کەمیک بەرزیکردنەوه و وەک لە نازاریکی گەورە پزگاری بوویت، خاوەنناییەوه سەر زەوی. لیفتانت کلاشینکۆفەکی بۆ درێژ کردم و گووتی «بەوجۆرە، هەموویان بکوژە... بەوجۆرە، ترس و دوودلی ناویت».

من کەستیکی پۆمانسی نەبووم، لەو پۆشنبیرانە نەبووم کە دەچنە شۆرشەوه بۆ ئەوهی خۆیان لە نازاریکی گەورەیی ویزدان پزگاریکەن، لەوانەیی ئەو دەم بە لێشاو دەهاتنە پیزی شۆرشەوه تا خۆیان لە گوناھتکی نادیار پاکبکەنەوه، تا بیسەلمینن کورپی میللەتن. لەوانەش نەبووم لە شۆرشدا خۆیان لە دەزگاکانی راگەیانندا دەشاردەوه، دەیانەویست لە دوورەوه ژبانی شۆرش بژین... من لێرەبووم بۆ جەنگ، بۆ کوشتن، بۆ تەقەکردن. شۆرش لای من بە مانای یەکەم نامادەگی بوو بۆ خۆینپشتن. بە هەستی جەنگاوەریکەوه کە لە خۆین ناترسیت، بێئەوهی هیچ بلێم تەفەنگەکەم وەرگرت و بە شیوازی ئەو، بێئەوهی ترسیک نیشانبدەم یان دەستم بلەرژیت، یەک دوا یەک، بە ئارامی و سەبریکی وەستایانەوه ئەسپەکانم کوشت. پێدەچوو لیفتانت چاوەرانی ئەوهی لە من نەکردیت، وەک مندالێکی شاری منی بینیت لەوانەیی شۆرش دوور بە دوور شەیدایاندەکات، بە هیمنی و بە خەندەبەکەوه گووتی «بەوجۆرە بە دلەمیت... بە دلەمیت... گەر دەتەویت تەماشای ئەسپە کوژراوەکان بکەیت و ببینیت مەخلوقاتە بێکەلکەکانی خودا چۆن گیان دەسپێن، کەمیک لێرە بەمێنەرەوه. من ئارەزوویبەکی زۆرم هەبە،

سهیری هموو شتیکی مردوو بگم... مه خلوقات له کاتی نازار چه شتن و مردندا پوخساریکی تریان ههیه، زۆر حه زده کهم سهیری چاویان بگم... به لام من کارم ههیه... کارم ههیه و ده بیئت برۆم».

وهک ئه وهی ئیشیکی گرنگم جیبه جیکرد بیئت، به شانازییه وه به لیفیتانتم گووت «منیش دیمه ده ری... دیمه ده ری... نامه ویت لیره بمینمه وه».

لیفیتانت به خیرایی پیشمکهوت و گووتی «ئه وهی له مردوو کاندایه رقم لیه تی ئه وهیه، هه ندیکیان زۆر به یاده وه ریبه وه ده نووسین، یاده وه ری تاکه جلیکی پیسی ئینسانه ناتوانیت زوو زوو بیشوات، به لام من له خه یالمدایه سندوقیکی رهش و داخراوم ههیه، هه موو مردوه کان فریده ده مه ئه و سندوقه وه».

ئه وه سه ربوردی سه عاتی به که مم بوو له گه ل لیفیتانندا. ئه وکات نه مه زانی ئه و په یوه ندییی له م پۆژه تۆفانه دا دروستبووه، زیانیکی دووردریژ له گه لمدایه ده ری... سه ربوردی ئه ویش وهک چیرۆکی نه وه یه کی لیدیت هه رگیز نه وه نده هیمن نازین، بتوانن بی نازاری پۆزانه، شه وان به نارامی بخه ون.

ده رباره ی مندالی نزار ئیدریس

ئاخۆ مندالان له سه ر سروشتی باوانیان دروستده بنه وه؟ هه ر کهس بیه ویت چیرۆکی سه رده میکی دریژ بگپرتیه وه، ده بیئت که م تا زۆر وه لامی جۆره پرساریکی وه ها بداته وه... نا من له وانه نیم که هه ر شتیگ له زیانی گه وره کاندایه پوویدات، بیگپرمه وه بو کاریگه ری په روه رده ی سه ره تایی و دوا ی ئه و خورافه ته گه مژانه یه بکه وم که ده لیت هه ر چی به لایه ک مرۆف له نه وه د سالیشدا به سه ر خۆی و ئه وانای دیدا ده یه ئیت، پیشه که ی له

یه‌که‌م سالانی سه‌ره‌تای ژیانیدایه . گهر بتوانن ئه‌م چیرۆکه تا کۆتایی بخویننه‌وه، په‌نگه پوونتر بزنانن باس له چی ده‌که‌م . مرۆف بوونه‌وه‌ریکی له‌وه ئالۆزتره، بکریت بۆ وه‌ها ره‌وت و کلێشه‌یه‌ک کورته‌بکریته‌وه . دیاره ئالۆزییه‌که‌ی له‌وه‌وه نه‌هاتوه که ماشینیکی بیخه‌وش و سه‌نه‌تیکی سروشتی بیگه‌رده، نا .. ته‌واو به پیچه‌وانه‌وه . من وه‌فای په‌فعت به‌گ، که ئیستا له‌و په‌ری نانو‌میدیه‌وه ئه‌م چیرۆکه ده‌گێرته‌وه، واده‌بینم که مرۆف بوونه‌وه‌ریکی ناته‌واوه، ماشینیکه له کارخانه‌یه‌کی ساخته‌کار ده‌رچوو، دروستکه‌ریکی هه‌یه به مه‌به‌ست یان بێ مه‌به‌ست پرێکردوه له‌که موکوورتی ترسناک، به‌ جوړیک گهر ورد به‌روانین ده‌بینین توانا و هیزی مرۆف به‌راورد به‌ سه‌ختی ئه‌و دونیایه‌ی تێیکه‌وتوه، شایه‌نی پێکه‌نینه . نا من زۆر گالتهم به‌وانه دیت که ئه‌گه‌ر منداڵ له ژینگه‌یه‌کی به‌ددا گه‌وره‌بوو، له‌ بابیکی سه‌رخۆش و چه‌قۆکیش، به‌لام دواتر بلیعت ده‌رچوو، ده‌لێن بلیعه‌تییه‌که‌ی ده‌گه‌ریته‌وه بۆ ئه‌و منداڵیه‌ سه‌خته‌ی، بۆ ئه‌و ژنیگه دلپه‌قه که توانا و ئیراده‌ی تیدا خرۆشانده‌وه، به‌لام هه‌مان منداڵ گهر ببیته‌ پیاوکوژ، هه‌مان تیوره‌ساز و هه‌مان ده‌سته له‌ پزیشکانی عه‌قل و ده‌رون ده‌لێن، ئه‌وه ده‌ره‌نجامیکی سروشتیه‌ی، که‌سیک له‌ دایک و بابیکی وه‌ها بووبیت، هه‌ر ده‌بیت جوړه‌ پیاوکوژیکی وای لیده‌رچیت . نزار ئیدریس نمونه‌ی ئه‌و جوړه‌ مرۆفه‌ بوو که شتیکی لیده‌رچوو ته‌واو جیاواز له‌ دایک و باوکی .

منداڵی نزار له‌و منداڵیه‌ سارد و غه‌مگینانه‌بوو، که گێرانه‌وه‌ی ده‌توانیت دلی هه‌موومان ته‌نگبکات . منداڵی نزار، دابه‌شبوونیکی قوول و گه‌وره‌یه له‌ نیوان باوکیکی مه‌لادا که له‌ بلنډگۆی مزگه‌وتی گه‌ره‌که‌وه به‌رده‌وام پڕ به‌ ئاسمان هاوارده‌کات، شه‌ر به‌ کۆلان و هه‌ور و ئاده‌میزادان ده‌فرۆشیت، ده‌قیرپنیت، که‌ف ده‌رده‌دات، له‌ سه‌ر مینبه‌ر ده‌بووریته‌وه، فه‌توا ده‌رده‌کات، خه‌لک ده‌خاته‌ گریان . ئه‌م دونیایه له‌گه‌ڵ دونیای دایکیدا

که بـه رده وام به ناسکی گورانی ده لیت و له سه ره خو له ناو ماله که دا سه ماده کات، هیچ شتیک کویان ناکاته وه. باوکی پیاویکی بیوتنه بوو له بالابه رزی و که ته پیدا، له و جوره نیوه دیوانه ی کاتیک به پیکادا ده پون به حوکمی هیزی ههنگاو و سهنگی له شیان، شته کانی نزیکیان ده لرینه وه. مه لا ئیدرسی نهستی، له و دینداره ره شه رستانه یه که له گنجییه وه ده توانن به نیگا و قسه و تیروانینه نه خلاقه راکانیا ن ههستی ترس و پیری له ده ور به ری خو یاندا بچینن، له وانه ی به لاغه تیکی وه ها شه ی تانیا ن هه یه ده توانن وابکن بئ نه وه ی کاریکی به دیشمان کرد بیت، خو مان به نه هلی دوزه خ و به شایسته ی سزای خودا ببینن. بـه رده وام جبه ی کی ره شی دریزی له به ردا بوو، میزه ریکی سپی له شی فونی ته نک ده به ست. شی فونیک له سه ری نه ودا هه موو نازکی خو ی له ده سئدابوو، له بری نه وه ی و یقاری بداتی، ترسناکتر و سامدارتری کرد بوو. ده نگیکی وه ها گپ و گه وره ی هه بوو، له کاتی وتاری دینیدا نه وه ک ته نیا شیشه ی بلندگوانی ده له رانده وه، به لکو شوشه ی په نجه ره کانی گه ره ک، چلچرای هه لواسراو به سه قفه کاندا ده له ری نیته وه و ده یانه ی نیته جو له. که سیک بوو ده ی توانی هه موو شتیک بترسینیت، ژنه بچوک و بیجورمه که ی نه بیت که بـه رده وام مه لای وه ک که سیکی لاواز ده بینی که له ترسی شتیکی نادیار هاوارده کات و ده قیرپنیت و به ناوی خوداوه کینه به باده دا. له مندالییه کی زوه وه شه پیکی گه وره له نیوان مه لا ئیدریس و په ریسا خاندا له سه ر شیوازی په روه رده کردنی منداله که به رپاده بیت، شه پیک که م و زور له هه موو خیرانیکدا هه یه، ده ره نجامه که شی شتیکه، جیاوازتره له وه ی شه پکه ران چاوه پوانیده کن. دایکی ده یویست منداله که له جیهانی مزگه وت و دونیای خوتبه ترسناکه کانی باوکی دوربخاته وه و بیخاته بهر خویندنیکی ناسایی که تپیدا کوپه که هه ست نه کات قه رزکی به رامبه ر دونیا له سه ره. ئیستا ماف به خو م ده دم، بلیم هه ر له بنه په ته ورا

پهریسا خان ویستویتی کورپه‌که‌ی بۆ ژیانیکی ئاسایی دور له هه‌موو ترسیگ ئاماده‌بکات، شتیگ له بویری تیدا بچینیت که دواتر له ناخی نزاردا به ریگایه‌کی چه‌وتدا تیپه‌پی بیت. په‌نگه هۆی ئه‌و خواسته قووله‌ش بگه‌رپته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی خانمی دایک، بیدینی و ژانی ساده و ئاسان وه‌کو یه‌ک ته‌ماشاده‌کات و پیکه‌وه گزینانده‌دات. په‌ریسا خان باوه‌پی وابوو، ده‌توانیت بیته‌وه‌ی پتویستی به هیچ مه‌لایه‌ک یاخود دینیک بیت، بزێ. هه‌لبه‌ت گه‌ر دور بروانین ده‌شیت بیدینی گه‌لێک مانای هه‌بیت، له چه‌ند په‌لایه‌ک و چه‌ند ئاستیک دروست بووه. جگه له ئه‌زموونی خانم من له ئه‌زموونی خۆشه‌وه تیده‌گه‌م که بیدینی مانای بیخودایی نییه. خانمی په‌ریسا خانمیک بیدین بوو، بیته‌وه‌ی بیخودا بیت... سه‌یر له‌وه‌دایه‌که ئه‌و هیچ شیوه په‌یوه‌ندییه‌کی له نیوان دین و خودادا نه‌ده‌دۆزییه‌وه. ره‌نگه پیتان سه‌یر بیت گه‌ر بلیم خانمی په‌ریسا خودای به تاکه پشت و په‌ناش به‌رابه‌ر زولمی دینداران ده‌زانای، پیشی وابوو، به‌شی هه‌ره زۆری دینداران دوزمنی هه‌ره گه‌وره‌ی خودان. بۆ ئه‌وه‌ی له‌و حاله‌ته‌ش تیبگه‌ین، ده‌بیت شتیگ له ژانی راسته‌قینه‌ی په‌ریسا بزانی، که نه‌گه‌رچی خانمیک بچکۆلانه بوو، به‌لام ناسکی و وردییه‌کی سیراوی هه‌بوو، ده‌نگی موسیقایه‌کی نه‌رم و نه‌غمه‌یه‌کی هه‌منی وه‌های تیدا‌بوو، وایده‌کرد مرۆف چاوانی لیکنیت و ته‌نیا گوئیستی ئه‌و ئاوازانه بیت که له گه‌روی دینه‌ ده‌ری. نزار بالای باوکی و ناسکی پوخساری دایکی به ئیرس بۆ ده‌مینته‌وه، وه‌ک په‌ریسا خانیش ده‌نگخۆش و چه‌نه‌ی بوو. چیرۆکی شووکردنی په‌ریسا به‌که‌ستیگ وه‌ک مه‌لا ئیدریس به سه‌رهاتیک سه‌یره. مه‌لا و په‌ریسا خان له مایسی سالی ۱۹۵۶ دا له گوندیکی نزیک مه‌هاباد یه‌کتر ده‌ناسن، وه‌لێ به‌لگه‌نامه‌ی زه‌ماوه‌ندیان دۆکۆمینتیک ده‌وله‌تی پادشاهی عێراقه. چیرۆکه‌که وه‌ک بیستومه به‌مجۆره‌یه، مه‌لا ئیدریس که له

باب و باپیرانییه‌وه مه‌لازاده‌بووه، به فرمانی بابی ده‌که‌وئته گه‌شتیکی دریز به‌تخوبی کوردستانی خوره‌لاتدا تا بۆ خۆی کیژی «خیزانئیکی ئیماندار» بخوازیت. پئنده‌چیت ئه‌وه خه‌وئیکی دیرینی بابی بووئیت تا تا‌قانه‌ کوپی ببئته نه‌سیبی خیزانئیکی ئابنی و مه‌لازاده، به‌وه‌دا بابی پای و ابووه کوردانی عیراق تا‌عوونی فه‌سادئیکی بیچاره‌یان له‌ ناودا بلا‌وئوته‌وه و به‌ سوپئیکی شه‌یتانی میژووی خویاندا ده‌پۆن. بۆ ئه‌وه‌ی خانه‌واده‌ی خۆی له‌ ناگری ئه‌و فه‌ساد و پیسییه‌ بیاریزیت، ئامۆژگاری کوپه‌که‌ی ده‌کات تیشوو هه‌لگری و تا کیژی خانه‌واده‌یه‌کی مه‌لازاده نه‌خوازیت، نه‌گه‌رئته‌وه به‌م ولاته‌دا، چونکه‌ وه‌ک ئه‌و گووتووئیتی له‌ نیو ژنانی مه‌مله‌که‌ت و شاری خۆیدا داوئینیک به‌ پاکی نه‌ماوه و هه‌ر کیژیک ئه‌و بیکاته‌ هاوسه‌ر، ناتوانیت دلنیا‌بئیت که‌ پیشتر ده‌ستی دی به‌رنه‌که‌وتوووه و لیوی دی نه‌یگه‌ستوووه. ئیدریس که‌ تازه به‌ تازه خوئندنی ئابنی ته‌واوکردوه و ته‌یاره‌ بۆ وه‌رگرتنی کاری مه‌لایی له‌ جیگایه‌کی ولاته‌دا، وه‌ک بابی ئه‌و گومانه‌ قوولئیی له‌ ژن و کچانی مه‌مله‌که‌ت هه‌یه و به‌ ئومئیدی دۆزینه‌وه‌ی خانمئیکی پاکیزه‌، که‌ پیشتر په‌نجای هه‌چ که‌ستیکی به‌رنه‌که‌وتبئیت و لیوی که‌س نه‌یگه‌ستبئیت، له‌ سنووری سه‌رده‌شته‌وه ئاودیوی ئیران ده‌بئیت و ده‌ست به‌ سه‌فه‌رئیکی دریز و پر ناومئیدی ده‌کات. مه‌لا ئیدریس خه‌وئیتی ده‌ستی بگاته‌ کیژی یه‌کیک له‌ مه‌لا ناوداره‌کان، یان کیژی ئیمام جومعه‌ی یه‌کیک له‌ شاره‌ گه‌وره‌کان... له‌ هه‌موو شاره‌کانی خوره‌لات لاده‌دات، ده‌مئینته‌وه، ده‌چیته‌ مزگه‌وته‌کان، له‌ پشت ئیمامه‌ ناوداره‌کانه‌وه سوژده‌ده‌بات و هه‌لده‌ستیتته‌وه، خۆی له‌ ئیمام جومعه‌کان نزیکه‌ده‌کاته‌وه، به‌لام قه‌لافه‌تئیکی هه‌ند بلند و ده‌نگئیکی وه‌ها به‌رز و جووتیک چاری وه‌ها سامناکی هه‌یه، هه‌ر خانمئیک ده‌بیینئیت که‌رچی به‌ هه‌ببه‌ت و بالایی سه‌رسام ده‌بئیت، به‌لام ده‌موده‌ست توندی و دلپه‌قییه‌کی وه‌های تیدا ده‌خوئینته‌وه، ده‌ترسیت و خۆی ناداته‌ ده‌ست

جۆره وه سوه سه يه‌كي وه‌ها، شوو به پياويكي له مجۆره بكات.

ئيدريس شار دواي شار ناوميدى خۆي تاقيده كاته وه . پيڊه چيٽ له وه گه شته وه رقي له ژن و گوماني له ئاده ميزادان گه و ره تر بوو بيت ... هيج شتيك له كينه ي پياويك تر سناكتر نيه كه جار دواي جار ژنان ناوميد بيه‌كه‌ن . گه شتي مه‌لا ئيدريس به خۆره لاتي نيشتي ماندا دوو سال ده بات، له وه سه فه ردا داواي ده ستي ده يان خانمي مه‌لا زاده ده كات كه پيكر به حورمه ته وه داواي قه بوول ناكه‌ن و به هانه شيان نه وه يه كه « له بهر شوو له شاري خويان سه فه ر ناكه‌ن » . دوا جار له گه شتي گه رانه وه‌دا، مه‌لا له يه كيك له گونده بچو كه كاني ده و رو به ري مه‌ها باد لاده دات تا شه ويك پشوبدات . له وه شه وه‌دا له مالي مه‌لا ي گوند، په ريسا ده ناسيٽ كه كيژكي ده نگخوش و گورجه و به جليكي شوپي خانماني نه ويوه له مالدا هه لده سوپي . نه وه شه وه له نيوان مه‌لا مه‌سعودي به سيري باوكي په ريسا و مه‌لا ئيدريسدا گفتوگويه كي بيوتنه و قوول داده مه زپيٽ، سه بهاره ت به په رسياريكي گه ليك پيچاوي و ئالۆز « ئايا ئينسان به بيديني له دايك ده بيت يا خود به ئيمانداري » . مه‌لا ئيدريس راي وايه كه خودا هه موو ئاده ميزادان به ئيمانداري دروسته كات و دواتر به كاريگه ري فيتنه و فريوي دونيا مرؤف له ئيمان وه رده گه رپيٽ . مه‌لا مه‌سعودي به سيري به پيچه وانه وه راي وايه، خودا هه ر له نه زه له وه هه ندي مرؤف به بيديني دروسته كات، به لگه شي په ريساي كيژي خويه تي كه هه ر له مندالييه وه هيج تيگه يشتيكي بو دين و هيج تيشكيكي په سه ني ئيمان له ده رونيدا نيه . مه‌لا ي به سيري به پووني ده ليٽ « ئيمان حاله تيكي ده رونييه، مرؤف كه ديته دونيا وه ده شيٽ قابيليه تي كوفري له گه ل خويدا هيتا بيٽ يا خود نا » . مه‌لا ئيدريسش سووره له سه ر نه وه ي ئيمان توويكي خوداييه و له ده روني هه موو مرؤفيكدا هه يه، به لام ئاودان و خزمه تكردني له سه ر مرؤفه كانه . له وه

شەو دا مەلا ئىدرىس بە دەنگە زلەكەي بە بابى پەرىسا دەلئەت «گەر ئىوھ كىزى خۆتان بە من بېخشن و بە مېرد قەبوولمېكات، وادەكەم ئەو تۆرى ئىمانە ئەزەلەيە لە دلئەدا سەوزبەت و ئىوھش لە بەردەم بارى تەعالادا پاك و پووسور دەرىكەون». پەرىسا ئەو شەو بە پىكەننەو، وەك فرىشتەيەكى پۇخسووك دەلئەت «مەلا ئىدرىس، شووت پىدەكەم، بۆ ئەوھى بزائەت ئىنسان دەتوانئەت بى دىن بژى و هېچ عەبىيەكىشى نەبەت».

ھەر كەسك لە ئىمە لەو ساتەوختەدا لەوئى بايە دەيگوت «ئەم خانمى پەرىسايە گرەويكى دۇراو دەكات». مەلا لە ھەموو پوويەكەوھ لەم كچە ناسك و بارىكە بەھىزتر دەردەكەوت، كىزەكە شارەزايەكى لە زانستە دىنيەكاندا نەبوو، بەلام باوھەرى و ابوو باوھەيتان بەدىن بى بناغەيەكى پىشىنە لە دەروندا نازى و دەبەتە ھەستىكى درۆزن. بەلام خانمى ناسك، ھىزى شادىي و ژيان لە دەمارە بچوك و لە خويئە گرەمەكەيدا وھا بەجۆش بوو، لە خۆي پادەبىنى رۆژىك لە رۆژان مەلا بخاتە سەر كەلگەلەكانى خۆي و جبەي پى فرېدات و كارتىكبات لە يەكئ لە شارە گرەكاندا پىشەيەكى نوئى بدۆزىتەوھ. مەلا ھەر شەوي يەكەم ھەستىكى تىدا دروستبوو كە ئەم ئەزمونە شتىكى نوئى و سەختە كە بە دوورى نازائەت شەيتان كلكىكى لە يارىيەكەدا ھەبەت، تا زەفەر بە ئىمانى ئەو بەرەت. بەلام پىي شەرمبوو دواي دوو سال بى ژن بگەرپتەوھ بۆ لاي شار و خانەوادەي خۆي... ئىستا بوونى ژنىك لە ژيانيدا لە ھەر شتىكى دى گرنگتر بوو، دەيتوانى بۆ لادانى ئەو شەرم و ئابرووچوونە ھەموو شتىك بكات، ھەتا ئىمانى خۆشى بنىتە بەر تاقىكردنەوھە. بەوجۆرە ژن و مېردايەتى ئەو جووتە لە جەنگىكى ھىمنەوھ دەستى پىكرد، كە لەگەل تىپەپىنى كاتدا بووھ يارىيەكى ئالۆز. بەوھدا مەلا ھەم زل و ھەم دەنگ بەرز و بېرەحم بوو، دەبوو پەرىساي ناسك

له شهوی به‌که‌مه‌وه چه‌که نه‌پن‌بیه‌کانی خوئی بخاته کار. دلته‌زینترین چه‌کی خانم‌یکیش نه‌وه‌یه نه‌هیل‌یت له شهوی بوکینیدا می‌رده‌که‌ی ناسان ده‌ستی بۆ به‌ریت. نه‌وه چه‌کیکه له هه‌ره چه‌که کوشنده‌کان، گه‌ر هوشیارانه‌ش به‌کار‌بیت، نه‌نجامی بی‌وینه‌ی لیده‌که‌و‌یت‌ه‌وه. له جو‌ره کرداری وه‌هاوه سه‌ری سندوق‌یکێ عه‌جایه‌ب هه‌لده‌دریته‌وه، که ده‌شیت هه‌موو شتیکی تیدا‌بیت، هه‌موو ده‌ردیک و هه‌موو ده‌رمانیک، زۆر نه‌ینی گه‌وره‌ی پاشه‌پۆژ و زۆر پیزی گه‌وره و زۆر گومانی قوول. ده‌بیت بزانی‌ن که په‌ریسا له‌وه ناگادار بووه که مه‌لا ئیدریس دوو ساله‌ شاره و شار بۆ ژن ده‌گه‌ریت، نه‌و دۆخه‌ی خویندۆته‌وه که چ چاوه‌روانییه‌کی شیتانه و چ چه‌زیکێ نیرانه‌ی کلپه‌کردو له ده‌ماره نه‌ستوو‌ره‌کانیدا بووه، له‌و شه‌وه‌دا به‌ر له‌وه‌ی به‌یل‌یت په‌نجه‌ی بۆ‌به‌ریت، سویندیکێ به‌خودا و به‌ نیمان و به‌ ته‌لاق لیوه‌رده‌گریت، بۆ نه‌وه‌ی بیخاته سه‌ر نیمانی خوئی نابیت توندوتیژی و زه‌بر به‌کار‌به‌نینیت، هه‌ر کاتیش ده‌ستی به‌رزکرده‌وه و نه‌زیتی نه‌ویدا ژن و می‌ردایه‌تیان به‌تال بیت و کاریان به‌یه‌که‌وه نه‌مینیت. مه‌لا ئیدریس جگه له‌وه‌ی به‌و مه‌رجه پازی بیت، چاریکی نییه ... نه‌وه له سه‌ره‌تاوه تا کۆتایی قه‌لغانیکی نه‌ستوو بۆ په‌ریسا دروسته‌کات، بتوانیت دلخۆش، ئازاد، بی‌غم له مالدادا گۆرانی بل‌یت و سه‌مابکات و پتووستی به‌ هیچ نیمانیک نه‌بیت.

هه‌ر له سه‌ره‌تاوه خانمی ناسکی سابلأغی، به‌ می‌رده‌ زله‌که‌ی گووت «که خیانه‌ت ناکه‌م، له به‌ر نه‌وه نییه ئاین پێمه‌ل‌یت «زینا مه‌که»، به‌لکو من خۆم نامه‌و‌یت خیانه‌ت‌بکه‌م. که دزی ناکه‌م، له به‌ر نه‌وه نییه دیانه‌ت ده‌ل‌یت «دزی مه‌که»، به‌لکو پتووستیم به‌ دزی نییه. که که‌س ناکوژم له به‌ر نه‌وه نییه ئاین ده‌ل‌یت «پیاومه‌کوژه»، به‌لکو خۆم حورمه‌تیکێ گه‌وره‌م بۆ پۆخه‌به‌ران هه‌یه».

شه‌ری در‌یژی نیتوان مه‌لا ئیدریس و په‌ریسا له شه‌ری نیتوان هه‌نگیکێ

بچوك و دىۋىكى گەورە دەچىت. پەرىسا ھىچ نىيە جگە لە ھەنگىكى بزۆك و بەجولە كە بەردەوام بە دەورى دىۋىكى گىژدا دەسورپتەو... ئەو دەفرىت، گۆرانى دەلىت، بە دەورى خۇيدا شادى بلأودەكاتەو، بە گۆرانىيەكانى مەلا مەستدەكات، ئارەزوى دەجولئىت، شەھوۋى دەخاتە جۆش، تورپىي خاودەكاتەو، وادەكات ئارامتر قسەبكات... بە جۆرىك مەلا ھىدى ھىدى ھەستدەكات، ھىندەى قاجى دەخاتە ئەم دىوى دەرگای مأل و پوو لە خىزانى خۆى دەكات دەبىتە مروفئىكى دىكە، دەبىتە كەسىكى جىاواز كە پىۋىستى بە وىقار و ھاوارى دەروە نىيە. مەلا پۆژ دواى پۆژ دەگاتە ئەو بېروايەى، ژنەكەى ئەو تاكە مەخلوقىكى دونىايە پىۋىستى بە ھىچ شەرىك و ياسايەك نىيە، چونكە ئەو ھى خودا لە مروفئى داوادەكات، خودا بە جۆرىكى نەئىنى لە ئاكارى ئەم خانمەدا نوسىۋىتى، ئەو جوانىيە كەسانى دى بەزەبرى ئىمان و بە دەستكرد لە خۆياندا دروستىدەكەن، خانمى سابلاغى بىن زۆر لە خۆكردن، بىئەو ھى پىۋىستى بە پىسا و شەرىعەت بىت، لە ئەزەلەو لە پۇچىدا نەخشكراو. بەلام مەلا كە دەرواتە دەرى، كە دەچىتە سەر مېنبەر، كە دەست بە خوتبەدان دەكات چ ئاگرىك ناتوانىت لە مألەوە دايگرسىتت، چ ئىمانىك ناتوانىت لە مألەوە جۆشىدات، چ تورپىيەك لە مألەوە خاموشىدەكات، لەوئى ھەمووى دەردەھاوئتە دەرى و بە دەنگىكى گرگاناسا، ھەك ھاوارى دلئىكى برىندار دەيكات بە ئاسماندا. خوتبەكانى مەلا ئىدرىس پردەبن لە تورپىي گەورە، لە تۆمەتباركردنى دونىا بەبى دىنى، لە نالەين و شەكوا لە بلأوبوونەو ھى كوفر، لە بانگەئىشت بۆ كوشتن و ويرانكردن. بەرامبەر ئەم ھاوار و نەپەوازيەى مەلا، پەرىسا لە مألەوە لە كاتى چىشت لىنان، كاتى نانكردن، كاتى قاپشۆرىن، كاتى گسكدان، ھەردەم گۆرانى دەلىت... ھەتا ئەو كاتانەش كە مەلا لەگەل پەرىسادا دەخەوئت، ئەو لە جىاتى نالەونرەكى ژنانە بە ئاوازيكى نەرم گۆرانىيەكانى خۆى دەبىژئت.

له كاتى خه ويشدا مه لا هميشه له دهنگى گورانى نهو به ناگاديتته وه ده بينى ژنه كى به خه وتنه وه له جيگا كيدا دانيشتووه و گورانى ده لئيت، يان به دهم خه وه وه ژوره كان ده گپرئت و ناوازه كانى ده چرئت و هيچ هاوارئكى نهو بيدارى ناكاته وه .

نزار له و پيكدادانه سه يره دا گه وره ده بيت، له به ريه ككه وتنى دهنگى ناسك و نه فسوناوى دايكى، له گه ل دهنگى تورپ و جه نكاوهرانه ي مه لا نهو به ره مه ي پيكدادانى دوو دونيايه ... دواتر كيميائى نهينى نهو دوو دهنگه هميشه به دواى نزاره وه ده بن .

مندالئى نزار، مندالئيه كى ناسان نه بوو، باوكى سووربوو له سه ر نه وه ي بيبات بو مزگه وت و وابكات گوئى له وتاره ناگرينه كانى خوئى بيت، دايكيشى سووربوو له سه ر نه وه ي فيرى گورانى بكات . گه ر به زورى دايكى نه بايه مه لا نه يده يويست كوره كى هر بچته قوتابخانه، كه زانستى كافرانى تيا ده خوئتن، له ويئ دوزينه وه ي پوويه رى سيگوشه يه ك له دوزينه وه ي خودا به گرنگتر سه يره كرئت . به لام په ريسا به ميژده كى گووت «مردنم پئ باشتره»، له وه ي دايكى مندالئيك بم نه چوته بهر مه دره سه ... به خودا يه ك من ده يناسم و تو به و جيق و فيق و فيغانه ت دلى عالهمى ليده تورئيت، ناگر له خو م به رده م لام ناسانتره له وه ي نزار به بئ فيريبوونى حيساب و ئينگليزى له م دونيايه دا بئى». به لام سه ردانى مه كته ب نهو نه ركه ي له كوئى نزارى مندال نه كرده وه، پوزانه چهند سه عاتيك له حه وشى مزگه وتدا بمعنئيه وه و له پاكردنه وه دا كو مه كى باوكى و مژه وه رى مزگه وته كه بكات و له سه ر ليوارى حه وزى مزگه وتيش، له گه ل سه ير كردنى ماسييه گيژ و وه پزه كاندا، گوئ له هه موو وشه يه ك بگرئت كه پياوانى ئيماندار له سه ر ئاين و زينده گى و گونا ه ده يگورنه وه . زانينئيك دواتر كو مه كيده كات، گه ليك گالته جارانه سه يرى دونيا بكات . به تيپه رينى كات، مه لا ئيدريس گه يشته نهو برپوايه ي په ريسا و نهو

مەخلوقی سەر یەك ئەستێرە و مڕۆفی یەك دۆنیا نین، هەر یەكەیان سەر بە بەرێگی گەردۆنن و لە بەشیکی دۆوری دۆنیاووە هاتوون. هەر یەكێکیان نوێنەری شتیکی جیاوازی ئەم سەر زەمینەن. لە بەرئەووە جگە لەووەی جیهانی مآلەووە و دەرەووەی خۆی بە تەواوی جیابکاتەووە چارە ی نەبوو، لە مآلەووە تەسلیمی ئەو دەنگ و مۆسیقا سێحراویییە ی خانم دەبوو، لە دەریشەووە دەبوووە ئەو ماشینە بیترەحمە ی لە سەر خودا گەورە و بچوکی دەخستە بەر شکایەت. مەلا هەر زوو وازی لەووە هینا لە دلی پەریسادا بە دوا ی پێشە ی ئیمانێکی نەپنی و خەوتوودا بگەریت، ژبانی خانەوادەگی لە گەڵ پەریسادا لە زۆر روووە ئاسایی بوو، سەرسامبوو بەم ژنە ی لە کاتی «جیماع» یشدا هەر گۆرانی دەلێت. ئەووەی مایە ی نێگەرانی هەردووکیان بوو نزار بوو، کە هەر یەكەیان بە هێمنی بۆ دۆنیای خۆی پادەکێشا و زۆرجاریش ئەو پاکێشانە مندالە کە ی لە ناخەووە دەخستە بەر مەترسی پارچە پارچە بوون، بە لآم چما مڕۆف جگە لە پارچە پارچە بوون دەروازە ی تری هە یە. ژبانی نزاریش لە نێوان جیهانی قوول و بیپرانیووە ی ئاوازه کانی دایکی و هاوارە ترسناکە کانی باوکیدا دابەشبوو کە هەتا بانگ هەلدانە کانی بە جۆرێک توند و توپە بوو، لەووە نە دەچوو ئیمانداران بۆ لای خودا بانگبکات، بە لکو وەها دەهاتە گوێی وەک هە پەشە ی پەلاماریکی خودایی نزیک بۆ سەر ئادە میزادان بخوینیتەووە. نزاری مندال رۆژ دوا ی رۆژ هەر دوو ئەو دۆنیا جیاوازه دەباتە ناو خۆی و دواتر بە جۆرێکی تاییبە تی دەییە خشیتهووە بە ئیمە. کاتە کانی نزاری مندالێش لە نێوان مآلەووە و خویندن و مزگە وتدا بە جۆرێکی ئەندازەیی وەها دابەش دەبن، دواتر ئەو دابەشبوونە سە پیرە ی نزارمان لە نێوان ژن و سیاسەت و بازاردا پیشاندە داتەووە. لەو مندالێبە زوووە هەستە کات کە کۆمە لێک هێزی نەپنی لە ناووە داگیریان کردووە، بیترەووە ی لێیان بترسیت، یان خۆی بشاریتەووە، یاخود بجیتە جەنگەووە

له‌گه‌لیاندا، ته‌سلیمی هه‌موویان ده‌بیئت، هه‌ر زوو نه‌فره‌تیکی نه‌ینی و قوولی به‌رابه‌ر نه‌و سئ کوچکه کلاسیکیه‌ی «مال، مه‌کته‌ب، مزگه‌وت» تیا سه‌وزده‌بیئت، له‌بری نه‌وان سئکوچکه‌یه‌کی شه‌یتانی تر داده‌پژیت، سئکوچکه‌ی «ژن، حیزب، بازار». له‌و ته‌مه‌نه زووه‌وه خوی ده‌داته ده‌ست هه‌موو نه‌و ده‌نگه‌ نادیار و به‌هیز و نه‌ینیا‌نه‌ش که دواتر بی‌ه‌یج هۆیه‌ک یان به‌هانه‌یه‌ک یان سیستمیکی دیاریکراو، له‌ده‌رونی‌دا ده‌دوین و ده‌رده‌که‌ون. به‌لام له‌ناو هه‌موو نه‌و جه‌نجالییه‌دا، شتیگ که هه‌میشه وه‌ک شه‌پۆلی نه‌فسوناوی ده‌بیات و له‌پۆحه‌وه بی‌شه‌رمیه‌کی روونی تیا ده‌جولیتیت، خۆنه‌دۆزینه‌وه‌یه‌تی له‌نیوان مؤسیقا نه‌فسوناوییه‌که‌ی لیوی دایکی و هاواره ترسناکه‌کانی که‌رووی باوکیدا.

له‌زیندان

لیفیتانت شه‌وی یه‌که‌م ژووژیکی تابه‌تی له‌زیندانه‌که‌دا بۆ جیاکرده‌وه و وه‌ک بیرم بیئت به‌هیمنی پتیگوتم «کاک وه‌فا، ئیمه‌ لی‌ره‌ زیندان ده‌به‌ین به‌پۆه. ئیشی به‌پۆه‌بردنی زیندانی‌ش سه‌ختترین ئیشی دونیا‌یه، چونکه‌ به‌سه‌ریک نه‌وه ئیمه‌ نین خه‌لک ده‌گرین و ده‌سته‌ستیان ده‌که‌ین و ده‌رگایان له‌سه‌ر داده‌خه‌ین... نه‌وانه‌ی ده‌گه‌نه‌ لای ئیمه‌ پیشوه‌خت گیراون، ئیمه‌ ده‌سه‌لاتیکمان له‌گرتن و زیندانکردنیاندا نییه. به‌لام ه‌یج که‌س له‌ده‌روه له‌مه‌ تیناگات... له‌ده‌روه تاوانباری که‌وره ئیمه‌ین. به‌لام به‌وه‌دا من و تو له‌حوکمی شوپشدا ده‌ژین. شوپشیش کاری تو له‌سه‌ندنه‌وه‌یه نه‌وه‌ک عداله‌ت، ده‌بیئت بزانی‌ن که ه‌یج شتیگ له‌ژیانی ئیمه‌دا به‌رحم و زه‌عیفی ناروات به‌پۆه. عداله‌ت که‌ر هه‌بیئت له‌م ده‌ور و دوکانی جه‌نگه‌دا به‌رقه‌رار نابیت. شوپش حاکم و دادگای

ته‌واوه‌تی خۆی نییه، به‌پر سه‌کانی شوپرش، نامیره‌هیز و نامیره‌تالیۆن و سه‌رله‌کان ده‌سه‌لاتیکی بیچه‌ندوچونیان هه‌یه ... ئه‌وانه‌ی دین که‌س به ته‌واوی نازانیت کتیان تاوانباره و کتیان گوناھی نییه. به‌لام من ئه‌وه‌م بۆ گرنگ نییه و ئه‌وه‌ی ده‌گاته پسمامان دیلی منه. هه‌موو ئه‌وانه‌ی دین بۆ ئیره‌ خۆیان به‌ بیتاوان ده‌زانن، له‌وانه‌یه هه‌مووشیان بیتاوان بن، به‌لام ئیشی من و تۆ لیره‌ ئه‌وه‌یه هه‌یه‌یه‌تیک بده‌ین به‌م ئیسه‌ی خۆمان. ئیش له‌گه‌ڵ خه‌لکی دیل و زیندانی جوړه‌ لیاقه‌تیک تاییه‌تی ده‌ویت... ئیشمان ئه‌وه‌یه بۆ خۆمان و بۆ سه‌رکرده‌کانمان و ئه‌وانی سه‌ره‌وه‌مان سه‌له‌مینن ئه‌م زیندانه‌ سوودی هه‌یه ... ده‌سته‌که‌وتی بۆ شوپرش تیدایه ... به‌ره‌م ده‌داته پێشمه‌رگه‌کانمان و گه‌ر نه‌بیت ده‌شیت شوپرش پوویه‌پووی مه‌ترسی بیته‌وه. بیرت نه‌چیت، ئه‌وه‌ت بیر نه‌چیت، بوونی زیندان باشته‌ له‌ نه‌بوونی».

من ده‌مزانن هه‌ر که‌سێک قسه‌ به‌ دوژمنانی ئازادی بلیت به‌که‌م که‌س په‌لاماریان ده‌دات، ئه‌وانه‌ن که‌ پاسی زیندانه‌کان ده‌که‌ن. به‌لام لای خۆمه‌وه دام نه‌نابوو تا مردن فه‌رمانبه‌ری زیندان بم، ئیسه‌که‌ی خۆم وه‌ک کاریکی راگوزه‌ر، بۆ سه‌رده‌میکی دیاریکراو سه‌یرده‌کرد، که شوپرش پیتی سپاردوم. دواتریش له‌ هه‌ر ده‌میکی ژيانمدا باسی ئه‌و پوژانه‌م کردبیت، به‌ که‌میک شه‌رمه‌وه گوتومه «کاریک بوو ئه‌و ده‌م شوپرش خسته‌بوویه ئه‌ستۆم و نابه‌دل جیه‌جیمه‌کرد». ئه‌و کات هیشتا گه‌نج بووم، په‌یوه‌ندیکردنم به‌ شوپرشه‌وه دواي بیرکردنه‌وه‌یه‌کی وردبوو، بپوایه‌کی گه‌وره‌م به‌ شوپرش هه‌بوو، له‌و باوه‌ره‌دا نه‌بووم شوپرش کاریکی خراب بکات... هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌و سه‌رده‌مه‌دا دواي بانگه‌وازی شوپرش که‌وتین، شوپرشمان وه‌ک هه‌لگری مه‌شخه‌لی عه‌داله‌تیک خودایی و وه‌ک نوینه‌ری هه‌قیکی په‌ها ته‌ماشاده‌کرد. دواي ئه‌و هه‌موو ساڵه‌ ئیستا واده‌بینم که له‌و ده‌مه‌دا ئیمه‌ سه‌دان هه‌زار که‌س بووین که‌ پیکرا

ناماده‌بووین له پیناوی میله‌تدا بمرین. وشه‌ی خودا چ سیحریکی له
 سەر نیمانداران هه‌یه، نه‌وکات وشه‌ی میله‌تیش جۆره سیحریکی وه‌های
 له سەر نیمه هه‌بوو. من نه‌وکات و نه‌ئیستاش به‌دروستی نازانم
 که وشه‌ی میله‌ت چ واتایه‌کی دیاریکراوی هه‌یه. نه‌وشه‌وه که له سەر
 قه‌ره‌ویله‌یه‌کی ناسن، له ژوویریکی سارد و له سەر دۆشه‌کیکی لۆکه‌ی
 کۆن پالکه‌وتم و لیقه‌یه‌کی نه‌ستوویم دا به‌خۆمدا، میله‌ت لای من نه‌و
 شوپشگێزانه بوون که چه‌کیان هه‌لگرتبوو، نه‌و جووتیارانه بوون که
 له گونده‌کاندا به‌نیگای کز و غه‌مگین و نه‌خۆشه‌وه له ژێر باراندا
 سه‌یریانده‌کردین، نه‌و هه‌موو ژن و منداله‌ نه‌خۆشه‌ بوون که هه‌فته‌یه‌ک
 له‌وه‌وبه‌ر له شارۆچکه‌یه‌کی بچوکدا بۆردومان کوشتبوونی... به‌لام سال
 دوا‌ی سال نه‌و وینه‌یه زیاتر و زیاتر له‌خه‌یالمدا کالبووه‌وه، به‌جۆریک
 ئیستا نه‌و وشه‌یه مانایه‌کی دیاریکراوی نییه له‌لام. ده‌بیته‌ بلیم به‌کیک
 له‌و گرفته‌ گه‌ورانیه‌ی له‌گه‌ل به‌ره‌و پیشچوونی ته‌مه‌ندا تووشیبووم،
 نه‌وه‌یه که زۆر له‌ وشه‌کان مانای کۆنکریتی خویان دۆراند. له‌ راستیدا
 گه‌وره‌ترین دۆرانیکی مرفه‌تیک له‌ ژیانیدا تووشی بیته، نه‌ دۆرانی مو‌لک
 و مال، نه‌ دۆرانی عه‌زیزان، نه‌ دۆرانی پله‌وپایه، نه‌ له‌ ده‌ستدانی
 عه‌شقه... به‌لکو له‌ ده‌ستدانی نه‌و وشه‌ گه‌ورانیه‌ که له‌ گه‌نجیدا
 ناماده‌یه بۆیان بمریت. نه‌و به‌که‌مین شه‌وه‌ی له‌ زیندانی پسامان سهرم
 خسته سەر بالیفه‌که‌م، باوهرم وابوو هه‌ر ئیشیک له‌م زیندانه‌دا بیکه‌م،
 کاریکی باشه و بۆ شوپرسی ده‌که‌م، بۆ نه‌و جووتیاره هه‌ژارانه‌ی ده‌که‌م
 که به‌رده‌وام فرۆکه‌کانی ده‌ولته‌ بۆردومانیده‌کردن. گه‌رچی هه‌یج شتی‌کم
 له‌ کاری حیزبی نه‌ده‌زانی و پیشتر نه‌ندامی رێکخراوه‌کانی حیزب نه‌بووم،
 به‌لام به‌شداریکردنم له‌ شوپرشدا به‌جۆره‌ فه‌رمانیکی نه‌خلاق‌ی ده‌زانی.
 نه‌و شه‌وه‌ بیئه‌وه‌ی بزانه‌م بۆ چه‌ند جاریک خه‌به‌رم بووه‌وه و دیمه‌نی
 نه‌سه‌په‌کانم ده‌هاته‌وه پیشچاو، چاوه‌ ترساوه‌کانیان، هه‌ست و هه‌ناسه‌یان

لەو ساتەدا كە تەنگەكەم لە نىچاوانيان نزيكە كردهوه، ئەو هەلمە گەرمەي لە لەشى ماندوويان هەلدهستا، ئەو لەرزە ناديار و كاريگەرەي لە جولەي دەست و پاشوووە كانياندا بوو. دللي خۆم بەو دەدايهووە كە كوشتنى ئەسپەكان سوودىكى بۆ شوپش هەيه، بە خۆم دەگووت «لەبەر ئەسپەكانى دى، لەبەر ئەو پيشمەرگانەي لە پيشهوه چاوهروانى كۆمەك دەكەن، دەبوو ئەسپەكان بكۆژين».

گەرچى مانگى مايس بوو، كە دەبيتت خۆشترين و جوانترين مانگەكانى ولاتى ئيمە بيت، بەلام ئەو بارانە زۆرەي كە چەند پۆژ بوو دەبارى، دونياي وەها تەزاندبوو، من لە پيخەفى شەومدا و لە ژير ليفهيهكى ئەستوريشهوه، هينشتا هەر دەلەرزيم. من لەو ساتەووە ئەو پرسيارە سەيره لە خەيالمددا خولقا كە بە هەموو هينزى خۆم دەمويست خەفەيبكەم و بيكۆژينمەووە «ناخۆ پيويست بوو ئەسپەكان بكۆژين... پيويست بوو ئەسپەكان بكۆژين؟». شەو چەند جارێك هەستام، بەلام ئەو هەستەي كە شوپشگيپم و ئيستنا چالاكيبهكى دياريكراوم هەيه لەو گەورە تريوو بهيليتت هەست بە گوناھ بكەم. ئەو كات نەمەزانى شوپش چۆن ئيشدەكات، چ جۆرە ماشينيكە، لە خەيالى ئەو دەمدا هەستىكى تەماوى و ناديارم هەبوو كە ئامادەگى من لەو زيندانە دوور دەست و چەپەكەدا، شتيكە هەموو كەس دەيزانيت، لە سەرۆك و سەركرده بالاكانەووە تا هەموو ئەو گوندەكييه ريشهاتوو و شاريبه قنجانەي هاتبوون شوپش لە گوناھيكي ناديار پاكيانبكاتەووە. ئەو هەستەي كە هەموو جيهان بە جۆريك لە جۆرەكان خەبەردارى بەشداری منە لە شوپشدا، جۆرە هەستىكى دلنيايي پيڤدە بەخشيم و ئەو هينزەي دەدامنى بە ئارامى دريژە بە ژيان بەدم. بۆ پۆژى دوايي بەهۆي بيخەوي شەووە بەيانى درەنگ لە خەو هەستام. من لە مندالييهووە ئەو عادەتەم گرتبوو بەيانيان كە ميك زوو هەستم و يەكەم ئيشم ئەو بەبيت

بچہ بہر پہنجرہ و تہ ماشای ناسمان بکہم . ئوہ نہریتیکی کون
 بوو کہ پیدہ چیت بگپتہوہ بو سہرہ تاکانی پیگرتن و ناشنا بوونم بہ
 پویشتن . ناوامہ زانن ناسمان جیگاہ کی زور گرنگہ لہ لام، یہ کیک لہ و
 شتانہی وادہ کات بہ یانین سہیری ناسمان بکہم، حہ زمہ لہ پیدہ نگہی و
 ہیچ نہ کردن و میمنی، حہ زدہ کہم ساتیکی بہ تال و بوش بڑیم . ناسمان
 تاکہ جیگاہ کہ کاتیک لیڈہ پروانم دہ توانم دلنیا بم ہیچی تیدا نیبہ،
 لہ گہل زہ ویدا ہستی وہام بو سہوز نابیت . لہ کاتی ناسایدا ئو
 نیگاہی بہ یانیبہ ہم یہ کہم و ہم دواہ مین نیگاہی پورمہ لہ ناسمان،
 ئیدی گہر شتیکی تابیہ تی نہ بیت، ہویک نابینیم جاریکی دی سہر
 بو بالآ بہ رزیکہ مہوہ، بہ لام ئو پورنہی سہرہ تام لہ پسمان، بہ
 ہوی ہاتوچوی بہرہ دوامی فروکہ کانہوہ، دہ بوو زیاد لہ جاریک سہیری
 ناسمان بکہم . من بوونہ وہر یکی زہوینشینم، پایوکی عہر دہ پرستم، تا
 ئم چیروکہ زیاتر بچیتہ پیشن، پوونتر تیدہ گن کہ مہ بہستم چیبہ .
 لای من ناسمان جگہ لہ باران و ہتاو شتیکی دی ئوتو گرنگی
 لیوہ نایہت، ہر سہر بہر زکردنہ وہ بہ کیش بو ناسمان بہ دواہی خودادا بیت،
 بہ دواہی ئہ سستیرہ کدا بیت، بہ دواہی فروکہ بہ کدا بیت، ماندوومدہ کات .
 ناسمان بوہ لہ زور سہرمانہ وہیہ، بو ئوہی تیگہ یین ہیچ شتیک
 جگہ لہ بوشایی و تہ پوتوز لہ زور سہرمانہ وہ نیبہ . لہ و ساتہ دا کہ
 نہ سپہ کانم کوشت و لہ دہرہ وہ باران دہ باری و بروسکان چہ خماخہ یان
 دہ دا، دہ مزانی ناسمان لہ گہل من قسہ ناکات، بہ لکو گرمہ یہ کی بوش
 و بیمانای لیڈیت، کہ ہاوری بیزاریبہ تی لہ بہ تالی بیسنوری خوی .
 لیفتانت کہ زانی لہ خہ و ہستاوم ناردی بہ دوامدا . بہ پہ یامنیتری
 خوی گووتبوو، حہ زدہ کات پیکہ وہ بہرچاییکہ یین . پہ یامنیتری لیفتانت
 «تائہ وکاتیش نہ مدہ زانی وشہی لیفتانت مانای چی» کوریکی مندالی
 دوازدہ سالانہ بوو، کورپی خیزانیکی ہہ ژاری پسمان بوو . من لہ

سەرەخۆ خۆم گۆپی و لە جانتاکەمدا پشستینێکی نویم دەرھێنا و بەستم. بچووبامایە بۆ ھەر جیگایەک، تەنیا یەک دەست جلم لەگەڵ خۆمدا دەبرد، بەلام گەر جلی کوردیم لە بەربایە یان ئەوروپی، ھەمیشە زیاد لە پشستینێکم لەگەڵ خۆمدا ھەلدەگرت. ئارەزووم ئەوەبوو لە کاتی پۆژدا چەند جارێک پشستینەکم بگۆرم. ئەوکات دەستێک جلی کوردی شینباوم لە بەردابوو، پشستینێکی ڕەشی کۆدەریم لە سەری بەست و چووم بۆ لای لیفیتانت کە لە سەر میزێکی چکۆلانە چاوەڕوانیدەکردم، ھەمان ئەو میزەبوو کە لە کاتی ئاساییدا نوسراوەکانی زیندان و ماشینی چاپ و فانۆسەکی لە سەر دادەنا. لیفیتانت گوتی «کاک وەفا لەگەڵمدا بخۆ، لە کاتی شۆڕشدا ھەنگوین و گوێز و پەنیری پێستەت بۆ بەرچایی ھەبیت کەم نییە، ئەوە دەست ھەموو خودا پێداویێک ناکەوێت. دەی لە بەختی ئێمە شۆڕش ھەژار نییە... نا... بەسکی برسییەو شۆڕش ناکریت. ئەوە بیروبووچوونی منە. ئێمە خۆ شیوعی نین بەسکی برسییەو شۆڕش بکەین. گەر شیوعیە مەلەونەکان شۆڕشیان کرد، کە دانیام لەو ترسنۆکترین بێر لە شتی وابکەنەو، دەتوانن پۆژی ژەمیەک نان بخۆن و تەواو، دواي ئەو بەرد بخۆن. ئێمە شۆڕشیکی کرێکارانەمان ھەلنەگیرساندووە، لە بەرئەو پێویست ناکات بەبرسیتی پۆژانی خەباتمان ڕابکێشین، بەئێ پارەھەکی زۆرمان لە ئەمریکاییەکان بۆ ھاتوو. بەختمان ھەیە... بەختمان ھەیە... ئەمرۆ حەزمکرد پێکەووە نان بخۆین و پتر یەک بناسین، بۆ شەویش شەرابم ھەیە. زوو زوو شەرابم بۆ دیت، دەتوانم ھەمیشە شەرابی باشم ھەبیت. ئێرانییەکان شەرابی خۆش لە ئەوروپاوە دەھێنن... ئەھلی کەیفن». لیفیتانت ھەتا گەر قسەي خۆشیشی بکردایە، ھەر پوویەکی گرز و مۆنی ھەبوو. خۆی قیافەتێکی ئیجگار پێک و پوخسارێکی گەلیک جوانی ھەبوو، کە بە خەسارم دەزانی لە زیندانێکی واچەپەکدا دیلیبکات و بیشارتتەو، جوانی لیفیتانت لەوانە بوو مەرۆف

پيڀيليت «عزيم هه زاران نافرته له دهره وه چاره پوانى نه م جوانييه تون... تو بؤ ليره دا خوټ ديلكروه، چى ده كه يت له م كونه دا؟». به لام نه و سيبه ره تاريكه ي سهر پوخسارى، نه و هه سته ي پيده به خشم كه ده شيت شتى ترسناكى له ده ست بيت. ده ننگيكي قوول و بي سوڙى هه بوو، جوانى دهره وه ي نارام به خش نه بوو، بيته وه ي به خوځى بزانيت به سه يركردن و بيده نكيه دريژه كاني ده يترسانديت. هه ستمكرد ده زانيت ليده ترسم، به لام خو شحال بوو به و هه سته، نه يده ويست بيره ويښته وه، ده يه ويست گوره تر و كاريگه رتري بكات. چايه كى له پيال به يه كى زه پليدا بو تيكردم و گووتى «پيش تو دوو كه سى تريان بو ناردم، هه ردووكيانم برد و گوتم نه سپه كانم بو بكوژن. به هه مان نه و چه شنه ي كه تو برد... كه سيان نه يانتوانى. هه ردووكيان نه ژتويان وه كه شه قشه ده له رزى. كه سه رها تو م بينى گوتم : ديسانه وه، ديسانه وه يه كيكى تر له م شاريه ترسنوك و خاوخليچكانه ي ده بن به بار به سهر شوږشه وه، به لام تو باش بوويت. نه و دووانه ي پيشووم ده موده ست گيږايه وه بو جيگاي خوځيان، سه رو نامه م بو نوسين و گوتم سوپاس... نيوه به كه لكى نيشى زيندان نايه ن. هه ر به راستى به كه لكى نيشى زيندانيش نه ده هاتن. يه كيك نه توانيت نه سپيگ يان هيسترنكي نه خوځش بكوڙيت، ناتوانيت له زيندانيكي به ناويانگى وه كه پسمامان كاريكات.... شوينه كه هه يبه تى خوځى هه يه».

ليفيانته سفره يه كى كڙنى دابو به سهر ميژه كه دا و دوو ناني ته پكراوى له سهر سينييه كى زور زور بچوك قه دكردبوو، كه ميگ هه نگوين و گويز و په نيري خستبووه سهر سفره كه. له گه ل دروستكردنى پاروويه كى بچوكدا گووتى «ها وه فا به گ پيتوايه كه سانى وه ها زه عيف، به رگه ي نيشى زيندان بگرن؟... تو ده لئيت چى؟». من قومنيك له چا كه دا و گوتم «جه نابى ليفيانته، بليم چى... نه سپ مه خلوقيكى جوانه... كوشتنى

ئەسپ ۋەك كوشتنى كەروپشكىك يان سەرپىنى مېرىشكىك نىيە . نىگاي ئەسپىك كە پېدەبىت لە ترس و ئاۋمىدى، درەنگتر بېردەچىتەۋە، ئەسپ بەۋەدا وىقار و ھەببەت و جوانىيەكى تايبەتى ھەيە، كوشتنى ئاسان نىيە، زىدەپەۋىي نىيە گەر بلىم كوشتنى ئەسپىك ۋەك كوشتنى ئىنسانىك سەختە، چونكە ئەۋىش ۋەك مەۋۇف پەرە لە ھىز و جوانى». .
 لىفىتانت زەردەخەنەيەكى جوانى گرت، بە جولەيەكى نەرم و لىزانەۋە پارۋويەكى بچۈكى دىكەى دروستكرد و بەر لەۋەى ھەلىپىرت و بىيات بۆ زارى گووتى « ۋەفا بەگ، تۆ لە سەر ھەقى . ئەسپ خۆشەويستە، دەكرىت بىكۆزىت بىنەۋەى پقت لىبىت . بەلام خۆشەويستى شتىكە و پەحم شتىكى ترە . شۆرشگىپ دەبىت خۆشەويستى ھەبىت، بەلام پەحم... نا... پەحم ئىنسان دەگۆپىت بۆ ھەيوانىكى بىكار كە ھىچ ئىشكى گەۋرەى بۆ ناكرىت . من پەم لە پەحمە، بەلام خالى نىم لە خۆشەويستى... ديارە مەبەستم خۆشەويستى ئىنسان نىيە » .

دەنگى ساردبوو، خالى بوو لە غەم . قسەكردنى، تارىكى و نىرمى ناو پۆجى خۆمى بەيادا ھىتامەۋە . ئەو ساردىيەم بەيادا ھاتەۋە كە ئەسپەكانم پىن كوشت، ئەو بىنەستى و نەبوونى عاتىفەيەى تەنگەكەم پىن بەرزكردەۋە و خستەم سەر سەرى ئەسپەكان، ئەو ئالىنە توندەى دەنگى فىشەكەكە كاتىك لە نىو سەرى ئەو گيانەۋەرە بەستەزمانانەدا دەتەقىيەۋە . پىشتر تواناي وام لە خۆمدا ھەست پىن نەدەكرد، شۆرش لاي من وىنەيەكى ترى ھەبوو، كە ھاتمە رىزى شۆرشەۋە و لە بنكەى حاجى باھىر خۆم ۋەك پىشەمەرگە ئاونوسكرد، پتر ئەۋەم لە خەيالدا بوو لە پىشەۋەى سەنگەرەكاندا ئىشك بگرم و لە ژىر بۆردومانى سەختا بە چيادا سەربەكوم و لەگەل ھەزاران جەنگاۋەرى تردا پەلامارى پاىەگا و بنكە گەۋرەكانى سوپا بدەم... ئەۋەى لە خەيالدا بوو كۆمەلىك وىنەبوو كە بە كارىگەرى تەماشاكردنى ھەندى فىلمى جەنگ لە سەرمدا

سەوزبویبوون. کوشتن و ئازاردان لە خەیاڵی مندا هیشتا بەشیک بوون لە سەحنەى جەنگ، خۆم دەبینی کە پەویە پەوی سەربازێکی عەرەبی ترساو دەووستم و دەزانم گەر نەیکوژم ئەو دەمکوژیت. خۆم دەبینی دەچمە سەر هەندیک ئەفسەری زامدار و ئەو دەم بێردەکە وێتەو کە ئەم و هاوڕێکانی ولاتە کە و میللەتە کە میان ئەتککردووە و نابیت بەزەبیم پێیاندا بێتەو، بەلام هەرگیز ئەو دەم بە خەیاڵدا نەهاتبوو بتوانم لەیە کەم پۆژی پێشمەرگایە تیمدا وا سارد، بێعاتیفە، بێتەرس کۆمەڵیک ئەسپی نەخۆش و هێستریکی لەر بکوژم. ئەو پۆژە لە سەر میزی بەرچاییە کە مان لە لیفیتانتم پرسى «واتێدەگەم پەحم و خۆشەویستی سەر بە یەک خێزانن و یەک ریشەیان هەیە، تێناگەم چۆن مەرۆف دەتوانیت خۆشەویستی لە دلدا بێت و پەحمی لە دلدا نەبیت؟». ئەو لە کاتى بەرچاییدا بە لکی پشتێنە کە ی زوو زوو دەمی دەسپى، لیوانى پاککردهووە و وەک پیاویکی تێر پالیدیەو و گووتى «گەر خۆشەویستی نەبیت، من و تۆ چى دەکەین لێرە. خۆشەویستی شوێش، خۆشەویستی سەرۆکە کانیان، عەشقی هێز، موحیبەتى ئەوانەى دەسەلاتمان دەدەن و دەمانپارێزن... من باس لە خۆشەویستی ئینسان ناکەم، لە مەیلی پیاو بۆ ئن یان بە پێچەوانەو، ئەو جۆریکە لە نەخۆشى. باس لە خۆشەویستی شتیک دەکەم کە وادەکات، شانازیم گەرتر و گەرتر بێت. گرنگ ئەو یە شتیک بمجولێنیت، بمخاتە ناوەرەستى جەنگى ژيانەو، شتیک لە رینگایەو هەستبکەم بەهێزم. قسەم لە عاتیفە یەکی پەروپوچ نییە بۆ ژنیک، بەلکو ئەو شتەم خۆشەوێت کە ناهیلێت لاوازم... ناهیلێت تەنھا بم و بترسم. بەلام پەحم زەعیفیە... پەحم چیبە، من قێزم لە پەحم دێتەو. پەحم جگە لەو ی ئەو ناگرە دەکوژنیتەو کە دەبیت لە ئینساندا بسووتیت، هێچى تر نییە. خۆشەویستی مانای دنیا بۆ ئەو وێرانبکەیت کە دەتەوێت... دونیای بۆ وێرانبکەیت. بەلام پەحم سۆزێکی

نزمە، سۆزی بەشەرە لاوازه‌کانە، سۆزی ئەوانەیه که ژێردەستن و بە درێژایی ژانیشیان ژێر دەست دەمێننەوه. شۆرشم بۆیه حەزلییه واده‌کات لاوازه‌بم، گرنگ نییه مرۆف چپیه، گرنگ ئەوه‌یه لاواز نەبیت. ئەگەر خۆشه‌ویستی بووه مایه‌ی لاوازیی ئەوکات فرێدە، خۆشه‌ویستی ژنیش هەر دەبیت درێژکراوه‌ی قودرەت بیت. من دوینی تۆم زۆر بە دل بوو، پەحمم تێدا نەبینیت. گەر شتێک لە پەحمم لێ تۆدا بایه دەمبینی... وه‌فا بەگ دەمبینی... لە دەستتدا، لە چاوتدا، لە هەناسەتدا. بەلام تۆ یه‌کیت لێو بەشەرانی بێرەحم دروستبوویت».

نەمدەزانی ئەو قسانە‌ی ستایشن یان سەرزنەشت. نەمدەزانی دوا‌ی ئەو قسانە چۆن سەیری خۆم بکەم، تا ئەو دەم تووشی دۆخکی وه‌ها نەبووبووم بپرسم «ناخۆ چ جورە مرۆفیکم... بێرەحم یاخود بەرەحم؟». پەنگه هەندیک مرۆف تا دەمرن تووشی هەلوێستێکی وه‌ها نەبن، نەکه‌ونه بەر زوڵمی ساتیک، پرساری وه‌ها لە خۆیان بکەن. بەلام هەستێکی نادیارم هەبوو که ئیدی لە ره‌وتی ژانی داها‌تومدا گەلیک جاری دیکه پووبه‌پووی ئەم پرسیاره دەبمه‌وه. هێندە زۆر پووبه‌پووی ئەو پرسیاره دەبمه‌وه، که ئیدی کردن و نەکردنی وه‌کو یه‌ک وه‌هایه. ئەو پۆژه بەزەرده‌خه‌نه‌یه‌کی سارده‌وه، به‌ نیگایه‌که‌وه که هەستێکی تاییه‌ت و مانایه‌کی ئەوتۆی بۆ لیفتان‌ت نەده‌گواسته‌وه، وه‌ک یه‌کێک سوپاسێکی بێدەنگی ستایشێکی هەم بەد و هەم شەرانی بکات، سەیرم‌کرد و هیچم نەگوت. قورس بوو لەلام دان بەوه‌دا بنێم که پیاویکی بێرەحمم، قورسیش بوو لەلام خۆم وه‌ک پەحم‌اریکی لاواز دەر‌بخەم که لە کوشتنی ئەسپه‌کان پەشیمانم. لیفتان‌ت هۆمەر چەند چایه‌کی خوارده‌وه و چەند جارێک ستایشی ئەو هەنگوینه‌ کێوییه‌ی کرد و به‌چێژێکی بێ‌وینه‌وه هەندێ کاکله‌گۆیزی تاییه‌تی خسته‌به‌رده‌مم و دواجار گووتی «سبه‌ی پەشید وه‌بیابی نامێر‌هێز دێته‌ ئێره. سەردانی

زیندان دهکات، چەند پۆژه خەریکی پێکخستنی شتەکانین... وەییاب
 کەسیکی بێرەحمە. لە بێرەحمتەرین کەسانیکە مەن دێبیتەم... دەیهوێت
 هەموو ئەوانەش لە سنووری هەریمی ئەودا شتێکیان بە دەستە بێرەحم
 بن، ئەو تەنیا خواستتیی... بەزەیی شتێدەهکات». مەن بێدەنگ نایم
 دەخوارد. پاش ئێستێکی درێژ پرسیم «دەبیت چی بکەین تا پەشید
 وەییاب دڵنایبیت کە ئێمە بێرەحمین؟». لیفتانەت جارێکی دی بە لکی
 پشیتنەکە دەمی سەری و گوتی «شتێکی تاییەتی ناکەین، ئێمە لە
 زیندان لەو بێرەحمتەرین کە وەییاب دەیهوێت».

هەر ئەو پۆژه بۆ یەکەجار «نزار ئیدریس» مە لە بەندیخانەیی
 پەسامان بینی.

ئەو شەوهی بولبولیار منی بینی

لە دواي پاپەپین و لە کاتی پەو گەرەکەدا، لە ئۆردوگایەکی سەر
 سنوور، لە چادریکی شیندا، پێکەوتی «هۆشەنگی بولبولیار» م کرد،
 کە زیاد لە دوو هەفتەبوو، بەدوایدا دەگەرەم. ئەو پۆژه بە پێشێکی
 درێژەو «سەمبولی ئەبەدی شۆرپشگێران»، لە ژێر ئەو چادەردا لە
 دەست دەردێکی نادیار دەینالاند، نیوہەپھۆش لە سەر دۆشەکی سەپی
 پاکشابوو، یەکێک بە چەند بە تانییەکی ئەستور دایپۆشیبوو. مەن بە
 هەموو دەردی خۆمەو، بە غەمیکی ترسناک لە چاومدا، بە برینێکی
 کوشندەو لە پۆحەدا، بۆ ئەو دەگەرەم، جگە لە و فریادەسێکی دیکەم
 پێ ئەدەزانێ. مەن لە هەموو جینگایەک، لە بن هەر چادریک و لە ناو
 هەر لۆرییەکدا کە هەلھاتووایی دەگواستەو، بۆ ئەو گەرەبووم، ئەو
 تاکە هیوام بوو. چەند پۆژ بوو شارم بەدوادا دەکێتلا و نەمدەدۆزییەو،

ئىستاش كە دەھاتە بەر دەستم، بەو بېھۆشى و پوخسارە نەخۆشەوہ دەمبىنى. ھەردووكمان نەخۆش بووين، بەلام ھەر يەكەمان بە ھۆيەك و بە دەردىكەوہ دەماننالاند. من بە ناو بەرپرسى لىژنەيەكى پىنكخستن و سەرپەرشتىكردىنى كاروبارى ئاوارەكان بووم، بەلام نەتوانام ھەبوو ھىچ پىنكخەم و نە سەرپەرشتى ھىچ شتىك بكەم. كاتىك چوومە سەر پىخەفى «بولبوليار» و دەستم لە ناوچاوانى دا، بە جۆرىك گەرم بوو ترسام لە چەند سەعاتىكى كەمدا ئو نەخۆشىيە بىكوزىت. دەمودەست بەرپىكەوتم بۆ لای ئىترانىيەكان تا تكابكەم پەزەماندى تايبەتم بۆ بنوسن و بە زووترىن كات نەخۆشەكەم بگوازەوہ بۆ بىمارستان. بەوہدا ھۆشەنگى بولبوليار لەوئى كەسىك يان خزمىكى نىكى نەبوو، دەمتوانى خۆم لەگەل ماشىنەكەدا تا دىوى ئىتران بپۆم و لە بىمارستانىكى بچوكدا لە مەريوان بىخەوینم. بولبوليار گەر بشفرىبايە بۆ ئاسمان دواى دەكەوتم، ھەر چىيەكم كردوہ دەبوو نەھىلەم بمرىت، چەندىن شتى گرنىگ و گەورە بەوہوہ گرئىدرايون... نەدەبوو ئو بمرىت. ئو كات نەمدەزانى مانەوہى بولبوليار لەوہش گرنىگرە كە من دەركىدەكەم. ئو شەوہ لە بىمارستان بەدىار بولبولياروہ بووم، كاتىكى نۆرم ھەبوو، بىر لە ماھىيەتى ئەم پىاوہ بكەمەوہ كە دەبوو لە چاوەپوانى مردندا ھاوپى و ھاوسەفەرى بىم. نازانم بۆ ئو شەوہ لە بىمارستانى مەريوان، بىرم لەوہ كردەوہ ئاخۆ بولبوليار، ئەم پىاوہ مەلەكدۆستە، دەكرىت دواى ئو ھەموو داپرانە، ھەر بە شۆرشگىر حىسابىبەكەين ياخود نا؟. پىدەچىت ھۆى ئو پەرسىار و خوليايە ئوہ بىت كە من چىتر گومانم لە ھەموو شۆرشگىرانى دونيا بوو، لە مۆفدا بەدواى شتىكى تردا دەگەرام، بەلام ئو شتە چى بوو، نەمدەتوانى ناوى بنىم.

بەپىي بىرواى ئو سات و كاتەم، سى جۆر لە شۆرشگىر ھەبوون. جۆرى يەكەمىيان كەسانىكەن ھەمىشە بە شۆرشگىرى دەمىنەوہ، شۆرش

لاى ئەوان جۆرىكە لە تورپىيى ئەبەدى، لە ناپەزايى ئاگرين دژ بە دونيا، ھەولتيكى بېچانە بۆ ويرانکردنى ھەموو شتتېك. ئەو بەرھەمى پۆھتېكە كە ھەرگىز لەگەل دونيادا تەبانايېت و لەگەل شتەكاندا ئاشت نايېتەوہ . ئەمجۆرە شۆرپشگىرپە پقتىكى تايبەتى بەرامبەر ناھەقىيەكى تايبەتى نىيە ... بەلكو پقتىكى گەورە و وزەيەكى ناوہكى گەورەى دژ بە دونيا لە ناودايە، ھەندىجار تورپىيى خۆى ئاراستەى شتتېكى تايبەتى دەكات و نۆرجارىش شتتېكى تايبەتى نىيە بيكاتە دوزمن و بە گشتى دەرھەق بە ھەموو وجود تورپەيە ... بەلام مەبەستى ھەبېت يان نەبېت، وزە دژ و ناپەزابوونە گەورەكى ھەمىشە ئامادەيە . ئەمانە شۆرپشگىرپە ئەبەدىيە تورپەكانن كە لە ھەموو ئان و زەمانىكدا شۆرپشگىرپن و بە شۆرپشگىرپى دەمىننەوہ . گەورەترين سيفەتى ئەمجۆرە لە شۆرپشگىرپى ئەبەدىيى ئەوہيە، كە شەپرى براوہ لە مېژوويماندا ھەيە، بەلام ساتى سەرکەوتن، ياخود دواھەمىن سەرکەوتن لە ژيانى و بىرکردنەوہ ياندا بوونى نىيە ... شۆرپشگىرپى ئەبەدى كەسىكە كە ھەرگىز ناگاتە كۆتايى، واتە ساتتېكى نىيە ناوى ساتى تەواوبوونى شۆرپش بېت .

جۆرى دووہ لە شۆرپشگىرپ ئەوہيە كە بۆ ساتتېكى سەرکەوتنى ديارىكراو دەگەپت، عەودالى كۆتاييەكى تايبەتە ... عەقىدە و باوہپ لاي ئەو نرختىكان نىيە . بە دواى ئەو ساتەوہختەدا دەگەپت كە غرورى خۆى بەرامبەر دونيا تىرىكات . ساتتېك بتوانىت سەر بەزىكاتەوہ و بە جىھان بلىت «دەبىنىت، دەبىنىت ھەولتى من بە خۆرا نەپۆيشت ... پەنجم بە ھەدەر نەچوو» . شۆرپشگىرپى ئەبەدى ناتوانىت و ھا بە جىھان بلىت، ئەو چەندە شت لە دونيادا بگۆرپت ھەست ناكات ھىچى گۆرپوہ . بەلام شۆرپشگىرپە مېژووويەكان، ئەوانەى لە قۇناغىكى مېژووويى ديارىكراو شۆرپشگىرپن و دواتر وەرەدەگەپتن، تەنيا بۆ ئەو ساتەوہختە گەورەيەى سەرکەوتن دەگەپتن، سەرکەوتنتىكى مەزن، بىسەلمىنىت ئەوان لە سەر

شاتۆي ميژوو ناماده بوون و كاريكيان نه جامداوه . كاتيک دهستيانهوت، كه زانيان بوون به خاوهنى جهنگيكي براوه، بوون به خاوهنى ساتيكي ميژوويي كه شاهيدي شوپشگيريتي نهوانه، ئيدي دهنهوه به يهكيك له منداله دهسته مو و گوپرايه له كاني جاران و دهچنهوه ژير چنگي ياساكان و دهكهونه هولي كوشتني هر غهريزه يهكي ياخي بوون و هر خه يالكي شوپشگيرانه له واني ديشدا. بپري هره زوري شوپشگيره كاني دونيا له مجورهن، نه وندهي له هولي گوپيني ميژووي تايبه تي خوياندان، له هولي گوپيني جيهاندا نين. گوپيني دونيا لاي نهوان له سهركه وتني نهواندا بهرجهسته دهبيت. هاتني نهوان بو دهسه لات سه رتا و کوتايي گوپيني جيهانه. ليروه وه هه موو شوپشگيره ميژووييه كان به چه شنكي نه فسانه يي نه و ساته وه خته ميژووييه ي سهركه وتني خويان ده پاريزن، دهيكه ن به جهژن، دهگيترنه وه، دهيكه نه فيلم، دهيكه نه پشوي ره سمى ... ساتي سهركه وتني خويان ساتي له يه كداني شوپش و نه به ديهيه ته .

جوړي سيهه م، شوپشگيره نانوميده كانن، نهوانه ي شوپش له زياناندا ته نيا له پيگاي په يوه ندي به نوميده و نا نوميدييه وه ليكده دريته وه . شوپش سه رتا جوړي كه له هه له اتني گه وره له نانوميدييه تايبه تيهه كان، بازيكي گه وره يه بو ناو نوميديكي گه ردوني، نوميديك كه خودي بچوكي مروف به خودي دهسته جه معي و كوكه لي مروفايه تيهه وه گريده دات ... شوپش لي ره دا په رچه كرداريك ده دژ به دپراندن و نوشسته شه خسيه كاني مروف، به لام له پيگاي خو به ستنه وه به نوميديكه وه كه پيگا بو خوشه ختي نه واني ديش خوشده كات. نه وه ي لاي من له م شوپشگيره نانوميده نه دا جيگاي سه رنجه، گه راني نانوميده نه يانه به دواي نوميده دا ... واتيده گه م كه بزوييني سه ركه ي نه م شوپشگيرانه نه ويران كردني جيهان، نه گوپيني دونيا، نه تومار كردني سهركه وتنيكي ميژوويي گه وره يه، به لكو خوشه ويستيه كي بيتسنوره بو ته ووي شته كان، بو ره گه زي ناده ميزاد،

بۆئە و شتانەى به شايستەى پاراستنيان دەرزانن. دياره دەرەنجامه كانى
 ئەمجۆره له شۆرشگيڤى و ڤيرانكردى خوده به ئوميد يان نا ئوميدى،
 به لام به ده گەمان ڤنده كه و ڤيت ئەم چەشنه له شۆرشگيڤ ئەو خود و ڤيرانىيه
 ببينن. ئەمانه تا سنوورى مەستى و بيهۆشى باوه ڤيان به په يامى خۆيان
 هەيه، په يوه نديان به وه وه نيه له سەر شانۆى جيهان له سەر سه حنه
 تاريكه كانى ميژوو چى ڤه وده دات، ته نيا و ته نيا دواى ئوميدە و ڤيل و
 هەميشه ييه كهى خۆيان ده كه ون. له به رنه وه، گەر چى زۆر نا ئوميدن،
 كه چى هيمنى و ئارامىيه كهى سه ڤريان هەيه، تيكشكاو نين، به لام نيشانهى
 سه ركه و تنيان ڤيوه ديار نيه. زۆر سه ڤرى دوور ده كه ن، به جۆريك شتى
 زۆر تايهت ده ببينن كه ئيمه نايه ببنين. له زهت له نا ئوميدىيه گه و ره كانى
 خۆيان ده ببينن، چونكه ئەوه پتر واده كات دواى ئەو خواسته ئەسته م و
 نه گيراو و ئەفسانه ييه بكه ون، كه ناتوانن ناوى بنين. شۆرش لاي ئەوان
 به پينا سه كانى ئيمه جۆريكه له خۆ و ڤيرانكردى خۆيست و خوشبه ختانه،
 ئەمانه خاوه نى هيج نين، هيجيان نا و ڤيت، په لامارى شته كان نادهن، هيج
 تيكناشكيڤن، كه س ناكورڤن، شۆرشگيڤى تفهنگ نين، به لام ده يانه و ڤيت
 هينده له دونيا دوورين، نه توانن ڤيسيان بكات... به خته وه ريه كهى كوشنده
 له دواكه و تنى سه را بدا ده ببينن... لاي ئەم شۆرشگيڤانه پاكي و باوه ڤه ينان
 به جوانى مرۆف كه ره سه ته يه كه بۆ سزادانى خود و بار كردن و و ڤيرانكردى.
 گەر له من ده پرسن، هۆشهنگى بولبوليار سەر به چ جۆريك له
 شۆرشگيڤان بووه، بئى بىر كردنه وه يه كهى دريژ و بئى خۆماندوو كرديكى
 گه و ره ده ليم، نزىكه له چەشنى سه يه م، به لام دوور و نزىكه هيج شتىك
 له گەل چەشنى دووه مدا كووى ناكاته وه، ئەو له و مرۆفدۆسته ئەبه دى يانه يه
 كه دواه مين هيوای خۆيان ده خه نه سەر خه يالى شۆرشىكى تايه تى،
 شۆرشىك له شۆرشى شۆرشگيڤه ئاسايه كانى وهك ئيمه ناچيت،
 شۆرشىك له پينا وى ڤزگاركردى خاكىكدا نيه كه ئيمه ده ببينين، له

پێناوی نیشتمانێکدا نییه ئێمه بۆی دەمرین، له پێناوی جووره سەرکرده و مروفیکدا نییه ئێمه دهیانناسین، به لکو له پێناوی رزگارکردن و پاراستنی شتیکی نهینی و تاریکی ناو مروف خویایه تی، له پێناوی نه و دایه دهستی مروف بگریت و چیتر خوی و یران نه کات، له پێناوی شتیکی دایه پهنگه بۆ هه موومان ناچیز و بیمانا دیارییت، به لام لای نه وان زۆر گه وریه، له پێناوی نه و دا مروف قوولتر سه یری ناوه وهی خوی بکات، زۆرتر گوێ له دهنگه دووره کانی ژیر پۆخی خوی بگریت، که له کاتی ناساییدا کهس گوێی لێیان نییه. ناسینه وهی نه و دهنگه بۆ کهسانی وهک بولبولیار سه ره تای سه ره لدانی هه موو دونیایه کی تازه یه. نا مه به ستم له جووره سوڤیگه ریبه کی ده رونی نییه، مه به ستم نییه بلیم بولبولیار له چه شنی نه و ده رویش و په بن و یوگا چیبانه یه که بۆ وزه یه کی نهینی ناو چه سته و پۆخی خویان ده گه رین. به لکو نه وه یه له پۆخی هه ر یه کی کماندا دژیک هه یه، به بی گو یگرتن له و دژه نهینی و قوولهی ناو خومان، به بی دواندی به درژیی، به بی دانیشن له گه لیدا و قسه کردن، مروف ده بیته بوونه وه ریکی پووکه شگیر و ته نکاوشین. دیاره هیشتا زۆر زووه بزانه بولبولیار له چ چیرۆکیکی سه یره وه گلا. بۆ نه وهی له مروفیک تی بگه ین به س نییه بزانه سهر به چ هیزکیکی سیاسیه، چ کتی بیک ده خوینیته وه، بره وای به چ دینیک هه یه... ده کریت هه موو نه و شتانه ده رکه وهی پوکه ش و زووگوزه رین و شتیکی قوول له سه ر مروف ناشکرانه کن. نه وهی راستی مروف پوونتر به یانده کات، په یوه ندی نهینی و قوولیتی به ژیا نی خۆیه وه. په یوه ندییه ک که زۆریه مان بایه خیکی گه وریه پێنا ده ین، له بری نه وهی قورسای گه وریه مان به یینه سه ر نه و په یوه ندییه، قورسای گه وریه مان ده خینه سه ر په یوه ندیمان به خودا، به نه ته وه، به مروفه کانی تره وه. به لام له هه ر شت گرنگتر بۆ تی گه یشتنی مروف، نه و گه مه یه یه که به ژیا نی خوی ده یکات. ژیا نی ناوه کی و

ژيانى دەرەكى. ئەو شەو كە لە بيمارستان بەدياريبەو خەوتم، بۆ من كەسيكى نامۆ و نەناس نەبوو، لە ھەندى سەردەم و قۇناغدا زۆريش لە يەكدى نزيك بووين... دواچار لە سەرەتاي راپەريندا يەكمان بينيبەو، پوژيكي سەيربوو، توند باوہشمان بە يەكدا كرد و گريان. من لە پيشدا دەمانچەكەم خستە سەر سەرى بيكوژم، بەلام نەتوانى... دوايى ئەو توند باوہشى پياكردم و تيگەيشت لە چ حالتيكى دەرۋى سەختدا دەرئيم. بەلام بۆ ئەوئەي بزائن بۆ ويستم بيكوژم، بۆ دوايى باوہشمان بە يەكدا كرد، دوا ئەو چى روويدا و چ دوو شتيكى سەير ژيانى ھەردووكمانى ھەژاند، ھيشتا دەريايەك لە چيرۆك و نھيتى لە نيوانماندايە. ئەو پوژە كە بيمار و بيھۆش لە سەر سەرى وەستام، نەمدەزانى ناخۆگەر بە ئاگابايە، قەبووليەدە كرد بەو چەشنە بيمە پاسەوانى ياخود نا؟ بە خۆم و دەفتەرى تييينيبەكانمەو تە بەيانى لە نزيكيبەو ئيشكم گرت. پيم ئەفسوس و حەيف بوو، بەم چەشنە بە لارى و بە ھۆى تايەكەو «كە دوور نيبە تاي ناوئيمىدى بيت» بەريت، من تا ئەو كاتەش تەواو ھۆى نەخۆشيبەكەيم نەدەزانى. لە بيمارستانى مەريوان، نەخۆش و بيئەسەرستان و خەلكانى بەھەلاكت چو بە جۆريك زۆر بوون، دكتور و تيمارپيچان فريا نەدەكەوتن بە ھاناي ھەمووانەو بپۆن... بە دريژايى شەو لە سنوورەكانەو خەلكانى پير و ژنانى دووگيان و گەنجانى زامدار و نەخۆشى لە ھۆشچو دەھاتن بەمدىودا. من و ھۆشەنگ لە كونجىكى بچوكى قاوشىكى شيداردا لە سەر زەوييەكە جيگايەكمان بەرگەوتبوو. نەخۆشەكەى من دوو دەرزى دژە تاي وەرگرت و دكتورەكان ھەندىك پشكنينى گشتيان بۆ كرد و گووتيان دەينيرن بۆ بيمارستانى سنە. من بە دريژايى شەو دەبوو لە پيگاي قوماشى تەرپو تە تاي داگرم و نەھيتم دوخى بۆ بەدتر وەرگەرپيت. بە ھەر نرختىك بوو نەمدەويست بەريت.... ھۆشەنگ بە دريژايى شەو جگە لە ھەندىك نرکەى كەم، دەنگيكي

وه‌های لینه‌ها دَلنیامبکات له مهرگ نزیك نیبه و هیشتا نازاری ژیان گینگلی پیده‌دا. هه‌ندیك جار چاوی هه‌لده‌بیری، به‌لام پینه‌ده‌چوو هیچ ببینیت.

ئه‌وه‌ی ده‌مویست بژی و نه‌هیلَم مهرگ زه‌فه‌ری پینه‌ریت، چیرۆكێك بوو كه به‌شێکی ده‌گه‌راپه‌وه بوَ زنجیرێك هۆكار و پووداو كه هه‌ندیکیان گشتی و زۆریان تاییه‌تی بوون، ئه‌و ته‌نیا كه‌س بوو ده‌یتوانی من له به‌ربوونه‌وه‌یه‌کی كوشنده بوَ بنی خه‌ره‌ندیکی تاریك بپاریزیت، یان هه‌ندیك شتم بوَ پرگارێك، بتوانم وه‌ك مرۆف جارێکی تر قاچ له سه‌ر زه‌وی دابنیم. ئه‌و سه‌ره‌تا ئه‌ندامی گروپێکی چه‌پی توند‌په‌و‌بوو كه به‌ یاخیبوون و هه‌لگه‌پانه‌وه و له‌تكردنێ حیزب تۆمه‌تباركرابوون. دواتریش له‌ چیرۆکی شارده‌نه‌وه‌ی نه‌غه‌ده‌ ماردینییه‌وه گلا و كه‌سانێك له‌ حیزیدا ده‌یان‌ه‌ویست بیکوژن. من هۆشه‌نگم له‌ سه‌ره‌تای ده‌ستپێكردنه‌وه‌ی شوپشدا ناسی، ئه‌و كات قوتابی زانكۆ بوو، سه‌یرترین پووداو له‌ نێوانماندا ده‌گه‌رپته‌وه بوَ ناوه‌پاستی هه‌شتاگان، سه‌رده‌مێك هه‌مووان به‌دوایدا ده‌گه‌راين، ئه‌و پووداوه‌ وایكرد من وه‌ك بوونه‌وه‌ریکی ناوازه و گرنگ بوَ ژيانێ خۆم و په‌نگه‌ بوَ دونیاش سه‌یربیکم. تا ئه‌و كات، كه‌سێك بوو وه‌ك هه‌ر كه‌سێکی تر، به‌لام له‌و شه‌وه‌دا بۆم ده‌ركه‌وت، نه‌ من «وه‌فای په‌فعت به‌گ» كه‌سێكم وه‌ك هه‌ر كه‌سێکی دی، نه‌ ئه‌ویش «هۆشه‌نگی بولبولیار» كه‌سێكه‌ وه‌ك هه‌ر كه‌سێکی دی. من ئه‌و كات له‌وه سه‌رسامبووم كه‌ چۆن گه‌نجیکی وا هه‌ژار، بپه‌شت و په‌نا، كه‌ له‌ یه‌ككاتدا هه‌م ده‌ولت و هه‌م شوپش راویده‌نێن، ده‌توانیت وا مه‌حكهم خۆی بشاریته‌وه. به‌لام كه‌ له‌ زیندانی حیزب له‌ گوندی «توتنباغی» بینیمه‌وه، ته‌واو سه‌رسام و ده‌سته‌پاچه‌بووم، هۆشه‌نگ ئه‌وه‌دم له‌گه‌ل گه‌نجیکی دیكه‌ی هه‌ژاردا به‌ناوی حه‌سیب مه‌هدیه‌وه گیرابوو. حه‌سیب كورێکی لاوازی چاویلکه له‌ چاوبوو، وه‌ك زۆریه‌ی چه‌په‌كان به‌ چه‌شنیکی

بیمارانه، بی‌وچان باسی ته‌زادی نه‌ساسی و شه‌رایتی موباره‌زه‌ی ته‌به‌قاتی ده‌کرد. من میوانی نه‌و هیزه‌بووم که هوشه‌نگ و حه‌سیبی گرتبوو... نه‌و دم له‌ تخوبی باشووره‌وه له‌گه‌ل مه‌فره‌زه‌یه‌کی بچوکدا خه‌ریکی گواستنه‌وه‌ی هه‌ندئێ نامه‌ی زۆر نه‌ئینی بووم بۆ شه‌خسی سه‌رۆک، هیزه‌که به‌ فرمانیکی سه‌روه‌وه نه‌و دوو گه‌نجه‌یان له‌ مائی پیره‌میژدیکی گونده‌کیدا گرتبوو. فه‌رمانده‌ی هیزه‌که پیاویک بوو له‌وانه‌ی دوگمه‌یه‌کی نه‌ئینیان هه‌یه که ته‌نیا فه‌رماندارانی سه‌روو خۆیان ده‌زانن له‌ کویادایه و ده‌توانن په‌نجه‌ی پیدابنن، که‌سیکی کوله‌بن و په‌شتاله و مل نه‌ستوربوو، به‌ جووتیک ده‌ستی گۆشتن و خه‌روه، شوپش هه‌ر کاریکی پئ پاسپاردبایه وه‌ک مه‌کینه‌یه‌کی کۆکراو جیبه‌جییده‌کرد. له‌ کاتی ناساییدا مروفئیکی خۆشروو و زمان شیرین بوو، به‌لام گه‌ر که‌سانی سه‌روو خۆی فه‌رمانیان پیدایه‌ دایکی خۆی سه‌ریپرئیت، بیته‌وه‌ی بپرسئیت بۆ، ده‌موده‌ست سه‌ریده‌بپی. هه‌میشه‌ شانازی به‌ گوپرایه‌ئیی و دل‌سۆزی خۆیه‌وه بۆ شوپش و سه‌رکرده‌کان ده‌کرد. من نه‌و له‌و خاله‌دا زۆر له‌ یه‌ک ده‌چووین، نه‌وه کردبووینی به‌ دوو دۆستی نزیک که زۆر گویمان له‌ یه‌کتر ده‌گرت. من نه‌وکات کاریکی تایبه‌تیم به‌و زیندانه‌ نه‌بوو، من هه‌ر پاگوزه‌ر له‌وتوه‌ هاتبووم، نیشه‌جئیی سه‌ره‌کیم ناو شار بوو، به‌ ریکه‌وتیش بولبولیارم له‌ زیندانه‌که‌ی توتنباغی بینیه‌وه. کاتیک بینیم نه‌مویست خۆم واده‌ریخه‌م ده‌یناسم و نرخئیکی تایبه‌تی هه‌یه له‌لام، به‌لام تیگه‌یستم که‌سانیک له‌ بیرویی بالای حیزب له‌ بولبولیار پهن و بپاری کوشتنیان داوه. له‌ سه‌رده‌می ئیستاماندا کردنه‌وه‌ی کۆمپانیایه‌کی ساخته‌ چهند ناسانه، له‌سالانی هه‌شتاشدا ده‌رکردنی بپاری کوشتن بۆ که‌سیک و ناسان بوو. نه‌وکات بولبولیار له‌ گۆفاریکی بچوک و نه‌ئینیدا کاریده‌کرد که‌ گروپیک گه‌نجی وه‌ک خۆی به‌ ناوی «کلپه‌کان» هه‌وه ده‌ریانده‌کرد، گۆفاره‌که‌ گه‌رچی ژماره‌یه‌کی که‌می لیده‌رده‌چوو، که‌میش ده‌بینرا و

دهناسرا، به لام دوژمنایه تیبه کی سه رسهختی خه تی شوپشی ده کرد. ده میک سال بوو حیزب به دست نه م گروهه نایدولوژییه جیاوازانه وه دینالاند که هه موویان له بنهنگلی شوپش خوی دهرچوو بوون. من پیشتر پۆلی گرنگ له سه رکوت و بیده نگر دنیاندا بینبوو، که چی وهک هیزکی نهینی بمجولینیت، هه میشه دستم له م بولبولیاره ده پاراست. نه وکات من سه رده مانیکی تایبه تی ساردی و دلپه قی ده ژيام و ژیان و مردنی که سم بو گرنگ نه بوو. کاتیک له زیندانی توتنباغی له شه روآل و کراسیکی کۆن و دپاودا بینیمه وه، بیباک بووم به رامبه ری و گوتم گه ده یانه ویت بیکوژن بابیکوژن به من چی. بولبولیار له توتنباغی که وتبووه داویکه وه من نه مچنیبوو، بۆیه به لامه وه گرنگ نه بوو نازادیکه م. له سه ره تاوه سه رنجمدا نه و دوو گه نجه به جوړیکی تایبه تی و مه حکم له دیله کانی دیکه جیاکراونه ته وه، به لام بو نه وهی ناچار نه بم هیچ شتیک دهریاره ی راپوردوو بو هه فاللی به رپرس بدرکینم، سه بارات به وان شتیک نه وتوم نه پرسی کونجکۆلی بمجولینیت. به خۆم گووت گه ر له نه نجومه نی بالآوه بیانه ویت بیکوژن... بو نا... دیاره قازانجی شوپشی تیدایه. ئیستا له ده ستیک له وه مه حکمه تردا بوو من بتوانم ناسان دهریبهینم، بۆیه بریارمدا وهک دوو دیلی ناسایی سه بریانکه م، له و دیله زۆر و زه به ندانه ی له شوپشدا گیرابوون و به جوړیک له جوړه کان به سزای شوپش گه یشتبوون. هه تا نه وکات که له نه نجومه نی بالآوه فرمانی کوشتنی هه ردوکیان گه یشت، بیباک له ده لاقه یه کی دهرگای زیندانه که وه سه یرمکردن و هه ستم به هیچ نه کرد... دلنیا بووم هه ر دوکیان دوو شوپشگپری راسته قینه ن، سه ر به جنسیکن له ناده میزاد که من هه ولمداوه و نه متوانیوه بیمه هاوشیوه یان. له شوپشدا پیشتر کوشتنی گه نجانی وه هام بینبوو، کوشتنی ناسیاو و هاوپتی خۆم دیبوو. به لام دیمه نی هۆشه نگی بولبولیار به و ریشه پر و برۆ باریکانه یه وه، به و

نيگايه وه كه له نيگاي شوپشگيتره پومانسييه ديترينه كان ده چوو، به وهسته تايبه تيبه وه كه هيزيكي نهيني تيدايه له ئاده ميزاده كانى تردا نيبه، چهند سال بوو ئه و خواسته ي لادروستكردبووم بيبايريزم، به لام ئيستا تاده هات دلپه قتر ده بووم، له حيكايه تى خراپتر و له نازاردانى زوتر و له بيباكي قولتردا پوده چووم. بو ئه وه ي بيباكيه كه م نانا سايى ديارنه بيت و هه ئالى فه زمانه گومان له بيده نگيم نه كات، لابه لا و وهك شتيكى راگوزهر پرسيم: ده بيت هوى كوشتنى ئه م جوته چى بيت؟

فه زمانه كه سيكى نهيني پاريز بوو، به لام من گه ر سه يري چاويم بكردبايه ده زمانى راست ياخود درو ده كات. ئه و پوژه ي له كاتى پياسه كردنيكى دوو قوليدا پرسيا ره كه م ليكرد، گووتى من جگه له وه ي فه زمانى له خو م بالتر جيبه جيده كه م هيجيتر نازانم، منيش باوه پم بيكرد. دلنيا بووم گه ر شتيكى بزانيا بيه له له ره ي دهنگ و شيوه ي نيگايده ده مخوينده وه. به لام سه يريو له لام كه فه زمانه داواي ليكردم شه وي تيربارانكردنى هه ردوو ديله كه ئاماده بم و خو م سه ره رشتى ئه و كاره بكه م، بزانه ناخو زيانه له لاشه كانياندا ماوه ياخود نا. من ميوانتيك بووم وه ستابووم تا هه نديك مه ترسى سه ر پيگا ده ره ويته وه و ئيدي برؤم، ئيستا بو ده بيت بو بينينى ديمه نى تيربارانكردنى دوو گه نجى وه ها ئاماده بم و شه هاده ت له سه ره رگيشيان بده م. ئه گه رچى بينينى كوشتنى بولبوليار بو من سه خت بوو، به لام بيباكيه له ويشتدا كارى خو ي كرد و وايكرد سل له جو ره شه ويكى وا نه كه مه وه، جگه له وه ش ده مويست له ياداشته كانمدا ئه و كوشتنه بنوسم و بو ئه به د تو ماريبكه م.

ئه وه ش بو خو ي به هانه يه كى كه م نه بوو تا ئه و كوشتنه نه مله رزينيت و برؤم و له نزيكه وه ببينيم. په شوكان و تيفكرين و ها توچو بيسه بره كه ي مايه ي سه رسامى من بوو، ده زمانى له دؤخنيكدا شته كان بيگرئ و كه م كي شه بن شه زانى وه ها نايه ته گو پ. تا شه و درهنگ داده هات و تاريكى

قورستر دەبوو، فەرماندار نا ئارامتر دەردە کەوت. هەستەکرد ئێو دوودلی و پاراییە لەم پیاویدا هەبە ھۆکارە کە ی دەرونییە و لە سۆنگە یەکی سیاسی یان لە کانی ترستیکی دییەو و نەھاتوو. دوا جار کە کات گەیشتە وادە ی خۆی، بە ھاو پیتی من و چوار پێشمەرگە ی تر چووینە دەری، دوو پاچ و دوو خاکە نازمان ھەلگرت و بەرەو زیندان پۆیشتین. بولبولیار لە بە یانییەو دە یزانی کە ئەمشەو دە کوژین... فەرماندار خۆی بەر لە خۆرھە لاتن بە ئاگای ھینابوون و ھەوآلی تیربارانە کە ی پێگوتبوون. ئیمە کە چووینە زیندانە شیدار و ساردە کەو و سێ فائۆسمان بە دەستەو بوو، من وەک ھەمیشە و بۆ ئەو ی ھیچ وردە کارییە ک لە دەست نە دەم، بۆ ئەو ی بتوانم دواتر لە یاداشتە کاندە ھەموو شتی ک بنوسم، بە ھیمنی و ساردییەو و سەیری تەوای شتە کاند کرد، بە لام جگە لە دەموچاوی سەیر و شاعیریانە ی ھۆشەنگی بولبولیار ھیچ شتی ک سەرنجی پانە کیشام. حەسیب، کە پێدە چوو مندالتر و ترساوتر و کەم ئەزمونتر بیت، پەشتیوی و زەردییەکی تۆخ لە سەر پوخساری بوو، لیوی کەمیک دە لەرزی، بە شتیکی ئێو لەرزە بە کاری ترس و بە شتیکی بە کاری سەرمای شەو بوو. من تا ئەوکات گویم لە دەنگی کەسیان نەبوو، شێوھشیان لە بەرچاوم لە شێوھ ی گوناھبارانی گەرە نە دەچوو. بە لام ئێو ساردییە ئە بە دییە ی ناو ناخم، ئێو بیلا یە نییە قوولە ی لە خۆمدا ھەستم پێدە کرد، پێگریوون لە بەردەم ئەو ی شتی ک بکەم یان بلیم... ھەردووکیان لەو لەوازیوون بتوانن پابکەن، برسیتی و سەرمای زیندان تیکیشکاندبوون، دوو جەستە بوون نامادە بۆ سەیرکردنی مردنی خۆیان. لە چاوی ھۆشەنگدا ئێو شانازییە دیرین و ئە بە دییە م بینییەو کە لە ھەموو دەورو زەمانیکدا لە چاوی شۆپشگێراندە ھەبە، جۆرە نیگایە کە لە بەر پۆشنایی فائۆسە کە دا گەرە تر دەردە کەوت. نیگای بە کتی ک دە زانی ت بۆچی دە مریت، یان لایە نیکە م ئێو ھەستە بە

خۆی ده‌دات که ده‌زانیّت بۆچی ده‌مریّت. جۆره سه‌یرکردنیکه شتیکی قوول له شانازی و له ناوئیدیشی تێدایه، جۆره نیگایه که بۆ دور... نۆر دور، وهک ئه‌وهی بلّیّت له جیگایه‌کی تر یهک ده‌بینینه‌وه. گه‌رچی ته‌نیا چهند ساتیکی کهم له ژوره‌وه بووین، که چووینه ده‌ره‌وه هه‌ستمکرد دنیا به‌ره‌و ساردتر گۆراوه. هۆشه‌نگی بولبولیار له‌و ترس و غه‌مگینییه‌شدا منی ناسییه‌وه، هه‌لبه‌ت منی ده‌ناسییه‌وه، پێشتر چه‌ندین جار یه‌کدیمان دیوو. به‌لام وهک یه‌کتر ناسینمان شتیکی بێنرخ و بیمانا بیّت و هیچ شتیکی له‌مشه‌وه نه‌گۆرپێت و هه‌ا دیاربوو. نیگاگانی به‌ره‌و من شتیکی تایبه‌تی تێدابوو، که ئه‌و کات ده‌موده‌ست نه‌مخوینده‌وه و نه‌مزانی چیه. خۆی هێمنیه‌کی گه‌وره‌ی پێوه‌دیاربوو، هێمنی که‌سیک بیه‌ویّت به‌رامبه‌ره‌که‌ی بترسینێت. له‌و چهند سه‌له‌ی شوپشدا هه‌ندیجار ده‌رفه‌تی ئه‌وه‌م بۆ په‌خسابوو له‌ نزیکه‌وه سه‌رنج له‌و که‌سانه‌ بده‌م که بۆ مردن ده‌برین... هیچ که‌سیک نه‌بینیوو له‌وانه‌ چاوه‌پوانی موعجیزه‌یه‌ک نه‌بیّت. په‌یوه‌ندی مرۆف و تیریاران هه‌رده‌م له‌ سه‌ر موعجیزه‌ به‌نده. ئه‌وه‌ی که تیریاران ده‌کرێ تا دوا چرکه، تا ئه‌و ساته‌ش که دوا هه‌ناسه‌ ده‌دات، هه‌ر چاوه‌پوانی موعجیزه‌یه. هه‌تا ئه‌و مرۆفانه‌ی که هه‌رگیز باوه‌ریان به‌ موعجیزه‌ نه‌بووه، له‌و ساته‌دا هیچ چاریکیان نییه‌ جگه‌ له‌وه‌ی باوه‌ر به‌ موعجیزه‌ به‌ئین. ئه‌وه‌ی جیگای سه‌رنجی من بوو، ئه‌وه‌یه‌ نۆر جار بکوژانیش چاوه‌پوانی جۆره موعجیزه‌ی وه‌هان، بکوژانیش ده‌یانه‌ویّت شتیکی پوویدات و ده‌ست بگێرنه‌وه و ئه‌و کاره‌ نه‌که‌ن که هه‌ر ده‌بیّت بیکه‌ن. من له‌و باوه‌ره‌دام هه‌موو پیاوکوژیکی... هه‌موو پیاوکوژیکی دنیا له‌و ساته‌دا که ده‌کوژیّت، چاوه‌پوانی موعجیزه‌یه‌که نه‌هێلێت ئه‌وه پوویدات که هه‌ر ده‌بیّت پوویدات. به‌لام من وهک که‌سیک که ژیانم له‌و شوینه سه‌یر و له‌ نزیک ئه‌و پوویداوه عاجباتیانه‌وه به‌ سه‌ر بردبوو، ده‌توانم بلّیم شتیکی نییه‌ ناوی موعجیزه‌ بیّت. هه‌رکات شتیکی بیته‌ پێشی بکوژان

دەستبگىڭىز نەو ھۆكەي ناگە پىتتەو ە بۆ موعجىزە يەك، بەلكو بۆ نەيتىيەك
 كە لەو ساتەدا لە بەرچاوى ئىمە بەيان نىيە و لە بەھانە و تەلىسىمى
 پىشتى تىناگەين. ئەو پۆژە كە ھۆشەنگ و ھاورپىكە يمان برد بۆ مردن، لە
 چاوى ھۆشەنگدا ئەو چاوە پوانىيە گەورە يەي موعجىزەم نەبىنى. ھەستەم
 نەكرد نۆر توند بە ژيانەو ە نوسايت، بەلام لەبرى ترس و كۆيلە يەتى
 بۆ ژيان، ئەو ناسكىيەم چاوكرد كە جار جار لە پوخسارى پياوانى
 تىكشكاودا دەردەكە وىت، شتىك من بە ناسكى دۆراو ەكان ناويدە نىم.
 جۆرە نىگايەكە گلە ييەكى ناومىدانەي دەرهەق بە دونيا تىدايە،
 گلە ييەكى نەرم بەلام قوول و پەر لە ھەسرەت، ئاوينەي پۆجىكە گەرچى
 چىتر ناتوانىت ئازارى كەس بدات، بەلام تىدەگات دونيا چ ئازارىكى
 داو ە. ئەو شەو ە كە لە سەر پوناكى فانس و لە ناو كزەي نىو ە شەودا
 سەيرى ئەو نىگايانەي ھۆشەنگ دەكرد، واھاتە خەيالەم كە خۆي بە
 مەبەست ھەموو شتىك دەكات تا ئەو ناسكىيە گەورە يەش بشارىتەو ە و
 ەك پياويك دەرنەكە وىت بىە وىت لە پىگاي مەرگى خۆيەو ە پەيامىكى
 تايبەتى بۆ دونيا بنىرەيت. ەك ئەو ەي بزانتى گەر پەيامىكىشى ھەبىت،
 ئەوانەي دەورە يەرى، ئەوانەي دەبىەن بۆ مردن، لەو پەيامە تىناگەن.
 لەبىرمە ئەو شەو ە فەرماندار ەك جارەن نەبوو. من بىستبووم كە
 بىباك و كەمخەم خەلكانى نۆرى تىريارانكردو ە، لە شەپدا جەنگاوەرىكى
 بكوژ و بىباك بوو ە، بە جۆرىك وامدەزانى كوشتن بۆ ئەو، ەك كارىكى
 سادەي لىھاتوو ە كە نە ھەستى كىنەي لە پىشتە و نەمايەي پەشىمانىشە.
 بەلام ئەو شەو ە ئەو ىش ەك ئەوانەي دەبوو بكوژىن پەشىبوو، ەك
 ئەوان دەلەرزى... من ھىچ تىنە دەگەيشتم، ھىچ تىنە دەگەيشتم. نرىكى
 كىلۆمە ترىك دوور لە گوندەكەو ە، گۆرستانىكى بچوك ھەبوو. ھەموو بە
 بىدەنگى دەپۆشىتىن، ھەستەمكرد شتىكى قورس لە ھەواي شەودا دللى
 ھەمووانى گرتوو ە، شتىك تەنيا لە بۆي ئەو خويىنە ھەلئاستىت كە

که‌میکی دی له پێشده‌مماندا ده‌پێژریت، به‌لکو له کۆی مانای دنیا و له سروهی نۆی تاریکی و شه‌مالی کوشنده‌ی ئهم سه‌رزه‌مینه‌وه دیت که شه‌و توند هه‌ناسه‌ی به‌ستوه... وه‌ک ئه‌وه نه‌بوو که ئیمه وه‌ک مرۆف نه‌توانین هه‌ناسه‌به‌هین، وه‌ک ئه‌وه‌بوو جیهانی چوارده‌ورمان، دره‌خته‌کان و پوهه‌که بچوکه‌کانیش نه‌توانن هه‌ناسه‌به‌هین. که گه‌یشتیغه‌ گۆرستانه‌که، من هه‌ستم به هه‌ناسه‌تونیدیکی زۆر کرد. هه‌ر یه‌ک له هۆشه‌نگ و هه‌سیبی بچکۆله به هه‌مییه‌کی گه‌وره‌وه سه‌یری ئیمه‌یان ده‌کرد، چاره‌پوانی ئه‌وه بوون شتی‌ک رووبدات، دلنیا‌بووم ئه‌و چهند ساته‌که‌مه‌ی ماویانه له سه‌ر پۆشنایی جۆله و کرداری ئیمه‌دا بیر له زیان ده‌که‌نه‌وه. له‌و ساته‌دا که سه‌یری روخساری هه‌ردووکیانم ده‌کرد خه‌یاڵم لای ئه‌و راستیه سه‌یره‌بوو که مرۆف تا ساتی مردن، جاریکیش چیه به ته‌واوی ناتوانیت بگه‌رپته‌وه ناو خۆی و له‌ویدا دیواریک دروستبکات و نه‌هیلیت ئه‌وانی دی لێ‌وه‌ی دزه‌بکه‌نه ئه‌ودیه‌و. هه‌ردوو دیله‌که هه‌نده‌ی سه‌یری ئیمه‌یان ده‌کرد و له جۆله و نیگای ئیمه‌ پاده‌مان، خه‌ریکی بیرکردنه‌وه له مردنی خۆیان نه‌بوون... هه‌ستمکرد په‌نگه ئه‌وه جۆره به‌خته‌وه‌رییه‌ک بیت که مرۆف ده‌توانیت تا دواسات کاتی خۆی له تێپامان له‌وانی دیدا بیاته‌سه‌ر. مرۆف لای من هه‌میشه ئه‌و مه‌خلوقه بیتمانایه‌یه که هه‌موو زیانی له‌سه‌یرکردن و تێپامان له‌وانی دیدا به‌هه‌رده‌دات، هه‌نده‌ی له‌وانی دی ده‌پوانیت سه‌یری خۆی ناکات، گه‌ر سه‌یری خۆشی بکات، بۆ ئه‌وه سه‌یریده‌کات تا ببینیت ئه‌وانی دی چۆن ده‌ببینن. بۆ نمونه، من خۆم یه‌کیکم له‌وانه‌ی زیانم له سه‌یرکردن و چاودی‌ری ئه‌وانی دیدا بردۆته سه‌ر، گه‌لێک دره‌نگ، که‌وتمه سه‌ر بیرکردنه‌وه و تێپامان له خۆم، که‌وتمه پرسیار له خۆم: من چیم و بۆ هه‌نده له‌وانی دی پاده‌مینم، بۆ عومرم له ته‌ماشای ئه‌وانی دیدا به‌هه‌ده‌ر ده‌ده‌م؟ له راستیدا واتیده‌گه‌م، ئینسان بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت ته‌ماشای خۆی نه‌کات، ناچاره به‌رده‌وام

لەوانى دى بىروانىت. ئىنسان مەخلوقىكە تەنيا بەرگەي دىتنى پوخسارى دەروەي خۆي دەگرىت و هېچى تر، كە زۆر لە ناخى خۆي پوانى دەشىت شتى ترسناك ببىنىت... ترسناكتر لەوەي خۆي چاوەپوانىكردوہ. بە ھەرحال بۆ ئەو دوو گەنجە و لەو شەوہ تارىكەدا، كە فاسىلەي ژيان و مەرگ تەنيا موويەكى باريك و چركەساتىكى تەنگ بوو، بىركردنەوہ لە ناخ نەشيار و ناپۆيىستىش بوو. فەرماندە بىئەوہي گەرمى و جونبوشى جارانى تىدايىت، سەر و پاچى داہە دوو دىلەكە و بىئەوہي خۆشيبەك لە دەنگىدا بىت گوتى، «گۆرپەكانى خۆتان ھەلگەن». قسەي فەرماندار سارد و دەنگى ھەك كزەي شەو وشك بوو. ھەستەمكرد لەو ساتەدا ئەوہي كە دەبىت كارىكەن، شتىك لە ترسى مردنى لىتەراندن. ئەوانەي لە شۆرپشدا دەمانكوشتن، زۆريان دەبايە خۆيان گۆرپى خۆيان ھەلگەن، من سەرنجى ئەوہم دابوو كە ھەموو كوژراوہكان بە گەرمىيەكى ناناسايىيەوہ ئەو كارەياندەكرد، كە بىرم دەكردەوہوہ و دەمەينايە پىشچاوي خۆم، قورس بوو تىبگەم بۆ لە دواساتى ژيانى خۆياندا شان دەخەنە زۆر كارىكى و ھا قورس و بىمانا. لە ئەندىشە و خەيالآتى خۆمدا دەمگوت كارى وا بۆ من نەكردەيە، ساتىك ھاتە سەر كوشتنم، با ئەوان گۆرپەكەم بۆ خۆشبەكەن و خۆيان پاچكارى زەويم بۆ لە ئەستو بگرن. بەلام كە قول تىدەفكرام، دەگەيشتمە ئەو باوہرەي، ھەموو شانۆگەربىيەكە لە سەر سى بنەماي سەرەكى بەندە، يەككىيان درىژكردنەوہي ژيانە بۆ چەند چركەساتىكى تر، دووہمىيان چاوەپوانكردنى پەودانى موعجىزەيەكى خودايىيە لەو چركەساتانەدا، سىپەمىش بە جولە و جونبوشى پاچكارى، لەش تا ئاقارىك بەرن و ھا ماندوو بىت مەرگى پى سەخت نەبىت.

ئەو شەوہ من ئارامىيەكى سەيرم تىدابوو، ھەك ئەوہي تەواوي وىنەكان دىمەنى دووبارەي شانۆنامەيەكى دىرىن بن، كە من پىشتر ھەموو سەحنەيەكىم چەندجار بىنيوہ و لە يادەوہرىدا ھەلمگرتوون. ھۆشەنگى

بولبولیار بهر له‌هه‌سیب گۆرپه‌که‌ی خۆی ته‌واوکرد، ئه‌و کاته‌ی خه‌ریکی پاچکاری بوو، به‌سه‌بر و هه‌مینی که‌سیکه‌وه کاریده‌کرد، جیگایه‌کی خۆش بو دواه‌مین مآلی بسازینیت. تا له‌کۆتایی نزیک ببوینایه‌ته‌وه، هه‌سیب زیاتر ده‌له‌رزنی، وه‌ک ئه‌وه‌ی گوئی له‌ده‌نگی مردن بێت، گوئی له‌چرپه و ترپه‌ی بێت. هه‌ردووکیان که‌ته‌واوبوون به‌هه‌مینی پاچه‌که‌یان دانا و سه‌یریکی ئیحه‌یان کرد.

ساتیکی سه‌یربوو، بولبولیار له‌ناکاو سه‌یریکی قوول و دریزنی منی کرد و وه‌ک خه‌یاالی لای مردنی خۆی نه‌بیت، گووتی «هه‌فال ده‌بینم چی له‌پشتی تۆیه، ده‌بینم». ئه‌وه ئه‌و پسته‌یه‌ بوو که‌هه‌موو ژبانی منی له‌بنه‌وه‌را گۆرپی و ئه‌و موعجیزه‌ خوداییه‌ش بوو که‌ژبانی بولبولیاری پرگارکرد. که‌س تینه‌گه‌یشته‌ بولبولیار مه‌به‌ستی چیه‌، به‌لام من ده‌مزانی ده‌لێت چی.. ده‌مزانی. وه‌ک شیت فه‌رمانده‌م برده‌ ئه‌و لاوه‌و بێمگوت «بولبولیار نابیت بکوژیت.. نابیت به‌هیچ جۆریک بکوژیت». فه‌رمانده‌ هیچ له‌و گۆران و شه‌رزه‌بوونه‌ کتوپره‌ی من تینه‌گه‌یشته‌، من به‌توره‌یه‌وه‌ یه‌خه‌یم گرت و گووتم «هه‌فال تیده‌گه‌یت، ئه‌و کۆمه‌لێک نه‌ینتی ده‌زانیت په‌یوه‌ندی به‌ژبان و مردنی منه‌وه‌ هه‌یه... تیده‌گه‌یت... له‌به‌ر ئه‌وه‌ نابیت به‌مریت». فه‌رمانده‌ سه‌راسیمه‌ گووتی «هه‌فال نه‌مری په‌میکردنه‌که‌ی له‌مه‌کته‌بی سیاسی حیزبه‌وه‌ ده‌رچووه‌. نازانم چی بکه‌م و چیت پێبێم». ئینجا به‌حه‌په‌سانه‌وه‌ گووتی «باشه‌ هه‌فال... باشه... لیده‌گه‌ریم، به‌لام دواپی خۆت چاره‌یه‌که‌». به‌توره‌یه‌وه‌ گووتم «خه‌مت نه‌بیت، من چاره‌یده‌که‌م... خه‌مت نه‌بیت، من خۆم هه‌موو شتیک له‌گه‌ل هه‌فالانی ئه‌نجومه‌ندا ده‌برێنمه‌وه‌». دواي ئه‌وه‌ فه‌رمانده‌ گه‌رایه‌وه‌ بو‌ لای دیله‌کان و پاش که‌میک بیرکردنه‌وه‌ چووه‌ ناو گۆرپه‌که‌ی هۆشه‌نگ و به‌وردی سه‌یریکرد و ده‌ستیک کیشا به‌پشتی بولبولیاردا و به‌خنده‌یه‌کی ساره‌وه‌ گووتی «هۆشه‌نگ ئاغا ئه‌م گۆرپه‌ بو‌ تو‌ زۆر

باشه، هه‌سته‌که‌م به ئەندازه‌ی بالآت بیئت، نه‌گه‌وره بیئت و نه‌بچوک. به‌لام پێده‌چیت ئەمشه‌وه شه‌وی مردنی توو نه‌بیئت. ئەمرم بوو هاتوه‌وه نه‌تکوژم... گەر به‌ ده‌ستی من بووایه‌ لێده‌گه‌پام هه‌سببیش بژی. به‌لام خۆتان پێشمه‌رگه‌ بوون و ده‌زانن، ئەمر ئەمره، ببوره‌ هه‌سبب، ده‌زانم مردن شتیکی نیجگار وا ساده‌ش نییه، به‌لام ئەوه‌ی ئەمشه‌وه ده‌کوژیت توویت... به‌ته‌نیا». منیش بێباکانه‌ ده‌ستم به‌ سه‌رمدا هینا و بینه‌وه‌ی بزاتم بوو، به‌ده‌ر له‌ ویستی خۆم، دل‌په‌قانه‌ سه‌یری هه‌سببم کرد و به‌ دوا‌ی فه‌رمانداردا گووتمه‌وه «تو به‌ته‌نها». وه‌ک ئەوه‌ی خۆش‌حال‌بم که ئەمشه‌وه‌و به‌ته‌نیا ده‌مریت، شادبیه‌کی نه‌ینی له‌ دل و ده‌نگمدا بوو. که ئەو وشانه‌ له‌ زارم ترازان و سه‌یری چاوانی هه‌سببم کرد، بوو یه‌که‌مجار ئەو سامه‌ گه‌وره‌یه‌م له‌ چاوانیدا بینی که سامی چرکه‌ساته‌کانی پێش مردن بوو، ئەوه‌ نیگایه‌کی تایبه‌تییه‌ که تێیدا چاو به‌هه‌موو گه‌وره‌یی خۆی بوو سه‌یرکردنی سامی مردن و مالا‌واییکردن له‌ دنیا ده‌کرێته‌وه، به‌ جو‌ریک واده‌زانم که به‌و نیگا گه‌وره‌ و کراویه‌ که‌سی مردوو ده‌یه‌وویت به‌ر له‌ دوا مالا‌وایی، هه‌رچی شتیکی تا ئەوساته‌ له‌ دنیا‌دا نه‌بینیوه، ببینییت. هۆشه‌نگی بولبولیار وه‌ک پێشتر سارد و بێده‌نگ دیاریوو، به‌لام من خه‌نده‌یه‌کی تاریک و نه‌ینی و نادیارم له‌ پوخساریدا بینی، بزه‌یه‌ک هینده‌ی خه‌نده‌ی گالته‌جاری و بێباکی و غه‌م بوو، خه‌نده‌ی به‌خته‌وه‌ری نه‌بوو. وه‌ک ئەوه‌ی گالته‌ی به‌ شته‌کان بیئت، سه‌یریکی فه‌رمانداری کرد و هیچی نه‌گووت. دوا‌ی بێده‌نگییه‌کی کورت، فه‌رمانده‌ دوو له‌ پێشمه‌رگه‌کانی بانگ‌کرد و گووتی «هۆشه‌نگ بگێرپه‌وه‌ بوو زیندانی خۆی و ده‌رگا‌که‌ی مه‌حکه‌م قفل‌بکه‌ن، تادیمه‌وه‌ خۆتان پاسه‌وانی بن. ها هه‌سبب ده‌بینیت یه‌کیک له‌ باشبیه‌کانی مردن ئەوه‌یه، ئیتر که‌س ده‌رگات له‌ سه‌ر دانا‌خات... که‌س... تاده‌گه‌په‌ته‌وه‌و دنیا کاری وات له‌ کوڵ ده‌بیته‌وه». گالته‌که‌ی فه‌رمانده‌ هه‌م نابه‌جی و هه‌م ئازاره‌خش

بوو. هه‌ستم به ئازاریکی گه‌وره کرد له دلمدا، پر به دل هه‌زمده‌کرد
 برۆم و نه‌و جینگایه به‌جیبه‌ئلم... به‌لام سه‌یرکردنی کوشتن، سیجریکی
 گه‌وره‌ی له سه‌رم هه‌بوو، ده‌بوو تا کۆتایی بمی‌نمه‌وه.

دوای پۆیشتنی هۆشه‌نگ، نه‌ژۆکانی هه‌سیب شل بوون و وه‌ک یه‌کیک
 ده‌ست له هه‌موو ئومیدیک به‌ردا، توند په‌نجه‌کانی خۆی له یه‌ک گیرکرد
 و که‌وته سه‌ر نه‌ژۆ و چاوی نوقاند، وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌یه‌ویت هیچ بی‌نی‌ت،
 ئیتر چاوی نه‌کرده‌وه، هه‌رگیز چاوی نه‌کرده‌وه... من وام ده‌زانی گه‌ر
 له دوا ساتیشدا بی‌ت، ده‌میک که گولله‌کان ده‌پێکن بی‌ویستی خۆی
 چاوده‌کاته‌وه و دوا سه‌یری دونیا ده‌کات، وامده‌زانی له دواچاردا ته‌سلیمی
 نه‌فسونی ئه‌م دونیا قه‌شه‌نگه‌ ده‌بیته‌وه و دوا نیگای لیده‌هاویتی، به‌لام
 نه‌و دوا وزه‌ی ناو له‌شی خۆی له‌وه‌دا سه‌رفکرد که چاوی توندتر و
 توندتر دا‌بخات و نه‌هیل‌لیت هیچ وینه و پۆشناییه‌کی نوێ بو‌ ناوه‌وه
 دزه‌بکه‌ن. نه‌و ساته‌ش که گولله‌کانی فه‌رماندار پێکایان، چاوی به
 هه‌مان توندی نوقاندبوو، به‌ جۆریک که له سه‌ر سه‌ری وه‌ستام و
 به سه‌ر دوا ساته‌کانی ژیانیدا نوشتامه‌وه، دلنیا‌بووم ئه‌م له‌شه‌ بچوکه
 هه‌موو شتی‌ک ده‌کات تا ئیراده‌ی به سه‌ر پۆحکیشانی خۆیدا هه‌بی‌ت.
 من که ته‌په‌یم گرت و دلنیا‌بووم چیت‌ر دل‌ی لێ نادات، به هیتنی
 ده‌ستم خسته سه‌رچاوی و بی‌نه‌وه‌ی شتیکی بایه‌خدار بلیم، گه‌پامه‌وه بو
 ژوره‌که‌ی خۆم، یه‌ک خولیا‌م هه‌بوو هۆشه‌نگی بولبولیا‌ر بی‌نم و تی‌گه‌م
 چۆن ده‌توانیت نه‌یتی گه‌وره‌ی ژیا‌نی من بی‌نی‌ت، نه‌و نه‌یتی‌یه‌ی نه‌و
 نه‌بی‌ت که‌س نایبی‌نی‌ت. ساتیکی سه‌یری تری ژیا‌نم بوو، له‌و ساتانه‌ی
 که تی‌یدا هه‌ستم به هیچ نه‌ده‌کرد، نه‌ به‌ غه‌م، نه‌ به‌ شادی، به‌لکو
 بۆشاییه‌کی گه‌وره ناخمی ده‌گرت و وا‌یده‌کرد هه‌ست به هیچ نه‌که‌م.

ليفيئاتن چۈن لە ماناي ئەشكەنجه تىدەگە يىشت

دواي دوو پۇژ مانەوہ لە زىندانى پىسامان، لە نزيكەوہ دلپەقى راستەقىنەي ليفياتنتم بينى، ئەوہى زىندانەكان لە شوئىنكى زۆر شىدار و بىجىدا دەخەوتن، چ كەرەستەيەكى خۆ گەرمكردنەوہيان نەبوو، بەتانى و پاخەرىكى كەميان لە ژۆردابوو، لە شتە سادە و لە دياردە ئاسايەهەكانى زىندانەكە بوو. من ئەوكات ئەو ھەلومەرجه نەيتىرساندم و پىم نەنگىيەك نەبوو دىلەكان لە جۆرە جىگايەكى وەھا و لە ژۆر بارودۆخىكى لەو جۆرەدا بژىن. نزيكى ھەشتا ديلمان لەوئىكانە ھەبوو كە پىكرا ھەموو كوردبوون... دوايى تىگەيشتم كە سەربازە عەرەبەكان لە جىگايەكى دىكە و لە زىندانىكى تايبەتتيردا دىلدەكۆرۆن و لە ھەلومەرچىكى كەمىك باشتريشدا ژيان دەبەنەسەر. گرتووخانەي پىسامان زىندانىكى گشتى بوو، خەلك بە ھەر تۆمەتىك بگىرابايە دەيانھىتايە ئەوئ. لە شىتى ئاسايەوہ تىيدا بوو تا ھەندىك لەوانەي بە تۆمەتى كۆمۆنىستى ياخود جاشىتى گىرابوون، بەلام زۆرەيان ئەو كەسانە بوون كە لەو دەفەرانەدا كىشەيان ھەبوو، لە خەلكانى زۆر بىخەتاوہ تا كەسانىكى عەشايەر كە خوئىش و نزيكى خوئيان كوشتبوو. پۇژانە دەبوو پاسەوانەكان چەند زىندانىك بىەن بۆ چىاكان بۆ دارپىن و چىلكە كۆكردنەوہ. ھەندىك بىگارى تريش لە بەرنامەدا بوو كە بەرپىرس و كەسانى حىزىي لەو دەفەردا داواياندەكرد. ليفياتن بەوہوہ نەدەوستا و دوو ژوورى تايبەتى بۆ سزا و ئازاردان دروستكردبوو. پۇژى دووہى كاركردنم لەوئ بردمى بۆ بينىنى ژوورى ئەشكەنجه چكۆلانەكەي خوئى، لە پىگادا بەرەو ئەوئ يەكەمىن گەفتوگۆي فەلسەفىانەي من لە شوپشدا دەستى پىكرد. ليفياتن

به مۆنیبه‌که‌وه پئیگوتم «مرؤف به‌وه‌دا جه‌سته‌ی هه‌یه، لاوازه و هه‌ر واش ده‌مینتیه‌وه... خالی لاوازیمان وه‌ک ئینسان جه‌سته‌یه نه‌وه‌ک پۆح، هه‌ر کات ده‌ستمان به‌ سه‌ر جه‌سته‌ی که‌سی‌کدا گرت، دره‌نگ یان زوو ده‌توانین ده‌ست به‌ سه‌ر پۆحیشیدا بگرین. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌هۆیه‌ش ئینسان قابیلی شکسته، چونکه ئینسان هه‌رچیبه‌ک بکات ناتوانیت خۆی له‌ ترسی ئازار پزگاریکات. گه‌ر ئازار نه‌بایه‌ ده‌بوو دروستیبه‌که‌ین... ده‌بوو دایه‌هتین... ئه‌گه‌ر ئازار نه‌بایه‌ ئینسان ته‌نیا جان‌وه‌ریکی یاخی ده‌بوو، ته‌نیا ئازار ده‌توانیت ئینسان جله‌ویکات... ئه‌وه‌ ته‌نیا لغاوه‌ که‌ ده‌توانین بیکه‌ینه‌ ده‌می ئه‌م هه‌ستره‌ چه‌موشه‌ی ناوی به‌نینه‌ده‌مه‌».

له‌ سالانی دواتریشدا هه‌رکاتیک گویم له‌ قسه‌کانی ده‌گرت، ئه‌وه‌ هه‌سته‌ی لا جیده‌هه‌شتم که‌ خۆی له‌ جنسیکی جیاوازتر و به‌هه‌یتر له‌ ئینسان ده‌بینیت.

من له‌ ژبانی دووردریزی شۆپشگه‌یریدا ته‌نیا چه‌ند که‌سیکی که‌مم بینیه‌ که‌ هه‌رکات وشه‌ی ئینسانیان به‌کاره‌ینابیت، مه‌به‌ستیان ئه‌وانی دیکه‌ بووه‌ نه‌وه‌ک خۆیان. خۆیان هه‌میشه‌ شتیکی بالاتریبون له‌ ئینسان، گه‌رنه‌تر و ئازادتر و مه‌عسومتر. لیفتانته‌ یه‌کێک بوو له‌وانه‌.

من ئه‌وه‌کاتیش شتیکم له‌ سه‌ر لاوازی ئینسان ده‌زانی، به‌لام له‌ لیفتانته‌م پرسی «په‌توانیه‌ خۆدزینه‌وه‌ له‌ ئازار، تاکه‌ نیاز و تاکه‌ ئاره‌زویی مرؤف بیت؟». پرسیاریکی ساده‌ و تیپه‌ریوو که‌ هه‌ر کتوپر به‌ خه‌یاڵدا هات. له‌ راستیدا منیش وامده‌بینی که‌ ئیمه‌ هه‌موومان و هه‌میشه‌ له‌ ئازار راده‌که‌ین... به‌لام ده‌ره‌نجامگیریه‌کانی لیفتانته‌ بوو من سه‌ره‌هه‌ژین و غه‌ماوه‌ر بوون. گوتم «جه‌نابی لیفتانته‌، جه‌نابی لیفتانته‌... ئازار نه‌به‌دییه‌... تاکه‌ شتیکه‌ که‌ نه‌به‌دییه‌، چونکه‌ شیوه‌ و په‌نگی نییه‌». ئه‌وه‌کات گه‌نج بووم، توانای ته‌عبیرم نزم و شیوه‌ی زمانم له‌ خوارئ بوو، که‌ گوتم ئازار شیوه‌ی نییه‌، مه‌به‌ستم بوو به‌

لیفیتانت بلّیم، ئازاری لەش کوشندەترین شیۆە ی ژان و ئیش نییە، بەلکو لەو ئیشە سامناکتر زانی بیرکردنەوێه... بیرکردنەوێهکان دەتوانن ئامیزکی ترسناک بن و وەک ماشینیکی قیمەکردن لە ناوێه بمانجنن. ئەوسا نەمەدەزانی لیفیتانت یەکیکە لەو پیاوێه سەیر و ئالۆز و بێبارانە ی لە ژیاندا دەیانبینم. ئەو بێ خۆماندووکردنیکی زۆر لە نیازم تێگەشت و گووتی «وێه ی پەفەت بەگ، ئەوێ ئینسان زۆر لێی دەترسێت ئازاری لەشە... ئێمە لێرە ئیشمان وا لە زیندان، وێه یمان ئەوێه بزانین ئینسان زۆتر لە چ ئازاریک دەترسێت. من ئەو ماوێه ی لێرە بردوێه تە سەر، پۆز دوا ی پۆز زیاتر تێدەگەم ئینسان تەنیا کە مێکی پۆجە، کە مێکی تیغکریه، زۆری گوشتە، زۆری ئێسکە، زۆری ترس و ئارەزووێه. لە ناو ئەم شاخ و بەردەلانیەدا، بیرکردنەوێه ناتوانێت ئینسان ئازاریدات، لێرە سەرکارمان لەگەڵ جووتیار و گوندەکی و خەلکی بێئیشی قەزا و ناحییەکان و خەلکی سادەدایە... هەتا کۆمۆنیستە خوێندەواریەکان، ئەوانیش ئەوێه نەندە ی لەوێ دەترسن لەشیان بەرگە نەگریت و زەلیل بن لە هێچی تر ناترسن... تەنیا شتێک کە ئینسان دەستەمۆ و زەلیل دەکات، لە شیتێ... ها پۆج؟ من گومانم هە یه گوندەکییەکان و خەلکی ناو ئەم چیاوانە پۆجیان هەبێت... پۆج قسە یه کی پوچە، دەستکردی خوێندەواریەکانە، دەستکردی ئێوێه».

بۆچوونی ئەو لە سەر گوندەکی و جووتیارەکان مایه ی نارهەتییەکی گەورە ی من بوو. بۆ ئەوێ هاتبووێه چیا تا لە پێناوی ئەواندا خەباتیکەم. ئەوێ لیفیتانت بەوجۆرە وەک ئازەلی بێپۆج تەماشایدەکردن بۆ من قەبوول نەدەکرا. بێئەوێ هێچ بلّیم یان نیازی خۆم ئاشکراکەم، ئەو دودلیمی خوێندەوێه و گووتی «هەموو ئەوێ خوێندەواریە دینە شۆرشەوێه، بە خەلکانی جووتیار مەستن. بە قودسییەتەوێه سەیری گاوانەکان دەکەن، وادەزانن ئەم گوندەکییە پیس و چەپەلانیە خەلکی موقەدەسن، دین و

پەن لە خەیاڵاتی خۆفیداکاری لە پیناوی پەش و پووتاندا. ھەر کەستان چەک ھەلدەگریت بەو نیازە دیت لە پیناوی پەنجەدەر و جووتیارانی کورددا بەریت. من ھەوت ساڵە لەگەڵ ئەم شۆرشەدام، ھەموو کون و کەلەبەری دەناسم. کونج و کەلتنیککی نییە سەرم پێدانا کردبیت... لەم ھەوت ساڵەدا، لە زیاد لە ھیزیک و لە زیاد لە ناوچەبە کدا ئیشمکردو، ھەم پێشمەرگە بووم و ھەم ئەندامی چالاکی حیزب. ھەر خۆیندەوارێکم بینی بیت، بۆ ئەو ھاتوو خۆی ئازاردات، بۆ ئەو ھاتوو خۆی فیدابکات، زۆرەتان دین بۆ ئەو ھەمی بمرن، یاخود لایەنیکەم ئەو ھەتان لە پێشچاوە کە دەشیت بمرن، پێشووخت زەعیفن و مردنتان خستۆتە حیسابەو، ئەو ھەتان قەبوولکردو. بەلام من، من... لە جۆرێکی ترم... من لە نێوان شار و گوند دا گەورەبووم، ھەم خەلکانی خانەدان و خۆیندەوارم بینیو، ھەم لەناو پەش و پووتاندا زیاوم. ھەم خۆیندەواریبەکی کەم ھەبە و ھەم دەزانم وەک ئەم گوندەکیانەش زەوی بکوتم. بەلام دلم سەر بە ھیچیان نییە... دلی من سەر بە ھیچ شتیک نییە... ھیچ شتیک. مەرۆف بۆ ئەو ھەمی بتوانیت تا کۆتایی بمییتەو، دەبیت ئەو خەیاڵە لە سەری خۆیدا دەریکات لە پیناوی شتیکدا بەریت. وەفای پەفەت بەگ، جگە لە ئیو، جگە لەم خۆیندەوارە بێمیشکانەکی کە خودا سەرتان لیتیکدەدات و دینە شۆرشەو، کەس لێرە نایەویت لە پیناوی ھیچدا بەریت».

من گەرچی زۆر سلّم لێدەکردو، بەلام زۆرم لە خۆم کرد و گووتم «کەوا بە ئیمە بۆ لێرەین، بۆ ھەموو ھاتوونەتە پیزی شۆرشەو. شۆرشگێر کەسێک نییە کە دەبیت لە پیناوی میللەتدا بەریت؟». بە سەرسامییەو سەبیرکردم و بە گزێبەکی کتوپرەو گووتی «من نەھاتووم بمرم، من بمرم لیکردۆتەو، ھەموو شۆرشیک بەدوو جۆر لە مەرۆف دەکریت، جۆری یەکەم شۆرشگێرە گەژەکانن کە دین بۆ ئەو ھەمی بمرن، بۆ ئەو ھەمی شەھیدبکرین، بۆ ئەو ھەمی بەپێی خۆیان خۆیان فرێدەنە ھەلاکەتەو».

ئەو ئەو شۆپشگىزپانەن كە لە دژى ئازار رانەپەريون، پىويستيان بە نازارە، وادەردەخەن ئامادەن بەرگەي ھەموو دەرد و ئازارتيك بگرن. ئەوانە شتتيكيان پىويستە بۆي بمرن، ھەنديكيان ئازايانە بۆي دەمرن و ھەنديكيان ترسئۆكانە... بەلام من خۆم لە ئازار پادەكەم. شۆپش ھيچ نيبە جگە لە ياخيبيوونتيكى گەورە لە نازار، شۆپشگىزپى راستەقىنە ئەو يە كە دەكوژيئت بۆ ئەو يەي بەمىنئەو، بۆ ئەو يەي ئازار نەچيژيئت، بۆ ئەو يەي لە ريزى بەھيژەكاندا بيئت، لە بەرى براوھكاندا... شۆپش بەر لە ھەر شتتيك بۆ ئەو يەي من دواھەمىن كەس بم كە دەمرىئت، دواھەمىن دۆراوېم، دواھەمىن بم لە ريزى ئەوانەي ئازار دەچيژن. بەلام نازار لە ھەموو شوپيئىكدايە، بچين بۆ ھەر جيگايەك پىرە لە جەلاد كە بەجلى ئاساييەو دەنيشتون، ھەر كەسيك لەوانەي لەم زىندانەدا ديلە يان لەو ھوبەر ديلكراوھ يان سبەي ديلدەكرىئت دەتوانيئت بيئتە جيگاگەي ئيتمە. ھەر كەسيك جوان بيري لە چارەنوسى خۆي و دىر و دىرندەيى ئەوانى تر كىردەو دەبيئت بە جەلاد... سەيرمبەكە... وەفای پەفەت بەگ، من كە لەم زىندانەدا بووم بەجەلاد لە بەريەك شتە، بۆ ئەو يەي نەھيئەم ئازارمبەدن. من لە ترسى ئازار ليترەم... لە ترسى نازار».

كە وايدەگووت چاوانى نىگايەكى سەيرى تىدابوو، بريسكەي ترسىكى گەورە كە كەمجار لە چاويدا دەمبىنى.

ئەو پۆژە كە پىكەوھ چووین بۆ پشكنىنى زىندان و بىننى ئوورى بچوكى ئەشكەنجە، دلىابووم پياويكى ترسناكم ناسيوھ، شتتيك لە ناوھەم پىيدەگووتم كە ليفيتانت گەرچى ليترە وەريگرتووم و گەليك پوخۆشە لەگەلمدا، بەلام لە بيئەنگى و زيرەكىم دەترسيئت، زيرەكى گەنجيكي دانىشگايى كە خالى نيبە لە ساردى و بيترەحمى و بيئەنگى، كە لە شوپيئىكى وەھادا ھەرسىكيان دەشيئت چەكى كاريگەرىن و لە داھاتووى دووردا جيئ بە ليفيتانت لەقبەن. من دلىابووم لە كەسى

لیفیتاندا به‌کۆکم ناسیوه جیگای متمانه نییه . له نیهانی خۆمدا گوتم هەر که سێک بیه‌وێت دوامه‌مین که‌س بێت بمریت ترسناکه ، چونکه منیش بۆ خۆم ده‌مه‌وێت دوامه‌مین که‌س بم . به‌لام ورد سه‌یری ده‌وربه‌ری خۆم و لیفیتانتم کرد و هیچ نه‌گووت . ئه‌وه سه‌ره‌تای داڕشتنی کاراکته‌ری شوێشگێڕانه‌ی من بوو ، وه‌ک پیاوێکی بێده‌نگ و نه‌پنکار و ئالۆز... که دواتر بووه هۆی ئه‌وه‌ی سال‌ دوا‌ی سال‌ به‌ پایه‌کانی شوێشدا هه‌لزنیم و دوا‌ی راپه‌رین کونجیک له‌ حوکمدا داگیریکه‌م .

ژووری ئه‌شکه‌نجی لیفیتانتم جیگایه‌کی ناچیز و بچکۆله‌بوو ، که به‌که‌مجار چوومه ژووره‌وه ، شتیکی زۆر سه‌رنج پاکیشم تیدا نه‌بینی . من وامدانا‌بوو هیچ نه‌بیت هه‌ندێ که‌ره‌سته و نامێری سه‌ره‌تایی ئازاردان ببینم ، به‌لام له‌ راستیدا جگه له‌ کورسی و میزێکی ئاسنی کۆن ، که هه‌ردووکیان زه‌نگ خواردبوونی هه‌چی تیدا نه‌بوو . له‌ لیفیتانتم پرسی «ئهی که‌ره‌سته‌کانی ئازاردانت له‌ کوێیه ، به‌چی ئه‌شکه‌نجی دیله‌کانت ده‌ده‌یت؟» . پێکه‌نی و گووتی «به‌ ده‌ستی خۆم ، له‌ ده‌ست زیاتر بۆ ئه‌شکه‌نجه که‌ره‌سته‌یه‌کی باشتر له‌ دنیا‌دا نییه . جار‌جار گه‌ر شوێلکێک ، قامچییه‌ک ، گوپالێک به‌کاربه‌ینم ته‌نیا به‌ هه‌وای تاقیکردنه‌وه ئه‌وه ده‌که‌م» . که‌میک بۆنی ژووره‌که‌ی کرد و گووتی «له‌ پێگای ئه‌شکه‌نجه‌وه هه‌تری خۆم تاقیده‌که‌مه‌وه ، ده‌مه‌وێت بزانه‌م توانای من تا‌کوێ ده‌گات . له‌ پێگای نامێره‌وه ده‌توانم بۆ دوور برۆم ، ئازار بگه‌ینمه دوا سنووری خۆی ، ئه‌و سنووره‌ی که‌ چیت‌ر گه‌رانه‌وه‌ی تیدا نییه . به‌لام هه‌ر که‌ره‌سته‌یه‌ک یان مه‌کینه‌یه‌ک بگه‌مه‌ کار ، له‌زه‌تی ئه‌وه‌م لێزه‌وتده‌کات هه‌ستبه‌که‌م ئه‌وه‌ی له‌ شه‌ردایه‌ منم . که‌ نامێر په‌یدا‌بوو جه‌سته‌ی زیندانیه‌که‌ی ژێر ده‌ستیشته ده‌بێته مه‌کینه‌یه‌کی تر ، ده‌بێته جه‌نگ له‌ نێوان دوو مه‌کینه‌ی گه‌وره‌دا ، به‌لام من مه‌به‌ستم نییه که‌س بکوژم ، مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه تیبگه‌م توانای من به‌ سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی له‌ به‌رده‌مه‌دایه تا‌ کوێ ده‌گات . په‌یوه‌ندی جه‌لاد

به و که سه وه که نه شکه نجه ده خوات، له په یوه ندى دوو ژورانباز ده چیت... دوو ژورانبازی سه رسهخت. گه نامیریک له گوړی بیت، نه وه نامیره کان دهیبه نه وه، نه وه نامیره کان ده بن به سه ر دیله کاندا سه رده که ون، به لام من ده مه ویت دیله کان تیگه ن نه وه منم به سه ریاندا سه رده که وم».

ژوره که بونیکی نااسایی لى نه ده هات، من هیچ ناسه واریکی تاییه تیم نه بینى... به نه سپای به لیفیتانتم گووت «ژورویکی گه لیک نارامه... ژور هیمنه». بۆ یه که مجار ده ستی خسته سه ر شانم و وهک هاورپییه که سه ریرکردم و گووتی «ژوروی نه شکه نجه وهک قازان وایه، قازانیک به ده ست خانمیکى پاک و ته میزه وه. وهختیک که خالییه، ده میک هیچی تیدا نییه و ناشپه زیک نه یخستوته سه ر ناگر، به ده گمه ن شوینه واری خواردنیکى پیشینی پیئوه یه، له وانیه ساف و بریسکه دار و پاک بیت. به لام که ده چیته سه ر ناگر، که پرده بیت له هلم، که شتیک له هه ناویدا ده کولیت، نه وسا گویت له هواره کانی هه ناوی، له گردبونه وهی بوخار و گه رمی ده بیت. ژوروی نه شکه نجه ش وه هایه، له رۆژی ناساییدا نابیت شوینه واریکی پیئوه دیار بیت، ده بیت پاکبکریته وه، جوان رایبگریت، بۆ نه وهی بۆ هه موو میوانیک وه ها بیت، وهک نه وهی به تاییه ت بۆ نه و دروستکراییت. وهک ژوروی ئوتیلایکی خاوین که هه ر رۆژ بۆ میوانیکى نوئى ناماده ده کرایت، به جوریک هیچ میوانیک ناتوانیت بزانتیت کى پیش نه و له وئى بووه، چییانکردوه، چ بونیکیان بووه... نه وه شتیک نییه ته نیا سوودی بۆ نه وان هه بن که نه شکه نجه ده درین، سوودی بۆ منیش هه یه، که هه ر جاریک نه و کاره ده که م وه هایه وهک نوئى بم... وهک له سه ره تاوه ده ست پیبکه مه وه».

نه و رۆژه پیکه وه سه ریکمان له ناو زیندانه که ش دا، نزیکى دوازه ژوور بوو. زیندانیه کان ریشن و چلکن و ماندوویبون. یه که مجار نزار ئیدریسم له یه کتیک له و ژورانه دا بینى. روخساریکی هه بوو له وانیه ی گه ر

مرؤف جارِیک بینی ئیدی هیچ کات له یادی ناکات. کوپژیکی بالآبرز و باریک بوو، به ده‌موچاویکی خری فریشته‌ناساوه، لووتیکی قنچ و قوژیکی نقد کورتی بوو، به ئەستم پیشی هاتبوو. شتیکی یه‌کسەر سەرنجی مرؤفی راده‌کیشا، شه‌پانگیزی ناو چاوانی بوو، ئەو چاوانی توپه‌یی و گالته‌جارییه‌کی زۆریان له نیودا بوو. چاوی گهنجیکی جوان به‌لام یاخی و پام نه‌کراو... له خۆبایییون و بیباکییه‌کی سەر له هه‌موو شتیکیدا بوو. که ئیمه‌ی بینی به ده‌نگی به‌رز گووتی «کابرای جه‌لاد هات». بیپژییه‌کی ئەبه‌دی له هه‌لسوکه‌وت و نیگایدا بوو، بیپژییه‌ک به‌رامبه‌ر شتیکی دیاریکراو نا، به‌لکو به‌رامبه‌ر گه‌ردون، به‌رامبه‌ر به‌کۆی شته‌کان، به‌رامبه‌ر ئەوه‌ی ئیمه‌ هه‌ین و هه‌موومان له سەر ئەم ئەستیره‌یه‌ین. له‌و جۆره‌ بیپژیانه‌ی واده‌کات ئەوانی دی هه‌م لیبیترسن و هه‌م به‌گرنگ ته‌ماشاییکه‌ن. مرؤف ده‌یتوانی ببینیت ئەو به‌جۆریک له جۆره‌کان هه‌موومان به‌ هیچ ده‌بینیت. له یه‌که‌م ساته‌وه دیاریوو هه‌ستیکی بچوکیشی نییه‌ سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که له سهریتی حورمه‌ت و ئەده‌ب به‌رامبه‌رمان نیشاندات. من له هه‌موو زیندانه‌که‌دا ته‌نیا دیمه‌نی ئەو زۆر سەرنجی پاکیشام... دیله‌کانی تر، هه‌موو مه‌خلوقاتی ترساو و لاوازیون که پێده‌چوو سه‌رماو برسیتی هه‌موو شانازی و غروریکی لێسه‌ندیته‌وه. به‌لام ئەو وه‌هابوو، وه‌ک ئەوه‌ی هه‌موو وزه‌ی دنیا له جه‌سته و هه‌موو توانای زه‌مین له دلیدا بیت. بینینی زیندانه‌که‌ شتیکی ئەوتۆ گرنگی بوو من تێدانه‌بوو، به‌تاییه‌ت هه‌ستمکرد لیفتانت هه‌موو دیله‌کان به‌ یه‌ک چاو ته‌ماشاده‌کات و جیاوازییه‌ک ناکات له نیوان ئەوه‌ی له سەر ده‌مه‌قالتیه‌کی بچوک گیراوه له‌گه‌ڵ ئەوانه‌دا که خه‌لکیان کوشتوو. ئەو گووتی «من لێره‌ ته‌نیا پاسه‌وانم، وه‌ک ئەفسه‌ریکی سه‌ره‌تایی ته‌هقیق کارده‌که‌م، دوا‌ی ئەوه‌ی که لێپرسینه‌وه‌ی یه‌که‌م له‌گه‌ڵ دیله‌کاندا ئەنجام ده‌ده‌م، دوا‌ی ئەوه‌ی له ژێر ئەشکه‌نجه‌دا چ زانیارییه‌ک پێویسته‌ ده‌بیستم، شته‌کان

ده‌دهمه ده‌ست حاکم نوری نه‌قشه‌به‌ندی. من دوی ئه‌وه چپتر سه‌ری خۆم به‌و چپروکه کۆنانه‌وه نایشینم. لیڤه پۆزانه چپروکی تازه‌مان هه‌یه. من له‌م زیندانه‌وه تیگه‌یستم که ئینسان تاکه نه‌سلیکی ناو گیاندارانه که ناتوانیت پیکه‌وه بژی... هه‌موو ئاژهل و بالنده‌کانی تر به‌ پوونی ده‌توانن ته‌نھا بۆ خۆیان یان پیکه‌وه له‌گه‌ل هاو‌جنسانیاندا بژین. به‌لام ئینسان نا... ئینسان نه‌ده‌توانیت ته‌نهایی و نه‌ده‌توانیت پیکه‌وه‌ژیان هه‌لبژیتریت... گه‌ر ماوه‌یه‌کی دریز لیڤه بمینیته‌وه، ده‌توانیت له‌وه تیبگه‌یت، به‌وه‌دا منیش ئه‌و ده‌رده‌ی هه‌موو به‌نیناده‌میبه‌کانم هه‌یه، نه‌ به‌رگه‌ی ته‌نهایی و نه‌ به‌رگه‌ی پیکه‌وه‌ژیان ده‌گرم، له‌ به‌رئه‌وه ئه‌م ئیشه یارمه‌تیمه‌دات نه‌ته‌واو ته‌نھا بم و نه‌ ژۆر نزیکیش بم له‌ که‌س».

هیدی هیدی له‌ زیندانه‌که هاتینه‌ده‌ری و به‌ره‌و به‌رزاییه‌کی پشت پسمان سه‌رکه‌وتین، ئاسمان ته‌واوی هه‌ورپوو، به‌لام هیمنی زه‌وی دوی ئه‌و هه‌موو بارانه‌هه‌م جوان و هه‌م غه‌مگین بوو. دوی بارانی دوورودریژ، زه‌مین هه‌میشه غه‌میکی قوولی پتوه‌دیاره، که له‌ غه‌می نه‌به‌دی ئینسان ده‌چیت دوی پیکه‌وه‌خه‌وتن و ویسالی عاشقانه. له‌ دلمدا بوو ده‌رباره‌ی «نزار ئیدریس» له‌ لیفیتانت شتیک بپرسم، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی بتوانیت به‌ وردی هه‌موو خه‌یالاتی من بخوینیته‌وه، گووتی «دلنیام ده‌ته‌ویت ده‌رباره‌ی ئه‌و گه‌نجه بیحورمه‌ته بپرسیت که له‌ ژووری پینجه‌مدا بینیمان... ئه‌وه تاکه که‌سێکه به‌ ده‌ستیبه‌وه ده‌نالینم. ئه‌وه دزه، ناوی نزاره، هه‌موو وه‌ک دزیکی بیئامان باسیده‌کن. به‌ر له‌ دوو هه‌فته هینایان بۆ ئیڤه، ده‌مانچه و سه‌عاتی هاو‌پێهه‌کی خۆی دزیبوو... له‌ کاتیکه‌دا ویستبووی له‌ یه‌کیکه‌ له‌ بازاره‌کانی پانیه‌دا بیفرۆشیت، پینشه‌رگه‌ ده‌یگرن و به‌ که‌له‌چه‌کراوی ده‌یهینن بۆ ئیڤه. تاکه که‌سێکه له‌ ژۆر ئه‌شکه‌نجه‌دا هه‌چ نالیت. هه‌تا هینانی بۆ ئه‌شکه‌نجه‌ ئاسان نییه. له‌ شتیکی سه‌رسه‌خت و میشکیکی نه‌خۆشی هه‌یه. من له‌ شه‌وی یه‌که‌مه‌وه

له بیرری ئه‌وه دابووم بیکوژم... به‌لام به‌وه‌دا خه‌زوری لای به‌رپرسیانی شوپرش حورمه‌تی زۆره، هه‌مان شه‌و نامه‌یه‌کی ئامیریه‌تالیۆن «حه‌مدی ئاغا» م بۆ هات که داواده‌کات به‌ هه‌موو جوۆریک ژیانی به‌پاریزیم و ئازاری نه‌ده‌م». من به‌ گومانه‌وه سه‌یرمکرد و پرسیم «به‌لام تو ئه‌شکه‌نجه‌ی ده‌ده‌یت یان نا؟». لیفتاننت به‌ هیمنی له‌گه‌ڵ مندا هه‌نگاوی ده‌نا و قسه‌یده‌کرد، تا ده‌هات پتر به‌ ده‌نگ و شیواز و جوڵه‌ی پاده‌هاتم، تا زیاتر قسه‌مان بکردبایه که‌متر سه‌رنجی ره‌خنه‌گرانه و نارازیم به‌رابه‌ری ده‌ما... ئه‌و به‌ ده‌نگیکی که‌میک به‌رز و به‌ تۆنیککی دُنیا گووتی «هیچ که‌سیک نییه بیته ئیره و من ئه‌شکه‌نجه‌ی نه‌ده‌م. وه‌ک گووتم، هه‌مووی له‌ یاری نیوان دوو زۆرانباز ده‌چیت، که ده‌بیته یه‌کیکیان ئه‌ویدیان بخات. وه‌ک هه‌ر یارییه‌کی قورسی تر. که‌مه‌ی جه‌لادییش که‌مه‌یه‌که بردنه‌وه تیدا مسۆگه‌ر نییه. من چهند سه‌اله له شوپشدام که‌سم خووش نه‌ویستوه، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی رقم له‌م دزه بیئاپروه‌یه رقی وه‌هام له که‌سیش نه‌بووه... نه‌وه‌ک ته‌نیا له به‌رئه‌وه‌ی بیحورمه‌ته... نه‌وه‌ک له به‌رئه‌وه‌ی وه‌ک پتویست نانوشته‌یه‌وه، به‌لکو له به‌رئه‌وه‌ی توانای له سه‌ر به‌رگه‌گرتنی ئازار گه‌وره‌یه... هه‌موو ئه‌وانه‌ی ده‌توانن زۆر به‌رگه‌ی ئازار بگرن ترسناکن، هه‌موویان ترسناکن، چونکه مه‌یلنکی زۆریان بۆ ژیان و خووشی و که‌یف تیدا به‌». «

دواه‌مین رسته‌ی به‌ توپه‌یی له زار هاته‌ده‌ر. ئه‌وه سه‌ره‌تای هه‌ستکردنم بوو به‌ رقی گه‌وره‌ی لیفتاننت له نزار ئیدریس. به‌لام لیفتاننت له‌وانه‌بوو که بۆ هه‌موو شتی که‌ به‌هانه‌پێژییه‌کی وردی ده‌کرد. نه‌یده‌ویست هه‌سته‌کانی وه‌ک هه‌ستی رپوت ده‌ریکه‌ون، به‌لکو وه‌هابوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام به‌هانه‌ی عاقلانه‌یان بۆ بدۆزیته‌وه. بیته‌وه‌ی راسته‌وخۆ سه‌یری من بکات و وه‌ک له به‌رخۆیه‌وه شتی که‌ بدرکیننیت گووتی «توانای له سه‌ر به‌رگه‌گرتن و ژیان، له توانای من له سه‌ر ئازاردان گه‌وره‌تره».

ئەو پۆژە هەستەمکرد لەوە زیاتر نایەوێت لە سەر نزار ئیدریس بدوێت،
 وەک ئەوێ بیری کردنەوێ زۆر لەو لە ناخەوێ برینداریبکات، قسەکانی گۆرپی
 و گووتی «چیتەر با باسی زیندان نەکەین». پێکەوێ بە سەر بەرزاییە کدا
 سەرکەوتین و لیفیتانت بە درێژایی پێگا لە سەر درەخت و جۆری گیا
 و جەشەنەکانی گۆلی کێوی و بەکارهێنانە جیاوازه کانیاوان پھونکردنەوێ
 دەدامی. وەک کە سێکی سروشت پەرسەت بینیم کە بە عەشق و ھێمنییەوێ
 دەتوانیت لە سەر بەلندە و ھەور و گیا قسەبکات، لەو پۆژەدا زۆر شت لە
 سروشت و لە ناوی گزۆگیا و بەلندە لەو فێربووم، پێمواہ گەر دواتریش
 لە ناو سروشتدا کاری بکردباہ، لەوانەبوو کە سێکی قەشەنگ و ھێمنی
 لە خۆیدا بدۆزیایەتەو، بەلام سالانیک دواتر کە بە پێکەوت باسی ئەو
 پۆژەم بۆ کرد، کە یادم ھێنایەوێ چەندە زانیاری زۆری لە سەر سروشت
 ھەبوو، شار و ھا بەردبووی، رۆحی و ھا لەم سەر زەمینە ترازابوو،
 نیگایەکی سەیری کردم و ھا بوو وەک یادی نەبیت کە پۆژیک ناو
 سروشتی دیوہ. دواتر کە گەراپنەوێ بۆ گرتووخانە پسمامان، من مۆلەتم
 لە لیفیتانت وەرگرت و شوو بۆ پشوو گەرامەوێ ژورە بچووکە کە ی خۆم،
 ھیشتا لە خۆباییوون و شەپانگیزییە کە ی نزار ئیدریس لە پێشچاوی بوو.
 ھەستەمکرد شتیک لە ناوہو پالم پێوہ دەنیت ئەم مۆژە زیاتر بناسم.
 وەک نمونە ی ئازەلێکی پام نەکراو دەھاتە پێشچاوم، کە دەتوانیت زۆر
 شت لە دەوری خۆی وێرانبکات. من لە ناو جیگا کەدا بیرم لەوہ کردەوێ
 کە پۆژانی داھاتوو بە ھەر بۆنە یە کەوہ بووہ لە نزیکەو قسە لە گەل
 نزار و زۆر لە زیندانییەکانی تردا بکەم، نیتەم لەو ھیتابوو سوودیکی زۆر
 لەم ماوہ یە ببینم تا پتر لە ژبانی دەوروہەرم تیبگەم. من ھیشتا خۆم
 وەک گەنجیکی کالغامی دونیا نەدیدیە دەناسی کە پێویست بوو پتر خۆم
 بناسم. بەرامبەر بەو ئەزموون و قسە زانییە لیفیتانت ھەستم بە لاوازی
 دەکرد، خۆم تەنیا وەک خۆیندکاریکی ناکاملی شاری ھاتە بەرچاوی کە

کوئیرانه دواى خهونى شوڤش كه وتوووه، بيته وهى هيچ ده ربارهى دونيا بزانيت. گه رچى هيشتا نازارى كوشتنى نه سپه كان هر له دلمدا بوو، به لام ده مويست بژيم و دونيا تا قيبكه مه وه ... كوشتنى نه سپه كان ته نيا سه ره تا يهك بوو بو من. ده مويست ده ميك كه شوڤش ته واوده بيت و سه رده كه وين، منيش كومه ليك چيرؤكم هه بيت بيگيرمه وه. شتيك كه روخى نه زموون و سه ركيشى گه جانه بوو له ناوه وه ده بيزواندم، به لام ده مزانى له دونيا يه كى وا پر جهنگ و كيشه دا، هيچ نه زموونيك پاك و ساده تينا په پريت. ئيستا دلنيام نه زموون وشه يه كه به كاریده هيتين بوو شه وهى نارامتر به سه ر گونا هه كانماندا رابورين. نه زموون نه و تيكه ليوونه ترسناكه يه به دونيا، نه و ريگاي دوزه خه يه كه ده بيت بيبرين تا تيبگه ين ئيمه چ جوړه جانه وه ريكيين.

هه لهاتنى نزار ئيدريس له زيندان

له پوڅى دواييدا نزار ئيدريس له زيندان هه لهات. واده بيت نزار و ه ديلي ديكه ده چنه چيا بوو داربرين. نزار له ده رفته تيكدا له ده ست پاسه وانه كان هه لدت و له ناو دول و دارستانه كاندا خوئى ونده كات. شه وه گورزيكى كوشنده بوو بوو ليفيتانت كه ده سه لاتي خوئى به په ها و هيزى خوئى نه شكسته ده بينى. كاتيک هه والى پاكردنه كه گه يشته شه، به په له ناردي به دواى مندا و داواى ليكردم له به رپوه بردنى كاروبارى زينداندا يارمه تى به رپرسى پاسه وانه كان بدهم، كه وه هابوو له كاتى پويشتنى شه ودا هه موو به رپرسى يارمته يه كى له شه ستو ده گرت. خوئى و هيزى بچكولانه له پاسه وانه كان به ره و سؤراغردنى نزار ئيدريس كه وتنه پئ. ليفيتانت گه ليك توپه بوو، به جوړيكي هيسترى هاوارى

به سهر هم‌مواندا ده‌کرد، پهنگی په‌ش هه‌لگه‌پابوو، چاوانی گیزییه‌کی ترسناکیان تیدابوو که کینه‌یه‌کی قوول و به‌لئشاویان ده‌رده‌خست. من گهرچی له‌هۆی توپه‌بوونه‌که‌ی ده‌گه‌یشتم، به‌لام په‌شوکانی به‌و چه‌شفه‌مایه‌ی نیگه‌رانیم بوو. من دلنیا‌بووم دۆزینه‌وه‌ی نزار ئاسان نییه، گه‌نجیکی به‌توانا له‌رۆیشتندا ئاسان ده‌توانیت تا که‌وتنی تاریکی خۆی بشاریتته‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ش هیزنی ئه‌وه‌ی هه‌یه به‌جوړیک دوربیکه‌و‌یتته‌وه گرتنی ئاسان نه‌بیت. ئه‌و پۆژه لیفیتانت و یاوه‌ره‌کانی تا نیوه‌شه‌و نه‌گه‌پانه‌وه ... وه‌ک پشبینیم‌کرد، شتیکی ئه‌وتویان ده‌ست نه‌که‌وتبوو، هه‌چ که‌س نه‌یتوانیبوو زانیارییه‌کی سوودبه‌خشیان پبیدات. لیفیتانت دلنیا‌بوو که نزار شه‌و له‌ناو ئه‌و کتوانه‌دا ماوه‌ته‌وه و بۆ به‌دوادا‌چوونی، پتویستی به‌هیزیکی گه‌وره‌ده‌بیت. به‌وه‌دا نزار زیندانیکی ترسناک نه‌بوو، من وام به‌باش ده‌زانی لئیکه‌پئین بروات و چاوه‌پوانی ئه‌وه‌بین خۆی له‌جیگایه‌کی دیکه‌دا به‌زمی دروستبکات و سهر له‌نوئ بگیریتته‌وه. لیفیتانت جگه‌له‌وه‌ی گوئ بۆ پششیاره‌که‌ی من بگرت چاری نه‌بوو، به‌لام که‌له‌نامیزیکی بیته‌له‌وه‌په‌یوه‌ندی به‌په‌شید وه‌بیابوه‌کرد، ئه‌و هه‌له‌هاتنه‌که‌ی گیزاپووه‌وه بۆ که‌مته‌رخه‌می و بیباکی لیفیتانت و پاسه‌وانه‌کان، داواکردبوو گهر له‌ژیر زه‌ویشدا بووه‌بدۆزیتته‌وه. سه‌یربوو له‌لام په‌شید وه‌بیاب توهمتی که‌مته‌رخه‌می بخاته‌پال لیفیتانت که‌به‌ده‌ستیکی ئاسنین و سیستمیکی درنده‌شته‌کانی به‌پتوه‌ده‌برد ... ههر ئه‌و شه‌وه‌هه‌والی پاکردنی دلیک له‌پسامان به‌زۆریه‌ی ناوچه‌کاندا په‌خشبووبوو، زۆریه‌ی که‌رته‌کانی پشمه‌رگه‌و هیزه‌کان ناگادارکرا‌بوونه‌وه. بۆ به‌یانی پۆژی دواتر، نوینه‌ریکی وه‌بیاب هات و ماوه‌یه‌کی دریز له‌گه‌ل لیفیتانت کۆبووه‌وه، من به‌دریزی پۆژ خه‌ریکی دروستکردنی هه‌ندی فایل و دۆسییه‌ی تایبه‌تبووم بۆ به‌ندیخانه، تا شیوه‌یه‌کی نوئ و پکییه‌ک بده‌م به‌کاروباره‌کان، له‌راستیدا ئه‌وه له‌خه‌یال‌مدا نه‌بوو که‌من بۆ

کاری پاونان و گرته‌وهی نزار بخریمه حیسابه‌وه، من له و کاره‌دا هم نوئی بووم، هم نه‌زموونیکسی نه‌وتۆم نه‌بوو، هم شاره‌زایشم له و ده‌فهره‌دا نه‌بوو. شه‌و له ژووهره‌که‌ی خۆمدا له به‌ر قوتیله‌یه‌کی بچکۆله دانیشتبووم و خهریکی نوسینه‌وه‌ی یادداشته‌کانی نه‌و پۆژه‌بووم، که لیفیتانت هاتوو و به‌ زمانیکه‌وه که به‌شیکسی تکا و به‌شیکیشی فه‌رمان و تیخوپین بوو پییگوتتم، سبه‌ینی به‌ سه‌فه‌ریک بکه‌ومه‌پۆی و هیچ کاریک نه‌که‌م جگه له‌وه‌ی شوپینپی نزار هه‌لگرم و سو‌راغی بزاسم. سه‌ره‌تا داواکارییه‌که‌م به‌ گالته‌ ده‌زانی و پی‌موابوو لیفیتانت جگه له‌وه‌ی ده‌یه‌ویت بمقالینیت و شپه‌زه‌مبکات، نیازی دیکه‌ی نییه. به‌لام نه‌و «که‌رچی هیشتا خه‌فت و تو‌په‌یی دوینن به‌ری نه‌دابوو» به‌ زمانیکسی دوستانه‌وه گوتی «عه‌زیزم وه‌فا، جگه له‌ تو‌که‌سی ترم نییه، که‌سیکی نه‌ناسراو، وریا، بی‌په‌حم... که‌سیک بتوانیت هه‌یمانان به‌گه‌رپیت و ده‌وروپه‌ری بخوینیته‌وه». من به‌ لیفیتانت گوت «جه‌نابی لیفیتانت هۆمه‌ر، تو‌ فه‌رمانده‌ی منی، من چیم پی‌بکریت ده‌یکه‌م، به‌لام من شاره‌زاییه‌کی زۆرم له‌م ده‌فهره‌دا نییه، خه‌لکی ناناسم، په‌نگه هه‌ستانم به‌و کاره ده‌ره‌نجامی وه‌های نه‌بیت». لیفیتانت به‌ بی‌سه‌بری، وه‌ک نه‌وه‌ی کاتی نه‌بیت من تی‌بگه‌ینیت، یاخود ته‌واوی په‌وونکردنه‌وه‌کانی خۆی به‌ زیاد بزانیت، گوتی «له‌ تو‌ زیاترم نییه، من له‌گه‌ل نوینه‌ری وه‌یابادا که به‌رپرسیکی گرنگی ناو ده‌زگای نه‌منیه‌تی شو‌پشه دانیشتم، نزار ئیدریس ده‌بیت بگه‌ریته‌وه، لی‌ره‌دا هم هه‌یه‌تی شو‌پش و هم هه‌یه‌تی پسمانان له‌ گه‌رپیه. هه‌ندی نه‌ینی گه‌وره هه‌یه که شو‌پش ده‌یزانیت. چه‌زده‌که‌م پی‌تبلیم نه‌و کوره‌ده‌م هه‌راش و جنیو فروشیکسی خراپه و له‌ کاتی گرتندا و لی‌ره‌ش سووکایه‌تی به‌ شو‌پش کردوه. ها، نه‌وه به‌س نییه؟ به‌س نییه‌ دوای بکه‌وین و بی‌گرینه‌وه. هه‌تا ده‌توانیت له‌ زیندانییه‌کان بپرسیت و بزانیت چون باسی شو‌پشی بو‌کردون. وه‌ک شتی‌ک که ده‌کریت ئینسان هه‌موو

ناویکی لیبنیت شۆپش نەبیّت. هەموومانى بە دز و چەتە ناواناوە . ها... ئەو بەس نىیە کە تىبگەیت... شتى ترىش هەیه، شتى ترىش هەیه کە ئیستا لە تاقەت و توانامدا نىیە باسیانبگەم». دەمزانی لیفیتانت، دەیهوویت تاوانەکانى نزار گەورەتر و گەورەتر بکات تا من توندتر بخاتە ژیر ئەرکى جیبەجیكردى ئەو فرمانەو. پرسیم «بەلام چۆن و لە کوپو دەست پىیکەم؟». لیفیتانت لە کاتى پەشوکانىشدا توانای قسەى لە دەست نەدەدا. ئیستا دلنیابووم بە راستى دەیهوویت لە پسمامانم دووربخاتەو گووتى «من تۆم پىشنىارکردو بۆ ئەوئى ببیت بە بەشىک لە دەزگای ئەمنىەتى شۆپش. ئەمە یەكەم ئىشت دەبیّت، تۆ لە بنکەى پەشىد وەبىباب نامە و مۆلەتى تابیەت وەر دەگریت، هەر سبەى پەيوەندى دەکەیت بە مامۆستا ئەسەد ناویکەو لە بنکەى وەبىباب لە گوندى هۆمەر جان، ئەو شارەزای کاروبارى ئەمنىیەتە و هەموو شتىکت پىدەلێت. گرنگ ئەوئى نزار ئیدریس بدۆزیتەو... زانیارى لە سەر کۆیکەیتەو. ئىشى تۆ ئەو نىیە بىگریت، بەلکو ئىشى تۆ ئەوئى کاتىک زانیارىت لە سەرى بوو مامۆستا ئەسەد ئاگادارىکەیتەو. ئەوئى هەیه تۆ وەک هەوالگىکى شار دراو کاردەکەیت، بزانه بەو خزمەتیکى گەرە بە شۆپش دەگەئىت کە هەزارجار لە کارى ئىرەت بە سوودترە... بپۆ... لە ئیستاو ئەو کارى تۆیە».

دواى چەندىن سالیش لەو چرکەیه کە لە گوندى پسمامانەو بەرەو هۆمەر جان بەرپۆیکەوتم، نەمەزانی ئاخۆ کاریکى دروستمکردو یان نا، کاتىک ئەو م قەبوو لکرد بىم بە بەشىک لە دەزگای ئەمنىیەتى شۆپش و لە هەموو قوناغەکانى دواترىشدا بوومە چالاکوانىک و لە هەموو دەزگاکانى کۆکردنەوئى زانیارى و پاراستنى ئاسایشدا پۆلى گرنگم بوو. نۆرکەس وەک پۆیى نەئىنیه کەى شۆپش ناویان دەنام، هەم کە سىکى وریا و کونکوۆل بووم، هەم بۆ ئەوانى سەر و خۆم تابلێى دل سوۆز و بەندە ئاسا

پهفتارمه کرد. به لام هرچيه ک بيت ئه و گه شته م له پسمامانه وه بۆ
 هومه رجان ژيانى له بنه وه را گوڤريم، تا گه يشته هومه رجانيش خه يالم
 لاي ئه وه بوو به ماموستا ئه سعه د بلّيم كه من شوڤر شگيرپيكي ناساييم
 و پيم باشه چه كيك هه لگرم و له مه يدانه كانى جه نگدا وه ك جه نكاوه ر
 خزمه تبه كم. به لام كه گه يشته هومه رجان و ماموستام بينى، شته كان
 په وتيكيان وه رگرت كه گه رانه وهى بۆ نه بوو.

ماموستا ئه سعه د پياويكى سميل تاشراوى سووروسپى بوو، ئه وه دم
 پياوى وا بن سميل له شوڤرشدا كه م بوو، پياوى سميل تاشراو ده بوو
 تانه و ته شه رى زۆر قه بوولبكات، كه ته حه مولى له تواناي هه ر كه سيكدا
 نه بوو. سميل لاي ناسيوناليسته كورده كان تا قه فى زلتريابه، نيشانه ي
 ئه ستوورى پياوه تى و كوردايه تى بوو. به لام ئه وهى ماموستا توانيويتى
 بيتسميل جيگاي خوى له شوينى وه هادا بكاته وه، شوينى ئافه رين و
 ستايش بوو. ئاشكرا ته مه نى له سه روو چله وه بوو، به لام به ديمه ن
 گه نج و به زمان شيرين و به پوخسار پوخوش بوو. وه ك زۆر به ي
 به رپرسه كانى شوڤرش ژورى تايبه تى نه بوو، هه موو شته نه ئينيه كانى
 به دم پياسه وه، له سه ر بانى بنكه كه ياخود به گه ران به دامينى
 گونده كه دا، نزيك چۆم، له پال په له چنارانى كه ناردا باسده كرد. ئه و
 سالانه ي دواتريش له شوڤرشدا برده نه سه ر، حال هه ميشه به و چه شنه بوو،
 هه موو نه ئينيه گه وره كان له كاتى پياسه كردندا باسده كران، بنكه كان
 بچوك و هه ميشه ش جه نجال و پريوون، ژوره كانيان كه م و هه رده م پر
 ميوان و بيگانه بوون. به رپرسانى به سته زمان ده بوو هه ردوو ده ست بخه نه
 پشتى قوونيان، يان راسته و راست ده ستيك بۆ ژير پشتين په وانه بكه ن
 و به خومارى كه سيكى دلّسوژه وه بۆ دايكى وه تن، به دم هه واى
 رويشتن و پياسه وه نه ئينيه گه وره كان تاوتوييكن.

ماموستا ئه سعه د، گه رچى له به رپرسه گه وره كانى ئه منييه ت

و ئاسایشی ئەو ناوەبوو، بەلام جیگایەکی تاییبەتی و سیستەمیکی پێکخراوەیی بۆ کاروبارەکانی خۆی نەبوو. من نامەکی لیفیتانتەم دایە و ئەو بەبایەختیکی بیۆتێنەوێ خۆیندییهو، وەک زۆربەی پیاوێ سوورکارەکان ئاسان بوو تێیگەیت هەست بە چی دەکات. مامۆستا دواي کەمێک بێرکردنەو، گووتی «پاستە... پاستە». من نەمەزانی مەبەستی لە وشەي «پاستە» چییە، دواتر تێگەیشتم کە ئەو هیچ نییە جگە لە وشەیکە بەردەوامی سەرزاری کە بە هۆ و بیهۆ دووبارەیدەکاتەو، بە بۆنە و بیبۆنەش دەبێتێو، هەتا دڵنیابووم لە کاتی گووتنیدا تەواو هۆشی لای خۆی نییە. هەر کەسێکی ئەوی نەناسیبایە، بەو وشەي دەکەوتە دوودلی و پەشۆکانەو، چونکە زۆرجار کە دەپەپییە ناو پستە و قسەکان، دەبوو مایەي لە یەکردان و ناکۆکی. ئەو پۆژە وەک هاورپییەکی دێرین، بە زەردەخەنەي کەسێکەوێ بزانییت نەریکی گەورەي لە سەرشانە، گووتی «کوێم وەفا، نیشیکی باشتکردوێ کە بپاریتداوێ لە پیناوی ئەمنییەتی شۆرشدا کاریکەیت. ئێمە پێشمەرگەمان زۆر، پێشمەرگە وەک خۆل وەهایە، بەلام خەڵکانیکی خۆیندەوار کە بە هوشیارییەوێ خزمەت بە ئەمنییەتی شۆرش بکەن، ئەوێمان کەمە. گەنجانیکی شاری و ئەهلی دانیشگا کە دینە ناو شۆرش... پاستە پاستە... زۆر دڵسۆزن، بەلام کەمیان نازیی ئەوێمان هەیە، بەم پێگایەوێ خزمەت بە شۆرشبکەن... هەندیکیان دەترسن، هەندیکیان دەلێن جاسوسی هەر جاسوسی، هەندیکیشیان بە کەلکی ئەو کارە نایەن، چونکە ئەمە نیشیکە سەبر و فیتلبازی و بێرەحمی دەوێت». من ویستم بلێم کە بە پاستی نامەوێت لەم بوارەدا کاریکەم، بە پاستی من لەو کەسە ترسنۆکانەم کە تۆ لە دەستیان بپاریت. بەلام دوودلییەکی ناوخت، ترسم لەوێ کتوپر مامۆستا ناوێم بکەم، وەستاندمی و قسەکەم گێرایەوێ و نەمدرکاند. ئەو ئەو چرکەي بوو کە دەکرا وەرگەرپیم و بلێم

«سوپاس، گەر كارتىكى تىرتان بە من ھەيە ئامادەم، بەلام جاسوسى...
پۇشپتىن بە شوپىن پىتى خەلكدا... نا، مامۇستاي خۇشەويست بىمبوره،
من بۇ شىتىكى تر ھاتوومە تە ناو شۇپش».

زىيان بەوجۇرەيە و نۇرچار چارەنوسمان ھەمووى لە يەك چىركەساتدا
دەستنىشاندەبىت، چىركەساتىكى بىيايەخ، چىركەساتىك كە لە دەمى خۇيدا
ھىچ مانايەكى نىيە، وادەزانى شىتىكە دىت و دەپوات، وادەزانى كە پىپارت
لە مەسەلەيەك دا دەتوانىت دواتر ۋەرگەپىت و چاكىبەيتە ۋە . بەلام نا،
ئىستا دەزانم ئەۋە چەند ئەستەمە... بە راستى ئەستەمە . مۇرۇف گەر لە
ساتى يەكەمدا نەيتوانى بەر بەدەردىك بگرىت، ئىدى بەر پىگرتنى ئاسان
نىيە . نۇرچار ئەۋ ساتە وردانە فايرۇسى ۋەھايان تىدايە مۇرۇف دەبىت
دەرد و بىمارىيان تەۋاوى تەمەن، بە دواى خۇيدا پاكىشىت . من بىئەۋەي
بە پەۋىسى و ئازايى بلېم «بىبوره مامۇستا، من بىرم لىكردۆتەۋە و كارى
ۋا بە من ناكىت» . گوتم «ۋادەزانم ئىشم ئەۋەيە بە دواى نزار ئىدرىس
ناۋىكدا بگەپىم كە لە زىندانى پىمامان ھەلھات» . مامۇستا ئەسەد بە
دەم خەيالەۋە گووتى «راستە... راستە... لە دەزگاي ئەمنىيەتى شۇپش،
خەلكىكى خۇيىندەۋارمان دەۋىت كە بتوانىت دەۋرۋەرى خۇى بە وردى
بخۇيىتەۋە . تۆ تا ھەندى كار ئەنجام نەدەيت ناپىتە ئەندامى دەزگا .
ئەۋەي تۆ كەسىكى نەناسراۋىت، سوۋدىكى گەۋرەي ھەيە، تۆ ۋەك
غەرىبەيەكى بىۋەي خۆت نىشاندەدەيت، كە بە دواى خىزمىكىدا دەگەپىت
كە لەگەل نزار ئىدرىس ناۋىكدا ھاپۇپى بوۋە . تۆ خۆت ۋا دەرناخەيت كە
بۇ نزار دەگەپىت... يەكەم شىتىك فەرمانبەرى ئەمنىيەت پەچاۋىبكات،
ئەۋەيە كە نەھىلىت خەلكى بزائن بۇ چى دەگەپىت» . من بە فزولتىكى
گەنجانەۋە پرسىم «بەلام پىمبلى جەنابى مامۇستا، بۇ دەبىت لە دواى
نزار بگەپىم... ئەۋە ئىشىكى عاقلانە نىيە، من بگەۋمە پىگا و نەزانم بۇ
لە دووى كەسىك دەگەپىم، وانىيە، دەبىت بزائم ئەم نزارە چ دەردىتى،

چ كارىكى كىردو شايستهى ئىم ھەموو گىرتن و پاواناھە... «پاستە... پاستە. نزار گەنجىكى سەررەپۆيە... بەلام لىرەدا ھەببەتسى شۆرش لە كاردايە. ئەوھى من دەيزانم لە سەرى ئەوھى كە جگە لەوھى بىرپىزى بەرامبەر شۆرش و سەرۆك كىردو، كۆمەلىك گومان و تۆمەتسى تىرىشى لە سەرە كە تا ئىستا بەلادا نەكەوتوون و ساغ نەبوونەتەوھ، ھەرەھا سالى پار سكى كچى مامۆستاھىكى پىركىردو كە لە يەككىتى مامۆستاياندا پلە و پاھىيەكى بەرزى ھەيە. باوكەكە پىاويكى سەرسپى بە حورمەتە... پاستە كچەكەش بە سەر و پوخسار لە ئافرەتلىكى بەحورمەت دەچىت، بەلام ھەندىجار ژىر كەوا و كراس لەشى وھاھەشەرىيان تىداھە كە بە چاوا نابىزىن. شۆرش ئامۆزگارى باوكەكەى كىرد كە كچەكە بكوژىت و مندالە زۆلەكە زىندەبەچالباكات. بەلام باوكەكە دلى نەھات و ئەوھى لى نەوھەشايەوھ. بە ھەرھال بىرام بە ھەرھال. پاستە، منىش بە باوكەكەم گوت كچەكە بكوژە و مەسەلەكە كۆتايى پىبەھىنە، بەلام شتەكان وادەرنەچوون، من بزانم مندالە ھەرامزايەكە ئىستا لاي نەنكىتى، دەلىن كوپىكى جوانە و مندالىكى تا بللى شىرىنە. ھەر ئەو شىرىنىيە وىكرد كە ئەو مامۆستا بەرىزە دان بە خۆيدا بگىرت و گوئ نەداتە ھەياچوون واز لە پاوانان و بەدواداچوونى جىانەتكار بەھىنىت و داوابكات نزار گەر بۆ ماوھەكى كەمىش بووھ كىزەكەى مارەبكات، تا مندالەكە لە داھاتوودا تەزكەرەھەكى ھەبىت. بەلام نزار بە درىزايى ماوھى دووگىانى كچەكە و دواتىش وەك كەسكى بىباك، لەم شار و لەو گوند و لەو شارۆچكەدا دەردەكەوت و لە ھەموو جىگايەك بەزمىكى دەنايەوھ، بىئەوھى نە پۆلىسى خۆمالى و نە بەرپىرسانى حىزبەتوانن دەستگىرىبەكەن. دواچار كە شۆرش دەستپىكردەوھ و خەلك بە ھەزاران ھاتنە پىزى شۆرشەوھ، نزارىش كە وەك من و تۆ خۆى بە شۆرشگىرپىكى سەرسەخت دەزانىت لە شاردانەمايەوھ، بەلام خۆشەختانە لە كاتىكدا لە چاىخانەھەكى

سەر سنوور دەیکات بە جەنگ و جەدەل، بەکێک دەیناسیتەوه و دەگیریت. لە زیندان کێشەکەی دەکەوێتە بن دەستی حاکم باسیت، کە پیاویکی بەپێز و خۆشبروایە. لەوێ سویند بۆ حاکم دەخوات کە هەموو هەلەکانی خۆی چاکدەکات و دەبێت بە مۆفێکی نوێ و کچەکە دەهینیت و دەشبیت بە پیشمەرگەبەکی دڵسۆزی کوردستان. بەوه‌دا گەنجیکی قسەزان و جوان و فیلبازە، ئاسان حاکم لەخستەدەبات و هەر لەو هەفتەیه‌دا و لە بەردەمی حاکم باسیتدا قسەی خۆی دەباتەسەر و کچەکە ماره‌دەکات. ئیدی هەموو وادەزانن گۆرانیکی گەورە بە سەر نزاردا هاتوو و لەوانەشە پاشەپۆزێکی روناک چاوه‌روانیبکات. بەلام پێدەچێت تەواوی شانۆگەرییەکەی ناو زیندانی هیچ نەبووبێت جگە لە پیاکاریی و فیلیکی گەورە تا خۆی پزگاریکات و لە تەنگانەی دیلی بیتەدەرئ. ئەوه‌بوو وەک بیستم هەر هیندەئە لە دەرگای گرتووخانە چوو بەویدیوا جاریکی تر نە لە ژنە بەستەزمانەکەی پرسێوه و نە هیچیش لە قسە و ئەخلاقێ جارانی گۆرپاوه. پاستە پاستە... ناوی خۆی لە بەتالیۆنی شێخ حەسەنی باساکێ دەنوسیت، بەلام دواي دوو هەفتە دەمانچەئە هاورپێهکی و سەعاتەکەی دەدزیت و هەلدیت، وەک دەلێن شەکریشی شکاندوو و بە سەرۆک بارزانیشی گوتوو «دەرەبەگنکی گەورە... پادشای دەرەبەگەکان... پیاوی شای ئێران». خۆت دەزانیت ئەوه‌ بۆنی دەم و دووی شیوعییە جاشەکانی لیدیت. هەلبەت شۆرش لەوانە نابوو، لە هێچ کەس نابوو، قسە بە سەرۆک بلێت. بەلام بلیم چی، پەنگە گرتنی بۆ خۆی هێچ نرخیکیشی نەبیت، هیند هەیه‌ زیندانی پسمامان ناویکی باشی هەیه‌ و نابیت لە دەستی بدەین. من دانیام ئەمجارە ئاسان ناگیرتەوه. من پێمگوتراوه‌ بایەخێکی گەورە بدەمەوه‌ بە گرتنی، ئێمە فرمانمان هەیه‌ کە لەگەڵ کاری وەها‌دا دەستسۆکی نەنوینین».

مامۆستا ھەم بە ھیمنی و ھەم بە پوونی و ھەم بە پووخۆشی قسەیدەکرد. دواتر ھەندیک وردە زانیاری تری دەربارەى نزار خستە بەردەستم و ئەو تەنھا وینەیهشی دامى کە پێدەچوو دوا وینەى ئەو بێت و بەر لە ھاتنى من لە زیندانى پسمامان گیرابیت. کە وینەکەى دایە دەستم تکایکرد بپاریزم، چونکە ئەو تەنھا وینەیهکە ھەیبیت. من تەماشامکرد و بە ھیمنی وینەکەم دایەو دەستی، نیگاری نزار ئیدریس لەو پۆزەو بە جۆریک لە خەیاڵدا چەسپابوو، پێویستیم بە ھیچ وینەیک نەبوو تا بیناسمەو.

چەند سەعاتیک بەوجۆرە لەگەڵ مامۆستا ئەسەددا قسەمانکرد، لە کاتى ئەو گفتوگۆیەدا ھەستەدەکرد لەگەڵ دونیای شۆرشدا تیکەڵدەبم، شتیکم پێدەکریت و دەتوانم کاریکبکەم شۆرشگێر ئەزمووندارەکان دلخۆشبات. مامۆستا وەک بزانیت من بۆ جۆرە ھەستیکی وادەگەڕیم، بەردەوام ھەولیدەدا واپیشانیبدات ئەو کارەم شتیکی بایەخدارە. ئەو شەو لەگەڵ ئەو مامەو و بە قسە و تیبینی و وردەکارییەکانى مامۆستا خۆشحال بووم کە وینەى پیاویکی دلسۆز و کوردپەرورم تیدا دەبینى کە ئەمنییەتى شۆرشى لە ھەر شتیکی دی لاگرنگترە. دەبوو شەو، ھەم شوناسى تاییەت و ھەم مۆلەت و ھەم نامەى داواکاری کۆمەکم بۆ ھەموو ھیز و بنکەکانى پێشمەرگە بۆ بنوسیت و ئەو روونبکاتەو کە من بە کاریکی نھینى و گرنگى دەزگای ئەمنییەتى شۆرش بەرێگاوم و چى کارناسانییەکم دەوێت پێویستە بۆم ھەراھەمبکریت. من لە دلەو ھەستیکم ھەبوو کە ئەو کێشەیهى نزار شتیکی گرنگ و بایەخدار نییە، ھەر لەبەر ئەو شە گەنجیکی بێئەزموونی وەک منى دەخەنە دوا و دەیدەنە دەست کەسێک ھیچ شارەزاییەکی نییە، بەلام دواجار دەیانەوێت کارێک بۆ من بدۆزنەو و وەھاش دەرنەکەوێت کە شۆرش دەرهەق بە زیندانیانى ھەلھاتوو کەمتەرخەمى دەکات. من ئەو شەو لە مامۆستا ئەسەدم

پرسی « مامۆستام، بۆ دەبەیت کەسێکی وەك من بە نەینى بچەیت بە سۆراغى نزارەو، لە كاتێكدا شۆپش لە زۆرەى گوندەكان بىكە و هەيزى هەيە. چاكتر نىيە ئەوان بەو كارە هەستەن». مامۆستا پىكەنى و گووتى «گوڤىگەر، ئىستا ناپىكەيەكى گەرە زۆرەى هەيزەكانى گرتۆتەو، شۆپش مەكەنەيەكى ئالۆز و ناپىكە، تا گەرە تریش بىت ئالۆزتر و ناپىكتر دەبىت. گەرە ترين كىشەى ئەم ئامپەرە ئەو يەكە هەچ كەس بە دروستى نازانىت دەبىت چى بكات، كەس لە ناويدا وەزىفەى ديارىكرائى نىيە... هەموو دەيانەو بىت شەپىكەن، ياخود واخۆيان دەرەخەن هاتوون بچەنگن، بەلام دەمىك جەنگى قورس و پاستەقەنەش دىتە پىشەن، هەموو هەلدىن. پاستە پاستە... نزار لەو دىلانەيە كە بە ئاسانى ناگىرىت، دەتوانىت باش خۆى بشارىتەو، ئىمە مەترسى ئەو مان هەيە كار بۆ شىوعىيەكان بكات، يان نيازى شتىكى ترى هەبىت. ئەو تواناى ئەو ي تىدايە كار لە پىشمەرگە سادەكان بكات و سەرلق و ئامپەرەيزە نەخویندەوارەكان بخەلە تىتەت... كەسێكە جىگای گومانىكى گەرەيە، هەم زىرەكە و هەم شەپانىيە، گەرچى مەكتەبىكى زۆرى نەخویندەو، بەلام كىتەبوون و دەمهار و چەنەهەراشە، دەنگىكى سىحراویشى هەيە كە ژنان بە جۆرىكى سەير دەنننە ژىر كارىگەرى خۆيەو. وەك بىستومە، دەتوانىت ئەفسونىكى زۆرى لە سەر ئەوانى تر هەبىت. لىرەو نانوام بەبى چاودىرى بە جىبەهتەم. گەر پىكە و تىكرد و هەيزەكانى دى گرتيان من ئاگادارتەكە مەو، هەولەدەم هەميشە ئاگادارت بىم و بزەم لە كووتە. گەر پۆزىك گەرە پىتەو و من لىرە نەمابووم تۆ پەيوەندى بە پەشىد وەبىباب خۆيەو دەكەيت، ئەو بە كارگىرە گەرەكانت دەناسىننەت و لەو پەيوە فرمانى تر وەرەگرت. لە هەر جىگايەك بووت، گەر هەوالى گرتەك هەبوو، داواكە بىكەى پەشىد وەبىبابت بە بىتەل بۆ وەربىگرن و ئىتر چىت هەبوو پىمەلنى، يان شىفرەيەكى تايەت دەدەم، بەو شىفرەيە و بە رستەى كورت پەيوەندىم

پتو ده کهیت... من به‌رده‌وام پرنمایمی تازه‌ت بۆ ده‌نیرم و خه‌لک‌یکیش ده‌بیت ئه‌و پرنمایینه‌ت پئی رابگه‌تینن».

بۆچورنه‌که‌ی مامۆستا ئه‌سعه‌د له‌ سه‌ر شوپرش وه‌ک ئامیژیکی ئالۆز، راست بوون. ئامیژیکی که‌ ده‌توانیت ته‌نیا هه‌ندیکی وه‌زیفه‌ی گشتی جیبه‌جیبه‌کات و بۆ ئه‌وه‌ نه‌کراوه‌ شتی ورد و تایبه‌تی رابه‌پرنیت. من له‌ سالانی داها‌تو‌دا وینه‌ی شوپرش وه‌ک مه‌کینه‌یه‌کی گه‌وره‌ و جوان نه‌به‌ستراو پتر له‌ خه‌یا‌لمدا چه‌سپی. به‌لام ئه‌وکات شته‌کانم ساده‌تر ده‌بینی، خوینی گه‌نجیتی وایده‌کرد، واتیبگه‌م شوپرشگه‌په‌کان بوونه‌وه‌ری خوداکردن و هه‌ر خۆشیان به‌هه‌شتسازی سه‌ر زه‌وین. ئه‌و شه‌وه‌ سه‌ره‌تای ژیانیکی تازه‌ و دووردریژ بوو، سه‌ره‌تا خۆشیم لیده‌بینی، به‌ خزمه‌ت و له‌ خۆبوردن و نیشتمانه‌په‌روه‌رم ده‌زانی... دواتریش که‌ دنیا گۆرا، من به‌ جۆریکی له‌ ناو جه‌نگه‌له‌کانیدا ونبوو‌بووم، پرتگایه‌کی ئاسانم نه‌ده‌دۆزیه‌وه‌ بیه‌ده‌ری.

نزار و باوکی

وه‌ک دواتر زانیم ژانی نزار ئیدریس له‌وه‌ ئالۆزتریوو که‌ مامۆستا ئه‌سعه‌د بۆ منی گه‌په‌یه‌وه‌ پێده‌چیت مردنی زوو وه‌ختی دایکی کاریگه‌ریه‌کی خراپی له‌ سه‌ری هه‌بوویت. ئه‌و ته‌مه‌نی دوازه‌ ساڵ ده‌بیت که‌ شه‌ویکی بیه‌ویه‌کی دیاریکراو دایکی له‌ نیوه‌شه‌وه‌وه‌ هه‌لده‌ستیت و ده‌سته‌کات به‌ گۆرانی گووتن و تا ساتی گیانه‌خشینی له‌ ده‌مه‌به‌یاندا له‌ گۆرانی ناوه‌ستیت. دکتۆره‌کان جگه‌ له‌ کاریگه‌ری سیراوی ده‌نگه‌ خۆشه‌که‌ی خۆی، هۆیه‌کی تایبه‌تی بۆ مردنه‌که‌ نادۆزنه‌وه‌، هه‌تا مه‌لای می‌ردیشی که‌ پیاویکی بیزه‌وق و بیسه‌لیقه‌ بوو، له‌ و باوه‌ره‌دا بوو ده‌نگی

خانمی خیزانی به جوریک خوشبووه خانم خۆی بهرگهی نهگرتووه... دلنیاشبوو گهر بهاتبابه و دهنگی خۆی توماریکردبايه و به پاستی ببووايه ته گورانبيیژ، به و دهنگی، خه لکانی تریشی دهگوشته. نزار هه ندیک له و دهنگه سيجراوییهی دایکی بۆ ده مینیتیه وه، گورانبيه کانی نه و له ناو خۆیدا هه لده گریته و له کاتی پیویستدا وهک چه کیکي گرنگ به کاریانده هینیت. هه تا ده لاین هۆیهک که حاکم باسیت و ناسان وازی لیهیناوه نه وه بووه، له بهردهم دادگادا گورانبيه کی بیوینهی چریوه، ئاوازیکی و جهنابی حاکمی خستوته سهر نه و بهوایهی دهنگیکی وه ها ئاسمانی، هه تا گهر گوناهی گهره شی کردبیت، نابیت سزابدریت. له زیندانی پسمامانیش، ههر به هۆی گورانبيه وه پادهکات. من دواتر نه وه م زانی، چونکه پاسه وانهکان پیکه وتبوون نهینیه که له نیوان خۆیاندا گورپکه ن و نهیدرکینن، واده بیت له کاتی دارپریندا نزار گورانبيه کی خۆش ده لیت، پاسه وانهکان وه ها به دهنگی مهستده بن، لیده گه پین به بیانوی دارپرین و به ده م گورانبيه وه له چاوان و نبیت، کاتیکیش مهستی بهریانده دا، نه و به جوریک دورکه وتوته وه ئیتر ناگیریت.

به لام دایکی جگه له دهنگخۆشی، شتیکی دیکه شی تیا دهچینیت که تا کوتایی له ناویدا دهژی و ده مینیتیه وه، ئه ویش بیباوه پری تهواوه تیه به دین. به لام نه و ئیلحاده بیسنوره لای نزار به پچه وانهی دایکیه وه ده رکه وتهی ترسناکی ده بیت. من له گه ل پیریوون و گورانی ده وروزه ماندا بۆم ده رکه وت، وهک چۆن برواداران به خودا دوو چه شنن، یه کیکیان ئیمان ده یانگوریت بۆ مرۆفی ناسک و مرۆفدوست، نه ویدیان ئیمان ده یانکاته جانه وه ری ترسناک و دوژمن به ئینسان، مولحیده کانیش هه مان شیوه دوو به رهن، هه یانه له پیکای ئیلحاده وه ده بن به دلی گهره و هۆشی کراوه و عاشقی به وه فا بۆ مرۆف، هه شیانه ههر له سهر نه و بنه مایانهی ئیلحاده، ده بنه درنده و خوینخۆر.

نزار دواى مردنى داىكى دەبىتتە كەسىكى دى... باوكى بە جۆرىكى ترسناك دەيخاتە ژىر فشارەوہ كە دەست لە خویندى ناسايى ھەلبگرىت و بچىتە بەر مەكتەبىكى دىنى و لە مزگەوتدا خزمەتبكات. ئەوہ كۆرەكە دەگۆرپىت بۆ دوژمىنىكى سەرسەختى باوكى. بە جۆرىك، لەو تەمەنەوہ ھىچ شتىك نامىنىت نەيكات بۆ ئەوہى ئىدىرىسى ئەستىي بكات بە گالئەجار و لە جوغزىكدا داينىت نەفرەت لە خۆى و لە ئەو و لە ژيانىش بكات. مەلا كە بەردەوام لە مینبەرەوہ شار دەھىنىتە لەرزە و قسە بە عارەقخۆر و قومارچى و فاسىدەكان دەلئىت، كە چاودەكاتەوہ دەبىنىت كۆرەكەى خۆى لە چوارەسالىدا ھەموو شتە خراپەكانى ئەو تەمەنە دەكات. جگەرەدەكىشىت، مەى دەنۆشىت، دزى دەكات، شەردەكات و ھەر بە فىترەت ئوستادى ئافرەتبازانىشە. وەك بىستوموہ كۆرەكە ھەر لەو تەمەنەوہ حالەتتىكى ترسناكى لادان و خلىسكانى ئەخلاقى بووہ، زۆر خىرا بەبالا ھەلئداوہ و زۆر زوو توانايەكى گەورەى قسەكردن و خۆدەرخستنى تىدا دروستبووہ، بە جۆرىكىش جوان بووہ، ھىچ كات لە نزىكبوونەوہى يەكەمدا لە ئافرەت كىشەى نەبووہ... وەك دەلئىن لە تەمەنى چوارەسالىدا بە تەواوى لە خویندىن دەردەكۆرت. وادەگىرپنەوہ كە ھۆى سەرەكى دەركردنى دەگەپتەوہ بۆ ئەوہى لە پشووئى سىئەمى پۆژىكى چوارشەممەدا، لە پىشچاوى ھەمووان مودىرى خویندىنگاكەى داووتە بەر زللە و مست و ددانىكى شكاندوہ، بە مەرجىك ئەو پىاوہ بچوك و سەرسىپىيە، پىشتر تاكە زامنى بووہ تا بە ھۆى دزى و شەپەرەوہ لە خویندىن دەرنەكۆرت. ئەو پۆژەش كە دەردەكۆرت بە سەرخۆشى دەچىتە سەر مینبەرى مزگەوتەكەى باوكى و بلندگۆكان دادەگىرسىنىت و دەكەوئتە گالئەكردن بە مامۇستاكانى خویندىنگا و بە باوكى و ھەموويان بە كۆمەلئىك مانگای رەش و حوشترى گەورە ناودەبات. باوكى بە سەگىك دەشوبھىنىت كە بەردەوام ھەپەى دئىت و خەو لە خەلك ھەرامدەكات.

هر له و پۆژه‌دا و به ده‌مۆپلیکی مه‌سته‌وه، داوا‌یکردوه هه‌موو باوکه‌کان
 بکوژن... هه‌موو باوکه‌کان، هاواری‌کردوه با سه‌رده‌میکی نوێ ده‌ست
 پێبکات که خوێندنی تێدانه‌بیت، باوکی تێدا نه‌بیت، خودای تێدا نه‌بیت.
 کاریگه‌ری نه‌و پووداوه له سه‌ر مه‌لا ئیدریسی ئه‌ستێی زۆر گه‌وره
 ده‌بیت. له‌و پۆژه‌وه به‌ دلێکی شکاوه‌وه واز له مه‌لایه‌تی ده‌هینیت و بۆ
 ئه‌به‌د مینه‌ر چۆلده‌کات. پێده‌چیت به‌رگه‌ی ئه‌و ئابووجوونه‌ گه‌وره‌یه‌ی
 نه‌گرتبیت که له‌ ته‌واوی شاردا بلآوده‌بیته‌وه. دوا‌ی ئه‌و هه‌یاچوونه، مه‌لا
 له‌ پیاویکی ده‌نگ زله‌وه ده‌بیته‌ که‌سیکی کزۆله‌ی ده‌نگ نوسا، هه‌موو
 هه‌ولێک ده‌دات کورپه‌که‌ی بگێرتیه‌وه سه‌ر پێگایه‌کی راست و پێکه‌وه
 بگوازنه‌وه بۆ شاریکی دیکه. به‌لام زۆر نابات به‌یا‌نییه‌ک خه‌لکی گه‌ره‌ک
 مامۆستا به‌ خنکاوی له‌ هه‌وزی مزگه‌وته‌ دێرینه‌که‌ی خۆیدا ده‌دۆزنه‌وه،
 نیشانه‌کان هه‌موو وه‌هابوون که‌یه‌کێک له‌ به‌یا‌نییه‌کی زۆر زوودا، مه‌لا
 ئیدریسی به‌ زۆر له‌ هه‌وزی وسل‌ ده‌رکردنه‌که‌دا خنکاندوه. له‌ پرسه‌که‌ی
 باوکیدا نزار غه‌میکی ئه‌وتۆی پێوه‌دیار نابیت، به‌لکو ده‌لێن که‌ به‌رده‌وام
 خنده‌یه‌کی گالته‌جاپ و شه‌یتانی و بێباکانه‌ له‌ سه‌ر لێوی بووه. خزم
 و که‌سانی مه‌لا ئیدریس له‌ ترسی ئابووجوونیکه‌ی گه‌وره‌تر و بۆ به‌رگرتن
 له‌ پیشه‌هاتی ناخۆشتر، به‌ دوا‌ی هۆکاری مردنه‌که‌دا ناچن و هه‌مووی وه‌ک
 پێکه‌وتیکه‌ی خودایی ته‌فسیرده‌که‌ن. به‌لام ئه‌وه‌ی زانراوه ئه‌وه‌یه، نزار دوا‌ی
 مردنی باوکی، مالمی مامۆستا ده‌کاته شوینێ کۆبوونه‌وه‌ی خۆی و هاوڕێ
 گه‌نجه‌کانی و ژیا‌نیکی بێج‌له‌ و ده‌ست پێده‌کات که‌ هر که‌سیکی ئاسایی
 و به‌حورمه‌ت ده‌ترسینیت. ئه‌وه‌ی سه‌یره ئه‌وه‌یه که‌ نزار له‌و ته‌مه‌نه‌وه
 زیره‌کیه‌کی گه‌وره له‌ فێلکردن و ده‌ستپێندا پیشانده‌دات، سه‌رکێشیه‌یه‌ک
 و ئاره‌زوویه‌کی گه‌وره بۆ یاخیبوون و بێ‌پێزی نواندن به‌رامبه‌ر هه‌موو
 ده‌سه‌لاتیک. گروپیکه‌ی بچوک و شیت له‌ گه‌نجانی بێسه‌ره‌رشت و یاخی
 له‌ ده‌وری خۆی کۆده‌کاته‌وه، که‌ هه‌موو بێشه‌رمانه‌ و به‌ ده‌نگی به‌رز

ئەو پادەگەينن كە دروشميان ئەو يە «باوكت بكوژە و ژيانى خۆت بژى». توانايەكى گەورەى لە سەر وتاردان و قسە كردن تيا دەردەكە ویت، لە پالیشيدا مەيلتەكى گەورە بۆ خويندنەو، لە ھەر جىگايە كيش ھەر كتيبيكى دەستبەگە ویت دەيدزیت. بە ئاشكرا لە ھەموو شوپننكدا دەلەيت كە دەخويئیتەو بۆ ئەو ھەموو ئەو شتەنە بزانیت كە مەلا ئيدريسى باوكى نەيوستەو بيانزانیت. بيباك پەيوەندى لەگەل كچاندا دەبەستیت و جيانە ھەيت، بيباك قسە لە نەبوونى خودا دەكات، ھىچ وشە يەك ناگيرتەو، ھەتا چاوقايى دەگاتە ئەو ھەنگەشەى ئەو بەكات كە گەنجان بچنە سەر مزگەوتەكان و بيانگورنە سەر شوپنى كۆبوونەو و ژوان و يەكتريبنين. ھەندى لە پياوانى ناينى جگە لە سيبەرى كافرىكى كۆمۆنيست، ھىچى تری تيدا ناينين. زۆر لە كۆمۆنيستەكانيش خويان بە دوور دەگرن و تەنيا ھەك گەنجىكى بيجلەو و كەمەيا سەيريدەكەن كە تا بۆى دەكریت ھەول دەدات بيشەرم و بيتابپروو دەريكە ویت. دەمىك سكى فينۆسى كچى مامۆستا سايبير پردەكات، ھەردووكيان تەمەنيان ھەفدە سال دەبيت، ئيستاش كەس بەدروستی نازانیت، چۆن كچى خيزانتيكى واناسراو، كە كچى خويان بە گەلەك پەرزىنى قايم دەپاريزن، كەوتۆتە باوھشى كەستىكى وايپەريز و بيشەرمەو. ھەموو ئەو ھەنگە گيرنەو كە نزار ھەتا لەگەل ئافرەتیشدا كەستىك نەبوو فيتبكات يان پووى خۆى مەكياجبات. ھەموو دەلەين ھەر كچىك يان ئافرەتتەكى ناسيبیت، بيئەو ھى خۆى شيرينبات يان درۆيكات، گووتووتى «جوجە گيان، گەر دەتە ویت بەيەكەو دەخەوين، گەر پيتخۆشە چیت ھەز لیتە لە ناو جیدا بۆت دەكەم، بەلام جوجەى مالم، من كەلكى دلداريم پتوھ نيبە، ھەموو شتەك دەزانم ئەو نەبيت». سالانتيك دواتر كە فينۆسى مامۆستا سايبيرم لە دەستەك جلى رەش و لەچكىكى پەشدا لە چلەى باوكيدا بينى، پتيگووتم كە نزار ئەودەم ھەموو ئەو قسانەى پتيگووتووه،

به‌لام نهم به جوریک عاشقی بووه، بیرری له هیچ نه‌کردوته‌وه . دواى سگ پرپوونى فینئوس و ناشکرابوونى به‌دکاره‌که‌ی، براکانى مامؤستا سابیر و خزمانى پیکرا بریارده‌دن کیزه‌که‌ش و نزاریش بکوژن، به‌پررسى ناوچه‌ی حیزبیش ناگادارده‌کردته‌وه و ره‌زامه‌ندى خوئى له‌ سەر ئه‌و شه‌ره‌فشورییه‌ درده‌بریت . به‌لام مامؤستا سابیر کچه‌که‌ی ده‌شاریته‌وه و ناچیته‌ ژیریاری کارى وه‌هاوه، هه‌لبه‌ت له‌ سەر ئه‌و بیته‌رمییه‌ی هم له‌ حیزب و هم له‌ نیو خزماندا پرسواده‌بیت، به‌لام مامؤستا پتیویه‌ زیان له‌ شه‌ره‌ف موقه‌ده‌ستره، له‌ به‌رنه‌وه‌ کچ و کچه‌زاکه‌ی خوئى سه‌رسه‌ختانه‌ ده‌پاریزیت و ناهیلیت که‌س ده‌ستیان بۆ به‌ریت . له‌و نیوه‌شدا نزار خوئى ونده‌کات و سه‌روسه‌دایه‌کی له‌ شاردا نامینیت .

ئه‌و پۆژه‌ی من له‌ هۆمه‌رجانه‌وه‌ به‌ره‌و باکورى خۆره‌لات به‌پیکه‌وتم، نه‌مه‌زانی چۆن به‌دواى نزار ئیدریسدا بگه‌ریم . هیند هه‌بوو مامؤستا نه‌سه‌ده‌ له‌ سه‌ر کاغه‌زیکى سپى نه‌خشه‌یه‌کی بۆ کیشابووم که‌ به‌ کویدا برۆم و له‌ کوئوه‌ ده‌ست پتیکه‌م و چۆن دریزه‌ به‌ سه‌فه‌ره‌که‌م بده‌م . نه‌خشه‌که‌ ناوی چه‌نده‌ها گوند و شارۆچکه‌ی بچوکی تیدابوو . ئه‌وه‌ یه‌که‌مین سه‌فه‌رى پاسته‌قینه‌ی من بوو به‌ کوردستاندا . . . ئه‌وه‌ی مؤله‌ت و پسوله‌ و پارهی ته‌واوم پئى بوو، وایده‌کرد هه‌ست به‌ دلنایى و شانازیکه‌م . دواى چوار پۆژ پۆیشن بۆ یه‌که‌مجار یه‌که‌مین سه‌ره‌داوم ده‌رباره‌ی نزار ده‌ستکه‌وت . وه‌هابوو، من ده‌گه‌یشتمه‌ هه‌ر بنکه‌یه‌کی گه‌وره، ده‌مپرسی ناخۆ سه‌باره‌ت به‌و کوپه‌ دیله‌ی زیندانی پسامان هیچ هه‌والتیک هه‌یه . له‌ چواره‌م پۆژدا له‌ یه‌کیتک له‌ بنکه‌کانى پیتشه‌رگه، ئه‌و هه‌واله‌م ده‌ستکه‌وت که‌ نزار ئیدریس نامه‌یه‌کی نارده‌ بۆ «مه‌نسور ناغای زێپوه‌لی» که‌ نامیر هیزیکى گه‌وره‌ بوو، به‌وه‌ ناسرابوو که‌ نۆز پقى له‌ په‌شید وه‌بیابه‌ و داواى یارمه‌تى لیکردوه . ئه‌وه‌ی هه‌واله‌که‌ی پنگوتم شتیکى ده‌رباره‌ی ناوه‌پۆکی نامه‌که‌ی ئه‌و

نەدەزانى، بەلام گووتى گەر مەنسور ئاغا بىگىرتتە خۆي، ئىدى كەس ناتوانىت دەستى بۆ بەرىت. زىپوھلى پىاويكى بەھىزبوو، ھەم ئاغا و ھەم ئامىرھىز بوو، مأل و مەجلىسىشى شوئىنى كۆبوونەھى پۆشنىكران و خەلكانى ھونەرمەند بوون، بەوھ ناسرابوو گەر بە دللى نەبىت، فەرمانى سەركردەكانى سەروو خۆي جىبەجى ناكات، بىئەھى كەس بتوانىت دەست بۆ خۆي يان پلەوپايەي بەرىت. مەن ھەر ئەو پۆزە ھەوالم بۆ مامۆستا ئەسەد نارد و بە ئاراستەي بنكەي سەرەكى مەنسور ئاغا، لە گوندى سىئاسكى كەتتە پىگا. گوندەكە بە پى سى پۆزىك لە مەوھ دوربوو، گەر لە پىگاوبان ماشىنم چىنگ بىكەوتايە لەوانەبوو پىگا كە بۆ دوو پۆز يان پۆز و نىۆيىك كورتبەكە مەوھ، بەلام بەوھدا لە سەر ھەندى پىگا مەترسى تۆپباران و لە سەر ھەندىكى تر ئەگەرى ھىرشى فپۆكە و پەلامارى سوپا ھەبوو، تىپەرىن و پەلەكردن ئاسان نەبوون، مەن بە ھۆي تىكچوونى ماشىن و باران و پىگىرانەوھ بە چوار پۆز كەشىتمە سىئاسكى. كە گەشىتمە ئەوئى، نزار ئىدرىس شەش پۆز بوو لە دىوھخانى زىپوھلى ھەم خۆي كوردبووھ نىكى ئاغا و ھەم لە دىوھخاندا كۆمەكەيدەكرد و شەوانىش لە مەجلىسدا گۆرانى دەچرى. ئەو يەكەمجار كە گەشىتبوو، بىئەھى خۆي بشارىتەوھ يان شوناس و چىرۆكى خۆي بگۆرىت، لە بەردەم مەنسور ئاغا و ژمارەيەك لە خويندەوارانى شاردا، كە ميوانى ھەمىشەيى مەجلىسى ئاغا بوون، بە زمانىكى كارىگەر، بە بەلاغەتىك كە كەمجار لە گەنجىكى وھەا دەوھشىتەوھ، بە دەنگىك توانايەكى ئەفسونايى تىدايە، چىرۆكى ھەلھاتنى لە پىسامان وھك خۆي و بەدروستى گىراپووھە. گووتبووى «مەن گەنجىكى بى دايك و باوك بووم و ھەر گەنجىكى وھك مەن دەشىت ھەلە بكات». گووتبووى كە لىفىتانت لە زىندانى پىسامان ئازارىكى ترسناكى داوھ، چەندەھا پۆز بىپۆيەكى ديارىكراو يا بى داواكارىيەكى تايبەت خستوئىتە ژىر لىدانى

به‌رده‌وامه‌وه . گووتبوی که ده‌یان دیلی دیکه‌ش له‌وئ له ژیر نه‌شکه‌نجی بیته‌و و قورسدان، نه‌وی له‌و گرتووخانه‌یه‌دا رپوده‌دات جیاوازییه‌کی نییه له‌وی له‌و گرتووخانه‌کانی به‌غدا یان له‌و زیندانه‌کانی محمه‌د ره‌زا شادا رپوده‌دهن، نازاری زیندانه‌کان و سووکایه‌تیکردن به‌ئینسانیه‌تیاں له‌و په‌پیدایه . مه‌نسور ناغا ده‌یزانی هه‌موو نه‌و شتانه‌ی نزار ده‌یانگرتپه‌ته‌وه دروستن... خوینده‌واره‌کانی شار له‌وئ ژور پشتی نه‌و گه‌نجه‌یان گرتبوو . گه‌ر پشتگیری و له‌و نامیزگرتنی سه‌عید یونان و ئیسماعیل موسا نه‌بایه که هه‌ردووکیان نه‌وکات دوو پۆشنبیری دیاریبون، دوو نوسه‌ر بوون له‌و سه‌ره‌تای کاری نه‌ده‌بی و پیشکه‌وتنی گه‌وره‌ی خویندا بوون، نه‌سته‌م بوو مه‌نسور ناغا واناسان دیلیکی هه‌له‌هاتوو، له‌و گه‌وره‌ترین و ناودارترین زیندانی شوپش بگرتیه‌ خوئی .

کاتی‌ک گه‌یستمه‌ سیناسکی بیته‌وه‌ی کات به‌ فیرپیده‌م دوو به‌ دوو قسه‌م له‌گه‌ل‌ مسته‌فا ناغای، جیگری نامیره‌تیزدا کرد، که هه‌ر برای مه‌نسور ناغا خوئی بوو . گووتم که شوپش بو کاریکی نه‌ینی منی نارده‌وه بو ئیره‌ و ده‌بیت ماوه‌یه‌ک لیره‌بم . هه‌لبه‌ت مه‌نسور ناغا پیاویکی زیره‌ک بوو، ده‌یزانی بنکه‌ و دیوه‌خانه‌که‌ی بووه به‌ شوینی کۆبوونه‌وه‌ی چه‌نده‌ها گه‌نج و خوینده‌واری شاری، خوئی ده‌رگای بو هه‌موو نه‌و نوسه‌ر و هونه‌رمه‌ندانه‌ کردبووه‌وه که له‌گه‌ل‌ لیشاوی خه‌ل‌کدا په‌یوه‌ندیان به‌ شوپشه‌وه‌ کردبوو، به‌لام که‌سیان جیگایه‌کی تاییه‌تی و ئیشیکی نه‌وتویان نه‌بوو . مه‌نسور ناغا ده‌یزانی، ته‌نیا له‌ ژیریالی نه‌ودا ده‌توانن به‌ نارامی دانیشن و په‌رته‌وازه‌ و سه‌رگه‌ردان نه‌بن... خوئی که‌سیکی زانست دۆست و واقعبین بوو، ده‌یزانی سه‌رکرده‌ به‌رزه‌کان ژور حورمه‌تی لیده‌نین و تیگه‌یشتنیاں بو نه‌وه هه‌یه که‌ه‌زی به‌ خزمه‌تی زانا و پۆشنبیرانی بیده‌رامه‌ته . هه‌موو له‌وه تیگه‌یشتبوون که ژور به‌وه به‌خته‌وه‌ره‌ ماله‌که‌ی وه‌ک جیگای کۆبوونه‌وه‌ی پۆشنبیران و

خۆی وهک پشت و په‌نای خوینده‌واران ده‌ریکه‌وێت. له‌ به‌رئه‌وه‌ نوسه‌ران و منه‌وه‌رانی ئه‌هلی شار، له‌ هه‌موو جوور و چیزیه‌ک پوویمان تێده‌کرد. من که‌ چیڕۆکی په‌نا‌بردنی نزار ئیدریسم بۆ مائی مه‌نسوور ئاغا بیست، سه‌رسامبووم له‌و بېریاره‌ی نزار. من وام حیساب‌کردبوو که‌ نزار دوو پێگای له‌ به‌رده‌مدایه‌، یان ئه‌وه‌یه‌ رایکات بۆ ئێران و هه‌ولب‌دات له‌وئێ چاریک بۆ خۆی بدۆزێته‌وه‌، یان بگه‌رێته‌وه‌ بۆ ژێر ده‌سه‌لاتی ده‌وله‌تی عێراق و ته‌سلیمی به‌عسییه‌کان بێته‌وه‌. ئه‌وه‌ی هیجیانی نه‌کردبوو هه‌م بلیمه‌تی و هه‌م سه‌رکێشی و چاونه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌ی تێدابوو. که‌ نزار ده‌گاته‌ سیناسکی، خۆی تا شه‌و هه‌شارده‌دات و چاوه‌ڕێ ده‌بی‌ت تا دیوه‌خانی ئاغا پرده‌بی‌ت له‌ رۆشنی‌بران و ئه‌هلی زانست، له‌و کاته‌دا فرسه‌ت ده‌هێنێت و خۆی ده‌کات به‌ ناو مه‌جلیسی گه‌رمی قسه‌ و پێکه‌نیندا و وه‌ک که‌سیک که‌ جوورنه‌ت و چاواقیمی سنوورێکیان بۆ نییه‌، له‌ به‌رده‌م ئاغادا ده‌وه‌ستێت و ده‌لێت «من ناوم نزار ئیدریسه‌، له‌ زیندانی پسامان هه‌له‌هاتووم، ئیستا په‌نام هێناوه‌ بۆ ئێوه‌ و ده‌مه‌وێت زیندانی ئێوه‌ ب‌م و ئه‌گه‌ر ده‌کوژم، به‌ فرمانی ئێوه‌ بکوژم». له‌وئێ هه‌موو چیڕۆکی خۆی ده‌گێرێته‌وه‌، زمانیکی وه‌ها کاریگه‌ر به‌کارده‌هێنێت که‌ خوینده‌واران به‌ به‌لاغه‌ت و په‌وانی سه‌رسامده‌بن. ده‌چێته‌ ناوه‌راستی مه‌جلیسه‌که‌وه‌ و ده‌پرسی‌ت «مه‌نسوور ئاغای به‌رێز، تۆ چ‌ه‌ند وه‌خته‌ خه‌بات ده‌که‌یت، خۆت بۆ کوورد ده‌ده‌یت به‌ کوشت. بۆچی خه‌بات‌ت‌کردوه‌، بۆچی شه‌هیدت داوه‌، بۆچی خۆین له‌ سه‌ر ئه‌م خاکه‌ پ‌ژاوه‌... بۆچی؟.. بۆ ئه‌وه‌ نییه‌ که‌ کوورد ئازاد بی‌ت، بۆ ئه‌وه‌ نییه‌ ئینسانی ئه‌م مه‌مله‌که‌ته‌ ئابروویان پارێزراو بی‌ت، بۆ ئه‌وه‌ نییه‌ به‌شه‌ری هه‌ژار و کووردی په‌شوپووتی وه‌ک ئیسه‌ شتی‌ک له‌ سه‌ربه‌رزیان بۆ بمێنێته‌وه‌. به‌لام ئه‌وه‌ی له‌ زیندانی پسامان به‌ ده‌ستی که‌سیکی وه‌ک لیفیتانت هۆمه‌ر بۆتانی من بینومه‌، دووره‌ له‌م ئامانجان‌ه‌وه‌. شۆرشی‌ک که‌ سووکایه‌تی به‌ شۆرشی‌گێران بکات،

که خۆی گرتوو خانە‌ی ترسناک دابە‌ زینتیت، که په‌ چاوی عە‌دالە‌ت نە‌کات، شۆ‌پشیکە‌ ناگات بە‌ ئامانج». ئە‌وه‌ ساتی بە‌کە‌می دەرکە‌وتنی نزار ئیدریسە‌ له‌ سەر سە‌حنە‌ی شۆ‌پش. ئە‌وه‌ بە‌کە‌م و تارێتی که بۆ‌نی توپە‌بیە‌کی شۆ‌پشگێ‌پرانە‌ی لێ‌دیت... ئاخۆ ئە‌وه‌ ساتیکی پاستگۆ‌یانە‌ی شۆ‌پشگێ‌پرێ‌که‌ که له‌ سەرە‌تای هە‌ستکردنیدا بە‌ زۆ‌لمە‌ گە‌وره‌کان یان نمایشی که سێ‌کی دوو پووه‌، که دە‌توانیت دنیای دە‌ورویە‌ری خۆ‌ی بە‌ زیرە‌کی بخە‌ڵە‌تینیت؟. ئە‌وه‌ دواتر بۆ‌ من و دنیاش زیاتر روون دە‌بیته‌وه‌. له‌ پاستیدا ئە‌وه‌ پرسسیاریکی گە‌وره‌ بووه‌ لای من: ئاخۆ مرۆ‌ف دە‌توانیت بگاتە‌ پلە‌یک له‌ زیرە‌کی و وردبینی، بشیت شۆ‌پشگێ‌پرێ‌کی پاستە‌قینە‌ له‌ قۆ‌لبێ‌ و نمایشبازێ‌کی شارە‌زا جیاکاتە‌وه‌؟ دە‌توانیت یاخییانێ‌ک که بە‌راستی دژ بە‌ هە‌موو ئە‌م گە‌ردونە‌ هە‌ڵدە‌ستن له‌ لیبوکانیک جیاکاتە‌وه‌ که تە‌نیا له‌ دوی شە‌پۆ‌ل دە‌پۆ‌ن و شوێ‌ن بانگە‌شە‌ی میگە‌ له‌ گە‌وره‌کانی میژوو دە‌کە‌ون؟. سە‌بارە‌ت بە‌ خۆ‌م دە‌بیته‌ بلێ‌م که له‌ دوی هەرە‌سی گە‌وره‌ی شۆ‌پشە‌وه‌ له‌ ناوه‌ پاستی حە‌فتاکاندا، هەرکات بە‌شدارێ‌ بزوتنە‌وه‌یک بووبم، هە‌ول بووه‌ بۆ‌ تیگە‌یشتن له‌ درۆ و خە‌یال و جوانی ناو شۆ‌پش، بۆ‌ پوانین بووه‌ له‌ گیانفیدا پاستە‌قینە‌کان و هە‌لاوێ‌ردنیان له‌ کە‌سانیک که شۆ‌پش تە‌نیا جبه‌یه‌کی ئاوریشمییە‌ له‌ لایان و دە‌یدە‌ن بە‌ سەر خواست و ئارە‌زووه‌ نە‌هێ‌نیه‌کانی خۆ‌یاندا. بە‌لام پوژ دوی پوژ و سال دوی سال ئە‌وه‌م زیاتر بۆ‌ ئاشکرابوو که وه‌لامی ئە‌و پرسسیاره‌ تا پلە‌ی مه‌حال سە‌خته‌. هە‌ستدە‌کە‌م له‌ و شە‌وه‌وه‌ که چیرۆکی ئە‌و قسانە‌ی نزار ئیدریس له‌ دیوه‌خانی مه‌نسور ناغادا بیست، ئە‌و پرسسیاره‌م لا دروستبوو، ئاخۆ شتیک بە‌ ناوی شۆ‌پشگێ‌پری پاستە‌قینە‌وه‌ بوونی هە‌یه‌، ئە‌گەر هە‌یه‌ دە‌بیته‌ چی بیته‌ و چۆ‌ن بیته‌؟ سالانی دواتر و له‌ شۆ‌پشی نوێ‌شدا ناوه‌ ناوه‌، که هۆ‌شم وه‌به‌ره‌اتۆ‌ته‌وه‌، بە‌ دوی وه‌لامی ئە‌و پرسسیاره‌وه‌ بووم. هەرچیبه‌ک بیته‌ ئە‌و پوژە‌ که نزار له‌

دیوێ خانى مەنسور ئاغادا دەردەكەوێت، ئەو نمایشە بە زیرەكى دەبات بە پێوێ و وادەكات هەموو لەو هەدا پشەتیبگرێن كە سزاكان و دۆخى زیندان و عدالەت دەرهەق بە گىراوێهكان لە شوێرشدا دەبێت پێگایەك و شێوێهەكى تر بگرتە بەر. ئەو شەوێه شائۆى یەكترناسینی نێوان سەعید یۆنان و نزارە، بەلام ئەوێ دواتر مانا و نرخى هەبە، خودى ئەم یەكترناسینە نییە، بەلكو نزیكبوونەوێ منە لە هەر یەك لەو دوو رۆحە جیاوازە، كە لە ناخدا شتیكى هاوبەشیان نییە. نزار گەنجیكى پام نەكراوێ، شوێرشگێرێكە لە مەترىالیكى نەپالۆتە، كە سێك جگە لەوێ گەرداویكى ترسناك لە خوێنیا یەتێ، شەهوەتێكى بێرەحمى زیندەگى دەبەهێنێت، زمانىكى پاراویش لە دەمىدایە كە وەك با بۆى بچوێنێت دەزانێت جوان بابیدات، سیفەتى بەرچا و چەكى ئەوتۆ گرنگى نییە. سەعید یۆنانیش، سالانىكى درێژە لە ئەدەبىاتى شوێرشى دونیادا دەخوێنێتەو، هێشتا گەنجە، هێشتا نەبۆتە ئەو ناوێدە گەردونگەرایەى شكستى خۆى بە شان هەلەدەگرت، كە سێكە هێشتا خەون بە عدالەتى سەرتاسەرى و شوێرشى گەردونییەو دەبینێت، بێر لە پێگا جیاوازەكانى گۆرپى دویا دەكاتەو. ئەو شەوێ من و سەعید یۆنان و نزار ئیدریس لە دیوێ خانى مەنسور ئاغادا كۆبوونەو، سەعید تەمەنى بیست و حەوت، نزار لە كۆتایى هەژدە و من بیستدوو سالانم بوو... هەر سێكمان گەنج، هەر سێكمان لە سێ پێگاوه هاتبووین، وەها دیاریوو هیچ شتیك كۆمان ناکاتەو، وەها دیاریوو، وەك ئەوێ سێ كەسین دواتر بە سێ پێگادا دەپۆین كە هەرگیز ناچنەو سەریەك. بەلام هەمیشە چێوێهەكى نەبینراو هەبە ئادەمیزادە جیاوازەكان كۆدەكاتەو، هەمیشە پەرزێنێكى نەهێنى هەبە كە شتە جیاوازەكان دەخاتەو ناو یەك جیگا و دەیانپەستێتە ژێر یەك خانە و شورایەكى ئاسننیا ن بەدەوردا هەلەدەچنێت. مرفۆهەكان چەندە لە یەك دوورین ئەو زەمانە و مێژووی تێیدا دەژین وایان

ليدهكات له يه كدى بچن، چنده بيانه ويټ دوور له يهك برپون، هيزيك هيه ده يانخاتوه ناو هه مان چپوه .

من دوو پوژ دواى گه يشتم به سيناسكى، به به كارهينانى ئه و شيفره ئالوز و سهيرهى ماموستا ئه سعه د فترى به كارهينانى كردم، تيكستىكى بچوكم نوسى و چيروكه كه م گه يانده ئه و، پيم راگه ياند له سايهى مه نسور ئاغادا ديله هه لئاهاتووه كه مان له پشوى خوشيدا ده ئى و ليره وهك كه سيكى به حورمهت قه بوولكراوه . وه لامى ماموستا ئه سعه د ئه وه بوو كه من له وئى بمينمه وه و نزار بنيمه ژير چاوه ديترى به رده وامه وه . من دلنيا بووم ره شيد وه يباب و ليفيتانت ريگاي كه ناله ره سمييه كان و فشارى سه رو كايه تى ده گرنه بهر و كار يكده كه ن له پياوه زور بالاكانى شوپشه وه فه رمان بو گرتنه وه و وه رگرتنه وهى نزار ده رچيت . به لام وهك مه نسور ئاغا به كارى منى زانبييت، ئه و شه وه له ديوه خاندان هيرشيكى ئاگرينى كرده سه ر كه سانى وهك وه يباب و به مايهى ناشيرينكردنى پوى شوپشى له قه له مدان .

له و نيوه نده دا من سه رگه ردان هه رده بوو چاوه پوانى پيشهاته كان بكه م . گه رچى مه نسور ئاغا و مسته فائى براى خوشيان به وه نه ده هات جاسوسىكى وا له مالىاندا بيت، به لام بو ئه وهى لاسهنگى زورتر دروست نه كه ن و كيشه كان قوولتر نه كه نه وه، به بيدهنگى ئاماده گى منيان وهك جاسوسىكى بيتوانا و شه رمن قه بوولكرد . هه مووى چهند پوژيكي كه مى برد تا هه موو زانيان من به مه به ستى چاوه ديترى نزار هاتومه ته ئه و ده شه ره، به لام كه سانىكى به دبين شته كه يان وا نيگاره كرد وهك ئه وهى من چارى مه قامه بالاكانى شوپش بم و له سه ره وه را نارديتبانم بو ئه وهى هه موو جو له يه كى مه نسور ئاغا و هاوكارانى بخمه ژير چاوه ديترىيه وه . هه تا دهنگويه كى بچوك بلا بووه وه كه له داها تووى نزيكدا و به نه مرى سه رو ك، مه نسور ئاغا له پوستانى ناميره ينى ده رده كريت و ده كريت ه وه

به پیشمه‌رگه‌یه‌کی ناسایی و له‌وانه‌شه بدریته دادگای شوپرش .
 له راستیدا ناکۆکی نیوان مه‌نسور ناغا له‌گه‌ل هه‌ندیك كه‌سایه‌تی
 گرنگ و به توانای ناو شوپرشدا میژووویه‌کی دوورودریژی هه‌بوو، هه‌ندیك
 له کیشه‌کان پیشه‌ی زۆر کۆنیان هه‌بوو، ده‌کریت بلیم پاشماوه‌ی جه‌نگی
 دیرینی نیوان خیله‌کانی ئه‌م ده‌قاره‌ بوون كه به جۆریك له جۆره‌کان له
 سه‌ده‌ی نۆزده‌وه تا ئه‌و سه‌رده‌مه هاتبوون . گه‌رچی شوپرش ناغای هه‌موو
 هه‌ریه‌ه‌کانی له یه‌ك سوپای گه‌وره‌دا کۆکردبووه‌وه، به‌لام ناشکرا کینه و
 قیزی دیرین وه‌ك هه‌میشه له ژیره‌وه کاربانده‌کرد . له یه‌که‌م هه‌فته‌کانی
 ژیا‌نی نیو شوپرشه‌وه هه‌ستمکرد كه چون جیده‌ستی جان‌وه‌ریکی
 ئه‌فسانه‌یی له سه‌ر به‌ردیک جیده‌مینیت، ئاوها جیده‌ستی کینه‌ی کۆن
 له سه‌ر هه‌موو به‌ردیکی ولاته‌که ده‌بینریت . باپیرانی وه‌بیاب و باپیرانی
 مه‌نسور ناغا، چه‌ندین سه‌ده له ناکۆکی و جه‌نگدا ژیا‌بوون، خوینی
 زۆر له نیوانیاندا بوو، به‌لام ئه‌و جه‌نگه ئه‌مرۆ شیوه‌یه‌کی ژیره‌وانکیتی
 وه‌رگرتبوو . هه‌ر یه‌ك له په‌شید وه‌بیاب و مه‌نسور ناغا هه‌ولیانده‌دا
 ئه‌وی دییان لای سه‌رکرده‌ گه‌وره‌کانی شوپرش لکه‌دار و لاوازیکه‌ن . وه‌بیاب
 ناغایه‌کی دپ بوو، پیشمه‌رگه‌کانی خۆی وه‌ك سه‌پان و گاوان سه‌یرده‌کرد،
 به خزمه‌تکار و به‌رده‌ست ناویده‌نان، زۆریه‌ی جه‌نگاوه‌رانی به‌شینک بوون
 هه‌ر له خیل و په‌عیه‌یه‌ته‌که‌ی كه ده‌بوو له کاتی جه‌نگ و فه‌رماندا
 گیانفیدایی بنوینن . ئه‌و غه‌ریبانه‌ی له ژیر ده‌ستی ئه‌ودا کاربانده‌کرد،
 بۆ ئه‌وه بوو به‌و کارانه هه‌ستن كه پیاوانی په‌عیه‌یه‌ته نه‌خوینده‌واره‌که‌ی
 خۆی پێیان نه‌ده‌کرا . به پێچه‌وانه‌ی وه‌بیابه‌وه، مه‌نسور ناغا كه‌سیکی
 به‌په‌حم و منه‌وه‌ر بوو، زۆر له‌و خوینده‌وارانه‌ی شار كه له هیزه‌کانی
 دیکه‌دا جیگایان نه‌ده‌بووه‌وه و كه‌س نه‌یده‌ویستن، ئه‌و له هیزه‌که‌ی
 خۆیدا وه‌زیفه‌ی ده‌دانن و له دیوه‌خانی خۆیدا حورمه‌تی لیده‌گرتن .
 پتر وه‌ك سیاسیه‌ک و رۆشنبریك په‌فتاریده‌کرد، ناغایه‌تی خۆی ته‌نیا

به‌رام‌بەر گروپێکی کەم لە پەڕەییەت و دەست‌پێوە‌ندانی خۆی پیشان‌ده‌دا. ئەوە کاریکی کردبوو ئەوانە‌ی پشت‌پێ‌نای پە‌شید وە‌یابن لای سەر‌وێ‌کانی بە‌لا، وەک لاواز و شلۆک و یتاییکە‌ن و بلی‌ن کە ئەو توندی و هێزە‌ی نییە کە دە‌ییت ئامیر‌هێزێک لە جینگایە‌کی واپایە‌خداردا ببییت، هە‌تا هە‌ندێکیان تۆمە‌تی ئەو‌ه‌یان بۆ دە‌تاشی کە مە‌نسور ئاغا لە دڵدا کۆمۆنیستە و لە ژێ‌ریشە‌و هە‌واداری یە‌کسانی هە‌موو خە‌لکە . بە‌رام‌بەر بە‌و وە‌یباب کە‌سانی دڵ‌پە‌قی وەک لیفیتاننتی زۆر لە دە‌ور بوو. زۆریە‌ی سەر‌لق و ئامیر‌بە‌تالیۆنە‌کانی لە کە‌س و خۆ‌شە‌ نزیکە‌کانی خۆی بوون کە بێ‌پە‌حمانە سزا و دارکاری جووتیارە‌کانیان دە‌کرد، خە‌لکیان فرێ‌ده‌دایە ناو ئاوی سارد و بە‌ستووی مزگە‌وتە‌کانە‌و، سەر‌انە‌ی زۆریان لە پێ‌یوار و کپیار و جووتیارە‌کان دە‌سە‌ند، کچ و ژنە سە‌پانە‌کانیان بۆ شە‌و و دوو شە‌و داگیر‌ده‌کرد و دواتر دە‌یاندانە‌و دە‌ست خاوە‌نیان، دە‌ستیان بۆ زە‌خیرە‌ی خە‌لک دە‌برد و باجیان لە سەر دێ‌وهرە بچوکه‌کانیش دا‌ده‌نا. بە‌ جوړیک وەک دواتر زانیم بڕێکی زۆری گیراوان لە بە‌ندیخانە‌ی پسمامان خە‌لکانی هە‌ژار‌بوون کە نە‌یانتوانی بوو بە‌و شیۆه‌ی پە‌فتاریکە‌ن کە یاسا‌کانی پە‌شید وە‌یباب دە‌یە‌وێت. پسمامان وەک نزار ئیدریس ناویدە‌نا، گرتووخانە‌ی شوپ‌ش نە‌بوو، بە‌لکو زیندانێکی تاییە‌تی مائی وە‌یباب بوو کە کە‌سیکی د‌پ‌نده‌ی وەک هۆمەر بۆتانی دە‌ییر‌ده‌پێ‌وه . وەک دواتر تیگە‌یشتم مە‌نسور ئاغا بە‌ لە‌ خوگرتنی نزار ئیدریس و هێشتنە‌و‌ه‌ی لای خۆی هە‌م دە‌یویست بە‌ فەرمان‌دارە بە‌رزە‌کان بلیت، کە لە ژێ‌ر سایە‌ی وە‌یبابدا هە‌م سته‌می زۆر و هە‌م پاشاگە‌ردانی هە‌یە، دە‌یویست وە‌یباب و تاقە‌کە‌ی وەک کۆمە‌لێک زوڵمکاری گە‌ژە پیشان‌ده‌ت کە هە‌م نازاری خە‌لک دە‌ده‌ن و هە‌م ناتوانن دەرگای گرتووخانە‌کە‌شیان توند دا‌بخە‌ن .

شە‌پی ئاغا‌کانی نێ‌و شوپ‌ش هە‌میشە لە ژوورە‌کانی پشت‌ه‌و و لە‌ ریوا‌قه نە‌یینیە‌کانی ناو سیاسە‌تدا بە‌رده‌وام‌بوو. ئە‌و‌ه‌ی نزار ئیدریس توانی

ئەو كىنە و بوغزە بۆ خۆي بەكاربەئىنئىت، يەككىكى دى بوو لە مەكرە گەورەكانى، سەرەتاي دۆزىنەوھى بوو بۆ ئەو تەكنىكى يارىكردنەي دواتر بە درىژايى ژيانى پەچاويدەكات. من لە پۆژانى دواتردا مامۆستا ئەسەد چەند جارێك پەيوەندى پتوھە كردم و پيىگوتم لە شوئىنى خۆم ژوورئىكى بچوك پەيدا بكەم و گوئىگرم و بەردەوام تىببىنيەكانم تۆمارىكەم و سەر دىرە گرنگەكانىشى بۆ ئەو بنىرم.

ھەر لە پۆژانى سەرەتاي كاركردنمەوھە ھەك ھەوالگەر و سىخوپ، نزىككىھەكى سەيرم لە نىوان كارى خۆم و كارى پۆماننوساندا بىنى، دەبىت بلىم كە من كارى چاوەدىرى و تىببىنى نوسىم بە شەوقىكى بىوئىنەوھە ئەنجامدەدا، بە وردى ھەموو شتىكم دەخستە سەر كاغەز، كەمترىن شتم ھەرامۆش نەدەكرد و ھەولمەدا كە بچوكترىن وردەكارى ھەرامۆش نەكەم. بايەختىكى تايبەتيم بە ھەسفى شوئىنەكان و شتەكان دەدا، دەفتەرى تىببىنيەكانم پركردبوو لە لىستى دابەشبوونى كات و شوئىن، سەعات دواي سەعات لە ھەر جىگايەك بوومايە دەمنوسى، بە بىلايەنىيەكى كەموتنەوھە، ھەسفى كەسەكان و جل و بەرگ و شىئوھى جوڵە و چەشنى قسە و كاتى خەندەكانيانم تۆماردەكرد. لە دەفتەرەكەمدا چەندەھا لاپەپەي دووردرىژم بۆ ھەسفى گوندى سىئاسكى و دانىشتوانى تەرخانكردبوو، بە ھەسفى ئىنسانەكان و جوورى پەفتارەكانيانەوھە نەدەوھەستام و دەمگواستەوھە بۆ ھەسفى ئازەل و مەپومالات و پەشەولآغەكانىشيان ... ھەسفى وردم لە سەر تەواوى سەگەكانى گوند دەنوسى، ھەتا ئەوھەم لە ياد نەدەكرد كاتى خوئىندى كەلەشېر و شىئوھى گارەگارى مامرەكانيان لاي خۆم تۆمارىكەم. بە جوورېك كە دواي ئەو ھەموو سالە، ئەمپۆ كۆپى دەفتەرە دىرېنەكانى ئەودەم دەردەھىنمەوھە، دەتوانم چا و لىكبنىم و تەواوى ئەو كون و كەلئىنە گەورانەي كە زەمەن كرديوئىتيە يادەوھەرىم پريانكەمەوھە. شەوان ھەمىشە تادەرنگ لە بەر قوتيلەيەكدا دەمامەوھە و بە خەتئىكى جوان كە

هیچی له و خه‌ته خوار و خۆنه‌گر و نارپیکانه‌ی ئه‌مپۆم نه‌ده‌چوو، په‌په
 دوای په‌په سه‌رنج و تیبینییه‌کانی خۆم ده‌رباره‌ی شته‌کان تۆمارده‌کرد،
 هه‌رده‌م چهند لاپه‌ره‌یه‌کم بۆ وه‌سفی نزار ئیدریس و قسه و کردار و
 په‌وشتی ئه‌و پۆژه‌ی ته‌رخان بوو. من له‌و سه‌ره‌تایه‌وه له یه‌ک پاستی
 گه‌وره تیگه‌یشتم که کاری سیخوپی، له‌ جه‌وه‌ریدا گه‌رچی کارئیکی
 به‌ده و پتیوستی به‌ چاویکی گومانکار و ده‌موچاویکی دوو دیو هه‌یه،
 به‌لام پتیوستیه‌کی گه‌وره‌شی به‌ زیره‌کی و وریایی و بینینی ورده‌کارانه
 هه‌یه. له‌ پاستیدا ته‌واوی ئه‌و تیبینی و ورده‌کاریانه‌ی من له‌ سه‌ر
 ده‌یان گومانلێکراو له‌ سالانی شۆپشدا کۆمکردنه‌وه، ئه‌وه‌یان پنده‌گووتم
 که خه‌لکانی ئیمه، جگه‌ له‌ نه‌ئینییه جنسیه‌کانیان، هه‌ر یه‌که‌یان
 کۆمه‌لێک نه‌ئینی بچوک و بیمانا و که‌م زیانی خۆیان هه‌یه که هه‌رده‌م
 له‌ نه‌ئینییه گه‌وره و ترسناکه‌کان پتر هه‌لیانده‌گرن و ده‌یانپارێزن. یه‌کێک
 له‌ شته هه‌ره سه‌رنجراکێشه‌کانی کاری سیخوپی، ئه‌وه‌یه که مرۆف
 جووره په‌یوه‌ندییه‌کی تازه له‌گه‌ڵ نه‌ئینیدا ده‌به‌ستیت، من تا ئه‌و ده‌م
 ئینسانم وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی خاوه‌ن نه‌ئینی سه‌یر نه‌ده‌کرد، ئینسان له‌لام
 بوونه‌وه‌ریکی پۆشن و پووته‌خت و که‌ملۆچ بوو. به‌لام مرۆف هێنده‌ی
 شوینی خۆی وه‌ک هه‌والگر له‌ ناوه‌پاستی شته‌کاندا وه‌رگرت، هێنده‌ی
 زانی که وه‌زیفه‌ی له‌ دونیادا بۆته ئه‌وه‌ی به‌ دوای نه‌ئینی و تاییه‌تمه‌ندی و
 دیوه تاریکه‌که‌ی ئه‌وانی دیدا بگه‌رپیت، ئیتر شیوه‌ی سه‌یرکردنی بۆ مرۆف
 له‌ بنه‌وه‌را ده‌گۆرپیت، مرۆف له‌لای ده‌بیته بوونه‌وه‌ریک به‌ پووه‌ریکی
 تاریکه‌وه، به‌ لۆچی گه‌وره‌وه که کردنه‌وه و تیگه‌یشتنی، زۆرجار هه‌م
 سه‌خت و هه‌م ترسناکه.

من ژوویریکی چکۆله‌م له‌ مائی پیره‌مێرد و پیریژنیکدا به‌ پاره‌یه‌کی
 که‌م به‌ کریگرت. بوونم وه‌ک چاوه‌دیریکی ده‌زگای ئه‌منیه‌تی شۆپش لای
 که‌س شاردراره‌وه نه‌بوو، به‌ جویریکی نارپاسته‌وخۆش هه‌موو بوونی من و

بوونی نزار نیدرسییان پێکەوه گرێدەدا. بەلام مەنسور ناغا نەیدەویست لەگەڵ دەزگای ئەمنییەتی شۆپشدا بچیتە کێشە ی گەرەوه، سەرائی دەزگای ئەمنییەت سەر بە خۆبێهکی خۆیان و هێزێکی تایبەتیان هەبوو، کە ناغا دەویست بێلابەن رایانگیریت و نەیانگاتە پشت و پەنای وە ییاب. ئاشکرا هێزی ئەوان لە هێزی سەرکردهکانی پێشمەرگە گەرەتر بوو، پۆزێک منی بانگکرد و پێیگوتم کە ئەو ئامادەبە هەموو هاوکارییەک پێشکەش بە من بکات، بەلام منیش لە سەر مە زانیاری هەڵە لە سەر ئەو و دیوێخانەکە ی بۆ سەر وە بەرز نەکەمەوه. من بە هێمنی جاسوسییکەوه کە دەزانیت چی دەلێت و چی دەکات، خۆم لە تەم ئالاند و وەک کەسێک کاریکی زۆر ترسناک و نەهێنی پەنهابکات، گووتم کە ئیشی من تەنیا شتیکی بچوکه و کەس پابینەسپاردوم زانیاری لە سەر ئێوه و هیچ کەسێکی دی کۆبیکەمەوه. ئەویش دەستیکی بەسەمێلیدا هینا و بە هێمنی گووتی «هەتا ئەگەر واش بیت، شۆپش نازادە و دەبیت هەموومان چاوەدێریبکات، چونکە کوردستان لە هەموومان گرنکتر و عەزیزترە». ئەو پێز و پێناسانییە ی مەنسور ناغا نواندی بۆ من، کۆمەکیکردم شەوان بچمە دیوێخانەکە ی و لە نزیکەوه فەزای دانیشتن و گفتوگۆکانی چاوەدێرییکەم.

دەرکەوتنی من لەو مەجلیسانەدا، سەرەتا کاریگەرییەکی خرابی بەجێهێشت، هەر کات من دەگەیشتمە دیوێخان لە ناکاو بێدەنگییەکی قورس و گومانای بآلی بە سەر هەموواندا دەکێشا. بەکێک لە کێشە هەرە گەرەکانی پیاوانی ئەمنییەت ئەوێه، پوو لە هەر جینگایەک بکەن، لە شوپینیکی سروشتی و پەرژیانەوه دەیگۆپن بۆ شانۆبەکی پەر نمایش. هیچ کەس وەک پیاوانی ناسایش مرقفانی دی ناگۆپن بۆ ئەکتەر، هەر هیندە ی ئەوان دەر دەکەون، خەلکی نەبادا هەڵەیک بکەن، دەمامکیکی قورس دەنێنە سەر دەموچاویان و بە جوړیکی جیاواز لە جەوهەری خۆیان

رهفتاردهگەن، له بهرئەوه که مجار پێدهکهوێت پیاوانی ناسراوی ئاسایش،
 بتوانن تادهمرن مروفتیک به راستی بناسن و کهسێک به پاکى و بى
 دەمامک ببینن. له راستیدا ماوهیهکی ویست تا مه جلیسی مه نسوور ئاغا
 و خوێندهوارهکانى به بوونی من پاهاتن. له پۆژى یهکه مه وه ویستم ئه
 سهرنجه لای بینهران و گوێگرانم جیبهێلم که من کهسێکی خوێندهوارم و
 شتیکی بهد و ترسناکم لى ناوه شیته وه، تووشبوونیشم له گه ل ئه م کاره دا
 دهگه پیته وه بۆ نیازپاکى و دلسۆزیم بۆ شوپش. شتیکی له سه ره تا وه
 سه رنجی زۆر پاکیشام، بێباکى نزار ئیدریس بوو ده ره ق به من. له
 چەند ساتی یه که مدا ئه و راستییەم بۆ ده رکه وت که سۆنگه ی گه وه ی
 مانه وه ی نزار لای مه نسوور ئاغا، ده گه پیته وه بۆ ئه و به روا سه یره ی به
 خۆی. بۆچوونه ئیلحادی و کوفریازییه کانی نزار، لای ئاغا نه وه ک هه ر
 قه بوولکراویوون، به لکو شوینی ستایش و ئافه رینیش بوون. نزار له
 هه ر بارو دۆخێکدا بایه، وه ک تیکشکا و ده رنه ده که وت، به ده نگى به رز
 قسه یده کرد، ده یتوانی به سه لیه قه ی ساده و زمانى ره وانى خۆی، زیاتر
 له پۆشنبیرانى دیوه خان سه رنج بۆ خۆی پابکیشیت. له ماوه ی یه که مدا
 خۆی واده رنه ده خست که بایه خێک به من ده دا و نرخیکى ئه وتۆم بۆ
 داده نیت، وه ک زۆربه ی ئه وانە ی چاوه دێرى ده کرىن وا په فتاریده کرد وه ک
 ئه وه ی ئاگادار نییه و شتیکی نییه هۆکار بێت به دیوی مندا وه ربگه پیت.
 ئه و په فتارانە ی له ناوه وه گینگلیان پیده دام، به لام پۆژ دوا ی پۆژ جوړه
 هیمنییه کم تیدا دروسته بوو، له هیمنى یاریکه ری شه تره نج ده چوو
 کاتیکی به سه ر یارییه کی قورس و پپ ئه گه ردا ده نوشتیته وه. من چەند
 شه و ده چووم بۆ دیوه خان و شتیکی وه هام نه ده بیست قابیلی تۆمارکردن
 بێت، دیوه خان هه ر بۆنى نوکته و چیرۆکی پا و سه ربوردی شه پ و
 هه والى بۆردومانه به رده وامه کانی لیده هات. شه وان که ده گه پامه وه له
 سه ر ده فته ره که م پتر باسی فه زای دیوه خان و جلو به رگی ئاغا و چۆنیتی

چا خواردنه وه كانى ئهو و قسه وباسى نيوان پۇشنبيرانم دنوسىيه وه . جاريك له جاره كان وا پيگه وت كه له ئهلقهى دانىشتنى ديوه خاندا بكه ومه تەنيشت سەعيد يۇنانه وه . يۇنان ئه ودهم، له پۇژنامه كوردىيه كانى به غدادا هەندىك شيعر و وتارى ئه ده بى چوكى بلاوكردىبووه وه . كورپىكى باريك بوو به قزىكى خاو و ده موچاويكى لاواز و چاويلكه يهكى پزىشكى گه وره وه، له وانه بوو كاتىك له نزيكيشه وه قسه ي له گه لدا ده كردى وهك هەر له دورره وه بتبىنيّت وه هابوو، پيلاوانى له يهك نزيكه كرده وه و وا ده يروانى وهك ئه وهى سه يرى توحفه يهكى به به ها و سه ير بكات . ئهو شه وهى قسه م له گه ل كرد، له وه تيگه يشتم كه ناستى پۇشنبىرى له تواناي نوسىنى بالآتره . يه كه مين جار ئهو پرسىاريكى مانادارى ليكردم و گووتى «به پاي ئيوه سنوورى حه رام و حه لال له شوپشدا تا كوئيه ؟ . شوپشگىر تا چند بوى هه يه لاسايى دوژمنه كانى بكاته وه، ماناي هه مان ئهو كه ره ستانه به كاربه نيّت وه كه له دۇخى ئاساييدا ده زگا سه ركوتكه ره كانى حكومت به كاريد هينن ؟» . دياره پرسىاريكى سه خت بوو، راسته من قوتابى زانكو بووم و خوئندنه وهى سياسيم هه بوو، به لام ئه وه سه ختترين پرسىاريك بوو ده كرا كه سيك له و ئان و ساته دا له منى بكات . من بيئه وهى خوّم وهك نه زانتيك ده ربخه م، ئه وه م به هه ل زانى تا وه لاميك بده مه وه كه ميك ئهو ويّنه ي جاسوسه به ده له سه ر خوّم كالبكه مه وه و شتيك بنويّم ويّنه يهكى ترم بداتى و سه رنجيكي تر جيبه يليّت . گووتم «مامؤستا سەعيد، من دوو جوړ ئه خلاقييه ت ده بينم، دوو جوړ له ئه خلاقييه تى هه ميشه جياواز، ئه خلاقياتى بيركردنه وه و ئه خلاقياتى كار... ئينسان مه خلوقيكه له هەر به ره يهكى سياسيدا بيت، هه ميشه بهر ئهو وه لېژاردنه قورسه ده كه ويّت، ناتوانيّت ئه خلاقياتى كارى وهك ئه خلاقياتى بيركردنه وهى بيت . ئه وه تەنيا بيركردنه وه يه ده توانيّت دلسۆزى به ها بالآ و به رزه كانى خوّى بيت، به لام كار؟ هه موو لاوازيى

و خه‌وشی ئینسان له کاردا ده‌رده‌که‌وێت. کار په‌یوه‌سته به کۆمه‌لێک مه‌رجه‌وه که زۆر گوێ به حوکمی نه‌خلاق نادات. بۆ نمونه، هه‌موو له بیرکردنه‌وه‌دا له سه‌ر ئه‌وه ته‌باین که مرۆف له کاتی ته‌نگانه‌دا ده‌بی‌ت یارمه‌تی ئه‌وانی دی بدات، ئه‌مه وه‌ک بیرکردنه‌وه که سمان دژی نین، هه‌موو ده‌توانین پێش‌بهرکێ له سه‌ر ئه‌وه بکه‌ین کاممان باشترین و ئینسانیتیر بیرده‌که‌ینه‌وه، به‌لام که دێته سه‌ر کار ئینسان تاچه‌ند ده‌توانیت بۆ ئه‌و بیرکردنه‌وه‌یه به وه‌فا بی‌ت... ها برام مامۆستا یۆنان، وابه‌ینه به‌رچاوت که مندالێک که‌وتۆته ئاوێکی خوهره‌وه و خه‌ریکه ده‌خنکیت، تۆ گر بچیته ئه‌و ئاوه‌وه، ده‌شیت په‌نجا له‌سه‌د وه‌ک ئه‌و بخنکیت و په‌نجا له سه‌دیش منداله‌که رزگاریکه‌یت... تۆ کامیان ده‌که‌یت، من کامیان ده‌که‌م، ئینسان به‌ گشتی کامه‌ رینگایان هه‌لده‌بژێرت؟. ئه‌گر به‌ ئه‌خلاقیاتێ بیرکردنه‌وه بی‌ت، ده‌بی‌ت هه‌موومان بیر له‌ مردنی خۆمان نه‌که‌ینه‌وه و بی‌تسه‌ر له‌ گیانی خۆمان و بۆ رزگارکردنی ئه‌و منداله‌ بیگونا‌هه‌ خۆمان به‌اوینه‌ نیو شه‌پۆلان، به‌لام ئه‌ی له‌ ئه‌خلاقیاتێ کاردا چۆنه‌؟. له‌ ئه‌خلاقیاتێ کاردا که‌سمان گوێ له‌ ده‌نگی بیرکردنه‌وه ناگرین و بی‌ئه‌وه‌ی ژیا‌نی خۆمان به‌خینه مه‌ترسییه‌وه له‌ویکانه هه‌لدیین و له‌ دووره‌وه سه‌یری خنکانی منداله‌که ده‌که‌ین... پیمبلێ مامۆستا یۆنان تۆ هه‌لدیت یاخود نا؟».

مه‌نسوور ئاغا به‌ وردی گوێی له‌ قسه‌کانم ده‌گرت، ئه‌و پیاویک بوو که‌لێک که‌یفی به‌وجۆره‌ گفتوگو‌ ئالۆزانه‌ ده‌هات، که‌ دوو چه‌شنه‌ بیرکردنه‌وه‌ی جیاوا‌ز، ده‌گه‌نه سه‌ر سنووری ئه‌وه‌ی هه‌ر یه‌که‌یان بی‌تره‌حمانه‌ پرسیا‌ری سه‌خت و بی‌ئه‌لام بخاته به‌رده‌می ئه‌ویدیان. پرسیا‌ره‌که‌ی من که‌مه‌کیک سه‌عه‌د یۆنانی جو‌لاند و به‌جله‌ کوردییه‌ ته‌نکه‌کانیی‌ه‌وه که‌ هینده‌ی تر لاوازیان کهربوو، چاویلکه‌که‌ی به‌رزکرده‌وه و چه‌ند جا‌ریک سه‌یری ده‌ووبه‌ری خۆی کرد و گووتی «شته‌کان هه‌موویان یه‌که‌مجار

لە بىر كوردنە وەدا پرۆدە دەن . دەشتىت ئەخلاقىياتى بىر كوردنە وە دوورتەر لە ئەخلاقىياتى كار بېروانىت، بەلام بەبى ئەخلاقىياتى بىر كوردنە وە شتىك نىيە ناوى ئەخلاقىياتى كار بىت . ئەوەى تۆ دەيلىت وەك ئەوە وایە بلایىن ئەو فرۆكە چىيە بەعسیانەى گوندەكان بوردوماندهكەن، ئەوانەى لە قەلادىن و هەلەبجە خەلكيان قەتل و عام كرد، بە هۆى ئەخلاقى بەدى خۆيانە وە ئەو كارەيانكردو، نە وەك بە هۆى بىر كوردنە وەى سياسى بەدىانە وە ... وانىيە، برادەر وانىيە؟». ئەو شەو هەستەمكرد كە من دەتوانم بى زۆر لە خۆكردن لە هەندى كىشەى ئالۆزە وە بنائىم و لەگەل پرسىارى زۆر سەختدا دەرگىر بىم . من بە كەمىك لاقتىيە وە، وەك ئەوەى بخوازم بە پۆخىكى ساردە وە ئازارى يۆنان بەدەم، گوتم «ئاه، لىگەرئى كاك سەعید .. لىگەرئى، مەرف لە زۆبەى سائە وەختە سەختەكاندا، لە و ساتانەدا كە دەبىت وەلامى پرسىارى قورس بداتە وە و پوو بە پوو لە بەرامبەر ئەخلاقى راستەقىنەى خۆيدا بوەستىت، هەر كاتى بىر كوردنە وەشى نىيە . نا لىگەرئى، ئىنسان لە و ساتانەدا كاتى بىر كوردنە وەى هەر نىيە ... من لە يەكەم پۆزى شوپشدا ناچار بووم، بەلئى ناچار بووم چوار ئەسپ و هىستىرىك بكۆژم، لە تۆ وایە من پىش ئەوەى بىم بۆ شوپش بىرم لە وە كردبوو وە كە ناچار دەبم چوار ئەسپ و هىستىرىك بكۆژم، لە تۆ وایە هىچ مەرفىك پرسىارى وا لە خۆى دەكات؟ لە تۆ وایە كاتىك پوو بە پوو بىر پىرىكى كتوپر دەبىنە وە كاتى ئە وەمان دەبىت بىر لە وە بكەينە وە، ئايا ئە مە بە پىتى بىر كوردنە وە لەگەل ئەخلاقدا گونجاوە يان نا؟ ئايا كاتىك مندالەكەى پىش دەمان ئاو لووشى دەدات و بۆ بنى خۆى هەلیدە گرىت، كاتى ئە وەمان دەبىت بىرسىن، ئەخلاقى بىر كوردنە وەمان فەرمانى بە چىيە، يان راستە و خۆ فەيتەرەتى ترسنۆكمان دىتە سەرى و پىماندە لىت، بىر و لەم گوئى ئاوە ونبە؟». لە و كاتەدا نزار ئىدرىس بۆ يەكەمجار سەبىر كردم و بە گەرمىيەكى كتوپر و چاوە پوان نەكراو وە

گووتى «تۆلە سەر ھەقى، كاك وھفا لەو ھەدا تۆلە سەر ھەقى... مەرۆف ھېچ كات، وھكو پېويست كاتى نىيە بىر لە ئەخلاق بكا تەو، ھېچ كات وھك پېويست كاتى وھەى نىيە. من... من ھەموو شتىك دەكەم بىئەوھى بىرىكە مەوھ. ئىنسان لە پىشدا كاردەكات، ئوسا بىردەكاتەوھ. من دەزانم تۆ باسى چى دەكەيت، سویند دەخۆم كە تۆ ئەسپەكانت كوشتوھ بىئەوھى بىر لەوھ بكەيتەوھ كە ئەسپ كوشتن چىيە. ھەر مەرۆفكىكى سروشتى، ھەر مەرۆفكىكى لە مەرۆف بچىت، يەنى ئەو ھەوانە دپەى تىدبىت كە لە ناوماندايە، ئەسپەكان دەكوژىت ئىنجا بىر دەكاتەوھ بۆ كوشتم... بەلام شتىك لەو ھەوانەدا ھەيە كە يارمەتى دەدات دەرک بە مەعناى ئىشەكەى خۆى بكات. من لە ئەزمونى ھەوانەكەى ناو خۆمەوھ قسەدەكەم، ئەو ھەوانە شتىكى گەمژە نىيە. گەر ھەست بە ماناى ئىشەكەى خۆشى نەكات ھەست بە گرنگىيەكەى دەكات». من بىئەوھى زۆر سەبىرى نزار بكەم، گووتم «بەئى مەرۆف واى، مەرۆف سەرھەتا دەيەوئىت بژى. تۆ سەرھەتا دەتەوئىت بژىت، دواىى بىردەكەيتەوھ چۆن ژياوئىت و دەتەوئىت چۆن بژىت. وزەيەك لە مەرۆفدايە بۆ كار، بۆ خراپە، بۆ چاكە، تواناى ئەو وزەيش لە ھىزى بىرکردنەوھ گەورەترە. بەلام سەبارەت بەو ھەوانە... سەبارەت بەوھ». نزار ئىدىرىس وھك ئەوھى ئىلھامى لە قسەكانى من وھرگرتبىت، وھك ئەوھى بېويست و ئاگای خۆم بەھانەم بۆ ھەموو كردارە بەدەكانى ئەو تاشىبىت، قسەكانى پېپرېم و گووتى «سویند دەخۆم... سویند دەخۆم... كە من عەشقدەكەم، كە عەشقدەكەم بىر ناكە مەوھ، پىتمبلى كاك سەعید، تۆ كە ژنىكى رووت دەبىنىت چى دەكەيت؟ بىردەكەيتەوھ؟ ھا. پرسیار دەكەيت، دەئىت وای دایە گيان بە ئەخلاق بم يان نا؟ خودا ھەيە يان نا؟ جەھەنەم ھەيە يان نا؟ يان دەمودەست لەویدا ئەو ژنە پووتە دەخۆيت؟. لەو یا وھك ھەر كەسك كە دەيەوئىت بژى بە دەستەكانى خۆت ئەو جەستەيە

دەگرت و دەتەوئیت چيژى لىبىبىنيت، يان چى؟ ھا. دادەنىشىت و بىر لەو دەكەيتەو خودا لەم ساتەوختەدا چۆن تەماشای جەنابت دەكات؟ بەشى ھەرە زۆرى ئىنسانەكان واناكەن، لەو ساتەدا ھىچ ئاين و ياسا و شەرىعەتيكياي ياد نامىنيت... مامۆستا سەعید تۆ كاميان دەكەيت؟... من حەيوانەكەى ناوم بىرناكاتەو، بەلام دەزانيت ئەو لەزەتە چ مانايەكى ھەيە، دەزانيت چەند گرنگە ئىستا و لىرەدا ئەو گوناھە بكات. گەر ئەو نەزانيت، ئاھ، گەر ئەو نەزانيت، ھەموو شتىك زۆر بىمانا دەبىت».

ساتىكى سەير بوو، ساتىك بوو ئىتر لە يادەم نەكرد. من و نزار ئىدرىس ھەك نوینەرى ژيانىكى ھار، بەرامبەر سەعید یۆنان دەوستانىن كە پىي لە سەر شتىك دادەگرت تا ئەوسات بۆم پوون نەبوو چىيە. بەلام لەساتى يەكەمەوھە جىاوازي قوولئى نيوان خۆم و نزار ئىدرىسىشم بىنى، كە بە خەندە بىشەرم و نىگا بىناموسەكانى، ھەك دلئىابىت ھىچ شتىك نايوستىنيت، قسەيدەكرد. من لەو ساتەدا كە سەعید یۆنان پرسىارى لىكردم، بەرگرم لەو دەكرد كە ئىنسان جگە لەوھى لىبگەپئى ژيان بىبات، جگە لەوھى بە ناچارى و بەردەوام بەرامبەر نادىار بوەستىت چارى تری نىيە. من مەبەستم بوو پئى لە سەر ئەوھە دابگرم كە مرؤف مەحكومە بەوھى گەمەى ژيان بەبئى ئەخلاق بباتە سەر، چونكە ژيان ھىچ نىيە جگە لە زنجىرەيەك پرسىارى نادىار و پۆژانە و جىاواز كە ئەزموون و تاقىكردنەوھى ھىچ پۆژىك لە رۆژەكان لەوانى دى ناچىت و بە كەلكى سەردەمىكى دى نايەت. وىستم پىيىلئىم، بپوانە من ھەرگىز لەو باوھەردا نەبووم كە بىم بە ئەسپكوژ و سىخوپ، لە بەرئەوھى مرؤفى ئىمە، كە لە سەردەمانىكى تارىك و بىپاشەپۆژدا دەژىن، كە بەو چەشنە دەچىنە ناو جەنگەلى ژيانەوھە، ئىرادەمان بە سەر كردارى خۆماندا نامىنيت، دەستىكى تارىك دەمانبات، زۆر تارىك. ئەو دەستە لە دروستكراوى ھىژىكە كە بەشىكى لە ناو خواست و غەرىزە تارىكەكانى

دلی خۆمانه‌وه دیت و به‌شیکی دیشی له‌و جه‌نگه‌له‌وه هه‌لده‌قولیت که تیا ده‌ژین. لیره‌وه بیرکردنه‌وه له سنوره‌کانی نه‌خلاق هیچ نییه جگه له پرسپاریکی پوچ، چونکه ژیانیک که سبه‌ینی دیار نه‌بیت، نه‌سته‌مه پره‌نسیپی نه‌گوپی بۆ دابننن. به‌لام من ده‌شمزانی له ناو مروفدا هیزکی تره‌یه که ده‌یه‌ویت ئاراسته‌بیکات، به‌لام هیزکی لاوازه، ده‌نگیکی کپه، خواستیکه مروف ده‌توانیت فه‌رامۆشیبیکات. جیاوازی نیوان من و نزار له‌وه‌دا بوو، نزار باسی له ماشینیکی ترسناکی ناو خۆی ده‌کرد، له هیزکی گه‌وره و تیکشکیتنه‌ر که پتویستی به‌ هیچ مۆرالیک نییه، ئه‌و نه‌وه‌ی به‌لاوه گرنگ بوو غه‌ریزه تیکده‌ره‌کانی به‌ربداته جیهان و بیرنه‌کاته‌وه، به‌لام من وانه‌بووم، من نه‌خلاقم پی گرنگ بوو، به‌لام پیم مه‌حال بوو.

سه‌عید یۆنان پیاویکی زیره‌ک بوو، هه‌ر له سه‌ره‌تاوه ده‌رکی به‌و جیاوازییه کرد، بیته‌وه‌ی وه‌لامی ئه‌و پرسپاره بیته‌رده و سه‌یره‌ی نزار نیدریس بداته‌وه، پووێکرده من و به‌ خه‌نده‌یه‌کی په‌شۆکاوه‌وه، گووتی «به‌لام کاک وه‌فا، دوا‌ی نه‌وه‌ی نه‌سه‌په‌کانت کوشت، هه‌ستت به‌چی کرد... هه‌ستت به‌ ئاسووده‌یی کرد یان به‌ شه‌رم؟. نه‌وه بۆ خۆی گرنگ نییه که نه‌سه‌په‌کانت کوشتوه، نه‌وه گرنگ نییه. به‌لام پیمبلی ئه‌ی نه‌گه‌ر من سبه‌ی نه‌سپی نه‌خۆشت بخه‌مه به‌رده‌ست، ده‌یانکوژیت؟ سبه‌ینی کۆمه‌لێک نه‌سپی نه‌خۆشت بده‌من دووباره ده‌یانکوژیته‌وه». من بپوه‌ستان گووتم «نازانم. نه‌وه‌شی من باسی لێده‌که‌م ئه‌و نه‌زانینه‌یه. ئیمه له شۆرش‌داین، شۆرش ئینسان مه‌حکومه‌کات هه‌ندی کاربیکات که له کاتی ئاساییدا نایه‌ویت، شۆرش سه‌رده‌میکی ئاسایی نییه، له به‌رنه‌وه مروفی ئاسایی دروست ناکات. نا، من مروفیکی ئاسایی نیم، مروفیکی ئاسایی نیم. چونکه نه‌ کاتم هه‌یه بیر له نه‌خلاق بکه‌مه‌وه و نه‌ ئیراده‌ی ئه‌و بیرکردنه‌وه‌یه‌شم هه‌یه. هه‌موو پوژیک شتیکی نوێ دیته

پێش، مەرووف ناچار دەکات کارئیکبات کە بیری لێ نەکردۆتەو، هەموو پوژیک شۆرش داواوەکی هەیه کە دەبێت بیگەینیتە ئەنجام کە لە داوای دوینێ ناچیت... مەرووفی ئاسایی کاتی هەیه، بەلام من کاتم نییه».

ئەو هەیکە مەجار بوو هەستی وا داگیرمبات، دەنگم توند دەلەرزێ، هەستمکرد هەموو سەیرمەدەکەن، بەری دەستم عارەقێکی ساردی دەردەدا و نیگام بەرتییەکی کتوپری پێوێ دیار بوو، خۆین پەریووه سەر کۆلم و چاوم شیتانە دەینوارێ. هەموو بەرامبەر ئەو تیکچوونە لە ناکاوەی من هەستیان بە شتیک لە ترس کرد، بێئەوێ پەشیمان بیمەو، بە دەنگیک هەم لاوازی و هەم سەرسەختی پێوێ دیار بوو، سەیری ئاغام کرد و گووتم «من کەسێکی ئاسایی نیم، ناتوانم ئاسایی بم، کە شۆرش گووتی ئەسپەکان بکوژە دەبێت بیانکوژم، کە شۆرش فەرمانیدا من مەرووف بکوژم دەبێت بیکوژم... بەلێ دەیکوژم... چونکە گەر بلیتم: لێگەرپین بابیری لێیکە مەو، لێگەرپین بابزانم عەقلم و ئەخلاقم چۆن پیریاری لە سەر دەدەن، چیتەر شۆرشگێز نیم... چیتەر شۆرشگێزێکی دڵسۆز نیم».

سەعید یۆنان وەک ئەوێ بزانیت شتەکان بە قازانجی ئەو شکاوەتەو، گووتی «ئا، جەنابی مەنسوور ئاغا، من لە مە دەترسم... لەوێ شۆرش خەلکانێک دروستبات، نەتوانن بیریکنەو و بەس بتوانن کاریکن، بەس بتوانن بکوژن و بلین ئەو فەرمانی فەیلەسوفەکانی شۆرشە. من لەوێ دەترسم». جیگای خۆی کەمیک گۆپێ، رووی تەواو لە من وەرگێرا و سەیری هەندیک لە ئامادەبووانی مەجلیسەکە کرد، کە زۆریان تا ئەوێ هەر لەو پەشۆکانە کتوپرێی منیان دەپوانی. لەوساتەدا دیمەنی دەموچاوە باریک و لاوازەکە یۆنان دەیترساندم، دیمەنی چاوە بێشەر مەکانی نزار دەیترساندم، نیگای سەیری مەنسوور ئاغا کە لە ناکاوەک بە گومانەو لێم بپروانیت دەیترساندم. ئەو

یهکه مین ساتم بوو که له هیمنی و دوخی ناسایی خۆم دهرده چووم، یهکه مین جارم بوو ههستمده کرد من که سیتیکی ناسایی نیم. من بیویستی خۆم، وهک یهکیک خۆی بۆ شتیکی کتوپر ناماده بکات چوومه سه ر چۆک و گووتم «من مرۆفئیکی ناسایی بووم، جازان مرۆفئیکی ناسایی بووم. که شۆرش ته او بوو ده بعه وه به مرۆفئیکی ناسایی، له شۆرشدا هیژیک ههیه گه وره تره له بیرکردنه وه. بیرکردنه وه ترسناکه، گه ر بیریکه ینه وه، گه ر هه موومان بیریکه ینه وه شۆرش ده روخیت. ئینسان به رله وهی ژیا نی خۆی پێشکەش به شۆرش بکات، ده بیئت بیرکردنه وهی خۆی بۆ بکات به قوربانی. من بیرکردنه وهی خۆم ده که مه قوربانی، هه ر ئینسانیک بیته شۆرشگێر ناچاره شتیک له خۆیدا بکوژیت... ئا براده ران... ئا... شتیک له خۆیدا بکوژیت، من تازه تا شۆرش کۆتایی نه یهت نابمه وه به مرۆفئیکی ناسایی. هه یج ئینسانیک نیه کۆمه لێ شتی خۆی نه کوژیت... من نهسته مه بیه وه به مرۆفئیکی ناسایی... نهسته مه... نهسته مه».

من به گشتی کاراکته رتیکی کپ بووم، له مجۆره مه جلیسانه دا هیمنیه کی ته لیسمای و پر نهینیم له خۆم ده پینچا و به وریاییه وه ته ماشامده کرد، به لام هه ندیجار له خهت دهرده چووم و به وجۆره ده ته قیمه وه. هه لبهت بۆ نه وانیدی خودی هیمنیه که شم شوینی گومان بوو، وهک ده یانگوت له هیمنی پشیله یه کی رهش و لاواز ده چیت که له سه ر سه رینیکی ئاویریشم خۆی درێژکرد بیئت و ته نیا له پیناوی ترساندنێ ئه وانێ دیدا ته ماشابکات. ئه و شه وه سه عید یۆنان، پاللی به منه وه نا تا نه وسه ری شته کان برۆم و به جوړتیکی ئابروو به رانه له به رچاوی هه مووان خۆم رووتبکه مه وه، وایکرد دوو لێ ناو ده نگم و تاریکایی نیو ده رونم ناشکرابکه م. ئه م سه عید یۆنانه باریکه ی نه مشه و، هه یجی له و سه عید یۆنانه دلته نگ و تیکشکاوه نه ده چوو که چهنده ها سال دواتر دۆزیمه وه و تکام لیکرد

له مه‌سه‌له‌یه‌کی ترسناکدا کۆمه‌کم پێبکات و توانا گه‌وره‌کانی خۆیم بۆ
 حیکایه‌تکردن بخاته بنده‌ست... داوایه‌ک ده‌ره‌نجامیکی تراژیدی له‌سه‌ر
 ژبانی من و ئه‌ویش هه‌بوو. له‌ نزیکه‌وه‌ ده‌ستی خسته‌سه‌رشانم و به
 بۆله‌بۆلێکه‌وه‌ که‌ وه‌ک قسه‌کانی دی روون و وه‌ک پرسته‌کانی پێشوو
 ئاشکرا نه‌ده‌بیستران، گووتی «مه‌سه‌له‌که‌ په‌یوه‌ندی به‌ سنووری
 نه‌خلاقه‌وه‌ هه‌یه‌. گه‌ر شۆرش داوات لێبکات، من بکوژیت، ها... گه‌ر
 داوات لێبکات من بکوژیت، ده‌مکوژیت؟ که‌واته‌ من ده‌کوژیت، عه‌زیزم
 لێره‌دا که‌سه‌یکمان هه‌یه‌ که‌ ده‌توانیت به‌مانکوژیت». ئینجا به‌ جوړیکی
 سه‌یر ده‌نگی به‌رزکرده‌وه‌ و گووتی «لێره‌دا هه‌فالی‌یکمان هه‌یه‌ ده‌توانیت
 هه‌موومان بکوژیت. گه‌ر شۆرش پێبیلێت بکوژه‌، ده‌توانیت هه‌موومان
 بکوژیت... پێمبێن ئێمه‌ بۆچی شۆرشه‌که‌ین، بۆ ئه‌وه‌ی مرۆف ئازادبکه‌ین
 یان بۆ ئه‌وه‌ی که‌سه‌یکی وه‌ها دروستبکه‌ین که‌ له‌ نه‌هانیادا، له‌ خوێنیادا،
 ئه‌و توانایه‌ی تیدا دروست بێت بێتسه‌ تهنه‌گه‌ی ده‌ره‌بێتیت و هه‌ر
 که‌سه‌یک دلی بێگریت بیکوژیت، داوی ئه‌وه‌ی ده‌نگیکی نادیار، یه‌کێک به
 ناوی شۆرشه‌وه‌ پێده‌لێت «بیکوژه‌... ده‌ی بیکوژه‌». ها جه‌نابی ئاغا،
 پێمبێن پاشه‌پۆرمان به‌مجۆره‌ به‌ کوێ ده‌گات؟ ته‌کیلفمان چیه‌ گه‌ر
 نیشتمان ئازادبکه‌ین، به‌لام نیشتمانیک بێت پرپیت له‌وانه‌ی ده‌توانن
 بێدوولێ به‌مانکوژن».

نزار ئیدریس له‌ خوار ئاغاوه‌ دانیشتبوو، له‌ نیوان ئه‌و و ئاгада
 دوو کوپه‌ی گه‌نجی بێده‌نگ هه‌بوو که‌ له‌ دووانه‌ ده‌چوون، به‌لام دووانه
 نه‌بوون، پێده‌چوون ته‌زان ته‌واوی ئه‌و باسه‌ له‌سه‌ر چیه‌. ئاغا، ده‌ستی
 خسته‌سه‌رشانی یه‌کیکیان و گووتی «عه‌بدول، بپۆ عاره‌ق بێنه‌...
 ئه‌مشه‌و شه‌ویکی خۆشه‌... شه‌ویکی خۆشه‌». ئینجا روویکرده‌ من و
 وه‌ک ئه‌وه‌ی نه‌یه‌وێت پرسته‌کانی یۆنان شه‌وه‌که‌م لێبیشیوتین، به‌ یقاری
 ئاغایه‌که‌وه‌ که‌ ده‌توانیت له‌گه‌ل گه‌لێک کێشه‌ی فه‌لسه‌فی سه‌ختدا

دهرگيربيٽ، گووتى « من له گه ل تودام برادهر، له گه ل تودام ... به لام
 ئينسانى ئاسايى چييه؟ پيمبلى، ئينسانى ئاسايى كييه؟. من ده توانم
 ئينسانى خوڤرووش بكوژم، كه رويشك بكوژم، كه و بكوژم، به لام پهنگه
 له ناكاو دلم بيگريٽ و نه توانم كه له شيرى منداله كه م سه رپرم ... من
 ئاساييم؟ چ كاتيڪ ئاساييم، نه و كاتهى كه خوڤرووشه كه ده كوژم يان
 نه و كاتهى ده ستم ناچيٽه كه له شيره كه؟ نازانم كهى من ئاساييم و كهى
 ئاسايى نيم ... بپروعه بدول شه راب بيته ... من هزم له م شه وانويه،
 نا هزيم ... هزم له و شه وانويه كه ئاسايى نين ... مه سته بين و تا
 درهنگ ده خوينه وه» .

نزار ئيدريس نه و فاسيله كورتهى به كارهيٽا و سه يريكى سه عيد يونانى
 كرد و گووتى «من له وه ناترسم خوين بپريٽين، له وه ناترسم . ماموستا
 نه وهى تو به و جوړه له خوين پشتن ده ترسيت، مرؤف ده گورپٽ بو
 سه گيكي ترسنوك . به لام هه موو شتيك ده بيت مه عناي هه بيت، ده بيت
 شتيك بشكيٽيت، ده بيت مرؤف هه ستيكات كه شتيك ده شكيٽيت . من
 هزم له و زرنكه و زرمه يه يه، وه ختيك شته كان ده شكيٽين، هزم له
 دهنگى له تيوون و زرمه و زرينگه ي شكانيانه . نا، من هزم له وه يه
 گويم له شتيكى گه وره بيت ورد و خه راش ده بيت، شتيك نه وانى تر
 ناتوانن بيشكيٽين . من كه له زيندانى پسامان هه لاهاتم له به رنه وه
 نه بوو له نازار ده ترسم ... جه نابى ناغا ... خوٽ ده زانيت، من باوه رپم
 به خودا نيه، باوه رپم به هيج شتيك نيه، هه تا باوه رپم به شه ريفيش
 نيه ... ها كه س هه يه له ئيوه باوه رپى به شه رف نه بيت ... كه ستان
 هه يه هه ستيٽ و بليٽ من باوه رپم به شه رف نيه، شه رفى خوٽان،
 شه رفى دايكتان، شه رفى خوشكه كانتان؟؟ . به لام من باوه رپم پى
 نيه ... هيج كيشه يه كم نيه گه ر تو پيمبليٽيت، بيتشه رف، بيتابروو،
 بيتاموس . هيج كيشه يه كم نيه كه سويندى درؤت به شه رفم بو

بخۆم، نا هیچ کیشه‌یه‌کم نییه . به‌لام وامه‌زانه که هیچ ئیمانیکم نییه . نا وامه‌زانه که من شتیک نییه بمبه‌ستیته‌وه . من رقم له‌و که‌سانه‌یه که بیته‌وه‌ی بزانتن بۆ، ئازار دروستده‌که‌ن . من که زگی کچی مامۆستا سابیرم پرکرد، که ئه‌و کچم کونکرد، که هه‌لبه‌ت ئیستا به‌ ناو ژنی شه‌رعی منه، شه‌رعیک که باوه‌رپم پیتی نییه، له‌ به‌رئه‌وه نه‌بوو ئازاریده‌م، له‌ به‌رئه‌وه نه‌بوو تیکیشکیتم... نا من حه‌زم له‌وه‌یه ئه‌و شته تیکبشکیتم که هه‌موو پییده‌لین ناموس، ده‌ست بۆ ئه‌و شته به‌رم که خه‌لکانی ئاسایی ته‌نیا له‌ کاتی توپه‌یی و شه‌رپدا و به‌ نیازی سووکایه‌تی ده‌ستی بۆ ده‌به‌ن، به‌لام من نا .. من نا... من ده‌مه‌ویت وابژیم، وه‌ک یه‌کێک که دله‌نیا به‌ شتیک له‌ سه‌ر زه‌مین نییه ناوی ئابروو بیت، ناوی حه‌رام بیت . من ده‌مه‌ویت وابژیم وه‌ک ئه‌وه‌ی شتیک له‌ سه‌ر زه‌مین نییه پیشه‌وه‌خت هه‌موو شتیک بۆ من دیاریکردبیت... من له‌گه‌ل خۆشه‌ویستی و عه‌داله‌تدا هه‌م، له‌وه زیاتر هیچی تر... هیچی تر... دین و په‌روه‌رده و ده‌سه‌لات... هه‌موو جوړتیکان... هه‌موویان بۆ جه‌ه‌نم . به‌لام من رقم له‌ لیفیتانت هۆمه‌ر بۆتانی بوو . ئه‌و له‌ پسامان ئازاری ده‌داین بیته‌وه‌ی بزانتن بۆ . من هیچ باکم به‌وه نییه که حه‌یوانه‌که‌ی ناو خۆم به‌ره‌لابکه‌م . خۆ هه‌موو حه‌یوانیک له‌ ناوماندا به‌، هه‌موو حه‌یوانیک دپ له‌ گیانماندا به‌، حه‌یوانیک له‌ سه‌گ به‌در . من بۆیه له‌ دایکبووم بۆ ئه‌وه‌ی بژیم، بۆ ئه‌وه‌ی بژیم پیوسته ئه‌و جانه‌وه‌ره‌ی ناویشم له‌گه‌لمدا بژی... ده‌بیت بژی . به‌لام ئه‌وه‌ی که ناگریت، ئه‌وه‌ی بۆ من نابیت، ئه‌وه‌یه که شتیک تیکده‌شکینت بۆ خۆتی نه‌که‌یت... کاک وه‌فا گه‌ر تو ئه‌سه‌په‌کانت بۆ خۆت کوشتیبیت، ئا گه‌ر تو ئه‌سه‌په‌کانت له‌ به‌رخاتری خۆت کوشتیبیت، له‌ به‌ر هاواری ئه‌و حه‌یوانه‌ی ناوه‌وت، له‌ به‌ر هاوار و لوهره‌ی ئه‌و گورگه‌ی ناو ناخی خۆت، ئه‌وا سلّوی منت لیبیت . به‌لام گه‌ر ئه‌سه‌په‌کانت بۆ لیفیتانت یان

بۆ شۆپش کوشتبیت... نا... من سألوی وات بۆ نانیرم... لیفتانانت
 پیاوئیکی پیس و پۆخله، چه‌لترین مه‌خلوقی ناو شۆپشه، نا له
 به‌رنه‌وه‌ی وه‌ک جان‌وه‌ریک نازاری خه‌لک ده‌دا، به‌لکو له به‌رنه‌وه‌ی
 وه‌ک جه‌لادیگ نه‌وه ده‌کات. جگه له‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی خۆی تا‌قیبکاته‌وه
 هیچی تر ناکات. من رقم لییه‌تی، چونکه جگه له‌وه‌ی که ده‌یه‌وئیت
 ئیراده و ته‌حه‌مولی نه‌وانی تر بشکینیت هیچی تری ناوئیت... نه‌گر
 شتیکی تری بویستایه، گه‌ر ئامانجیکی به‌رزتری ببوایه من پیزم بۆی
 هه‌بوو... دوزمنم بوو، به‌لام پیزم بۆی هه‌بوو. نه‌وه‌یه، نه‌وه‌یه شته‌کان
 ده‌گورئیت. لیفتانانت هیچ حه‌رامیکی نییه بشکینیت، هیچ حه‌رامیکی
 نییه... جگه له‌وه‌ی ده‌سه‌لاتی خۆی تا‌قیبکاته‌وه هیچی تر ناکات،
 بۆیه من له به‌رده‌میدا نانوشتی‌مه‌وه... نه‌ نه‌مرۆ، نه‌ سه‌بی، نه‌ بۆ
 هه‌تا‌ه‌تایه».

نه‌وه نه‌و ساته‌بوو که تییدا ویستم سه‌ری ماچکه‌م... له‌و ساته‌دا
 شتیگ له‌ پیزی قوول له‌ دلای مندا به‌رامبه‌ر نزار سه‌ری هه‌لدا. نه‌گر
 له‌و ساته‌دا چاوه‌ بێشه‌رمه‌کانیتان بدیایه، جوانییه‌ درنده و بێباکییه
 گه‌وره‌که‌ی، وه‌ک من ده‌که‌وتنه ژیر نه‌فسونییه‌وه. که سه‌یری نیگای
 ئاغام کرد، هه‌مان نه‌و هه‌ست و مه‌ستییه‌م له‌ ناویدا بینیه‌وه که له
 نیگای منیشدا هه‌بوو. له‌ویادا تیگه‌یشتم بۆ مه‌نسور ئاغا ناتوانئیت
 بیگرئیت، بۆ حاکم باسیت نه‌یتوانیوه حوکمییدات، له‌ به‌رنه‌وه‌ی له
 قوولایی شه‌پانگیزییه‌که‌یدا جوانییه‌کی نه‌ینی و نه‌فسوناوی هه‌بوو که
 هه‌موانی مه‌ستده‌کرد.

له‌و کاته‌دا عه‌بدول له‌گه‌ل مندالئیکی تردا به‌ چه‌ند شوشه‌یه‌ک عاره‌ق
 و به‌ چه‌ند قاپئیک له‌ بسته و باده‌می ئیزانی و هه‌ندیگ تیکه‌له‌ له
 باسوق و نوک و میوزه‌وه گه‌رایه‌وه. له‌ کاتیکدا نه‌وان خه‌ریکی دانانی

عارەق و قاپە چەرەسەکان بوون. یۆنان بە دەنگی بەرز گووتی «چ جیاوازییەکی هەیه تۆ بۆ خۆت یان بۆ شۆپش من بکوژیت؟ لەوانەیە بۆ تۆ جیاواز بێت، بەلام بۆ من، بۆ من کە دەکوژم، بۆ کەسانیک کە منیان خۆش دەوێت، بۆ دایکم و باوکم، بۆ منداڵە هەتیووەکانم هیچ ناگوژیت. پرسیارە کە ئەوەیە شۆپش بۆ چییە و بەرەمی چییە؟ بۆ ئەوەیە دونیا بگوژین یان زۆرتەین پیاو کوژ دروستبکەین. شۆپش بۆ ئەوەیە نازاری مرۆف بۆ مرۆف نەمێنیت یان خواستی بۆ کوشتن گەرەتر بکەین؟ ها... بۆ کامیانە؟. من زۆرجار سەرم لێدەشیوێت، زۆرجار هەستدەکەم ونبووم. نا مەلێ کە من لە خۆین دەترسم و ترسنۆکم و بانگەشە بۆ ئەوە دەکەم شۆپشگێزان دەست لە وەزیفە پێرۆزەکانیان هەلگیرن. منیش وەک ئێوە بۆ شۆپش هاتووم، بەلام ئیستا دەپرسم مرۆف بۆ شەپدەکات، لە پێناوی چیدا؟ بۆ ئەوەی بە تەنیا خۆی نازادبکات و هیچی تر، بە تەنیا خۆی؟ شۆپش ئەوەیە مرۆف نازادی خۆی وەک جانەوەر بەربداتە گیانی ئەوانی دی؟ ها، ئەوەیە یان چی؟».

من کەمیک وەستام و دەستم بە ناوچاوانمدا هینا و گوتم «شۆپش بۆ ئەوەیە مرۆف فێری ئەوە بێت دەستبەرداری خۆی بێت، دەستبەرداری خۆپەسەندی و خۆپەرستی خۆی بێت. هەلبەت لە دەرەو زولمێکی زۆر هەیه، کوردستان لە ژێر دەستاندایە، لەوەبگەرێ کە هەموو بۆ نیشتیمان لێرەین. من گومانم لەوە نییە کە هەموومان لە پێناوی کوردستاندا لێرەین، هاواری دایکی و تەن هەلیگرتووین و هاتووینە ئەم شاخانە. بەلام شۆپش خۆی، ئەوەی دەبێت هەموو شتیک بە وریایی و ڕیکی بپروات، ئەوەی هێزیکمان هەبێت بتوانیت بەرەنگاری دوژمن ببیتەو، ئەوەی نەپوخیت و هەرس نەهینیت... پێویستی بەوەیە مرۆف هەستەکانی خۆی، هەستە بچوکهکانی خۆی

بخاته ئولاوله. هر كه سئيك دئته شوپشه وه ئيرادهى نازادى خوئى ته سلئيمى شوپش دهكات. ها پئيمبئلى، شتئيك ههيه ناوى شوپشگئير بيئت، بيئته وهى ئيرادهى نازادى خوئى ته سلئيمى شوپش نه كر دبيئت. ها... شتئيك ههيه ناوى شوپش بيئت، له كاتئكدا من به رده وام دواى خيالآت و ههلبئزاردنى نازادى خوئم بكهوم. شتئيك ههيه ناوى شوپش بيئت، گهر جهنگ له باشوور بيئت و من بلئيم ئه ز كه سئيكى نازادم و ده پؤم بؤ باكوور. ها عهزىزم، ئه مه چ شوپشئيكه تييدا ئينسان ته نيا باسى نازادى خوئى بكات، بلئيت ئه خلاقىاتى من له ئه خلاقىاتى شوپش به رزتره و من ده بيئت به گوئى ويژدانى خوئم بكهوم... من هاتووم بؤ ئه وهى خوئم بپرياريدهم چ كارئكده كه م. ئه مه چ شوپشئيكه، برادره گيان؟ يه كه مين سيفه تئيك له شوپشگئيردا هه بيئت، ئه وه يه ده سته بردارى ئه و خوده ترسناك و بچوكه ي خوئى بيئت و ناماده بيئت بؤ شتئيك بمرئيت كه ئه وانى تر بؤى هه لده بئيرئين. ده بيئت گوئى له وانه نه گرئيت. لئيره دا ئه خلاق خوئى نه گرئيت، به لئى، ده بيئت گوئى له وانه نه گرئيت. لئيره دا ئه خلاق نامئينت... به لئى عهزىزم كاك سه عيد، باسى ئه خلاقم بؤ مه كه، لئيره و له سهر ئه م سفره يه ئه خلاق جئگايه كى نبيه. من كاتئك له ئه خلاقى خوئم به رپرسيارم كه خوئم بپرياريدهم. شوپشگئير كه سئيكه چئير له ئه خلاقى خوئى به رپرسيار نبيه. لئيره وه گهر من تؤ بكوژم، ئه وا من نيم كه ده تكوژم... من چيم... من كئيم... تا بپرياريدهم تؤ بكوژم. شوپشگئير دواچار داشئيكى شه تره نجه و به كئيكى تر دهيجولئينت، ده بيئت به خوئشحالئيشه وه قه بوئلى بيئت، به لئى مامؤستا به خوئشحالئيه وه. من كه تؤ بكوژم، به خوئشحالئيه وه ده تكوژم، چونكه ئه وه من نيم... من نيم. ئه وه وه فائى په فعات به گ نبيه كه تؤ ده كوژئيت، به لكو شوپشه ده تكوژئيت... من جگه له كه ره سته يه ك هئچى تر نيم، هئچى تر. شاه، به پئيز نزار ئيدريس من خوئم دوور ده گرم، خوئم دوور ده گرم له و

ئازادىيەى تۆ بۆ خۆت دەوئت. تۆ بە تەنيا بۆ خۆت دەوئت... نا، شۆپشگىر كەسىكە دەبئت دەستبەردارى خۆى و ئازادى خۆشى بئت، ئەو يە شۆپشگىرپى راستەقىنە».

كە قەسەكانم تەواوكرد ھەموو گيانم دەلەرزى، لئوھەكانم وشكبوون، چاوم شتېك لە گىژى و دەنگم لەرزىكى ترسناكى تېدابوو. نزار ئىدرىس نىگايەكى تىكرتم كە پرپوو لە بوغزىكى نەئىنى، لە قىزىكى شاردراوھ و گوتى «بەئى ئەو ئەو شۆپشە يە كە ئىمە تيا دىلېن. ئەو شۆپشە يە كە شۆپشى من نىيە، شۆپشى ئەوانىيە كە لە بەردەم سەرۆكەكانىاندا سوژدەدەبەن و دەنوشتىنەوھ، ئەو شۆپشە يە كە لە كۆيلە يە تى پرگارمان ناكات. ھا... دەزانم ئىستا ئىوھ پىمدەلېن كۆمۆنىست، وەك شىوعىيە خائىنەكان سەيرمەدەكەن... بەلام وانىيە. شۆپش لاي من شتېكى ترە، ئەو يە لەو كۆيلە يە تىيە پرگارمان بئت كە تۆ باسىدەكەيت. شۆپش لە يەك كاتدا ماناي ھە يە كە دژى ھەموو دەسەلاتىك بئت، لە دەسەلاتى خوداوھ لە ئاسمان تا دەسەلاتى باوك و دەسەلاتى داىكىشمان لە سەر زەوى تا دەسەلاتى ئەخلاق لە ناواماندا. ھەموو شۆپشگىرپىك درەنگ يان زوو ناچار دەبئت دەستى خۆى بە خويىنى يەكېك سوورېكات، بەلام گرنگ ئەو يە لەو ساتەدا كە دەكوژئت، لەو ساتەدا كە شتېك وئىرانندەكات، ھەست بە ئازادى خۆى بكات، ھەستېكات خۆى گەيشتۆتە ترۆپكى تامكردنى ژيان، ھەستېكات ئىش بۆ خۆى دەكات، كرېگرەى كەس نىيە، نۆكەرى خودا و عەبدى خوداش نىيە، بۆ ھىچ كەسىكى تر ئىش ناكات، شۆپش ئەو ساتى ئازادىيە يە كە تامى دېندانەى ژيان دئتە ناو دەممانەوھ. ئەو يە شۆپشگىر بچئتە سەرشانى ئەوانى تر، بتوانئت يارىسى خۆى فىلزانانە بەرپوھ بەرئت، لەوانە يە رېگاي ترسناك بئت، لەوانە يە سەخت بئت، بەلام شۆپشگىر ئەو كەسە يە كە بە تەنھا بۆ خۆى ئىشەدەكات... بە تەنھا بۆ خۆى... منىش ھەمان شئوھ وەك ئىوھ بۆ

شۆپش هاتبوومه دهري، به لام له يه كه م پۆژه وه ده زانم ئه مه شۆپشى من نيبه، ئه و شۆپشه نيبه كه من به دوايدا ده گه ريم». .

يۆنان يه كه مين پيكي هه لدا، ئاشكرا وه ك هه ميشه سه رسامبوو به به لاغه تي كوشنده ي ئه م گه نجه بيژه وشته . كه ميگ بيريكرده وه و به ده نگيكي كز گووتي «شۆپش مه حاله ... گه ر واييت شۆپش مه حاله». .
نه مزاني ته واو مه به ستي چيبه، به لام قسه ي هه ردووكيان مني ده هريكرد، له حالتيكدا كه هه ستم به په شوكان و تورپه ييه كي گه وه ده كرد، گووتم «شۆپش مه حال نيبه، شۆپش شه په، شه په و هيچي تر... شه ريگه كه ده بيت بيرته وه، ده بيت هه موو شتيك بكه ين بو ئه وه ي تييدا سه ربه كووين... گه ر يه كيگ...» .

سه عيد يۆنان قسه كاني به ده نكي به رز پيپريم و گووتي «نا... شۆپش مه حاله ... شۆپش، بريتيه له گوپيني دونيا، بريتيه له گوپيني مروف. ئه وه ش مه حاله ... ئه وه ي من ده بينم، ئه وه يه كه ئيمه نازانين بو ليژه ين. ئا جه نابي ئاغا، ئيمه نازانين به ره و كوئ ده پوين. ئيمه ميلله تيكي كوپرين كه هه موو تفه نگان پييه، ميلله تيكي كوئر، سه دان هه زار كوئر كه چه كمان هه لگرتوه و ده پوين. سه دان هه زار چه كداري نابينا كه وه ك له شكزيكي بيه وش مارشده كه ين. پيمبليين چون مه حال نيبه مروفي كوئر شۆپش بكات، چون مه حال نيبه؟» .

من له جيگاي خومه وه وه ك يه كيگ گولله پيكا بيتي، هاوارمكرد «مه حال نيبه، شتيك نيبه ناوي مه حال بيت، هيچ شتيك له شۆپشدا ناگاته پله ي كوپري، هيند هه يه مروف ده بيت پوحي خوئ به كرپيدات. تا تو له شۆپشدا بيت ده بيت پوحي خوئ به كرپيده يت، بيخه يته په نه وه . من پوحي خوم به كرپداوه ... هيند هه يه پوحي خوم به كرئ داوه ... به كرئ و هيچي تر» .

ئەو قسانەم بۆ ئەو سەردەمە گەلەك سەير و سەخت بوون . لەو شەو دا مەن دانی شۆپشگىرپىكى فانه تىكم لە سىنەى خۆمدا دۆزىيەو . شۆپشگىرپىك جگە لە پۆحى دەستەجەمعى شۆپش، پىزى هىچ شتىكى تر ناگرىت . ئەو شەو لە شەو زۆر گرنگەكانى ژيانم بوو، نەو ك تەنيا لە بەر ئەو ەى كە دۇنيا بووم، مەن بە چ پىگايە كدا دەپۆم، بەلكو لە نزيكەو بىنىم ەر يەك لە سەعيد يۇنان و نزار ئىدرىس چۆن بىردەكەنەو . شەو تادەنگ لەو جەنگە درىژەدا بووم، تا مەست بوومايە پتر پىم لە سەر ئەو دادەگرت، كە شۆپش برىتتییە لە بەكرىدانى پۆج، لە وازەيتان لە ئىرادە، لە ئىشكرىن بۆ ئەوانى تر، لە دەستبەردارىبون لە ئازادى خۆت . لە ساتىك لە ساتەكانى ئەو شەو دا كە مەن لە ترۆپكى مەستىدا بووم ھاوارم كر د «شۆپش تەنيا بە كۆيلە دەكرىت . مەرفى ئازاد ناتوانىت شۆپشگىرپىت . . . مەن كۆيلەم، كۆيلەم» .

لە دواى سىتەمىن پىك مەن ئاگام لە دۇنيا نەما . شتەكانى دواتر تەنيا وەك سىبەرى كال و ئالۆز دىنەو ە يادم، كە يادەو ەرىم تىژدەكەمەو جگە لە پىگەنىن و قرىكەى ئەوانى دەوربەرم، هىچى دى نايەتەو بىرم، ەندى لە ساتەكانى گىزى و وىنەى لىكچپراوى سىماكان و دەنگى كپ و بىماناى ئەوانى تر ەشتا لە خەيالدا ماون، بەلام ەموى لە ژىر تەمىكى گەورەدان، تەمى ھوشيارىبەك ناتوانىت دپ بە تەلىسم و تارىكى مەستى بەرىت . بۆ پۆزى دواىى بىمار و نەخۆش لە ژىر لىقەيەكى ئەستور و پەشدا بە ئاگاھاتمەو، دۇنيا بووم شەو مەستى دەستى لىو ەشانىدوم و بىھۆشىكرىدوم، كە ەستام بەلامەو گرنگ نەبوو، شەو لە خالى مەستىدا چىم كر د و چى ئابروچوونىكم بە سەر خۆمدا ەيتاوە، ئەو م بەلاو گرنگ بوو بگەم دەفتەرى ياداشتەكانم و ئەو ەى لە بىرمە وەكو خۆى تۆماریبەكم .

رَفاندنی نزار ئیدرِیس

لیفیتانت خۆی له پیشه‌وه ده‌پۆشت، ئه‌و سه‌لیقه گه‌وره‌یه‌ی هه‌یه که ده‌توانم ناوی بنی‌م سه‌لیقه‌ی سه‌گ. شه‌و ناتوانی‌ت فی‌لی لی‌بکات، تیشک ناتوانی‌ت فی‌لی لی‌بکات، به‌روی به‌هیچ شتی‌ک نی‌یه، هه‌تا به‌چاوه‌کانی خۆشی... هه‌تا به‌گویی خۆشی، ته‌نیا شتی‌ک باوه‌ری پێیه‌تی ئه‌و توانا گه‌وره‌یه‌ی هه‌ستکردنه‌ به‌مه‌ترسی له‌ ناو دایدا. ئه‌و خواسته‌یه‌ بۆ راوکردن و په‌دوونان و گه‌ران به‌دوای خۆولیا‌یه‌کی ئه‌سته‌مدا. یه‌که‌مجاره شه‌و له‌گه‌لیدا بچه‌ ئه‌رکی‌کی سه‌خته‌وه، هه‌سته‌که‌م چاوی له‌ تارکی‌دا به‌هه‌مان په‌ونی و پۆشنی پۆژ ده‌بینی‌ت. له‌ تارکی‌دا واده‌بینم که سه‌ر نی‌وچاوانی پهبی‌ت له‌ دلوپی شه‌ونم... وه‌ک ئه‌وه‌ی زۆر له‌ ناو نه‌سیمی به‌ریه‌یانکی تارکی‌دا وه‌ستایی‌ت، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و زه‌رده‌خه‌نه‌ په‌نه‌انه‌ی سه‌ر په‌وی، ئاوینه‌ی فی‌تکی‌یه‌کی نه‌ینی بی‌ت که ته‌نیا ئه‌و له‌ خوی‌نی خۆیدا هه‌ستی پێده‌کات. له‌ تارکی‌دا په‌شتر له‌ شه‌و ده‌نوی‌نی‌ت، به‌وه‌دا قه‌ترانی‌تره‌، به‌پۆشنی ده‌توانم ببینم، وه‌ک ئه‌وه‌ی شه‌و سه‌پی بی‌ت و ئه‌و له‌ ناکاو وه‌ک په‌له‌یه‌ک له‌ زو‌لمه‌ت له‌ سه‌ر ئه‌و ته‌خته‌ پونا‌که ده‌رکه‌وتبی‌ت. له‌ وچانه‌ کورته‌کاندا شتی‌کی دیاری‌کراو نالی‌ت، وه‌ک ئه‌وه‌ی ته‌نیا به‌ سی‌به‌ره‌که‌ی حوکمانبکات، وه‌ک ئه‌وه‌ی دانیایی‌ت هه‌موو له‌ تارکی‌دا بی‌ هیچ گه‌رفتی‌ک ده‌بینین... وه‌ک ئه‌وه‌ی بتوانی به‌ غه‌ریزه‌ سه‌ره‌تایی و چاوه‌کی‌ویه‌کانی‌یه‌وه نیازی هه‌موومان بخوینی‌ته‌وه. وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موومان به‌به‌شیک له‌ له‌شی خۆی سه‌یر بکات، به‌ درێژکراوه‌یه‌کی خورافی خه‌ونه‌کانی خۆی، به‌ ده‌ستکردی توانای بینین و بۆنکردن له‌ ناو خۆیدا. وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌نگی پێی ئی‌مه له‌دوای ئه‌وه‌وه ته‌نیا سه‌دای ده‌نگی پێی

خوی بیت، ده‌نگدانه‌وه‌یه‌کی بۆشی هه‌نگاوه‌گه‌وره‌کانی ئه‌و بیت و هه‌چی تر... ئیمه‌ هه‌میشه‌ له‌ دوی ده‌رۆین، به‌ جۆریک ده‌رپوات وه‌ک ئه‌وه‌ی سزای زه‌ووبیدات، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ قوولایی زۆلمه‌ت بلّیت من به‌پێوه‌م بۆ لای تو، وه‌ک شه‌و بترسینیت و کۆمه‌لێک گیانه‌وه‌ری نه‌بینراو به‌ره‌و قیامه‌ت پیش خۆی بدات. له‌ وچانه‌کاندا خۆی به‌پێوه‌ پشووێ ده‌دا، وه‌ک بترسیت له‌وه‌ی تاریکی له‌ خۆیدا ونیبات. به‌ ده‌ست غوباریکی ته‌نکی له‌ خۆی ده‌ته‌کاند که‌ من به‌ پوونی ئاسه‌واری گه‌رده‌ تاریکه‌کانیم له‌ هه‌وادا ده‌بینی... به‌ جۆریکی ترسناک بیده‌نگ بوو، له‌و ساته‌وه‌ی که‌وتبووینه‌ پێ هه‌چی نه‌ده‌گوت، جگه‌ له‌ هه‌نگاوه‌گه‌وره‌کانی که‌ به‌ جۆریکی سامناک شه‌وی ده‌ته‌راند و زۆلمه‌تی له‌ ده‌وری خۆی ده‌رده‌کرد، ئاشکرا ده‌یویست تاریکی به‌ تاریکتر له‌ خۆی بشکینیت. هه‌ستمکرد، که‌سێکه‌ ده‌توانیت به‌ بیده‌نگی حوکمی ئیمه‌بکات، ئیمه‌ حه‌وت پیاو بووین وه‌ک کۆیله‌ دوا‌ی که‌وتبووین، هه‌یج ئیشیکی دیمان نه‌بوو جگه‌ له‌وه‌ی بزاینن ئه‌و چی ده‌کات. ته‌نیا ئیراده‌ی خۆمان نه‌خستبووه‌ ژیر ده‌ستی، به‌لکو ژیان و هه‌ست و سه‌رسامی خۆشمان نابوووه‌ ژیرپیی. له‌و تاریکییه‌دا هه‌ستی من به‌ کۆیله‌یه‌تی، نه‌هه‌ستیگ بوو بریندارمبکات، نه‌ هه‌ستیگ بوو وابکات یاخه‌بیم، نه‌ بۆنی نا‌په‌زایی و تو‌په‌یی لیده‌هات، به‌ پێچه‌وانه‌وه‌، بۆنی ئارامی و دلنیا‌ییم لیده‌کرد... خۆش‌حال بووم که‌ ئه‌و له‌ پێشمه‌وه‌ ده‌رپوات، به‌خته‌وه‌ریووم به‌ ونبوونم له‌ دوا‌ی ئه‌وه‌وه‌... به‌ جۆریک وامه‌زانی تا ده‌گاته‌ سه‌ر سنووری شه‌رمه‌زاری، هه‌مووان به‌ دار و به‌رد و بالنده‌ی شه‌وه‌وه‌، به‌خته‌وه‌ریم ده‌بینن.

من هه‌فته‌یه‌ک بوو له‌ سیناسکێ گه‌راپوومه‌وه‌، دوو مانگی ته‌واو بوو له‌وێبووم، هه‌موو هه‌وله‌کان بۆ پارێکردنی مه‌نسوور ناغا، به‌ گرتن و ته‌سلیمکردنه‌وه‌ی نزار به‌ زیندانی پسمامان بپه‌وه‌هبوون. ناغا به‌ بوونی

كه سٽيكي وا ناوازه و بيحورمهت له كوشكه كهيدا بهخته وهر بوو، بيروبوچوونه
 سه ربه رهاكاني نزار له سه ر خودا و نافرته و ناموسى ئينسانى به جوړيک
 دووره ياسابوون، هه تا پوښنبيره هره راديکاله كانسى نه و سه رده مهى
 ده به زاند. ناغا له نزاردا نه و بالنده تاك و بټوينه يهى ده بينى كه هم
 نازا، هم سه ير، هم شاين به ژيانه. له و دوو مانگه دا كه من له
 نزيكه وه له سيناسكئ ژيانى نزارم تومارده كرد، پوژ دواى پوژ بلنډبوونه وهى
 نرخ و بالاگرتنى گرنكى نه وم ده بينى. له و نيونه نده دا وهك پياويكى ليټوكم
 ليټاتبوو كه شتتيكى كه مى ماوه خه لك پوو به پوو گالتهى پټيكن و چاو به
 چاو جنټيوه ناشيرينه كاني خويان بدن به پوويدا... مه سستبوونه شه وانه كانم
 و شانازيكردى نقرم به وه فواوه بو شوپش، وينه ي كه سينكيان پټيه خشى
 بووم كه له ناوه وه پوچيكي پوچم هه لگرتووه. نه وهى هه موو شه ويك
 مه سنده بووم، ده رشامه وه، ده له رژيم، به ده م عاره ق دهردان و كه فكردنه وه
 له هوش خوده چووم، بووبوو به نه ريټيک هه مووان كه يفيان ليده بينى. من
 پيشتر له سه رده مى ناماده يى و كاتيک خويندكارى دانشگا بووم، فيري
 زورنووشى نه بووم، له پټيكيى بچوك زياتر فرم نده كرد، سن بيره دوا
 سنوورم بوو. به لام له شه وانى ديوه خاندا، وهك نه وهى به نه نقه ست بهم ويټ
 خوم له سه رپوونتيكى گه ورده دا نوقمبكه م و توخى خوم له بيبرچپته وه،
 بئ بيبركردنه وه ده مخواره وه. هه موو شه ويك كه ده چووم و ده ستم به
 خواردنه وه ده كرد، بزه و نيگاي نه وانى تر كه له بنه ورا لاقرتيانده كرد و
 پلاريان ده هاويشت، پتر وايده كرد له مهيدا مه له بكه م. هه ميشه به يانيان
 درهنگ به ناگا ده هاتم... تا ده هات پوخساريشم و پتر درده كه وت، به لام
 هيچ كات له وه دا كه مته رخه يم نده كرد كاره كانم رابه پټنم و زوو زوو چ
 زانياريبه كم ده سنده كه ويټ بيگه ينم. وهك هه ر هه والگرتيكي تازه پياكه وتوو،
 سه ره تام پرپوو له دلسوژى، راپورته كانم هه موو ورده كاريه كيان تيدا بوو،
 زور شتم ده نوسى كه مه به ستم ته نيا نه وه بوو نيشان بيده م به چ ورديبه ك

و دل‌سوزیه‌ک کارده‌کم. مامۆستا ئه‌سه‌ده د‌ل‌ن‌یابوو له مندا کادریکی تاییه‌تی بۆ ده‌زگای ئه‌منیه‌ت ده‌سته‌که‌وتوو، به‌لام د‌ل‌ن‌یابووم گه‌ر له نزیکه‌وه مه‌ستی شه‌وانم ببینی‌ت و بزانی‌ت له چ باریکی د‌ژاردام، به‌و جووره‌ خو‌ش‌حال نابیت. له‌و به‌ینه‌دا هه‌ندیک سه‌رانی گه‌وره‌ی ده‌زگای ئه‌منیه‌ت سه‌ردانی مه‌نسور ئا‌غایان کرد و داوای ته‌سلیم‌کردنی زیندانیه‌ هه‌له‌هاتوو‌که‌ی پ‌سه‌مانیان کرد، به‌لام گه‌ر مه‌نسور ئا‌غا بیویسته‌بایه گویتی له داوایه‌ک نه‌بیت، وه‌ها بوو وه‌ک ئه‌وه‌ی له بنه‌وه‌را نه‌بییسته‌بیت. له پاستیدا نه‌ده‌کرا شو‌پ‌ش له پ‌ت‌ناوای که‌سه‌یکی وه‌هادا و له ق‌وناغ‌یکی وا ناسکدا که ئه‌گه‌ری په‌لاماری گه‌وره‌ی دوژمن بۆ سه‌ر هه‌موو ده‌فه‌ره‌که هه‌بوو، مه‌نسور ئا‌غا له خ‌ۆی عاسیبه‌کات. من د‌ل‌ن‌یابووم ئه‌وه‌ی له پشته‌وه داوی هه‌موو ئه‌م به‌دواداچوونه به‌رده‌وامه ده‌بزوینی‌ت لیفتان‌ت و په‌شید وه‌یبابن، ئه‌و ماوه که‌مه‌ی من لیفتان‌تم تیدا ناسی، به‌سه‌بوو تیگه‌م که هه‌له‌هاتنی نزار ده‌بیت به‌ گ‌ریه‌کی گه‌وره له‌لای... ئه‌گه‌ر نه‌بیت به‌یه‌کیک له‌ گ‌ریه‌ هه‌ره گه‌وره‌کانی ژیا‌نی.

له ناکاو پ‌وژیک ناردیانه‌وه به‌ داوی مندا و پ‌ت‌یانگووتم پ‌ی‌ویسته بگه‌رپه‌مه‌وه بۆ شوینکاری خ‌ۆم له پ‌سه‌مان. له‌وێ بۆ یه‌که‌مجار بۆنی ئه‌مشه‌وات به‌ سه‌رمدا، شه‌ویک که ده‌مزان‌ی دره‌نگ و زوو د‌یته پ‌ت‌ش. لیفتان‌ت هه‌موو شتیکی پ‌یک‌خسته‌بوو، پ‌لانی وه‌هابوو نزار ئیدریس پ‌رفینین و بیگ‌پ‌رینه‌وه بۆ پ‌سه‌مان... من له سه‌ره‌تاوه ئه‌وه‌م ده‌زان‌ی... له یه‌که‌م شه‌وه‌وه که نزارم له دیوه‌خانی ئا‌غادا بینی، تیگه‌ی‌شتم که ئه‌م جینگایه وه‌ک مال و قه‌لای سه‌ختی ئه‌و وه‌هایه. نزار گه‌رچی ده‌ره‌ق به هه‌موو بوونه‌وه‌ر و مرۆف‌تیک که‌م پ‌یز و بادیه‌ه‌وا بوو، به‌لام به‌رامبه‌ر مه‌نسور ئا‌غا حورمه‌تیکی وه‌های دره‌ده‌خست، به‌ ئاکاری ئه‌و نه‌ده‌چوو. هه‌ستم نه‌ده‌کرد پ‌یزی بۆ ئا‌غا ده‌ست‌کرد یان فریودان یان هه‌ر سوپاسگوزاریه‌کی پ‌ووت بیت، نا.. نزار له‌وانه‌بوو گه‌ر حورمه‌تی وه‌ها

ساخته‌ی دهر بخستایه، دهموده‌ست پی‌وه‌ی دیارده‌بوو... خوئی نه‌یده‌توانی دریزه‌ی پی‌بدات. به‌لام ریژی بۆ مه‌نسور ناغا، ریژیکی راسته‌قینه بوو. باوه‌رده‌که‌م هۆکه‌ی نه‌وه‌بیئت که شتیک له سییه‌ر و کاراکته‌ری خوئی تیدا ده‌بینی. مه‌نسور ناغا له و ناغایانه بوو که شتی گه‌وره‌ی ده‌شکاند، ده‌چووه‌ ناو نه‌و جیگا حه‌رامانه‌وه که له کولتوره‌ گونده‌کی و خیله‌کیه‌کی نه‌ودا ناب‌جئ بوون. نه‌وه‌ی به‌ ئاشکرا خه‌لکانی بیئیمانی ده‌گرته‌ خوئی، مایه‌ی تورپه‌یی و شوینی دوودلی هه‌موو هاوشیوه‌کانی بوو، ناغا که‌یفی به‌ پیاوانی دین نه‌ده‌هات و قه‌ت نوژی‌یشی نه‌ده‌کرد، هه‌تا ده‌گیژنه‌وه له گه‌نجیدا مه‌لای نه‌وده‌می سیناسکیی دارکاری‌کردوه سووکایه‌تیبه‌کی گه‌وره‌ی به‌ سه‌رده‌هیناوه.

لیفیتانت هه‌موو راپۆرته‌کانی منی به‌ وردی خویند‌بووه‌وه، نه‌و ورده‌کاریبه زۆره‌ی من ده‌ره‌ق به‌ هه‌موو کونج و که‌لینیکی گونده‌که‌ نوسیووم وینه‌یه‌کی وه‌های بۆ نه‌و کیشابوو، هه‌ستیده‌کرد ماوه‌یه‌کی دریز له سیناسکی ژیاوه، من بۆ نه‌وه‌ی پتر بیخه‌ ناو دیمه‌نه‌که‌وه، هه‌موو نامه‌کان و یاداشته‌کانی خووشم خسته‌ به‌رده‌ست، له یاداشته‌کاندا گه‌لێک ورده‌کاری زیاترم له سه‌ر گونده‌که‌ تۆمار‌کرد‌بوو. نه‌و له ریگی و هه‌سفه‌کانی منه‌وه وه‌ها شاره‌زای گونده‌که‌ بوو، دلنیا‌بووم ده‌یتوانی به‌ چاوی به‌ستراوه‌وه به‌ ناویدا پیاسه‌بکات.

نه‌و شه‌وه وه‌ک سه‌گینکی سه‌لیقه‌دار، سه‌گینک که ده‌زانیت دوا‌ی بۆنی چی که‌وتوه، له پیشمانه‌وه بوو. گه‌رچی من هه‌میشه‌ رقم له رویشتنی شه‌و بووه، به‌لام نه‌وه‌ی ده‌مانویست خه‌یالیکی وا به‌د جیبه‌جیبه‌که‌ین، دلنیا‌یی پی‌ده‌به‌خشیم. له‌وه‌دا و له تاریکیدا پتر لیفیتانتم ده‌ناسی، تا نه‌وکات شتیکی نه‌وتۆم له سه‌ر ژیا‌نی نه‌ده‌زانسی، له کوپوه‌ هاتوه‌وه، بۆ پی‌نده‌لین لیفیتانت، کوپی کییه، بۆ چ ئومیدی‌ک ده‌ژی. تا نه‌و شه‌وه نه‌و پرسیارانه‌م بۆ گرنگ نه‌بوون، به‌لام هه‌ندیک پرسیا‌ری گرنگ هه‌ن،

ته‌نیا له شه‌ودا دروستده‌بن، له ساتیکدا له زولمه‌تدا بۆنی گیا و بۆنی عاره‌ق و بۆنی خه‌ون تیکه‌لاوده‌بن.

نیمه‌هره‌ه‌وتمان که ده‌پۆشتین ده‌نگی هه‌ناسه‌مان ده‌هات، ده‌نگی ماندوو‌بوونی جومگه‌ و ئیسک و ماسولکه‌کانمان شه‌وی پپرکردبوو. ئه‌و نه‌بیئت... ئه‌و نه‌بیئت که ده‌نگی نه‌ده‌هات... ته‌نیا بۆنی ژیانیکی لیه‌له‌ده‌ستا که وه‌ک مردن له سه‌ره‌خۆ و دل‌په‌ق بیئت. وه‌ک پیاویک ده‌مببینی که ژیانی پپه‌ له‌و ده‌نگه‌ سه‌یرانه‌ی مرۆف ته‌نیا له بیده‌نگی نزیک مردندا گوئی لیده‌بیئت، ته‌نیا له که‌ناره‌ دوور و پۆخه‌ عاسیه‌کانی نیوان مان و نه‌ماندا ده‌بیبیستیت. ده‌نگیک که نه‌ده‌توانیت بیئت به وشه‌، نه‌ده‌توانیت بیئت به موسیقا، نه‌ده‌توانیت بیئت به هاوار، به‌لکو ده‌نگیکه‌ پتر وه‌ک ته‌رجومانی ته‌لیسمیک وایه‌ که مرۆف ته‌نیا به دل و له ده‌ره‌وه‌ی سنووری وشه‌ و سنووری ئاواز و سنووری هاواردا ده‌توانیت بیبیستیت... ده‌نگیکه‌، هه‌ر وه‌ک ده‌نگی خه‌ونه‌ له ساتیکدا به‌ره‌و حقیقه‌ت سه‌رده‌که‌ویت، خه‌ونیکی ترسناک که ده‌یه‌ویت له‌دایک‌بیئت. له‌و شه‌وه‌دا که چیتر هه‌ستم به‌ گه‌رمای ته‌موز نه‌ده‌کرد، لیفتانتم وه‌ک خه‌ویک لیده‌رده‌که‌وت که زه‌وی ده‌روبه‌رمان ده‌بیبینیت. ئه‌و گه‌ردانه‌ی له تاریکیدا له جله‌ په‌شه‌کانی هه‌له‌ده‌ستا، ئه‌و پزیسکه‌ قه‌ترانیانه‌ی که لیده‌که‌وت، بۆنی ئه‌و کارلیکه‌ قوولانه‌ی لیده‌هات که له‌یه‌کدانی کانزاکانی زه‌مین و هه‌وای شه‌و پیکه‌وه‌ دروستیده‌کردن. هه‌ستمه‌کرد ئه‌و پۆخه‌ شه‌پانگیزه‌ی نامۆ نیبه‌ به‌ هیچ دره‌ختیک، به‌ هیچ به‌ردیک... ئه‌ویش له هه‌مان مه‌عدنه‌ بوو، له هه‌مان شت خولقا‌بوو... بۆیه‌ وه‌هابوو وه‌ک ئه‌وه‌ی پووشی سه‌ر ترۆپکه‌ نزیک و گه‌لای بیداری دره‌خته‌کانی هاوسیمان به‌ وردی چاوه‌پوانی هه‌ر شتیکی به‌دبکه‌ن له ده‌ستی بوه‌شیته‌وه... پیاوی ناو سروشتیکی دل‌په‌ق بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی گه‌رمای هاوین له پشکۆی خۆی دروستیکردیبت، وه‌ک نوینه‌ری هه‌تاوی کوشنده‌ی ته‌موز

بیت، جگه له‌وهی شته‌کانی تا ئەندازەی سووتان دەترساند، هێچی دیم تیا نه‌ده‌بینی.

که له سیناسکی نزیك بووینه‌وه، به ئاوازه، بیته‌وهی هێچ بلایت وه‌ستاندینی. گورگیك بوو به سه‌لیقه‌ی خۆی هه‌موو شتیکی ده‌بینی. له‌ویوه نۆبه‌ی من بوو تا به‌رده‌می مائی مه‌نسوو ئاغا پێشیانیکه‌وم، به‌لام وه‌ك بیه‌ویت دڵنیا‌بیت که من جگه له سه‌یبه‌ریکی ئه‌و هێچی دی نیم، له‌ته‌نیشه‌وه نیگایه‌کردم... نه‌مه‌توانی بیرکردنه‌وه‌کانی بخوینمه‌وه، به‌لام کپیبه‌کی قوول له‌ دڵیدا بوو، که کپی ترس نه‌بوو، به‌لکو کپی تاریکی بوو کاتیك ده‌گاته‌ ترۆپکی چرپوونه‌وه‌ی خۆی.

ئه‌و شه‌ش پیاوه‌ی دی، مانگیك بوو مه‌شقی ئه‌وه‌یان ده‌کرد چۆن که‌سیك بپێچنه‌وه و بپه‌رێنن. لیفیتانت فه‌رمانی به‌ من کرد که وه‌ك تا‌که پاسه‌وان له‌ ده‌ره‌وه‌ بمینمه‌وه، من ته‌نیا که‌س بووم، نه‌ده‌بوو ئه‌و ساته‌ ببینم که لیفیتانت سه‌ری نزار هه‌لده‌داته‌وه و ده‌ستده‌خاته‌ سه‌ر ده‌می و ده‌ست و پیتی ده‌به‌ستن و هه‌لیده‌گرن. نازانم شه‌و خیرا ده‌ه‌ڕۆیشت، یان من هه‌ستم به‌ زه‌مه‌ن نه‌مابوو یان شته‌کان وه‌ك بروسکه‌ ڕوویاندا. من ته‌نیا چه‌ند چرکه‌یه‌ك بوو وه‌ستا‌بووم، که هه‌موو شتیك کۆتاییهات. بۆنی کچه‌ خه‌وتوو‌ه‌کانی سیناسکی، وه‌ك بۆنی هه‌موو گونده‌کانی تر تیکه‌له‌یه‌ك بوو له‌ بۆنی گیا و شیاکه، بۆنی پوشی ته‌ر و بۆنی کاری تازه له‌دایکه‌بوو، بۆنی له‌ به‌کدانی هه‌ناسه‌ی جووتیاران و میگه‌له‌ خه‌وتوو‌ه‌کانیان، بۆنی تیکه‌له‌بوونی گه‌رمی گاشه‌به‌رده‌ نزیکه‌کان له‌گه‌ل سه‌رمای ناو له‌شی ئه‌و مروفانه‌ی هه‌رده‌م به‌ دوائ ناگرتکی وندا ویلن... له‌و ساته‌دا که چرکه‌ چرکه‌ ژیان قورس ده‌بیت، که سه‌عاتی تۆ ئیتر وه‌ك سه‌عاتی هێچ ئاده‌مییه‌کی تر نیش ناکات، که هه‌سته‌که‌یت دلی تۆ خیرا و دلی دونه‌یا به‌ خاوی لیده‌دات... که له‌ نیوان تۆ و نزیکه‌ترین شتدا فاسیله‌یه‌کی سامناک دروسته‌بیت... ئا له‌و چرکه‌یه‌دا من تووشی وریبه‌ك ده‌بووم که

نهدیده‌هیشته هیچ له تاریکیدا ببینم. پشتم دها به دیوارکی ته‌نیشته مائی مه‌نسور ناغاو، به بەردی ئه‌و ژوره‌وه که نزار تئیدا دنوست، بو ساتیک خۆم واده‌بینی که به جه‌شنیک تیکه‌ل به بەرد و دیوار و خۆلی وشکی شه‌و ده‌بم ئیتر بو‌ه‌تاه‌تایه له‌وانه نابمه‌وه. دلنیا‌بووم له‌و ساته‌دا شتیک ده‌که‌م، گه‌ر له قوولایی خۆمدا لئیب‌پروانم، هه‌مان ئه‌و ترس و سه‌رسامییه‌م تئیدا دروسته‌بیت که له‌و که‌سانی هوشیاردا دروسته‌بیت ساتیک ده‌بینن هوشیاری خۆیان له‌ ده‌سته‌ده‌ن. ترسی مروفتیک که هه‌میشه ئه‌وه ده‌کات که نایه‌و‌یت، سه‌رسامی ئینسانیک که جار دوا‌ی جار ئه‌و کرده‌وه سه‌یرانه‌ی لئیده‌وه‌شیتته‌وه که له‌گه‌ل سروشت و خواستی خۆیدا ناگونجین. به‌لام هیزیک‌کی نادیار، ویستیک بو‌ له‌ یادکردن ده‌بیردم. به‌ بئده‌نگی هاوارمه‌کرد: خودایه‌ من چی ده‌که‌م... چی ده‌که‌م. ساتیک بو‌وه‌سته‌مه‌کرد نزار ئیدریسم خۆشه‌و‌یت... وه‌ک چون ئه‌سه‌په کوژراوه‌کانم خۆشه‌و‌یت... وه‌ک چون بو‌نی دلنیا‌بیم له‌ کوچه‌کانی سیناسکئیدا خۆشه‌و‌یت. هه‌سته‌مه‌کرد دل‌ی مه‌خلوقیک‌کی دیکه له‌سینه‌مدایه، که دل‌ی منه و دل‌ی منیش نییه. مه‌خلوقیک‌کی دی که نازانم چیه و کییه و چی ده‌و‌یت. به‌لام خۆشه‌ویستی من چ نرخیک‌کی هه‌بوو، له‌ به‌رده‌م ئه‌و نرخه‌ بالایه‌دا که شو‌رش هه‌یه‌تی، نرخیک که له‌ هه‌موومان و له‌ هه‌ر هه‌ستیک‌کی تایبه‌تی گه‌وره‌تره. هه‌ستی من به‌رامبه‌ر نزار چ مانایه‌کی هه‌بوو، به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و له‌ به‌رامبه‌ر شو‌رشدا وه‌ک یاخیه‌ک و تیکه‌ریک په‌فتاریده‌کرد.

من ده‌مبینین که هه‌ر شه‌شیان که‌سیکی پێچراوه‌یان له‌ تاریکیدا ده‌هیتا. ده‌نگیان لئوه‌نه‌ده‌هات، وه‌ک ئه‌وه‌بوو له‌ سه‌ر خۆلئیک‌کی نه‌رم برۆن، سووک له‌ تاریکیدا نیچیری خۆیان هه‌لده‌گرت و ده‌پۆشتن.

له و شه‌وهه چیرۆکی راسته‌قینه‌ی نیوان لیفیتانت و نزار ئیدریس ده‌ستی پیکرد. ئه‌وه‌ی به‌وجۆره نزارمان رفاند سه‌رکه‌وتنیکی گه‌وره بوو. لیفیتانت، سه‌ره‌تا نزاری خسته زیندانئیکی یه‌ک ژووری ته‌نهاوه و ده‌رگا‌که‌ی له سه‌ر داخست. تا ئه‌و ساته نه‌مه‌ه‌زانی که لیفیتانت ئه‌وه‌نده هه‌زی به سه‌رکه‌وته. له‌گه‌ڵ گه‌رانه‌وه‌ماندا بۆ پسمامان ناردی به‌دوای ئاسنگه‌ریکی پیردا تا دوو زنجیری گه‌وره‌ی بۆ دروستبکات، زنجیره‌کانی کرده ده‌ست و پیتی نزار و بۆ پۆژیکی ته‌واو به پسمامان و گونده‌کانی ده‌روبه‌ردا گیرای. من که له‌و دۆخه‌دا چاوم به نزار که‌وته‌وه، غه‌میکی نه‌ینیم بۆ ده‌خوارد، ده‌مویست شتیک بکه‌م نازاری له‌وه که‌متر بیت. که منی بینی گووتی «هه‌مووی ئیشی جاسوسیکی وه‌ک تۆیه... ئیشی سیخوپیکی مله‌وپی وه‌ک تۆیه». ده‌نگی وه‌ک هه‌میشه لاقرتی و گالته‌پیکردن و بیباکی تێدابوو، وه‌ها بوو وه‌ک گالته‌م له ته‌ک‌دا بکات، نه‌وه‌کی توپه بیت. له زنجیره‌کانیشیدا که‌سیک بوو، شانازی مرو‌فئیکی نازادی نه‌دۆراندبوو. که یه‌که‌مجار به چاوی کراره‌وه و پوو به‌پوو ته‌ماشای لیفیتانتی کرد، پیتیگووت «بۆ ئه‌وه‌نده له پیاوی نازاد ده‌ترسیت؟». پۆژی یه‌که‌م، دوای ئه‌وه‌ی دنیابوین نزار به ساغی و بیکێشه گه‌یشته‌وه پسمامان، له گۆره‌پانی گه‌وره‌ی به‌رده‌م زینداندان وه‌ستاندمان و ده‌بوو هه‌مووان سه‌یربیکه‌ن. لیفیتانت ئه‌و پۆژه‌ی کرد به پۆژی ناهه‌نگیکی گه‌وره، پارهی نارد له ناو گونده‌وه دوو مه‌ریان هێنا و له هه‌وشی زینداندان سه‌رمانبهرین، گۆشتی نارد بۆ بنکه‌ نزیکه‌کان و هه‌ندیکیشی به سه‌ر چه‌ک‌داره‌کاندا به‌شیه‌وه، له پشتی زیندانه‌که‌دا ناگریکی کرده‌وه و تادهرنگ ته‌نووری به‌ندیخانه‌که نانی بۆ گوشتخۆر و مه‌سته‌کان دروستده‌کرد. ئیسه، هه‌وت پیاوه نازا‌که‌ی شه‌و، پیکه‌وه ده‌مانخواره‌وه و قاقامان لێده‌دا و به‌خته‌وه‌ریبوین. لیفیتانت ناره‌زوویه‌کی سه‌یری بۆ گۆرانی و سه‌ما ده‌رخست که بێشتر هه‌ستم پی نه‌کردبوو.

من و ئەو پېكەوھ لە سەر يەك قاپ شيشە برژاوهكانى خۆمان دادەنا و پىيازى ئىرانى شىرىنمان تىدەکرد، ليفىتانت وەك نيشاندانى سوپاس فەرمانىدا كە گورچىلەي مەپە كوژاوهكان دەبىت بۆ من بن. لەو ئىتوارەيەوھ كە لە دەورى ناگرىكى گەورە ئاھەنگمانکرد، من و ئەو بووين بە دوو دوستى نزيك. ھەلھاتنى نزار بۆ ليفىتانت مەسەلەيەكى ترسناكى شەرەف بوو... بە درىژايى ئەو دوو مانگە وای ھەستکردبوو ناموسى خۆي بە بارمتە لە چنگى مندا داناوھ. دوايى تىگەيشتم كە ترسى ئەو ھەرگىز لە لىپرسىنەوھى بەرپرسانى سەرەوھ و توپەيى پەشىد وھىباب نەبووھ، بەلكو شتىك ئەوى لە دلەوھ ترساندبوو، گومانى بوو لە تواناكانى خۆي، ئەوھ تاكە شتىك بوو دەيتوانى نەخۆشى بخات. چەند سالىك دواتر، پۆژىك بە منى گووت «مرۆف گەر خەونى گەورەي ھەبىت، دەبىت پەحم بە خۆي نەكات». خەونى ئەو لە سەرەتاوھ تا كۆتايى ئەوھ بوو، لاواز نەبىت، وەك پىاوئىكى بەزىو دەرئەكەوئىت، پەپىت لە شانازى گىانەوھرە بەھىز و خۆگرەكان.

لەبەر ئاگرەكەدا كە سەيرمەدەکرد، لە يەك شت دلنباابووم، ئەوئىش ئەوھيە ئىستا ھەست بە ھىزى خۆي دەكات، ھەستدەكات دەتوانىت لەم جەنگەلەدا خۆي وەك گەمەبازىكى سەخت و نەشكستە بناسىننىت، دلنبايە دەتوانىت باوھر بەو گورگەي ناو خۆي بەئىننىت. شيش لە دواي شيش گۆشتى دەخستە سەر ناگر و بە سادەيى خزمەتى منى دەکرد و چىرۆكى بۆ دەگىرپامەوھ. زوو زوو دەيگووت «تۆ منت پزگارکرد... تۆ منت پزگارکرد». نەمدەزانى بە دروستى لە چى پزگارمكردوھ. ئىستا لەپال ئەو ئاگرەدا، بە قاتىك پانكوجۆغەي شەكەرىيەوھ، بە خەندەيەكى پۆشنەوھ، بىرواي بە ھىزى خۆي گەيشتبووھ وھ دۆخى جارانى. تا زياتر سەفا و كەيفى پىوھ دەرېكەوتايە، زياتر مۆنى و غرورى پىشووئى لە ژىرەوھ دەھاتەوھ سەرى. بۆ پۆژى دوايى كە بىرارىدا نزار ئىدرىس بە خۆي و

زنجیره‌کانییه‌وه به پسمامان و گونده‌کانی ده‌وربه‌ردا بگئیریت، داوايکرد من له تەنیشتییه‌وه برۆم. ئەو پۆژه تا شه‌و نزارمان به گونده‌کاندا گئیرا، دیله هه‌له‌هاتوو‌ه‌که‌ی پسمامان، من به هه‌مان ساردی و ترسی هه‌میشه‌یی خۆمه‌وه له‌گه‌له‌یدا ده‌پۆیستم. نزار ته‌نیا شه‌پو‌الیکی په‌شی له‌به‌ردا بوو، ده‌سته‌کانی له‌ پشت‌ه‌وه به په‌تیکی په‌ش شه‌ته‌ک درابوون، به‌لام نه زنجیره‌کانی قاچی، نه ئەو نمایش‌ه‌ی پێیده‌کرا، نه‌ی‌انده‌توانی زه‌لیلیکه‌ن. به‌خنده‌یه‌کی گه‌وره و گالته‌چارانه‌وه ده‌پۆیشت، وه‌ک ئەوه‌ی شانازی به‌دیلتی خۆیه‌وه بکات، پێیده‌که‌نی و به‌ده‌ست و سه‌ر سا‌لوی له‌خه‌ک ده‌کرد. به‌ده‌نگی به‌رز به‌خه‌لکی ده‌گوت «برۆن که‌سو‌کارتان به‌ینن، دیله هه‌له‌هاتوو‌ه‌که‌ی پسمامان ببینیت». نیشانه‌یه‌کی غه‌می پێوه نه‌بوو، چاوی له‌ مندا‌لان و کچان داده‌گرت، به‌لیتو ماچی بو‌خه‌لکانیک ده‌نارد که ده‌وه‌ستان و سه‌یریانده‌کرد. ئیعه‌هه‌موو ئەو پۆژه له‌ ژێر خۆریکی گه‌رمدا له‌ دوا‌ی نزاره‌وه ده‌پۆیشتین، که‌جه‌سته‌یه‌کی هه‌بوو ده‌یتوانی به‌رگه‌ی هه‌موو شتی‌ک بگ‌ریت. له‌کاتی‌کدا شه‌رم و گه‌رمای ئیعه‌ی و‌پ‌کردبوو، نزار وا دیارنه‌بوو ماندوو‌بوو‌بیت یان شه‌رم‌بکات. ئەو وا خۆی نیشاندە‌دا که‌ سووکایه‌تی لیفتانته‌ هه‌رچی‌ه‌ک بیت، ئەو بیباکه‌ و ده‌توانیت به‌رگه‌ی بگ‌ریت. به‌کی‌ک له‌ یاوه‌ره‌کانی لیفتانته‌ له‌ پێگای کام‌زیا‌یه‌کی گه‌وره‌وه، به‌رده‌وام په‌سمی دیله‌که‌ و پاسه‌وانه‌ هاوسنی‌کانی ده‌گرت. وینه‌ی گه‌نجی‌کی باریک و سپی‌که‌له‌ و درێژ له‌ ژێر خۆریکی گه‌رمدا. من و لیفتانته‌ له‌ زۆریه‌ی وینه‌کاندا ده‌رچووین، هه‌ر که‌یه‌که‌مجار ئەو وینه‌یه‌م بینی هه‌ستم به‌ شه‌رم کرد. لیفتانته‌ له‌ زۆریه‌ی وینه‌کاندا مۆنه، به‌لام من له‌ گه‌نجی‌کی ترساو ده‌چم که‌ به‌ غه‌می‌کی قوول‌ه‌وه‌ بیر له‌ شتی‌کی ئالۆز ده‌کاته‌وه. هه‌ر سێ‌کمان که‌مه‌ پشینی ته‌نکمان هه‌یه، پشینی نزار، پشینی زیندانیه‌که‌ که‌ ده‌ستی به‌ گوێزاندا راناگات، پشینی لیفتانته‌ش، پشینی پیاوی‌که‌ ئیستا به‌ سه‌رکه‌وتوویی له‌

جەنگ گەپاوەتەوه، پێشی منیش پێشی کەسێکە بێرکردنەوه و دالغە ی قوول کاتیان بۆ نەهێشتۆتەوه. لیفیتانت هەندی لێ و وێتانی بەملاولادا نارد، بۆ ئەوهی ئامیرەتیز و سەرکرده کانی پێشمەرگە و کۆمیتەکانی حیزب لێ سەرکەوتنی خۆی ئاگادار بکاتەوه. من سەرەتا تێنەهەگەیشتم بۆچی جەنابی لیفیتانت سووریوو لێ سەر ئەوهی نزار بەو جۆرە بە گوندەکاندا بگێریت... پاستە لیفیتانت پیاویکی دلێرەق بوو، بەلام دواچار کەسێکی شاری بوو کە زۆر دوا بەند و باوی ئەو نەریتە خێڵەکییە کۆنانە نەهەگەوت، ئەو چەندین پێگای لێ بەردەمدا بوو بۆ ئەوهی نازاری نزار بەدات. بەلام پۆز دوا پۆز بۆم دەرکەوت کە لێ نێو ئەودا خواستیکی ترسناکی خۆنمایشکردن هەیه، ئەو پۆزە هێندەهی دەبویست دەسەلاتی خۆی دەربخات، نەیدەویست سووکایەتی بە نزار بکات. بەلام دلنایابووم گەر نزار بەمێنیت و لێ زیندان نازادبیت لێی نابوویریت.

هەوالی گێرپان و سووکایەتیکردن بە یەکیک لێ زیندانە هەلەتوووەکان بە جۆریکی خێرا بە ناو هێزەکانی پێشمەرگە و خەڵکدا بلابوووەوه. مەنسور ئاغا هەموو کرداری پفاندنەکە ی بە ئەتککردن و پێسواکردنی خۆی دەزانی. دوا چوار پۆز لێ شەوی پفاندن، هەوالی بەپێکەوتنی هێزیکی گەورە بە سەرکردایەتی مستەفا ئاغا بەرەو پسمامان هەموومانی لێرزان. مەترسی سەرھەلدانی شەپێکی گەورە لێ نێوان دوو هێزی زەبەلاحی شۆرپشدا، ترسیکی بیوتنەهی خستە دلێ سەرکرده گەورەکانمانەوه. ئەو هاوینە و بەر لێ داھاتنی سەرما ی زستان دەولەتی بەغداد هەموو کاریکی دەکرد، گورزی گەورە لێ پێشمەرگە بوەشپینیت. هێزەکانی ئەو لێ چەند قۆلیکەوه هێرش بەردەوامیان دەهینا و بەرەو نیوجەرگە ی کوردستان تەکانیان دەدا. گەر شەپێکی وەھا لێ نێوان پەشید وەبیباب و مەنسور ئاغادا پوویدایە، شۆرش لێ چەند هەرمێکەوه پوو بەپووی

شكستى گوره ده بووه وه . له ناکاو پفاندنى نزار ئيدريس بابەتى هره سهرهكى دهنگوباسى نيو بنكه كان و گونده كان بوو . هه والنگه ليك كه دهگه يشتنه پسمان ده يانگوت كه مه نسور ناغا داوايه كى سه روكى بو سهردان په تکر دوته وه و هه موو شتيكى به نازادکردنى نزاره وه گر دووه . ده گووترا كه يه كيک له سياسيه هره بالا و پايه بلنده كانى شوپش له بهر زانه وه ديت تا ناگرى نه و تیکچونه گوره يه بکوژينته وه . زورى نه برد، كه له نيوه پويه كى گهرمدا، نه و بهر پرسه سه رسپيه بچوكه كه پيتانده گووت ره وانه كراوى سه روک، گه يشته پسمان . ناوى مه لا باريك بوو، پياويكى مون كه نه ستم بوو له پوخساريدا ناسه وارى خنده يه كى كوڤنيس بدوژيته وه، له وانه ي ده موچاويان له گاشه بهر ديكى قه وزه گرتوو ده چيت . دواى سه عاتيك له هاتنى، دواى نه وه ي نان و دوپه كى ساده ي خوارد، به توپه بيه كى گوره وه كه له توپه يى يه كيک ده چوو له بازگانويه كى گه وردها فيلى ليكراييت، خو ي كرد به لاي ليفيتانتدا و دوو سه عات له گه ليدا كو بووه وه . نه و كو بوونه وه يه زور شتى له زيانى ليفيتانت گوپى، ده توانم بليم سهر له بهر زيانى به ناراسته يه كى ديدا برد . مه لا باريك، فرمانيكى پوونى پيبوو كه نزار ئيدريس له زيندانى پسمان وه بگوازيتته وه بو زيندانى سهره كى شوپش له نزيك نيشته جيى سه روكه وه . بپياره كه بو نه وه بوو نزار له چنگى ليفيتانت و په شيد وه يباب دهر بهيتن . ده بيت بليم ليفيتانت له وه وه ئيدى بر واي به شوپش نه ما . دواى هاتنه دهر وه ي ليفيتانت له و كو بوونه وه يه، پوخساريكى تيكشكاوى هه بوو، نوينه رى سه روک پيگوتبوو له بهر زيندانويه كى هه له اتوو شوپش ناخينه مه ترسييه وه، نه وه شى تيگه يان دبوو كه هه سهر پيچيه ك ده خاته بهر مه ترسى نه وه ي به قولبه ست بنيردرت بو زيندانى گه وره ي شوپش له باكوور . قسه كانى مه لا باريك وه ها توند و توانجدار بوون، شتيكى گه وره ي له ناخى نه م پياوه له خو بايه دا

شكاند. دواى چەند سەعاتىك لە و كۆبوونەوه يە، تەواوى زنجيرەكانيان لە نزار ئىدرىس كردهوه و بە سوار جىبىكى لاندروڤەرى سەوز بە هاوپىتى مەلا بارىك برديان بۆ باكوور. شتەكان وەها خىرا و سەير و نابەجىبون، لىڤىتانت جگە لە حەپەسان و باوہ پەنە كردن، هىچى دى پىوہ ديار نەبوو. دواى بردنى نزار، لىڤىتانت تا سى پۆژ لە ژوورەكەى خۆى نەهاتە دەرەوہ، كە هاتەدەر نەخۆش و تادار دياربوو. بۆ شەو لىڤىتانت ونبوو، ئىوارەيەكى زۆر درەنگ زىندانى پسمامانى بە جىھىشت و نەگەپايەوہ. ئىتر من لىڤىتانتتم تا ماوہيەكى درىژ نەبىنيەوہ.

سەرەتايە كى نووى لە كوچەى غەمپاشاوہ

كوچەيەكى بارىك و درىژە... بارىك و درىژ وەك هىلى دووكەلىكى پەش، جگە لە بۆنى هەژارىي هىچى تىرى لىنايەت، بۆنى كوشندەى هەژارىي، ئەو بۆنى نەمپۆ لە سەر لەشى كەم كەس دەتوانىن بۆنىبەكەين، ئەو بۆنى خەلكانىكى زۆر لىدەترسن و شەرمى لىدەكەن، بۆنى نەبوونىيەكى گەورە، بۆنى خالىبوونەوہى ژيان لە هەموو شتىك... بۆنى بۆشايىيەكى سەنگىن كە بە هىچ شتىك پى ناكرىتەوہ، بۆنى نەبوونى گول، نەبوونى پوناكى تەواوہتى، بۆنى كەپووكردى هەوا لە ناو خۆيدا، پزىنى كات بە ھۆى وەستانىكى ئەبەدىيەوہ، بۆنى دروستكردەوہى هىچى لە هىچى و بۆ هىچى، بۆنى سەرمایەكى ئەبەدى كە لەوپەرى گەرماشدا هەميشە لە ئىسكەكانماندا دەمىنىتەوہ و بەدەر لە ھەر وەرژىك لە شوپىنى خۆيەتى، سەرمایەك كە سەرمای هەژارىيە، سەرمایەكى كوشندەيە، هەموو لە شتىكىش ھەستى پىناكات و تايبەتە بەوانەى كە هەژارى دەچىتە ئىسكەكانيانەوہ، پەيوەندى بەو موچرەكە نەپنى و ترسناكانەوہ ھەيە كە لە كاتى ھەستى

نه داريدا به جهسته كاندا تیده په پړیت... کاتیک هه سته که یه هه موو
 نه وانسی دی ده توانن خو شبرژین تو نه بیته، هه موو نه وانسی تر ده توانن
 شتیکیان هه بیته تو نه بیته، هه موو نه وانسی تر ده توانن له و جیگایه بن
 که ده یانه ویت تو نه بیته. نه وه هه م سیر و هه م ژانی بیینی هه ژارییه
 که واده کات مرؤفی هه ژار هه میسه شتیکی دی بیته، هه ستیکی تری
 هه بیته جیاواز له هه سستی مرؤفانی ناسایی، هه ستیکی قولتر و تیژتر و
 پر نازارتر که نه وانسی دی هه رگیز تییناگن و ناتوانن سه رچاوه و خوشی
 و ماناکه ی بدوزنه وه. به لئ خو شیبیه که شی... نازیزان ده ویرم پاشکاوانه
 باس له خوشی هه ژاری بکه م، باس له موچرکه سارده کانی بکه م، باس
 له تیکه لیبوونی بکه م به جوریک له شانازی و له خو بابیبوونی نهینی
 که دهره نجامی هه ستیکی قولله به تیکشکان. نا نه وه ته نیا سه رکه وتن
 نییه که هه سستی شانازی له مرؤفدا دروسته کات، ژژرکه وتنیش سیر و
 جوانی خو ی هه یه. زیاده ره وی نییه گه ر بلیم، زورچار دۆران جوانیه کی
 گه وره تر و نهینیتری له سه رکه وتن هه لگرتوه. سه رکه وتنیش هه میسه
 دوی دۆران جوانه، سه رکه وتنی به کسه ره، نه وه ی مرؤف له دایکده بیته
 سه رکه و تووبیته مرؤف ده کاته بوونه وهریکی بیهه ست و ترسناک. مرؤف
 بو نه وه ی قه شهنگ بنوینیت، ده بیته هه میسه زیاد له دۆرانیکی هه بیته،
 هه ژاریش به کیکه له و دۆرانه گه ورانه. دۆرانیکی پۆرانه مرؤف پرده کات
 له و هه سته سارد و غه مگینه، هه ستیکیه ده ترسینیت و به ره و لای خوشی
 کیتسه کات.

کاتیک نه رده لان هیرانی له گه ل خانمی نه غه ده ماردینیدا خو یان کرد
 به کوچی غه مپاشادا، شتیکی له و سه رمایه یان به رکه وت. هوشه نگ
 بولبولیار له م کوچیه دا له دایکبووبو، له ناو ژنه هه ژاره کانیدا که
 له مسه ری ژیان وه بو نه وسه ر ته نیا به دبه ختیان ده ژمارد. هه ندیک
 پییانده گووت سولتانی غه مپاشا، هوشه نگ له ناو منداله چه تونه کانی

نه‌ویدا گه‌وره‌بوو، نه‌وانه‌ی جگه له زمانی دار و ددان و چرنوک و به‌رد زمانی تریان نه‌ده‌زانی، جگه له هه‌ژاری و خۆلی کوچه و شه‌ری به‌رده‌وام، هیچ شتیکی دی کۆی نه‌ده‌کردنه‌وه، مندا‌لانیک هه‌ر زوو فێرده‌بوون چه‌قۆ هه‌لبگرن و جگه‌ره‌بکێشن و گله‌یی له دونیا بکه‌ن، به‌لام سولتان وه‌ک له مندا‌لییه‌وه فریشته‌یه‌ک له‌گه‌لیدا له‌دایکبوویت، هێمن و له سه‌ره‌خۆ بوو، نه‌وه‌ک هه‌ر نه‌وه‌ خاوه‌نی توانایه‌کی نه‌فسوناویش بوو له سه‌ر به‌رگه‌گرتن. سه‌بریکی نه‌یوب ئاسا و نه‌رمییه‌کی له نه‌ندازه به‌ده‌ری هه‌بوو. نه‌و پۆژه نه‌رده‌لان هیرانی به‌ناو کوچه‌ تۆزای و پیسه‌که‌ی غه‌مپاشادا خانمی نه‌غه‌ده‌ی ده‌برد بۆ مائی هۆشه‌نگی بولبولیار، بۆ لای نه‌یوبی شار، کوره‌ بێده‌نگ و پێشن و شیعر دۆست و شوێرشیگێره‌که‌ی غه‌مپاشا. که نه‌وان خۆیان کرد به کوچه‌که‌دا، ماوه‌یه‌ک بوو غه‌می هه‌ره‌سی شوێرشی به‌رزانی هیدی هیدی له خه‌یال و خولیاکاندا خه‌ریکبوو کالده‌بووه‌وه، خه‌لکی له فیکری نه‌وه‌دابوون شتیکی تر پوویدات و میللەت له نوشوست هه‌ستیته‌وه. نه‌وکات نه‌غه‌ده ماردینیش ژنیکی شوودار بوو، نه‌غه‌ده به‌عه‌بایه‌کی په‌شه‌وه که توند له خۆی ئالاندبوو له دوا‌ی نه‌رده‌لانه‌وه ده‌پۆیشیت. هه‌ندیک ژن له پشت‌عه‌باشه‌وه، له پشت‌په‌چه‌شه‌وه، جۆره‌ دره‌وشانه‌وه‌یه‌کیان هه‌یه که به‌ری پێناگیریت، دره‌وشانه‌وه‌یه‌کی تایبه‌تییه، جۆره‌ شه‌به‌نگیکه که هه‌م بینین و هه‌م ناوانی سه‌خته.

له سه‌ره‌تاوه ده‌بییت بزائن که ده‌رکه‌وتنی ماردینی له‌و کوچه‌یه‌دا له‌گه‌ل نه‌رده‌لان هیرانیدا، شتیکی سه‌یربوو. من پێشتر نه‌غه‌ده ماردینیم نه‌دیوو. له کوئی بیبینم؟ نه‌و کچی پزیشکیکی به‌ناوبانگی وه‌ک دکتۆر جه‌لال ماردینی و ژنی کورپکی گه‌نجی وه‌ک دکتۆر مسته‌فا شوکاک بوو. که یه‌که‌م راپۆرتم له سه‌ر ژبانی خوینده‌وه، مایه‌ی سه‌رسامییه‌کی گه‌وره‌م

بوو، کچیکی وا گنج که له خیزانیکی وا خانه دان و بووه یه، خوی بخاته
 مه ترسیه کی وه ها گوره وه و بیته ریزی شانه سه ره تاییه کانی شوپشه وه .
 من به رپرسی یه که مین کۆبوونه وهی ئه و شانه شوپشگێرپه بووم که ده بوو
 له شوپشی نویدا دژ به فاشیسته کان به رگری ده ست پێبکه یه وه . ئه و
 پۆژه که له کوچه ی غه مپاشادا ده رکه وتم، له جل و به رگی پیاویکی
 شاریدا خۆم گۆرپیوو، شوناسیکی ساخته ی مامۆستای له برکم بوو،
 به ناویکی دییه وه ژیانیکی نویم ده ست پێکردبوو. یه که مجار که خانمی
 ماردینیم بینی، هه ستمکرد له به رده م که سیکی به هیژدام، یه کیک له و
 مرۆفانه ی له هیچ ناترسن. ژنان هه میشه دوو چه شنن، به شی هه ره
 زۆری ئه و ژنانه ی له ده وره به رمانن، مرۆفی جوان و ساده و پوخۆشن،
 یاخود ناشیرین و مۆن و بیده روه ستن، عاشقیان ده بین و عاشقمان ده بین،
 حه زیان لیده که یین و وازیان لیده هینین، خۆشیان ده و پین و لیمان بیژارده بین،
 له که لیان ده خه وین و قسه یان پیده لین، رقیان لیمان ده بیته و دواتر
 بیباک رپسوامانده کن. به لام بۆ ئیمه ی پیاو له ناو هه مو ئه و جنسه دا
 هه ندیچار هه ندیک هه لده که ون که شتیکیان تیدایه مرۆف ناتوانیته
 بیگریته و هه سفیبکات، شتیکه ناچپته ناو ئه و وینه و پۆلینه گه وره یه وه
 که بۆ ئافره ت هه مانه . نه غه ده ماردینی له و جۆره بوو. ده متوانی
 ناوی بنیم ژنیکی یاخی، شوپشگێرپکی ئه رستوکرات، یان خانمیک
 بۆ شتیکی نادیار ده گه را که گرتن و ناوانی ئه سته م بوو... ئه وه ی
 که سه رسامیده کردیت ناکوکییه کانی ناوی بوو، هه ر ئه وه ش وایده کرد
 له یه ککاتدا هه م مه خلوقیکی جوان و هه م ترسناک بیته . ترسناک تا ئه و
 پاده یه ی هیچ پیاویک نه و پیریت ته و او خۆی بداته ده ست و نه شتوانیته
 ته و او له چنگی ده ربازیته . سیحری خانم شتیکی نه بوو په یوه ندی به
 پۆیشتن یان جوانی بالایه وه هه بیته، به لکو په یوه ندی به وه وه هه بوو
 که ده یوانی پیاوان و الیبکات بیر لیبکه نه وه، زۆر بیر لیبکه نه وه .

هەلبەت نابێت بڕکردنەوێ له گەڵ عاشقبووندا تیکە لۆبیکەین. هەندێ مرۆف دەتوانن داگیرمانبکەن بێئەوێ هەستێکی تایبەتیمان بەرامبەرمان هەبێت، دواى ئێو هەموو سەل و رووداوه، دەتوانم بڵێم تاکە کەسێک کە بە راستی عاشقی نەغەدە ماردینی بوو، تەنیا دکتۆر مستەفا شوکاکی مێردی بوو. ژمارەى ئێو پیاوانەى بە ژيانى ژنیکدا دەپۆن بە کسان نيين بە ژمارەى عاشقەکانیان، گەرچى ژنان خۆیان بۆ خود لە خستەبردن و خودئارامى جۆرە حیسابکارییەکی واشبکەن. ژيانى هەموو ژنیک پرە لە نيوه عاشق، عاشقى گەوالەناسا، عاشقى تەمەنکورت کە دین بۆ ئێوێ زوو تێپەڕن و زوو بمرن... لەو جۆرە عاشقەکانەى تا کۆتایى تەنیا وەک پڕۆژەى عاشق دەمێننەوێ، وەک کەسانیک کە دین و دەشیت بین بە عاشق یان نەبن، لەوانەى پێیان باش نییە سەوداسەرمانە عاشق بن، بە لکو دەیانەوێت بواریک بهێڵنەوێ تا پرێگای هەلەاتنیا بەبیت و هەر کات زەنگى مەترسى لێدا، بتوانن لە جەنگى ئەفین پابکەن و لە مەیدانى عەشق هەلبێن. بەلام خانمى ماردینی، گەرچى لە ژيانى درێژ و جەنجالی خۆیدا، چەندەها جار لەمجۆرە «نیوه - عاشق» «کورتە - عاشق» «لەتە - عاشق»انەى دیبوو، بەلام خۆى شتێکی تێدابوو لە یادنەدەکرا. لە هەر کوێ بەکجار ئێم خانمەت بینیبایە، ئیتر بیرت نەدەکرد و زوو دەهاتەوێ خەیاڵت. نیوه عاشقەکانى ئێو زۆریان لەوجۆرە بوون کە نەگەرچى کاراکتەر و هیزی نەغەدە دەیترساندن، بەلام نەشياندهتوانى لە یادیکەن و دواى هەوالى نەکەون، کورتە عاشقەکانیشى، ئەوانەى ماوه یەکی کەم شیتانە خۆشيانووستبوو و دواتر لە عەشقى بێزار بووبوون هەر حالیان هەمان حال بوو. دەبوو بەردەوام لە ژيان و شوین و چیرۆک و پێشەهات و پووداوه سەیر و تازەکانى ژيانى ئێو بگەرێن. گەرچى زانیارییهکانى من لە سەر ژن پتر لە زانیاری پۆلیسیک دەچیت، نەوێک زانیاری عاشقیکی ژنناس، بەلام بە حوکمى نزیکم لە ژيانى خانمەوێ،

ده‌توانم وه‌سفگه‌لئک داپرژم، کۆمه‌کتانباتکات و بزائن وینه‌ی ئه‌و له دیدی هاوده‌مانیه‌وه چۆن بووه. ئه‌گه‌ر له سه‌ره‌تاوه به‌وێت وینه‌یه‌کی ورد له سه‌ر ئه‌و بکێشم ده‌لێم، له چه‌شنه‌ تایبه‌تی و نایابه‌که‌ی ژنان، به‌لێ له جۆره‌ عه‌شقسازه‌که‌ی ئه‌وان «که‌ هه‌لبه‌ت ئه‌وانیش وه‌ک ئیمه‌ی پیاوانی به‌دبه‌خت، هه‌موویان ئه‌و شه‌ره‌فه‌ خوداییه‌یان پێ نابرێت، عه‌شقساز و ئه‌فینبازین» دوو چه‌شنه‌ مرۆف هه‌ن، یه‌کیکیان دلێ پیاوان داگیرده‌که‌ن، به‌ جۆریکی وه‌ها هه‌ر پیاویک که‌وته‌ داوی ئه‌م ئه‌فینه‌وه، تاسه‌ر لیواری مردن و تا پۆژی هه‌شر به‌ عاشقی ده‌مینیته‌وه، ئه‌مه‌ هه‌ره‌ جۆره‌ ترسناکه‌که‌ی خانمانن که‌ خۆشه‌ویستیان یه‌کجار داده‌گیرسیت و ئیتر نامریت و هه‌میشه‌ به‌رده‌وام ده‌بی‌ت و وه‌ک ئازاریکی ئه‌به‌دی ده‌مینیته‌وه، ئازاریک که‌ وه‌ک نه‌خۆشیه‌کی هه‌میشه‌یی له‌ ناوه‌وه‌ ژيان کلۆرده‌کات و خه‌یال پوچده‌کاته‌وه‌ و پۆج ده‌خوات، هه‌ندیجار به‌ شیتبیرونی عاشق و هه‌ندیجار به‌ مردن و هه‌ندیجاریش به‌ بیماری پۆحیانه‌ کۆتایی دیت. به‌لام جۆری دووه‌م له‌بری دل خه‌یال داگیرده‌که‌ن، جۆریکن له‌ ئافره‌ت که‌ نه‌وه‌ک دل به‌لکو ده‌چنه‌ ناو خه‌یالمان و نایه‌نه‌ ده‌ری. خۆشمان ناوین، بۆیان نامرین، ده‌توانین خۆمان له‌ ژیر سایه‌ و له‌ بن ده‌ست و له‌ هیزیان ده‌ریازیکه‌ین، به‌لام ناتوانین بیرمان لێ نه‌که‌ینه‌وه، هه‌رچیبه‌ک بکه‌ین دواچار هه‌ر له‌ خه‌یالماندان. لێیان ده‌پرسین، خولیا‌مانه‌ بزاین له‌ کۆین، له‌گه‌ل کێ ده‌ژین، ئیستا پوخساریان چی به‌ سه‌ر هاتوه، چ جۆره‌ ژیانیک له‌گه‌ل می‌رده‌کانیاندا ده‌به‌نه‌سه‌ر، به‌خته‌وه‌رن یان نا... ئه‌وان وه‌ک چرایه‌کی نه‌ینی له‌ ناومانان، له‌ ناکاو داده‌گیرسین و ده‌کوژینه‌وه، دوور نییه‌ نیوه‌ شه‌وه‌ستین و له‌ کاتیکدا له‌ تاریکیدا به‌پۆه‌ین بۆ ئه‌وه‌ی په‌رداخیک ئاو بخۆینه‌وه‌ یان می‌زه‌لدا‌نمان خالیبه‌که‌ینه‌وه، وه‌ک شه‌وقیکی خیرا لیمانده‌ن و بینه‌وه‌ بیرمان... سه‌ره‌لدا‌نه‌وه‌ی یادگار و وینه‌که‌یان له‌ خه‌یالماندا هه‌چ یاسا و کاتیککی نییه‌، به‌لکو له‌ هه‌موو

ساتىڭدا دەشىت تووشى ئەو دەردى خەيالە بېينەوہ و بېرسىن ئاھ ئەى كىزى كۆن تۆ لە كۆيىت؟ ئەو يادە كەم و زۆر پەيوەندى بە دلمانەوہ نىيە، دەشىت دلمان تەواو لە خزمەت ژنىكى دىدا بىت، دەشىت دلمان تەواو عاشقانە كەسىكى تىرى بوىت، بەلام خەيال... كە دلپەقتىن بەشى بوونمانە، بېرەحمترىن بەشى ژيانمانە، وازناھىنىت و بەردەوام لە ژىرەوہ شوپشى خۆى دەكات و ئەو خانمە خەيالگىرانە زىندوودەكاتەوہ . لىرەوہ زۆرچار ئەو ھەلە ترسناكە دووبارە و سەدبارە دەبىتەوہ كە تۆ لەگەل ژنىڭدا دەخوويت و بە دل لەلای عاشقەكەتى كە چى خەياللى مەلەونت وەك ئەوہى ئاگادارى دل نەبىت و ھىچ كارى بە جەرەيانى ئەو عەشقە قوولەوہ نەبىت كە لە ناخدا دەگوزەرىت، ناوى ئەوى دى دەخاتە سەرزات و كىشەيەكت بۆ دوستدەكات نە خۆت و نە ھىچ كەس گوناھيان تىيدا نىيە . زيادەپەوى نىيە گەر بلېم ھىچ ئافرەتتىك ناتوانىت بۆ ھەمىشە خەيال و دللى پىاويك بەيەكەوہ داگىرىكات، ھەر وەك چۆن پىاوى وەھاش نىيە لە يەككاتدا خەيال و دللى ژن داگىرىكات... نىنسان ھەمىشە لە سەردەمىك و لە قۇناغىكى ژيانىدا مەحكومە بە دابەشبوونىكى ترسناك لە نىوان دل و خەيالدا، ھەر ئەوہشە كارىڭدەكات مرؤف لە ناخدا و تا قىامەت بوونەوہرىكى لەت و پەرت پەرت و ئازارگىش بىت . خانمى ماردىنىش لەوانەبوو كە بە جۆرىكى ترسناك دەچووہ خەياللى پىاوانەوہ... بەشى زۆرى ناوبانگىشى لە گەنجى و دواترىشدا نەدەگەرپتەوہ بۆ شاعىرىيەتەكەى، نە بۆ جوانىيەكەى، نە بۆ ئازابى و چاۋ نەترسىيەكەى، بەلكو دەگەرپتەوہ بۆ ئەوہى بە ھەر جىگايەكدا تىپەرىبىت كەس لە يادى نەكردەوہ و لە خەياللى ئەوانە دەرەنەچووہ كە بىنىويانە .

كە لە كوچەكەى غەمپاشادا دەرکەوت ئاسان بوو بۆ ھەمووان بزانن سەر بە خىزانىكى دارا و ئەرستوكراتىيە، وىقارى كچە گەنجە

بۆرژواكان له ههنگاو و وهستانيدا بوو. ئه و چاويلكه بهى چاوى و نه و
 عهبايهى كه دابووى به سهريدا نيشانه بوون بۆ كه سيك كه كاريكى
 زۆر تايهت هيناويه ته غه مپاشا. نه غه ده ماردىنى پيشتر به كوچهى
 وه هادا نه پويشتبوو. گه رچى ماوه يه كه بوو له زانكو و به هوى ئه رده لانى
 هيرانىيه وه، هوشهنگى بولبوليارى ده ناسى، به لام شتيكى له سه
 ژيانى تايهت و شوينى نيشته جييونى ئه وه ده زانى. هوشهنگ خوى
 كورتيكى وه ها هيمن و نيگايهكى وا ساده و ساردى هه بوو، ئه سه ته مبوو
 به سه يركردنى چاوى بزانيهت چ جوره ژيانىك ده ژى... پوخسارى هوشهنگ
 هه ميشه پوخسارى مه خلوقيتكى ده ره زه مينى بوو، له و كه سانه بوو
 كه هه رگيز نابن به دانىشتوى ته واوى دونيا، غه ريبىبه كيان تىدايه
 وهك نامۆ و ته ريده ده ريانده خات، وهك بيمالتيكى ئه زه لى ديارن، كه
 ده يانينىت و اهه سته كه يت ئىستا له غه ييه وه هاتوون و كه ميكي دى بۆ
 غه يب ده گه رپنه وه. ئه وه يه كه م ديدارى مينىش بوو له گه ل هوشهنگدا كه
 ئه و كات قوتابىبه كى هه ژارى پۆلى سى زانكو بوو. له و پۆزه دا كه من
 به ناو ماله هه ژاره كانى غه مپاشادا پويشتم، ده بوو بيرم لاي هه ژارى
 نه بيت، سه فه رى من به ناو گوند و شاروچكه كاندا بۆ دروست كردنى
 شان هه سه ره تايىبه كانى شوپشى نوئ، چه ندين مانگ بوو دريژه ي هه بوو.
 تا ئه و كات برتيكى زۆر خه لكى په شو رووت و گوندى كاوله و شاروچكه ي
 بيخزمهت و داروخاوم بينبوو كه و ايانده كرد، چيتر خودى هه ژارى
 شتيكى سه ير يان پركارىگه ر نه بيت له لام. به لام له بهر هه ر هويه كه
 بيت، هه ژارى له غه مپاشا په نكيكى توخترى هه بوو. من به گشتى تا
 ئه مپوش باوه رم و ايه كه هه ژارى كه مجار به ره مى گه وره ي لى سه وز
 ده بيت، به لام هه ر پيمخسته غه مپاشاوه، به جورتيكى سه ير هه ستم كرد
 له م كوچه يه دا جورىك له هه ژارى هه يه وهك هه ژارىبه كانى دى نيه،
 هه ژارىبه كى ئه به دييه، هه ژارىبه كه جوانى خوى ده بينيت و شانازى به

خۆيەو دەكات. ئەو بەتالى و پوتى و نەدارىيە پىكرا كارىكيا نكردبوو، مروف ئەو هەستەي هەبىت كە لە جىگايە كدا دەژى كە چوار دەورى بە بىابانىكى ناكوتا دەورە دراو، بىابانىك «هېچى» دەتوانىت لە ناويدا هەموو شتىك بىت، نەدارىي دەتوانىت هېزىكى بىبن و گەورەي هەبىت. شتىك دەتوانم ناوبىنم دىكتاتورىيەتى هەژارى لەو جىگايە زال بوو، كە جۆرىك لە جىگا دروستە دەكات كە هېچ مەكياج و جوانكارىيەك قەبوول ناكات.

ئەو پۆزە نەغەدە ماردىنى لە نىهانىدا هەستىكرد ئەم جىگايە بە كەلكى ژيانى ئەو نايەت، ئەو بو جۆرە جىيەكى لەم چەشنە دروست نەبوو، بەلام ئەو هەستەي بە جۆرىكى بىبەزەيى و دلپەقانە لە خۆيدا خنكان. دەبىت بىرمان نەچىت، ئەو پۆزانە خانمى ماردىنى سەرەتاي گرگرنتى بەهرە و توانا شىعەرييەكانىشى بوو، خوينەرىكى سەرەتايى بەلام باشى ئەدەبىياتى شۆرپشگىرى ئەودەمە بوو... شتىك لە بىركردنەویدا نەبوو دژ بە هەژارىي بوەستىتەو، نەك هەر ئەو وەك كچى دكتور جەلال ماردىنى و ژنى دكتور مستەفا شوكاك هەمىشە لەو دەترسا تۆمەتى بۆرژوازيبوونى بخرىتە پال، لە بەرئەو گەرجى هەواي غەمپاشا لە سەر دللى زۆر قورس بوو، لە نىهانى خۆشىدا هېچى بو خۆى ئاشكرا نەكرد و ئەوئەي نەدركاند كە ژيانى بەردەوام بو كەستىكى وەك ئەو لە جۆرە كوچەيكى وەهادا ئەستەمە.

من دواي نەغەدە ماردىنى و ئەردەلان هيرانى گەيشتمە كوچەي غەمپاشا. هيرانى گەنجىكى هېمن بوو، ئەويش كورپى حاكىمىكى ناسراو بوو. ئەو كات نەمدەزانى بوچى لەو سەرەتاي گەنجىتەيەو رىگاي كەوتۆتە ناو ئەو شانە زۆر سەرەتايانەي شۆرپشەو، لەگەل مالى دكتور جەلال ماردىنىدا بە خانەوادە نزىك و ناسياو بوون. هيرانى هاوړى مندالى نەغەدە بوو، لەو جۆرە كورپانە نەبوو، هەر كات لە دەورى خۆى كىژىكى

بينى، ده موده ست بير له عه شق و په يوه ندى و شتى و هها بکاته وه . هر يکه مجار که بينيم وهک شوپشگيرىکى رومانسى هاته بهرچاوم، له وانه ي بـرده وام ژيانى تايبه تى خو يان ده خنه دواوه و ده يانه ويـت بـو شوپش بـژين... که سه يرمده کرد وه هابوو وهک خو م له ناوينه يه کى دیکه دا بينم، که سيکى فانه تیکم ده دى که باوه پرى به شوپش له باوه پرى به ئينسان و خودا گه وره تر بوو .

نزار ئيدريس دواه مين که س بوو که هات . من نزارم له و ئيواره دوره وه نه بينيبوو که تيدا له جيبىکى تايبه تيدا له زيندانى پسمامانه وه برديان بو زيندانى گشتى شوپش و پاش ماوه يهک له ويى به فەرمانى سه روک نازاد يان کرد . پوخسار و نيگا و جوانيه کانى هر وه کو خو يان بوون . من تينه گه يشتم چون په يوه ندى بهم شانه سه ره تاييانه ي شوپشه وه کرده ، سه ره تا ناوه که يم بينى شتيک له دودلى و پاراپى دا يگرتم، ناوى نه وانى دى پيکرا نه ئنى بوون، نه و تاکه که سيک بوو که قه بوولى نه کرد بوو ناويکى نه ئنى هه بيت . من ناوى نه ئنيم جه نگيز بوو «که دواتر ته و او جيگاي ناوى راسته قينه ي خو م ده گريته وه» . نه غه ده ماردىنى ناوى رۇزا بوو که دواتر ته و او بيرچوو وه و هه ميشه هر وهک خانمى ماردىنى ناوده برا . هوشه نگ به ناوى بولبولياره وه هاته ناو شوپشه وه ، گه رچى ناوى راسته قينه ي خو ي بوو، به لام هه موو وهک ناوى نه ئنى تيگه يشتين . نزار به ناوى «قه ساب» وه هات و وهک هه ميشه بو شناخ و دلر هق و له خو بايى ده ينواند . له دل وه نه م خرۇش و تيکه لـبـونه وه يم به شوپش لاسه يربوو، که هات و منى بينى، وهک باوه پـر به چاوانى خو ي نه کات، زه رده خه نه يه کى گالته ناميزى گرت و وهک بلـى «ديسانه وه تويت ... ديسانه وه تويت» . بيپاک سه يريکردم و بيحورمه تانه گووتى «هه فال پنده چيـت زه وى له وه بچو کتر بيت که باسده کريت و که س تائيسـتا باش پـيـوانه ي نه کرد بيت» . ئينجا به بيحورمه تيه کى

بىۋىنەۋە گوتى «چىيە .. ھورپى ئەسپكوژ تۆش ھەزەت لە شۆپشىكى
نويىيە؟». ئەۋە سەرەتاي ئەۋ ناۋە بوو كە بە درىژايى شۆپش و تا
ئەمرو ھەندىك كەس بۆ سووكايەتى دەيخەنە دوام «ئەسپكوژ» .

ئەۋ ژوورەي كۆبوونەۋەي يەكەممان تىداكرد، ژوورىكى سارد و
پىرەۋنەقى مالى ھۆشەنگ بوو لە غەمپاشا، دوو بەرەي كۆنى تىدا
پاخرابوو، لەگەل كۆمەلە دۆشەكلەيەكدا كە بولبوليار بە جورىكى
ئەندازەيى رىكى خستبوون، ديوارەكانى پىكرا لە گەچى داكەتوو و
ژەنگرتوو بوون. من دوو پوژ لەۋەۋبەر لە ناۋچە شاخاوييەكانەۋە بە
فەرمانىكى نۆر نەينى سەرکردايەتى شۆپش ھاتبووم تا ھەندىك شانەي
شۆپشگىرپانەي نوي لە شاردا دروستبەكەم و كاروبارى شانە پەرتەۋازەكان
بگرمە ئەستۆ. يەكەمىن كەسەي كە دەبوو پەيۋەندى پىۋەبەكەم ئەردەلەن
ھىرانى بوو. ئەردەلەننى ھىرانى پەيۋەندى بە ھۆشەنگەۋە كرديبوو كە
ھورپى بوو لە زانكو، ھەر خودى ئەردەلەننىش بە جورىك لە جورەكان
نەغەدە ماردىنى ھىتابوو سەر رىگاي خەباتكردن. بەلام ئەۋەي نزارى
ھىتابوو رىزى شۆپشەۋە نەغەدە ماردىنى بوو.

ئەۋ پوژە كە پىكرا لە ژوورەكەدا كۆبوويىنەۋە، من سەرى قسەم گرتە
دەست و سەرەتا بە ھىرشىكى توند بۆسەر بارزانىيەكان دەستم پىكرد.
ئەۋكات جگەرەكيشىكى بىپەروام لىدەرچوويبوو، لە دواي ھەرەسى شۆپشى
ئەيلولەۋە بەردەوام جگەرەم دەكيشا و گەر بۆم بلوايە دەمخواردەۋە.
يەكەي كىك بووم لەۋ كەسە كەمانەي بەرگەي شكىستى شۆپشەم نەگرت و
دۆخىكى دەرونى دژوارم بۆ دروستبوو. لە سەرەتاۋە ئەۋ ھەستەم ھەبوو
كە شۆپش پىرۆسەيەكە دەبىت تەۋاۋ بگىرت، شۆپش شتىك نىيە كە
دەستى پىكرد بى سەرەكەۋەتن بگاتە كۆتايى، شتىكە كە داگىرسا جگە

له سهرکهوتن هيچ نهگهريکي ديکهي له بهردهمدا نيبه . ههلبهت نهو شکسته ترسناکهي شورش، مني تووشي دووئلي و غهموکيبهکي کاتي کرد، وهک خه لکاننيکي زور پيشيکي دريژم هيشتهوه و به غه مباريبهکي بيويينهوه ناواري تاران بووم، وازم له وه شهيتنا بو تهواوکردني خویندن بگه پيمهوه بو زانکو و کاميرايهکي نويم کړي و که وتمه بيروکهي نهوهي بو ژياني داها تووم شتيک بکه م هم له سروشت و هم له شارستانيبه تهوه نزيک بيت . دروستکردني جيگايهک بو نه سپ به خيوکردن و بايه خدان به نه سپسوازي بيروکهي نهو دهمه م بوو . نهوهي نهو دم لهو خوليايهي دورخستهوه، دهستپيکردنهوهي شورش بوو . شورشگيژبوون له هه ندئ قوناغدا وهک نه خووشي ليديت، مرؤف ناتوانيت شورشگيژ نه بيت، لهو دهمه شدا من نهو دهردهم به جوړيکي بيويينه گرتبوو . زورجار بو شورشگيژ گرنگ نيبه له چ به ريه که وه دهست پيده کاته وه، گرنگ نهوهيه جيگايهک هه بيت توره يي و ناو ميدي خو ي به رامبه ر جيهان پيشانبدات . هه ره سي شورش نيمه ي گه يان دبووه پله يهک له دووئلي که جيگاي باوه پ نيبه . هيچ شتيک وهک هه ره سي شورش پياوان تووشي نه خووشي دهروني و جهسته يي ناکات، له بهر نهوهي له ساتيکدا، له چرکه يه کدا شورش ده بيته به شيکي نورگاني جهسته مان، ده بيته نهو شته ي که کو ي ماناي بوونماني له سهر بهنده، له بهر نهوه تيکشکاني شورش هاوشاني نه خووشي و تيکچروني ته ندروستيمان بوو . نهو پوژه ي که له مالي هو شهنگي بولبوليار کو بووينه وه، پوژيکي گرنگي ژيانم بوو... پيئنج که سي توره بووين... بهر له ده سه لات و داگير که ران له خودي ژيان و له گه ردون توره بووين . لهو بي ماناييه قولهي که له بن هه موو شتيک و له پشت هه موو شتيک و له دواي هه موو شتيکدايه . نزار ئيدريس دواي گه پانه وهي بو شار له قه سابخانه يهک کار يکردبوو، به راستي کاري سهر پريني مه پ و مانگا بوو، ده يگووت نهو کاره واده کات

بەرگەي ژيان بگرېت. نەغەدە بە جۆرېك لە جۆرەكان لە ھەموو شتېكي دنيا ناپازىي بوو، ھۆيەكى ديارىكراوى بۆ ئو ناپازىبوونە نەبوو، بەلام دلنابوو خودى ئو ناپازىبوونە جوانىدەكات... «مروفي ناپازى ھەمىشە مروفيكى جوانە» لە سەرەتاي كۆبوونەوھى ئو پۆژەماندا وايگوت. ئەودەم ئەوھى لە ژنى دكتورېك نەچېت، ھۆكارى ھەموو ھەولېك و پەفتارىكى بوو. ھۆشەنگىش سولتانى غەمپاشا، ھەك ناومىدېكى گەرە دەھاتە شۆرپشەو، شۆرپشگىتپوون لاي ئو جۆرېك بوو لە ئاشكراکردن و پاگەياندىنى ناومىدېيەكى ئەبەدى.

ئو پۆژە بۆ يەكەمجار ھەستم بەبوونى شتېكى نااسايى لە نىوان نەغەدە ماردىنى و نزار ئىدرىسدا كرد. لە سەرەتاوھ گومانىكى قولم بەرامبەر خانمى نەغەدە ھەبوو، پېم قەبوول نەدەكرا، ژنى دكتورېك كە لە خىزانىكى دارايە بەوجۆرە لەگەل چوار پياوى بېپاشەپۆژ و سەرکەشدا تىكەل بېيت. ئەوكات باوھپم بەو نەبوو كە دەشېت مروف ھەبېت، ھەر بە سروشت و بە پىكھات نەگىر و نادەستەمۆ بېت. سەيرىشم لىھات كچېك بەو نىگا و يقارە نەرسىتۆكراتىيەوھ دلېكى وھە شۆرپشگىتپانە لە سىنەيدا بېت... بەلام با ھەرگىز لە ناسىنى مروف و نھىنېيەكانىدا پەلەنەكەين، دوايى ئەم چىرۆكە پىماندەلېت لە پشت خواستى ھەر كەسىكمانەوھ چ نھىنېيەك وھەستاوھ.

ئو پۆژە پلانمان دانا، عادىلى مامە بكوژىن يەكېك لە پياوھ نزىكەكانى دەولەت كە گەلېك بەدناوانە كارى بۆ فاشىستەكان دەكرد. ئەوھ سەرەتاي ئىشكردنەكانمان بوو پىكەوھ... بەلام كۆتايىەكانمان بە كوئى دەگات، ئەوھ دەبېت عومرېكى درىژ بوھستىن و رابمىتىن و بىرىكەينەوھ.

دوای سی و دوو سال له کۆبوونه وه که ی غه مپاشا

دوای سی و دوو سال له و رۆژه، له به یانییه کی نیساندا، به هیمنی به سهر پله که کانی کۆشکه که ی نه غه ده ماردینیدا سهر که وتم. خۆی له قاتی سینه م له پۆییکی ناویشمدا پیشوازی لیکردم، کراسیکی شیقونی کورتی له ژیر پۆیه که وه له به ردا بوو. ههردوو کمان نیشانه ی تپه پینی کات و تۆزی سهرده مه کان له سهر پوخسارمان نیشتبوو. ههردوو کمان زیاد له پتویست قه له و بوو بووین، نه و بۆنی عه تری «دۆلچی گابانا» و من بۆنی عه تری «بۆس» م لیده هات، نه و پۆییکی ژنانه ی گۆلدار ی گرانی له به ردا بوو، ژوره که ی پرپوو له ئینجانه ی هه مه جۆری کاکتۆس که هه ندیک بازگانی تایبه ت له باشووری ئاسیاوه ده یانه پنا، به رامبه ر ته له فزیۆنیک ی پلازمای زۆر گه و ره دانیشتبوو و له که نالی «ئیم بی سی» سه یری به رنامه یه کی تایبه ت به خۆلاوا زکردنی ده کرد. کچه کاره که ریکی نیپالی له نزیکیه وه تۆزی نیشتووی دوای خۆلبارینه کانی دوینی ی به سه پرایه کی تایبه ت له سهر گه لا و گۆله کان ده سپری و ناوی ناو حه وزی ماسییه کانی ده گۆپی. که من گه یشتم، نه غه ده به لوتفه وه ده نگ ی به رنامه که ی کز کرد و وه ک ژنیک قه له وی و ته مه ن ه یچیان له په فتاره سه یره کانی نه گۆپی بی ت، به ده نگ ی که می ک نوسا و که له ه یچدا له ده نگ ی سه یراوی کیژی کوچه که ی غه مپاشا نه ده چوو، پینیگوتم «جه نگیز، به خیری بی ت... بیوره نه م نه زیته م خسته ته به ر. بیوره، به لام بیستومه ده ته وی ت یادگارییه کانت بنوسیته وه. باشه، باشه... کار یکی باش ده که ی ت. تۆ چۆنیت کاکه گیان. حه زده که م پیک و راستیم له گه لت، بیستومه ده ته وی ت باسی منیش بکه ی ت، باسی نه و کۆبوونه وه یه بکه ی ت

که له وێوه ژيانی شوپشگێرانه مان دهستی پێکرد، کۆبوونهوه که ی غه مپاشا و هه موو روداوه کانی دواتریش. هه موو شتی که له سه ره تاوه بگێرپته وه ... شتی خراپت ده رباره ده بیستم. ها ئه وه م بیستوهه. گه ر قسه که راسته پێمبلێ ... چونکه منیش ده مه ویت له حیکایه ته که دا کلکێکم هه بیته ... ده مه ویت کلکێکم هه بیته».

من به حورمهت و شه رمیکه وه کلاوه که مم داگرت، به سه رێکی په وتاوه ی زل و جووتی چاوی بچکۆله و سمیلێکی تاشراوه وه، سه رێکی قوولم کرد. دلنیا بووم به زه یی پێمدا دیته وه، دلنیا بووم به درێژایسی ژيانی به زه یی به مندا هاوتۆته وه، بێته وه ی گوێ به به زه یی خانم بده م که ماوه یه ک بوو به چاوی به زه ییه وه سه یری هه موو که سی ده کرد، به شه رمیکه وه که شه رمی ناچاری بوو گووتم «خانمی گه وره مان. به دلنیا ییه وه، به دلنیا ییه وه، من خولیا یه کی وام هه یه، سه رده می ئێمه پێوستی به شایه تی که سێکی ده ستپاک هه یه که شته کان وه ک خۆیان بگێرپته وه ... وه ک هه بوون ... من له سالانی رابوردودا پۆژانه یادداشته کانی خۆم به وردی تۆمار کردوه، به ئێن خانم هه تا ده توانم بلێم ژۆر ژۆر به وردی، هه یج شتیکی گرنگم جێنه هێشتوه که له سه رده می خۆیدا روویدا بیته».

خانمی نه غه ده گووتی «ده بیته گویت له من بیته. من نازانم تۆ چی ده نوسیت. به لام هه رچییه ک بنوسیت من له ناویدا ده بم، ده زانم من له ناویدا ده بم». چاوانی که مێک کزیو بوون. قژی به بۆیه یه کی سوریاو بۆیه کردبوو، له قوناغێکی ته مه ندا بوو که هه ندیک بیبینن و بلێن «ئوه، خانم چه نده په یربووه»، هه ندیک دیش بلێن «نا وه ک خۆیه تی ... له گه ل پۆژانی گه نجیدا شتیکی ئه وتۆی نه گۆراوه». ئه و قوناغی هه م ئافره تان و هه م په یوان تێیدا ده که ونه دوولێیه کی قووله وه ده ره ق به جوانی و شیوه یان، ئیدی نه په یوان به ئاوینه ده مینیت، نه به چاوی خۆیان، نه به قسه ی خه لک. هه میشه په یوستیان به وه ده بیته گوێیان

له ستایشی ئه‌وانی دی بیئت، بۆ ئه‌وه‌ی بپروا نه‌دۆرپینن و له ناخه‌وه هه‌ستییکی قوولی لاوازی دایان نه‌گرت. به‌ئێ نه‌غه‌ده ده‌نگیشی شتیکی له گه‌ری و هه‌ناسه‌ی تۆنی پیریتسی تیکه‌وتبوو، به‌ پێچه‌وانه‌ی جارانه‌وه که ده‌نگیکی ژنانه‌ی سه‌رنج‌پراکیش و ئاره‌زووبزۆینی هه‌بوو. من به‌ سه‌ره گه‌وره و که‌چه‌له‌که‌ی خۆمه‌وه، به‌و چاوانه‌وه که تیروانین و وردبوونه‌وه‌ی دووردریژ کزیانکردبوو، به‌و بیعه‌قلییه‌وه که نه‌ده‌بوو تییکه‌وم، گووتم «ئوه خانمی ماردینی، بیگومان من ناتوانم ئه‌م چیرۆکه بێ تۆ بگێرمه‌وه. له راستیدا ئه‌م چیرۆکه بێ تۆ ناگێردریتته‌وه، جگه له‌وه گه‌ر بیئت و تۆ له چیرۆکه‌که‌دا نه‌بیئت تامیکی نابیئت». ره‌نگه ئه‌و رسته‌یه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ی من بوویت، به‌لام ئیستا دلنیا، به‌بێ ئه‌و رسته‌یه‌ش شته‌کان هه‌مان پێگایان ده‌گرت و چاره‌نوسی من به هه‌مان گوزه‌ری دیاریکراودا تیده‌په‌ری. نه‌غه‌ده ماردینی زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌ی گرت و گووتی «جه‌نگیز ژیان هه‌ردووکه‌مانی زۆر شه‌که‌تکرده». تینه‌گه‌یشتم مه‌به‌ستی چیه، به‌ پێکه‌نینه‌وه گووتم «نا خانم، من و تۆ له خۆشبه‌خته‌کانین... هه‌ردووکه‌مان له خۆشبه‌خته‌کانین. هه‌ر ئازاریکه‌مان دیبیئت زه‌مانه‌ بۆی ژماردوین، ئیستا له هه‌چمان که‌م نییه و ئیوه‌ش بوونه‌ته ژنیکی ناودار و به‌خته‌وه‌ر». به‌ که‌میک تیغکرینه‌وه گووتی «بۆ ئه‌وه نالیم. نا جه‌نگیز گیان بۆ ئه‌وه نالیم... به‌ هه‌چ جۆریک ئه‌وه نیاز و مه‌به‌ستی من نییه. له‌و پوه‌وه نه‌ گله‌ییم هه‌یه، نه‌ ده‌عوایه‌کت له‌گه‌ڵ ده‌که‌م، به‌لام قسه‌م له جۆره شه‌که‌تییه‌که که زه‌مانه‌ بۆی ئازمێردیئت، باسم له‌وه‌یه جۆریک له خۆشبه‌ختی هه‌یه مرۆف زۆر غه‌مگینه‌ده‌کات... جۆریک له خۆشبه‌ختی هه‌یه خراپتره له ئازار... زۆرجار واهه‌ستده‌که‌م ئیستا و دوای ئه‌م هه‌موو سه‌اله‌ی خێروخۆشی له ولاته‌که‌دا، تۆزیک پتووستیم به‌ ئازاره... پتووستیم به‌ ئازار. راستیئت ده‌ویئت جه‌نگیز بیری غه‌م ده‌که‌م... بیریده‌که‌م. به‌س ناتوانم غه‌م هه‌بیئت، ئه‌وه په‌ریشاننده‌کات،

چەند ۋەختە ھەولەدە ھەممە ھەببەت، چونكە بىن غەم ھىچ شىتتىكى تر لە ژياندا تامى نەماوە. تۆ ھەست بە ۋە ناكەيت؟ من لە مېژە ھەستدە كەم نىووم مردو، بەردەوام خۆم ۋادىتە پېشچاۋ ۋەك ئىفلىجىم ۋە لاىەكم لە كار كەوتبەت. تىكەلەيەك ھەيە لە ھەست ۋ ئىحساسات كە پۆزانی گەنجى ھەستم پىدە كرد، ئە ۋەم نەماوە. ئەي تۆ... ئەي تۆ چۆنەت؟ سەردەمىك لە بىرمە پىت گوتم ھەمان دەردى منت ھەيە».

من دەمزانی خانم باسى چى دەكات، سویند بە ھەموو ئەستىزەي ئاسمان ۋ بە ژيانى ھەموو بوونە ۋەرانى سەر زەوى، دەمزانی دەيە ۋىت بلىن چى. بە لآم خۆم لى نادىدە كرد، گەرچى لە ناخو ۋە تورە بووم، گەرچى نە دەمزانی بۆ ئىستا داوى ئە ۋە ھەموو سآلە بانگم دەكات ۋ وام پىدە لىت، بە لآم گوتم «خانم نيازتە چى بلىت. ئە گەر مەبەستت ئە ۋەيە كە تۆ لەم ژيانەي ئىستات نارازىت، ئەم ژيانەي كە گەلىك خۆش بەختانە ئامىزى بۆ كردووتە ۋە... بە ۋە نارەحت ۋ ئەفسوردە دەبم، چونكە ئەم سالانەي داويى ھەمىشە تۆم بە نمونەي خانمى سەر كەوتو زانىو ە كە خەونىكى گە ۋرەت ھەيە ۋ داوى دەكە ۋىت، خۆت لە من باشتر دەزانىت كە تۆ چ رىنگايەكى دوور ۋ درىژت برىو ە... بە پىچە ۋانەي مە ۋە كە جگە لە ۋەي ۋەك جالجالۆكەيەكى پىر ۋ مەلعون لە ناو ە پاستى توپىكى تارىكدە دانىشتووم ۋ بىوچان سەبرى دۇنيا دەكەم، ھىچى دىم نە كردو ە». خانم بە سەرسامىيە ۋە سەبرى كردم ۋ گوتى «چۆن ۋادە لىت، جەنگىز... چۆن ۋادە لىت. تۆ بەرپرسى بە شىكى گرنكى لە دەزگاي ئەمىنيەتى شۆرش. تۆ ھەمىشە پۆستى گرنگ ۋ شوينى گرنگت بوو، ھەرگىز سەبرى كە رىكى بىلايەن ۋ مردو ە بوو یت. تۆ كە سىكى بە ناگەيت... دەمانىك بە شەيتانى شۆرش بانگيان دە كردىت، بىرتچۆتە ۋە». كآو ەكەم خستە ۋە سەرم ۋ بە ئە دەبىكە ۋە كە بوو ىو بە بە شىكى ھەمىشەيى كاراكتەرم «بە تايبەت كاتىك بە رامبەر بە بەرپرسانى گە ۋرە دادە نىشتم» بە ئەسپايى گوتم

«نا خانم بيرم نه چۆته وه . مرۆف شتى واى بيرناچيته وه . نهغه دهى ئازيز، سوپاسى لوتف و تيزى ياده وه ريتان ده كه م . به لام من هه ميشه بينه ر بووم... ئه وهى ده بيت هه ميشه به وردى سه يرى دونيا و سه يرى ناوه وهى ئينسانه كانى تر بكم، په يوه ندييه كى ئه وتويان به وه زيفه كه مه وه نه ماوه . له راستيدا ئه وه له ميژه بووه به خولياى تاييه تى خۆم و بووه به نه خۆشيه ك كه له ناوه وه ئازارم ده دات . ئه وهى بزاتم چى له ناوه وهى ئينسانه كاندا رووده دات، له وه زيفه ي ديرينى خۆم كه كۆكرده وهى زانياريه تيه پيه وه و بووه به خوليايه كى كوشنده بۆ تيگه يشتن له ئينسان، ئه م جانه وه ره ي كه هه چ هيزيك نيه بتوانيت لى تيگات، نه له به رنه وهى هه چ كه سمان له وى ديمان ناچين، به لكو ئه مرۆ تا سه بى په نگمان ده گوپيت و ده شيت بين به بوونه وه رى دى... ئه وهى زۆر ئازارمه دات ئه وه يه هه موو عومرم بۆ تيگه يشتنى ئينسان دانا، بۆ چاوه ديتر كردنى، به س ئينسان له حه ربايه كى بيپه رنگ زياتر هه چ نيه» . به هيمنى وه ك چه قويه كى كوشنده به سه ر دلندا بكات، گووتى «به لى وه ك خۆت... به لى وه ك خۆت» . ويستم بلّيم، به لى خانم وه ك من، وه ك تۆ، وه ك هه موومان، وه ك هه موو ئه و كه سانه ي پۆژيك له شوپشدا بۆ په نكيك ده گه رايين، به لام هه م په نكي خۆمان دۆراند و هه م هه چى ديشمان نه دۆزيبه وه . به لام دلنبا بووم، پرسته ي وا كوشنده ده ردم گرانتر و سزام خيراتر ده كات .

نهغه ده تازه چاويلكه ي پزىشكى به كارده هينا، له وه ويه ر هه ميشه جووتى چاوى پۆشن و پرشن گدارى هه بوو، هه ناسه يه كى هه لكيشا و له جى خۆى هه ستا و په رده نوئى و قه شه نكه كانى ژووره كه ي ته واو لادا . تيشكيكى زۆر هاته ژووره كه وه و منى له پوناكييه كدا نوقمكرد كه گه ليك تيز و ئازاربه خش بوو، له ميژبوو حه زم له تيشكى زۆر نه بوو، له ميژبوو به رده وام به ره و تاريكى هه لده هاتم و كاتى تاييه تى

گەرپانم تەنیا شەوان بوو... شەوانی درەنگ... دەمێک کە ئینسانەکانی تر دەتوانن من و هەموو شتیکی تر فرامۆشبەکن. هەلبەت حەزم لە تاریکی پەیوەندی بەووە نەبوو کە پەفتار و رەوشتی شەمشەمە کوێرانم گرتبێت، بەلکو دەگەرپایەو بەو ئەرێ و راستییە غەمگینەیی کە شەو باشتەری کاتە بوو لە یادکردنی دنیا، بوو نوعمەبون لە بێرەنگییەکی قوولدا. شەو هیچ نییە جگە لە کۆتایی هەموو جیاوازییەکان، سەرکەوتنی پەهای یەک پەنگ کە کۆتایی بە هەموو هەمەجۆرییەکی ترسناک دەهێنێت. ناوازیی ئینسان... بەلێ ئێوە دەردە کوشندەکە، ئێوە سەرچاوەی نازارەکانمانە، گەر هەموو سوورنەبین لە سەر ئێوەی کە مەخلوقاتێ ناوازیین، هێندە نازارمان نابێت. لە شەودا کە مۆرفەکان دەخەون کە تاریکی دادێت، هەموو جیاوازییەکان دەخەون و ئینسان دەچێتەو سەر پەسەنە بێسوود و ناچیزەکەیی خۆی. دنیا جەوهرە راستەقینەکەیی خۆی دەردەخات کە یەک پەنگی و تاریکییە. تاریکی جەوهری گەردونە، لە گەردوندا هیچ شتیکی لە تاریکی زۆرتر نییە، ئێوە شامی هەموو شوێنەکانە، هیچ شتیکی نییە لە تاریکییەو نەهاتبێت... نا، من زۆلمەتپەرست نیم، بەلام دەزانم تاریکی هەموومان بەکدەخاتەو، هەموومان دەگێرێتەو بوو ئامیزی یەک شتی قوول و بێسنوور، یەک پەنگ لە ناویدا جیاوازییە بچوک و سنووردارەکانمان نرخیکی نامێنێت و تەنیا هاویەکی و وەکەکیمان بوو دەهێلێتەو.

پوناکێ لە ژوورەکەیی خانمی ماردینیدا گەرچی گەلەک خواکرد و سروشتی بوو، لە خۆری راستەقینەو دەهات، بەلام بوو ئیستیک وامدەزانی هەلەم و هەموو ئێوە نورانە لە پڕۆجیکتەری گەورە گەورە و دین و پوو لە ژوورەو دەکەن. لەو کاتەدا وەک شتیکی دێرینی بەیادا هاتبێتەو، بە ئێسپایی گووتی «دەشیت من و تۆ چەندی دیکە بژین... چەندی دیکە؟». من و ئێوە لە سەرەتای پەنجاکانی تەمانماندا بووین،

من چند سالتیک له و گوره تریبوم. به پیکه نینه وه گوتم «واده زانم شتیکمان به به روه مابیت». چ وه لامیکی بیمانا بوو نه وکاته به زارمدا تیپه ری... چ وه لامیکی بیمانا بوو.

له ناکاو له ناوه راستی ژوره که دا وه ستا، قه له و بیون که میک کورتیکرد بووه وه، به لام به هییه ت و یقاریکی له پاده به دهره وه وه، گوتمی «پیتوایه هه قی نه وت هه یه یاده وه رییه کانت بنوسیته وه؟». شتیک له نیگه رانی، له زویریون له ده نگیدا بوو که گه لیک کتوپر و ناکاو هاته سرئی، گوتم «واده زانم یاده وه رییه تاییه تیرین شتی نینسانه. گه رچی من رقم له وه یه مرؤف زؤر پئ له سر تاییه تمه ندیی خوی دابگریت، به لام نه غه ده خان یاده وه رییه فریویکی گه وره ی هه یه. گه ره رامؤشبیکه یه، ناهیتلایت بخه ویت. ناهیتلایت پشوویده یه، ناهیتلایت ژیانیکی ناسایی بژیت».

به سه رسامییه وه سه ییرکردم و گوتمی «یاده وه رییه شتیک تاییه تی نییه، به لکو نه و به شه ی مرؤفه که مولکی خوی نییه، نه وه ی به عه قلماندا ده گوزه رییت مولکی خؤمانه، نه وه ی به خه یالماندا ده پروات هه روه ها هر مائی تاییه تی خؤمانه و بو خؤمانه و که س کاری به سه رییه وه نییه، به لام نه وه ی له یاده وه ریماندایه، نا .. جه نگیزی برام. نه وه به ته نیا مولکی ئیمه نییه». گه پرایه وه سه ر کورسییه که ی و به شتیک له غه مه وه گوتمی «که واته جه نگیز، ده ته ویت یاده وه رییه کانت بنوسیت و باسی منیش بکه یه ت». من جاریکی تر کلاوه که م داگرت و به پیدارگرتنیکی گه مزانه وه، گوتم «به لئ خانم... ده مه ویت و ابکه م». زه رده خه نه یه کی گرت... بو یه که مجار پیریم به پوونی له پوخساریدا بییی. به رامبه رم دانیشته وه و وه ک باس له کاره ساتیک بکات، گوتمی «ده ته ویت باسی لیفتانانت و نزار ئیدریسیش بکه یه ت .. یه عنی ته واوی چیروکه که بگپرتیه وه؟». نه وه نه و ساته بوو که ده بوو من بوه ستم

و بېرىكەمەو. تا ئەو كاتە نەمدەزانى بە چ ھېمنى و نارامىيەكى ساردەوہ باس لە شتېكى ترسناك دەكەم. بە لام بېئەوہى دوودلېم، بە نارامىيەوہ سەيرمكرد و گووتم «دەمەوئت ھەموو چىرۆكەكە بە باشترين شىئوہ بگىرپتەوہ». بە ھەمان ھېمنى خۆپەوہ، كە دالنيابووم ھېمنى پېش گەردەلوولە، وەك دايكىك بە دەست كورپىكى ھەرزەكارىيەوہ گىرۆدەبوويئت، سەيرىكردم و گووتى «دەتەوئت ھەموو چىرۆكەكە بە باشترين شىئوہ بگىرپتەوہ. بېئەوہى بېر لە دەره نجامەكانى بكەيتەوہ، بېئەوہى بېر لەوہ بكەيتەوہ دواتر چى دەبېت و دەشېت خەلك چى بلىن و چۆن تىبگەن».

لەو ساتەدا تەواو ئاشكرايوو، بۆ ئەوئەندە دەترسم... سەرم دانەواند و گووتم «خانم تكادەكەم پەردەكان دابەوہ، بەرگەى پوناكى زۆر ناگرم». ئەو تيشكە زۆرەى ھاتبووە ژوورئ بە راستى ئازارى دەدام. ھەستا و كەمىك نزيكبووہوہ، بۆنى عەترەكەى تەواو سستىكردم، دەستى گرتم و گووتى «گوئىگرە جەنگىز. دەبېت واز لە بىرۆكەى نوسىنەوہى ياداشتەكانت بەئىنيت... ئەوہ بۆ تۆ نابېت، بۆ كەسئىك نابېت كە نھئىنى زۆر گەورە گەورە دەزانئت. ئەوہ بۆ كەسانى وەك تۆ نىيە... تىدەگەيت، تۆ بەرپرسئىكى گرنگى دەزگای ئەمنىيەتى شوپرشيت... بەرپرسئىكى گرنگى ئەو دەزگايەيت، كەس نىيە لە جىگا و پلە و پاىەى تۆدابېت و كارى وەھا بكات. ئەوہى تۆ دەيكەيت يارىكردنە بە ناگر... يارىكردنە بە زىانى خۆت». كەمىك پالمدايەوہ و ھىچم نەگووت.

لەو كاتەدا چەندىن سەعات پئىكەوہ دەستيانكرد بە لئىدان، وەك ئەوہى دەستىكى ئەفسوناوى چەندەھا كاتژمىرى جىاوازى پئىكەوہ لە سەرىك چركە كۆكردبېت. لە ھەموو ژوورەكانى مالى خانمى ماردىننىيەوہ، بەندۆلى گەورە گەورە دەجولان و وەختىكى نادىارىيان پادەگەياند، من بۆ يەكەمجار سەرم لەو ھەموو كاتژمىرە سوپما كە بەدبوارەكانى مالى

خانمه‌وه هه‌ل‌واسراون، سه‌رم له جو‌له‌ی ئه‌و چرکه‌ژمیرانه ده‌سوپما که بئی پاش و پێش، هه‌موو پێکه‌وه ده‌جولان، وه‌ک ئه‌وه‌بوو خانم له ناو خولیا‌یه‌کی گه‌وره‌ی پێوانه‌کردنی کات و ژماردنی هه‌موو چرکه‌کانی ژياندا بژی. ویستم لیدیپرسم «ئه‌م هه‌موو کاتژمیره زۆره بو؟». ئه‌و پێشمکه‌وتم و گووتی «جه‌نگیزی برام، سه‌رت نه‌سوپمیت... له‌م خوشکه‌ بیرته‌ تییگه‌. هه‌موو ئه‌و کاتژمیرانه بو ئه‌وه‌یه‌ پیمبلین که کات ده‌پوات. کات شتیگه‌ ده‌پوات و ناگه‌پتیه‌وه‌. بو ئه‌وه‌ی له‌ رابوردوودا نه‌ژیم، بو ئه‌وه‌ی بزاتم که هه‌مووی تیپه‌پیوه‌ و مردووه‌، هه‌ر کات گویم له‌ ده‌نگی ئه‌و به‌ندۆلانه‌ ده‌بیت زیاتر دلنیا‌ده‌بم که له‌ رابوردوو دوورده‌که‌ومه‌وه‌». سه‌یرمکرد بو ئه‌وه‌ی بزاتم ئاخۆ هیچ شتیگ له‌و شاعیره‌ی ناخی هیشتا له‌ ناویدا زیندووه‌... ده‌مزانی شاعیریش وه‌ک فریشه‌ وایه‌، که هاته‌ سه‌ر مردن، له‌ هه‌ر به‌شێکی رۆج زووتر له‌ ناخی مرۆفدا ده‌مریت. به‌لام به‌ خویندنه‌وه‌ی پووتی پوخسار نه‌متوانی بگه‌مه‌ شتیکی دیاریکراو، نه‌متوانی بچمه‌وه‌ سه‌ر ئه‌و پاستییه‌ی له‌ میژبوو به‌ پوونی ده‌مزانی. که کاتژمیره‌کان بیده‌نگبون، گووتی «که هه‌ستتکرد کات چه‌ند به‌ختیاری ده‌پوات، ئیتر ناتوانیت بیه‌ر له‌ رابوردوو بگه‌یته‌وه‌». له‌ کۆتایی هه‌موو پرسته‌یه‌کدا جوانیه‌کی دوور و دیرین و مردو له‌ پوخساریدا ده‌رده‌که‌وته‌وه‌. جوانیه‌ک هه‌ستمده‌کرد، پتر جوانی ناو خه‌یالی منه‌، نه‌وه‌ک جوانی سه‌ر پوخساری نه‌مرۆی ئه‌و. دواجار بو ئه‌وه‌ی هیممبکاته‌وه‌ هاته‌ ته‌نیشتمه‌وه‌ و گووتی «پیمبلین، جه‌نگیزی پیه‌ر... هیلاک بویت... ماندوو بویت له‌ پاکردن یاخود چی. ته‌نیا ئه‌وانه‌ یاداشتی خۆیان ده‌نوسنه‌وه‌ که هه‌ستده‌که‌ن نزیکن له‌ کۆتایی». من سه‌رم دانه‌واند و به‌ شه‌رمه‌وه‌ گوتم «یاده‌وه‌ری گه‌وره‌ترین دۆزمنی ئینسانه‌، چونکه‌ تاکه‌ شوینیکه‌ هه‌قیقه‌ت وه‌ک خۆی هه‌ل‌ده‌گریت. هه‌موو ئازاره‌کان له‌ وێوه‌ دین، هه‌موو شتیکی مرۆف ده‌توانیت درۆبکات، یاده‌وه‌ری نه‌بیت». جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند و به‌ر له‌وه‌ی مژی

يەكەمى لىبىدات، قاچى خىستە سەر قاچى و شتىك لە پېستى لە ژىر كراسە شىقۇنە سوورەكە يەو دەركەوت، سەيرىكى ھېمنى منى كرد و بە دەنگە ژنانە ئەرستۆكراتىيەكە يەو، گووتى «ھەموو ژيانم رقم لە ھەقىقەت بوو». بە پىنگەننەو ھە گووتم «رق لەگەل ھەقىقەتدا چ سووڭىكى نىيە. رق ناتوانىت پىنگرى لە ھەقىقەت بكات. ھەقىقەت يەك چارەى ھەيە، ئەوئىش ئەوئە بەرگەى بگرىن». ماوئەك بېدەنگ بوو، ھەك ئەوئەى بېوئەت بەو بېدەنگىيە بمخانە دووڭىيەكى قوللەو، ھەك ئەوئەى دۇنيا بېت دەتوانىت بەبېدەنگى گووشارىكى ھەا بكات كە بە وشە ناتوانىت. دواتر زۆر بە ھېمنى ھەك شتىكى سادە و ناسايى بلت، گووتى «ئاكادارم ھەر تۆ نىت كە دەتوئەت ياداشتەكانت بنوسىتەو... ئاكادارم... راستىيەكەى حىزب ئاكادارە، شەخسى سەروكيش ئاكادارە». ھەك ئەوئەى وابوو بخنكىم، ھەك ئەوئەى وابوو ھەناسەم لىبېرېت، ھەستمكرد پىوئىستىم بە ھەوا و بېدەنگى و پشووئەكى درىژە، بەلام بىئەوئەى خۆم ئاشكرا بكم، پرسىم «كىتى تر ھەيە يادەوئەى خۆى بنوسىت... كىتى تر؟». لەو ساتەدا دۇنيا بووم شتىك دەزانىت، دۇنيا بووم شتىك دەزانىت... شتىك تەواو لىتى دۇنيا نىيە. بىئەوئەى ھەلامبەداتەو، ھەستا و پشتى تىكردم، گووتى «جەنگىز جارىكى تر بېر لە ھەموو شتەكان بكەرەو. يادەوئەى بىيەكانى تۆ موئكى خۆت نىيە... ھىچ كەسىك لەم ولاتەدا يادەوئەى موئكى خۆى نىيە...». بىئەوئەى ھىچ بلتەم لە جىگەى خۆم ھەستام، ھىشتا دەنگى بەندۆلى سەعاتەكان لە سەرمدا دەزىنگانەو، بە ھېمنى چاوم نوقاند و دەستىكم بە سەرمدا ھىتا. لە مېژبوو وا نەلەرزى بووم... كە كلارەكەم گرت بە دەستەو، ھەستمكرد دەستم دەلەرزىت، زۆر دەلەرزىت، لەرزىك، نەلەرزى ترسە و نەلەرزى پەشىمانى، بەلكو لەرزى تورپەيە. لەو ساتەدا دىمەنى ئەسپە كوژراوھەكانم ھاتەو ياد. دەنگى بەندۆلى سەعاتەكان و دىمەنى ئەسپەكان لە خەيالەمدا تىكەلبوون. ھەك ئەوئەى ژوورەكە پىوئەت لە

هه ناسه‌ی ئه‌و ئه‌سپانه‌ی له پسمامان چه‌ندین ساڵ له‌مه‌وبه‌ر كوشتمن،
 وابوو وهك ئه‌وه‌ی به‌گه‌وره‌ی له‌ به‌رده‌مدا بن، وهك ئه‌وه‌ی هه‌لمی
 سینه و بوخاری چه‌سته‌یان به‌رچاویان گرتبم. وهك ئه‌وه‌ی له‌ به‌رده‌مدا
 هه‌ستنه‌ سه‌ر پێ و به‌ هه‌یمنی بوه‌ستن... به‌ نێوان تارمایی ئه‌سپه‌كاندا
 به‌ره‌و پووی خانم پۆیشتم و به‌ ده‌نگی كز گووتم «خانم من باسی
 هه‌قیقه‌ت ناكهم، هه‌قیقه‌ت ناگێر مه‌وه... ته‌نیا ئه‌و شتانه‌ ده‌نوسم كه
 دیومن، ئه‌و شتانه‌ كه‌ له‌ ناویاندا ژیاوم و منیان دروستكردوه. منیان له
 وه‌فای پفعه‌ت به‌گه‌وه‌ گۆپوه‌ بۆ لیاوا جه‌نگیز. ئه‌و شتانه، ئه‌و شتانه
 و به‌س». بێنه‌وه‌ی سه‌ه‌یرمبكات، هه‌ستیکرد هه‌موو گیانم ده‌له‌رزیت،
 بپووستی خۆم عاره‌قیکی ساردم ده‌رده‌دا و وشه‌كان له‌ گه‌رومدا ده‌خنكان.
 بپێنه‌وه‌ی ئاوپیداته‌وه، له‌ ناوه‌راستی ژوره‌كه‌دا وه‌ستا و گووتی «جه‌نگیز
 برۆ... برۆ، چه‌مامیکی گه‌رم بکه‌ و بییری لێبکه‌ره‌وه... برۆ... به‌لام
 بزانه‌ یاده‌وه‌ریت مو‌لکی خۆت نییه‌».

یه‌ كه‌مین نه‌ینی گه‌وره‌ی ژیاوم

هه‌موو كه‌سیك شتیکی هه‌یه‌ نایببیت، منیش له‌و یاسایه‌ به‌ده‌رنیم.
 راسته‌ پۆسته‌كه‌م وهك فه‌رمانبه‌ریکی به‌رزی ئاسایش پێگای ئه‌وه‌تان
 لێده‌گرت باوه‌ر به‌ هه‌موو شتیكم بکه‌ن، به‌لام له‌ راستیدا منیش خالی
 نیم له‌ توانای نه‌ینی و به‌هره‌ی شاردراره‌.

پیاوانی ئاسایش له‌ هه‌ر سیستمی‌كدا بن گومان لێكراون، شایسته‌ی
 بپروا نین، هه‌ر كه‌س چه‌زیاو لێبكات كه‌م هه‌ست و بپه‌یاله، به‌ گشتی
 دوورن له‌ پۆمانسیبیه‌ت، له‌ سه‌ر ناماده‌یی هه‌میشه‌گی بۆ ئازاردان و
 سه‌ه‌یركردن و چاوه‌دێریكردنی مرۆف ده‌ژین. هه‌لبه‌ت مرۆفی وه‌ها كه‌

ئىشى چاۋەدىرى و لىپرسىنەۋە و ترساندىنى ئىنسانەكانى ترە، شتىكى تىدايە لە مرۆفى ئاسايى دورىدەخاتەۋە . بە جورىك دەتوانم بلېم پىاوان يان ژنانى ئاسايش، جورە مەخلوقىكى تايبەتن و ئاسان لە ژىر ئەو پۆلىنەدا ناۋەستىن كە بۆ خەلكانى ئاسايى ھەمانە . من واتىدەگەم خوداى گەرەمان كە زەمىن و ئاسمان و مەخلوقاتى دروستكرىد، بۆ ئەۋەى گەردون بگاتە كە مالى خۆى، بۆ ئەۋەى دەرەت و پىنگا بە ھەموو ئەگرە بېشومارەكانى ناۋ ئەم يارىيە گەرەيە بېخشىت، بۆ ھەموو دياردە و بوونەۋەر و دۇخىك پىچەۋانەكەى دروستكرىدە، بۆ پەش سېى، بۆ خور مانگ، بۆ شەو پۆزى خولقاندەۋە ... بۆ ئەۋەى مرۆف لە ھەموو ئەم شتانە تىبگات، ماناى دروستكرىدە، كە ئەۋەش دژىك و پىچەۋانەيەكى ھەيە كە بېمانايىە، ۋەك چۆن پىر پىچەۋانەى بۆشايىە، شوۋىن پىچەۋانەى ناشوۋىن و ئىستا پىچەۋانەى ئەبەدىيەتە . ئەو ساتەى كە فرىشتەى دروستكرىد كەمىك ۋەستا و لە حىكمەتى قوۋلى ئەم بوونەۋەرە جوان و ناسكەى خۆى پاماس . فرىشتە تاكە بوونەۋەرىكى ئەۋە كە زاۋزى ئاكەن و خۆيان ناتوانن خۆيان دروستبەكەنەۋە، لە بەرئەۋە دەبىت خودا يەك يەك دروستيانبكات . دەمىك فرىشتەكان ئاسمانيان پىكرىد و مەلەكوتيان بە جوانى خۆيان پاراندەۋە، يەزدانى گەرەمان خۇشحال بە دەستكرىد گەرەى خۆى كەۋتە بىركرىدەۋە لە دروستكرىد دژىك بۆ ئەم مەخلوقە جوانانە، چونكە ھەموو بوونەۋەرىك بى دژەكەى دەبىتە بوونەۋەرىك كە لە دەرەۋەى ياساى گەردونە، ھەموو بوونەۋەرىك تەنيا لە پىنگاى دژەكەيەۋە دەگاتە كە مالى خۆى ... ھەر شتىكىش سەر بە شانشىنى خودا بىت و لە ژىر مەلەكوتى ئەۋدا بژى، دەبىت جگە لە خۆى دژىك و نەيارىكى ھەبىت، چونكە ھەتا بارى تەعالا خۇشى بە ھەموو تاكىتى و بېۋىنەيى خۆيەۋە دەستبەردارى ئەۋە نەبوۋە كە نەيارىكى گەردونى و سىمبولىكى دژى ھەبىت كە شەيتانە . شەيتان لە دەستكرىد خۆيەتى، چونكە خۆى

ده‌زانیّت به‌بئی بوونی دژئیکی وا به‌هیز و گه‌ردونی، نه‌سته‌مه بگاته که‌مالئی بیسنووی خوئی، که‌مالئیک بوونی ئه‌و له دووباره‌بوونه‌وه و ده‌سه‌لاتی ئه‌و له بیتمانایی و مه‌خلوقاتی ئه‌و له یه‌ک په‌نگی ده‌پاریزیّت. یه‌زدانی به‌شکۆمان، ده‌میک فریشته‌کانی دروستکرد، وه‌ک هر شتئیکی دی گه‌ردون ده‌بوو ئه‌م شاکاران‌ه‌ش پیچه‌وانه‌یه‌کیان هه‌بیّت... دژئیکیان هه‌بیّت، خودای گه‌وره زوو له‌وه تیگه‌یشت که‌ مرؤف به‌ گشتی ناتوانیّت پیچه‌وانه‌ی فریشته‌ بیّت، چونکه جگه له فریشته‌ ده‌ره‌کی و گه‌رۆکه‌کان، جگه له‌و فریشتانه‌ی خزه‌تچی خودان و په‌وانه‌کراری ئه‌ون، له‌ ناو هه‌موو مرؤفئیکیشدا فریشته‌یه‌کی دیکه‌ی شاردراره هه‌یه، سه‌ره‌تا ئه‌وه‌ی وه‌ک جوړئیک له‌ هه‌له‌ی گه‌ردونی و نو‌قسانی له‌ خه‌لقدا ته‌ماشاگرد، به‌لام پاش تیپامانئیکی قوول له‌ ماهیبه‌تی مرؤف، تیگه‌یشت گه‌ر ئه‌و فریشته‌یه له‌ مرؤفدا بیته‌ده‌رئ، گه‌ر له‌ تووی په‌ریزادان خالیان‌بکاته‌وه، بوونه‌وه‌ریکیان لیده‌رده‌چیت له‌ دپنده‌کانی دی کوشنده‌تر و له‌ جانه‌وره‌ه بیژمانه‌کانی تر ترسناک‌تر. له‌ کاتی‌کدا ئه‌و ده‌یویست له‌ مرؤفدا، که‌مالئی خوئی بگه‌پننیه‌ ترۆپک و خالیئیکی پۆشن بو کۆتایی خه‌لق دابنیت و له‌ پئگای دروستکردنی ئه‌م موعجیزه‌ گه‌ردونییه سه‌یره‌وه، مانایه‌کی گه‌وره به‌ وجود ببه‌خشیت. ئه‌و له‌ ئاده‌م راما و تیگه‌یشت که‌ مه‌خلوقی وه‌ها ناتوانیّت پیچه‌وانه‌ی فریشته‌بیّت، لی‌ره‌وه له‌ ناو جنسی ئاده‌میزاداندا لقیکی کرده‌وه... جنسیک ئاده‌مین و ئاده‌میش نین... به‌ شیوه له‌ مرؤف ده‌چن و له‌ دلدا مرؤف نین، ئیشیان ئه‌وه نییه مرؤف بن، به‌لکو ئیشیان چاره‌دی‌رکردن و نااسووده‌کردن و سزادان و لی‌پرسینه‌وه‌ی مرؤفه. جوړه بوونه‌وه‌ریکن یه‌زدان دروستیکردن تا به‌نیئاده‌م له‌ بوونی خوئی بخاته‌گومانه‌وه، بیانخاته شوپننیکه‌وه له‌ بوونه‌وه‌ره‌کانی دی قوول‌تر بیر له‌ ناوه‌وه و ده‌ره‌وه، ده‌رون و روکه‌ش، جه‌وه‌ر و مه‌زه‌ر بگه‌نه‌وه. مرؤف بو ئه‌وه‌ی بی‌یت به‌ بوونه‌وه‌ریکی بیرکه‌ره‌وه له‌ خوئی، ده‌بیّت شتئیکی تیدا بی‌ت مرؤف نه‌بیّت،

شەتەك ھەردەم ھەك ھەپەشەپەكە كى ناوھەكە لە تەواوئى جەنسەكە كارەكەت، مەرۆف تا لىواری دەرندە بەگىرەتتەو ھە و ئەوھى نەشانەبات كە ئەو پەردەى لە نەتوان مەرۆف و ئاژەلدا ھەپە، پەردەكەى كراو ھە بەرەن ھە مەشەپە... ئەمە لەم سەردەمەدا ھە بە زەمانى پۇژانەى خۇمان، بە مەجۆرە مەخلوقانە دەلەتەن كارمەندانى ئاسايش. دەشەتە لە دەور ھە زەمانەكەى تەردا ناوئەكەى تەريان ھە بووئەت، دەشەتە لە داھاتوودا ھە زەفەكەيان شەتەكەى دەكە پەت، بەلام ھەك جەنس، ھەك پەگەزەكەى تەبەت كە نەشەيان چاوە دەتەركەن ھە سزادانە، ھە دەمەتتەو ھە. ئە مەجۆرە كارمەندانە كە لە سەر زەوئى ھەك جۆرە جەنسەكەى جەواو لە ئادە مەزادان بەلەوونەتەو ھە، لە ھەموو جەنگەپەكەى دۇنيادا ھەن، پەو لە ھەر ولەتەك، ھەر سەنورەك، ھەر جەنگەپەكەى گەنگ بەكەت دەیانەنەت، جەكە لە كەنە ھە گومانەش ھەچ شەتەك لە چاواندا نەپە، ھەتا كە لە گەل دز ھە تەروەست ھە تەلەكەچەندا دەكەونە جەنگەو ھە، بە ئەو ھە نەپە خەلك بەرەن ھە ئاشەتە ھە ئاسوودەپە جەپەنەى بەچەن، بەلكو بە ئەو ھە بە مەرۆفە خراپەكانى دى بەتەن، ئەو ھە دەرەق بە مەرۆفەكانى تە چەند دەر ھە دەرەبەن، ھەزەكەى تە ھەپە لە سەرور ھەموتانەو ھە ھە ھەموتان دەر ھە ھەزە ھە كوشندەتە، كە ئەمەن. ئەوانە پەچەوانەى تەواوئى فرىشتەن، لە ھەموو سەردەم ھە سەستەم ھە جەنگەپەكەى بەك شەت دەیانجولەتتەت كە ھەلكۆلەنى ناخە ئەنسانەكانى دى ھە ئازاردانى جەستەپانە، خواستەپانە تەبەگەن مەرۆفەكانى دى بەر لە چە دەكەنەو ھە، ھە مەشە نامۆن ھە نەتوان مەرۆفەكانى تەردا ھەك غەربەپەك دەزەن، كەنجكۆل ھە ھەراسانكەر ھە خۇبەپەن، لە بەردەم لاوازدا بە ھەزەن ھە بەردەم گەورەكانەشدا بە چۆكدا دەن، گەر بەتوانن ئەنسان ھەك بوكە شوشەپەكەى يەركەن تەماشادەكەن ھە ئەو يەربەش ھەك ھەزەفە ھە فرەمان سەپەردەكەن، ھەك ھەجەبەكەى بەرەن. ئازاردان ھەزەفەپانە ھە ئەو ئازاردانەش ھەك نەشتەمانەپەروھى دەپەن، ئەو ھە واپان لەدەكات ھەك قەشە

و که‌هنوتی سه‌رده‌مه دیرینه‌کان، وه‌زیفه‌ی چاوه‌دیریی و یاری‌کردن و جه‌سته‌شکاندن وه‌ک وه‌ته‌ن دۆستی و خوداپه‌رستی بیت لایان، چونکه جگه له هه‌لکۆلینی ناخی ئینسان خه‌ونی تریان نییه، ئاماده‌ن به بچوکتترین فه‌رمانی گه‌وره‌کانیان، تا ترسناکترین سنوور ئه‌وانی دی ئه‌شکه‌نجه‌بده‌ن. هه‌لبه‌ت مه‌به‌ستم له هه‌موو فه‌رمانبه‌ریکی بچوک نییه که به‌پێکه‌وت پێگای ده‌که‌وێته ناو ئه‌و کاره‌وه، به‌لکو مه‌به‌ستم له‌وانه‌یه وه‌ک ئاسایش له دایکه‌به‌ن، وه‌ک جنسیک که ئیشیان گه‌وره‌کردن و پاراستنی چاوه‌بزووک و نه‌سه‌ره‌وت و به‌دگومانه‌که‌ی ناو مرۆفه، وه‌ک په‌گه‌زیک به‌ر له‌وه‌ی له ناو کۆمه‌لگاوه له‌دایکه‌بن، له ناو سه‌روه‌شته‌وه له‌دایکه‌به‌ن. ئه‌وانه مه‌خلوقێکی تایبه‌تین، له سه‌ر په‌له‌که‌ی وجودا ده‌که‌ونه نیتوان مرۆف و شه‌یتانه‌وه، وه‌ک چۆن له‌وانه‌یه فریشته‌کان له سه‌ر هێلی هه‌مان ئه‌و پریزه‌ندییه بکه‌ونه نیتوان مرۆف و خوداوه. به‌لێ ئه‌زمه‌ونی دوورودرێژم له‌و بواره‌دا پێمه‌ده‌لێت، پیاوانی ئاسایش هه‌نگاوێک له مرۆف دوور و شه‌قاویک به‌لای ئه‌هریمه‌ندا پۆیشتوون. ئه‌وانیش له جنسیکن که خۆ به خۆ زاوێن ناکه‌ن، گه‌ر ژنیکی ئاسایش و پیاویکی ئاسایش پێکه‌وه هاوسه‌ریبه‌کن، منداڵیکی ئاسایشیان بۆ به‌ره‌م نایه‌ت. ئاسایش بوون جوړه توانایه‌کی شه‌یتانییه که سه‌رچاوه‌کانی ده‌گه‌رێته‌وه بۆ ئه‌و لادانه ترسناکه‌ی خودا له ناو جنسی ئاده‌میزاداندا دروستیکردوه. مرۆف تا نه‌توانیته له جه‌وه‌ری خۆی وه‌ک مرۆف ده‌رچیت، ناتوانیته بیته‌ پیاویکی راسته‌قینه‌ی ئاسایش، ئاسایشیک به‌ دل و پۆج، به‌و نیگا تایبه‌تییه‌وه که هه‌مووتان بینیتانه کاتیکی بۆ کارێک یان بۆ شتیکی لێیان نزیکه‌بینه‌وه، یان وه‌ک دیلیک ده‌که‌وینه ده‌ستیان، جوړه نیگایه‌کی تایبه‌ته ته‌نیا له چاوانی ئه‌واندا هه‌یه... هه‌لبه‌ت که ئیشکردنی ئه‌وان له ده‌زگا‌کانی ئه‌منیه‌تدا وه‌زیفه نییه، واته گونا‌هێکی گه‌وره‌یه فه‌رمانبه‌ری ئاسایش وه‌ک فه‌رمانبه‌ریکی ساده و ساکاری تر ته‌ماشابه‌که‌ین که پۆستیکی

دیاریکراویان هیه و موچه‌یک بۆ ژیان دابینده‌کن. فه‌رمانبه‌ری ئاسایش به‌شیکه له نامیریکی ترسناک، له مه‌کینه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ی نه‌بینراو، که‌سێکه که ده‌زانیت ئه‌م مه‌کینه‌یه چاوێکی زۆر گه‌وره‌ی هیه، چاوێکی ترسناک که وه‌ک ده‌می ده‌عجانێکی گه‌وره ده‌چیته هه‌موو جینگایه‌که‌وه، گوێیه‌کی زۆر گه‌وره‌ی هیه که ده‌یه‌وێت هه‌موو شتێک ببیستیت. مه‌کینه‌یه‌که هه‌ر مروفیکی ساده که‌وته چنگیه‌وه، گه‌ر به‌خت کۆمه‌کیکرد و توانی له ژێر ددانه‌کانیدا ده‌ربچیت و بپته‌ده‌ری، ناتوانیت تامردن ئه‌و گه‌شته سامناکه، ئه‌و چاوه سه‌یرانه، ئه‌و نیگا گوماناییه تیزه له بیرکات. فه‌رمانبه‌ری ئاسایش به‌یانی که ده‌چیته جیکاری خۆی، پێده‌نیته دونیایه‌کی تر. دونیایه‌ک وه‌ک خه‌سته‌خانه‌یه‌کی سامناک وایه که مروف به‌وجۆزه دروستده‌کاته‌وه که خۆی ده‌یه‌وێت... شوێنیکه ئینسانه‌کان پووتده‌کاته‌وه و ته‌ماشایانده‌کات، ده‌یه‌وێت شتگه‌لیکیان ده‌ریاره بزانیته که زۆریه‌ی خه‌لک خۆیان ده‌ریاره‌ی خۆیان نایزانن. من سه‌ر به‌و جنسه بووم، یه‌کیکی گرنگی ئه‌و جنسه‌ش بووم، یاخود ماوه‌یه‌کی درێژ وامده‌زانی سه‌رۆکیکی هه‌یه‌تداری نیو ئه‌و خێله‌م، ژیانیکه دووردرێژ هه‌ولمه‌ده‌دا دلسۆزانه سه‌ر به‌و جنسه‌م. به‌پێی ئه‌زمونی دووردرێژی خۆم له‌ویدا ده‌توانم بلێم که له ئیشی ئێمه‌دا سزا مانایه‌کی گرنگی نییه، جه‌وه‌ری ئیشی ئێمه ئه‌وه نییه مروف له سه‌ر هه‌له و سه‌رپێچیه‌کانی سزا بده‌ین... له هه‌چ کات و له هه‌چ سه‌رده‌مێکدا ئه‌وه ئامانجی ئێمه نه‌بووه. گرنگی لای ئێمه سه‌یرکردنی ناوه‌وه‌ی ئینسان و په‌کخستنی نه‌تییه گه‌وره‌کان و کوشتنی گومانه‌کانی ناو پوچیتێ. پاسته ئێمه هه‌میشه به قازانجی هه‌یزکی دونیایه‌ی کارده‌که‌ین، خزه‌تکاری سه‌رۆکیکی، به‌رگری له ده‌سه‌لاتیک ده‌که‌ین، به‌لام ئیشه‌که‌مان مانایه‌کی گه‌ردونی قوولتر و گه‌وره‌تری هیه، وه‌ک چۆن مه‌لا و پیاوه دینییه‌کان وه‌زیفه‌یه‌کی گه‌ردونیان هیه و مروف بۆ جینگایه‌کی دی ئاماده‌ده‌کن، ئیشه‌که‌ی ئێمه‌ش هه‌مان

مانای دینی هه‌یه، مه‌لاکان واده‌که‌ن مرۆف گه‌وره‌یی خودای بیرنه‌چێته‌وه، ئیمه‌ش واده‌که‌ین مرۆف بچوکی خۆی له‌ یادنه‌کات. بۆ ئه‌وه‌ش ده‌بی‌ت مرۆف له‌ ناوه‌وه بشکێنن، له‌ شوێنه هه‌ره تاریکه‌کانی ناخدا... وه‌زیفه‌که‌ی ئیمه که‌متر دینی نییه له‌ وه‌زیفه‌ی هه‌ر خوداناسیک. ناوه‌وه‌ی مرۆف پڕه له‌ شاخی ره‌ق و تونیلی ترسناک و ترۆپکی عاسی. پیاوی ئاسایش ده‌یه‌وێت به‌ سه‌ر هه‌موو ئه‌و ترۆپک و به‌ناو هه‌موو ئه‌و تونیلا نه‌دا سه‌فه‌ریکات. وه‌ک چۆن کریکاران به‌ چه‌کوش به‌رد ده‌شکێنن، ئه‌ویش کاری شکاندنی دیواره ئه‌ستوره‌کانی ناخی مرۆفه ... ئیشی پاسته‌قینه‌ی هه‌موو ده‌زگا که له‌ وه‌دا کورت نابێته‌وه مرۆفه‌کان بترسێنێت، به‌ لکو له‌ وه‌دایه به‌رده‌وام ئه‌وه بیه‌ر مرۆف بخاته‌وه، چ بوونه‌وه‌ریکی لاواز و بیده‌ریاز و که‌م ده‌رفه‌ته. بیه‌ری بخاته‌وه که دوا جار ئه‌و هه‌ر پێگایه‌ک بگرێته به‌ر، به‌کێک هه‌یه ده‌توانێت پێگا‌کان بگورێت و بیانخاته‌وه سه‌ر دۆزه‌خ. به‌ کورتی پیاوی ئاسایش ئه‌و که‌سه‌یه که ناهێلێت مرۆف چێژ له‌ سه‌ره‌خۆبوونی خۆی وه‌ر بگرێت. ئیشی مه‌کینه‌که ئه‌وه‌یه نه‌هێلێت خه‌یالی ئینسانه‌کان بۆ دوور به‌روات، ئیدی دنیا هه‌ر شتیک دروستبکات جی‌گای گومانی سه‌رۆک و سه‌رکارانی سه‌ر نامێره‌که بی‌ت، ئه‌وان له‌و مه‌کینه گه‌وره‌یه‌دا ده‌به‌هه‌پن. گرنه‌گ ئه‌وه‌یه هه‌موو شته‌کان له‌ جی‌گای خۆیان بن، ئیشی نامێره‌که ئه‌وه‌یه مرۆف بگرێت، له‌ جی‌گایه‌کدا بیه‌وستێنێت و له‌ویدا چاوه‌درێریکات و جو‌له و نیگا و گفته‌کانی بخوێنێته‌وه.

من له‌و که‌سانه‌م، نه‌گه‌رچی له‌ گه‌نجیتیه‌کی زووه‌وه پێکه‌وته ناو ده‌زگای ئه‌منیه‌تی و دواتریش به‌ هه‌موو پله‌کاندا سه‌ره‌که‌وتم، به‌لام نازانم ناخۆ من وه‌ک هه‌والگرێک، وه‌ک فه‌رمانبه‌ریک له‌ دایکبووم یاخود نا؟ شته‌کان له‌ خوێن و فیه‌رته‌مدا بوون یاخود فیه‌ریان بووم؟ هه‌ر به‌ سه‌روشت وه‌ک خزه‌ته‌کاری گه‌وره‌کان هاتوومه‌ته دنیاوه‌ یاخود نا؟ گه‌رچی ته‌واوی ئه‌م کتێبه‌م بۆ ئه‌وه نوسیوه بۆ ئه‌وه‌ی بزانم «من چیم

و کێم»، بە لām هێشتا ناتوانم لەو پووهوه بریارێکبدهم، لە پاستیدا گەپانی من بە دواى ماهییه‌تى خۆمدا گەپانێكى هەمیشەیی بووه... بە پێچەوانەى هەموو یاریده‌ده‌ر و جیگره‌کانم که هەوالگر و ئاسایشی پاسته‌قینه‌ن، شتی‌ک لە مندا هەیه که زۆر نەهێنیه و ده‌بی‌ت ئێوه بیزانن. ئاسایشی پاسته‌قینه‌ن، نابیت دوو ژيانى هەبی‌ت، پیاوانى ئەمنیه‌ت هەمیشه‌ له‌ دووژيانى ده‌ترسن، نیشیان ئەوه‌یه هەر مروفی‌کی ساده‌ که دوو ژيان ده‌ژى بیخه‌نه ژێر چاوه‌دی‌رى و پشکنینه‌وه و بزانه‌ن له‌ ژيانى دووه‌میدا چ نەهێنیه‌كى شارده‌وته‌وه. له‌ سالانى سه‌ره‌تای کارکردندا له‌وه‌زگایه‌دا، مامۆستا ئەسه‌د پێی‌گوتم «ئیشی ئێمه‌ ئەوه‌یه نەهێلین شوپشگێزه‌کان نەهێنى تاییه‌تییان هەبی‌ت»، دواتر «شیرخان» به‌ پوونى گوتى «هەر که‌سی‌ک له‌گە‌ڵ ئێمه‌دا کاربکات، ده‌بی‌ت بزانی‌ت ژيانى، ژيانى خۆى نییه‌... هەره‌کات قسه‌ى له‌ ژيانى خۆى کرد، به‌ که‌لکى ئێمه‌ نایه‌ت، زۆر بیرمه‌که‌ره‌وه، ده‌موده‌ست فیشه‌کێک بنێ به‌ ده‌میه‌وه». سالگه‌لی‌کی دوورودریژ‌ئەو پاستییه‌م هەلگرت، به‌ لām هەموو مروفی‌ک ساته‌وه‌ختی‌ک له‌ ژيانیدا هەیه که ساتى گومانى گه‌وره‌یه. ساتی‌که هەسته‌ده‌که‌یت هەموو ژيان‌ت به‌ هەله‌دا پۆشستوه و چیتەر پێگای گه‌پانه‌وه‌شت له‌ به‌رده‌مدا نییه. بۆ ئەوه‌ى به‌ ته‌واوى بزانه‌ن باسى چى ده‌که‌م، ده‌بی‌ت پێتان بلێم که ئێمه‌ وه‌ک مروف هیزیکمان تێدايه که نایبینین. هەندى خه‌لک چاوى دیکه‌یان هەیه که به‌کاریناهێنن، چاوی‌ک گەر به‌ پاستى بیدۆزنه‌وه و پێى بپوانن، جیهان به‌ جوړی‌کی دی ده‌بینن. هەندى‌کی دی توانایه‌كى بیسنوورى بیستنیان هەیه گەر به‌ پاستى بیخه‌نه‌گەر هەموو نەهێنى گه‌وره‌ى ئەم دونیایه‌ ده‌دۆزنه‌وه. به‌ لām تا به‌ر به‌ یانێكى ساردى، پوژیک له‌ پوژانى سالانى هه‌شتا، من نه‌مه‌زانی که منیش له‌ پیزی ئه‌وه که‌سانه‌م و شتی‌کی نااساییم هەیه. تائه‌وه‌م من ته‌نیا ژيانیکم هەبوو، جگه‌ له‌ نەهێنیه‌ گه‌وره‌کانى شوپرش، نەهێنى تاییه‌تى خۆم نه‌بوو، ژيانى

من پیکرا ئەو شتانه‌بوو که وه‌فاداری منی بۆ شوپش و سه‌رکرده‌کانم
 درده‌خست. له به‌یانیه‌کی ساردی ئازاری سالی ۸۴ دا، شتیکم بینی
 که سه‌ر له به‌ر ژيانی منی گۆپی. شه‌وی پیشتر جه‌نابی سه‌رۆکم بینی
 بوو «خودا له گوناھی خووش بیته و به‌به‌هشتی به‌رینی بسپیتریت»،
 ئەوسا وه‌ک ئەم سالانه‌ی دوایی که‌فته‌کار و خه‌پۆ نه‌بوویوو، وای لای
 نه‌هاتبوو خه‌لک له ته‌له‌فزیۆندا بیبینن و له‌به‌ر پیکه‌نین ده‌ست به
 زگیانه‌وه‌ بگرن، هیشتا ده‌یتوانی به‌پیتی خۆی بچیته سه‌ر ده‌ستشۆر و
 پیساییه‌ موباره‌که‌کی بکاته ته‌والیته‌کانه‌وه، نا وه‌ک ئیستا نه‌بوو، له
 ناوه‌راستی کۆبوونه‌وه‌ گه‌وره و گرنکه‌کاندا، هه‌لیگره‌ ژووریکی پشته‌وه‌ تا
 وه‌ک مندال دایبیه‌که‌ی بۆ بگۆرن... شتیکی تیدا‌بوو به‌راستی ایده‌کرد
 له سه‌رۆک بچیت. سمیاتیکی ماش و برنجی زل و پرچیکی سپی دریز
 و ورگیکی و یقارداری هه‌بوو، به‌لام شیوه‌ی دانیشتن و پۆیشتنی وه‌ک
 ئیستا هه‌ر له سه‌رۆک نه‌ده‌چوو، ئەوه‌ته‌ی من ده‌بیینم شیوه‌ی پۆیشتنی
 له نه‌خۆشیک ده‌چیت تازه به‌ تازه هه‌ستا‌بیته‌وه سه‌رپ و بروات.
 هه‌میشه‌ دوای خوان و خواردنه‌ دریزه‌کانی توانای پۆیشتنی له‌ده‌ستده‌دا.
 ئەو شه‌وه له کۆتایی زستان که پیکه‌وه‌بووین، منی راسپارد زانیاری
 نه‌ینتی له سه‌ر یه‌کیک له فه‌رمانده‌کانی پیشمه‌رگه‌ بۆ کۆبکه‌مه‌وه که
 وایلابوو نه‌رم و نیانئیکی زۆر له‌گه‌ل نه‌یارانی ئەودا ده‌نوینیت، ئەو به
 شیوه‌ زمانه‌ تاییه‌تیه‌که‌ی خۆی گووتی «هه‌وارم بۆ هاتوه، خه‌ریکه له
 گه‌ر هه‌فالانی حیزب ناپاکی ده‌کا»... ئەوه‌ی ایده‌کرد زۆر به‌زه‌یم پێدا
 بێته‌وه، ئەوه بوو هیچ کات پیتی «ل» سی به‌دروستی بۆ نه‌ده‌هات.
 به‌یانیه‌کی زوو که زه‌وی ته‌واو نوقمی زوقم و خو‌یسار بوو به‌رپیکه‌وتم،
 هیشتا به‌هاری راسته‌قینه‌ گوپ و گفه‌ی خۆی ته‌واو درنه‌خستبوو. به‌لام
 من حه‌زم له هه‌وای ساردی به‌یانیان بوو، ئەوده‌م وه‌ک نه‌هینتیرین و
 کاراتیرین چاوی شوپش ناسرا‌بووم، ئەوانه‌ی ده‌یانزانی چ کاره‌م، ناویان

نابووم «جنۆکه‌که‌ی باب‌ه‌گ‌وره»، هه‌موو ده‌یانزانی به‌تایب‌ه‌ت به‌کاری نه‌ینی هه‌فالانی سه‌روه له پ‌یم. به‌شیک‌ی ژیانم له شار و به‌شیک‌ی دی له شاخ ده‌ژيام، به‌لام له هه‌ر کوئ‌ی بووبم له پ‌یناوی شوپ‌شدا به‌پ‌یوه‌بووم. ئه‌و به‌یانیه‌ی دوا‌ی سه‌ س‌ه‌عات پ‌و‌یشن‌گ‌ه‌یشتمه سه‌ر ئاوی «سووریاوان». چه‌مه‌که تو‌یخ‌یک‌ی ته‌نکی سه‌هۆل گرت‌بووی، خۆر تازه ده‌رده‌که‌وت، سه‌وزایی پ‌یش به‌هار ه‌یدی ه‌یدی سه‌ری ده‌رده‌ه‌ینا. عاده‌تم بوو له سه‌ر هه‌ر چه‌میک، ش‌ل‌پ‌یک ئاوم له پ‌وخسارم د‌دا، گه‌رچی پ‌و‌یشن‌تی زۆر و به‌رده‌وام وایکرد‌بوو که‌متر شه‌که‌تیم پ‌یوه‌دیاریب‌یت، به‌لام ئاوی ف‌ینکی جو‌گه و جو‌یباران هه‌میشه تین‌یک‌ی تازه‌یان ده‌دامن. ئه‌و به‌یانیه‌ی که بۆ یه‌که‌مجار به سه‌ر ئه‌و ئاوه‌دا نوشتامه‌وه، له ژوور سه‌ری خۆمه‌وه گو‌یچ‌که‌ی دوو با‌لی گه‌وره‌م بین‌ی. سه‌ره‌تا وامده‌زانی ئه‌وه ده‌رکه‌وته‌ی دوو هه‌وری ب‌لندن و من له ئاوه‌که‌دا و به‌وجۆره شی‌وه‌یه ده‌یانبینم، به‌لام سه‌رم به‌رزکرد‌وه و ش‌ت‌یک‌ی ئه‌و تۆم له ئاسماندا نه‌بین‌ی، جار‌یک‌ی تر نوشتامه‌وه و سه‌رم به سه‌ر سه‌هۆل‌اوه سافه‌که‌دا شوپ‌کرد‌وه، دووباره نوکی تیز‌ی ئه‌و دوو با‌له گه‌وره‌یه هاتنه‌وه پ‌یشچاوم. جار‌یک‌ی دی سه‌رم وه‌رچه‌رخاند و ه‌یچم نه‌بین‌ی... سه‌یه‌مین جار دووباره و ئاشکرا‌تر و‌ینه‌ی سه‌ری‌اله‌کانم بینیه‌وه، ئه‌مجاره له ناو ئاوه‌که‌دا بۆ ئاسه‌واری ش‌ت‌یک گه‌پام، نه‌با کوشته‌ی هه‌له و ده‌سته‌پ‌وی ف‌ی‌ل‌یک‌ی ترسناکی بین‌ی ب‌م. به‌لام نا، ن‌یو ئاوه‌که ه‌یچی ت‌یدانه‌بوو. هه‌ستام و ئاو‌پ‌ر‌یکم له پشت‌ه‌وه‌ی خۆم دایه‌وه، جگه له ب‌یده‌نگی به‌یانیه‌کی سارد، جگه له ه‌یمنی سروشت‌یک‌ی خۆشبه‌خت، ه‌یچی د‌یم نه‌بین‌ی، نه با‌لنده‌یه‌ک به ئاسمانه‌وه بوو، نه بوونه‌وه‌ر‌یک له دوور و نزیک دیاریبوو. جار‌یک‌ی دی سه‌یری ئاوه‌که‌م کرد‌وه و دیسانه‌وه سه‌ره‌پ‌ری ئه‌و با‌له گه‌ورانه‌م بینیه‌وه... با‌لی راسته‌قینه‌ی فریشته‌یه‌ک یان با‌لنده‌یه‌ک یان جانه‌وه‌ر‌یک‌ی خه‌یا‌لی که له پشت‌منه‌وه یان له ناو مندا با‌له‌کانی به‌جو‌ر‌یک‌ی ترسناک

پاکيشاوه ته دهړئ، به هيمنى دهستم بؤ پشته وهى خؤم برد بؤ نه وهى بزنام دهستم بهر هيچ شتيک ده که ویت... نا دهستم بهر هيچ شتيک نه که وت. وهک نه وهى کوشتهى ورپښه يهک بم هه ستام و له و جگايه دوور که وتمه وه. له شوپښيکى تری پؤخ و له جگايه کى دیکه ی که ناروه نوشته امه وه. نه و جاره ئيدى دلنيا بووم که دوو بالى دريژ و راسته قينه له پشتى منه وه ده کشين و من ده توانم بيانينم. به لام بالى چپيه و له کوپوه دهره ده چن، نه مده زانى... نه وه سهره تاي سهره لدانى گوره ترين نهيتى ژيانى من بوو. نه و نهيتييهى منى له ناوه وه دوو که رتکرد و نه و ته بايى و هارمونييه تهى له گال خؤم و جيهاندا هه مېوو تيکيشکاند.

نه و پؤژه به پى به ناو گونده كاندا روېشتم... زؤر پؤيشتم... ده که يشتمه هه ر پوياريک و سهر هه ر گؤميک و که نار هه ر جؤگه يهک، به سهريدا دهنوشتمه وه و له ناوښهى ناوه كاندا نه و بالانه م ده بينى. له زؤر پيوارم پرسى، ناخؤ باليک له پشت سهرى منه وه ده بينن، وهک هه ميشه خه لکان به خندهى گومان و پيکه نينى بيشرمانه وه ده هاتنه وه لام و ده يانگوت «هيچ نابيين». دواى پؤژيکى دريژ، که يشتمه جگايهک که ده متوانى بچمه پيش ده مى ناوښه يه کى گوره و خؤم به پوونى ببينم... سهره تا و امده زانى نه وهى له ناوى پوياره كاندا بينيومه، ته نيا فيلى چار و ورپښهى ماندويتى و خه يالآتى شهوى بيپشوو دروستيانکردوه، سهره تا هيچى وه هام نه بينى، به لام ناوښه شتيکه له شپوهى خودى ژياندا دروست بووه، مرؤف سهره تا له نيويده ته نيا نه و شتانه ده بينيت که خؤى ده يه ویت بيانينيت، دواتر که ورده بيته وه، که زؤر ورده بيته وه نه وسا نه و شتانه ده بينيت که ناوښه ده يانبينيت. من نه و پؤژه ماوه يه کى دريژ له به رده م ناوښه که دا وه ستام، ناوښه يه کى کؤن بوو، وهک زؤره يى ناوښه يى گونده كان، ته لخ و وينه کال و به لغاوى بوو... که زؤر وه ستام و سه يرمکرد، ورده ورده سيښه رى ته مناسا و کالى نه و دوو باله م دييه وه که

به گه وره يى له پشته وه دياربوون، جوتى باالى خو له مېشى، وهك باالى دالتيكى گه وره، دوو باال كه ههستم نه ده كرد بوونتيكى مادبان هه بيت، به لكو ته نيا ته م بوون و من ده مېنين و هيچى تر.

يه كه م پرسيارتيك ئيستا له ئيوه ي بكه م: گه ر ئيوه به يانيهك ههستن و له به رده م ئاوينه دا دوو باالى ته مئاسا و غوبارين له پشتى خو تانه وه بېنين چى ده كه ن. بېگومان هيچ.. به تاييه ت كاتيک دلنباين هيچ كه سى دى ئه و بالانه نابيني ت... جوتى باالن و ده شيت هه بن و ده شيت نه بن، وهك هه ر شتيكى ديكه ي مروف كه ده شيت بيت يان نه بيت، وهك پوچ كه ده لئين هه يه و كه س له بوونى دلنيا نيه، وهك جانه وه ره كه ي ناخمان كه ده لئين هه يه و كه س نه يديه. منيش وام كرد، منيش هه مان شتم كرد، فه راموشم كرد و پويشتم... بوونى باال و نه بوونى ده بيت چ سوونديكى بو پياويك هه بيت، كه به رتيگاويه به ره و دو زينه وه ي نه ينى كه سيكى تر.

من دواچار كه سيك بووم له ده زگاي نه منيه تى شوپرش، بالم هه بايه يان نه بايه، هيچى له و په يوه نديه پوحييه ي من نه ده گوپى به سه رۆكه كانمه وه كه وهك وه فادارتيكى بيوينه و كه سيكى متمانه دار بو پوژانى ترس و خه تر سه پريانده كردم.

نه غه ده ماردىنى و سه ره تاكانى شيعر

هوى يه كترناسىنى نزار ئيدريس و نه غه ده ماردىنى، ده گه رپته وه بو دكتور مسته فا شوكاكى ميردى نه غه ده خان. نه غه ده كه يه كه م شيعرى له گو فارتىكى پايته خندا بلايووه وه، هه ستىكرد له رتيگاي ئه و شيعره چاپكراوه و چه جيهانتيكى ديكه وه. يه كه مين به يانيهك كه نه وا ماردىنى خوشكى گو فاره كه ي له بازار بو كرى و له ناو زه رفنيكى گه وره ي پر

میوه و سه‌وزدها هه‌لیگرت، له‌و باوه‌په‌دا نه‌بوو ئەم گۆفاره کاریگه‌رییه‌کی وه‌ها گه‌وره‌ی له‌ سه‌ر ژبانی خوشکه‌ بچوکه‌که‌ی ده‌بیت که‌ وا بۆ سالتیکه‌ ژنی دکتۆر مسته‌فا شوکاکه‌... دکتۆریش هه‌م کوپیکه‌ گه‌نج، هه‌م دکتۆریکی جوان و به‌ یقار و هه‌منه‌. نه‌وا ماردینی له‌ تاکسیه‌که‌دا ده‌ستیکرد به‌ خویندنه‌وه‌ی یه‌که‌مین شیعری بلأوکراوه‌ی خوشکه‌که‌ی، که‌ له‌ لاپه‌ره‌ ۴۴ ی گۆفاری «به‌ریه‌یان» دا به‌ ناوینشانی «ئومیدی شه‌و»، به‌ ناوی «نه‌غه‌ده‌ جه‌لال ماردینی» له‌وه‌ بلأوبوو بووه‌. شیعره‌که‌ شتیکی له‌ تاریکی و غه‌می قوولی پتیه‌دیاریبوو، به‌لام خالی نه‌بوو له‌ چنده‌ها ئاماژه‌ی سیکسی ئاشکرا که‌ نه‌وا به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی نه‌رمه‌وه‌ پیشوازی لیکرد. به‌و شیوازه‌ نوێیه‌ نوسرابوو که‌ سالانیک بوو هه‌موو شاعیره‌ کورده‌کان په‌چاویانده‌کرد. نه‌وا ته‌نیا سه‌ی سال له‌ خوشکه‌که‌ی گه‌وره‌تر بوو، به‌لام له‌ ناخه‌وه‌ شتیکی تیدابوو ته‌واوی نه‌مجۆره‌ شیعیر نوسینه‌ی په‌نده‌کرده‌وه‌، ئەگه‌ر راستتان ده‌ویت، خانمی نه‌وا یه‌کێک بوو له‌ لایه‌نگرانی شیعری قافیه‌دار. سالتیک به‌ر له‌ ئیستا کۆلیژی زمانی کوردی له‌ به‌غداد ته‌واوکردبوو، جگه‌ له‌وه‌ شاعیره‌ کلاسیکیه‌ دیرینه‌ که‌ به‌ خۆیان و سه‌بکی سه‌نگین و وه‌زنی بیخه‌وشیانه‌وه‌ ده‌یانبزواند، چ له‌زه‌تیکی له‌م دونیا بیتام و بیتاهه‌نگه‌ی شیعری نوێ و هه‌رنه‌ده‌گرت. نه‌وه‌نده‌ی بۆنی ئەو سه‌وزه‌ ئاودار و ته‌ماته‌ سوورانه‌ی ناو زه‌رفه‌که‌ی ده‌یانبزواند، شیعری خوشکه‌که‌ی کاری تینه‌کرد. که‌ گه‌یشه‌ به‌رده‌می مالی دکتۆر مسته‌فا شوکاکه‌، له‌و ساته‌دا دکتۆر له‌ قاتیکی شه‌که‌ری و کراسیکی سه‌پی و جووتیک پیلأوی چه‌رمی په‌شدا به‌ جانتایه‌که‌وه‌ له‌ په‌لکانه‌ی نه‌ومی سه‌روه‌ به‌ خیرایی داده‌به‌زی... نه‌وا ماردینی له‌ دلی خۆیدا هه‌میشه‌ ئیره‌یی به‌ نه‌غه‌ده‌ برده‌وه‌ که‌ هه‌ر له‌ ته‌مه‌نیکی وا منداله‌وه‌، میزدیکی وه‌ها نمونه‌یی ده‌ستکه‌وتوو، کوپیکی باریک و سپیکه‌له‌ و وردپوخسار، به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی وه‌ها گه‌وره‌و و پۆشنه‌وه‌، به‌

نیگایه‌کی وه‌ها قوول و ناسکه‌وه، که دلّی هر کچیک ده‌توینتیه‌وه. به‌لام شاه‌نه‌غه‌ده، هه‌ندیک نافرته ده‌مرن و تیناگن خودا چی پیبه‌خشیون، نه‌غه‌ده‌ی خوشکیشی له‌و کچه به‌دبه‌ختانه‌یه. نه‌وا بؤ ساتیک وه‌ستا و که دکتور مسته‌فا شوکاکی بینی، یه‌کسه‌ر خه‌یالی بؤ نه‌وه چوو: ناخو ده‌بیت دکتور و نه‌غه‌ده نه‌مشه و سیکسیان کردبیت؟. ماوه‌یه‌ک بوو هر دکتوری ده‌بینی، به‌ پوخساره مندالانه و عه‌تراوییه‌که‌یه‌وه یه‌کسه‌ر خه‌یالی بؤ نه‌و پرسیاره ده‌چوو. به‌ هیمنی و شه‌رمیکه‌وه که پتر شه‌رم بوو له‌و پرسیاره کتوپره‌ی ناو خه‌یالی خوئی، سلّوی له‌ دکتور کرد. دکتور هه‌میشه به‌ پیکه‌نینیکی گه‌وره‌وه پیشوازی لیده‌کرد، تازه کاری موقیمی ته‌واوکردبوو، گه‌رچی نزیکی ده‌سال له‌ نه‌غه‌ده گه‌وره‌تر بوو، به‌لام هیند گه‌نج و پهریان ده‌ینواند، له‌گه‌ل نه‌ودا هاوته‌من ده‌رده‌که‌وتن. شتیک له‌ شانازی دکتوریکی گه‌نج له‌ پوخساریدا بوو، به‌ نه‌غه‌یه‌کی پرخوشه‌وه خۆشحالی خوئی ده‌رخست و گووتی «هؤو نه‌وا خان، چ به‌یانییه‌کی پووناکه ... نه‌وه نه‌مرؤ چی رویداوه، من هه‌ست ناکه‌م ره‌شه‌با بیت یان چی؟ ده‌بینیت ... ده‌بینیت با خامۆشه، چی شتیک توئی بؤ لای ئیمه هه‌لگرتووه ... خیرته‌ینا عه‌زیزم. به‌یانیت رووناکتر کردین ... سه‌رکه‌وه سه‌رکه‌وه، خوشکتان توژیک بیتاقه‌ته، بینینی ئیوه حه‌تمه‌ن غمی به‌یانیانی له‌ دلّ لاده‌بات. بده‌رئ، عه‌زیزم زه‌رفه‌که‌تم بده‌رئ». دکتور له‌و که‌سانه‌بوو که غم و خۆشی، به‌ راستی له‌ پوویدا ده‌رده‌که‌وت. هه‌میشه به‌و ناوازه پر ئاهاه‌نگه‌وه پیشوازیده‌کرد، هه‌میشه بینینی دکتور شتیک له‌ دلّی نه‌وادا ده‌بزواند، نه‌یده‌زانی چیه ... حه‌ز نه‌بوو، جوړه ئاره‌زوویه‌کی تره، ئاره‌زوویه‌که توند له‌ هه‌موو مرؤفیکدا هه‌یه گه‌ر ژنه یان پیاو ... ئاره‌زوویه‌کی نادیاره، ئاره‌زووی نه‌وه‌ی له‌ ناکاو دم بخه‌یته ده‌می که‌سیکه‌وه ... که‌سیکی دیاریکراو ... هر یه‌کیک له‌ ئیمه نه‌وه‌سته‌مان هه‌یه، مرؤف له‌ ژیانیدا له‌وانه‌یه ته‌نیا به‌رامبه‌ر که‌سیک

یان دووان ئه‌و جوژه هه‌سته دایبگریخت، به‌لام هه‌ستیکی شاردراره و تونده، دره‌نگ یان زوو مروّف داگیرده‌کات، زۆرجاریش به‌هیز و بیمانا داگیرده‌کات. حه‌زێکی تاریک و قوولّه که سنووری تیگه‌یشتن و سانسۆری ره‌وشت و به‌ریه‌سته‌کانی ده‌رون ده‌شکینیت و وه‌ک چرایه‌کی گه‌وره له خه‌یالماندا داده‌گیرسیت. ئه‌وه‌ی نه‌وه‌ستیت... هه‌یج شتێک نه‌که‌یت... به‌لکو بی هه‌یج پێشه‌کی و قسه‌یه‌ک ده‌م بخه‌یته ده‌می ئه‌و که‌سه‌وه که له به‌رده‌متدا وه‌ستاره. نه‌وا له یه‌که‌م پۆژه‌وه ئه‌م دکتۆر مسته‌فا شوکاکی بینیه‌وه، ئه‌و خولیا به‌رده‌وام وه‌ک مۆته‌که‌یه‌کی بیمانا به‌ سه‌ر سه‌ریه‌وه‌یه‌تی. هه‌ست ناکات دکتۆری خۆشده‌وێت... به‌لام شتێک رایده‌کیشیت بۆ ئه‌و ماچه... بۆ ئه‌و ته‌نیا ماچه که ره‌نگه له‌ویدا هه‌موو تینویتی بۆ ئه‌م پیاوه ته‌واو بیت. هه‌ر ئه‌و ده‌بینیت و له به‌رده‌میدا ده‌وه‌ستیت، راسته‌و راست ئه‌و حه‌زه هه‌موو خه‌یالی داگیرده‌کات. به‌لام ده‌زانیت ئه‌و ماچه چه‌نده دووره، چه‌نده ئه‌سته‌مه، چه‌نده خه‌یالییه، چه‌نده نه‌کرده‌یه. وای له‌و ئابرووچوونه، ده‌م بخه‌یته ده‌می می‌ردی گه‌نجی خوشکه بچوکه‌که‌ت، وای... له ناخی دلّه‌وه هه‌ستیکرد هه‌یج شتێکی له‌م پیاوه ناوێت ئه‌و ماچه ته‌نیا به‌ نه‌بیت. یه‌ک ماچ و دوا ئه‌وه ره‌نگه هه‌موو ژبانی نه‌یه‌وێت ئه‌م می‌ردی خوشکه‌ی ببینیته‌وه.

له سه‌ر پله‌که‌کان دکتۆر به‌ خه‌یرایی پیاویکی به‌ یقاره‌وه زه‌رفه‌کانی بۆ سه‌رخست و له شوینی به‌ر ژووره‌کانه‌وه به‌ ده‌نگه خۆشه‌که‌ی هاواریکرد «نه‌غه‌ده، مژده‌یه‌کی خۆش... نه‌وا خانی خوشکت لێره‌یه... ده‌بینیت، هه‌میشه شتێک له دنیا دا هه‌یه، غه‌مه‌وه‌ین بیت».

نه‌غه‌ده له ژێرکراسیکی ته‌نکی شه‌ودا هاته‌ده‌ری، دوا مۆدیلی ئه‌و ژێرکراسه به‌رۆک وازانه بوو که له کۆگاکانی نیو گه‌وره‌ترین قه‌یسه‌ری شاردا پێشاندنه‌دران. قزێکی ئالۆزکا و سیمای بوکیکی شه‌که‌تی گه‌نجی هه‌بوو که هه‌میشه به‌یانیان به‌ مه‌زاجیکی به‌ده‌وه له خه‌وه‌لده‌ستیت،

ده‌موچاوی که می‌ک له ته‌منی مندالی خوی گوره‌تر دیاریبوو، شتی‌ک له مندالییه‌وه له سیمایدا بوو، وه‌ک ژنه ئیمپراتۆر، وه‌ک عه‌شقیه‌ی قه‌یسه‌ر ده‌ریده‌خست. ئه‌وه‌ی له زووه‌وه خولیا‌یه‌کی شیتانه‌ی شیعر چووبووه سه‌ری، بۆ هه‌مووان شتی‌کی سه‌یریبوو، بۆ نه‌وا و بۆ دکتۆر جه‌لال ماردینی باوکی و بۆ دکتۆر مسته‌فا شوکاکیش که هه‌ر له کاتی ده‌ستگیرانیدا سه‌رسامی و ترسی خوی له‌و شاعیره‌ی ناوی پیشاندا‌بوو. ده‌موچاوی نه‌غه‌ده له‌و ده‌موچاوه جوانانه‌بوو که بۆ زۆر شت ده‌شیت، نه‌وا وشه‌یه‌کی کوردی بۆ شیوه ده‌موچاوی ئه‌و نه‌ده‌نۆزییه‌وه، به‌لکو به‌رده‌وام وشه‌ی «کیبار» سی بۆ به‌کارده‌هینا. ده‌کرا ژنی دکتۆرێک بی‌ت، ده‌کرا خانمی یه‌که‌می ولات بی‌ت، به‌لام سیمای بۆ ئه‌کته‌ریکی سینهما و شاعیره‌یه‌کیش ده‌گونجا. سیحری له جوانییه‌که‌یدا نه‌بوو، به‌لکو له‌وه‌دا‌بوو شکۆ و بلندگه‌راییی و شانازییه‌کی ترسناکی تیدا‌بوو... ده‌لیم شانازییه‌کی ترسناک، چونکه جۆرێک له شانازی هه‌یه ده‌شیت دونیا و یرانبکات بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ره‌س و لاوازیی خوی نه‌بینیت. نه‌وای خوشکی ته‌نیا که‌س بوو که له مندالییه‌وه ئه‌و شانازی و شکۆ بی‌په‌روایه‌ی له چاویدا ده‌بینی، به‌لام ئه‌و به‌یانیه‌یه که له‌و ژێر کراسه‌دا بینی، چه‌زیده‌کرد زلله‌یه‌کی توندی لی‌بدات، زلله‌یه‌ک بی‌گری‌نیت. سینهی هه‌مووی کراوه‌بوو، برێکی نۆدی مه‌مکی دیاریبوو، دوا‌جار ده‌رکه‌وتنی به‌وجۆره له به‌رده‌میدا، وه‌ک ئه‌وه بوو پی‌یبلێن: تی‌یگه خوشکه نه‌گبه‌ته‌که‌م، من چ جۆره شه‌ویکم بردۆته سه‌ر. ئیستا ماوه‌یه‌که ژنی دکتۆر مسته‌فا شوکاکه، واته گه‌شتونه‌ته شوینێک له په‌یوه‌ندی سی‌کسیاندا که نه‌وه‌ک سه‌ره‌تا پر له ترس و شه‌رم و لی‌ک تی‌ینه‌گه‌یشتنه، نه‌وه‌ک دواتریش پر له بی‌زاری و میکانیکیه‌ت و بی‌تامی، به‌لکو ئه‌و سه‌رده‌مه‌یه که ژن و می‌رد به‌ راستی له‌زه‌ت له یه‌کتر ده‌بینن. نه‌وا به‌ وشه‌گه‌لی ناو شیعره‌که‌دا تی‌یگه‌یشت که نه‌غه‌ده له تی‌کسته‌که‌یدا ئاماژه‌ی بۆ کۆمه‌لی‌ک هه‌ستی جه‌سته‌یی

تايبەت كىردۈ، بەلام لە پشت دېرەكانەو شىتىكى تارىكىشى دەبىنى،
 ۋەك دېرى لە چەشنى «لە تروپكى خۇشى مندا تۆ دەمرىت» «ئامىزت
 شىتىك نىيە كۆتايى نەبەت» «دەستەكانت خۇيان لە سەر لەشم مردنى
 خۇيان دەنوسنەو». بەلام نەوا كەمىك دەستى گىرت بە سەرىيەو و بە
 نازىكەو بە دىكتورى گووت «نا دىكتۆر گىيان، دەتوانىت بېرۆيت... غەمى
 نەغەدەت نەبىت، من دەزانم چۆن دەيخەمەو سەر ھەوای خۆى... من
 دەزانم». وىستى باسى بلۆبوونەو ھى شىعەرەكەى نەغەدە بىكات، بەلام
 ترسا خۇشىيەكى ۋەھا ھەردووكيان دابگىرت، لە پىشەمى ئەودا باوھش
 بە يەكدىدا بىكەن و ئەمىش تووشى دۇخىكى شەرم يان ئىرەيى يان
 توپەيى بېت و شىتىكىكات دەرەنجامى ديار نەبىت، بەوھش نەپتىنى قوول
 و تارىكى خۆى دەربارەى ئەو ماچە ئاشكرا بىت كە ھەركات مستەفا
 شوكاك دەبىنىت بىرى لىدەكانەو.

كە دىكتۆر شوكاك رۆشىت، بە ھىمنى دەستى نەغەدەى گىرت و
 گووتى «شىتىكى گىنگم ھەيە بۆت، شىتىك كە زۆر دلت خۇشەدەكات،
 دلىنام چاۋەرۋانتكردەو... سەرىكە... سەرىكە».

گوفارەكەى لە نىو سەۋزەكاندا دەرھىنا. بۆنى تەرخونى لىدەھات.
 گووتى «بىزەھمەت سەرى لاپەرە ۴۴ بىكە... بىزەھمەت». نەغەدە كە
 شىعەرە بلۆكراۋەكەى خۆى بىنى، لە خۇشىدا قىرىشكەيەكى گەۋرەى كرد.
 ئەو خۇشىرىن ساتى ژيانى بوو.

بلۆبوونەو ھى يەكەم نوسىن لە ژيانى مرقۇدا پووداۋىكى سادە نىيە.
 مرقۇ ماۋەيەكى دىرئە لە مەستى و گىژىيەدا دەژى كە ئەو خۇشىيە
 دروستىدەكات، بەلام ئەو خۇشىيە گەرچى يەككىكە لە ھەرە خۇشىيە
 گەۋرەكانى ژيان، گەرچى يەككىكە لەو خۇشىيانەى مرقۇ ھەموو ژيانى
 ھەلەدەدات بە پىنگاى بلۆبوونەو ھى بەردەوامەو دووبارە و چەندبارەى
 بىكاتەو، ھاوشانە بە ساتىكى قوولى تىفكرىن و نامۆيى و پارابى كە

هموو نوسه ریک له ساتی به که مه وه تئیده که ویت. نه غه ده ماردینیش خالی نه بوو له و چرکه سه بره ی گومان و تیرامان. نه غه ده بو ماوه به که هر به سه سامییه وه سه بری ناوه که ی خوی ده کرد... له و ساته دا ده بوست په یوه ندییه که له نیوان ناوی نوسراوی سه ر گۆفاره که و خویدا بدۆزیته وه. هموو مروفتیک که ناوی خوی له سه ر گۆفاریک ده بینیت، نه وه سه ته سه بره دایده گریت که نه وه ناوی نه و نییه. تا نه و ساته ی مروفت نوسینیکی بلآونه کردۆته وه، دلنیا به که خوی و ناوه که ی به کیکن، دلنیا به نه و له کوئی بیست ناوه که شی له ویتیه، دلنیا به ناوه که ی کارو کرداریکی لئ ناوه شیته وه و ناچیته هه ندیک جیگاوه که خوی ناچیت، کارگه لیک نه جم نادات که نه و نه بوستوه. به لام هینده ی بو یه که مجار نوسینیک بلآوده که یته وه، ئیتر ناوه که ت و وشه کانت له دهستی تو درده چن... گه رچی هموو نوسینیک خوی ژیا نی خوی هیه، به لام هر تاوانیک ناوی سه ر نوسین بیکات «که زۆریه ی تاوانگه لیکن نوسه ر ناگای لییان نییه» به جوریک له جوره کان له سه ر نوسه ره کان ده که ویت. له و ساته وه مروفت بو یه که مجار به که م تیکستی خوی به چاپکراوی ده بینیت، تیده گات یان ده بیست قه بوولی بیست که ناوی له دره وه ی خوی، له دره وه ی ده سه لاتی نه و بهروات و سه فیری بیسنوو و نازاد و ترسناکی خوی له ناو ژیان و میژوودا بکات، یاخود بیده نگ بیست و چیتر نه و نازادییه به و ناوه مه لعونه نه به خشیت که دوور له و زۆرجار خه یالگه ل و بیرکردنه وه به که له وانی دیدا دروستده کات که بیرکردنه وه و خه یالگه لی نه و نییه، واته وازیهینیت و ئیدی هموو ژیان، خوی و ناوه که ی به ته بایی پتکه وه بزین. جیاوازی نیوان مروفتی ناسایی و نوسه ران له یه ک شتدایه، مروفتی ناسایی ناوه که ی ناتوانیت تاوانیک یان کاریکی گه وره بکات که نه و نه یه ویت، به لام نوسه ران به لی... نوسه ران ناوه که یان کارگه لیکسی شه یقانی ده کات که خویان نایانه ویت، پتی نازانن، زۆرجار هر ناشیبیستن.

هه‌لبه‌ت له‌وساته‌دا نه‌غه‌ده ماردینی له‌وه مندآلتر بوو هه‌موو شه‌و
 شتانه به‌و ورده‌کارویه به‌خه‌یالیدا بروت، به‌لام هه‌ر له‌یه‌که‌م ساته‌وه
 هه‌ستی به‌و نامۆیه‌یه‌ کرد، وه‌ک شه‌وه‌ی هه‌ستبکات ناوه‌که‌ی ته‌واو
 دوورکه‌وتۆته‌وه. به‌لام خۆشی بینینی وشه‌ چاپکراوه‌کانی خۆی، شادی
 شه‌وه‌ی له‌مه‌ولا هه‌مووان وه‌ک شاعیر ده‌یناسن، به‌خته‌وه‌ری جیا‌بوونه‌وه‌ی
 له‌ دنیای شه‌و مرۆف و شته‌ ئاسایانه‌ی له‌ دلشه‌وه‌ رقی لییان بوو، به
 جۆرێک گه‌وره‌ بوون که‌ به‌ سه‌ر شه‌و غه‌مه‌ خیرا و کتوپره‌دا زال بوو.
 نه‌وا پێیگوت «ده‌بینیت، دوا‌جار بوویت به‌ شاعیر... بوویت به
 شاعیر». نه‌غه‌ده‌ که‌ وه‌ک مندال به‌رده‌وام سه‌یری شیعره‌ چاپکراوه‌که‌ی
 خۆی ده‌کرد، بێشه‌وه‌ی ناگای له‌ خوشکه‌که‌ی بیت، گووتی «وه‌ک خۆی
 چاپیان‌کردوه... هه‌ستده‌که‌م وه‌ک خۆی چاپیان‌کردوه». له‌و ساته‌دا
 وه‌ستاو وه‌ک بروسکه‌یه‌ک لێبیدات، گه‌شایه‌وه‌ و گووتی «من له‌ ئیستاوه
 شاعیرم، نه‌غه‌ده‌ ماردینی شاعیرم... له‌ ئیستاوه‌ شاعیرم». که‌وا‌ی
 ده‌گوت، شتێک له‌ شانازی و غروری گه‌وره‌ له‌ ده‌نگیدا بوو.

نه‌وا له‌ سه‌ره‌خۆ خوشکه‌که‌ی ماچکرد و گووتی «چه‌نده‌ خۆش‌حالم
 که‌ به‌خته‌وه‌ریت... چه‌نده‌ خۆش‌حالم». نه‌غه‌ده‌ بۆ ئیستێک گۆفاره‌که‌ی
 دانا و باوه‌شی به‌ خوشکه‌که‌یدا کرد. هه‌موو شتێک له‌ نێوانیاندا ساده‌ و
 ئاسایی بوو. گووتی «باش‌بوو هاتی نازانیت چه‌نده‌ بێزارم... نازانیت...
 دویتێ نه‌چووم بۆ زانکۆ، تا‌قه‌تی هه‌چم نییه‌». نه‌وا که‌ هه‌میشه
 ده‌یویست پۆلی خوشکه‌ گه‌وره‌یه‌کی باش بیه‌نیت، شه‌گه‌رچی زۆری پێ
 سه‌ختبوو دلنه‌وا‌یی نه‌غه‌ده‌ بداته‌وه‌ «چونکه‌ گه‌ر به‌کێک له‌و نێوه‌دا
 شایسته‌ی دلنه‌وا‌یی بیت شه‌وه... نه‌وا‌یه، که‌ سه‌ن سأل له‌و گه‌وره‌تره‌ و
 جگه‌ له‌ وه‌رزیش تا شه‌مپۆ، هه‌چی دی له‌ ژبان نه‌چنیوه‌ته‌وه‌». له‌ دلی
 خۆیدا باوه‌ری و ابوو نه‌غه‌ده‌ به‌هانه‌یه‌کی نییه‌ له‌ ده‌ست شتێک بنالینیت
 و شکایه‌تێکی له‌ زینده‌گی هه‌بیت. به‌و گه‌نجیه‌ دکتۆرێکی جوانی وه‌ک

مسته‌فا شوکاک عاشقی بووبوو، راسته شته‌کان له نیوانیاندا به قوئانگی دلداری و خوشه‌ویستیدا تینه‌په‌ری، هه‌موو شتیک به بی ترس و له‌رزنی عه‌شق به خوازینی و ده‌ستگیراندریدا راپورد. به‌لام نیستا هه‌موو ده‌زانن دکتور چه‌نده عاشقیتی... چه‌نده شه‌یدایه‌تی، به جوریک که پتکه‌وه ده‌بن له‌وه ناکه‌ویت به‌رده‌وام سه‌یریپکات، بۆ ساتیک فه‌راموشی ناکات، به چاو له دوی ده‌گه‌پیت... شاه... چی شتیک له‌وه جوانتره شته‌کان ناوها ساده و ساکار بپۆن، هه‌ر له سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی شووه‌وه دکتوریکیی وه‌ها عاشقت بی‌ت، به قوئانگی دوودلی و راپیدا نه‌پۆیت... هه‌ر زوو بی هیچ بیته‌وبه‌رده‌یه‌ک خۆت له مال و می‌ردی خۆتا ببینیته‌وه. هه‌موو شتیک ناماده‌بی‌ت، خوشه‌ویستی، سی‌کس، جی‌گای نه‌رم، مالی خوش، هیمنی... له سه‌روو هه‌موو شیانه‌وه شاعیرییه‌ت. چ ژانیکی پیرفیکته ئەم خوشکه خو‌شبه‌خته‌ی ده‌بیاته‌سه‌ر، چ به‌خته‌وه‌رییه‌که که تووشی که‌م مروف و که‌م کچی ئەم ولاته ده‌بی‌ت.

له‌گه‌ل ئەوه‌شدا نه‌وا ده‌یزانی خوشکه‌که‌ی توپه‌یه له دنیا، توپه‌یه تا ئەو جی‌گایه‌ی ده‌شیت شتی مه‌ترسیداری لی‌بوه‌شیتته‌وه.

له‌و کچه‌گه‌نجانیه‌که خو‌شبه‌خته‌ی بی‌زاریانده‌کات. گرن‌گترین شت لای ئەوه‌یه هه‌ستبکات ده‌ژی، بیته‌وه‌ی نرخیک بۆ به‌خته‌وه‌ری یان نازار دا‌بنیت. ئەوه‌ی له چوار دیواریکیی هیمندا به‌خته‌وه‌ر بی‌ت، هیچ نه‌بوو لای جگه‌ له مردنیک له لۆکه‌دا، یان جوریک له جوره‌کانی خنکان له هه‌نگویندا. له‌و کاته‌وه‌ی هوشیاری کراوه‌ته‌وه و خولیای خویندنه‌وه و نوسین په‌پروه‌ته سه‌ری، ئەو بی‌زارییه‌ به‌رده‌وامه‌ی به‌رامبه‌ر به هه‌موو شتیک هه‌یه. بی‌زارییه‌که به‌رده‌وام نه‌غه‌ده ده‌یه‌ویت به کرداری نانا‌سایی ته‌عیری لی‌بکات.

ئەو پۆژه وه‌ک مندالیک سه‌ری خسته‌ ناو ده‌ستی و ده‌ستیکرد به‌ گریان. گووتی هه‌ست به‌ ده‌به‌خته‌یه‌کی گه‌وره‌ ده‌کات، که ژیان له‌م

ته‌مه‌نه‌وه خستویتییه زیندانیکی گه‌وره‌وه له‌گه‌ل پیاویکدا که دووره، زۆر دووره له‌و. ئه‌و هر له سه‌ره‌تاوه باوه‌پری وابوو که دکتۆر مسته‌فا شوکاک ئه‌و پیاوه نییه که ئه‌و خه‌ونی پپوه ده‌بینیت. نه‌وا و زۆر له کچانی دیش سه‌یریان له نه‌غه‌ده ده‌هات. ده‌بیت چ پیاویک هه‌بیت له دکتۆر باشتر بیت و بشیت کچیک عاشقی بیت. له راستیدا دوا‌ی ئه‌و هه‌موو سا‌له، ئیستا راشکاوانه ده‌توانم بلیم، که پیاوی خه‌ونه‌کانی له‌و ساته‌دا که سیک نه‌بوو ژیان به‌پیی پپوره ساده و ئاسان و ئاساییه‌کان بباته‌پپوه. پیاوی خه‌ونه‌کانی به‌کیک بوو بتوانیت به هه‌موو هی‌ز و توانای خۆیه‌وه په‌لاماری ژیان بدات، هه‌میشه له ده‌ره‌وه‌ی ساته ساده و ئاساییه‌کان بژی. ئه‌و پۆژه نه‌وا بۆ یه‌که‌مجار گو‌یی لئ بوو نه‌غه‌ده گووتی «ده‌مه‌و‌یت ئه‌م پیاوه جیبه‌یلیم... به راستیمه نه‌وا تۆ نازانیت من و مسته‌فا چ‌ه‌ند له یه‌کتر دورین».

نه‌وا هه‌ستیکرد خوشکه‌که‌ی به سه‌ره‌پۆیی و مندالی خۆی، نزیکه ژیا‌نی خۆی و‌یرانبکات. ئه‌و وه‌ک کچه بچکۆله‌ی ما‌ل گه‌رچی له هه‌مووان زیاتر ناز و ده‌لالی هه‌لگیراوه، گه‌رچی ژیان ده‌رفه‌تی باشتری خستۆته به‌رده‌م، به‌لام ئه‌وه‌ی شتیکی ده‌و‌یت جیا‌واز له‌م ژیا‌نه ساده و جوان و هیمنه، تووشی ده‌ردیکی گه‌وره‌ی ده‌کات. به‌لام نه‌وا شتیکی نه‌کرد په‌شیمان‌بیکاته‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له قوولایی دلیدا ئیره‌بیه‌ک هه‌بیت بگاته ئاستی و‌یرانکردنی ئه‌م خوشکه چکۆلانه‌یه‌ی که هه‌م خۆشیده‌و‌یت و هه‌م پیی وایه بریک له به‌دبه‌ختی خۆی هه‌لقو‌لای خۆشبه‌ختی ئه‌م کچه‌یه که له له‌دایکبوونییه‌وه شتیکی له هی‌ز، له سه‌رکیشی، له تاکه‌ره‌وی تیدا‌یه و به هیچ که‌سیکی دی ناچیت. له دلی خۆیدا وایه‌رک‌رده‌وه «بۆ نه‌غه‌ده یه‌ک شت گرنگه... یه‌ک شت... ئه‌وه‌یه وه‌ک خه‌لک نه‌ژی».

خوشکه‌که‌ی ده‌یه‌و‌یت هه‌میشه دیوی ئه‌و دیوی ژیا‌ن ببینیت، ئه‌و دیوه‌ی که خۆی تیدا‌یه نه‌وه‌ستاوه. نه‌گه‌ر له به‌هه‌شتدا بیت ده‌یه‌و‌یت

دۆزه ببینیت. نه‌گەر له باغدا بیټ ده‌بیټ ببابان و گەر له شادیدا بیټ ده‌یه‌وټ به‌ده‌ختی تاقیبکاته‌وه. دلنیا‌بوو خوشکه‌که‌ی پټیوستی پټیه‌تی، دلنیا‌بوو نه‌گەر دابنیشیت له‌گه‌لیدا و چند سه‌عاتیک قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات و تیببگه‌نیت له‌وانه‌یه نه‌غه‌ده به جوړیکی تر بیرکاته‌وه، به‌لام بو بیکات؟ له ناکاو نه‌وه‌ی به‌خه‌یالدا تیده‌په‌پی، گەر نه‌غه‌ده له دکتور مسته‌فا شوکاک دووریکه‌وټه‌وه له‌وانه‌یه نه‌م بتوانیت بیبات بو خوی. به‌لام له ناخیشدا ترسیکی کتوپر دایگرت، گەر نه‌غه‌ده له دکتور جیاببیته‌وه نه‌م چون دکتور ببینیت، چ به هانه‌یه‌کی هه‌یه، بلئی چی؟ تا نیستا خوی له‌وه به شهرمنتر ده‌زانیت بویرت نه‌وه‌ی له ناخیا‌یه‌تی باسیبکات، خوی له‌وه به لاوتر ده‌زانیت، پوژیک له کاتیکدا دکتور به خوی و زه‌رده‌خه‌نه‌گه‌ش و چاوه کاله‌کانیبه‌وه له به‌رده‌میدا ده‌وه‌ستیت لیو بخاته سه‌ر لیوی و بلئی «ته‌واو... ته‌واو... دکتور بوسته... نه‌وه نه‌و ماچه‌یه که من بو‌ی ده‌گه‌ریم. دکتور بوسته... هه‌مووی چند چرکه‌یه‌کی کورته و هه‌موو شتیک ته‌واو ده‌بیټ، وه‌ک نازاری نه‌خوشیک له دوا ته‌قه‌لدا دوا‌ی نه‌شته‌رکاریه‌کی سه‌خت به‌بی به‌نج، بوسته دکتور مسته‌فا بوسته. نه‌وه نه‌و چند چرکه‌یه‌ی ژیا‌نه که ده‌بیټ من به راستی تئیدا بژیم».

بلا‌ویونه‌وه‌ی شیعره‌که‌ی نه‌غه‌ده، سه‌ره‌تای پوژیکی تازه‌بوو له ژیا‌نیدا. نه‌و پوژه دوا‌ی رویشتنی نه‌وا‌ی خوشکی، هه‌ستی به‌چند ئاره‌زوویه‌کی تیکه‌ل و توند کرد، ئاره‌زوویه‌ک وایده‌کرد جاریک بیر له‌وه‌بکاته‌وه له مال بپواته‌ ده‌ری و خوشی نه‌م پوژه له به‌ر هه‌تاو و له هه‌وا‌ی پاکدا بژی، جاریکیش به‌ره‌و سه‌ر می‌زی نوسینه‌که‌ی پایده‌کیشایه‌وه، بو نه‌وه‌ی بنوسیت و رانه‌وه‌ستیت. به‌لام نه‌یده‌توانی هه‌چیان بکات...

ژیان زورچار له ناکاو پاده‌وه‌ستیت، دروست له و کاته‌شدا پاده‌وه‌ستیت که ده‌بیت بجولیت. نه‌وه نه‌و ساته‌بوو که نه‌غه‌ده ده‌بویست شتیک بکات و نه‌یده‌زانی نه‌و شته‌چییه. هه‌ستیکی سه‌یره که ماوه‌یه‌ک زوو زوو دایده‌گریت، هه‌ستده‌کات که وزه‌ی ئیشیکی گه‌وره له ناخیدایه، گه‌ر نه‌یه‌ته‌ده‌ری ده‌یکوژیت، تووشی غه‌موکی ده‌کات. به‌لام له ناکاو هه‌ستی به‌پاوه‌ستانی هه‌موو شتیک کرد، وه‌ک نه‌وه‌ی خو‌ی به‌ناماژه‌یه‌کی نه‌ینی، به‌په‌نجه‌یه‌کی سیراوی فه‌رمانی به‌شته‌کان داییت و وه‌ستان... وه‌ک نه‌وه‌ی بی‌ویت هه‌موو شتیک پابگریت و به‌هیمنی پابمینیت، وه‌ها بوو. ساتیکی سه‌یری ژیا‌نی بوو، چوو‌ه به‌ر بالکونی به‌رز و دلگیری ماله‌که‌یان و سه‌یری هه‌موو شته‌کانی کرد... هه‌موو شتیک وه‌ستا‌بوو... هه‌موو شتیک... «ستیل لایف» له ژیر لیتوی خو‌یه‌وه‌ گووتیه‌وه. هه‌ستیکرد دره‌خته‌کان هه‌موو وه‌ستا‌ون، هیچ‌گه‌لایه‌کیان ناجولیته‌وه، بالنده‌کان له کاتی فریندا وه‌ستا‌ون، هه‌نگه‌کان له ریگایاندا بو‌گه‌یشتن به‌باغ وه‌ستا‌ون، ده‌یه‌ها په‌پوله وه‌ک ده‌ستیک له هه‌وادا نیگاریکردن وه‌ستا‌ون، تیشک له سه‌فه‌ریدا به‌ره‌و زه‌وی وه‌ستا‌وه، گه‌لاکان له پتگی وهریناندا وه‌ستا‌ون، پشیله‌کان له کاتی سه‌یرکردنی هه‌وردا وه‌ستا‌ون، فریشته‌کان که به‌سه‌ر مالداه‌فه‌رن، مندالانی دراوسی له کاتی پاکردندا، ئاو له ساتی پژانیدا... هه‌موو شتیک وه‌ستا‌وه. نه‌و نه‌بیت، نه‌غه‌ده ماردینی نه‌بیت که پتویستی به‌وه‌یه هه‌موو شته‌کان بوه‌ستن بو‌نه‌وه‌ی به‌ناویاندا تیپه‌پریت. که گه‌رایه‌وه ژوورئ، هه‌ستی به‌هه‌مان وه‌ستان و بیده‌نگی شته‌کان کرده‌وه، هه‌ستیکرد نه‌وه‌ی ده‌بیینیت شتیکی خه‌یالی نییه، به‌لکو ساتیکی تایبه‌تی و دو‌خیکی پو‌جی و چرکه‌یه‌کی قوولسی ده‌سه‌لاتی خو‌یه‌تی به‌سه‌ر دونیادا... ساتیکه شته‌کان ده‌وه‌ستن بو‌نه‌وه‌ی نه‌و بپروات، به‌لام بو‌کوئ؟ بیته‌وه‌ی ته‌واو بیریکاته‌وه، بیته‌وه‌ی ته‌واو خه‌یالی خو‌ی بخاته‌سه‌ر نه‌و دیمه‌نه وه‌ستا‌وه، نه‌و ستیل

لایفه گوره‌یه «وهک سالانی دواتریش وه‌ستانه دریزه‌کانی ناو عومری خوئی ناوده‌نا» به‌له خوئی گوپی. هه‌ستیکرد زیندوه، هتیزکی له نه‌دازه‌به‌دهری تیدایه، ده‌توانیت شته‌کان بوه‌ستینیت و بیانخاته‌وه بزاف، له به‌ردهم ناوینه‌که‌دا سه‌ری پوخساری خوئی کرد، هه‌ستیکرد شتیکی تیدایه ده‌توانیت به‌هویه‌وه تا ده‌مریت به‌هتیز بیت... به‌لام چیه نه‌وه شته؟ پوخساره نه‌رستوکراتیبه‌که‌یه‌تی، چاوه‌خه‌یالیبه‌کانیتی که هه‌میشه مه‌ست دیاره، لیوه‌پره‌کانیتی که هاواریکی نه‌یتی و ترسناکی تیدایه بۆ ماچ، باریکی چه‌ناگه‌یه‌تی که پوخساریکی شاهانه‌ی پتیه‌خشیوه، یان نه‌و نیوجاوانه به‌رزه‌یه‌تی که هیچ کات قرزه‌په‌شوکاو و گیزدار و پره‌که‌ی ناتوانیت داپوشیت؟؟.

نه‌و ساته‌یه‌ک شت له‌خه‌یالیدا بوو، بروت و ده‌ست له‌ژیان بدات... زیان که دلنیا‌بوو له‌و دیو دیواره‌کانی نه‌م ماله‌وه ده‌ست پیده‌کات. کیشه‌ی مروفه‌کان له‌وه‌دایه که به‌رده‌وام زیانی خویمان به‌جیگایه‌کی یوتۆپی، به‌سه‌رزه‌مینکی خه‌یالی به‌راورده‌که‌ن، جیگایه‌ک که نییه و زیانیک ناده‌میزاد هیشتا تا‌قی نه‌کردۆته‌وه. په‌نگه نه‌وه تاکه به‌لگه‌ش بیت له‌سه‌ر نه‌وه‌ی ئیمه‌پۆژیک له‌پۆژان له‌به‌ه‌شتا بووین و ده‌رکردنمان له‌وئ تا نه‌مپۆوه‌ک خواستیکی نه‌یتی بۆ‌که‌پان بۆ جیگا‌ونه‌کان، بۆ جیگایه‌ک که هرگیز نایگه‌ینن، له‌ناوماندا ده‌ژی. زیان نه‌وه‌یه به‌پنکه‌وین بۆ نه‌و جیگایه‌ی هرگیز پتی ناگه‌ین... له‌وه زیاتر هچ‌ی دی نییه. نه‌وه‌ی نه‌و پۆژه‌نه‌غه‌ده‌ماردینی ده‌بزواند نه‌و شته‌بوو که نه‌یده‌زانی چیه، شتیک بۆی گه‌رمی نه‌و ترپه‌گوره‌یه‌ی لیبت ده‌میک دل به‌شیتی خوئی به‌دیواره‌کانی سینهدا ده‌کیشیت، دل که بالده‌گریت و نازانین ده‌یه‌ویت بمریت یان بفریت. ده‌یویست بۆنی زیان له‌لیواری خه‌ره‌نده‌ترسناک و دل‌بزوینه‌کاندا بکات، کاتیک هتیزی خوئی له‌وه‌دا ده‌بینته‌وه به‌خیرایه‌کی شیتانه‌به‌ره‌و قه‌راغی مه‌رگ

بپروات و له سەر لیواره‌کانی بوه‌ستیت و له یاخیبوون و نازابه‌تی خۆی بپروانیت.

که هاته‌ده‌ره‌وه جگه لای مسته‌فا شوکاکی می‌ردی جی‌گایه‌کی دیکه‌ی له‌خه‌ی‌الدا نه‌بوو، ئه‌وه‌ی بچیت بۆ خه‌سته‌خانه و به‌ناویدا بگه‌رپیت، خولیا‌ی ئه‌و ساته‌ی بوو. شتیکی تایبه‌تی نه‌یده‌بزواند، خواستیکی نه‌بوو بۆ نازاری ئه‌وانی دی بگری... به‌لکو ده‌بویست جی‌گایه‌کی دی ببینیت، شوینیکی دی که چه‌شنیکی دی له‌ژیانی تیدا‌یه. وه‌ک با هینابیتی خۆی کرد به‌ژوره‌که‌ی دکتۆردا که چاوه‌پوانی ئه‌م سهر‌دانه‌کتوپه‌ری نه‌ده‌کرد. ساتیک نه‌بوو له‌ژیانی دکتۆردا جوانتر بیت له‌و ساته‌ی نه‌غه‌ده‌ی تیدا ده‌بینی. وه‌ک شیت ده‌رگا‌که‌ی داخست و ماچیکرد، وه‌ک بیه‌ویت دووباره له‌ویدا له‌گه‌لیدا ب‌خه‌ویت، ده‌جار پێی‌گوته‌وه «شیتی تۆم... شیتی تۆم... شیتی تۆم». به‌لام نه‌غه‌ده‌ بینه‌وه‌ی بایه‌خیکی پێیدا، گووتی «وا‌ی، بۆ ئه‌وه نه‌هاتووم. چیته، شه‌و پیکه‌وه‌نه‌بووین؟... وازبه‌ینه‌ ده‌ی، ئیتر به‌رمده. هاتووم خه‌سته‌خانه‌که ببینم». مسته‌فا شوکاکی به‌پاستی عاشقی خانمی ماردینی بوو، دوو سال له‌مه‌وبه‌ر هه‌ر له‌م خه‌سته‌خانه‌یه‌دا و بۆ یه‌که‌مجار لای دکتۆر جه‌لال ماردینی باوکی بینی بووی. دکتۆر جه‌لال یه‌کیک بوو له‌و پزیشکه‌ کۆنانه‌ی به‌خۆش‌حالییه‌وه یارمه‌تی دکتۆره‌ گه‌نجه‌کانی ده‌دا. مسته‌فا بۆ پرسیا‌ریک چووبووه لای دکتۆر جه‌لال، به‌پزیکه‌وت له‌و ساته‌دا ئه‌م کچه‌ عه‌یاره‌ی دکتۆر، له‌ته‌نوره‌یه‌کی سپی و بلوزیکی شیندا، له‌وئ بوو. دکتۆر شوکاکی وه‌ک هه‌ر پیاویکی بێ‌میشک و گه‌مزه، بئ هه‌یج قسه و چه‌ندوچونیک ده‌موده‌ست عه‌شق وه‌ک شه‌یتان ده‌ستی لێ‌وه‌شاند. نا جوانترین ژنیک نه‌بوو تا ئه‌وکاته دبیتتی، به‌لکو سه‌یرترین، ئالۆزترین، زیندووترینیان بوو. وه‌ک نۆزبه‌ی کچان له‌و ته‌مه‌نه‌دا هه‌م پاکی و هه‌م به‌ده‌ه‌وایی تیکه‌ل‌کردبوو، ئه‌وه‌ی به‌چاو ده‌یگوت جیا‌وازی‌وو له‌وه‌ی به‌

زار دەيدركاند. پەنگە ھۆى سەرھكى عاشقبوونى ئەوھ بىت، يەكەمىن رستەيەك لە لىوى ئەو بىستى ئەوھبوو «ئوھ خوايە، رقم لە ھەموو دكتورى دونيايە». دياربوو دكتور جەلالى باوكى داخوازييەكى بۆ جىيەجى نەكردوھ. كە دكتور مستەفا شوكاك بە خۆى و بەروانە سىپىيەكەيەوھ لە بەردەمىدا دەرگەوت و گووى لەو رستەيە بوو، بە پىكەننەوھ گووتى «منىش .. منىش كچى باش؟». بەو چاوھ مەكرىزانەى خۆيەوھ، چاوى خومارى كچىكى زۆر گەنج گووتى «تۆش، بەلى تۆش، بۆ تۆ چىيەت؟ ... رقم لە ھەموو دكتورەكانى دونيايە، چونكە بەردەوام بۆنى دىتۆلتان لىدەت». ئەو رستەيە بەشى ئەوھ بوو دكتور عاشقى بىت. دەتوانم بلىم كە دكتور يەكچىك بوو لەو پىاوھ بەدبەختانەى بە دەستى خۆى دەرگاي دۆزەخى لە سەر خۆى كەردوھ. لەو ساتەوھ ئەو خوليايە كەوتە سەرى چۆن ئەم خانمە ھى ئەو بىت. چۆن وابكات بەر لەوھى گەرەتر بىت، بەرلەوھى ھوشيارى زياتر بكرىتەوھ و بكەوئتە ناوھپاستى گىزەنى ژيانەوھ، بىبات بۆ خۆى.

دكتور لە گەنجىيەكى زووھو بەو جۆرە بىرى لە ھاوسەرى خۆى دەكردوھ، پەرىيەك ھىچ چاويك نەبىيىن بىت، ھىچ نىگايەكى بەد تەماشاي نەكرد بىت، ھىچ دەستىك بەرى نەكەوت بىت ... فرىشتەيەك راستەوخۆ لە دەستى خوداوە بەرىتەوھ دەستى ئەو. لەو ساتەدا كە خانمى ماردىنى بىنى، پىيوابوو ئەو يەكەم كەسە ئەم فرىشتەيەى دىبىت و دەبىت بۆ ئەو بىت، لەوھشدا لە سەر ھەق بوو. دكتور شوكاك يەكەم كەس بوو بەوجۆرە نەغەدە ماردىنى بىن بىت، ھەك ژنىك. پىشتر ھىچ پىاويك بە چاوى ژن، بە چاوى خانمىكى ئەفسونواوى، سەبرى ئەوى نەكردبوو. لىرەدا دەبىت ئەو راستىيە تۆمارىكەين كە يەكەم پىاو كە خانمىك دەكاتە ژن، ئەو كەسە نىيە كە لەگەلدا

دهخويٽ، ٺو ڪه سه نبييه په ردهي ڪچٽي لاده بات و باريڪي سهخت و ناشيريني له ڪڙلده ڪاته وه. نا به پيچه وانه وه... ٺو ڪه سه به ڪه به ڪه مجار ويٺه ي ڙنيڪي راسته قينه ي تيدا ده بينٽ، واده ڪات ٺافره ٽيڪ له پريگاي نيگاکاني ٺه وه وه له مندالييه وه به رهو ڙنيٽي بگواڙيٽه وه. ڙنيٽي ته نيا گه سه به ڪي سروسٽي و هورموني نبييه، به لکو جوڙه باوه پريڪي تايه تبييه، جوڙه ٺيماننيڪي ڙنه به جهسته و تواناي خوئي، ڪه به بي نيگاي پياو نايه ته دي. نيگاي پياو ٺه و پرده به ڪه خانمان به رهو جهسته ي خوڻان به سه ريدا ده په پنه وه. هيچ له شيڪ نابيٽه له شيڪي راسته قينه تا نه بيٽ به جيگاي ٺاره زووي ڪه سيڪي دي، تا به ڪيڪي دي وه ڪ له ش دانسي پيدا نه نيٽ. ٺه وه ي هه زاران ٺافره ت له سه ر زهوي هه ن ڪه ته نيا وه ڪ پوحي پووت ده سورپيٽه وه، نه پيٽييه ڪه ي له وه دايه ڪه هه ميشه چاوه پواني نيگايه ڪن وه ڪ جهسته دانڻيان پيدا بنٽ... دانڻان به جهسته ي ٺافره تدا دانڻانه به به شيڪي گه وره ي بوون و گه وره يي و مه زني ٺه ودا. هه لبت هه ڪه ٺافره ت به سه جهسته نبييه، به لام به سه پوحيش نبييه، هه لبت هيچ به ڪيڪ له ٺيٽه به سه له ش نين، به لام هه مووشمان به سه دل و سوڙ و هه ستي ده رونڪار نين. له م زه مانه دا هينده يان دوپاٽر ڊوٽه وه ڪه ڙن ته نيا جهسته نبييه، نزڪه هه مروان ٺه وه له يادبڪن ڪه به لئي به شيڪي گرنگي هه موو مرواٽيڪ جهسته به. ليڙه وه به ڪه مين ڪه سيڪ ڪه ڪچيڪي مندالڪار ده ڪات به ڙن، ٺه و ڪه سه به ڪه ٺه و پراويه ي تيدا سه وزده ڪات ڪه ڙنه، چونڪه ڙنيٽي به له وه ي دوخيڪي بايولوزي بيٽ، هه ستيڪي ده رونييه.

حه زي دكتور مسته فا شوڪاڪ له نه غه ده مارديني، له ساتي به ڪه مه وه شيٽانه بوو. سالانيڪ دواتر ڪه بيڙي له هه موو شتيڪ ده ڪرده وه، هه لئ ي خوئي له وه دا ده بيني ڪه لئ نه گه پاره شه يدا بووني به خانم به سه پردي دلداريدا بيه پيٽه وه. ٺه وڪات دكتور، گه رچي ته مه ني له سه روو

بیست و نۆ ساله وه بوو، ئەزموونێکی وه‌های له‌گه‌ڵ جیهانی ئافره‌تدا نه‌بوو، ئه‌و نیوه‌عشقانه‌ی پیشووتر شتیکی وه‌ها گرنگیان ده‌رباره‌ی دنیای ژنان فیژنه‌کردبوو. سالانی خویندنی له‌ به‌غداد، کچانی کۆلیژ ژۆربه‌یان عه‌ره‌ب بوون و نرخیکی ئه‌وتۆیان بۆ گه‌نجیکی کوردی وه‌ک ئه‌و دانه‌ده‌نا، هه‌مووش به‌ چه‌شنیک له‌ ناو فیژیوون و خویندندا نوقمبوون کاتیکی ئه‌وتۆیان بۆ خۆشه‌ویستی نه‌بوو... ئه‌و کات نه‌یده‌زانی هه‌ندیک ئافه‌رت گه‌ر به‌ خۆشه‌ویستی شوو نه‌که‌ن، می‌رده‌کانیان گه‌ر پاشای چین و ماچینیش بن، ئه‌وه‌ ده‌بیته‌ گرێی گه‌وره‌ی ژایان. ئه‌وه‌م ئه‌وه‌ی نه‌ده‌زانی که‌ شوو نه‌کردن له‌ عه‌شقه‌وه، مانگ دوا‌ی مانگ و سال دوا‌ی سال له‌ هه‌ناوی ئافره‌تدا وه‌ک ماکی نه‌خۆشیه‌کی ترسناک گه‌وره‌ده‌بیته‌... ئه‌وه‌ی نه‌ده‌زانی ئه‌و ئافره‌تانه‌ی به‌ ئەزموونیک یان به‌ زیاد له‌ ئەزموونیک خۆشه‌ویستیدا نارۆن، دواتر گه‌ر له‌ به‌هه‌شتیشدا بن، زه‌جر و به‌دبه‌ختیه‌کی ئه‌به‌دی ده‌چێژن.

دکتۆر مسته‌فا شوکا‌ک به‌ جوړیک په‌له‌ی بوو بگات به‌ نه‌غه‌ده‌ ماردینی، کاتیکی به‌ خۆی نه‌دا داوا‌ی په‌یوه‌ندییه‌کی عاشقانه‌ بگات و بو‌ار به‌ کچه‌ مندالکاره‌که‌ بدات خه‌ونی په‌یوه‌ ببینیته‌. هه‌فته‌یه‌ک دوا‌ی په‌که‌م بینینی، ئیواره‌یه‌ک دکتۆر جه‌لال ماردینی هه‌موو خه‌زانه‌ رێکپه‌وش و پاکوته‌میزه‌که‌ی خۆی له‌ ناوه‌راستی ژووری میوانه‌که‌دا کۆکرده‌وه و به‌ ده‌نگه‌ گه‌وره‌ و شادیه‌خشه‌که‌ی، وه‌ک هه‌والی سه‌رکه‌وتن له‌ جه‌نگیکی دوورودریژدا رابگه‌یینه‌ت، ئه‌وه‌ی ئاشکرا‌کرد که‌ دکتۆر مسته‌فا شوکا‌ک، زیره‌کترین و نه‌جیبترین و جوانترین دکتۆری گه‌نج له‌ خه‌سته‌خانه‌که‌دا داوا‌ی ده‌ستی نه‌غه‌ده‌ی کردوه. هه‌لبه‌ت هه‌موو پێیان وابوو ئه‌وه‌ خۆشته‌ترین هه‌والی دنیایه‌، نه‌وا به‌ هه‌له‌له‌ و دایکی به‌ فرمیسک پیشوا‌زیان له‌ هه‌واله‌که‌ کرد، به‌لام خۆدی نه‌غه‌ده‌ هه‌م سه‌رسام و هه‌م که‌میکیش گێژ ده‌رکه‌وت، سه‌ره‌تا وادیاریوو وه‌ک ئه‌وه‌ی زۆر بێباک بیته‌، دواتر له‌

تاکسییە کەدا بەرەو لای دکتۆر بپوای تەواوی هەبوو کە شیعەر وادەکات لە هیچ نەترسبێت. شیعەر لە ناوێوە داوای ژیانئیکی تری لێدەکرد، ژیانئیکی گەرمتەر و شیتانەتر و زیندووتر.

گەرچی مستەفا شوکاک ئەو کەسەبوو هەستی ژنئیتی لە نەغەدەدا دروستکرد، ژنئیکی راستەقینە و دلپرفین، بەلام پێدەچوو نەغەدە ئیستا هەموو شتئیکی بپرخوو بیتەو. ئەو پۆژە شیعەرە بلأوکراره کە ی خۆی پیشانی دکتۆردا و پئیگوت «ئیتراز لە شیعەر ناھینم». ئەو ویستی ماچیبکات و بلئی «نا عومری من، واز لە شیعەر مەھینە، بۆ وازی لێدەھینیت». بەلام بەر لەوێ هیچ بکات، نەغەدە پئیگوت «دەمەوئیت بە خەستەخانە کەدا بگەریم». لە میژبوو دکتۆر پئیدەگوت پۆژیک بیت و بیمارستانە کە بە تەواوی ببینیت... لە نزیکەو هەسەیری نازاری مۆرفەکان بکات. بەلام نەغەدە ئارەزویی لە جۆرە کاری وەها نەبوو. ئەم سەردانە لە ناکاوهی لە پۆژئیکی وەک ئەمپۆدا، بۆ دکتۆر سەیریوو. دەبوو ئەو دوو سەعاتی دی لە کۆبوونەوێهەکی گرنگی دکتۆرەکان بیت. بە پەلە دەستی نەغەدە ی گرت و گوتی «عومری من، تەنیا دوو سەعاتم هەیه... تەنیا دوو سەعات، دەتەوئیت پیکەو هەچین بۆ نان خواردن یان ئیترە ببینیت». نەغەدە سوور بوو خەستەخانە کە ببینیت.

دەتوانم بلئیم ئەو هەگەشتئیکی گرنگی ژیانئ بوو. وەک چۆن من یە کە مجار نزار ئیدریسم لە زینداندا بینی، ئەویش یە کە مجار نزار ئیدریسی نیوێ مردوو لە سەر یە کێک لە تەختەکانی بیمارستان بینی. کورپئیکی گەنجی بپهۆش، خەلتانی خوین، زامدار... کەستیک لە نێوان مان و نەماندا جۆلانئیدەکرد.

ببینی نزار سەرەتایەکی تازه بوو لە ژیانئ خانمی ماردینیدا.

هۆشەنگى بولبوليار روويه كى دىكەى دونيا دەدۇزىتەوہ

داوى ماوہىەك لە يەكەمىن كۆبوونەوہمان بۆ گەورەكردنى حىزب و شانەكانى لە غەمپاشا.. شەويكى زۆر ئاسايى هۆشەنگى بولبوليار لە مالى خويان ھاتەدەرى. لە راستىدا مالى ھەژاران، ھەرگىز مالى راستەقىنە نىيە. مال تەنيا چوار ديوار نىيە، تەنيا سەققىنك نىيە، بەلكو جىھانىكە، ئەو شوپىنەيە مروف خەونى تىدا دەبىنىت، برىتيە لەو جىگايەى مروف لەويە بانگ لە ژيان دەكات و شىوہى پىدەبەخشىت. مال تەنيا كاتىك دەبىتە مال، مروف بتوانىت شتىك لە جوانى جىھانى بۆ پاكىشىت، نەھىلىت ژورەكان بىن بە داوى بىدەنگى خويانەوہ، نەھىلىت ديوارەكان لە گەردونى دابىن، نىشتەجى گۆشەگىرى نەبىت، بەلكو خالى بەيەكدادانى ژيانى ئىمە و دونيا بىت بە توندى و شىتانە لەگەل يەكدا. واتە مروفى مالدار كەسىكە وادەكات، جۆگەيەك لە جۆگە سافەكانى ژيان بىت و بە نىو ژورەكاندا بىروات. من لە گەشتى دوورودرىژى ژياندا چەندەھا مالم بىنيوہ... گەر مروف وريا بىت، ھىندەى چووہ ناو مالىكەوہ، ھىندەى سەبرى دىكۆر و تابلۆ و شىوازى مۆبىل و سروشتى پەردەكانى كرد زۆر شت دەريارەى پۆحى مروفەكان دەخوينىتەوہ، دەزانىت ئاخۆ بەختەوہرن يان نا، دەزانىت چۆن بىر لە جوانى و ژيان و خۆشەختى دەكەنەوہ. بەلام مالى بولبوليار، مالى ھەژارى جۆرىكى ترە. مالى ھەژارى جىگايەكە مروف خۆى تىدا دەشارىتەوہ، چالىكە دەچىنە ناوى بۆ ئەوہى دونيا نەمانبىنىت، جىگايەكى دابراوہ لە گەردون... ھىچ لە دەرەوہ پووى تىناكات، پردىكى نىيە بە جىگاكانى دىيەوہ بىبەستىتەوہ،

پنتیکی ره‌های گوشه‌گیریه، بۆ ئه‌وه دروستبووه له‌ویدا خۆمان ونبکه‌ین و بۆشایی هه‌ژاریی خۆمان له‌و گه‌ردونه دارا و پرسانمانه بشارینه‌وه . مائی هه‌ژاریی نه‌بیت، هه‌موو ماله‌کانی دیکه‌ی دنیا دژی بۆشاییین، خاوه‌نمال له شه‌رپکی هه‌میشه‌بیاده دژ به خالی بوون و به‌تالپوونه‌وه‌ی پووبه‌ره‌کان، له ره‌نجدايه شوینه‌کان پیکرا به هۆکار و که‌ره‌سته پرپکاته‌وه . به‌لام مائی هه‌ژاریی ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌یه له‌شی خه‌لکی نه‌دار بشاریته‌وه . به پیچه‌وانه‌ی مائی ده‌وله‌مهنده‌کانه‌وه که ده‌کرینه پیشانگا تا مرۆف هیز و ده‌سه‌لاتی خۆی به سه‌ر دنیا و خه‌ونه‌کانی خۆیدا نیشانبدات . مائی هۆشه‌نگی بولبولیار له‌و مالانه بوو که له راستیدا مرۆف ده‌توانیته به شوینی مه‌شکردن بۆ ناو گۆر ناویینیته، ئه‌و شوینه‌ی مرۆف به‌ر له مردن ده‌توانیته بچیته ناوی و له‌ویوه خۆی بۆ چه‌ه‌نهم ناماده‌بکات . تاکه شتیکی راسته‌قینه که هۆشه‌نگی بولبولیار هه‌یبوو هه‌ژاریی بوو . پیتان سه‌یره‌بیت که ئه‌و وه‌ک سه‌رمایه‌یه‌کی گه‌وره له هه‌ژاریی ده‌پوانی . پرسته‌یه‌ک له‌و ده‌مه‌دا زۆر دووباره‌یده‌کرده‌وه ئه‌وه‌یبوو « هیچ سه‌رمایه‌یه‌ک له هه‌ژاریی گه‌وره‌تر نییه ... هه‌له‌ی گه‌وره‌ی مارکس ئه‌وه بووه له سه‌ر سه‌رمایه‌ی ده‌وله‌مهنده‌کان نوسیویتی، له کاتی‌کدا ده‌بایه له سه‌ر سه‌رمایه‌ی هه‌ژاره‌کان بنوسیته ». له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا مرۆف چه‌ند شانازی به هه‌ژارییه‌وه بکات، هیچ له‌و راستیه‌ ناگۆرپیت که هه‌ژاریی شتیکه مرۆف بیزارده‌کات و ده‌بیت زوو له ده‌ستی ده‌ریازیته . به‌وه‌دا مرۆف هیچ کات له پۆژدا ناتوانیته هه‌ژاریی له یاد خۆی بیاته‌وه، چونکه له پۆژدا هه‌ژاریی له ژیانی مادیی و ده‌رونی که‌سی هه‌ژاردا وه‌ها دیاره هیچ شتیکی نایشاریته‌وه، بۆ ئه‌وه ناچاره په‌نا بۆ شه‌و به‌ریته . له شه‌ودا تاریکی ده‌توانیته هه‌ژاریی داپۆشیته، له ناو شته‌کانی دیکه‌ی دنیا دا و نیبکات، له تاریکیدا شاه و گه‌دا هه‌ردووکیان ره‌شن ... له به‌رئه‌وه گه‌رچی هۆکانمان جودا بیته، به‌لام هۆشه‌نگی بولبولیاریش وه‌ک من چه‌زی له تاریکی بوو .

نه‌ویی شه‌و که بولبولیار پویشته ده‌ری، کاریکی دیاریکراوی نه‌بوو، به‌لام هه‌زیده‌کرد به‌روت و که‌میک خۆی به‌تاریکی بشوات. به‌کوچه‌ی غه‌مپاشادا سه‌رکه‌وت. مرۆف به‌رۆژ له‌غه‌مپاشادا ده‌موچاوه‌دپنده‌که‌ی هه‌ژاری به‌ئاسانی ده‌بینیت، غه‌مپاشا لای هۆشه‌نگ کارخانه‌ی هه‌ره‌که‌وره‌ی هه‌ژاری بوو، مندالی ترسنۆک و چه‌قۆکیشی بی‌ه‌حم و پیاوی نا‌ئومید و ژنانی نه‌خۆشی به‌ره‌مه‌هینا. به‌لام نه‌و شه‌وه‌ی زۆر نه‌بوو له‌مال چووبوو ده‌ری که‌له‌سه‌ر سوچی به‌کیک له‌کوچه‌کاندا تارمایی که‌سیکی باله‌رزنی بینی، عه‌ره‌بان‌یه‌کی ده‌ستی که‌وره‌ی داوه‌ته‌پیش خۆی و پالی پتوه‌ده‌نیت. وه‌ک ده‌نگیک له‌ناوه‌وه‌بانگیبات، بولبولیار دوا‌ی سیبه‌ری نه‌و پیاوه‌که‌وت، تارماییه‌که‌هه‌من ده‌پویشته، پتوه‌چوو هه‌موو ژیا‌نی ته‌نیا پالی به‌عه‌ره‌بان‌وه‌نا‌بیت، نه‌وه‌ی ئاسایی نه‌بوو قه‌واره‌ی عه‌ره‌بان‌ه‌که‌بوو. سه‌ره‌تا بولبولیار دوور به‌دوور سه‌یریکرد. کابرای باژۆده‌ر که‌سیکی به‌سه‌بریوو، هه‌نگاوه‌کانی هه‌لپه‌و خه‌تراییان پتوه‌دیارنه‌بوو، ته‌نیا به‌یه‌ک په‌تم عه‌ره‌بان‌ه‌که‌ی باژۆده‌دا... هۆشه‌نگ په‌شته‌ر نه‌له‌تاریکی و نه‌له‌پوناکیدا ئاوها دوا‌ی هه‌چ که‌سه‌نه‌که‌وتبوو، هه‌رکات په‌یاسه‌ی ناو‌تاریکی بکهدایه، ته‌نیا به‌یری له‌خۆی ده‌کرده‌وه، ئیستا قوتابی زانکۆ بوو، تاکه‌شته‌یک تا نه‌و ته‌مه‌نه‌له‌ژیا‌نیدا ده‌ستی په‌یدا که‌یشتبوو، تاکه‌سه‌رمایه‌یه‌ک کۆیکردبووه‌وه‌هه‌ژاری بوو. نه‌ویش دوو شتی که‌وره‌ی په‌یه‌خشییوو ئازادی و نا‌ئومیدی. له‌وکاته‌وه‌ی شو‌پش هه‌ره‌سه‌یه‌نا و سه‌دان هه‌زار چه‌کداری کورد ده‌سته‌به‌رداری تفه‌نگ بوون، نه‌میش وه‌ک زۆربه‌ی که‌نجی دیکه‌ی نه‌و سه‌رده‌مه‌له‌خه‌یالی هه‌لگیرساندنێ شو‌پش‌یه‌کی تازه‌دا بوو. بو‌نا... که‌کوردپه‌روه‌ره‌کان و شیوعیه‌کان خیا‌نه‌تیا‌نکرد، ده‌بیت به‌کیکی دی له‌شو‌پش‌یه‌کی تروه‌ه‌ده‌ست په‌یکاته‌وه. به‌لام دوا‌جار کێ دوا‌ی هۆشه‌نگی بولبولیار ده‌که‌ویت، نه‌و کتیه‌؟ له‌دوو مانگ له‌وه‌وبه‌روه‌له‌گه‌ل بازنه‌یه‌کی بجوکی کورانی

غەمپاشادا، که هەندیکیان وهک خۆی قوتابی زانکۆ بوون، گروپێکیان به ناوی مندالانی غەمپاشاوه دروستکردوه، ئەوه ناوی هەمان ئەو تیبی فوتبۆلێه که به مندالی هەموو یاریان له ناودا دهکرد، به لام ئیستا له میژە کهسیان یاری ناکات، گروپه کهیان تاییه ته به خۆپندنه وهی ئەده بیاتی سیاسی و فەلسەفی. زۆریه یان کوپی بیپاره و نه دارن که ئاسان کتیبیان چنگ ناکه ویت. به لام له گروپه کهدا کاریکده کهن، کتیب بسوپیت و یهک ئەویدی له ناوه پۆکه کهی ئاگاداریکه نه وه. هەموو گەنجانیکن هەستده کهن له پهراویزی دونیادا دهژین، که سانیکی بیپاشه پۆژن، خرۆشیکی گوره یان بۆ ویرانکردنی ئەم جیهانه ترسناکه تیدایه، بیرۆکهی یهکسانی و دهسه لاتی هەژاران، ئەفسوونیکی گهورهی له سەر تهواوی فەنتازیاکانیان ههیه. هەموو هەستده کهن فریدراونه ته دهره وهی دونیا... هەموو دونیا... به لام بولبولیار له گەل ئەو ههسته دا تا ئەوپه پری پۆیشتووه. بهر له چەند پۆژیک، له دانیشتنیکی ئەو هاوپیانیه دا که له ژوره خالی و پووته کهی نازاد به ههتدا پوویدا، کاتیکی باس گهیشه وهسفرکردنی هەژاران وهک چینیک، بولبولیار بهو چاوانه وه که هه میشه سهیری شتیکی دور ده کهن، بهو پیشه ته نکه وه که پوخراری زیندانییه کی ئەبه دیی پبیه خشیوه، گووتی «هەژاران؟ شتیکی نییه ناوی هەژاران بییت، وهسفرکردنی هەژاران وهک چینیکی کۆمه لایه تی، هیچ نییه جگه له هه له یه کی گه وه. ئەوهی له سەر زهوی ههیه، مروفتی هه ژاره، هه ر که سه و هه ژاریی خۆی به جووری تاییه تی خۆی ده ژێ. ئەزموونی هیچ هه ژاریک له ئەزموونی هه ژاریکی تر ناچیت... ئەم ئەزموونانه هیچ کات کۆنابنه وه بۆ ئەوهی پیکرا هه ستیکی چینایه تی سفت و سوۆل بخولقتنن. له ئیوه وایه هه موو ئەوانه ی برسین، وهک یهک هه سستی برسیتی ده ژین، هه موویان هه مان نازاریان هه یه، وهک یهک بیر له خواردن ده که نه وه، وهک یهک بیر له خوانی رازاوه ده که نه وه؟. هه ژاریی شتیکی تره، جیاوازه له برسیتی، جیاوازه له

نه‌بوونی. نه‌وهی له هه‌ژاریدا گرنکه، نه‌وه‌یه ده‌مانخاته دهره‌وهی نه‌م جیهانه، فریتمانده‌داته دهره‌وهی هه‌موو نینتیمایه‌ک... نه‌وانه‌ی هه‌ژاریی وه‌ک که‌ره‌سته‌یه‌کی سیاسی پووت به‌کارده‌هینن، نه‌وه مندالی بۆرژواکانن». هۆشه‌نگی بولبولیار بپوای وابوو، تاکه هه‌ستیکێ راسته‌قینه که هاوشانی هه‌ژارییه، ته‌نهاییه. ته‌نها شتیک که هه‌رگیز له هه‌ژاریی جیا‌نابیته‌وه و بۆ نه‌به‌د پیکه‌وه‌لکان ته‌نهاییه، ته‌نهاییه‌کی راسته‌قینه. مرۆفی هه‌ژار هه‌میشه ته‌نهایه... ته‌نهایی نه‌وه‌ی هه‌موو شتیکێ نه‌م سه‌ر زه‌مینه له تۆ دووره و تۆ له هه‌موو شتیک دووریت. مرۆف تا خۆی به هه‌ژاریی ته‌واوه‌تیدا تینه‌په‌پیت ناتوانیت نه‌و په‌یوه‌ندییه قوول‌ئی نیتوان هه‌ژاریی ته‌نهایی بدۆزیته‌وه. نه‌و په‌خشان و شیعرانه‌ی مندالی بۆرژواکان له سه‌ر هه‌ژاریی ده‌به‌هۆننه‌وه، له سه‌ر چینیک ده‌توانیت میژوو بگوریت، هیچ نین جگه له خه‌یالاتی که‌سانیک که هیچ ده‌ریاره‌ی هه‌ژاریی راسته‌قینه نازانن، هه‌تا مارکسیش هه‌ژاریی ته‌نیا وه‌ک دۆخیکێ مادیی پووت و به‌رامبه‌ر بوون و نه‌بوونی به‌ره‌م و سه‌رمایه‌ پراگرتوه، که لای بولبولیار بۆچوونیکێ که‌مزانیه و بازدانیکێ که‌وره‌یه به سه‌ر پۆحی راسته‌قینه‌ی هه‌ژاریدا... نه‌و شه‌وه پر به‌ سینه‌ی هه‌وای هه‌لمزی و خۆشحال بوو په‌کیکه له هه‌ژارترین هه‌ژاره‌کانی دنیا.

چهند سالیک دواتر که چیرۆکی نه‌و شه‌وه‌ی بۆ من گتپایه‌وه، گووتی «هه‌ژاریی زۆر شتت پیشکه‌شده‌کات، که هیچ ئاده‌میزادیکێ دیکه نایینیت. مرۆف که‌ خاوه‌نی هیچ شتیکێ نه‌م دنیا‌یه نه‌بوو، ده‌رگای هه‌ندی دنیا‌ی تری لیده‌کریته‌وه، جیگای تر و بوونه‌وه‌ری تر ده‌بینیت که که‌سانی دی نایانینن».

که بولبولیار له بازۆده‌ری عه‌ره‌بانه ده‌ستییه‌که نزیکبووه‌وه، که‌سیکی که‌ته و به‌هه‌یه‌تی بینی، پیشیکێ پری هه‌بوو، پوخسازیکێ گرد و جووتیک چاوی که‌ش که تاریکی شه‌و نه‌یده‌توانی پوناکییه‌کی نه‌ینی

ناو گلپنه‌کانی خامۆشبکات. بولبولیاری هاوړپتمان سلاوئکی له‌و پیاوه باژوده‌ره کرد و پپیگوت «شه‌وباش». که‌سیکی دریز و به‌قه‌لافه‌تتر بوو له‌وهی له‌ دوروه ده‌ینواند، له‌شیکی پټک و جوانی هه‌بوو، قوژکی کورت و سیمایه‌کی هیمن. که‌وره‌یی عه‌ره‌بانه‌که‌ی بو بولبولیار سه‌یربوو، نه‌و پیشتر عه‌ره‌بانه‌یه‌کی ده‌ستی وه‌ها که‌وره‌ی نه‌بینیبوو. پیاوه‌که بیته‌وه‌ی وه‌لامی بولبولیار بداته‌وه، گووتی «کورم چیت ونکرده ... له‌ تاریکیدا به‌دوای چیدا ده‌که‌پیت، شه‌وی وه‌ها هیمن هی نه‌وه‌یه مرؤف له‌ ژوره‌که‌ی خویدا بیر له‌و شتانه بکاته‌وه که له‌ کاتی تردا ناتوانیت یان کاتی نییه بیران لی‌بکاته‌وه». بولبولیار گووتی «هیچ شتیکم ون نه‌کرده ... ته‌نیا که‌میک پیاسه‌ده‌که‌م». پیاوه‌که به‌ هیمنی پیکه‌نی و گووتی «ناوت چیه؟» «هۆشه‌نگ ... هۆشه‌نگی بولبولیار» ده‌نگی له‌وه نارامتر بوو شه‌و بشله‌قینیت. له‌که‌ل گووتنی ناوی خویدا هه‌ستی به‌ هه‌وایه‌کی فینک کرد، به‌ سه‌رسامییه‌وه سه‌یری عه‌ره‌بانه‌که‌ی کرد و گووتی «نه‌وه‌ی سه‌یره عه‌ره‌بانه‌که‌ته، نه‌م عه‌ره‌بانه‌ که‌وره‌یه». پیاوه‌که گووتی «ته‌نیا من ده‌توانم پالی پیوه‌بنیم ... ته‌نیا من ... هیچ مرؤفیک ناتوانیت نه‌م عه‌ره‌بانیه‌ بجولینیت، مرؤف ده‌بیت به‌ په‌وتیکی دور و دریزدا تیپه‌پیت تا وای لی‌دیت، تا هیزی نه‌وه‌ی ده‌بیت، نه‌م عه‌ره‌بانیه‌ له‌ جیگای خوی بجولینیت». هۆشه‌نگی بولبولیار سه‌یری سی چه‌رخه‌که‌ی کرد و گووتی «ده‌توانم هه‌ولبده‌م پالی پیوه‌نیم، به‌لکو بیجولینم». پیاوه‌که گووتی «هه‌ولبده ... هه‌ولبده ... به‌لام بیسوده». بولبولیار نیشته سه‌ر عه‌ره‌بانه‌که و ویستی بیجولینیت، به‌لام بو‌ی نه‌کرا، وه‌ک هیژکی نادیار و که‌وره به‌زه‌وییه‌وه گریدابیت، چه‌رخه‌کان له‌ شوینی خویان نه‌جولان و نه‌سوران، به‌لام هینده‌ی پیاوه بالابه‌رزه‌که ده‌ستیکی بچوکی لی‌دا، عه‌ره‌بانه‌که دووباره که‌وته‌وه جول‌ه. هۆشه‌نگی بولبولیار بیته‌وه‌ی تیبگات له‌ هه‌موو لاکانه‌وه سه‌یری عه‌ره‌بانه‌که‌ی کرد و شتیکی

تايبه تي تيدا نه دوزيه وه، هيچ نه بوو جگه له عه ره بانه يه كي شيني گه وه. هوشهنگ پرسى «نه وه چؤن ده بيت، چ نه نيبه كه له پشتى نه م ناميره يه، چ شتيكى ليده كه يت به وجوره ده وه ستيت و ناجوليت». پياوه كه پيگه نى و گوتى «له هيزى تودا نيهه بيچوليتيت... له هيزى هيچ مرؤفنيكدا نيهه». بولبوليار به غه ميكي قولوه وه سه يريكرد و لتيپرسى «نهى تو كيت؟ تو مرؤف نيت؟». پياوه كه به ده نكيكى به رز وه لاميدايه وه «من مه هدايلم، مه هدايلى فرشته». واى گوت و جوتيك بالى زور گه وهى له پشتى خويه وه كرده وه، جوتيك بالى خوله ميشى زور گه وه كه شه قى ليكترازان و كرانه وه يان بيده نكي شه وى شكاند. بولبوليار ماوه يه كه قسه ي بؤ نه كرا، تهنيا سه يري نه و باله زور گه ورانه ي فرشته كه ي كرد، پيشتر فرشته ي به جورىكى تر هينابووه پيشچاوى خوى، وهك خانميك كه ده ستيك جلى سپى له به ردايه و شه به نكيكى گه وهى تيشك له ده وريتى. به لام نه م پياوه گه وه يه، به خوى و نه م سه ر و پيشه وه، به م چاره گه ورانه وه .. هيچى له فرشته نه ده چوو.

له راستيدا هوشهنگى بولبوليار پيشتر زور بىرى له فرشته نه كرد بووه وه، گه ر بىرىشى ليكرد بيته وه، وهك بوونه وه ريكي فه نتازى بينويىتى كه ده ستكردى خه يالى مرؤفه. هه ركه س برى به خودا نه بوو، باوه رى به فرشته ش نابيت، بولبولياريش باوه رى به خودا نه بوو. له و ساته دا سه ختبوو هم برى به خودا به نيت و به فرشته ش، پيىابوو نه وهى ده بينيت، وريته ي ساتيكي بيهوشيه و هيچى تر.

نه وكات هه ردووكيان له ناوه راستى شه قاميكي باكوورى شاردا، له شوينيك له غه مپاشاوه زور دور نه بوو، وه ستابوون. بولبوليار گه رچى ديمه نه كه له ناوه وه هه ژانده بووى، گه رچى ده ويوست باوه رى به چاوى خوى نه كات، به لام وهك هه ميشه سارد ده ركه وت و گوتى «من باوه رىم

به فرىشته نىيه». مه هدا ئىل گووتى «پىويستت به وه نىيه باوه پرت به فرىشته بىت تا من ببىنىت... له كاتى ئاسايدا من كه سىتىكى ئاسايم وهك تو». بولبوليار كه چاوانى ته واو كرابوونه وه و سه يرى باله گه وره كانى مه هدا ئىلى ده كرد، گووتى «باله كانت گه وره ن، له گه ل نه وه شدا باوه پرت پى ناكه م... شتىك نىيه ناوى فرىشته بىت. له وانه يه تو سىحرياز يان هر شتىكى تر بىت». مه هدا ئىل گووتى «من له به رده متدام، مروف هه موو روژىك ناتوانىت فرىشته يه كه ببىنىت، نه وه ي كه تو نه م شو من ده بىنى، په يوه ندى به خو ته وه هه يه، هه موو كه سىك ناتوانىت من ببىنىت». مه هدا ئىل به كاوه خو باله كانى خو ي كۆكرده وه و گووتى «نه م عه ره بانه يه ش عه ره بانه ي فرىشته كانه». هۆشهنگى بولبوليار گووتى «به لام كارى نه م عه ره بانه يه چىيه. تو به م سى چه رخه يه چىده كه يت، له شه ويكى وه هادا فرىشته يه كى وهك تو عه ره بانه يه كى وه هاى بوچىيه؟... هر نه وه خو ي نىشانه يه كه تو فرىشته نىت». مه هدا ئىل ئىستا گه رابووه وه قه واره ي جارانى خو ي و به ئازامى ده ستى به پىشيدا هىنا و ده ستى برد و جگه ره يه كى ده ره يىنا و به هۆشهنگى بولبوليارى گووت «جگه ره ناكىشىت؟». بولبوليار سه رى له قاند و گووتى «نا جگه ره ناكىشم». به هىمنى جگه ره كه ي داگىرساند و گووتى «چەند وه خته ده مه وىت وازى لىبه يتىم، به لام ناتوانم». بولبوليار به سه رسامىيه وه گووتى «چۆن فرىشته يه كىت جگه ره ده كىشىت و ناشتوانىت وازى لىبه يتىت... گه ر فرىشته ش بىت، كه باوه پرم به شتى وه ها نىيه، فرىشته يه كى به دىت، فرىشته يه كى لىكه وته يت». مه هدا ئىل مژىكى قوولى له جگه ره كه يدا و گووتى «نازانم، ناتوانم حوكمى وه ها بده م، به لام بارودوخى ته ندروستىم به هۆى جگه ره كىشانه وه زۆر باش نىيه... له وه دا هه ق به تو يه». هۆشهنگى بولبوليار گووتى «تو فرىشته يه كى به دىت... زۆر به دىت، نه گىنا تانه مروف فرىشته ي جگه ره كىشم

نه‌بیستووہ». مہدائیل گووتی «زۆر بیر لہوہ مہکەرہوہ، ئہوہیان شتیکئی دیکہ یہ... ہندی شہو مہستیش دەبم، شہرابیش دەخۆمہوہ، چاوہ پروانی چی لہ فریشتہ یہ کی تہ نہای وەک من دەکەیت. من ہم کار و ہم نازار و ہم بہرپرسیاریتیم زۆرہ... ہندیجار بئ جگہرہ و شہراب ناتوانم دریزہ بہ ژانی خۆم بدہم... ہیچ شتیک لہوہ سہختر نییہ، مرۆف لہ شاریکی وەہادا فریشتہ بیت. بہ لām بۆ ئہوہی بتوانم پیتبلیم ئہم عەرہ بانہ یہم بۆچیہ، دەبیت چہندجاریکی تر یہک ببینن... من ناتوانم بروا بہ یہکیک بکەم کہ یہکەمجار دەببینم. مرۆف دەبیت بہ دریزایی ژانی ہیزی بینینی فریشتہی تیدا بیت، ئہوسا دەتوانم نہینییہ کە ی لا بدرکینم... کئی دەلایت ئہمہ دواہەمین یہکبینینی نیوان من و تۆ نییہ. گەر دواہەمین یہکبیننمان بیت، تۆ دەپۆیت و نہینیی بینینی من لہ ناخی خۆتدا دەخنکینیت و دەلایت چیرۆکی ئہو شہوہم جگہ لہ ورتنہ یہکی بیتانا ہیچی تر نہبووہ... بۆ ئہوہی باوہر بہ فریشتہ بہینیت، دەبیت بہ دریزایی ژانیت ہیزی بینینی فریشتہت ہەبیت، ئہوہ یاساکہ یہتی... دەبیت مەلەکبین بیت». ہۆشەنگی بولبولیار بہ سەرسامییہ وە گووتی «بە لām چ کاریکم بہ فریشتہ ہ یہ. بۆ دەبیت بیانبینم؟ من ہیچ کاریکم بہ فریشتان نییہ تا بمەویت بیانبینم». بولبولیار تا ئہوکات وایدەزانی دەستخەپۆی گەمە یہکی دزئوہ و ئیستا نا تۆزیکئی دی شتیک پوودەدات سەروشتی ئہم گالتہ ناخۆش و ناشیرینہ ناشکرادە بیت. بہ لām مہدائیلی فریشتہ گووتی «نا ہموو مرۆفیک ناتوانیت فریشتہ ببینیت، بہ لām گەر ہات و یہکیک فریشتہ یہکی بینیی، بۆ ئہوہیہ باوہر بہینیت کہ فریشتہ ہ یہ. گرنگہ بۆ مرۆف بزانیٹ فریشتہ ہ یہ، گەر تۆ ہموو ژانیت لہ سەر ئوہ و لہ یہ بەردەوام بیت کہ پیتواییت فریشتہ نییہ، لہوانہ یہ ژانیت پەوتیکی دی وەریگریٹ... بەرنگاہ کدا بپۆیت کہ ناییت پیتدا بپۆیت». بولبولیار بہ کە من تیرامانہ وە گووتی «بە لām فریشتہ دەتوانیت

چیم بۆ بکات... ها عه‌زیزم، ده‌توانیت یارمه‌تیمبdat ده‌وله‌مه‌ند بم یان له‌تاقیکردنه‌وه‌دا ده‌رچم؟... یان چی». مه‌هدائیلی فریشته بۆ یه‌که‌مجار به‌ده‌نگیکی به‌رز پتکه‌نی و گووتی «قسه‌ی بی‌مانا... قسه‌ی بی‌مانا... تو ده‌لئیت چی؟ ئه‌و شتانه‌ دور و نزیک په‌یوه‌ندیان به‌فریشته‌وه‌ نییه‌، هیچ فریشته‌یه‌ک ناتوانیت کاری وه‌ها بکات... برۆ هاو‌پۆیم، پی‌هه‌لبگره‌، گه‌ر به‌تو‌یت ده‌توانیت که‌میک له‌گه‌لمدا برۆیت. من کارم هه‌یه‌ و ده‌بیت که‌میک تر ما‌لاواییت لیتکه‌م». مه‌هدائیل وای گووت و به‌ئارامی عه‌ره‌بانه‌ گه‌ره‌که‌ی خۆی به‌ره‌و پێش باژۆدا. هینده‌ی ئه‌و ده‌ستی له‌عه‌ره‌بانه‌که‌ دا، تابه‌کانی به‌ئاسانی چه‌رخان. هۆشه‌نگی بولبولیار به‌سه‌رسامیه‌وه‌ سه‌یری جو‌له‌ی عه‌ره‌بانه‌که‌ی کرد و گووتی «به‌لام تو بۆ له‌فریشته‌ ناچیت... بۆ له‌فریشته‌ ناچیت؟. من فریشته‌یه‌کم نه‌دیوه‌ وه‌ک تو ریشن بیت، جلی ئاسایی له‌به‌ردا بیت، هه‌موو گیانی ته‌پوتۆز بیت، پیتلویکی لاستیکی له‌پیدا بیت... هه‌موو ئه‌و شتانه‌ به‌شی ئه‌وه‌ده‌که‌ن من گومانیک قوولم له‌وه‌هه‌بیت که‌تو فریشته‌یت. بال‌به‌ته‌نها به‌س نییه‌، من دلنیام بال‌به‌ته‌نها به‌س نییه‌ تا دلنیام تو فریشته‌یت، ده‌شیت تو هه‌ر شتیکی تر بیت... جانه‌وه‌ریک بیت... من بیستومه‌ هه‌تا ئه‌زده‌های بال‌داریش هه‌یه‌». مه‌هدائیلی فریشته‌ مژگی قوولی له‌جگه‌ره‌که‌یدا و به‌خه‌فته‌تیکه‌وه‌ سه‌یریکرد و گووتی «من توانایه‌کی ئه‌وتو ناوازم نییه‌ بیسه‌لمیتم فریشته‌م... به‌گشتی منیش کاریکی ئه‌وتۆم به‌وه‌ نییه‌ که‌شتی وا به‌سه‌لمیتم. له‌دواجاردا هه‌موو مرفیق ئازاده‌ باوه‌ر به‌بوونی فریشته‌ ده‌کات یان نا. ئه‌وه‌ ده‌که‌و‌یته‌ سه‌ر باوه‌ری ئینسان خۆی، گه‌ر باوه‌رپت به‌بوونی فریشته‌هه‌بیت ده‌بیینیت، گه‌ر نا... تو ئازادیت. ده‌توانیت نه‌تیت». هۆشه‌نگی بولبولیار گووتی «به‌لام ئاغای مه‌هدائیل، کاک مه‌هدائیل، تو له‌مه‌خلوقیکی سه‌رزه‌مینی ده‌چیت... تو هیچت له‌فریشته‌ ناچیت». مه‌هدائیل به‌همنی عه‌ره‌بانه‌که‌ی پالنا

و گووتى «لهوهدا له سهر ههقى، من كه سىكى سهرزه مينيم... سهرى
 ئهو بالانام مه كه . من هه رگيز له زهوى بهرزنه بوومه ته وه». جارىكى
 تر له ناكاو باله گه وره كانى كرده وه و گووتى «سهيركه، هوشهنگى
 بولبوليار. سهرى ئهو باله گه ورانام بكه، هيچ بالندهيهك بالى وههاى
 نيه... بهلام من هيچ كات نه فرپيوم... باله كانم بالى فرين نين، ته نيا
 نيشانهيه كه بو نه وهى له گه ل فريشته كانى تر دا به كتر بناسينه وه. گه
 باله كانم نه كه مه وه هيچ فريشته يه كى تر باوه پم پيناكات».

هوشهنگى بولبوليار كه كه وتبووه دوودلييه كى سهره وه، به
 سهرساميه وه پرسى «فريشته كان هه موو له مه له كوته وه دين. گه ره بن
 له مه له كوته وه دين، گه ره نشبن ئه وا هيچ. له هيچ جىگايه كه وه نايه ن.
 گه تر تو له ناسمانه وه نه هاتبيت، ناكريت فريشته بيت». مه هداثيل گووتى
 «من له و فريشته نام كه له سهر زهوى له داىك ده بن... قهت ناسمان
 نه بينيه... هيچ كات، تو چهند ده توانيت بفریت منيش هه ره نه وه نده، هيچ
 خه به ريكم له ناسمان نيه». هوشهنگى بولبوليار پرسى «ئىستا ده چيت
 بو كوئى؟». مه هداثيل گووتى «ئيشه كه م تا نه اندازه يه كى زور نه بينيه.
 ئهو مروفانهى هيشتا متمانهى ته واويان نيه، بويان نيه بيزانن. له
 بهر نه وه بمبوره كه ناتوانم كار و وه زيفهى خومت بو ناشكرابكه م. به
 گشتى نه وهى من ده بينيت، نيشانهى هه بوونى رۆحىكى پاكه له تودا،
 گه رچى به كتر بينيمان به ده ست خومان نيه، واته ده بيت هه موو
 شته كان جيبه يلىن بو ريكه وت، به لام هيوادارم له بيرم نه كه يت».

هوشهنگى بولبوليار گووتى «نازانم بلّيم چى .. من له هه موو
 شتيك به گومانم، خوم كه سىكى ناووميدم، له بهر نه وه گه ره يه كتر
 نه بينينه وه، ناتوانم باوه پ به شهوى وه ها بكه م». مه هدايلى فريشته
 ده ستى بو هاوپرئكه مان پاكيشا و گووتى «هه ق به تويه هاوپرئم... گه
 ريكه وتى من يان فريشته يه كى تر نه كه يته وه، ئه مشه وه له بيركه . بينينى

فریشته‌ی‌کی پیری وهک من به تهنیا بهس نییه، تا مرؤف بۆچوونی
 خۆی ده‌رباره‌ی دونیا بگۆریت». بولبولیار دهستی دریزکرد و ته‌وقه‌یه‌کی
 گه‌وره‌ی له‌گه‌ڵ مه‌ه‌دائیلی فریشته‌دا کرد.
 ئه‌وه‌یه‌که‌مجاری بوو له‌ژیانیدا ته‌وقه‌ له‌گه‌ڵ فریشته‌یه‌کدا بکات.

لیفیتانت له‌ شار

که‌ لیفیتانت عومەر بۆتانی، زیندانی پسمامانی به‌جیه‌تشت،
 بیته‌وه‌ی بیر له‌ هیچ شتیک بکاته‌وه‌، خۆی ته‌سلیمی یه‌کیک له‌یه‌که
 سه‌ربازیه‌کانی سوپاکرد و گه‌راپه‌وه‌ بۆ شار. ده‌مه‌و ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ،
 وه‌ک پیاویکی ماندوو، گه‌یشه‌ مالمی خوشکه‌که‌ی. تابه‌کی به‌رزی هه‌بوو،
 به‌جۆریکی سه‌یر په‌ش داگه‌راپوو، نازاریکی نادیار چه‌ماندبوویه‌وه‌، وه‌ک
 که‌سیکی نه‌خۆش له‌ ده‌رگای مالمی خوشکه‌که‌یدا، به‌ئسته‌م ده‌یتوانی
 به‌پتوه‌ خۆی بگۆریت، یه‌که‌م پرسته‌ی ئه‌وه‌بوو «جیگایه‌کم بۆ داخه‌ن،
 شتیکی ته‌نکم پێداده‌ن و لیمگه‌رپن بجه‌وم». تا سالانیک دواتر
 خوشکه‌که‌ی ئه‌و دیمه‌نه‌ی لیفیتانتی له‌ یادنه‌کرد، کورپکی نه‌خۆش که
 شه‌و تا به‌یانی به‌ده‌م وپێنه‌وه‌ شتگه‌لیک ده‌بزرکێنیت ئه‌و له‌ هیچیان
 تیناگات. لیفیتانت سێ هه‌فته‌ له‌ پێخه‌فی خوشکه‌که‌یدا که‌وت، ئه‌و
 ساتانه‌ی هه‌لده‌ستا مه‌زاجیکی توپه‌ی هه‌بوو... گه‌رچی زیاد له‌ چوار
 سال بوو خوشکه‌که‌ی و منداڵه‌کانی نه‌بینیوون، به‌لام «مه‌هتاب» له
 سه‌عاتی یه‌که‌مه‌وه‌ هه‌ستیکرد براکه‌ی دلپه‌قتر له‌ جاران گه‌راوه‌ته‌وه‌ و له
 بارودۆخیکی ده‌رونی دژواردا ده‌ژی. مه‌یلیکی توندی بۆ شکاندنی شت و
 هاوارکردن تیداوو. هه‌ر له‌ پۆژی یه‌که‌مه‌وه‌ له‌ پێشچاوی خوشکه‌زاکانیدا
 وه‌ک که‌سیکی ترسناک ده‌رکه‌وت، کاتیک بانگیده‌کردن ده‌بوو ده‌موده‌ست

وهک به‌نده بگه‌نه به‌رده‌می، هر ئیشیکی پی‌ده‌کردن ده‌بوو ده‌موده‌ست بکرتت. بینینی لیفیتانتت به‌وجوره دلی خوشکه‌که‌ی ترساند، راسته ئه و هر بیره‌حم بووه، به‌لام ئیستا تورپه‌یی و به‌ده‌ه‌وایی له‌ کیشدا نه‌ماوه. له‌ پۆزی یه‌که‌مه‌وه قه‌ره‌وتله‌یه‌کی تایبه‌تی له‌ ژورنکی تایبه‌تی بۆ جیا‌کرده‌وه و چه‌رچه‌فیکی سپی پاکی به‌ سه‌ردا دا. به‌لام لیفیتانتت هینده‌ی ئه‌و به‌رگ و سه‌رنوینه‌ سپیانه‌ی بینی، وهک تووشی دۆخیکی هیستیری بووبیت شیتانه‌ هه‌موویانی دامالی و توریدان و پاره‌ی فریدا تا سه‌رنوینی ره‌شی بۆ بینن. له‌ هه‌فته‌ی یه‌که‌مه‌وه لیفیتانتت مالی خوشکه‌ بیوه‌ژنه‌که‌ی پرکرد له‌ شتی ره‌ش... په‌رده‌ی ژوره‌کان، متیله‌کان، بیجامه‌که‌ی، گول‌دانه‌کان، جله‌ کوردییه‌کانی، قایشی سه‌عاته‌که‌ی، ته‌زییحه‌که‌ی... هه‌مووی ره‌ش بوون. خوشکه‌زاکانی یه‌که‌م که‌س بوون که‌ ناویان نا «لیفیتانتی ره‌ش». به‌پیی سالان گه‌لیک ناوی دیکه‌ی بۆ دروستبوو «په‌شمارا» «هۆمه‌ره‌ ره‌ش» «په‌ژوو». له‌وانه‌ په‌شمارا له‌ هه‌موویان پتر بلأوده‌بیته‌وه و ده‌چیتته سه‌ر زاری خه‌لک.

له‌ هه‌فته‌ی یه‌که‌مه‌وه ئاشکرابوو لیفیتانتت که‌سیکی سروشتی نییه‌. تورپه‌بوونه‌کانی له‌ تورپه‌بوونی مرۆفی ئاسایی توندتریبون، هه‌ندی‌جاریش بوغزیکتی نادیار به‌ر گه‌رووی ده‌گرت، ره‌ش داده‌گه‌را، چاوانی ناگرتکی نه‌هتییان تیده‌زا، نه‌ر مه‌ عاره‌ه‌فیکیش به‌ نیوچاوانیدا ده‌هاته‌خواری. هر کاتیکیش ده‌نوست له‌ سه‌ر ده‌نگی هاواری خۆی راده‌چله‌کی. هه‌موو هه‌وله‌کانی خوشکی بۆ ئه‌وه‌ی لێی نزیکبیتته‌وه و شتیک له‌ هۆی ئه‌م دۆخه‌ دژواره‌ی تییگات بیسوودبوون، به‌لام به‌وه‌دا «مه‌هتاب» براکه‌ی زۆر خۆشده‌ویست، دوا‌ی نه‌مانی دایک و بابی و میرده‌که‌ی ئه‌و ته‌نها که‌سی بوو له‌ دونیادا، منداله‌کانی خسته‌ ژیر ئه‌و خواسته‌ی پزیزکی تایبه‌ت له‌ خالیان بگرن و شتیک نه‌که‌ن نیشانه‌ی ملکه‌چی و په‌زانه‌ندی نه‌بیت. له‌و پۆژه‌وه لیفیتانتت که‌شیکتی سه‌ریازی سه‌ختی له‌ ماله‌که‌دا پیاده‌کرد،

که قوریانی سهرکی تئیدا «پۆژیا» سی کوپه گه‌وره‌ی مال بوو، که تا نه‌وده‌م خۆی تاکه شوپه‌سواری خیزان و خانه‌واده بوو. ئه‌و دهم ته‌مه‌نی شازده سالان بوو، هانتی لیفیتانت بۆ ئه‌و کاره‌ساتیکی گه‌وره‌بوو، سهر له‌به‌ر ژیانی لیتیکدا. لیفیتانت نزیکی سئ هه‌فته به‌ده‌ست ئه‌و نه‌خۆشییه‌وه‌ ده‌ینالاند، تابه‌کی سه‌ختی لیده‌هات، عاره‌قه‌یه‌کی ره‌شی ده‌رده‌دا، ده‌که‌وته‌ ورتنه‌کردن، به‌ده‌نگی به‌رز ده‌ریاره‌ی شتگه‌لیک ده‌دوا که هه‌چ شفره‌بازیک نه‌یده‌توانی بیانخاته سهر پریزه‌ندییه‌کی ئاسایی و هریانبگیژپته سهر زمانیکی پوون، کاتیکیش به‌ئاگا ده‌هاته‌وه، توندتر له‌جاران په‌فتاریده‌کرد و خوشکه‌زاکانی زیاتر نازارده‌دا. له‌دوای هه‌فته‌ی یه‌که‌مه‌وه ههر سئ خوشکه‌زاکه‌ی تیگه‌یشتن سزادان، لیدان، پسواکردن، توپه‌بوون، خالیبوون له‌سۆز ئه‌وه سیفه‌ته سهره‌کیه‌کانی ئه‌م میوانه تازه‌یه‌یه که دایکیان پئیده‌لئیت «خاله‌عومه‌ر». مه‌هتابی خوشکی که فه‌رمانبه‌ریکی بچوک بوو له‌به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی عه‌قارات، ده‌یزانی براکه‌ی چند ساله له‌شوێشدا به‌رپرسی زیندان بووه، میژویه‌کی دریزی له‌گه‌ڵ دیل و به‌ندیاندا هه‌یه، به‌لام ئه‌وه‌ی گه‌یشته‌بپته ئه‌و ئاسته‌ی پئیکرا ئاده‌میزاده‌کانی نزیکی وه‌ک کۆیله‌ مامه‌له‌بکات، نه‌ده‌چوووه عه‌قله‌وه. به‌لام له‌هه‌موو حالیکدا، عومه‌ری برای دواهه‌مین که‌سی خانه‌واده و ته‌نها پشت و په‌نایه‌تی له‌م دونیایه‌دا و ده‌بیت بیپاریژیت. سئ هه‌فته‌ی یه‌که‌م که تئیدا نه‌خۆش بوو، گه‌رمای ئابیش مروۆفی شیتده‌کرد، گه‌لیک به‌سه‌ختی تپه‌رپین. له‌هه‌فته‌ی سه‌په‌مه‌وه ورده‌ورده‌ بیهۆیه‌کی دیاریکراو و بیوه‌رگرتنی هه‌چ ده‌رمانیک، لیفیتانت به‌ره‌و چاکبوونه‌وه‌ رویشت. تا که‌متر تا بیگرتابه‌ و سه‌رئیشه‌ی هیوترتر بایه، زیاتر له‌ دلپه‌قی دورده‌که‌وته‌وه. له‌کۆتایی هه‌فته‌ی چواره‌مدا، خوشکه‌زاکانی هه‌ستیانکرد خالیان گه‌ر بیه‌ویت، له‌هه‌ندیک ساته‌وه‌ختدا ده‌توانیت «جانه‌وه‌ر» نه‌بیت و شتیک له‌په‌فتاری ئاسایی مروۆفی تئیدابیت.

له كۆتايى ههفتهى چوارههدا، شهويك خوشك و سى خوشكهزاكەى دانا و بۆ به كه مجار به زمانى مروفىكى ئاسايى، كه سىك ده توانيت وهك مروف هه ندىك رستهى ساده له ده مى بيته ده ره وه، پيىگوتن «من له ده ست شوپش پامكرده، خۆتان ده زانن چه ندين سال من خزمه تكارى بارزاني و حيزبه كهى بووم... هه موو كه س ده زانيت، به لام سالانى دوورديژى خزمه تكرندم بۆ ئه و و حيزبه كهى، پيكرنه بوون له وهى سووكايه تيم پيىكه ن. هه ميشه رقم له وهيه كه سىك بيت و بيه ويت نيشانمبات من زه عيفم و هيچ نيم... نا ئه وه قه بوول ناكريت... گه ر شوپش بۆ پياوى بوئه له و و ملشوپ ده كه پيت، ئه وا سه رتاسه رى هيژ و به تاليونه كان پهن له خه لكانى له و جوړه. پاسه تۆ بۆ هه ر كوييه ك ده پويت يه كيك هه يه ديت و ده يه ويت پيىتليت تۆ لاوازيى و ئه و به هيژتره. به لام نا... هه موو ده بيت بزائن، ليفيتانت كه سى نيه به و جوړه زه ليليكريت. ولاته كه ره حم به پياوى لاوازاكات... له به رئه وه له شوپش دووركه وتمه وه... ئيستاش بريارمداوه له مروفه ژيانىكى تر بريم. له كوئى من ده سه لام بيت عه داله ت له وييه».

هيچ به ك له خوشكه زاكاني، له دوا رسته كانى خاليان تينه كه يشتن. به لام مه هتاب سه راسيمه پرسى «ليفيتانت، ده ته ويت چ جوړه ژيانىك ده ست پيىكه يت؟ من خوشكتم و ئه وانه ش خوشكه زاتان... له ئيمه دلسۆزترت له دونيادا نيه» . ليفيتانت به كاريگه رى نه خو شيبه كهى ده نكيكى زيرى هه بوو، وهك ئه وهى هه ر حه رفيتك به گه روويدا ده پروات، پيشتر به سه ر چه قويه كى كوولدا تپه رپييت و ئه وسا بيته ده رى. كه چى روخسارى له گه ل ئاسه وارى نه خو شيبه كه شدا هه ر جوان بوو. جوانيبه كى بيژه حم... كه قسه يده كرد وهك ئه وهى ده نكي له ناو قوبه يه كى پۆلادا گيرى خواردييت، زرينگه يه كى ئاسنينى هه بوو. ليفيتانت گوتى «گه ر به زمانيباه چى ده كه م ئيستا پيمده گوتى، به لام هه رچى بكه م په يوه ندى

بەوۋە دەبىت لە كۆيدا دەسەلاتىك بۆ خۆم پەيدا دەكەم و دەبەم بە كەسىك خەلكى سەلىكەم لىبەكەنەو و پىزىكەم بۆ قايل بن... من بىر مەداوە يارىبەكەم». خوشكەزاكانى دووبارە ھىچ تىنەگە يىشتەنەو، بەلام لىفىتانىت رەوى تىكردن و دواى چوار ھەفتە، يەكەم زەردەخەنەى گرت و گوتى « دۇنيام يارىبەكەم دىر زىخايەن دەبىت. دۇنيام پىويستىم بە ئىو دەبىت... بە ھەر سىكتان».

ئەو پۆزە بۆ يەكەمجار خۆى ھەستا و چايەكى رەشى لىنا و نانى خوارد و چوۋە دەرى. قىافەتى ئەو ئەفسەرە گەنجانەى ھەبوو كە رىكى بالايان وادەكات بىن بە پاسەوانى شەرف و بە شەمشىرىكەو پىش سەرۆكەكان بەون. دۇنيابو ئىستا زىندانىيەكانى پىمامان و بەرپرسە حىزىبىيەكانى چىا، ھەوالى تەسلىمبەونەو ھەمىيان لە بىرچۆتەو. ھەستىكرد پۆزىك لە پۆزەكان لە شۆرشدا شتىكى گىرگ نەبوو، جىگايەكى ئەوتۆ ترسناكى نەبوو چۆلكردى كارىگەرىبەك لە سەر رەوشى شتەكان دابىت... زىندانەوان.. زىندانەوان چىيە؟ دەتوانن ھەزار كەس بۆ ئەو پۆستە بدۆزەنەو. بەلام ئىشەكە بۆ ئەم شتىكى تر بوو، ئىشى خۆى بوو، خودا بۆ ئەو دەروستىكردو سەرپەرشتى زىندان بكات. چەند سالى بوو پىاسەى بە شاردا نەكردبوو. ئەمىرۆ بەم دلەو كە خالىيە لە بۆنى كوردايەتى، خالىيە لە ھەر ئارەزويەك بىگىزىتەو بۆ چىا، خالى لە ھەر خۆشەويستىيەك بۆ ھىچ شتىك، بەم شەقامانەدا دەروات و تىدەكات تەنيا جىاوازىيەك لە نىوان زىندانى پىمامان و ئەم شەقامانەدا ئەو يەكە ئەو لىرە ھىچ نىيە. ئىنسانەكان لە ھەر كوئى بن دىلن، لە ھەر كوئى بن كۆيلەن، لە ھەر كوئى بن بابەتەكن بۆ ئازار... ئەو گوناھى ئەو نىيە كە ئادەمىزاد بۆ جۆرە زىانىكى وادروستبوو. لىفىتانىت لە يەكەم پىاسەيەو بە گوزەر و قەيسەرىيەكاندا تىگەيشت ھەموو مەرفىكى ئەم شارە، ھەموو ئەوانەى

لیره‌دا ده‌ژین، ده‌بیئت پوژیک به‌ دیلیدا تیپه‌پن، بو‌ نه‌وه‌ی خو‌یان له‌ هندی‌ خه‌یالات خالیبکه‌نه‌وه‌، تیبگه‌ن ژیان‌ی نازاد چ‌ درۆیه‌کی تیپه‌ره‌، دیلی‌ جه‌وه‌ری ژیان‌ و نازادی‌ پوکه‌شه‌ تیپه‌ره‌که‌یه‌تی. هه‌موو مرۆفیتیکی خاوه‌ن‌ عه‌قل‌ ده‌میک‌ زیندان‌ ده‌بینتی، تیده‌گات‌ جیاوازی‌ نیوان‌ زیندان‌ و ده‌ره‌وه‌، هیچ‌ نیبه‌ جگه‌ له‌ درۆیه‌کی‌ گه‌وره‌. ده‌ژانیت‌ زیندان‌ ته‌نیا شوینی‌ راسته‌قینه‌ی‌ دونیا‌یه‌ و جیگاکانی‌ تر‌ هه‌موویان‌ لاسایی‌ خراپ‌ و بچوکی‌ نه‌ون‌. لیفتاننت‌ بیریکرده‌وه‌ که‌ نازادی‌ له‌م‌ شاره‌دا‌ هیچ‌ نیبه‌ جگه‌ له‌وه‌ی‌ مرۆف‌ خو‌ی‌ له‌ هه‌موو‌ شتی‌ک‌ بدزیته‌وه‌، له‌شی‌ خو‌ی‌ له‌ نازار‌ به‌ دوور‌ بگری‌ت‌. نه‌وانه‌شی‌ به‌ خو‌یان‌ ده‌لین‌ نازاد، هیچ‌ نین‌ جگه‌ له‌و‌ ترسنۆکانه‌ی‌ ناویرن‌ بین‌ و له‌ زیندانه‌وه‌، له‌ جیگای‌ راسته‌قینه‌ی‌ ژیا‌نه‌وه‌، له‌و‌ ژووره‌ داخراوانه‌دا‌ که‌ له‌ هه‌ر‌ جیگایه‌کی‌ تر‌ زیاتر‌ مرۆف‌ ده‌توانیت‌ نازایه‌تی‌ خو‌ی‌ تاقیبکاته‌وه‌، دابنیشن‌ و له‌ دونیا‌ بناوین‌ و له‌وی‌وه‌ سه‌یری‌ ژیان‌ بکه‌ن‌. ئاره‌زوویه‌کی‌ شیتانه‌ی‌ هه‌بوو‌ که‌ زیندانی‌کی‌ خو‌ی‌ هه‌بیئت، زیندانی‌ خو‌ی‌ بیئت‌ و به‌س... زیندانی‌ک‌ دیله‌کانی‌ ته‌نیا دیلی‌ نه‌وبین، نه‌وه‌ نه‌وپه‌پی‌ ئاره‌زووی‌ بوو‌.

له‌و‌ پوژوه‌وه‌، له‌و‌ پیاسه‌یه‌وه‌، به‌و‌ نیگایانه‌وه‌ که‌ نیوه‌ی‌ بۆنی‌ شیتی‌ و نیوه‌ی‌ بۆنی‌ نه‌خۆشی‌ لیده‌هات، که‌وته‌ گه‌پان‌ به‌ دوا‌ی‌ جیگایه‌ک‌دا‌ که‌ ده‌شیت‌ له‌ داها‌توودا‌ بیئت‌ به‌ جیگای‌ نه‌وه‌، له‌ویادا‌ جاریکی‌ تر‌ نزار‌ ئیدریسی‌ بیرکه‌وته‌وه‌. له‌و‌ چوار‌ هه‌فته‌یه‌ی‌ پێشوو‌دا‌ زۆر‌ پاگوزه‌ر‌ و تیپه‌ر‌ به‌ خه‌یالیدا‌ گوزه‌ریک‌ردبوو، به‌لام‌ نیستا‌ ده‌وستا‌ و به‌ رۆشنی‌ ده‌یبینی‌. له‌ دلی‌ خو‌یدا‌ گووتی‌ «ده‌یه‌تیمه‌وه‌... ده‌یه‌تیمه‌وه‌ بو‌ زیندان‌، بو‌ جیگایه‌ک‌ هیچ‌ که‌س‌ نه‌توانیت‌ نازادیبکات». له‌و‌ ساته‌دا‌ پ‌ر‌ به‌ سینه‌ی‌ هه‌وای‌ هه‌لمژی‌... هه‌ستیک‌رد‌ به‌هێزه‌ و ده‌یه‌ویت‌ زۆر‌ به‌هێزتری‌ش‌ بیئت‌.

سەرەتای سەردەمیکی نوێ

«گفتوگۆیەکی درێژی دی دەربارەی ماهییەتی شۆرش»

کتیبتان لە قەسابخانەدا بینیوه؟. من بەکەمجار کتیبی وەهام لەلای نزار ئیدریس بینی... کتیب هەموو لاپەرەکانی خۆیناوی بیت. کتیبگەلیک هەم بەرگەکانیان خۆیناوی و هەم حەرفەکانیان خۆیناوی بیت... بۆنی خۆینیان لیبیت. کتیبی زۆر، کتیبی کەسیک کە هەم دەخوینیتەوه و هەم قەسابییدەکات. دەیهوێت هەم چەقۆکی تیز و هەم بۆچوونەکانی کوشندە بیت. بەئێ من ئەوهم لای نزار ئیدریس بینی. پۆژیکی سەیریوو کە تەواوی وردەکارییەکانیم لای خۆم پاراستوو، بەلام ئێوه چ کاریکتان بە وردەکاری پۆژی وەها هەیە... ئەو کات قۆناعی دووهمی کارکردنی نزار بوو لەم قەسابخانەدا، پێشتر لەگەڵ لیفیتانتدا بە جەنگ و جەهەنمیکی دیکەدا پۆشستبوو، ئێمە بۆیە دەچووین تکابکەین لەو قەسابخانە بەیته دەری. بەلام ئەو کات سەردەمی دەست پێکردنەوهی شۆرش بوو، هەر دوو کەسیک بەیەکگەشتان، قەسە و باسیان دەهاتە سەر ئەوهی شۆرش دەبیت چی بیت و چون بیت. ئەوی پۆژ، هۆشەنگی بولبولیار لە ناوهراستی قەسابخانەدا، لە نزیک گوشت و خۆین و کەلاکی کەولکراوهوه بۆیە کەمجار بۆچوونەکانی خۆی لە سەر شۆرش پێگوتین، قەسەکانی بۆ ئەو سەردەمە گەلیک دوور لە عەقل بوون، بەو ئەندازەیە من لە دەفتەری یاداشت و لە نێو خەیاڵی خۆمدا پاراستووم، نیستا دووبارە دەیاننوسمەوه. دەشیت نوسینەوهی ئەم دیالۆگە عاجباتی و ساردانە بۆ هیچ کەسیک گرنگ نەبیت، بەلام بۆ من کە لە پۆژان و سالانی داهااتوو زۆر سەروکارم لەگەڵ ئەم دوو کەسەدا دەبیت، هەر

یه‌که‌یان به پَیگاه‌کدا ده‌پوات و منیش له ته‌ک هر دوکیاندا به هر دوو پَیگاه‌کدا ده‌پۆم، بابه‌ختیکی بی‌هاوتای هه‌یه. ده‌بیئت بیرتان نه‌چیت، من دواجار به دواى ئه‌و مۆته‌که و ئایدیا شه‌یتانیانه‌دا ده‌گه‌رپم که وایانکرد پَیکه‌وه ئه‌م پۆژه تاریکانه‌ی ئه‌مپۆ دروست بن. چه‌نده مه‌به‌ستمه له هه‌موو ئه‌و هیژه سه‌یرانه بپوانم که هیدی هیدی منیان هه‌م دروست و هه‌م له‌ت له‌ت کرد، مه‌به‌ستیشمه له‌و هه‌موو بوونه‌وه‌ره سه‌یرانه بپوانم که له کوچه تاریک و سارده‌کانی ئه‌و میژووه‌دا هاتنه پَیگام، خه‌لکانی‌ک هیچ شتی‌ک پَیکه‌وه کۆی نه‌ده‌کردنه‌وه، هه‌ندیکیان شه‌یتانی جه‌نگاوه‌ر و هه‌ندیکیان فریشته‌ی لاواز و بی‌سوود بوون، به‌لام هه‌موومان پَیکرا، ئه‌و سه‌رده‌مه‌مان دروستکرد، که دواتر بوو به ژیرخانی ئه‌م دنیا ترسناکه‌ی ئه‌مپۆ. دنیایه‌ک وام لیده‌کات بگه‌مه بونه‌ستیکی قوول و ناکۆتا، که گه‌ر دواجار له مه‌رگدا ته‌واو نه‌بیئت، له گومرایی زیاتر و پیسبوونی زیاتر و ته‌نهایی زیاتردا ته‌واوده‌بیئت. ئه‌و قسانه‌ی لیره‌دا ده‌یانگۆیزمه‌وه، نرخیان له نرخى یاداشتی موجه‌ره‌د تیده‌په‌رپت، هه‌ندی‌ک گفتوگۆ هه‌یه ته‌نیا له سه‌رده‌می‌کدا و له چرکه ساتیکی دیاریکراوی میژوودا و له نیوان هه‌ندی‌ک که‌سی زۆر تابه‌تیدا پووده‌ده‌ن، نرخى ئه‌م گفتوگۆیانه له‌وه‌دایه که وه‌ک یا‌قوو‌تیکی ده‌گه‌من وان، یه‌کجاره‌کین و دووباره نابنه‌وه، نه سه‌رده‌م پَیگای دووباره‌کردنه‌وه‌یان ده‌دات و نه ئه‌و که‌سانه‌ی له‌و ئان و ساته‌دا کۆده‌بنه‌وه و نوینه‌رایه‌تی چه‌شنه نیگایه‌ک ده‌که‌ن، له کاتیکی دیکه‌دا هه‌مان تیروانینیان ده‌بیئت، هه‌ندی‌جار هه‌ستده‌که‌م که من زۆر خو‌شبه‌ختم که چه‌ند ساتیکی وا ناوازم له ژيانی خو‌مدا بینى و له نزیکه‌وه سه‌یری بو‌چوونی گه‌رم و تاریکی ناو خه‌یالی هه‌ندی‌ک که‌سم کرد. ده‌زانم خه‌لکانی‌کی ده‌به‌نگ هه‌ن که کتیبیک ده‌گرن به ده‌سته‌وه په‌له‌یانه، هه‌میشه ده‌لین کوا چیرۆکه‌که ... چیرۆک لای ئه‌وان ته‌نیا گۆرانه‌وه‌ی کوشتن و کاره‌ساتی گه‌وره و دیمه‌نی

عەشقبازى داغ و جۆشانە، بەلام لە پاستىدا چىرۆكى گەورەى ژيان
 ھەمىشە لە شوپىنكى دىدايە. من لە ژياندا نەمتوانىوھ جياكارىيەك
 لە نىوان ئەوھى لە بىركردنەوھى مروفدا روودەدات بەكم لەگەل ئەوھى
 كە لە سەر شانوى ژيان دەردەكەوئەت. دەزانم ئەوھ شىوھ بىركردنەوھى
 ھەموو پياوانى سەر بە دەزگاي ئەمنىيەتە. ئىمەى قارەمانانى دەزگا،
 ھەمىشە دەمانەوئەت لە ژيانى ئىنسانەكانەوھ بگەينە ناو بىركردنەوھيان
 و لە بىركردنەوھيانەوھ تەلىسم و نەينىيەكانى ژيانىان دەربەيتىن. لای
 من ئەوھ چىرۆكى سەرەكىيە، تىبگەم چۆن بولبوليار سالانىك دواتر لە
 شەوھ غەمگىنەكەى توتنباغىدا، كاتىك حەسىيمان كوشت، توانى من
 ببىنئەت. تىبگەم بولبوليار لە سەرەتاوھ چۆن شتەكانى تىرى ببىنوھ،
 چ زنجىرەيەكى پەش و بەد وادەكات مروف ئەم ئەلقە بەو ئەلقەوھ
 ببەستت، ئەم خوليا بەو خەيال و ئەو خەيال بەم خولياوھ گرئىدات.
 ئەركى من بە درئزايى ژيانم لە ئەركى حىكايەتخوانەكان سەختەر بووھ،
 كە تەنيا چىرۆكىك دەگىرئەوھ، ئىشى من نوقمبوون بووھ تا ئەندازەى
 خنكان لە دەيەھا رۆحدا كە خۆيان بە دەگەن گەيشتوونەتە كوئجە
 تارىكەكانى ناخى خۆيان.

كورتەى قسەى بولبوليار ئەوى پۆژ دەربارەى شوپش بەمجۆرە بوو:

«ھەفالان، ھەرەسى حەفتاوپىنج وھە گەورە مەگرن. شوپش وھەك ھەر
 شتىكى تر دەشئەت بپوخئەت. شوپش لای من قەت شتىكى وھە گەورە
 و گرنگ نەبووھ. مروف دەتوانئەت ھەمىشە شوپشگىر بئەت، ئەوھى گرنگە
 شوپش نىيە، بەلكو شوپشگىرەكانن. ئەوھى دنيا دەگورئەت شوپش نىيە،
 بەلكو شوپشگىرئانن. تۆ گەر پاسەوانى پۆحى خۆت نەبووئەت، ناتوانئەت
 پاسەوانى پۆحى نەتەوھەك يان پۆحى خەلكانى زەحمەتكىش بئەت».

ھەلبەت بولبوليار ھەموو قسەكانى پىكەوھ نەدەكرد، دەوھستا،
 ئىستىدەكرد، ھەناسەى وھردەگرت، دەپروانى، ھەندىچار كەمىك دەستى

دهجولاند، خۆى كۆدهكردهوه، وشهى دهگۆپى. بهلام من نه مېرؤ هه موو نه وانه لاده بهم و تهنيا قسه كانى دهگيڤمه وه، بؤ من وهك په وانه كراوئىكى سه رۆكه كان، وهك په يامبه رىكى شوڤرش، نه وه گرنك بوو گويكانم قووتبكه مه وه و گوييگرم و له ناو رسته كاندا بؤ نه و بيروكانه بگه پڤم كه ده شيت زيانى بؤ پاشه رۆزى سه ركرده كانم هه بيت. له و سه رده مه دا چونكه شوڤرش هيشتا سامى خۆى نه چه سپانديو، خه لكانى وهك نزار و بولبوليار ده يانتوانى پوونتر چى له زيرخانه كانى عه قلياندا هه يه و نه ينييه، به يتنه ده رى.

بولبوليار به هيمنييه كوشنده كهى خۆيه وه گوتى « به لى نه وانهى وهك من له خوڤن ده ترسن ده زانن چيان ده و يت و نه وانه شى ناترسن هه ر ده زانن. نه وانهى ده بن به پاسه وانى دونيا ده زانن چيان ده و يت و نه وانه شى تهنيا پاسه وانى پۆخى خويانن، ده زانن. زؤرجار شوڤرش خۆدزينه وه يه له ترسيكى تايه تى، مرؤف ده چيته پىزى شوڤرشه وه بؤ نه وهى بليت تهنيا نيم. له كاتيكدا شوڤرشگيڤى راسته قينه هه ميشه تهنيايه ... له و كاته شدا كه له ناو جه رگهى خه لكدا هاوارده كات، هيشتا تهنيايه. چونكه نه وهى مرؤف به ده ستى خۆى نه يگورپت ميژوو نا يگورپت. نه وه ئيشى شوڤرشه ميللته تان نازادبكات، نه وهك ئيشى شوڤرشگيڤان بيت. شوڤرشگيڤان پاسه وانى پۆخن. خه لك به ده سته جه معى ده توانن ده ولت بگۆپن، به لام ناتوانن خويان له جانه وه ره كهى ناخيان بپاريزن. ميگه ل و گارانه گه وره كان ده توانن ده ولت بپوخينن، شوڤرشى چه كدار هه لگيرسيئن، شوڤرشى دريژخايه ن به رپابكه ن، شاره كان بسووتينن، به لام شوڤرشگيڤ دوور و نزىك په يوه ندى به و شتانه وه نييه. ده شيت ده يان شوڤرش روويده ن و ميژوو شوڤرشگيڤى راسته قينهى تيدا نه بيت. شوڤرشگيڤ نه وه نييه ميژوو ده گورپت، به لكو نه وه يه كه كۆمهك به مرؤف ده كات نه بيته جانه وه ر، له وه زياتر هيجى تر نييه. گرنك

ئەو يە مەرۇف كاتىك بۇ ئازادى شەرىدەكات نەبىتتە جانەوەر، ئەو تەنيا پىرسىيىرى گىرنگى مېژوۋە... پىرسىيىرەكانى تر ھەرچىيەك بىن و ۋەلامىيان ھەر چىيەك بىت، لە پەراۋىزى ئەو پىرسىيىرە گەۋرەيەدان. مەرۇف بە درىژايى مېژوۋ چەند لە پىناۋى ئازادىدا شەرىپىكردو، دە ھىندە لە پىناۋى پاراستنى كۆيلەيەتى خۇيدا شەرىپىكردو، بەشى ھەرە زۆرى شۆرشەكان بۇ ئەو نىن مەرۇف ئازادىكەن، بەلكو بۇ ئەو ن كۆيلەيەتى مەرۇف پىپارىزن و پوخسارىكى تىرى بدەنن. دەزانم تۇ ۋەك قىسەى مۇجەپەد سەيىرى ۋتەكانم دەكەيت، بەلام نا قىسەى مۇجەپەد نىن».

لە ۋكاتەدا لە خەيالى خۇمدا ئەو م تۇماردەكرد كە ھەفالى بولبوليار بۇچوۋنى وايە كە شۆرشى ئىمە لەۋانەيە بۇ پاراستنى كۆيلەيەتى بىت. ئەو تەبىئىيەكى گىرنگ بوو بىگوزامەۋە بۇ سەرەۋە.

«ھەفالى خۇشەۋىست ھەتمەن ئەگەر سەيىرىكەيت، لە مېژوۋدا شەرى پاستەقىنە قەت لە نىۋان ئاغا و كۆيلەدا نەبوۋە، بەلكو لە نىۋان كۆيلەيەكدا بوۋە كە دەيەۋىت چىتر كۆيلە نەبىت، لەگەل كۆيلەيەكى تردا كە نايەۋىت كۆيلە نەبىت. ھەفالى ئەگەر ۋرد بېۋانىت... بەلى ئەگەر ۋرد بېۋانىت، لە مېژوۋدا ھەردەم ئەو كۆيلەيە سەرىكەۋتوۋە كە نايەۋىت ئازاد بىت، ھەر ئەو شەرىپەرىكى ئازاتر بوۋە. بەلام ئەۋانەى كە نامانەۋىت كۆيلەبىن، نامانەۋىت جانەوەر بىن. ھەموو سەردەمى ھەۋلى خۇمان دەدەين، گەرچى دەزانىن مەحكومىن بە شىكست، گەرچى ئىمە ئانومىدى ئەبەدىين، بەلام دەستبەردارى ئەو نابىن پاسەۋانى رۇخى خۇمان بىن. مەن تا ئەو جىگايە پوخانى حكومەتم بۇ گىرنگە، كە جىگايەك بۇ ئەو بەمەۋە ژيان بگۇرپىن... شۆرشى دەستەجەمەى دواچار تەنيا بۇ ئەو پىۋىستە دۇنيا ۋەھا شىلكات، دەستبەدات مەرۇف پۇخى خۇى تىا پىپارىزىت. ۋەك ئەۋەى شاتۆيەك سەزىكەين، بۇ ئەۋەى ھەركەس تىۋانىت لە سەر تەختەكەى گۇرانى خۇى بلىت، شتىك لە جوانى خۇى

نمایشبکات. شۆرش دروستکردنی شانۆکهیه، نهوهک نمایشهکه بیئت. نمایشهکه ههمیشه هی من و تویه به تنیا. بهآئی، مامۆستا جهنگیز... دهرهنجامی شۆرش ههرچیبهک بیئت، هیچ له و راستیه ناگۆرپیت که شۆرشگۆر که سئیک ته نهاییه و شانۆیهکی تایبهتی بۆ نمایشی خۆی دهویت. نهو شانۆیه ناو میژوو نییه، بهلکو ناو پۆچی خۆمانه. شۆرش کاتیک مانای هیه من بتوانم پۆچی ونیوی خۆم بدۆزمهوه».

نهوه قسهکانی هۆشهنگی بولبولیار بوو... نهوی پۆژ که له گهآل نهودا بۆ یهکه مجار چووین بۆ قهسابخانهی گورهی شار، بۆ شوینی سهربرینی مه پ و مانگاگان، تا نزار ئیدریس ببینین.

بولبولیار وهک ههمیشه زۆر به کاوه خۆ قسهیده کرد، دانه دانه وشهکانی ههآده بژارد. جۆریک له هیمنی قولی پتوه دیاربوو، هیمنییهک هاوړی ههموو دهم و دۆخیک زانی بوو. دهنگیک کزی هه بوو، که هه ندیجار له ناو زۆر به هیز ده بوو، به وردی دهیزانی دان به چ حهر فیکدا ده نیئت. نزار به هیمنییه وه گوی له قسهکانی گرت و به بیحورمه تی و لاقرتییه وه به ههردوو کمانی گووت «مامۆستایان بۆ خاتری خودا واز بهینن و له پیشدا تۆزئ بۆنی ئەم خۆینه بکن. بۆیه هاتومه ته ئەم قهسابخانهیه تا به بۆنی خۆین راپیم». پر به سینهی ههوی خۆیناوی قهسابخانهکی ههآمزی... وهک گولوی باغیک ههآمزی، وهک بۆی شوینیک به عهتر مهستییکات. بۆ که میک چاوی لیکن، زهرده خه نه ههمیشه یه کهی خۆی له سهر لیوی بوو، زهرده خه نهی پایویک دهیه ویت پیمانبلت سهر به جنسی ئیمه نییه.

دواتر چاوی کرده وه و ته ماشای ئیمه کی کرد و پرسی «بۆنتان کرد؟ باشتره هه مووتان بۆنیبکن، ولاته که سهگ ده می تیناوه. قسه هیه به عسییه کان هیزیان برده گونده کان ویزانبکن، ههموو سهر سنووری ئیران چۆلده کن، بۆ نهوهی له گهآل له شکرکی شاهه نشا نارایامهردا باشتر بۆیان پاسبکرت.

ماوھىيەكى زۆر نابات ئەم شارانە دەبنە قەسابخانەي گەورە كە سەرى خەلكى تىيا دەپەپىت. لە شوپىنكى وەھادا گەر سەگ ھەموو كەلبەكانى خۆي دەرنەخات، نەوھەك پۇج، كلكى خۆشى پى پاس ناكۆيت. مامۆستا بولبوليار، منبىش ھەرەسى شوپىشى پىشوم بۆ گرنگ نىيە. ھەرەسى ھىچ شوپىشك بۆ گرنگ نىيە، ئەوانە ھىچيان شوپىش نىن، ھەرەس بەينن ياخود نا... ھىچ لە ھىچ ناكۆپىت... لەوھدا لە سەر ھەقى».

قاقايەكى بەرزى لىدا، دىنيابوو شتىكى سەير دەلەيت. بەلام لە چاويدا ئەو بىياكيە ھەبوو كە ھەمىشە لىدەترسام، بەو نىگا بىشەرمانەيەو كە يەكەمجار لە سىناسكى نىگاي منى پىكردبوو، ئىستا لە سەردەمىكى تردا، لە سەرەتاي شوپىشكى لىدا، بە ھەمان شىوھ سەيرى بولبوليارى دەكرد و دەيگوت «من بەردەوام لىردە ئەم گيانەوھەرە بەستەزمانانە سەردەپىم... بۆنى خويىن وادەكات نىكېم، زۆر نىكېم. تازە بووم بە جانەوھر مامۆستا. لىردە دەمەوئىت لە ناو جەرگەي ئىشەكەمانەو نىكېم كە شەرپە، شەرپە لە دواي شەرپە لە دواي شەرپە. بە پاستىمە برادەر، ئىرە جىگايەكى باشە بۆ زەلامىكى وەك من، ئىرە مەكتەبى منە. مەكتەبەكانى تر سووديان چىيە؟. ولاتەكە بەرەو جەنگ دەپوات، بەعسىيەكان ناھىلن كەس بە خۆشى دانىشىت، لە شەرپا كىميا و فىزىيا بۆ دوژمن باس ناكەين، بەلكو سەريانەدەپىن. گەر دەتانەوئىت سەرىكەوين، وەرن و ماوھىيەك لىرە بىن بە قەساب. ئەوھى بىيەوئىت شوپىشكات، پىويستى بە دەورەيەكى قەسابى دەبىت. بەلام ھەفالانى من، برادەرانى سەنگەر، جەنابى بولبوليار، خەلكان ناچنە شوپىشەو بۆ ئەوھى ھىچ چاكبەن، بەلكو بۆ ئەوھى ئەو شتانە ھەلالبەن كە لە كاتى تردا ھەلأل نىن. جانەوھەرەكەي دلېشم دەيەوئىت شتىكى نوپى بۆ ھەلأل بىت. گەر من بى ھىچ بەھانەيەك مروفىك سەرىپىم، دەبم بە چى... بە جانەوھەر... ھەموو پىدەلەين، دىردە، بەرىەرى، شىت...

ئىۋەش ھەروام پىتدەلەين، بەلام لە شۆپشدا... ھاھا لە شۆپشدا تۆ دىتت
 و تيامدا دەپارپىتتەو ھەلكت بۆ بكوژم. من دەچمە شۆپشەو ھەو ھەو
 بەكارىبەيتىم. شۆپش كەرەستەيەكى مەلەونە كە ناچارم بەكارىبەيتىم. ھەر
 كەرەستەيەكى تر خزمەتى ئەو جانەوەرە بكات كە كاك بولبوليار تۆ
 دەتەوئىت بىخىكىنىت، من بەكارىدەھىتىم. گەر پىتوئىستىكرد پىشى درىژى
 بۆ دەھىلەو ھەو ھەو بە ئىمامى زەمان. بەلام ئەو ھەو تۆ پىتوئىت
 دەتوانىت ئىنسان لە جانەوەرەكەي ناخى پىارنىت، قەسى پوچ و بىمەيە.
 شۆپشيش ھەو دەسەلات ھەر ئەو جانەوەرە دەيكات، شۆپشگىرپىش ھەو
 حاكم ھەر ھەمان جانەوەر دەيجولئىت. ديارە رقم لە بەعسىيەكانە، كى
 ھەيە رقم لە بەعسىيەكان نەبىت... ئەو بەجىي خۆي، بەلام ئەو ھەو لا
 مەسەلەيەك نىيە كى دوزمنە و كى دوست... ئەو ھىچ لەو ناگورپىت
 كە شۆپشگىر تەنيا بە جانەوەرەكەي ناخمانەو دەتوانىت لە سەر ئەو
 شانۆيە دەرىكەوئىت كە تۆ باسىدەكەيت». زەردەخەنەيەكى مەكرىزانەي
 گرت و چەقۆي قەسابىيەكەي بەرزكردەو ھەو بەردەوام بوو «مەگەر تۆش
 رقم لە بەعسىيەكان نىيە جەنگىز بەگ، بىنگومان رقم لىيانە، بەلام
 كەس بە تەنيا لە بەرئەو ھەو رقم لە بەعسىيەكانە، شۆپش ناكات. من
 شۆپش ھەرچىيەكم پىبكات دەيكەم، من دلسۆز و شتى وانىم... لە پۆژى
 يەكەمەو تاقىامەت دلسۆز نىم... مەبەستەمە شۆپش والتىيەكم ئەو
 شتە بكات كە من دەمەوئىت، شتىكى دەدەمى بۆ ئەو ھەو شتىكم بداتى.
 تۆ قەبرى ھەرچى ئەسحابەيە بەوجۆرە سەيرم مەكە، بەوجۆرە سەرت
 نەسورمىت. خۆ ئىرە سىناسكى نىيە بمرپىتتىت. من قەت نەمگوتووە
 ئىش بۆ خۆم ناكەم... قەت نەمگوتووە... ئەو تاپىك و پاست، ھەو
 پىاويكى پاستگۆ ھەو بە ھەو پىتدەلەيم من بە تەنيا ئىش بۆ خۆم
 دەكەم. ئەگەر عەبىيەك لە مندا ھەبىت ئەو ھەو ئەو ھەو ئەو ھەو ئەو ھەو ئەو
 ھەموواندا زۆر پاستگۆيە».

ورد سەیری هەردوو کمانی کرد، هەركات نیگایە كەردیت، ترس یان بەستییەکی قولت تێدا دروستەبوو. بیئەوێ زمانی خۆی لە هیچ شتیك پاریزیت، بیئەوێ پەرزینی هەبیت و قسەیهك لە زار بگریتهوه، بۆ ئەوێ بەستمانبكات، بۆ ئەوێ تا دوا سنووری پەشۆكان بمانرەنجینیت، گووتی «من ناگەریمهوه ناو شوپرش بۆ ئەوێ دویا بگۆرم یان كوردستان ئازادبكم یان برسییەكان تیربكم، یان تەبەقەیهکی گەمژە بە سەر تاقمێکی گەمژەتر لەواندا سەریخەم .. حە .. ئەو ئیشی من نییە، لە توانامدا نییە ئەو بكم، گەر بشتوانم نایكم. دنیا گەر میللهتی ژێردەستە و خەلكی برسی لیبیریت وای لیدیت نایناسینهوه، ئەو چۆن هەفأل، من حەزم لێیە دنیا هەر بەو جۆرە بێت كە بە مندالی دیومه. نا، نامەوێت وەها بێت كە نەیناسمهوه. زرگارکردنی وەتەن بۆ كاك جەنگیز بەجێدەهێلم... هاها... با ئەو كوردستان پرگاریكات، با جەنابیان زەرپەیهك خاکی وەتەن نەدات بە قەسری قەیسەری. من هەموو خاکی وەتەن دەدم بە بەختیكی باش بۆ خۆم. بەختیكی باش. ژنان دەمێ بۆ بەختی باش دەگەرین دەبیت شووبەن، ئیمە ی پیاوان كە بۆ بەختی باش دەگەرین دەبیت سیاسەت بکەین، كە لە شوو بەدتر و بیماناترە. بەلێ، من لە ترسنۆكەكانم... لەو ترسنۆكانەم كە دەجمە ناو شوپرشەوه بۆ ئەوێ دویا پرگام لێ نەگریت، من لەو ترسنۆكانەم كە دینه شوپرشەوه بۆ ئەوێ بژین... بۆ ئەوێ بەمێنەوه. هەموو یارییەكە شەپری كۆمەلێك جەنەوهرە و هیچی تر نییە. وەك ئەم قەسابخانەیه وەهایه... ئەوێم بەلاوه باشە چەقۆكەم بە دەستەوه بێت و زیندوویم، ئەوێك هیچم پێنەبیت و مردبم».

نزار كراسیكی سەپی درێژ و خویناوی لەبەردابوو... مەبەستی بوو لەو جلە خویناویانەدا ببینین، ئاشكرا چۆنێکی زۆری لە ئیشەكە ی

خۆى دەبىنى. لە دواى ھەرھەسى شۆپشەو، پاستەوخۆ بووبوو بە قەساب. لە سىئاسكى وە شتىكم لە سەر بىروبوچوونى دەزانى. بەلام ئىستا كە لە سەرھەتاي شۆپشى تازەداين، كە ئىستا من بەرپرسي سەرھەكى ئەم پياوھەم، بە نھىنى لە شاخوھە داھەزىووم و ھاتووم بۆ ئەوھى پىكخراوھەكانى ناو شار و شانە پەرتەوازە و بچوھەكان بەخەمە ناو ھەيكەلىكى پىكخراوھەسى مەھكەم و تۆكەوھە، شىوھەيك بە پىكخستەكان بىھەخشم چالاكياىنبكات و بىيانپارزىت. كاتىك گويم لە نزار و بۆچوونەكانى دەگرت، كە خالى بوون لە لەخۆبووردنى شۆپشگىرپانە، ئاشكرا و بىپەردە قسەى لەوھە دەكرد شۆپش بۆ خۆى دەكات. من ترسيكى ناوھەكى گەورە دايدەگرتەم. ترسيكى گەورەتر لە ترسي شەوانى سىئاسكى. بەلام لەو ساتەدا لە برى ئەوھى خەيالەم بۆ ئەوھە بېروات چى بە نزار بلیم، چۆن وھەلامبىدەمەوھە، چۆن پىنگا لەو بىحورمەتییە بە خوینى شەھىدان بگرم. بىرم لەوھە دەكردەوھە، بۆ خودا مرفەھەكانى وا جىاواز و دوور لە يەك دروستكردوھە، بۆ ناكۆكى و لىك نەچوونمان دەگاتە پلەيەك ھىچ شتىك كۆمان نەكاتەوھە؟.

نزار ئىمەى بە ناو قەسابخانەكەدا برد و گووتى «من بە شەویش لىرە دەخەوم، نوینىكم ھەيە لەگەل خۆمدا دەيگىرپم. بەيانىان زوو قەسابى دەست پىدەكەين... كوشتارى پاستەقىنە ھەمىشە بەر لە بەيانىانە... بەر لە خۆركەوتن، دەزانن بۆ؟. گویتىگرن، بۆ ئەوھى فرىشتەكانى خودا، ئەوانەى ژمارەى مەخلوقاتى بۆ دەژمىرن، بەيانىان حىسابەكەيان لى تىك نەچىت. بەرلەوھى رۆژ بىتتەوھە، ئىنسان لە سەر ھەموو ئەم زەويیە ھەلدەسىت و دەستدەكات بە حەيوان كوشتن. ھەموو بەيانىيەك ئىنسان بە كوشتنى ملیۆنەھا گياندارى بەستەزمان دەست بە ژيانى خۆى دەكات. ھا مامۆستا، گەر سەيرىكەيت ئىنسان تەپالەيەك، پىخىكى گەورەيە و لەو قوونى گەردونە بەرپۆتەوھە... ئەگىنا چۆن بەر لەوھى

خۆر بکه ویت هه‌ڵده‌ستیت و ملیۆنه‌ها حه‌یوان ده‌کوژیت، ملیۆنه‌ها، کاک جه‌نگیز، ملیۆنه‌ها... عه‌جایه‌به‌ به‌ت ویت بوونه‌وه‌ری وا درنده‌ جوانبکه‌یت. مرۆف جانه‌وه‌ره و ته‌واو، ده‌بی‌ت به‌وجۆره‌ قه‌بوولمان بی‌ت، له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ حیساببکه‌ین. یه‌که‌مین قه‌سابی دونیا ئاده‌م و حه‌وا بوون، من نه‌مبیس‌توه‌ ئاده‌م و حه‌وا گیاخۆریووبین، شتی وات بیستوه‌ کاک جه‌نگیز؟. ئه‌وان یه‌که‌م قه‌ساب بوون و منیش کوپی دایک و باوکی خۆم. ئیمه‌ش لی‌ره‌دا به‌یانیان سه‌دان حه‌یوان ده‌کوژین، ئیدی ناچارین شه‌و لی‌ره‌ به‌مینه‌وه‌، شوینی خۆشتنم هه‌یه‌، شوینی خواردنم هه‌یه‌، زۆرجار له‌ پشوو‌ه‌کانیشدا وه‌ک به‌پێرتان ده‌بینن کتیب ده‌خوینمه‌وه‌، به‌لام جه‌نابی جه‌نگیز به‌گ، من کتیب بۆ ئه‌وه‌ ناخوینمه‌وه‌ فیربیم. پاستت ده‌ویت ئاره‌زوویه‌کم له‌ فیربوون نییه‌، که‌سی وه‌ک من که‌ کتیب ده‌خوینتیه‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌یه‌ درۆکانی خۆی باستر به‌وینتیه‌وه‌... له‌و به‌شه‌رانه‌م کتیب ته‌نیا فیری درۆکردنی کردوم. ئه‌وه‌ گه‌مزه‌کانن واده‌زانن کتیب خویندنه‌وه‌ مرۆفه‌کان، هه‌موو مرۆفه‌کان وه‌ک یه‌ک ده‌کات به‌ پۆشنبیر. به‌شی هه‌ره‌ زۆری خه‌لک که‌ کتیب ده‌خویننه‌وه‌، دواتر ده‌بن به‌ درۆزنی باش، من سه‌ر به‌و به‌شه‌م. سه‌ر به‌و توخم و تاقه‌م که‌ پۆشنبیریم له‌ بواری درۆکردندا ده‌خه‌مه‌ کار. گه‌رچی من به‌خه‌نده‌وه‌ واده‌لیم، به‌لام ئه‌و خه‌نده‌یه‌ش ته‌نیا بۆ فیریه‌. ئه‌و خه‌نده‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌ نییه‌، تۆ وابزینیت من پاستی نالیم. ها کاک جه‌نگیز، نازانم دوا‌ی ئه‌و قسانه‌م من هه‌ر به‌ که‌لکی ئه‌م شۆرشه‌ تازه‌یه‌ی تۆ دیم... ئاخۆ شۆرشگێڕیکی نمونه‌یم لیده‌رده‌چیت؟».

من و بولبولیار هه‌ردووکه‌مان سه‌راسیمه‌ و ده‌سته‌پاچه‌ و بیده‌نگ سه‌یرمانده‌کرد و نه‌مانده‌زانسی بلێین چی. ئه‌و پۆزه‌ پانتۆلیکی بۆر و تیشیرتیکی قاوه‌یم له‌ به‌ردابوو، هه‌ولمه‌دا جله‌کانم به‌ پاکی به‌مینه‌وه‌، هه‌ولمه‌دا زۆر سه‌یری چاوی نه‌که‌م، که‌ ئه‌و په‌رسیاره‌ی لیکردم، گه‌رچی

هه وايه كى دلشكۆن و هه ناسه تاسۆن له فه زاي قه سابخانه كه دا زالبوو، به لام ده بوو به كارى هه ميشه يى خۆم هه ستم و گوتىم «به لام خويندنه وه هه ميشه باشه، كتيب هه ميشه باشه، گهر درۆزنيش بيت، بپۆك له جوانى ده كه ويته درۆكانته وه. به هه رحال درۆيه كى جوان هه ميشه له درۆيه كى ناشيرين باشتره. وه كو تريش، برائى خۆشه ويستم، شۆرش ئاميرى كى گه وريه، راسته ئه م شۆرشه ي ئيستامان جارۆك بچوكه، به لام پۆژۆك ئه ميش ده بيت به مه كينه يه كى زل. ئيشى ئيمه وهك شۆرشگير ئه وه يه بيباريزين... گرنگ ئه وه يه قازانجه تايبه تيبه كانمان نه كه ونه درۆيه تيبه وه له گه ل قازانجى شۆرشدا». ئه م قسانه بۆ ئه مپۆ گه ليك پپوچ و ئينشا ئاميز ده رده كه ون، به لام له وه سه رده مه دا بيبويا وه پى به تينى من بوون. ئه وكات شۆرشم به گرنگتر له هه ر مرفۆيۆك ده بينى، ئاماده بووم به ئاسانى ژيانى خۆم و هه موو ژيانى كى تريشى بۆ به ختبه كم. نزار ده سته خويئاوييه كانى به قزيدا هينا و گوتى «من ده زانم، قه ت شۆرشگيرى كى باشم ليده رناچيت، به وجۆره ي ئيوه ده تانه ويئت، به لام ده زانم هه ميشه پيويستيتان به من ده بيت... لاي ئيوه جه نگيز به گ شۆرش گرنگه، شۆرش له سه رو هه موو شتيكه وه يه، به لام لاي هه فال بولبوليار شۆرشگير گرنگه، وانيبه؟ من وا له قسه كانى ئيوه تيگه يشتم... به لام لاي من ته نيا يهك كه س گرنگه، ئه ويش منم».

قاقايه كى بيشه رمانه ي ليدا، هه ستم كرد ده يه ويئت په ست و توره مان بكات، ده بويست ده رزيه كمان پيادا بكات ژانى بيت، ده بويست يهك شت بسه لمينيت، ئه ويش ئه وه يه كه سيكه ده توانيت په وشتى نه بيت. تا ئه نذازه ي خۆ نيشاندان وهك شه يتان له گه ل خراپه دا ده پويشت. خۆشيبه كى گه وريه له وه دا ده بينى وهك خويويستى كى ناچوامير ده ريكه ويئت، به ئه نقه ست شتگه ليكى ده گوت خراپى ده ريخن، ده بيت راستيش بلۆم و ببۆژم كه له جه وه ردا ئازايه تيبه كى گه وريه تيدا بوو. ده يتوانى

ئەوانى دى تاسەر سنوورى شىتى پەستىبات، دەيتوانى تا دەكرىت بىباک بىت، دەيتوانى لەگەل زىرەكى و قسەزانى خۆيدا شەپانگىزىيەكى وەها ئاشكرابكات، بىبىت بە مەترسى بۆ سەر ھەموو شىتىگ. بەلام ھەموو ئەو شتانەش بەيەكەو، ھەموو ئەو خراپە و بەدكارىانەش پىكرا، كرديوويان بە كەسىكى جوان، كەسىك كە سىچرىك جىدەھىللىت، وزەيەكى ھەيە لاي كەس بەدى ناكرىت.

بە ھەمان لە خۆبايىيونى بەردەوامەو، سەيرى بولبوليارى كرد و گووتى «مستەر منىش بەلامەو گرنگ نىيە كوردستان يان كرىكاران، يان زەحمەتكىشانى دونيا نازادبن... دەزانم ئەو بۆ تۆش گرنگ نىيە، دەبىنىت، گەرچى تۆ پۆشنىبىرىكى زانكۆيى و من قەسابىكى چلكن و پىسوپۆخلم، شىتىك ھەيە كۆماندەكاتەو. دلنىام گەر شۆرش، كوردستان يان كرىكاران نازاد نەكات، تۆ سەرى خۆت لە خووم نانئىت، بەلام بۆ پىاوو بەرپزەكانى وەك كاك جەنگىز، ئەو شىتىكى گرنگە... ئەو لە چىاوو دابەزىو و دەيەويت لە پزگاركردى كوردا بەشداربىت، بەلام لاي من قەسەكانى ھەمووى بۆ پىكەنىنە. بۆ كارى وەها شانى خۆم نادەمە ژىر ھىچ عەزابىك. مرؤف لە شۆرشدا دەتوانىت بەس خۆى پزگاربكات. تۆ دەتەويت پۆحى خۆت ئاسوودەبەكەيت، من لە جياتى پۆح جانەوهرىك لە ناخمدايە، دەبىت كارىككەم ئەو ئاسوودەبىت. با سەيرىكەين و بزانىن لە كۆتايىدا بە كوئ دەگەين و كئ كئ دەبەزىنىت، پۆحى پاكى تۆ يان جانەوهرەكەى من؟».

وہا خراپ و بەدەفسال ھاتە بەرچاوم، ويستم تفىكى گەورەى لىبىكەم. دەيزانى بىر لە چى دەكەمەو، وەك گالئەيەكى نامەردانە بە من بكات بە دەنگى بەرز پىكەنى، ھەموو فەزاي قەسابخانەكە دەنگىدايەو. بەو نىگايانەو كە نازارىاندەدام، گووتى «بەلام جەنگىز بەگ، دەيەويت ھەموو دونيا پزگاربكات، خۆى نەبىت... ھەموو دونيا

خوى نه بيٽ». قسه كانى بۆ من زۆر به ئيش بوون، به لام من كارىكى
 گرنگتر و گوره ترم هه بوو، له وهى ليره دا بچمه جهنگ و جهده له وه.
 به خيرايبه كى شيتانه وه دهستى كرد به پاك كردنه وهى خوئنى پژاوى
 مه پ و بزنه كان له سه ر كاشى برىقه دار و پاكى قه سابخانه كه. له گه ل
 ئيشدا به هيمعنييه وه سه يرى بولبوليارى كرد و به رده وام بوو « كاك
 بولبوليار، به لام وامه زانه من شوپشم بۆ گرنگ نيه. گه ر شوپش
 نه بيٽ، گه ر ئه قه سابخانه و جهنگه گه وريه نه بيٽ، ئه و گيانداره ي
 ناو ناخى من كه تۆ ده ته ويٽ بيكوژيٽ، ناتوانيٽ تيٽگات زنجيرى
 پساندوه و ئازاد بووه. هه ر زه مانىك شوپشى تيٽا نه بيٽ هه موو ديلين،
 من تيٽاگه م شوپش و شوپگيٽ چۆن ده بيٽ له يه كدى جيايينه وه. زۆر
 بيرم ليٽر دۆته وه، په يوه نديكردنى من به شوپشه وه له و بپوايه وه يه كه
 نه گه ر شوپش نه بيٽ، چۆن بتوانم هه رامه كان بۆ خۆم هه لالېكه م. به
 ته نيا ئه وه م بۆ ناكريٽ، شوپش ده بيٽ ئه وه م بۆ بكات. بۆيه شوپش
 په يوه ندى به زالم و مه زلومييه وه نيه، شوپش كردن به ماناي ويٽراندنى
 هه ميشه يى دونيا هه قىكى ئه به دى ئيمه يه. دونيا به هه شت بيٽ يان
 دۆزه خ، مرؤف هه ر ده بيٽ شوپش بكات. مرؤف له به هه شتدا پتر له
 هه ر جيگايه كى تر پيويستى به شوپشه ... به هه شت يه ك شته، ئه ويش
 ئه وه يه مرؤف ده توانيٽ به ئاره زوى خوى شوپش بكات، له به هه شتى
 راسته قينه دا سال دوانزه ي مانگ شوپشه ... هاها ... گرنگيش نيه له چ
 به ريه كدا شوپش ده كه يٽ، به لكو گرنگه ئه وه يه ئه وه ي بۆ ئه وانى تر
 هه رامه بۆ تۆ هه لال بيٽ... شوپش ئه وه يه».

له و ساتانه دا وهك كه سيكى شيٽ و جانه وه ر و ترسناك ده ميينى
 كه هه زمه كرد به هه موو تواناي خۆم بكيشم به ده ميذا. وهك يه كيٽك
 له و پۆحه شه پانى و زيره كانه ي ده توانن هه م بليمه ت و هه م سامناك
 بن. له ناخى دلدا رقم له هه موو وشه يه كى بوو، رقم له نيگاي

بو، کاتیک به گالته‌جاپییه‌وه سه‌یری هه‌موو شتیکی ده‌کرد، پژیی بو هه‌موو شتیکی کاتی و هه‌واداری بو هه‌ر نایدیابه‌ک کورتخایه‌ن بو، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی جوان، به‌لام له ناو‌اخندا پیس و پر له بیباکی له سه‌ر لیوی سه‌ماید‌ه‌کرد. زه‌رده‌خه‌نه‌ی مرۆفیک که باکی به ژیا‌نی نه‌وانی دی و باکی به هیچ به‌هایه‌ک نییه. له ناخمدایه‌ی رقیکی که وره‌م به‌رام‌به‌ری هه‌بوو، رقیک به‌شی نه‌وه‌ی نه‌ده‌کرد پیی سه‌رسام نه‌بم، له‌گه‌ل هه‌موو تو‌ره‌یی و کینه‌مدا، سه‌رسامییه‌کی بیمانا و نادیار و نه‌نینیم پیی هه‌بوو. به‌لام بولبولیار، وه‌ک له کینه‌شدا هه‌ژار بی‌ت، ته‌نیا بیباک و سارد سه‌یریکرد، وه‌ک نه‌وه‌ی ته‌واوی رسته‌کانی نه‌گه‌نه نه‌و شتیکی تیدا نه‌جولتینن. ساردی بولبولیار هه‌یه‌ک بوو نزار دوورتر بروت، ده‌یویست نه‌م پیاوه هه‌منه‌ بگه‌تینته جیگایه‌ک له خوی ده‌رچیت و پوویه‌کی شه‌رانگیزانه ده‌ریخات، که به‌پروای نزار، به‌شیکی گرنگی هه‌موو ناده‌میزادیک بوو. بو نه‌وه‌ی پتر نازارییات، گووسی «گه‌ر تو ده‌ته‌ویت له هه‌مانکاتدا شو‌ر‌شگێرپیت و به‌نه‌خلاقیش... له بیریکه... باشتره‌ برۆیت و خۆت له کونجی مزگه‌وتیکدا بشاریته‌وه. برۆ و خۆت به‌شتیکی دییه‌وه سه‌رقالبکه که له‌گه‌ل نه‌خلاقدا بگونجیت. نه‌و پوژه‌ی مرۆف بریار بو شو‌ر‌ش ده‌دات، یه‌ک رینگای له به‌رده‌مدایه، ده‌بیست بلتیت خوا‌حافیز نه‌ی ره‌حم، خوا‌حافیز نه‌ی خۆشه‌ویستی، مالوا نه‌ی دل‌ی پر به‌زه‌یی من... من ده‌بم به‌ شو‌ر‌شگێر و ته‌واو... شو‌ر‌شگێرپیتی به‌ره‌حمیش، شو‌ر‌شگێرپیتی عاشقیش، شو‌ر‌شگێرپیک که بیه‌ویت وانه‌ی به‌زه‌یی به‌وانی دی بلتیه‌وه، له‌ پیاویکی باش به‌ولاوه هیچی تر نییه که هه‌مووان به‌ سه‌ر ئیسیکیدا ده‌رۆن و پیی پیاوه‌نین، پی به‌جومومه‌ پاکوته‌میزه‌که‌یدا ده‌نین، جومومه‌ به‌ نه‌خلاقه‌کی. ده‌یه‌پن، نه‌ویش ده‌بیست سوپاسیانبات، له‌ به‌رده‌میاندا بنوشتیه‌وه، ره‌حم پیشانبات، لی‌بورن، به‌زه‌یی. دوا‌جار نه‌وه شو‌ر‌شگێر نییه، نه‌وه مرۆفیش نییه،

به لكو فرشته يه كي مردوه، فرشته يه كي بيگيان كه لاشه ي خوى به ناو ويرانه كانى دونيادا رپاده كي شيت و به خته وهره به وهى نه وانى دى نه تكيده كهن و نه م ناتوانيت كه س نه تكبات».

كه قه سابخانه كه مان جي پيشت. هوشه نكي بولبوليار كه ميك بيباك دهرده كه وت. چا كه تيكي ره شى كوني له به ردا بوو، بيقم و له شسوك به گورجى له پالندا هه نكاوى دنا. دواى نه وه موو نازاردان و پرسته نابه جيپانه ي نزار له سهر موقه ده سترين شتى دونيا لاي من، له سهر «شوپرش»، بو نه وهى بولبوليار به ينمه قسه و به و بونه وه شتيك له توzy نه وه موو پيسيه به كينم كه نزار له سهر دلّم باريكرد. پرسيم «هه فال، چون له په يوه ندى نيوان شوپرش و چا كه تيده گيت؟ گوييگره. شوپرش لاي من هيچ كات له چا كه ناترازيّت. مرؤفى شوپرشگپر، هه ميشه كه سيكي چا كه كاره. مرؤفنيكه كه كاتى نيه بو خوى بزي. شوپرشگپر تاكه كه سيكه زيانى بو خوى ناويت. جيا كردنه وهى شوپرش له پوحي بلندي نينسان، له فه زيلت، شوپرش پرده كات له خو په رستي، له كه سانتيك كه شوپرش لايان شانويه كه نيازى خويانى له سهر نمايشده كهن» هه ناسه يه كي غه مگينم هه لكيشا و به جيديه تيكه وه كه نه عبيري له پوحي نه سات و سه رده مه ي من ده كرد، گوتم «شوپرش تاكه ده رمانتيكه كه ده يخوم و خوم له بيرده كه م، ته نيا حبه نه و نيوه خو په رسته ي من ده كوژيت و واده كات بو نيشتي مان بمرم، شوپرش ته نيا تلياكي منه. به بي نه و تلياكه من ده بم به كه سيك ته نيا بو خوم ده ژيم».

سه رتا به كه ميك خه يال و تيرامانه وه، له كوژتاييشدا به جيديه تيكي ناوازه وه گووتى «هه فالى به پريز، من ده زانم هيوايه ك نيه نزار له

سەر زەوى كەمبەكەينەو، زۆر جار ھەولتەك دەدەين بۆ ئەو ھى ئازارەكان ناو بىننىين، پىيدەلەين ئازارى كرەكاران، ئازارى نەتەو، ئازارى زەحمەتكەشان، ئازارى كورد، ئازارى ھەژاران... بەلام دواچار ئازار بە جۆرەك لە جۆرەكان لە سەر زەوى نابەيت. ھەموو شۆرشەكان شتەك دژ بە ئازار، بەلام ئازار دوايى نايەت، نا ئازار دوايى نايەت. لەو ھەدا لەگەڵ نازارەم كە شۆرش قەت كۆتايى نايەت. بەلام من كاتەك ھەك ھۆشەنگى بولبوليار شان دەخەمە ژىر ئەم بەردە قورسە، كە لىرەم، كە لەگەلئەم، كە دەمەوئەت ژيانى خۆم بەخەمە مەترسىيەو، دەمەوئەت بەرگرى لە شتەكى تر بەكەم، من خۆم بۆ گرنگ نىيە... من بەرگرى كردن لە جنسى مەووف كەردومى بە ھاوئەي تۆ... بەلەئى جنسى مەووف، كە جنسىكى بەدبەختە. شۆرشگەت شتەكە دەبەيت بەئى شۆرشىش لە سەر زەمىن نەبەيت، شۆرشگەت پەيوەندى بە بوون و نەبوونى شۆرشەو نىيە. ئەو ھى من باسەدەكەم شۆرشى منە، نەو ھەك شۆرشى سوپا و ھەزە گەورەكان. من شۆرشگەتەكى ئەبەدەم... من لىرەم بۆ ئەو ھى بە دەوئەي شەپكەم، ئەو نامانجى منە... بە دەوئەي تا كۆتايى شەپكەم».

ھەموو سەردەمەك سىياسى خەيالەوى خۆى دروستدەكات، ھۆشەنگى بولبوليار سىياسىيە ئەفسونبازەكەى ئەو پۆزگارە بوو. شتەكى تەدا بوو پەچەوانەى نازارى قەساب، ھەمىنيەك و نەزاکەتەك جىاواز لەو ھەموو دەرندەيى و بىباكىيەى لەودا ھەيە، غەمخواردنەك بۆ ئىنسان، كە پەشتەر لای كەس نەمدىبوو. ئىنسان لای ئەو مانايەكى تەرى ھەبوو، نەدورژمن بوو، نەدۆست، بوونەو ھەرىك بوو دەينالاند و ئىشى ئەم ئەو ھەبوو ئازارەكانى پازەنەت... ئەو شۆرشگەتەيى بولبوليار بوو. بەلام كە باسى «ناكۆتايى» شۆرشى كرد، ترساندمى. ئەو ھى شۆرش كۆتايى نەبەيت بەكەك بوو لە ھەر شتە ترسانكەكان كە دەشەيت من بىرى لىبەكەمەو. شۆرش دەبەيت كۆتايى ھەبەيت... مەووف ناتوانەيت تامەردن شۆرشگەت

بيٽ. به جۆرٽىك له و سيفه تى ناكۆتابوونهى شۆپش ترسام، ئو قسانه م گه يانده ئه نجومه نى بالا. ئو كات له هر شتى بترسامايه ده مكرد به راپۆرتىك و ده منارد بۆ سه رۆكه كانم له سه ره وه. ئه نجومه ن مه رجعه عى گه وره ي من بوو، ئه وان به وردى گوٽيان له قسه كانم سه باره ت به «ئهبه ديه ت و ناكۆتابوونى» شۆپش گرت، هه موو ئه و نيگا و ده موچاوه گرژه يان هه بوو كه من چاوه روانمده كرد، هه موو رايان وابوو ئه و پۆژه ي به عسييه كان ده به زىنين شۆپش كۆتاييدىت و سه رده ميكي ئاسوده و هيمن و بئ شۆپش ده ست پئده كات، هه موو كۆكبوون له سه ر ئه وه ي شت ك نيه ناوى ناكۆتابوونى شۆپش بيٽ. له وئ، له مه كته بسى كاروبارى سياسى، گه ر نه مانزانيبايه شۆپش كۆتايى هه يه، كه سمان نه مانده توانى يه ك پۆژ شۆپشگيٽر بين.

ده بيٽ بلٽيم كه هاتنم بۆ شار و په يوه نديكردنم به شان ه بچوك و په رته وازه كانه وه، كارىكى ئاسان نه بوو. من شوناسىكى دروستكراوى مامۆستايه كى سه ره تاييم پئ بوو تا هاتوچۆي گونده كانم بۆ ئاسان بيٽ، وه ك مامۆستايه كى گه نچ خۆم ده گۆپى تا سه ربازه گه كان ريگرىم لئ نه كهن. ئه وه ي له سه ره تاوه كيشه ي من بوو، ئه م دوو پياوه بوو، نزار و بولبوليار... هه ردوو كيان دوو كاراكته رى جياوازيبوون كه به جۆرٽىك له جۆره كان هر يه كه يان شۆپشيان به شيوازي خۆيان ده ويست. گه وره ترين مه ترسى له سه ر شۆپش ئه و كه سانه ن كه شۆپشى خۆيان له شۆپشى هه مووان جيا ده كه نه وه، يان راستتر وايه شۆپشى خۆيان تيكه لئ شۆپشى ئيمه ده كهن و ده يانه ويٽ گه ردنى ئيمه به ميلى نيازه كانى خۆيان بارىكهن. هه ستمكرد رازىكردنى ئه م دوو بوونه وه ره به ريساكانى ديسپليني حيزبى كارىكى ئاسان نابيٽ، گه رچى هه ردوو كيان

ئەو ەيان پېشاندا كە كارەكانى حېزب بە باشى رادە پە پېتن . لە گەل ئەو ەشدا كاراكتەرى مۇرفەكان ە رچىبەك بېت لە كاروكردارياندا دەردە كە وىتەو ە . دەبىت بلېم بولبوليار شانە يە كى باشى لە غەمپاشا و زانكۆ دروستكردبوو ، ئەو ەى ماىەى تۆپەىى و نىگەرانى بوو ، ەئندەى لە شانە كەدا دىالۆگى فىكرى و فەلسەفى دەكرا ، ئەو ەندەى خەرىكى خويندەنەو ەى كىتب بوون ، كارىكى شۆپشگېرانەى راستەقىنەيان ئەنجام نەدەدا . من زۆر مەبەستم بوو بچمە يە كىك لە كۆبوونەو ەكانى شانەكەو ە ، من ەمىشە ترسىكى نەيتىم لە خويندەواران ەبوو ە ، بەلام ئەنجومەنى بالا و بەرپرسان لە سەركردايەتى شۆپش ، ئەو ەيان لىقەدەغەكردم ، نەدەبوو لە سەرۆك شانەكان زىاتر كەسى دى بناسم . بەو ەدا من دىسپلېنى حېزىم لە ەر شتىك بەلاو ە گرنگتر بوو ، نەدەكرا كارىك بكەم لە سەرەتاو ە وەك پىاوئىكى سەرەپۆ دەرىكەوم ، لەو سەردەمەدا دىسپلېن لە ەر شت گرنگتر بوو ، بەتايبەت بەعسىبەكان دەيان كەسيان خستبوو ەتەو ە تا زانىارى لە سەر پىكخراو و شانە تازەكان كۆبەكەنەو ە و شۆپش لە لانكەدا بخنكىنن . ئەمە جگە لەو ەى ئەشكەنجەى بەعسىبەكان بە جۆرىك بوو ، كەم كەس لە ژۆرىدا نەدەپوخا و نەئىنى نەدەدركاند . من چەند نامەيەكم بۆ ئەنجومەنى بالا نارد و گووتم كە ەىچ چارىك نىبە جگە لەو ەى لە ەندىك جىگادا بە پەيكەرى پىكخراو ەدا بپۆمە خوارى و لە كۆبوونەو ەى ەندى شانەدا ئامادەبم ، تا بزاتم لە ژۆرخانى شۆپشدا و لە خانە سەرەتايبەكانىدا چى دەگوزەرىت ، دواى چەندىن داواكارى ، لە ئەنجومەنى بالاو ە تىگەيشتنىكيان لە ترسەكانى من ەبوو و پىنگاياندام بچمە نىو شانەكەى بولبوليارەو ە .

ترسى من لە خويندەواران لەو سەردەمەو ە دەستى پىكرد كە لە سىئاسكى پۆشنبىرانم بىنى ، بەلام بۆچوونە خەيالىبەكانى بولبوليار ئىستا پىتر دەپىترسانم . لە راستىدا زۆرىەى پۆشنبىران شۆپش وەك سەيرانىك

سەيىر دەكەن كە كەسەك بە جانتايەك كەتتەو ە بو چىكان دەيكات . من بە دىرژايى سالانى شۆرش سەرنجەدا ، پۆشنبىران ەيندەى بو خواردن و خويىندەو ە دىن بو چيا ، بو شتەكى دى نايەن . ەلبەت منىش ەزم لە ديالۆگە فەلسەفەيەكان بوو ، بەلام دواچار لەو سەردەمەدا بوونى ەيچ فەلسەفە و نايدىايەكم بو شۆرش بە گىرنگ نەدەزانى . لە نامەكانمدا بو ەفالىانى سەركردايەتى ، گوتم « شۆرش ئەوئەندەى پىويستى بە نازايەتى و گيانفەيدايى ەيە ، پىويستى بە قەپۆزى زل نيبە . من وادەزانم زۆربوونى پۆشنبىران لە شۆرشد ، جگە لەو ەى كە ەينى شۆرشگىرپانەمان كىزدەكات ، لە دواچارىشدا لە زىندانى ژيانەو ە دەمانباتە ناو زىندانى كەتتەب » .

زۆرەى خەت و شانەكان بە جۆرىكى ورد ئىشياندەكرد ، بەلام لەلايەن نزار ئىدىرىسەو ە شتەكان خىراتر دەپۆيشتن ، تواناى نزار لە سەر پىكخستىن لەوانى تر گەورەتر بوو . بەلام ەر جارەك بەمدىبايە وا قەسەيدەكرد وەك ئەوانەى پەيوەنديان بەو ەو ەيە ئەندامبەن لە حيزبىكى تايبەتيدا كە خۆى سەركردايەتى دەكات .

زۆرەى ئەندامانى شانەكەى نزار لە قەساب و ەتار و دەستگىر و گەنجانى سەرەپۆيوون ، لەو سەردەمەدا كە ەشتا سەرەتا بوو ، دەمانويست پىكخراو ەكانمان شتەكى ئەوتۆ نەكەن سەرنج پاكىشن ، بەلام نزار كە سەرەتا ئەردەلانى ەيرانى و دواتر من بەرپىرسى بووم ، ەميشە بو خۆى و سەرەخۆ ئىشىدەكرد . لەگەل بولبوليارىشدا گەرچى من بە سەرزارەكى پەيوەندييم گەلەك دۆستانە بوو ، بەلام دىسپلبنى شۆرشگىرپانەم بوارى نەدەدا چاوپۆشى لە ەيچ بەكم . من لە پاپۆرتەكانمدا ئەو ەم روونكردەو ە كە ئەو خەتەى ەوشەنگى بولبوليار نوينەرايەتى بەشەكى دەكات ، دەشەت لە سەر پاشەپۆزى شۆرش مەترسىيەكى بەرچا و دروستبكات . بە وردى

هەفالانم لەو ئەگادار كردهوه كە كۆكردنەوہى پۆشنبىر و خويندەوار و كۆلكە ماركسى شۆرپ دەگۆرپىت بۆ ھەمانەيەكى بەتال و لەشىكى ئىفلىج، بۆ يانەى كۆبوونەوہى كۆمەلەىك شۆپشگىرپى بىكار، كە ناتوانن زمانى راستەقىنەى كاركردى شۆپشگىرپانە بدۆزنەوہ .

كە چووم بۆ ئەوہى جارێكى تر لەگەل منداانى غەمپاشادا كۆبىمەوہ، لای بولبوليار دەستەيەك لە گەنجانى زانكۆم بىنى، ھەندىك لە كورپى ھەزارترىن خىزانەكانى شار . ھەستمكرد كۆبوونەوہكانى پىشووترىان زۆرەى لە سەر ھەندىك تەوەر و كتیبى تايبەتى بوو . لەو كۆبوونەوہيەدا «غەنى مامەند، ھوشيار سۆھەيل، ئازاد بەھجەت، سەفین خۆشناو» م ناسى . من دەمويست لە سەر سروشتى پىكخراوھەكان قسەبەكەم، دەربارەى ئەوانەى كە دەكرىت بىانھىننە پىزى شۆپشەوہ، من لە مەكتەبى سەرۆكەوہ پىيان گوتبووم كە زۆر بە خىراى ھەولبەدەين بىكەى شۆپش فراوانبەين و جەماوەر كۆبەينەوہ . بەلام زۆرەى گەنجەكانى گروپەكە بە ھەماسىكى بۆينەوہ ئەدەبىياتى ماركسىيان دەخويندەوہ، سووربوون لە سەر ئەوہى شۆپش بە شوناسىكى كرىكارىيەوہ دەست پىيكات . من بىروبوچوونى خۆم بۆ پوونكردەوہ و گووتم كە شۆپش شوناسىكى ديارىكراوى نايىت، ھەر شوناسىك دەشىت وەك قەفەزىكى ترسناكى لىبىت و وابكات ئاسان گەمارۆبدرىين . بە زمانى سياسىيەكى دلسۆزى ئەو دەور و زەمانە، دەنگم لىھەلبرى و گووتم « شۆپش ھىچ نىيە جگە لە ھەولەىكى بەردەوام بۆ گورەكردى توپەيى مىللەت... ھەموو مىللەت... ھەموو مرقىك» .

بولبوليار ئەو پۆرە يەكەم كەس بوو قسەيكرد . لە پاستىدا شانەكەى ئەوان وەك شانە حىزىبىيەكانى دى سەرۆك شانەى نەبوو، بولبوليار تەنيا وەك ئەندامى پەيوەندى كارىدەكرد، ھەموو شانەكە لەوانە بوون كە باوھەريان بە سەرۆك نىيە، ياخود ھىچيان نايانەوئىت سەرۆك بن . بەلام ئەوہى گرنگ بوو، من لە سەرھەتاوہ جىاوازييەكى قولم لە نىوان

بولبوليار و ھاوپۈتكانيدا بىنى، جياوازيبەك كە ھەمىشە گرنگ و گەورە دەمىتتەوہ. «ئازاد بەھجەت» كوپرە ھەژارنىكى غەمپاشا بوو، باوكى سەوزە و خەيار و تەماتەى لە سەر عەرەبانەيەكى دەستى دەفرۆشت، بە منى گووت «ئەو قسانەى ئۆتوہ لە سەر شۆپشى بىنگە فراوان، بۇچوونى وردە بۆرژواكانن... ھەموو مروفەكان ناتوانن شۆپشىگىپىن. شۆپشىگىپتى سىفەتى چىنى چەوساويە. گەر مروفەكان ھەموو شۆپشىگىپىن، كىن شۆپش بە سەر كىدا بكات؟ شۆپش چۆن دەبىت بە قەشمەرياتى و ھا دەست پىبكات؟». بە سەرسامبىيەوہ گوتم «ئىمە شۆپش بە سەر فاشىستە بەعسىيەكاندا دەكەين، ھەموومان وەك نەتەوہ ئەو شۆپشە دەكەين. لەبىرتچۆتەوہ كە ئىمە دژ بە عەرەبەكان لە جەنگداين؟». ئازاد، ھوشيارى چىنايەتى خۆى تىكەل بە خويندەنەويەكى زۆر كىردبوو، ئەوہ لەبەرچاوى من كىردى بە كەسىكى ترسناك، ئەو لە سەرەتاوہ سووربوو كە من وردەبۆرژوايەكى ترسناك و عەقلم پىرە لە قورپاوى ناسيونالىستە چەپەلەكان. لە سالانى شۆپشدا من سى جۆر ئادەمىزادەم لە ناو شۆپشىگىپاندا بىنى، كە ھەر سىكىيان بۇ من ماىەى پەشۆكان و ناچارامى بوون، يان لە پاستىدا من ترسناك دەمبىنن: ئەوانەى شۆپشىگىپ نىن و لەبەر ھەر ھۆيەك بىت لە شۆپشدا دەمىنەوہ، ئەوانەى تەنھا شۆپشىگىپان بە مروف دەزانن و تەواوى مروفەكانى تر وەك دوژمنى خۆيان سەيردەكەن، لەگەل ئەوانەدا كە شۆپش لە كىتبەوہ فىردەبن. جۆرى سىتەم ترسناكترىن جۆرى شۆپشىگىپن، ئەوانەن كە ھەرگىز ناگەپىنەوہ، شۆپش بۇ ئەوہ ناكەن بچنە ژىربارى سەروكىك يان ھىزىكى سياسىيەوہ، بەلكو بە پاستى بۇ گۆپىنى دونيا شۆپشەدەكەن، واتە ھەموو يارىيەكە زۆر بەجىدى وەردەگرن. پىزگاركردى مىللەتيان پى گرنگ نىيە، بەلكو گۆپىنى دونيا ئامانجىانە... من سەرەتا جياوازيبەكى زۆر پوونم لە نىوان ئەو دوو چەشنە ئومىدەدا نەدەبىنى، بەلام پۆزىكىيان

«جەمال چاوشىن» كە ئەندامىكى بەرزى ئەنجومەنى بالا بوو، ئەو جىاوازييەى بە شىۋازە كۆمىدىيەكەى خۆى بۆ پوونكردمەۋە و گووتى «ئەوانەى دەيانەۋىت دونىا بگۆپن، پىۋىستىيان بە ئىمە نىيە، من و تۆ لاي ئەوان سەلكى ترخىنەى وشك ناھىنن. لە پاستىدا ئىمە لەو كارەدا كەسانى بىمەنقەعتىن، تا بلىى بىمەنقەعتىن، چونكە گۆپىنى دونىا بە ئىمە ناكرىت، ئىمە دەتوانىن بەعسىيەكان راوبىننن، بەلام لەدواى ئەوە چى لە دونىادا رپودەدات بەس خودا دەزانىت... ئەوانەى دەيانەۋىت دونىا بگۆپن، دەيانەۋىت تىبگەن دواى ئەوەش چى روودەدات... ئەوەش دەبىتتە ھۆى ئەوەى خەلكى باشيان لىدەرەنەچىت، بەعنى بە دلى ئىمە نەبن. مروفى باش كارى وا گەورە ناگرىتتە ئەستۆ، ھەر وەخت ئىنسان بەردى گەورەى ھەلگرت، گەر نەشىھاۋىشت ھەر لىى بترسە».

ئازاد بەھجەت بە ئاشكرا پىش كۆبوونەۋەكەمان، شتىك شەرابى خواردبووۋە، دواتر زانىم پىش ھەموو كۆبوونەۋەكە خۆى مەستدەكات و ئەوسا دىت. گەرچى ھەزارىبوو، بەلام ھەموو فروفىلىكى بەكاردەھىنا تا ھەندى ھاۋپى پارەدار پەيدابكات، بە پارانەۋەى زۆر و بە خۆ ھەزاركردن پارزانىبكات شەرابى بۆ بگپن. ھەمىشەش بەھانەى ئەوەبووۋە كە مروف بەبى مەستى ناتوانىت ئازادانە قسەبكات. گەنجىكى چاوشىنى بچكۆلە بوو، دەموچاۋىكى جوانى ھەبوو، كاتىك قسەيدەكرد لە ژىرەۋە بە چار سەبرى دەروپەرى دەكرد، گەرچى ھەر حەرفىك لە زارى دەھاتەدەرى بۆنى يەقىنىكى تەۋاى لىدەھات، بەلام سەبىركردنەكانى ھەمىشە شتىك لە گومانى قوليان تىدابوو، گومان لە ھەموو ئەوانەى تەماشاياندەكات. بەردەوام دەستەسپىكى سوور لە پشتملىدا بوو، زوو زوو دايدەگرت و دەموچاۋى پىدەسپى و دەيخستەۋە پشتملى، كاسكىتتىكى ئەستوروى خورى كوردبووۋە سەرى كە لەگەل ھەوا و جىگا و سروشتى دانىشتنەكەماندا نەدەگونجا، ھەر كات كاسكىتتەكەى دادەنا، دىمەنى باشتر و جوانتر

دەردەكەوت، گووتى «بىگومان ئىمە شوپش بە سەر نەتەوہیەكى تردا ناکەين، شوپشى ئىمە دزى ھەموو ئەوانەشە كە تىناگەن شوپشگىزپان نىشتىمانيان نىيە، نەتەوہيان نىيە... بەلكو تەنيا چىنكىيان ھەيە كە لە پىگايەوہ مروفايەتى ئازاد دەكەن. مامۇستا جەنگىز، ھىوادارم سەرانى شوپشى نوئى بە راستى بىريان لىكردبىتەوہ، ئەم شوپشە نابىت بە ھەمان رەوتى شوپشى بارزانىيەكاندا بىروات، نابىت سەرانى ھەموو ئاغا و فيودالە نەگريسەكان بن، ئەوانەى مىللەت وەك پالە و پەنجەدرى خويان تەماشادەكەن. ئىمە لىترە وەك نوئەرانى تەبەقى زەحمەتكىش ئەوہيان لى قەبوول ناکەين». من گووتم «ئەھا... ئەھا... بە راستە؟ لىيان قەبوول ناکەن؟ زۆرچاكە من تەواوى قسەكانت بە وردى دەگەينم، وەكو خوى بى زیاد و كەم». ھاوپىكانى دىكەشى پىكرا لە سەر ئەو بپوايە بوون كە پۇخى شوپشى كۆن، رۇخىكى شەيتانى بووہ، جانەوہران و تارمايى تارىك لە ناخەوہرا دەستيان بە سەردا گرتووہ، لەو شوپشەبىوہ كە دەرگايان لە سەر سەردەمىكى تازەى كۆيلەيەتى كردۆتەوہ، بۆيە گرنگە لە سەرەتاوہ شوپشى نوئى بە ناوى ئەوانەوہ قسەبكات كە دەتوانن دونيا لە پىشەوہ بگۆين. غەنى مامەند ھەركات ئەو پستەيەى بەكاردەھىنا، بە جۆرىكى سەيردانى بە حەرفەكاندا دەنا «دونىيا لە پىرپىشششەوہ بگگگۆۆپىرپىينن». كەواى دەگووت ھەستەمدەكرد خەرىكە دەمارەكانى درزەبەن و خوين لە پەگەكانى مل و لاچاوانىيەوہ دىتەدەرى.

بولبوليار دزى ھەموومان وەستايەوہ و گووتى «شوپش ھىچ كات نەتەوہ و نە چىنكىك پزگارناكات، شوپش بەرگرى مروفە لە خوى، بەرگرى مروفە لە براى ئىنسانى، تەنيا شتىك شوپش دەتوانىت بىكات ئەوہيە نەھىلىت مروفە بەكۆيتە دۇخى دىلىتى تەواوہتى يان بەگپىتەوہ بۆ زيانى ئازەئناسا، لەو دووانە دەرچىت شوپش كارىكى تىرى نىيە، پزگارىى شتىك نىيە لە توانا يان لە بەرنامەى ھىچ شۆرشىكدا بىت».

پېشتر باوه پرم نەدە کرد بولبوليار بتوانيت وەها توند و لە پوو دەنگ بەرزىکاتەو، هيمنى پوخسارى لەگەل ئەو تۆنە توندەى ناو قسەکانى ئەوشەو دا نەدەگونجا .

من لە ژيانمدا کەسانى نۆرم ديوە کە هەرگيز نامادەنين بۆ بيروپراى خۆيان شەپکەن، لە راستيدا بەشى هەرە زۆرى ئادەمیزادان نامادەنين لە پیناوى هيج ئايدىايە کدا شەپکەن، گەر لە شەپشەو بەئالین، ئەو نیشانەى ئەو نىيە کە ئايدىاکانىان خۆشەو ویت و دلسۆزى بۆچوونەکانيانن . نا بە هيج جۆرىک، بەلکو هەندىکيان شەرم دەيانگریت، هەندىکيان دەترسن، هەندىکيان تەنيا وەک سەیرکەر دین و دواتر دەکەونە جەنگەو، هەندىکيان نایانەویت تەنيا بمتنەو . لە راستيدا مروفیک بدۆزینەو کە بە دل و گيان بۆ بيروبوچوونى خۆى جەنگیت، نمونەيەکی دەگمەنە . بەلام ئەو شەو کە سەیرى ئەو گرۆپە بچوکەم لە خويندکارانى زانکو کرد، کە سەیرى چاويانم کرد و بۆنى ئەو فەزايەم کرد کە لە ژورە ناچيز و خالییەکەى مالى ئازاد بەهەتدا بوو... بۆنى ئەو م کرد لەم ژورەدا کە سانیک هەن نامادەن بۆ بيروبوچوونەکانيان بمرن . کيشەى هەرە گەرەش ئەو بوو کە بيروبوچوونەکانيان بە جۆرىک لە جۆرەکان لەگەل سىياسەتى شۆرشدا ناتەبا و دوژمن بوو... ئەو خەتەرترين دۆزینەو یەک بوو لە گەشتى ئەو جارەدا، هيج شتىک لەو ترسناکتر نىيە دوژمنانى شۆرش بەوجۆرە گيانفیدا بن .

وەک هەميشە بیدەنگ کارمکرد، هيجم لە سەر ترسەکانى خۆم نەگوت، پێکەنیم، گویمگرت، يەک بە يەک سىفات و ناوى مندالانى غەمپاشام لای خۆم تۆمارکرد، شەو کە گەپامەو بۆ مالى، ئەو راپۆرتەم نوسی کە تیدا بۆ يەکەمجار ئەنجومەنى بالآ و شەخسى سەرۆکم بە وردى لە بوونى ئەم بوونەوەرە ترسناکانه ئاگادارکردهو .

په تروس

که په که مجار هوشه نگی بولبولیار، نه غه ده ماردینی بینی، بیته وهی بزانیټ بؤ، به ره و پووی پویشټ، له به رده میدا به بیده نگی وه سټا، سه یریکی قوول و دریزئی کرد، بیته وهی هیچ بلټ، بیته وهی بتوانیټ ده مباته وه، بیته وهی وشه یه ک بدوزټته وه، که پایه وه دواوه .

چهن دین سال دواى ئه وه که نه غه ده ماردینی باسی ئه و ساته ی بؤ کردم، وه ک ته نیا چرکه یه ک ته ماشای ده کرد که ده کرا هم موو شټیک بگورټټ، ته نیا فرسه تیک که ده کرا ژیانی ناراسته یه کی تر وه ریکرټ. ساتیک که ر به راستی کلپه یه ک له ناخی هه ردووکیاندا گریبگرتبایه، ده کرا بیته خالیکی وه رچه رخان. به لام ژن و پیاو وه هان، هه ندیچار شټیک هه یه چهنده ناگری پیوه بنیټ گرنارگرت، هه ندیچار گرده گرت و هه رگیز ناکورټته وه، هه ندیچار گرده گرت و ده کورټته وه، ئیتر دواتریش چهنده بته ویټ بسووتیټ و جاریکی تر کلپه بکاته وه نایکاته وه، هه ندیچاریش زور بیمانایه، زور نازاربه خشه، زور کوشنده یه، گرده گرت و ده کورټته وه... گرده گرت و ده کورټته وه... گرده گرت و ده کورټته وه و تاملدینیش به وجوره به رده وام ده بیټ.

ئه و ساته ی که هوشه نگی بولبولیار هیژنکی نهینی به ره و لای ماردینی رایکیشا، ئه و له کافیتریای زانکو، له ناو ده نگه ده نگی سه دان قوتابی کوپ و کچدا، به ته نیا له سه ر کورسییه ک وه ک نه میره یه ک، وه ک ژنه جوانه که ی دکتور مسته فا شوکاک، وه ک بووکه خانی زانکو، وه ک خویندکار، وه ک شاعیره، دانیشټبوو. به ویقاری هه موو ئه و وه زیفه جیاوازانه وه، مه کیازیکی سه رده می هه فتاکانی کردبوو، به بیده نگیش

کۆلای ده‌خوارده‌وه . بولبولیار هه‌ستیکرد شتیک به‌ره و ئه‌م ژنه‌ی پاده‌کیشیت، شتیک دواتر ده‌زانین خۆشه‌ویستی نییه، سه‌رسامبوون نییه به جوانی ئه‌و، سه‌رسامبوون نییه به جلو به‌رگی، بانگه‌پشتیکی ئیزوتیریکی یان مستیکانه نییه، شتیک سه‌یرتر و ئالۆزتره، شتیک دواتر من ناویده‌نیم ویلبوونی بولبولیار به دوا‌ی شیعی راسته‌قینه‌دا، به‌لام ئه‌و کات ناوی نییه، له‌و ساته‌دا که‌سیان نازانن چیه . شتیکه نه‌غه‌ده‌ش له دوی خۆی کیشده‌کات، پالی پتوه ده‌نیت له جیگای خۆی هه‌ستیت و به‌ره و ئه‌م گه‌نجه به‌روات که چاوی شتیک تیدایه له چاوی شاعیران ده‌چیت، به‌لام نا شاعیر نییه ... شتیکیشی تیدایه دل‌ی نه‌غه‌ده کلپه‌ی بۆ ناکات، به‌لام هه‌ستیک نهنیتتر و نارامه‌خستری له عه‌شق تیدا دروسته‌کات ... دل‌نیا‌یه‌کی بیسنوور و بیین .

دوا‌ی دوو پۆژ که نه‌غه‌ده ماردینی له یه‌که‌م کۆره شیعردا له هۆلی زانکو به‌شداریکرد، وه‌ک سه‌یه‌مین به‌شدار چووه به‌ر مایکه‌که و ده‌ستیکرد به خویندنه‌وه‌ی قه‌سیده‌ی «بۆنی پلنگی بریندار». له کاتی خویندنه‌وه‌دا دووباره هه‌ستی به‌و چاوه هیمن و قوول و جوانانه‌ی هۆشه‌نگی بولبولیار کرد، هه‌ستیکرد به دریزایی شیعر خویندنه‌وه‌که ئه‌و چاوی لێ ناتروکینیت . هه‌موو ژنیک زیره‌ک ده‌توانیت نیگای عاشقان له نیگاکانی تر جیا‌بکاته‌وه، ئه‌و جیا‌کارییه شتیک غه‌ریزییه . هه‌ر خانمیک هه‌ستیک ژنانه‌ی کاملی بیت، له ئاست سه‌یرکردنی وادا ده‌توانیت تیبگات ئایا نیگای عاشقانه‌یه یاخود نیگایه‌که هه‌چ له ژنیتی ئه‌و ناخا‌وزیت . نه‌مجۆره نیگا پاک و بیلا‌یه‌نه‌ی دووه‌میان زۆر که‌مه، غه‌ریبه به کولتوری سه‌یرکردنی پیاوانی ئییه ... به‌لام هه‌یه . زۆربه‌ی ژنان نایانه‌ویت باوه‌ر به‌بوونی نیگای له‌وجۆره بکه‌ن، نیگایه‌ک په‌یوه‌ندی به عه‌شق یان شه‌هوه‌ت یان فزولی ئیرانه‌وه نه‌بیت، به‌لکو سووک و ساده خواست و مانایه‌کی تری هه‌بیت . ئاه لیگه‌پین . ئافره‌تان ده‌یانه‌ویت

هه‌موو سه‌بیرکردنئیکی ئی‌مه‌ ته‌نیا به‌ جوانی جه‌سته‌ی خۆیان‌وه‌ه‌ گری‌بده‌ن، به‌لام من‌ دل‌نیا‌ی‌انده‌که‌مه‌وه‌ که‌ وا‌ نیی‌ه‌، ئی‌مه‌ی‌ پیاو‌ چه‌ندین‌ جوړه‌ نیگامان‌ هه‌یه‌، به‌لام ژنان‌ هه‌میشه‌ هه‌موو جوړه‌کانی‌ پوانی‌نمان‌ ته‌نیا‌ بۆ یه‌ک‌ شی‌وه‌ کورته‌که‌نه‌وه‌ .

نه‌غه‌ده‌ ئه‌و‌ پۆژه‌ ده‌موده‌ست‌ تیگه‌یشت‌ نیگاکانی‌ بولبولیار‌ نیگای‌ عاشقانه‌ نین‌، به‌لکو‌ هه‌لگری‌ جوړه‌ مانایه‌کی‌ ترن‌... نیگای‌ که‌سێکه‌ له‌دوره‌وه‌ خنکان‌ و‌ نوقمبونی‌ ئه‌م‌ ده‌بینیت‌ و‌ ده‌یه‌ویت‌ پزگاریبکات‌، نیگای‌ پیاویکه‌ که‌ نایه‌ویت‌ بیرفینیت‌، به‌لکو‌ ده‌یه‌ویت‌ له‌ گیزه‌نیک‌ ده‌ریه‌پینیت‌ و‌ دواتر‌ ئازادیبکات‌. بۆ‌ چرکه‌یه‌ک‌ هه‌ستیکرد‌ له‌ خاوه‌نی‌ ئه‌م‌ دوو‌ چاوه‌ هیمن‌ و‌ قوول‌وه‌ زۆر‌ نزیکه‌... به‌لام ئه‌م‌ کوپه‌ کتیه‌ که‌ شی‌وه‌ی‌ خالی‌ نیی‌ه‌ له‌ شی‌وه‌ی‌ که‌سێک‌ نه‌ئینییه‌کی‌ شاردراره‌ی‌ هه‌لگرتیت‌؟. ئه‌، خواجه‌... نه‌غه‌ده‌ له‌و‌ دوو‌ ساله‌دا‌ ده‌یانجار‌ بیرى‌ له‌ یه‌ک‌ شت‌ کردبووه‌وه‌، یه‌ک‌ شتی‌ زۆر‌ بیمانا‌ که‌ قه‌ت‌ ناویریت‌ لای‌ هیچ‌ که‌س‌ بیدرکینیت‌، هه‌تا‌ که‌ خۆشی‌ بیریده‌که‌ویت‌وه‌ خیرا‌ په‌رده‌یه‌کی‌ پێدا‌ ده‌دات‌ و‌ وازی‌ لیده‌هینیت‌. بیرى‌ له‌ «جوړه‌کانی‌ پیاو» کردبووه‌وه‌، هه‌لبه‌ت‌ له‌ پووی‌ شی‌وه‌ و‌ پوخساری‌ ده‌ره‌کیی‌ه‌وه‌ نا، به‌ پێوانه‌ی‌ قه‌د‌ و‌ قه‌لافه‌ت‌ و‌ ماسولکه‌ نا. به‌لکو‌ جوړه‌کانی‌ پیاو‌ به‌و‌ چه‌شنه‌ی‌ که‌ کامیان‌ ده‌شیت‌ زۆر‌ سیحریان‌ له‌ سه‌ر‌ ئه‌و‌ هه‌بیت‌. وای‌ خواجه‌، سه‌ختترین‌ شت‌ بۆ‌ ژنیک‌ ئه‌وه‌یه‌ بزانی‌ت‌ چ‌ جوړه‌ پیاویکی‌ ده‌ویت‌. له‌و‌ پووه‌وه‌ چه‌نده‌ ژنان‌ به‌ خۆیاندا‌ هه‌ل‌ده‌ن‌، چه‌نده‌ بلین‌ ئی‌مه‌ جیگیرترین‌، که‌متر‌ مه‌یل‌ ده‌گورپین‌، باشتر‌ له‌ پیاوان‌ ده‌زانین‌ چیمان‌ ده‌ویت‌، من‌ ناچه‌م‌ ژیر‌ باری‌ قسه‌یان‌ و‌ به‌لگه‌ و‌ به‌هانه‌یانم‌ قه‌بوول‌ نیی‌ه‌. من‌ دل‌نیا‌تانده‌که‌مه‌وه‌ شتیکی‌ ده‌گمه‌نه‌ خانمیک‌ بدوژینه‌وه‌ به‌ ته‌واوی‌ بزانی‌ت‌ چ‌ جوړه‌ پیاویکی‌ ده‌ویت‌. کاری‌ پیاوان‌ له‌و‌ پووه‌وه‌ ساده‌تره‌، ئه‌وان‌ باشتر‌ ده‌زانن‌ چ‌ جوړه‌ ژنیکیان‌ ده‌ویت‌. به‌لام‌ کێش‌ه‌ی‌ پیاوان‌ له‌وه‌دایه‌ که‌ ده‌زانن‌ ئه‌و‌ ژنه‌ی‌

بۆي دەگەپىن بوونى نىيە، پىاوان ھەمىشە بۆ ژىتېكى خەيالى دەگەپىن
 كە لە سەر زەوى نايدۆزىتەو، خۆشيان ئەو راستىيە دەزانن و بىدەنگ
 ملدەدەنە بەر قەبوولكردى جىگەر و ئەلتەرناتىفەكانى ئەو خەونە، بەلام
 خانمان وانىن، ئەوان بە جورىك سادە و خۆشېروان پىياناوپە ئەو
 پىاوەي لە خەيالىاندایە ھەيە، دەشىت بىيىنن و بىدۆزنەو، لە رىگاوبان
 يان لە شوپىنى كار ياخود لە بەر مائە دراوسىدا رىكەوتىيەن... ئەو ھەش
 تووشى بەدبەختى زۆريان دەكات. نەغەدە ماردىنىش ۋە ھابوو، خۆشى بە
 تەواوى نەيدەزانى چى دەويت، ئىستا لەگەل دكتورى مېردىدا دلخۆش
 نەبوو، بەلام بىئەو ھى بزانيت بۆ. چ موسىبەتېكى گەرەيە شوپوكەيت و
 لە پرىكدە بى ھىچ ھۆ و بەھانەيەك غەمگىن بىت... بىئەو ھى مېردەكەت
 خراب بىت، لە ھىچى كەم بىت، يان جوان نەبىت، يان خالى بىت لە
 عەشق، بەلام تۆ ۋەك بەدبەختىكى ئەبەدى نەتەويت بە چارەنوسى باشى
 خۆت پازى بىت و ھەر بتەويت شىتېتى خۆت بڑىت و نەگبەتى خۆت
 تاقىبەيتەو. مرقانېك لەم سەر زەويىدا ھەن تا بەدبەختى نەبىنن
 نازانن كە ژياون، ھەستى ژيان لەلايان گرېدراوى ئەو بەدبەختيانەيە كە
 خۆيان بۆ خۆيانى دروستدەكەن، بەدبەختى پووداويك نىيە تووشىيىن
 پىكەوتىكى ناھەز نىيە قەدەر بىخاتە سەر پىگەيان، بەلكو خودى ژيانە
 كە لە مەستىدا دەستى لىدەدەن، گەر بىتو دەستىشى لى نەدەن نازانن
 ژياون، ۋاھەستدەكەن تىپەي راستى ژيان تەنيا لە ژىر خۆلەمىشى
 نەھامەتيدايە و جگە لە دەستبردن بۆ بنى ئەو ژىلەمۆ گەرە، چارىكيان
 نىيە. لاي نەغەدە «دونىاي پىاو» ھەمىشە جىگايەكى پىر نەپىنى و قوول
 و سەرشار بە فانتازى بوو. لەو ژنانە نەبوو رقى لە ھەموو پىاويك
 بىت، ھەلبەت رقى لە ھەندىكيانە، بەلام ھەموويان نا. پىاوان دەشىت
 مەخلوقاتى قەشەنگ بن، دواجار پىركى زۆرى ئاۋەدانى ئەم ئەستىزەيە
 ئەوان دروستيانكردو، ھەلبەت بىئەو ھى لەو خالەدا خانمان بە كەم

بگريٽ. مارديني له و ژاناه ش نبيه كه دوزمنى جنسى خويانن، ژنانيك شپټده بن كاتيک خانميكي له خويان باستر ده بينن. به لام دونيای پياوان سيجراوى و فراوانتره، پرپشه له بانگه وازى فريوناميز، له دهنگه ليک به و ده لټين «نه غده مارديني تو له کوټيت... وهره... بو نايه يت». نه غده هر کات به شاردا ده گه پرا، پقى له وه بوو پياوان هه موو دونيايان داگير کرده، به لام سه رسام بوو به وهى هه موو هم خانوو و شه قام و فولکه و شوستانه ي نه و ده يان بينيت، پياوان له سه ريه کيان ناوه و نه وان به زويدا کيتشيان کرده. زورجار بيریده کرده وه گه ر پياوان نه بوونايه دونيا له چى ده چوو؟ واته وادابنيټين هر له نه زله وه، نادم بمردايه و به هر هويه کى تر بيت حه و بيتوانيبايه زاوزيکات و جنسيكى وه ک خوى دروستبکاته وه، پهنگى جيهان ئيستا چ جورټک ده بوو؟. گه ر به يانيبه ک هه ستاباين و بماندبايه هه رچى پياوه به فايرؤسيک مردون، فايرؤسيكى تاييه تى كه تهنيا پياو ده کوژيت، نه و کات ژيان چى ليده هات، شاره کان چيبان ليده هات، سروشت چى ليده هات؟؟؟. نه غده دلنيا بوو گه ر پياوان نه بوونايه، هم نه سيټريه زور ناخوش ده بوو، وه ک چون گه ر ژنيش نه بايه، پياو هم شته سه ير و جوانانه ي سه ر هم نه سيټريه ي بوچى بوو؟. دلنيا بوو هه موو هم شتانه ي پياو ده يکات له به ر ژنه، پټکپراى له به ر ژنه... گه ر ژن نه بايه، پياوان له دؤخى حه يوانى ده رنه ده چوون، هه ميشه وه ک مانگايه کى زل ده که وتن و گژوگيايان ده خوارد و ده يان بوپراند. نه وهى پياوى کرده به مرؤف بوونى ژنه له سه ر هم نه سيټريه . گه ر شه ويک هه ستين و هه موو ژنان به فايرؤسيكى ناديار مردبن، دواى چه ند ساليک پياوان يان به کتر قرانده کن، يان ده بنه وه به و حه يوانه ي جازان و له ويټرانه ي شاره کان و له پيس و پؤخلى خوياندا ده خنکين. هر په که مجار که له گه ل مسته فا شوکاکی ميټريدا خه وت و گه يشته ترؤپكى له زهت، دواى ته و اوپوون، دواى نه وهى مسته فای ميټردى شه که ت

لە عارەقى خۆيدا خەوى لىكەوت، لە دلى خۆيدا گووتى «سوپاس خودايە كە پياوان ھەن». ئەو بەكەمجار بوو لە دلەو سوپاسى خودابكات. ئەو پۆزەش كە ھۆشەنگى بولبوليارى بينى، بينەوھى ھىچ ھەستىكى جنسى بەرامبەرى ھەبىت، ھەمان شتى گووت «سوپاس خوايە كە پياوان ھەن... سوپاس». دلنيابوو كە نۆرەكانىش لە ناخى دلدا دەلین سوپاس خودايە كە ژن لە سەر ئەم ئەستىرەيە ھەيە. بەلام يەكەم پرسىارى ئەو بوو، ھۆشەنگ چ جورە پياويكە؟ سەر بە كام توخمە لە توخمە جياوازهكانى ناو نىران؟. ئايا لەو پياوانەيە كە وەك زىخى زىر وەھان، لە رەقى و تىزى و بىگيانى بەولاولە ھىچى دىكەيان تىدا نىيە يان لەو جورەيە كە وەك فەرشى ئاورىشمن و چەند بە سەرياندا رابكەيت نازاكين. ياخود لەو پياوانەيە كە نەفامترىن ژنىش ناتوانىت بەرگەي بۆشى و بەتالىان بگرىت، چونكە ھەندىك بۆشى ھەيە، ئەوئەندەي بۆنى گەمژەيى لىدەت، بۆنى سادەيى لىنايەت... بەلام پياوى بۆشيش ھەيە جوانن، سادەن، وەك ئاو وەھان... بەلام بۆشى چىيە؟ نەغەدە تا زياتر شىعەرى دەخويندەو، زياتر لە ماناي بۆشى تىدەگەيشت. يەكەم پىئاسەيەك ماردىنى لە دامىنى يەكەم دەفەرىسى شىعەردا نوسىويىتى، دەلەيت بۆشى «ئەوھەيە، نەتوانىت لە سنوورى ژيانى پۆزانە دەرچىت». ھەموو ئەوانەي لە قەفەزى غەمە پۆزانەكاندا دىلن، بۆشن. بەلام نىگاكانى ھۆشەنگ بۆنى ژيانى پۆزانەيان لى نايت... بۆنى شتىكى دىيان لىدەت، بۆنى سەركىشىيەك پۆج بەرەو دەرەوھى ئەم دونيايە دەبات.

ئەو پۆزە كە لە شىعەرەكەي بوو، ھەستىكرد چىتر كچە سادە و نەبىنراو، كەي جازان نىيە، ئىتر كەسىك نىيە تەنيا بە مستەفا شوكاكى مېردىدا بىناسنەو. ئەو بەكەمجارى بوو شىعەر بخوينتەو، لە كاتى خويندەو، دا بەر ئەو ھەقىقەتە سادەيە كەوت كە سىحەرى دەنگى پتر

له سیحری شیعره‌که کاریگری جیده‌هئلیت. وه‌خته‌بوو له ناوه‌پاستدا بوه‌سستیت، نه‌وه نه‌و ساته‌بوو که تیگه‌یشت خوئندنه‌وه‌ی شیعر چ کاریکی ترسناکه. مروّف هرگیز تیناگات، نایا نه‌وانی دی به‌پاستی گوئی له شیعره‌که ده‌گرن یان گوئی له ده‌نگ و هه‌ناسه‌ی نه‌و ده‌گرن، له کامیان؟ مروّف له یه‌ککاتدا ناتوانیت گوئی له هه‌ردووکیان بگریت، هه‌م له شیعره‌که و هه‌م له خوئندنه‌وه‌که‌ی. نه‌وه نه‌و پاستیه‌ی ترسناکه بوو که وه‌خته بوو له سه‌ر شانۆکه‌وه بیخاته خوارئ. به‌لام که دابه‌زی، کاتیک زینگی‌ی حه‌رفه‌کان هئیشتا له گه‌روی خویدا تازه‌بوون، کاتیک مؤسیقای ده‌نگی له گوئی نه‌وانی تردا بوو... هه‌ستی به‌سیبهری بولبولیار کرد، هه‌ستی به‌و هیمنیه‌ی کوشنده‌یه‌ی ناو چاوه‌کانی کرد که له‌گه‌ل جۆش و خۆشی دلئ نه‌ودا نه‌ده‌گونجا. له نزیکه‌وه بینی، ته‌واو له نزیکه‌وه. پیاوان یان ناشیرینن یا جوانن... پیاوی مامناوه‌ندی نییه. به‌لام جوانه‌کانیش دوو چه‌شنن، یه‌کئیکیان نه‌وانه‌ن که به‌ر له هه‌ر شتیک جوانیه‌که‌یان ده‌تباته‌وه بۆ ناو دنیا، بۆ ناو کۆشک، بۆ ناو بازار، بۆ سه‌فه‌ر، بۆ بۆنی عه‌تر، بۆ سیکس، بۆ ناو جیگا، به‌لام جۆره‌ جوانیه‌کی نیرانه‌ی تر هه‌یه، که ده‌تباته‌وه بۆ کتیب، بۆ ده‌ریا، بۆ فرین، بۆ که‌ناره‌ دورره‌کان، بۆ نه‌پنیه‌کانی ناو زۆلمه‌ت، بۆ بیرکردنه‌وه له بوون، له ماهیه‌تی شته‌کان. جوانی یه‌که‌میان چه‌شنیکی زۆره، به‌لام جوانی دووه‌م جۆریکی ده‌گمه‌نه. که‌م پیاو هه‌یه نه‌و جۆره جوانیه‌ میتافیزیکیه‌ی هه‌بیت، چاوانی پربیت له‌و بانگه‌وازه نه‌پنیه‌یانه...

هۆشه‌نگی بولبولیار یه‌کئیک بوو له‌وانه.

که به‌خۆی و سیبهره‌ فیتکه‌که‌یه‌وه ده‌رکه‌وت، نه‌غه‌ده هه‌ستی به‌ ترس و به‌ خۆشیش کرد، بیئه‌وه‌ی هیچ بلّیت، هۆشه‌نگ له به‌رچاوی هه‌مووان کاغه‌زئکی دایه‌ ده‌ست... کاغه‌زئکی تاپه‌ت بۆ نه‌و، بۆ بووکی زانکۆ، بۆ ژنه‌ شاعیره‌که‌ی دکتۆر مسته‌فا شوکاک که چاوی هه‌موو

زانكۆي له سەرە . له دلى خۆيدا گووتى «ئىستا هەموو وا هەستەكەن ئەمە نامەيەكى دلداری بىت». بەلام بە جەنەم، ئەوانى دى هەست بەچىدەكەن با بىكەن... كەى ئەوانىدى له زياناندا هەستىكى راستيان هەبووه . لەویدا بىئەوهى هېچ بكات و هېچ بلت: راستەوخۆ كاغەزەكەى كردهوه... بە سەرسامبیهوه لىپروانى بەخەتىكى نۆز جوان له سەر پووبەرىكى سپی نوسرابوو، قەسیدەى پەترۆس، له نوسىنى شارل بۆدلیر.

رۆژی ترسه گەوره كان

«دواى ئەوهى لای نەغەدە ماردىنى هاتمەدەرى... چى پروویدا؟»

گەرچى من له سەرەتای ۲۰۰۹ دا، بەرپۆهەرى ئاسایشى گشتى نەبووم. «دیاره من سەرەمانىكىش هەبووه پىش ئەوهى هەردوو ئىدارە مەلەونەكە يەكبگرنەوه، بەرپۆهەرى ئاسایشى گشتى بووم»، بەلام وام هەستەكرد هېچم له بەرپۆهەرى ئاسایشى گشتى كەمتر نىيە، بەلكو له راستیدا لەو باوەرەدابووم كە بە هەموو حیسابىك لەو بەهیزترم و مەسەلەى پۆستە ئىدارىيەكە هېچ نىيە جگە لە چاوبەستىك، چونكە چەندىن جار لەلایەن ئەندامانى ئەنجومەنى بالای حیزبەوه ئەركى چاوەدێرى خودى سەرۆكى ئاسایشىم پى سپێردرابوو. واتە متمانەى حیزب بە من وایكردبوو، چاوەدێرى سەرۆكى چاوەدێران بكەم، جاسوس بىم بە سەر شای جاسوسانەوه . بەلام ماوهیەك بوو شتىك گۆردرابوو... كە لای خانمى ماردىنى هاتمە دەرى، قورگم تەواو وشكبووبوو، دلدنابووم بەكێك چاوەدێرىمەدەكات. بە درێزایى هەموو زيانم تەنیا من خەلكم چاوەدێرىكردبوو.. من ئەو كەسە بووم چاوم دەخستە دواى خەلك و

زانباريم كۆده كرده وه به دواى نهينيدا ده چووم، به لام ئيستا لاي خانمى ماردىنى ديمه درئ و ههستده كه م چاوه ديريده كرئتم، جوره چاوه ديرييه كى تهپكه ئاسا. له ده زگا به وجوره سيستمه مان ده گووت «چاوه ديري هه مه لايه نه». واته كه سى چاوه ديركراو ده خه يته توپكى وه هاوه، ده يان چاو له يه ككاتدا سه يريده كه ن، له هه موو لايه ك و گوشه يه كه وه، به جورىك نه وهى چاوه ديريده كرئت، ده كه ويته دوودلى و گومانىكى گه وره وه، به رده وام له خوئى ده پرسئت، من راستم يا خود هه له، به راست له ژئر چاوه ديريده م يا خود هه مووى خه يالاتى نه خوئى خو مه، وه سو سهى واهيمه ره ش و ترساوه كانمه. نه وانى له خو يان ده ترسن و پييانوايه ده شئت كه سيك سيخوپييان به سه ره وه بكات، خه يالايان ته نيا بو نه وه ده چئت كه سيك يان دووان دوايانكه وتبيتن و بيانه ويته بزنانن چى ده كه ن... كه س باوه پناكات سه د كه س له يه ككاتدا به دواى نه وه وه بن. گه ر چاوه كان زوريون سه رى ليده شيوتت، توشى دوخىكى ده روونى ده بيتت، باوه ر به خوئى ناكات، هه موو كه سى ليده بيتت جاسوس و گومانى نه وهى لادروسته بيتت كه هيجيان جاسوس نين و نه و توشى ترس و دلله راوكييه كى نابه جئ بووه. له مجوره دوخانه دا، كه سى چاوه ديركراو نازانيتت به راست چاوه ديريده كرئت يان هه موو نه و شتانه ي له نزىكى ده گوزه رين دروستكراوى واهيمه كانى خو يه تى. نه و سيستمه له داهينانى خو م بوو، من نه وجوره ته كنيكه ي چاوه ديريكرنم داهينا كه به راستى كه سانىكى شئتكرد. نه و ته كنيكه كاتيك ئاسان هاته ده ستمان و مه سه ربوو، كه نيوهى ميلله ت به په رۆشه وه ده يووست بيتت ئاسايش و نيوه كه ي دى بنيتت ژئر پؤستالى خو يه وه، ژماره ي كارمه ندانى بيتيشى ده زگا وه ها زور بوو بوون، ده بوو ته كنيكىك بگرينه به ر بيانخه ينه كاره وه. ئيستا ش كه لاي خانمى ماردىنى هاتمه ده ره وه، هه ستمكرد حالم به حالى جالجالو كه يه ك ده چئت، بوو بيتت به داوى خو يه وه. توشى هه مان

ئەو دۆخە پۇچىيە دەبووم كە پىشتەر قوربانىيانى ئەمجۆرە تەكنىكە تىيا ژىابوون. ئەوئى دۇنيا نەبووم، بە پاستى لە ژىر چاۋە دىرېدام يان نا، زۆر ئازارى دەدام. بەر لە ھەر شتىك گەپامەو بە زۆرە كەئى خۆم، لە قاتى دووھەمى دەزگاي گشتى كاروبارى ئەمىنيەت. سىم كارتىكى نەئىنى و تايبەتم ھەبوو، چوومە تەوالىتەكان، مۇبايلەكەم دەرھىنا و سىم كارتەكەم گۆپى و تەلەفونم بۆ «واعىزى پىر» كرد. بە دەنگىكى كز و نوساۋ پىمگوت «واعىز گويم لىبگرە. ھەموو كۆبوونەوھەكانى جەمىيەت رابگرە... ھەمووى... خۆشت ئاگادارىبە، ھەستىكى خراپم ھەبە... تىمەدگەيت، ھەستىكى زۆر خراپم ھەبە، واتىدەگەم بە دوامانەوھن». مەبەستم كاروبارى «جەمىيەتى ژيانى ون» بوو. جەمىيەتتىكى نەئىنى بوو، شتىك بوو لە چەشنى كۆمەلەئى پىشمەرگە دىرېنەكان، كۆمەلەئى پەرلەمانتارە دىرېنەكان، كۆمەلەئى زىندانە سىياسىيەكان، جەمىيەتى ژنانى شاخ. بەلام جەمىيەتەكەئى ئىمە ژىرەمىنى كارىدەكرد، زۆر نەئىنى بوو، من لە ژىر فشارىكى زۆردا دامەزراندبوو، نىزىكى دوو سەد ئەندامى نەئىنيمان ھەبوو، خەلكانى جۇراۋجۆر لە پىكخراۋەكەماندا بوون، بەلام ھىشتا زوۋە پىتانبلىم ئىمە لە «جەمىيەتى ژيانى ون» چ شتىك كۆيكرەدبوۋىنەو. نا.. ھىشتا زۆر زوۋە بىمە سەر دركاندنى ئەو جۆرە نەئىيانەئى كە دۇنيام گەر تەواۋى ئەو پاشخانە دىرېزە نەزانن كە پووداۋەكانى پىئو بەندە، دركاندنيان دەبىتتە جۆرىك لە شىتى و كارى نادروست.

من لە سەرەتاۋە دەمزانى دامەزراندنى جەمىيەتتىكى لەمجۆرە زۆر ترسناكە، دەمزانى لە پىزى سىياسىيە گەرەكاندا ترسىكى گەرە دروستدەكات، لە بەرئەو سەۋرەبووم لە سەر ئەوئى زۆر بە نەئىنى بىمىنئەتە، ھەلبەت بەھانەئى تىشم ھەبوو، كە لە كاتى خۇيدا بۇتان

ناشکراده‌کم. چند سالیک بوو، وهک جه‌معیبه‌تیکی بچوک و سنووردار و نهیتی ده‌ست به‌کاربووین و هه‌ستم به‌وه نه‌کردبوو شتیکی له‌ کاروبارمان ناشکرابووه، هه‌لبه‌ت ئی‌مه له‌ سه‌ره‌تای کارکردندا بووین، ریتنماییه‌کانی من بۆ نه‌ندامانمان نه‌وه بوو هه‌میشه شته‌کان ناسایی بخه‌نه‌بوو، خۆیان واده‌رنه‌خن که نه‌تییه‌کیان هه‌یه، شته هه‌ره ترسناکه‌کانیان له‌ شویتنی به‌رچاودا دابننن، چونکه پیاوانی ده‌زگا هه‌ر وهخت بۆ شت ده‌گه‌رین، ته‌نیا کونج و که‌له‌به‌ر و شویتنی تاریک ده‌پشکنن. «واعیزی پیر» سی‌یاوه‌رم، که کۆنه سافاکییه‌کی پیر بوو، ته‌مه‌نی له‌ سه‌روو حه‌فتاوه بوو، نه‌و ریکخه‌ری په‌یوه‌ندی و کۆبوونه‌وه‌کان بوو «که هه‌ندیکی به‌ ده‌مامکه‌وه ده‌کران»... سه‌له‌های سال کاری جاسوسیکردن بوو بوو بۆ ده‌وله‌تی شاهه‌نشاهی، په‌یوه‌ندی نه‌یتی بۆ چنده‌ها گه‌وره نه‌ندامی حیزیه کوردییه‌کان له‌گه‌ل سه‌رانی تاراندا سازکردبوو، هه‌موو شتیکی له‌ سه‌ر په‌یوه‌ندی کۆنی سه‌رۆکه کورده‌کان به‌و ده‌زگایه‌وه ده‌زانی. به‌لام دوا‌ی پوخانی شاهه‌نشا، سالانیک بوو له‌ بازاری کۆنه‌فرۆشان نامیری کاره‌بایی کۆن و ماتۆر و ته‌سجیلی شکاوی ده‌فرۆشت. بولبولیار به‌که‌مجار نه‌وی بینی و دواتر من و واعیزی به‌یه‌کتر ناساند.

من نه‌و پۆژه که به‌ خیزی ته‌له‌فونه‌کم له‌گه‌ل واعیزدا داخست، هه‌ستمکرد بۆ به‌که‌مجار له‌ ژیاندا راستیم له‌ درۆ بۆ جیاناکریته‌وه. به‌کیک له‌ هه‌ره سیفه‌ته‌ گرنه‌گه‌کانی پیاوی هه‌والگر، زیره‌کییه. جه‌وه‌ری زیره‌کیش نه‌وه‌یه بتوانیت راستی له‌ درۆ جیا‌به‌کته‌وه. ئیشه‌که‌ی ئی‌مه هه‌مووی له‌ سه‌ر نه‌و جیا‌کاریییه‌ پاکیراوه. هه‌ر که‌سیک نه‌توانیت راستی له‌ درۆ جیا‌بکاته‌وه، به‌که‌لکی نه‌وه نایه‌ت بیته‌ نه‌م کایه‌به‌وه. من له‌و سالانه‌دا که به‌ ناو ژووره‌کانی ده‌زگادا ده‌پۆیشتم و سه‌رم لار ده‌کرده‌وه و نه‌و هه‌موو موحه‌قیقه‌ گتله‌م ده‌بینی که ژووره‌کان و پاره‌وه‌کان و پینگا‌کانیان پرکردوه، دل‌م به‌ جۆریکی سه‌یر ته‌نگ ده‌بوو. زۆربه‌ی

«پادۆزه‌کان» «کە هەلبەت وشە یەک بوو، من لە میژە بەرابەر موخە قیق دامتاشییوو و لە بېرە وەرێیە کاندادا بە کارمەدە هیئا». خەڵکانی دەستوپێن سەپی و بێ ئەلفوبێ بوون. هەتا کاتی ک تاوانباران پاستیان دەگوت، هەر بە شەق و قایش و زلله دەکەوتنەوه گیانیان و بۆ پاستییەکی دی دەگەران کە بوونی نەبوو. خراپترین پادۆزی دۆنیاش ئەوێه بۆ پاستییەک بگەڕیت بوونی نەبیت. زۆریە پادۆزه‌کان لەو گەنجە دڵپەق و نەخویندەوار و بیبەهرانەبوون کە تەنیا دوو هونەریان دەزانی، توپەبوون و لێدان، ئەو دووانەش ناتوانن بە تەنها مەزۆف بگەیتنە هەقیقەت. بەیانیان کە بە پلەکەکانی دەزگادا سەردەکەوم، یەکە یەکە دێنە بەردەم، هەموو رقیان لیمە، بەلام هەموو بە گەرمییەوه سەلام لێدەکەن. ئەمەزۆ زۆریان ناوی کوردیان هەیه، پادۆز سالار، پادۆز جوانپۆ، پادۆز شیلان، پادۆز شاباز، پادۆز هیوا، پادۆز ئالاً... زۆریەیان زۆر گەنجن، زۆریەشیان ناتوانن هەقیقەت لە دۆر جیاکەنەوه، ژنە پادۆزه‌کانیش تەواو وەک پیاوێه‌کان دڵپەق و ترسانکن.

ئەو پۆزه لە تەوالیته‌کانی دەزگاوه بە نەینیی تەله‌فونم بۆ واعیزی پیر کرد. دانیابووم هەولێدەدەن لەویش بزاند دەلیم چی. بەلام پیم لە واعیز داگرت، کاریکبکات جەمعیەت بۆ ماوێه‌ک کارەکانی خۆی بوەستینیت، پێشمگوت، لە دەزگاوه بە دزییەوه تەله‌فونت بۆ دەکەم و نابیت هیچ کەس، هیچ شتیک بزانییت. دواي تەله‌فونەکە بە هیمنی هاتمەدەرئ و گەرامووه بۆ ژوورەکەي خۆم. سەیری هەندئ نوسراو و حەواله و فایلەم کرد، بیته‌وه‌ی ئارەزووێه‌کم هەبیت بیانخوینمەوه، شتەکانم کۆکردەوه، ویستم دوا بەشی دەفتەری یاداشته‌کانی خۆم، کە لە بیرو دامناوو دەرپهینم و بیخەمە جانتاکە مەوه و سوار ماشینەکەم بم و بگەڕیمەوه مائێ. بەلام دەستم بۆ ناو چەکەجەکە درێژکرد و دەفتەرەکەم نەبینی. هەموو چەکەجەکانی میزه‌کەم گەرام، هەموو دۆلابەکانی ژوورەکەم، ژیر

میژه‌کان، ناو جانتاکهم، ناو هندی سندوقی تاییهت به فایلی گرنگ، به لام نه‌مدوژییه‌وه. دلّم به خیزیایی لییده‌دا، ده‌ستم عاره‌قیتی زوری کردبووه‌وه، به قورسی ده‌متوانی هه‌ناسه بدهم. چوومه به‌رده‌می ناوینه‌ی ژوره‌که و خۆم بینی، سه‌ریکی زلی پووتاه، زۆر زلتر له سه‌ری هه‌ر که‌سیکی تر که تا نه‌وکات دیبووم، جووتیک چاوی ترساو، دلّیکی به‌شوکاو، دوو لیوی نه‌ستور که ده‌له‌رزین، سمیلّیکی ناشیرینی ماش و برنج. دلّنیابووم یه‌کیک ده‌فتیری یاداشته‌کانی منی برده‌وه، دلّنیابووم. به په‌له له ژوره‌که‌م هاتمه‌ ده‌ری، نه‌مه‌زانی ناخۆ له‌و وینه‌یه‌ی خۆم پاده‌که‌م که له ناوینه‌که‌دا بینیم، یان له‌و ترسه‌ ناوه‌کی و کتوپره‌ی له ناوه‌وه ده‌یه‌ه‌ژاندم.

من چیتره‌و مرۆفه‌ نه‌بووم که به‌ر له‌ سی سال، وه‌ک گه‌نجیک له سه‌ر ده‌ستی مامۆستا نه‌سه‌د چوومه‌ کاری نه‌منیه‌ته‌وه. چیتره‌ گه‌نجیز خانی حیزب نه‌بووم، زوحاکی شوپش نه‌بووم، ته‌یمورله‌نگی ناسایش نه‌بووم، گورگه‌ نه‌ئینییه‌که‌ی ده‌زگا نه‌بووم، جنۆکه‌که‌ی بابه‌گه‌وره‌ نه‌بووم، به‌لکو دلّیکی ترساو بووم، له‌ شتیک هه‌لده‌هاتم خۆم دروستم‌کردوه، ده‌زگایه‌ک پاویده‌نام خۆم به‌رد به‌ سه‌ریه‌کم ناوه. ئیستا که‌سیک بووم هه‌م له‌ ناو ده‌زگادام و هه‌م له‌ ناویدا نیم... هه‌م به‌شینکم له‌ حیزب و هه‌م حیزب پاووم ده‌نیت... هه‌م جه‌لادم و هه‌م قوریانی. کاتیک گه‌یشتمه‌ لای ماشینه‌که‌م، دلّنیابووم چه‌نده‌ها چاو سه‌یرمه‌ده‌کن... نانا... دلّنیابوون وشه‌یه‌کی هه‌له‌یه، گه‌ر دلّنیابوو‌مایه‌ باش بوو، بیده‌رد بوو... من نه‌ دلّنیابووم و نه‌ دوودل... که‌سیک بووم، بینه‌وه‌ی بزاتم بۆ کوئی ده‌چم، هه‌لده‌هاتم و له‌ هیچ شتیکیش دلّنیانه‌بووم.

دەرکه وتنه وهی لیفتاننت له بهرگیکی دیکه دا

دوو مانگ بهر له ههرهسی سالی حهفتاوپینج و کۆتایی گهورهترین شوپش له میژوی کوردا، لیفتاننت هومەر بوۆتانی، دواى ئه وهی جوان خۆی شت، قاته په شه کهى «که تازه کپیوی» ئوتوکرد، قژی به دهرمانیکی تایهت داهینا، به ویقاریکی ترسناکه وه، ویقاری که سیک برپاریکی نۆد گرنگی ژيانی خۆی دابیت و بپوات جیبه جیبیکات، له مال چووه ده ری. له وسه ریش که هاته و... لیفتاننت گهورهترین ههنگاوی ژيانی خۆی نابوو، بوویوو به نه ندام له حیزی فاشیستییه کاندای، حیزی به عس. ئه و پۆزه ی لیفتاننت چووه ژوروی بۆ ئه وهی خۆی وهک نه ندامی حیزب ناوونوسبات، ژماره ی به عسییه کورده کان به په نجای ده ست ده ژمیردران.

به درژیایی ژيانی، ئه و ساته ی بیرناچیته وه که چووه ژوروی بۆ بینایه ی «فرع». له ناوه وه بینایه کی سارد و نسرم و تاریک بوو، که سیک به جلی حیزبه وه، به سمیلی حیزبه وه، به زه رده خه نه ی حیزبه وه، پیشوازی لیکرد و به ریواقیکی درژدا بردی. لیفتاننت ههستی به سه رمایه کی کوشنده کرد، ههستی کرد ژوروه کان به و عه لادینه بچوکانه گه رم نابنه وه که به ترسه وه له ناوه پاستی بیده نگیه کی گه وره دا ده سووتین. که یاوه ره که به ره و ژوروی به رپرسی فرع بردی، که سی دی له ریواکه کاندای نه بینی، جیگا که ی وهک شوینیکی چۆل و بیده نگ هاته بهرچاو. له و ساته دا که به ره و لای به رپرس به پینگاوه بوو، دلای لیفتاننت له ساردیه ک و هیلنجیکی گه وره زیاتر هیچی تیدا نه بوو. ده یزانی دهستی داوه ته یارییه کی گه وره، به لام به درژیایی ژيانی باوه پی و ابووه

که ژيان يارپه کی ترسناکه، زؤر زؤر ترسناک، يارپه که ده بيت به وچوره بيکيت که له گه ل تودا ده گونجيت. ژيان لای ليفيتانت به وچوره يه، نه پاکه و نه پيس... به لام وهک هر يارپه کی تر ريسا و ياسای خوی هه يه، يارپه که به پچه وانه ی يارپه کانی تره وه هيچ دادوه ريکی نييه، نه گهر هه شيبيت، دادوه ريک نييه سر به م دنيايه بيت، يان ليره نه جامه که ی خوت پيلى، که سيکی دوره، زؤر دوره که ياريزانه کان نايبين، ده توانن بيری لى نه که نه وه، نازادن له وه ی پروا به بوونی بکن ياخود نا. ليفيتانت نه و پؤزه به بالا به رزه که يه وه، که له بالای ديپلوماته هه لاويرده کان ده چوو، به بوونی عه تريکه وه که لای عه تر فروشيکی پير کړپووی، بونیک له شيرکه تی کؤکوشانيله وه، له به رده م په فبق «حاجم» دا وه ستا. له و ساته دا هه ستیکرد کارتیک راده کيشيت که که م ياريزان ده ویرن رايپکيشن. به عسيبون له و ده مه دا شتيک بوو وهک پؤلتي روسی، وهک نه وه ی ده مانچه يه که بخيته سر سهرت و بينه وه ی بزانيت گولله ی له به ره يان نا، بيچرکيتيت. به لام هر يارپه ريک بيه ويت سهرکه ويت پويستی به شتيک له شيتی هه يه، هيچ گره ويک ته نيا به عه قل نابريته وه. ره فبق حاجم سى مانگ بوو به رپرسی فهرع بوو، تا نه و کاته پنگه وتی نه وه ی نه کردبوو، کوردیکی پؤشنه و په رداخ، به ته وای هؤش و عه قلی خوی، بى هيچ زؤر ليکردنيک، به ناره زوی دل، به هه ليزار دنی خوی بيته به عسی. نيستا له به رده ميده گه نجیکی جوان ده بينيت، به و په ری چاوقایمی و نه ترسانه وه هاتوه بيته نه ندام له حيزيدا. ره فبق که بؤی عه تره که مه ستیکردبوو، باوه شی پياکرد و گووتی «بارک الله فيک ابني». نه وه يه که مين هه وال بوو، له و پؤزه سارده دا تينیکی گهرم بخاته دلی په فبقه وه که به چاويکی پر فرميسکه وه، گووتی «خوا ده تانگريت، نيمه يه که ميلله تين... عيراق ولاتی خوتانه، بؤ وای ليده که ن». ليفيتانت نه و پؤزه هيچ له ره فبق حاجم تينه گه يشت،

ئەو خەوی تری ھەبوو، خەوی زۆر گەورە. لە پسمامانەوہ فێربوو بوو یاری بچوک نەکات. ئەوہی شەری پسمامانی دۆراند ھۆکەیی ئەوہ بوو کە دەبایە لەوہ بەھێزتر بێت کە ھەیە. ئەوہی خۆی لە دیوارەکانی زینداندا گیرکرد، ئەوہی ھێزیککی گەورەیی لە پشت نەبوو، ئەوہی دەسەلاتیککی تاییەت بە خۆی نەبوو بە کاریبھێتیت، ھۆی ئەو ناکامییە گەورەیی پسمامان بوون کە قەت لە یادی ناچیت. رەفییق ئەو پۆژە دواي ئەوہی فۆرمیککی دریزی زانیاری پێ پرکردەوہ لیبپرسی «حەزت بەوہیە ئاشکرا بۆ حیزب ئیشبکەیت یان بە نھینی؟». لیفیتانت سەیریکی دریزی ئەم عەرەبە کزەلە و لەرزۆکەیی کرد کە سەرماي زستانی کوردستان لە پالتۆیەکی رەشدا گرمۆلەیکردبوو، بێئەوہی وەلامیبدا تەوہ، گووتی «رەفییق پێدەچیت زۆرت سەرما بێت». لیفیتانت، دەنگیککی بەھێز و نیگایەکی عەسکەری تیز و ئیرادەییەکی پوونی ھەبوو. تا ئەو دەم رەفییق حاجم ھەر کوردیککی دیبوو، ھەموویان لە دۆخی ترسدا بوون، بەلام لیفیتانت بۆ یەکەمجار وێنەیی ئەو کوردەیی بە رەفییق بەخشی کە بۆی دەگەر، وێنەیی پیاویک لەوانەیی دەوڵەت بە دەستیانەوہ داماوہ، کوردیککی راستەقینە لە جەنگاوہرەکان. ئەوہی زۆر سەرنجی رەفییقی پاکیشا، ناوی لیفیتانت بوو، لە بەرامبەر خانەیی «لقب» دا لە فۆرمی زانیاریبەکەدا، بە ئەسپایی پرسیی: عەزیزی ئوستاز عمر، لیفیتانت یەعنی چی؟ ئەو بە چاوە تیزەکانی سەیریکی تری کرد و بە ھێمنییەکەوہ، بە چەشنی بتوانیت لاوایی زمانە عەرەبییەکەیی بشاریتەوہ، گووتی «رۆتەبەکی عەسکەرییە، رۆتەبەکی بچوکە، لە زۆر لە سوپاکانی خۆرئاوادا ھەیە، شتیکە وەک مولازم ئەوہل یان بچوکتریش... خۆی لیوتناتە.. راستییەکەیی لیوتناتە، بەلام خەلکیک لە سەردەمیکدا بە ھەلە وشەکەیان گۆپیوہ و وەک نازنانا لکاندویانە بە خێزانەکەمانەوہ، خۆت دەزانی ئیمە ھەموو وشەیکە تیکدەشکێنین. باوکم بە لیفیتانت ھیجری بۆتانی ناسرا بوو، مامم بە

لیفیتانت حبیب. هۆکه‌ی ئه‌وه‌یه باوکم له‌گه‌ڵ ئینگلیزه‌کان کاریکردوه، ئه‌وان ئه‌و نازناوه‌یان داوه‌تی یان نازانم په‌نگه‌ خۆی دروستیکردبیت». دوا‌ی ئه‌و قسانه‌ لیفیتانت هه‌ستی به‌ هه‌مینه‌یه‌کی زۆرتر کرد. په‌فیه‌ق حاجم دووباره‌ ئه‌و پرسیاره‌ی لیکرده‌وه «ده‌ته‌وێت چۆن ئیسمان له‌گه‌ڵدا بکه‌یت، به‌ ئاشکرا یان به‌ نه‌ینی؟». لیفیتانت سه‌یری چاوی کرد و گووتی «ده‌مه‌وێت له‌ مودیرییه‌تی ئاسایشی گشتی دابمه‌زێم». په‌فیه‌ق ده‌ستی بادا و بۆ یه‌که‌مجار به‌ شتیک له‌ بێئارامیه‌وه‌ گووتی «ئه‌وه‌یان کاتی ده‌وێت، کاتی ده‌وێت. ده‌بیت حیزب ته‌واو دانیابیت، ئه‌وه‌یان به‌ ده‌ست من نییه‌». لیفیتانت هه‌ستا و گووتی «ده‌مه‌وێت ده‌وڵت شتیکم پێسیپێریت بیکم. نه‌هاتووم دانیشم». په‌فیه‌ق فۆرمه‌که‌ی هه‌لگرت و خسته‌یه‌ فایلیکی بۆر و گووتی «شه‌وی سه‌شه‌مه‌ی داها‌توو، چوار وینه‌ به‌ینه‌ و وه‌ره‌... ئه‌و وینه‌مان ده‌وێت، بۆ ئه‌وه‌ی ئیسه‌کانت جێبه‌جێبیت».

ساله‌های سال لیفیتانت عومه‌ر بۆتانی ئه‌و پۆژه‌ی بیره‌نچوو که له‌ به‌رده‌م مرسته‌فای په‌سامدا وه‌ستا و ئه‌و به‌ کامی‌را ئۆکۆردیۆنییه‌که‌ی خۆی، له‌ گه‌لۆپێکی گه‌وره‌وه‌ تیشکیکی به‌هێزی لێدا و به‌ ده‌نگه‌ ناسک و مبه‌ره‌بانه‌که‌ی گووتی «باشه‌ کاکێ خۆم، زۆر باشه‌. ئیستا له‌ سه‌ر کورسییه‌که‌ت هه‌سته‌ و وه‌ره‌ با وه‌سلێکت بده‌م و سه‌به‌ینی وه‌ره‌وه‌». که له‌ ستۆدیۆکه‌ هاته‌ ده‌ری شه‌وقی گه‌وره‌ی فلاشه‌که‌ هه‌شتا له‌ چاویدا بوو، نه‌یده‌زانی ئه‌وه‌ یه‌که‌مین وینه‌ ده‌بیت له‌ فایلیکدا که‌ دواتر ناخه‌زانی ئه‌و زۆر سوودی لێده‌بینن. بۆ سه‌به‌ی که‌ وینه‌که‌ی وه‌رگرتوه‌ سه‌یری له‌ جوانیه‌که‌ی هات. دوا‌ی نزیکه‌ سی سال له‌و پۆژه‌ ئه‌و وینه‌یه‌ هاته‌ به‌رده‌می من، منیش سه‌یرم لێهات، نیگاری لیفیتانت ئه‌وساش وه‌ک ئیستا هه‌ر ته‌ماوی و ئالۆژیوو، زه‌رده‌خه‌نه‌ ده‌ستکرده‌که‌ی، نیگا ژنکوژه‌که‌ی، قژ دا‌هێنانه‌که‌ی، یه‌خه‌ی قاته‌ په‌شه‌که‌ی، دووباره‌ وه‌ک زه‌مانیک یه‌که‌مجار له‌

پسمامان بىننيم سەرساميانكردمەوہ . بەلام ئەمجارە بە وردى بە وئەنەكەدا پووانىم و سەرنجى شتىكم دا كە ئەستەم بوو سى سالى لەمەوبەر بىرى لئىكەمەوہ ياخود بئەتە خەيالەم، نىگاي لىفىتانت خالى بوو لەو تەلىسمەي پياوانى بەهئزەيانە، هئندەي لە بازىرگانئىكى فرەزانى گەنج دەچوو، لە جەلادىك و پاوانخوازىك و بىناسازئىكى دلەرق نەدەچوو... بەلام شئوہى سەيركردن و نىگاركدنى، ئەوہيان تئدا دەرەخست كە كەسئە ناتوانئت هئچ شتىكى خۆشبوئت . لە سەيركردنى ناو وئەنەكەيدا ئامادەئىي جەنگاوەرئىكى بەد دەبىنم، بۆ دونيايەك، دەزانئت هئچ كات خالى نابئت لە جەنگ .

لەگەل گرتنى ئەو وئەنەكەدا ژيانى لىفىتانت ئاراستەيەكى دى وەرگرت... دواي دوو مانگ لەو بەيانئىيە كە لە ستۆدئۆ مستەفا ھاتەدەرى، بووئوو بە ھاوئىيى «رەفىق كەرىم عەباوى» بەرئوہبەرى گشتى ئاسائش و ترسناكترين پياوى شار . گەر لىفىتانت دواي نىسكۆي ھەفتاوپئىنج بچووبايەتە پزىزەكانى ھىزبەوہ، وائاسان نەيدەتوانى ئەو تۆرە گەورەيە دروستبكات و ئەو ھەموو پەيوەندىيە نزيكە لەگەل سەرانى دەزگاي ئەمنىيەتى دەولەتدا دابمەزئىئت . لە دواي ھەرەس ژمارەي ئەو كوردانەي دەچوونە پزىزى بەعسىيەكانەوہ بئىشوماربوون . لاي ژمارەيەكى زۆر لە خەلك ھەرەسى سوپاي بارزانى بە دەيان ھەزار چەكدارەوہ، نىشانەي كۆتايى سەردەمى شۆرشەكان بوو، كورد كەوتبووہ جوغزئىكەوہ و ھەموو زلھيزەكانى دونيا، ئەوانەي لە بەرەي سوئئتت و ئەوانەي لە بەرەي كەپتالىستەكانئىشن، لئياندەدا . شىوعىيەكان شۆرشەكەيان وەك بزووتنەوہيەكى كۆنەپەرسەت سەيردەكرد، لەو شۆرشە بئىسوودانەي مئژوو بەرەو پئىش نابات و بۆنى تاپەرى خئىلەكانى سەدەي ھەژدە و نۆزدەي لئىدئت . كەپتالىستەكانئىش وەك وەرەقەيەكى سىاسى بئىسوود

سه‌یریانده‌کرد، که نه‌بوونی له بوونی باشته‌ره . له ناویشه‌وه ژماره‌ی نه‌وانه‌ی باوه‌پیان به سوودی شو‌پش بوو، تاده‌هات ده‌چووہ کزی . کۆتایی بارزانی، وه‌ک مالاوایی نه‌و باوکه‌ بوو که منداله‌کانی خو‌ی له ناوه‌پاستی نا‌ه‌نگیکی گه‌وره‌دا به مه‌ستی و بی‌هۆشی جیده‌هتلیت، له ناو نه‌و کزی ئیراده و مردنی نه‌خلاقه‌دا پۆژانه‌ سه‌دان که‌س به نه‌ینی و ناشکرا ده‌چوونه‌ پریزه‌کانی به‌عسه‌وه . لیفتاننت هه‌ستیده‌کرد گه‌رانه‌وه‌ی نه‌و پیش هه‌ره‌س ناوبانگیکی باشی لای به‌عسییه‌کان داوه‌تی و متمانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی پی‌ده‌که‌ن . دوا‌ی هه‌ره‌س به‌ سه‌ مانگ، لیفتاننت مۆله‌تی دروستکردنی «مه‌فره‌زه‌ی یه‌که‌م» ی وه‌رگرت . ره‌فیع‌عه‌باوی نه‌وه‌نده‌ متمانه‌ی پی‌ه‌بوو، بواریدا له چوارچی‌وه‌ی هیزه‌ تاییه‌تییه‌کاندا، هیزیکی چه‌کدار له گه‌نجانی هه‌لبژارده‌ بو‌ خو‌ی دروستبکات... له ته‌موزی سا‌لی ۱۹۷۵ دا بو‌ یه‌که‌مجار به‌ جلی به‌له‌کی کۆماندۆ فاشییه‌کانه‌وه، به‌ بی‌ریه‌کی سه‌وزه‌وه، به‌ چاویلکه‌یه‌کی ره‌شه‌وه له جیبیکی بی‌جی بچوکدا بینیمان، ته‌نیا پۆژبای خوشکه‌زای له ته‌نیشتییه‌وه بوو، نه‌ویش وه‌ک خو‌ی جلیکی به‌له‌کی له‌به‌ریوو، ده‌موچاویکی ترساوی هه‌بوو، جووتیک چاوی نیگه‌ران، به‌ نیگای می‌ردمندالیکه‌وه که هیه‌چ له دنیا تیناگات، سه‌یری پی‌بوارانی ده‌کرد . له‌وه‌مه‌وه به‌ ویقاری نه‌و خو‌فرۆشانه‌وه که ده‌زانن هه‌موو که‌س رقی لیئانه به‌ سه‌ر جاده‌کاندا ده‌پۆیشت . سه‌یرکردنه‌کانی پریوون له‌وه‌سته‌ قووله‌ی بیباکی که دواتر هه‌موو ژیان له‌گه‌لیدا ده‌میتیته‌وه . که به‌ سه‌ر شه‌قامه‌کاندا ده‌پۆیشت نه‌مانده‌زانی بیر له چی ده‌کاته‌وه، نه‌مانده‌زانی له‌ناو شکۆی نه‌و سه‌لته‌نه‌ته‌ تازه‌یه‌دا که لیخو‌پینی نه‌و جیبه‌ و نه‌و جلانه‌ پێیان به‌خشی بوو، چۆن له دنیا ده‌پوانیت . دل‌ره‌قبیه‌کانی هه‌ر زوو ده‌رکه‌وت... سه‌ره‌تا مه‌فره‌زه‌یه‌کی ده‌که‌سی دروستکرد که چه‌کداره‌کانی کۆمه‌لیک گه‌نجی نه‌ناس بوون، زۆربه‌یانی گه‌نجی سه‌ره‌پۆ و مندالی خه‌لکی هه‌ژار بوون، خو‌ی غرووری

كەسكى تىدابو كە لە ھەژاربيەو ھاتوو، نىشانەيەكى دەولە مەندىمان تىدا نە دەبىنى، بەلام شەبەنگى دەسەلاتىكى گەورەي لە دەورى خۆي پەخشەكردو ھە... شەبەنگى ئوانەي لە ھەژارىي ھەلدەين و ھىزىكى گەورەيان دەكەوتتە دەست. ھۆشەنگى بولبوليار جارىك پىنگوتم «ھىچ شتىك لە غوروي ئو ھەژارانە ترسناكتر نىبە كە دەتوانن خۆيان لە دەست ھەژارىي رىزگارەكەن». پىوھى دياربوو كە دەيەوتت ھەموومان شاھىدى دەسەلاتى ئوبىن، شاھىدى ئوھە بين كە ئو يەكەيك نىبە لە ئىمە. يەكەمىن دەركەوتنى دواي ھەرەس ئو كاتە بوو كە لە تەلەفرىۆنە رەش و سەپپەكەي ئو زەمانەو ھەگەل رەفىق ھاجمدا بىنيمان چەكى لە پىشمەرگە كوردەكان وەردەگرتەو و بۆ باوھشى حكومەتى نىشتىمانى بەخىرھاتنەوھى دەكردن. ھىدى ھىدى ھەستمانكرد دەيەوتت بەمانترسىنت، سەرەتا بەس لىفیتانت خۆي ناوي ھەبوو، بەلام دواتر ناوي «مەفرەزەي يەكەم» لە سەر ھەموو زارىك بوو... پاش تىپەرىنى سى مانگ بە سەر ھەرەسدا، لە كۆبوونەوھەيەكى ئاسايشدا رەفىق ھەباوي پىنگووت «كە دەستى بۆ ھەموو شتىك كراوھە». يەكەمجار دىرندەيى خۆيمان لە چىشتخانەيەكدا بىنى، كاتىك يەكەيك لە شاگردەكانى داھە بەر لىدان لە سەر ئوھى جۆرى ئو شلەيەي لىگۆراوھە كە داوايەكردو ھە... لىدانەكەي بە جۆرىك شىتانە بوو، خەلكى ھەموو بە لىشاو لە چىشتخانەكە راپانكرد، كەسانىك وھە خىرا و بە پەلە خۆيان دوورخستەو مەيز و كورسىيەكانيان بە يەكداوا و قاپە برنج و فاسۆليا و بامىكانيان قەلپكردوھە، لە خاوەن چىشتخانەكەشى دا، لەو كەسەش كە لە سەر دەغىلەكە دادەنىشىت، لە چىشتكەرەكان. ئوھە يەكەمجاربوو بە ئاشكرا ھەمووان ھەستبەكەن لەزەتەيكى زۆر لە لىدان دەبىنىت، ھەموو ئو خۆشبيە تارىكەيان لە چاويدا بىنى، چاوي كەسەيك دەتوانىت ھەموومان ھەك كۆيلە سەرىكات. ئوھەشى لە خاوەن چىشتخانەكە ھەرامكرد تا

دوو پوژ شسته‌کان کۆبکاته‌وه، ئه‌وه‌ی لی‌ه‌رام‌کرد ده‌رگا‌کانی قفل‌بکات و ده‌ر‌ابه‌که‌ی داب‌داته‌وه، له‌ شه‌ودا چه‌ندان دز خۆیان کرد به‌ چیش‌تخانه‌ و‌الاکه‌دا و قاپ و سینی و مه‌نجه‌له‌کانیان برد و مه‌خزه‌نی ئازوقه‌که‌شیان تا‌لانکرد. له‌و پوژه‌وه ده‌چوو بۆ هه‌ر چیش‌تخانه‌یه‌ک ده‌موده‌ست هه‌موو کورسیه‌یه‌کانی نزیکه‌ی چۆلیانده‌کرد، به‌لام هه‌رگیز وانه‌بوو که‌ پاره‌ نه‌دات یان وێری که‌س قه‌بوول‌بکات. هه‌تا جارێک که‌ خاوه‌نی یه‌کێک له‌ چیش‌تخانه‌کان سوور بوو له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ی پاره‌ی لی‌وه‌رنه‌گری‌ت، به‌ ده‌ستیک له‌ پشت می‌زه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ گرتی و به‌رزیکرده‌وه و به‌ ده‌نگیکه‌ی هه‌یمنه‌وه‌ گووتی «سوپاس، زۆر سوپاس... به‌لام هه‌یچ وه‌خت دووجار شتیک له‌ من دووباره‌نه‌که‌ینه‌وه». له‌ خۆی ترسناک‌تر که‌نجانی مه‌فره‌زه‌ی یه‌که‌م بوون، خۆی و یقاری ئه‌وه‌ی هه‌بوو هه‌یچ نه‌دزی‌ت، ده‌ست بۆ ماڵی خه‌لک نه‌بات، پێزی ژنی لایه‌ت. هه‌تا گه‌ر نه‌تناسی‌باه کتیه‌ و هه‌ندی پوژ له‌ سه‌ر می‌زی ناخواردنه‌که‌ی بتدی‌باه، به‌ که‌سه‌یک ده‌چوو قوول بیر له‌ شتیک بکاته‌وه. که‌ تیری ده‌خوارد و له‌گه‌ل چا خواردنه‌وه‌دا به‌ ته‌لێک شقارته‌ ده‌که‌وته‌ پاکرده‌وه‌ی ژیر ددانه‌کانی، ته‌نهاییه‌کی قوولی پێوه‌دی‌اربوو، ته‌نهایی پیاوی‌ک له‌ هه‌ر کوێ بی‌ت، له‌ هه‌یز به‌‌ولاهه‌ نرخ له‌ سه‌ر هه‌یچی دی دانانیت. به‌لام ئه‌ندامانی مه‌فره‌زه‌که‌ی شتیکه‌ی تر بوون، روژانه‌ ده‌یاندا به‌ سه‌ر بازاردا، لای مریشک‌فرۆشه‌کان مریشکیان ده‌دزی، پیکابه‌که‌یان پر ده‌کرد له‌ قاز، لای میوه‌ و سه‌وزه‌ فرۆشه‌کان سندوقه‌ ته‌ماته‌ و ترییان بارده‌کرد، لای قه‌سابه‌کان لاکیان له‌ قولاپ داده‌گرت... به‌زهیان سازده‌کرد تا پاره‌ له‌ خه‌لک بستی‌نن، هه‌ر که‌سه‌یکه‌ش به‌ دلی ئه‌وان قسه‌ی نه‌کرد‌باه، به‌ کۆمه‌ل په‌لاماریانده‌دا. دیاره‌ زۆربه‌ی خه‌لک رقیان له‌ لی‌فیتان‌ت و مه‌فره‌زه‌که‌ی بوو، به‌لام خه‌لکانیکه‌ش هه‌ن ئه‌مجۆره‌ مرو‌فانه‌یان خۆشده‌وێت. ئه‌وه‌ی جی‌گای سه‌رسامیه‌ ئه‌وه‌یه‌ ژماره‌ی ئه‌وانه‌ی ئه‌مجۆره‌ که‌سانه‌یان خۆشده‌وێت، زۆر له‌وه‌ زیاترن که‌ مرو‌ف

سەرەتا بیری لێدەکاتەو. لە ھەموو مۆفێکدا دیوکی تاریک ھەیە کە شەیدای خراپەییە، شەیدای ئەوانەییە کە دەتوانن دڵرەق بن. نایبیت لە بیرمان بچیت، مۆف خۆی بوونەوهریکی دڵرەقە، لێرەو مۆف بەھیز و دڵرەقەکان بەردەوام شتێکی تاریکی ناو ناخی خۆمان بێردەخەنەو، ئەو دیوھی خۆمان پیشاندەدەنەو کە ئێمە دەمانەوێت بشارینەو. بە درێژایی مێژوو ھەبابوو، کەسانی بەھیز و دڵرەق سحریکی سەیر لە سەر ھەندیک خەلک جێدەھێلن کە ھیز مەستیاندەکات... ئەو کەسانی بە نازکی و قوولسی و لاوازیی سەرسامن ھەمیشە کەمینەن، لێرەو ئاسایی بوو لەو سەردەمدا کە ئێمە ھەموو پیاوی لاوازبووین، کە کورد ھەک ھیزکی تیکشکاو لە ژێر پۆستالی سەربازە عەرەبەکاندا دەینالاند، ھیزی لێفیتانت، وبقارە سەربازییەکی، ئەو سەیرکردنەیی کە توانایەکی شاردراوھیان تێدابوو، ئەو ھەبیبەتەیی کە وای دەکرد ھەک کە سێکی گرنگ دەربکەوێت، ژمارەیک شەیدا بوو خۆی بە دەستبھێنیت، کە لەودا کە سێکیان دەبینی، پێشتر بە خەوتویی لە ناخی خۆیاندا بینیوانە. بەلام شتێک کە ھەمیشە لێفیتانتی سەرسامکردو، بەندیخانەیی... لێفیتانت خواستیکی قوولسی تێدابوو کە زیندانی ھەبیت. دواتر کە چەندەھا جار لەگەڵ لێفیتانتدا دانیشتم و لە دەیان بۆنەدا قسەمان لە دونیا کرد. لەو تێگەشتیم کە پیاوی بەھیز لای ئەو کە سێک بوو لە سەرۆقانونەو. «کە یاسایەک ھەبوو بمانگریتەو، کەواتە بەھیز نین» جارێک راشکاوانە وای پێگوتم.

لە دوای ھەرەسی شوێرەو، تارمایی نزار ئیدریس لە خەیاڵیدا سەری ھەلداوە. بە جۆریک لە جۆرەکان نزاری بەو بوونەوهرە ئەستەمە دەزانی کە گرتنی وزەییکی گەورەیی پێدەبەخشیت، ئەو نزاری لەم لابەلابوونەو سەختەیی ژیاانی بە بەرپرس دەزانی، ئەو دلی لە شوێر تۆران، ئەو

وایکرد تووشی سووکایه‌تی بیّت، ئه‌و وایکرد بییّت به‌ دوژمنی حیزب. جگه‌ له‌وانه‌ گومانیککی قوولیشی ده‌ره‌ق به‌ خۆی تیدا دروستکرد که‌ ماوه‌یه‌کی دریز نه‌خۆشی خست. له‌ ساتیکدا بۆی ده‌رکه‌وت ئه‌و مروفه‌ به‌هیزه‌ نییه‌ که‌ به‌خۆیه‌وه‌ ده‌نازیت، بۆی ده‌رکه‌وت ئه‌م زیندانیانه‌ هیچیان به‌ ته‌واویی له‌ ژیر رکیف و ده‌سه‌لاتی ئه‌ودا نین، هه‌رچییه‌کیش بکات دواچار هیزیککی له‌و گه‌وره‌تر ده‌توانیت هه‌لبیوه‌شینیته‌وه‌ . له‌و باوه‌ره‌دام لیفیتانت دواتر زۆر بییری له‌ چیه‌تی ده‌سه‌لاتی خۆی له‌ پسمامان کردۆته‌وه‌، گه‌یشتۆته‌ ئه‌و پاستیه‌ که‌ ده‌سه‌لاتی زیندانه‌وان چه‌ند سنووردار و بچوکه‌، چه‌نده‌ بیتوانا ده‌مینیته‌وه‌ گه‌ر ئیشی ته‌نیا ئه‌وه‌ بییّت وه‌ک به‌رپۆه‌به‌ری زیندانیکی بچوک کاربکات، له‌وه‌ تینگه‌یشتووه‌ که‌ ئه‌گه‌ر ده‌یه‌ویّت به‌ راستی توانای به‌ سه‌ر ئینسانه‌کاندا بشکیت، ده‌بییّت هیزیککی تری هه‌بییّت، هیزیک ئه‌سته‌مه‌ کلیلی هه‌موو تین و وزه‌ی به‌ ته‌نیا لای خۆی بییّت. کیشی له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا نه‌بوو که‌ دیله‌کان دیلی ئه‌و نین، چونکه‌ دواچار دیلی هه‌ر که‌سیک بن، دیلی هه‌رچییه‌ک بن، ده‌بن به‌ دیلی ئه‌و، دوور له‌ چاوی دنیا ده‌که‌ونه‌ بنده‌ستی ئه‌وه‌وه‌ . به‌لام هه‌ر دیلیک بیه‌ویّت ئیراده‌ی ئه‌و بشکینیت، توانای ئه‌و تاقیبکاته‌وه‌، به‌ گز ده‌سه‌لاتی ئه‌ودا بچیته‌وه‌، له‌وه‌ ده‌رده‌چیت دوژمنی شوپرش یان ده‌ولت یان هه‌ر شتیککی تر بییّت و ده‌بییّت به‌ دوژمنی تابه‌تی ئه‌و. به‌ وردی نازانم له‌ چ ئان و ساتیکدا بیروکه‌ی دروستکردنی شوینیککی تابه‌ت به‌ خۆی په‌رپۆه‌ته‌ سه‌ری، به‌لام ده‌زانم له‌ پاییزی سالی هه‌فتا و پینجدا، بۆ یه‌که‌مجار ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌ گه‌وره‌یه‌ی وه‌رگرتووه‌ که‌ دواتر ده‌بییّت به‌ خولیا‌ی گه‌وره‌ی ژیا‌نی... پارچه‌ زه‌وییه‌ک به‌عسییه‌کان وه‌ک دیارییه‌ک پییده‌به‌خشن. پۆزانی سه‌ره‌تای له‌ حیزبدا هینده‌ی سه‌رقالی ئه‌وه‌ بوو په‌یوه‌ندییه‌کانی خۆی مه‌حه‌که‌مبکات، عه‌ره‌بییه‌کی له‌ ئیستا باشتر فیربییّت، گه‌نجی دل‌په‌ق و دل‌په‌قتر بدۆزیته‌وه‌، خولیا‌ی تری نه‌بوو. ده‌لیم

گەر پټكەوت نەبايە لە وانەبوو تەواو نزار ئىدرىسى بىرچىتتەو . بەلام مروف هەندىجار لە جىگاي وەھادا چاوى بەيەك دەكەوتتەو كە دەكرىت نەوجۆرە پټكەوتانە بە پلانى شەيتان ناوبنىت . ليفيتانت دەمەوئىوارەيەك لە نزيك يەكټك لە كتېفرووشىيەكانەو چاوەدبىرى ھەندى گەنجى دەكرد كە بەپىي راپۆرتەكانى ئاسايش، خاوەنەكەي لە كۆمۆنىستە ماويىەكان بوو، ماويەك بوو ژمارەيەك گەنج كە گومان دەكرا عەودالى كتېبە ماركسىيەكان بن، ھاتوچۆي ئەو كتېبخانەيەيان دەكرد . لە كاتىكدا ئەو لە تاكسىيەكي تايبەتى ئاسايشدا، بە ياوهرى دوو كەسى دىكە چاوەدبىرى كتېفرووشىيەكەي دەكرد، نزار ئىدرىس وەك شەيتان لە ژىر زەوى دەربىھىتت، لە ناكاو لەویدا دەركەوت . ليفيتانت وەك باوهر بە چاوانى خۆي نەكات، چاويلكە رەشەكانى داگرت و لە بەر خۆيەو گوتى «نايىت ئەو بىت ... نايىت ئەو بىت» . بەلام دلنبا بوو ئەو، خۆيەتى نزار ئىدرىسە . بىئەوھى ھىچ بكات، ھەناسەيەكي قوولسى ھەلمزى و گوتى «ههههههه... من لە ژىر زەوى بۆت دەگەرپم و تۆ لە سەر زەويت ... وای كوپى قەحبە ... كوپى قەحبە» . دوائەو جارىكى دىش چاويلكەكەي كردهو چاوى و جارىكى دى دايگرتەو، چاوى گلۆفى و بە ھىمنى گوتى «كەواتە وەھايە، كەواتە خۆيەتى ... پىدەچىت، ھەموو شتىك دووبارە لىرەو دەست پىيكاتەو» . ھىچ كەسىك لە ياوهرەكانى نەيانزانى مەبەستى چىيە . بەلام بە دەنگىكى لە سەرەخۆ و ئارام ئەوانى دابەزاندى و گوتى «بپۆن بەلای ھەر كارىكەو كە حەزتان لىيەتى .. ئەمەيان بە تەنيا كارى منە» . لەو پۆژەدا ليفيتانت زانى كە نزار ئىدرىس لە قەسابخانە كاردەكات و دەخەوئت و دەخوئىتتەو . ھەر ئەو پۆژەش بپارىدا سبەي بە خۆي و ھىزىكەو بەدات بە سەر قەسابخانەكەدا .

دوای هره سسی شوپش ، نزار له لورییه کی کوندا گه پاره وه بو شار، سئ شه و له مائی ماموستا سابیر لای فینۆسی ژنی مایه وه . نو مانگ بوو هیچی ده رباره یان نه ده زانی، دوای گرتن و بردنی بو پسمامان ئیدی سوڤراغی نه کردبوون . له و سئ شه وه دا نه وه ک میرد، نه وه ک زاوا، نه وه ک باوک رهفتاری نه کرد، نه و شتانه دووربوون له ئاکار و له گه ل سه بیرکردنی نه ودا بو ژیان ته با نه ده هاتنه وه . هه تا زۆر که م سه یری «کۆسار» سی کوپی کرد، که نه وکات به چه یه کی بچوکی ساه وه خته ی نه خووش و بیژمان بوو . نزار وه ک خوئی له هه ستیکی ترسناک بپاریزیت، وه ک نه یه ویت خووشه ویستی نه م منداله ژیا نی بگوریت، هه تا جاریکیش چیه ماچی نه کرد و نه یگرته نامیزی . به فینۆسی ژنی گووت «که ده بیته وه ک مندالیک گه وره بیته که باوکی نییه ... گه وره ترین دیارییه ک پیشکesh به مندالیک بکه یته ، نه وه یه باوکی لیستی نیته وه» . سالانیک دواتر که فینۆسی ماموستا سابیر، له جلی ره شدا باسی نه و پرسته یه ی بو کردم، نامار هشی به و زه رده خه نه شه یانی و پیکه نی نه دزیوه ی نزار کرد، که نه و ده م له سه ر لیوانی بووه . سالانیک دواتریش جاریک به منی گووت «باشترین باوک نه وه یه ، خوئی خوئی بکوژیت .. باوکی راسته قینه هه میسه له گه ل له دایکبوونی منداله که یدا ده بیته بمریت، چونکه مانه وه ی هیچ نییه جگه له نازاریکی قوول بو نه و منداله» . له چ نه زموون و له چ پوختیکی تاریکه وه نه و پستانه ده هاتنه ده ره وه ، نه مده زانی .

که نزار ئیدریس مائی ماموستا سابیری به جیهیشت، به هانه ی گه وره ی نه وه بوو گوايه نایه ویت کوپه که ی له سایه ی باوکیکی دلپه قی وه ک نه ودا گه وره بیته ... پای وابوو منداله که له سیبه ری ترسناکی نه ودا، به ده بخت و بینگین ده بیته و ژیا نی خوئی نازی . ده بیته بلیم نزار له گه پانه وه یدا بو شار بیچاره بوو، گه رچی گه نجیکی به هیز بوو، به لام نه یده زانی

ده‌توانیت چ نیش‌یکبات... بهر له‌وهی وهک قه‌سابیک له قه‌سابخانه‌ی گشتی شار بگیرسیته‌وه، ماوه‌یه‌ک له هه‌لکه‌دندی زیرابدا کاریکرد، دواتر که چوووه قه‌سابخانه، هه‌ستیگرد دنیای راسته‌قینه‌ی خۆی دۆزیوه‌ته‌وه. پیده‌چیت سه‌ره‌تای کارکردنی له قه‌سابخانه هیممترین قوئاغی ژیا‌نی بوویت، ئه‌و شه‌وانه‌ی له قه‌سابخانه نه‌بایه، ده‌چوووه لای «قرلباش»‌سی هاوپی که خۆی و دایکی به ته‌نیا ده‌ژیان. قرلباش قه‌سابیکی شاره‌زا بوو، هه‌ر ئه‌ویش نزاری برده دنیای قه‌سابه‌کانه‌وه. ئه‌و له خیزانیکی قه‌ساب بوو، باوکی قه‌سابخانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی خۆی هه‌بوو، مامه‌کان و خاله‌کانی هه‌موویان نیشی قه‌سابیان ده‌کرد... قه‌سابی وهک سوننه‌تیکی دیرین پشتاوپشت له خیزانه‌که‌دا مابوووه. گه‌ر شوپش و لیفتانست نه‌بوونایه، له‌وانه‌بوو نزار ژیا‌نی داها‌توو‌ی له‌و قه‌سابخانه‌یه‌دا بیاته‌سه‌ر. به‌لام پووداوه‌کان به جوریک خیرا و باناسا بوون، ئاراسته‌یه‌کی تریان به ژیا‌نی ئه‌ویش و ئیمه‌ش به‌خشی. گرنگترین شتیک ژیا‌نی نزاری گوپی بینینی نه‌غه‌ده ماردینی بوو. نزار ئیدریس هیتستا په‌یوه‌ندی به شانه سه‌ره‌تاییه‌کانی شوپشه‌وه نه‌کردبوو که پوژیک له شه‌پتیکی ترسناکی ناو قه‌سابه‌کانه‌وه ئالا... هۆی شه‌په‌که ئه‌وه‌بوو خوشکه‌زایه‌کی قرلباش کچی فه‌می قه‌سابی خواستبوو، ئالتونی بۆ کردبوو، کومه‌لکی زۆر دیاری به‌خشیبوو، مه‌سه‌ره‌فیکی زۆری کردبوو، له پریکدا کچه‌که که‌وتبووه سه‌ر ئه‌و که‌لکه‌له‌یه‌ی که شوو به قه‌ساب ناکات، چونکه «ده‌ستیان بۆنی گۆشتی کالی لیدیت». به‌لام دوا‌ی په‌شیمانبوونه‌وه‌ی، ناماده‌نه‌بوو ئالتون و دیارییه‌کان بگیریته‌وه. قرلباش گه‌نجیکی شه‌رمن و بیوه‌ی بوو، چهند جاریک به خۆشی فه‌می قه‌سابی ناگادارکرده‌وه که «هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی شاییه‌که، شتیکی ئاساییه... کچه‌که پیرۆزی هه‌ر که‌ستیکی تر بیت، به‌لام ئسوول وایه که ئالتوونه‌کانمان بۆ بگیرینه‌وه، چونکه کورپه‌که به پاشه‌که‌وتیکی زۆر، به ره‌نجی چنده‌ها ساله ئه‌وه‌ی

گۆکردۆته‌وه». دياره فه‌مى قه‌ساب گۆپى له‌و شتانه نه‌بوو، كچه‌كه ده‌بويست ده‌ست له‌ كۆپه به‌ردات و ده‌ست له‌ زۆپه‌كه به‌ر نه‌دات. تا كار گه‌يشته نه‌وه‌ى پۆژيگ قزلباش له‌ به‌رچاوى هه‌موو قه‌سابه‌كان و به‌ گه‌روويه‌كى پڕ گريانه‌وه داواى ئالتوونه‌كاني له‌ فه‌مى كرده‌وه و ئه‌و‌يش له‌ وه‌لامدا كه‌وته سه‌ركۆنه‌كردن و لووت شكاندن و گالته‌كردن به‌ قزلباش و خوشكه‌زاكه‌ى كه‌ به‌پاى نه‌و دوو ژنى گرینۆكن و هيچيان پياو نين و خاوه‌نى نه‌و شته نين كه‌ پياو زۆر به‌ گرنگى ده‌زانيت و شانازى پێوه ده‌كات. فه‌مى كه‌ پياويكى چه‌قۆكيش و زل و بێپه‌حم بوو، كارى گه‌يانده نه‌وه‌ى به‌ قزلباش بلّيت « وهره شه‌رواله‌كه‌ت دابكه‌نه .. دابكه‌نه بزانه‌م هه‌ته. گه‌ر دايه‌ناكه‌نيت من خۆم بۆت داده‌كه‌نم». نزار ئيدريس تا نه‌وكاته و له‌ به‌ر خاترى قزلباش كه‌ تهاكيردبوو نه‌و توخنى نه‌م مه‌سه‌له‌يه نه‌كه‌ويت، خۆى گرتبوو. به‌لام كار بگاته نه‌وه‌ى پياوانى فه‌مى په‌لامارى شه‌روالى هاوپيكيه‌ى بدن، ئيتتر نه‌يده‌كرا بوه‌ستيت. تيگه‌لبوونى نزار و په‌لاماردانى بۆ سه‌ر خيالى فه‌مى قه‌ساب، شه‌پيگى زۆر توندى ليگه‌وته‌وه، كه‌ فه‌مى و دوو كۆپى و نزاريش به‌ سه‌ختى تپيدا برينداربوون.

له‌و ساته‌دا كه‌ نه‌مبولانسه‌كاني خه‌سته‌خانه به‌ په‌له نزار ئيدريس‌يان نيوه گيان له‌ده‌رگاي بيمارستان كرد به‌وديوادا... له‌ هه‌مان ساتدا نه‌غه‌ده مارديني مه‌ست له‌ خۆشى بلاوبوونه‌وه‌ى يه‌كه‌مين شيعريدا به‌ هاوپيى دكتوره‌ مسته‌فا شوكان، به‌ نيازى گه‌پان به‌ هه‌موو بيمارستاندا، له‌ ژوروى دكتوره‌كان هاته‌ده‌ريئ... له‌ هه‌مان ساتيشدا ليفيتاننت عومەر بۆتاني، به‌خۆى و هه‌موو چه‌كداره‌كاني مه‌فره‌زه‌ى يه‌كه‌وه، خۆى كرد به‌ ناو قه‌سابه‌كاندا و به‌ ده‌نگيگى گه‌ر و ترسناك، كه‌ له‌ ته‌واوى قه‌سابخانه‌كه‌دا ده‌نگيداوه‌وه هاواريكرد «نزار ئيدريس وهره ده‌ره‌وه».

هەقال شېرخان

شۆپشى نوئى لە ھەلومەرجىكى زۆر سەختدا دەستی پێکرد. من دواى ھەرەس يەكسەر نەگەرامەو ھە بۆ شارەكانى خۆمان، بە جۆرىك رقم لە بەعسى و سەربازە عەرەبەكان بوو نەمدەتوانى بە سەرکەوتوىيى بيانينم، ناخۆستين شت بۆ شۆپشگىرئىكى ئيماندارى ھەك من، كە شۆپشم ھەك دينى خۆم سەيردەکرد، ئەو ھەبوو دوژمنانى خۆم بە سەرکەوتوىيى ببينيم. لەدواى كۆتايى شۆپش، سالىك لە تاران مامەو، بە جۆرىك وینەى دونيا لەلام رەش بوو كە غەمۇكيەكى بەردەوام و قوول لە سەر پوخسارم بوو. كاتىكى زۆرم لە مەيخانەكان دەبردەسەر، بۆ يەكەمجار لەگەڵ خەلكى خراب و ئافرەتى داوینپيسدا تىكەلبووم. ئىستا، دواى ئەو ھەموو سالە، دەتوانم دوو پاستى ترسناك بدرکينم، يەكەم خودانم بە ئافرەتانى لەشفرۆش پەرچەکردارىكى بەدى ھەرەسى شۆپش بوو، ھەك چۆن شۆپش مۆرالى بەرزى خۆى دروستدەكات، ھەرەسى شۆپشيش مۆرالى دزىوى خۆى ھەيە. ئەو ماوہيە چى مەراقىكم ھەبايە بە خواردنەوہى زۆر و لە باوہشى پوسپييە تارانپيەكاندا دەمشتەو. خالى دووہم، ئەوہيە ئەو پياوانەى كە عومريان لە سەردانى ژنە سۆزانپيەكاندا دەبەنە سەر، ھەميشە دوور لە ئافرەت دەژين، ئەوہى پۆحى ژن نەبينت قەت ژنى نەبينيوە. چونكە لەشى ئافرەت ئەو ساتەى كە پۆحيت پيدەدات، تەواو جياوازە لەو ساتەى كاتىك تەنيا جەستەى دەخاتە بەر دەستت. ھەموو ئەو سالەى لە تاران بووم لەو دوو حىكەتە زياتر ھيچى تر فيرنەبووم. من لەو سالەدا «سەفا» ى برام كە لە ديترويتى ئەمرىكا نيشتەجى بوو، بەردەوام پارەى بۆ دەناردم و من ھەك دپندەيەكى برسى كە ھيچ شتىك

خواستی بۆ شەراب و شەوگەر تیرناکات خەرجمده‌کرد، دە‌مزانى گەر ژيانم به‌وجۆره بېروات، نو‌قمبوونى به‌دم له‌ ته‌نيايى و فه‌سادى ده‌روندا ده‌مکوژيټ . ئىواره‌يه‌كيان له‌ نزىكى سىنه‌ماى گۆل‌دن سىتى له‌ تاران هاوړپه‌يه‌كى زه‌مانى شوړېشم بينبىه‌وه، ئه‌و به‌ منى گووت كه‌ كارىكى زۆر گرنگ و نه‌ئى پيمه‌ و ده‌يه‌ويټ له‌ جيگايه‌كى باش بمبينيټ و قسه‌بكه‌ين، من گووتم يان له‌ كافيه‌ى نادرى ياخود له‌ ريستوران و بارى چاتانوكا يه‌ك ده‌بينين، دواجار له‌ سەر چاتانوكا ريگه‌وتين و دوو پوژ دواى ئه‌وه له‌وي چاومان به‌ يه‌ك كه‌وت . ئه‌و به‌ هيمنبىه‌كى زۆر و به‌ دزييه‌وه پيگوتم كه‌ شوړش له‌ حالى تاماده‌كاريدايه‌ و هه‌فالان گه‌راونه‌ته‌وه و ئه‌مجاره شوړشيكي نوټ دوور له‌ ده‌سه‌لاتى بنه‌ماله‌ و له‌ سەر ده‌ستى لاوانى نازادىخواز هه‌لده‌گيرسيټ . گووتى شوړشگيران په‌يوه‌نديان به‌ شاره‌كانه‌وه كردوه و ده‌يانه‌ويټ هيزىكى سه‌ره‌تايى دروستبكه‌ن، ئىدى هەر كه‌سيك بيه‌ويټ ده‌توانيت په‌يوه‌نديكات . ئه‌و كه‌ حالى په‌ريشان و غه‌مۆكى قوولى منى ده‌زانى، گووتى تۆ شوئى متعانه‌يت و شوړش بى كه‌سانى دلسۆزى وه‌ك تۆ ناتوانيت به‌ دروستى هه‌لبگيرسيټه‌وه . من ئه‌و ساته‌ به‌ جوړيک له‌ ده‌ست خۆم بيزار و له‌ ژيانم توپه‌بووم، هەر كه‌س منى له‌و زه‌لكاوى تاران ده‌ره‌پنياه، گەر بۆ سەر ساجى جه‌ه‌نه‌ميش بايه‌ ده‌چووم . گه‌رانه‌وه‌م بۆ ناو شوړش سه‌ره‌تا هه‌له‌اتن بوو له‌و ده‌رده خراپانه‌ى له‌ تاران تووشيان هاتم . شه‌ويك له‌ تيرمينالى غه‌رب سوار ماشينيک بووم و له‌ ريگاي مه‌هاباده‌وه و به‌ كۆمه‌كى قاچاغچيان ناويدوى سنووربووم و له‌ ناوچه‌ى پشده‌ر خۆم گه‌يانده‌ ئه‌و ناوئيشانه‌ى هاوړپه‌يكه‌م له‌ تاران بۆى به‌يانكردم . دواى چه‌ند شه‌ويك به‌ خۆم و كۆله‌ پشتيکه‌وه له‌ چياكان له‌گه‌ل يه‌كه‌مين مه‌فره‌زه‌ى شوړشدا به‌ سه‌رکردايه‌تى « هه‌فال شيرخان » پوهو و خۆرئاوا به‌ريگاوه‌بووم . له‌ يه‌كه‌م پۆژه‌وه هه‌ستمكرد شوړش له‌ هه‌موو كيشه‌ ئه‌خلاقىبه‌كانى خۆم پاكده‌كاته‌وه . ئه‌وه به‌و

مانايە نىيە كە من بوويم بە كەستىكى باش و كەم قسور، بەلكو ھەستەمە كورد ئىدى شوپش، ئەم بەكەرە ناديارە، ئەم دىوہ ئەفسانەيە، سەنگى ھەموو گوناھەكانم بە شانى خۆى دەكىشەيت. «ھەفال شىرخان» كەستىكى چەتەول و بە ھەيكەل بوو، دەموچاۋىكى ئەسەمەر و كونجى ھەبوو، بە پوخسار پتر لە نەتەوہ باشوورەيەكانى وەك عەرەب و ھىندى و سريلانكى دەچوو، خۆى ماوہەيەكى كورت لە ئىنگلتەرە ژيابوو، دواتر بەرگەى ژيانى ئەويى نەگرتبوو، ژن و مندالەكانى لە پىرمەنگەھام جىھىشتبوو، خۆى گەپابووہوہ بو كارى شوپشگىرپانە. ئەو يەكەم كەس بوو لە شوپشى نويدا بىبىنم. يەكەمىن قەسەى ئەوہ بوو «ئەمجارە ترسناكتەرە لە جاران... ئەمجارە ترسناكتەرە». قەسەلەيەكى عەسكەرى لە بەردابوو، جامانەيەكى كردبووہ مىلى، كلاسىنكۆفنىكى بىقوناغ و پىزىك نارنجۆكى دەستى پىبوو، كەسەيك بوو لەوانەى لە ئامادەباشىيەكى ھەمىشەبيدا دەژىن. بەرلەوہى پىروانە برىتانىا، ماوہەيك لەگەل «بەرەى مىللى ھەلەستىنى» دا كارىكردبوو، ھەتا قەسە ھەبوو كە لە پەلامارى پىكخراوى ئەيلولى پەشدا بو سەر ئاسنىكەشە ئىسرائىليەكان، لە گوندى ئۆلۆمپى ميونخ، رۆلنىكى بچوكى ھەبوو بىت. بەلام دوايى بۆم دەرەكوت ئەو قسانە زنجىرە ئەفسانەيەكن، ھەندى لە سەرركردە نوپكان بو خولقاندنى ھەيبەت و ترس سەبارەت بە خۆيان دەپتاشن. گەرچى دكتور نەبوو، بەلام بە حوكمى ئەوہى لە زەمانى گەنجىدا سالىك پەيمانگاي تەندروستى خويىندبوو، ھەر بە دكتور بانگياندەكرد. من و ئەو لە مالى حاجى زار يەكمان بىنى، ھەر يەكەم شەو پىشمەكوت و گووتى «ھەفالانمان لە ئەشكەوتى كونەبەورانن، دەپۆين بو ئەوئ». ئەو شەوہ من و ئەو، ھىستىرىكى باركراو بە ئازوقەمان بە چىادا سەرخست و بە پىنگايەكى نەپتىدا كە پىشتر من نەمدىبوو، بەرەو كونەبەوران كەوتىنەپئ. لە پىنگا شتىكى ئەوتۆمان نەگووت، كەسمان زانىارى تەواومان لە سەر چۆنىتى

دابه‌شبوونی هیزه سه‌ریازییه‌کان نه‌بوو، له‌ به‌رئه‌وه‌ ده‌بوو به‌ هیزی بۆن و به‌ کۆمه‌کی غه‌ریزه‌ رێبکه‌ین. کونه‌به‌وران له‌ ناو به‌رده‌لان و گاشستانیکی سامناکدا بوو، ئه‌شکه‌وته‌که‌ له‌ بن‌ کێوه‌ به‌ردینیکی به‌رزدا له‌ جینگایه‌کی نه‌هێنی و مه‌حکه‌مدا زاری به‌ بچوکی کردبووه‌وه‌، بۆ که‌سێگ شاره‌زا نه‌بیت دۆزینه‌وه‌ی سه‌خت و نه‌کرده‌ بوو. له‌ ئه‌شکه‌وتی کونه‌به‌وران نزیکی بیست چه‌کداری چلکن و پیشه‌اتوو و برسیم بینی، که‌ به‌ خرۆشه‌وه‌ چاوه‌روانی هاتنی ئازوقه‌یان ده‌کرد. پێده‌چوو چه‌ند پۆزێک بیت ته‌نیا به‌ شتیکی که‌م ده‌ریانبردبیت و له‌ویدا نیوه‌برسی ئیشکیان کیشابیت. ئه‌شکه‌وته‌که‌ جینگایه‌کی تاریک و که‌م تروسکه‌ بوو، گه‌رچی وه‌رز پوو له‌ گه‌رمابوو، به‌لام پێشمه‌رگه‌کان له‌ ناوه‌وه‌ ئاگرێکی گه‌وره‌یان کردبووه‌وه‌. گه‌رانه‌وه‌م بۆ ریزی پێشمه‌رگه‌ خۆشبه‌ختیه‌کی قوول و ته‌زویه‌کی کامه‌رانی دریزی به‌ جه‌سته‌مدا هێنا، که‌ له‌ به‌ر ئاگره‌که‌دا وه‌ستام و سه‌یری ده‌موچاوی ئه‌وانم کرد، تیگه‌یستم ئه‌مه‌ جیهانی راسته‌قینه‌ی منه‌، ئه‌مه‌ ئه‌و شوینه‌یه‌ من ده‌توانم بێ درۆکردن له‌گه‌ڵ خۆمدا تیا بژیم. له‌گه‌ڵ چوونه‌ ژووره‌وه‌مدا بۆ ئه‌شکه‌وته‌که‌، پیاویکی زل و درێژم بینی سه‌ری به‌ که‌ساسی داخستبوو، پێشیکی سه‌پی درێژ تاسه‌ر سنگی هاتبوو، هه‌ر دوو ده‌ستی و هه‌ر دوو قاچی به‌سه‌ترابوووه‌ و له‌ که‌ناردا درێژبووبوو. من که‌ هیشتا به‌راورد به‌ پێشمه‌رگه‌کانی تر تیر و پۆشته‌وپه‌رداخ بووم، هه‌سته‌مکرد ئه‌م مه‌فره‌زه‌ بچوکه‌ زۆر لاواز و ماندووه‌، برسیتی و بیجییی هه‌راسانیکردوه‌، به‌ پله‌یه‌ک ناتوانیت و نابیت شه‌پی گه‌وره‌بکات. سه‌عاتی یه‌که‌م له‌وئێ ئارام پۆشت و به‌ ته‌واوی جه‌نگاوه‌رانم گووت که‌ من له‌ تارانوه‌ هاتومه‌وه‌ و ده‌مه‌ویت ژیانی خۆم بۆ کوردستان ته‌رخانبکه‌م، له‌ شوێش به‌ولاوه‌ ئاسۆیه‌کی تر له‌ ژیاندا نابینم و جگه‌ له‌ شه‌هاده‌ت بۆ وه‌تن، خه‌ویکی ترم نییه‌. قسه‌کانم له‌ دل‌وه‌ ده‌هاتن و جۆشم هه‌وایه‌کی ساخته‌ و زووتپه‌ر نه‌بوو، به‌لام شه‌یرخان دوا‌ی سه‌عاتیک منی جیاکرده‌وه‌ و گووتی «هه‌فال به‌ناوی

سەرکردايەتى و ھەموو ھەفالانەو ھەپووزبايىت پېدەلېم، گەر پېشمەرگەيەكى باشى شۆپش بىت، دەبىتە جىگاي شانازيمان. بەلام بەر لەوہى تەواو خۆت يەكلا بکەيتەو، دەبىت من و تۆ ھەندىک قسەبکەين». ئىدى ئەوى پوژمنى لە ئەشکەوتەكە دوور خستەو و بەرەو ناو بېشە و جەنگە لائىكى نزيك بردى و گووتى «ھەفال، دەزانىت ئىمە لە ژىر چ بارىكى سەختدا دەستمان بە شۆپش کردۆتەو. دەبىنىت گوزەرانمان چۆنە، ھەندىک پوژ سەگ حالى لە حالى ئىمە چاترە. دوژمن لە گوندەکاندا چاوى زۆر دواخستووين، خەلکىكى زۆرى بەکرىگرتووە تا جاسوسى بە سەر ھىزەکانمانەو بکەن، لە ھەموو دابەزىن و نزيكبوونەو يەكدا لە ئاوەدانى ھەفالېك يان زياتر لە دەستدەھەين... ئەو سىخوڤ و خۆفروشانە ژيانى شۆپشگىرپانمان دەخەنە مەترسىيەو. لە ترسى ئەوان ھەندىک لە مەفرەزە سەرەتايىبەکانمان ھەلوەشاندۆتەو، ھەفتەى راپوردوو، بە ھۆى دەم لىدانى ئەوانەو ھەندىک لە ھاوپىکانمان گىراون، دلنىام بەعسىيەکان بەزىندوويى پىستيان کەولدەكەن و جەھەنەمى سووريان پىشاندەدەن. لە بەرئەو ھەزىم ھەك دەلېن، شۆپش بە دەستكىشى سېبىيەو ناکرىت، من ھەمىشە شۆپشگىرپم ھەك كەسېك بىنيوہ كە ئىرادەى تۆلەکردنەو و دەست ھەشاندى لە دوژمن بەھىزترە... شۆپشى ئەمجارەمان ھى ئەوانە نىيە كە لە خويىن دەترسن. نا شۆپشى ئەمجارە، شۆپشى ئەو پىاوہ حىزانە نىيە ئەگەر لووتيان پزا دەبورىنەو. نا ھەفال، من لە پىرمەنگەھامەو ھاتوومەو بۆ ئەوہى ئىرادەى شۆپشگىرپانەى مىللەت بىزۆيىم. ھاتوومەو بۆ ئەوہى تۆلە لە دوژمنانى مىللەت بکەمەو... ھەفال من خىر و خۆشىم زۆر بەجىھىشتووە... ناز و نىعمەتم زۆر بەلاوہ ناوہ، لە بەرئەو من لىرەدا دىسېلېنم دەوېت. وادەزانم ھەفال تۆ خويىندەوارىت و دەزانى پىك و پىكى و ملكەچى بۆ شۆپش ماناي چى. شۆپش بە پىشتىنى شلەو ناکرى، من لىرەدا ملكەچى تەواوم لىتدەوېت، دەمەوېت ئەو كارەبکەيت كە من

ده‌بلیتم... هه‌فال که من گوتم کلاشینکۆفه‌که‌ت هه‌لبگره و هه‌موو هاورپیکانت بکوژه، ده‌بیت بیانکوژیت. من ئه‌و هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌م بۆ ئه‌وه جینه‌هیشتوو، لیره‌هه‌م به‌هه‌ری کۆمه‌لیک مله‌ور که نازانن زه‌بتی شو‌رپشگیتپانه‌هه‌نی چی... پاشه‌لیکی فشم‌گه‌ره‌ک نییه‌به‌هه‌ق بیجولینم. ئیمه‌هاتووین میله‌تیک هه‌لبستینینه‌وه‌له‌به‌رئه‌وه‌ده‌بیت خۆمان له‌پۆلا‌قایمتر و دل‌مان له‌به‌رد ره‌قتر بیت، له‌وه‌دا چارمان نییه... هه‌ر وه‌خت گه‌پامه‌وه‌بۆ ناو نوینه‌هه‌رمه‌که‌ی خۆم له‌پیرمه‌نگه‌هام، که‌چوو‌مه‌وه‌ژیر متیله‌هه‌ریه‌که‌م، ئه‌وسا ده‌بم به‌که‌سیکی تر، ده‌بم به‌که‌سیکی هه‌م و به‌ویقار. به‌لام هه‌فال شو‌رپش به‌ک مانای هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌واز له‌نازو نیعمه‌ت به‌ینین و به‌ک‌وینه‌شه‌ره‌وه... من و تو هه‌ر دووکمان لیره‌هه‌م بۆ ئه‌وه‌ی دوژمن بکوژین. هه‌فال گه‌ر پشتر که‌ست نه‌کوشتوو کاتی ئه‌وه‌هاتوو ئه‌و ئیشه‌ش تا‌قیبکه‌یته‌وه... ها به‌لام قه‌ت درۆ و ده‌له‌سه‌ی ویزدانی ئاسووده‌فریوت نه‌دات، هه‌فال گه‌ر ئیمه‌نه‌یانکوژین شو‌رپش له‌لانکه‌دا ده‌خنکینن، شو‌رپش له‌وه‌لا‌وا‌تره‌بیر له‌په‌حم و به‌زه‌یی بکاته‌وه. پیمبلی تو ده‌توانیت دل‌یکت هه‌بیت وه‌ک به‌رد، ده‌توانیت په‌ق بیت یان نا... چونکه‌لیره‌من پێویستم به‌گه‌لوگونی شل نییه، ناتوانم له‌م چیاو برسیتی و سه‌ختیه‌دا گه‌لوگونی شل به‌دوای خۆمدا رابکیشم. پێویستم به‌که‌سیک نییه‌بلایت من ئینسانم خۆشه‌ده‌ویت، من دۆستی به‌شه‌رم، من پورزای مه‌لایکه‌تم... من له‌وه‌که‌سانه‌م ناویت، من جه‌نگاوه‌ر و مرو‌فی دل‌په‌ق و شه‌رکه‌رم ده‌ویت، به‌کیکم ده‌ویت شه‌رم بۆ بکات. له‌به‌ر ئه‌وه‌هه‌فال، پیمبلی ده‌توانیت خه‌ک بکوژیت یان نا... پیمبلی به‌دوو‌هه‌رف... به‌دوو‌هه‌رف بێته‌وه‌ی ئه‌مه‌سه‌ره‌و سه‌رم له‌گه‌لدا بکه‌یت، بێته‌وه‌ی بلایت «به‌لام... ئاخه‌ر... له‌وانه‌یه... ئه‌گه‌ر». لیره‌هه‌موو پیمده‌لین دکتۆر شیرخان، به‌سه‌ری هه‌ردوو که‌که‌ی دکتۆر شیرخان که‌له‌غه‌ریبی به‌جیم هیشتوو و

هاتوومه‌وه خه باتبکه‌م، من هه‌موو گیانم گوئییه و هه‌زم لئییه ده‌نگت بییستم... بلئی، به دکتور شیرخانی خوت بلئی، تو ناتوانیت ئینسان بکوژی، هه‌ر ئیستا ده‌تنیزمه‌وه بو شار و له‌وی ئیشی ترم بو بکه... کارناسانی ترم بو بکه، شتی ترم هه‌یه بو ت».

دکتور شیرخان دواي ئه‌و قسانه بیده‌نگ بوو، به‌لام چاوی له چاوم بریوو. هه‌ستده‌که‌م له‌و ساته‌وه ئیدی رقیکی نهیسی و تاریک له نیوانماندا دروست بوو. ده‌یویست من به دوو حرف پییبلییم ناخو ده‌توانم مروف بکوژم یان نا... له‌و ساته‌دا ئه‌و روزه‌م هاته‌وه یاد که یه‌که‌مجار په‌یوه‌ندیم به شوپشی پیشووه‌وه کرد و لیفیتانت بردمی بو کوشتنی ئه‌سه‌په‌کان. له‌و ساته‌دا هه‌مان ساردی و ئیراده‌ی ئاسنین و بیباکی قوول له‌ ناومدا بوو. به‌لام بیته‌وه‌ی ده‌نگ زور به‌ریکه‌مه‌وه، به ده‌نگیکی کپ، خنکاو، پرگومان، چاوم لیکننا و تفیکم قووتدا و گوتم «دکتور ده‌توانم». گه‌رچی به هه‌موو توانا و ئیراده و عه‌قله‌وه گوتم «ده‌توانم»، گه‌رچی ناخم په‌شیمانی تیدا نه‌بوو، گه‌رچی هیچ که‌سیک و هیچ شتیگ له‌م دونیایه‌دا فشاری لئ نه‌کردم بو ئه‌وه‌ی وشه‌ی وا له‌ گه‌رووم بیته‌ده‌ری، به‌لام هه‌ستمکرد نینۆکیکی نادیار، چقلی شتیکی نه‌بینراو له‌ گه‌رووم ده‌چه‌قیت.

له‌وساته‌دا بو یه‌که‌مجار شتیکی سه‌یر له‌ ناومدا جولا، وه‌ک بومه‌له‌رزه‌یه‌کی خه‌وتوو، لافاوێک که پیشی لیگیراییت، شوشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی نادیار له‌ سه‌ر ره‌فه‌یه‌کی دوری پۆحه‌وه به‌ربیته‌وه و بشکیت، مه‌کینه‌یه‌کی ترسناک بییه‌چ هۆیه‌ک بکه‌ویته‌ ئیش، ده‌رگایه‌کی گه‌وره له‌ ناکاو به‌زرمه له‌ سه‌ر هه‌موو پوناکیه‌ک دابخریت، تیشکیک له‌ جیگایه‌کی بلنده‌وه به‌ربیته‌وه و کوزاندنه‌وه‌ی ده‌نگی بیت... شتیگ له‌و جوژه... شتیگ که هه‌میشه ناوانان و باسکردنی ئه‌سته‌مه.

وه‌لامه‌ کورت و کز و نوساوه‌که‌م دکتور شیرخانی خسته‌ گومانه‌وه.

من له پیناوی شوپشدا باکم به کوشتن نه بوو، خوټان ده زانن من پیشتریش شوپشگیتیم وهک مه کینه یهک بینیه که ته نیا نه و کارانه دهکات که شوپش ده به ویت. به لام وینه ی کوشتن تا نه و سرده مهش له خه یالما هه کوشتن بوو له جهنگدا... ناماده بووم هه سر یازکی عه ره ب بکوژم که به رام به رم ته قه دهکات. به لام له شوپشی پیشوودا نه جهنگم بینو و نه کاری کوشتنم پیسپردرا. به لام دکتور شیرخان، پای وابوو هه موو پیشمه رگه یهک ده بیټ ته زمونی له گه ل کوشتندا هه بیټ. «گر له خوین بترسیت، له شه ردا نه ژنوټ پن نامینیت. ده بیټ بزانیټ یهک شت نرخ ی هه یه، ژیا نی خوټ و هاوړیکانت، له وه بترازیټ هه چ ژیا نیکی تر نرخ ی نیه. گر له ویا دا گونی ئینسانیه ته هه ستیت و نه توانیت ته قه بگه یټ ده بیټ به مه ترسی بو سر هه موو مه فرزه که».

به درژیایی نه و پوژده شیرخان دوور به دوور خستمیه بن چاوه دیری خو ی و به رده وام سه بریده کردم، به وه دا نه زمونیکی کارکردنم وهک سیخوړ هه بوو، ده مکر خوم له نیگاکانی بدز مه وه و نه و سر نه جه ی لا جیبه یتلم که دلخوشم و له نیو هه فالاندا غه میکم نیه. که تاریک داهات، دکتور به نیگا جیدی و سه برکردنه تیزه کانییه وه هاته به رده مم و له ناو هه موو پیشمه رگه کانداهه دهنگی به رز گووتی «هه فالان گوئیگرن، من له دوینتیه فرمانی سه رکر دایه تیم پیگه یشقووه، ده بیټ نه م سه گه بکوژین». وای گووت و به په نجه ناماژه ی بو نه و پیاوه پیر و دریزه کرد که له به یانییه وه تا نه و ده مه به و چه شنه له سوچیکی نه شکه وته که دا دریز بوویوو. نیمه سه ی به ره و خوړناوا ده جولین و پرو له سنووری باکوور ده که ین، نیشتیکی زور گرنگمان هه یه جیبه جیبکه ین، ناتوانین باریکی وه ها به خو مانه وه به ستین. بهر له وه ده بیټ خو مان له ده ست نه م سه گه بزگار بکه ین». نیستیکی کرد و گووتی «نه مشه و ده بیټ بیکوژین... کی ده به ویت بیکوژیت... کی؟». ساته وه ختیکی زور قورس بوو، هه مووان

به خېرآيهه كى سهير، به جوړيكي ئوتوماتيكي دهستيان بهرزكردهوه، من نهبيت. من تا ئهو دهقيقهيه خه يالم لاي پرسيارهكه و چوښتي كردنى بوو، بيرم لاي ئهوه بوو سهيربكه م، بزائم چ په كيك له هه فالان نركه يهك يان پرسياريك يا خود نايه كى لى بهزده بيته وه، به لام نه بوو... من له هه مووان درهنگتر دهستم بهرزكردهوه. وهها بوو وهك ئه وهى شيرخان ته واوى ئهو ديمه نهى بو تاقيقردنه وهى من سازانديت، وهك پيمبليت ئهها ده بينيت تو تنيا كه سيكي دودلى له ناوماندا. كه دهستى منيشى به به رزى بينى پاش چند چركه يه كى بچوك گووتى «هه فال وه فاش دهيه وييت... هه فال وه فاش دهيه وييت... براده ران با دهره فتيك بدهينه هه فالى تازه، ترسى خوى بشكينيت و ئه زموونيك بو خوى كوڤكاته وه، وهره هه فال وه فا... وهره». ئه وكات له كوڤيكي پلاستيكي ئيرانيدا كه له هه فالايكم قه رزكردبوو چام ده خوارده وه، چاكم دانا و سهيريكى هه موو پيشمه رگه كانم كرد. له وساته دا له وه په ست نه بووم كه كه سيك ده كوژم، به لكو له وهى هه مووان وايانده زانى من كارنكم پيسپيردراوه كه له توانامدا نيهه جيبه جيبكه م. خو م وهك ژنيكى شهرمن هاته بهر چاو به رۆر بو سه ما بيخه نه سهر سه حنه. به لام من له ناخدا ساردبووم و بيباكييه كى ناسنينم هه لگرتبوو. بينه وهى سهيرى ئهو پياوه دريژه بكم كه له ويدا پاكشاهه، له شويني خو م هه ستام و دواى دكتور شيرخان كه وتم. شيرخان له دهره وه چرياندى به گويمدا «هه فال كوشتن به شيكه له زيان، پرديكي مه لعونه، هه ركات بمانه وييت له سه رده ميكه وه بگوازينه وه بو سه رده ميكي تر ناچارين به سه ريده برؤين». پاش كه ميك به دوو پيشمه رگه پياوه چه ته و له گه وره كه يان هيتايه ده رى. له بهر برسيتى و بيهيزى و ترس به ئه سته م خوى به پيوه ده گرت. يه كه مجارم بوو بيبينم ده جوليت، به دريژايى رۆر بيجوله له سوچى مردنى خويدا، وهك سه ره وتى دواى مردن تاقيبكاتيه وه، بيدهنگ و هيمن بوو. ئيستا وهك

شەقشەقە دەلەرزی، بەلآم ترس زمانی شکاندبوو. من پامو بوو له دەمی ئەشکەوتە که دووری بخەینەو و له خوارتر بیکوژین، دکتۆر شیرخان گووتی «هەر له شویتنی خۆتدا... هەر له ویدا... تەواویبکە، با هەست نەکەیت کارێکی گرنگ یان تاییبەتی دەکەیت. وەک ئیشیکی ئاسایی وەریبگرە. چۆن خەلک له حەوش یان بەرەدرگای ماله کانیان که له شیر سەر دەبێن، با هەمان هەستت هەبیت. خۆت مەخەرە باریکی دەرونییەو وەک ئەو هی کارێکی تاییبەتی بکەیت. کوشتن له ژیانی شوپشگێردا دەبیت ببیت بە شتیکی پۆژانە. هەشال ئیئە له شەپداین و بۆ شەپ داومانەتە شاخ». بە ساردی یەکیکەو که نایەوێت بزانییت چی دەکات... کلاشینکۆفە که م وەرگرت و چارم نوقاند و هەناسە یەکم هەلکیشا... هەناسە یەکی قوول... نا هەناسە کهم، هەناسە ی که سێک نەبوو که کارێکی سەخت دەکات، بەلکو وەک هەناسە ی ئەو یاریزانانە بوو که بەر لە دەستی یکردنی یاری نەفەسێکی قوول هەلەدەکیشن تا سینه یان سافتەر و زەیان بە تینتر بیت. له و ساتەدا هەمان ئەو هەستم هەبوو که سالانیکی درێژ هاو دەمی هەموو چرکە یەکی ژیا نەبوو، ئەو هەستی من کار بۆ شوپش دەکەم، ئەو هەستی له نێوان من و ئەم نیشەدا هیچ پەیوهندییەکی راستەوخۆ نییە. ئەو هەستی که ئەم دەستی من چەکم پێگرتوو هەستی من نییە، بەلکو دەستی بوونەو هەریکی له من گەورە ترە... له و ساتەدا باو هەم وایوو ئەو هی ئەو تەفەنگە بەرز دەکاتەو و ئامادەیدەکات و دەیتە قینیییت، من نیم... بەلکو ئەو خودا نادیار و بلند و بەهێزە یە که ناوی شوپشە. که یەکم پێژنە ی گولەم بەو پیاو هەو نا، خۆم بە جوړیکی توند پاچەلە کیم، نا بە هیچ جوړیک ئازاری ویزدان منی پانەتەکاند، بەلکو شتیکی کاریگەر تر و قوولتر، هەستی وەک ئەو هی گولەکان بە جوړیک له جوړەکان و بە شتیو هەکی نادیار بەر خۆم بکەون. دوا ی تەقەکان بئویستی خۆم، لیتی نزیک بوومەو و تەماشامکرد و هەستم بە مردنی کرد.

هه‌ستکردن به مردنی ئه‌وانی تر ئاسان نییه . من ده‌مێ سأل دواتر له کتیییکدا که‌وتم به سەر ئه‌و پسته‌یه‌دا که ده‌لێت «هەر مۆفه و به‌ته‌نیا بۆ خۆی ده‌مریت». ئه‌ها، پسته‌یه‌کی زۆر سه‌رنج پراکتیشبوو، به‌لام پسته‌یه‌کی ساده و پووکه‌ش هاته به‌رچاوم، له‌و پسته‌ی زۆر زه‌به‌ندانه‌ی مۆفایه‌تی به‌ دریزایی میژوو دروستیانده‌کات و بیئوه‌ی زۆر لێیان به‌وانیت به‌روایان پیده‌هینیت. من ئه‌و پۆژه هه‌ستم به‌ مردنی ئه‌و پیاوه کرد، هه‌ستی‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی تۆ له‌ فیلمیکدا ببینیت پالئه‌وانه‌که ده‌چیته‌ ناو ئاوێکه‌وه و تۆش له‌گه‌لیدا ورد و درشت هه‌ست به‌ هه‌موو هه‌ستیکی بکه‌یت، هه‌ستبه‌کیت چۆن ئاو به‌ر جه‌سته‌ی ده‌که‌ویت، چۆن له‌شی ته‌پده‌بیت، چۆن پیشوازی له‌ ساردی یان گه‌رمی ئاوه‌که ده‌کات. یاخود ببینیت کاراکته‌ره‌که له‌گه‌ل ژنی‌کدا ده‌خه‌ویت، تۆش هه‌موو ئه‌و هه‌ستانه‌ی له‌گه‌لدا بژیت، جو‌له‌ و هه‌لچوون و ته‌پبوونه‌کانی پیکرا لای خۆت هه‌ست پێکه‌یت. هه‌لبه‌ت نزیکي دوو مۆف له‌گه‌ل یه‌کدا هه‌رگیز ناگاته ئه‌و ئاسته‌ی مردنی ئه‌و ببیته‌ مردنی تۆ... به‌لام ده‌گاته ئه‌و ئاسته‌ی مردنی ئه‌و ببیته‌ به‌شیکی هه‌میشه‌یی ژیا‌نی تۆ. من له‌و ساته‌دا ساردبوونه‌وه‌ی له‌شی ئه‌و پیاوه‌م هه‌ست پێکرد، ئه‌و ئازاره‌ی له‌ نێوان سه‌ر و خوا‌ری جه‌سته‌یدا سه‌مایده‌کرد به‌ جه‌سته‌ی مندا تیپه‌پی. نا به‌ هه‌له‌دا مه‌چن و وابزانن «ناپه‌حه‌تی ویزدان» منی به‌ره‌و ئه‌وه بردبیت، وابزانن سو‌زی من له‌گه‌ل ئه‌م کوژراوه‌دا جو‌ره هه‌ستیکی وای تیدا خولقاندبیتم. گه‌ر واتییگه‌ن، هیچ شتی‌ک له‌ ماهیه‌تی ئه‌و ساته‌ تینه‌گه‌یشتوون که‌ من تیییدا یه‌که‌م کوشتنی ناو چیرۆکی دوور و دریزی زینده‌گی خۆم تۆمارکرد. هه‌ستی من به‌ مردنی ئه‌و په‌یوه‌ندی به‌ شوینی منه‌وه له‌ ناو کو‌ی دونیادا هه‌بوو، ئه‌و هه‌ستم په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌بوو که‌ هه‌مان ئه‌و پۆله‌م یاریده‌کرد که‌ له‌ ده‌قی خودا دا بۆ من نوسرابوو. هه‌موو مۆفیک خودا ته‌نیا ده‌موچاویکی تایبه‌تی

پېنا به خشيت، به لكو جيگايه كى تايبه تيشى پيډه به خشيت. زهوى هيچ نيبه جگه له شويڼيكي خانه خانه، هه موو خانه به كى مروفيكي تايبه تى بؤ ده نيزيت. هيچ مروفيك ناتوانيت خانه خوى به خانه يه كيكى دى بگورپته وه، مه سه له كه هر نه وه نيبه مروف نه توانيت دايك و بابى يان خوشك و برا و خزمانى بگورپت، به لكو نه وه يه نه و خانه يه ش وه ك بوته يه كى هه تاهه تايى داخراو وه هايه، ده توانين خومانى له ناودا بگورپن به لام ناتوانين خودى بوته كه بگورپن. هر شتيك كه له ژياندا ده بيبينين په يوه ندى به و بوته يه وه هه به ... نه وهى من نه و شه وه هه ستم به مردنى نه و پياوه كرد، په يوه ندى به ناماده گى مردنه وه هه بوو له ويدا، له ناو نه و خانه يه دا، له و شويڼه داخراوه ي زينده گى مندا. كوشتنى نه و پياوه قه درى من بوو، من بويه هه سته كانى نه و ژيام، چونكه يه ك يه كترمان ته واوده كرد، جه لاد هه ميشه ته واوكارى قوربانى و قوربانى هه ميشه نيوهى دووه مى جه لاده، هه ردووكيان گه ر قه در كزيان بكا ته وه به جورتيك ليك نزيكده بن، وه ك دووانه يه ك ده نووسين به يه كه وه، به جورتيك هه سته كانيان بؤ يه كدى ده په پرتيه وه و يه ك نه ويدي له حالى خوى ناگا دارده كاته وه. من نه و شه وه مه حكوم بووم به وهى له ويدا بم ... مه حكوم بووم به وهى هه ستم به مردنى نه و پياوه بكم. گه ر منيش نه بوومايه نه و هه ر ده مرد، به لام من ده بوو له ويدا بم. من له قولايى ژيانه وه ره وانه كرابووم بؤ نه وهى له ويدا بم. مه به ستم له وه يه هه ستمى من به مردنى نه و پياوه له وه وه نه هاتبوو من چى ده كم، به لكو له وه وه هاتبوو من له كويم. به لام هه ميشه شتيك له مروفا هه يه كومه كمانده كات قه بوولى نه و جه بره نه كه ين كه خانه داخراوه كه ده يسه پيڼيت. واته من قسم له سه ر جه برييه تيكى رها نيبه، ناليم كه نه ده كرا من نه و كاره نه كم. نيمه لاي خودا هه ر يه كه مان كارا كترين له ناو شانوگه ريبه كدا، هه ر يه كه مان تيگستيگ و پوليگمان پيډراوه، به لام نه وهى خودا له نيمه ي

دهویت نه‌وه‌یه که نه‌ئو تیگسته بلئینه‌وه و نه‌ئو ده‌وره نمایش‌بکه‌ین. خودا داوامان لیده‌کات نه‌و پۆله نه‌بینین که نه‌و نوسیویتی، به‌لکو له‌و پۆله یاخیبین... به‌لئ شتیک هه‌یه ناوی جه‌بر و قه‌ده‌ره، شتیکه په‌یوه‌ندی به‌بوونی ئیمه‌وه هه‌یه له‌ شوین و کاتیکی تایبه‌تیدا. به‌لئ خودا ژووړیکمان له‌ وجودا پیده‌به‌خشیت، ده‌مانخاته زیندانیک له‌ زیندانه داخراوه‌کانییه‌وه، جوغزیک له‌ جوغزه نه‌به‌دییه‌کانی، ده‌مانکاته کاراکتیریکی له‌ کاراکتیره‌کانی خوئی و ته‌ماشامانده‌کات. گه‌ر نمایشمان ته‌واو وه‌ک نه‌و پۆله وابیت که بۆمان نوسراوه، ئیمه نه‌کتری به‌د و بیبه‌هره‌ین، تا زیاتر له‌گه‌ل ده‌قی نمایش‌که‌دا برۆین که‌سیکی به‌دمان لیده‌رده‌چیت. هه‌موو نه‌ینی ژبان له‌وه‌دایه که نه‌و شته نه‌بین که بۆمان دیاریکراوه، له‌ ناخماندا بوونه‌وه‌ریکی تر هه‌یه به‌رده‌وام چاوه‌پوانی نه‌وه‌مان لیده‌کات، نه‌و شته نه‌بین که پیشتر بۆمان دیاریکراوه. قانونه‌کانی ناو خانه‌ بچوک و بۆته داخراوه‌که کویرانه جیبه‌جی نه‌که‌ین... خۆمان له‌و جه‌بر و مه‌حکومییه‌ته‌ ئازادبکه‌ین. بوونه‌وه‌ریکی تر هه‌یه پیمانده‌لیت نه‌گه‌ر به‌ سه‌ر هه‌موو شته‌کاندا بچینه‌وه ده‌کرا هه‌موو چیرۆکه‌کان به‌ جوړیکی تر بیت و هه‌موو تیگسته‌که به‌ داړشتنیکی تر و ناوه‌پۆکیکی تر بنوسریته‌وه، بوونه‌وه‌ریکی هه‌یه داوامان لیده‌کات ژبانمان پیچه‌وانه بکه‌ینه‌وه و ببینین که ده‌کرا وه‌ها نه‌بیت.. ده‌کرا نه‌و شته نه‌که‌ین که شوین نیشته‌جیوونمان له‌ دنیا‌دا داوایده‌کات. ئیشی نه‌و بوونه‌وره نادیار و گه‌وره‌یه‌ی ناخمان نه‌وه‌یه که پیمانبلت ده‌کرا شته‌کان هه‌مووی به‌ جوړیکی تر بن. نه‌و بوونه‌وره تیگستیکی تری پییه، که تیگستی خودا نییه و تیگستی ئیمه‌یه، تیگستیکه گه‌ر نمایشی نه‌که‌ین، هیدی هیدی نه‌و بوونه‌وره پیره‌به‌بیت و ده‌مریت. نه‌و شه‌وه که من هه‌ستم به‌ مردنی نه‌و پیاوه‌ کرد، تیگستیکم نمایش‌ده‌کرد که تیگستی من نه‌بوو، به‌لکو تیگستی قه‌ده‌ر بوو. نه‌و ده‌وره‌بوو که بۆم دیاریکراوو... مردنی

ئەو واىکرد زۆر بە پوونى شوئىنى خۆم لەم گەردونەدا ببينم. ببينم كە ئىشم ئەو يە بەكوزم و بەكوزيم. بەلام با زياتر لە سەر ئەو ساتە بدويم، زياتر پيتان بلیم ئەو مردوہ چ هەستىكى تيا بەجيهيشتم.

مردن وەك تەقینەوہى بۆمبىك وايە كە بېحىساب پارچەكان لە دەورى خۆى بلاوہكاتەوہ. هەموو مردنىك هەزاران پارچەى لێدەبیتەوہ، كە بە جۆرىكى نەبينراو ئەوانى دى دەبریت و شتى سەريان لە ناودا دروستدەكات. هېچ مردنىك نىيە شتى تازە لە ناو زیندووہكاندا دروست نەكات. مردن شتىكە وەك ئەو ساتەى تۆپىك هێلى گۆل دەبریت و دەچیتە بن تۆرەكەوہ... كى هەست بە گۆلەكە دەكات، تۆپەكە يان ئیمە؟. مردن شتىكە لەو جۆرە، ئەو كەسەى دەمریت خۆى بە تۆپەكە دەچیت، چونكە ئىتر نە چاوى هەيە ببينیت، نە هەستى هەيە تيا بژى، نە دلى هەيە جەورى تەنھايەكەى بكيشیت. ئەوہ ئیمەين تەنھايى مردنى ئەو دەكيشين، ئیمەين دەخروشىين، ئیمەين ھاواردەكەين، ئیمەين لە شوئىنى خۆمانەوہ وەك گوللەيەكى دور پىكابينى بەرزدەبينەوہ و دەقىزئين، پیدەكەنين و دەگرين، هەستمان بە ژيان لە سنوورى ئەزموونى پۆژانە دەردەچیت و دەبیتە خروشانىكى نويسى دەرون. لە مردنیشدا وەھايە، ئەوہ ئیمەين هەستدەكەين ئەو بە تەنھا مردووہ، نەوہك ئەو. مردوہكان ھەرگىز بەتەنھا نامرن، بەلكو ھەموو مردووہك بە جۆرىك لە جۆرەكان ھەموومان لەگەل خۆيدا دەكوژیت. ئەوہى لە مردندا لێدەترسم، ئەوہيە كە ھەموو مردنىك ھەموومان پىكرا لەگەل خۆيدا دەبات، هېچ مردنىك نىيە لەگەل خۆيدا من و تۆى نەكوشتبیت، چونكە ئەو مردنە بۆشايیەك جیدەھیلپیت كە بەردەوام ئەو بۆشايیەمان بێردەخاتەوہ كە ئیمەش جیدەھیلپين. بۆ ئەوہى تىمبگەن، دەبیت بلیم ژانى من لەو ساتەدا لە ژانى ماسىيەك دەچوو كە ماسىيەكى تر دەخوات، بەلام لەوكاتەدا كە خەرىكى خواردنە، دەروانىت و دەبينت كە وا ماسىيەكى گەرەتر

خهریکه خۆی ده‌خوات، ئه‌و ماسیبه‌ی تریش ماسیبه‌کی گه‌وره‌تر و ئه‌وی دیکه‌ش به‌کێکی له‌ خۆی گه‌وره‌تر ده‌بخوات، به‌وجۆره‌ نا کوتایسی... تا ئه‌وسه‌ری گه‌ردون... تا ده‌گه‌ینه‌ سه‌ر خودا. ئه‌وه‌ی من له‌و ساتی کوشته‌ندا هه‌ستم پێکرد ئه‌و ژانه‌ گه‌وره‌یه‌ بوو که سه‌ر به‌رز ده‌که‌یته‌وه‌ و بۆشاییه‌کی به‌رینی گه‌ردون ده‌بینیت و تێده‌گه‌یت هێژکی زه‌به‌لاح... ده‌لاقه‌یه‌کی تاریک له‌وسه‌ری گه‌ردونه‌وه‌ ده‌می بۆ کردووته‌وه‌ و تۆش وه‌ک ئه‌و، وه‌ک ئه‌م مردوه‌ی به‌رده‌مت له‌ ناو هه‌مان ئه‌و تاریکیه‌دا ئه‌یت... به‌لام دلنایام ئه‌و ژانه‌ی ئه‌و پیاوه‌ زه‌به‌لاح و چه‌ته‌ولێی له‌گه‌ڵ خۆیدا راپێچکرد له‌و ژانه‌ بچوکتی بوو که له‌ دلێ من ئالا، من سه‌رم به‌رزکرده‌وه‌ و وه‌ک ئه‌و خۆم له‌ ناوه‌راستی مردندا بینیه‌وه‌. به‌لام جیاوازییه‌که‌مان له‌وه‌دا بوو، من مردنم ده‌بینی و ئه‌و نه‌یده‌بینی. له‌و ساته‌دا هه‌ستی من به‌ مردن له‌ هه‌ستی ئه‌و به‌هێژتر و تاریکتر بوو.

دکتۆر شیرخان به‌ ساردیبه‌که‌وه‌ هاته‌ سه‌ر ته‌رمه‌که‌ و به‌ لوتی پۆتینه‌که‌ی یارییه‌کی بچوکی به‌ سه‌ری کورژاوه‌که‌ کرد، گووتی «ده‌ستخۆش، ده‌بینیت شتیکی وه‌ها قورسیش نییه‌». من نه‌ ئه‌و که‌سه‌م ده‌ناسی که‌ کوشتوومه‌، نه‌ ناویم ده‌زانی، نه‌ ده‌مزانی چ کاره‌یه‌. بۆ ئه‌وه‌ی بتوانم ئاسووده‌بم، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌هێلم سه‌نگی ئه‌و ساته‌ له‌ سه‌ر دل‌م بنیشیت، ئه‌و شه‌وه‌ ده‌فته‌ری یاداشته‌کانم ده‌ره‌ینا و هه‌موو شتیکم تۆمارکرد، دواچار نوسینی یاداشت، له‌وه‌ پزگاریده‌کردم پووداوه‌که‌ به‌ سه‌ختی وه‌ریگرم. له‌ هه‌ندێ ساتی تاییه‌تیدا ئه‌وه‌ی نوسه‌ریک له‌ ناوتدا بیست شته‌کان تۆماریکات، کۆمه‌کێکی گه‌وره‌ت پێده‌کات، تا پتر باوه‌ر به‌ینیت ئه‌وه‌ی تاوانه‌که‌ی کردوه‌ تۆ نیت، به‌لکو ئه‌وه‌ی ده‌یگێریته‌وه‌ تۆیت. منیش نوسه‌ره‌که‌ی ناوم، ئه‌وه‌ی یاداشته‌کانی تۆمارده‌کرد، هه‌میشه‌ کۆمه‌کێکی مه‌زنی پێشکه‌شکردوم تا وابزانم گه‌وره‌ترین بیگوناھی دونیام. ئه‌و شه‌وه‌ خه‌وتم و به‌ ئاسووده‌گییه‌کی قوول‌ه‌وه‌ به‌ خۆم گووت «شۆرپش

چى بویت، ده بیټ هه موومان بۆيیکه یڤن، شوپش له سه روو هه موو شتیکه وه یه». به لام چهند جاریک له خه واپه پیم و هه ر جاریکیش به ناگا ده هاتمه وه، هه ستمده کرد ته زوویه کی سارد و تیز به له شمدا تیده په ریټ، ته زوویه ک ده مبینی له سه ره وه بۆ خواره وه به جه ستمدا داده به زیټ، وه ک نه وه ی هیټزکی نادیار که نالیک له له شمدا بکاته وه و دوو که رتمبکات. نه وه سه ره تاي کارکردنی من و هه فال شيرخان بوو پیکه وه، زوری نه برد نه و بوو به نه نداسی نه نجومه نی بالای حیزب و منیش بووم به یه کیټک له بره واپه پیکراوه گوره کانی نه نجومه ن. نه و منی کرد به نه نداسی په یوه ندى له نیوان بیروى بالا و پیکخراوه نه پینیه کانی شاردا... به لام له قوولایی دلدا نه نه و منی خو شده ویست و نه من نه و.

سه ره تاي په یوه ندىه کی تاريک

دکتور مسته فا شوکاک که نزاری به زامداری بینى، گووتى «واى خواى گه وره... کى واى له م گه نجه جوانه کردوه؟». دکتور له و که سه هه ست ناسکانه بوو که به راستی له گه ل ژانى نه خو شه کانیدا ده ژیا. له و کاته وه ی که له بیمارستان دامه زرابوو، هه موو وه ک فریشته یه ک «که خودا به ره حمه تی خوی کۆلیټی پزیشکی پى خویندوه» باسیانده کرد. به لام دواچار که دکتورم ناسی و چیرۆکی ژيانیم که و ته به رده ست، سه یرم له وه هات که چۆن پیایى وه ها ناسک ده توانیت پزیشک بیت. نه وانیه زور هه ست به نازاری مروف ده کهن، دوو کار له دونیادا هه یه نابیت بیکن، سیاست و پزیشکی... نه م دوو نیشه مه لعونه هه ردووکیان سه روکاریکی زوریان له گه ل نازاری مرفدا هه یه، هه ردووکیان له بنه رهدا وا دینه پیشی که ژانى ئینسانه کان که مده که نه وه و ده یانه ویټ نازار

لە سەر زەوى نەھيّلن، بەلام زۆربەي کات يان دەستخەپرۆ و بێتەنجام دەمیتنەوہ ياخود کيښى غەم و بەدبەختى لە دونيادا زۆتر دەکەن .

دکتۆر مستەفا شوکاڪ، لە حەسرەت بينينى نزارى بريندار، قۆلى ژنە گەنجەکەي بەردا و لەگەڵ ئەوانەدا کە لە سەر خەوگەيەکي تايەدار زامدارە کە يان بەرەو بەشى فرياکوزاريى دەگواستەوہ کەوتە پاکردن... نەغەدە ماردینى بۆيۆستى خۆي، وەک ئەوہى بينينى ئەم گەنجە خويناوويیە سەيرتريى شتى ژيانى بێت، بۆ ئەوہى لەگەڵ ئەوانى ديدا بگاتە سەر بريندارە کە لەگەڵ دکتۆرى ميتریدا کەوتە پەلەپەل، يەکەمجار بوو مروفئیک بەو جۆرە لە خوينى خۆيدا ببينى .

نزار چەقۆيەک لە پشستەوہ پيکابووي، برينىکي قووليش لە سەر کەلەکەي چەپى بوو، بۆوہستان خوينى ليدەپۆيشت و دەبوو دەموودەست بپواتە ژيەر نەشتەرگەريیەکي خيرا، نەبا کەم خوينى يان خوينبەربوونىکي ناوہکي بيکوژيئت . دکتۆر مستەفا شوکاڪ، کە ئەمپۆ دکتۆرى بەرپرس بوو، بە پەلە خۆي کرد بە ژوورى نەشتەرگەريدا . نەغەدە وەک ئەو خوينە پايکيشيئت، بە دواي دکتۆردا و دوور لە ھەر پيڤسا و پيکخستينىکي بيمارستان خۆي کرد بە ژوورى نەشتەرگاريدا . پەلەپەل و جەنجالى و پاگەپاکەي تيمارپيچەکان ناپيگيەکي وەھاي دروستکرد، کەس سەرنجى نەغەدەي نەدا کە لە سوچيکدا وەک سەيرى شتيکي ناوازە و يەکجارە بکات، سەيرى نزارى نيوہ مردووي دەکرد . بينى تيمارپيچەکان چۆن بە پەلە پپوتيدەکەنەوہ، ئەو قامەتە گريکيە سافەي بينى، ئەو لەشە خويناوويیە بينى کە وەک لەشى خوداوەنديکي کۆن پيک و بيگريئ و بالابەرز بوو، ئەو سنگە سپيبيەي خوين سەوریکردبوو، ھەتاشتە نيزانەکەي بينى کە وەک سەري قۆچەيەکي گەورە لە ناو تۆپەليک مويى چرپا چووبووہوہ يەک، بينى چۆن بە پەلە خوينەکەي دەسپن و دەرمانيدەکەن، چۆن دکتۆرى ميتردى بە خيرايبەکي شيتانە دەست لە

هه‌موو له‌شی د‌هدات، چۆن هه‌لیده‌گێڤتیه‌وه و له پشته‌وه ڤا، برینتکی گه‌وره ده‌سپیت و زامبێچی تایبته ده‌خاته ناو برینه‌که و ده‌ریده‌هینتیه‌وه، چۆن ده‌رزیه‌کی گه‌وره ناماده‌ده‌که‌ن، چۆن کچیک به‌ خیرایی ده‌رمانتکی تایبته د‌هدات له برینپۆشیک سپی گه‌وره و ده‌ینتیه سه‌ر زامی نزیک که‌مه‌ری. به‌لام ئه‌وه‌ی که نه‌غه‌ده ماردینی له هه‌ر شتیک زیاتر سه‌یریده‌کرد ده‌موچاوی نزار بوو. سه‌یری لیهات ئه‌م ده‌موچاوه له ناو ئه‌و هه‌موو ئازار و ژانه‌دا، جوانی و بیتاکی خۆی له ده‌ست نه‌داوه. هیشتا هه‌بیه‌تیک ترسناکی تیدا به‌ ئه‌و سه‌رنجه جیده‌هینتیه‌که بوونه‌وه‌ریکه له قوولایی ژانه‌وه هاتوه... قوولاییه‌کی نادیار، جینگایه‌کی عاسی که نه‌غه‌ده ماردینی ده‌یه‌ویت بۆی بچیت... جینگایه‌ک ژیان تیدا جیاوازه له ژیانی نیو ماله‌که‌ی دکتۆر مسته‌فا شوکا. دلنیا بوو ئه‌و شوینه‌ی ئه‌م کورپه‌ی لیوه هاتوه، جینگایه‌کی تره، هه‌موو شتیک له‌وی ڤه‌نگیک تۆختری هه‌یه، هه‌سته‌کان قایمتر و شیتانه‌ترن، توڤه‌بوونه‌کان زیاتر له توڤه‌بوون ده‌چن، عه‌تریک ده‌ستکرد بۆنی شته‌کان داناپۆشیت، جوانیه‌کان به‌ هه‌موو سه‌رشیتی خۆیان و ناشیرینییه‌کان به‌ هه‌موو جه‌وه‌ری سروشتی خۆیان هه‌ له‌وین... دنیا به‌ شته‌کان وه‌ک دونه‌ی ئه‌و ڤیک نه‌خراون، به‌لکو هیشتا وه‌ک به‌شیک له سروشت، وه‌ک به‌شیک له یه‌که‌مین پاکی و یه‌که‌مین پیسی ده‌رده‌که‌ون. بۆ ساتیک هه‌ستیکرد نزار بۆنیک تایبته‌ی هه‌یه، بۆنیک که ته‌نیا بۆنی خوینه‌ گه‌رمه‌که‌ی نییه، که فه‌زای بیمارستانی ڤه‌کرده، به‌لکو بۆنیک تره که ته‌نیا ژنیک شاعیری وه‌ک ئه‌و هه‌ستی پیده‌کات. خۆشحالبوو که ده‌توانیت به‌ خۆی بلیت «ژنیک شاعیر». به‌راستی ئه‌و ژنیک شاعیره، هه‌ستیکرد بۆ ئه‌م پیاوه زامداره‌ی له‌ویدا که‌وتوه، ده‌توانیت شیعریک بنوسیت. بیریکرده‌وه ناوی بنیت «بۆنی پلنگی بریندار»... سه‌رسامبوو به‌ خۆی... بۆنی پلنگی بریندار... یان خوینی پلنگی بریندار... کامیان...

کامیان .. به‌لام هر دووکیان جوانن. له و ساته‌دا که بیری له دیری
 یه‌که‌می شیعره‌که‌ی ده‌کرده‌وه، گوئی لیبوو نزار یه‌که‌مین نرکه‌ی کرد.
 شتیک له و چرکه‌یه‌دا هاته خه‌یالی ئه‌وه بوو، ئه‌و وهک ژن، ئه‌و وهک
 ژن له نیتوان ئه‌م دوو جوړ پیاوه‌دا کامیانی ده‌ویت، ئه‌م می‌رده جوانه‌ی
 که خه‌ریکه وهک فریشته ژیانی ئه‌وانی تر پزگارده‌کات، یان ئه‌م گه‌نجه
 بالابه‌رزه زامداره که بوئی درنده‌یه‌کی پام نه‌کراو و بی‌ثامان و برینداری
 لیدیت. نه‌غه‌ده توند چاوی نوقاند و به ده‌نگی به‌رز له دلای خویدا
 گوئی «ئه‌وه‌یانم ده‌ویت که وهک درنده‌یه‌کی بی‌ثامان وایه» ... دلنیا‌بوو
 ئه‌وه‌یانی ده‌ویت... دلنیا‌بوونیکی ترسناک، دواتر ناویده‌نا «دلنیا‌بوونیکی
 کوشنده‌ی ژنانه». ئه‌وه‌ی به ناگای هینایه‌وه هاواری دکتوری می‌ردی بوو
 که له کاتی نیشدا و له و په‌ری شپه‌رزه‌بیدا چاوی به‌و که‌وتبوو. «ناه،
 نه‌غه‌ده. خیرا بو‌ده‌ره‌وه ... خیرا بو‌ده‌ره‌وه ... تو نابیت لیره بیت ...
 نا ... نابیت ... باوه‌ریکه نابیت، خواجه گه‌ر دکتور جه‌لالی باوکت بزانی‌ت،
 گه‌ر بزانی‌ت».

له ریگادا بو‌ ماله‌وه ... نه‌غه‌ده خه‌یالی ته‌نیا لای ئه‌و دونیا سه‌یر و
 دوور و نه‌زانراوه بوو که ئه‌م کوره بیماره‌ی لیوه هاتووه. باوه‌ری و ابوو
 بو ژنیکه‌ی وهک ئه‌و که ده‌یه‌ویت شیعره‌کانی زور له ژیان دوور نه‌که‌ونه‌وه،
 بو شاعیره‌یه‌کی وهک ئه‌و، ئه‌مجوره‌ زینده‌گییه ناسکه که جگه له‌وه‌ی
 نانبخوات و بخه‌ویت هیچی دیکه‌ی تیدا نییه، شتیک نابه‌خشیت، شتیک
 گه‌رم و ناگرین که کومه‌کی به‌هره‌ی بکات. «چون بیم به شاعیر، چون
 بیم به باشترین شاعیر گه‌ر شیتیتی تا‌قی نه‌که‌مه‌وه». هه‌لبه‌ت وهک
 هه‌موو کچیک مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه دیوکی شیتانه‌ی خوی هه‌بیت، دیوکی
 دژی ئه‌و هه‌موو عاقلیه‌ی په‌ریت که له مندالییه‌وه، وهک کچه بچکۆله‌ی
 دایه و بابه، وهک کچه عاقل و به‌حورمه‌ته‌که‌ی دکتور جه‌لال ماردینی،
 تیدا سه‌وزکراوه. ناتوانیت تا هه‌تاهه‌تایه هه‌م شاعیره بیت و هه‌م وهک

ژنه به حورمه ته که ی دکتور مستهفا شوکاک، خه ریکی دروستکردنی ته پسی و جنینی بامی و سوورکردنه وهی شفقه بیته ... ناتوانیت تا نه به د له نیوان حورمه تی ژنانی ناسایی و شه ره فی شاعیریه تدا دوودل بیته . به لام ده یه ویت چی بکات، دووباره بگه پیتته وه بۆ لای دایکی، بچیتته وه ژووره تاییه تیه که ی خوی، بچیتته وه نیو دونیای جاران، نیو قه فه زی کچه بچوک و ناسک و به حورمه ته که ی دکتور جه لال ماردینی . هرچونیک بیته لای مستهفا شوکاک کاتیکی زوتر و ته نهاییه کی زوتری هه یه که هه ردوکیانی وه ک هه وا پتویسته . له راستیدا خانمی ماردینی له دلته نگی و سه رسامی و بیزاریه کی گه وردها بوو، ساتیکی دوودلی قوول بوو . که گه رایه ماله وه، دایه پر مه ی گریان، له نیوان فرمیسه که کانیدا به ده نگی به رز گووتی «عه فوو مکه خوایه ... هیچم بۆ نه م پیاوه پی نییه ... هیچم بۆ نه م پیاوه پی نییه» . مه به سستی دکتور موستهفا شوکاک بوو که هه سستی به به زه ییه کی قوول کرد به رامبه ری . به ده م هه نسکه وه، گووتی «شایسته ی یه کیککی له من باشتره . کچیک نه م هه موو خه یاله خراپه ی له میشکدا نه بیته ... کچیک به پیاویکی گه وره و گرنگی بزانیته ... نه وه ک من ... نه وه ک من که زور دوورم لیی» . هیچ شتیک له وه سه ختر نییه بۆ نافرته که میرده که ی وه ک فریشه بیته و نه و خوشی نه ویت . بۆ ساتیک گووتی «نه و ژنانه ی میرده کانیا ن خراپن، بیکارن، نانی خواردنیا ن نییه، نازاری خیزان و مندالی خویان ده دن، له من به خته وه رترن . خودایه له من به خته وه رترن . هه موو نه وانه به هانه یه کیان هه یه له مال رابکه ن، بتورین، بۆ ژیا نیکی تر بگه رین، بۆ نومیدیکی تر بگه رین، بۆ پیاویکی تر بگه رین ... به لام من ... من ... که میرده که م نه و پیاوه یه که هه موو ژنان خونی پتوه ده بینن ... من چی ... من چی ... وای که بیشانسم ... وای» . له ناو فرمیسه که کانیدا، له گه ل هه نسکدا گووتی «من هیچ ریگایه کم نییه لیوه ی رابکه م ... هیچ

پنگایه کم نییه ... دواجار بۆنی ئەم ماله خۆشە ی دکتۆر مستەفا شوکاکی دەمکوژیت، خوای گەرە یارمه تیم بده شتیکی تر بژیم ... خوای گەرە یارمه تیم بده له جه هه نه می ئەمجۆره بهخته وه بییه ده رچم». دوایی ههستا و ده موچاوی شت و سێ جار ته له فونی بۆ ژووره که ی مستەفا شوکاکی کرد، بزانیته ئەو گه نجه ماوه یاخود مردووه. له دلی خۆیدا گووتی «خودایه به لکو سه لامهت هه ستیته وه، خودایه وابکه بژی، خودایه وابکه ساغ و سه لیم بیت».

نزار ئیدریس له به شی فریاگوواری له ژێر نه شته رکاریدا بوو که لیفیتانت و مه فزه که ی خۆیان کرد به بیمارستانی گشتیدا. لیفیتانت و اهاتبوو نزار له گه ل خۆیدا به ریت، به لام که هه واله که یان به به پێوه به ری گشتی خهسته خانه و جیگره که ی «که ئەوکات دکتۆر جه لال ماردینی بوو» راگه یاند، هه ر دووکیان به توپه بییه وه هاتنه ده ره وه و له پیشی ئەوه ی چه کداره کانی لیفیتانت بیماره بیهۆشه که بدۆزنه وه، گه یشتنه به رده میان و پترگیان لیکردن. دکتۆر جه لال ماردینی هه ره شه ی ئەوه ی لیکردن که ئەگه ر له چاو تروکانیکدا نه چنه ده ره وه، ته له فون بۆ به پێوه به ری ئاسایش و پارێزگار ده کات، زۆر به خیرایش هه ره شه که ی خۆی جیبه جیکرد. لیفیتانت گه رچی به گه رم و گوپییه کی بیۆینه وه خۆی کرد به خهسته خانه دا، به لام له ویدا هه ستیکرد هه له یه کی گه وره ی کردوه، ئەگه ر له سه ری بپوات، ده ره نجاهه کانی ده شیت باش نه بن. دواجار لیفیتانت یاریکه ر بوو، پاسته پریوو له جۆش و توپه یی و کینه، که هه ر سێکیان بۆ جه نگاوه ر سیفته ی پپووستن، به لام ده یتوانی به زه ین و هزری گه مه بازیکی زیره کیش بیریکاته وه. له ناو خهسته خانه که دا هه ستیکرد که گه وره یی بیناکه و زۆری ژماره ی ژووره کان و بیناگایی ئەو له نه خشه که ی واده کات کاری دۆزینه وه ی نزار ئاسان نه بیت، له به ره وه، به ره وه ی شته کان ئاراسته یه ک بگرن نه گیرینه وه، هێزکانی کیشایه وه و

له بهر هر دوو دەرگا سه‌ره‌کییه‌که‌دا، دوو چاودیری نه‌ینی دانا بو ه‌وال و به‌دواداچوون .

«گه‌نجه‌که ژیا‌نی له مه‌ترسیدایه، به‌سته‌زمانه هیشتا بی‌هوش له ژیر به‌نجدایه، به‌لام لیفتان‌ت عومه‌ر بو‌تانی ده‌یه‌ویت بی‌گری‌ت ... یان راست‌تر وایه بی‌رفین‌یت». دکتور مسته‌فا شوکاک له ته‌له‌فونه‌که‌دا وای به‌ نه‌غه‌ده ماردینی گووت که سه‌رسامانه پرسی «به‌لام لیفتان‌ت عومه‌ر بو‌تانی کییه؟». مسته‌فا شوکاک به‌ غه‌مه‌وه بو‌ی پوون‌کرده‌وه «یه‌کینکه له و سه‌گان‌هی ده‌ول‌ت به‌ریداون‌ته گیانی خه‌لک». نه‌غه‌ده به‌رله‌وه‌ی ته‌له‌فونه‌که داب‌نیت، به‌ گه‌رمییه‌که‌وه که دکتور پیش‌تر که مجار سه‌رنجی دابوو، داوای‌کرد «به‌لام خو تۆ ده‌بی‌ت شتیک به‌کیت، ژیا‌نی رزگار به‌کیت ... وانیه ... تۆ دکتور نیت؟. باوکم له خه‌سته‌خانه‌که شتیک گه‌وره نییه؟ ... ده‌بی‌ت ئیوه نه‌هیلن، نه‌و بو‌تانیه شتیک لی‌بکات». مسته‌فا شوکاک سه‌ره‌تا له ژنه‌که‌ی تینه‌گه‌یشت، به‌لام که خودا‌حافیزیان له یه‌کدی کرد، پاسته‌وراست خه‌یالی بو‌ نه‌وه‌چوو که له‌وانه‌یه به‌ پاستی بتوانیت ئه‌م کوپه‌ گه‌نجه رزگار بکات. دکتور له ناخه‌وه رقی له به‌عسییه‌کان بوو، ماوه‌یه‌ک بوو پوژانه خه‌سته‌خانه پیشوازی له خه‌لکانیک ده‌کرد که به‌ ده‌ست مه‌فرزه‌که‌ی لیفتان‌ت نازار درابوون. ئیستا ده‌بی‌ت چیا‌ن له‌م گه‌نجه بویت. بی‌ری‌کرده‌وه گه‌ر گه‌نجه‌که خو‌ی جی‌گای هه‌بی‌ت، ئه‌م ده‌توانیت به‌ جو‌ریکی نه‌ینی له بیمارستان ده‌ریکات، شو‌فیری نه‌مبولانسه‌که جی‌گای به‌وایه ... زۆر جی‌گای به‌وایه . بو‌ دواتریش، ده‌توانیت پوژانه بچینه دیداری و زامه‌کانی ده‌رمانبکات تا هه‌لده‌ستیت‌ه‌وه . ده‌بی‌ت بلیم که دکتور هیچ کات پیاو‌یکی ترسنۆک نه‌بووه، به‌لام به‌ دل‌نیا‌یه‌وه ئه‌وه یه‌که‌مین کرده‌ی نازایه‌تی گه‌وره بوو بی‌ری لی‌بکاته‌وه . ده‌مه‌و ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ نزار هوشی هات‌بووه‌وه به‌ر خو‌ی، به‌لام حال‌یکی دژاری هه‌بوو، جو‌لاندنی ناسان نه‌بوو، برینه‌کانی نو‌ی بوون ... خو‌ینیکی زۆری له‌به‌ر پو‌یشتبوو،

گێژ و کەم توانا بوو. شەو دکتۆر کە لە خەستەخانە هاتە دەری و سوار
 مۆسکۆڤیچە شەرەکەى بوو، هەستی بەوە کرد کە لە بەر هەردوو دەرگا کەدا
 جۆرە چاوەدێرییەکی بچوک هەیە، لە دەوری ماشینیکی بچوک دووان لە
 پیاوەکانی لیفتانتی ناسییەووە وەستاوان و جگەرەدەکێشن و بە دەنگی
 بەرز پێدەگەنن و قسەدەگەن. بێئەوێ گۆییان بداتى گەرپایەووە بۆ مالى
 و نەغەدەى بىنى لە سەر مێزى نوسینهکەى خەریکی بەکەم پەشنوسی
 شیعی «بۆنى پلنگى بریندار». نەغەدە لە کاتى شیعر نوسیندا،
 هەمیشە دێرە تازەکانى چەند جارێک بە دەنگى بەرز دەخویندەووە، دکتۆر
 لە کاتى خۆ گۆریندا گۆیى لە ژنەکەى بوو کە دەلێت «زۆر ویستومە
 بۆنى مانگ بەکەم... بەلام مانگ وەک تۆ بۆنى نییە. زۆر ویستومە بۆنى
 خۆر بەکەم... بەلام خۆر وەک تۆ بۆنى نییە. هەندیک خوین هەیه
 وەک خوینى تۆ... بۆنى باغى خودای لیدیت». دکتۆر تا ئەوکاتە
 دەرکی بە مەترسى شیعر بۆ سەر خەيالى ژنە نەشعیلەکەى نەکردبوو.
 لە کاتی کەدا خەریکی لە بەرکردنى بیجامەکەى بوو، لە ژووری ئەودىووە
 گوتى «ئەوێ نوسیوتە شتیکی جوانە... ئەگەرچی من نازانم بە
 تەواوی مانای چى». نەغەدە هەستی بە شتیکی لە پەستى و نیگەرانى
 کرد و بەکزییەکەووە وەلامیدایەووە «منیش بە تەواوی نازانم مانای چىیە.
 منیش بە تەواوی نازانم. بەلام زۆر شت هەیه بە دلته بێئەوێ بزانیت
 بۆ... وانیه؟ ئەو لە شیعردا زۆر زۆر». دکتۆر شارەزاییەکی کەمى لە
 ئەدەبیاتدا هەبوو، بێئەوێ زۆر بیرکاتەووە، گوتى «واپە... وەک من...
 کە تۆم زۆر بە دلته، بێئەوێ بزانم بۆ». نەغەدە قەلەمەکەى دانا و
 هەستیکرد ناتوانیت لەوە زیاتر بنوسیت. ئەو دوا پستەیهى دکتۆر لە
 برى ئەوێ دلته خۆشبات، نیگەرانیکرد. لە دلته خۆیدا پرسى «کامیان
 دەبیت سەختەر بیت، ئەوێ هیچ کەس خۆشى نەوییت، یان بەمجۆرە
 خۆشەویست بیت». بیرکردەووە گەر دکتۆر خۆشى نەویستبایە، ئیستا

که‌سیکی نازاد ده‌بوو. مړوف نازاد بیټ بیټه‌وهی که‌س خوش‌یبیوت، هزار جار له‌وه باشتره خوشه‌ویست بیټ، بیټه‌وهی نازاد بیټ... سه‌ری خسته سه‌ر میزه‌که و له دل‌ی خویدا گوتی «له نیوان خوشه‌ویستی و نازادیدا، بیگومان نازادیم ده‌ویت. خوشه‌ویستی سوودی چیه‌که ر‌ه‌ک قفل‌ی زیندان وابیټ». نه‌غه‌ده له ناکاو هه‌ستی به ترسیکی ناوه‌کی قوول کرد، ده‌یزانی نیستا دکتوری می‌ردی خو‌ی ده‌شوات و عه‌تریکی پیاوانه له خو‌ی ده‌دات و داوای لی‌ده‌کات له‌گه‌لیدا بچیته ناو جیگاوه. بو‌ئه‌وهی ئه‌وه نه‌کات گوتی «ده‌بیټ نه‌مشه‌و، ئه‌و شیعره ته‌واویکه‌م... دوو سبه‌ی له زانکو کورپکی شیعره خویندنه‌وه هه‌یه». له‌و ساته‌وه که ژن وای لی‌دیټ له ناوجی پابکات، ئیدی هیوای پیکه‌وه‌ژبان له‌گه‌لیدا ژور که‌مه‌ده‌بیټه‌وه. به‌لام دکتور مسته‌فا شوکاک ئه‌و شه‌وه خو‌ی ژور ماندوویوو، پیشتر بیرری له‌وه نه‌کردبووه هه‌رگیز نه‌خوشیک له ده‌ست ده‌ولت پپارژیټ، به‌لام نیستا ده‌یه‌ویت شتیک بکات، نه‌وه‌ک له به‌رئه‌وهی رقی له لیفیتانته، به‌لکو له به‌رئه‌وهی واهه‌ستده‌کات نیسی مړوفدوستانه‌ی پزیشک ته‌نیا له‌وه‌دا دوا‌یی نایه‌ت تیماری نه‌خوشان بکات و ده‌ستیان لی‌به‌ردات، جه‌وه‌ری نیسی پزیشک رپزگرتنی ته‌ندروستی نییه، به‌لکو رپزگرتنی ژبانه. به‌ده‌م چا لی‌تانه‌وه، دکتور باسی هه‌موو پوداوه‌کانی ئه‌و پوژهی بو‌نه‌غه‌ده گپراه‌وه. گوتیشی بیرری لی‌کردوئه‌وه نه‌گه‌ر بکرت و ئه‌و که‌نجه جیگای هه‌بیټ ده‌توانیټ کاریکبکات له بیمارستان ده‌ریبکات، بو‌ئه‌وهی وا بیکه‌س نه‌که‌ویته ده‌ست پیاوانی لیفیتانت، به‌ده‌نگی به‌رز گوتی «مه‌عقول نییه له شاریکی وه‌هادا ئینسان که‌سیک نه‌دوژیته‌وه یارمه‌تیب‌دات، راست نییه هه‌روا ئاسان گورگانخوارد بکری». نه‌غه‌ده به‌نیگه‌رانییه‌وه گوتی «تو ده‌لیټت نه‌گه‌ر جیگای هه‌بوو، ئه‌ی نه‌گه‌ر جیگای نه‌بوو... نه‌گه‌ر جیگای نه‌بوو... دکتور گیان... ئه‌وکات به‌ویژدانی تو په‌وایه بیگرن و بیکوژن. تو به‌عسییه‌کان ناناسیت؟. ئه‌وه به‌س نییه که‌شاره‌که‌یان داگیرکردوه،

ئىستا دەيانە وېت يەكە يەكە سەر بە ھەمووشمان شوپېكەن... بە پاستى ئەو ە زۆرە . دەتوانىت لە مالى ھاوپېيەكت، لای كەسىكت، لىرە جىگايەكى بۆ چاكبەكىن تا ھەل دەستىتەو ە و خۆى پزگاردەكات». دكتور مستەفا شوكاك سەرى لە و ئازايەتییە كتوپر و بېسنوورەى ژنەكەى سوپما، بۆ ئەو ەى ەك كەسىكى ترسنۆك دەرنەكە ویت، گووتى «بىرم لىكردۆتەو ە، ئەگەر جىگای نەبوو، دەبیە مە مالى باوكم، لەوئى شوئىنيان زۆرە... دەبیە مە ئەوئ». نەغەدە دەبزانى دكتورى مێردى خالى نىیە لە ئازايەتى و شەھامەت، بەلام ئەم دەبویست زۆر لە نزیكەو ە ئەو پیاو ە برىندارە بناسیت... لە ناکاو ەستیدەكرد ئەو ەزەى بۆ ناسینی ئەو گەنجە برىندارە، شتىكى نااسایى و ترسناكى لە خۆیدا شاردۆتەو ە، ئارەزویەكى پەشى تىدایە كە بە وردى ناتوانیت ناوى بنیت. ەل بەت كە نازانىت ئەو كورپە كىیە، بەلام خودى برىنەكەى، خودى ئەو سىما كىویى و دپندە و رام نەكراو ەى كە دەلئى ەەر ئىستا لە دارستان ھاتۆتە دەرەو ە، بۆ كچىكى زوو خرۆشى ەك ئەو بەسە و زۆرىشى زیادە تا ەستىكى تاییەتى بەرامبەر ەبیت. ەستىكرد ئەو ەى زۆر بەتاییەت پایدەكیشیت «بۆنى دپندەى ژیانە» لەو گەنجەدا. لەو ساتەدا ھیچ شتىك لای نەغەدە ەك بۆنى دپندەى ژیان خۆش نەبوو... ئەو ەى خۆت بدەیتە دەست دیو ە ھار و بىئامان و پپ و ەبەكەى زىندەگییەو ە، ئەو ەى بویریت پشكۆیەكى داغ بگريت... ئا ە... چەند ەزى لەو ەو بوو دەستبەرىت و لە كورەبەكى گەرمدا، پشكۆیەك بە دەست دەربھنیت. ەموو كچەكانى تر بۆ ئەو ە دەژین كە خۆیان لەو كورەبە دوور بخەنەو ە، بەلام ئەم شایەنى ئەو ەبە پىى بگووتریت «مەلوانى نىو پشكۆ». دلنیاوو گەر ئەم گەنجە بە ئاكا بىتەو ە و شتىك لەم كورپە لووس و ناسكانەى تىدا بىت كە ئادابى شار دەردەخەن، توپە دەبیت. لە چركەى یەكەمەو ە لە نزاردا بۆ كەسىك دەگەرە بە یاسای دارستان بژى. ئەو شەو ەى كە «بۆنى پلنگى برىندار»

سى نوسى، دلتىابوو، بۆنى درەخت، بۆنى خۆل، بۆنى با، بۆنى تاريكى بانگيدەكەن... ھەستىكىرد شىعر دەياتەو ھە بۆ سەرچاۋە سەرەتايىھەكان، بۆ ئەو ھەستە سىروشتىيە پەسەنەنەى كە مەزۇف لە يادىكىردون.

دكتۆر بەر لە خەوتن، شەو قەسەى ھەم لەگەل شۆفېزى ئەمبولانسەكە و باوكىشىدا كەرد و بە جۆرىكى ھىمادار و پىچاۋ پىچە جىرۇكەكەى بۆ گىرەنەو ە نىيازى خۆى بۆ پەونكردنەو ە. پۆزى دواىى دكتۆر مستەفا شوكاك، بە يانى زوو، بەر لەو ەى نەغەدە لە خەو ھەستىت، بە شەقامى ماستىرۆشەكاندا، بە ئاراستەى بىمارستان سوار مۆسكۆفىچەكەى بوو. كە گەيشتە بىمارستان ژنانى پاككار بەردەمى ژورەكەى ئەويان دەشت و زەويىكەيان دەسپى، بۆنى بەيانى و بۆنى تىزى دەرمانى خاۋىنكردنەو ەكە بە جۆرىك لە يەكيان دابوو، دكتۆر ھەستى بە وزە و خۆشبەختىيەكى ناوھەكى كتوپىر كەرد. زۆرجار لە ناكاو ھەستى بە وزەيەكى و ھەا زۆر دەكرد و توانايەكى لەو چەشنە بېسەنور دەچوو ە گيانى. ھەستىكىرد زۆر بەختەو ەرە... دلخۆشىيەكەى ھۆيەكى تايىھەتى نەبوو، ھىند ھەبوو توانايەكى تايىھەتى لە خۆيدا ھەست پىكىرد كە دەكرىت جگە لە نەشتەرگەرى و برىنپىچى، شتى دىكەش بكات. بىئەو ەى بوەستىت يان بىرىكاتەو ە جەكانى گۆپى و چوو بۆ قاوشى ۱۸، بۆ سەر قەرەوئەلەكەى نزار ئىدرىس. نزار لە جىگاكەى خۆيدا بە ئاگابوو، بەلام چاۋانى زۆر ماندوو ە ھەستى زۆر پەرت و لەشى تەواو سست بوو. دكتۆر بە زەردەخەنە پاك و پوو ەندالانەكەى خۆيەو ە دەستى خستە سەر شانى و گووتى «غەمت نەبىت... غەمت نەبىت... پىچە قورسەكەمان دوئىنى بپى، كە ھاتى ژيانت لە مەترسىدا بوو، بەلام ئىستا ھەموو شتىك باشە... دەستىم بەدەرى... بېزەحمەت ئەو دەستەى دىكەت... باشە... ھەموو شتىك زۆر باشە». ئىنجا كورسىيەكى پاكىشاى بەردەمى و تەبەلەكەى گرت بە دەستىيەو ە ھەندى شتى لە سەر نوسى و لە

بەردەم نزاردا دانېشت و بەچرپەو ھە گوتى «گوتىگرە . نزار، شتىكى زۆر گرنگ ھەيە پىتى بلىم . دوئىنى كە تۆ بېھۆش بوويت . ھىزىكى ناسايش، دەزانىت؟ ئەوانەي كە بە مەفرەزەي يەك ناسراون ھاتن تۆ بەرن . بەلام ھەرچۆنىك بوو نەمانھىشت . دەزانى ھىزى كىن؟ پىاويك بە ناوى عومەر بۆتانبىيەو ھەزۆكيانە . ھا سەيركە خۆفرۆشە كوردەكان وايان لىھاتوو ھە ناوھراستى شاردە گەنجى كورد بۆ ھەربەكان راودەكەن . پىاويكى دلرەقە و ماوھەكە بۆ دەولەت ئىشەدەكات، لىفىتانتى پىدەلەين، بەس خودا دەزانىت خەلكى كوئىيە و ئەم ناوھ سەيرەي لە كوئى ھىناوھ . نازانم ئەو ناوھت بىستووھ يان نا ... ھىچت وھ يادا دەھىنئىتەو ھەيان نا؟» . نزار ئىدرىس بە لاوازيبەو ھە گوتى «ھۆ دووبارە ... دووبارە ... ئەو نامەردە چى لە من دەوئىت ... چ بەدبەختىيەكە، چ بەدبەختىيەكە، من بەمجۆرە زامدارم و ئەو لەم حالەدا زەفەرم لىدەھىنئىت» . دكتور بە ئەسپايى پرسى «ئەم پىاوھ چ رىقىكى لە تۆيە؟ تۆ كىيىت؟ بۆ دەھەوئىت بەوجۆرە بترقىنئىت؟» . «زىاد لە سالىك لەمەوېر ئەو لە پىسامان بەرپۆھبەرى زىندان بوو، مئىش لەوئى دىل بووم، زۆرى ئازار دەداين . ماوھەك وھخت بوو من لە ژىر ئەشكەنجەدا بمرم، بەلام خۆم لاواز دەرنەخست، خۆم نەنوشتانەوھ، رىگام نەدا بە سەرمدا سەرىكەوئىت . پۆژىك لەدەستى ھەلھاتم و دواتر چىرۆكىكى زۆر درىزى لىكەوتەوھ كە ناتوانم ئىستا بىگىرمەوھ» . نزار لە جەلە سىبىيەكانىدا زۆر ناوئىد ديارىوو، لە گورگىك دەچوو بە زامدارى كەوتىتە ناو تۆرپكەوھ، پوخسارى شتىك لە شىوھى گورگ و شتىك لە جوانى پشلىھى تىداوو . دكتور لە چاويدا برىسكەي ناوئىدى و تىشكى جورئەتىكى شىتەنەشى بە تىكەلاوى بىنى . بە پەنجە لەزگەي كانىۆلاكەي سەر مەچەكى بۆ قايمكردەوھ و سەيرىكرد و بە ئەسپايى گوتى «ئەگەر شوئىت ھەيە بۆي ھەلئىيىت، من دەتوانم كارىك بكەم لىرە دەرتبەكەم، چونكە لىفىتانت لە سەر ھەر دوو دەرگا سەرەكىيەكە

پاسه‌وانی خۆی داناو و ده‌یه‌وئیت بزانیّت کئی دیته ده‌رئ و کئی ده‌پوات. من هه‌سته‌که‌م نایه‌وئیت بتگریّت... واته نایه‌وئیت به‌وجۆره بتگریّت که به‌عسیبه‌کان خه‌لک ده‌گرن. نیازی شتیکی تری هه‌یه». سالانیک دواتر دکتۆر حه‌یفی له‌وه ده‌هات که بۆ وا زوو متمان‌ه‌ی پتکردوه، بۆ وا زوو خۆی خستۆته مه‌ترسیبه‌وه بۆ نه‌وه‌ی ژيانی پرزگاریکات. به‌لام نه‌و سه‌رده‌مه وابوو، میله‌ته‌ی شکستخواردو حه‌زی له‌ فیداکاری گه‌وره‌یه، دکتۆریش ده‌یویست شتیکی بکات، له‌ به‌رچاوی خۆی و له‌ پێشده‌م ژنه‌ گه‌نجه‌که‌یدا شه‌رمه‌زار نه‌بیّت. نزار وه‌ک بیکه‌سیبه‌که‌ی خستبیتیبه‌ جوغزیکێ وه‌ها نا‌ئومیده‌وه باکی به‌ هه‌یج نه‌بیّت، گووتی «شوین؟ من شوینم له‌ کوئی بوو دکتۆر... له‌ وه‌قه‌سابخانه‌یه زیاتر جینگام نییه. به‌لام تازه ناتوانم بگه‌ریمه‌وه بۆ وه‌قه‌سابخانه‌که. بییّت و نه‌بیّت قزلباشیش خۆی شاردۆته‌وه، راستیبه‌که‌ی چۆن مشکیک ده‌بییّت به‌ ته‌له‌وه، به‌وجۆره بووم به‌ ته‌له‌ی لیفیتانته‌وه... هه‌ندیکی شت وه‌ده‌ره». دکتۆر مسته‌فا شوکاک نه‌یده‌زانی قزلباش کتیه. بۆیه ده‌ستی نزاری گرت و گووتی «ترست نه‌بیّت، من نه‌وه‌ش چاره‌ده‌که‌م... نه‌وه‌ش چاره‌ده‌که‌م، ده‌توانیت ماوه‌یه‌ک تا چاک ده‌بیته‌وه لای دایک و باوکم بیت. نه‌وان جینگایان هه‌یه، من خۆشم به‌رده‌وام تیمارته‌ده‌که‌م. له‌وه مه‌ترسه». نزار سه‌یریکێ درێژ و بیده‌نگی کرد، به‌ زوبان هه‌چی نه‌گووت، به‌لام له‌ دلێ خۆیدا گووتی «مه‌سه‌له‌ چیه... ماوه‌یه‌که‌ لای باری ته‌عالا خۆشه‌ویست بووم. به‌ هه‌ر لایه‌کدا ده‌رپۆم فریشته‌یه‌ک ده‌خاته سه‌ر پریم... بییّت و نه‌بییّت کافران خواجه‌کی باشترین له‌ خودای ئیمانداران هه‌یه. دیاره‌ که ئیمه‌ خواجه‌کی به‌رچه‌متر و باشترمان له‌ خودای نوێژکه‌ران هه‌یه، نه‌گینا نه‌مه‌ چیه؟ دیاره‌ وایه... دیاره‌ وایه... دیاره‌ کافرانیش خودای خۆیان هه‌یه که ده‌یانپاریژن». له‌ سه‌ره‌خۆ و به‌ ماندویتی سه‌ری له‌ سه‌ر بالیفه‌که‌ی وه‌رگێرا و له‌ ژێر لێوییه‌وه، وه‌ک که‌سێک که هه‌رگیز فێرته‌بووه سوپاسی

که‌سی تر بکات، به ده‌نگیکی کز گوتی «سوپاس دکتور... به‌وجوره تو دوجار له مردن پزگارمه‌که‌یت».

دوای سه‌عاتیک دکتور شوکاک هه‌موو شتیکی پیکه‌ستبوو، به‌ر له هه‌شتونیوی به‌یانی، نزار له ده‌رگای تاییه‌ت به نه‌مبولانسه‌کانه‌وه له بیمارستان ده‌رچوو... شته‌کان وا پیکه‌خران هیچ که‌س گومانی بو دکتور و شو‌فیتری نه‌مبولانسه‌که نه‌چیت. دکتور خو‌ی له خه‌سته‌خانه مایه‌وه و له هه‌موو په‌ده‌ه‌کاندا که‌وته سه‌ردانی نه‌خوشه‌کان. شو‌فیتری نه‌مبولانسه‌که‌ش ده‌رچونه‌که‌ی وه‌ک کاریکی په‌سمی و به نیازی هینانی ده‌رمان له گه‌نجینه‌ی سه‌ره‌کی بیمارستان تو‌مارکرد. دوجار نزار له هیچ لایه‌کیشه‌وه داوای له سه‌ر نه‌بوو، له به‌رئه‌وه به ئاسانی گه‌یسته‌ مالی‌ی چه‌سه‌ن شوکاک‌ی باوکی دکتور و تا هه‌ستانه‌وه‌ی له‌وئ مایه‌وه.

کوشتن له سه‌رده‌میکی دیکه‌دا

دئنیابووم ده‌ستیان به سه‌ر ده‌فته‌ری یاداشته‌کاندا گرتوه. به‌که‌مجار بوو ترسیکی کوشنده دام‌گری‌ت، له‌رزیک له ناخه‌وه ده‌هاته‌ده‌رئ و که‌ناره‌کانی ژیان و چه‌سته‌می ده‌له‌رانده‌وه. له یاداشته‌کاندا هه‌موو شتیکم نوسی‌بوو. به‌لام ترسیکی پیش‌وه‌خت و پیش‌بینیه‌کی سه‌ره‌تایی وایکردبوو، ناوه‌کان به گشتی به پیتی به‌که‌م و دووه‌م، یان پیتی به‌که‌م و کوتایی بنوسم. هه‌روه‌ها ناوی پیکه‌خراوه‌که‌شم له هه‌موو جیگا‌کاندا به J.W نوسی‌بوو، کورت‌کراوه‌ی چه‌معیه‌تی ژیانی ون. ژماره‌ی پاسته‌قینه‌ی ده‌فته‌ری یاداشته‌کانی من له سه‌روو دوو سه‌د ده‌فته‌روه بوو. ته‌واوی ژیانی من له سه‌ره‌تای پسامانه‌وه تا ئه‌و به‌یانییه‌ی چووم بو بینینی خانمی نه‌غه‌ده ماردینی، له‌ویدا به ته‌واوی ورده‌کارییه‌کانه‌وه، سه‌عات

به ساعات تو مار كرابوون . ماوه يهك له وه ويهر قاسه يهكي تايبه تيم كپري
 و له ژير زه مينه كه ي مالى مه ستوره خان دامنا و دواى نه وه هه موو
 ده فته ره كانم دوو جار كو پيكرد، له قاسه كه م خزاندن و قفل م كرد . مه ستوره
 ژنى شه هيد نه رسلان هه لاج بوو، خانم يكي بيته ندازه به پريز و سه نكين
 و حورمه تدار بوو . له هه ر جيگايهك ده رده كه وت، هه موو پياوان ده بوو
 له به رى هه ستن و حورمه ت پيشان بنده ن و پيوره سمى پريز و نه ده ب
 جيبه جييكه ن . هه ميشه وهك خاتوون يكي سه لار و سه نكين به سه رپوش يكي
 سه پيه وه ده رده كه وت ... هه ميشه له وه فايه وه بو شه هيد نه رسلان به ر
 له هه لبار دنه كان، ده چوو بو ته له فزيوني شار و له ويوه باسى خه باتى
 بيتوانى حيزبى بو جه ماوهر ده كرد، شيعرى به سه ر سه روكدا هه لده دا،
 شه هيد هه نمره كانى ده ژمارد ... نه وه چى له سه ر چوني تى كوشتنى
 شه هيد نه رسلان نه ده زانى . من كه له وه ده مه دا تووشى په تاى نه وه
 بوويوم دووياره به سه ر هه موو راپوردو دا بجه وه، تووشى نه وه ده رده
 بوويوم كه به ميژوودا بجه وه و ببينم چون ده كرا شته كان به و چه شنه
 نه رون، له كويادا ده بوو شته كان پيچه وانه بكرينه وه، له كويادا ده بوو
 من وهك نينسان شتيك بكم كه ده رچوون بيت له و تيكسته نوسراو و
 له و پوله سه پينراوه ي به دريژايى ژيانم وهك كويله چوويومه ناوى، له
 ژير نه و گوشاره نادياره دا چووم و هه موو نه و چيروكه كونه م له بنه وه را
 بو خانمى مه ستوره راستكرده وه . مه ستوره خان پيويابوو فاشيه كان
 مي رده كه يان گرتووه و له زيندان له سي داره يان داوه، به لام شتيكى له سه ر
 شيوه و هو ي گرتنه كه نه بيستبوو ... من شه ويك چووم بو لاي و هه موو
 شتيك بو گي رايه وه . باسى نه وه م بو كرد چون هه فال «كشاوهرز»، كه
 نيستا قسه كه رى په سمى حكومه ته، ناوى شه هيد نه رسلانى له ريگاي
 پياويكى تايبه تى خو يه وه دزه پيكرده وه، چون له كاتى گواستنه وه ي
 كومه ليك چه كدا بو شو پرش به گرتيانداوه، چون له زيندان زانياريان

ناردوه بۆ جه‌لاده‌کان تا وره‌ی بپوخیت و توانای به‌رگری نه‌مینیت، چون پلانی کوشتنی سه‌ره‌تا له‌ ناو شوپشه‌وه‌ دارپژراوه. من هه‌موو شتیکم پتگوت، چونکه‌ ساله‌های سال بوو له‌ درۆیه‌کی گه‌وره‌دا ده‌ژیا، من ده‌بوو «درۆ گه‌وره‌کان پاستبکه‌مه‌وه». سالانه‌ وه‌ک ژنه‌ شه‌هیدیکی نمونه‌یی، نه‌ندامانی بیرونی سیاسی سه‌ردانی مالیان ده‌کرد، ده‌یانهنیایه‌ به‌ر کامیرا، دلپاکی و ناویانگی جوانی نه‌ویان به‌کارده‌هینا تا ستایشی حیزبی پتیکه‌ن. کاتیك پاستیبه‌کانم بۆ گتپاوه، هه‌فته‌یه‌ک به‌رده‌وام ده‌گریا... باوه‌پری نه‌ده‌کرد، به‌لام من شته‌کانم وه‌ها پوون و پاست خسته‌ به‌رده‌ست، جیگای دوولسی نه‌بیت. له‌وه‌ شه‌رمه‌زار بوو که‌ چه‌ندین ساله‌ ستایشی بکوژانی می‌ده‌که‌ی کردوه. من تکامکرد خۆی ئاشکرا نه‌کات، چونکه‌ نه‌و زانیاریانه‌ تازه‌ نرخیکی نه‌وتویان نییه. حیزب له‌وه‌ به‌هیزتره‌ نه‌و قسانه‌ بتوانن موویه‌کی باریکیشی لیتپستین، جگه‌ له‌وه‌ی خۆی و مندالی تووشی ده‌رده‌سه‌ری زیاتر ده‌بن سوودیکی نییه، له‌وانه‌یه‌ گرتی واشیان بۆ دروستبکه‌ن که‌ ده‌ر و ده‌ریازی نه‌بیت. ئیستا حیزب بوویوو به‌ مه‌کینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی قیمه‌کردن، مه‌کینه‌یه‌کی زه‌به‌لاح که‌ جگه‌ له‌ هاپین، چه‌زی به‌ هیچی تر نه‌بوو. من تکام له‌ مه‌ستوره‌ خان کرد، خۆی بپاریژیت، به‌لام له‌ هه‌مان ساتدا تکای نه‌وه‌شم کرد له‌ ژیر زه‌مینه‌که‌ی خۆیدا که‌ جیگایه‌کی چه‌په‌ک و جیباوه‌ره، بوارم بداتی قاسه‌ی یاداشته‌کانم دابنیم و نه‌ینی ژیانم دوور له‌ هه‌ر مه‌ترسییه‌ک له‌ویدا بپاریژم. خانمی مه‌ستوره‌ که‌ چیرۆکه‌که‌ی من په‌ریشانی کردبوو، وه‌ک ژنیکی دل‌سوژ که‌ چه‌زی به‌ خزمه‌تی هه‌موو بیده‌ره‌تانیکه، ژیر زه‌مینه‌که‌ی بۆ کردمه‌وه و کلیله‌کانی دایه‌ ده‌ستم.

نه‌و پوژه‌ که‌ زانیم، ده‌فته‌ری یاداشته‌که‌م له‌ ده‌زگا دزراوه، که‌وتمه‌ فیکری نه‌وه‌ی لای خانمی مه‌ستوره‌ش سوژاگی شته‌کانی دیکه‌م بکه‌م، نه‌مویرا له‌ ژماره‌ ناسراوه‌کانمه‌وه‌ زه‌نگ لیتده‌م، له‌ سیم کارتیکی

نهيٽيهه وه چه نديجاريك زهنگم ليٽدا، به لام سوودي نه بوو، كه س تهله فونى هه لٽه گرت. بيچاره و ترساو گه رامه وه بو مائى... له مال كچه نيشكهره نه تيويپيه كه م «نه زميرا» خوارنى ناماده كرديوو. سفره يه كه له و جوړه سفره تايبه تيانه ي كه ده سال بو هه موو پوړيټك ده چومه سه رى و وه كه سيك كه هه رگيز تيرنابيت ده مخوارد و ده مخوارد وه، به زور برنجم له هه ناوى خوم ده خزانده، تا نه ندياره ي پشانه وه، بو شايى ناو پوچ و زيانم به گوشتى هه موو جوړه بالنده و جانه وه ريټك پرده كرده وه. نه زميرا كچيكي هيمن و دل ساف بوو، من بيته ندياره پيزم ده گرت، به دل سوزيه وه خزمه تيده كردم و منيش به سه خاوه ته وه پارهم پيده دا و كومه كى خوى و خيزانه كه يم ده كرد، هه ر ميوانيكم بيخورمه تى به رامبه ر بكر دايه، نيگاي پيسى تيگر تبايه، بي شه رمانه له ده رگاي ده روه ده مكرده ده رى. سه ره تا كه سمان زمانى يه كترمان نه ده زانى، به لام ماموستايه كى كورديم بو گرت و خو شى به خي رايى فيرى شته ساده كان بوو... گه ر زمانيش له نيوانماندا نه بايه نه وه ديزانى من چيم ده ويٽ و منيش ده مزانى چ به دبه ختويه كه نه م كچه به سه ته زمانه ي له دوژه خى نه تيويپياوه هي ناوه بو نيره، له و ساله ي دواييدا، هه ستمده كرد خودا له نه زميرا دا كچيكي دل سوزى پي به خشيووم و منيش ده بيت پيزى نه وه دياريه ناسمانيه بگرم. هه نديچار وه كه كچه بچكوله ي خوم ده ستمده كرده مى و ده مگوت «گه ر بهاتبايه و ژنم به ني نايه، نيستا كچه كه م له ته مه نى تو دا ده بوو... له ته مه نى تو دا... خودا له تو دا نه وه قى بو سه نديو مه وه». نه و پوژه خانمه نه سه ره كه م، له سه ر نانخواردنه كه زه رفنيكي چكولانه ي داخراوى دامى... كه سيكي نه ناسراو سه عاتيټك به ر له گه رانه وه ي من له ده رگاوه دابوويه ده ست نه و. زه رفنيكي شينى چكولانه، كه سيدييه كى ره شى ني دا بوو. پيشتر سيديم زور ديبوو، به لام سيدى وه ها ره شم پيشچاو نه كه وتبوو، به په له له سه ر خوانه كه هه ستام و رامكرده به ر

لاپتوپه که و دامگیرساند و سیدیبه کهم له نیونا، تا سیدیبه که کرایه وه دلم لئیده، که کرایه وه، تاکه فیلمیکی به فورماتی ویندوس میدیا پلیر له سه ربوو... یه کهم شت دوی کرتی سهر بابه ته ئه لیکترۆنییه که بینیم، ده فته ری یاداشته کانی خۆم بوو، پتر له دوو سه ده فته ره به قه واره ی جیاواز جیاواز له سهر میژیک دانرابوون و دوو ده موچاوی ده مامکار یه که یه که به رزیانده کرده وه. دیمه نی دوی ئه و مه ستوره خان بوو، مه ستوره خانی ژنی شه هید ئه رسلان به چاوی گریاوه وه به پوومه تی بریندار و پندراوه وه، دیمه نی دواتریش هه ره مه ستوره بوو به پووتی... له سهر جیگایه کی سپی، دواتر دیمه نی پیاوه ده مامکاره کانی یه کهم بوون به زۆر، به وه حشیه تیکی بیۆینه وه لاقه ی ئه و ژنه سه لار و سه نگینه یان ده کرد. فیلمی سهر سیدیبه که زۆر کورت بوو، پیکرا یه که ده قیقه بوو، به لام به شی ئه وه ی ده کرد من چاوانم پر بییت له ئاو. بۆ ئیستیک ههستم به گێژی و ئیفلجیبه کی گه وه کرد. ئیتر هیچ شتیک نه بوو گومانی لیبکه م... به دهستیکی له رزۆک و دلکی پر و هه ناسه یه کی تاساوه وه چوومه سهر ته له فونه که و ژماره که ی خانمی ماردینیم بادا، زهنگه که چه ندین جار لئیدا و کهس هه لی نه گرت، ژماره ی لیفتانتم لیدا و کهس هه لی نه گرت، ژماره ی بیروکه ی دکتور شیرخانم لیدا «که ئیستا به ناو به رپرسی مه کته بی کاروباری گشتی بوو» و ئه ویش هه لی نه گرت، ته له فونم بۆ «شاوه لی» کرد، به رپرسی کاروباری بیرو ی سیاسی، ئیشکه ره لوبنانیه که ی هه لیگرت و گووتی شاوه لی لیره نییه، به لام به ده نگیدا زانیم درۆ ده کات. ته له فونم بۆ «حاجی بایز» به رپرسی پیکخواه کانی حیزب کرد و ئیشکه ره فیلبینیه که ی هه لیگرت و گووتی «هاشی په ییز» له وئ نییه. چه ند جاریک له سهر یه که ژماره که ی مآلی مه ستورهم لیدا و کهس نه چووه سه ری. دلنیا بووم له و ساته وه ته واو گوشه گیر خراوم و له هه موو وه زیفه حیزی و

دهوله تيبه كان دور خراومه ته وه . به هيمني نه زميرام بانگکرد و ده فته ريک دولارم دايه و تيمگه ياند نه و پارويه بؤ خويه تي و ده بيت له جيگايه کي تايبه تيدا قايميبکات، چونکه نه گه ريکي زور هه يه من بگيريم و له وانه يه دواتر که س نه بيت کومه کيبکات. نه زميرا خوي کچيکي عاقل بوو، له ولاتيکي ترسناکي وه که مه مله که تي خوشمانه وه هاتبوو، له به رنه وه له هه موو شتيک تيگه يشت و به چاوي گرياناوييه وه پاره که ي هه لگرت و گوتي شه و ده ييه م بؤ مالي هاوپتیه کم. من له و خه يالانه دا بووم که ناخو ده مگرن يان ته نيا ده مخنه ژير چاوه ديتريه کي تونده وه، که شوڤيره کم له ده زگاي نه منييه ت له ده رگاي دا و نامه يه کي داخراوي بؤ هينام... نامه که ئيمزاي پروفيسور شاليار، به پتوه به ري گشتي ده زگاي نه منييه تي پتوه بوو، تيدا هاتبوو به هوي هه ندي کاري پادوزيه وه، من بؤ دوو مانگ موله تيکي کراوه م پتبه خشراوه، به لام هه ميشه ده بيت ناماده باشي نه وه م تيدا بيت که له گه ل هه ر بانگيشتيکدا له ده زگا ناماده بم. پروفيسور هاوپتي نزیکي سه روک و که سيکي به سه روسه وادي ناو حيزب بوو که سه رده مانتيک پتبخراوه کاني حيزبي له نه وروپا و نه مريکاي باکوور به پتوه بر دبوو، سه رده ميک دوستي هه نديک ديکتاتوري ترسناکي وه که قه زافي بوو و دواتريش وه که ده يانگوت نه نداسي هاريکاري و په يوه ندي نيوان توپوزسيوني عيراقی و سي ناي نه ي بووه . هه م ئينگليزيه کي باش و عه ره بييه کي ره وان و تورکيه کي پيرفيکت و فارسيه کي بيگري قسه يده کرد. که سيکي زور لووت به رز و داخراو بوو، دوو مانگ بوو بوو بوو به به رپرسی گشتي ده زگاي نه منييه ت، گه رچي له به رده م ميديا عه ره بي و جيهانويه کاندا خوي وه که مؤديرترين پياوي خو ره لات نيشانده دا و به بي هيج کيشه يه که قاچي ده نايه سه ر قاچي و باسي نه زمونني ديموکراسي له هه ريمدا ده کرد، به لام له گه ل هاتني نه ودا بؤ سه ر ده زگاي نه منييه ت، سياسي نه رمي و هيمني

لەگەڵ نەیاران و پڕۆژنامەنوسان و پەرخنەگرانی سیاسیدا، تادەهات بەرەو کۆتایی دەچوو. بەردەوام چاویلکە بەکەم پزیشکی گەورە لە چاودا بوو، مەکرێکی گەورە لە خەندەکانیدا و پۆحیکێ ئەرستۆکراتی لە شیۆهێ قسەکردنیدا بوو. من خۆم نزیکایەتی بەکەم لەگەڵیدا نەبوو، لە حیزبدا لە پزیزی ئەو مەشەخۆرە پەیسانە سەیرماندەکرد کە دوای ناز و نیعمەتیکی زۆر لە ئەوروپاوە گەراوەتەرە و پۆستیکی بردووە کە شایستەیی نییە. ئەو سیاسییانە کە لە ئەوروپاوە دەگەرانەر بە گشتی لووتبەرز و نەفام بوون، لە سیاسییە ناوخۆییەکانیش دڵپەقتر بوون، بەردەوام بچوکیبەکی بیۆنەشیان بۆ سەرۆک پێشاندەدا... مۆرالی غولامیان دەنواند و بە سوژدەو دەچوونە بەردەمی.

من چوومە قاتی سەرێ بۆ ژوورەکەم و کەوتەم بێرکردنەرە لەوێ چیبکەم. تاکە کەسێک بەمتوانیایە متمانەیی پێیکەم هەفالف «سەلاح زەیلان» بوو لە بیرویی سیاسی، کە ماوەیک بوو، دژ بە سیاسەتەکانی حیزب ئاشکرا دەنگی بەرز دەکردەرە، بەلام دەمزانی ئەو بەکەم: هیچی بە دەست نییە، دووم: من وەک کلکیکی قورپووی و قورسی هەندیک لە سیاسییە بەرزەکان تەماشادەکات و هەرچیبەکی بۆ باسبکەم، بە درۆی مەکرپازێکی موناڤیق و چەقەلێک لە چەقەلەکانی دەزگای ئەمنیەتی دەزانیت. تاکە شتێک بە خەیاڵمدا هات ئەو بوو نامەیک بنوسم و بیدەمە ئەزمیرا بۆ ئەوێ گەر دیار نەمام بییات بۆ پڕۆژنامە «عەزیزم وەتەن» و گۆڤاری «بوهاران» کە هەردووکیان ئەگەرچی دوو بلوکراوەی تا خودا حەزبکات بێفەپبوون، بەلام مەیلیکی ئۆپۆزسیۆنیان هەبوو. دانیشتم و نامەیکەم نوسی و باسی ئەوێ کرد کە هەستدەکەم ژیانم لە مەترسیدایە و لە لایەن حیزبەرە شتەکانم زەوتکران، نوسینی نامەکە وەختیکێ برد و دوای دووبارە و سێبارە خویندەرەوێ، چاپمکرد، ئیمزا و پەنجە مۆری خۆم لێدا و ژمارەێ تەلەفونەکەێ شەڤیق هەرۆی،

سەرنوسەرى «عەزىزم وەتەن» و ئەنوەر پۇخان سەرنوسەرى «بوھاران» م
لە سەر زەرفەكان بۆ ئەزمىرا نوسى .

بە درىژايى ئەو پۇژە بە نيازى گرتن لە مائەوە دانىشتم، يەقىنىكى
ناوھكىم ھەبوو كە دەمگرن، گەر نەشمگرن لەو بەدتر دەمكوژن . مېژووى
دوورودرىژم لە حىزىدا پېئىدەگوتم كە حىزب لەمجۆرە حالەتەدا كەمىك
سەبردەكات، گەر بگاتە سەر دۇخى ترسناكيش دەست لەو ناپارىژىت
بە سىنارىووى مردنىكى كتوپر بمكوژىت، سەدان شىواز و پىگاي تايبەتيان
بۆ دروستكردى ئەو مردنە كتوپرەنە ھەبوو، لە سالانى رابوردودا ھەفالى
«دىلان جەواد» و «بەھزادى پەخە» يان بەوجۆرە كوشت، لە دەزگا
ئەو جۆرە كوشتەيان ناوانابوو «ئىفتىيال بە دەستى ئىلاھى» . واتە
ھەموو شتەكان وارپىكەخران وەك بارى تەعالا لە برى حىزب ناوبراوى
كوشتبىت . من دلنابووم حىزب تا ئىستا بە تەواوى نەئىنى منى
نەدۆزىيوەتەو . زۆر شت ھەيە دەيانەوئىت بىزانن، ھەموو ئەم گەمەيەش
كە لە دوئىئو، لە دواى سەردانەكەمەو بۆ لاي خانىمى ماردىنى دەستى
پىكردوھ جۆرىكە لە ترساندن و پەشوكاندن بەرنامەپىژىركراو . بەتايبەت
كەم و زۆر دەزانن من گەر بگەومە ژىر گوشارى حىزبەو، لەوانەيە بەرگە
نەگرم و بە ئەژنوى شل و چاوى گرياووە رابكەمە بەردەمى سەرۆك و
داواى لىبوردينكەم .

بەلام دلنابووم ئەمجارە لە ھىچ تىناگەن، ناشتوانم بۆيان
پوونبەكەمەو... ناشتوانم پىيان بلئىم ھاوپىيان چ چىرۆكىكى سەير، چ
بەتايەكى كوشتندە لە گورپىيە .

من برپارمدا ھەر چۆنىك بووھە دان بە خۆمدا بگرم و لە پىگاي
سىمكارتە نەئىنىيەكەشمەو پەيوەندى بە واعىزى پىرەوھە نەكەم، چونكە
دەمزانى لە دەزگا نامىريان ھەيە دەتوانن گوئى لە ھەموو قسەيەك بگرن
كە لە ناو مائەكەدا دەكرىت . بەلام سەعات دوازدهى شەو، خەرىك

بوو چاوم دەچووو خەو، زەنگى تەلەفونەكە لىيدا، واعيز خۆي لەو سەرى خەتەو بە دەنگە پىر و نوساوەكەي پىيگوتم «جەنابى لىوا، چىرۆكنوس سەعيد يۆنانيان كوشتو، بەر لە ئىوارە رڤاندويانە و دوو سەعات لە مەوبەر مەيتەكەيان لە نزيك بيناي بەلەديەي كۆنەوە فرىداو... كۆرەكەي تەلەفونى بۆ كردم و دەگريا و دەويست بزانتىت كى باوكى كوشتو». .

وشەكانى واعيزى پىر لە سەرمدا وەك دەنگى تەقینەوہەك لە بن گومەزىكى بەرز و خالىدا، دەنگياندايەوہ .

من بىئەوہى هىچ بلّيم، حەپەساو تەلەفونەكەم دانايەوہ و لە تاريكييدا دەستمكرد بە گريان. ئاگادارىيوم بە دەم فرمىسكەوہ گووتم: «ئاخر سەعيد يۆنان بۆ؟ بۆ سەعيد يۆنان؟ بۆ؟... بۆ ئەو؟» .

هۆشەنگى بولبوليار مەھدائىلى فرىشته دەبينتەوہ

هۆشەنگى بولبوليار لە خۆي پرسى «بۆ دەبىت مرؤف فرىشته ببىنتىت؟ ببىنى فرىشته چ مانايەكەي هەيە؟ ئەگەر فرىشته هەيە، بۆ مەسوان نابىنن؟» .

لەوانەيە شتىكى سەير بىت گەر بلّيم، ببىنى فرىشته تەواو پەيوەندى بە ئيمەوہ هەيە، نەوہك بە فرىشتهكانەوہ . هەلبەت وەك گووتم بۆ كەستىكى سۆسيالست و ماركسىستى وەك بولبوليار، لە سەردەمى شكۆفە و گەشەي فيكرى مەترىالستيدا لە ولاتى ئيمە «ناوہپاستى حەفتاكان» زەحمەت بوو باوہر بە بوونى فرىشته بهىنتىت. بولبوليار ئەو كات بە پاستى لە جۆرە شتى وەھا بە گومان بوو. بەلام دواتر گەيشتە ئەو بپوايەي كە چۆن دەشتىت بوونى كۆتر، پەپولە، ئەمىبىي

بچوک، زینده‌وهرانی نه‌بینراو، په‌یوه‌ندیان به‌خوداوه نه‌بیّت، ده‌شیت بوونی فریشته‌ش په‌یوه‌ندی به‌خوداوه نه‌بیّت.

نه‌وشه‌وه که بولبولیار گه‌رایه‌وه بۆ مائی، دلنیا‌بوو نه‌و «مه‌هدائیلی فریشته» و باله‌گه‌وره و زه‌به‌لاحه‌کانی بینیه‌وه، دلنیا‌بوو... نا هینده دوو دل و وه‌سواس نییه باوه‌پ به‌چاوانی خوئی نه‌کات. به‌خوی گووت «هه‌ژاری فیتریکردوم دیوه نامادییه‌که‌ی زیان پۆشنتر بینم». له‌وه‌شدا له‌سه‌ر هه‌ق بوو، چاری هۆشه‌نگ، چاری پیاویکی هه‌ژاری هوشیار بوو... له‌سه‌ر زه‌ویش، هیچ‌که‌س له‌پیاویکی هه‌ژاری وریا و چاوتیزتر نییه. به‌لام ده‌بیّت بلّیم نمونه‌ی «هه‌ژاری به‌هۆش و وریا» توخمیکی زۆرباو نییه و گه‌لکیش ده‌گم‌نه. هه‌ژاریک بتوانیت به‌پوونی هه‌موو جیهان بینیت، بوونه‌وه‌ریکه له‌ناستی فه‌یله‌سوفه‌گه‌وره‌کاندا. چونکه له‌جه‌وه‌ردا هه‌ژاری هه‌میشه‌هاوړی کویرتی و نه‌بینین و زۆرجاریش توپه‌یی و بوغزه. به‌لام بۆ هۆشه‌نگی بولبولیار، هه‌ژاری نه‌زموونیکی پۆحی و ده‌رونی بوو... نه‌و کیشی بوون و نه‌بوون، بوغزی دارا و نه‌داری نه‌هینابووه ناو پۆحی خویه‌وه و دونیای ته‌نیا به‌وجۆره‌ده‌بینی که هه‌ژاری خستویتییه‌به‌رده‌ستی. له‌هه‌ر شتیکیش گرنگتر نه‌وه‌یه، وه‌بیرتانه‌ینمه‌وه که بولبولیار له‌وه‌گوزه‌شتبوو بیه‌ویت هه‌ژاری خوئی جیبه‌لّیت، له‌وه‌که‌سانه‌بوو ده‌ست به‌وه‌گه‌نجینه‌به‌تال‌وه‌ده‌گرن و وه‌ک کانیه‌کی زێرین و سه‌رچاوه‌یه‌کی ناکۆتای ئیلهام سه‌یریده‌که‌ن.

بولبولیار چهند بیریکرده‌وه، به‌هانه‌یه‌کی نه‌دۆزییه‌وه که چیرۆکی بینینی مه‌هدائیلی فریشته بۆ هه‌قاله‌حیزبیه‌کانی له‌شانه‌سه‌ره‌تاییه‌کانی شوپشدا بگپرتیه‌وه. دلنیا‌بوو نه‌وانیش وه‌ک خوئی باوه‌پ ناکه‌ن. به‌لام بۆ شه‌وی دواتر، دووباره‌گه‌رایه‌وه بۆ هه‌مان شوینی پێشوو، هه‌مان نه‌و جیگایه‌ی پێشتر مه‌هدائیلی تیدا بینیبوو. بۆ هه‌فته‌یه‌ک هه‌موو شه‌ویک ده‌چووه هه‌مان جیگا، بێته‌وه‌ی هیچ بینیت. به‌شێوه‌یه‌ک که‌وته‌سه‌ر

شو و خه یالئی چیتر نه وه نده کاتی خوی به هدهر نه دات و دست له م
 گه شته بیسودانهی شو وه لگریت. به لام بو ده بیت مرؤف ته نیا له شه ودا
 بو فریشته کان بگه ریت، فریشته گهر فریشته یه کی شهرمن و ترسنوک
 نه بیت، له پوژیشدا دهرده که ویت. مه هدائیلی فریشته ش له و فریشته نه بوو
 که ده یوانی هه موو شان و زه مانیک دهریکه ویت. وه هابوو له حه و ته مین
 پوژدا، له کاتیکدا بولبولیار له بازاری کونه فروشان، له دوکانیکی پیلاوی
 کوندا، سه رگرمی سه یرکردن و هه لسه نگاندنی باش و خراپی جووتیک
 پیلاوی کون بوو، له ناکاو دووباره خوی له به رده م مه هدائیلدا بینیه وه
 که نه ویش وه ک شو، به ته وای قه د و قه لافه تیه وه له سه ر کورسییه ک
 دانیشتبوو، جگه ره ی ده کیشا و پووتیکی چه رمی ئیتالی ندر دریزئی
 تاقیده کرده وه. دوا جیگا له دونیادا بو بینینی مه هدائیل له خه یالیدا
 بوویت، دوکانی پیلاو فروشیک بوو بووت و چه کمه ی کونه بفروشتیت.
 مه هدائیل که به نوزینه وه ی بووته دریزه کان ندر خوشحال بوو، وه ک
 مندال هه لده ستا و ده یکوتا به زه و بییه که دا و پیوه ی دهرپوشت و ده هاته وه،
 ناشکرا بو زستانی داهاتوو خوی ته یارده کرد. به سه رسامیه وه سه یری
 هوشه نگی بولبولیاری کرد و گووتی «کاکه هوشه نگ نه مه تویت... وای
 له و ریکه و ته خوشه. دووباره خو تیت. دیاره من شانسیکی باشم هه یه،
 نه وه چ شانسیکی به هاره یه... وای وای... عه جبه به ختیکم هه یه. نه وه
 بو فریشته یه کی وه ک من هه موو هه فته یه ک پرونادات که که سیک دووجار
 ببینم». بولبولیار سه رسامبوو، دیسانه وه له خوی پرسه نه مه چی له
 فریشته ده چیت؟ نه م پیاوه ریشه اتوو زیاتر له دیلیکی جهنگ، له
 شو فیژیکی نه خه و تووی پاسه دریزه کان، له ئاسنگه ریکی ماندوو ده چیت،
 شتیکی تیدا نییه مرؤف بیاته وه سه ر نیگاری فریشته. سینه یه کی
 پیاوانه ی پان و قژیکی کورت و نه سه ریبه کی عاره قداری هه بوو، له
 چه شنی نه و پیاوه بازوودار و له شتورتانه بوو، که ماسولکه ی خو یان به

كارى قورس، نه وهك له وه رزشه وه په يدا ده كهن. بولبوليار له دللى خويدا گوتى «من چ گه مژه م... چ گه مژه م... نه م پياوه به دلنبايي وه گالته ي به عه قلم كرده. ببيت و نه بيت نه م به شه ره ساخته كار و ده سته پر له دار تاشيك، ناسنگه ريك، وه سته يكي بيناكارى زياتر هيچى تر نييه، كه هه نديك فيل ده زانيت و ده توانيت كه ساني گه مژه ي وهك من ده سته پو بكات». له ناخى دلدا بو كه ميك هيمنى نه به دىي خوى له ده سته دا و ده سته يكرد به پيكه نينيكى دريژ. له دللى خويدا گوتى «واي من چ گه مژه م... چ گه مژه م». له بهر پيكه نين ده سته يكرت به سكييه وه «فرشته يه ك لاي كو نه فروشيكي داماو، بو پيالوى ده سته ي دوو بگه ريت... بو پووتى كو ن... واي باوكه پو» له بهر پيكه نين كه وت. مه هدا ئيل به سه رسامبييه وه سه يريكرد و بيته وه ي بزانيت به چى پيده كه نيت، گوتى «ها به راستى بينينى فرشته يه ك، نه وه نده بو نه يه كى خوشه توى وه ها كامه ران كرده ؟». هوشه نكي بولبوليار له سه ر نه ژنو ده سته ي گرتبو و به زگييه وه و له دللى خويدا گوتى «واي بابه پو... فرشته يه ك پووتى كو ن لاي «عونيلى حاجى» بگه ريت».

پاش توبه تيكي دريژى پيكه نين كه هه ر زوو زوو دوباره ده ته قبييه وه، گوتى «به سه... تو خودا به سه. هه رچييه ك ده كه يت، باسى چيروكى قوپى نه و فرشته يه م بو مه كه... ها، ناهه رين... باوه رت پيده كه م. به راستى ناهه رين... ده زانيت نه و شه وه، گو ييگه ره، به راستيحه نه و شه وه باوه رمكرد تو فرشته يت». مه هدا ئيلى به غه مگينبييه وه له به رده م بولبولياردا وه سته بوو، به بالا زور له هوشه نك به رزتر و كه ته تر بوو. هوشه نك به ده م قاقاليدانى به رده وامه وه گوتى «ده زانى تو له ديويك ده چيت خوا غه زه بى ليگرتبيت، نه وهك له فرشته... وه ي بابه پو خنكام... خنكام... كورپى ناسمان به سه». مه هدا ئيل به ده نكيكى زوير و حه سه رتاوييه وه گوتى «من به راستى فرشته م... مامى مامى من به

پاستى فرىشتهم، پېئويست ناكات گومانى واخراپم لېبكهيت». بولبوليار
 كه به زهحمەت دەيتوانى ئەژنۆي لە زەوى بەرزىكاتەوه، گووتى «
 باوكه گيان پچرام... هەناسەم بۆ نادريت... قەت لە ژيانمدا كەس وا
 نەيخستوومەتە چالەوه». «چالۆ چى كاك هۆشەنگ. چالۆ چى؟ من
 هيچ كەس نەخستۆتە چالەوه... دەستتم بەرئى. بە راستيمە، ئەوهم زۆر
 پيناخۆشە. ئەوى تۆ دەيليت، خراپترين شتە ئينسان بە فرىشتهيهكى
 بلتت». بولبوليار كه ميك چاوى سڤى و گووتى «بەس نەبوو هاتم بۆ
 پيالو كڤين. باوهڤدەكهيت، هەفتەيهكه هەموو شەويك دەچمە دەرئى بۆ
 ئەوى مەهدائىلى فرىشته ببينم. بەسە كورپى ئاسمان، تازە تەواو...
 تۆم گرت... بە پاستى تۆم گرت. گەر ليرە نەمدىبايتايە گومانتيكم
 دەما... بەلام... باوكهڤۆ... قسەم بۆ ناكريت... بەسە... بە راستيمە
 بەسە، وابروات دەخنكيتم... تۆ خۆت بلتت. پيشتر فرىشتهت بينيوه لاي
 عونىلى حاجى پيالو بكريت؟ لاي ئەو پووت تاقىبكاتەوه؟».

مەهدائىلى فرىشته دەستى هۆشەنگى گرت و گووتى «پېئويست ناكات
 گومان لە من بكەيت. من فرىشتهم. دلنپادەكه مەوه كه درۆم لەگەل
 نەكردويت». «نا تو خوا دەست پيمەكه رهوه... ئەمڤۆ لە و پۆزانە
 نيبه بەختت هەييت. لە و پۆزانە نيبه... ئيستاستا سويندت دەدەم كه
 ناوى راستەقينهت چيبه و چ كارەيت... بوهسته با من هەلبهيتنم...
 يان وهستاي بينايت... ياخود بوهسته، نا... لە كه ستيك دەچيت كه
 كارتيكى قورستر دەكات». مەهدائيل بە غەمگىنى و سەرساميبه وه گووتى
 «كارتيكى قورس، هەلبەت من كارتيكى قورس دەكەم... چ شتيك لە وه
 سەختره مرۆف فرىشتهبيت».

هۆشەنگ پرسى «تا ناوى خۆتم پيدەلتييت، هەر بە مەهدائيل
 بانگتدەكەم. كاك مەهدائيل، ئەگەر پووتەكەت بە دلە بيكره و بابڤوين».
 دەستىكردهوه بە پيکه نين و گووتى «ئەگەر تۆ فرىشتهيت، لە كوئى

پاره و درده‌گریت... ها... موجه‌ک‌ت چ‌نده؟». له‌گه‌لیدا جارِیکی دی قاقا‌کانی به‌رزبو‌نوه. مه‌هدائیل که به‌رده‌وام حه‌په‌ساو و ناراپزیتتر درده‌ک‌وت، گووتی «مه‌ل‌ب‌ت پاره‌یه‌کی که‌مم‌ه‌یه که له که‌سانی وه‌ک تو‌ی و درده‌گرم. له‌وانه‌ی به‌راستی باوه‌ریان به‌کومه‌ک‌کردنی فریشته‌کان ه‌یه. پ‌یوستیم به‌پاره‌یه‌کی زۆر نییه. دل‌نیاتده‌که‌مه‌وه که پ‌یوستیم به‌پاره‌یه‌کی زۆر نییه، به‌لام خه‌ل‌ک‌یک ه‌یه ده‌توانیت پاره‌ی جووتیک پووتی کۆم بداتن».

مه‌هدائیلی بینه‌وه‌ی پووته‌کان بک‌ریت، پ‌یکه‌وه له‌گه‌ل بولبولیار له دوکانی عونیل هاتنه‌ده‌رئ.

که چ‌ند هه‌نگاو‌یک له پ‌یل‌اوه‌فرۆشه‌که دورکه‌وتنه‌وه، بولبولیار جارِیکی تر به‌ده‌م خ‌نده و قاقاوه، گووتی «ئه‌گه‌ر تو به‌راستی فریشته‌یت... به‌راستی به‌راستی... جارِیکی تر باله‌کانتم پ‌یشانبده». هۆشه‌نگ دل‌نیابوو که مه‌هدائیل له‌واوه‌پ‌راستی بازاره‌دا ناتوانیت کاری وه‌ها بکات، چونکه ئه‌وه‌ی که له‌شه‌ودا پ‌یی پ‌یک‌خراوه، ئه‌و گه‌مه‌یه‌ی که له‌ویدا بو‌گه‌مزهی وه‌ک ئه‌می پ‌یک‌خستوو، لیره‌دا دووباره‌ناک‌ریتته‌وه. چونکه ئه‌وه‌تا له‌پۆژی پووناک‌دا ده‌بینیت مه‌هدائیل چ‌په‌روبال‌ئیکی پ‌یوه نییه. مه‌هدائیل وه‌ک شتیک له‌ناخه‌وه برینداریک‌ردبیت، گووتی «عاده‌تم نییه له‌واوه‌پ‌راستی بازاردا ئه‌و کاره‌بکه‌م، ئه‌گه‌رچی باله‌کانی من شتیک نین هه‌موو که‌س بیانینیت... به‌لام دل‌نیام تو ده‌یانینیت... دل‌نیام». بولبولیار ئه‌مجاره به‌جیدییه‌تیکه‌وه گووتی «ناه به‌سه، به‌سه ئه‌وه‌تا ده‌بینم که تو بال‌ت نییه». ئه‌و هیشتا «نییه» که‌ی له‌زار نه‌ترازا بوو که مه‌هدائیل جووتیک بالی زۆر گه‌وره‌ی کرده‌وه، جووتیک بالی سپی و هه‌وایی که ده‌گه‌یشتنه بنمیچی بازارپی کۆنه‌فرۆشان... دوو بالی سپی و ته‌نک... دوو بال که نه له‌مه‌تریال بوون و نه له‌خه‌ون. دوو ته‌نی دریزک‌راوه و ئه‌فسانه‌یی و ته‌م‌اسا که ئاشکرا جگه له‌بولبولیار هه‌چ که‌س‌یکی تر نه‌یده‌بینی.

ئەمجارەيان بولبوليار بە پاستى ھەپەسا . مەھدانىل بۆ ئەوھى گومانى لە دالدا نەھتاييت، چەند جارېك بالەكانى كردهوھ و داخستەوھ، كوردنپھوھ و داخستەوھ .

ئىستا بولبوليار جگە لە واقبوون و سەرسامى چارى دىكەى نەبوو . سەرسامى تاكە شتېكە لە ئازارى نەزانين دەمانپارېزېت، گەر سەرسامى بوونى نەبايە، نەزانين دەيكوشتېن . سەرسامى ئەو خودە ئاسنپنەى عەقلمانە كە لە ساتى تېنەگەيشتن و بېتتەفسىرىدا دەيكەپنە سەرمان تا مەدۆشى نەزانين نەمانكوژېت . ھېچ شتېك وەك نەزانينېكى قولل، نەزانينېك ئىنسان تواناي بە سەر سنوورىدا ناشكېت، كوشندە نپھ . سەرسامى ئەو شەرابە ئارامبەخشەپە كە كەمېك ئەو ژانە سووكتەر دەكات . لە رېگاي سەرسامپھوھ مەرؤف بەخۆى دەلېت «يارو لېگەپئ ئەمە كارى عەقل نپھ» . لەو ساتەشدا كە بولبوليار شتېكى دەبېنى جياواز لە ھەموو ئەو سنوورانەى كە زانپارپھەكانى ئەو دەربارەى ژيان دەيگاتېت، شتېكى دەبېنى جياواز لە ھەموو ئەو بېروايانەى ئېمانى ئەويان دارپشتووھ، سەرسامى تەنپا فرپادەرەسى بوو .

بولبوليار ھېمنى و ساردىي پېشووې بۆ گەراپەوھ و بە غەمگىنپھەكى قولەوھ پرسى «بەلام پېمبلى چۆن ئەوھ دەكەيت، چۆن ئەوانى تر بالەكانت نابېنن؟» . مەھدانىلى فرىشتە گووتى « نازانم، بېنن و نەبېنپنى من وەك فرىشتە پەيوەندى بە وانى ترەوھ ھەپە، پەنگە من فرىشتەپھەكى راستەقېنە نەبم، پەنگە ناتەواو بم، ئەوھى ئەوانى تر دەتوانن وەك مەرؤف بمبېنن، شتېكى تايپەتە... زۆر تايپەتە، ئەوھ وادەكات بتوانم ئاسان كارى ئەوانى تر جېبەجېبەم» . بولبوليار بە سەرسامپھوھ گووتى «دەتوانين بېوېنە جېگاپەك دابنپشېن» . دەنگى ئىستا ئەو ئاوازي لاقرتى و پېكەنپنەى تپدا نەمابوو كە بەر لە تۆزېك ھەپېوو،

به پيچه وانوه هه تا تاسه و شه يدايهه كي. كتوپرپيشي هه لگرتبوو. مه هدا ئيل گوتى «هه لبت ده توانين برۆين و له جيگايه ك دابنيشين». دواى تۆزيك له دۆندرمه خانه يه كي چه په كدا جيگايه كيان دۆزيبه وه، مه هدا ئيل جگه له ئاو هيچى ديكى نه ويست. دواى هه نديك قسه ي گشتى، بولبوليار له گه ل سه رداخستن يكي شه رمن و دريژدا، به شتيك له سه سه رته وه پرسى «به لام بۆ من ده تينيم كه فريشته يت و ئه وانى تر ناتبين... بۆ من باله كانت ده بينم و ئه وانى تر نايبين؟». مه هدا ئيل كه ميك سه رى خوراند و گوتى «ئاساييه، نه وه په يوه ندى به تۆوه هه يه... مرۆف ده بيت خۆى فريشته يه كي به هيژ و دلسوژى هه بيت ئه وسا ده توانيت فريشته كان ببينيت. به دلنبايه وه تۆ به كيكي له مه له كبينه كان». بولبوليار ده ستى مه هدا ئيلى گرت و سويندى خوارد «مه له كبين، واى مه له كبينى چى... من پيشتر كه سى وه ك تۆم نه بينيوه، تۆ به كه م كه سيكى بالداريت ده تينيم». مه هدا ئيل گوتى «نازانم، ته فسيري ترم نيبه... ئه وانى ده توانن فريشته كان ببينن ئه وانن خويان فريشته يه كي باشيان له ناخدايه». «به لام تۆ بۆ له ئاسمان نيت، تيناگه م بۆ له ئاسمان نيت؟». مه هدا ئيل سه ريكرد و گوتى «بمبوره، به س پيمبلن، له ئاسمان چى بكه م. پيمگوتى هيچ كات له ئاسمان نه بووم، هيچ كات... تيناگه م بۆ ئه وه نده پرسيارى ئاسمانم ليده كه يت؟». «تيناگه م... تۆ چۆن فريشته يه كي گه ر هيچ خه به رت له ئاسمان نه بيت، خودات نه بينيبيت، هيچت نه بينيبيت... ده ركه وتنت بۆ مرۆف چ سوو يكي هه يه». مه هدا ئيل كه ميك نارچه ت قامه ته به رزه كه ي برده دواوه و گوتى «من خودا له كوئى بينم، منيش وه ك تۆ وه هام، چ خه به ريكي به قينم له بوون و نه بوونى نيبه. منيش وه ك تۆ وه هام... كه غه م زۆر ده بيت كه ئه ركه كانم زۆر ده بن ده پاريمه وه، ده ليم خودايه ده رگاي ئاسمانتم بۆ بكه ره وه، خودايه هه لمكيشه، خودايه بمبه، خودايه ئيمه گونا همان

چىيە بەم بالە گەورانەو ئىفلىج لە سەر زەوى كەوتووین... ھەلمانكىشە خودايە، ھەلمانكىشە، ئىمە لىرە لە سەر ئەم زەوييە لە غەربىين. بەلام تۆ چەندە دەنگى خودا دەبىستىت منىش ئەوئەندە، خودا چەندە وەلامى تۆ دەداتەو، ھەر ئەوئەندەش وەلامى من دەداتەو». بولبوليار بىئەوھى تىيگات، گووتى «ئەو ماناي ئەوھىە كە مرؤف ھىچ لە سەر فرىشتە نازانىت... قەسەكانى تۆ بەس ئەو مانايەيان ھەيە». مەھدائىل بە نىگايەكى پىر پرسىارەو ھەسەيرىكرد و گووتى «ھۆشەنگى ھاوپىم... مرؤف لە چى تىدەگات تا لە فرىشتە تىيگات؟». مەھدائىل كە ناوى مرؤفى ھىنا، قورگى جۆرە تورەبيەكى تىدابوو. بولبوليار ھەزىكرد بزانىت ئەم فرىشتە زەبەلاح و بالابەرزە بۆ لە مرؤف وا داخ لە دلە، بەلام ئەو گووتى «ناتوانم تىت بگەينم، دەبىت خۆت بىدۆزىتەو، ھەندىك ھەقىقەت ھەن نابىستىرەن، ناگوتىرەن، تەنيا دەگىرەن و دەستيان لىدەدرىت». بولبوليار پرسى «بەلام چۆن بتوانم لىيان نزيك بىمەو، چۆن دەكرىت بىانگرم و دەستيان لىدەم؟». مەھدائىل ئەمجارە پىكەنى و گووتى «مامى مامى، تۆ دەلىيت چى. تۆ بەخت ھەيە، كى لە تەمەنى تۆدا نكىنى وای دەستدەكەوتت فرىشتە بىبنىت، كى؟». سەرى ھىنايە پىشەو ھە چىپانى بە گوويدا «مامى مامى، ئەو پاستىيەى كە تىيگەيت و بزانىت فرىشتە لە دونىادا ھەيە، كەم نىيە... تىدەگەيت، كەم نىيە... ئەو پاستىيە لە زۆر شت دەتپارىزىت، گرنگ ئەوھىە بزانىت فرىشتە لە دنىادا ھەيە. بەدبەختە ئەو مرؤفەى باوھەرى بەبوونى فرىشتە نەبىت، تىدەگەيت بەدبەختىرەن كەس ئەو بەشەرە گىزانەن كە باوھەريان بە بوونى فرىشتە نىيە. بە پاستى شانس و نكىنت ھەيە... ئەوھم بە گالته نىيە». ئىنجا دەنگى سووككردەو ھە بە جىدبىيەتىكەوھە كە بولبوليارى ترساند گووتى «لەوانەيە وابىت بتوانىت فرىشتەى ترىش بىبنىت. گرنگ ئەوھىە بزانىت ئەو زانىارىيە چۆن دەخەيتە كارەوھ... لەوھدا ھىچ كەس يارمەتت نادات،

هیچ کس... به‌لام هر بزانت له دنیادا فریشته هیه، نه‌وه شتیکه به پاره‌ی دنیا ناکردی، له‌وه‌ش گرنگتر نه‌وه‌یه نه‌و زانینت به‌کاربه‌یتیت، بییت به مه‌له‌کببیتیکی باش». بولبولیار به چاوه گوره‌کانیه‌وه چاری پیاوئیک که همیشه جینگایه‌کی دورتر له جینگا نزیکه‌کانی ده‌وربه‌ری سه‌برده‌کات، سه‌یری نه‌و جینگا نادیاره همه‌یشه‌یه‌ی کرده‌وه و گووتی «به‌لام به راستی نازانم، زانیاری وه‌ها چۆن به‌کاربه‌یتیم... به‌تاییت واپریاره من باوه‌پم به بوونی فریشته نه‌بیّت، گه‌ر که‌سانی نزیکم بزانت من باوه‌پم به بوونی فریشته هیناوه، به ئیماندارم حیسابده‌کن و ده‌بن به دوزنم». مه‌هدائیل له سه‌ره‌خۆ قومیتیکی له ناوه‌که‌ی به‌رده‌میدا و گووتی «راستی‌ه‌که‌ی منیش زۆر باوه‌پم به غه‌بییات نییه... به‌لام نه‌وه‌ی له یه‌که‌م سانه‌وه خۆم بۆ ناشکرکردیت، باله‌کانی خۆم له به‌رده‌م تۆدا کرده‌وه و بینیت، نه‌وه کاری به ئیمان و غه‌بییات‌وه نییه. ئیمه‌ی فریشته جنسیکی لاوازین، پئویستییه‌کی زۆرمان به کۆمه‌ک و یارمه‌تی هیه... من بۆ کۆمه‌ک ده‌گه‌ریم». ئینجا سه‌یریکی ده‌وربه‌ری خۆی کرد و جاریکی تریش ده‌نگی ته‌واو نزم‌کرده‌وه و گووتی «ده‌مه‌ویّت نه‌ئینییه‌کت پئیلیم... نه‌ئینییه‌کی گه‌ره». «پئیمبلی، تکایه، پئیمبلی» ده‌نگی هۆشه‌نگ تۆنی پارانه‌وه‌یه‌کی قوولی تیدا بوو. «من هه‌ست به نه‌خۆشییه‌کی کوشنده ده‌که‌م. هه‌ست به هاتنی تاعوون ده‌که‌م، درمیکی خه‌ته‌رناک، فریشته‌کان نه‌خۆشن. من له داها‌توودا، نازانم که‌ی، نزیک و دور، پئویستیم به یارمه‌تی ده‌بیّت، زۆر پئویستیم به تۆ ده‌بیّت». ده‌نگی مه‌هدائیل له ده‌نگی که‌سیکی ترساو و هه‌له‌ها‌توو ده‌چوو. «من هه‌ستی پئیده‌که‌م، پئیشتر نه‌بووه فریشته‌کان به‌وجۆره بیمارین. به‌لام چه‌ند حاله‌تی‌ک ده‌بینم. دۆعابه‌که وانه‌بیّت، له خودا بپاریه‌روه وانه‌بیّت... چونکه نازانم گوئی لیمانه یان نا... نازانم ده‌مانیستیت یان نا... نازانم ناگای لیمانه یان نا... به‌سه ده‌پاریمه‌وه خودا به‌زه‌یی به فریشته‌کاندا

بىتەۋە، خودا كە ۋەك تۆ يەقىنىڭم نىيە ئاخۇ دەمانبىستىت يان نا،
ئاخۇ دەزانىت ئىمە ھەين يان نا» .

بولبوليار... سەرسامبوو... سەرسامى تەنيا شتىكىش بوو دەيتوانى
ئارامىبكاتە ۋە .

شۆرشگىزىڭ لە سەرە تاكانى رۇزگارى خوئىن و كىنەدا

سەرە تاى شۆرپىشى نويم لە ھەلومەرجىكى زۆر سەختدا بر دەپتەۋە،
كاتىك لەگەل ھەفال شىرخاندا يەكەم مارش و گەشتى شۆرشگىزىرەنەم
بەرە ۋ خۇرناۋا، بەرە ۋ جىگايەكى سەخت لە سى گۆشەى سنوورى
عىراق - سورىا - توركىا دەست پىكىرد، ئەۋەندەى قورسايى چەك و
كۆلەپشەكەم لە سەر شانم بوون، قورسايى يەكەمىن كوشتن لە سەر
ۋىژدانم نەبوو. دۇنيابووم لە شەۋدا شتىكى گەۋرەى ۋەك بومەلەرزە لە
ناخمدا پوویداۋە . شتىك نە بومەلەرزەى لەش بوو، نە ئازارى ۋىژدان،
بەلكو ھەستىكى نادىاربوو، ۋەك خزانى شتىكى گەۋرە لە ناخندا، ۋەك
ئەۋەى پۆم شاخىكى پەق بىت و لە ناكاو گاشە بەردىكى گەۋرەى
ترازاىت، يان ۋەك دەرگاىەكى گەۋرەبىت و كلىلىكى زۆر گەۋرەى
تىداىت، ئەۋ كلىلە قەت قەت پىچى نەخواردىت و ئىستا لە ناكاو
پىچىكى بچكى دابىت و ۋەستاىت. پىچىك كە تۆ گویت لە كرتەكەى
دەبىت، بەلام دۇنيانىت ئاخۇ ۋايە يان نا... دروستە ياخود تەنيا
ھەستىكى ئالۆز و خەيالىيە و ساتىكى تايبەتى گومان دروستىكردوۋە .
لە دۇنيای شۆرشگىزىرەندا، كىشەى سەرەكى كوشتن ئەۋەيە كە لەساتى
خۇيدا ھىچ شتىكى ئەۋتۆ گرنىگ دروست ناكات. جىاۋازى شۆرشگىزىر

له گه ل پياو كورڙى ناساييدا نه وه يه كه پياو كورڙى ناسايى له وانه يه دم و دست هست به په شيمانيبكات، له وانه يه راسته وخو ژانتيكى قوول بچپته ويزداننويه وه، بگري و په شيماننبيته وه. به لام شوپشگير نا ... له ناو هموو جوړه كانسى پياو كورڙدا شوپشگيران له همموان ناسووده ترن، له همموان ويزدانتيكى نارامتريان هه يه، له وانه يه بؤ هه تاهه تاشه هه روا بيمينه وه، چونكه به برواى شوپشگير نه وه رگيز مروفى نه كوشتوه، به لكو زهوى بؤ به هه شتيكى گوره خوشكروه و پښگاي بؤ نامانجتيكى گوره پاكردوته وه. له به رنه وه زورجار دهرن بيتنه وهى به راستى هستيان به وه كردبيت كه كه سيكيان كوشتوه. لاي شوپشگيران دوزمن مروف نيه، به لكو به ردنيكه له پښگاي به ختيارى مروفه كاندا و ده بيت لابريت. شوپشگير هينده به نيه تيكي پاك و باشه وه خلك ده كوړت، به نيازى خراپ و پوحي توله وه ناكه ويته كار، دواتر يان واده زانيت خير و چاكه يه كسى گوره ي بؤ همموان نه جامداوه يا خود ته واو له يادى ده چپته وه و شته كان وهك به شيك له سهرده ميكي دياريكراو سهرده كات كه نه ستم بوو بئ خوين برواته پتوه.

به پيچه وانه ي چاوه پواننويه كانسى منه وه، سهره تاي شوپش پر نه بوو له جنكي خويناو ي له گه ل به عسيه كاندا، به لكو له يه كه م پوزه وه و له يه كه م گه شتمان وه، كاتييك ده مانويست له ناوچى هه رير و باتاسه وه به ناراسته ي باكوورى خوړناوا سهريكه وين و هيزه كانمان به پښگايه كسى پيچاوپيچ و به پيى نه خشه يه كى نالوز پوه و كه نارى خاپور بولننن. هه فال شيرخان كزبوننه وهى پيكردين و گوتى «كه چووينه سنوورى بادينان و هينده ي گوپتان له خلكانتيك بوو بادينى ده دوين، ئيتر ده بيت چاويك بكن به هه زار چاو، چونكه ليره به دواوه خه تهرى سهره كى سهر ئيمه هيزه كانسى به عس و جاسوسه په رته وازه كانسى نه وان نيين،

به لکو به رزانییه‌کانن که له م ده‌ره‌دا پلانی لیدانی هیزه‌کانی نیمه‌یان دارشتوو و ده‌یانه‌ویت ئه‌م شوپشه‌ش به ده‌دی ئه‌وی پیشوو بیه‌ن... هر که سیکمان بکه‌ویتته ده‌ست به رزانییه‌کان وای لیده‌که‌ن تف له دایک و بابی خوی بکات که بو پوژی واپه‌ش هیناویانه‌ته دونیاوه... گه‌ر که‌وتنه گه‌ماروی به‌عسییه‌کانه‌وه خۆتان بده‌ن به ده‌سته‌وه، له‌ویدا شانسیکی بچوکی ژیان هیه و له‌وانه‌یه گه‌ر خودا په‌حمی هه‌بیت، به‌ر لیبوردنیک یان شتیک بکه‌ون، به‌لام گه‌ر که‌وتینه گه‌ماروی به رزانییه‌کان، وه‌عدم بده‌نی که دوا فیشه‌ک هه‌لبگرن بو خۆتان. له‌گه‌ل ئه‌واندا لیبوردن و دیلی و شتی و بوونیان نییه... له‌به‌رئه‌وه دواي کلاوی بابر دوو مه‌که‌ون، ده‌موده‌ست ده‌ستتان بچیتته گیانی خۆتان و پوختان له‌ نازاری زیاد قوتاریکه‌ن، ئه‌وه‌یان نازاری سووکتاره».

قسه‌کانی هه‌فال له‌وه پوشتتر بوو که‌س تینه‌گات. به‌لام شه‌ری نیمه‌ته‌نیا له‌گه‌ل بارزانییه‌کان نه‌بوو، به‌لکو له‌و ده‌مه‌دا چه‌ندین گروهی چکۆلانه‌ی دیکه‌ش له‌مه‌یداندا بوون، چه‌ندین حیزب و حیزبۆچکه هاتبوونه دونیاوه، که هه‌ندیکیان وه‌ک کوله‌بنه‌ی ناو حیکایه‌تی پیریژنان تا ئه‌مرۆ هه‌ر به‌و قه‌د و قه‌واره بچوکه‌وه ماونه‌وه که پێوه‌ی له‌دایکبوویبون. یه‌که‌مین قوریانیانی گه‌شته‌که‌مان سه‌ربازه‌کانی سوپای عیراق نه‌بوون، به‌لکو دوو پێشمه‌رگه‌ی به‌رزانییه‌کان بوون که له‌سه‌ر کانیه‌ک ناویان ده‌خواره‌وه و پشوویان ده‌دا. هه‌فال شیرخان که ئه‌وانی بینی ئه‌مری دانس به‌بیخسپه‌ لییان نزیک بیینه‌وه و هه‌ر کات ئه‌و به‌ده‌ست ئاماژه‌یکرد هه‌موومان پتکه‌وه ته‌قه‌بکه‌ین. پێشمه‌رگه‌کان دوو کورپی مندالکاری گه‌نج بوون، تا‌قم و تفه‌نگیان کردبووه‌وه و به‌ته‌مابوون له‌تویشوووه‌که‌ی پشتیاندا هه‌ندیک نان ده‌ره‌به‌نن و شتیک بخۆن و بکه‌ونه‌وه پێ، هیشتا ته‌واو کۆلی پشتیان دانه‌نا بوو که نیمه‌له‌ بیست کلاشینکۆفه‌وه بیژمانن. هه‌فال شیرخان به‌هانه‌ی کوشتنه‌که‌ی ئه‌وه‌بوو

که بارزانییه‌کان هه‌فته‌یه‌ک له‌وه‌وبه‌ر کۆمه‌لێک هه‌فالی ئیهمه‌یان به‌وجۆره شه‌هیدکردوه، بێرهمانه بێژاویانن، زمانیان بپه‌یون، ناهه‌کیان بپه‌یون، دواتریش لاشه‌کانیان سووتاندون. که چوومه سه‌ر لاشه‌ی کۆژاوه‌کان و له‌ نزیکه‌وه سه‌یرمکردن، هه‌مان بێباکی قوولم تێدابوو که شوپش پێویستی پێی بوو. هه‌فالی له سه‌ر ته‌رمه‌کان به‌عاده‌تی هه‌میشه‌یی خۆی، به‌نوکی پێلاوه‌کانی تووزیک چه‌ناگی کۆژاوه‌کانی جولاند و گوتی «ئه‌وه‌ی لێمان شه‌هیدبکات، لێبخۆش نابین. هه‌ر چاویک به‌دوو چاو و هه‌ر دانێک به‌دوو دان». دکتۆر له سه‌ر لاشه‌ی هه‌موو دوژمنێک وای ده‌گوت. هه‌فالی شیرخان به‌رده‌وام پێیابوو تۆله‌ده‌کاته‌وه، به‌بروای ئه‌و، ئیهمه جگه له‌وه‌ی هه‌قی خوێنی شه‌هیده‌کانی خۆمان ده‌ستتین هه‌چی تر ناکه‌ین. لای ئه‌و ئیهمه هه‌رگیز ده‌ستپێشخه‌رنه‌ین، به‌لکو دوژمن به‌رده‌وام ده‌ست پێشخه‌ره. له‌راستیدا من نه‌مده‌ویست بیه‌ر له‌وه بکه‌مه‌وه کێ ده‌ست پێشخه‌ره. من وه‌ک سه‌ره‌تا بیه‌رم لای ئه‌وه بوو که شوپش له‌به‌رئه‌وه‌ی نوێیه هه‌م پێویستی به‌شه‌هید و هه‌م پێویستی به‌سه‌رکه‌وتن هه‌یه. ده‌بوو کارێککه‌ین هه‌م شه‌هیدمان هه‌بێت و هه‌م سه‌رکه‌وتن تو‌ماریکه‌ین. هه‌یچ شتێک وه‌ک مردن و سه‌رکه‌وتن هه‌یژنکی سیاسی گه‌وره ناکات. مردن وه‌ک ئه‌و شیرینییه‌یه که حه‌زب دایده‌نیت بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو میشه‌کانی دونه‌یای پێوه بنه‌یشن. چه‌ند شه‌ویک له‌وه پوه‌وه گه‌فتوگۆی درێژم له‌گه‌ڵ هه‌فالی شیرخاندان کرد، که هه‌یدی هه‌یدی زیه‌رکی و وریایی من سه‌رنجی راده‌کێشا. بیه‌رکه‌کانی من له سه‌ر دروستکردنی شه‌هید و گه‌وره‌کردنی حه‌یکایه‌ته‌کانی سه‌رکه‌وتن، ده‌بوو به‌جیگای پامانی ئه‌و. له‌گه‌شتیشماندا بۆ باکوور تا ده‌هات به‌جیگای سه‌ختهدا ده‌پوێشتین. من هه‌یدی هه‌یدی زیاتر له‌وانی دی له‌دکتۆر نزیک ده‌بوومه‌وه... به‌جۆرێک هه‌ر له هه‌فته‌ی یه‌که‌مه‌وه گه‌پامه‌وه سه‌ر پێشه‌ دێزینه‌که‌ی خۆم، به‌وردی چاودیتری چوارده‌وه‌رم بکه‌م و

ھەموو شتىك تۆمارىكەم. من بە وردى سەرنجى رەفتار و ھەلسوكەوتى ھەموو پىشمەرگەكانم دەدا و يەك بە يەك دەمخوئىندنەوھ. دە پۆژ نەبوو لەگەڵ مەفرەزەكەدا بووم كە يەكەم پاپۆرتى گزنگم بۆ ھەئال شىرخان بەرزكردەوھ، بە وردى ئەوھم نوسىبوو كە من گومانىكى خراپم لە دووان لە پىشمەرگەكانمان ھەيە. ھەلبەت من ھەمىشە گومانەكانم لە سەر توانايەكى بۆيۆنەي فىراسەت و خوئىندنەوھيەكى دروستى جولەي دەست و شان و نىگا بونىاد دەنا. ھەلبەت وەك ھەموو گومانىك، مەودايەك بۆ ھەلە و نەپىكان دەمايەوھ. من گەرچى باوھپم بە وردكارىي خۆم ھەبوو، گەرچى يەقىنم ھەبوو كە توانام لە سەر بۆنكردى ناوھوھى ئىنسان وەك تواناي سەگىكى ئەزمووندار وايە، كاتىك دەوھەنخاك و پىندەشتىكى پەر لە گىاي كۆي بۆ ھەلاتووان دەگەرپىت، بەلام لەگەڵ ئەوھشدا بە زەحمەت و نارەحەتى دەگەيشتمە يەقىن، ئەوھى منى لەو سەگە بۆنتىزانە جىادەكردەوھ، گومان بوو. سەگ ھەرگىز گومان لەو ھەقىقەتە ناكات كە غەريزە پىندەبەخشىت، بەلام من زۆرجار گومانم لە عەقل و لە غەريزەشم ھەبوو، ئەوھش نازارىكى نادىارى دەدامى، سەعاتىكى ناوھكى سەيرى لە ناخمدا دەخستە كار كە نەمدەزانى بۆچى و لەبەرچى ھەمىشە دەچركىنئى و دەچركىنئى. گەرچى من پىباويكى پەسەنى ئاسايش و سىخوړىكى ئەزەلى بووم، گەرچى تواناي بۆنكردن و سەرنجدانم و ھا گەورە بوون كە جىگايەكى زۆرى بۆ دوودلى جى نەدەھىشت، بەلام شتىك لە دەرونمدا دەمايەوھ كە نەمدەزانى ناوى بنىم. شتىكى سەيربوو، ھەستىكى تارىك بوو، وەك يەككىك بە زۆر سەرنجم بۆ كۆمەلىك شتى دى پاكىشىت و پىمبلى عەزىزم بۆ بەو دىودا ناپوانىت، بۆ لە بەھانە و بەلگەكانتدا تەنيا ئەم مانا ياخود ئەوى دىكەيان دەبينىت و ناپرسىت كە دەشىت پىگاي تر و بىركردنەوھى تر و تەفسىرى دىكەش ھەبىت كە گەلىك لە دەرنەجامەكانى تۆ دوورن. بەئى ھەمىشە شتىكى نادىار و

بیتاوه له دهرونده ده‌مایه‌وه، ئه‌وه‌شی له دهرونده کوشنده‌یه، ئه‌و شته‌یه که ده‌میتیته‌وه و ناتوانین ناوی بنیین.

مه‌فره‌زه‌که‌مان له نزیک سنوور بوو به دوو به‌شه‌وه . به‌شیکمان «که من هاوپییان بووم» له‌گه‌ل دکتۆر به‌ره‌و سه‌ر ئه‌و خاله‌ جولاین که تیتیدا هر سێ سنووری سووریا و تورکیا و عێراق له یه‌کده‌ده‌ن . سه‌یرم لیتها که ئه‌و خاله‌ گرنگه‌ لای هیچ یه‌ک له‌و سێ ده‌وله‌ته‌وه به‌ باشی پاس نا‌کریت . واده‌زانم هۆکه‌ی ئه‌وه‌ بوو، له‌ جه‌وه‌ردا ئه‌و جووره‌ خالانه‌، تاکه‌ بستی راسته‌قینه‌ی سه‌ر زه‌وین که به‌ ته‌واوی له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی راسته‌قینه‌ یان په‌مزی هیچ هێژیکدا نین . خالیکه‌ی مه‌جازیه‌ که هه‌موو ده‌وله‌تیک واهه‌سته‌ده‌کات له‌ویدا ده‌سه‌لاتی گه‌یشتۆته‌ کۆتایی ... خالیکه‌ ئه‌وه‌ بیه‌ر ده‌سه‌لات ده‌خاته‌وه‌ که دیارده‌یه‌کی جوگرافی و دونیاییه‌، نه‌وه‌ک هێژیکه‌ په‌ها و ئه‌به‌دی، له‌ به‌رئه‌وه‌ هه‌میشه‌ سه‌ره‌تیکه‌ نادیار له‌ دلێ ده‌سه‌لاتداراندا دروسته‌کات، خه‌فه‌تیکه‌ نه‌ینێ . به‌وه‌دا ئیمه‌ی کورد هیچ کات ده‌وله‌تمان نه‌بووه‌، هیچ کاتیش هه‌ستمان به‌ مانای راسته‌قینه‌ی سنوور نه‌کردوه‌، به‌و جووره‌ی ده‌سه‌لاتداریکی راسته‌قینه‌ هه‌ستی پێده‌کات . سنوور له‌ دلێ ده‌سه‌لاتداری راسته‌قینه‌دا هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ وه‌بیره‌هێنانه‌وه‌یه‌کی به‌دی ئه‌و راستیه‌ی که ئه‌و خودا نییه‌ . پادشا و سه‌رۆکه‌ گه‌وره‌کان ته‌نیا له‌و کاته‌دا بیره‌یانه‌که‌ ویته‌وه‌ که خودا نین و هێزی په‌های ئه‌ویان نییه‌ که چاویان به‌و هێله‌ خواروخچانه‌ی سنوور ده‌که‌ویت ... له‌ به‌رئه‌وه‌ هه‌موو پادشا و حاکه‌کان به‌ درێژیی میژوو دوژمنی سنوور بوون، باوه‌رپه‌کردن به‌ سنوور ئه‌وه‌ جه‌وه‌ری ده‌سه‌لاته‌ . له‌و شوینه‌دا که دکتۆر به‌ ده‌نگی به‌رز پینگیوتین ئه‌مه‌ ئه‌و پنته‌ مه‌لعونه‌یه‌ که کوردستانی کرده‌ به‌ سێ به‌شه‌وه‌، نه‌مه‌ه‌زانی خو‌ش‌حال بم یان غه‌مگین . به‌ هه‌فال شێرخانم گووت «هه‌فال به‌ راستی

نازانم لیتره‌دا دلخۆش یان دلته‌نگ بم». قسه‌که به تۆنکی مندانانه له زارم هاته‌ده‌ری، که تا نه‌مپۆش له گویمدا وه‌ک خۆی ده‌زرنگیته‌وه. نه‌و گووتی «گەر به‌رزانییه‌کان نه‌بوونایه، له‌وانه‌بوو ئه‌م خاله‌ ئیستا له جیگایه‌کدا بێت زۆر له‌ خوارتر، له‌وانه‌ بوو سنووری باکووری ده‌وله‌تی کوردستانی له‌گه‌ڵ ده‌وله‌تی تورکاندا دروستکردبایه». دکتۆر له‌ویدا وتاریکی سیاسی درێژی بۆداین که ماناکه‌ی نه‌وه‌بوو، گەر به‌ پۆحی فیداکاریی و له‌ خۆبوردن کاربکه‌ین و گوێ له‌ سه‌رۆکه‌کانمان بگرین و باوه‌ر به‌ دلسۆزیان به‌ئین، له‌ داها‌تووی نزیکدا ئه‌م سنووره‌ به‌‌وجۆره نامی‌تیت و ئه‌م خاله‌ ده‌که‌وێته‌ ده‌ست هی‌زی پێشمه‌رگه‌ی کوردستان و لیتره‌وه‌ خێر و پاره‌ و خۆشی په‌وده‌که‌نه‌ خه‌لکی کورد و خه‌لکانی هه‌زار ده‌بوژینه‌وه، هه‌زراکانمان سه‌وزده‌بن و خاکی جوانمان ئاوه‌دان ده‌بیت و زه‌ویمان پرده‌بیت له‌ به‌ره‌م و شارمان پرده‌بیت له‌ کارگه‌.

ئه‌و شه‌وه‌ من و دکتۆر و دوو هه‌فالی‌ تر دزه‌مانکرده‌ تورکیا و له‌ جیگایه‌کی تایبه‌تیدا خۆمان هه‌شاردا و دوو شه‌و ماینه‌وه، شه‌وی سه‌یه‌م هه‌فالانمان له‌ سووریاوه‌ باریکی گه‌وره‌ و قاچاغیان بۆ هه‌تاینه‌ ئه‌م دیو سنوور، پتر له‌ پێنج سه‌د پارچه‌ چه‌کی سووک و بریکی زۆری ته‌قه‌مه‌نی که‌ گه‌لێک سه‌خت ئاودیوکرابوون و گه‌لێک سه‌ختیش ئیمه‌ ئاودیوی ناوچه‌کانی خۆمان کرد... به‌ درێژایی پێگا هه‌موو هه‌ستی خۆم خستبووه‌ سه‌ر ئه‌و مۆسیقا تایبه‌تییه‌ی که‌ سمی هه‌ستره‌کان له‌کاتی پێکداداندا له‌گه‌ڵ په‌قه‌نی زه‌وییه‌که‌دا دروستیانده‌کرد، زۆرجار له‌ شوپشدا که‌ ناچار ده‌بیت زۆر زۆر برۆیت، کاتی‌ک هه‌ر ده‌پۆیت و پێگا ته‌واو نابیت، هه‌ر ده‌پۆیت و ناگه‌یت، ته‌واوی هه‌ستت ده‌خه‌یته‌ سه‌ر ئه‌و ده‌نگه‌ سه‌یرانه‌ی پۆیشتن و ماندوویتی ده‌یانخولقینیت، ده‌نگه‌گه‌لێک مرۆف ته‌نیا له‌ کاتی پۆیشتندا ده‌بیسیتیت، به‌شیکه‌ی ده‌نگی سه‌روشته‌ که‌ سه‌یری تۆ ده‌کات، به‌شیکه‌شی ده‌نگی ناوخۆی جه‌سته‌ته‌ که‌ تا زۆر ماندوو نه‌بیت نابیسیت. من زۆر

چيژم له ماندووبوون ده بينی، چونکه تهنيا له کاتي ماندووبووندا ههستم به له شی خۆم دهکرد، لهش مۆسیقایهکی ناوهکی ههیه که تهنيا له کاتي ماندووبووندا بهرزدهبيتهوه. جوړه ئاوازيکه من ناويده نيم تۆرکسترای هيلاکي، ئاوازيکه هه موو ئه ندام و به شه نهينيه کاني ناو جهستم له سه ری سه ماده کهن، سه مایه کی دلپره قانه، درنده، هۆشبه، من له کاتي هيلاکيدا ته واو ههستم به سه مای هه موو تۆرگانه کاني خۆم دهکرد. له گه شتی گه پانه وه ماندا، فه راسه تی شوپشگيرپانه م تا ده هات درتر ده بوو... به چاويکی گومان ناو يتره وه سه يری شته کانم دهکرد. به کيک له وانهی به غه ريزه گومانم خستبووه سه ر پيشمه رگه به کی ريشن و بچکۆلانه بوو، که ده موچاويکی سه يری هه بوو، له وانهی پيډه چيټ خودا له ئاميريکی شله قانی تونددا راپوه شاندين و لووت و لچ و چه نه يانی به لادا برديټ، گه نجیکی شانخوار، به دوو کيسه ی گه وره وه له بهر چاويدا، به پيټلوانی بييرزانگ و جووتیک برۆی کورت و ته نکه وه. ئيستاش نازانم گومانم ده رهق به م گه نجه، به هۆی ئه و پوخساره شيواوه يه وه بوو، يا خود به ره می غه ريزه به کی سياسي و شه پانگيزانه ی ناخم بوو. له بهر هر شتيک بيټ، من له ساتيکدا هه ستمکرد، ئه م گه نجه ناپاکيه ک له ناخيدا به تی. به «شاسه ی ياسه مين» بانگيانده کرد، تاقانه ی دايک و باوکيکی کوټر بوو. ئه وه ی سه رنجی منی راکيشا، ئه وه بوو ئه ويش زۆر شتی ده نوسی، به برۆای من هر که سيک له شوپشدا شتی زۆر بنوسيبايه، جيگای گومان بوو. گه رچی منيش شتم زۆر ده نوسی، به لام نوسيني من پيکرا ده چووه خانه ی خزمه تی ئه منيه تی شوپشه وه. بيهۆيه کی دياریکراو ئه و خه ياله به ده چووه سه رمه وه که شاسه ی ياسه مين زانياری بو ده ولت کۆده کاته وه. گه نجیکی بيډه نگ بوو، من له شوپشي ديږينه وه ده مزانی که شوپشگيرپانی هيمن و بيډه نگ سه رنجيکی خراب جيډه هيټن. زۆربه ی پيشمه رگه کان خه ويان قورس بوو، هۆکه شی ده گه راپه وه بو ئه و

شەكەتتە زۆرەي لە پىگادا دەيانكىشا. من نەبەت كە خودا توانايەكى گەرەي دابوومىن بتوانم بە خەويكى كەم نەركىكى قورس جىبەجىبەكەم. شەويك نۆبەتە ئىشكەم بوو، شاسە ھەمىشە لە سەر دەم دەخەوت، ھەك زۆرەي ئەوانەي خەيالى نوسىنيان ھەيە، خەوي كەم بەلام قورس بوو... ئەو شەو ھەم كۆلەپشەكەيم كەردەو ھە دەفتەرەكانىم دەرھىنا. نوسىنەكانى جۆرىك بوون لە ياداشت، شەتەك لە جۆرى ياداشتەكانى من، بەلام بىرەھمەتەر ھەرخەنەگرانەتر. ئەو گەلەك داغ لە دل لە سەر دكتور شىرخان شەتە نوسىبوو، نوسىبووى كە دكتور لەبرى سەروشتى شۆرپىگىز، «تەبەي جەلادى» ھەيە، ناپەھەتتەيەكى زۆرى لە دەست كوشتنەكانى دكتور نىشاندابوو، لە دىرەنگدا تۆمارىكردبوو كە ئەوانەي دكتور دەيكات تاوانى پووتن ھە پەيوەنديان بە قازانجى شۆرپەو ھە نىيە، كوشتنى دوو بەرزانيەكەي بە بىئابرويى ھە بىشەرەفى ھە بىشەرمى دانابوو. گەرچە ئەو ھەي نوسىبووى، پىكرا شەتەكى ترسناكى تىدانەبوو، بەلام من بە ھۆشى ئەو سەردەمە كەسەكى دوودىو ھە ترسناكم تىدا بىنى كە تۆوى دوودلى ھە تۆرەيى لە شۆرپىدا دەچىنەت ھە لەوانەيە گەر لەم ئان ھە ساتەشدا خىانەتكار نەبەت، بۆ سەبەي نەمامى خىانەتكارەك لە دلدا سەوز بەت. بۆ پۆژى دوايى ھەموو شەكەكانم بۆ دكتور گىرپايەو. دكتور پىاوى گالەتە نەبوو، لەوانە نەبوو لىگەرەي خەلكانى ناپازىي، ئەوانەي دلپان لەو كەرمىتە لەگەلدا بن. ئەو دەرۆشى سەرەكى ئەو ھەبوو «ھەر شۆرپىگىرەك گومان لە ھارپەكەي نەكات كە كورپى كەرە». دەمزانى لەوانەيە كە باوەر بە ھىچ مەخلوقەك ناكات. بەردەوام لە كاتى خەويشدا دەستى لە سەر دەسكى دەمانچەكەي بوو، سەرنجەدەدا شەوان خۆي دەكات بە نوستوو، گەر ھەسواسەكى ھەبايە دەيتوانى خۆي ونكات ھە دوور لە مەفرەزەكە جىگايەكى نەيتى بۆ پشوو بدۆزىتەو، لەكاتى پۆيشتندا ھەردەم لە ناوەرەستى رىزەكەدا جىگاي دەگرت، لە شەردا وادەو ھەستا

پشتی له کهس نه بیټ. ده موچاوی به‌رده‌وام حاله‌تی که سیکی هه‌بوو، بیه‌ویټ فرمانیکی گرنګ دهریکات... هه‌تا فرمانه ئاساییه کانیشی که په‌یوه‌ندیان به‌ئیشکی شه‌و و دابه‌شکردنی کاری خواردن دروستکردنه‌وه هه‌بوو، به‌مؤنییه‌کی وه‌هاوه دهرده‌کرد، پېشمه‌رگه‌کان نه‌یاندوه‌ی‌را نوزه له‌گه‌روی‌ان بیټ. من له‌و باوه‌رپه‌دا نه‌بووم که توپه‌یی له‌شاسه‌ی یاسه‌مین بگاته نه‌و ئاسته‌ی که دواتر بینیم. دوو شه‌و دوا‌ی نه‌وه کاتیک شاسه‌خه‌وتبوو، من له‌سه‌ر داوا‌ی دکتور، ده‌فته‌ری یاداشته‌کانی شاسه‌م دهره‌یتنا و دامه‌ده‌ست نه‌و. هه‌ر نه‌و شه‌وه له‌به‌ر مؤمیکی سپیدا به‌وردی هه‌مووی خوینده‌وه و بیته‌وه‌ی هیچ بل‌یټ ده‌فته‌ره‌که‌ی دامه‌وه، دل‌نیابووم بپرواشی به‌من نییه.

دوا‌ی چ‌ند پوژتیک، ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ شاسه‌ی بانگ‌کرد، ئیدی هه‌ر نه‌و بانگ‌کردنه‌بوو، دوا‌ی نه‌وه شاسه‌ ئازادی به‌چاوی خو‌ی نه‌بینیه‌وه. پاش ده‌دقیقه له‌دانیشته‌که، که له‌نه‌شکه‌وتیکی چ‌کوله‌ی قه‌ندیلدا بوو، شاسه‌یان به‌ده‌م به‌ستراوی و په‌ل به‌ستراوی هیتایه‌ده‌ری. شیرخان به‌نه‌رپه‌که هه‌موو هه‌فالانی کۆکرده‌وه، ده‌فته‌ری یاداشته‌که‌ی شاسه‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو، نه‌و ده‌فته‌ره‌ی من بو‌دکتورم ئاشکرا کرد. دکتور به‌ده‌نگه‌گپ و نیگا هه‌میشه‌گرزه‌که‌ی خو‌ی گووتی، به‌پپی کۆمه‌لیک زانیاری سه‌لمی‌تراو که له‌هه‌فالانمانه‌وه پیمان‌گه‌یشتبوو، ده‌مانزانی چاویکی ده‌ولته‌ت و سیخو‌پنکی ترسناکی «موخابه‌راتی عه‌سکه‌ری» له‌گه‌ل مه‌فرزه‌که‌دایه. من چ‌ند وه‌خته به‌وریاییه‌کی زۆره‌وه چا‌و و گویم هه‌ل‌خستوه، تادواجار له‌پن‌گای سه‌رچاوه‌که‌مانه‌وه و به‌کۆمه‌کی هه‌ندیک هه‌فالای خۆمان، ناوی نه‌و خو‌فرۆشه، نه‌فسنزمه‌مان ده‌ستکه‌وت «شاسه‌ی یاسه‌مین». ناوی شاسه‌لای هه‌موو هه‌فالان شو‌کیکی گه‌وره‌ی دروستکرد. دکتور بو‌نه‌وه‌ی هیچ گومانیک له‌قه‌سه‌کانیدا نه‌می‌نیت

دەفتەرەكەى بەرزكردەوه و گووتى ئەوئەش شاھىدى قسەكانمە . ئەوئەش شاھىدىتېتى، لەم دەفتەرەدا زانىارى تەواو لە سەر كارە بەدەكانى ئەم خۆفروشه ھەيە، كە دەرونى نزم و پەوشتى بەدى رېگيان داوھ زانىارى لە سەر مەفرەزەكە و ناوى ئەندامەكانى كۆبكاتەوھ، تا دواتر رادەستى دەولەتى بكات و تۆلە لە كەسوکارمان بكنەوھ . بەوھدا شاسە لە راستىدا كەسىكى ھىمن و پېشمەرگەيەكى چالاک بوو، ھەموو ھەفالىانى بە جۆرىكى سەير پەشوكان... من دوور بە دوور ھەستا بووم و بېياك گويمدەگرت . ئەوكات گومان لەوھ نەبوو كە دكتور ھەر چىيەك بلىت لە سەر ھەق . دلىنا بووم كە جگە لەو دەفتەرە ھىچ بەلگەيەكى تىرى نىيە، بەلام گەر وانەبىت پىاوانى بۆلەچى و خو بە ھەق زان، شوپش دەخون . شوپش تاكە جىگای دونىايە كە مروف تىيدا ناتوانىت نازاد بىت، شوپشگىرپىش ھەر كات گومانى ھەبوو، دەبىت زۆر بىرنەكاتەوھ . دكتور دەيزانى ئىمە لەو ھەرد و چىايە كاتمان نىيە، كەرەستەى دلىنا پىيمان نىيە، رېگای پشكنىنمان نىيە... لە بەرئەوھ كە گومانەت ھەبوو، بەر لەوھى دوودلى بتخوات، بەرلەوھى بېرسىت دروستە ياخود نا، دەبىت دەستى خوٹ بوھشىنىت . جارېك بە منى گووت «ھەفالىكى خوٹ بە ھەلە بكوژىت، باشتەرە لەوھى ھەموو ھەفالىەكانت بە ھۆى ھەلەيەكى تۆوھ بكوژىن» . دلپەقى، دلپەقى ئىمە نەبوو، دلپەقى دونىا و مىژوو و خەبات بوو . منىش تاسەر ئىسقان باوھەرم بەو بۆچوونەى ئەو بوو، شاسە بەردىك بوو كە دەبىت لابىرىت . دوو شەو دواى ئەوھ لە گوندىكى نىو چىيان لاماندا و بو شەو بە سەر مالاندا داھەشبووین... نىوھشەو لە ژىر بەتانى خەوھوھ لە مزگەوتى دى، گويم لە چەند دەستىرېژىك بوو، بەپەلە ھەستام و خوتم بەست، وھك زۆرەى پېشمەرگەكان لە مال دەرپەرىم... لە كاتىكدا خەرىكى خو تەياركردن بووین بو شەپ، دكتورمان بىنى لەگەل كەسىكى نىزىكى خویدا لە دەرەوھى گوند دەگەرانەوھ . بە

هیمنی به همومانی گووت «شاسه‌ی یاسه‌مین» هه‌و‌لی پاکردنی داوه و نه‌مانیش پ‌بیانزانیوه و دوا‌ی که‌وتوون و له‌چه‌می به‌ر د‌یدا کوشتوو‌یانه . هه‌ر نه‌و شه‌وه به‌ دوو‌گه‌نجی لاد‌ییی گ‌ورمان ب‌و شاسه‌هه‌لکه‌ند و له‌گ‌ورستانی چ‌کلانه و چه‌په‌کی گونده‌که‌دا له‌گ‌ورپ‌کی ون و ب‌یناودا شاردمانه‌وه... شاسه‌دواه‌مین که‌س نه‌بوو من‌ده‌می ل‌ت‌بده‌م و له‌به‌ر چه‌می د‌یدا ب‌یکوژن . به‌لام نه‌و شه‌وه که‌گه‌پامه‌وه ب‌و ژ‌یر ج‌یگا‌کم له‌مال‌ی خودا، تفه‌نگه‌کم دانا و تاقم و نیتاقه‌کم کرده‌وه، هه‌ستم به‌چرکه‌به‌کی د‌یکه‌ی نه‌و کل‌یله‌گه‌وره‌به‌ی پ‌وحم کرد... چرک... وه‌ک نه‌وه‌ی دوگه‌ی قفل‌یکی نه‌یتی سو‌رپ‌کی تر‌بخوات... به‌لام نه‌و کات نه‌مده‌زانی له‌شی من‌ده‌رگای وه‌های ت‌د‌یابه و هه‌لگری شه‌به‌قی له‌و چه‌شنه‌یه .

سه‌ره‌تای ر‌یگا در‌یژ و تر‌سناکه‌کانی ب‌یباکی

نه‌غه‌ده‌ ماردینی دوا‌ی ته‌واوبوونی ک‌وره‌ ش‌یع‌ریه‌که‌ی زانک‌و، گه‌پایه‌وه مال‌ی و ب‌ینه‌وه‌ی کاتی هه‌ب‌یت قه‌سیده‌ی په‌تر‌وسی شارل ب‌ودل‌یر بخو‌ن‌یت‌ته‌وه، خو‌ی گ‌ورپ‌ی و چوو ب‌و ب‌ینینی نزار ئ‌ید‌ریس . سو‌پاس ب‌و د‌کت‌وری م‌یردی که‌ ژ‌یانی نه‌م ک‌ورپ‌ه‌ی پ‌زگارکرد... پ‌وژ‌ی پ‌یشتر ئ‌یواره‌که‌ی د‌کت‌ور مسته‌فا شو‌کاک ب‌و نه‌وه‌ی که‌س گومانی ل‌ی نه‌کات، له‌گه‌ل نه‌غه‌ده‌دا سوار ماش‌ینه‌که‌ی بوو، پ‌تکه‌وه‌ چوون ب‌و مال‌ی د‌کت‌ور جه‌لال ماردینی و که‌م‌یک دان‌یشتن، له‌وی‌وه‌ چوون ب‌و مال‌ی پوره‌گه‌لاو‌یز‌ی د‌کت‌ور که‌ ده‌م‌ی سال بوو به‌ته‌نیا ده‌ژ‌یا، له‌وی‌وه‌ چوون ب‌و مال‌ی ئام‌وز‌ی‌ه‌کی نه‌غه‌ده‌ و دوا‌جار به‌ر‌یگایه‌کی پ‌یچاوپ‌یچادا گه‌پانه‌وه ب‌و مال‌ی باب‌ی د‌کت‌ور شو‌کاک ب‌و تیمارکردنی نزار ئ‌ید‌ریس . هه‌موو نه‌و ده‌راوده‌ر و

پیچ‌پریه بُو نه‌وه‌بوو، گەر لیفیتانت چاویکی خستبیتنه دوا، به هله‌دا
 بروات و نه‌گاته هیچ. نزار تا نه‌وکاته په‌ریشان و لاواز بوو، دکتور به
 ورده‌کاری پزیشکیکی دلسۆزه‌وه که ده‌ست و په‌نجه‌ی به جوریک له
 سەر برینه‌کان ده‌جولینیت ژانیک دروست نه‌کات، یه‌ک یه‌ک سه‌یری
 جی برینه‌کانی کرد و گووتی «له پاککردنه‌وه زیاتر هیچیان ناویت...
 ه‌رواده‌بیت». نزار که خۆی ژنبازیکی نه‌زلی بوو، له‌و ساته‌وه که
 نه‌غده ماردینی بینی، به‌و زه‌رده‌خه‌نه تایبه‌ته‌وه که ده‌یزانی ده‌توانیت
 نه‌ژنۆی خانمان بشکینیت، له ناو پاشماوه‌ی نازار و گهرمی نهرمه‌تایه‌کدا
 سه‌یری ماردینی کرد. نه‌و ته‌مه‌ته‌نکه‌ی لاوازی و که‌مخوینی که به
 سەر چاویدا کشابوو، پڭگر نه‌بوو له‌وه‌ی هه‌ست به تایبه‌ته‌ندیتی خانم
 بکات. له‌وجۆره ژنانه‌ بوو که نزار تائه‌وکات به‌ده‌گه‌من پڭی که‌وتبووه
 سه‌ریان. نزار پیشتر له ژنی چه‌قاوه‌سووی ناو کۆلانه‌کانه‌وه بیگره‌ تا
 ده‌گاته سەر کچی زۆر شه‌رم و بینه‌زمون خستبوونیه بن ته‌پکه‌ی
 خۆی، به‌لام توپ و ته‌له‌ی پیشتر خانمی وه‌های پڭوه نه‌بوو بوو.
 به‌ده‌م هه‌ناسه‌یه‌کی لاوازه‌وه به خۆی گووت «نا، کوپی مه‌لا ئیدریس،
 تا ئیستا ماسی وه‌ها گه‌ورته‌ نه‌گرتووه» ژنه‌که له‌وانه‌یه که له یه‌که‌م
 نیگاوه ده‌زانیت شکۆیه‌کی تایبه‌تی و له خۆبایبوونیکی گه‌وره‌ی تیدایه.
 به‌لام کئی ده‌زانیت له‌وانه‌یه نه‌مجۆره له هه‌موو جوریک ئاسانتر بن،
 به‌تایبه‌ت له‌و ژنه ترسنۆکانه‌ی له دل‌ه‌وه ده‌سووتین و له به‌ر ترس و
 دوودلی هیچیان له‌گه‌ل ناکریت. له‌و کاته‌دا دکتور، به سەر برینه‌کانی
 نه‌ودا نوشتابوووه، هه‌ر یه‌ک له خانمی ماردینی و نزار ئیدریس به
 قوولی سه‌یری چاوی یه‌کیان کرد. چاوانی نزار پتر له‌وه‌ی ماردینی
 چاوه‌پوانیده‌کرد نه‌و هاواره‌ دهری تیدا بوو که بۆی ده‌گه‌را... چاوی
 پایویک رابوردوویه‌کی نادیری هه‌یه، ئیستایه‌کی نادیار، چاره‌نوسیکی
 نادیار... له‌و گه‌نجه ئالۆزانه‌یه که هه‌میشه وه‌ک مه‌ته‌ل وان، له‌و کاته‌دا

هیچ شتیک لای نه غده وهک پایویکی ئالۆز سه رنج پراکتشتر و جوانتر نه بوو. دکتۆر به ههسته پاک و مندالانه که ی خۆی، نه غده ی بانگکرد «گیانی من، وهره سه یریکه چۆن ئه و برینه دهرمانده که م... ئاسانه، ههر دهرمانه که بنیره سه ر ئه م قوماشه و به ئه سپایی به سه ر برینه کاندای بیهینه، زۆر به ئه سپایی... گیانی من ده زانی وهک ژنی دکتۆریک باشتره بتهمه بهر فیژیوونی هه ندیک شت، عه زیم زۆر باشتره... ده زانی ده بوو زوتر بیرم له وه بگردایه ته وه، چونکه دوور نییه کاتیک بیت، زۆر پیویستیم به یارمه تی تۆ بیت». دکتۆر مسته فا شوشه یه ک دهرمانی له گیرفانی دهره ئینا و به خنده یه کی سافه وه به نزاری گووت «جانتا که م نه هئینا، نه با گومان دروستبکات. ههر دکتۆریک به جانتاوه خۆی کرد به مالد، ئه وه ده بی بۆ تیماری یه کیک بچیت، خه لک وا له دکتۆر ده پوان... دهرمانه کان له نیوه پۆ وه له گیرفانمان». نه غده تا نزاری له نزیکتره وه بدیبا یه شه یداتر دهرده که وت. گهرچی هه موو ژیانی رقی له بۆنی دهرمانه، به تاییه ت ئه و دهرمانه سووره ی پزیشکه کان برینی پئ پاکژده که ن، به لام ئیستا ده یزانی بۆ ئه وه ی ده ستیک له نزار بدات، ده بیت شوشه که بگریت به ده ستیه وه و به با یه خه وه گوئ له مسته فا شوکاک بگریت و نیوه ی خه یالیشی لای نیگای چاوی ئه و بیت. له دلای خۆیدا گووتی «هیچ شتیک وهک بۆنی پلنگی بریندار... دلای مه ستانه ی من مه ست ناکات». ئه وه دێرکی ئه و شیعره بوو که له زانکۆ خویندبوویه وه، ده یویست پیبلت که له ریواقی بیمارستانی گشتیدا ئه وی به برینداری بینیه و له هۆلی نه شته رکارییه که له گه ئیاندا بووه و به پووتی سه یریکردوه و بۆنی خوینه که ی چووه به سه ریدا، به لام هۆیه ک و به هانه یه کی نه دۆزیه وه شتی وه ها بلت. هه ستیکرد ده یه ویت به خیراییه کی نا ئاسایی ئه م کوپه بناسیت، په له ی بوو بچیته ئامیزی. له دوو سالێ پشووتری زانکۆدا براده ری کوپی زۆریوو، به لام

پەيوەندىيەكانيان ۋەك ھەمىشە پوكەش و پېر پېز و ترساو بوو. ئەوئەندە پقى لە تەنھايى و دووبارەبوونەو و ۋەپزىي مأل بوو، پېشنىيازەكەي ئەردەلانى ھاورپىي دەمودەست قەبوول بوو كە لەگەلئيدا بچىتە شانەيەكەي شۆرپشگىرپانەو و ھەولبەدات كچانى تر بو شۆرپش بخاتە ئىشەو. بەلام پىكخراۋەكە بە جۆرپىك سارد و بىئىش و مردوۋە، لەزەتلكى ۋەھاي پىنادات خواستە كىۋى و ياخيەكانى تىرىكات. لە دللى خۆيدا گووتى «ئاخ زانكو... لە زانكو چى دەكرىت، چى؟ بە پووت و قووتى بە قەيسەرىي گەورەدا پياسەبكەيت، بە قەد ئەو ناپرووت ناچىت گەر لە زانكو ژن بىت و پەيوەندى تەرت ھەبىت». كە شوشەي دەرمانەكەي گرت بە دەستىيەو ھەستىكرد بۆ يەكەمجار لە ژيانيدا دەستى دەلەرزىت. دەست لەرزىنەكەي بە ھۆي شەرم و ترسەو نەبوو، بەلكو بە ھۆي توپەبىيەو بوو، ئەوھى بىرگەوتەو كە ژنى «دكتور موستەفا شوكاكە»... ۋاي بە خەيالدا ھات چى بكات بۆ ئەوھى ئەم ناوھى لە كۆلئىتەو «ژنى دكتور موستەفا شوكاكە». دەيزانى ناتوانىت تا ھەتاھەتايە ژنى ئەم پىاوە بىت. بە ھىمىنيەكەو كە پتر دەست لەرزىن و ناٹارامىيە ناوھكىيەكەي ئاشكرادەكرد دەرمانەكەي نايە سەر ئەو تىمارپېچە سېبىيە و بە ئسپايى ھىناي بە برىنكى سەر كەلەكەي نزاردا. بە ئەنقەست ۋاي كرد سەرى پەنجەي بەر پىستى بكەوئىت و ھەست بە يەكەم مەلمەسى لەشى بكات. دكتور دەستى گرت و گووتى «ناگادار بە ھىمنى، نابىت تەقەلەكان بچولئىن... زۆر لە سەرخۆ، بۆ ئەوھى برىنەكە ھەو نەكات و مىكرۆب نەيگرىت... دەبىنىت. گيانى من دەبوو تۆ دكتور بوويتايە». نزار بەردەوام سەبرى خانمى ماردىنى دەكرد، ئەو جازە كەمانەي كە ھۆشى دەچوۋەو لاي دكتور بۆ ئەو بوو گوئى لىبىت چى بە ژنەكەي دەلئىت. پاستە نەغەدە دەموچاۋىكى شكۆدار و لەخۆبايى ھەبوو، بەلام نزار بە جولەي پەنجە و ئەو ھەستە نەئىبىيەي ناو چاويدا ھەستىكرد

له و ژنانه‌یه که له م عاسی نابن. دکتۆر به‌دهم سه‌یرکردن و ده‌رمانکردنی برینه‌کانیی‌وه گووتی «عه‌فومکه کاک نزار، به‌لام چه‌زنده‌کرد بزانه‌م بۆ وه‌ها بریندار بوویت. ئه‌وه‌ی لێیداویت به‌قینه‌وه چه‌قۆکه‌ی کیشاوه، زۆر به‌قینه‌وه». «ده‌کرا بمرده‌مايه... ده‌کرا بمرده‌مايه، وانیه؟ مردن له موو نزیکتر بوو لێم... له موو نزیکتر. من زۆر جار وه‌ها له مردن نزیک بوومه‌ته‌وه، هه‌واکه‌یم به‌رکه‌وتوه. هه‌وای مردن، هه‌وايه‌کی قایم و سارده» هه‌ستیکرد ناتوانیت زۆر قسه‌بکات، به‌لام نه‌غه‌ده گووتی «هه‌ستت به چی کرد، که مردن وا لیت نزیکبوو... به‌عنی ترسایت». ده‌نگی خۆی ترس و له‌رینه‌وه‌یه‌کی وه‌ها سه‌یری تیدا بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌که‌مجار بێت له‌گه‌ڵ پیاوێکدا قسه‌بکات. نزار هه‌ستی به‌ فینکی سه‌ر په‌نجه‌کانی کرد و به‌ هێمنیه‌که‌وه که پتر به‌ کاریگه‌ری لاوازی بوو، گووتی «نا کاتی ئه‌وه‌م نه‌بوو بترسم. گه‌ر مرۆف له‌ توپه‌بیدا بیکوژن، هه‌ستت به‌ مردن ناکات... به‌ جۆریک توپه‌ بووم، دره‌نگ هه‌ستم به‌ خۆم کرد، که هه‌ستیشم پیکرد ده‌موده‌ست بیهۆش بووم». دکتۆر شوکاک دوا په‌پۆی پزشکی بۆ گوپی و گووتی «برینه‌کانت گه‌وره‌ن، تا سه‌به‌ی مه‌جولێ... ده‌بیت یه‌کیک کۆمه‌کتبکات هه‌ستیه‌ سه‌ر پێ. دایکم و بابم هێشتا به‌ جۆریک پیر نه‌بوون نه‌توانن کۆمه‌کتبکه‌ن، ئه‌وان لێره‌ن، که‌م بخۆ بۆ ئه‌وه‌ی زۆر پێویستت به‌ ته‌والیت نه‌بیت و فشار نه‌چیته‌ سه‌ر برینه‌کانت. گه‌ر سه‌به‌ی نه‌هاتم، به‌ نه‌غه‌ده‌دا هه‌ندیک ده‌رمانی ترت بۆ ده‌نێرم...». که نه‌غه‌ده له‌گه‌ڵ دکتۆری می‌ردیدا ژوره‌که‌ی به‌جیه‌شتت، خه‌یالی ته‌نیا لای نزار ئیدریس بوو، ئه‌و پیاوه‌ی بۆنی دنیا به‌کی تری لێده‌هات، یاخود وه‌ک له‌ شیعره‌که‌یدا نوسی‌بووی «بۆنی دارستانی‌ک که ته‌نیا دره‌ختی راسته‌قینه‌ی تیا سه‌وزده‌بیت». دکتۆر بێنه‌وه‌ی سه‌رنجی هه‌یج شتیکی نااسایی بدات، به‌ ده‌م رۆیشتنه‌وه گووتی «به‌سته‌زمانه‌ خراپ پێکاوایانه، گه‌ر زوو نه‌گه‌یشتبایه‌ته‌ خه‌سته‌خانه‌ ده‌مرد... به‌لام مردنی

تیپه‌پاندووه، تا سبه‌ی زیاتر تینی تیده‌گه‌پیت، هندی دهرمانی مقوییم هه‌یه، سبه‌ی تو بوی بهینه ... خوینگی زوری له‌به‌ر پویوه، گه‌ر له خسته‌خانه بایه، ده‌مگوت یه‌ک دوو بوتل خوینی تری بده‌نی. نیستا ده‌بیت خواردنی باش بخوات و نه‌و دهرمانانه وه‌ریگریت». دکتور هه‌ر به‌و تونه‌ی که له‌گه‌ل که‌سوکاری نه‌خوشاندا ده‌دویت، قسه‌شی بو نه‌غه‌ده‌ی ژنی کرد. نه‌غه‌ده‌ دلنیا‌بوو دکتوری می‌ردی خوی به‌و جوره قسانه‌وه گرتووه. له‌و ساته‌دا که نه‌و وه‌ک پزشکیک پینمایی بدات قسه‌یده‌کرد، نه‌غه‌ده‌ خیالی له‌گه‌ل نه‌و دهرده‌ ترسناکه‌ی خویدا قال بوو، دهردی به‌راوردکردنی پیاوان. دکتوری می‌ردی خوی وه‌ک پیاویک هاته‌ به‌رچاو که ژیانی له‌ سهر نه‌خشه‌یه‌کی پوون و پیک ده‌پوات، هه‌میشه‌ ده‌زانیت له‌ کوپیه و چی ده‌کات و چی ده‌لایت، به‌لام نزار له‌و جوره که‌سانه‌یه که هیچ کات نازانیت له‌ کوپن و چی ده‌که‌ن و چاره‌نوسیان چیه. هه‌ر ژنیکی تر بیت، مسته‌فای له‌و چه‌شنه‌ سهره‌پو و سالوکه‌ پیتاشتره، به‌لام نه‌م ناره‌زوییه‌کی دپنده‌ که له‌ ناوه‌وه ده‌یخوات به‌ره‌و نه‌و چه‌شنه‌ی دووه‌م ده‌بیات. هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لمزی و له‌ دلی خویدا گووتی «پیاوی کیوی نه‌وه‌ک هینمن و له‌ سهره‌خو». به‌ درژیایی کاتی دانیشتنه‌که‌ی دکتوری می‌ردی باسی شته‌ پوژانه‌کانی خسته‌خانه‌ی ده‌کرد، چیرۆکی نه‌و تیمارپنجانه‌ی ده‌گپرایه‌وه که دهرمان له‌ خه‌زینه‌ی خسته‌خانه‌ ده‌دزن، به‌لام نه‌غه‌ده‌ ته‌نیا نزار ئیدریسی له‌ به‌رچاو بوو. به‌له‌ی بوو سبه‌ینی بیت و بیینیت.

شه‌و که له‌گه‌ل دکتوری می‌ردیدا چوونه‌ جیگاوه و سیکسیانکرد، چند هه‌ولیدا وه‌ک جاران جه‌سته‌ی له‌ هه‌ستی جیابکاته‌وه، بیته‌وه‌ی هیچی پیوه‌ دهریکه‌ویت بگاته‌ ئورگازم، به‌لام نه‌یتوانی. له‌ دواچاردا بو نه‌وه‌ی سهرنجی دکتور پانه‌کیشیت خوی واپیشاندا که ته‌واو بووه. به‌لام درۆیده‌کرد. چند شه‌و بوو خوی له‌ دکتور ده‌دزییه‌وه، که‌چی

نه‌مشه و نه‌یتوانی... دکتور له سه‌عاتیک به‌ر له خه‌وتنه‌وه ماچیکرد و پیگیوت «نه‌مشه و ناهیلّم چۆله‌که‌که‌ی خۆم بفریّت». هر شه‌ویک وای بگوتبایه ده‌بوو له‌گه‌لیدا بخه‌ویّت. ویستی هه‌موو شتیک خیرا تیپه‌پریت، سه‌عاته‌کان خیرا بسورپینه‌وه، خیرا بخه‌ویّت، خیرا بیّه‌وش بیت، خیرا مانگ به‌سه‌ر زه‌ویدا گوزه‌ریکات، خیرا خۆر له‌دیوه‌وه‌را سه‌رده‌ریه‌ینیت، خیرا زه‌وی بجولیتته‌وه، له‌هه‌موو ده‌نگیک و په‌نگیک دابیریت تا به‌یانی دیت و ده‌چیت بۆ لای نزار ئیدریس. سه‌یری لیّهات که دکتوری می‌ردی وه‌ها دلپاک و ساده و ناحالیه‌یه ئه‌م به‌ته‌نها ده‌نیریت بۆ لای ئه‌و. له‌دلی خۆیدا گووتی نیوه‌ی ژنانی دونیا ده‌بیت سوپاسی می‌رده‌کانیان بکه‌ن که خۆشه‌ویستییه‌کی تریان ده‌ست ده‌که‌ویّت، ئیدی من بۆ له‌نیوه‌یه نه‌بم. ئه‌و شه‌وه بۆ یه‌که‌مجار چاوی لیکننا و ئه‌و پرسیاره‌ی له‌خۆی کرد «ئایا ده‌توانم له‌یه‌ک کاتدا له‌گه‌ل دوو پیاودا بم؟»... بیته‌وه‌ی جورته‌ی ئه‌وه‌ی هه‌بیت بیر له‌وه‌لامه‌که‌ی بکاته‌وه، چاوی لیکننا و خه‌یالی خۆی سافکرد و ویستی بخه‌ویّت، به‌راستی ویستی بخه‌ویّت، له‌به‌ر هیه‌چ نا، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌به‌ی به‌ده‌موچاویکی ماندووه‌وه نه‌چیت بۆ لای نزار ئیدریس که ئه‌و کات ته‌نیا ناوی یه‌که‌می ده‌زانسی.

له‌پۆژی دواتردا که به‌ده‌رمانه‌کانه‌وه‌گه‌یشه‌ لای نزار، هه‌ستیکی ئالۆزی هه‌بوو. له‌به‌رده‌رگا که‌دا گووتی «خودایه یارمه‌تیم به‌». ئه‌وه له‌و ساتانه‌یه که مرۆف نازانیت چی رووده‌ات، نازانیت چی ده‌کات و به‌چی ده‌ره‌نجامیکه‌وه دیته‌ده‌ری. که چووه ژووری یه‌که‌م شت به‌ریکه‌وت ئه‌و ده‌نگه گالته‌کار و سه‌یره‌ی نزار بوو که گووتی «ژنی دکتور مسته‌فا شوکا... هیی ژنی دکتوری به‌ریز، ئه‌زیتتان کیشا، راستیه‌که‌ی گه‌ر بمناسیت له‌نزیکه‌وه ده‌زانسی شایه‌نی ئه‌و ئه‌زیته‌نیم». نه‌غه‌ده سه‌ره‌تا ته‌نیا سه‌یریکرد، بیده‌نگیه‌که‌ی ته‌نیا هی ئه‌وه بوو که نه‌یده‌زانسی چی بلیت، به‌لام نزار له‌گه‌نجیه‌وه شاره‌زاییه‌کی قوولی له‌مجۆره‌ بیده‌نگیانه‌دا

ھەيە، جۆرە بىدەنگىيەكە پىاوانى تر ناتوانن بىخوئىننەو، بەلام ئەو دەتوانىت... بىدەنگىيەكە ھەك زۆر لە پىاوان تىدەگەن ترسناك نىيە، بەپنچەوانەو جۆرىكە لە زەمىنەسازى تا پىاوەكان پۆلى ئەبەدى خۆيان بگىزىن، بەلام بەوھەدا زۆرەي پىاوان لەو ترسنۆكترن ئەو پۆلە بگىزىن، شتەكان زۆرجار چەوت و نابەجى دەپۆن. نزار دەيزانى كە خانمى ماردىنى گەرچى ژنى دكتۆرە، گەرچى خوئىندكارى زانكۆيە، بەلام ھىشتا مندالىكە دەترسىت و پىويستى بە كۆمەكى ئەو ھەيە تا زياتر نزيك بىيتەو. ئەمپۆ خۆي بەھىزتر و كراوھتر دەبىنى. گەرچى ژورەكەى تاريك و بىتيشك بوو، بەلام ھەستىكرد ھاتنى نەغەدە ھەموو شتەكانى گۆرپوھ. بەر لەوھى نەغەدە بگاتە پىشەوھ و دەرمانەكان دابنىت، گووتى «دەلنپام جوانى سەر بە خىلى كۆمۆنىستەكان نىيە... نا باوھپناكەم قەت جوانى ئەندامى حىزبى شىوعى بوويىت». نەغەدە ھىشتا لەپەرى ترس و دوودلى و شەرمى خۆيدا بوو، ھىشتا لە ھەولى ئەوھەدا بوو كە قسەيكرد ئەو ترسە ناوھكىيەى بە دەنگ و پوخسارىيەو دەرئەكەويىت. بىئەوھى بزانيىت نزار مەبەستى چىيە، بە شەرمەوھ پرسى «بىورە گووتت چى؟ تىنەگەيشتم». بە زەردەخەنە ئەھرىمەنانەكەى خۆيەوھ وھلامىدايەوھ «گووتم كە جوانى بە عدالەت لە دونيادا دابەش نەكراوھ، رۆژىكىش نايەت جوانى تىيدا بە عدالەت دابەش بىت... لە بەرئەوھ جوانى ناتوانىت ھەوادارى كۆمۆنىستەكان بىت... ناتوانىت... شىوعىيەكان مولكدارىي تايەتى قەبوول ناكەن، وانىيە خانم، شىوعىيەكان شتى وھايان قەبوول نىيە، بەلام جوانى تا دونيا دونيايە ھەك مولكىيەتى خسوسى دەمىننىتەوھ. من كە دوئىننى تۆم بىنى وام بەخەيالدا ھات كە تۆ ھەرگىز لە حىزبى شىوعى وھرناگىرئىت، چونكە لەو مولكىيەتە خسوسىيەدا زۆر زۆرت بۆ خۆت بردوھ، تۆ لە جوانىدا سەرمایەدارى، كە پىتالىستىكى مەلەونى. ھا لە بەرئەوھ باوھپناكەم شىوعىيەكان تۆ لە حىزىدا وھرىگرن».

نه‌غده که می‌ک و هستا و زهرده‌خه‌نه‌یه‌کی گرت و نه‌و ته‌نیا وه‌لامه‌ی دایه‌وه که له‌و ساته‌دا به‌خه‌یا لیدا هات «خۆ تۆ شیوعی نییت؟ وا نییه؟ شیوعی نییت؟. به‌شی نه‌وه وه‌رمده‌گریت ده‌رمانه‌کانت بۆ دانیم». نزار ده‌یزانی نه‌و وه‌لامه‌ مانای چی، هه‌ستیگرد ئیستا هیچ نازار و لاوازییه‌کی وه‌های نییه‌ پئنگریت له‌وه‌ی له‌گه‌ل نه‌م ژنه‌ جوانه‌دا غه‌زه‌لبازییکات، گووتی «نه‌گه‌ر شیوعیش بوومایه ئیستا وازه‌هینا بوو... هه‌ر نه‌م‌رۆ جیابوونه‌وه‌ی خۆم له‌ حیزب ده‌نوسی، نامه‌یه‌کم پێده‌دان و ده‌مگوت هه‌ر ئیستا چومه‌ته به‌ره‌ی سه‌رمایه‌دارانه‌وه». نه‌غده هه‌ستیگرد هه‌موو شته‌کان سووکتر و خیراتر و خوشتر ده‌رۆن له‌وه‌ی نه‌و چاوه‌پوانیده‌کرد، نه‌وه‌شی ده‌گێزایه‌وه بۆ فه‌زیله‌تی نازایه‌تی لای نه‌م «پلنگه‌ برینداره». هه‌ستیگرد ده‌بیت نه‌ویش به‌رسته‌یه‌کی نه‌رم وه‌لامبداته‌وه، رسته‌یه‌ک نه‌ نه‌م زۆر ناشکرابکات و نه‌ نه‌و زۆر دووربخاته‌وه. گووتی «بۆ وازت له‌ حیزب ده‌هینا. ده‌بیت نه‌ندامیکی زۆر بی‌عه‌قیده بوویت، وا ناسان جیاده‌بوویته‌وه». «پارستییه‌که‌ی من قه‌ت خاوه‌ن عه‌قیده نه‌بووم». نه‌غده له‌و کاته‌وه‌ی نه‌وی به‌ زامداری بینییوو له‌ دل‌وه هه‌ستی به‌ خۆشی نه‌کردبوو، ئیستا بۆ یه‌که‌مجار به‌ ده‌نگی به‌رز پێکه‌نی، شیوه‌ی نه‌رستۆکراتیانه‌ی جوانییه‌که‌ی له‌ کاتی پێکه‌نیندا زیاتر ده‌رده‌که‌وت. که نه‌غده له‌تی نزیک بووه‌وه تا ده‌رمانه‌کانی بۆ دانیت، گووتی «ژنی دکتۆر ببوره، من به‌ فیتره‌ت که‌سیکی خراپم، له‌و پۆژه‌وه‌ی له‌دایکبووم پیاویکی بیته‌ده‌بم... ریزم بۆ هیچ شتیکی نییه له‌ خۆم زیاتر. شتیکی نه‌وتۆ نادۆزمه‌وه ریزی بگرم. خۆم تاکه شتیکم که ده‌توانم ریزی بگرم. هیوادارم په‌فتاری خراپم نه‌ترسیینیت، دواچار له‌ به‌رده‌می ژنی جواندا بیته‌ده‌ببیه‌که‌م له‌ بری نه‌وه‌ی که‌مبکات، زۆرتر ده‌بیت. چه‌ند هه‌ولده‌ده‌م که‌سیکی به‌ خولق و ته‌ریبیه‌ت ده‌ریکه‌وم، بۆم ناگریت. نازانم تۆ وه‌ک ژنی دکتۆر هیچ چاره‌یه‌کت لایه بۆ من؟». نه‌غده نه‌یزانی چی وه‌لامبداته‌وه، ده‌رمانه‌کانی

دانا و كورسييه كى پاكيتشا و به زهرده خه نه وه گووتى «كى ده لىت، من ده مويت پياوى بيته ده ب چاكبه كه مه وه ... ها ... كى گووتويى». «نا ژنى دكتور بيوره ... زور له نزيكه وه دامه نيشه، من گووتم، من كه سينم نه مانم نيه گه ر ئىستا بريندار نه بو ومايه به س خوا ده يزاني چ بيته قلىيه كم ده نواند». نه غه ده ئىستا به شى نه وه نازايه تى تيدا بوو بلىت «من توّم له بيمارستان بينى، له يه كه م جاره وه، له و كاته وهى له سه ر عه ره بانه كه بوويت، خوین وهك فواره له بهرت ده پوى». كه ميك وه ستا و دواى كه ميك بيركردنه وه گووتى «دواييش له سالوڼى عه مه ليا ته كه دا هر توّم بينى، له وى توّم ته واو به پووتى بينى، پووت و قووت». دلنيا بوو جور نه تىكى بيوتنه ي نواندوه، نازايه تيه كى كردوه شايسته ي خو به تى، كچى شاعير و شيت كه ده يه ويّت ژيان به هه موو تالى و شيرينيه گه وره كانيه وه تا قيبكاته وه. نزار ده ستى گرت به چاوييه وه و گووتى «ژنى جه نابى دكتور... واى ژنى جه نابى دكتور... ده لىت چى، من ئىستا نازانم چى بكه م، شه رمبكه م يان شتىكى تر...». نه غه ده له دلى خويدا پيكنى و هر له نيهاندا گووتى «واى چ نه كتريكى بيته شه ر فیت». بيته وهى گويدا ته نه وه به رده وام بوو «تو خوینىكى زورت له بهر ده پويشت. نه وه يه كه مجار بوو كه سينك ببينم خوینى له بهر ده پوات. من يازده مانگه ژنى دكتور مسته فام... ژنى نه و پياوهم، هه تا يه كجاريش نه چووم بو خه سته خانه، نا چه ند پيى گووتووم وه ره بو بيمارستان، وه ره سه رم لئیده، وه ره سه يری قاوشه كان بكه، وه ره سه يری ژوروى نه شيعه كه بكه، وه ره سه يری نازانم چى بكه... به لام من نه چووم... نه و پوژه پويشتم و توّم بينى... نه وهى منى سه رسامكرد بوڼى خوینته كه ت بوو». نزار تا نه و كاته ده ستي گرتبوو به چاوييه وه و گووتى «ژنى دكتور... ژنى دكتور وامه لئى، وهك قه ده ر منى به تو ناساند بيّت... وامه لئى. قه ده ر له شتى خراب زياتر هيج نانديرت، به راستيمه گه ر قه ده ر توى نار دوه، كه واته ده بيّت بترسم و بلىم

دەرمانه‌کانت هه‌لگره و برۆ». نه‌غه‌ده دیسانه‌وه بیته‌وه‌ی گوئیگریت، وه‌ک تیکستیگ له‌ به‌ر بلّیته‌وه، گووتی «ئه‌وه‌ی سه‌یر بوو بۆنی خوینته‌که‌ت بوو، که بۆنی ئه‌م دنیا‌یه‌ی لێ نه‌ده‌هات، من له‌ سالۆنی عه‌مه‌لیاته‌که‌دا مامه‌وه و ماوه‌یه‌ک وه‌ک له‌ ژۆر سیجرادا بم، هه‌ر بۆنی خوینته‌که‌تم کرد.. تۆ به‌که‌م که‌سی به‌وجۆره‌ خوینتی ببینم. ئه‌و بۆنه‌ منی والیکرد بیر له‌ هه‌ندئ شت بکه‌مه‌وه که‌ پیشتر بیرم لێ نه‌ده‌کردنه‌وه». نزار به‌ برینداری ویستی بجولّیت و گووتی «ژنی دکتۆر گه‌ر خوینم بۆنی هه‌بیّت. بۆنی جانه‌وه‌ری لیدّیت، به‌ راسته‌. من ئه‌وه‌نده‌م توانا هه‌یه‌ پیتبلیتم بۆنی جانه‌وه‌ری لیدّیت». ئینجا به‌و پیکه‌نینه‌ شه‌یتانییه‌ی خۆی پیکه‌نی و گووتی «مه‌گه‌ر تۆ چه‌زت له‌ جانه‌وه‌ره‌؟». نه‌غه‌ده‌ دەرمانه‌کانی دهره‌ینا و گووتی «ئینجا ده‌بیّت پیتبلیتم که‌ تۆ ئیله‌امی شیعرنکیشت به‌ من به‌خشی. من که‌ تۆم وا به‌زامداری بینی شیعرنکم نوسی، به‌ ناوی بۆنی پلنگی برینداره‌وه... تکایه‌ ئه‌وه‌نده‌م پیمه‌لێ ژنی دکتۆر، من ناوم نه‌غه‌ده‌یه». که‌ دەرمانه‌کانی دانا ده‌بوو زۆر نزیک بیته‌وه، له‌و ساته‌دا نزار ده‌ستی گرت و به‌و خه‌نده‌یه‌وه که‌ زۆر ژنانی له‌ خسته‌ده‌برد پرسى «ئه‌گه‌ر دکتۆره‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ی می‌ردت بزانیّت که‌ من غه‌زه‌لبازیت له‌گه‌ل ده‌که‌م ده‌لیت چی؟». نه‌غه‌ده‌ به‌ هیمنی ده‌ستی کیشایه‌وه و گووتی «دکتۆره‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ی می‌ردم قه‌ت نازانیّت که‌ تۆ غه‌زه‌لبازیم له‌گه‌ل ده‌که‌یت، گه‌ر خۆم پێی نه‌لیم». «ئه‌ی ئه‌گه‌ر من زۆر غه‌زه‌لبازی بکه‌م... به‌دکتۆری می‌ردت ده‌لیت؟». نه‌غه‌ده‌ ده‌یویست شته‌کان که‌میک خاوتر برۆن، ئیستا ئه‌و راسته‌ و راست پرسیاریک ده‌کات، ئاشکرایه‌ وه‌لامه‌که‌ی له‌ کویدا ته‌واو ده‌بیّت، ژنه‌ شاعیره‌که‌ی ناوی که‌ په‌له‌ی بوو ژبان به‌ هه‌موو گه‌رمی خۆی بژێ، ده‌یویست به‌کسه‌ر بلّیت نا قه‌ت پێی نالیم و بجپته‌ باوه‌شی ئه‌م کوپه‌ شپّته‌ جوانه‌وه که‌ بۆنی هیچ له‌ بۆنی عه‌تراوی دکتۆری می‌ردی ناچیت. به‌لام کچه‌ شه‌رمه‌که‌ی ناخی، نه‌غه‌ده‌ی کچی

دکتور جهلال، خانمی حسب و نه‌سب، که سه‌عدیه خانی دایکی زور له‌گه‌لیدا ماندوبووو تا فیتری په‌فتاری جوانی بکات، نه‌وه پئی‌گوت، چ شهرمیکه یه‌کسر بچینه باوه‌شی پیاویک یه‌که‌مجاره ته‌واو له‌نزیکه‌وه قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌ک‌یت و ده‌بیینیت، له‌کویش، له‌جی‌گایه‌کدا که خه‌سوت یه‌ک زورره له‌و دیوه‌وه دانیشتوه و ده‌رگایه‌کتان له‌نیواندایه . به‌هیمنی توژیک خو‌ی دوورخسته‌وه و گووتی «پرسیاری وا‌مه‌که». نزار دلنیا‌بوو نه‌م ژنی دکتوره له‌هیچ ژنیکی دیکه ناچیت... خو‌گوپین و قسه‌کردن و وه‌لامدانه‌وه‌ی جوژیکی تره . دلنیا‌بوو ژنی دکتور له‌شتیک زور وه‌پزه، شتیک خو‌شی نازانیت چیه . هه‌موو نه‌و ژنانه‌ی به‌وردی ناتوانن بزائن له‌چی وه‌پژن، زووتر له‌هر ژنیکی تر که‌ویده‌بن و ده‌که‌ونه داوی که‌سانی دیه‌وه . نه‌غده‌ش له‌و ساتانه‌دا هه‌ستیکرد نه‌وه‌ی بیستوویتی و گووتوویتی بو‌نه‌مرو به‌سه... نا، هه‌رچیبه‌ک بیت... چند شیت بیت... چند‌ه‌زی له‌بو‌نی دپنده‌ی نه‌م پلنگه‌هار و برینداره بیت که له‌سه‌ر نه‌م قه‌ره‌ویله‌ناسنه‌راکشاه، ناتوانیت له‌وه زیاتر بره‌وات. هه‌زیکرد به‌ر له‌وه‌ی بره‌وات ماچبکات، ده‌ست له‌سنگه‌سپیه‌که‌ی بدات، به‌لام که‌میک بیریکرده‌وه و گووتی «نا... نابیت». نه‌وه یه‌که‌مجاری بوو له‌دله‌وه هه‌ستبکات هه‌زده‌کات پیاویک ماچبکات، سه‌یری لیوه‌گه‌وره‌کانی نزاری کرد، بیستبووی نه‌و نیرانه‌ی لیویان نه‌ستوره ده‌توانن باشتر ماچبکه‌ن... بو‌ساتیک خه‌ریک بوو وه‌رگه‌پیت و گه‌ر ماچیکی زور بچوکیش بووه ماچبکات، به‌لام نه‌یتوانی. هو‌یه‌کی تایه‌تی نه‌بوو پئی‌گای لیبگریت، به‌لام له‌دلی خو‌یدا وه‌ک به‌یه‌کیکی تر بلیت گووتی «نه‌مرو نا... نه‌مرو نا».

که‌لای نزار ئیدریس هاته‌ده‌ره‌وه، هه‌ستیکرد به‌خته‌وه‌رتیرین ژنی دنیا‌یه . یه‌که‌مجار بوو ده‌یزانی مانای چی له‌یه‌ککاتدا هه‌م شاعیر و هه‌م نازا و هه‌م عاشق بیت.

من و باله گه وره کانم

گەر چیرۆکی باله کانی من له ناو شوێرشدا بلأوبویابه تهوه، ده بوو به به لا و کاره ساتیکی گه وره بۆم. «هه فال جهنگیز بالی ههیه». دلنیا بووم پرسته یهکی وه ها وهک ناگر به هه موو تیپ و هیز و به تالیۆن و لقه کاندایا بلأوده بووه وه و ده بووه مایه ی نوکته و گالته ی هه موو دونیا. من خۆشبه ختبووم که کهس باله کانی نه ده بینیم. به لام زیان له تهک جووتیک بالی نه بینراویشدا هیشتا هه ر ئاسان نییه، پرسته ئه و بالانه له جوته و هه ستان و دانیشتندا پێگایان لێ نه ده گرتم، به لام له گه ل ئه وه شدا ته نیا خودی ئه و هه سته ی که دوو بال به پشتمه وهیه، دوو بالی گه وره که ده بیته ناگاداریانم، نازاریده دام. من سه ره تا شه و که ده خه وتم هه ستم به بوونی شتی که له ژیر پشتمدا نه ده کرد، باله کانم خه ونیان تیک نه ده دام. نا، شتی وه هام هه ست پێ نه ده کرد، به لام دلنیا بووم شتیکی نه بینراو و هه ست پێ نه کراو له پشتمدا ههیه. له کاته وه ی هه ستم به ده رکه وتنی ئه و دوو باله کردبوو، ئیدی بۆ هه ر جیگایه ک بچوو مایه به رده وام ئاوینه یه کم له گه ل خۆم ده برد، ماوه دوای ماوه هه ستمه کرد باله کانم بچوک یان گه وره ده بن، هه ندیجار ته وا و نده بوون. سه ره تا گووتم ئه و بالانه بالی فریشته یهکی نه بینراون که به رده وام له پشتمه وه ده وه ستیت، به لام ئاوینه کان دلنیا یان کردمه وه که ئه و بالانه بالی خۆم. له گه ل ئه و هه سته شدا هه ستم کرد که شتی که نازار له پشتمدا دروسته بیته. نازاریکی که م له و دوو جیگایه دا که ده شیا باله کان لێ وه ی هاتیبیتنه ده رێ، له هه ندێ له هه فالانم ده پرسی سه یری پشتم بکه ن و بزانه هیه شتیکی سه یر ده بینن، هه ندیجار

دوو په‌لای سووریان له شوین بنجی باله‌کاندا ده‌بینی و هه‌ندی‌جاریش ده‌یانگوت شتیکی نائاسایی به‌دی ناکه‌ن، نه‌وه‌ی منی سه‌رسام‌کردبوو گه‌وره‌بوون و بچوک‌بوونه‌وه‌ی به‌رده‌وامی نه‌وان بوو. من هه‌ستم نه‌ده‌کرد که نه‌و بالانه‌ په‌یوه‌ندیان به‌هیچ شتیگه‌وه هه‌بیت، به‌لام پرسیار له نه‌سل و فه‌سل‌یان وایده‌کرد، به‌دوای هه‌و و هه‌کاریاندا بکه‌ومه سو‌راغ. ده‌چومه هه‌ر گوندیک، ده‌بوومه میوانی مه‌لای گوند و پرسیاری نه‌وهم ده‌کرد ناخو پیشتر چیرۆکی که‌ستیکی بیستوه به‌سه‌ری زیندویتی بالی لپروابیت. هه‌موو مه‌لاکان سووربوون له سه‌ر نه‌وه‌ی شتی وا ناجایزه و وینه‌ی وا جگه له به‌ره‌می خه‌یال‌تیکی نه‌خوش زیاتر، هیچی تر نییه. چونکه خودا نگینی وای هه‌تا به‌ موحه‌مه‌دولم‌وسته‌فاش نه‌به‌خشیه‌وه، ده‌میکیش ویستویتی بیبات بو سه‌ردانی مه‌له‌کوت، نه‌و کاره‌ی به‌نه‌سپی بالدار سپاردوه، له کاتی‌کدا بو باری ته‌عالا ئاسانتر بوو، جووتیک بال به‌پیغه‌مبه‌ری گه‌وره‌مان بیه‌خشیت، یان به‌هیزی ئیلاهی پاسته و پاست هه‌لیکی‌شیت بو مه‌له‌کوت. به‌لام بو نه‌و کاره‌ی به‌نه‌سپیک به‌سته‌زمان سپاردوه، نه‌وه‌هیکمه‌تی ئیلاهییه و ته‌فسیری لای ئیمه‌ی به‌نینه‌ده‌مانی که‌مفام نییه.

به‌گشتی باله‌کانم جگه له مه‌راق‌تیکی ده‌رونی قوول، جگه له دوو دل‌یه‌کی ناوه‌کی گه‌وره، کیشه‌یه‌کی نه‌وتو گرنگیان بو دروست نه‌کردبووم. به‌تاییه‌ت من هیچ ده‌سه‌لاتیکم به‌سه‌ریاندا نه‌بوو، نه‌ده‌متوانی بیان‌جو‌لینم، نه‌ده‌متوانی هه‌ست به‌قورساییان بکه‌م، نه‌ده‌کرا ده‌ریان‌بخه‌م و نه‌ده‌کرا بیان‌شارمه‌وه.

پوژیک نیازم بوو له‌گه‌ل هیزکی گه‌وره‌ی پێشمه‌رگه‌دا به‌ره‌و شار بکه‌ومه ری، من ته‌نیا وه‌ک هاو‌پێ له‌ته‌کیاندا ده‌پویشتم، من چاوه‌ نه‌ینی و گه‌پۆکه‌که‌ی شو‌پش بووم، که‌س به‌دروستی نه‌یده‌زانی چیم و چ کاره‌م، له‌بیرۆی سیاسی ناویان نابووم «موفه‌تیشی بال». نه‌و پوژه

نیازم بوو له جیگایه‌کی گونجاودا له هیزه‌که جیابمه‌وه و به پښگایه‌کی نه‌تیی و تایبه‌تدا پرویکه‌مه شار. دوو شه‌و بوو له‌گه‌ل هیزتکی گه‌وره‌ی پیشمه‌رگدا به‌پښگاو‌ه‌بووم، وه‌ک هه‌میشه ده‌فته‌ری تیبینیبه‌کانم به ده‌ستمه‌وه بوو و نه‌و شتانه‌م تو‌م‌ارده‌کرد که ده‌که‌وته پشچاوم. شه‌وان دوا‌ی ماندوو‌بوونیک‌ی زۆر له کونج‌ی مزگه‌وت‌ی دتیه‌کدا خه‌وم لیده‌که‌وت، دونیا سارد و پوو له به‌فر بوو، له‌و جوړه کاتانه‌دا به‌ر سو‌بای مزگه‌وت‌یک‌ی گه‌رم له هر جیگایه‌کی دیک‌ی دونیا خو‌شته‌ر، گه‌رما له‌و ساتانه‌دا ژبان و نه‌مانه. من هه‌میشه شه‌وانی به‌فر، له نزدیک سو‌بای گه‌رمه‌وه زۆر قوول خه‌وم لیده‌که‌وت، له‌و جوړه شه‌وانه‌دا پتر دل‌نیاده‌بووم که بایو‌لژئی‌ای مرؤف هیشتا چنده‌ها گری و به‌ندی به‌سروشتی گه‌وره‌وه ماوه و هیچ گه‌شه‌یه‌ک ناتوانیت نه‌و په‌یوه‌سته به‌ته‌واوی بیچ‌پښتیت. له‌به‌رته‌وه خه‌وی گه‌رم‌ی شه‌وانی سارد سیریک‌ی بی‌وتنه‌یان له‌سه‌رم هه‌بوو. خه‌وم وه‌ها قوول بوو، تا پوژی دواتر و نزیک‌ی خو‌ره‌لات به‌ناگا نه‌ده‌هاتمه‌وه... به‌یانیان که به‌ناگاده‌هاتم، په‌که‌م شت سه‌یری ناسمانم ده‌کرد، وه‌ک هه‌میشه ده‌چوومه ده‌ری و سه‌رم به‌ره‌و به‌رزایی گه‌ردون بل‌ندده‌کرده‌وه و ده‌مروانی، نه‌و نیگایه‌ روانینی هه‌میشه‌بیم بوو له‌پوچی دونیا. دواتریش ده‌گه‌پامه‌وه و ده‌ستم بۆ ده‌فته‌ره‌که‌م ده‌برد. نه‌و پوژه که به‌پښگاو‌ه‌بووم بۆ شار، ده‌فته‌رم ده‌ره‌ینا تا دووباره سه‌یری نه‌و شتانه بکه‌مه‌وه که دوتنئ شه‌و نوسیبووم، په‌ره‌یه‌کی نامۆ که‌وته به‌رده‌ستم، په‌کیتک له‌سه‌ر کاغه‌زیک‌ی سپی و به‌خه‌تیک‌ی گه‌وره و پان، که‌هر له‌ده‌فته‌ره‌که‌ی منی کردبووه‌وه نوسیبووی: «باله‌کانت ده‌بینم». نه‌وه تووشی راچله‌کانیک‌ی قوول‌ی کردم. نه‌وانه‌ی له‌ته‌نیشتمه‌وه خه‌وتبوون هیچیان نه‌وه‌یان پیوه‌دیار نه‌بوو له‌چیرۆکی وه‌ها ناگادارین. به‌لام من له‌هه‌موویان به‌گومان بووم. چیرۆکی باله‌کانم تا نه‌و ساته نه‌نیتیر و تایبه‌تیتیرین چیرۆکی من بوو، له‌ماوه‌ی زیاد له‌سالی‌کدا

هیچ مه‌خلوقیک باله‌کانی منی نه‌بینیوو، وایان لی‌هاتبوو وه‌ک ته‌نیکی بیسود و بی‌مانا سه‌یرمه‌ده‌کردن، نیستا له‌ نا‌کاو یه‌کیک له‌ پیزی ئه‌م پیشمه‌رگانه‌دا دیت و ده‌یان‌بینیت. چند جاریک سه‌یری کاغه‌زه‌که‌م کرده‌وه، دل‌نیا‌بووم رسته‌یه‌کی ساده و پیکه‌وت نییه. نیستا دل‌نیا‌بووم که‌سانیک هه‌ن باله‌کانم ده‌بینن. به‌لام کین... کین؟ ئه‌وه پرساریک بوو وه‌لام‌دانه‌وه‌ی له‌و کاته‌دا ئه‌سته‌م بوو.

دواتریش نه‌مزانی کی ئه‌و دوو وشه‌یه‌ی بۆ نویسوم... ئه‌وه سه‌ره‌تای هه‌موو سه‌ره‌تا‌کان بوو، پۆزی یه‌که‌می به‌ریه‌که‌که‌وتنی من و ئه‌و که‌سانه‌ بوو که‌ ده‌یان‌توانی باله‌کانمان ببینن.

په‌یوه‌ندیه‌کی نه‌ینی... به‌ ئاشکرا

دوای ئه‌وه‌ی نزار ئیدریس له‌ بیمارستان هه‌له‌هات، لی‌فیتانت به‌ پیچه‌وانه‌ی چاوه‌پوانی هه‌مووانه‌وه، راسته و راست ده‌ستی بۆ کاری تۆله‌ نه‌برد. ده‌بی‌ت بلیم، ئه‌وه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ به‌ عه‌قلی یاریکه‌ریکی دووربین ئیشیده‌کرد. دل‌نیا‌بوو شاره‌که‌ له‌و شارانه‌ نییه‌ به‌ ته‌نیا به‌ ده‌ست یه‌ک هی‌زه‌وه‌ بی‌ت. شار هه‌یه‌ به‌ جۆریک هی‌من و مردوو، هه‌ر هی‌زی‌ک هات ده‌چیته‌ ژیر سایه‌ی و هه‌ر ده‌ستی‌ک بال‌بوو ده‌چیته‌ ژیر سی‌به‌ری. به‌لام ئه‌م شاره‌ نا، ئه‌م شاره‌ شتیکی دیکه‌یه، هی‌چ ده‌سه‌لاتیک تییدا پشوو نادات، بۆ هه‌موو هی‌زی‌ک دژی‌ک و بۆ هه‌موو پادشایه‌ک نه‌یاریکی هه‌یه. له‌ سه‌ره‌تا‌دا که‌ به‌عسییه‌کان هی‌زیان دایه، هی‌چ خولیا‌یه‌کی راسته‌قینه‌ له‌ سه‌ریدا نه‌بوو ئه‌وه‌ نه‌بی‌ت بیسه‌لمینیت ده‌توانیت چند به‌هی‌زی‌ت. له‌ هه‌موو گه‌ره‌که‌کاندا له‌و گه‌نجه‌ بی‌ده‌روه‌ستانه‌ی ده‌یانه‌ویست وه‌ک ئه‌و به‌هی‌ز و دیار بن هی‌زی بچوکی دروستکرد. هه‌ندی‌جار به‌ جلی سه‌ریازی

و هه‌ندىجاريش به به‌رگى مه‌ده‌نييه‌وه له ناوه‌پاستى شاردا ده‌رده‌كه‌وت، له سه‌ر سوچه‌كاندا ده‌وه‌ستا، به‌رده‌وام چاويلكه‌يه‌كى په‌شى له چاودا بوو، جگه‌ره‌يه‌كى به ده‌سته‌وه بوو، بئ هيج واده‌يه‌كى پيش‌وه‌خت له چيش‌تخانه جياوازه‌كان و له به‌ر جگه‌رچييه‌كان و له گوژه‌رى زه‌په‌نگه‌ران و له ناو كوژنه‌فروشه‌كاندا ده‌وه‌ستا، مه‌فره‌زه تايبه‌تاييه‌كه‌ى خوئى له نزيكه‌وه بلاوده‌كرده‌وه و ته‌ماشايده‌كرد. زورجار ماوه‌ى دريژ له يه‌ك جىگادا ده‌مايه‌وه و هيچى نه‌ده‌كرد، جگه‌ره‌ى ده‌كيشا و ته‌نيا كارى ته‌ماشاي پيياران بوو، جارجار له ناكاو بئ هيج هۆيه‌كى تايبه‌تى، نيچيريكى هه‌لده‌بژارد و فه‌رمانيده‌دا لاييه‌ده‌ن و سوار پيكا به‌كه‌ى بكه‌ن و بييه‌ن، ئه‌گه‌ر وان به‌يه كه‌س هه‌ستى به مه‌ترسى ئه‌و نه‌ده‌كرد. له‌و ماوه‌يه‌دا دۆستايه‌تى تايبه‌تى له‌گه‌ل هه‌ندى سهرتاش و كه‌بابچى و به‌رگه‌روودا په‌يداكره‌بوو، نه‌مانده‌زانى ئه‌وانه‌ى به‌وجۆره دۆستايه‌تيده‌كه‌ن، به‌پاستى بوونه‌ته هه‌فالى ياخود له پووى ناچارى و ترسه‌وه ده‌رگاي بو ده‌خه‌نه سه‌ر پشت. به‌تاييه‌ت هه‌موو ده‌يانزانى كه‌ كه‌سنيك نيه‌ه شويني متمانه‌بيت و كار بو دۆستى خوئى بكات. تا كوئايى پاييزى سالى هه‌فتاوشه‌شيش نه‌مانده‌زانى كه‌ جگه له‌وه‌ى كار بو ده‌ولت ده‌كات، وه‌ك كرنگه‌ته‌يه‌كيش ده‌توانيت به‌پاره‌ى زۆر بو خوئى به‌كرئ بگريه‌ت. ورده‌ ورده ده‌ركه‌وت كه‌ ليفيتانت كه‌سنيك بو كرپن... كه‌سنيك ده‌توانيت مامه‌له و سه‌وداي له‌گه‌ل بكه‌يت و كارت بو بكات. من وا هه‌سته‌ده‌كه‌م له‌و سه‌رده‌مه‌دا ليفيتانت هيدى هيدى گرنگى نيشه‌كه‌ى خوئى بو ده‌ركه‌وتوه، ده‌سه‌لاتيش چه‌كيكه‌ مرؤف ماوه‌يه‌كى ده‌ويت تا ده‌توانيت تيبكات چ توانا و ئه‌گه‌ر و ناسۆيه‌كى له‌ خوگرته‌وه. ليفيتانت وه‌ك مندالتيك تاده‌هات زياتر ئه‌و خوئى و گه‌مانه‌ى ده‌دۆزييه‌وه كه‌ ده‌سه‌لات پييده‌به‌خشى، به‌لام هه‌ميشه‌ گه‌وره‌ترين خوئى نازاردانى ئه‌وانى دى بوو. ته‌نيا له‌و ساتانه‌دا هه‌ستى به‌ بوونى خوئى ده‌كرد كه‌ ئه‌وانى دى به‌ لاوازيى ده‌بينى، له‌زه‌تى له‌وه نه‌ده‌بينى ئه‌وان نازار

ده‌چیژن، به‌لکو له‌زه‌تی له‌وه ده‌بینی که ده‌شیت ئه‌م بیانبه‌زینیت، وایان لیبکات وه‌ک ئه‌وه‌ی ئازادی و مردنیان به‌ ده‌ست ئه‌م بیت. خۆشیه‌کی نه‌ینسی و تایبه‌تی له‌وه‌دا هه‌ست پیده‌کرد ئازادی و مردنی ئه‌وانی دی بخاته‌بنده‌ستی خۆی. له‌وه‌سه‌ ده‌گه‌نانه‌ بوو که به‌رده‌وام له‌ خولای تاقیکردنه‌وه‌ی هیزی خۆیان‌دان، له‌و پیاوانه‌ی پرسیاریکی ترسناک له‌ دلایندا سه‌ره‌لده‌ات «من چی ده‌توانم؟»، باوه‌پیشیان به‌ هه‌چ هیزیکی نییه‌ گه‌ر به‌ راستی نه‌گاته‌ سه‌ر گوشت و خوینی خه‌لکی تر. به‌لام ده‌شیزانی له‌ شاریکی وه‌هادا که گه‌لیک هیزی ترسناک له‌ هه‌ناویدا خه‌وتوو، گه‌لیک جانه‌وه‌ری سه‌ر له‌ ژیرزه‌مینه‌کانیدایه، مه‌خلوقاتی دیکه‌ی ترسناکی وه‌ک ئه‌م له‌ کوچه‌ و شه‌قامه‌کاندا به‌پتوه‌ن. له‌ شاری وه‌هادا که ژماره‌ی تارماییه‌کان له‌ ژماره‌ی ئاده‌میزاد زۆرتن، هیشتا هه‌چ که‌س ژیرزه‌مین و کوچه‌ تاریک و نیوه‌ نه‌بینراوه‌که‌ی به‌ ته‌واویی نانا‌سیت و نه‌پیشکینوه... له‌ شاریکدا هه‌م مه‌غروره‌ و هه‌م بریندار... له‌ شاری وه‌هادا که‌س ناتوانیت به‌راستی هیزی خۆی تاقیبکاته‌وه. پۆژانیککی زۆر که‌ به‌ چاویلکه‌ په‌ش و جله‌ به‌ل‌ه‌ک و بالا‌ به‌رزه‌که‌یه‌وه‌ ده‌وه‌ستا و سه‌یری خه‌لکی ده‌کرد، سه‌یری هه‌یزه‌ بچوکه‌که‌ی خۆی ده‌کرد، خه‌یالی لای یه‌ک شت بوو، چۆن هه‌میشه‌ به‌هه‌یز بیت؟ چۆن ئالوگۆری دونیا له‌ ده‌سه‌لات و ترس و توانای که‌م نه‌که‌نه‌وه. پۆژیک جگه‌رچیبه‌ک پیگیگوت «کوڤم، گه‌ر خه‌لک زۆر وه‌ترسینی، پۆژی دی لێو ناترسن. ترس وه‌کی خوئی وایه، ئه‌بێ که‌م که‌م ویکه‌یته‌ خواردنۆ، گه‌ر زۆرت تیکر ئیتر وه‌که‌لک نامینێ و وه‌ که‌س ناخوړی». ئه‌و پۆژه‌ که‌ زانی نزار ئیدریس له‌ بیمارستان رایکردوه، به‌ پێچه‌وانه‌ی چاوه‌پوانی هه‌مووانه‌وه، شتیکی ئه‌وتۆی نه‌کرد. چووه‌ بیمارستان بۆ لای دکتۆر جه‌لال و له‌ ناوه‌راستی بیرۆکه‌یدا وه‌ستا و سلۆیکی به‌پرزانه‌ی کرد و به‌ هه‌منی ته‌وقه‌یه‌کی له‌گه‌ل دکتۆردا کرد و گوتی «ببوره‌ جه‌نابی دکتۆر به‌مجۆره‌ له‌ کاتیشته‌ ده‌گرم، هاتووم یه‌ک

شتت پيبلېم، من داننيام نزار ئيدريس به دهستي هه نديك كه سى ئيوه له خسته خانه هه لهاتووه، نه مه دووم جارىتى له من هه لدېت، به لام نامه ويت پيژ و حورمه تى دكتوره كان و خسته خانه كه بشكىت، له به رنه وه بريارمدا ئيجرائات نه كه م. هيچ شتيك نه ليم و نه كه م مایه ی نيگه رانى ئيوه بيت. بزانه نه وه نه مری حيزييش نييه، به لكو بريارى خومه». چون به تانيا و به هيمنى هاتبووه ژورئ، به هه مان شيوه، هاوري له گه ل دهنگى ته قى پؤستاله كانيدا له بیمارستان چوو دهري. جگه رچيه پيره كه ي هاوري پيگوتبوو «بو نه وه ي بييه يتو، ده بي وه زانى ده سالات هه ر تيگوت و تيوره نييه، هه ر قؤلوايان نييه، نه وي عالمه كه تيوه كا له وه ي ده روخستوو زورترت ها پئ.. هه ر كات چى و هه س وه كاروهينا، جا برا دواي نه وه به ده ردى هيچ ناخوى... حيكه تى حاكم هاله وا، به تووى كه م ده غلى زور بدرويئو».

له بير كردنه وه دوور دريژ و له توپه بوونه به رده وام و له دلته نكيه قووله كه ي خويدا، زوو گه يشته نه و جيگايه ي بروباكات ده سالات ده كريت ناميريكي فره كار و فره به ره م بيت... ده سالات نه وه يه تو خوت له زهت وه ربرگريت و نه وانى دى نازار بكيشن، به لام نه به جورىك له له زه تدا نوقمبيت بخنكييت، نه كويله كه ي ژير قاجيشت به جورىك نازار بده يت، بمرىت يا خود راپه ريت.

شه وان كه ده گه راپه وه بو لاي خوشكه كه ي، ده چوووه ژوو ره شه كه ي خوى، ده ستيك جلى خه وي له به رده كرد و به هيمنى، وه ك منداليكى نه خوش خوى له سه ر قه ره ويئه كه ي گرموله ده كرد. خوشكى هه موو شه ويك به هيمنى ده هات و به پوپه شمينيكي ره ش دايدة پؤشى. له گه ل هه موو مۇنى و بيده نگی و خراپيدا.. له گه ل هه موو تۆبه ته به رده وام و ترسناكه كانى توپه بييدا، له گه ل شت شكاندنه به رده وامه كانيدا، له گه ل بيزارى به رده واميدا، له گه ل نه وه ي منداله بچوكه كانى نه وي له دنيايه كى

ترسناکه وه ئالاندبوو، بەلام ئەو هیشتا وهک خوشکیکی دلسۆز و بێدەنگ خزمەتیدەکرد. دنیا بچکۆله و سنوردارهکەى لەو ژورره بچوکەى مالى خوشکیدا جودا بوو لە دۇنيای راستەقینەى خۆى لە دەرەوه، دۇنيای کەسێک بە دواى دەسەلاتیکى گەرەدا دەگەریت. لەو ژورره دا، لەو گەرەکه بچوک و کۆلانه سادە و تەسکەدا هەستى بە دوورکەوتنەوه یەکی گەرە لە خۆى دەکرد، ئەم دنیا ناچیز و هەزار و بيشکۆیه ئیتر دۇنيای ئەو نەبوو. من دەمناسى لیفتاننت لەو کەسانە نەبوو بتوانیت لە خۆى دووریکەوتنەوه. من لە زیندانى پسمامانەوه ئەو هەستەم لادروستبوو، کەسێکە بۆ شکۆیەکی گەرە دەگەریت. ئەو دەم زۆر گەنج بوو، توانای لە سەر هاتنە دەرەوه لە دیوارهکانى خودى خۆى گەرەتر بوو، بەلام دواى گەرەپانەوهى بۆ شار، دواى بوونى بە ئەندام لە حیزبى فاشیستەکاندا، توانای دوورکەوتنەوهى لە خۆى تا دەهات بچوک و بچوکتەر دەبوووه. خواستیکى گەرەوهى هەبوو هەمیشە دیاریت، هەمیشە لە پىزى هەرە بەهیزەکاندا بیت. کە لە جینگایە کدا دەشکا، بە پێچەوانەى هەر مۆفیکى دیکەوه پاشەکشەى نەدەکرد بۆ دواوه، بەلکو بە جۆریکی زیرەکانە، بە مەکرێکی بێۆینە و بە توانایەکی تەکنیکى بەرچاوهوه لە یاریکردندا هەنگاوێک دەچوو پێشنى... هەمیشە دەبویست ئەوه بیت کە خۆى دەیهویت و ئاواتى پێدەخوازیت. جاریکیان لە سەر گەمەیهکی دامە قسەم لەگەڵدا کرد «کە من دواى راپەرین زۆر خەیاڵم نابوو سەر». بێباکانە پێیگوتم «یاربێهێکی بێمانایە... چونکە داشەکان ناتوانن پەنگى خۆیان بگۆرن».

باوهپى وابوو تاکە یاریى راستەقینە لە دۇنيادا سیاسەتە، چونکە بەس لە سیاسەتدا مۆف دەتوانیت لە یەککاتدا لە دوو تیپى دوژمندا یاریبکات. بەلام ئەو دەم ژورره بچوکەکەى مالى خوشكى ئازارى دەدا، هەستیدەکرد دۇنيای خۆى لەوه گەرەترە لەم ژورره بچوکەى مەهتابدا جینگای بێتەوه، هەلبەت شوینى دیکەى لە خەیاڵ بوو، بەلام بەر لە هەر شت بیری

له ئەمان و دڵنیاویی دەکرده‌وه. ده‌یتوانی له «فەرغ» یان له ئوتیلێک بخه‌ویت، به‌لام ئەوانه‌ش له‌گه‌ڵ خه‌ونه‌کانیدا نه‌ده‌گونجان. دروست نازانم که‌ی، به‌لام ساتیک له‌ ساته‌کان بپاریدایبوو چیژ له‌ ده‌سه‌لات ببینیت. له‌ سه‌رده‌می پسه‌ماندا گه‌وره‌ترین چیژی ئه‌وه‌ بوو، هه‌سته‌تکات له‌شی به‌که‌یه‌که‌ی زیندانیه‌کان مو‌لکی ئه‌ون، ئەوانه‌ی ده‌بوونه‌ دیلی ئه‌و وه‌ک شتیکی تایبه‌تی خۆی سه‌یریده‌کردن، ئیستا زۆر شتی دیکه‌شی وه‌ک مو‌لکی تایبه‌تی خۆی سه‌یریده‌کرد. پۆزانیک که‌ به‌ خۆی و مه‌فرزه‌که‌یه‌وه به‌ کۆلانه‌کاندا ده‌پۆشت، وایه‌زانی ئه‌و شه‌قام و کۆلانه‌ مو‌لکدارێکیان نییه‌ ئه‌و نه‌بی‌ت. کئ مو‌لکداری راسته‌قینه‌یانه؟ سوپا و ئه‌فسه‌ره‌کانی که‌ وه‌ک حوشتی گیژ له‌ پایگا‌کانی خۆیاندا خه‌وتوون؟ شاره‌وانی؟ که‌ به‌پۆه‌به‌ره‌که‌ی له‌ به‌رده‌م هه‌ر پۆلیستیکی عه‌ره‌بدا می‌زده‌کات به‌ خۆیدا. پارێزگار؟ که‌ هه‌رگیز جارێکیش ئه‌م کوچه‌ و گه‌ره‌کانه‌ی نه‌بینیوه. بۆ ئه‌وه‌ی دڵنیا‌ییت که‌ ئه‌م شاره‌ مو‌لکی خۆیه‌تی، ئه‌م کوچانه‌ جگه‌ له‌و خاوه‌نداریکی دییان نییه‌، هه‌ندێجار مه‌فرزه‌که‌ی خۆی له‌ ئوتومبیله‌که‌ داده‌گرت و به‌پس به‌ خۆی و چه‌کداره‌کانیه‌وه به‌ کۆلانه‌کاندا ده‌گه‌پا. هه‌ندێجار ڕیکه‌وتیده‌کرد له‌ ده‌رگای مائی خه‌لکی ده‌دا و به‌ ئه‌ده‌به‌وه داوی ئاوی بۆ خۆی و هاوڕێکانی ده‌کرد، ڕقیکی تایبه‌تی له‌و گه‌نجانه‌بوو که‌ بۆ کچه‌بازی ده‌سوپانه‌وه. مه‌به‌ستیکی نه‌بوو ئه‌خلاقی که‌س بپارێزیت، به‌لام نه‌ده‌بوو که‌س بوونی لیفتانته‌ له‌بیریکات. ئه‌و کات هه‌شتا خاوه‌نی زیندانی خۆی نه‌بوو، به‌عسیه‌یه‌کان بواریان نه‌ده‌دا بچیته‌ ژووره‌کانی ته‌حقیق و ژێرزه‌مینه‌ تاریکه‌کانی ده‌رگای ئاسایش، ده‌یزانی له‌م سه‌رجادانه‌ زیاتر جیگایه‌کی نییه‌ تێیدا هه‌یزی خۆی تاقیبکاته‌وه. وه‌ک هه‌ر دلیکی پڕ فریو و مه‌کریاز، له‌و نیچیرانه‌وه ده‌ستی پێکرد که‌ هه‌مووان به‌ نه‌فره‌تیانده‌که‌ن «مێبازه‌کان»، دواتریش «سه‌رخۆش و کحولیه‌کان». که‌ مه‌فرزه‌که‌ی ده‌سوپانه‌وه به‌رده‌وام ده‌یگوت ده‌یه‌و‌یت ئه‌و پیاو و گه‌نجان به‌ترسینیت

که شهره‌فی خه‌لکی شاره‌که به هند وهرناگرن. هه‌ندیچار که گهنجانی ده‌پشکنی، پتر بۆ نامه‌ی دل‌داری ده‌گه‌را نه‌وه‌ک بۆ کتیبی سیاسی. سالانیک دواتر له‌ئه‌لبومیکه‌ی گه‌وره‌دا هه‌موو ئه‌و نامه‌ی دل‌داریانه‌ی پیشاندام که له‌و سه‌رده‌مه‌دا له‌گهنجانی سه‌ندبوو. ئه‌و ئه‌لبومه‌ی به‌یه‌کێک له‌شته‌گرنگه‌کانی ژبانی خۆی ده‌زانی. دیاره‌مه‌فره‌زه‌که‌ی خۆی پرپوو له‌گهنجی چاویاز و به‌ده‌ردی ژن ئالوده، به‌لام تا له‌گه‌ل ئه‌ودا بوونایه‌ ده‌بوو هه‌موو پێوره‌سمیکه‌ی عورف و ئه‌خلاق په‌چاویکه‌ن. گه‌رچی خه‌لک پقیان له‌جله‌ سه‌ربازیه‌کانیان بوو، به‌لام ئه‌وه‌ی لیفیتانت ژنبازه‌کانی ده‌رده‌کرد و سه‌رخۆشه‌کانی سزا ده‌دا، جیگای ستایشی ئه‌و پیاوانه‌ بوو که دین و ئابروویان لا موقه‌ده‌س بوو. شه‌ره‌فه‌رستان و ئابرووپاریزان و پیاوانی سوننه‌تی ستایشیانده‌کرد. جوانی خۆشی هۆیه‌ک بوو هه‌ندیک ژن سه‌سه‌ختانه‌ به‌رگری لێکه‌ن. هه‌تا هه‌ندیک پێیانوابوو ئه‌وه‌ی لیفیتانت ده‌یکات و له‌گه‌ل به‌عسییه‌کان کارده‌کات، ته‌نیا پێگا و باشتین پێگایه‌ میلیله‌ته‌که‌ سه‌رله‌به‌ر نه‌فه‌وتیت و به‌ره‌و باشوور پانه‌گوێزریت. دواچار لیفیتانت که‌سیک بوو ده‌یتوانی له‌ نێوان وینه‌ی «به‌هیزکی به‌پێز» و «به‌هیزکی درنده‌ و ترسناک» دا جۆلانیکات.

له‌چهند مانگی دوا‌ی هه‌ره‌سی سالی‌هه‌فتاوپێنجدا، سه‌ره‌تا‌کانی ئه‌و کینه‌ قووله‌ی به‌رامبه‌ر مارکسییه‌کان و کتیه‌کانیان تیا‌ده‌رکه‌وت... ئه‌و سه‌رده‌میکیش که‌ زۆر گه‌نج بوو، کاتیک چووه‌ ناو پریزه‌کانی پارتی دیموکراته‌وه‌ تا خۆی وه‌ک سه‌ربازکی بارزانی تۆماربکات، پقی گه‌وره‌ی له‌ شیوعیه‌کان بوو. ژبانی سیاسی خۆی له‌و جیگایه‌وه‌ ده‌ست پێک‌ده‌بوو، بچێته‌ لاوانی حیزبه‌وه‌ و نێواران به‌ گروپ ده‌رچن بۆ راوانان و لێدانی ئه‌م شیوعیه‌ خائینانه‌. ئیستا که‌ بیر له‌و پۆزگارانه‌ ده‌کاته‌وه‌، گالته‌ی به‌ وشه‌ی خیانته‌ دیت، به‌لام هه‌ر وه‌ک جاران پقی له‌ شیوعیه‌کانه‌. له‌ سه‌ره‌تای هه‌فتا‌کانه‌وه‌ که‌ وه‌ک پێشمه‌رگه‌ چووه‌

شاخ، به‌و رقه‌وه چوو که ئەم لینینیستانه گه‌وره‌ترین دوژمنی ئەون. نا لیفیتانت دوژمنانی خەڵک و مروّفایه‌تی لا گرنگ نه‌بوو، ته‌نیا دوژمنی تایبه‌تی خۆی ده‌ناسی. هه‌موو شتیگ و هه‌موو که‌سیگ ده‌بوو سه‌ره‌تا بینه‌ دوژمنی شه‌خسی خۆی تا بتوانی‌ت وه‌ک دوژمن سه‌یریانبکات. شیوعیه‌کان هه‌میشه‌ دوژمنی تایبه‌تی ئەو بوون. له‌دوای به‌هاری غه‌مگینی هه‌فتاوپینج که هه‌موو شتیگ پوو له‌ کۆتایی دیاریوو، ئەو مه‌ترسی مارکسییه‌کانی له‌ دووره‌وه‌ بۆنده‌کرد. له‌گه‌ڵ ره‌فیه‌که‌کانیدا له‌ حیزیدا که کۆده‌بووه‌وه، ته‌نیا چاوی له‌ سه‌ر شیوعیه‌کان بوو. له‌و سه‌رده‌مه‌شه‌وه رقیکی تایبه‌تی له‌ کتیب و نوسه‌ران هه‌ستا و تا ئەمه‌رۆش ئەو رقه‌ له‌ دایدا زیندوو و وه‌کو خۆی ده‌ژی... رقی لیفیتانت له‌ شیوعیه‌کان وایکرد مه‌فرزه‌ تایبه‌تییه‌کانی فیری گه‌ران به‌دوای کتیبدا بکات، سه‌ره‌تا به‌ر له‌وه‌ی مارکسییه‌کان بینه‌ پێشه‌نگی شه‌رکه‌ران دژی ده‌وڵه‌ت، ده‌چوو هه‌ر مالیک گه‌ر کتیبی مارکسییان هه‌بایه‌ به‌ پزێنکی زۆره‌وه له‌ کتیبخانه‌که‌ ده‌ریده‌هێنان و ده‌بیردن و دواتر ده‌یسووتاندن. سه‌ره‌تا نه‌مانبیس‌توو که خەڵک له‌ سه‌ر کتیب نازاریات، به‌لام سالانی دواتر، پۆژ دوا‌ی پۆژ پتر رقی له‌ کتیب ده‌بوو. پتر نازاری ئەوانه‌ی ده‌دا که کتیبی پێده‌گرتن. هه‌ر ئەو رقه‌شی گه‌یاندی به‌ یه‌کیک له‌ ناو‌ته‌ گه‌وره‌کانی که دۆزینه‌وه‌ی نزار بوو. ئەو رقه‌ی وایده‌کرد له‌ هه‌ر شتیگ زیاتر رقی له‌ کتیبفرۆشان بێت. لای لیفیتانت کتیبفرۆشان بوونه‌وه‌ریکی ترسناک بوون، مروّف به‌دروستی نازانی‌ت سه‌ر به‌ چ دونیایه‌کن، نایا سه‌ر به‌ دونیای بازارن یاخود سه‌ر به‌ دونیای کتیبخوین و پۆشنفیکرانن، کاسبیکن وه‌ک هه‌ر کاسبیکی دیکه‌ یان خه‌لکی زانسته‌بازن و به‌شیکن له‌ پلانیکی گه‌ردونی بۆ سه‌رخستنی زانسته‌په‌روه‌ران به‌ سه‌ر که‌سانی وه‌ک ئەودا، ئاخۆ نوینه‌ری پاره‌ن له‌ دونیای وشه‌دا، یان نوینه‌ری وشه‌ن له‌ دونیای پاره‌دا؟ لیفیتانت نه‌یده‌توانی وه‌لامی ته‌واوی ئەو پرسیارانه

بداتەو، بەلام گومانى لە ھەموويان ھەبوو. گومانى لە و نىگايانەيان بوو
 كە لە ژۆر چاويلكەو ھە لىياندەگرت، بينىنى دەست و پەفتار و جولەيان
 كاتىك نزيك پەفەكان بۆ كتيبيك دەگەپان نىگە رانياندا ھەبوو. دەيزانى
 كتيبفرۆشان خۆشيان كە سانىگن باوھ پىيان بە خوینەر، بە نوسەر،
 بە كتيبفرۆشانی تر نىيە، ھەمىشەش لە شەپىكى نەينىدان لەگەڵ
 ھەمووياندا. لەو زەمەنەو ھەستىكرد بۆنى كتيب نەفرىن و تورەبىيەكى
 تايبەتى تيا دروستدەكات، ترسى شتىك كە ناگىرىت، كۆنترۆل ناگىرىت،
 ناخىتە ژۆر دەسەلاتى ئەو ھەو. كتيب ھەك شتىك گەر بشسووتىت
 نامىت. ھەندىجار كە لە سەر سوچەكاندا دەو ھەستا فەتازياكانى بەرھە
 ئەو ھەيان دەبرد، بىر لە ھاوپەيمانىيەكى گەورە بكاتەو، لە دامەزاندنى
 تۆپىك لە سەرتاسەرى زەویدا لە دوژمنانى كتيب، كە سانىكى ئازا كە
 ھەموو چاپخانەكانى دونيا بسووتىنن و خەلك لەم تاعوونە ترسناكە
 پزگارىكەن كە ناوى كتيبە. لە كۆتايى پايىزى سالى ھەفتاوپىنجدا
 ئىوارەبەكى ژۆر سارد، بۆ يەكەمجار چوو چاپخانەى «مىكو»، ئەو
 چاپخانە بچوكەى دەگووترا نوسەرانى تىدا كۆدەبنەو. بە قىافەبەكى
 سەربازى تەواو ھەو لەوئى دانىشت. چا لە سەر چا داوايدەكرد و ھىچ
 شتىكى نەدەكرد، دەيزانى ھەموو بەترس و گومانەو سەبىدەكەن،
 دەيزانى يەك يەك ھەلدەستن و دەپۆن. ھەستىكرد دەتوانىت بە بۆن ئەو
 كەسانە بناسىتەو كە سەروكارىان لەگەڵ كتيبدا ھەيە. بە پىچەوانەى
 ھەر مۆفتىكى دىكەو كە كتيبيك دەگرن بە دەستيانەو و يەكەمجار
 سەبىر بەرگەكەى و ناوئىشانەكەى و فەھرەستەكەى دەكەن، ئەو ھەر
 كتيبيكى دەگرت بە دەستىيەو يەكەمجار بۆنیدەكرد. تەنبا بۆنى كتيب
 سەرنجى پادەكيشا... بۆنى دونيايەكى لىدەھات كە دونياى ئەو نىيە،
 سەرزەمىنىكى دوور، ئادەمىزادانىك بە ھىزى ئەو پاوناكرىن. يەكەم نوسەر
 لە ژيانىدا بىگىرىت، لە بەردەم چاپخانەى مىكو دا بوو، لە بەرئەو نەبىگرت

که شتیکی تایبه‌تی کردبیت، به‌لکو له به‌رئه‌وه‌ی بۆنی کتیبی لیده‌هات. نه‌وکات هه‌ر که‌سیکی بگرتبایه ده‌بوو ته‌سلیمی ئاسایشه عه‌ره‌به‌کانی مودیرییه‌تی بکات، نه‌وانه‌ی بیهۆیه‌کی دیاریکراو ده‌بگرتن و نه‌یده‌ویست بیانداته ده‌ست ئاسایش، ته‌نیا چهند سه‌عاتیک له ژووره‌که‌ی خۆی له بنکه‌ی سه‌ره‌کی فه‌رع گلبده‌دانه‌وه. نه‌و پۆژه به‌هه‌موو هیزی خۆی له‌و نوسه‌ره‌گه‌نجه‌ی دا، له‌شتیکی باریک و بچوکی پتوه‌بوو، له‌وجۆره‌جسته شل و لاوازانه‌ی زوو ده‌پلیشینه‌وه، ته‌نیا ویستی بزانیته‌ئهم نوسه‌رانه چ جۆره مه‌خلوقاتیکن، هه‌ستیکرد بوونه‌وه‌ری هه‌لوه‌شاون، له‌شیان لاواز، توانایان که‌م، هیزیان له‌نزمترین ئاستدایه. به‌خۆی گووت له‌شیان هیچ نییه، ده‌توانیت به‌ئاسانی بیانگریته، نه‌وه‌ک به‌هی‌زنین به‌لکو ترساو، گرینۆک، به‌رگه‌نه‌گرن. له‌گه‌ل کینه‌یدا به‌رامبه‌ر نوسه‌ران، هه‌ستی به‌جۆریک سۆز و به‌زه‌یی سه‌ره‌تایی له‌گه‌ل نه‌م گه‌نجه‌بچوک و تیکشکاوه‌دا کرد که هیتشتا نه‌یده‌زانی بۆ گه‌راوه. هه‌ر یه‌که‌مجار که نه‌و گه‌نجه‌ی بینی تیگه‌یشت نوسه‌ران قفلێکیان هه‌یه به‌چه‌کوش ناشکیت، قفلێکی گه‌وره و تایبه‌تییه، ته‌نیا به‌کلیل ده‌کریته‌وه، کلیلی زۆر تایبه‌ته. که نوسه‌ره‌که‌ی به‌ردا، هه‌ستیکرد تا کتیب زیاتر بلأوبیته‌وه، نه‌و زیاتر ده‌که‌ویتته جیهانیکی نه‌ناسراو و غه‌ریبه‌وه. وایده‌زانی کتیب ته‌نیا شتیکه گه‌ر نه‌شبیت، ژیان وه‌کو خۆی ده‌پروات. به‌لام بیهۆیه‌کی دیاریکراو نه‌وه‌نده‌ی رقی له‌کتیبفرۆشان بوو، رقی له‌نوسه‌ران نه‌بوو.

پۆژ دوا‌ی پۆژ زیاتر بۆمان ده‌رکه‌وت که که‌سێکه ده‌شیت بکپردریت. ده‌شیت پاره وه‌ریگریته و هه‌ر شتیکت بویت نه‌نجامی بدات. یه‌که‌م که‌س لیفتانته‌ی کپی، می‌ردیکی نا‌ئومیدی گونده‌کی بوو که ده‌یزانی ژنه‌که‌ی ژیر به‌ژیر له‌گه‌ل گه‌نجیکدا په‌یوه‌ندی هه‌یه، کابرا نه‌یده‌یست ژنه‌که‌ی له‌ده‌ست بچیت و ده‌شیویست هه‌تیوه‌که‌ی له‌کۆلبیته‌وه. پۆژیکیان بیستی

ليفيئانت دوزمنى ئافره تىبازان و كتيبفرۆشانه، چووه بېردەمى و گووتى «جەنابى مولازم، ئەو گەرەكەي ئىمە بە دەست ھەتيمە دەم پووتىكەو ھە داد و بېدادىتى... فېرپەگولەيەكە، عەيب نەبى ھەر بە قەد بىنە مۆمىك دەبىت و نابىت، ژنى ئەم دەگرىت سوارى دەبىت، ژنى ئەو دەگرىت سوارى دەبىت، تۆ عىلاجىكمان نەكەيت، مەحفبووينۆ». دواى سەعاتىك قسە و سەودا، ليفيئانت تىيگە ياند گەر كارىكى و ھا بکات، بەرابەرى شتى دەوېت. دەبىت بلۆم يەكەم بېرە پارە كە ليفيئانت و ھېگرت، لە پشت تاكسىيەكى نوک درىژى ئەو زەمانەو ھەبو، لە گەرچە كۆنىكدا، لە ناو بۆنى بەنزىنى پڑاو و پەنگى گرىسى خەستدا. پارەكە ھەشتا دىنار ھەبو، كە بۆ ئەو دەم بە كەم ھېساب نەدەكرا. لە ھۆى ئەو ھەدا ليفيئانت ئەو گەنجەي گرت و بە تۆمەتى دىزىکردن رادەستى پۆلىسى كرد و تىشىگە ياند گەر بگەرپتەو ھە بۆ كارى و ھا، بە كەتەرىك ھەم جووتە گوونى و ھەم دوو گووى دەبېرىت و دەيخانە زەرفىكى ناپلۆن و بۆ يارى ھەوالە دەكات. بەلام ئەو ھە سەرھەتاي كە ئەكەبوونى سامانەكانى ليفيئانت ھەبو، سەرھەتاي سەرھەتا ھەبو.

ھۆشەنگى بولبوليار و گەرانى بە دواى ماناي فرېشتهدا

ھۆشەنگى بولبوليار چ شتىك لە چىرۆكى مەھدائىل تىنەگەيشت. بۆ پۆژى دواى كە چوو بۆ زانكۆ، بە شەرمىكەو كە شەرمى كە سىكە خىانەت لە بىروباو ھەكانى خۆى بکات، بە دەفتەر و كتيبى وانەكانىيەو، چوو بۆ لای «دكتۆر نەزمى» مامۆستاي ئەدەبىيات. پىرىك كە دەمى سالا سەرقالى ئەدەبىياتى دونىايە، پياوئىكى زانا كە تەواوى زانستەكەي لە وانەكانىدا دەخاتەكار، ھەم سىحرىك لە شىتووزى قسە و ھەم قوولبىيەك

له زانستیدا هه‌یه که هه‌میشه مایه‌ی سه‌رسامی خویندکاره‌کانی بووه . دکتۆر پیشیکی سپی هه‌بوو، کلێته‌یه‌کی سپی گه‌وره‌شی ده‌کرده سه‌ر، به‌ خۆی و له‌شه‌ گه‌وره و نوشتانه‌وه و چاویلکه زۆر گه‌وره‌کانییه‌وه له پادشایه‌ک ده‌چوو پێگای عه‌رشێ لێتیکچوو بیت و به‌ هه‌له‌ خۆی کرد بیت به‌ جێگایه‌کی گشتیدا . کاتی‌ک بولبولیار چووه ژووری به‌ گومانیکه‌وه سه‌یری کرد، دکتۆر له‌وانه نه‌بوو که یفی به‌ کۆمۆنیسته‌کان بیت، بولبولیاریش له‌ ده‌رسدا هه‌ر کات قسه‌ی بگرایه، وه‌ک ئه‌و کۆمۆنیستانه پرسیار و گه‌توگۆی ده‌کرد که دکتۆر له‌ دله‌وه حه‌زی به‌ چاره‌یان نه‌بوو . جاری‌ک له‌ وانهدا پێیگوت «ئه‌ده‌بیات پۆچی فه‌رده‌کان و مرۆفه‌کانی تێدایه، نه‌وه‌ک پۆچی چینی‌ک یان نه‌ته‌وه‌یه‌ک، پۆچی مرۆف به‌ ته‌نیا له‌ هه‌موو ئه‌وانه گه‌وره‌تره» . که بولبولیار ده‌رکه‌وت زانی هاتنی په‌یوه‌ند به‌ وانه‌کانه‌وه نییه، هه‌ر کات خویندکاری‌ک شتیکی تایبه‌تی ببوایه به‌ چاویدا ده‌یزانی . له‌وه‌یه‌ر بولبولیار دوو جاری دی چوو بووه ته‌ک دکتۆر و پرسیارێ هه‌ندی‌ک کتیب و تی‌کستی لێ‌کردبوو . دکتۆر نه‌زمی بیته‌وه‌ی له‌ جێگای خۆی بجولیت پێیگوت «ها هۆشه‌نگ، خزمه‌تیک هه‌یه به‌ من بکریت» . بولبولیار بێ هیچ پێشه‌کیه‌ک گوتی «دکتۆر من پرسیاریکم هه‌یه، پاسنه‌وخۆ په‌یوه‌ندی به‌ ئه‌ده‌بیاته‌وه نییه، به‌لام له‌وانه‌یه تۆ بتوانیت یارمه‌تیم بده‌یت» . دکتۆر به‌ده‌م کۆکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک کتیب و کاغه‌زی سه‌ر میژه‌که‌وه، بیته‌وه‌ی سه‌ر به‌رزیکاته‌وه، گوتی «بیژه ... بیژه بزانه‌م چی ده‌پرسیت؟» . بولبولیار تفیکی بچوکی قووتدا و وه‌ک ئه‌وه‌ی دلنیا بیت که پرسیاره‌که‌ی زۆر گه‌مزانیه، سه‌ری دانه‌واند و گوتی «دکتۆر ده‌مه‌وێت بزانه‌م ... فریشته چۆن دین بو سه‌ر زه‌وی؟» . دکتۆر که‌میک سه‌ری خوراند و هه‌ستایه سه‌رپێ، بالایه‌کی سه‌یر به‌رزی هه‌بوو، که له‌ هه‌ر شوینیکدا ده‌وه‌ستا به‌رله‌وه‌ی به‌ کاریزمای زانست و به‌ سیبه‌ری مه‌عریفه‌تی جێگا که پرېکات، به‌و قیافه‌ته گه‌وره‌یه‌ی شوینه‌که‌ی

داگیرده‌کرد، له‌گه‌ل ئه‌و زلی و گه‌وره‌بیه‌دا، گه‌ر بیویستایه دلی زۆر نه‌رم و خنده‌ی گه‌لیک پر میهر بوو. دوو ده‌ستی زۆر زلی هه‌بوو، هه‌ر کتیبیک چهند گه‌وره‌بایه که ده‌که‌وته ده‌ستی بچوک ده‌ینواند، له‌ زستاناندا که خۆی له‌ پالتۆیه‌کی توکنی سپیدا ده‌شارده‌وه، به‌ خۆی و چه‌تریکه‌وه خۆی ده‌کرد به‌ زانکۆدا، له‌و پیاوانه‌ ده‌چوو که بینهر له‌ فیلمه‌کاندا له‌گه‌ل گالیسکه‌ی سه‌گکێشدا له‌ زه‌مه‌ری به‌فر و گێژه‌لۆکه‌ی قایمدا ده‌یانبینیت. هاوینانیش کراسه‌کانی هه‌میشه‌ سپی بوون، تووکیکی چری سپی له‌ سه‌ر سنگی ده‌هاته‌ده‌ری، که هه‌چ که‌سێک نه‌یده‌توانی پاکی و خسوسیه‌تی نه‌بینیت، له‌بری کلێته‌ گه‌وره‌که‌ی کاسکیتییکی سپی له‌ سه‌ر ده‌کرد، که ده‌م و ده‌ست روخساری خانه‌دانیککی ئه‌وروپی ده‌دایه که به‌پۆیه‌ به‌و مه‌یدانیککی گۆلف. ئه‌و پۆژه که بولبولیار پرساری لیکرد راسته و راست گووتی «ها، که‌سێکی ماددی وه‌ک تۆ، که له‌قسه‌ندا پێده‌چیت باوه‌رت به‌ غه‌یبیات نه‌بیت، بۆ له‌ جه‌وابی وه‌ها ده‌گه‌ریت؟». بولبولیار بێته‌وه‌ی ئه‌مه‌سه‌ره و سه‌ر بکات گووتی «ناخه‌ر به‌کیکیانم بینیه‌وه، دکتۆر به‌ راستیمه، من فریشته‌به‌کم بینیه‌وه». به‌ که‌میک نیگه‌رانیه‌وه سه‌یریکرد «ئه‌ی بۆ نه‌تپرسی له‌ کوێوه هاتوویت؟ بۆ هاتوویت کاتی من ده‌گریت. ئه‌وه‌نده کاتم هه‌یه؟. عه‌جابه‌، تۆ جه‌نابی فریشته له‌ به‌رده‌متدا بووه و نه‌تپرسیوه، ئیستا من چیت بۆ بکه‌م». بولبولیار گووتی «نا ده‌مه‌ویت دنیابم، پیاویکی له‌ تۆ زیره‌کتر نانا‌سم. ده‌مه‌ویت بزانه‌م تۆ ده‌لێیت فریشته هه‌یه یاخود نا؟». دکتۆر گه‌رایه‌وه سه‌ر جیگا‌که‌ی خۆی و گووتی «سه‌یرکه هۆشه‌نگ کوپری خۆم، به‌شه‌ر... ها... به‌شه‌ر... له‌ به‌که‌م ساته‌وه که حیکایه‌تی دروستکردوه تا ئیستا باس له‌ فریشته ده‌کات، ئه‌وه‌ته‌ی مرۆف هه‌یه هه‌ر باس له‌ فریشته ده‌کات، نیگاریان ده‌کیشیت، فیلمیان لیدروسته‌کات، ناوی جیا‌وزیان لیده‌نیت، ره‌ش و سپیان لیده‌تاشیت. به‌لام هه‌موویان چی‌رۆکن...

كەس نەبوو، تا ئىستا بيانىنىت. تۆ پىدەچىت شەو باش نەخەوتىت، پىم بلى تۆ كورە مەلاو شت نىت؟ تۆچ دەردتە، ئەمىرۆ لە پۇلدا ھەر ۋەك پۇژان دانىشتىبووت، عەيىت نەبوو». «دكتور بە راستە دەمەوئىت بزانم تۆ باوهرت بە فرىشتە ھەيە يان نا». دكتور لە پرىكدا دەنگى نزمكردەو، ۋ گوتى «بۆ وادەزانىت، من دەتوانم ۋەلامى پرسىارى ۋا بزانم... من قەت بە ياوهرى فرىشتان بىنىو. منت بىنىو، لەگەل فرىشتەيەكدا پىاسەبەكەم». «نا دكتور، تۆ كىتېخونىكى شارەزائىت، تۆ دونيا ناسىت. خۆت ھەموو جارىك نالىت، مامۇستا شتىكە ۋ دونياناس شتىكى ترە؟ نالىت مامۇستا پلەيەكى بچوك بچوكى ناو دونىاي ماریفەت ۋ زائىنە. ھەموو جارى لە پۇلدا ۋانالىت؟ لەبەر ئەو ھەنابى دكتور تۆ خۆت شتىك لە مامۇستا زياترئىت، لە ئەدەبىياتدا شارەزائىت، دونىادىدەيت، لە بەرئەو». دكتور دەستە گەرەكانى بە ئەسپايى پراوھشان ۋ بەشتىك لە نىگەرانىيەو، گوتى «باشە... باشە... باش تىگەيشتم. گويىگرە ھۆشەنگ. من نازانم تۆ چەند پاستدەكەيت يان درۆ. نازانم، بەلام ھەرچىبەك بىت ئەو پرسىارە لە ھىچ مامۇستايەكى ترى ئەم زانكۆيە مەكە، لە ھىچ مامۇستايەكى تر». «دلىنابە دكتور ناتوانم بىگىرپمەو». ئىنجا بە ئەسپايى، بەلام نارەحەت ۋ شپرزە گوتى «ۋەرە دەرى... عەزىزم... ۋەرە دەرى، بزانم چىرۆكەكەت چىيە». دكتور نەزى ھەر كات بىويستبايە بە يەكك بلى زانبارىيەكم پىلئى، شتىكم بۆ ئاشكرابەك، دەيگوت «ۋەرە دەرى، دەي ۋەرە دەرى».

بولبوليار چىرۆكى ھەر دوو يەكتر بىنىنەكەي خۆي لەگەل مەھدائىلى فرىشتەدا لە نوکەو، بۆ گىرپايەو، بىئەوھى ھىچ وردەكارىيەك ۋ تىبىنىيەك ۋ سەرنجىكى خۆشى فرامۇشېكات. كە تەواوېو، پىدەچوو دكتور تەواو ماندووبوويىت، ۋەھا دياربوو كە گويگرتن عارەقەيەكى

په‌شی پئده‌ردابیت، به جوریک ماندوو ده‌رکه‌وت پئشتر بولبولیار به‌و چه‌شنه نه‌یدیوو. چیرۆکه‌که تایه‌کی گه‌رمی له دکتۆر نه‌زمی هینابوو، که ئیستا زوو زوو به ده‌سته‌سریکی قوماش عاره‌قه‌ی نیوان په‌نجه و سه‌ر له‌پی ده‌ستی ده‌سپی. دوایی که بولبولیار ته‌واو بوو، گووتی «بولبولیار، نه‌وه‌ی ده‌یگی‌پته‌وه چیرۆکیکی سه‌یره» به زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی تاله‌وه پالیدایه‌وه و وه‌ک یه‌کیک بیه‌ویت له سه‌ره‌مه‌رگدا نه‌ینیه‌کی گه‌ره بدرکینیت گووتی «من به دریزایی زیانم باوه‌رم به خوا نه‌بووه، باوه‌رم به شه‌یتان نه‌بووه، به‌لام باوه‌رم به فریشته‌ه‌بووه». هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا و گووتی «له‌وانه‌یه‌ خودا چۆن ده‌سته‌برداری ئیمه‌ بووه، ده‌سته‌برداری نه‌وانیش بوویت... یان... په‌نگه‌ ته‌واوی زیان، ته‌واوی شته‌کان به پی‌ی ریسا و یاسایه‌ک برۆن که ئیمه‌ نایانزاین. به‌لام پیمبلی، به‌راستی مه‌هدائیلی فریشته‌باسی نه‌خۆشی فریشته‌کانی کرد، به‌راستی؟». «به‌راستی دکتۆر». «بولبولیار، منیش وه‌ک تۆ له هیچ تیناگه‌م. سه‌دان چیرۆکم له سه‌ر فریشته‌کان بیستوو، ئینسان تا ئیستا فریشته‌ی وه‌ک بالداریکی خودایی و ئاسمانی بینیه‌... هه‌موو چیرۆکه‌کان وه‌ک پۆسته‌چی خودا له مه‌له‌ک ده‌پوانن. مه‌سه‌له‌که نه‌وه‌ نییه‌ نه‌وان له چ شیوه‌ و هه‌یه‌تیکدا ده‌رده‌که‌ون، هه‌لبه‌ت هه‌موو مه‌خلوقاته‌ غه‌یبیه‌کان، هه‌موو نه‌وانه‌ی فه‌نتازیای مرۆف دوستیکردون، ده‌توانن به‌هر پوخساریک ده‌ریکه‌ون که ده‌یانه‌ویت، هه‌تا شه‌یتانیش ده‌توانیت به‌چ پوخساریک ده‌ریکه‌ویت که خۆی ده‌یه‌ویت. میتامۆرفۆس، نه‌وه‌ له‌گه‌ل له‌دایکبوونی فه‌نتازیدا له‌دایکبووه... میتامۆرفۆس... نه‌وه‌ بخه‌ره‌ نه‌ولاوه، گرنگ نییه‌ که مه‌هدائیل له‌ پی‌اوی بازار یان ئاسنگه‌ر یان هه‌لاج ده‌چیت، گرنگ نه‌وه‌یه‌ که بئناگایه‌ له‌ خودا. که به‌ستراوه‌ به‌زه‌وییه‌وه، که په‌یوه‌ندی به‌ ئاسمانه‌وه‌ نه‌ماوه. نه‌وه‌ زۆر من سه‌رسامه‌کات. بوه‌سته، بوه‌سته ئینسان زۆرچار باسی له‌ خۆی وه‌ک

فریشته‌به‌کی که‌وتوو کردوه، وه‌ک فریشته‌به‌ک که به مه‌به‌ست خوی له پهل‌ه‌تدا نوقمده‌کات. به‌لام کئی خوی به فریشته نازانیت؟ ... کئی خوی به فریشته نازانیت؟ ... ه‌تا به‌دترین ئینسانیش ساتی ه‌به‌بووه له دل‌ه‌وه باوه‌ری و‌ابووه که فریشته‌به. به جوریک له جوره‌کان ه‌موو فریشته‌ین، به‌لام پرسیاره‌که نه‌وه‌به نه‌م مه‌هدائیل‌ه‌ی تو به دوا‌ی چیدا ده‌گه‌ریت، بو خوی پیشانی تو ده‌دات. تو کئیت؟ هوشه‌نگی بولبولیار تو کئیت؟». بولبولیار گووتی «نازانم وه‌لام‌تبده‌مه‌وه. مه‌هدائیل نه‌وه‌نده‌ش باوه‌ری به من نییه، له راستیدا باوه‌ری به که‌س نییه. وه‌ک نه‌وه‌ی بترسیت». دکتور به سه‌رسامیبه‌وه سه‌بیرکرده‌وه و ه‌ستا و به ده‌ست ناماره‌شی بو بولبولیارکرد که ه‌ستیت گووتی «بولبولیار باوه‌رت پنده‌که‌م. به‌لام کئی چوزانیت، په‌نگه نه‌وه نه‌خوشیبه‌گه‌وره‌که‌ی بیت، دوور نییه و‌ابیت، دوور نییه نه‌وه ده‌رده‌که‌ی بیت که له من و تو ده‌ترسیت، له ئینسان سلده‌کاته‌وه. گوئیگره نه‌مه لی‌ره باس ناکریت. ئیره زانکویه، شویتنی نه‌مجوره خورافاتانه نییه، سبه‌ی شه‌و وه‌ره بو مال‌ه‌وه بو لام ... سبه‌ی شه‌و».

له‌گه‌ل بولبولیاردا تا به‌رده‌رگای ژوره‌که‌ی رۆی. پیشتر کاری وه‌های له‌گه‌ل هیچ که‌سدا نه‌کردبوو. دکتور گه‌رچی لای خویندکاره‌کان خوشه‌ویست بوو، به‌لام ه‌ه‌ر کات یه‌کئیکیان ده‌هاتنه به‌رده‌می نه‌وه‌ی بیرنه‌ده‌چوو که نه‌م مامۆستایه، که سنووریک و دیواریک ه‌یه خویندکار نابیت بی‌پریت. پیشتر له ه‌ه‌ر زانکویه‌ک بو‌وبیت، ه‌ه‌ر جاریک دیواره‌کانی ه‌ه‌ل‌گرتبیت، قوتابی کیشه‌به‌کیان بو سازانده، ئیسته له می‌زه وازی له‌وه هیناوه. به‌لام چیرۆکه‌که‌ی بولبولیار، دکتور نه‌زمی له ناخه‌وه تیکدا. بو شه‌وی دوا‌یی وه‌ک ده‌رگا له دزیک بکاته‌وه خوی ده‌رگای له بولبولیار کرده‌وه. مال‌ه‌که‌ی دکتور تا نه‌و کات خوشترین کۆشکیک بوو ه‌ه‌زاریکی وه‌ک نه‌و رووی تیبکات، دکتور ه‌موو نه‌و شته زور و زه‌به‌ندان‌ه‌ی ه‌به‌بوو که ه‌موو

دلىك، جگە لە دلى ئو ھەزىيان لىيكات، ژورى گەورە، كىتبخانەي گەورە، توحەفياتى ھەمەرەنگ، پەيگەرى ھەمە چەشنەي عاج، فەرشى بيۆينەي كاشان، كورسى شاھانە، مېزى گەورە لە دەستى سەنەتكارانى عەجەم. بولبوليار «فەقىرترىن پياوى سەر زەوى» ھەم بە مالى دكتور سەرسام و ھەم سەرسامىش نەبوو. سەرسام بوو بەوھى دكتور چۆن لە ژياندا ئەم شتانەي كۆكردۆتەو، چۆن رىكىخستون، چەند كاتى پىبەخشيون. سەرسامىش نەبوو، چونكە ئارەزوى نەبوو ھىچ يەك لەو شتانەي ھەبىت... كە دكتور دەرگاي لەم كورپە ھەژارە كوردەو، بۆ ئوھ بوو شتىكى سەيرى پىشانىدات. لە ژورى كار و خويندنەوھى خويدا، لە بەر مېزىكى گەورەدا بولبوليارى دانا، لەو مېزانەي لەوسەردەمەدا ھەمىشە كۆيەكى شىنى زەوييان ھەك نىشانەي دەسەلات بە سەر دونيادا لە سەر بوو. دكتور گووتى «كوپم بانگمكردىت بۆ ئوھى شتىكت پىشانىدەم، شتىكى سەير... شتىك كە دەمى سالى مەراقە و ئو چىرۆكەي تۆ تەوار خستىيەوھە يادم». دكتور لە جلى مالىوھەدا زلتەر دەرەكەوت. بە ھىمنى بەرامبەر بولبوليار دانىشت و گووتى «ئاه بەشەر... ئاه بەشەر. مرؤف ھەيە دەتوانىت ھەندىك شت ببىنىت كە ئوانى تر نايبىن، بە درىژايى دونيا وابوو، مانگ نەبىت شتىكى تر شك نابەم، ئىنسانەكان ھەموو پىكەوھە دىبىتيان، مانگ تەنيا شتە ھەموو كەسىك چاوى ھەبىت و بە سەر زەوييدا رۆيشتبىت، لە دىر زەمانەوھە تا ئەرؤ بىنيوتى... تەنيا مانگ... مرؤفە كۆنەكان ھەك ئىمە بىنيويانە و دواي خۆشمان بۆ ئوانى ترى جىيەھىلن. لەوھە دەرچىت ھەر مرؤفە و شتىك دەبىنىت. مانگى لىدەرەكە، عەزىزم مانگى لىدەرەكە... ئاه كورپم، بەبى مانگ... ئوھىش لە بەرئەوھى بىنىنى ئاسانە، ھەركەس لە ھەموو عومريدا چارىك لەشەودا بۆيىگەرپىت دەبىنىت. مرؤف بوونەوھرىكى تەمەلە. زۆرچار شتى سەير لە نزيكى خۆيەوھە ھەيە و نايبىنىت. پىمبلى مرؤف لە تەمەنيدا

چەند جار پشتى خۆى دەبينتت، ھەندئى بەشەر ھەن دەمرن و نايبينن، كوپى خۆم، بەشەر بوونەوهرىكى بيتاقەتە . ئەوھى كە شت نايبينتت، تەنيا دەگەرپتەوہ بۆ ئەوھى ناتوانيت ئيش بە ھەستەكانى بكات . بەلام تۆ پندەچيت بتوانيت ئيش بە ھەستەوهرەكانت بگەيت . بۆ؟ نازانم ... تۆ لە چيرۆكى فرىشتەكەى خۆت بگوزەرى . گەر مرؤف بە دواى چيرۆكى فرىشتەدا بگەرپت بيزار دەبيت، زۆرىەى خەلك لە و باوہرەدان كە جاريك لە جارەكان فرىشتەيان بينيوہ، يان شتيكيان ديوہ لە فرىشتە چوہ، يان كە ستيكيان ناسيوہ فرىشتە بووہ . ئەوھى لاي من سەيرە ئەوہە ھيچ كەس فرىشتەيەكى دونياىى وەك تۆى نەبينيوہ . من دەزانم تۆ گەنجيكي مادديت، ھا ... ئيوھى ماركسيەكان وا بە خۆتان نالين، بە خۆتان نالين مەترياليست . گەر من شتيك لە ژيانى خۆمدا نەبايە تەواوى قسەكانتم بە وپنەى كە ستيك حيسابدەكرد، دەيەويت لە پريگاي وپنە ماديبەكانيبەوہ، فرىشتە لە نيشتمانە ئاسمانيبەكەى دابيرپت . بەلام تۆ چاوتردەوہ . دەبينت ھەتا خويندكارىكى وەك تۆ دەتوانيت لە ھەندئى شتدا چاوى پيرىكى وەك من بكاتەوہ . وەك وتم من باوہرەم بە گەورە و بچوكى نيبە، ھەر كەسە و شتيك دەبينت . ھەر كەسە و شتيك دەبينت كە بەتەنھا ھى خۆيەتى ... لە بەرئەوہ تاقىكردنەوہ و ئەزمونى كە ستيك بۆ ئەويتەر نايبت ... ھەمووى درۆيە، ئەم كولتورە كۆنانە سەرتاپايان درۆيە، ئاھ . دەزانى بۆ پيرىكى وەك من كە تاقەتى فيرپونم نەماوہ كارى وا چەند قورسە، بەلام بپواكانى مرؤف پتويستيان بە دەستكارى بەردەوام ھەيە، پندەچيت من و تۆش لە بەردەم شتيكى وەھادا بين . بولبوليار بە چاوہ گەورە و كراوہكانيبەوہ سەيرى دكتورى كرد و گووتى «دكتور، نازانم تۆ چۆن دەزانيت كە من ماركسييم، پەنگە قسەكانم لە كاتى وانەكاندا ئەو ھەستەى تيا دروستكردبيت . من تا ئەو جيگايە ماركسيم، كە ئيش بۆ ئازارى مرؤف بگەم ... باوہرەم بە پزگارپونى

مروڧايەتى بىت لە ئازار. ئىنسان سى پىڭاي لە بەردەمدايە يان ئىش بۆ
 پزگاربوونى خۆى بكات بە تەنيا، يان ئىش بۆ پزگاربوونى بەشەرىيەت،
 يان هيچيان. بەشى ھەرە زۆرى خەلك پىڭاي سىتھەم ھەلدەبۇئىرن،
 كەمىنەيەكىش پىڭاي يەكەم و كەمىنەيەكى بچوكتريش پىڭاي دووہ. من
 پىڭاي دووہم ھەلبۇئارودە.. بەلام پاستىت دەوئىت دكتور نازانم چۆن.
 نازانم چۆن ئىنسان دەتوانئىت ئىش بۆ پزگاربوونى مروڧ بكات، ئەوہيان
 نازانم». سى سال بوو دكتور وانەى مئزوى ئەدەبىياتى پئدەگووتەوہ،
 ماوہيەكى درىژ بوو ئەم كوپە ھەمان جلى لە بەردابوو، ھەمان ھىمنى
 ھەبوو، ھەمان چاوى گەش و پىشى تەنك و خەندەى تەماوى. دكتور
 گووتى «تۆ خۆشەختىت، من پۇژىكىش باوہپم بەوہ نەبووہ بتوانم
 بەشەرىيەت پزگاربەكەم. جار جار لە ھەندىك حىزب و تاقدما دەستبەكار
 بووم. بەلام ھەمووى بۆ ماوہى كورت. لىگەپئى، واز لە و قسانە بھئە.
 ھۆشەنگ دەمەوئىت شتىكى گزنگت پىشانبەدەم، نھئىنيەك لەوانەيە تۆ
 سوودى لىبىبىنىت... دونيا بەو جۆرەيە... دونيا بەو جۆرەيە. ھەندى
 پرسىار ھەيە كە دەبئىت پىرەكان بۆ گەنجەكانى بەجئھئىلن، لە بەرئەوہى
 پئيان وەلام نەدراوہتەوہ. نەوہى ئىمە، نەوہيەكى ھىچ بوو، زانستىكى
 ئەوتۆمان بۆ ئىوہ بەجئ نەھىشتوہ، تەنيا ھەندى حىزب و حىزبۇچكە
 و سەزۆكى خىلوخوارمان بۆ جئھئىشتوون، ھىوادارم نەبئىت بە بار بە
 سەرتانەوہ. لەوہ بترازئىت، من خۆم شەرمەزارم لەوہى سەر بە نەوہيەكم
 كە پىردەبىن و شتىكى وەھامان نەكردوہ. بەلام وامەزانە كە ھەموو
 برادەرە پىرەكانم وەك منن، بەشەر خەيالى واپوچ نەچئتە سەرتەوہ. ئاھ
 واز لەوانە ھەمووى بھئە. من دوئىنئى كە چىرۆكى ئەو مەھدائىل ناوہت
 بۆ گئراموہ، كە تائىستاش بە تەواوى نازانم، بە پاستى فرىشتەيە يان
 ھەر ھوقەباز و ساختەچىيەكى تىرى ئەم شارەيە، يەكسەر ئەوہم بە
 خەيالدا ھات كە دەبئىت منىش ئەم نھئىنيەى خۆم بۆ تۆ ئاشكرابەكەم».

به هوای پیریکه وه بیهوئیت چیرۆکیکی گرنگ بگپرتته وه، پالیدابه وه و هه ناسه یه کی قوولی هه لمزی. نا هه ناسه که ی له هه ناسه ی ئاخ هه لکیشان نه ده چوو، به لکو له هه ناسه ی مه له وانیک ده چوو پیش نه وه ی خوئی فرییداته ناو حه وزیککی قووله وه. بولبولیار که سهیری نیوشان و پیشه سهی و یقاره فهلسه فیه که ی کرد، نه یده زانی که ر ئه م پیاوه دکتوری زانکو نه بایه ده بوو چ کاریککی دی بکات و له کوئی دیکه ی ژیاندا جیگای بیته وه، له و پیره جوانانه بوو که له سه د گنج زیاتر ئافره ت شیفته یان ده بیته. دکتور نه زمی هیشتا چاوی نوقاند بوو، دهستی به رزکرده وه و به جوړیککی سهیر له رزاندی، وهک یه کیک گوئی له مؤسیقایه کی کتوپرپوو بیته، به ده م دهست له رزانه وه گوئی «ده زانیت... خویندکار واده زانیت مامۆستا که ی له خویندنگا یان له زانکو یان له هۆلی وانه داداندا له دایکبوه... من هه زار قوتابیم بینوه و ابیریان کردۆته وه. نازانن مامۆستا که یان به شه ره، مامۆستای که مرهش هه یه و ابیرده که نه وه، پتیمان وایه خویندکاره کانیا ن وهک مریشکی سه ر دانووانی مامرگه له پۆلدا ده ژین و گه وره بوون. مامۆستا هه یه و ابیرده کاته وه که قوتابیه کانی ده بیته له سه ر هیلکه ی مه عریفه ت کپکه ون تا هه لیده هینن. به لام واز له وه بهینه. چیرۆکه که ی من، بولبولیار، راستیه که ی چیرۆکی من نییه، به لکو چیرۆکی برا گه وره که م سه یه فیزییه. فهیزی برا گه وره م بوو. پیاویک بوو چاوه رپسی نه وه مان لیده کرد بیته به پروفیسۆر، وهک من خولیا ی نه ده بیاتی نه بوو، زیاتر به لای زانستدا پویشته... کیمیا، فیزیا، ماتماتیک، بایۆلۆژیا... خولیا ی نه و شتانه ی هه بوو. له نه ده بیاتدا ئیمه دوای دیوه نامادییه که ی ژیان ده که وین، نه وان له زانستدا دوای دیوه مادییه که ی ده که ون. ئیمه خه ریکی کیمیا ی پۆحین نه وان خه ریکی کیمیا ی مه تریالئن، کیمیا ی شته بپۆرچه کان. به کورتی دوو مه خلوقی جیاوازی ن. من و نه ویش دوو که سی جیاوازی بووین، به لام خو شه ویستی من

بۆ فەيزى لە خۆشەويستى برا بۆ برا زياتر بوو. چىت پېيلىم، من نە ئيماندارىكى بەھىزم، نە بېئىمانىكى ئەوتۇشم باسىبگەم. من ھىچيان نىم، راستت دەويت ھىچيان نىم. يەكئ لەو پرسىيارانەي مرقۇي عاقل لە خۆي ناكات ئەوھەيە: ئاخۆ خودا ھەيە يان نا. نە لە بەرئەوھي دەشىت پرسىيارەكە وەلامى نەبىت، بەلكو لە بەرئەوھي وەلامەكەي ھەمىشە ترسناكە. من لەوھلامى ھىچ پرسىيارىك ناترسم وەك وەلامى پرسىيار لە بوون و نەبوونى خودا. ھەر كەس وەلامى ئەو پرسىيارە بزائىت، بوونەوھرىكى ترسناكە، زۆرىش ترسناكە، زۆر زۆر، ترسناكترىن مەخلوقە. سەيد فەيزى كە خولياي خۆي خستە سەر زانست بەدواي ئەو وەلامەدا دەگەرا. پياويكى زىرەك بوو، بەخترايى لە زۆرەي زانستەكاندا قوول بووھو. لە سەردەمي پادشايەتيدا دەولەت پىزى ئەو بەھرانەي لەلابوو. عەفوومكە دەزانم تۆ وەك ھەوادارىكى كۆمۇنىستەكان حەتمەن پىتخۆش نىيە، ستايشى ئىنگلىزە ئىمپىريالىستەكان بگەم... تىدەگەم. بەلام زىرەكي سەي فەيزى بە جۆرىك بوو، راويژكارە ئىنگلىزەكانى ئەو سەردەمەي حكومەت نارديان بۆ بەرىتانيا. لەوي دەستىكرد بە خويندنى فەلەكيات و ئەستروئۆمى و ئەو شتانە. پرسىيار لە بوون و نەبوونى خودا، پرسىيارى ھەرەگەورەي ژيانى سەيدى برام بوو، وەك چۆن فەلەكيبەك لە ئاسماندا بە دواي ئەستىزەيەكدا دەگەپىت، ئەويش ھەمان شىئو بە دواي خودادا دەگەرا... وەك ئەستىزەيەكي ون كە دەشىت بە تەلسكۆبىكى گەورە لە ئاسماندا ببىينىن. من گەرچى برا بچوك بووم، زۆر لەگەلیدا خەرىكبووم واز لەو پرسىيار و خوليايانە بەئىت، مرقوف بىھويت لە مەسەلەيەكي وائالۆزدا بگاتە يەقىن، ئەوھ سەرتاپاي ژيانى تىكدەدات. ھەندئ جار مرقوف چەندە بلىمەت بىت، تووشى دەبىت بە تووشى پرسىيارىكەوھ، لە فەيلەسوفەوھ دايدەگىرت و نزمىدەكاتەوھ و دەيكاتەوھ بە گەمژە. فەيزى بە رەحمەت بىت لە بەرىتانيا بە ھىمەتىكى بئۆپنەوھ كەوتە سەر

خویندن، به‌لام تا له فه‌له‌کیات و گه‌ردونناسیدا زیاتر ده‌چووہ پیتشین، نیمانی زیاتر له‌ق ده‌بوو، زیاتر ده‌گیشته‌ئو یه‌قینه‌ی ئه‌م گه‌ردونه به‌تالہ، هیچ نییہ جگہ له کۆمه‌لێک به‌ردی گه‌وره‌ی به‌ره‌لا که بێسوود و بۆ ئه‌به‌د به‌جۆرتیکی بێمانا ده‌سووپینه‌وه... خودی ئه‌و هه‌موو پووہ‌به‌ره بۆش و ئه‌ستێره به‌تالانه‌ی که له گه‌ردوندا هه‌یه، ده‌یخه‌نه سه‌ر ئه‌و بروایه‌ی جیهان جگہ له بۆشاییه‌کی پوچ و بێحیکمه‌ت به‌ولاره، هیچی تری نییہ. تۆز، تاریکی، به‌رد... ئه‌وه گه‌ردونه و هیچی تر. ئیشیکی زه‌به‌لاحی بێمانا... ئه‌و بروایه به‌ره و ناویمیدییه‌کی گه‌وره‌ی برد».

بولبولیار سه‌رنجیدا ده‌نگی دکتۆر له ئیستادا ته‌واو جیاوازه له ده‌نگی له زانکۆ و له هۆلی وانه‌داداندا. ده‌نگی پرپوو له سۆز و پرسیار، له پاشماوه‌ی شتگه‌لێک که به ژیانیدا پۆشیتوون و نازاریکیان جێهێشتوو، له گه‌رمییه‌ک که له کاتی هیچ وانه‌دادانیکدا ناکه‌وێته گه‌روی هیچ ئوستادیکه‌وه. دکتۆر سه‌یری چاوی بولبولیاری کرد و گووتی «کوپم چوار جۆر ناویمیدی له دونیادا هه‌یه، یه‌که‌میان ئیفلیجت ده‌کات، دووه‌میان تووشی غه‌مۆکیت ده‌کات، سێهه‌میان ده‌تکات به‌ بلیمه‌ت، چواره‌میان ده‌تکات به‌ پیاوکۆژ. نه‌دۆزینه‌وه‌ی خودا بۆ سه‌ی فه‌یزی، ده‌ره‌نجامی کوشنده‌ی هه‌بوو. دۆزینه‌وه‌ی بێمانایی گه‌ردون ترسناکتره له دۆزینه‌وه‌ی بێمانایی ژیان. ئه‌وه‌ی بزانیته هه‌موو گه‌ردون له کۆمه‌لێک ته‌پوتۆز و بوخاری بێمانا زیاتر هیچ نییہ، له‌وه سه‌ختتره بپرسیت بۆ ژیانم مانای نییہ. به‌شه‌ر وایه، گه‌ر هه‌ستبکه‌یت ژیانته مانای نییہ، ده‌لێیت ئه‌وه منم، ئه‌م شته هیچ و لاوازه‌م که ژیانم مانای نییہ، ئه‌وه گوناھی پرپووچی خۆمه بوونم مانای نییہ، به‌لام له‌و ده‌قیقه‌یه‌دا که تیده‌گه‌یت هه‌موو ئه‌م گه‌ردونه گه‌وره‌یه مانای نییہ، ئیتر شته‌کان له ده‌ستی تۆ ده‌ترازین، هه‌موو شتیک وه‌ک هه‌مانه‌ی بۆش لات به‌تال ده‌بیتته‌وه. دۆزینه‌وه‌ی بێمانایی گه‌ردون سه‌ی فه‌یزی

گورپی بۆ مروفئیکی تر، مروفئیکی ترسناک یان ترسناکترین که سئیک من له ژیاندا دبیتیم. که له ئینگلته را گه‌پایه‌وه، پیاویکی هوقه‌باز و به‌شهریکی پر په‌زیله‌تی لئنده‌رچوو بوو. به زنجیره‌یه‌ک فیل و به کۆمه‌لئیک ته‌له‌که‌ی نامه‌ردانه ته‌واوی سه‌روه‌ت و سامانی خیزانه‌که‌مانی له چنگی من و خوشکه‌کانم ده‌رهینا، له ماوه‌یه‌کی کورتدا دوو ژنی بۆ پاره و سامانه‌کانیان گواسته‌وه و ته‌لاقیدان، له بازاردا بووه شه‌ریکی دز و درۆزنترین بازرگانه‌کان، کارگه‌یه‌کی پسکیتی دانا که تئیدا کرئیکاره‌کانی به جۆریکی درپدانه ده‌چه‌وسانده‌وه. له زانکۆ وه‌ک گورگئیکی هار نازاری قوتابییانی هدا و یاری به چاره‌نوسیان ده‌کرد. به‌لام من وه‌ک برایه‌کی بچوک، هه‌میشه له‌گه‌لئیدا بووم. گویم نه‌دایه زۆلم و زۆدی، له نزیکه‌وه ده‌مپاراست، نامۆزگاریمده‌کرد، به‌لام تا ده‌هات به‌دتر ده‌بوو... پزیسکی خراپه‌شی تاده‌هات زیاتر ده‌گه‌یشته من. به‌لام من ده‌مزانی له ناخدا که سئیکی باشه، مه‌عه‌نی شتیک له چاکه‌ی تئدایه که گه‌رد ناگریت. سالیکی به‌ر له مردنی، سه‌فه‌ریکی کورتی بۆ زۆنگاوه‌کانی باشوور کرد، له‌وئ چهنده‌ها وئنه‌ی گرتبوو. بوه‌سته بولبولیار، بوه‌سته... هر ئیستا ده‌گه‌رئمه‌وه، ده‌بیت وئنه‌کان ببینیت... ئاه به‌شهر... وئنه‌کان نه‌ببینیت هیچ شتیک تئناگه‌یت، نه‌وه‌لا نه‌ببینیت قسه‌کانم هر مانایان نییه».

دکتۆر نه‌زمی له ژووره‌که چوو ده‌رئ و بۆ زیاتر له ده‌ده‌قیقه بولبولیاری به‌جێه‌شت که هه‌میشه ئه‌و جۆره کاتانه‌ی به‌کارده‌هینا بۆ ئه‌وه‌ی سه‌یری کتێبه‌کان بکات، به‌لام تا ئه‌وکاته نه‌یده‌زانی دکتۆر بۆ بانگی‌کردوه. که دکتۆر گه‌پایه‌وه، ئه‌لبومیکی وئنه‌ی گه‌وره و کۆنی به‌ده‌سته‌وه بوو. له ته‌نیشته بولبولیاره‌وه وه‌ستا و پئییگوت «وه‌ره به‌پوانه، ئه‌وه‌ی ده‌مه‌وئیت ببینیت له‌م ئه‌لبومه‌دایه». ئه‌لبومیکی کۆن بوو، به‌رگئیکی چه‌رمی هه‌بوو، پرپوو له وئنه‌ی په‌ش و سه‌پی دئیرین...

پياوان و ژنانتيك له جل و بهرگى سالانى په نجاډا، له و شيكپوشيه
 ډيرينه دا كه جاريكى دى ولاته كه به خوښه وه نابيينته وه. دكتور چنډ
 لاپه په يه كى هه لدايه وه و له ژير ويته يه كه وه دوو ويته ي شاردراوه ي
 دهرهيتا و خستيه به رده مې بولبوليار و گووتى «كوپم بيبينه. سه يرکه،
 بزنام چى ده بينيت». بولبوليار به سه ساميه وه گووتى «واى مه له كى
 مه له كان... نه مه چيه؟». بولبوليار وه ها چه سا بوو نه يده زانى بلت
 چى. له هه روو ويته كه دا سه ي فهيزى له ناو كوومه ليك فرمانبر و
 كارمندی ده ولته تدا به چا كه ت و پانتولنه نينگليزيه كه يه وه وه ستاوه و
 له هه روو ويته كه شدا تارمايى دوو بالى گوره له پشتيه وه به پوونى
 ديارن، دوو بالى بلند و بهرز و سپى. دكتور گووتى «ده بينيت...
 ده بينيت... نه وه سه ي فهيزى برامه... نه وه سه ي فهيزيه، به لام ده زانى
 پيش تو هيچ كه سيك نه و بالانه ي نه بينيوه، هيچ كه س. من تا كه كه س
 بووم كه ده متوانى نه و بالانه بينم، تا كه ويته يه كى سه ي فهيزيش كه
 نه و بالانه ي له سه ره نه م دوو ويته يه يه. هه تا سه ي فهيزى خوښى نه و
 بالانه ي نه ده بينى، سه ي فهيزى خوښى نه يده بينين. نزيكى ساليك سه ي
 فهيزى به و بالانه وه ژيا، نزيكى ساليك، له ناكاو نه خوښيه كى گرت
 و ماوه يه ك له جيگادا كه وت، نه خوښيه كى قورس نه بوو. به لام سه ي
 فهيزى نه و ماوه يه هه مووى له خه لوه تدا مايه وه، زوره ي كات به ته نها
 بوو. من به رده وام خواردن و دهرمانم بو ده برده ژوروى، شتيكى نه و
 توى نه بوو، به لام من ده ميينى كه باله كانى تا بيت گوره تر ده بن،
 هه نديچار كه پيمده گووت من دوو بالى گوره له پشتته وه ده بينم،
 ده يدايه قاقاي پيگه نين، جنپوى پيمده دام، سووكايه تى پيمده كردم. له
 ناكاو به يانيه ك هه ستام و دكتور فهيزم بينى له باغه كه ي ماله وه دا
 پياسه ده كات، نه بالى ما بوو نه هيچ... له ناكاو سه ي فهيزى باله كانى
 خوى له ده ستدا... له ناكاو... به لئ له ناكاو سه ي فهيزى باله كانى

نه... ما... ن». دكتور به غەمگىنىيەۋە سەيرىكى بولبولياري كرد و
 بەردەوام بوو «دواى شەش مانگ لەو سەى فەيزى لە پووداۋىكى
 نادياردا كوژدا، شەرىكە ئىشەكانى كوشتيان. ئەو بە يەككىك لە فېل و
 ھوقە بازىيە نۆرەكانى دەستى گرتبوو بە سەر سەرۋەت و سامانى ھەموو
 ھارپىكانىدا. شەۋىك دەستىكى ئەناس لە سەر كۆپنىشى ئەغزەمىيە لە
 بەغداد داىە بەر گوللە و كوشتى، دەستبەجئ لەويادا پۆخى دەرچوو.
 مەن چوومە سەر تاتەشۆرەكەى و لەگەل مردوو شوۋرىكى پىردا پىكەۋە
 شتمان. لە سەر مەيتەكەى ئاسەۋارى ھىچ بەلئىكم نەبىنى، ھىچ شتىك...
 ئەۋەندە دەزانم كە ئەو بالانە بەلئى فرىشتهبوون، بەلام فەيزىيى برام
 خۆى ھىدى ھىدى دەبوو بە شەيتانىكى راستەقىنە. مەن بۆيە ئەم
 چىرۆكە بۆ تۆ دەگىرپەۋە، چونكە ئەو مەتەلەم پى ھەلنەھات... مەن
 سەى فەيزىم نۆر خۆشويست، نۆر. بولبوليار ئىستا نىزىكى بىست سال
 بە سەر كوشتنى سەى فەيزىدا تىپەپىۋە، بەلام بەردەوام دىمەنى ئەو
 بالانە لە خەيالمدان. ھەزار جار لە خۆم پرسىۋە، ناخۆ ئەوانە بەلئى
 راستەقىنە بوون يان جرنى و فرىياتى خەيالئى نەخۆشى مەن. دواى ئەۋە
 نە خۆم بەلئى ھىچ كەسىكم بىنى و نە بىستىشم ھىچ كەس مەخلوقىكى
 بەلدارى دىبىت، تا دوىنى... تا دوىنى كە تۆ بە خۆت و ئەم چىرۆكە
 ەجباتىيەۋە دەرکەوتى و ەك ئەۋەى موگناتىسىك لە خەيالئى مەندا
 راتبكىشىت، بە سەرھاتى ئەو مەھدائىلە مەلەونەت بۆ ھىتام. تەكات
 لىدەكەم ھەر پۆزىك شتىك دەربارەى ئەم مەسەلەيە زانى، ئىرە مالى
 مەن. لە دەرگا بەدە، ھەر كاتىك بىت گرنگ نىيە، بە شەو بىت، بە پۆز
 بىت... گەر مردبووشم ۋەرە سەر گۆرەكەم و بۆم بگىرپەۋە. بولبوليار تۆ
 شتىك بىنىۋە كە كەس نايىبىنئىت... مەھدائىلى فرىشته لەۋەدا لە سەر
 ھەق بوۋە... بەشەر... مەھدائىل لەۋەدا لە سەر ھەق بوۋە. تۆ شتىك
 بىنىۋە كەس نايىبىنئىت».

سه‌ره‌تا‌کانی شو‌رش

له ماوه‌ی سالی‌کدا شو‌رش به جو‌رنکی سه‌یر گه‌شه‌یکرد. له هه‌موو هه‌ریمه‌کاندا تیپ و که‌رتمان دروستکرد. من پو‌ژ دوا‌ی پو‌ژ بپروای هه‌فال شو‌رخان و بپروای نه‌ندامانی تری نه‌نجومه‌نی بالام به ده‌ستده‌هینا. هه‌م جه‌نگاوه‌رنکی سه‌رسخت و هه‌م وه‌فادارنکی فانه‌تیکی شو‌رش بووم. له ماوه‌ی نه‌و ساله‌دا چه‌ند هیلنکی جاسوسیم له شو‌رشدا ناشکرکرد. زیاتر به سه‌لیقه و بو‌ن و سیماندو‌زیی کارمه‌کرد، کو‌کردنه‌وه‌ی تیپینی ورد و پیکه‌ستنی زانیاریی و گریدانه‌وه‌یان پیکه‌وه‌ کاری سه‌ره‌کیم بوون. له سالی یه‌که‌مدا چه‌ند سه‌خوپنکم گرت که ده‌ولت بۆ کاری تیکدان و کوشتن و ژه‌هرخواردکردن ناردبوونی. دووانیان بۆ کوشتنی هه‌فال شو‌رخان و ده‌رمانخواردکردنی پشمه‌رگه‌کانی تیپی خو‌مان هاتبوون. سه‌خوپه‌کانی ده‌ولت که‌سیان خه‌لکی تایبته‌ت و مه‌شق پیکراو نه‌بوون، به‌لکو پتر له‌و خو‌فرۆشانه‌بوون که ده‌ولت به‌ پاره‌یه‌کی که‌م کاری سه‌ختی پنده‌سپاردن. له به‌رئه‌وه‌ له سه‌ره‌تاوه‌ که ده‌هاتن به‌ ترسیکه‌وه‌ له چاویان و به‌ شه‌رمیکه‌وه‌ له پو‌حیاندایه‌فتاریانده‌کرد، نه‌وه‌ وایده‌کرد ناسینه‌وه‌یان ئاسان بیت. تا نه‌و دوو سه‌خوپه‌مان نه‌گرت، هه‌فال شو‌رخان باوه‌ری به‌ تواناکانی من نه‌ده‌کرد. هه‌ردوو سه‌خوپه‌که‌ له به‌رده‌م خویدا و بۆ هه‌چ زو‌رکاری و نه‌شکه‌نجه‌یه‌ک له ژیر بارانی فرمیسکدا دانیان به‌ نیازی خو‌یاندان و نه‌و زه‌هر و که‌ره‌سته‌ و پیلانه‌ نه‌هینانه‌یان ناشکرکرد که ده‌بوو له کوشتنی هه‌فال شو‌رخان و نه‌زیه‌تدانی پشمه‌رگه‌کاندا به‌کاربه‌هینن. نه‌وه‌ منی زو‌ر له دکتو‌ر نزیکه‌کرده‌وه‌، دوا‌ی نه‌وه‌ له مندا وینه‌ی که‌سیکی ده‌بینی که‌ ده‌کریت له دارپشتنی هه‌ر خه‌ونیکدا بۆ داها‌توو به‌کارمه‌پینیت،

من برده‌وام نه‌وم له پێشده‌مدا دووباره‌ده‌کرده‌وه که «من به خۆشحالی و شادییه‌وه ناماده‌م شوێرش وه‌ک نامیری خۆی سه‌یرمه‌بکات». برده‌وام له ده‌وری ناگری شه‌وانی پێشمه‌رگه‌یاتی، به‌هه‌فالانی خۆم ده‌گوت «ئێمه که‌ره‌سته‌ی میله‌تین و ناییت نه‌وه‌سته له‌ بیرکه‌ین که‌ که‌ره‌سته‌ین» . هه‌فال شیرخان تا نه‌وکات پاشکاوانه‌ بپوای به‌ که‌س نه‌بوو، هیچ پێشمه‌رگه‌یه‌کی به‌ دلسۆزی خۆی نه‌ده‌زانی. به‌لام له‌ ساتیکدا بینی که من چ سیمادۆز و ئاده‌مناسیکی ورده‌کارم و چ بۆنیکسی شه‌یتانیم هه‌یه، به‌ چ ئاره‌زوو و خولیایه‌کی خزمه‌تکارانه‌وه ده‌مه‌ویت خزمه‌تبه‌که‌م و له سه‌رکرده‌ گه‌وره‌کانی شوێرش نزیکم. هه‌فال شیرخان سه‌ره‌تا بپروایه‌کی وه‌های پیکردم له‌ بپوای مندالیک به‌ سیه‌ربازیک ده‌چوو... هه‌ندێجار وام هه‌سته‌ده‌کرد خه‌ریکه وه‌ک مونه‌جیمی شوێرش سه‌یرمه‌ده‌کات، وایده‌زانی من توانای بینینی پاشه‌پۆژ و خویندنه‌وه‌ی فه‌له‌ک و تیگه‌یشتنم له‌ جوڵه‌ی نه‌سته‌یره‌کان هه‌یه. وایده‌زانی من به‌ فنجانیکی قاوه‌دا ده‌پوانم و چاره‌نوسی سه‌رکرده‌کان ده‌بینم. بۆ نه‌وه‌ی نه‌گاته‌ دۆخیکی وه‌ها سه‌ره‌په‌ر که‌ هه‌ر به‌ پاستی وه‌ک فالچی و به‌ختگه‌ره‌وه‌ی حیزب ناومبێنن، برده‌وام نوای هه‌موو کاریکی زیره‌کانه و نوای هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی هه‌ر پیلانیکی کوشنده، راپۆرتیکم ناماده‌ده‌کرد و هه‌موو نه‌وه‌ی هۆیانم به‌ شیکاریکی ورد ده‌خسته‌ به‌رده‌می بیرویی بالآ، که‌ مایه‌ی گومان و سه‌ره‌تای یه‌قینی من بوون ده‌ره‌ق به‌ خیانه‌تکاران. به‌لام مرۆف له‌ شوێرشدا بزانییت و نه‌زانییت چه‌نده‌ها دۆژمنی ئاشکرا و نادیاره‌ی هه‌یه، نه‌نجومه‌نی بالآی ئێمه‌ش له سه‌ره‌تاوه‌ پرپوو له‌ کینه و دۆژمنکاری نه‌یتی. هه‌ر دوو هه‌فال عه‌لی ئیلچی و کامیاری موه‌ندیس که‌ له‌ لیژنه‌ی سیاسیدا بوون، ته‌واو دزایه‌تی دکتۆر شیرخانیا‌ن ده‌کرد که‌ به‌ جوړیکی ورد هه‌ولێ ده‌دا هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه له‌ پێکخراوه‌کانی خواره‌وه‌دا خه‌تی تایبه‌ت دروستبکات و پێکخراوه‌کانی شار به‌ خۆیه‌وه‌ بیه‌ستیت. دباره‌ شیرخان منی خۆش نه‌ده‌ویست، به‌لام

پېمبلېن چ چارېكى تړى هېوو، جگه له وهى من بخته كار. من هر زوو وهك به هېزترين و ورياترين كهسى نزيك له هه فال شيرخانه وه نه و نهركه م پيسپېردارا بېرزه خواري و خه تكان به هه فال وه گريده مه وه. له نه نجومه نى بالا كه سانى وهك موه نديس و ئيلچى نه يانده ويست راسته و خق له گه ل شيرخاندا تيوه بگلين كه تاده مات ترسناكتر و به هيزتر و توندتر دهرده كه وت، پوژ دواى پوژ سيفاتى پياوى شارستانى تيدا نه ده ما، زياتر پهنگى به رد و شيوهى تاويره كانى ده گرت. كه يه كه م بنكه مان دانا، دواى ههفته يه ك سه رنجى خوويه كى سه يرى دكتورم دا. شه وان درهنگ دكتور له بنكه ده چوو دهرئ و ونده بوو، دوو خزى نزيكى هينابوو بو ناو پيشمه رگه و به رده وام به دوايه وه بوون، به لام تيبينيم كرد هه ركات به شه و دهرده چوو ده ستيك قاتى ره شى قه ترانى له به رده كرد و به رده ماغيكى ره شيشى ده پووشى، به جوړيك بينين و ناسينه وهى له تاريخيدا سه خت بوو... من چه ندين شه و ويستم دواى بكه وم، به لام نه متوانى. دلنيا بووم گهر دوا به دواى نه و دهرچم پاسه وانه كانى دهرانن و دواتر ليم نابوريت. نا شيرخان پياوى لېبورن نه بوو، هه موو جارېك ده يگوت «مرؤف له شوړشدا يه كجار هه له ده كات». به لام من هه راقىكى كوشنده م تيدا بوو بزانه چى ده كات، ئيواره يه كيان به ناوى كرپنى هه نديك كه لوپه ل و سه ردانى خزميكه وه، گووتم ده چمه گونديكى ديكه ي نزيكمان. هه فال ده يزانى من له وي سووكه ناسياوييه كى كوڼى خيزانيم له گه ل حاجيبه كدا هه يه. به پوژ چوومه ديده نى حاجى و شه وه كه ي له و ده مانده كه دكتور به ره و ناو دئ دهرده چوو گه پامه وه بو نزيكى بنكه و له جيگايه كى تايبه تدا خوم هه شاردا... دكتور وهك شه وانى تر هاته دهرئ و من دوورا و دوور و به خفبيه تيكى زوره وه دواى كه وتم. بينيم له وسه رى ديدا خوى كرد به مالى جووتياريكدا، مالى ژن و پياويكى گه نج، كه ژنه كه ي «مه رزان» له و ده فه رده به جوانى ناسرابوو، هه تا ده گووترا كه گورانبيژيكي گه پوك

ھەزى لىكردوھ و گۆزنى تايبەتى بە سەردا ھەلداوھ . من بەردە ماغىكى توندم بەستبوو و زۆر بە پارىز و لەلاوھ لە مالى جووتيارەكە نزيكبوومەوھ . كورە جووتيارەكەم بينى ھاتەدەرى، لە بەردەم ھەيوانى مالىكەدا وھستا، وھك ھاوارىكى نھىتى بېستبىت بەرەو ئەو ئاراستەيە ھات كە من خۆم تىدا ھەشاردابوو، بەلام تاريكى زۆر چىبوو . من خۆم توند بە ديوارەكەوھ نوساند بۆ ئەوھى نەمبين، لەبەر پەرزىنى مالىكەى خۆيدا وھستا . كە بە ھەندى چىلكە و گەلای وشك ھەلچىنبوو، لە تاريكيبەكەدا جگەرەيەكى داگىرساند، كورپكى گەنجى جوان بوو . كە پوناكى ئاگرى شخارتەكە بەر پوخسارى كەوت بينىم دەگرى، فرمىسكەكان لە چاويدا دەبرىسكانەوھ ... لە پال ديوارەكەدا گويم لە ھاوارەكانى ھەفال شىرخان بوو لەگەل ژنى جووتيارەكەدا دەخەوت ... گويم لە نالەى لەزەتى بوو، گويم لە خيزەى سنگى بوو وھك گيانەوھرىكى ماندوو مشەى دەھات، نركەى سەر تەكاندانى بە نركەى كەسىك دەچوو بارىكى سەختى ھەلگرتبىت، چاويشم لە فرمىسكى ئەو مېردە گەنجە بوو كە جگە لە گريان لە تاريكيدا، چارى تىرى نەبوو . ھەفال چەند جارېك لە سەرىك ئەو ھاوار و نركە و ھەژانە شىت و جانەوھرناسايەى خۆى دووبارەكردەوھ، ھەموو جارېك كە دەگەيشتە كۆتايى، وھك يەكېك لە جەنگدا دوايى تىكنالانكى درىژ، چەقۆكەى بە نەعرەتەوھ لە دللى دوژمندا بنىژىت، دەينەراندا .

دواى سەعاتىك، ھەفال چۆن ھاتبوو بە ھەمان رىگاندا گەراپەوھ . لە رۆيشتندا وھك ھىستىرىكى ماندوو، مىلى بە جورىكى سەير دانەواندبوو، شانى وھك جانەوھرىكى برىندار ھاتبووھ پىشى ... ھىچى لەگەل مېردى ژنە جووتيارەكەدا نەگوت، وھك ھەست بە بوونى نەكات بەلايدا تىپەرى و ئاوپرى لى نەداپەوھ . من لە تاريكيدا دانىشتم و بىرم لەو نھىنيە دەكردەوھ . سەرم خستە ناو كۆشمەوھ و پاش تۆبەتىكى كورتى تىپرامان، باوھرم بە خۆم ھىناو لە نىھانمدا گوتم «شۆرشگىرەكان گەر نەتوانن

لهشى خۇيان تىرىكەن، ناتوانن بىرىكەنەۋە. ھەلبەت تەندروستى ھەئال شىرخان بۇ شۆرش لە نىولنگى ئەم ژنە جووتيارە گرىنگترە. ئەمە چىيە... ھا... لە ناۋگەلى ژنە جووتيارىك بەۋلاۋە چى ترە، دىنىام ئەگەر ھەئال شىرخانىش سواری نەبىت يەككى تر ھەر سواری دەبىت». ئەو شەۋە دۋاى ئەۋەى نەپنى ھەئالم ئاشكراکرد، كەۋتمە گەپان بە دۆل و چياكاندا و لە بن گاشە بەردىكى گەۋرەدا لىخەۋتم. ئەۋكات لەشىكى ۋەھام ھەبوو دەمتوانى بە ھەفتە لە ژىرياندا بخەۋم. بۇ پۆۋى دۋاىى گەپامەۋە بنكە و خۆم نادىدە گرت و ھىچم بۇ كەس ئاشكرا نەكرد، بەلام ھەموو شىتىكم لە ياداڭشەكانمدا نوسى و لەۋەش تىگەيشتم كە نىتر دەبىت بە ھەموو جوړىك ياداڭشەكانم پپارىزىم و نەھىلم بگاتە دەستى كەس. ئەۋەى لای من سەيربوو، دكتور سەروسىماى پپاۋى ژنبازى نەبوو. پپاۋانى كەمدوو و مۆن كەمیان دەتوانن ژنبازى باش بن، بەلام پىدەچوو ئەو لەۋ توخمە كەمە بىت. لەبەر ھەر ھۆيەكىش بىت ئاسان دەستى دەگەيشتە ئەو ژنانەى دەستنىشانىدەكردن. تا شۆرش تەمەنى زۆرتربايە، دكتور توندتر و عەسكەرىتر و داخراوتر دەردەكەۋت. ژنبازىى و خەباتى شەۋانەى ھىدى ھىدى لە ھەندى جىگاۋە دەبىسترانەۋە، بەلام دواتر لە ناۋ ئەو چيا و دۆلە تارىكانەدا دكتور خووپەكى سەيرترى لىدەر كەۋت كە بە راستى ترساندمى. ھەئال ھەندى ئىۋارە كە بىزار دەبوو، كلاشىنكۆفەكەى ھەلدەگرت و لەگەل دوو پاسەۋانەكەى خزمىدا دەچوو بۇ پشیلە كوشتن. ئەو كارەى بە لەزەتلىكى زۆرەۋە ئەنجامدەدا. بەلام لە كوشتنى پشیلەكان سەيرتر ئەۋەبوو، سەرى پشیلە كوژراۋەكانى لىدەكرەۋە، دەيخستە ناۋ ناۋىكى گەرم گەرم و چەندىن سەعات لە مەنجەلىكى تايبەتدا دەيكولاندن، دواتر چاۋەكانى دەخواردن و گوشت و پىستەكەى فپىدەدان و كەللە سەرە سافەكەيانى لە سندوقىكدا ھەلدەگرتن.

که پشیلە لە دەورمان هاتە کزی، زۆر پۆژ تەنگی هەڵدەگرت و دەچوو بۆ گوندەکانی دەورووبەر. هەر کات یەکیک دەربارەی ئەو خووە لیببەرسیایە، وەلامی نەدەدایەو... هەندیک لەوانە ی ئەو پەفتارە ی دکتۆر سەرسامیکردبوون، نامە ی نوێنیان بۆ سەرۆک «خودا لە گوناھەکانی خۆش بیّت و بەهەشت مەنزلگە ی بیّت» نوسی و داوایانکرد جەنابی دەست لەم کارە وەردا و شیخخان لە کاری پشیلە کوژی پاگریت. بەلام سەرۆک پزینکی بیوتنە ی لە شیخخان دەگرت و قسە ی وەهای بە گویدا نەدەچوو. وەکو تر سەرنجی ئەو مەدا کە لە دابەزین و گەپانەکانماندا، دەچینە هەر گوندیک، دوا ی ماوہ یەکی کەم، دکتۆر ژنیکی وەک مەرزان دەدۆزیتەو، مێردەکە ی دەخەسینیت و شەوان دەبیّتە هاو نوینی. بەلام لەگەڵ هەموو ئەو ئاوفرەتانە ی نیو ژیانیشیدا، پیاویکی دلخۆش نەبوو، هەمیشە گزێیەکی کوشندە پۆحی نابوو بە مستی. سەرکردە یەکی ئەھریمە ناسا و دلپەق بوو، تابلیتی لە جەنگدا بەھیز بوو، بەلام کەستیکی خۆشەویست نەبوو. دلنیام زانیوتی ئەو ژنانە ی داگیریان دەکات، کەسیان عاشقی نین. شتیکی تر دەیانجولتینیت کە پە یوھندی بە ئەفینەوہ نییە، شتیکی وەک ترس، چاوچنۆکی، خۆپاراستن، تەماح... یان هەر شتیکی تر.

لەگەڵ ئەوہ ی من دلسۆزی یەکە می بووم، بەلام نەیدەتوانی دیوارە دەرونییەکانی ناخی لەگەڵمدا بشکینیت. پە یوھندیمان هەمیشە شتیکی زۆر لە پەسمیەت و پزینی عەسکەریانە ی تیدا بوو. دوا ی چەندین سال، کە ئەو بووبوو بە وەزیریکی داکەوتوو و دواتریش بە بەرپرسی کاروباری گشتی، جارێک لیم پرسی «دکتۆر، بۆ ئەو دەمە من و تۆ نەمانتوانی ببین بە هاوپی راستەقینە». بەو چاوە مۆنانە یەوہ، چاوی کەسیک کە جگە لە خۆی هیچ شتیکی دونیای خۆشناویت، گووتی «پیاوی سیاسی، تەنیا لە ناو خەڵکدایە. بەلام هاوپی؟... پیاوی سیاسی کوا

هاوړپي هه‌به؟». که دواتر بیرم له قسه‌که یکردوه هه‌ستمکرد پاستیبه‌کی زور تالی تیدایه، نیمه هه‌موومان، هه‌موو نه‌و نه‌ویه‌ی شوړشمانکرد و به‌رده‌وام پیکه‌وه‌بووین، به‌لام که‌سمان هاوړپي یه‌ک نه‌بووین... که‌سمان، نه‌نیا پیکه‌وه‌بووین، وه‌ک پیکه‌وه‌بوونی کومه‌لیک به‌رد، پیکه‌وه‌بوونی ریژیک دره‌خت.

پوړژیک بیستمان که هه‌فال شیرخان واز له پابه‌ری هیزه‌که‌مان ده‌هیتیت و وه‌ک نه‌ندامیکی نه‌نجومه‌نی بالا، پرووده‌کاته بنکه‌قایم و جیگیره‌کانی شوړش له‌نابه‌ینی چیا و نه‌شکه‌وته هه‌ره‌عاسیبه‌کانی کوردستاندا. سه‌ره‌تا هه‌واله‌که‌م به‌یه‌کیک له‌ده‌نگو و درو‌بازیبه زور و زه‌به‌نده‌کان حیسابکرد. به‌لام دواي چنه‌د سه‌عاتیک، هه‌واله‌که‌بووه راست و هه‌موو به‌دلنبايیه‌وه قسه‌یان لیده‌کرد. هر نه‌و پوړه‌بو شو، شیرخان بانگی‌کردم و هه‌والی پیدام که نه‌نجومه‌نی بالا جگه له‌گواستنه‌وه‌ی نه‌و بو «دو‌لی قاره‌مانان» و بنکه‌کانی سه‌رکردایه‌تی، په‌زانه‌ندیان به‌پیشنیاړیکی گرنگی نه‌و داوه، تا من هه‌لاویردن و وه‌ک «نه‌ندامی په‌یوه‌ست» له‌نیوان شاخ و شاردا کاریکه‌م. پنیگوتم «نه‌م کاره‌ی تو گرنگترین کاره له‌شوړشدا، ترسناکترین کاریشه. نه‌وه‌ی به‌م کاره هه‌ستیت زوربه‌ی نه‌نینیه‌گه‌وره‌کانی شوړش ده‌که‌ونه‌بنده‌ستی. زور شت له‌سه‌ر شوړش و شوړشگیزان ده‌زانییت که‌جگه‌له‌و که‌سی تر‌نایانزانییت، ده‌بیت به‌خه‌زنه‌ی نه‌ینی و گه‌نجینه‌ی پاستیبه‌کان. نه‌وه‌یشیکه‌که‌سیکی وریا، چنه‌د چاو، تیزبونی وه‌ک تو‌ی ده‌ویت، به‌لام له‌وانه‌گرنگتر ده‌زانییت چیبه‌؟... بیده‌نگیبه. له‌مپووه‌تو وه‌ک ته‌تريکی نه‌ینیت لیدیت، وه‌ک که‌سیک که‌هیچ که‌س نازانییت چی ده‌که‌یت، بو هر‌مه‌به‌ستیک که‌وتیته‌ری، وا‌خوت‌نیشانده‌هیت که‌بو‌کاریکی تر‌په‌یوه‌یت. گه‌ر پویشتی به‌ره‌و‌خوره‌لات وا‌خوت‌ده‌رده‌خه‌یت که‌کارت

لە خۆرئاوا ھەيە . نابىت ھىچ كەس ئىك بزائىت دەچىت بۆ كوئ و لە بەرچى بەرپىگا ھەيت . گەر زائىت نانا سىرئىت ناوى خۆشت ئاشكرانا كەيت . گەر زائىت دەناسرئىت ، ھەمىشە قەسە ئامادە و پلانى داپىژراوت دەبىت . جگە لە چا و گوپچكە و بۆنت ، ھىچ شتىكى تىرت نىيە برىواى تەواوى بخەيتە سەر . ھەموو كەس ئىك بە چاوىكى ورد دەخوئىتە ھە و ئەو تۆمار دەكەيت كە خۆت ھەستى پىدەكەيت ، كە خۆت دەيدۆزىتە ھە . جگە لە ئىشەكەت ، جگە لە واجىبەكەت عاتىفەت نادەيت بە كەس . لەم ئىشەى تۆدا ئەو نەيتىيە شەخسىانەى دەبزائىت ، نرخی نەيتى سىياسى و حىزبىيان ھەيە . ھەر نەيتىيەكى لە تۆو بەروا تە دەرى ، لە پلەى خىانەتدايە لە حىزب و نىشتىمان . حىزب لە برى ئاشكرابوونى ھەر نەيتىيەكى بۆى ھەيە بتكوژئ . خىانەت لای ئىمە جگە لە كوشتن پاداشتى نىيە . لەمپۆ بەدواو جگە لە من و پەئوف تاوس و مىرزاي بىرۆ و مەلا وەلەيد ، فەرمان لە كەس وەرناگرىت ، كارى كەس ئىكى تر جىبەجئ ناكەيت . تۆ لەمپۆو لەم چوار كەسە زياتر سەرۆك و سەردارت نىيە . ئىمە فەرماندار و خواوونى تۆين ، دواى ئەو پىگايە دەكەويت كە ئىمە دەيكىشىن ، ھەر زىرەكىيەكەت ھەبىت ، لەو ھەدا دەبخەيتە كار فەرمانى ئىمە وەكو خۆى جىبەجىبەكەيت ، نەو ھەك خەيال تە بتبات و دواى عەقلى خۆت بكەويت . لە ئىستاو ھىچ شتىكى تۆ مولكى خۆت نىيە ، ھەموو شتەكانت ساحتىبىيان ھەيە . ھەقالى سەرۆك و جىگرەكەى ئاگادارن ، ئىمە ھەموو شتىك بەوان دەگەئىن . ھەر راپۆرتىك بە گرنگى بزائىن و دلنباين ئىمە ناتوانىن برىارى لىدەين ، دەبخەينە بەر دەستى ئەوان ... بە وردى بۆ وەلامى پرسىارەكانمان دەگەپىت ، بە وردى زانىارى بۆ كۆدەكەيتە ھە . ناپرسىت بۆ و نابىژىت نا .»

من دەمزانى كە ئىشەكەم بەكەك دەبىت لە ھەرە ترسناكترىن ئىشەكان ، بەلام ھىدى ھىدى ئارەزوويەكى سەير و تارىكم تىدا دروستدەبوو ، خۆم

له هينى چه كدار دوربخه موه و وهك شوپشگيپيكي بيپه يوه ست و گه پوك
 بريم. نه و ساله ي له گه ل مه فوزه كاندا برده سهر، سالتيكي زور خوتناوى
 بوو، چند شه پيكي گه ورده مان له گه ل سوپاي ده ولتدا كرد، به لام
 چندين شه پي قورسيشمان له گه ل هتزه سياسييه كاني ترده هه بوو كه به
 شوپشى چه واشه ناومانده نان. تا ده هات ده ستم زياتر به خوتندا ده چوو،
 كه م هه فته هه بوو، هه ستيكه م پاك ده رچووم. به لام تاده هات نوميدم به
 شوپش گه ورده تر ده بوو... بپوام به سه ركرده كانم قايمتر ده بوو، چنده
 له پوحي شوپش و ده زگا بالاكانيشييه وه نزيك بكه و تمايه ته وه، نه وه نده له
 پيشمه رگه بچوكه كان دورده كه وتمه وه. هه نديچار هه ستمده كرد گوشه گير
 خراوم و هه مووان به مه به ست خويانم لي به دورده گرن. دلسووزي زور بو
 شوپش كردبوومي به پياويكي به دگومان، به كه سيك خه لك واده زانن
 ته نيا شتي پيس بونده كات. ده مبيسته وه ناويان نابووم «تانجى حيزب»
 «هه ميشه خه فەر» «هه فال بونحيز» «دكتور دوگ» «جه نگيز بوند»
 و ده يان ناويتر. به لام هه مووش ده يانزاني كه ده توانم ژيانيان لي بكه م به
 دوژه... چهنانيان بينيبوو كه گوماني من ژيانى ويژانكردون. له پوودا
 هه موو به پيز و ليوبه خنده بوون، هه موو حورمه تيان ليده بارى، به لام له
 دلدا شتيكي ديم ده دي. من له دوا پوزه كاني ژيانمدا وهك پيشمه رگه ي
 ناو بنكه و مه فوزه گه پوكه كان، به پاستي هه ستم به گه ورده بووني
 كينه كان ده كرد. هه ر كه س تيكه ل به هتزه كه مان ده بوو، من ماوه به كي
 ريژ وهك نه شته ركاركي نه خووش كه له ژير ناميپيكي نادياردا له شتيكي
 زيندوو هه لدرپي و له ناخي پروانيت، ده مخسته ژير تيشكناميپره كه ي
 خووم و ده مپشكني. نه و ماوه به من به جورتيك گوماني خووم ده خسته
 دواي، دواتر كه پاكى و دلسووزي ده رده كه وت، دلي له گوماني سه ختي
 من هه ر زوير و ناخي له كينه ي قوولي من پاك نه ده بووه وه. ئيدي
 و ايليهات له گياني خووم بترسم و له بهر ترسي ژيانم خه وي ناسووده م

نەمىنىت. چونكە دەمزانى لە شوينى تىكەه لپژان و لە ساتى شەپ لە گەل دوژمندا، دەتوانن «فرسەتى نامەردان» بەيئەن و بەمكوژن. ئاشكرابوو دكتور شىرخان ئاگادارى ئەو ھەموو بىزارىيەيە كە بۆنكردى بەردەوامى من بە پۆحى ئەوانى دىيەو ھەروستىكردوھ. بەلام ئەو بوونى منى بە گرنگ دەزانى. ھەلبەت لەو جوړە نەبوو گەر بكوژييم، تۆلەم بۆ بكاتەو، ياخود ھەردا و ھەرد و شارە و شار دواى بكوژانم بگەوييت. نا، بەلكو گەر بكوژامايە دەيزانى شوپش چاويكى وردىينى خۆى و پياويكى ھەفادارى گەورەى لە دەستداوھ... بەلام ئەوھى بيتاگايى خۆم بەوجوړە پاداشتى دابووھوھ و منى ھەك كادريكى گەرۆك بۆ ئىشە ھەرە گرنگەكانى شوپش ھەلبژاردبوو، ئەودەمە مايەى سوپاسى من بوو، گەرچى سالانىكى درەنگتر زانيم كە ھەميشە داخ لە دل و دژ بە من كينەبار بووھ.

كە دواى ئەو دايرانە دريژە گەپامەوھ بۆ شار، بە بينىنى چراخانە كز و پاكشانە غەمگينەكەى خۆشيبەك نەكەوتە دلەم و فرمىسكىك نەزايە چاوم. شتىكى نويم لەو شارە نەبينى، لە راستيدا دەمەوييت درۆتان لە گەل نەكەم، من ئەو كات عاشقى ھىچ شوينىك نەبووم، جيگاكان لاي من جيگابوون و تەواو... مرۆف لاي من كوپى ئەو جيگايەيە كە ئەو ساتە لە سەرى ھەستاوھ، تەنيا مولكىشى لە سەر زەوى ئەو شوينەيە كە لەو چركەيەدا قاچى ناوھتە سەر. مولكەكانى تر ھىچى ھى ئەو نين... ئەو شارەى تۆى لى نيت، ھى تۆ نيبە، ئەو كوچەيەى تۆى لى نيت ھى تۆ نيبە، ئەو مالەى لە سەر كاغەز بەناوى تۆوھە و تۆى تيانيت، ھى تۆ نيبە. تەنيا ئەو بىستە خاكە ھى تۆيە كە ئىستا لە سەرى ھەستاوييت. لە بەرئەوھ لە ژيانمدا ھەستى ئەوھ نەبووھ بىرى جيگاكان بگەم... پەنگە ھۆكەى ئەوھ بيت من گەرۆككى ھەميشەيى

بووم. که گه پامه وه نه وه م له خه یالدا نه بوو، چاوم پریپیت له ناو و سوژم که فبکات و هه ناسه م ته نگ بییت. نا... ئیره ش لای من هیچ نه بوو جگه له شاریک... شاریک وه ک ملیونه ها شاری تر. ناشیرینترین شار نییه، جوانتریش نییه، بیبایه خترین شار نییه، گرنگتریش نییه، به لکو شاریکه و هیچی دی... بئ هیچ شتیکی گرنگ... تییده چیت بؤ نه وه ی ئیشیک نه انجامده بیت و ته واو. شاریک له به ره به ست و دیوارگه لیک دروستبووه که نه وانى تر دروستیانکرده بؤ نه وه ی بلین ئیره شوینی تۆ نییه، له مال و ده رگا و به ره به ستانیک که نه وانى تر دوستیانکرده تا بلین ئیره مالى تۆ نییه، له و شه قامانه ی که بۆت نییه له هیچ جینگایه کیدا به دلای خۆت بوه ستیت، چونکه شه قامی تۆ نییه... شاریک هه موو شتیکی نه وه ت یادده خاته وه که هی تۆ نییه. دوکانه کانی، ئوتیله کانی، چیشخانه کانی. هه موو جینگا کانی به جوړیک له جوړه کان هی تۆ نین. به لام به رده وام مه حکومیشی به وه ی بلپیت «شاره که م... شاره که ی من... شاره خو شه ویسته که م». نا من نه مده ویست دروی وابکه م. من هه رگیز شارم نه بووه و نامبییت، هه تا نه و کاتانه ش که بووم به به رپرستیکی گه وره ی ده زگای نه منبییت و شار له به رده ممدا کراوه بوو، هه تا نه و کاتانه ش هه ستم نه کرده که شارم هه یه.

له شار ده بوو بچه مالتیک که حیزب بوی دیاریکردبووم، مالى خزمیکی مه لا وه لید، بیوه ژنیکی به ته مه ن و کوردپه روه که میژده که ی له باشوور به ده ستی عه ره به کان کوژدابوو. دوو کوپ و کچیکی هه بوو، خویان تازه له باشووره وه گه پابوونه وه بؤ باکوور، من وه ک برای شوعله خان و خالی منداله کان خو م ده ناساند و که س گومانی لئ نه کردم. کوپ و کچیکی قوتابی زانکو بوون و کوپیکی دیکه شی له ناماده یی بوو. له وی ئووریکی بچوکیان بؤ جیاکرده وه، نه وی هه م بوو به مال و هه م بوو به شاری من. مروف دواى ماوه به کی دریز له ژيانى بنکه و گه پوکى

پېشمەرگايەتى كە دەبەيت بە خاوەنى ژوورېكى خۆى، هەتا ئەگەر بۆ يەك شەوېش بېت، هەستدەكات بۆتە پادشاهى سەر زەمىن. بۆ پياويكى وەك من كە تووشى نەخۆشى چاوەدېرى و بۆنكردن بە پۆخى خەلكەوە بووبووم، هېچ جىگايەك لە ژوورېكى خالى خۆشتر نەبوو... ئاھ... ژوورېكى خالى كە بەتەنها هى خۆت بېت. هېچ شتېك نەبېت لە دونيادا خەيالى بخەيتەسەر، جگە لە بنمىچىكى پووت، هېچ نەبېت سەيرىبەكەيت جگە لە دىوارى پووت. هېچ نەبېت بۆنېبەكەيت، گومانى لىبەكەيت، تۆيكارىي بۆ بکەيت. ئەو لە هەموو ئازارەكانت پزگارتدەكات، لە هەموو ئەو خوليايانەى غەريزەكانت دەخرووشىنن و بەرەو خۆيان كېشندەكەن. من پىمگوترا بوو گەلېك بەورىايى بچولېمەو، بەلام بۆنى خۆم و سەليقەى خۆم گەورەترىن قەلغانم بوون، مەرووف لە شوپرشىكى وەك ئەو هى ئىمەدا كە بەدەيان جۆرى دوژمن گەمارۆدرا بووين، دەبوو هەموو هەستە سەرەتايى و گياندار ئاساكانى خۆى لە خەو بېدارىكاتەو، ئەو هەستانەى كە لە مەرووفى ئاسايى و لە ژيانى ئاساييدا دەمرن، ئەو هەستە تىزانەى وات لىدەكەن خەتەر بەر لە نزيكبوونەو و دوژمن بەر لە پۆوهدانى هەست پېبەكەيت. من لەو سالاھدا لە چيا كە بەردەوام لە بەردەم مەترسى مردن و پەلامارى دوژمنىكى نادياردا بووين، وەك حەيوانىكم لىتەاتبوو كە لە دارستانىكى تارىكدا دەپوات و تەنيا بە هەستە شاردراوەكانى رېگا بۆ خۆى دەكاتەو. تەواوى دونيا لە بەرچاوم بووبوو بە جەنگەلېكى ترسناك كە دەبوو هەموو هەستە دېرىنەكانمى بۆ زىندووبكەمەو، هەموو چاوە نەيتىبەكانى ناو سەرمى بۆ دابگىرسىنم، هەموو گوئى شاردراوەكانى ناو خۆمى بۆ بدۆزمەو... ھەر هەستېك كە باپىرە دېرىنەكانمان لە دارستان و كۆوەكاندا كاريان پىكردووە بىخەمەو كە. لە شارىشدا غەريزە و هەستە تىزەكانم ھەر زىندووبوون... بەلام بە جۆرىك كارمەدەكرد، كەس ئەو هەستە زىندوو و پەنھانانەم نەبىنېت.

یه‌که‌م که‌س که له پښکخراوه‌کانی ناو شاردا په‌یوه‌ندیم پټوه‌کرد،
 نه‌رده‌لان هیرانی بوو، یه‌که‌م شتیش سه‌رنجدا نه‌وه‌بوو که شان‌ه‌کان
 و ته‌واوی ریزی پښکخستن نارپک و پچراو و بیسه‌روبه‌ریه . چنده‌ها
 شان‌ه‌ی بچوک ه‌ن که په‌یوه‌ندیان به پښکخستنی سه‌ره‌کییه‌وه نه‌ماوه،
 نه جیگایه‌کی برپار و نه‌سه‌ریکی دیاریکراوی به‌رپرس ه‌یه . هه‌لبه‌ت
 له سه‌ره‌تای سالدا سه‌رانی یه‌که‌می پښکخستنی شار که وتبونه ده‌ستی
 ده‌ولت و له زینداندابوون، له به‌رته‌وه پښکخراوه‌کان ته‌واو هه‌لوه‌شاو
 و په‌یوه‌ندییه‌کان زوریان پچرابوون . نه‌وه‌ی سه‌رنجی منی راده‌کیتشا
 نه‌و خه‌ته‌بوو که له زانکوډا به‌ده‌ر له ریڅخراوی گشتی، سه‌ره‌خو
 که‌شه‌یکردبوو . به‌رپرسی پښکخستنه‌کانی زانکو نه‌رده‌لان بوو، نه‌و بو
 خو‌ی رابه‌رایه‌تی چند شان‌ه‌یه‌کی بچوکی ده‌کرد که زوریه‌یان له ژیر
 ناوی حیزیدا چالاک بوون و کزبوویونه‌وه . نه‌رده‌لان گه‌رچی ه‌یچ که‌سیکی
 بالآتری نه‌بوو، خو‌ی که‌نالیک‌ی لیدابوو و سه‌ره‌خو پښکخستنیکی بو
 حیزب دروستکردبوو، به‌لام له‌و شو‌رپشگ‌یرپه دلسوز و فانه‌تیکانه بوو
 که خه‌یالی شو‌رپش به‌ جو‌ریکی هیستیری ده‌چپته سه‌ریانه‌وه . له پال
 نه‌وه‌دا و به‌ هانی هیرانی و به‌ کومه‌کی نه‌و، هوشه‌نگی بولبولیار خه‌تیکی
 تری سازاندبوو که پتر له‌و خویندکاره مارکسیانه‌بوون که به‌ دروستی
 نه‌یاندنه‌زانی به‌ راستی له‌ حیزیدان یان نا... حیزب نه‌وه‌یه که نه‌وان
 ده‌یانه‌ویت یان شتیکی تره‌؟ له‌ ریگای نزار نیدریسیسه‌وه که ه‌ر
 به‌ جو‌ریک له‌ جو‌ره‌کانی له‌ سه‌ر پښکخستنه‌کانی هیرانی حساب بوو،
 هیلیکی تر له‌ ناو قه‌ساب و دوکانداران و گه‌نجان‌ی بیئیشدا دروستبوو
 که نه‌وانیش هینده‌ی بیروکه‌ی شو‌رپش ده‌یخرو‌شاندن، شتیکیان له‌ سه‌ر
 سیاست نه‌ده‌زانی . هه‌لبه‌ت ده‌بوو له‌ هه‌مانکادا په‌یوه‌ندی به‌ هندی
 که‌سانی تر و هیلی پچراو و شان‌ه‌ی ترازوی دیکه‌شه‌وه بکه‌م . سه‌ره‌تای

ئىشكردىم ئەو ھەبىۋەت ھەبىۋەت بىسەلمىنىت لىرەيە، خەلكى و دوزمن بزاندن شۆرپشگىران بە قورسى گەراۋنەتەوھ . ئامۆزگارىيەكان ئەوھ بوون كە دووان لە پىاۋھ ھەرە ديارەكانى دەولەت بكوژىن . لە كۆبوونەوھەكەي غەمپاشادا بولبوليار گووتى كە خوئى و شانەكەي لە ئىستادا ناتوانن لە كارى كوشتندا بەشدارىن و واتىدەگات كە ئىشى شۆرپش سەرھەتا پەرورەدەكردنى مروفەكانە ... بەوھدا تا ئىستاش بە وردى نازاندن ماھىيەتى سىياسى شۆرپش چىيە، ئاخۆ تەنيا بزوتنەوھەيەكى ناسىونالى تازەيە، ياخود ھىزىكى پرۆلىتارىيە، يان جەوھەرىكى ديموكراسى ھەيە، ناتوانن بەشدارى ھىچ چالاكىيەكى سەربازى بكن . بەلام لە غەمپاشا ھەر يەك لە ئەردەلان و نزار و نەغەدە ماردىنى لە سەر كوشتنى عادىل مامە و لىقتانت ھومەر بۆتانى پىكەوتن .

لە بەيانى پۆزىكى ھەتاۋدا، لە بەيانييەكى ساف و شىن و بەھەشتىدا، عادىل مامەمان لە بەردەم مالى خۆيدا كوشت . من ساتى كوشتنەكەي لە بەردەم نانەواخانەيەكدا لە سەرھى نان كپىندا ھەستابووم و لە دوورەوھ سەيرمەدەكرد .

نەغەدە ماردىنى و نزار

نەغەدە دووبارە كە جارىكى دىش گەرايەوھ بۆ مال، ديسان كاتى نەبوو شىعەرى پەترۆس بخوئىتەوھ ... دوو جار دەستى بۆ برد ھەلىبگىت دەستى گىرايەوھ، دواتر كە تەواۋى سەرمىزەكەي كۆكردەوھ بە خەيالەوھ خستىيە ناو كىتېيىك و تا چەندىن سالى دواتر ئەو شىعەرى نەدۆزىيەوھ . لەو كاتەدا نەغەدە ماردىنى جگە لە نزار، ھىچى دى لە خەيالدا نەبوو .

که نه و پۆژه لای نزار ئیدیریس گه‌رایه‌وه، هه‌ستیکرد وه‌خته له چوار دیواری مائی خۆیدا ده‌خنکیت. که‌ستان واتان لی‌ها‌توو ه‌رقتان له هه‌موو شتیکی مائی خۆتان بێت، له ده‌رگاگان، له په‌نجه‌ره، له میژ، له کورسی، له هه‌نجه‌ل، له گول، له ئاوینه، له هه‌موو شتیکی، هه‌موو شتیکی، چونکه بیکرا ژیانیکت بیره‌هه‌وه که تو ناته‌ویت. ده‌بوو شتیکی گه‌وره له ژیانیدا روویدات، شتیکی گه‌وره‌ش له ژیاندا جگه له خۆشه‌ویستییه‌کی گه‌وره هه‌چی تر نییه. به‌لام هه‌ستیکرد گه‌ر به‌راستی به‌کیکی خۆشبویت، ده‌بیت به‌رامبه‌ر نه‌وه پقی له زۆر که‌س و زۆر شتی تر بێت. له دلی خۆیدا گووتی «من له و شاعیرانه نیم که به‌کیکیان خۆشویست، ئیتر به هۆی نه‌وه عه‌شقه‌وه هه‌موو گه‌ردونیان خۆشده‌ویت. نا من له‌وانه نیم باوه‌پم به‌وه بێت ژنان هه‌میشه ده‌بیت ناسک بن، شیع‌ر ده‌بیت ناسک بێت، ژنی شاعیر ده‌بیت پۆمانسییه‌ک بێت که له عه‌شقی دار و به‌رددا ده‌توێته‌وه... نا من له‌وانه نیم». له ناخی دل‌ه‌وه هه‌ستی به‌رقیکی شاردراره و قوول کرد دژی هه‌موو شته‌کان. ساتیک بوو له و ساتانه‌ی مرۆف ناتوانیت هه‌ستی خۆی وه‌سفبکات، تیببگات، ئاراسته‌ببکات. له به‌ک شت دل‌نیا‌بوو، دونه‌یا لیره‌دا و له‌م ژوره‌دا کۆتایی نایه‌ت. ئیره‌ته‌نیا ژورریکه، دکتۆر مسته‌فا شوکا‌ک ته‌نیا پیاویکه، ماله‌که‌ی ته‌نیا جیگایه‌که. واته له ده‌ره‌وه‌ی نه‌م ژیا‌نه هه‌زار ژیا‌نی تره‌یه، هه‌زار جیگای تره‌یه تیدا بژی. دیسانه‌وه له دلی خۆیدا گووتی «گه‌ر هه‌موو ژیا‌نم، ته‌نیا به‌وه پارێزم که خودا داوێت، هه‌چم لیده‌رناچیت. شتیکی که‌م به‌ده‌ستی خۆت دروستبیکه‌یت، باشته‌ره له شتیکی زۆر که خودا ببه‌خسیت».

نزار ئیستا نه‌وه ژیا‌نه‌ی تره، نه‌وه جیگایه‌ی تره، که نه‌م بۆی ده‌گه‌ریت... هه‌ستی نه‌کرد له‌به‌ر شتیکی تابه‌ته‌ی نزاری خۆشده‌ویت، به‌لکو نه‌وه ته‌نیا سه‌ره‌تای کیشه‌ریکی ونه، ده‌رگایه‌ بۆ سه‌ر زه‌مینکی خه‌یالی و دوور. دل‌نیا‌بوو کیشه‌ریکی ون هه‌یه و ده‌بیت نه‌م به‌ره‌وه

ئەوی سەفەریکات، ئێ و کیشوهرەش هیچ نییە لە ژیاانی ئەوانی تر. لە ناخەو دەبویست لە بری ژیاانی خۆی، ژیاانی یەکیکی تر بژی. ژیاانی خۆی ئەو یە کە لێرەدا دەبیینیت، ئەو چەندین مانگە دەبچێژیت، گەر چەندین سالی دیکەش دانیشیت، هەر دووبارە بونەوێ دوینی و پێری و مانگیک لەووبەرە. چاوی لێکنا و گووتی «ژیاانی ئەوانی تر... ژیاانی ئەوانی تر». لەو کاتەدا بە وردی نەیدەزانی «ژیاانی ئەوانی تر» چییە. ژیاانی ئەوانی تر یەک مانای هەبوو، لە ژیاانی خۆت هەلبییت... ژیاانی خۆت نەژیت. تەنیا شتیکی شاعیرەکان دەتوانن تاقیبکەنەو، ئەو یە ژیاانی ئەوانی تر تاقیبکەنەو. وەک چۆن یەکیکی جل تاقیدەکاتەو، مڕۆف بە هەمانجۆر دەتوانیت ژیان تاقیبکاتەو. جۆرەکانی، ساتەکانی، پۆژەکانی، شوینەکانی... هەموویان ژیانن. لەویدا دانراون بۆ ئەوێ مڕۆف تاقیانبکاتەو.

بۆ پۆژی دوازی گەپایەو لای نزار، ئەو هەر لە سەرەتاو بەو دەستی پێکرد وەک ژنی دکتۆر بانگیبکات. لە ناکاو نەغەدە دەستی خستە سەر دەستی و پێیگوت «تکایە جاریکی تر بە ژنی دکتۆر بانگم مەکە، چونکە دەمەوێت ژیانیکی تر بژیم». نزار ئیدریس سەرسامانە سەیریکرد و گووتی «ژیانیکی تر. وای ژنی دکتۆر، گەر بۆ گورگ دەگەپیت بتخوات، من گورگم. پێمبێت دەتەوێت گوشتی خۆت بخەیتە بەردەمی گورگ یان نا، دەتەوێت یان نا». یەکسەر دەستی گرت بە ناوچاوانی خۆیەو و گووتی «وێک شاعیریکی حەزەدەکەم دەمی گورگیش تاقیبکەمەو، بۆ نا، ژیان لەگەڵ گورگدا، ئەویش جۆرە ژیانیکە کە دانراو، لەویدا هەیه، مڕۆف دەتوانیت تاقیبکاتەو. بەلێ دەمەوێت گوشتی خۆم بخەم بەر دەمی گورگیش، هیچ نەبیت شتیکی ترە جیاواز لەم ژیانە پرپوچە ناخۆشەیی من». نزار گووتی «ها دەتەوێت گوشتی خۆت بخەیتە بەر دەمی کەسێک کە هێندە درنده بێت، بیخوات، گازی وەحشیانەیی لێبگریت،

بيجویت». له تهنیشتیه وه دانیشت و گووتی «نزار بۆم باسبکه، تۆ چ جوړه ژيانیک ده ژیت». «ژيان؟ من نه و ژيانه ده ژیم که دوو شتی تیدا نییه، نه خلاق و به زه یی. که له دایکبووم، هر دوو کیانم له گه ل په پوړوپاتاله پیسه کانی مندالیدا فریډا. من نه و ژيانه ده ژیم. واده زانی من بۆ لیږم. له بهر نه وه ی هیچ شتی که ناموه ستنیت. به پای تۆ چی هیزیک مرؤف ده وه ستنیت، ها ژنی دکتور، چی شتی که؟. ریژ مرؤف ده وه ستنیت؟ هه لبت که خه لکی تر هه موو ده یانه ویت به ریژ بن، هه موو ده یانه ویت بلین، من پیاویکم حورمه تی خو مم هه یه. نه وه ی وا له به کی که ده کات خه لکی ناوی بنین پیاو چیه؟ پیاوی ناو پیاوان، ها پیاوی ناو پیاوان کیه؟. توش ده زانیت کیه، دلنیام توش ده زانی پیاویکی به ریژه که دلای پره له به زه یی و په حم. ها ژنی دکتور موسته فا شوکاک، خه لکی ریژیان ده ویت، حورمه تیان پیوسته، داوای به زه یم لیده که ن، منیش نیمه ... به عنی نه گهر ژنیکی وه ک تۆ حه ز له من بکات، چاوه پروانی چی ده کات. چاوه پروانی پومانسیه ت، خو شه ویستی نه به دیی، عه شق که جه رگ و دل ده سووتینیت، به لام من نیمه ... هه چیانم نییه. گهر چاوه پروانی نه وه بکه ی، بلیم نۆی عه زیزم تۆ مانگی منیت، تۆ ریخانه ی منیت، تۆ شه ریه تی زینده گی منیت... نا من میزده که م به و شتانه دا. من بیر له وه ده که مه وه، شتیکی خو شه چه وره یه کی وه ک من، چه قوکی شتیکی وه ک من، که بونی قه سا بخانه کانم لیدیت، له گه ل ژنی که نجی دکتور یکدا بخه وم، پروتیه که مه وه، له گه ل ژنیکی میرد داردا. هر ته نیا نه وه ی که په یوه ندیم له گه ل ژنیکی که نجی وه هادا هه بیت، خه یالنده کاته وه. ته نیا خه یاللم لای نه وه ده بیت له ناو جیگادا چیت لیده که م، له وه زیاتر شتیکی تر به می شکمدا ناروات. نه وه راستیه که یه تی، سه ری من له شتی پیس و چه په ل و خه یالاتی خراب به ولاره هه چی تری تیدا نییه ... من پیاویکی بی شه ره فم، ده زانی نیستا که چاوم ده نو قینم بیر له چی ده که مه وه ...

دەزانىت، بىر لەو دەكەمەو تۆ بە پروتى چۆنىت و لە چى دەچىت». نەغەدە بە سەرسامىيەو سەيرىكرد و باوهرى بە گوڤى خۆى نەدەكرد. هەستىدەكرد بەكەمجارە پىاوڤىكى پاستەقىنە دەبىنىت، كەسىك كە خۆى مەكياژ ناكات، كەسىكە كۆوى و دپ، هەتا لەوانەيە بتوانىت دپندەش بىت. پىاوڤىك كە لە پىاوو دەستكردەكانى تر ناچىت، پىاوڤى دەستكردى ناو فىلمە مىسرىيەكان، پىاوڤى دروستكراوى ناو كىتەكان، پىاوو بەپىزەكانى وەك باوكى كە هىچ شتىكىيان تىدا دەرناكەوئىت، مروف بزانىت ئەم هەموو مندالەيان چۆن دروستكردو. پىاووانى وەك دكتور مستەفاى مېردى كە كەس نازانىت لە ژىر ئەو بەروانكە سەبىيەو، چى هەوا و وىستىكىيان شاردۆتەو... مروف چىيە؟ تۆپەلىك درۆ، تۆپەلىك درۆى بەيەكەو نراو. بۆ دەبىت پىي ناخۆش بىت گەر كەسىكى پاستەقىنە بناسىت، كەسىك كە راستىيە ناشىرىنەكەى خۆى دەلىت. ئەو بە خەيالیدا تىپەرى كە خۆى لە دوو پۆزى رابوردوودا بىرى لەو نەكردۆتەو، بىرى لە خەوتن لەگەل نزاردا نەكردۆتەو، بەس بىرى لای ژيانىكى تر بوو. هەلبەت ژيانىكى تر، ئەو شى تىدايە لەگەل پىاووانى تردا بچىتە جىگاوه. ئە... بە خۆى گووت «بەلام تۆ ترسنۆكترى لەوەى بەكسەر بىر لەو بەكەتەو». بە خۆى گووت «ئەوەى زۆر حەزم لە سىكس نىيە، رەنگە هۆكەى بگەپتەو بۆ ئەوەى زۆر حەزم لە شوكاكى مېردم نىيە».

لەو ساتەدا وادەركەوت وەك ئەوەى قسەكانى نزار جگە لە خەندەيەكى بچوك، هىچ شتىكىيان تىدا دروست نەكردىت. نزار دەيزانى كە ئەو قسانە دەكات، ژنان هەمىشە خۆيان وادەردەخەن وەك ئەوەى تووشى شوک بووبن، باوهر بە گوڤى خۆيان نەكەن، زۆربەيان هاواردەكەن «بىشەرەفى بىتەرەبىت». هەندىكىيان بە توپەيى و بە تۆنىكى هىستىرىيەو وادەلەين و وەك خۆيان لە شەيتانىكى گالو دووربەخەنەو، دووردەكەونەو. هەندىكىيان پىدەكەنن و دووردەكەونەو... هەندىكىيان مۆن دەبن و دووردەكەونەو.

به لام نه غه ده، له بری نه وهی دوربکه وپته وه، که میک زیاتر نریکبووه وه و گوتی «ده ترسم گه ر بمبینیت نه و شته نه بم که چاوه پوانی ده که یت... واز له و قسانه بهپته، من شیعریکم نویسه، ده بیت ببیینیت».

له و ساته وه به دواوه، په یوه نندی نزار و خانمی نه غه ده ماردینی شیوه به کی تری وه رگرت. نه غه ده هه سستیکرد نه م پیاوه تا زیاتر ترسناک بیت، بیباک بیت، بیحورمهت و کپوی بیت، له دنیای هاویه شی دکتور جه لال ماردینی و مسته فا شوکاکی میردی زیاتر دوریده خاته وه. جگه له م بیپه وشتیبه جوانه، جگه له م خولادانه قه شه نکه له نه خلاق، هیژکی پاکیشانی گه وره تری له م کورپه دا ده بینی، که نزار باسی نه وهی بو کرد زور ده خوینیته وه بو نه وهی بتوانیت باشتر درو له گه ل ژياندا بکات، زیاتر خه لک فریوبدات، وهک دروژنیک و فریوبازیک گه وره تر ده ربکه ویت، زورتر پی پی سه رسام بوو. گه نجیکی بیسه واد نه بوو، به لام بو نه وه ده یخوینده وه تا دواتر گالته به کتیب و دنیا بکات. که شیعه ره که ی نه غه ده ی خوینده وه، گوتی «بنوسه، خانم بنوسه.. نویسن واده کات نه و شته ی به قسه و کرده وه ده ره قه تی نایه یت به نویسن بیکه یت. نا من قهت پیویستم به وه نابیت بنوسم، جانه وهریکی نازاد و به ره لای وهک من چ پیویستی به نویسن هه یه؟ نویسن بو یه کیک باشه جانه وهره که ی خوی لغاو کرد بیت».

نه غه ده له دللی خویدا، گوتی «نه و گیانه وهره وه حشیه ی تو له منیشدا هه یه». له گه ل نه وهی ده یزانی توانای زمانه وانای نه م له توانای نزار که متر نییه، به لام نه یده توانی به ناشکرا باس له جانه وهره داننیز و چرنوکداره که ی ناو خوی بکات. بو نه وهی به سر نه و شه رمه مه لعونه، دیرینه، ره قه دا سه ربکه ویت، ده بوو به هیواشی بپوات. به لام نه م کورپه له وه ده چیت بیه ویت بیچوهه ناسکیکی یهک سه عاته، که هیشتا ناتوانیت نه ژنو شله کانی توند رابگریت، وهک ناهووی به نه زمونی ناو بیسه

رابکات و قەلەمبازان بدات... لە دڵی خۆیدا گووتی «وہایە، خیراکان پاداشتی خۆیان وەر دەگرن. ئەوان پاداشتی خۆیان ھەیە». بۆ ئەوەی تۆزیک ئارام بیتەوہ، بۆ ئەوەی ون نہ بیت، بۆ ئەوەی بتوانیت بە سەر شەرەمە مەلعونە، دێرینە، سەختەکە ی خۆیدا زال بیت بە پێکەنینەوہ پرسى «نزار، جگە لە بێشەرەفی و قەسابی تۆ چ شتێکی تر باش دەزانى؟».

نزار داوێ قاقای پێکەنین، ھىچ ژنیک تا ئەوکات شتى واى لى نہ پرسىبوو، ژنان وەک کۆمەلە مەکینە یەک وان بەرھەمى یەک کارخانە بن، یەکسەر پرسىارى ئەوہ دەکەن «ژنت ھیناوە، مندالت ھەبە، بۆ نہ تھیناوە، ئەى چى دەکەیت، ئەى بۆ نایھینیت». بەلام ژنیک لیبپرسیت لە بېشەرەفى و قەسابى، بەولاوہ چىتر باشتر دەزانى، شتى وەھا نہبووہ. تۆزیک وەستا و گووتى «باشترین شتیک کە دەبیزانم گۆرانى گووتنە... ئەوہ لە بېشەرەفى و قەسابى باشتر دەزانم». نەغەدە بە سەرسامییەوہ گووتى «دەتوانى گۆرانىیەکم بۆ بلێیت، بەلام بە سووکى خەسووم گووى لى نہ بیت».

نزار سەبىر کرد و ھەستىکرد ئەم ژنە لەوانى تر ناچیت، نەغەدەش لە دڵى خۆیدا گووتى «ئاه چاوى چەند جوانە، چەند جوانە». نزار یەکیک لە گۆرانىیە باوہکانى ئەو سەردەمەى بە دەنگىكى ھىمن بۆ گووت، لە کاتى گۆرانى گووتندا، پىدەچوو جانەوہرەکەى ناویشى پىدەنگ بیت و گووىگرت. پىشتر نەغەدە ھەستى وەھای نہبوو کە پیاویک بتوانیت بە دەنگى کیشییکات، دەبیزانى کچانى تر دەنگى پیاو سەرسامیان دەکات، لە ھۆش خۆیان دەچن، بەلام ئەو ئەمە یەکەمجارە ھەستبکات دەنگىک ھەبە مەستبکات، حەزىکى گەورەى ھەبوو لە کاتى گۆرانى گووتندا خۆى فریبداتە باوہشییەوہ و ماچیبکات. لە دڵى خۆیدا گووتى «بۆ ئێرە مالى خەسوومە، بۆ مالى خەسوومە؟ چ بىمانایە، ئەگەر ئەوچى نہبایە ئىستا ماچمەدە کرد». نزار دەبیزانى دواى گۆرانى گووتن، ژنان لەگەلیدا پتر دیوہ ژنانەکەى خۆیان ئاشکرادەکەن، پتر دەبن بە ژن، گەر تا

ئەو کاتە ئارەزوویان نەبوویت بچنە باوەشی داوی ئەو دەمرن بۆی. بەلام
 وەک پەفتاری هەمیشەیی خۆی، وەک کەسێک حەزی لەوەیە نەهێڵیت
 بەرامبەرەکی لە جیگایەکی نزیک لەو لەنگەر بگریت، کەسێک قسە لە
 ناشیرینی خۆی دەکات تا لەلایەکی دیکەووە سیفەتی راستگۆ و سیحری
 کەسی ناوازه وەدەستبخت، دەکەوێتە زێدەپەروی لە خۆگوناھبارکردندا تا
 لە ژنانی نزیک خۆیدا، هەم ئەو گوناھبارە لە خەو هەستینیت، هەم
 وێنە پیاویک بەخۆی ببەخشیت کە پێشتر نەیانبینیووە، مەخلوقێک کە
 ترسی نییە لەوەی هەقیقەتی خۆی بخاتە بەر دەستیان و دەمامکیان بۆ
 لادات، تا ئەوانیدی بەهێنیت سەر ئەو برۆیەکی کەسیکی وا پوون، کەسێک
 کە پێچەوانەی هەمووانە و بێدەمامک دەژی ناکریت داوی هێز و ئەفسونی
 نەکەویت. گووتی «ژنەکی مستەفا شوکااک... دەزانیت یەکیک لەو
 گالتانەی خودا بە مۆژی دەکات چییە، دەزانیت چییە؟ زۆر جار خۆشتەین
 دەنگ دەبەخشیت بەو کەسانەی خۆیان عاتیفە و هەستیان نییە. وەک
 من... وەک من... کاتیکی گۆرانی دەلێم تۆ وادەزانی ئەو سۆزە لە
 دەنگمدا ئەوێنە دلمە، بەلام خاسە ژنی دکتۆر، وانییە... ئەو درۆیە.
 من وەک شەرتیکی بیگیان وەهام خودا پەنجە پیا بنیت. چەند عاتیفە
 لە کاسیتیکی پەق و سارددا هەیە، ئەوئەندەش لە مندا هەیە. من دەزانم
 و شەکان بە سۆزەو بەلێم، بەلام سۆز... سۆز خۆی چییە؟ نازانم».

تا ئەو زیاتر دەمامکی لابردایە، نەغەدە پتر دەکەوتە داوی. ویستی
 پێیبلێت «پێویستیم بە دەنگتە، بە لەشتە، بە نیگاتە، بە بۆنتە... وەک
 پێگایەک بە ناو دارستانیکدا. پێگایەک پەرە لە مەترسی، بەلام من حەزم
 لە بۆنی گیاکانیت، حەزم لە دەنگی بالندەکانیت، حەزم لە سیبەری
 ترسناکی درختەکانیت. بەلامەووە گرنگ نییە دەگاتە لانە چ ئەز دەبایەک،
 بەلکو دەبیت بەو پێگایەدا برۆم، چونکە سیحری پێگاکە لە نازاری
 مردنەکە گەورەترە».

له پۆزانی داها توودا نه‌غه‌ده ماردینی و نزار ده‌گه‌نه جیگای ترسناک له په‌یوه‌ندییه‌که‌یاندا. شته‌کان ده‌گه‌نه ئه‌وه‌ی دواجار خانمی ماردینی، سه‌رخه‌ویکی خه‌سووی به‌فرسه‌ت بزانی و بچیته باوه‌شی ئه‌م برینه‌اره‌وه که تا برینه‌کانی زیاتر ساپژده‌بن، زیاتر وه‌ک پلنگیکی لیدیته به‌ته‌واوی هیزی خۆیه‌وه شیته‌انه بازده‌داته‌وه ناو زیان.

ئه‌وه‌ی ئیستا من ده‌یزانم ئه‌وه‌یه له‌وه‌مه‌دا هه‌موو ده‌بیستن که شوپش هیدی هیدی و به‌جۆریکی بچوک ده‌ستی پیکردۆته‌وه، ده‌نگوباسی بینینی مه‌فرزه‌چه‌کداره‌کان له‌هه‌موو جیگایه‌ک بلآوده‌بیته‌وه. نزار که له‌وه‌ده‌ترسیت لیفیتانت وازی لێ نه‌هینیت و له‌هه‌ر جیگایه‌ک خۆی قایمبکات بیدۆزیته‌وه، بیر له‌وه‌ده‌کاته‌وه لیفیتانت بکۆزیت. نزار که له‌مالی بابی دکتۆر شوکاک ده‌چیته‌ده‌ری، به‌کۆمه‌کی قزلباش له‌قه‌راغ شار لای هاورپییه‌کی کۆنی گنجیتی که کاری وه‌ستایی و ته‌خته‌به‌ستنه هه‌م جیگا بۆ خه‌و و هه‌م بۆ کار ده‌دۆزیته‌وه. له‌وه‌مه‌دا نه‌غه‌ده هه‌موو فیلیک ده‌کات بۆ ئه‌وه‌ی له‌شه‌وانیکدا دکتۆر له‌مال نییه‌بیخاته جیگا‌که‌ی ئه‌وه‌وه، گه‌ر ده‌میکیش بیت هه‌والی بپریت وه‌ک شیتی لیدیته، هه‌میشه به‌چاویلکه و له‌چک و جلی وه‌هاوه که که‌س گومانێ لێ نه‌کات، ده‌چیته‌ژوره‌ناچیزه‌که‌ی نزار، وه‌ک شیت ماچیده‌کات، وه‌ک شیت ده‌چیته‌باوه‌شی، وه‌ک شیت داوای لیده‌کات له‌گه‌لیدا بخویت، وه‌ک شیت شیعری بۆ ده‌نوسیت... لای ئه‌و نزار پرده‌به‌ره‌و سه‌ر زه‌مینیکی تر... نازانیت ئه‌و سه‌ر زه‌مینه‌چییه و له‌کویدا دوایی دیت، به‌لام گرنگ ئه‌وه‌یه سه‌ر زه‌مینیکی تره، خاکیکی دیکه‌یه، له‌ویوه‌ده‌نگیک بانگه‌یشتیده‌کات و ده‌بیت به‌ره‌و ئه‌وی بپوات.

سەئید یۆنان

ئەمىرۇ گەلىك نەخۇش بوو. بەلام جارى لىم مەپرسن ئەو كىيە، ئەو چىيە، چ دەردىكى ھەبوو. بەلام بزائن نەخۇش بوو، چىتر ئەو ھىز و گورەى نەبوو ۋەك جارن لەگەلما بگەپىت. خۇى پىيگوتىم بە دواى يەككى نويىدا بگەپىم چىرۇكى ژيانى نويى پىيىت... لەو دەمەدا من سەئید يۆنانم دووبارە دۆزىيەو ۋ ئەمجارە لە نزيكترەو ھەناسىم. من و سەئید لە پىسامان شىتىكى ئەوتۆمان لە نۆئاندا نەبوو، بەلام دواى زياد لە سى سال، كاتىك دووبارە بىنىمەو، كەسىكى دى بوو، ھىچى لەو پۆشنىبىرە لاوازە نەدەچوو كە لە پىسامان بىنىبووم، بوو بوو بە چىرۇكنوسىكى غەمگىن، لەوانەى ھىكايەتەكانى خۇيان دەيانكوژن... زەمەن گۆرپىيوى بۆ مروفىكى تر.

يەكەم پرسىياري ئەو بوو «تۆ چىرۇكى جوانت بۆچىيە؟ چ كارىكت داو ھە چىرۇكى جوان؟ كەى ئەو ھە دۇنياي تۆيە؟». دەمزانى ۋەكو زۆرىيە خەلكى شار، ۋەك زۆرىيە ئەوانەى لەم دەسەلاتەى ئىمە تورەن، منى خۇش ناوئىت. من گووتىم « لە بەرئەو ھەى ژيانى راستەقىنە، ئەو ژيانەى كە دەبوو بۇيايامايە تەنيا لە چىرۇكدا ھەيە، بەلام ژيانى خۆم ژيانە راستەقىنەكەم، ئەو ھەموو عومرە بەدواى خۆمدا پايدەكيشم درۆيەكى گەرەيە، جەنابى چىرۇكنوس، چىرۇكى جوان تەنيا شتە بتوانئىت ئەو ھە راستبكاتەو كە من بە ھەموو ژيانم تىكىمداو. دەمەوئىت ھەموو ئەو چىرۇكە سەيرانەى من كۆياندەكەمەو تۆ و چىرۇكنوسەكانى ھاورپىت يارمەتيمانبدەن، بىنوسىنەو، بە جۆرىك ۋەھا كارىگەرەن مردووەكان زىندووبىكەنەو... من بە ناوى جەمعيەتتىكى

زۆر نهئینییه وه لیتره‌م، جه‌معییه‌ته‌که‌مان ناوی جه‌معییه‌تی ژیا‌نه وه‌نه‌کانه . جه‌معییه‌تیک‌ی زۆر گه‌وره نییه، ژماره‌مان که‌مه . له‌ راستیدا شتیکی زۆر تایبه‌تی کۆیکردینه‌ته‌وه که ئیستا ناتوانم بۆ‌تی باسبکه‌م... یان له‌وانیه هه‌رگیز نه‌توانم باسیبکه‌م . من ده‌مه‌وێت ژیا‌نی خۆم و ژیا‌نی هه‌موو ولاته‌که بپشکنم، ژیا‌نی هاو‌پێکانم، هاو‌پیشه‌کانم، بزانه‌م له‌ کۆیدا ده‌کرا شته‌کان به‌ جۆریکی تر بن . ده‌مه‌وێت بزانه‌م کامه‌یه ئه‌و ژیا‌نه‌ی که ده‌کرا ئی‌مه بزین و له‌ ده‌ستمانچوو . ئی‌مه کتیب نانوسین، به‌لکو هه‌ندی‌ک خه‌لکی نه‌خۆش و بیمارمان هه‌یه ته‌نیا به‌وه ده‌ژین که پارچه پارچه ئه‌و ژیا‌نه وه‌ بدۆزینه‌وه و بینینه‌وه به‌یه‌که‌وه . دۆزینه‌وه‌ی ژیا‌نیک که نه‌ژیا‌ویت کاریکی ئه‌سته‌مه، سه‌فه‌ریکی خه‌یا‌لییه، سه‌فه‌ریکی ترسناکیشه به‌هه‌موو رابوردوی خۆت و ئه‌وانه‌ی له‌ خۆته‌وه نزیکن . مرۆف ئه‌سته‌مه بتوانیت وه‌ک چۆن به‌شه‌قامیکی پێکدا هاتوه، به‌هه‌مان شتیه و به‌هه‌مان شه‌قامدا بگه‌رێته‌وه، نا ژیا‌نی ون هه‌چ نییه جگه‌ له‌ کۆمه‌لێک ساتی پارچه پارچه، له‌ که‌وتن و به‌ریبونه‌وه‌ی کتوپر بۆ ناو ئه‌و ساته‌ تاریکانه‌ی که ده‌کرا به‌وجۆره تاریک نه‌بن . جه‌نابی چیرۆکنوس، ئه‌وه‌ی من بۆی ده‌گه‌ریم ئه‌وه‌یه، هه‌موو ساته‌ گه‌وره‌کانی درۆ له‌ ژیا‌نی راسته‌قینه‌دا بدۆزمه‌وه . ده‌بیت چیرۆکی جوانی ژیا‌نیک‌ی تر دروستبکه‌ین، که دیوی ئه‌و دیوی ژیا‌نی خۆمان بیت، وه‌ک فه‌رشیک ئی‌مه له‌ سه‌ره‌تاوه له‌ سه‌ر دیوه‌ کال و بینه‌خشه‌که‌ی راما‌نخستبیت، ئیستا بمانه‌وێت هه‌ل‌بێگه‌رینه‌وه و بیخه‌ینه سه‌ر په‌نگه‌ راسته‌قینه‌که‌ی». . سه‌عید یۆنان ئیستا پیاویکی سه‌رو سمیل سپی و چوارشانه بوو، به‌خه‌یا‌لیش من وینه‌ کۆنه‌که‌ی پسمامان تیدا نه‌ده‌دۆزییه‌وه، لام سه‌یریوو چۆن مرۆف ده‌شیت هه‌ینده‌ بگۆریت، یان ده‌مپرسی : ئاخۆ ئه‌وه‌ چاوانی من نییه له‌ سه‌ره‌تاوه‌ دونیا‌ی به‌ جۆریکی دی بینیه‌وه . ئه‌و سالانه هه‌ندی‌ک چیرۆکی جوانی نوسی‌بوو، له‌شی وه‌رزشه‌وانیک‌ی تۆکه‌م و نیگای

نهفسهريكي توندى هه بوو، به پوخساريدا له عه قيديكي خانه نشين، له
 ده رهينه ريكي بيړه حمى شانق، له مه شقكارىكي توپى پى ده چوو كه
 به رده وام خريكي كونتروالى جهنگيك يان ياريه كي نالوز بيت. نه ميبينبوو
 پيېكه نيت، پويشتنيكي به هه ييهت و ده نكيكي هه بوو كه ده توانيت
 بيمانا ترين رسته به چه شنك بخوينتته وه پرېيكات له سيهري هيزيكي
 ناديار. گووتى «جه ناب. تو باسى چ ژيانتيكي له ده ستچوو ده كه يت...
 تو؟... تو؟ .. كه ي كه ساني وهك تو ژيانى له ده ستچوو يان هه يه. تو
 وه فاله كانت له سهر عرشى ولاته كه ن. نه گهر ژيانتيكي له ده ستچوو
 هه بيت ژيانى نيمه يه». من ده مزانى ناسان نييه پياويكي سه ربه خو و
 خه يالدارى وهك نه و بخمه سهر پيگا. من به جه نابى سه عيد يونانم
 گووت «وامه لى ماموستا. ده زانم خه لك منيان خو شناويت، به لام تو
 وامه لى. ژيانى منيش پر له ژيانى له ده ستچوو. هه موو ژيانتيك سه دان
 ژيانى له ده ستچووى له ناودايه، كه مرؤف خو ي له ده ست خو ي ده دات.
 چيروك ته نيا هه يقه تتيكه له دروى واقيع ده زمانده هيت، هه رچيه ك تا
 نه مرؤ ژياوم درويه كي گه وره بووه، نيتستا ده مه ویت تو يارمه تيم بده يت
 و به چيروكيك شته كان راستبكه مه وه. جه نابى چيروكنوس گهر به ویت
 ژيانى راسته قينه م بنوسمه وه، بو نه وه نييه كه ده مه ویت خه لك هه يقه ت
 ببينن، به لكو بو نه وه يه بزنان خودى ژيان چ درويه كي گه وره بووه،
 ژيانى من هيج كات ژيانى من نه بووه، هه ميشه ژيانى كه سيكي تر بووه،
 ژيانتيك بووه نه وانى تر ويستويانه. يارمه تيم بده ژيانتيكي تر بو خو م
 دروستده كم، له مندالييه وه، له و كاته وه ي كه له سهر ميژه كانى پولى
 يهك بووم، ژيانتيك تتيده نه و نيگارانه ده كي شم كه نه مكيشاون، نه و
 گورانپانه ده بيستم كه نه مبيستون، نه و يارپانه ده كه م كه نه مكدون،
 ژيانتيكي تر... ژيانتيك له راستيدا راست ناكريته وه، ته نيا له چيروكدا
 ده توانين به پيگايه كي ترده بيه ين. چيروكيك بده ري چيروكى من

بیت، من پال‌ه‌وانه‌ک‌ه‌ی ب‌م، که خویندم‌ه‌وه د‌ل‌ن‌ی‌ا‌ب‌م که ده‌ک‌را من ن‌ه‌م
 ژیا‌نه ب‌ژیم... ده‌ک‌را من ن‌ه‌ب‌م به لی‌وا جه‌نگیز، ده‌ک‌را ه‌ر که س‌ی‌ک‌ی
 تر ب‌م. ده‌ز‌ان‌م ن‌ه‌و چیرۆک‌ه ن‌ه‌س‌ت‌ه‌م، ن‌ه‌ف‌س‌ان‌ه‌ی‌ه، ه‌ه‌ر‌گیز ن‌ان‌وس‌ر‌یت،
 به‌لام ده‌مه‌و‌یت تی‌ب‌گ‌م که له‌م جه‌نگ‌ه دو‌رو‌در‌یز‌ه‌دا چیم له‌ده‌س‌ت‌چ‌وه.
 چیرۆک‌ ته‌ن‌یا ش‌ت‌ی‌گ‌ه پ‌ی‌م‌ده‌ل‌یت چیم د‌و‌ر‌ان‌د‌وه، ده‌مه‌و‌یت تی‌ب‌گ‌م چ
 چه‌ش‌نه ژیا‌ن‌یک‌م و‌ن‌ک‌رد‌وه، ن‌ه‌و‌ه‌ش ته‌ن‌یا به‌ تۆ ده‌ک‌ر‌یت، به‌وان‌ه ده‌ک‌ر‌یت
 که ن‌ات‌وان‌ن وه‌ک ن‌ی‌مه واق‌عی بن، ن‌ه‌وان‌ه‌ی له‌ سه‌ره‌تا‌وه ده‌ت‌وان‌ن له
 بو‌خ‌س‌ار‌ی‌ک‌ی تر و له‌ ج‌ی‌گ‌ای‌ه‌ک‌ی تر و له‌ ک‌ات‌ی‌ک‌ی تر‌دا در‌وس‌ت‌مان‌ب‌که‌وه.
 من ده‌مه‌و‌یت رۆ‌ژ‌انه چ‌ن‌د سه‌ع‌ات‌یک ن‌ه‌و چیرۆک‌ه ب‌خو‌یت‌مه‌وه و له‌م
 مۆ‌ته‌که تر‌س‌نا‌ک‌ه‌ی خۆ‌م ده‌ر‌ب‌از‌یم که نا‌وی ه‌ه‌قی‌قه‌ته. ژیا‌ن‌یک ن‌ه‌وم له
 ب‌یر‌ده‌بات‌ه‌وه که من چیم، وه‌ک په‌رده ده‌ید‌ه‌م به‌ سه‌ر ن‌ه‌م ژیا‌نه‌ی خۆ‌م‌دا،
 ژیا‌ن‌یک وه‌ها تی‌که‌ل‌ا‌وی ده‌ب‌م، به‌ جۆ‌ر‌یک ده‌چ‌مه نا‌و ور‌ده‌کار‌ی‌یه‌کان‌ی‌یه‌وه،
 به‌ چه‌ش‌ن‌یک له‌ د‌ال‌ان و ژو‌ور و ر‌ی‌گا‌کان‌ی‌دا و‌ن‌ده‌ب‌م، خ‌را‌پ‌تر له‌ و‌نب‌و‌نی
 ب‌ی‌نا‌س‌از‌یک له‌ بال‌ه‌خان‌ه‌ی‌ه‌ک‌ی خ‌ه‌یا‌لی نا‌و خ‌ه‌ونی خۆ‌ی‌دا... من بۆ ن‌ه‌و
 ژیا‌نه ده‌گه‌ر‌یم که ن‌ه‌گه‌ر له‌ ب‌ن‌ه‌ر‌ه‌ت‌دا به‌ جۆ‌ر‌ی‌ک‌ی تر ب‌رۆ‌ش‌ت‌ب‌ای‌ه، له
 ج‌ی‌گ‌ای‌ه‌ک‌دا ر‌اس‌ت‌م‌ب‌ک‌رد‌ب‌ای‌ه‌ته‌وه...»

سه‌ع‌ید یۆ‌نان وه‌ک ب‌یه‌و‌یت س‌ن‌و‌ور‌یک بۆ زۆ‌ر‌ب‌ل‌ی‌یه‌کان‌م د‌اب‌ن‌یت، گ‌و‌وت‌ی
 «ه‌ی‌چ که‌س ن‌ات‌وان‌یت ژیا‌ن ر‌اس‌ت‌ب‌ک‌اته‌وه، ژیا‌ن ه‌ه‌م‌ی‌شه دار‌ی‌ک‌ی خ‌وار‌ه.
 گه‌ر له‌ ج‌ی‌گ‌ای‌ه‌که‌وه ر‌اس‌ت‌ی‌ده‌که‌ی‌ته‌وه له‌ شو‌ی‌ن‌ی‌ک‌ی تر‌ه‌وه خ‌وار ده‌ب‌یت...
 عه‌فو‌وم‌ب‌که من چیرۆک‌ن‌وس‌م، تۆ به‌ ه‌ه‌له‌ ه‌ات‌و‌یت‌ه‌ لام، من نه‌دار‌ت‌اش‌ی
 ژیا‌ن و نه‌ ئ‌اس‌ن‌گ‌ری ن‌ه‌وم... پ‌ی‌ش‌ه‌ی وه‌ها‌ش‌م نه‌ب‌ی‌ست‌و‌وه». من گ‌و‌وت‌م
 «ر‌اس‌ته. به‌لام وات‌ی‌مه‌گه من ه‌ات‌ووم ن‌ه‌و دار‌ه خ‌وار‌ه‌م بۆ ر‌اس‌ت‌ب‌که‌ی‌ته‌وه.
 تۆ چیرۆک‌ن‌وس‌یت و ت‌ی‌ده‌گ‌ه‌یت که ده‌ک‌را من که س‌ی‌ک‌ی تر ب‌م، ته‌واو
 که س‌ی‌ک‌ی ج‌یا‌وا‌ز‌ت‌ر‌یم. ده‌ک‌ر‌یت ب‌ل‌ی‌یت تازه‌ته‌واو، تازه‌زه‌مان ت‌ی‌پ‌ه‌ر‌ی
 و تۆ چ‌ی‌تر ن‌ه‌و که سه‌ ن‌یت، تۆ لی‌وا جه‌نگ‌یز‌ی ئ‌اس‌ای‌ش‌یت و ب‌ر‌ای‌ه‌وه.

ده‌زانم ... من قسم له سر ئه‌وه نییه بتوانم به گژ هه‌قیقه‌تا بچمه‌وه،
 قسم له سر ئه‌وه نییه. به‌لام ئه‌وه‌ی که فه‌وتاره، ئه‌وه‌ی ئه‌م هه‌قیقه‌ته
 ناشیرینه کوشتویتی ... ئه‌وه چی؟ ها ... ئه‌وه چی؟. لئینگه‌پێین به‌روات،
 لئینگه‌پێین وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌رگیز نه‌گه‌ری وه‌ها له سر زه‌وی نه‌بوویت ...
 پێگای وه‌ها له ژيانماندا نه‌بوویت؟. ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ حوکمداراندا
 ده‌مبینه‌ت شتیکه، ئه‌وه شتیکی جیاوازه، به‌لام من به‌شیکی ونم هه‌یه،
 نیوه‌یه‌کم هه‌یه که ده‌بوو له ناومدا بی‌ت، بزێ، جار جار ده‌ریکه‌وی‌ت،
 به‌لام من ونم‌کردوه. زۆر که‌سی دیش ونیان‌کردوه ... من زانیاری ته‌واوم
 هه‌یه، زانیاری ته‌واوم هه‌یه دۆخه‌که له‌وه ترسناکتره بتوانین بێ‌ده‌نگ
 بین. نه‌یا شتیکی ده‌کریت ئه‌وه‌یه بۆ ئه‌و شته بێ‌ناوه بگه‌پێین که
 ونمان‌کردوه، چیرۆکنوسه‌کان ته‌نیا مه‌خلوقاتی دونیان ده‌توانن یارمه‌تیمان
 بدن، ئه‌و به‌شه له ژیان بدۆزینه‌وه که هه‌رگیز تیا نه‌ژیاوین و تیا ناژین.
 ده‌زانیت هه‌مووی به‌ چی ده‌چیت، وه‌ک برۆینه سینه‌مایه‌کی گه‌وره‌وه که
 دوو فیلم تێیدا ئێشده‌که‌ن، ئێمه بۆمان هه‌بی‌ت یه‌ک فیلم ببینین، به‌لام
 له هه‌لبژاردنی سالتۆنی فیلمه‌که‌دا هه‌له‌بکه‌ین، له ناوه‌پاستی فیلمه‌که‌دا
 تێده‌گه‌ین ئێمه له شوینیکی هه‌له‌داین، ده‌بی‌ت چی بکه‌ین؟ هه‌ولده‌دین
 بچینه سالتۆنه‌که‌ی دی، به‌لام ئه‌وه‌ی که له فیلمه‌که‌ی تر له کیسمان
 چووه، ده‌بی‌ت خۆمان دروستیکه‌ینه‌وه، به‌ جوړیکیش دروستیکه‌ینه‌وه،
 وه‌ها کۆنکریت و ناماده‌بی‌ت هه‌موو ئاسه‌واری ئه‌و فیلمه هه‌له‌یه‌مان له
 خه‌یالدا بسپرته‌وه. بمبوره ره‌نگه شته‌که‌م ته‌واو نه‌بی‌ت، وێنه‌سازییه‌که‌م
 دروست نه‌بی‌ت، مه‌به‌ستم باش نه‌پێکاییت، به‌لام تو تێمه‌ده‌گه‌یت. ده‌زانیت
 جگه له ناو چیرۆکیکی ده‌ستکرد، هه‌یج جینگایه‌کی ترمان نییه له ناویدا
 بۆ هه‌قیقه‌تی خۆمان بگه‌پێین. ئه‌و هه‌قیقه‌تی ئه‌وانی تر نایانه‌وی‌ت. من
 پرسیاریکت لێده‌که‌م برای چیرۆکنوسم، تو رقت له خۆت بووه، پۆژیک
 بووه زۆر رقت له خۆت بی‌ت؟».

سه‌عید به وردی گوئیگرت و به سه‌سامییه‌وه پرسى «بۆ ئه‌و پرسىاره له من ده‌که‌یت؟ شتیکی وه‌ها ترسناکم کردوه، شایسته‌ی پرسىارى له‌و جوړه‌بم؟ من نازانم، تۆ به‌سیفه‌تی دۆست یان وه‌ک به‌پررسىکی گه‌وره‌ی ده‌زگای ئاسایش قسم له‌گه‌لدا ده‌که‌یت؟». «نا من وه‌ک که‌سێک که تکایه‌کی هه‌یه، زۆر جار که هه‌موو شتیکی ناشیرین ده‌بیته، که هه‌موو چیرۆکه‌کانی ژيان پرده‌بن له‌ دژبۆی، پزگارکردنی دونیا، هه‌موو دونیا، ده‌که‌ویته سه‌ر شانی چیرۆکنوسان. پاسته چیرۆکنوسان به‌رده‌وام نه‌وه ده‌گێرپه‌وه که پووی نه‌داوه، به‌لام کێ ده‌لیته هه‌قیقه‌ت، هه‌موو هه‌قیقه‌ت له‌ ناو نه‌وه‌دا نییه که پووی نه‌داوه. من هه‌موو ژيانم وه‌ک شوپرشگێر سه‌یری خۆم کردوه، شوپرشیش شتیکی وه‌ک چیرۆک، ناچارکردنی دونیایه به‌قه‌بوولکرنی حیکایه‌تیکی جی‌اواز له‌م حیکایه‌ته‌ی ئیستا پۆزانه پووده‌دات. ناچارکردنی نه‌و پووداوانه‌یه که پوویان نه‌داوه پووبده‌ن، شوپرشیش هه‌ول له‌ بۆ نه‌وه‌ی میژوو وه‌ک نه‌و منداله‌ی لیبیته که به‌ ئاسایی لیبیانبیته، شتیکی دژى هه‌قیقه‌ت. هه‌قیقه‌ت گه‌ر نه‌وه بیته که هه‌یه، نه‌وا شوپرش هه‌میشه شتیکی بووه دژى هه‌قیقه‌ت، بۆ هه‌ینانه مه‌یدانی نه‌وه‌ی پووی نه‌داوه و نه‌بووه، وانیه‌ جه‌نابی چیرۆکنوس؟... وانیه‌؟ له‌ چیرۆک و له‌ شوپرشدا مرۆف بۆ نه‌و دونیایه ده‌گه‌رێته که ونیکردوه، که ده‌یه‌ویته تیا بژی و نایدۆزێته‌وه. به‌لێ جه‌نابی چیرۆکنوس، مه‌ترسی ئیشه‌که‌ی خۆت به‌ که‌م مه‌گره، ئیشه‌که‌ی تۆش به‌شى خۆی ترسناکه. هه‌موو نه‌وانی تر، زاناکان، فه‌یله‌سوفان، سیاسیه‌کان، باسی نه‌و ژيانه ده‌که‌ن که ئیمه ده‌بیته تیا بژین، باسی داها‌توو ده‌که‌ن، باسی نه‌و شتانه‌ده‌که‌ن که ده‌بیته بیته. به‌لام نه‌ی نه‌و شتانه‌ی که ده‌بایه هه‌بیته و نه‌بووه؟... ها... نه‌ی نه‌وانه. به‌وانه بلێین مالاوا... بلێین ته‌واو. نا... کاک سه‌عید... ناکرێته. چونکه نه‌و ژيانه ونه‌ وازمان لێناهێتیته. چیرۆکنوسان ته‌نیا که‌سن که ده‌توانن پابوردوو به‌ جوړیکی

تر دروستبکه‌ن‌وه، نه‌وه‌ی که بووه له بیرمانبه‌رنه‌وه و شتیکی نوئی ب‌خه‌نه جی‌گای. تاکه بوونه‌وه‌ریکن ده‌توانن نه‌وه‌ی له ئی‌مه ونبووه بیدۆزنه‌وه، ئی‌وه ته‌نیا چه‌شنی ئاده‌میین کاری وه‌هاتان پیده‌کریت. من خۆم پتر له سی س‌ال‌ه یاداشته‌کانی خۆم ده‌نوسم. هه‌موو شته‌کان له دونیادا چیرۆکن، نه‌وانه‌ی سیاسییه‌کان ده‌یکه‌ن، نه‌وانه‌ی پادشاکان بونیادی ده‌ننن، نه‌وه‌ی جه‌نگ بونیادی ده‌نیت، هه‌مووی چیرۆکه. هه‌موو ئه‌م نه‌ستیره‌یه‌ش که ئی‌مه له سه‌ری ده‌ژین کتیب‌خانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی چیرۆکه، به‌هه‌زاران دۆلاب و ریواق و په‌فه‌وه... نه‌وانه‌ی ده‌مرن چیرۆکه‌کانیان ده‌چیته ژیر زه‌مینکی تاریکه‌وه، ژیر زه‌مینیک له‌وئ هیدی هیدی تاریکی، حه‌رف و ره‌نگ و ینه‌ی سه‌ر کتیبه‌کان په‌شده‌کاته‌وه. جه‌نابی چیرۆکنوس... زه‌وی هیه‌ج نییه‌ جگه‌ له کتیب‌خانه‌یه‌کی گه‌وره‌ که که‌سیکی تر به‌ جوړه‌ پیت و مه‌ره‌که‌بیکی تر ده‌ینوسیت. هه‌ر یه‌کیک له ئی‌مه کتیبکی چیرۆکین، نه‌وه‌ش که تو ده‌ینوسیت کتیبیکه‌ له ناو کتیبیکدا. نه‌وه‌شی که ئی‌مه پیده‌لئین راستی هه‌ر ته‌نیا چیرۆکیکه، چیرۆکیک مرۆف به‌ ژبانی خۆی و به‌ خوینی خۆی ده‌ینوسیت... هه‌موو ئه‌م نه‌ستیره‌یه‌ له کتیبیک زیاتر هیه‌چی تر نییه‌ که په‌ر له چیرۆک، نه‌ستیره‌کانی تریش کتیبین که هیه‌چیان له سه‌ر نه‌نوسراوه. زه‌وی ته‌نیا نه‌ستیره‌یه‌ که یه‌کیک هاتووه و شتی له سه‌ر نوسیوه، نیگاری له سه‌ر کیشاوه. هه‌موومان چیرۆکین، له به‌ر نه‌وه‌ نرخی چیرۆک به‌ که‌م مه‌گره، به‌ که‌می مه‌گره. به‌لام له ناو هه‌موو چیرۆکه‌کانی دونیادا، شه‌یتان و فریشته‌ هیه. له ناو هه‌موو مرۆفه‌کانی سه‌ر زه‌میندا شه‌یتان و فریشته‌ هیه. به‌لام پروده‌دات له ژبانه‌ ئه‌م دوو ره‌نگییه‌ ونده‌بی‌ت. له ناکاو هیزیک دیته‌ ناو میژووه‌وه و هه‌موو چیرۆکه‌که ده‌داته ده‌ست شه‌یتان و واده‌کات هه‌موو فریشته‌کان ب‌خه‌ون، له بیرچنه‌وه، نه‌خۆشبین، په‌ژمورده‌بن و بمرن. له‌ویادا تاکه که‌سیک که ده‌توانیت دونیا رزگاربات چیرۆکنوسانی وه‌ک تۆن، نه‌وانه‌ن

که فەسلە ونبوو و نادیاره‌کانی ناو چیرۆکه‌که دووباره دەدۆزنه‌وه . ئه‌و چیرۆکه‌که ده‌دۆزنه‌وه که فریشته‌کان جیگایه‌کیان هه‌یه له ناویدا، ژبانی ونبوو و چیرۆکه‌که‌یه . ئه‌و چیرۆکه‌که‌یه که ئیوه‌ی چیرۆکنوسان ده‌بنوسن و فریشته‌کان تێیدا نه‌مردون... من باس له ئازاری ویزدان ناکه‌م، نا برای عه‌زیم، باس له‌و جیگا خالییه ده‌که‌م که له‌ناکاو خه‌وتنی فریشته‌یه‌ک له سه‌ر نه‌خشه‌که جێده‌هێلێت . کاتی‌ک فریشته‌کانمان خه‌وتوون ژبان چۆنه، کاتی‌ک فریشته‌کانمان به‌ ئاگان ژبان چۆنه؟... جیاکردنه‌وه‌ی ئه‌و دوو سه‌رزهمینه کارێکه نه‌ پێغه‌مبه‌ران، نه‌سیاسیه‌کان، نه‌ مه‌لاکان ناتوانن پێی هه‌ستن، به‌لکو ئه‌وه ئیشیکه ته‌نیا له‌ توانای چیرۆکنوساندایه . له‌ویادا سه‌عه‌ید یۆنان ده‌موچاویکی جیدتری وه‌رگرت و دوا‌ی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی کورت گوتی «جه‌نابی لیوا... ئه‌م ژبانه‌ی ئیستماتان هه‌چی ئیغه‌ دروستمان نه‌کردوه، به‌لام ژبانیکی دی چۆن ده‌بیته ژبانیکی جیاواز نه‌گه‌ر ئه‌ویش که‌سیکی دی بۆمان دروستبکات . جه‌نابی کاک جه‌نگیز بعبوره، من خۆشحال نیم به‌ ناسینی تۆ، ناشه‌وه‌یت بتناسم، ده‌زانی بۆ؟ چونکه تۆ به‌رده‌وام ئه‌و ژبانه ژباوێت که ئه‌وانی تر ده‌یانه‌وه‌یت، ئه‌و ژبانه‌ی حه‌یزه‌که‌ت ده‌یه‌وه‌یت، وه‌زێفه‌که‌ت ده‌یه‌وه‌یت، ژنه‌که‌ت ده‌یه‌وه‌یت، ئاسایشه‌کانی ده‌وربه‌رت ده‌یانه‌وه‌یت، پاره‌کانت ده‌یانه‌وه‌یت... ئیستاش ده‌ته‌وه‌یت ژبانیکی تر بۆ خۆت بسازێت، به‌وجۆره‌ی من ده‌مه‌وه‌یت... نا کاری وا به‌ من مه‌که . من به‌ شه‌رمیکه‌وه سه‌رم داخست و گوتم «نا من ژنم نه‌هێناوه . زیاتر سه‌یری چاویکردم و گوتی «که ده‌لێم خۆشحال نیم به‌ ناسینی تۆ لێم مه‌گه‌ر . چونکه تۆ نابینم تا بتناسم . تۆ نیت تا بتبینم و بلێم که‌سی که‌سم وه‌ره با پێکه‌وه دابنیشین و یه‌ک بناسین . نا مه‌به‌ستم خراپ نییه . له‌م شاره حه‌یزه‌دا که‌س که‌س نانا‌سیت، من ئه‌وانیدی نانا‌سم و ئه‌وانیدی من نانا‌سن، تۆ ئه‌وانیدی نانا‌سیت و ئه‌وانیدی تۆ نانا‌سن، هه‌چ که‌س ئه‌وانیدی نانا‌سیت و ئه‌وانیدی

هیچ کهس ناناسن، دواجاریش هیچ کهس هیچ کهس ناناسیت، پوژ به پوژیش خرابتر ده‌بیت. ژن میژده‌که‌ی ناناسیت، کچ باوکی ناناسیت، دایک کوپی خوئی ناناسیت، پیاو مندا‌له‌کانی خوئی ناناسیت. له‌م شاره‌دا من نیم تا تو بمناسیت، تو‌ش نیت تا من بتناسم، به‌لکو ته‌نیا نه‌وان ه‌ن، نه‌وان به‌ده‌موچاوه تی‌که‌ل و نادیار و ترسناکه‌که‌یا نه‌وه، نه‌وانیدی و به‌س. من که تو ده‌بینم وه‌ک نوینه‌ری نه‌وانیتر ده‌تبینم... نه‌وان، نه‌وان که به‌دوامانه‌وه‌ن، له‌ناومانان».

قسه‌کانی له‌به‌ندی دل‌ی منی ده‌دا.

«هه‌فال جه‌نگیز... تو هیچ شتی‌کت می‌خوت نییه، هه‌تا ناوه‌که‌شت نه‌وه نییه که دایک و باوکت داویه‌نه پیت، ناوه‌که‌شت می‌نه‌وانه. له‌م چند ساله‌دا هه‌موو شتی‌کیان داویتن، هیژ، ده‌سه‌لات، پاره، چاوی زیاد، گوئی زیاد، ده‌ستی زیاد، قاچی زیاد. که ده‌پویت نه‌وه تو نیت که ده‌پویت، به‌لکو له‌گه‌لتدا هه‌زار قاچی تر ده‌پوات که قاچی هه‌موو ناسایشه‌کانی ولاته‌که‌یه، که گویده‌گریت به‌گوئی نه‌وانی تر ده‌بیستیت، که ده‌بینیت هیچ شتی‌ک به‌چاوی خوت نابینیت، تو چاوت نییه تا ببینیت، ته‌نیا نه‌و شته ده‌بینیت که نه‌وان ده‌یا نه‌ویت ببینیت. نه‌و شته بۆنده‌که‌یت که نه‌وان ده‌یا نه‌ویت بۆنیبکه‌یت. من تو چۆن بناسم، هه‌فال جه‌نگیز، تو نیت تا بتناسم».

وه‌ک برینداریک له‌هاوریکه‌ی بیارپته‌وه جیی نه‌هیلیت، گوتم «کاک سه‌عید. تو ریک ده‌سسته‌خه‌یته سه‌ر برینی من... ریک په‌نجه له‌شتیک ده‌ده‌یت که ژانی هه‌یه، نه‌ی من چیت پیلیم، نه‌ی که باسی نه‌و چیرۆکه ونبووهت بۆ ده‌که‌م، که باسی نه‌و ده‌ردهت بۆده‌که‌م، که باسی نه‌وهت بۆ ده‌که‌م من بۆ نیم؟ مه‌به‌ستم چیه... تو پیمبلی چۆن بتوانم وانه‌بم».

«لیوا جه‌نگیز غه‌م مه‌خۆ. هه‌موومان به‌وجۆره‌ین... تیده‌گه‌یت...

منیش وام، منیش نه‌بوو نه‌وه بم که نه‌وانی تر ده‌یانه‌وئیت. هیچ چارټکمان نییه جگه له‌وه‌ی نه‌وه‌بین که نه‌وانی تر ده‌یانه‌وئیت. ده‌بوو نه‌وه‌بم که ژنه‌کم و منداله‌کانم و به‌رټوه‌به‌ری مه‌کته‌به‌که‌م و ماموستا‌کانی هاورټم ده‌یانه‌وئیت. پوژټیک بریارمدا نه‌وه نه‌بم. تیده‌گه‌یت، پوژټیک وتم به‌سه، تا ئیره و ئیتر به‌سه. به‌لام ده‌زانی که ده‌لټیت به‌سه چیت لیده‌که‌ن... ده‌زانیت؟. ده‌ته‌اپن، هه‌موویان پیکه‌وه ده‌بن به‌یه‌ک ده‌ستاری گه‌وره و به‌سه‌رتدا ده‌پوون و وه‌ک مشکیکی جیقن پانوپلچت ده‌که‌نه‌وه، دواپی ئیسکه‌کانیشته ده‌ه‌اپن، به‌هه‌موویان ده‌تگرن و ده‌تخه‌نه ناو مه‌کینه‌یه‌کی گه‌وره‌وه و وردتده‌که‌ن. تیده‌گه‌یت؟ بیته‌وه‌ی به‌خوټ بزانیته هیچ که‌سټکت له‌ده‌ور نامینټیت. نه‌ژن، نه‌مندال، نه‌هاوپوئ. به‌ر له‌هه‌ر که‌س منداله‌کانی خوټ ده‌تگرن و سه‌رتده‌خه‌نه ناو مه‌کینه‌که‌وه. سه‌یرکه‌هه‌فال جه‌نگیز، نه‌وانه‌ده‌بینیت، ده‌یانینیت، نه‌وه‌خالکانه‌ی که‌به‌ریگادا ده‌پوون، ده‌یانینیت... نه‌وانه‌هه‌موو به‌شیکی مه‌کینه‌که‌ن. مه‌کینه‌که‌له‌یه‌ک که‌س و دوو که‌س و هه‌زار که‌س دروست نه‌بووه، هه‌موویانن، هه‌موو نه‌م شاره‌یه، تیده‌گه‌یت؟... هاورټیکانی خوټن، که‌سانی نزیکی خوټن، ژنه‌که‌ته. بیهټنه‌به‌رچاوی خوټ که‌هه‌موو نه‌م شاره، به‌دیوار و به‌رد و شه‌قام و مروّفه‌کانییه‌وه بیټت به‌ده‌ستاریکی گه‌وره و به‌سه‌رتدا بپوات... بیټت به‌ده‌ستاریکی گه‌وره و یه‌کجار به‌هه‌موو کټشی خوټیه‌وه، به‌ته‌واوی گوژمییه‌وه به‌سه‌رتدا بپوات».

له‌ناخه‌وه هه‌ستم به‌ترسیکی گه‌وره کرد. وه‌ک یه‌کیک درنده‌یه‌کی گه‌وره به‌ره‌و پووی بیټت و بترسیټ، هاورمکرد «هاوار، نه‌ی چی بکه‌ین».

«هه‌فال جه‌نگیز. من وازم له‌وه‌زیفه‌که‌م هیئا، وازم له‌براکانم هیئا، وازم له‌هه‌موو سه‌روه‌ته‌که‌ی باوکم هیئا، وازم له‌ژنه‌که‌م هیئا، وازم له‌هاوپټی هیئا، له‌دیانه‌ت، له‌سیاسه‌ت، له‌هه‌موو شټیک، له‌هه‌موو نه‌و درو گه‌ورانیه‌ی نه‌م ژیانه‌یان چنیوه. وامده‌زانی که‌وامکرد وازم

لیده‌هینن. وامده‌زانی ئیتر بۆ هه‌تا هه‌تایه هه‌موو شتیکیان بۆ چۆلده‌که‌م و ده‌یده‌مه‌وه ده‌ست خۆیان و ئیتر ته‌واو. پێیاندله‌ئیم ئیوه ویستتان هه‌موو ئه‌و شتانه‌م هه‌بیت، ویستتان بخوینم، وه‌زیفه‌م هه‌بیت، پاره‌په‌یدا بکه‌م، ژنم هه‌بیت، منداڵ به‌خۆی بکه‌م... باشه... هه‌موویم کرد... هه‌موویم کرد و ئیتر هه‌جیانم ناویت، هه‌مووی تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی زۆرکاری بوو ده‌بوو پیا بپۆم. سوننه‌تی بی‌شهره‌فی ژیانیکێ بی‌شهره‌ف بوو که ئیوه داتان نابوو... هه‌موویم جێبه‌جێکرد، ئیستا لیمگه‌ر پین بپۆم. ئیستا هه‌موو شته‌کانتان ده‌ده‌مه‌وه و ده‌مه‌ویت بپۆم و ژیانیکێ تر بژیم و به‌جۆریکێ تر ده‌ست پێیکه‌مه‌وه. ده‌مه‌ویت بزانم، بزانم گه‌ر ئه‌وه نه‌بم که ئیوه ده‌تانه‌ویت، من چیم. گه‌ر ئه‌وه نه‌بم که ئیوه دیاریتان کردوه، من کیم؟ به‌لام تۆ واده‌زانیت وازت لیده‌هینن. نا، هه‌تا هه‌تایه به‌دواته‌وه‌ن، ئه‌و کاته‌ی که ده‌ته‌ویت وازبه‌هینیت ده‌بیت به‌مه‌خلوقیکێ تر سناکتر. هه‌موو یارییه‌که واریکخراوه که س نه‌توانیت لێ پرابکات... ده‌رگاگان و په‌نجه‌ره‌کان بۆ ئه‌وه دانراون به‌س ته‌نها لووتیان پێوه‌بنیین و هه‌وا هه‌لمژین، بۆ ئه‌وه نه‌کراون بتوانین لێیانه‌وه پابکه‌ین».

من هاتبووم بۆ لای سه‌عید یۆنان تا یارمه‌تیم بدات، به‌لام ئه‌و به‌ ناو می‌دی ده‌یکوشتم. من گووتم «برای چیروک‌نوسم پێمبێت، چی بکه‌ین؟».

«ده‌زانیت چیت لیده‌که‌ن؟. ده‌تکه‌ن به‌ پوشیک، واده‌که‌ن نزیکترین که‌س که منداڵه‌که‌ته بتوانیت بتکوژیت. به‌ئێ هه‌فال جه‌نگیز، گه‌ر بۆ ژیانسی راسته‌قینه‌ی خۆت ده‌گه‌رپیت. ئه‌و ژیانسی که ده‌بایه‌ بژیت و به‌لام له‌ ناکاو، له‌ ساتیکدا، له‌ جێگایه‌کدا که خۆشت ئیستا نازانیت که‌ی و کوپیه‌، له‌ خه‌ت ده‌رچوووه و بۆت نه‌گیراوه‌ته‌وه. ئه‌وا بۆی مه‌گه‌رپێ... چونکه‌ له‌و ساته‌دا که ده‌یدۆزیته‌وه ده‌تکوژن. به‌لام گه‌ر هه‌ر سووریت به‌ دوایدا بگه‌رپیت، بزانه‌ هه‌ر شتیک بکه‌یت، ده‌بیت سزاکه‌ی

قەبوۋلېكەيت، ۋەك من نرخە گرانەكەي بدەيت» .

من گروتىم «نا دەزانىم كەي ھەموو شتىك لە خەت دەرچوو، دەزانىم... ئەو پۆژە كە لە پىسامان ئەسپە نەخۆشەكانم كوشت... من و لىقئانانت ھۆمەر بۆتانى بووين، ئەو گروتى دەبىت بېرۆين ئەسپەكان بكوژين. گەر ئەسپەكانم نەكوشتبايە، لەوانەيە ھەموو شتىك بە جۆرىكى تر و بەرپىگايەكى ديدا بېرۆشتبايە» .

«ھەفالى ھەمىشە شتىك ھەيە كە ئەوانى تر پىتتيدەكەن... ھەمىشە . تا پۆژىك دىت ئىتر تەنيا ئەو شتانه دەكەيت كە ئەوانى تر دەيانەوئىت . پۆژىك دىت ئىتر نازانىت تۆ چىت ويستو، چونكە تۆ نەماوئىت، ئەوانى تر چوونەتە ناو پۆختەو ە دانىشتوون . من كە ھەموو شتىكم بۆ بەجىھىشتن، دواتر نەمدەزانى من چىم و كىم و چىم دەوئىت . من نەمابووم، شتىك نەمابوو ناوى من بىت . سەعيد يۆنان جگە لە ناوئىك و تۆپەلىك گۆشت كە ئەوانى تر ئىشيان پىكردو ە ھىچى تر نەبوو، قەت ھىچى تر نەبوو . بەلام لە ناكاو كە ئەو ھەستە پەيدا دەكەيتەو كە خەرىكە دەكەويتەو ە دەستخۆت، خەرىكە دەتەوئىت شتىكى تر لە خۆت دروستبەكەيت، دەزانىت چەند ئىفلىجيانكردوئىت... چەند گەمارۆيان داوئىت . چۆن يەكەيەكە ئىسكەكانيان ھارپوئىت . دەزانى من چىم كرد؟ نوسىم . ئەو ەي كە تۆ دەتەوئىت پىبىگەيت لەم ژيانەدا جىگاي نابىتەو ە . مروف لىرە دەتوانىت بۆ يەك جىگا رابكات، تەنيا بۆ يەك جىگا، ئەوئىش بۆ سەر كاغەز، لەو ە دەرجىت ھىچ شوئىنىكى تر نىيە رابكەين بۆى، لە تاراوگەي سەر كاغەز بەولاو ە، زەوييەكى تر نىيە بۆى ھەلبىين... زەوييان ھەمووى گرتوو ە لەمسەر بۆ ئەوسەر، تاقىبەكەرەو ە بېرۆ بۆ ولاتىكى دى، بچۆ بۆ دوورگەيەكى دوور، لەوئى لە ھەر جىگايەك پوونتر و پۆشنتر دەبىنى كە جگە لە تاراوگەي سەر كاغەز، لە پەناگاي سەر كاغەز، لە ھەلھاتن بۆ ولاتى سەر كاغەز، ژيانى سەر كاغەز، ئومىدى

سەر کاغەز، هیچ بستیکی تر له سەر زهوی نه‌ماوه بۆی برۆین».

«برای چیرۆکنوس... من ده‌م‌و‌یت به‌شیک له‌و ژيانه‌ی تر، نه‌و ژيانه‌ و نه‌ی من، نه‌و ژيانه‌ی که ده‌بوو هه‌م‌ب‌یت بیدۆزمه‌وه. پ‌یوستیم پ‌ییه‌تی. من به‌وه نابمه‌وه به‌ خۆم، به‌لام ده‌ب‌یت بزانه‌م گه‌ر من نه‌م مرۆفه نه‌بوومایه، نه‌م ئاسایشه نه‌بوومایه که شه‌و و پۆژ وه‌ک چاویکی قورمیشکراو به‌دوای ژيانی خه‌لکه‌وه‌م. گه‌ر نه‌م ئام‌یره نه‌بوومایه، ده‌کرا چ جۆره ژيانیکی ترم هه‌ب‌یت. ده‌کرا له‌گه‌ڵ فریشته‌که‌ی ناومدا چون بریم. من پ‌یوستیم پ‌ییه‌تی. مه‌سه‌له‌که‌ بۆ من مه‌سه‌له‌ی ژيان و مه‌رگه‌. مه‌سه‌له‌ی مان و نه‌مانه، ده‌ب‌یت ژيانیکی دووه‌م هه‌ب‌یت، تیده‌گه‌یت، مه‌سه‌له‌که‌ په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه هه‌یه، به‌ فریشته‌که‌ی ناو ناخه‌وه هه‌یه. فریشته‌که‌ی ناو ناخم. نه‌وه‌ی که هه‌رگیز له‌ سەر سه‌حنه‌ی ژيانم ده‌رنه‌که‌وتوه، ده‌ب‌یت له‌ سەر سه‌حنه‌ی خه‌یالم، له‌ سەر شانۆیه‌کی تردا ده‌ربکه‌ویت، بۆ نه‌وه‌ی نه‌مریت».

که‌م‌یک به‌ توره‌په‌یه‌وه گووتی: «به‌لام تۆ بۆ... عه‌قید جه‌نگیز تۆ بۆ. تۆ چ ده‌رد‌یک خست‌یت‌یه سەر نه‌م هه‌وایه‌ی که ده‌ش‌یت ژيانیکی دیکه‌ت هه‌ب‌یت. من نه‌و نوسه‌ره ب‌یشه‌ره‌فانه‌ی پ‌یش خۆم نه‌و ده‌رده‌یان له‌ سه‌ردا سه‌وزکردم... ژيانیکی تر. مرۆف تا خه‌یالی ژيانیکی تر ناپه‌پ‌یته سه‌ری پارزیه، به‌لام که نه‌و ب‌یرۆکه مه‌لعونه ده‌چ‌یته سه‌ری، ئیتر وه‌ک کره‌م‌یکی هار له‌ ناوه‌وه ده‌یخوات. تا نه‌وه نه‌په‌پ‌یوه‌ته سه‌رت زۆر هه‌ست به‌ قه‌فه‌زه‌که‌ ناکه‌یت... ها هه‌رچ‌یه‌که‌ قه‌بووته‌ت و ته‌واو. قه‌فه‌زه و هه‌یه و برپه‌یه‌وه، ده‌ل‌ییت، منیش وه‌ک نه‌وانی تر. به‌لام که نه‌و کره‌م چوه‌ سه‌رت‌وه نایه‌ته‌ده‌ری. ئیتر به‌جۆره‌یه... به‌جۆره‌یه. هه‌م‌یشه ده‌ب‌یت دوو ژيانه‌ هه‌ب‌یت. ژيانی یه‌که‌مه‌ت هه‌مووی نه‌وان ده‌ب‌یه‌ن، ژيانه‌ پ‌استه‌قینه‌که‌ هه‌م‌یشه ه‌ی نه‌وانه، ئیستا تۆ ل‌یره ده‌پ‌ویته‌ ده‌ری، ده‌چ‌یته‌وه بۆ

ئاسایش، چی دەبینیت؟ ھاوڕێکانت، ھاوڕێ بەختە وەرەکانت، ئەوانەى لە ئۆفیس خۆیان بە پادشای دونیا دەزانن، قاچ دەنێتە سەر قاچ، قوونیا خستۆتە سەر میزەکانیان و بە مۆبایلەکانیان دانداریدەکەن... خۆشحالان کە حاکیمی دونیان، کامەرانی کە جگە لەوان ئەم شارە حاکیمی تری نییە. تۆ ئەوان دەپشکنی و ئەوان تۆ دەپشکنن. تۆ لە ناخدا پقت لەوانە و ئەوانیش لە ناخدا رقیان لە تۆیە. بەلام مەرۆف تا لە ناو یارییە کە دایە، هەموو شتیک باشە، هەموو شتیک ئاساییە، دەتوانیت بە ئارەزووی خۆی ئەوانیدی ناوینیت، بیانپشکنیت، بە خواستی خۆی حەزی بە چ حوکمی کە بیدات بە سەریاندا... هەتا بیانکوژیت، چالیان بۆ هەلگەنیت، چ شتیک بە دە بیخاتە پالیان. بە ئی... جەنابی لیوا. ئیستا کە دەپۆی دەکەویتە ناو ئەوانەو، ئەوانەى یەک ژانیان هەیە. ئەو ژیانەى کە مولکی خۆیان نییە، مولکی وەزیفە کە یانە، مولکی حیزبە کە یانە، مولکی ژنەکان یان میزەکانیانە، مولکی دایک و باوک و مندالەکانیانە... بە وەش دە ئێن «ھاوکاری ئینسانی»، ناویدەنێن «پۆچی کۆمەلایەتی»، ناویدەنێن «سوننەتی ژیان» «رێز لە گەرەکان» «رێز لە بچوکەکان» «رێز لە خودا» و هەزار ناوی تر. بەلام جەنابی لیوا، هەر هەمووی درۆیەکی گەرەبیە، هەر هەمووی درۆیەکی گەرەبیە. ئەو هی گەرنگە ئەو هیە تۆ تەنها ئەو بیت کە ئەوان دەیانەوین، ئەو بیت کە پۆلە کەت لەم نمایشە ناخۆشەدا باش وازبیکەیت، ئەو بیت کە دەرھێنەرە کوشندە کە پتویستی پتییەتی، ئەو بیت کە وەزیفە کەت دەیەوین... هەرکات بیری لێوە کردووە ئەو نەبیت کە داوایدەکەن، ئیتر تۆ دوژمنی کۆمەلایەتی، خۆپەرستیت. ئیتر دەتھارن. جەنابی لیوا نەکە ویتە ئەو هەلگەییە وە ابزانیت پۆستە کەت لە ئاسایش، خزمەتی دووردیژت بۆ حیزب، ھاوڕێیەتیت لە گەڵ سەرۆکدا پزگارتدەکات. هەر کە ویستت شتیک تر بیت، هەر کە ویستت ئەو نەبیت کە ئەوان چاوەروانیدەکەن

دهتھارپن... ھەموو ميژووي ژيانت دەسپرنەو، ھەموو تاوانەکانى ئەم سى سالت بە سەردا دەسوون، ھەموو ئەوانەش کە تۆ وادەزانيت ھاوپيتن، پيش ئەوانى تر قاچ بە سەرتدا دەنيتن... من وەک برايهک پيتده ئەيم، وامەزانه ئەو قسانەى بۆ منى دەکەيت شتى بيزيان و سادەن... نا کاک جەنگيز... تۆ چيلکە دەکەيت بە شارى زەردەوالەيەکدا کە چزووي ھەر يەکتکيان بە قەد کەلەى دە ئەژدەيا ژەھرى پتوہ يە «.

کە چوومەوہ سەر مەيتەکەى، ھەموو قسەکانى يەکەمجاريم بە يادا ھاتەو، چاوە رەش و نيگا تيز و برزانگە دريژەکانى. شەو لاشەکەيان لە مزگەوت شتبوو، کەفنيان پۆشيبوو، لە دارەمەيتيان نابوو. چوار فيشەکى پتوہبوو، دوو فيشەک لە سەرى و دوو فيشەک لە دلیدا بوو. ئەو تاکە چيرۆکنوسىکى باشى جەمعيەتەکەمان بوو، پيمانده گوت «ئەندازيارى ژيانى ون». لە دەفتەرى ياداشتەکانى مندا ناوى سەعيد يۆنان ھاتبوو. دلنيابووم کوشتنى پەيوەندييەکى گەرەى بە دزىنى يادەوہرييەکانى منەو ھەيە. من لە ياداشتەکانمدا بيترس قسەم لە بارەوہ کردبوو، ئەو بە بېرواى من کە کارىکى نەدەکرد ترسناک بيت، ئەو جگە لەوہى چيرۆکنوسى ژيانىک بوو کە نەژيابووين، چيرۆکنوسى ئەو شتە پاکانە بوو کە نەمانديبوون، دروستکەرى ئەو ساتانەبوو کە ئەيمە خۆمان ليدزيبووەو، گوناھىکى ترى نەبوو. بەلام ئەوانەى لە دەزگا کاردەکەن، ئەو شتانە نازانن. زۆريەيان يان سياسى پير و گەمژەن ياخود گەنجى نەخويندەوار و بە تەماحن. دلنيابووم حيزب دۆسييەى ئەم مەسەلەيەى منيان داوہتە دەست عەقيد ئەردەوان ياخود عەقيد سەفين، ھەر ئەوانيش خانمى مەستورەيان لاقەکردوہ و فيديويان ليگرتوہ، ھەر ئەوانيش سەعيد يۆنانيان کوشتوہ.

حیزب ژماره‌یه‌کی زۆر نه‌ندام و لایه‌نگر و هه‌واداری خۆی نارده‌بووه ناو پرسه‌که، هه‌م بۆ نه‌وه‌ی تاوانه‌که له خۆی دووربخاته‌وه، هه‌م بۆ نه‌وه‌ی چاوه‌دیتری ناشتنی تهرمه‌که‌بکه‌ن و هه‌موو په‌رچه‌کرداره‌کان بنوسن و هه‌موو قسه‌یه‌ک تو‌ماربکه‌ن، زۆربه‌یان گه‌نجی مه‌ده‌نی قات له‌به‌ر و چاویلکه‌دار بوون که به‌گومانه‌وه گو‌ییان ده‌گرت و به‌گومانه‌وه سه‌یری هه‌موومانیان ده‌کرد. من یه‌که‌یه‌که ده‌مناسین، زۆریان خۆم له سه‌ر کار دامه‌زراندنبوون، به‌لام بۆ پێکه‌نینی زه‌مان و گالته‌ی قه‌ده‌ر، ئیستا چاوه‌دیتری منیان ده‌کرد. من دلنیا‌بووم، له به‌یانیه‌وه به‌ دوامه‌وه‌ن. وشه‌ی نه‌گوتراوی سه‌ر لیویشیان، نه‌وه‌بوو ده‌ته‌پارین... ده‌ته‌پارین... ده‌ته‌پارین... ده‌ته‌پارین. نه‌وه هه‌مان نه‌وه وشه‌یه‌ی سه‌عید یۆنان بوو، که پیشتر هه‌زارجار له حیزیدا بیستبووم و بیرم له ترسناکی و ناشیرینییه‌که‌ی نه‌کردبووه‌وه، وشه‌یه‌ک بوو به‌رده‌وام له حیزیدا به‌کاریانده‌هینا، له نه‌ندامانی بیرو‌ی بالا‌وه تا ئاسایشه‌ بچوکه‌کانی ناو ده‌زگا و نه‌ندامه‌ ساده‌کانی سه‌ر به‌ پێخراوه مه‌ده‌نییه‌کانی حیزب، پۆژانه به‌کاریانده‌هینا، وشه‌ی هه‌ره سیحراوی ژیان و فه‌ره‌نگمان بوو. «خه‌مت نه‌بی‌ت، حیزب وه‌ک گو‌یز له جیقلدانه‌ی قه‌لدا بۆت ده‌هاپ‌یت» «قوونده‌ری وا که‌س نییه‌ بیه‌پ‌یت» «خوشک و دایکیت وه‌کو باراش بۆ ده‌هاپ‌م» «وه‌لا سه‌رۆک بیه‌وی‌ت هه‌ر به‌ نوکی په‌نجه‌ تووته‌ی ده‌یه‌پ‌یت». نه‌وه نه‌وه پستانه‌ بوون که پۆژانه له پریواقه‌کانی ده‌زگای نه‌منیه‌تدا ده‌میستن. نه‌وه پۆژه‌ پیاوانی ده‌زگا و بیرو‌ی بالا‌ پیکرا خێسه‌ و مۆنییه‌کی تایبه‌تی له چاویاندا بوو، ئیستا ته‌واو دلنیا‌بووم که پرۆسه‌ی دوورخستنه‌وه و په‌راوی‌زخستن و کوشتنیشم ده‌ستی پیکردوه. هه‌ندیکیان زیاد له سی سال‌ بوو هاو‌پ‌یم بوون، له هه‌موو جو‌له‌یه‌ک و له‌ره‌یه‌کی ده‌نگ و نیگایه‌کیان تیده‌گه‌یشتم. ده‌مه‌زانی که ده‌ل‌ین «کاکه‌ چۆنی... باشیت؟». چ کینه‌یه‌ک و چ سووکایه‌تییه‌ک و چ

سزایه‌ک له پشت وشه‌کانیانه‌وه وه‌ستاوه . هه‌وآلی له کارخستن و دور خستنه‌وه‌م له ناسایش وه‌ک ناگر بلاووبووه‌وه . دلنیا‌بووم هه‌موویان خۆیان ناماده‌کردوه تا بکه‌وم و پئ به‌ سهر سه‌رمدا بننن . له ناشتنی ته‌رم و پرسه‌که‌دا ژماره‌یه‌کی که‌م له نه‌ندامانی جه‌معییه‌تی ژیانی دووه‌م بینیه‌وه . که به‌جیا و دور به‌ دور هاتبوون، هه‌موو شتی‌ک له سه‌رسامیان پیوه‌دیاریوو، به‌لام دلنیا‌بووم واعیزی پیر هه‌موویانی ناگادار‌کردۆته‌وه، چونکه هیچ که‌سیان نه‌ سه‌یری منی کرد و نه‌ لیم نزیک بووه‌وه .

له‌ دوی به‌ خاکسپاردنی سه‌عید یۆنان، که‌رامه‌وه بو‌ مآلن، به‌لام له‌ پێگا لامدا و به‌ ناوی ناخواردنه‌وه چومه‌ چیشته‌خانه‌یه‌ک، به‌رله‌وه‌ی به‌ئلم نه‌و چاوانه‌ی به‌ دوامه‌وه‌ن به‌مگه‌نن له‌ ته‌والیتی چیشته‌خانه‌که‌وه به‌ سیمکارته نه‌ینیه‌که‌م ته‌له‌فونیکم بو‌ واعیزی پیر کرد و پیمگوت «حیزب به‌ دوامانه‌وه‌یه . هر نه‌وان سه‌عید یۆنانیان کوشتوه . ده‌بیت هه‌موو چیرۆکنوسه‌کانی جه‌معییه‌ت ناگاداریکه‌یته‌وه که‌ خۆیان بشارنه‌وه ... به‌ زوترین کات» . واعیز نه‌یده‌زانی به‌ دروستی چی بووه . من بو‌م پوونکردنه‌وه که «حیزب ترستیگی که‌وره‌ی لێنیشته‌وه ... حیزب له‌م چیرۆکانه زۆر ده‌ترسیت، خه‌لکانیک هه‌ن نایانه‌و‌یت هیچ قسه‌یه‌ک له‌ رابوردوو بکریت . تیده‌گه‌یت، وه‌ختی نه‌و قسانه‌ نییه، ناتوانم له‌ ته‌له‌فوندا هه‌موو شتی‌ک پئ بلیم، به‌لام زۆر گرنگه‌ هر یه‌کی‌ک له‌ ئیوه‌ چیرۆکی ژیانی خۆی باش بشاریته‌وه، چه‌ند جاریک کوپبیکه‌ن، له‌ شویتنی جیاوازدا هه‌لیگرن، که‌ر من کوژرام یان گیرام یان شتی‌کم لیهات به‌ نه‌ینی به‌رده‌وامبن، گرنگه‌ نه‌وان بژین . گرنگه‌» . دوا قسه‌م نه‌وه‌بوو تکامکرد و رامسپارد خزمیکی دووری، ناسیاویکی، که‌ستیک که‌ جیگای هیچ گومانیک نه‌بیت، بیندیریت و سیم کارتیک نویم بو‌ بکریت، چونکه

دلنیام پیاوانی ده‌زگا هه‌وئده‌ده‌ن هه‌موو ژماره‌کانی من بزنان و له‌چهند پۆژی داهاتوودا ناتوانم به‌م ژماره‌یه‌ش کاربکهم. زۆر بیرم له‌وه‌کرده‌وه که له‌بری ته‌له‌فون ئیمه‌یه‌که‌م به‌کاربه‌ینم، به‌لام براده‌رانم زۆربه‌یان ئیمه‌یلیان نه‌بوو، زۆربه‌یان له‌ته‌مه‌ندا بوون و نه‌شیانده‌زانی کۆمپیوتەر چۆن داده‌گیرسیت.

من به‌ته‌له‌فون قسه‌یه‌کی زۆرم له‌گه‌ل بولبولیاریشدا کرد و تیمگه‌یاندا من له‌مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌دام و گه‌ر ده‌نگم نه‌بوو، خۆی به‌بیده‌نگی سۆزراغی هه‌موو شتیک بکات، و هه‌ر کاریک پتۆسته رایبه‌پیننیت، به‌ده‌نگی که‌ستیکی تیکشکاوه‌وه گووتم گه‌ر گیرام ئه‌وا ده‌بیت به‌روات و له‌قاتی سه‌ره‌وه‌ی مال و له‌ژووره‌ نه‌ینیه‌که‌ی مندا به‌کاری خۆی هه‌ستیت.

دوای ئه‌و دوو ته‌له‌فونه‌ بیئه‌وه‌ی نان بخۆم، چیشته‌خانه‌که‌م به‌جیه‌شت و گه‌رپامه‌وه‌ بۆ مال، دلنیابووم ئه‌و ده‌یان چاوه‌ی ئیستا چاوه‌دیرمه‌که‌ن ده‌زانن، منیش دوا یاری خۆم ده‌که‌م. هه‌موو ده‌یانزانی من دامه‌زینەر و دروستکەر و بونیادنه‌ری بنه‌رته‌ی ده‌زگای ئاسایشم، من یه‌که‌م ئه‌فسه‌ری هه‌والگر و یه‌که‌م ته‌کنیکسازی ده‌زگا و یه‌که‌م عه‌قلی پشت وازییه‌ گه‌وره‌کان بووم... به‌لام ده‌شمزانی حیزب ده‌زگایه‌کی وه‌ها شه‌یتانییه‌ جیگری بۆ هه‌موو مرۆفیک هه‌یه. نا، من هه‌رگیز نه‌که‌وتبوومه‌ ئه‌و هه‌له‌ سامناکه‌وه‌ وایزانم حیزب ناتوانیت ده‌ستبه‌رداری من بیت. حیزب هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ نامیریکی بیروچ، له‌مه‌کینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی جه‌راندن و پلێشاندنه‌وه‌ی ئینسان، به‌جۆریک سه‌رۆکی لێده‌رکه‌یت ئه‌لته‌رناتیفی بۆ هه‌موو که‌ستیکی تر هه‌یه. له‌راستیدا من گه‌یشته‌بوومه‌ ئه‌و به‌روایه‌ی حیزب جگه‌ له‌ وه‌فا و ملکه‌چی هیچ سیفه‌تیکی تری مرۆفی بۆ گرنگ نییه‌، گه‌ر وه‌فادار و ملکه‌چ بوویت، هه‌موو شته‌کان به‌باشی

دہ پوڻ. وهفا نه وهک توانا، ئه وه بپروای هره گه وره ی سه رۆک بوو، که به رده وام به پینکه نینه که ی خویه وه له کۆبوونه وه ی هه فاله حیزبیه کاندای دووباره یدیه کرده وه .. وهفا نه وهک توانا ... هی هی هی ... وهفا نه وهک توانا ... هه فالان ... هه فالانی تیگۆشر ئه وه تان له بیرنه چیت .

که گه رامه وه بۆ مائی، نه زمیرا له هۆله که دا سه یری که نالیکی نه فریقایی ده کرد، له نه زمیرا وه ورده ورده عه شقیکی زۆری نه فریقا چوو بووه دل مه وه، زۆرجار به گالته وه ده مگوت له وانیه پۆژیک بیت، من له گه لته دا بێم بۆ نه فریقا، له وئ ده بېم به خزمه تکار و تۆش به وجۆره دل نه رم به له گه لته دا. نه زمیرا فریشه ته یه ک بوو بۆ خۆی، به ده نگه ی به رز پیده که نی و ده یگوت ده ته کم به باوکی خۆم، به باوکه که چه له سه رزله که ی خۆم. دوا ی ئه وه ی له سالتۆنه گه وره که دا پشوویه کم دا و کاکاویکم خواره وه که نه زمیرا دا پوویه کی نه فریقایی تیده کرد و بۆن و به رامه یه کی تایبه ته ی ده دایه، چومه قاتی سه ره وه و ده رگای گرنگترین زووری ژیانم کرده وه ... ئه وه له وئ بوو، له سه ر ته خته سپیه که ی خۆی له ناو نوینه کانی دا خه وتبوو، هه میشه له سه ر پشت ده خه وت. به زحمه ت هه ناسه ی ده دا، په نجه ره کانم کرده وه و په رده کانم ته واو لادا و تیشکیکی که م هاته ژووره وه، من به عه شقیکی زۆره وه له نزیکیه وه وه ستام، سه یری پیسته سپی و برژانگه کانیم کرد، سه یری سه ره پووتا وه که یم کرد، وه ک بۆنی عه تریکی به هه شتی هه ل مژم بۆنم کرد ... خۆشترین بۆنیک بوو تانه وکاته هه ل مژمیبت، به ئه سپایی ده ستم له پوومه تیدا و گووتم «بنوو عه زیزم ... بنوو ... بنوو ... بنوو و بیر له من مه که ره وه» .

دووباره لیفیتانت دەییننه‌وه

که گولله‌کانمان نا به عادیل مامه‌وه، بۆره‌یه‌کی نۆر نائاسایی لیه‌رزبووه‌وه. گهنجیکی زلی ماسولکه‌دار و قز درژیوو، دوو جار به‌دهم بۆره‌وه سووری خوارد و کهوت. ئیستاش که دهنگی نه و بۆره‌گه‌وره‌یه‌م دیته‌وه گوئ، ده‌ترسم. وه‌ک ده‌نگی گیانداریک هاته به‌رگویم زمانی نه‌بیست و هه‌موو عومری له‌گه‌رویه‌کی توکن و تاریکه‌وه بۆراندیستی. ئیمه که له‌دوره‌وه سه‌یرمانده‌کرد، هه‌ستمان به‌ بۆنی پیساییه‌که‌ی کرد که بای زگی و هیزی گولله‌کان پیکه‌وه پێیانکرد. کوشتنی عادیل مامه‌ به‌که‌م کاری شۆرشگیرانه‌ی راسته‌قینه‌ بوو، که سه‌ره‌تای سه‌ره‌ل‌دانه‌وه‌ی شۆرشی له‌ ناو شاردا راگه‌یاند، خالی دووه‌ممان ده‌بوو لیفیتانت بیست. من به‌حوکمی نه‌وه‌ی لیفیتانتنم ده‌ناسی و ئاگاداری چیرۆکه‌که‌ی بووم له‌گه‌ل نزاردا، که‌میک له‌ تیه‌گلان له‌ کاری وه‌هاوه ده‌ترسام، به‌تایبه‌ت لیفیتانت چه‌کدار و هیزی په‌ریزی نۆر‌بوو. ده‌ترسام گه‌ر کاره‌که سه‌رنه‌گریت، نه‌وه‌ی دروستمانکرده‌ تیا‌جیت و هه‌ندی هه‌فالیش له‌ ده‌ستبه‌دین که بوونیان له‌م قۆناغه‌دا گرنه‌گ بوو. به‌لام نه‌نجومه‌نی بالا به‌ منیان گووت کوشتنی لیفیتانت کاریکی گرنه‌گ، هیزی شۆرش پیشانده‌دا و وه‌ی خه‌لکانیکی پوخاو هه‌ل‌ده‌سینیته‌وه. له‌ سه‌ره‌تاوه دیار‌بوو که نزار ئیدریس خۆی ده‌یه‌ویت پلانی کوشتنی لیفیتانت دار‌یزیت و بشیباته‌پتوه، پوو به‌ پوو و بیهیچ دوودلییه‌ک به‌ منی گووت «نه‌وه‌ له‌ پیناوی کوشتنی لیفیتانتدا په‌یوه‌ندی به‌ شۆرشه‌وه کردوه» و نه‌وه‌ی له‌ بیرنا‌جیت که لیفیتانت رفاندویتی و نه‌تکیکرده‌وه و وه‌ک مه‌یمون به‌ گونده‌کانی با‌کورد‌ا گت‌راویتی، که وایگووت قوول سه‌یری چاوی منی

کرد و وہاں بوو بیہویت منیش بنیتہ ژیر باری نازاریکی ویزدان. نزار گهرچی گهنجیکی بیویژدان و شہرانی بوو، خالیس نہبوو له سیفہتی زور شہیتانی، بہ لآم بیتہ زمون بوو، بہ سہریک بہ گرنگم دہزانی له پیکخواوہکاندا بمینیتہوہ، بہ سہریکی دیش لہم کارہ دہترسام، چونکہ تہقہکردن له پیاوکی مہکریاز و بہہیزی وہک لیفیتانت کاری مندالآن نیبہ و نہزمونی دہویت. نزار راشکاوانہ گووسی لیفیتانت له ترسنوکیک زیاتر ہیچ نیبہ، کہ تاکہ نازہزوی نہوہیہ کاغہزی دلداری کچ و کورپی قوتابخانہ دہربہیتیت و بیانخوینیتہوہ و کویانباتہوہ، ہیچ نیبہ جگہ له داہولتیکی پہرؤ کہ نہو دہتوانیت بہسزای میللہتی بگہتینیت «ہر کاتیک گوزارہی سزای میللہتی بہکار دہیتنا، له گہرویدا نہو نہغمہ گالتہچارہم دہبیست، کہ بہ دریزایی ژیانی ہاوشانی نہو وتانہ بوو کہ بہ ناچاریی و دور له ویست و حہزی خوئی بہکاریدہہیتان». نہوہی وایکرد بؤ من جیکای برہا بیت و سہرنجراکتیشیش دہرکہویت، نہو برہا بہخوبونہ گہورہیہی بوو. نہوکات زوو زوو له پرنگی جلہکان و شتیوہی خوگورین و جوڑی قزداہیتانی خوئی دہگوپی، ہہندیچار وادہردہکوت بیباک بیت و ہہندیچاریش زور له پهناندا ہاتوچویدہکرد. پہیوہندیبہ جہستہیہکانیشی لهگہل خانمی ماردینیدا تادہہات پوونتر و پوونتر بؤ نیمہ ناشکرادہبوو. گہرچی ناشکرا ناوی نہغہدہی نہدہبرد، بہ لآم له مہجلیسی خواردنہوہکاندا کہ مہست دہبوو، ناشکرا باسی نہو ژنہ دکتورہی دہکرد کہ بہستہ زمانہ تا نہم لهگہلیدا نہخوتوہ نہیزانیوہ پیاو تامی چونہ. من ہندی کہسم پاسپارد تا بہ وردی چونیتی ژیان و پہیوہندیکردن و یہکتربینین و سہرجیکردنی ہر دوکیانم بؤ ناشکرا بکن و زانیاری تہواوم بؤ کوبکہنہوہ. بؤ ہموو سہرکردایہتی حیزب نہغہدہ وہک تہلیسم وہا بوو. مانای چی شاعیریکی وہا جوان، کچی دکتوریکی ناودار، ژنی دکتوریکی گہنج، لهگہل چہقوکیش و بہدہست و زماندریزکی

وهک نزاردا بیټه دوست؟. هه‌لبه‌ت هه‌موو ده‌مانزانی نزار چهند کورپټکی قوژه، چهند له فریوداندا لیژانه. گهر پیاوانی تر به پیز و حورمه‌ت و وبقار ژن راده‌کیشن، ئه‌م به بیشه‌رمی و نیازی یه‌کسه‌ره و بیخه‌یایی بیسنووژ ژناتی تووشی راجله‌کاندن و خرۆشان ده‌کرد. به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا سه‌رۆکانی سه‌روو من، سووربوون من بکه‌ومه سوژاغی ئه‌م چیرۆکه، نه‌با کلکیکی ده‌زگای ئه‌منیه‌تی ده‌ولت له‌کاره‌که‌دا بیټ. له‌وئ له‌بیرۆی سه‌ره‌کی و ئه‌نجومه‌ن باوه‌ریان به‌وه نه‌ده‌کرد ئه‌م نزار ناوه، ئه‌م ده‌ستبیره‌ ناودار و ده‌مشپه، وه‌ها هونه‌رمه‌ند بیټ ژنی گنجی دکتوریک به‌و چه‌شنه‌ داگیریکات. هه‌مووان هه‌م به‌خودی نه‌غه‌ده و هه‌م به‌چیرۆکه‌که‌ی له‌گه‌ل نزاردا سه‌رسامبوون. هه‌فال شیره‌خان له‌نامه‌یه‌که‌دا بو‌ی نویسووم، که ده‌بیټ ژور ورد بچه‌ بنج و بناوانی ئه‌م سه‌ربورده، چونکه «خو ئه‌م حیز و ده‌یوسه‌ کازانؤفا نییه، بتوانیت ئافره‌تیکی وا خانه‌دان و گه‌نج له‌خسته‌ به‌ریټ». له‌وئ هه‌فالان باوه‌ریان نه‌ده‌کرد ژنه دکتوره‌کان کاری وه‌ها بکه‌ن... بو؟ ئه‌و به‌وایه‌ له‌چیه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبوو؟ نازانم. من پشکینه‌کانی خو‌م سه‌باره‌ت به‌ په‌یوه‌ندی نزار و نه‌غه‌ده‌ گه‌یانه‌ جیگای ورد و هه‌تا زانیاری ته‌واوم له‌ سه‌ر شیوه‌کانی پیکه‌وه‌ خه‌وتنیان کۆکرده‌وه. ژنی هاوپی ته‌خته‌به‌سته‌که‌ی خو‌شحالانه‌ قسه و هه‌ناسه و هاواری هه‌ردووکیانی بو‌یه‌کیک له‌ ژناتی پاسپارده‌ی حیزب گواسته‌وه که هه‌فالان له‌ شانه‌یه‌کی تره‌وه ناردبوویان و ته‌واوی زانیاریه‌کانیان راده‌ستکردم. لی‌ره‌دا ده‌بیټ بلیم که ئه‌زمونی دریزم له‌ ناسایشدا ئه‌و مافه‌م ده‌داتن له‌ نیوان دوو جو‌ر زانیاریدا جیاوازیبکه‌م. جو‌ره‌ زانیاریه‌که‌ هه‌یه‌ پټویسته و ده‌بیټ بیزانیت، واته‌ حوکمی سیاست و پیدایسته‌یه‌کانی ئه‌منیه‌ت واده‌کات هه‌موو شتیک بکه‌یت بو‌ ئه‌وه‌ی بگه‌یه‌ ئه‌و زانیاریه‌ زیرین و گرنگانه‌ی که ده‌ته‌ویټ، ئه‌وه‌ به‌شیکی گرنگی وه‌زیفه‌که‌ و مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی هه‌موو ژن و پیاویکی ئه‌منیه‌تکاره‌.

بۆ نمونه کاتیک ده‌زانیته ده‌ولته سیخوپیکی ناردوه تا نه‌ندامانی بیرونی بالا ژهرخوارد بکات، ده‌بیته هه‌موو هیژی خۆت و شاخه هه‌ستیاره‌کانته بخه‌یته‌کار، هه‌موو هه‌سته‌وه‌ره‌کانته له بۆن و بینین و بیستن وریابکه‌یته‌وه، پیکرا وه‌ک ئامیری وردی پیوانه‌کردن و خویندنه‌وه‌یان لیبکه‌یته تا نه‌هتلیته کاره‌ساتی وابقه‌ومیت. به‌لام جوړه زانیارییه‌کی تره‌یه، زانیاری سیاسی نین، به‌لکو په‌یوه‌ندی به‌شه‌وه‌تی زانین و بینینه‌وه هه‌یه، پیشه‌که‌ی له ناو غه‌ریزه‌ی نه‌و که‌سانه‌دایه که ده‌زگا ده‌به‌نه‌پتوه. له هه‌ندی جیگادا خواستی ده‌زگای ئاسایش جیاوازییه‌کی نه‌وتوی له‌گه‌ل خواستی نه‌و که‌سانه‌دا نییه که سه‌یری فیلمیکی پووت ده‌کن. له‌زۆریه‌ی ویستگه‌کاندا تو زانیاری کۆناکه‌یته‌وه له به‌رئه‌وه‌ی پیویستت به زانیارییه، نا، به‌لکو زانیاری کۆده‌که‌یته‌وه له به‌رئه‌وه‌ی حه‌زت له زانیارییه، له‌زه‌ت له‌وه ده‌بینی له کونیککی بچوکه‌وه سه‌یری ژیانی نه‌وانی تر بکه‌یته و بزانیته چی ده‌کن. بزانیته کی له‌گه‌ل کیدا ده‌خه‌ویت، کی خیانه‌ت له کی ده‌کات، کی نه‌ینی کیی لایه، ژنی کی دلی بۆ پیواوی کی لیده‌دات و به پیچه‌وانه‌وه. که‌سانی سه‌ر به ده‌زگا زۆریه‌یان هیتده‌ی دزه‌بین و خه‌به‌رلوشن که زۆرجار ته‌نیا بۆ خووشی خویان ته‌ماشای دونیا ده‌کن، ولاتپاریزیک نیین پگری له دوژمنان بیانجولینیت. من هه‌ر له سه‌ره‌تای کارکردنمه‌وه شه‌وه‌تی کۆکردنه‌وه‌ی هه‌موو زانیارییه‌کم تیدا‌بوو، وردترین و بیسوودترین زانیاریم به‌گرنگ ده‌زانی. شه‌وه‌تیکی قوول ده‌یجولاندم ده‌زگایه‌ک دروستبکه‌م وه‌ک چاویکی گه‌پۆک و نه‌ینی بیت، بتوانیت بچیته هه‌موو جیگایه‌که‌وه، نه‌و هیژه‌م بداتن، بزانیته ژنان و پیواوان له ژوره‌کانی خه‌وتندا چی ده‌کن، چۆن به‌ک ماچ ده‌کن، چۆن به‌ک پووتده‌که‌نه‌وه، نه‌ینییه تاییه‌تیبه‌کانیان چیه، چنده ئاماده‌ی خیانه‌تن. به کورتی زۆرجار له ئیشکردندا نه‌وه‌نده‌ی غه‌ریزه‌ی بینین و زانین ده‌یجولاندم، حه‌سه‌رتی سیاسه‌ت رابه‌رم نه‌بوو... هه‌ر نه‌و غه‌ریزه‌یه‌ش وایکرد له

سەرەتاو ەبۇ نەيىننە تايەتايە كانى شوخىكى وەك نەغەدە بگەپىم .
 راپۇرتەكەى من لە سەر پەيوەندى نەغەدە ماردىنى و نزار بە وردى
 لەلايەن ئەندامانى ئەنجومەنى بالآو ە خوئندرايەو، نامەيەك بوو لە
 وەسفى ورد و سەلىقەى دارىشتندا، گەلىك ەونەر مەندانە نوسرابوو . لە
 وەسفەكاندا ەتا رەنگى لىباسەكانى خانم و پۇژ و ساتى بىئۆيۇيەكانىشىم
 تۆمار كەردبوو، گەفتوگۆى نىوان جووتە دلدەرەكەشم نوسىبوو، دەمىك وەك
 شىت لە باوەشى يەكدا يارىدەكەن و قسە و گوفتى چەپەل و شەو ەتاوى
 دەگوپنەو ە . راپۇرتەكەم لە برى ئەو ەى وەك راپۇرتى وردەكارى كەستىكى
 دلسۆز بۇ نىشتيمان سەبرىكرىت، وەك پارچەيەك لە ئەدەبىياتى نىرۆتتىكى
 خوئندرابوو ەو ە دەستا و دەستى كەردبوو، ەتا دەلەين ەندىك لە
 ئەندامانى ئەنجومەن لە كاتى خوئندنەو ەى نامەكەدا بە دەست كارى
 خۇيان كەردو ە بە خەيال خۇيان گەياندۆتە سوكنايى . ەر بە ەوى
 ئەو ەو ە لە داوايەكى بىمانا و سەيردا «كە ەيچ لەگەل بنەماكانى
 كارى ئەمنىيەتى شوپشدا نەدەگونجا» ەفالىك داوايەكرد ەندىك وئەى
 نەغەدە ماردىنى بۇ ئەندامانى ئەنجومەن بنىرم تا تەماشايەكەن و ببىنن
 ئەم خانمە شاعىرە ەر بە راستى بوونى ەيە و وەك لە وەسفى مندا
 ەاتوو ە لە رىزى شوخەژنانە . ديارە سەرەتا زۆر توپرەبووم، لە زوورەكەى
 مالى شوعلە خاندە ديارەكەم دايە بەر شەق و گوتم «من شوپشگىپم
 و گەواد نىم» . بەلام دواتر ەتووبوو ەو ە و گوتم، ديارە بۇ شوپش وەها
 چاكە كە ەفالان، ئەندامانى ئەنجومەن وئەكەى نەغەدە ببىنن و بزەنن
 من درۆناكەم . لە بەرئەو ە ەر زوو وئەى خانم گرت و لە جوانترىن
 دانىشتن و پوونتريىن خەندەيدا ناردم بۇ ەفال شىرخان، كە لە وەلامدا
 بۆى نوسىبووم «ەعار خان بە چاويدا ديارە شتى زۆر لە باردايە» .
 ئەوجۆرە كۆمىنتارە نىرەنانە ەردەم مايەى شەرم و قىز و پشانەو ەم
 بوون، بەلام بەو ەدا بەشى ەرە زۆرى پياوانى نرىكم بەوجۆرە ئافرەتبان

ده‌بینی، وه‌فام بۆ جنسی خۆم و تیگه‌یشتنم له هه‌ناسه‌ساردیان له‌وه گه‌وره‌تریو ئه‌و قسانه له دلبگرم و هه‌لوپه‌ستیان به‌رابه‌ر بنویتم. هه‌لبه‌ت بۆ پیاوانیکی دووره‌ شار، که کینو له عیشوه و عه‌تری خانمانی شار دووری خسته‌بوونه‌وه، به‌ حوکمی ئه‌و نیگاره‌ی راپۆرته‌که‌ی من بۆ خانمی کیشابووی، ئه‌و به‌سته‌زمانه وه‌ک سه‌مه‌بۆلی له‌زه‌تیکی دوور و ئه‌فسانه‌یی لیهاتبوو، نیگاری ژنیک نیره برسیه‌کان خه‌ونی پێوه‌ بینن و ئاره‌زووی دپ و رامنه‌کراویان بجولیتیت. ژنیک ده‌کرا گه‌ر زۆلی جوگرافیا و هیزی دووری نه‌بایه، ئه‌وانیش وه‌ک رابه‌ر و سه‌رکرده‌ ده‌ستیان به‌ جه‌سته‌ی بگات و زیاتر له‌م مه‌لازاده‌ بیه‌سه‌رمه، بیگره‌ نامیز و له‌زه‌تی لیببینن. ئیستا به‌ روونی ده‌بینم که راپۆرته‌کانی من، وینه‌ی ژنیکی وه‌ها پر نالۆشیان بۆ خانمی ماردینی کیشابوو، که هه‌م دروست نه‌بوو، هه‌م کاریگه‌ریه‌کی خراپیشی له‌ سه‌ر ته‌واوی ژیانی ئه‌و دانا.

له‌و ده‌مه‌دا که نزار ئیدریس په‌یوه‌ندی به‌ خانمی ماردینییه‌وه هه‌بوو، دپتر و له‌ خۆبایه‌تر ده‌رده‌که‌وت. وه‌ک ئه‌میریک خۆی ده‌بینی که قه‌ده‌ر فرییداوه‌ته‌ بنی کۆمه‌لگاوه، ژنه‌که‌ی دکتۆر ئه‌و هه‌سته‌ی تیا دروستکردبوو که ئه‌و پیاویکی ناوازه‌یه، نوینه‌ری جوژه‌ ژیانیکه جیاوازا، له‌ ژیانی درۆزن و زه‌لیلی پیاوانی شار که خۆیان به‌ درۆی ناموس و شه‌ره‌ف خه‌ساندوه. نزار له‌گه‌ڵ ده‌رچوونی له‌ خه‌سته‌خانه‌دا ده‌زانیت لیفیتانت به‌دوايه‌وه‌یه‌تی. بیروکه‌ی کوشتنی لیفیتانت گه‌رچی له‌ خه‌یالی هه‌مووماندا بوو، به‌لام له‌ کۆبوونه‌وه‌که‌ی غه‌مپاشادا، نزار ئیدریس به‌ پۆشنی ناویه‌تتا و خسته‌یه‌ به‌رنامه‌وه. من پێم باش نه‌بوو جیبه‌جیکردنی پلانه‌که‌ بده‌مه‌ ده‌ست ئه‌و. به‌لام پێداگرته‌ی نۆزی وایکرد نه‌توانم فه‌رامۆشیکه‌م و نه‌یخه‌مه‌ تپیی کاره‌که‌وه. له‌ پاسه‌یدا نه‌مه‌وه‌یست کوشتنی لیفیتانت وه‌ک کاریکی شوپشگێرانه‌ ده‌رنه‌که‌وێت

و كەسانىك بېن و بىخەنە قالبى كېشەي تايبەتتايەو، چونكە من ھەر كارىكم دەكرد خەيالم لاي ئەو بوو ئاخۆ لە داھاتوودا، لە دیدى مېژوو ھو ھو ئەو كارە چۆن دەبىنریت. ھەك نۆر بەي پۆشنىبىرانى ناوھپاستى ھەفتا و سەرھەتاي ھەشتاكان تووشى دەردى مېژوو بووبوم، ھەرچىبەكم دەكرد خەيالم لاي ئەو بوو مېژوو چۆن ھوكمى بە سەردا دەدات. ئەو پۆزەي كەتەقەمان لە لىفیتانت كەرد، پۆزىكى نۆر خۆشبوو، لە پۆزى ھەتاودا كوشتنى كەسانى ھەا گرنگ ئاسان نىيە، پۆزى ھەتاو شەقامەكان جەنجال و سەرشۆستەكان پەر لە جولەن، ھەتاو مەرۆف گىژدەكات و نۆرجارىش بېستى لىدەبېریت. لىفیتانتىش كەسېك نەبوو جىگايەكى ديارىكرامى ھەبیت، دەبوو لەو كاتانەدا زەفەرى لىبھىنن كە دادەبەزىت و كەمېك فاسىلە لە مەفرەزەكەي ھەردەگریت. بەلام كەي دەھات و كەي دادەبەزى؟ ئەو ھيان چارەپوانى، ھىمنى و خۆگرىي دەويست. بۆ نىمەيەك كە لە سەرھەتاي كاردە بووين، پىكخستنى ھەموو ئەو شتەنە ئاسان نەبوو، من بە دەستەيەكى پىنچ كەسى كارمەدەكرد، خۆم سەرپەرشتى پاستەوخۆي دەستەكە بووم. سى پۆز بۆي دانىشتىن و ھەر نەھات، بەلام دىسانەو ھەمىشە ھەتاو بوو... نازانم بۆ وام ھەستەكرد ناتوانىن لە پۆزىكى ھەتاودا لىفیتانت بكوژىن. پۆزى چوارەم، پۆزى سىشەمە بوو، بىنيمان لە بەردەم پەنیرفروشەكانەو سەرکەوت، دەمانزانى دواي كوشتنى عادىل مامە ھەموو پىاوانى دەسەلات دەترسن. سى نىوھپۆ بوو، ھەتاو خەرىكبوو ھىدى ھىدى بەرەو ئەمبەرى جادە دەپەپىيەو. نزار نىدرىس جلى كۆلھەنگرىكى لە بەركردبوو، گەرچى من فەرمانم پىدابوو كە تەقە نەكات، بەلام دەبويست خۆي بىكوژىت، ئەو خەونى ھەرە گەورەي بوو. نزار ھەرگىز سووكايەتتايەكانى لىفیتانتى لە بىر نەچووبوو، لە بەردەم نەغەدەدا گوتبووى «تا نەيكوژم ناچمەو شاخ». تا گەبىشتە نرىكى بىناي كۆنى پەروەردە بە چاوبەدوايەو بووين، گەر

به نارپاسته‌ی مزگه‌وته‌که بپه‌رپایه‌ته‌وه فرمانی ته‌قه‌کردنم ده‌دا، به‌لام نه‌په‌رپیسه‌وه، له سوچی وینه‌گره‌کان تیپه‌ری و به نارپاسته‌ی کوچه‌ی چیشته‌خانه گه‌وره‌کان پویشته. له چاوتروکانیکدا نزار به جلی هه‌مائی و به روخساری که‌سیکه‌وه هه‌موو گیانی له نارددا سپی بووبیت، به ناو یاوه‌ره‌کانی لیفیتانتدا پویشته... له وکاته‌دا ئه‌وان سه‌یری پۆلیک کچی قوتابخانه‌یان ده‌کرد و قاقا پیده‌که‌نین. ئه‌وان له گه‌رمه‌ی پیکه‌نیندا بیون که نزار بیته‌وه‌ی چاره‌پوانی فرمانی من بکات له دواوه ته‌قه‌ی له لیفیتانت کرد. ئیمه بینیمان که لیفیتانت به برینداری وه‌رگه‌را و ویستی ده‌ست بو ده‌مانچه‌که‌ی به‌ری، که نزار دوو گولله‌ی تریشی پیوه‌نا... ئه‌وانه‌ی نزکی لیفیتانت بیون ده‌لین له وه‌رگه‌رانددا سه‌یری نزاری کردوه و گووتویتی «کوچی قه‌جه‌ نامرم». به‌لام ئیمه دوور به دوور بینیمان نزار له ناو هاوار و قیژه و ته‌قه‌ی پیاوانی په‌ریزی لیفیتانتدا راده‌کات. بینیمان یاوه‌رانی لیفیتانت، له بیچاره‌یی و ده‌ست له‌ریزن و شله‌ژاندا، تفه‌نگه‌کانیان داده‌گرن و چۆن بشیت ته‌قه‌ده‌که‌ن.

من هه‌رگیز باوه‌رم به هیزی په‌ریز نه‌بووه، گه‌مژه‌ترین سیاسی ئه‌وانه‌ن که هیزیکی زۆری چه‌کدار ده‌خه‌نه دواي خۆیان و واده‌زانن به‌وه ژیا‌نی خۆیان ده‌پاریزن. تا ئیستا نه‌بووه ته‌قه‌که‌ریکی زیره‌ک نه‌توانیت ئه‌و دیواره‌ درۆ و به‌ربه‌سته کاغه‌زینه‌ بپریته. هیزی په‌ریز هه‌میشه کۆمه‌لیک گه‌نجی غافل و زۆربلی و چاوبازن به ده‌گه‌من خه‌یالیان لای ئه‌و که‌سه‌یه که ده‌بیت بیپاریزن، له‌و ساته‌دا که پروداویک دیته‌پیشی ئه‌وان هه‌میشه خه‌یالیان له جیگایه‌کی دیکه‌یه، بۆیه ئه‌وه‌ی پلانیکی کوشتنی راست و مه‌حکه‌می هه‌بیت، ده‌توانیت به ناسانی ئه‌و جۆره گه‌نجه کالفا‌مانه‌ بخله‌تینیت، که زۆرجار ته‌نیا له به‌ر پاروویه‌ک نان ئه‌و کاره‌ده‌که‌ن و له ناخی دلدا زیاتر له بکوژه‌کان خواستی کوشتنی ئه‌و که‌سانه‌یان هه‌یه که ده‌پاریزن.

ئىۋارە زانىمان كە لىفىتانت نە مردوۋە، ھىچ يەككە لە چوار فىشە كە كەي نزار جىگاي كوشندەي نە گرتبوو، شەو پىاۋانى لىفىتانت و ھەندىك لە ھەوادارانى لە بەردەم بىمارستاندا كىردبوويان بە ھەلپە پىكى... بە لام ئىمە ھەموومان غەمگىن بووين... لە دلەۋە غەمگىن بووين.

ئەردەلان ھىرانى و پىزگار كىردنى شۆپش لە مەرگ

ئارەزۋى نە غەدە ماردىنى بۆ سەركىشى، دەرچۈن لە سنۋورە تەسكەكانى ژيانى پۇژانە، تاقىكدنە ۋەي ھەموو ئەزمۈنە ترسناكەكان و ژيان لە گەل ھەموو ھەستە ھەرامەكاندا بىسنۋوربوو. كاتىك ئەردەلان ھىرانى خىزمىيان، كە ھارۋىيەكى مندالى نە غەدە و نەۋاي خوشكى بوو، يەككە لە شانە سەرەتايىەكانى شۆپشى دروستكردەۋە، بە جۆرىك لە جۆرەكان نە غەدەي لە خەيالدە بوو، ئەردەلان كورپىكى قەشەنگ و شۆپشگىرپىكى بىپەرۋابوو، گەرچى كورپى خىزانىكى زۆر دارابوو، بە لام بە جۆرىكى سۆفياۋە ھاتە ناو شۆپشەۋە. لە پاستىدا خەۋنى كورپىنى دونىا، خەۋنى چىنىكى دىارىكرائىيە، مروف ناتوانىت بلىت ئەمجۆرە خەۋنە لاي كەسانى كورپىكى كۆمەلەيەتى دىارىكرائىيە سەرھەلدەدات و لاي تاقمىكى دى بوۋنى نىيە. ۋەك چۆن مەرج نىيە مندالى ھەزار، پۇخى باوك و دايكە ھەزارەكەي خۇيان ھەلگىرەت، مەرج نىيە مندالى دەۋلەتەندەكانىش ھەلگىرى پۇخى باۋانىيان بن. ئەردەلانى ھىرانى لە ژىر كارىگەرى خويىندەۋەي كىتەب ياخود بە ھۆي ھەستىكى دىارىكرائىيە ۋە بە زۆردارىيى بىرى لە شۆپش نە دەكردەۋە، بە پىچەۋانەۋە، ئەۋ لە ژيانىدا لە ژىر بارى سەتمىكى گەرەدا نەيىنلاندبوو، شۆپش لاي ئەۋ ھەستىك بوو، ۋەك ھەزكردنى كەستىك لە جۆرە يارىيەكى دىارىكرائىيە.

وهک په‌پښه‌وه به‌سەر په‌تیکي باریکدا، وهک سه‌ماکردن به‌پټی په‌تی له‌سەر فهرشیکي پشکو. جوړیک بوو له‌ناانارامی پوچی که‌ده‌یگوازته‌وه بو‌ده‌ره‌وه‌ی خوئی، هم‌میشه له‌خواستی نه‌وه‌دابوو له‌دونیای کرداره‌گه‌وره و پر مه‌ترسیه‌کاندا بژی، ده‌یویست به‌رده‌وام له‌گه‌ل یاساگه‌لی له‌خوئی گه‌وره‌تردا یاریبکات، نه‌رکیکي ترسناک هه‌بیټ گره‌وی له‌سەر بکات. ده‌شیویست تا ده‌توانیت زوړترین خه‌لک بخاته‌ناو نه‌وه‌گه‌مه‌یه‌وه، گه‌مه‌ی پاکردن به‌ناو پیچاوپیچی سامناکی زه‌مینیکي لو‌دار و به‌ریندا. نه‌و په‌که‌مین که‌س بوو ژماره‌یه‌ک ژن و کچی هیتابه‌ریزی شوړشه‌وه... کاتیک خولیای دروستکردنی ریک‌خستنیکي سیاسی چوه‌سهری، په‌که‌م خانم که‌وته‌خه‌یالی نه‌غه‌ده‌ماردینی بوو. له‌مندالییه‌وه‌ناشنای نه‌غه‌ده‌بوو، له‌هه‌ر که‌سیش زیاتر ده‌یزانی چ‌ده‌رونیکی کچانه‌ی شیت و پام نه‌کراوی هه‌یه، چ‌ناره‌زویه‌کی به‌دی بو‌سه‌سه‌ختی تیدایه، چ‌ند بیروکه‌ی توند ده‌یخروشینیت و خه‌یالاتی ریزپه‌ر ده‌یجولیتن. له‌مندالییه‌وه‌ه‌ردوو خیزانه‌که‌یان دوستی نریکی په‌کدی بوون، دایکیان هاورپی نریک و باوکیان هه‌فال و خو‌شه‌ویستی په‌ک بوون. نه‌رده‌لان و‌نالانی برای، ه‌ردوو له‌گه‌ل نه‌غه‌ده و نه‌وادا پیکه‌وه‌گه‌وره‌بوو‌بوون، به‌جوړیک له‌مندالییه‌وه‌دایک و باوکه‌کان شتیک له‌خواستی شه‌رم‌ن و‌ناره‌زوی نه‌پټیان تیدابوو که‌منداله‌کان دواتر دوستی په‌ک بن و بینه‌هاوسه‌ر و دل‌دار. دکتور جه‌لال ماردینی به‌سه‌عات له‌گه‌ل نیبراهیم هیرانیدا یاری کاغ‌ز و شه‌ترنج و دو‌مینیه‌ی ده‌کرد، ژیانیان یاری به‌رده‌وام و گره‌وی به‌رده‌وام و داوه‌تی به‌رده‌وام بوو. له‌سەر سفره‌کان هم‌میشه‌ه‌ردووکیان به‌روونی قسه‌یان له‌سیاسه‌ت ده‌کرد و به‌ناشکرا لایه‌نگری خو‌یان بو‌بارزانی به‌رام‌به‌ر دوژمنه‌کانی نیشانده‌دا. که‌خه‌تی ته‌له‌فون بلابوو‌وه‌وه، نه‌وان له‌پیشی پیشه‌وه‌ی نه‌و مالانه‌دابوون که‌ته‌له‌فونیان راکپشا، ژنه‌کانیشیان «که‌دوو خانمی سفوربوون» به‌پله‌یه‌ک دوست

بوون، گەر پوژتیک یه کتریان نه بینایه شه و چه ندین ساعات تهله فونیان بۆ یه کدی ده کرد. نزیکی ههردوو خیزانه که و تیکه لیبیان به جوړیک بوو، کچ و کورانیان بیته وهی ههستیکی حه رام و ناره زوویه کی نهیسی پهروه رده بکن، جوړه نزیکیه کی خوشک و برایانه یان دامه زانده. که ئالان هیرانی له ته مه نی شازده سالیدها حه زی له کچیک پۆله که ی نه وا کرد، کچه کان له بری نه وهی ههست به ئیره بیبکه ن، به خو شیه کی بیوینه وه چیرۆکه کیان ده گپراه وه، ده تریقانه وه، پیده که نین و داویان بۆ ده نایه وه و به زمیان پیده گپراه. ههستی خوشک و برایی له نیوان منداله کاندا وه ها به هیزبوو، له سه رده می کدا که ده نگۆیه ک که وه گویه هوشیاری سالی هه لاج، به ده وری نه وا ماردینیدا دیت و له هه ولی دۆستایه تی نه و دایه، هه ریه ک له ئالان و نه رده لان بریاراندا یه کجار و به پوونی و بۆ هه میشه پتیبیلین نه وا خواردنی نه و نییه و خولیای وا پرپوچ له سه ری خویدا پهروه رده نه کات. تا کار نه گه یشته نه وهی نه وا له ژیر بارانی فرمی سکا دانی به وه دا نا که هوشیار له دنیا بیخه به ره، کورپکی گپزی به سه ته زمانه و ته وای چیرۆکه که خو ی دروستیکردوه، تا له ناو کچاندا واده رنه که ویت که که س نایه ویت و کورپک نییه خاتری بویت. نه رده لان هیرانی له مندالییه وه به وه ناسرابوو که داهینه ری یاری ترسناکه. په رنگه نه و په که م گه نجی شاره که مان بوویت که به سه ر په تیکی باریکدا و له به رزایی زیاد له ۵ مه تره وه په رپیته وه. شاری ئیمه له و پوه وه یه کیکه له شاره هه ره ترسنۆکه کانی دنیا، پیستر له هه موو میژووی خویدا به هره یه کی نه کرۆپاتیکی تیدا پهروه رده نه بووه، گه نجیکی تیدا هه لته که وتووه کاری وه ها یان هه ر یارییه کی ترسناکی دی بکات، هۆی سه ره کیش نه و ترسه بیمانایه یه که دایک و باوک له دلای منداله کانیا ندا دروستیده که ن، به وه دا دایک و باوکی ئیمه جگه له منداله کانیا ن هیه چ شتیکی تر له ژیا نیا ندا نییه، به شه به نگیکی ترس

گه مارۆيان ددهن، ته وای جيهانیشيان وهک جيگايه کي ترسناک بۆ ويناده کهن تا نویرن بير له جيھيشتنی مأل و دورکه وتنه وه له ئامیزی باوان بکهن. به لام ئیبراهیم هیرانی له و باوکانه نه بوو، کابرا گه رچی حاکم بوو، به لام له توخمیکی سه رکیش بوو. ئه رده لان ته مه نی شهش سال بوو که یه که مجار به پیوه له سه ر قه راغی ستاره ی سه ربانی ماله وه ده رکه وت، له جيگايه ک گه ر به ربیوايه ته وه، مردنی مسۆگه ربوو. ئه و کات حاکم ئیبراهیم له چیمه نه که دا گوئی ئاوده دا و له قریشکه ی ژنانی دراوسی به ناگاهاته وه. کاتیگ سه ری به رزکرده وه و ئه رده لانی له ویداا بینی، بیته وه ی بقیرۆنییت به زمانیکی هیمن پیگوت «مه ترسه، به هیمنی پیدابنی و تا ئه و سه ری ستاره که بپۆ». ئه وه سه ره تاي هه موو ئه و ئه زموون و یارییه ترسناکانه ی تر بوو که ئه رده لانی له پله ی پاله وان نزیککرده وه... پۆیشتن به سه ر په تی باریکدا، بازدان به ناو بازنه ی ناگردا، پاگردن به سه ر ته ختی بزمارپیزدا، هه لدان و گرتنه وه ی چهندين چه قۆ له یه ک کاتدا، قوتدانی تۆپ و هینانه دهره وه ی، پارگرتنی نیزه ی تیژ له سه ر پیلووی، گواستنه وه ی پشکوۆ به زمان و چهندين یاری ترسناکی تر، که به رله وه ی گه مه ی سیجرین، گه مه ی نازار و نازایه تی بوون. ده بییت بلیم که ئه و دلّه نه ترسه ی ئه رده لان، مایه ی سه رسامی نه غه ده بووه، به لام نه غه ده چهنده به یارییه خه ته رناکه کانی ئه و سه رسامبوو، ئه رده لانیش هینده به خولیای نه غه ده بۆ کتیب و خویندنه وه و شیعر سه رسامبوو. له زستانی سالی ۷۳ دا ئه رده لان هه ژده سال بوو، له ببری ئه وه ی خویندن ته وایبکات و بچیته زانکوۆ، له گه ل سیرکیکی میسرپییه کاندا هه له ات و دوو سال شاره و شار به خۆره لاتدا گه پا، له گه ل ئه واندا «بازدان له جۆلانیی هه وایی» و «سه رخستنی ماتۆپ به دیواری مه رگدا» فیربوو، بپۆیشتبايه بۆ هه ر شاریک له وپوه دوو کاغه زی دهنارد یه کیک بۆ باوکی و یه کیکي دیش بۆ نه غه ده. نامه کانی

بۆ نه‌غه‌ده هه‌میشه وا ده‌ستی پێده‌کرد «خوشکی نازیزم، نه‌غه‌ده... دوینێ گه‌یشتی‌نه شاری «...»، ده‌موده‌ست چووم بۆ کتێبخانه‌کان، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ندیک کتێب بۆ بکڕم». نه‌غه‌ده به‌ کۆمه‌کی کتێبه‌کانی ئه‌رده‌لان، له‌بری ئه‌وه‌ی وه‌ک کچانی ته‌مه‌نی خۆی ته‌نیا سوعاد حوسنی و هند پۆسته‌م و لوینا عه‌بدوله‌زیز بناستی، که‌ته‌ دونه‌ی شاعیرانی وه‌ک سه‌لاح عه‌بدوله‌بور و ماغوت و به‌یاتی و ئونسی لاجه‌وه، هه‌ر له‌ پێگای ئه‌و دیوانانه‌وه که‌ ئه‌و له‌ به‌یروت و ته‌رابلس و عه‌مان و شامه‌وه ده‌یناردنه‌وه، شاعیرانی وه‌ک کافافی و پیتسۆس و نیرۆدا و ئه‌زپاوه‌ندی ناسی. دوا‌ی دوو ساڵ له‌ گه‌ران به‌ سه‌رزهی و ته‌قله‌لێدانی به‌رده‌وام له‌ هه‌وادا، کاتیک شوپشی کورد هه‌ره‌سه‌یه‌نا و به‌رزانی چوو بۆ ئه‌مریکا، ئه‌رده‌لان وه‌ک تاکه‌ کوردێکی گروپی سێرکه‌که، به‌ جۆرێک که‌وته‌ به‌ر ته‌شه‌ر و لاقرتی ئه‌و عه‌ره‌به‌ ته‌قله‌بازانه، شه‌ویک له‌ شاری فه‌یومی میسر بپاریدا بگه‌رپێته‌وه بۆ کوردستان و شوپشی شکسته‌خواردوی کورد بگه‌ننێته‌ کۆتایی. به‌رپه‌وه‌به‌ری سێرکه‌که که‌ پیاویکی سه‌رپه‌وتاه‌وه و سمیل زل و دلنه‌رم بوو، ناوی «حاج جمیل الابریشی» بوو، نیگه‌ران له‌و بڕیاره‌ کتوپه‌ری ئه‌رده‌لان، بانگی‌کرد و پێیگه‌وت «ئێبنی، ئه‌وه‌ی تۆ بپاریتداوه‌ شتیکی گالته‌ نییه‌، جیاوازی نێوان شوپش و سێرک زۆر گه‌وره‌یه‌، له‌ سێرکدا مرۆف به‌ ته‌نیا خۆی ته‌قله‌لێده‌دا، به‌لام له‌ شوپشدا ده‌بیت ته‌قله‌ به‌ هه‌موو دونه‌ی لێده‌یت... له‌ به‌رئه‌وه‌ جیاوازییه‌کانته‌ له‌ به‌رچاو بیت و زۆر په‌له‌ی تیدا مه‌که‌. تۆ مندالی سێرکیت، بۆ ئه‌م نیشه‌ خولقاویت نه‌وه‌ک بۆ شوپش».

به‌لام ئه‌رده‌لان بێته‌وه‌ی گوێداته‌ قسه‌کانی حاجی جه‌میل، دوا‌ی دوو ساڵ ناواره‌یی به‌نیازی هه‌لگیرسانه‌وه‌ی شوپش، نیوه‌شه‌ویک له‌ کۆتایی نیسانی هه‌فتاوپێنجدا له‌ ده‌رگای ماله‌وه‌ی دا و ئیتر جارێکی دی نه‌گه‌رایه‌وه‌ بۆ سێرک. ئه‌رده‌لان به‌ له‌شتیکی پته‌وه‌وه‌ هاته‌وه‌، پۆچی

وهرزشه‌وانیکی هه‌بوو که ده‌توانیت ترسناکترین یاری بباته‌وه، جانناکه‌ی پرپوو له‌کتیبی له‌چه‌شنی «حرب العلابات في الادغال» «الفلاحين و الثورة» «الهيكل التذخيمي للحزب الثوري» «هيا الى الثورة». هه‌موو هیواشی نه‌وه‌بوو به‌زوترین کات ده‌ستبکاته‌وه به‌شۆپش. له‌پۆژی دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌یه‌وه، که‌وته‌ خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌کان و بیرکردنه‌وه له‌چۆنیتی زیندووکردنه‌وه‌ی خه‌لکی وه‌ پوخاو. دوا‌ی دوو سال‌ دوری، که‌ بۆ‌یه‌که‌مجار نه‌غه‌ده‌ ماردینی و نه‌وا‌ی بینی، هه‌ردووکیان بووبوون به‌ دوو کیژی گه‌وره، نه‌غه‌ده‌ هه‌موو نه‌و دیوانه‌ شیعیرانه‌ی نه‌و بۆ‌ی ناردبوو، چه‌ندین جار و له‌ به‌رگه‌وه‌ بۆ‌ به‌رگ خویندنبوووه، ئیستا هه‌م کیژیکی نۆد جوان و هه‌م پۆحیکی یاخی بوو. دوا‌ی گه‌رانه‌وه‌ی چیرۆکی ژیا‌نی له‌گه‌ل نه‌و سێرکه‌ میسریده‌، دوا‌ی نه‌وه‌ی باسی چه‌نده‌ها شاری ناوازه‌ و ولاتی نه‌بینراوی بۆ‌کردن، گووتی «هاتومه‌ته‌وه‌ بۆ‌ نه‌وه‌ی شۆپش ده‌ست پێیکه‌مه‌وه، ئی‌مه‌ هیچمان له‌ فیتنامیه‌کان که‌متر نییه‌، ولاته‌که‌مان بۆ‌ شۆپش گونجاوتره‌، دوژمنه‌کانمان دواکه‌وتوتر و گه‌ژه‌ترن، خۆشمان میله‌تیکه‌ی فیداکارمان هه‌یه‌». نه‌غه‌ده‌ هه‌مان پۆحی سه‌رکه‌شی مندالی له‌ چاویدا بینییه‌وه، هه‌مان ناگری داگیرساوی ناو ده‌رونی، هه‌مان جۆش و خرۆش که‌ له‌ نا‌کاو بۆ‌ شتیک داده‌گیرسیت و نا‌کوژیته‌وه‌ . له‌و ده‌مه‌دا سه‌ره‌تای رۆحیکی شاعیرانه‌ی هار له‌ نه‌غه‌ده‌دا ده‌رکه‌وتبوو. به‌ پێچه‌وانه‌ی نه‌واوه‌ که‌ پێیوابوو باشته‌ مرۆف نارامبیت و دان به‌ خۆیدا بگریت تا سه‌رۆکه‌ زالمه‌کان خۆیان به‌ سروشتی ده‌مرن، نه‌غه‌ده‌ هه‌له‌یه‌کی شۆپش‌گه‌رانه‌ و مندالانه‌شی تیدا‌بوو. نه‌وا له‌گه‌ل سه‌بری دورودریژدا بوو، پای وابوو نه‌و جۆره‌ سه‌بره‌ سه‌رکه‌وتنی له‌ شۆپش مسۆگه‌رتنه‌، نه‌غه‌ده‌ بۆ‌چوونی وابوو، که‌ چاوه‌پوانی بۆ‌ مردنی دیکتاتور له‌وانه‌یه‌ ژیا‌نی نه‌وه‌یه‌ک به‌ته‌واوه‌تی به‌هه‌در بدات و دوا‌جاریش دیکتاتور ژنه‌که‌ی یان منداله‌که‌ی له‌ جیگای خۆی دا‌بنیت. نه‌وا به‌

له‌نجه و نه‌غمه کچانه‌کە ی خۆیه‌وه ده‌یگوت شوپش له‌وانه‌یه ده‌یان هه‌زار قوربانى بویت، بیته‌وه‌ی بتوانیت سه‌رکه‌وتن زامنباکات، به‌لام سه‌بر که‌میک ماوه‌ی زۆرتری ده‌ویت، به‌لام ده‌ره‌نجامه‌کانی مسۆگه‌رتن. دلێ به‌جۆشی نه‌غمه‌ده له‌مه‌دا له‌ خه‌یالی گپگرتووی ئه‌رده‌لانه‌وه نزیکتر بوو، که‌ پای وابوو ژیان به‌ هه‌ر پنگایه‌کدا به‌روات دواچار خالی نییه له‌ نه‌گه‌ری ترسناک، مرۆف بخوازیت یان نه‌خوازیت هه‌میشه به‌ سه‌ر ده‌می چه‌قۆیه‌کی تیز و کوشنده‌دا ده‌روات. به‌ نیمانی گه‌نجیکه‌وه که‌ بووه به‌ خاوه‌ن فه‌لسه‌فه‌یه‌کی تایبه‌تی ژیان، گووتی ئه‌و ده‌مانه‌ی له‌گه‌ڵ یاریزانه‌ ته‌قله‌بازه‌کانی سه‌یرکدا به‌ ئاسمانه‌وه ده‌ستی له‌ جۆلانی هه‌واویه‌کان به‌رداوه، بیته‌وه‌ی هیچ توپیک له‌ خواره‌وه دانراویت، له‌ ده‌میکدا بچوکتزین هه‌له‌ مانای مردن بووه، هه‌ر به‌ ئه‌ندازه‌ی ئیستا و وه‌ک دانیشتنی ئارامی له‌ نیتوان ئه‌م دوو خوشکه‌ جوانه‌دا نه‌گه‌ری مردن لیتی نزیک بووه، چونکه‌ له‌و ده‌مه‌دا که‌ ئه‌و به‌ سه‌لامه‌ت له‌ هه‌وادا ته‌قله‌ی مردنی لیداوه، له‌ هه‌مان ساتدا هه‌زاران که‌س له‌ سه‌ر زه‌وی، له‌ باوه‌شی مال و مندالدا، له‌ سه‌ر شه‌قامه‌ پانه‌کان، له‌ کونجی قه‌لا قایم و ئه‌مینه‌کانیاندا مردون. ئه‌و که‌سانه‌ی زۆر بیر له‌ مردن ده‌که‌نه‌وه، هه‌ر به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌وانه‌ ژیانان له‌ مه‌ترسیدایه که‌ ناوێرن خۆیان بده‌نه به‌ر هیچ بایه‌ک و ناتوانن له‌ هیچ چالێکی بچوک و له‌ هیچ له‌مه‌په‌ریک نزیک بینه‌وه. ئه‌و پۆژه نه‌غمه‌ده ماردینی پێیگوت هه‌رکات ده‌ستت به‌ شوپش کرد، هه‌ر کات حیزبێکی نویت دامه‌زراند، من وه‌ک به‌که‌م ئه‌ندامی شوپشه‌که‌ت قه‌بوولبکه‌ و سویندت بۆ ده‌خۆم که‌ هه‌رگیز ترسم له‌وه نابیت دل‌سۆزانه له‌گه‌لتدا به‌ ناو هه‌موو مه‌ترسییه‌کدا برۆم.

قه‌سه‌کانی نه‌غمه‌ده نه‌وای ترساند، دواتر وه‌ک که‌ سه‌یک کارێکی شیتانه‌ی کردبیت، به‌ خوشکه‌ بچوکه‌که‌یدا هه‌لشاخا و گووتی «تۆ دیاره له‌ هه‌موو دنیا شیتتريت، له‌ هه‌موو دنیا ئه‌گینا دواي خه‌یالی شیتتیکي

وهك ئەرده لآن ناكه ویت كه تا ده مریت هر ده یه ویت له هه وادا ته قله لیبدا و ناتوانیت بۆ پوژتیکیش، وهك به شه ریکی ئاسایی بزی. گوئیگره، ئەرده لآن له فشه كه ریک به ولاره هیچی تر نییه، كه به ته قله بازبیه کانی نه یوانی کچیکی ده سته بکه ویت و ده سته ژنیک بپریت. ئیستا هاتوه به ناوی ئه وهی گوايه شوپشم بۆ دروستده کاته وه، ده یه ویت خوی له به رده م تۆدا فشه بکاته وه... درۆزن و فشه که ری وا «... نه غه ده له هوی ئه و رقه کتوپر و سهیره ی نه وا تینه گه یی، كه له سالانی پيشودا هه میشه نیره یی به نه غه ده بر دبوو كه به رده وام ئەرده لآن له شاره دوور و شوینه سهیره کانه وه نامه ی بۆ ده نیریت و کتیبی بۆ پۆسته دکات، که چی بۆ سلۆیکی کورتیش نه وای بیر ناکه ویته وه. ده یزانی هه موو ئه و دوو ساله نه وا چاوه پوانی ئه وه ی کردوه ئەرده لآن نامه یه کی بۆ بنیریت، به لام هه تا جاریکیش ئه وی به یادا نه هاتبوو. نه غه ده ده یزانی خوشکه که ی چ نازاریکی هه یه و چ رقیک له ناوه وه ده یسووتینیت، گوتی «هیی بوسته. ئەرده لآن درۆزن و فشه که ره؟... ئەرده لآن... دوو سال له مه و به ر که پویشت تۆ ده تگوت باشترین کوری دونیایه، برای دلسۆزمانه، هاوپی مندالیمان ه... وانیه خانم خاس، ئیستا بۆ بوو به درۆزن و فشه که ر. چونکه له م دوو ساله دا تۆی له بیر نه بوو؟ هه ر له به ر ئه وه... ته نیا له به ر ئه وه؟... ئا خانم خاس، دوا ی ئه وه باوکم نالیت شوپش هه ر ده ست پیده کاته وه. هه موو که س وانا لیت؟. خو هه ر ئەرده لانی قور به سه ر وای نه گوتوه. تۆ بۆ وا لئی به قینیت». هه لبه ت نه وا ئه وکات خه یالی بۆ ئه وه نه ده چوو که نه غه ده ئه و قسانه ی به پاست بیت، پاسته که که کتیبی ده خوینده وه، پاسته دیوانی هه ندیک شاعیری له به ریوو، پاسته زۆر شه یدای دیوانی خودا و شاره بچکۆله که مانی له تیف هه لمه ت و من تینویتیم به گر ده شکئی شیرکو بیکه س بوو، به لام به گشتی له وه مندالتره هیه شتیک به جیدی وه برگریت و له مانای قسه کانی

خۆی تیبگات. ئەوا بە قاقاوه، وهک یه کێک گالتەى به قسه و گفتى مندالانەى نەغەدە بێت گووتى «شۆپش؟! ئەوه بەرزانى نەیتوانى هیچ بکات، ئیستا گووبه خواکه رێكى وهک نەردەلان دەتوانیت؟ ها من قەت باوه پم به خەلکى گووبه خواکه ر نیه». نەغەدە هاواریکرد «پێیمەلێ گووبه خواکه ر، وای پێمەلێ». ئەوا گووتى «ووی دایه، بۆ وانە لێم؟ حەزت لێکردوه؟». نەغەدە هاواریکرد «مەلێ حەزت لێکردوه؟ تێدەگەیت مەلێ حەزت لێکردوه؟ جارێكى تر شتى وانە لێیت... نە لێیتى حەزت لێکردوه». ئەوا له ژووره که چوو دەری و گووتى «ووی دایه، وه لا دە لێتى حەزى لێکردوه، ووی... یان هەر عەقلێ به تەواوی تێکچوو... ئەوه شیعەر عەقلێ خەلک و تێکدەدات؟ ووی دایه». بەلام نەغەدە پێوابوو که عەقلێ تێک نەچوو، کچێكى گەوره به، عەقلێكى کاملێ هه به، حەزیشی له شیعەر خواستیکی قوولیتى و په یوه ندى به شیتیه وه نیه.

گەر هه فالانى سیاسه تەدار له دەر وهى ولاته وه پلانى دروستکردنه وهى شۆپشيان نه کیشابا، ئەگەر نەردەلان هیرانى تەنیا که سێک بايه که بیری له شۆپش بکردایه تەوه، ئەوسا نەغەدە ماردینی به یه که مین ئەندامى شۆپشى نوێ ئەژمارده کرا. بەلام شۆپش شتیک نیه له یهک جیگاوه دەست پێیکات، شۆپش له هه موو لایه که وه دیت، نیازیکه دروستده بێت و له یهک ساتدا له زیاد له پنت و جیگایه که وه ده جو لیت. شۆپش گەر تەنیا زادهى خەون و پەرژەى یهک مرۆف بێت ناگاته هیچ، شۆپش تەنیا کاتییک گەوره ده بێت و ده بێته شۆپش که بکەری جیاواز جیاواز له شوینی جیاواز جیاوازه وه، بێنه وهى که سیان ناگاداری ئەوى دیکه یان بن، توپێكى نادیار دروستبکن، توپێكى خەیاڵی، که دواتر نەساجیکى دیکه دیت، هه موویان پێکه وه گریده دات، ئەوهى له هه مووان خیراتریش دەست بۆ چهک و توندوتیژی به ریت، له هه مووان خیراتر ده بێته باوه گورهى شۆپش.

ئەو دەمەي مەفرەزە بچوکەکانی چەكدارانى شاخ دەستیان بە گەپان كرده‌وه، ئەردەلان هیرانی پێكخراویكى بچوكى بۆ خۆی دروستكردبوو، سالى يەكەمى خۆی لە زانكۆ تەواو بۆ ئەو تەرخانكرد، پێكخراوەكەى بونیادبنیت و گەنجانی بە دەستی تیدا پێكبخات، نەغەدە هێشتا قوتابى شەشى نامادەيى بوو كە لە يەكەم چالاكیدا بەشداريکرد، ئەويش بۆلوكردنەوى بەیاننامەيەكى بچوكى نیو لاپەرەيى بوو، كە مژدەى سەرھەلدانەوى شۆپشى پادەگەیاندا. نەغەدە بەیاننامەكەى لە قوتابخانەكەى خۆی بۆلوكردەوه، نەك ھەر ئەو بەلكو بە ئازايەتییەكى بیۆینەوه لە زۆر دوكان و كۆگای ناو بازاریشدا پەخشیکرد، بە جۆریك گەیشتە دەستی زۆر كەس و هیزە ئەمنییەكانیشى بە توندی ترساندا. بەلام دەبیت بۆیەم كە كۆی شتەكە لای نەغەدە جۆریك بوون لە یاری. شتیك بوو وايدەكرد پۆژەكانى لە يەكتر نەچیت. زۆر بەلايەوه گرنگ بوو شتیك بكات، دوايى بتوانیت بۆیت «من بووم». خواستیك هیچ كات نەواي خوشكى لەخۆیدا ھەستی پێنەكردبوو.

ئیدی پۆژ دواي پۆژ، ئەو یارییەى سەرھەتا دەبوو بە پاست.

نەغەدە كاتیك چوو زانكۆ و شووی بە دكتور كرد، ئەوئەندەى خولیاى شیعری خەيالى پركردبوو، شۆپش وەھا لە كەللەى نەدابوو... پۆژىك ئەردەلان هیرانی لە زانكۆ گرتى و پێیگوت «نەغەدە شۆپشى چەكدار دەستی پێكردۆتەوه، ئیستا لە ھەولێ ئەوئەداین پێكخراوەكەمان بە شاخووە گریبەدەین، لەمجۆرە دۆخانەدا گرنگ ئەویە شۆپش بە پاستى دەست پێبكاتەوه، بۆ ئەوئەش نامەوێت میلەت كەرتبەكەم و پێزى شۆپشگێرانی تر نەگرم. لای من گرنگ ئەویە شۆپش دەست پێبكاتەوه، پارچەپارچەبوون بزوتنەووەكەمان لاوازەكات». نەغەدە سەرى لەوجۆرە قسانە دەرئەدەكرد... لە سەرھەتاوہ لە دونیای دكتور مستەفا شوكاك

بېزار بوو، ئىستا گەر شوپش كۆمهكيبكات شتېكى تر بېزى، هەست بە بەختەوهرى دەكات. بەو دە كچى دكتور بوو، ژنى مېردار بوو، جوان و نەرسەتۆكرات و نازدار دەپنواد، كەس خەيالى بۆ ئەو نەدەچوو بوويىت بە ئەندامى شانەيەكى شوپشگېرانه، لە بەرئەو بە ئاسانى دەچوو هەموو جىگايەك، لە ژورى مامۇستاكان و لە ناو فرمانبەران و لە كتېبخانەى زانكۆ بەياننامەكانى بلأودە كردهوہ. لە قسەى كېزە شوپشگېرەكانى ھاوپىي و لە نەردەلانەوہ تىگەيشت كە تۆمەتبارە بەوہى كچى خېزانىكى بۆرژوايە. ئەوكات خويندنەوہى سياسى وەھاي نەبوو بزانيىت تۆمەتى كچە بۆرژوا چ واتايەكى خراپى ھەيە، بەلام دلتىابوو واتايەكى خۆشى نىيە و بۆنى تانەوتەشەرى لىدىت. كە شوويكرد نەردەلان ھىرانى پىيگوت «ئەگەر دەيەويت ئەندامىتى خۆى لە شانە شوپشگېرەكاندا بۆ مېردەكەى باسبكات، باشترە لە ئىستاوہ دەست لە كاريكيشيتەوہ، چونكە دوور نىيە مستەفا شوكاك پياويكى ترسنۆك بىت، بۆ پزگاركردى كەولى خۆى و ژنەكەى، بىەويت شوپشگېرەكان لە دەمبەدات و بياندا تەگرت». بەلام نەغەدە سوپىندى خوار كە دكتورى مېردى تامردن ھىچ شتېك دەربارەى ئەندامىتى ئەو نازانيىت و ئەوتەنيا مېردىتى، مېرد و ھىچى تر و ناتوانيىت ھىچ نەپىنيەكى تايبەتى و پۇخى ئەو بېشككنىت و ژيانى ھەموو شوپشگېرەكان و كچانى شانەكە لای ئەو پارىزراوہ. نەردەلان گووتى، دەزانم تۆ ھەميشە خوشكىك و ھاوپىيەكى يەكەمى منىت و ھەروا دەمىنيەوہ. شەويك كە تازە شوويكردبوو، بە تەلفون لە نەردەلان پارايەوہ بۆى پرونبكاتەوہ، بۆ ئەو كچىكى بۆرژوايە، بۆ دەيخەنە بەر تانەى وەھا، گەرچى ئەو يەكەمىن ژنە چوويىتە ناو شوپش، ئەو لە ھەمووان زياتر ئىشەدەكات، لە ھەمووان زياتر لە غەمى سەلامەتى ھەفالاندايە. كە نەردەلان پىيگوت باوكت لە دەولەمەندەكانە، مېردەكەت دكتورە، ئىوہ سەر بە چىنيىكى دەولەمەندترن لە خەلكى

ساده، نه يزانی چى بلّيت... ده بوو باوكى چى بكات؟ ها... واز له دكتورى بهينيت ياخود چى؟ ده بيت چى بكات و چى شتيك پوويدات بو نه وهى نه و بوژوازي نه بيت؟. به لام هر چيه ك بيت، نه و قسانه هوكاريكى تريوو پقى له هه موو نه م دونيا ده سترده بيت، پقى له و بولبوله شوشانهى دكتورى مېردى بيت، كه به رده وام كو يانده كاته وه، پقى له م كانتوره فورميكا و ميز و كورسيه گرانه بيت كه ماله كهى رازاندوته وه، پقى له م نينجانه بيړوخانه و گولډانه پهنگين و پيال له زه پلپانه بيت كه دكتور شو كاك به خولياى پياويكه وه كه زور نالودهى ناسوودهى ماله ده يانكړيت. كه له ناوه پاستى هه موو نه و شتانه دا ده وه ستا، كه هه ستى به بيده نكيه قورسه كه يان ده كرد، كه ده يزانى پيكره جوانى بوژوازيانه، هيندهى تر دلې ته نگ ده بوو... له ژير ليوييه وه ده يگوت «ستيل لايډ... ستيل لايډيكي بوژوازي»... گوزاره يه ك بوو نيتستا بيډويه كى تاييه تى له به رامبه ر هه موو جوانيه كى بيړوخ و بيده نگدا به كاریده هينا. تا نه و پوڅه لى له باوه شى نزار نيدريسدا نه خوت، هه ستى نه كرد كه شوړشگيرپيكي راسته قينه به... هه ستى نه كرد له گه ماروئى نه و ژيانه بيده نكيه دكتور شو كاك رزگار بيووه. له باوه شى نزار و له ژير فشارى ليوه نه ستورره كانيدا، هه ستى كرد بو يه كه مجار له هه موو نه و دونيا به چېته دهر وه كه له ميژده ده ويټ لتيده رچيت. به برپواى نزار «كه بيشه رمانه پقى نه غه دهى له بوژواكان بو خوى به كارده هينا» مروف بو نه وهى بوژوا نه بيت، ناچاره له هه موو نه و يقاره دروژنه پاكبېتته وه، ده بيت له هه موو نه و نه ته كيت و شيوهى خوده رخستن و حيشمه ته درويه «كه دهره نجامى په روه رده يه كى بوژوازيه» خوى دوربخاته وه... به لام نه وه نه بيت نزار نيدريس پړزى هه ژارانى لاييت كه به بوونه وه رى گيژ و بيبه هرهى ده زانين و ده يگوت شايستهى چاره نوسى خو يانن. نزار كه نه غه دهى ده خسته سر كوشى، به گالته وه ده يگوت

«ئاللىرىدا پەرورەدەي بۇرژواكان و ھەزارەكان يەكشەتە . تۆنەگەرچى كچىكى بۇرژوايت، بەلام عەقلىيەتى دكتورى مېردت و بىرکردنەوھى باوكە پروفېسسۆرەكەت، لە عەقلى جووتيارىكى گوندەكى دورنەكەوتونەتەوھى... لە بەرنەوھى ئەوانىش گەر ئىستا و بە پووتى لە باوھ شەمدا بىگرن، دەتكوزن . شەرەف وا دەكات خەلكان ھەموو لە يەكچىن، بۆيە بېنەم لە و شەيە دېتەوھى... ئىنجا بزانه بۆ من يەك شت گرنەگە... يەك شت... ئەوئىش ئەوھىيە لە نىوانماندا شتىك نەبىت ناوى شەرەف بېت». واى دەگوت و بە قاقا پيسەكانى خۆى، بە بىباكى كەسكەوھە كە دەزانىت وشە دور لە ئەدەبەكانى ژنان مەستدەكەن، باوھشى بە نەغەدەدا دەكرد و ماچى درىزى دەكرد. تاكە شتىك كە دەيتوانى زۆر تىيدا پومانسى بېت ماچكردن و شىوھى جولاندنى لىو و زمانى بوو. سالانىك دواتر لە بۆنەيەكى تايبەتيدا يەكمان بىنيەوھى، ھەردووكمان مەستبووين و كەوتىنە باسى رابوردو، من پىمگوت ئەودەم ھەتا نەئىنى ماچەكانى تۆ و خانى ماردىنىشم دەزانى، ھەوالى ورد و درشتى ھەموو شتىكتان دەگەيى بە من. ئەو بە ھەمان پىكەننى چەپەلى خۆيەوھى، لەدەستىك قاتى رەشدا وەستابوو، بە منى گوت «ھەفالى مەرج نىيە زانىارىيەكانى تۆ ھەمووى راست بن، ئىوھى پياوانى ئاسايش تەنيا دەتوانن بزائن كە ژن و پياويك يەكتر ماچدەكەن، بەلام چۆئىتى ماچەكە و تامى ماچەكە، نا جەنابى لىوا ئەوھى سەر بە بوارى ئىوھى نىيە . ھەرگىز پياوانى ئاسايش ناگەنە نەئىنى تامى ماچەكە، ئەو نەئىيە تا قىامەت بەس لە سەر لىوى مندا دەمىنئەتەوھى». ئەو شەوھى گوتى ھەموو ئەو ئافرەتەنەئى ئەو لە ژيانىدا ماچىكردون لە ماچدا لەو ھونەرەندەتربوون . بە دەنگى بەرز، دەنگى مەستىك كە شەرم لە ھىچ قسەيەك ناكات گوتى «لە ماچ و جاسوسىدا ژنان لە پياو بلىمەتەرن، تۆ چۆن پياويكى ئاسايشىت كە ئەوھى نازانىت» .

نُه‌وهی له‌و سه‌رده‌مه‌دا بۆ نه‌غه‌ده ماردینی گرنگ بوو نُه‌وه‌بوو، هه‌ستی نه‌ده‌کرد که خه‌وتنی له‌گه‌ڵ نزار ئیدیرسدا هه‌له‌ بی‌ت، ده‌توانم بَلیم به‌که‌مجار بوو ژنیتی راسته‌قینه‌ی خۆی بدۆزیته‌وه. تیبگات که له‌شی ژنانه‌ی ده‌کریت چ مه‌کینه‌یه‌کی ترسناکی له‌زه‌ت بی‌ت، ته‌نیا که‌م پیاو ده‌توانن نُه‌و مه‌کینه‌یه‌ له‌ له‌شی ژندا بخه‌نه‌کار، به‌لام نزار له‌وانه‌بوو که ده‌موده‌ست له‌ نیوان خۆی و ئافره‌تدا شه‌رمی هه‌لده‌گرت. خودی هه‌لگرتنی نُه‌و شه‌رمه‌ وایده‌کرد هه‌موو به‌ هه‌قیقه‌تی خۆیانه‌وه له‌گه‌لیدا بخه‌ون. نه‌غه‌ده به‌ جوړیک نازادی خۆی له‌گه‌ڵ نزاردا ده‌ژیا بۆ ساتیکیش نُه‌وه‌ی به‌خه‌یالدا نه‌ده‌هات که نه‌گه‌ر ته‌واوی په‌یوه‌ندییه‌که‌یان بکه‌ویت به‌رچاو چی پووده‌دات. به‌ پێچه‌وانه‌وه له‌و کاته‌وه‌ی له‌گه‌ڵ نزاردا بوو ئاسانتر و بێگه‌رتتر و نازادتر له‌گه‌ڵ دکتۆر مسته‌فا شوکاکی می‌ردیشیدا ده‌خه‌وت، خێراتر شیعی ده‌نوسی، به‌خه‌یالیک سافتر و دلنیاتروه سه‌ری ده‌خسته سه‌ر سه‌رین، له‌ جاران باشتریش کاره‌کانی شانه شوپشگه‌تیه‌که‌ی جێبه‌جێده‌کرد. کاتیک پێکه‌وه له‌گه‌ڵ نزاردا له‌ ناوجیگادا ده‌بوون، نزار ده‌ستی له‌ له‌شی ده‌دا و ده‌یگووت «ده‌بینیت عه‌شیقیکی زۆزانی وه‌ک من واده‌کات می‌رده‌که‌شت سوود ببینیت. نه‌گه‌ر نُه‌و دکتۆر شوکاکی که‌سه‌ی عاقل بی‌ت و ده‌رمانی ده‌ردی ژنه‌که‌ی خۆی بویت، ده‌بی‌ت به‌خته‌وه‌ر بی‌ت که تو دیته‌ باوه‌شی من». نه‌غه‌ده زۆر پێده‌که‌نی، لێوی ده‌خسته سه‌ر لێوی نُه‌و سالوکه‌ گه‌وره‌یه و ده‌یگووت «تو بێشه‌ره‌فیکێ پۆحسوکیت، نه‌گینا چون ژنی پیاویک پووتده‌که‌یته‌وه که ژیا‌نی پزگار کردویت... ژنه به‌سته‌زمانه‌که‌ی که هه‌ر به‌که‌مجار نهم ده‌عبا خه‌وتوه‌و به‌جۆله‌یه‌تی بینی حه‌زی لێکرد».

من هه‌موو نُه‌و قسه‌ بازارپی و بیتا‌په‌روانه‌م پێده‌گه‌شته‌وه و ده‌مکردن به‌ پاپۆرت و ده‌مناردن بۆ هه‌ئال شی‌رخان.

نزار ئیدیرس به‌که‌مجار له‌ پێگای نه‌غه‌ده ماردینییه‌وه نُه‌رده‌لان هیرانی

ناسی. وهک خۆی به نه‌غه‌ده‌ی گووت، دوو هو هه‌بوون به‌ره‌و شوپرش پالیان پێوه‌ده‌نا، یه‌که‌م: کوشتنی لیفتانت بۆتانی. دووهم: له‌ شوپرشدا ده‌توانیت هه‌موو ئه‌و یاسا ئه‌خلاقیانه‌ بشکینیت که‌ ده‌یه‌وێت. شوپرش هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ گۆرستانێکی گه‌وره‌ی ئه‌خلاق، وهک ئه‌و ناویده‌نا.

ئه‌رده‌لان هیرانی ده‌یزانی بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت شوپرش بگه‌ینیته‌ کۆتایی خۆی، ته‌نیا پێویستی به‌ بولبولیار و هاوڕێ خوینده‌واره‌کانی نابێت، به‌لکو پێویستی به‌وانه‌ش ده‌بێت که‌ ده‌توانن ته‌قه‌بکه‌ن و خه‌لک بکوژن و مرۆف سه‌ربهرین. ئه‌وکات نزار به‌ چاوقایمی خۆی گه‌رابوووه‌ بۆ قه‌سابخانه، دواى ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ خزمانی قزلباش لای به‌رپێوه‌به‌ری ئاسایش زامیان بۆ سه‌ندبوو که‌ لیفتانت چیدی کاری به‌ سه‌ریه‌وه‌ نه‌بێت. ئه‌وه‌ی نزار توانی بووی له‌ پشتی ئه‌وه‌وه‌، لای په‌فیکه‌ به‌ ده‌سه‌لاته‌کانی حیزب زامن په‌یدا بکات، لیفتانتی توپه‌ترکرد، نزار هه‌رده‌م ده‌یزانی که‌ لیفتانت چاوه‌ڕوانی هه‌لیکه‌ دووباره‌ ده‌ریکه‌وێت و تۆله‌ی لێبکاته‌وه‌، به‌لام بێباک و بێمه‌ت خۆی ده‌رده‌خست و وای لێهات وهک جاران ده‌گه‌را و خۆی بێتس پێشاندده‌دا. نزار له‌ منداڵیه‌وه‌ توپێکی گه‌وره‌ی له‌ ناو گه‌نجانی ناوهمێد و چه‌قۆکێشی سه‌رسوچه‌کان و خه‌لکانی چه‌قاوه‌سووی بازاردا هه‌بوو که‌ پێکرا خۆشیانده‌ویست و به‌ نمونه‌ی سێحراوی ئه‌و پیاوه‌یان ده‌زانی که‌ بێشه‌رمیه‌که‌ی سه‌رنجکێشه‌ و ئه‌وانی دی سه‌رسامده‌کات، له‌ به‌رئه‌وه‌ هه‌رکات ده‌یویست ئاسان و خێرا ده‌زیده‌کرده‌وه‌ ئه‌و جێگایانه‌. نزار له‌گه‌ڵ هه‌موو به‌ره‌لایی خۆیدا، سه‌ره‌تاکانی ئیشکردنی خۆی له‌ رێکخراوه‌ بێناوه‌که‌ی هیرانیدا به‌باشی برده‌به‌رپێوه‌.

ئه‌رده‌لان له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا چوار شانیه‌ی گه‌وره‌ی هه‌بوو، که‌ یه‌که‌میان شانیه‌یه‌ک بوو له‌ خویندکارانی کوردپه‌روه‌ر دروستبوو بوون و خۆی سه‌ره‌رشته‌یده‌کردن، شانیه‌ی دووهم شانیه‌یه‌کی کچانی شوپرشگێرپوو

که نه غه ده سه رپه رشتیده کردن، شانیهک له پوښنښیرانی شوپړشگپ که نه دنامی په یوه ندیان له گه ل هیرانیدا هوشه نگی بولبولیار بوو، له گه ل شانیهکی نویدا که نزار له ناو پیاوانی بازار و گه نجانی بیثوناس و پرولیتاریای لومپندا پڼکیخستبوون. که من له شاخه وه دابه زیم، په کم کارم نه وه بوو که میک نه رده لان هیرانی بخمه لاه و شانکان به خومه وه گرییده م. نه رده لان له وانه بوو که تنیا بیرى له قازانجى شوپړش ده کرده وه، من له سه فهریکى کورتدا بردم بو شاخ و له وى چاوى به سه روک و نه دنامانى نه نجومه نى بالا که وت. که رچى من جگه له دلسوژى هیچى دیم له هیرانى نه بینیبوو، که چى شیرخان له نامه که دا بوى نوسیم «ناگادارى هیرانى بم، چونکه که سیکه له هره ترسناکه کان». واده زانم توانا و دلسوژى و هیزى پڼکخستنى هیرانى که م تا زور نه دنامانى نه نجومه نى بالای تو قانديبوو، چونکه هیچ یک له و شانانہى دى که کارى پڼکخستنیان گرتبووه نه ستو، وه ها چالاک و نهینى و داخراو نه مایونه وه.

له هه مان ده مدا، بولبولیار و هاوپیکانى په کم بازنه ی خویندنه وه و تیگه یشتنیان له کتیبه مارکسییه کان دامه زرانديبوو، بولبولیار له وه وه ده ستنى پیکرد به دواى هه موو نه و بیرمه ندانه دا بگه پیت که ستایشى هه ژاریى ده که ن. مارکس تاکه فایله سوفیکى میژوه، مرؤف به پى «هه بوونى و نه بوونى» سامان پو لینده کات. نه و رسته یه ی که ده لیت «تا زورترت هه بیت له مرؤفبوونست که مده کاتوه» بوو به دروشمى بولبولیار، له سه ر ده فته ره کانى دهینوسى، له سه ر دیواره کان، له سه ر ته خته په شه کانى زانکو. ته وای تیگه یشتنى له سه ر نه و بنه مایه دارشتمبوو گه مرؤف دواى شته کان که وت، خوى ده وله مهند و مرؤفه که ی

ناخى ھەزار دەبىت، گەر دواشيان نەكە وپت خۆي ھەزار و مروفكەي ناخى دەولەمەند دەبىت. لىرەو ھەزارى لاي ئەو ھاوشانى دوو شت بوو، مروفبوون و ناومىدبوون... مروفى ھەزار ھەمىشە مروفىكى ناومىدە چونكە ھىچ شتىك لەگەل پۇخى شارستانىيەت و مروفى تازەدا كۆيناكاتەو كە ھىچ نىيە جگە لە ھەيوانىكى چاوپرسى كە تەنيا شت كەلەكە دەكات و كالا كۆدەكاتەو. شۆرش لاي بولبوليار بۆ ئەو نەبوو كۆمەلگا پزگارىكات، بەلكو بۆ ئەو بوو بەوانى دى بلىت من لەگەل ئەم لۆژىكەي ئىو نىم. ھاوپىكانى ناويان نابوو، نىو ھەماركىسى، لەو شدا لە سەر ھەق بوون، بولبوليارىش دەيگوت ماركس تەنيا نىو ھى بەكەلك دىت، نىو ھەق تىرى ھىچ نىيە جگە لە تەواو كەرى سەرمایە دارەكان، لە خۆشبينىكى كالفام، لە كەسىكى بونىادنەر بۆ جۆرە كۆمەلگايەكى تىرى بەتەماح. لە قسەكانى ناو بازنەكەدا، ھاوپىكانى ھەموو لەو ماركسىستە فائەتىكانەبوون كە باو ھەپىيان بە دىكتاتورىيەتى پروفلىتارىيا، دابەشكردنى بەكسانى سامان، نەھىشتنى مولكدارى بوو. بولبوليار تاكە كەس بوو كە دەيگوت، مولكدارى بەكسانە بە دىندەيى، بەلام ھىچ ھىزىك نىيە بتوانىت مولكدارى لە سەر زەوى لايىيات، يان تەماحى مولكدارى لە مروفدا بكوژىنئىتەو. كە ھاوپىكانى پىيان لە سەر ئەو دادەگرت كە لە سۆسئالىزىمدا دەولەت و ھوكمى كرىكارى دەست بە سەر سامانى گشتىدا دەگرن و بە بەكسانى بە سەر كۆمەلگادا دابەشىدەكەنەو، بە جۆرىك كەس لەوى دى زۆرتىرى بەرنەكە وپت. بولبوليار پىدەكەنى و دەيگوت «راست نىيە برادەران راست نىيە، تىناگەم چۆن مروف دەتوانىت ئەو نەندە گەمژە بىت... پىمبلىن دەولەت كىيە، دەولەت لە مروفى ھەك من و تو دروست نەبوو؟ دەولەت لە ژمارە بەكسى گەورە لەو پىياو و ژنە چاوپنۆكانە دروست نەبوو كە ئامىزىكى زەبەلاھيان دەكە وپتە دەست، دەولەت خۆي گەورە ترين مولك نىيە. ماركس خۆي بە نەزانىيەكى گەورە، گەورە ترين

هیز، گه‌وره‌ترین مولک، له پالیشیدا هه‌موو سامانی کۆمه‌لایه‌تی ده‌داته ده‌ست تاقمیکی بچوک، به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی ببن به‌ مرۆف... به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی له‌ بیران بیت پۆژیک پرۆلیتاریا بوون، به‌ لکو خواجه ته‌ماحیان نه‌بیت و سامانی کۆمه‌لایه‌تی به‌ یه‌کسانی دابه‌شیکه‌ن. هیچ فه‌یله‌سوفیک نییه‌ له‌ میژوودا به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌م مارکسه‌ له‌ مرۆف تیغه‌گه‌یشتبیت. هه‌ندی‌ک کارخانه‌ له‌ ده‌ستی هه‌ندی‌ک سه‌رمایه‌دار ده‌رده‌هینیت و پیکرا له‌ گه‌ل ته‌واوی سامانی کۆمه‌لایه‌تی و له‌ گه‌ل چاره‌نوسی هه‌موو مرۆفه‌کاندا، ده‌یانخاته ده‌ستی تاقمیکی بچوکت له‌ مشه‌خۆران که ناوی خۆیان ناوه سه‌رانی بزوتنه‌وه‌ی کرێکاری. سوینده‌خۆم که هه‌موو میژوو بگه‌پیت، خه‌یالپلۆیکی وا ساده و بیمانا نادۆزیته‌وه... تیناگه‌م چۆن به‌م بۆچوونه کالفامه‌ توانیویتی کلابکاته سه‌ری نیوه‌ی به‌شه‌رییه‌ت... تیناگه‌م». ئه‌وه‌ هاوپێگانی توپه‌ده‌کرد، مارکس له‌و ده‌مه‌دا تاکه‌ پیغه‌مبه‌ر بوو که ده‌یاننوانی ئومیدی پێبه‌ستن. هه‌موو هاوپێگانی شوپشگێری ئومید بوون، شوپش له‌لایه‌ن هیچ نه‌بوو جگه‌ له‌ جوړیک له‌ گێرانه‌وه‌ی هیوا بۆ ژیان، بولبولیار تاکه‌ که‌س بوو ئه‌و راستییه‌ تالهی ده‌بینی، شوپش جگه‌ له‌ ده‌رکه‌وتن و ته‌جه‌لابوونی نا ئومیدی له‌ توندترین شیوه‌یدا هیچی تر نییه‌. بولبولیار هیچ کات ئه‌وه‌ی نه‌ده‌شارده‌وه‌ که ئه‌گه‌ر شوپش لای ئه‌و مانای هه‌بیت، نه‌ بۆ ئه‌وه‌یه‌ کورد پزگاریکات، نه‌ بۆ ئه‌وه‌یه‌ هه‌ژاری نه‌هیلیت، به‌ لکو بۆ ئه‌وه‌یه‌ بیسه‌لمینیت که مرۆف ناته‌باهیه‌کی ئه‌به‌دییه‌. مرۆف گه‌ر شوپشگێر نه‌بیت، وه‌ک ئه‌وه‌ وایه‌ کۆیله‌یه‌تی قه‌بوولکردبیت، به‌لام گه‌ر شوپشیش ته‌واو ببیت و سه‌رکه‌ویت، واته‌ قه‌بوولیتی خۆی بچیته‌ شوینی سته‌مکاران. زۆرجار به‌ هیمنیه‌که‌ی خۆی، ئه‌و هیمنیه‌ی که هه‌مووانی ده‌ترساند، به‌و چاوه‌ دوربینانه‌ی که وایده‌کرد هه‌مووان پێزی بگرن، به‌و نیگا قوولانه‌ی که هه‌موو ده‌یانزانی دیویکی تری شته‌کان ده‌بینیت، له‌ شوینی خۆیه‌وه‌ به‌ ئارامی پالیده‌دایه‌وه‌ و به‌

هیمنی دهیگوت « هه‌فالان په‌نگه ئیوه گالته‌تان به تیروانینی من بیټ، به‌لام من چیرۆکه‌که به‌مجۆره تیده‌گه‌م، سته‌م وه‌ک مه‌کینه‌یه‌کی گه‌وره وایه، مه‌کینه‌یه‌ک مرۆفه‌کان ده‌هاریت، خه‌لکانیک هه‌ن له‌ سه‌ر ئه‌م مه‌کینه‌ گه‌وره‌یه ئی‌شده‌که‌ن. هه‌ر ده‌بیټ وا بیټ... وانیه؟ هه‌یچ مه‌کینه‌یه‌ک نییه‌ که‌سانیک ئه‌ویټ خزمه‌تیبکه‌ن، ئه‌وان مرۆفه‌کانی دی ده‌گرن و ده‌یانکه‌ن به‌ لوله‌ی ئه‌و نامیره‌دا و له‌ ژیر ددانه‌کانیدا ده‌یانهاپن. خه‌لکانیکن خزمه‌تکاری مه‌کینه‌که‌ن، پاکیده‌که‌نه‌وه، ده‌بیاریزن، پارچه‌ی ده‌گۆپن، گه‌ر شکا چاکیده‌که‌ن. تا پوژیک دیت خه‌لک تیده‌گه‌ن که‌ ئه‌م مه‌کینه‌ ترسناکه‌ ده‌بیټ بوه‌ستیت. ده‌زانن جگه‌ له‌وه‌ی په‌لاماری ئه‌و قه‌لا گه‌وره‌یه‌ بدن، که‌ شوینی مه‌کینه‌ و خزمه‌تکاره‌کانیتی، هه‌یچ چاریکی دیان نییه‌. ده‌بیټ هه‌ولبده‌ن بیخه‌نه‌ بنده‌ستی خویان و بیشکینن و په‌کیبخه‌ن... ئا له‌مجۆره‌ ساتانه‌دا میلیه‌تان هه‌لده‌ستن، هه‌لمه‌تده‌به‌ن و په‌لامارده‌ده‌ن... جه‌نگی خویناوی پووده‌دات، خوین ده‌پژیت، ده‌ست ده‌په‌پژیت و سه‌ر له‌ جه‌سته‌ جیا‌ده‌بیته‌وه، تا دوا‌جار تا‌قمیک بنکه‌ی سته‌م ده‌پوخینن، دیواری ترس ده‌شکیت و شورا‌کانی زولم هه‌ره‌س دینیت و شو‌رشگه‌یران ده‌گه‌نه‌ سه‌ر ئه‌و مه‌کینه‌ گه‌وره‌یه. به‌لام هه‌فالان ئه‌و مه‌کینه‌یه‌ ئه‌فسونی خوی هه‌یه... هه‌فالان ئیوه‌ ده‌لین چی. ئه‌و مه‌کینه‌یه‌ سیحری له‌ سیحری هه‌موو بپروا و عه‌قیده‌یه‌ک به‌هه‌ی‌زتره‌، هه‌ینده‌ی شو‌رشگه‌یران ده‌گه‌نه‌ سه‌ر ئه‌و مه‌کینه‌یه‌، یه‌که‌مین کاریان ئه‌وه‌یه‌ که‌ هه‌ندی‌ک له‌ سه‌تم‌کاره‌ کۆنه‌کان ده‌که‌ن به‌ مه‌کینه‌که‌دا، تا توپه‌یی دلی میلیه‌ت دابمرکیته‌وه، دووم کاریان ئه‌وه‌یه‌ خویان ده‌چنه‌ سه‌ر مه‌کینه‌که‌ و له‌ سه‌ر لی‌توار و له‌به‌ر بلن‌دگۆی سه‌رکه‌وتندا مرژده‌ به‌خه‌لک ده‌ده‌ن که‌ ئیتر مه‌کینه‌که‌ مولکی میلیه‌ته‌، چنده‌ هه‌فته‌ و مانگی یه‌که‌م ئی‌شی مه‌کینه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ ئیسک و پروسکی هه‌ندی له‌ سه‌ریاز و فه‌رمانبه‌ر و خزمه‌تکارانی سیستمی دیرین به‌هاریت، سه‌رۆکه‌

تازه كان ده لئين گهر مه كينه كه مان له ژير ده ستدا نه بيت، نه واسته مكاره كونه كان ده گه پينه وه، له بهر نه وه هيشتا كاتى تيكشكاندنى مه كينه كه نه هاتووه، ورده ورده و پوژ به پوژ خه لكانى ساده و بيخه تا و دلگه رميش ده كه ونه بهر گرتن و ده هيتريين و به ناوى دژايه تى شوپشه وه له ناو مه كينه كه دا ده هارپريين... تا پوژيک له خه وه له ده ستن و ده بينن كه مه كينه كه وهك جاران نيشده كات، به هه موو وزه ي جارانيه وه مروف ده خوات، خه لك ده هارپيت... هاورپيان له شوپشى فهره نسيدا وه هابوو، له شوپشى به لشفه ييه كاندا هه ر وه هابوو، له شوپشى چيندا وه هابوو. من بويه نيشتا له نيوه ده ترسم، نيوه واقسه ده كه ن وهك نه وه ي گهر مه كينه كه بكه ويته ده ست نيوه ته واوى مروفى سه ر نه م نه ستيره يه نازادده كه ن، نه وه ش عه قلى هه موو نه وان يه كه دواتر مه كينه كه پاكده كه نه وه و بويه يده كه نه وه و دروشمى خو يانى ده خه نه سه ر. هه فالان نيوه واقسه ده كه ن وهك نه وه ي گهر به عسيه كان برپون نيتر هه موو شتيك ته واو بيت، وهك نه م نه حمه د حه سن به كره گيله بروخت مروفايه تى نازاد بووه. ها، به لام هه موو شوپشيك له جيگايه كدا شوپشگيره كانى ده بن به جانه وهر، ده بن به نه ژديه اى ژه هراوى، به ده عجانى چل ده م و چل ده ست... نينجا ده بيت ده يان سال خه ريكي نه وه بين نه و نه سه لى تر له ناو به رين كه شوپش دروستيكرده... نه وه بازنه يه كى نه به دييه. واده زانن كه شوپشگيره كان په پوله ن؟ واده زانن نه م وشه يه موقه ده سه؟ مروف هه ر له جيگاي وه هاوه ده ستى پيكره له قيامه تا، له قه سا بخانه و خو يتر نيژيدا كوتايديت... شوپشگيري راسته قينه كه سيك نييه بو وهرزيك يان دژ به سه ميك بووييت به شوپشگير، به پيچه وانه وه، ته واو به پيچه وانه وه هاورپيان شوپشگيري راسته قينه تا كوتايى له شوپنى كويله وه، له سه نگرى نه وه وه شه رده كات... شه ر كه شى نه به دييه... هه ر كات شوپش گه يشته كوتايى، ناله ويادا شوپشگيره كان

دەبن بە جانەوەر... لەوێو نىتر سوپى گەپانەوئى حەيوانە ستەمكار و چاوچنۆكە كە دەست پىدەكاتەو. هىچ كەس يەك نىيە بتوانىت بلىت من دەچمەسەر كورسى دەسەلات و ھەر بە شوپشگىرپىش دەمىنمەو. مرؤف لە يەككاتدا دەتوانىت نەبىت بە كۆيلە يەكى ملھور يان نەبىتەو بە ستەمكار كە بۆ ئەبەد، تا ھەتاھەتا يە شوپشگىرپىكى ناومىد بىت و بەس، لە نىوان كۆيلە و ستەمكاردا، يەك رىگائى تر ھە يە پىيدا ھەلبىين ئەوئىش ئەو يە تا مردن ناومىدانە شوپشى خومان بەرپا بەكەين... شوپشە بچوكە ناومىدەكانمان».

ئەم بۆچوونەى بولبوليار لە ھەوائى ئەو زەمانەدا گوئگر و كپيارى نەبوو. ھاورپىكانى ئەو نەندەى لە بىرى دروستكردى رىكخستنىكى كرىكارىدا بوون لە خەيالى ئەو ھەدا نەبوون دواتر چى پوودەدات. لە كۆبوونەو ھەكانى بازنەكەدا بولبوليار زۆرەى كات گوئدەگرت، ھەستم نەدەكرد شتىكى قوول لەگەل ئەم گەنجانەى دىدا كۆيدەكاتەو، ھاورپىكانى بەردەوام لە قسەوباسى گەرمدا بوون، بۆ دامەزاندنى رىكخستنىكى پرۆلىتارى سەرتاسەرى. من ئەو دەم پەيتا پەيتا راپورتنەكانم دەناردەو بە بۆ شىرخان و ئەوئىش پىدەگوتم كە لە نزىكەو چاوەدەرى ئەو شانە يە بەكم، چونكە بەپاى ئەو ھىچ شانە يەكى شوپش ھەك ئەمە غوبارى ژەھراوى لىئەلناسىت.

ئەو ماو ھەمەى لە شاربووم ھەموو شانەكانم وارپىكخست كە ھىچ كەس لە بونىادنەرانى رىكخستنى شار دەسەلاتى بە سەرتەواوى شانەكاندا نەشكىت، ھىچ بەرپرسى شانە يەك، ئەندامەكان ھەك مولكى خۆى و ھىزى تايبەتى خۆى تەماشانەكات، تاكە كىشە يەكى پاستەقینە تووشم ھات، لەگەل ئەو خوئندەوارە سەرسەختانەى شانەكەى بولبولياردا بوو كە بەردەوام دەربارەى ماھىيەتى شوپش و ھىلە سىياسىيەكەى پرسىارىيان ئاراستەى ئەنجومەنى بالادەكرد. بەبرواى ئەوان، شوپش لە

سه رتاوه هيتايكى پوونى نيبه و گهر ته واو ناراسته شؤرش نه زانن و
 ئاشكرا هيتله سياسيه كهى نه بينن، ئاماده نين بينه ناو ريگخستنه كانه وه و
 له دهره وهى ئيمه هيزى ريگخراوه يى خويان دروستده كه ن. سه فين خوشناو
 كه له هه موو ئه وانى تر، زيره كتر، كوئكرتتر، هيمنتر بوو، به ئاراميه وه
 بيتيگوتم «هه فالل جهنگيز، مه رج نيبه كه هه موومان له يهك ريگخراودا
 كاريكه ين... شؤرش مندالتيكه پارچه پارچه له دايكده بيت، پيكه وه نانى
 هه م ئاسان نيبه و هه م كاتى ده ويت». ئه و بيروكه سه يره ي سه فين
 كه شؤرشى به له شى مندالتيك ده شو به اند كه هه رجاره ي پارچه يه كى له
 دايكده بيت، ده شيت ئه م پارچانه ش هه ر يه كه يان له سكى دايكتيكه وه
 بينه ده ري، منى ترساند. ئه وه چؤن مه خلوقتيكه كه هه ر پارچه يه ي له
 ده ستردى يه كييك بيت، دواتريش ئه و هه موو پارچه جياوازانه چؤن
 پيكه وه ده نرين؟ چؤن مندالتيك ده رده چيت گهر ده ستي له زگى ژنيك
 و قاچى له ده ستي دايكتيكى تر و سه رى زاده ي خانميكي دى بيت؟.
 هه لبت هيج هيزيك نيبه له دونيادا له م مه خلوقه شتيكى ته ندروست و
 جوان دروستبكات. من كه له عاشقانى شؤرش بووم، جه سته ي شؤرشم
 وهك جه سته يه كى كاملتر و پيكه وه نوساوتر ده بينى، جه سته ي شؤرش
 ته واو كاري هه موو جه سته بچوك و نوقستان و ليكترازاوه كانى ئيمه بوو.
 بو ئه وه ي به ربه رچى ئه و قسه يه بده مه وه، گوتم «هه فالل، شؤرش يهك
 دايكى هه يه و به كالمى له گونگولى يهك ژنى موباره كدا ده ره خست،
 كه ميلله ته، كه ئه م نيشتيما نه پاكيه». سه يريو من ئه و زه مانه
 باوه رتيكى شاعيرانه م به هه موو ئه و قسانه هه بوو، كه ئه مرؤ پيكه نينم
 بيتيانديت... نيشتيما نى دايك، گونگولى وه تن، سه رزه ميني شيران،
 خاكى موبارهك... پتر له سيوپيئنج سال ئيشكردن بو شؤرش، ته نيا
 يهك شتى فيركردم، چؤن گالته م به م وشانه بيت، ئه م گوزاره بؤش
 و بيتانايانه ي سيجرتيكي گهره يان له سه ر گه مره و كالفامه كان هه يه،

ھەلبەت ھەموو ھەفائەلكانى تىرىش ئەمىرۇ گائەتيان بەم قسانە دىت، دەخەننن و دەترىقىنەو ە دەبىيستن، بەلام ھۆى بىزارى من لەم وشانە شتىكى ترە، شتىكى تەواو جىاواز.

سەفین ئەو رۆژە گووتى «نا... شۆپش لەوانەيە زياد لە داىكىكى ھەبىت، بەلام بەبى بىرى پىرۆلىتارى ئەم منداڵە ھەر چىبەك بىت و لە ھەناوى ھەر كەس بىتەخوار، كەسكى دۆراوہ... لەولاتانى دواكەوتوى وەك ئىمەدا كە پىرۆلىتارىيەكى پىشەسازى پاستەقىنەمان نىيە، كە تەبەقى كرىكار خۆى رىك نەخستوہ، ھەموو ھەرچى و پەرچىبەك، دەتوانىت شتىك لە جۆرى شۆپش رابگەنننننن. «شتىك لە جۆرى شۆپش» ئەو ھش گوزارەيەكى تىبوو كە نەمدەتوانى وا ئاسان بە سەرىدا تىببەم. «شتىك لە جۆرى شۆپش. كەواتە ھەفالى ئازىز، ئەو خەباتەى پىشمەرگەكانى ئىمە دەيكەن و ئەو عارەقى دەپىرژن، شۆپش نىيە، بەلكو شتىكە لە جۆرى شۆپش؟». لەويادا «غەنى مامەند» ھەلىدایە و گووتى «نا بوەستە، ھەفالى جەنگىز بوەستە... يارى بە وشەكان مەكە، ئىمە شانەيەكى وريابن، ئەو پىشمەرگەكان نىن كە ماھىيەتى شۆپش ديارىدەكەن... ئەنجومەنى بالا ئەو ديارىدەكات، ھەلبەت پىشمەرگەكان بە نىازى شۆپش خەبات دەكەن، بەلام گەر ئىوہ لە دەفتەرى سىياسى كۆمەلىك ناسيونالىستى چەپەل بن، كۆمەلىك ھەلپەرىست بن كە بتانەوئىت دواتر بە رىكەوتن لەگەل بەعسىيەكاندا پلەوپايەيەك بە دەستبەخەن، ئەوكات ئەمەى ئىستا شۆپش نىيە... شۆپش ماناى وەرگىرپان و گۆرپنى سىستىمى مولكدارى و ھەلومەرجى بەرھەمەتپان، ماناى ھەلوئىستىكى ئاشكرا و پوون دەرھەق بە دەولەمەندان و دوژمنى تەبەقىمان. پىمبلى بەرنامەى ئىوہ دژ بە بۆرژواكان چىبە... ھا بەرنامەتان چىبە؟ چونكە ئەو سەرھەتا و خالى دەستپىكى ھەموو شۆپشىكى كارگەرىيە». من بە تورپەيەوہ گووتم «شۆپش ئەوہيە

به عسیبیه کان له ولاته که دهربکهین، نه هیلین عه ره به کان له وه زیاتر سوار ژنه کانمان بن، شهره فی خاک و نه ته وه که بیاریزین. نیشمان نه وه به بیاوانی ده ولت بکوژین، سیخوره کانی نه من، به عسیبیه کان... نه وانه... هه هال نه وانه». ده میک بوو واتوره نه بوو بووم ده نگم بله رزیت و ده ستم عاره ق دهربدات و هه ناسه م سواریت. دواى که میک سووربوونه وه و تورپه یی، وه که له وه بترسم بخنکیم و دلّم له کار بوه ستیت، به خیرایی یه کیکه وه له جیگای شه پیکى نابه رابه ر و دپراو هه لیت نه و جیگایه م به جیهیت. دلنیا بووم که شان که ی بولبولیار ده بیته یه که مین هه ره شه ی گوره که شوپش له شاردا پووبه پووی ده بیته وه.

له راپورته کانمدا به وردی باسم له وه کرد که نه گهری نه وه هیه، مارکسیسته کانی ناو شان که ی بولبولیار، گروهیکی سیاسی تر دروستبکن. خونه خنه ژیر بالی ریکخراوه مه زن و گوره که ی شوپشه وه، ریزه کان له تبکه ن و به دروشمی توندپه وانه خویندکارانی زانکو به ره و لای خویمان رابکیشن. سه رۆک و نه نجومه نی رابه رانی شوپش قسه کانی منیان زۆر به هند وه رگرت. به لایانه وه گرنگ بوو که له نزیکه وه له مه ترسیبیه کانی نه و گروهی بنوارم و زوو زوو دهرباره یان هه وال بنیرم و گهر کرا خه لکانیک له خه ته کانی دیبه وه بخمه ریزه وه تا له کار و نیازیان تیگه م. من له وه بهینه دا به دلّسوژییه کی زۆره وه هه موو کاروکرداریکی گروهی که م ده پشکنی، جگه له وه ش چاوه کانی حیزیم به هه موو لایه کدا بلاوکرده وه، هیه ریکخراویکم لیتیه ش نه کرد. شانیه کی تایبه تم له سیخورانی وریا پیکهینا، که ته نیا نیشیان نه وه بوو برۆنه ناو هیزه سیاسیه کانی تر و له ویوه هه والی وردم بو بگرن... نه وانه هیزی تایبه تی من بوون و راسته وخۆ په یوه ندى نهینیان ته نیا به منه وه هه بوو، هیه که س نه یده ناسین و له ژیر هه لومه رجی زۆر تایبه تی و به نهینیه کی له نه اندازه به دهر په یوه ندىمان به رپۆده ده چوو. له سه ر پۆشنایى

پاپورتی هه‌و‌آگره‌کانی خۆمدا جۆله و نه‌ئینی زۆریه‌ی پێ‌خراوه‌کان و نه‌نامه به‌رزه‌کانیانم ده‌زانی، هه‌ستمده‌کرد ئه‌و قسانه‌ی سه‌فین خۆشناو سه‌بارهت به‌ شوپرشیکی پارچه‌ پارچه‌ که هه‌ر به‌ش‌ه‌ی له‌ سکی دایکیکه‌وه‌ دێته‌ ده‌رئ، وه‌خته‌ ده‌بیته‌ راست. من ده‌له‌رزیم و غه‌می ئه‌و پۆژه‌م بوو که چاوده‌که‌ینه‌وه‌ و ده‌بینین هێزی ئی‌مه‌ هیچ ده‌سه‌لاتیکی به‌ سه‌ر شاردانیه‌، زۆریه‌ی نه‌ندامانی نه‌نجومه‌نی بالاش هاورام بوون، زۆریه‌یان هه‌مان ترسیان هه‌بوو، دلنیا‌بووم که ده‌بیته‌ شتی‌ک بکه‌ین گه‌ش‌ه‌ی پێ‌خراوه‌ نه‌یاره‌کان بوه‌ستین و ده‌سه‌لاتی سیاسی حیزب له‌ سه‌ر شاره‌کان زامبکه‌ین. کاری واش ناسان نه‌بوو، به‌لام من له‌ یه‌کی‌ک له‌ دانیشته‌ نه‌ئینییه‌کاندا له‌گه‌ڵ به‌رپرسه‌ بالاکانی نه‌نجومه‌ندا، پێ‌شنیاری پێ‌گایه‌کی شه‌یتانیم کرد... پێ‌گایه‌ک که ده‌کرا هه‌ر وه‌ک تیزیکی تیوری و خه‌یالیکی نابه‌جێ به‌ئینته‌وه‌، گه‌ر ئه‌و یه‌که‌بینینه‌وه‌ سه‌یر و دل‌ه‌ژینه‌ی نیوان من و لیفیتانت بۆتانی نه‌بایه‌.

سه‌ره‌تای زیندان

له‌ سه‌عات چه‌وتی ئیواره‌دا گرتیانم، ئه‌وه‌ یه‌که‌مجارم بوو له‌ ژیاندا بگیریم. مولازم کارزان و دوو پیکابی پێ‌ له‌ ئاسایش هاتن و منیان برد. مولازم کورپکی شه‌رمن بوو، گووتی «ده‌مبوریت گه‌وره‌م، زۆر تکامکرد که ئه‌م کاره‌ به‌ من نه‌سه‌پێرن، به‌لام خۆت ده‌زانیت واجیب چهند شتیکی نابه‌جییه‌، ئی‌مه‌ عه‌بدی وه‌زیفه‌کانمانین، عه‌بدیش ده‌بیته‌ هه‌موو نه‌مریک جیبه‌جیبه‌کات. جه‌نابی لیوا، ئی‌مه‌ قوتابی تۆین و هیوادارم دلته‌ لێم نه‌په‌نجیته‌». نه‌مه‌ده‌زانی قسه‌کانی مولازم له‌ دل‌ه‌وه‌یه‌ یاخود فێریانکردوه‌. من هیچم نه‌گه‌وت و به‌ هیمنی له‌گه‌لیدا سه‌رکه‌وتم.

هیندهم گووت «تکایه چاوم مه‌به‌سته‌وه، تو ده‌زانیته من خووم هه‌موو شویتنه‌کان شاره‌زام، ده‌شزانم ده‌مه‌بیت بو کوئی». مولازم به هیمنییه‌وه گووتی «ده‌تبه‌م بو بورجه‌که، دلنیا به چاوت نابه‌ستمه‌وه، جگه له‌وه فرمانم پیدراوه به جوانی له‌گه‌لندا مامه‌له‌بکه‌م. گهر فرمانیش نه‌بایه هه‌روام ده‌کرد، جه‌نابتان جگه له‌ پیز، شایسته‌ی هیچی تر نین». کیشی پیاوانی ده‌زگای ناسایش نه‌وه‌یه که هیچ که‌س نازانیت که‌ی راسته‌که‌ن و که‌ی درو... هه‌تا خوشیان ناتوانن نه‌وه بزنانن، درو به جوریک ده‌بیت به به‌شیک له‌ ژیانمان، ئیتر له‌ هیچ سات و ته و گفتیکمان جیانا‌بیته‌وه. من برپارمدا هیچ نه‌لیم و هیچ نه‌پرسم، چونکه دلنیا‌بووم فرمانی گرتتم له‌لایه‌ن سه‌رانی بالای حیزبه‌وه ده‌رچووه، دلنیا‌بووم هه‌تا وه‌زیری ناوخوش بیگه‌پانه‌وه بو خودی سه‌رۆک و بی فرمانی تاییه‌تی نه‌و جورته‌تی کاری و ناکات. له‌ به‌رته‌وه کاره‌که له‌ ده‌ستی مولازمی به‌سته‌زماندا نه‌بوو، که دلنیا‌م گهر سه‌رپیچی بکردبایه، به‌ده‌ردیکی خراپیان ده‌برد.

کاتی‌ک مولازم گووتی ده‌تبه‌ین بو بورج، دل‌م خورپه‌یه‌کی کرد، ده‌مزانی بورج زیندانیکی زور تاییه‌تی و نه‌ئینی تیدایه، به‌لام له‌ ده‌ره‌وه که‌س شتیکی نه‌وتوی له‌ سه‌ر نه‌و زیندانه نه‌ده‌زانی. بورج جیگایه‌کی زور گه‌وره‌یه، به‌لام به‌شی هه‌ره زوری نه‌ومه‌کانی ته‌رخانن بو کاری نه‌ئینی، که‌سێک نییه‌ خوئی له‌ بورج نه‌بیت و بزانیته له‌ چ نه‌ومێکدا چ باسه. من بیستبووم که ئیستا کۆبوونه‌وه و دانیشتنه‌ گه‌وره‌کانی حیزبیش زۆریه‌یان له‌ بورج ده‌کرین، بردنم بو بورج نیشانه‌یه‌کی خراپ بوو، به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌ بوو که پزگارییم سه‌خت و ده‌رچوونم کاری نه‌سته‌مه.

به‌ر له‌وه‌ی باس له‌و پیشه‌هاتانه‌ بکه‌م که دواتر هاتنه سه‌ر رێگام و به سه‌رمدا هاتن، باشتره که‌میک باسی بورجتان بو بکه‌م، که تا ئیستا هیچی نه‌وتوی ده‌رباره نازانن.

لیفیتانت هومر بوتانی، دامه‌زینەر و دانهری به‌ردی بناغهی بورجه، له سالی ۷۵ دا که به کۆمه‌کی پارێزگا و به په‌زامه‌ندی به‌پۆه‌به‌ری ئاسایش پارچه‌یه‌ک زه‌وی گه‌وره‌ی وه‌رگرت، نیازی وابوو خانویه‌کی گه‌وره له ناوه‌پاستیدا دروستبکات و چوارده‌وری بکات به باغ و ژیره‌که‌شی بکات به زیندانێکی تاییه‌ت. لیفیتانت سالیکی ته‌واو سه‌رقالی دروستکردنی خانویه‌که‌ی بوو، ئه‌ندازیاری لیزانی له به‌غداد و موسله‌وه هینا تا بناغهی‌که‌ی وای بو دروستبکه‌ن بشیت له داها‌تودا سه‌دان نهۆم پابگریت. هه‌ندی‌ک ناوی بورجیش ده‌گێرینه‌وه بو خودی لیفیتانت، به‌لام تا ئه‌و شوپنه‌ی من ده‌زانم ناوی بورج دره‌نگ له سالانی دوو هه‌زاردا له‌لایه‌ن شوڤیره‌کانه‌وه که‌وته سه‌ر زمان که پۆژانه بو کاری هه‌مه‌جۆر کریکاریان له سه‌نته‌ری شاره‌وه ده‌گواسته‌وه بوئه‌وی. له سالانی هه‌فتادا بورج ته‌نیا باله‌خانه‌یه‌کی بچوک بوو که لیفیتانت ژیر زه‌مینه‌که‌ی وه‌ک زیندان به‌کارده‌هینا، له دوا‌ی راپه‌رینه‌وه ورده ورده نهۆمه‌کانی بورج زیادیانکرد، سه‌ره‌تا سال به سال که‌مه‌کی‌ک بالای ده‌گرت و نهۆمی نویی ده‌چوو سه‌ر، له‌گه‌ڵ که‌وتنی خۆری سه‌ده‌ی نویی و کۆتایی سه‌دام حوسه‌ینیشدا، بورج به‌خیراییه‌کی ئه‌فسانه‌یی گه‌شه‌یکرد، هه‌فتانه نهۆمی نویی ده‌چوو سه‌ر، به‌جشنیک ئیدی له جینگایه‌کدا توانای ژماردنمان نه‌ما و بو بینینی ده‌بوو وه‌ک چۆن سه‌ر بو بینینی فپۆکه‌یه‌کی بچوکی دوور به‌رزده‌که‌ینه‌وه، به‌ره‌و بالا پروانین. ئیستا بریکی زۆر له خه‌لکی شار و ده‌ره‌وه‌ی شاریش له بورج نیشده‌که‌ن، به‌رده‌وام سه‌دان کریکار شه‌و و پۆژ له نهۆمه‌ گه‌وره‌کانیدا خه‌ریکی کارکردن، ده‌یان قاتی داخراو و تاییه‌ت له بورجدا هه‌یه که جگه له ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌نی بالا که‌س نازانیت چین و چیان تیدیاه و چ جۆره کاریکیان تیدا ده‌کریت ... هه‌ندی‌ک ده‌لێن که هه‌تا خودی ده‌لته‌ت و نه‌خشه‌سازانی به‌پۆه‌بردنی ولات له بورج داده‌نیشن و وه‌زاره‌ته‌کان بنکه‌ی راسته‌قینه و نیشته‌جێی بنه‌ره‌تیان

ناو بورجه، ته‌واوی ئه‌و باله‌خانانه‌ی دیش که له‌ شاره‌کاندا هه‌یانه، دیکۆری دهره‌کین و ته‌نیا بۆ خۆده‌رخستن دانراون و کاری تریان نییه. ئه‌و پۆژه که منیان برد بۆ بورج، له‌ به‌رده‌م دهرگای سه‌ره‌کییدا، مولاژم کارزان مال‌اوا‌یسی لێ‌کردم و گووتی «خۆت ده‌زانیت، من لێ‌روه ناتوانم له‌گه‌لتدا بێم، ئه‌مه‌ دوا سنووری منه و له‌م هێله‌ به‌دواوه بۆم نییه‌ پێخه‌مه‌ ئه‌و دیو». له‌ویدا ته‌سلیمی چه‌ند چه‌کداریکی تری کردم که به‌ جۆره‌ کوردییه‌کی تایبه‌ت قسه‌یانده‌کرد، له‌ دیالێکتی خه‌لکی شار نه‌ده‌چوو، جۆره‌ زمانێکی تایبه‌تی بوو... هه‌م کوردی بوو، هه‌م کوردیش نه‌بوو... هه‌م تێیده‌گه‌یشتم و هه‌م تێشی نه‌ده‌گه‌یشتم... تا ئه‌وه‌کات زمانی له‌و جۆره‌م نه‌بیستبوو، وه‌ک هه‌یچ دیالێکتیکی ناسراوی کوردی نه‌بوو، جۆره‌ کوردییه‌کی تریبوو که پێده‌چوو له‌و چه‌ند ساله‌دا که سێک به‌ نه‌ینی بۆ حیزبی دروستکردبێت و من نه‌مبیسیت، زمانیکی نه‌ینی بێت بۆ پاسه‌وانه‌ زۆر تایبه‌تییه‌کانی بورج دروستکرا‌بیت. سه‌روه‌ختی بوو ده‌مبیسست که هه‌ندێ له‌ دانیشتوانی بورج له‌ ناو خۆیاندا، جۆره‌ زمانێکی تر قسه‌ده‌که‌ن که زمانی خه‌لکی شار نییه، به‌لام ئه‌وه‌م به‌ ده‌نگۆ و هه‌لبه‌ستی پۆژنامه‌نوسه‌کانی پۆژنامه‌ی «عه‌زیم وه‌ته‌ن» و گۆفاری «بوهاران» ده‌زانی. بێشه‌وه‌ی گوێبه‌ده‌نه‌ خواسته‌که‌م، له‌ به‌رده‌م بالابه‌ره‌ کاره‌باییه‌که‌دا چاویان به‌ستمه‌وه. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک سه‌رکه‌وتین و یه‌کێک گووتی ئه‌سانسێره‌که‌ ئیش ناکات، من دلنیا‌بووم درۆده‌که‌ن. به‌چاوی به‌ستراوه‌وه‌ دابه‌زین و چه‌ند قاتی‌ک به‌پێ سه‌رکه‌وتین، که یاوه‌ره‌کانم ماندوو‌بوون دووباره‌ سوار بالابه‌ره‌که‌ بووینه‌وه‌ و چه‌ند نه‌ۆمیکی دی چووینه‌وه‌ خوارێ، دوا‌یی چه‌ند نه‌ۆمیکی تر چووینه‌وه‌ سه‌رێ، دواتر دابه‌زینه‌وه‌، چوار قات سه‌ر که‌وتینه‌وه‌، سه‌رله‌نوێ سوار بالابه‌ره‌که‌ بووینه‌وه‌، زۆر قوول دابه‌زینه‌وه‌ و ئینجا به‌ یه‌کجار سه‌رکه‌وتینه‌وه‌... هه‌موو ئه‌و گه‌مه‌یه‌ بۆ ئه‌وه‌بوو من نه‌زانم ده‌چین بۆ نه‌ۆمی چه‌نده‌م.

هه‌لبه‌ت ده‌بیت بلّیم که بورج هه‌ر له سه‌ره‌تاوه شوپننکی جیاوازیوو، ده‌زگای ئاسایشی تایبته و هیزی پارێزگاری تایبته و ئیداره‌ی تایبته و بودجه‌ی تایبته‌ی هه‌بوو، بورج سه‌ر به هه‌چ جیگایه‌کی ولاته‌که نه‌بوو، سه‌ر به هه‌چ وه‌زاره‌تیک یان ئیداره‌یه‌ک یان شاره‌وانیه‌ک نه‌بوو. بورج به ته‌نها وه‌ک ولاتیک، ئیماره‌تیک، جیگایه‌کی سه‌ر به‌خۆ له‌ویدا بوو، هه‌مووش ده‌بایه ئیشی بۆ بکه‌ن. ته‌نیا ژماره‌یه‌کی که‌م له به‌رپرسان و پاسه‌وانان و ته‌کنیککارانی ناو بورج بۆیان هه‌بوو بالابه‌ره‌کان به‌کاربهێنن، فه‌رمانبه‌ران و کرێکاران و خه‌لکانی ساده ده‌بوو به پلێکانه‌کاندا سه‌ربه‌کون، له به‌رده‌م زۆریه‌ی قاته‌کاندا خالی پشکنین و لێپرسینه‌وه و په‌نجه‌مۆرگرتن و هه‌تا وینه‌گرتنیش هه‌بوو. بورج تاکه جیگایه‌کی ته‌واو کۆنترۆڵکراوی ولاته‌که بوو، تا پێش داگیرکردنی ئه‌مریکیه‌کان بۆ عێراق من له پێگای ده‌زگای خۆمانه‌وه ده‌متوانی چه‌ند شتیک له سه‌ر بورج بزاتم، هه‌ندیک هه‌واڵم پێده‌گه‌یشت، به‌لام دواتر که ورده ورده بورج زۆر زۆر گه‌وره‌بوو، فه‌رمانیکی زۆر توندمان بۆ هات ئه‌وه‌مان لێقه‌ده‌غه‌کرا دوا‌ی هه‌واڵی ئه‌وێ و نیشه‌ته‌جێکانی بکه‌وین و باسیبکه‌ین و بیخه‌ینه به‌ر قسه‌وباس. هه‌تا پۆژنامه‌نوسه هه‌ره ئازا‌کانی ناو عه‌زیزم وه‌ته‌ن و گو‌فاری بوهاران، زۆر به‌ترسه‌وه ناوی بورجیان ده‌هێنا. من ته‌نیا له پێگای هاو‌پێیه‌کی ئه‌ندازیاری کاره‌باوه ده‌مزانی که کاره‌بای بورج، ئاوی بورج، زه‌خیره‌ی بورج هه‌چی په‌یوه‌ندیان به کاره‌با و ئاو و زه‌خیره‌ی دونیای ئێمه‌وه نییه و له جیگای تایبته‌ی وه‌ریده‌گرن و به‌ ئامی‌ری کۆنترۆڵکراو بۆیان ده‌چیت، له‌وێ هه‌تا بالابه‌ره‌کانیش به‌ جۆریکی پوون جیا‌کراونه‌ته‌وه، ئه‌سانسێری ئه‌ندازیاران و فه‌رمانبه‌ران له‌گه‌ڵ ئه‌سانسێری به‌رپرسه‌کاندا جیا‌یه، ئه‌سانسێری ژنی به‌رپرسانیش له‌گه‌ڵ ئه‌سانسێری عه‌وامی خه‌لکدا جیا‌کراوه‌ته‌وه.

که گه‌یشتینه‌ته‌ نه‌ومی دیاریکراو، چاویان نه‌کردمه‌وه، دلّم به‌ خێرای

لييدهدا، زۆر په له مېوو تېيگه م كئ من ده بينت و له گه ل كيدا داده نيشم. له ژورتيكي بچوكدا چاويانكرده وه، ژورتيكي ناسايي، به لام داخروتر و كپتر و دوورتر له دنيا، هر چاوم كرده وه راسته و راست خوم به رامبه رپروفيسور شاليار، جه ميل قهيسه ر «وه زيري ناوخو»، هه فال مه لا گوزيد «به رپرسی پاراستني نهنييه كاني سه روك» بينيه وه، به سئ پوخساري مونه وه سه يريانده كردم. له سه ره تاي شوپشه وه مه لا گوزيدم ده ناسي، پيده چوو له بهر نه و ناسينه كونه و به پتي جورتيك له هونري ديپلوماتي، نه ويان دانابيت سه ري قسم له گه لدا دابه مزيتيت. به دريژايي نه وه هه موو ساله، من و مه لا گوزيد نه دوستبووين و نه دوژمن، هه ستتيكي نهيني و ناوه كيم هه بوو كه مني خوشناويت، به لام زور مه راقم لي نه ده خوارد، چونكه له شوپشدا كه س كه سي خوش نه ده ويست، ته نيا كه ساني خوشه ويست له شوپشدا شه هیده كان بوون كه هه موو پياياندا هه لده دان و لاوازييه ئينسانيه كانيان ده شارده وه و نه فسانه يان ليدروسته كردن. من له دواي هاتني نه مريكييه كانه وه مه لا گوزيدم زور كه م بينبوو، ده مزاني خوي و خيزاني نيشته جتي بورجن، به لام به حوكمي سه رقالي به رده وامي له گه ل سه روكدا زور كه م له ژياني سياسي شار و له ميدياكاندا ده رده كه وت، به لام كه سيش نه بوو نه يناسيت و نه زانيت چ كه سيكي به توانا و گرنگي نيو حيزبه .

هر سيكيان قاتيان له به ردا بوو، يه كه م شت كه سه رنجي راكي شام په رنگي قاته كه ي پروفيسور شاليار بوو، كه پيشتر په نكي وا جوان و چه شني وا په ونه قدارم له نيو قاتي به رپرساندا نه دييوو. پروفيسور هه ميشه شتيكي له به رده كرد له شتي كه سي تر نه چيت، بالا و قامه تيشي له وه دا كومه كيان ده كرد و وه ك ناوازه ي نيو ناوازان خوي پيشانده دا. جه ميل قهيسه ر «وه زيري ناوخو» وه ك هه ميشه لومپن و نارتيك و رشكن دياريوو، به جل و پوخسار و دانيشتنيدا له ماموستايه كي سه ره تايي

ده‌چوو، خۆی بۆ سزای قوتابییەکی بچوک نابێتەوه، بە جولە و شیوهی سه‌یرکردنه‌کانیشیدا واده‌رده‌که‌وت ئیشیکێ تری هه‌بێت و به‌هه‌له‌ خۆی کردبێت به‌م ژووره‌دا. مه‌لا گوزیدیش یه‌که‌پارچه‌ جولە و بزۆکی و وریایی بوو. به‌وه‌دا ئه‌م سه‌ پیاوه‌ گه‌وره‌یه‌ به‌رپرسی دۆسییه‌که‌م بوون و خۆیان رادۆزییان ده‌کرد، دلنیا‌بووم هیوا‌یه‌که‌م نییه‌ و به‌ سووکی لێره‌ ده‌رناچم، دلنیا‌ش‌بووم پیکرا له‌لایه‌ن سه‌رۆک و نه‌نجومه‌نی بالایی ئاسایشی هه‌رێمه‌وه پاسپێردراون. مه‌لا گوزید به‌ نه‌ده‌بیکێ ده‌سه‌تکرده‌وه که‌ دلنیا‌بووم زۆر له‌ خۆی ده‌کات تا توپه‌یی ناخی ده‌رنه‌که‌وێت گووتی «هه‌شال جه‌نگیز، به‌خیربێت بۆ بورج و بمانبووره‌ که‌ به‌وجۆره‌ سه‌غله‌تمانکردیت، به‌لام باوه‌رت بێت که‌س‌مان هه‌زمان له‌م دانیشتنه‌ نییه‌. که‌س‌مان نه‌مانویست به‌وجۆره‌ بێت، به‌لام خۆت ده‌زانیت ئه‌منییه‌تی حیزب له‌ سه‌روو هه‌موو شتی‌که‌وه‌یه‌، خاوه‌نه‌خواسته‌ حیزب و سه‌رۆک شتیکیان لێبێت، کورد ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می پێش‌کۆماری مه‌هاباد... وانیه‌ براده‌ران... نه‌مجاره‌ کورد شتی‌که‌ نه‌کات به‌ شتی‌که‌، حیساب‌مان ده‌فه‌وتبێت. گه‌ر مه‌سه‌له‌که‌ نه‌یه‌ینابایه‌ خۆمان وا سه‌غله‌ت نه‌ده‌کرد، ناوی حیزب بۆ من وه‌ک شه‌ره‌فی شه‌خسی وه‌هایه‌. من له‌ نه‌مریکیه‌کانه‌وه‌ نزیکم، به‌خوا ئه‌و پێز و حورمه‌ته‌ی بۆ ئێمه‌ی داده‌نێن، به‌تایبه‌ت بۆ سه‌رۆکه‌کانمان بۆ که‌سی تری دانانێن... نه‌به‌خوا. خۆتان ده‌زانن من حیزبیه‌کی چه‌ند توخ‌م. به‌لام به‌ سه‌ری هێزای کورم، به‌ سه‌ری هه‌ر چوار نه‌ولادم که‌ ده‌بینم نه‌مریکیه‌کان پێز له‌ سه‌رۆکه‌ کورده‌کانی تریش ده‌گرن، یه‌ک توژ نیگه‌ران نیم. ده‌لێم بۆ نا... بۆ نا... ئه‌وانیش کوردن... به‌س نییه‌ پێزی کوردیان لایه‌. به‌س نییه‌ ئیحتیرامی میله‌ته‌که‌ی من ده‌گرن. نیشتمانه‌په‌روه‌ری ئه‌وه‌یه‌ دل‌ت به‌ هه‌موو توفلیکی وه‌ته‌نه‌که‌ی خۆت بسووتیت. وانیه‌ هه‌شال جه‌نگیز؟». به‌ هێمنی سه‌یرمکرد، ده‌یانزانی عاره‌قیکی ساردم ده‌رداوه‌ که‌ پتر له‌وه‌ی عاره‌قه‌ی ترس بێت، عاره‌قه‌ی

بيزاريه. من به جورىك له جوره كان ده مزانى حيسابم پاكه و چونه
 دهره وهم بؤ نيهه، له به رنه وه بريارمدا تا ده كرئيت ترسنؤكى نه نوئينم،
 گووتم «عزيمز مه لا گوزيد، باوه رناكهم منت بؤ نه وه قؤلبه ست كرديت
 تا له به رده ممدا بؤ مندالانى وه تن بگريت، گهر نيازى وه هات هه يه
 هه قه بچيته سه ركه نالى نه كه رؤز، يان هه ركه نالىكى تر و له ويى قسه ي
 خؤت بكه يت، چونكه نه مپؤ كورد په روه ران هه موو له به ر كاميزاكانى نه و
 كه نالانه دا بؤ زارؤك و به چه ي بينازى كورد ده گرين... نه ويى باشترين
 شوينه بؤ نه وه ي مرؤف به ناشكرا تيا بگري و فرميسكه كانى پاره ي
 باش بكه ن». مه لا گوزيد كه تورپه ده بوو له پيشدا سه رى لووتى
 سوورده بووه وه، دوايى ليوى، دوايى ده وروبه رى چاوى، دوايى گوچكه ي...
 سه ره تا خؤى كه ميگ گرت و دوايى گووتى «من عزيمز. من... نا، توم
 بؤ نه وه بانگ نه كرده له به رده متدا بؤ مندالانى وه تن بگريم. توم بؤ
 شتى تر بانگ كرده».

پروفيسؤر شاليار به ويقاره ئيمپرياليستيه كه ي خويه وه، نه و يقاره ي
 گه نجانى حيزي شيتده كرد و وايده كرد هه موو به بليمه تيكي گه ردونى
 له قه له مبدن، هاته قسه. منيش له سه ره تادا له وانه بووم كه يقار و
 زمانزانى و رسته سازى نه و سه رساميده كردم، ده مگووت گه نجانى حيزب
 هه قيانه ويته كانى نه و له گه ل كؤلن پاول و تونى بليتر و خافير سؤلانا
 و كؤندؤليزا رايىس و سياسه تمه داره گه وره كانى دونيا كؤده كه نه وه و به
 چاوى پر فرميسكه وه ده لئين «بينن، كورديك، كورديك نه وه نده بليمه ت
 بيت بگاته نه وانه. ناخر چؤن مرؤف شانازى به پياوى واوه ناكات».
 پروفيسؤر شاليار نه وه ته ي بوو بوو به به رپرسى گشتى ئاسايشى و لات، له
 به رچاوى جيهانى دهره وه، هيمنتر و به ويقارتر و سه نگينتر دهره كه وت، گهر
 پيشتر سه د حيسابى بؤ هه موو وشه يه كي خؤى كرديت، ئيستنا هه زار
 حيساب ده كات، به لام مرؤف بؤ نه وه ي ده موجاوى راسته قينه ي نه وانه

ببینیت، دەبیت له ژوره داخراوه کاندایاوه دێریانبات، لهو جیگایانه دا که کامیرای لێ نییه، که ئەندامه سه‌رسام و مه‌دهوشه‌کانی حیزبیان له دور نییه، که چاوی کچان یان ژانیا یان نایانبینیت، که بۆنی پۆژنامه‌نوسێک یان نوسه‌ریک لهو نزیکانه ناکه‌ن. له‌ویدا ده‌موچاوه پاسته‌قینه‌که‌یان ده‌رده‌که‌ویت. پروفیسۆر شالیاریش له‌وانه بوو، ئەو پۆژه زوو قسه‌ی له ده‌می مه‌لا گوزید وه‌رگرت و سه‌یری کۆمه‌لێک کاغه‌زی به‌رده‌می کرد و گووتی «تۆ فه‌رمانبه‌ریکی دائیره‌که‌ی منیت». ده‌مده‌ست قسه‌م پێبێری و گووتم «من لیوا جه‌نگیزم.. لیوا جه‌نگیز. به‌پێوه‌به‌ریکی پێشوو ی نه‌و ده‌زگایه‌م که تۆ ئیستا سه‌رۆکی، له‌پاستیدا من دامه‌زرێنەر و دروستکه‌ر و گه‌وره‌که‌ری نه‌و ده‌زگایه‌م، له‌ به‌رئه‌وه من فه‌رمانبه‌ر نیم، من دروستکه‌ری نه‌و کورسیه‌م که تۆ ئیستا له‌ سه‌ری دانیشتوویت». پێکه‌نینیکی هه‌بوو، که به‌ راستی ده‌توانم بلێم له‌ پێکه‌نینی سیاسیه‌ لیژانه‌کان ده‌چوو، له‌ پێکه‌نینی نه‌وانه‌ی ده‌توانن به‌ خنده‌یه‌ک خۆیان له‌ ئالۆزترین داو ئازادبکه‌ن. که وام گووت سه‌ری به‌رزکرده‌وه و خنده‌که‌ی خۆی گرت، ئەو خنده‌یه‌ی به‌رده‌وام له‌ سه‌ر به‌رگی ده‌یان گۆفار و له‌ سه‌ر شاشه‌ی زۆربه‌ی ته‌له‌فزیۆنه‌کان ئاماده‌ بوو. له‌ دوا‌ی سه‌رۆک و سه‌رۆک وه‌زیران سه‌په‌مین که‌س بوو که میدیاکانی بایه‌خیان به‌ خنده‌که‌ی ده‌دا، هه‌تا ده‌توانم بلێم زه‌رده‌خه‌نه‌که‌ی له‌ خنده‌ی خانمی «شینۆنه‌ی» یش به‌ناویانگرتیوو، ئەو کچه‌ کورده‌ گۆرانپێژهی کلپه‌کانی ره‌واجیان له‌ ئاسمان بوو. قسه‌کانی من که‌مێک رایانچله‌کاند، هه‌موو وه‌ک کوره‌ نازداره‌که‌ی حیزب سه‌یریانده‌کرد، جگه‌ له‌وه‌ی دلی رابگیریت و توره‌بیه‌کانی به‌ هه‌ند وه‌ربگیریت و قسه‌کانی بکری‌ن به‌ مانشیت به‌ هیچی دی پانه‌هاتبوو. له‌ پشت نه‌و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌وه کاراکته‌ری دل‌په‌ق خۆی هه‌شاردا‌بوو. پار له‌ ناوه‌راستی شاردا و له‌ به‌رده‌م سه‌دان خه‌لکدا کاتی‌ک شه‌فیق ه‌روری، سه‌رنوسه‌ری پۆژنامه‌ی عه‌زیزم وه‌ته‌نیان دایه‌ به‌ر

شەق، ھەموو دەیانگوت دەستی پروفیسۆری لە پشته، کە ویستویتی بەو شەقانه تەواوی پۆژنامەگەری ئەھلی چاوترسینبکات. بیستبوم کە ھەتا نامۆزگاری پاپۆژکارە ئەمریکییەکانیش سوودیان نەبوو و سووربوو لە سەر تەمیکردنی «منداڵانی بێتەرین» سی نیشتیمان. ئەو لە زۆر چاوپێگەوتنیدا سەرکەوتنی خۆی نەدەگێرایەو بە یوئەنیدیە دێرینەکانی خیزانەکیان بە خیزانی سەرکۆکەو، بەلکو دەیگێرایەو بە ئەو «پەروردە جوانە» سی باوکی کە ھەر لە منداڵییەو فیئری پەوشتی بەرز و پیزی شتە گەرەکانی کردووە. لە ھەندیک بەرنامە ی زارۆکاندا پروفیسۆریان وھا پێشانى منداڵان دەدا، وەک کەسێک دەبێت ھەموو لاساییبکەینەو ھەولبەدەین بگەینە شوین و مەقامی ئەو، خۆشی تەنیا خۆی وەک بەرپرسی ئاسایش نیشان نەدەدا، بەلکو وەک پاسەوانی پەوشتی جوان و بەرپرسیکی دڵسۆز و ئیشکەرێکی لە خۆبوردوی میلەت خۆی دەردەخست. پۆژانە دەمانبینی لەگەڵ سەفیر و قونسڵ و ئەندامانی کۆنگرێس و شانە بێگانەکاندا دادەنیشت و «بارودۆخی کوردستان و ناوچەکە ی تاوتۆیدەکرد»... لە بەرئەوێ حکومەتی ھەرێمان وەزیری دەرەوێ نەبوو، کێ ئینگلیزییەکی باشی بزانیایە دەیتوانی پۆلی وەزیری دەرەوێ ببینیت... ئەوکات ھەئال شێرخان «کە سەردەمیک ھەر بە ناو کردبوویانە بەرپرسی کاروباری دەرەوێ» تا دەھات پیرتر دەبوو، تا دەھاتیش زیاتر لە ناو ئەو خولیا سەیرە ی کۆکردنەوێ کەللە سەری پشیلە و گیاندارانی بچوکی تردا نوقمەدەبوو، پۆژ دوا ی پۆژ پۆستەکە ی دەبوو پۆستیکی تەشریفات ی لەبیری ئەو پروفیسۆر کاری بەیوئەندییەکانی دەرەوئەشی رادەپەراند.

کەوام بە پروفیسۆر گوت بە سەرسامییەو سەیرێکی برادەرانی کرد و گوتی «ئەھا، ئەو ھەم نەزانێو... شتیکی سەیرە، ئاگادارن ھەئالان، کورسییەکە ی من ھەئال جەنگیز دروستیکردووە». مەلا گوزید بۆ ئەوێ

قەسەکان لە ریتە دەرنەچن گووتی «گوئیگرە لیوا جەنگیز. تۆ بۆ ئیمە خەباتگیریک و حیزببەکی بپۆتتە بوویت، کەسمان قەسمان لە سەر رابوردوو و خزمەتی تۆ نییە. تۆ وەک هاوڵاتیەکی دڵسۆز خزمەتی نیشتمانی خۆت کردووە، لە وەفاداریدا بۆ حیزب لە پێشی پێشەووە بوویت، لە وەدا لە سەر هەقیت کە ئەمنییەتی شوێرش قەرزدارێ تۆیە. گەر واش نەبایە، لە بەردەم مالهەکی خۆتدا وەک سەعید یۆنان دەمانکردیت بە قوربانی فیشەکیک. بەلام تۆ کەسیکی تریت، تۆ عزیزێ لای هەموومان. دەمانەوێت تێبگەین بۆ وادەکەیت، چی پالسی پێووە نایت، دواي ئەو هەموو خەباتە دوور و درێژە لەگەڵ هەفالانی حیزبدا رێکخراویکی نەینێی دروستبکەیت... چی وای لیکردیت». جەمیل قەیسەر بۆ یەکەجار لە جیگای خۆی جولاو گووتی «زانباری تەواومان لایە. منیش لە سەرەتاوە باوەرم نەکرد، گووتم: پیاوی و کاری وای لێ ناوەشیتتەو... من دوو برای پۆزنامەنوس لەوانەیی لە ئۆرگانی مەرکەزی نیشدەکەن شتەکەیان پێگووتم... گووتیان: عەجایەب تۆ چۆن وەزیریکت ئاگاداری پیاوی و ترسناک نیت. گووتیان دووانی تری وەها و ئیتر حیزب حیسابی پاکە و دەبیتتە جەوهندەیی دپاوە. من هەر حاشام لیکرد، بەلام کە برادەرانی خۆمانم راسپارد سۆراغی قەسە و هاتوچۆ و پەيوەندییەکانت بکەن، شتی عەجایەبم بۆ دەرکەوت. بەس بە شەرەفم ئیستاش نازانم تۆ خەریکی چیت. هەموو دەزانیان کە تۆ مۆنەزەمەییکی نەینیت هەیه...».

پروفیسۆر شالیار، پالیدیایەووە و گووتی «نا وامەلێ جەنابی وەزیر، ئیمە لە دەزگا زۆر شتمان لە بەردەستدایە، خەڵکانیکێ زۆر بێتاگا و بەستەزمانی لە خشتە بردووە... پێرێ شەو لە ژێر زەمینەکی مائی شەهید ئەرسەلان زیاد لە دووسەد دەفتەری ئەم هەفاله مان گرت کە تەواوی نەینییەکانی شوێرشێ تێدایە لە سالی حەفتا و چوارەووە بۆ ئەمۆ... نەینێ تاییبەتی، ژیانی دەیان هەفالێ سەرکردە، چیرۆکە تاییبەتیەکانیان،

شتی وه‌های تیدایه گهر دیریککی بلأوبیتته وه نابرووی هه‌موو شوپشگیپانی ولاته‌که ده‌پوات. عه‌فومکه، وه‌ک نه‌وهی کابرا له‌لایه‌ن ده‌زگایه‌کی جاسوسی بیگانه‌وه کردرابیت... وه‌ک نه‌وهی نه‌م پیاوه پۆسته‌که‌ی بۆ نه‌وه به‌کاره‌ینابیت جاسوسی به‌سه‌ر هه‌فال‌کانی خۆیه‌وه بکات».

مه‌لا گوزید که دیاریوو ده‌یویست له‌ دووانه‌که‌ی دیکه خۆی نه‌رمتر ده‌ریخات گووتی «لیوا جه‌نگیز. ئیمه قسه‌ناکه‌ین، خۆت چیرۆکی نه‌م ریکخراوه‌مان بۆ بگێره‌وه که دروستکردوه. دوایی مه‌لئ هه‌فالانم حورمه‌تی ماندووبوون و خه‌باته‌یان نه‌گرتم... ئیمه قسه‌ناکه‌ین تۆ خۆت هه‌موو شتیک بگێره‌وه». من له‌ ناوه‌وه ترسیکی قوول دایگرته‌بووم، ده‌ترسام که بگه‌مه جیگایه‌ک ناوی هه‌موو نه‌ندامانی ریکخراوه‌که بلیم، هۆی راسته‌قینه‌ی پشت نه‌م چیرۆکه ئاشکرابکه‌م. من ده‌بوو هه‌موو هه‌ولیک بده‌م که به‌ گێرانه‌وه‌ی نیوه‌ی راستیه‌کان ده‌ریازیم. ده‌مزانی هه‌ر پرسته‌یه‌ک ئیستا له‌ زاری من دیته‌ ده‌ره‌وه، بۆ من و هه‌موو نه‌وانی دی چاره‌نوسسازه. دوو پوژ بوو به‌رده‌وام بیرم له‌م ساته‌ ده‌کرده‌وه، له‌ خه‌یالی خۆمدا پرسته‌کانم ده‌هینا و ده‌برد... نه‌و شیوازه‌م هه‌لده‌بژارد که ده‌مزانی کاریگه‌ریی باشتر جیده‌هیلایت. ئیستا ساتی نه‌وه بوو قسه‌بکه‌م. من به‌ درێژایی ژیانم، زیاتر وه‌ک بینه‌ر و گوینگر و نوسه‌ر کارمکردبوو، قسه‌کردن به‌شیککی گرنگی کاری من نه‌بوو. به‌لام زۆرچار نه‌وه‌ی بریار له‌ سه‌ر مان و نه‌مانی مرۆف ده‌دات، قسه‌کردنه، نه‌وه‌ک بینین و بیستن و نوسین. به‌ هیمنی پالمدایه‌وه و گووتم «نه‌وه‌ی ئیوه ناویده‌نین ریکخراویکی نه‌ئینی، هه‌یج نییه‌ جگه‌ له‌ کۆبوونه‌وه‌ی من و هه‌ندی هاورپ له‌ یارییه‌کی تایبه‌تی و گه‌وره‌دا که ته‌نیا په‌یوه‌ندی به‌ ژیانی خۆمانه‌وه هه‌یه و په‌یوه‌ندی به‌ هه‌یج که‌سیکه‌وه نییه‌ و ده‌توانم بلیم په‌یوه‌ندییه‌کی که‌میشی له‌گه‌ل کاری سیاسیدا هه‌یه». هه‌ر سێکیان به‌ وردی گوئیانه‌گرت، به‌لام نه‌و زه‌رده‌خه‌نه ناشیرین و شه‌یتانییه‌ی

پروفیسۆر کەمیک خەیاڵی پەرتدەکردم، هەناسەیهکی قوولم هەلکێشا و گوتم «ئەوێ هەیه و نییه، ئەوێه کە ئێمە رێکخراویکمان هەیه بە ناوی ژیاڤیککی دییهوه. چەند کەسێکین، ئۆرەمان لە سەر و پەنجای سەڵەوهین، دەمانەوێت بێر لەوه بکەینەوه کە ئایا دەکرا ژیاڤمان بچووبایەتە سەر رێگایەکی تر... هەموو هەستدەکەین کە ژیاڤیککی ومان هەیه، ژیاڤیک کە نەژیاوین. بێر لەوه دەکەینەوه ئەم ژیاڤیککی تا ئەمرۆ هیناومانە ئایا چەندی ژیاڤیککی خۆمانە، چەندی ژیاڤیککی ئەوانی تر سەپاندوویانە بە سەرماندا. هەنگاو بە هەنگاو بێر لە ژیاڤیککی خۆمان دەکەینەوه، لە هەر جێگایەدا بزانیین کە دەبوو بە جۆرێکی تر بێت، کە دەبایە کارێکی دی بکەین، رێگایەکی تر هەلبژێرین، دەینوسین... ئەوه کاری ئێمەیه. لەو جێگایەدا کە دەمانەوێت وەک ژیاڤیککی ئێستامان بێت، هەستدەکەین عەیبمان نییه، دیسانەوه تۆماریدەکەین. بۆ نمونە گەر من لە سەرەتاه دەست پێبکەمەوه ناخۆ لە وێستگەیکدا ژنم نەدەهینا، ناخۆ هەر وەک شوپشگێرێکی پووتەل بە ژیاڤیککی تێدەپەڕیم یان تۆ جەنابی پروفیسۆر گەر تۆ ورد بێر لە ژیاڤیککی خۆت بکەیتەوه، ناخۆ دەتویست ببیتە پروفیسۆر، دەتویست ببیت بە کادیترێکی حیزب، بۆ نمونە نەتدەوێست بەم ئینگلیزییه جوانتەوه ببیت بە ئەکتەرێک لە ھۆلیوود، نەتدەوێست لە جیاتی خێزانی ئێستات کە حورمەتی بێپایانم بۆی هەیه، کچیکێ قز زەرد و چاوشینی ئینگلیز ژنت بیت. ناخۆ مەلا گوزید من و تۆ هەر خۆمان بووینایە، هەر شوپشگێرێکەکی شاخ بووینایە، قەبوولماندەکرد خزمەتکاری ئەتیوپی و سریلانکیان هەبیت... هەفالان ئێمە رێکخراویکی ترسناک نین، هەر پەشمان لە سەر کەس نییه، ئەوێ هەیه و نییه یارییهکی بچوک و بێزبان و تاییهتییه، بێر لەوه دەکەینەوه کە لەدەستمان چوو... بۆ ئەوه دەگەرێین و دەپرسین ئەگەر بەوجۆرەمان نەکردبایە دەکرا چ رێگایەکی تر بگرینەبەر، چ ژیاڤیککی تر

بژين. ھەلبەت ھەموو ھەوليشمان بۆ ئەو ھەيە كە ژيانى دووھەمان جوانتر بىت، باشتەر بىت، جىگاي ئەو فرىشتە ھەي ناو ناخمانى تىدا بىيتە ھە». پروفىسۆر پىنگەنى و گووتى «بەلام بۆ باس لەو ناكەيت كە دەتانه وىت چىرۆكى ھەر دوو ژيانەكە، ژيانى پاستىتان و ژيانەكەى دى بنوسنە ھە و بىكەن بە كتىب، بە خەلك بلين، تەماشابكەن شۆرش چۆن كردينى بە جانە ھەر... تەماشابكەن و بىينن دەسەلات بە چ دەردىكى بردين... دەتانه وىت بلين گەر پياوھ جانە ھەرەكانى ناو حيزب نەبانايە ئيمە ئەم ژيانەى دووھەمان دەبوو، پاكتر و بىگرتتر دەژيان. ئەمە ئيمەين نەوھەك ئەوھى ئىستا ھەين... ھا... بۆ ناليت دەتانه وىت بە ھەر نرخىك بووھ ناوى شۆرش بژينن و تاوانەكانى خۆتان لە گەرە و بچوك بخەنە مى شۆرش».

من بىتە ھەي سەيرى پروفىسۆر بكەم، گووتم «مرۆف نابيت لە گىرانە ھەي ژيانى خويدا درۆبكات، يان نابيت بىگرتتە ھە ياخود كە گىراپە ھە دەبىت بە و جۆرە بىگرتتە ھە كە بىنيويتى و تىيگە يشتوھ. من لە سالى ١٩٧٤ دا يەكەم پۆز كە بووم بە شۆرشگىر، يەكەمىن بەرپرسم ليفىتانى ھۆمەر بۆتانى بوو، ئەو بەرپرسي يەكەم بوو، ھەر يەكەم پۆز بردى بۆ كوشتنى كۆمەلەك ئەسپى نەخۆش. جەنابى پروفىسۆر كاتىك من ژيانى خۆم دەگىرە ھە دەبىت باسى ئەو پۆزە بكەم، دەبىت باسى ئەسپە كوژداوھەكان بكەم، چونكە ئەسپە كوژداوھەكان بە شىكى گرنكى ژيانى منن. گەر بە من بىت دەگە پيمە ھە بۆ ئەو پۆزە و ئەسپەكان ناكورم... گەر يەكەم پۆز ئەسپەكانم نەكوشتبايە، ژيانم پىگايەكى ترى دەگرت، من ھەك مرۆف ھەقمە خەيالى ژيانىكى تر بكەم. وادەزانم مافى ھەموو مرۆفكە بزانيت ناخۆ دەكرا بەو پىگايەدا نەروات، دەكرا ژيانىكى ترى ھەبىت، دەكرا ھەندىك شت نەكات كە كردينى، دەكرا ھەندىك شت بكات كە دەبوو بيانكات... جەنابى پروفىسۆر، ئەو جگە

لە خەيالىتىكى پەوا ھىچى تر نىيە» .

« لىوا گيان» مەلا گوزىد بە دەنگە گوندەكيبەكەى خۆى گوتى «
 ئىمە پىكەوھ شۆپشمانكردوھ، كوردمان رزگاركدوھ، خوا نەبىرپىت تاسەر
 ئەم ناز و نىعمەتەمان ھىناوھ، مىللەتەكە دلى خۆشە، ئەوھ تا دايمە لە
 سەيران و گوشت برژاندنە، لە خوا بەزىابىت عەرەبى عىراق و كوردى
 پارچەكانى تر بەخىلىمان پىدەبەن... شتىكى خراپمان بۆ شار و ولاتى
 خۇمان نەكردوھ. من نازانم تۆ و بەعزى برادەر لە چى نىگەرانن؟» .
 پرۆفېسسۆر كەمىك خۆى جولاند و شىوھى قاچدانانى خۆى گۆپى و
 گوتى «شتەكە لە ھەموو شتىك ترسناكترە. ئىمە چەند سالە لە بەر
 ھىرشى ئەو پۆژنامەنوس و نوسەرە دەمھەراشانەدا دەژىن كە ژيانىان لە
 حىزب تالكدوھ، بەھەق و ناھەق تۆمەتتاشى بۆ ھەفالان دەكەن، بەلام
 باپىتبلېم ئىمە حىزبىكى دىموكرات بووين... بە ئىفتىخارى ھەموو لاىك
 ئىمە دىموكراسىترىن ھىزى ناوچەكەين. وانىيە ھەفالان وانىيە؟... من
 لەگەل برادەرانى ئەنجومەنى سىياسى بە درىژى لە سەر ئەم مەسەلەيە
 قسەمكدوھ، تۆ گەر پەخنەكانت لە حىزب يان دەولەت بىت سەرسەر
 و سەرچا، دەتەوئىت حىزبىكى تر دروستبەكەيت و مەملانىي سىياسىمان
 لەگەل بكەيت، ھەر سەرسەر و سەرچا... بەلام بەناوى راستكردنەوھى
 ژيانى خۆتەوھ، سات بە سات و پۆژ بە پۆژ ژيانى خۆت و سەركدەكان
 و ھەفالانىان و خىزانەكانىان پەرە پەرە ھەلبەدەيتەوھ، ھەموو شتىكىش
 لە فۆرمىكى ئەدەبى بەرزدا دارپژىت تا باشتەر بخوئىنرپتەوھ و جوانتر
 كاريگەرىي بىت، نوسەرىكى داخ لە دل و ھەناورەشى وەك سەعيد يۆنانىش
 بۆ كارى واھەلبژىرپت. كە ھەموو دەزانىن خوا لىيخۆشبىت چەند رقى لە
 حىزب بوو، چەند كەسنىكى تاكرەو بوو... نە بەخودا، ئەوھ نىيەتىكى
 باشى لە پشت نىيە. بەلام برادەرانى ئەنجومەنى بالا دەيانەوئىت برانن بۆ؟
 تۆ لەو ساتەدا كە بىردەكەيتەوھ ژيانىكى تر بۆ خۆت دروستبەكەيت...»

ژیانی شەخسی ھەموومان دەخەیتە ژێر پرسیارەوہ . بەلام مەسەلەکە ھەر ئەوہ نییە، مەسەلەکە ئەو نەرشیفە گەرەبەشە کە دەتانەوێت لەگەڵ چیرۆکنوسانی ولاتەکەدا کاری لە سەر بکەن . مەبەستم «نەرشیفی نەرخەوانییە» . پێناچیت ئێوہ بتانەوێت دەست لە ھیچ پاریزین... گەر دەستتان نەبردا بە بۆ ناوی ھەفالانی نەنجومەن... گەر ھەولێ ئێوہ تان نەدا بە لە بچوکتەری نەینییەوہ تا گەرەترین نەینیی شەخسییەکانیان ئاشکرا بکەن، ئێمە کارمان بە جەنابتەوہ چی بوو . گەر مەسەلە تەنیا ئەوہ بێت بۆ خۆت خەونی چینی و فرنی لە سەر ژیا نی خۆت بنوسیت، کورە سەدجار بە جەھەنەم کاری بە سەر کەسەوہ نییە، بەلام تۆ بتەوێت یەکە یەکە ژیا نی ھەموومان بگەرێت بۆ ئەوہی لە پشتیبەوہ بۆ خەیاڵاتیکی خۆت بگەرێت، نا بەخوا ئەو شتێکی ترە . مەسەلەکە ئیستا زۆر گەرەبە، شەرەفی شەخسی کۆمەڵیک نەندامی دلسۆزی حیزب لە مەسەلەکەدا بە . گەر مەسەلەکە ناوی نەندامانی تێ نەکەوتبا بە، ئێمە ھەقمان چی بوو؟ . بەلام ئیستا، ئیشەکە گەشتۆتە شوێنێکی باریک... گەر لێگەرپێن تۆ ناموسی حیزب بەریت، دوژمنان وەک میرو لە لیمان دەنالیین . ژیا نە و نەکەئ تۆ جووریکە لە کوڈیتا، کوڈیتای رەش بە سەر ھەمووماندا . وەک ئەوہی بتەوێت بلێیت ھەمووتان دەکرا ژیا نیکی تر بژین... ھەمووتان دەکرا بەریگایەکی تر دا بڕۆن... تۆ ناتەوێت ژیا نی تاک و تەنھای خۆت راستبکەیتەوہ، چونکە تۆ قەت ژیا نی تاک و تەنھای خۆت نەبووہ . تۆ ھەمیشە بە شیک بوویت لە حیزب، ھەر شتیک باسبکەیت، باسی حیزب دەکەیت . ھەر چیرۆکیکی بگێریتەوہ چیرۆکی ھەموومان دەگێریتەوہ، نەینیی تاییبەتی ھەموومان باس دەکەیت . تۆ ھەتا بەک سەعاتیش بۆ خۆت نەژیاوویت، ھەمیشە بە شیک بوویت لە حیزب . گەر تۆ ژیا نی خۆت ھەبا بە، بەجەھەنەم... حیزب کاری بە سەر ژیا نی خۆتەوہ نەبوو . بە من چی تۆ چ دەردیک بە سەر ژیا نی خۆتدا دەھینیت .

بېرۇ چى لەو ژيانە گوۋەي خۆت دەكەيت بېكە، ھەزارجار بەجەھەنەم . بەلام تۆ تاكە كەسئىكى ناو حېزىبىت كە ژيانى خۆتت نەبوۋە . ئەۋەي بېنىۋتە مولكى حېزب بوۋە، ئەۋەي كىرۋتە مولكى حېزب بوۋە، ئەۋەي نوسىۋتە مولكى حېزب بوۋە، ئىتر باسى ژيانى تايىبەتى مەكە . تۆ ھەتا بەك سەعاتى ژيانىشت مولكى خۆت نىيە . ھەموو ژيانت مولكى ئىمەيە . تۆ ناتوانىت نە ھېچ شتىك ئاشكرا بىكەيت و نە ھېچ شتىك بگورپىت و نە ھېچ شتىك بگورپىتەۋە . ئەۋە پاي بەشى ھەرە زۆرى ئەندامانى دەفتەرى سىياسىيە . تۆ بەۋەشەۋە نەۋەستاۋىت، ھەۋلتداۋە ھەندىك ئەندامى بالايى تر، كادىرى پىشكەوتوو، بەرپىرسانى ھەۋالدارى، بەخىتە سەر ئەۋ بېۋايەي كە ژيانى خۆيان بنوسنەۋە و بە جورىكى دىش بېرى لىپكەنەۋە، ھەموۋشى بەناۋى ژيانى ونبوۋەۋە، ژيانىكى تر كە گوايە دەكرا تىا بژىن... ھېچ ژيانىكى تر نىيە، مروف ھەر ئەۋ ژيانەي ھەيە كە پىايدا ھاتوۋە، دۋائەۋە تۆ كەسئىكى زۆر سەيرىت، ھەندى لە برادەران باس لەۋە دەكەن بىننيرن بۆ دەرەۋەي ۋلات تا چارەسەرى دەرۋىت بۆ بگورپىت . ھەموو سىياسىيەك لە دۋىادا دەيەۋىت پاشەپوژ بگورپىت، تۆ دەتەۋىت رابوردو بگورپىت... ھەموو سىياسىيەك خەيالى لاي ئەۋەيە پاشەپوژ چى دەبىت، تۆ خەيالىت لاي ئەۋەيە لە رابوردوۋا دەشيا چى بىت . ھەۋلتداۋە ھەموو ئەۋ خۋاستانەش لە تىكستىكى ئەدەبىدا بنوسىتەۋە، ئەۋە دەرىدەخات كە تۆ نىيازى بالوكردنەۋەي ياداشت و نوسراۋەكانى خۆتت ھەبوۋە، يان ھېچ نەبىت دەتەۋىت بۆ سبەينى چىرۆكىك ھەلگىرەت دلى مېژوونوسان لە ئىمە رەشېكەيت... ئىمە دەزانين پەيۋەندى تۆ و سەعيد يۇنانى چىرۆكنوس بۆ ئەۋە بوو كە نەپتىيەكانى شۆرش لە شىۋەي چىرۆكىكى راستەقىنەدا داپرژن... ھەموو دەزانين تۆ لە سەر كانى زانىارىيەكان بوۋىت، لە سەر ئەۋ نەپتىيە گەۋرانەي كە يەككىكى ۋەك منىش نايانزانىت . بلاۋبونەۋەي ئەۋ نەپتىيانە، نوسىنەۋەيان حېزب و

دهولت له يهك هه لده وه شينيتت. شته كه وا ئاسان نييه، تو ترسناكترين كه سيكي تا ئيستا له حيزب هه لگه رايبتتوه» .

قسه كانى سيوپينج سال له مه و بىرى خوم هاته وه ياد كاتيك له سينا سكي گوتم «من زيانى خوم به په هن لاي شوپش داده نيم». ئيستا دواى نه وه مه مو ساله، دواى تپه پرينى نزيكى بيست سال به سه ر سه ركه وتنى شوپشدا، نه مده توانى نه وه ي به بارمه دامناوه وه ريبگرمه وه . مروف به كجار پوحي خو ي ده به خشيته شوپش و نيتر ناتوانيت جار يكي دى وه ريبگرته وه . به لام من بريارمدا بوو زيانى خوم وه ريبگرمه وه .

جه ميل قهيسه سه يريكي جه نابى پروفيسورى كرد و گووتى «جه نابى پروفيسور قسه كانى خوت ته واو كرد». له و كاته دا من بو يه كه مجار سه يرى ژوره كه م كرد. ژوره كه په نجه ره ي تيدا نه بوو، به لكو دوو ده لاقه ي بچوكى له سه ر بوو كه پيده چوو به دوو نامبرى هه واكيش هه واى بو بهينن و بييه ن... ژور يكي خالى ، نه وان له سه ر سئ تاك قه نه فه ي بچوك دانيشت بوون، من له سه ر كورسيه يكي بچوك له پشتى ميز يكي بچوك وه نارامم گرت بوو، ميزه كه بو يه يه كى شينى كال كر ابوو، مه يله و شيرى ده ينواند، ته نيا شتيك له ژوره كه دا سه رنجى منى راده كيشا په نگی قاته كه ي پروفيسور بوو... ژوره كه هيچ شتيكى تيدانه بوو له په نگی قاته كه ي نه وه سه رنج پاكيشتر. جه نابى وه زير گووتى «كاك پروفيسور گه ر قسه كانت ته واو كرديت، وه لا منيش چه ند تييينيه كم هه يه ... نيمه له وه زاره ت ئيش له سه ر نه منيه تى خه لك ده كه ين. به شيك له مه سه له ي نه منيه تيش نه وه يه نه هيلىن هاو لاتيان خود كوژيبكه ن. نه وه ي هه قال جه نگيز ده يكات ده چپته پري خود كوژيه وه . جوړيكه له خو ته قانده وه . عه زيم خو ته قانده وه هه ر نه وه نييه پشتينيك تييينتى له خو ت ببه ستيت و خو ت بته قينيه وه . من هه مو جار يك كه كه كه م ليم ده پرسيت بابيه وه زيفه ي ده زگاي دژه

تيرۆر چىيە، دەلېم كچم ۋەزىفەيان چىيە، ئەۋەيە نەھىلن ئىنسانەكان خۇيان بته قىننەۋە... نەھىلن كەس خۇي بە كەسى تردا بته قىننەۋە. ديارە لە ۋەزارەت يەك دوو كورمان ھەيە، پسپۆرى باشن... پەح تابلىتى شارهزان... جارىكيان يەككيان گووتى دوو جور خۆتە قاندنەۋە ھەيە، خۆتە قاندنەۋە بە كردار ۋ خۆتە قاندنەۋە بە نوسين يان قسە. ئەو كورپە كە تابلىتى كورپكى باشە گووتى نوسين لە داينامىت خراپترە، لە ھەرچى تەقەمەنى دنيايە بەھىزترە. شتەكان ۋەھا لە پىشە ھەلدە كەنىت ئىتر ناچنەۋە جىگاي خۇيان. بە سەرى خۆم برا، ئەم نوسينەي تۆش وايە تۆ بە ۋ ھەولەت ھەموو ئەو ژىرخانە ليك ھەلدەۋە شىتيت كە ھاورىتى ۋ خەبات ۋ حىزبايەتى چەند سالەمان لە سەرى ۋەستاۋە. ژيانى چى عەزىزم... ژيانى ۋنبووت بۆچىيە. ھەموومان ئىفتىخار بە ژيانى خۆمانەۋە دەكەين لە حىزىد، ئەي حىزىت لە كىس بچىت ۋ ھەفالانى چەند سالەت ۋنبكەيت چى؟ ھا... ئەي ئەۋەش بۆ خۇي شتىكە يان نا؟ دوائەۋە ھەر چىيەك بوويىت بوۋە، ئەۋەتا خۆت دەزانى ئىمە چەند سال لە شەرى ناوخۇدا بووين، ئىستا ھەموو دەستمانكردۆتەۋە مىلى يەك ۋ بووين بە برا».

لەوساتەدا بىرم لەۋە دەكردەۋە، گەر ئەو سەربورده سەيرەم نەبايە، گەر پۆژىك ئەۋ بالانەم نەدبىايە، گەر ھۆشەنگى بولبوليارم نەناسىبايە، گەر ئەۋ مەخلوقە عاجباتىيە منى جىنەھىشتبايە، گەر كوئىرپوومايە ۋ نەمزانىبايە چىم لە دەستداۋە... ئىستا يەككىك بووم لەۋان، ئىستا لە رىزى ئەۋ سى پىاۋەدا دانىشتبووم ۋ بەغرورى پىاۋانى دەسە لاتدارەۋە، پرسىيارم لە بەدبەختىكى دىكەي ۋەك خۆم دەكرد. بىگومان نەمدەتوانى ھەموو ژيانى خۆمىيان بۆ ناشكرايكەم، بەلام گووتم «من ھەموو ژيانى خۆم بەخشىۋە بە حىزب، ئىستا مافىكى سروشتى خۆمە لە خەيالدا بىر لەۋە بگەمەۋە گەر حىزب نەبايە من چ جورە مرفۇئىكى تر

ده‌بووم. منیش ده‌زانم توانای گۆرپنی رابوردووم نییه، له‌و رابوردووهدا شتیک هه‌یه که هه‌میشه ده‌مینیت‌هوه. پرسیاریک که مرۆف ده‌بیئت بۆ وه‌لامه‌که‌ی بگه‌رپت ئه‌وه‌یه: گه‌ر تۆ ئه‌مه نه‌بوویتایه کئی ده‌بوویت؟ له‌وانه‌یه جه‌نابی پرۆفیسۆر تۆ پتۆیستت به‌و پرسیاره نه‌بیئت، یان جه‌نابی وه‌زیر تۆ، به‌لام من پتۆیستیم به‌و پرسیاره بوو، مرۆف هه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن به‌رده‌وامبن و بژین پتۆیستیان به‌و پرسیاره‌یه، ئیوه پتۆیستیتان پتۆی نییه، به‌لام من له‌و به‌ده‌ختانه‌م که ناتوانم ئه‌و پرسیاره نه‌که‌م. رابوردوو ناگۆرپدرپت، به‌لام ئه‌م پرسیاره‌ش له‌ ناخی مندا نامرپت. جه‌نابی جه‌میل قه‌یسه‌ر، من میژووی خه‌باتم له‌ حیزیدا سئ جار له‌ میژووی خه‌باتی تۆ درپژتیره، به‌لام ئه‌مرۆ تۆ وه‌زیریت. هه‌لبه‌ت وه‌زیریت له‌ به‌رئه‌وه‌ی پیاویکی بلیمه‌تیت، خۆت له‌ من باشتر ده‌زانیت که تۆ بلیمه‌ت نیت و قه‌تیش نابیت به‌ بلیمه‌ت. له‌به‌ر شتی تر ... تۆ له‌به‌ر شتی تر وه‌زیریت، له‌به‌ر شتی تر ماله‌که‌ت و مندا‌له‌کانت گه‌یشتونته ناو ئه‌م بورجه. هه‌قه تۆش له‌ خۆت پیرسیت: من چۆن گه‌یشتمه ناو بورج و گه‌ر ئه‌مه نه‌بوومایه چی ده‌بووم؟ هه‌قه بیریک له‌ ژيانی خۆت بکه‌ینه‌وه، چرکه چرکه و پۆژ به‌ پۆژ. رابوردوو هه‌له‌ی ته‌نهایه که س نییه، هه‌له‌ی هه‌موومانه. به‌لام مرۆف به‌ گه‌شتی له‌وه ترسنۆکتره پرسیارای وه‌ها له‌ خۆی بکات: چۆن گه‌یشتمه ئیره؟ ده‌بوو چیبکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی بگه‌م؟ یان ده‌بوو چی بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی نه‌گه‌م؟ چیم کردوه تا گه‌یشتمه‌ته ئیره؟ ها هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ سایه‌ی سه‌ری حیزیدا گه‌وره‌بوون ده‌بوو پرسیارای وابکه‌ن. من ناتوانم رابوردوو بگۆپم، من به‌ره‌مه‌ی رابوردووم، تۆش جه‌نابی پرۆفیسۆر، تۆش جه‌نابی وه‌زیر، هه‌ر یه‌کیک له‌ ئیمه به‌ره‌مه‌ی رابوردوویین. رابوردوو ته‌نهایه که به‌ره‌مه‌ی هه‌یه، نه‌ویش ئیمه‌ین. ئه‌م مرۆفانه‌یه که ئیستا ده‌ژین. لیره‌وه تاکه پرسیاریک ده‌بیئت وه‌لامیبه‌ینه‌وه ئه‌وه‌یه، له‌ چ ساتیکی ژیانماندا ده‌کرا

شتىك بگەين، ئەم مەرفەي ئەمەردەنە چىت، لە چ ساتىكدا دەكرا
 مەن نەبەم بە لىوا جەنگىز. مەن دەزانم ئىوھ ھەموتان كىشە و گەرفىتكەن
 لەگەل خۆتاندا نىيە، خەلكانىك ھەن فرىشتهكەي ناويان دەتوانىت
 بەرگەي ھەموو شتىك بگىرت، فرىشتهكەي ناويان دەتوانىت لەگەلياندا
 بىتتە پىاوكوژ... بىتتە جەلاد و ئەشكەنجەدەر. بەلام مەرفەكان وەكو
 يەك نىن، ئىوھ لەوھدا لە مەن بەختەوھرتەن، مەن جۆرە مەرفىكى تەرم،
 مەن دەبىت بە سەر ھەموو چىرۆكى ژياندا بچمەو، بە سەر ھەموو
 رۆژەكاندا، لە ھەموو ساتە گەنگەكاندا بۆ ئەوھى بزانم گەر ھەولمەدايە
 گوئ بۆ رۆحى خۆم شەلبەكەم، چىم دەبىست. مەرف ناتوانىت راپوردوو
 بگىرت، بەلام كۆمەلىك شت لەو راپوردووھدا ھەن كە نەبىينىوون،
 كۆمەلىك دەنگ ھەبوو نەبىيستوون... پەرفىسۆر شالىار، گەپان بۆ ئەو
 دەنگانە، بۆ ئەو شتانە كۆدیتا نىيە بە سەر ھىچدا... ئەگەر كۆدیتاش
 بىت، كۆدیتايە بە سەر كوئىرتى و كەپتى مەرف خۆيدا... ناھەفالىنى
 تىكۆشەر نا... مەن راپوردووم بۆ ناگۆپىت بەلام بەوھدا زىندووم، بەوھدا
 يەكىم لەوانەي ئەو راپوردووھ بە قوولسى ژياون و ئىستا ماونەتەو،
 دەبىت ھەولمەدەم وەلامى پرسىارەكانى بدەمەو».

پەرفىسۆر شالىار خۆي وادەبىنى كە ھەرگىز بە قسە ناگىرت... لە
 چاوپىكەوتنە تەلەفزیونىيەكاندا بە خىرايى نەيارەكانى دەكردە كونەو،
 ھەمىشە لىستىك ژمارەي پىيوو كە نىشانى دەدا، لە سەردەمى حومكرانى
 حىزىدا چ بەھشتىك لە سەر زەوى پىادەبوو، بە ھونەرىكى زۆرەوھ لەشى
 رىك بەرامبەر زوومى كامىراكان پادەگرت و وىقارى پىاويكى لىزانى دەدايە
 خۆي و وەك حومكرانىكى ھەكىم دەينوارى و بە ھىمنى قسەيدەكرد.
 ھەستەمكرد بەرامبەر قسەكانى مەن شتىكى ئەوتوى نىيە بىلەت، ھەر
 كاتىش شتىكى نەبايە بىلەت دىرتر و تۆرەتر دەبوو. زۆر بەتوندى دەستى
 كىشا بە كاغەزەكانى سەر كۆشيدا و گووتى «تۆ رىكخراويكى نەينىت

دروستکردوه . حاشا له چی ده‌که‌یت، له ناو حیزدایت و خهریکی دروستکردنی حیزبیکسی تربیت، خیانات هه‌یه له‌مه‌گه‌وره‌تر، ئای وه‌لا دنیا عه‌جایه‌بی لێهاتووه، هه‌تی خهریکی ده‌ته‌ویت بمانخه‌له‌تینیت، وه‌ک پیاو هه‌قیقه‌تی شته‌که‌ بلێ، ئیستا ئیمه‌ لێره‌ ساحب مألین نه‌وه‌ک تۆ. سه‌رۆکیش سه‌ری له‌م کاره‌ نابه‌جییه‌ سوپماوه، که‌ پیمگوت به‌سته‌زمانه‌ هه‌ر سه‌ری باده‌دا و ده‌یگوت راست نییه‌ ... راست نییه‌، جه‌نگیز شتی وای لێ ناوه‌شیتته‌وه‌ . به‌سته‌زمانه‌ به‌و پیرییه‌ باوه‌پناکات ئه‌و هه‌موو خائین و ناکەس به‌چه‌یه‌ی له‌ده‌وره‌بوون . ده‌توانیت حاشا له‌وه‌ بکه‌یت که‌ تۆ رێکخراویک نه‌یتیت دروستکردوه‌؟ ... ده‌توانیت حاشا له‌وه‌ بکه‌یت ... وه‌لا خوینی سه‌عید یۆنانیش له‌ ملی تۆیه‌، ئه‌گینا ئیمه‌ چیرۆکنوسی واه‌لئاغ بۆ ده‌کوژین؟ . به‌س وه‌ی وه‌ی، سه‌عید دانیشیت به‌و زمانه‌ شیرینه‌ی یاداشته‌کانی تۆ بنوسیته‌وه‌ و نه‌یتنی ده‌ره‌یتیت و به‌ خه‌لک بلیت قه‌وم و قیله‌ وه‌رن سه‌یرکه‌ن ئه‌مه‌ سه‌رۆکه‌کانتانن، به‌وه‌ش نیوه‌ی منداله‌ورتکه‌ی شاره‌که‌مان به‌به‌رده‌وه‌ بکاته‌سه‌ر ... ها مأللی سه‌رۆکم ئاواکرد، مأللی سه‌رۆکم ئاواکرد، ئه‌گینا به‌خوا ده‌بوو زووتر به‌ردی بخه‌ینه‌ سه‌ر ئه‌م حیکایه‌ته‌، پیاوی و ده‌ست و دل باش هه‌گه‌ر له‌ ئه‌فلام کارتۆندا مابیت» .

له‌وساته‌دا رێک ئه‌و پرسیاره‌ به‌ خه‌یاڵدا هات، ئایا هه‌فالی پروفیسۆر هه‌ر به‌م زمانه‌ قسه‌ی له‌گه‌ل کۆندۆلیزا رایس و برایمه‌ر و رۆین کوک و جاک سترۆدا کردوه، نازانم، باوه‌پناکه‌م، ده‌شیت، بۆ نا؟ . به‌لام دلنیا‌بووم، به‌وجۆره‌ قسه‌کردنه‌ی ده‌یویست به‌ من بلیت «گوئیگره‌، تۆ لای من زندانییه‌کیت وه‌ک هه‌ر به‌کیک له‌ زندانییه‌کانی تر. ته‌مای ئه‌وه‌ت نه‌بیت، به‌ هۆی پابوردووته‌وه‌ په‌حمت پێبکه‌م» .

که‌ قسه‌مه‌که‌ ده‌نگم له‌ره‌یه‌کی ترسی تیدا‌بوو، هه‌ستمه‌که‌ کرد زۆر ده‌ستم ده‌له‌رزیت، به‌لام خۆم کۆکرده‌وه‌ و گوتم «به‌لێ ده‌توانم حاشابه‌که‌م،

جەمعيەتەكەي ئىمە جەمعيەتتىكى سىياسى نىيە . نەدەمانە وپت تۆ لە سەر كورسىيەكەت لابدەين و نە بورجىش داگىرىكەين . ھەر كەسىك دىتە جەمعيەتەكەي ئىمەو دەبىت دوو تىكست بنوسىت، ژيانى يەكەمى خۆي بنوسىتەو، ئەو ژيانەي كە تىيدا ژياو، لەگەل ژيانى دووھەمى، واتە ئەو ژيانەي دەكرا يان دەبوو تيا ژيابا، ژيانە ونبووەكەي خۆي، ژيانە لەدەستچوووەكەي . ئەو كارەش بۆ ئەو يە مروف بەشيك لە خودى ونبورى خۆي بدۆزىتەو» .

مەلا گوزىد ھەلدايە و گوتى «ئەو ي بە دەست ئىمە گەيشتووە ئەو يە كە تۆ جەمعيەتتىك خولقاندو، دەتە وپت پەپە پەپە ژيانى ئەو خەلكە ھەلبەدەيتەو، لەگەل چىرۆكنوسەكانى مەملەكەتدا پىككەوتوويت نەھىلىت ئەو راپوردووە بمرىت . سەرۆك نىگەرانە، برادەرەن نىگەرەن، ئىمە شۆرپشمان بۆ كورد كردو، لىرە و لەوئى ھەلەي بچوكىش ھەر دەبىت، بەس خوا ەلیمە گەر سەيرى ئەم شۆرپشەي ئىمە بکەيت، لەگەل شۆرپشى خەلكى تردا بەراوردىيەكەيت . دەبىنىت ئەو ي خۆمان بەسەد ئاو شۆراو تەو» . من بە نىگەرانییەو گوتم «مەلا گوزىد، من دەمە وپت پەپە پەپە ژيانى خۆمان ھەلبەدەمەو ... ژيانى تايبەتى خۆمان ... ژيانى ئەوانەي دەبن بە ئەندامى جەمعيەت» . لەويادا پروفىسۆر بە دەنگى بەرز ھاوارىكرد «ئەو مەسەلەكەيە . پىمگوتى تۆ ژيانى تايبەتى خۆت نىيە، ھەر نەھىيەك بنوسىتەو، نەھىيەكى سەركردەكانى لە ژىردايە ... جەمعيەتەكەي تۆ لەو دا دايدىت كە مېژووى سى و پىنج سأل خەبات وەك مېژوويەكى تارىك پيشانبدات، ئاخىر كورپە ويزدانىت بىت، ھەي بىئىنساف، خۆ تۆ لە گەورە و بچوكى شتەكاندا بوويت ... ھىچ خەباتگىر و سەركردە و كەسىك نامىنىت، لە دەست تۆ و جەمعيەتەكەت سەلامەت بن، چونكە ژيان ھەمووى يەك زنجىرەي گرىدراو . شتىك نىيە ناوى ژيانى تايبەتى بىت، لەعنەتى خودات لىبىت، لەعنەتى خودا لە

ژيانى خۆت و له ژيانى ونيشت. تۆ چۆن ئاسايشىكى... چۆن پياويكى ئەمنىيەتت... لەعەتى پىغەمبەر لە سەد ئاسايشى وا».

سى و پىنچ سال بوو لە شۆرشدا بووم كەس واى پىنەگوتبووم، بە هيمنىيەو سەيرمكرد و گووتم «نازانم بۆ وا توپەن. تىناگەم. ئىمە ژيانى خۆمان بۆ خۆمان دەگۆرپنەو، ژيانى خۆمان بۆ خۆمان و بۆ كەسى تر نا.. نايكەين بە كىتب، چاپى ناكەين، لە پۆژنامەى عەزىزم وەتەندا بلأوى ناكەينەو، لە هيچ كەنالىكەو پەخشى ناكەين... بۆ حەرەمە مرووف هەولبەدات ژيانى خۆى كە بە بارمە بەخشىويتى وەريبگريتهو».

جەمىل قەيسەريش هەستىكرد كە دەبىت ئەويش تۆزىك توند بىت، بۆينباخە خوارەكەى چاككرد و گووتى «بەلام دەمانەويت بزائين ئەندامانى مونەزەمەكە كىن و چەند كەسن و چۆن دابەشبوون... زائىنى ئەو زائيارىانە گرنگە بۆ ئەوەى لە نىيەتى تۆش تىبگەين...».

من بە پىكەنينەو وەلامەدايەو «بىورە جەنابى وەزىر، هاورپىكانم كارىكى خراپيان دژ بە كەس ئەنجام نەداو. جەمعيەتەكەمان تەنيا لە بەر هەندىك هۆى زۆر تايبەت كە باسكردنى لىرەدا ئەستەم، نەپىنيە... گەر باسش بگريت، جگە لە گالتەو پىكەنين لە نىو ئىوهدا هيچ دروست ناكات، بەلام تا ئەو شوپنەى جەمعيەتى ئىمە كارىكى نەشياوى نەكردو، من ناوى هيچ كەسك نادركيتم. گەر منتان هيناو بۆ ئەوەى ئەشكەنجەمبەدەن و ناوم لىدەر بپنن، كارىكى باش ناكەن».

دواى ئەو هەر سىكيان زۆر قسەيانكرد، هەرسىكيان دلنابوون جەمعيەتەكە رىكخراوئىكى ناياساى ترسناكە و هيچ جارىكيان نىيە جگە لەوەى كار بۆ تىگەيشتن و هەلەوشاندەوەى بكەن، پروفيسۆر شالىار سووربوو لە سەر ئەوەى رىكخراوەكەمان جاسوسىيە و كار بۆ هيزىكى بىگانە دەكەين، يان پلانكى گەرەترمان لە پشته. مەلا گوزيديش بە مەحەبەتەو پىى لە سەر ئەوە دادەگرت كە گەر جەمعيەتەكە

ھەلبۆھە شىئىنە ۋە ۋاز لە كارى تۆماركردن و ئاشكراكردن و پېداچوونە ۋەى راپوردو ۋەىتەين، سەرۆك بە مېھرەبانى ھەمىشەى خۆى لىمەدە بوورەيت . من ئە ۋە پۆژە پىنگووتەن كە جگە لە ۋە شتانەى گووتومە، ھىچى تەرم نىيە بىلەيم . لە كۆتايى شەودا بەر لە ۋەى بمبەن بۆ ژوورەك لە زىندانى بورج، پروفېسۆر ھەپەشەى ئە ۋەى لىكردم كە ناچار دەبن ھەموو يادە ۋەرىم بىسپەنە ۋە . من دەمزانى ئاسان پزگارم نابەيت ... ئىستە تاكە ھىوام ئە ۋە بوو ئە زمىرا نامە كە بىبات بۆ پۆژنامەى عەزىزم ۋە تەن ۋە گوڤارى بوھاران، بۆ ئە ۋەى دونيا لە دەر ۋە ئاگادارىيەت كە گىراوم . گەر ئە ۋە نەبەيت، ھىچ ھىزىكى دى لە دەست پروفېسۆر پزگارم ناكات، كە بەقسە ۋە سەيركردنە كانىدا دياربوو چەند رقى لىمە .

لىقەتانت دەبەتە ۋە بە شۆرەگىز

لە سالى ۱۹۷۸ دا گروپە كەى سەفەن خۆشناو ۋە غەنى مامەند ۋە ئازاد بەھجەت تا دەھات گەورە تەردە بوو، لە گەل گەورە بوونىشيدا ھەلۆستىكى توندیان بەرابەر شۆرەش ۋەردەگرت، لە زۆر شوپىنى شاردا بەياننامەيان بلۆكردە ۋە ۋە پارتى ئىمەيان ۋەك تاقمەك بۆرژواى بچوك ناودەنا كە شۆرەش بە ھەلدەيدا دەبەين ۋە سىستەمەكى حوكمرانى كە پىتالىستى بونىاددە نەين ۋە خيانەت لە ھەژاران ۋە پەنجەران دەكەين . ئەنجومەنى بەلا كىشەى گروپە توندپە ۋە بچوكە كانىيان خستە دەست ھەفالى شىرخان ۋە مەلا ۋەلەيد، كە ھەردووكيان دوو نەيارى سەرسەختى كۆمۆنىزم بوون . ھەفالى شىرخان بۆ منى نوسى كە ھىچ چارەبە كمان نىيە جگە لە ۋەى ھەموو ئە ۋە پىكخراۋە بچوكانە، ئە ۋە ھىزە توندپە ۋەنە كە شۆرەش پارچە پارچە دەكەن لە ناو بەرىن ... لە ۋە نۆۋەندەدا ئە ۋەن دەستيان دابوويە چالاكەيەكى بەرفراوان

بۆ ھەلۆھەشاندنەوھى شانەکانى ئىمە و پەشىمانکردنەوھى ئەندامانمان،
 توانيان ھەندى پىڭخستنى گەورەى ئىمە لە زانکۆ و پەيمانگاگان بۆ
 خۆيان پابكىشن. ئەوھ ھەفالى شىرخانى شىتکرد و برىارى راگەياندى
 شەپىكى كراوھى دژ بەو پىڭخراوھ بچوگەگان راگەياند. دەبىت بلیم كە
 حىزى ئىمە لە مېژووى خۆيدا پىڭخراوى بچوك و گەورەى نەزانىوھ، ھەر
 ھىزىك ھاتبىتە بەردەمان وەك بلدۆزەرىكى گەورە كە شۆفىرىكى كۆيرى
 ھەيە پامانداوھ. بەوھدا من عاتىفەيەكى نھىنى و برايانەم بۆ ھۆشەنگى
 بولبوليار ھەبوو، پۆژىك بانگمكرد و ھەموو مەترسىيەكانم تىگەياند.
 بولبوليار ھىچى ئەوتۆى بە دەست نەبوو، ئەو تەنيا بۆ جىگايەك
 دەگەرا شۆرپشى خۆى تىدا بكات، شۆرپشىكى خەيالى كە تەنيا لە
 سەرى خۆيدا ئەنجامدەدرا، بى خوين، بى توندوتىژى، بى قوربانى، بى
 جەلاد. ئەو لەو شۆرپشگىرپانەبوو كە لە ھىچ بەرەيەكدا جىگايان نابىتەوھ،
 من دەمزانى ھاوپىكانى بۆچوونەكانى بە ھەند وەرناگرن. بەلام بانگمكرد
 و دلنبايوم قسەكانم بە وردى بۆ ھەفالانى خۆى دەگىرتتەوھ. ئەو لەو
 پىاوھ سادە و خۆشباوھپانەبوو كە برىوى وابوو شۆرپشگىرپان ھەموويان
 بەرامبەر جىھان لە سەنگەرىكى ھاوبەشدان، ھىچ كەسىشيان دواچار
 ناتوانىت ئەو ئازادىيە بە دەستبھىنىت كە بۆى دەگەپىت.

ئەوھى دواچار كىشەكانى ئىمە و كۆمۆنىستەكانى چارەسەر كورد
 لىفىتانست بوو.

لىفىتانست دواى برىنداربوونى، دوو پۆژ لە خەستەخانە مايەوھ و دواتر
 نارديان بۆ بىمارستانىكى بەغداد. دەولەت زۆر مەبەستى بوو، خۆى
 وانىشانىدات كە دەست لە كەسانى دلئسۆزى خۆى بەرنادات، لەوئ
 لە باشترىن خەستەخانە و لە ژىر چاوەدەيرى باشترىن پزىشكەكاندا
 چارەسەريانكرد. لەوئ بۆنى بىمارستان، ھەواى گەرمى باشوور، بۆى

عەتری سیستەرەکان، نامیزیان بۆ کردەوه، ئەم دونیایە لای لیفتانانت دونیایەکی تازە و گەورە و نااشنابوو، چەند سەرسامیدەکرد دوو هیندە دەیترساند. لەوێ چەندیکرد نەیتوانی نزار ئیدریس و گینگلی ناوێکی خۆی لەبیربەریتەوه. ئەوکات کە لە فینکی شەوانی بەغدادا دەستی لە جێ برینەکانی خۆی دەدا، یەک پرسیار ئازاری دەدا «نزار ئیدریس بۆ کێ ئیشدەکات؟». لیفتانانت دەیزانی گەر نزار بە فەرمانی شوپش تەقە ی لیکردبیت، ئەوا گرتن و کوشتنی سوویدیکی نییە... ئەو خۆی کۆنە شوپشگێڕ بوو، دەیزانی ئەوانە ی دەزگا گرنگەکانی شوپش بەپێوەدەبن چۆن بێردەکنەوه. گەر نزار تەنیا بۆ خۆی و سەرەخۆ ئەو کارە ی کردبیت، دەبیت ئەم هەموو ژیاکی دوا ی بکەویت و تۆلە ی رەشی لێبکاتەوه.

ئێوارە یەک دوا ی هەستانەوه ی لە زامداری، دوا ی گەرانیوه ی لە بەغداد، بە شەکەتی برینداریکەوه کە دەزانیت هەر دوو لێبکە لە ناوێوە مەرووف بخوات ئازاری لە ئازاری برین ساردتر و کوشندەترە، هات و خۆی گەیانە ژووری من. دەستیک جلی کوردی لەبەرکردبوو، نزیک بە رەنگی ئەو جلانە ی لە پسمان دەپێۆشی. دەرکەوتنی زۆر لە ناکاوا بوو، دانیابووم پێشوەخت پلانیکی وردی بۆ داڕشتوو. کە هات بێتەوه ی من هەوالبکم هەبیت، یەکسەر گەیشتە ژوورەکەم و بەر دەم جیگاگەم. نەبواری جولەم هەبوو، نەدەمتوانی هەستم و بیر لە راکردن بکەمەوه. گەر نیازی گرتنی هەبایە، ئاسان کەوتبوومە دوا ی. بەلام بە نالە ی کەسیگەرە تووشی ناو مییدی بووبیت، گووتی «تۆ هەشال وەفا، تۆ؟... بۆ دەتەویت بمکوژیت... بۆ؟». ئەوه یەکەم رستە ی بوو. من هەستام و دەستە پاچە و داماو تەماشامکرد و نەمزانی چی پەرچە کرداریک نیشان دەم. وەک ژنیک با لە ناوێ پاستی بازاردا تەنورەکە ی هەلبداتەوه، دەمویست هەرچۆنیک بووه خۆم کۆبکەمەوه و ساتی شلە ژان و دوو لێ تێپەرینم.

سه‌ره‌تا ته‌نیا ده‌مپروانی، زمانم گۆی نه‌ده‌کرد و هیچم بۆ نه‌ده‌گوترا. به‌ئه‌ده‌بی میوانیکه‌وه ناوه‌خت چووپیته‌سه‌ر خوانیککی که‌م، مۆله‌تی خواست دابنیشیت و له‌گه‌لمدا قسه‌بکات. من له‌پازیبوون به‌ولاره‌چاره‌ی ترم نه‌بوو، من له‌و ساته‌دا که‌سیکی دوو له‌تبووم، لیفتانته‌وه‌ک مرۆف هاوپیتم بوو، وه‌ک سیاسه‌تیش دوژمن. من له‌ژوره‌که‌ی مائی شوعله‌خاندان قه‌ره‌ویله‌یه‌ک و میژ و کورسییه‌که‌م هه‌بوو، بینه‌وه‌ی هیچ بلێم له‌سه‌ر لیواری کورسییه‌که‌ دانیشته‌ و گوتی «هه‌قال وه‌فا به‌رله‌وه‌ی هیچ بلێین، من ده‌زانم تۆ به‌پررسی نه‌وانه‌ بوویت که‌ ته‌قه‌یان لیکردم. ئا به‌ر له‌وه‌ی هیچ بلێین. من هه‌موو شتیکی ده‌زانم». به‌ترسیکه‌وه‌ دانیشتم و به‌رهنگیکی بزپکاو و مه‌یله‌ و زه‌رده‌وه‌ گوتیم «ده‌ته‌ویته‌ بمگریته‌؟». سه‌یریکیکردم، ئاشکرا برینداربوون و ماندروویته‌ په‌نگیان گۆرپیوو، که‌میک وه‌ستا و گوتی «نازانم... نازانم ئایا ده‌مه‌ویته‌ بتگرم یان نا؟ هه‌شتا نازانم». به‌هه‌منیه‌وه‌ گوتی «تۆ له‌من شوپشگیت‌پریوویت، هه‌ر یه‌که‌م پۆژتۆم له‌پسمامان بینی زانیم له‌من شوپشگیت‌پریته‌». که‌میک وه‌ستا و وه‌ک قسه‌یه‌کی بیمانای کردیته‌ که‌میک پامای گوتی «په‌مبلی ن هه‌قال وه‌فا، پیتوایه‌ کوشتنی من کاریکی گرنه‌گ بیت؟». که‌میک ده‌ستم ده‌له‌رزئی، عاره‌قیکی ساردم ده‌ردا بوو، ده‌نگم هه‌من و ئاسایی نه‌بوو، نه‌مه‌ه‌زانی چی وه‌لامی لیفتانته‌ بده‌مه‌وه‌، نه‌مه‌ه‌زانی به‌چ نیازیک هاتووه‌، ده‌مگریته‌ یان نا؟ گوتیم «نازانم... نازانم، جه‌نابی لیفتانته‌ هاتنی ئیوه‌ وه‌ها کوتوپره‌، من ناتوانم به‌پرونی بیربکه‌مه‌وه‌. دانیشه‌ جه‌نابی لیفتانته‌ دانیشه‌... بلێم چی؟». به‌هه‌منیه‌وه‌ گوتی «مه‌شله‌ژئی و ده‌ستت نه‌له‌رزئی. له‌یه‌که‌م پۆژی پسمامانه‌وه‌ ده‌زانم که‌من و تۆ وه‌ک یه‌کین، چه‌ند بمانه‌ویته‌ ناتوانین بیباکی و دل‌رقیمان بشارینه‌وه‌. ئه‌و شه‌وه‌ی پیکه‌وه‌ نزار ئیدریرسمان رفاند، من و تۆ وه‌کو یه‌ک بووین. تۆ گۆره‌که‌ هه‌لده‌که‌نیت و من لاشه‌که‌ی ده‌خه‌مه‌ ناو... ئیشه‌که‌مان زۆر له‌

یەك دور نییه . من دەستم بەکاردههینم، ماسولکه کانم بەکاردههینم، تۆ زیاتر خەیاڵ و قەڵەمەکت بەکاردههیتیت. بیرتە هەفأل ئەو شەوئەت لە بیرە، بەلام لەو کاتەوئە تا ئیستا دونیا زۆر گۆردراوئە، ئیستا تۆ دەبیتە بەرپرسی نزار و دیتت بۆ کوشتنی من. نەدەبوو وابگەیت. من و تۆ شتیکی گەرەتر لە شۆرپ و خیانت کۆماندەکاتەوئە، ئەویش دڵرەقییە». لەو کەسانە نەبوو کە لە کاتی قسەکردندا پێیکەنن یان زەرەخەنە بگرن، بە پێچەوانەئە نزار ئیدریسەوئە کە هەمیشە بەقسەکانی خۆئە سەرسامبوو، ئەم بەردەوام سارد و هیتمن بوو، هەندێجار بە بوغز و هەندێجار بەغەمبارییەوئە دەدوا، بەلام بەردەوام جۆرە تورپەبوونیکئە نادیار لە چاویدا بوو، جۆرە هەلچوونیک کە دەشیا لە هەر ساتیکدا دەربکەوئیت و بتەقیتەوئە. سەرم داخست و گووتم «لیفیتانت ئەم یەکتەر بینینەمان لەوئە پسمامان ناچیت». «دونیا گۆراوئە... دونیا زۆر گۆراوئە». من گووتم «هەر کاتیکیش دونیا دەگۆرئیت، ئیمەش دەگۆرئین. مەرۆف ناچارە پەنگئە دونیا بگرتت». ئینجا بە دەنگیکئە کەمیک بەرز و گرتەر لە دەنگئە سروشتئە خۆئە گووتئە «سەرسام پئیت. ئەوئە بتەوئیت بەوجۆرە بمرۆژئیت، کاریکئە ئازایانە بوو. هەر کە یەکەمجار هاتیت بۆ پسمامان و ئەسپەکانت کوشت، هەستیکم هەبوو پۆژیک دئیت هەولبەدەیت منیش بمرۆژئیت... دلخۆشم ئەو کەسە دڵرەقەت لئیدەرچوو کە هەر لە یەکەمجارەوئە ناسیمیت، گرنگ نییه بەرامبەر چی و بەرامبەر کئە دڵرەقئیت... هەمووئە یارییه... ئەوئە لای من گرنگە ژیان وەک دڵرەقئە بەردەوام وەرگریت. کوشتن بەشیکە لە ئیشەکەمان، تۆ من بمرۆژئیت یاخود من تۆ، گرنگ ئەوئە یەخۆمان فریونەدەین. من و تۆ نە شۆرپشگێرین و نە خیانتکار، هەردووکمان لەو توخم و چیزە یەین دەمانەوئیت تەسلیمی لاوازیی خۆمان نەیین. پئیزم بۆ کەسئە وەک تۆ هەیه، بەلام ئیستا تۆبەتئە منە، وەک هەموو یارییهکئە تر تۆ زاری

خۆت ھەلدا، یاری خۆت کرد، ئیستا تۆبە زاری منە... کاتی منە بتکوژم». لیفیتانت لەو ھەدا لە سەر ھەق بوو، من زاری خۆم ھەلدا بوو بیئەو ھە بگەمە جینگای مەبەست و ئیستا تۆبەتی ئەو بوو مۆرە خۆی ھەلدا. بە دەنگێکی وشک و نیوہ خنکاو ھە گووتم «دانیایت کە من ویستوومە بتکوژم؟». بە مۆنییەو ھە سەبیرکردم و گووتی «خۆت دەزانیت ئەمە یارییەکی قورسە، دەشزانیت چ ھەلەبەکی گەرەبە، لە ناسینی دوژمنە کە تدا تیبکە ویت. خۆت ئەو دەزانیت». من دەستم خستە سەر میزەکی بەردەم و گووتم «تۆ پیاویکی وریایت، دەزانیت بە کوشتن یان گرتنی من شتەکان تەواو نابن. من ھەق ئیستی کۆن پیتدە ئیتم، دەبیت لەو وریا تریبیت بە کوشتنی من دەست پیتکەیت، چونکە دواتر شۆرش لیتنا بوو. خۆت دەزانی ھەموو شۆرشیک لە سەر تادا دلپەرە، تا دلپەشی نەرم دەبیت کاتیکی زۆری دەویت». بە سەبیرکردنیکەو کە پریوو لە کینە ی شاردراو، گووتی «دەزانم». بە زەحمەت تیفیکم قوتدا و گووتم «جەنابی لیفیتانت، شۆرش لە سەر تادایە، لە سەر تەای شۆرشدا پاشە پۆژی ھەمووان نادیارە، لە سەر تەای شۆرشدا ھیچ کەس چارەنوسی خۆی نازانیت. منیش لە ھەولێ ئەو ھەدا نیم ببمە شەھید... پیتمبلی چون بیرت لیکردۆتەو، دانیام جگە لە گرتنی من شتیکی دیکە لە خەیاڵ تادیە». ھەستەمکرد لیفیتانت ناتوانیت ئەو کینەبە بشاریتەو کە دلۆپ دلۆپ ھەک عارەقی رەش لە نیوچاوانی دەھاتە خوارێ. بە ئەسپایی، بە دەنگی کە سیک باو بۆران و تاریکی جەوی پۆچی دەکەن، ھەک کاپتنی کەشتیبەک بزانییت ئاسمان و دەریا پتیکەو ھەرەشە یئیدە کەن و بە قینیکی بیسنوورەو ناچارە یاری بە ھەموو چارۆکەکان و سەولەکان و تەنافەکانی خۆی بکات، بە پەژموردەیی گووتی «نامەویت دوژمنایەتی شۆرش بکەم و شۆرش دوژمنایەتیم بکات، دەمەویت لەگەڵ شۆرشدا بم، بەلام خۆت دەزانیت، ئیستا ناتوانم چەکی دەولەت دابنیم

و بىمە پىزەوھ . بۆ شۆپشيش كارىكى ئاسان نىيە من قەبوولبات،
 دلنىام ئاسان بىروام پىناكەن . ئەگەر شۆپشيش بىروام پىبكات خەلك
 بىروام پىناكەن . دەزانم لەوئى دەمكەنەوھ بە پىشمەرگەيەكى ئاسايى،
 تىفەنگىكم دەدەنى و دەمخەنە مەفرەزەيەكەوھ، ھەولەدەن زوو بە زوو لە
 شەپىندا بكوژىم تا لە بىرىچمەوھ ... شۆپش و دەولەت دوو بەرداشن
 زىانى من و تۆ بۆ ئەوان نىيە . تۆش وامەبىنە گەر بكوژىت،
 كەس بە راستى بۆت بگرى . ھەئال وەفا، دەمەوئىت تۆ يارمەتىمبەدەيت،
 نە لە بەرنەوھى من و تۆ كۆنە دۆستىن، بەلكو لە بەرنەوھى من و
 تۆ لەيەكدەچىن، بۆ ئەوھى ھەردووكمان لە نىوان ئەم دوو بەرداشەدا
 بژىن، ھەم تۆ پىويستىت بە منە و ھەم منىش پىويستىم بە تۆيە ...
 دەتپارىزم و تۆش بىمپارىزە . دەتكەم بە قەلغان و بىكە بە قەلغان، ئەو
 شتەت بۆ دەكەم كە شۆپش دەيەوئىت و تۆش ئەو شتەم بۆ بىكە كە
 من دەمەوئىت . لە بىرت نەچىت، من و تۆ دوو كەسى تەنياين . خۆتت
 لىن نەگۆرپىت ... من چەند وەختە لەم يارىيەدام و دەزانم كوژان و لە
 ناوچوون زۆر ئاسانە . من ئەوھ لە بىردەكەم كە ويستوتە بىكوژىت،
 وەك ھەيوانىك سەيرم مەكە كە ناتوانم لەكەس بىورم، وانىيە . گەر
 بزاتم لىبورن قازانجى زۆرتەرە، دەبوورم . تۆ خىل و ەشرەتت نىيە و
 منىش نىمە، تۆ لای شۆپش و من لای دەولەتم، ھەردووكمان دوو سەر
 پووت و دوو دەم پووتىن و ھىچى تر» . ئىستا دەنگى لە بىرى پق جۆرىك
 لە ترسى تىدابوو . چاوانى بە چاوانى گورگىكى دىل دەچوو، لەو نىزىكانە
 سىبەرى ترسىكى گەرەي بىنىبىت . بە دلگەرمىيەوھ گووتى «گەر يەكتر
 نەپارىزىن دەمانھاپن ... شۆپش و دەولەت دوو دەستاپى گەرەن، بۆيە
 ھاتووم بۆلات تا يەكتر بپارىزىن . گرنگ ئەوھ يە نەكەوئىنە ئەو جىگايەوھ
 كە دوو بەردى دەستاپەكە پىكەوھ دەنىشنە سەرىك و ئىسكى كەسانى
 وەك من و تۆ دەھاپن ... يارمەتىمبەدە ... شۆپشيش خەلكىكى ھەيە كە

جیگای تۆ ده‌گرنه‌وه و ده‌وله‌تیش ده‌توانیّت که سانی وه‌ک من په‌یدابکات. هه‌مووی یارییه، به‌لام یارییه‌کی ناخۆش و ترسناک. هیتده‌ی هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ت کرد، ئیتر وه‌ک یاری نامیّتیته‌وه، هه‌مووی ده‌بیّت به‌راست. گه‌ر ده‌ته‌ویّت بیکه‌ینه راست، ده‌بیّت یه‌کنکمان له‌ پێشدا بمرین و ئه‌وی تریشمان که‌میک دواتر. گه‌ر تۆ بمکوژیّت ئه‌وانه‌ی دوا‌ی من ده‌تکوژن، گه‌ر من تۆ بکوژم ئه‌وانه‌ی دوا‌ی تۆ ده‌مکوژن. من نامه‌ویّت بیکه‌مه راست، ده‌مه‌ویّت بژیم، بژیم و به‌هتیزیم».

ترسینکی گه‌وره له‌ سه‌ر پوخساری هه‌ردوو‌کمان بوو.

ئه‌وه بوو لیفیتانت... ئیستا به‌ روونی ده‌مبینی. خۆپاریز، فیلزان، جینگۆر، ده‌مامکچی، خیرا، دل‌ه‌ق، خۆگونجین، مۆن، بیخه‌نده، تاکتیکدار. وه‌ک ئاژه‌لێک بیه‌ویّت نه‌زۆر جوان بیّت، له‌ به‌ر جوانی بیگرن و که‌ولیبکه‌ن، نه‌ زۆر زیانبه‌خش بیّت و له‌به‌ر سامناکی پاوچیان بچنه‌ دوا‌ی. له‌ و گیانه‌وه‌رانه‌ بوو هه‌مه‌جۆر چزوویان هه‌یه، بۆ هه‌ر مۆفه و جۆره‌ ژه‌هریک به‌کارده‌هیتن، له‌ ژه‌هری کوشنده‌وه تا ژه‌هری مه‌ستکه‌ر، بۆ هه‌ر سه‌رده‌مه و جۆره‌ چزوویه‌ک به‌کارده‌هیتن له‌ چزووی کینه‌وه تا چزووی دل‌نه‌وایی، له‌ چزووی شیتیه‌وه تا چزووی عه‌قل. له‌وساته‌دا پوونتر له‌ هه‌ر کات ده‌مبینی، له‌وساته‌دا ده‌یویست پوونتر له‌ هه‌ر کات بیبینم، پێی شه‌رم نه‌بوو پووتی و لاوازی خۆی ده‌ریخات، به‌مه‌رجیک به‌رامبه‌ره‌که‌شی تیگیات ئه‌و ده‌توانیّت پووتی و لاوازی ئه‌و بیبینیّت. بۆ ئه‌وه‌ی خۆی ده‌ریخات و بیبینم، پێیگووتم که ئه‌و پووته و ده‌مبینیّت. منیش پێمگوت که من رووتم و ده‌بیبینم.

لیفیتانت دوا‌ی قسه‌کانی ئیستیک بێده‌نگ بوو، ته‌واو گوێی شلکردبوو، وه‌ک هاوازیکی کردبیّت و بیه‌ویّت ده‌نگدانه‌وه‌که‌ی بیستیّت.

«لیفیتانت، من سه‌رسام به‌ تۆ، نه‌ له‌ به‌رئه‌وه‌ی له‌ یه‌کده‌چین... تۆ ده‌لێیت ئیمه‌ له‌یه‌ک ده‌چین، له‌وه‌دا من قسه‌یه‌کم نییه‌». نازانم بۆ

دەنگم نوسا و ھەناسەم باش بۆ دەرنەھات، پەنگە ھۆكەي ئەوھە بىت ھىشتا نەمدەزانى تەواو من چىم و چىم دەوئەت، يان شتىكى تايەت ھەبوو لە ناوھەرا گەرووي دەگرتم و نەيدەھىت بدوئەت... شتىكى توند كە نەيدەويست شتگەلەك بۆلەم كە نەدەبوو بيانلەيم. ليفىتانت ھەستىكرد من بە دەنگىكى نوسا و نيوھە خنكاوھە قسەدەكەم، دەيزانى دەنگى وھە لە قوولايى دەوھە نايەت و جىگاي متمانە نىيە. چەند جارەك گەروم پاككردەوھە، كۆكەم، ھەناسەم سافكرد و گوتم «ليفىتانت، من سەرسام بە تۆ لە بەرئەوھەي ھەمىشە شتىك دەكەيت كەس چاوەروانى ناكات. يارىكەري باش ھەمىشە شتىك دەكات كە كەس چاوەروانى نىيە. تۆ وھەك ھىچ كەسكى تر ھەلوئەست وھەرنەگريت، دلنەيام ھەمىشە شتىك دەكەيت كە دۆست و دوژمنانت حىسابيان بۆ نەكردوھە. ھا، ئەوھە شتىكى عەجايەبە لە تۆدا. نازانم بەراست ھەمووي يارىيە يان نا... بەلام دەزانم بەشكى زۆري يارىيە، لە يارىدا مەرووف زۆر زۆرتر دەمرەت وھەك لە ژيانى راستەقىنەدا... دەخۆيت و دەخۆرييت... ئەمەم بخۆ، ئەوھە دەخۆم... دەبىت تا سەرسەنورى ژيان و مردن خۆت برەنجىنەت بۆ ئەوھەي بىيەتەوھە. گوئيگرە ليفىتانت.. گوئي.. بگگگ». لەويادا دووبارە دەنگم نوسايەوھە، شتىكى قورس نىشتە سەرسەناسەم، وامھەستكرد تووشى ھەناسەتوندىيەكى ناكار بووم، بەلام خۆم كشانم و پەنجەرەكەم كردهوھە و تىرەوام ھەلمەزى... ليفىتانت بە وردى، بە چاوە توپە و مۆنەكانى، وھەك سەيرى مردوويەك بكات، تەماشايەكردم. من قوول تا دوورترىن جىگاي سىنەم ھەوام پاكشە و گوتم «بىورە ليفىتانت واديارە شەو سەرامبووھە». ھىچى نەگووت، بەو نىگا بىبەزە و ئالۆزانەوھە، بىدەنگ وھەك گورگىك دەينواري. «من ھەموو ئەوھە قەبوولە كە تۆ گووتت، بەلام من شۆپش نىم، من نازانم چۆن تۆ بپارىزم، نامەوئەت درۆت لەگەلدا بگەم. گەردەتەوئەت بگريت، بگەرە... بۆ نا؟ دلەم بەرامبەرت رەش نايەت،

له‌وانه‌یه چۆله‌که‌یه‌کی نیو ده‌ست له سه‌دی سه‌ر دار چاکتر بیټ. بمگره لیفتانټ... بمگره. نیچیرتکی مسۆگه‌ر له هیچ باشتره». به‌کینه‌یه‌کی قوولۆه‌وه‌گووتی «نامه‌ویټ بتگرم... ده‌مه‌ویټ په‌یامه‌که‌م بگه‌تینیت به‌شۆرپ. دلنیا‌م تۆ ده‌زانیت ده‌لیم چی و به‌وردی ئیشی بۆ ده‌که‌یت». سه‌یرمکرد و به‌هه‌مان‌گه‌روی نوساوه‌وه‌گووتم «لیفتانټ‌گه‌ر ئه‌وه‌دوا نیازته، من ده‌یگه‌ینم، دلنیا‌به‌ده‌یگه‌ینم، به‌لام نازانم شۆرپ چی ده‌لټ... نازانم؟ تۆ دواجار پیاویټکی گه‌وره‌ی ناو ده‌وله‌تیت. ناخۆ شۆرپ شتی وا قه‌بوولده‌کات نازانم». چاوی لیفتانټ بریسکه‌یه‌کی قوول و نااسایی تیدابوو، وه‌ک دلنیا‌بیټ له‌وه‌ی گووتویټی، یه‌که‌یه‌که‌به‌ئارامیه‌وه، به‌سه‌بری پیاویټکه‌وه‌ده‌یه‌ویټ تا ئه‌وسه‌ری ئه‌وسه‌ر هه‌موو پینگاکه‌ی پټش ده‌می بپوات، به‌هه‌منی دانی به‌په‌ته‌کان و وشه‌کان و رسته‌کاندا ده‌نا، نه‌یده‌ویست جوان بدویټ، به‌لکو ده‌ویست جوان تیگه‌م و جوان تیگات. «من ده‌زانم شۆرپ چی ده‌لټ. شۆرپ چ سوودیک له‌مردنی من ده‌بینیت؟. گه‌ر بمکوژن، دوا‌ی هه‌فته‌یه‌ک هه‌موو دونیا منی بیرده‌چټه‌وه، هه‌موو دونیا... چی ده‌بم جگه‌له‌خیانه‌تکارنکی کوژراو؟ چی ده‌بم جگه‌له‌قالۆنچه‌یه‌ک که‌یه‌کیکی دی پئی پیداناوه؟ نه‌من ئاسه‌وارنکم ده‌مینیت و نه‌ئه‌وان به‌ره‌مه‌نیکیان ده‌بیټ. هیچ که‌س منی یاد نامینیت تا ئه‌وه‌یان یاد بیټ چ قاره‌مانیک منی کوشتووه. به‌لام به‌زیندوویی، له‌ناو ئه‌و ئه‌منه‌عه‌ره‌بانه‌دا سوودم هه‌یه... شۆرپ ده‌بیټ میشکی هه‌بیټ... ده‌بیټ میشکی هه‌بیټ». هه‌ستمکرد چاوانی خه‌ریکن له‌په‌ستیدا سوورده‌بن. من نه‌مه‌زانسی ئایا شۆرپ میشکی هه‌یه‌یان نا، گه‌ر هه‌شبیټ ناخۆ ده‌توانیت به‌کاربه‌یټنیت و بی‌ری پینکاته‌وه؟. ئه‌و پۆژه‌که‌هه‌ستا، بیټه‌وه‌ی خودا حافی‌زیبکات، گووتی «ده‌پۆژی تر دیمه‌وه. ده‌زانم پتویستیان به‌من ده‌بیټ. من له‌ناخمدا نه‌نیشتیمانپه‌روه‌رم و نه‌خائین... هه‌چیان نیم، ده‌مه‌ویټ بژیم».

من لە بەر دەرگاگە وەستاندم و گووتم «لەيشتانت، كىي بە تۆي گووت كە ويستومە تۆ بكوژم... كىي؟ چۆنت زانى؟». نيوچاوانى گرژكرد و گووتى «ئەوانەي لە سەرەو تۆيان خۆشناويت، ئەوانەي دەيانەويت كۆنترۆلى پىكخراوەكانى شار لە دەستى تۆ و دۆستەكانت دەر بهيّن... شۆپشگىزەكانى هاوپریت، ئەوانەي گەر ئاگات لە خۆت نەبيت، بە تووكەو دەر خواردى ئەمنە عەرەبەكانت دەدەن».

لەو ساتەدا لە جىگاي خۆم وەستام و خەرىكبوو بگريم... بە كىي... بە كىي... ئەنجومەنى بالآ ويستبووى من بداتە گرت، ويستبووى دەر خواردى دەوڵەتم بدات. موچر كىي سارد لە تەوقى سەر مەو تە بەرى پىم تىپەرى... لەو ساتەو لە پاستىيەكى ترسناك تىگەيشتم، پاستىيەك مەموو ژيانم لە بەرچاوم دەبيت: شۆپشگىزەكان ھەر چىيەك بن، ھەر چۆنىك بن، مەحكومن بەوئى بەردەوام بە كتر بخۆن.

دەر كەوتنەوئى مەھدائىلي فرىشته

ئەو سالى مەھدائىلي تىدا دەر كەوتەو، لە سال و سەردەمە ھەرە دژوارەكانى ژيانى بولبوليار بوو. ئەوكات شەپى عىراق – ئىران لە ترۆپكى سالانى خويناوئى خۆيدا بوو. مەھدائىل ماوئەپەكى درۆيوو و نيوو بوو، بە جۆرىك بولبوليارى دۆستمان دەستى لەو شتبوو جارىكى تر ئەم مەخلوقە سەيرە بىيىنتەو كە تەواو پوون نەبوو ناخۆ سەر بە زەمىن يان سەر بە ئاسمانە. لە سالانى جەنگدا بولبوليار «كە چەند سالىك بوو زانكوئى جىپەيشتبوو»، وەك سەربازىكى ھەلھاتوو، وەك شۆپشگىزى تاقانە، وەك ياخىيەك كە لە شار و لادى عاسىيە «وەك كەسىك كە نە لای گروپە چەپەكان، نە لای دەوڵەت، نە لای شۆپش

پشت و په‌نای نییه» له ژیر ناوی جیاواز، به شوناسی جیاواز، له شوینی جیاوازدا ده‌ژیا. سه‌سام مه‌بن گهر پیتانبلتیم، بولبولیار چون و له کوئی مه‌هدائیلی فریشته‌ی بینیه‌وه که ده‌می سال بوو، نیشانه و شوینه‌واری نه‌بوو. ئیواره‌یه‌کی فینکی هاوین بوو بولبولیار به کار و پاسپارده‌یه‌کی بچوک له دووی دکتور مسته‌فا شوکاک بوو، ده‌بوو بگه‌پریت و بیدوژیته‌وه. ئه‌و کات شوکاک کرابووه‌وه سه‌ریاز و له خه‌سته‌خانه‌ی نیو پایگای شار دکتوری سوپا بوو، هه‌لبه‌ت دوا‌ی ئه‌وه‌ی چند وه‌ریزکی دریز و دۆزه‌خینی له به‌ره‌کانی باشووری خۆره‌لاتدا بینیبوو. بولبولیار ئه‌و ئیواره‌یه‌ خۆی کرد به یانه‌ی پزیشکاندا و له‌وی دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ساله‌ مه‌هدائیلی فریشته‌ی له سه‌ر میزه‌که‌ی دکتور مسته‌فا شوکاک بینیه‌وه، هه‌ر دوکیان مه‌ستبوون و به‌ ده‌نگیکی غه‌مگین و گریاو قسه‌یان بۆ یه‌ک ده‌کرد. ده‌بی‌ت بلتیم ئه‌م یانه‌ی پزیشکانه‌ له هه‌موو سه‌رده‌مه‌کاندا جیگایه‌کی سه‌یره، له شوینیک ده‌چیت په‌یوه‌ندی به سه‌ر زه‌وییه‌وه نه‌بی‌ت، په‌یوه‌ندی به دنیای ده‌وروبه‌رییه‌وه نه‌بی‌ت، هه‌ر که ده‌چیته‌ ناوی و پزیشکه‌کان ده‌بینیت، سه‌رقالی خواردنه‌وه و یاریکردن، وا هه‌سته‌که‌یت پیتختوته سه‌ر سه‌رزه‌مینیکی تر. ئه‌و پۆژه هینده‌ی بولبولیار له میزه‌که‌یان نزیکبووه‌وه گوئی لیبوو مسته‌فا شوکاک به مه‌ستی له مه‌هدائیلی ده‌پرسی «پیمبلتی، جه‌نابی مه‌هدائیلی فریشته، پیمبلتی... بۆ شمشالژه‌نه‌کان له تیپی موسیقای رادیو و ته‌له‌فزیونی به‌غداد هه‌موو کویرن؟». مه‌هدائیل، که ناشکرا ئه‌ویش مه‌ستبوو، گووتی «له‌به‌ر ئه‌وه‌ی شمشالژه‌نین پتویستی به‌ چاو نییه». بولبولیار به هیمنی له سه‌ر کورسی سیئه‌می ده‌وری میزه‌ خه‌که دانیش‌ت و بیته‌وه‌ی سللویکات، یان هه‌ستبکات ئه‌وان ده‌بینن یاخود بایه‌خیکی تایبه‌تی به بوونی ده‌دن، له قسه‌ به‌رده‌وامبوون. «ئۆکیسی. مسته‌ر مه‌هدائیل، موسیقار پتویستی به‌ چاو نییه، پتویستی به‌ گوئی، به‌ ده‌ست

و په‌نجه و لئو و ئو و شتانه‌ی تره‌یه، له‌وه‌دا ته‌باین. له‌سه‌ر ئه‌وه شه‌رپناکه‌ین. به‌لام مه‌لئێ که مؤسیقار پئویستی به‌بیینیش نییه. ئه‌گه‌ر تۆ له‌گه‌لمدا بیت، بیین و چاو دوو شتی وه‌ک یه‌ک نین». مه‌هدائیل که له‌هر دوو جاره‌که‌ی تر سه‌پتر و پووتر ده‌ینواند، گووتی «بیین و چاو دوو شتی وه‌ک یه‌ک نین، گرنگترین شته‌کان ئه‌وانه‌ن که به‌چاو نابیینرین. زۆریه‌ی شته‌ گرنگه‌کان به‌هاوکاری هه‌موو هه‌سته‌کان و عه‌قل ده‌بیینرین، له‌وانه‌یه‌ غه‌ریزه‌ش پۆلئیکه‌ی هه‌بیت. به‌لام به‌گشتی چاو دوو شتی ئه‌و جووره‌ بیینانه‌یه، چاو زالمترین هه‌سته‌وره، زالمترینه، چونکه‌ له‌هه‌موو هه‌سته‌کانی تر پتر مرؤف ده‌خاته هه‌له‌وه».

«ناه مه‌هدائیلی فریشته، راستیه‌که‌ی، هه‌ندبچار واهه‌سته‌که‌م تۆ کۆن قه‌شه، یان مه‌لا یان حاخام یان شتیکی له‌وجۆره‌ بوویت. پیاوانی مه‌زه‌به‌ی له‌وه‌دا به‌شدارن گومان له‌چاو ده‌که‌ن. هۆکه‌شی ئه‌وه‌یه که خودا به‌چاو نابیینریت... خودا به‌چاو نابیینریت... گه‌ر خودا به‌چاو بیینرایه، ئینسان پئویستی به‌هیچ هه‌ستیکی دیکه‌ی نه‌ده‌بوو» مسته‌فا شوکاک وایگووت و وه‌ک که‌سینکی تیکشکاو، وه‌ک پیاویک له‌و چهند سه‌له‌ی رابوردودا ژیان وه‌ک «وه‌ک ده‌نکیک گه‌نم» هاریویتی، پالیدیاه‌وه و له‌شێوه‌ی پیاویکدا که هه‌م له‌نازار و هه‌م له‌شه‌راب تیربووه سه‌یری په‌رداخه‌ خالییه‌که‌ی به‌رده‌می کرد و به‌هێمنی ئه‌ودیه‌وه و دیوی کرد.

«باشه‌ دکتۆر». مه‌هدائیل خه‌نده‌یه‌کی مه‌ستانه‌ی گرت و جگه‌ره‌یه‌کی داگیرسان و سه‌یری دکتۆری کرد «به‌لام ئێه‌وش مه‌عه‌شری زانسته‌خوازن، ئه‌هلی زانست، زیاد له‌پئویست باوه‌رتان به‌چاوه. ئێمه‌ خه‌لکی سه‌ر زه‌وی بئێ هه‌قیقه‌ت ناژین، من ده‌بیت بزانه‌م که ئه‌مه‌ کورسییه، ئه‌مه‌ میزه، ئه‌مه‌ شه‌رابه، تۆ دکتۆر مسته‌فا شوکاکه‌ی... ئه‌مه‌ و چنده‌ها شتی تر. به‌لام که‌سی نابینا هیچ یه‌ک له‌م شتانه‌ نابیینت، هیچ یه‌ک،

به لام ده توانیت وهک من بزانیّت و ده رکیان پبیکات. وهک چون گوئی بۆ
 ئه وه دروست نه بووه هه موو شتیگ بیستیّت، چاویش بۆ ئه وه نه خولقاوه
 هه موو شتیگ بیینیّت. ئه وه ته نیا خودا نییه که به چاوا نابینریت،
 مرؤف زؤر جار نزیگترین شتی خووشی به چاوا نابینیّت. شمشالزّه نه کانی
 تیپی رادیؤ و ته له فزیؤنی به غداد بۆیه نابینان، چونکه له پؤحدا جؤره
 چاویکی په نهانیان هه یه. شمشالزّه نی راسته قینه، عاریفی راسته قینه،
 شاعیری راسته قینه، پیوستیان به چاوا نییه. مرؤف به زؤر شتی
 دی و به زؤر شیوهی دی ده توانیت بیینیّت. بۆ نمونه، هه موو نه وانیه
 ته نیا به چاوا ده بینن، ناتوانن و له هیزاندا نییه باله کانی من ببینن...
 باله کانی من و بالی هه ر که سیتی بالداری دیش».

مستهفا شوکاگ، وهک سهیری ئه سستییره یه کی دوور بکات گووتی
 «له وهدا له سه ره هقی، چاوا به شتیگ بجوکی دونیا ده بیینیّت. ئیمه ی
 دکتؤر ته نیا برین و گوشتی زیاد و هه وکردنه کان ده بینن، به لام نازار...
 نازار که جه وهری نه خووشییه ئه وه نابینن. هه یچ پزیشکیگ نازار
 نابینیّت. خودی نازار چیه؟ پزیشکان ته فسیری خویان هه یه، به لام
 ئه وه ته فسیره به من نالیّت نازار چیه. ئه وه ی بلّیّت نازار ئامازه یه که
 له جیگایه کی برینداره وه به ره و میشک ده پوات و ده گه پّته وه... ئه وه به
 من نالیّت نازار چیه، چونکه توندترین و ترسناکترین نازاره کان نه وانن
 که نازانین له کوپوه دین. نه برین و نه جیگا و نه سه رچاوه ی نییه. هه یچ
 پزیشکیگ ئه وه هه ست پئ ناکات که نه خووشه کان هه ستی پّده که ن...
 له وهدا له سه ره هقی، وهک چون موسیقاره کان ئاواز نابینن، ئیمه ش
 نازار نابینن. من کاتی خوی گومانم له تۆ هه بوو، گومانی گه وره م له
 تّخو هه موو فریشته کان هه بوو. به لام شه ویک به خۆم گووت: دکتؤر
 مستهفا شوکاگی له خۆبایی، پایوی مه غرور و هه یچنه زان... واده زانیّت که
 فّیروویت هه ندیک ده رمان بنوسیت و هه ندیک نازار سووکبکه یّت و هه ندی

پارچە لە لەشى مەزۇف بېرىت، ئىتر لە نەينى مەزۇف تىگە يىشتوويت...
 ھا، ئەي پىياوى بېمىشك، ھەي عەقلى بەدبەخت و دەردەدار. بۆ باوهر
 بە خۆشەويستى دەكەيت لە خۆتدا، خۆ تۆ خۆشەويستى بەچاوانىنيت،
 بۆ باوهر بە ئازار دەكەيت، كە ژنەكەت خىانەتى لىكردى ئەو ئازارە
 دوورودرىژ و گەورەيەت ھەبوو، ئەوكات ھىچ ئورگانىكت نەخۆش نەبوو،
 ھىچ پارچەيەك لە جگەرت ھەوى نەكردبوو، برىنىك لە سەر لەشت
 نەبوو، بەلام ئازارىك دەيەژاندى برانەوى نەبوو... ئىدى بۆ دەبىت
 فرىشتەيەكى نەبىزاوئىش لە ناوتدا نەبىت... بۆ دەبىت نەبىت... ھەك
 چۆن ئازار ھەيە، ھەك چۆن مۇسقىقا ھەيە... بۆ دەيان و دەيان شتى
 نادىارى دىش بوونيان نەبىت؟».

لەو كاتەدا ھەردوو كيان پىكەو ھەسەرنجى بولبولياراندا كە بە
 سەرسامى گوئى دەگرت. لەو كاتەو ھەسەرنجى بوونيان نەبىتەيىنى.

مەھدانىلى فرىشتە ھەك ھاورپىيەكى دىرىنى بىنىبىت بە جۆشىكى
 بىھاوتاو ھەستا و لە خۆشيدا ھاوارىكر «ئووو، ئاغاي عەزىز... ئووو.
 چ بەختىكى باشم ھەيە ئەمشەو... مامى مامى لە مېژە تۆم نەبىنىوھ...
 خالق، چەندىن سالا، زىاد لە چەندىن سالا. سوپىندەخۆم ناوھەكەتم
 بىرچۆتەوھ. عەفوومكە ئەم چەند سالا سالى ئاسايى نەبوون، شەپ،
 برا كوژى، كاوكارىيى... ھەك يەكك بەرپىرم لە كاروبارى فرىشتەكان،
 كارىكى زۆرم بووھ، زۆر... واى تۆ لە كوئى بوويت، لە كوئى؟»

مەھدانىل باوھشىكى گەرمى بە بولبولياردا كرد و بۆ ئىستىك لە
 ئامىزى گرت. كە دانىشتنەوھ ھەك شەرم لەو ھەموو يەكتر نەبىنىنە
 درىژە بكات گووتى «بىورە، من لە ھەموو ژەنرالەكانى سوپا و
 سەركردەكانى شۆپش كارم زۆرتەر بووھ. دەزانم چونكە ئىستاش بە
 مەستى لەم سەر مېژە دەمبىنيت، دەلىت دووبارە درۆي گەورەم بۆ

دهكات، دوباره دهكه وپته دودلپيه وه له وهى ئاخو من فريسته م يان نا. گەر بپرواش بهينيت ده لپيت چ فريسته يه كى فاسيد و دروژن و خوو خراپيت، خهريكى مهستى و كارى پپوپوچيت، دلنيام واده لپيت... به لام خووشحالم، به گم تابلپى خووشحالم... نا مه پرسه، مه پرسه كه دواى نه وه موو سالة ده تبنيم چ كامه رانم». مه هدائيل وهك دوستيكي زور خووشه ويست و ونبووى دوزيبپته وه په يتا په يتا باوه شى پياده كرد و قسه يده كرد. بولبوليار دهستى دريژ كرد و ته و قه يه كى هيمنى له گهل دكتور مسته فا شوكاكدا كرد و گووتى «من هوشه نكي بولبوليارم... نه گەر يادت بپت و ناوه كه مت ياد مابپت، ماوه يهك له وه وبه ر يه كه مجار نيوه م بينى، كاتيك ديوانه كهى خانمى ماردنيم بو هيئان. نه وه من بووم، كه ديوانه كهى نه وم بو هيئان، ئيستاش به ئيشيكي تايه تى له دووى نيوه ده گه پريم». مه هدائيلى دهستىكي كيشا به پشتيدا و گووتى «دروسته، خوويه تى... بولبوليار... تيناگم چون ناوى وه هام يادده چپته وه، به لام باوه رت بپت نه م چند سالة به جورتيك كارم زوربووه، زورجار ناوى خووشم بپرچوته وه. پيمبلنى چى شتيك به م شه وه توى هيئاوه بو يانهى پزىشكان، چى شتيك؟».

بولبوليار وهك ئيشيكي گرنكى هه بوويپت، ويستپيتى ده موده ست جپه جيپيكات و بپروات، به لام ديمه نيكي ناوازه و ده ره خه يال پرايگرتبپت، كه ميك داما و گووتى «هاتووم دكتور مسته فا شوكاك بينم، به كاريكي تايه ت... زور تايه ت. به لام مه هدائيلى فريسته، تو چى ده كه يت ليتره، چون نيوه يهك ده ناسن؟». مه هدائيل چاوپيكي له دكتور داگرت و به جيديه تيكه وه كه له گهل پوخسارى پيشوويدا نه ده گونجا گووتى «من و دكتور به يه كه وه ئيشده كه ين. دكتور ياريده ده رى منه، نه ويش وهك تو ده توانيت فريسته كان ببينيت». بولبوليار كه ميك سه رسامبوو، به لام كه سه يرى پوخسارى جوان و مندالانهى دكتورى كرد، پيى سه ير نه بوو له

توخمی فریشتان بیّت، بولبولیار زۆر ماندوو بوو، ده‌مێ سأل بوو بۆ مه‌دائیل ده‌گه‌را، ئیستا له‌ ناكاو ئه‌وی لیڤه‌دا ده‌بینییه‌وه، به‌ جوړیک شته‌کان ئازاریانده‌دا خۆی نه‌گرت و گووتی «دکتۆر که‌واته‌ من و تۆ ده‌بیّت یه‌کتر ببینین، ده‌بیّت قسه‌به‌که‌ین... من تیناگه‌م، من ئازارم زۆره، من خه‌لکانیکی زۆر ده‌بینم بالیان هه‌یه، فریشته‌ن و خۆیان پێی نازانن، زۆریه‌یان باله‌کانی خۆیان نابینن. من ئازارم زۆره... ئازارم زۆر زۆره. مه‌دائیلی فریشته، به‌پێز مه‌دائیلی فریشته... من زۆر له‌ میژه‌ بۆ تۆ ده‌گه‌رپیم، چه‌ندین سأل، له‌ چوارده‌وری خۆم که‌سانیک ده‌بینم که‌ بالیان هه‌یه، به‌لام له‌ هه‌یچ تیناگه‌م، وه‌ک شیتیتکم لیها‌تووه‌ که‌ هه‌موو شته‌کان به‌ وپێنه‌ و خه‌یال ده‌زانم، گو‌مانم له‌ سه‌لامه‌تی عه‌قلی خۆم و له‌ توانای بینیم هه‌یه. بینینی ئه‌و مرۆفه‌ بالدارانه‌ ژیا‌نی کردوم به‌ دۆزه‌خ. ئه‌مشه‌و چاوه‌پێ نه‌بووم تۆ ببینم... نا به‌پێز مه‌دائیلی فریشته‌ چاوه‌پێ نه‌بووم تۆ ببینم. به‌لام هه‌ستده‌که‌م به‌خته‌وه‌رم، هه‌ستده‌که‌م خۆشبه‌ختم». بولبولیار دۆخیکی ده‌رونی سه‌یر دایگرته‌بوو، وه‌ک یه‌کیک دوا‌ی پو‌یشتنیکی درێژ به‌ تونیلکی تاریکدا، دووباره‌ تیشکیکی لیڤه‌رکه‌وتبیّت، پۆخی به‌ گه‌رمییه‌کی له‌ ناكاو و پو‌خساری به‌ شادییه‌کی کتوپر دایگرسابوو. مه‌دائیل ده‌ستی خسته‌ سه‌ر پوومه‌تی و گووتی «عه‌زیزم بولبولیار، تۆ زۆر گه‌رمیت، تۆ داغان بوویت. ئه‌وه‌ی وه‌ها ئازاریکی زۆرت چه‌شتووه، په‌یوه‌ندی به‌ دلته‌وه‌ هه‌یه. من واده‌زانم دکتۆر شوکاکیش هه‌مان ئازاری هه‌بووه، هه‌مان ئازاری درێژ خایه‌ن، وانیه‌ دکتۆر؟».

دکتۆر شوکاکی هه‌موو دوو ده‌قیقه‌یه‌ک پێکیک عاره‌قی تیڤه‌کرد و له‌گه‌ل ئاویکی که‌مدا هه‌لیڤه‌دا، هه‌موو جاړیک به‌رله‌وه‌ی عاره‌قه‌که‌ بگاته سه‌ر لێوی چاوی ده‌نوقاند و تا دوا‌ تنۆکیشی نه‌گه‌یشتبا‌یه‌ته‌ ئه‌ودوو.

گه‌رووی چاوی نه‌ده‌کرده‌وه . دکتۆر گوتی «نا... برا گیان، وایه . له سه‌ره‌تاوه دیمه‌نی ئه‌و بالانه مرۆف شیتده‌کات . گه‌ر مه‌هدائیلی فریشته نه‌بایه ، من شیتده‌بووم . تیده‌گه‌م . مه‌لئ تو دکتۆریت و له من زیره‌کتریت ، له مه‌سه‌له‌ی غه‌بییاتدا ئیمه‌ش وه‌ک بیسه‌واده‌کان واین ، له بیسه‌واده‌کان به‌دترین . بیسه‌واده‌کان ده‌توانن ته‌فسیری ئه‌فسانه‌یی و خورافاتیی بو بکه‌ن ، به‌لام بو من... باوه‌ره‌یتان به‌هه‌موو ته‌فسیریکی خورافی ، ته‌فسیریکی که زانست قه‌بوولی نه‌کات سه‌خت بوو . دواچار من دکتۆر بووم ، مرۆف لای من پارچه‌یه‌ک گوشته ، شتیکه وه‌ک هه‌ر مه‌کینه‌یه‌کی تر که به‌ یاسای زانستی ئیسه‌ده‌کات . مه‌کینه‌یه‌ک له سه‌ر کۆمه‌لێک یاسای مادیی ده‌جوڵیته‌وه . مه‌کینه‌یه‌ک سه‌دان چار له به‌رده‌ستمدایه له کارکه‌وتوووه و خستووومه‌ته‌وه ئیش . به‌لام کاتیکی نه‌غه‌ده پۆیشت ، تو نه‌غه‌ده ده‌ناسیت؟ وازبه‌ینه ... گرنگ نییه بیناسیت یاخود نا . کاتیکی ئه‌و پۆیشت ، له ناخمدای شتیکی گۆرا... که نه‌غه‌ده پۆیشت زانیم له ناو ئه‌و مه‌کینه مه‌لعونه‌دا که ناوی مرۆفه ، جیگا و سوچ و شوینی وا تاریک هه‌یه به‌ من نادۆزینیوه . ئینسان مه‌کینه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌یه ، مه‌کینه‌یه‌کی مه‌لعون و ئالۆزی گه‌وره‌یه ... رقم له‌وه‌یه که دروستیکردوه» .

که‌میک وه‌ستا ، غه‌میکی زۆر گه‌وره له چاویدا بوو ، وه‌ک بیه‌ویته‌ بگری و دواتر به سه‌ر هه‌سته‌کانیدا زال بیت به شتیکی له توپه‌بیه‌وه گوتی «ئه‌وه‌ی دروستیکردوه ویستوویتی شتیکی موعجیزه‌ناسا دروستبکات ، گوتوویتی: هینی بابزانم شتیکی بو دروسته‌کریت جیاواز له سه‌گ ، له حوشر ، له ماسی؟ هه‌موو هونه‌ری خۆی خستۆته‌کار ، به‌لام چی کردوه ، چی؟ هیچ... باوه‌رته‌ بیت هیچ . مرۆف کالای کارخانه‌یه‌کی به‌ده ... هاهاما... هاهاما»

پێکه‌نینه‌کی زۆر غه‌مگین بوو .

«هاها... له‌شی چاکده‌کەیت عه‌قلی تیکده‌چیت ، عه‌قلی چاکده‌کەیت

دەرونى خراب دەبىت، دەرونى ھېوردەكەيتەو پۆحى دەزاكىت، پۆحى تيماردەكەيت، نازار لە جىگايەكى ترەو سەر ھەلئەدات. ئەو ھى ئىنسانى دروستکردو ەيستۆيتى شتىك دروستبكات لە بوونەو ەرهەكانى تر گرنگتر، بەلام نەيتوانيو ە. ئىنسان نيشانەى ئەو سنوورەيە كە خودا دەيگاتەيت، نيشانەى ئەو ەيە كە قودرەتى ئىلاھى رەھا نىيە، كە قودرەتى ئىلاھى دەشەيت بچەتە ئىشىكەو ە نەتوانەيت تەواويبكات، ئىنسان ئىشىكە لە ئىشە ەرە خراب و ناتەواو ەكانى خودا. گولئىكى ئەم باغە لە ەموومان تەواوتر و دلناتر و پېرفيكتترە. بەلام ئىنسان ئەم مەخلوقە حيزە ترسنۆكە ناوېرەيت سەر بەرزىكاتەو ە بلىت: خودايە من ەلەيەكم لە ەلەكانى تۆ. ئەم مەخلوقە حيزە ترسنۆكە بئغيرەتە مەلەونە كە من بەردەوام دەستم لە خوین و گوشت و پىسيەكەيدايە، ناوېرەيت بلىت: ەئى مەقاماتى بالا ئيو ەرختەكتان لە من باشتر دروستکردو ە، كوللەيەكتان لە من باشتر دروستکردو ە، ئىتر چاو ەپى چيىن. ئاھ گەر جەنابى داروين بگرم... ئاھ ئەگەر بىگرم و شەقەك لەو قوونە حيزەى ەلئەدەم و پئىبلىم: ەموو شتەكان پئچەوانەى ئەو ەن كە تۆ بىنيوتە. ئىنسان... ئەم بوونەو ەرهە حيزە مەلەونە، يەكەمىن ئىشى خودايە... سەيرى لاوازى بگە، سەيرى ەيچى بگە، سەيرى بئئەخلاقى بگە. دواى ئىنسان خودا ەيچ مەخلوقەكى بئئەخلاقى ترى دروست نەكردۆتەو ە. ئەمە يەكەم ئەزمونى مەقامى بالا ە... راست نىيە ئەم بوونەو ەرهە بەدپەوشتە، دوا بەرھەمى خودا يان سروشت يان نازانم چى بئت... راست نىيە. سوئند دەخۆم ەمووى پئچەوانەيە، مرؤف يەكەم شتە، دوا شتىش و پېرفيكتترىن شتى خوداش، ئەو ئەمىبا مىكروئسكۆبىيە بچوكانەن كە پېرفيكتن... كە ژيانن لە سافترىن شئو ەدا، ژيانن بئ ەيچ بارىك، ژيانى پووتن و جگە لە ژيان ناوى تر و ئىشى تريان نىيە. ئىنسان تاكە ەيونائىكى زىندوو ە كە ناژى، ەزاران ەزىفە و ئىشى كەوتۆتە ئەستۆ كە ەيچيان ژيان نين...

وهک می‌روله که ناژین، وهک هه‌نگ که ته‌نیا نیشده‌که‌ن، نیشده‌که‌ن و هیچی تر. گوئیگره براده‌ر گیان، ژیان‌ی راسته‌قینه نه‌ویه که له ژیان زیاتر وه‌زیفه‌ی ترمان نه‌بی‌ت. به‌لام ئینسان نه‌م مه‌خلوقی‌کی هه‌لوه‌شاهه، سووک و ساده مه‌خلوقی‌کی هه‌له‌یه... وهک نه‌وه‌ی من نه‌م شوشه‌یه دروستبکه‌م و هه‌زار کونی تیدا بی‌ت و به‌وی‌ت پریبکه‌م له ناو و نیازم بی‌ت له تینویتی‌دا بیخومه‌وه. ئینسان نه‌و شوشه حیزه کون کونه‌یه. نه‌وه‌ی دروستیکردوه ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر پی‌که‌هات‌یدا نه‌ماهه، وهک چۆن له لابۆری‌کدا تو کۆمه‌لێک شت تی‌که‌لده‌که‌یت و دوایی کارلی‌کی ماده‌کانت بو ناگیریتته‌وه، تا ده‌گاته شوینتیک نه‌و کارلی‌کانه خۆیان سه‌ربه‌خۆ نیشده‌که‌ن. نا عه‌زیزم، من و تو له لابۆری‌کی بی‌فه‌ره‌وه ده‌رچووین. نه‌وه‌ی ئینسانی دروستکردوه زانایه‌کی بلیمه‌ت نه‌بووه... نه‌وه بلیمه‌تی نییه مه‌خلوقی‌کی لاواز و بچوک و بی‌هیز دروستبکه‌یت و به‌تۆپه‌ل خه‌ون و وشه و خه‌یالات و نیازی بناخنیته ناو، نه‌وه بلیمه‌تی نییه. نه‌وه گالته‌چارپیه به‌بوون، ئینسان یان له ده‌ستکردی هی‌زیک‌ی نه‌زانه یان له ده‌ستکردی هی‌زیک‌ی گالته‌چاره که گالته‌ی به‌هه‌موو نه‌م گه‌ردونه دیت و لاقرتی خۆی له ئینساندا کۆکردۆته‌وه... نه‌ه... ئینسان؟... عه‌زیزم مه‌لێ شه‌پ و زرمه‌ی تۆپخانه‌کانی ئی‌ران می‌شکی دکتۆریان پوچکردوه، مه‌لێ داخی ژنه حیزه‌که‌ی عه‌قلی له‌ده‌ستداوه... گه‌ر واشبی‌ت... هه‌تا گه‌ر واش بی‌ت، نه‌وه هیچ له‌وه ناگۆریت که مرۆف نوکته‌یه‌کی ناخۆشه نه‌م دونیایه بو خۆی ده‌گیریتته‌وه».

چاوانی گیزبویوون، به‌و چاوه وپ و پری خه‌یاله‌وه، روویکرده مه‌هدائیل و گوتی «ها مه‌هدائیلی فریشته ده‌ته‌وی‌ت چی بو هۆشه‌نگی بولبولیار باسبکه‌م، نازاره‌کانم... نازاره‌کانی دکتۆری‌کی ژن حیز... گوئیگره نه‌وه‌ی ئینسانی دروستکردوه ده‌توانیت دۆزه‌خیش دروستبکات، به‌لام نه‌وه‌ی

ئینسانی دروستکردووە ناتوانییت بەهەشت دروستبکات، ئینسان لە دەستکردی هیزکی شەپانییە، ئەوەی ئینسانی دروستکردووە تەنیا دەتوانییت ئازار دروستبکات. بەهەشت خەونی ئێمە نییە، تێدەگەیت بە هەشت خەونی ئەوە، ئەو شتەیه کە ویستوویتی دروستبکات و بۆی نەکراوە. دواوی گووتوویتی: زۆرچاکە، من خەونی ئەم بەهەشتە نامومکینە دەبەخشم بەم مەخلوقە بێمیشکە، بزانی چی لێدەکات. بەهەشت لەو هیڵە بەناویانگە دەچیت کە دکتۆریک لە شیتخانەیه کدا، لە سەر زەوییه کی کۆنکریت بۆ شیتەکانی دەکیشتیت و پێیانده لیت: ئەوەی بە ژێر ئەو هیڵەدا بپروات، ئازادیدەکەم. ئێمە هەموومان ئەو شیتەین کە بە هەموو هیزی خۆمان سەر دەکیشین بە کۆنکریتە کدا بۆ ئەوەی بچینه ژێر ئەو هیڵەو و ئازاد بین. هەموومان لەو شیتخانەیه داین... چەندە شیتەکان دەتوانن بە ژێر ئەو هیڵەدا بپۆن، ئێمەش ئەوەندە دەتوانین، ئەوەندە و زیاتر نا. ئێمە هەر ئەوەندە لە ژێر ئەو هیڵە ی خوداوە دەگەینه بەهەشت. ئەم ئەستێرە ی من و تۆ... ئەم ئەستێرە لەرزۆکە ی من و تۆ کە ملیاریک سالە هیشتا خاکە کەشی خۆی باش نەگرتوو، دوا هونەری ئەو هیزەیه... دوا توانایەتی. ئەوەی ئەم زەمینە و ئەم دونیایە ی دروستکردووە هیزکی گەورە ی لە بەر دەستدا بوو، نەیتوانیوە پێکیبخات... مێشولە ی دروستکردووە تەنیا چەند کورته ساتیک دەژی و کیسە لی دروستکردووە گێژ لە قاوغیکی رەقدا، سێ سەد سال لە بێدەنگی و بۆشاییه کی پوچدا دەمییتەو. تەنیا هیزکی شەپانی دەتوانییت وابکات... تەنیا هیزکی شەپانی کاری وای لە دەستدیت، مندالی ساوا تووشی شیرپەنجە ی خوین دەکات و کیسە لیکی بەستە زمانیش سێ سەد سال لە قاوغە ی بێدەنگییه کی ئەبەیدا دەبەستیتەو... تەنیا هیزکی زۆر شەپانی».

دکتۆر بە جۆریکی سەیر تیکچووبوو، دەنگی سەرنجی هەندیک لە مەگێرەکانی راکیشا، بە خاوی دەستی کیشا بە میزە کدا و وەک یه کێک

مه‌ستی خه‌ریک بیٚت په‌کیبختا به‌رده‌وام بوو «تۆ واده‌زانی ئی‌مه له کوئی ده‌ژین... با‌پیت بلٚم ئه‌م نه‌ستیره به‌ه‌شته، نه‌مه نه‌وپه‌ری نه‌وپه‌ری جوانیه که بشیت له ده‌ستی ئه‌و هیزه به‌ریته‌وه. نا مه‌دائیلی فریشته... من و تۆ له به‌ه‌شتداین... ئه‌م دۆزه‌خه داغانه‌ی من و تۆ، به‌ه‌شته.. نه له‌مدیوی گه‌ردون و نه له‌ودیوییه‌وه لی‌ره باشتری تیدا نییه. نه‌و هیزه‌ی ئینسانی به‌م هه‌موو نازاره‌وه دروستکرده به‌ه‌شتی له‌مه باشتری بو دروست ناکریت. سه‌یرمه‌که، چه‌ند سال له مه‌به‌ر من ئه‌م پیاوه نه‌بووم، ئه‌م مه‌لونه نه‌بووم. به‌س ئیستا دکتۆریکی به‌ده‌ختی ژن حیزم که نازانم تۆ کییت، مه‌دائیل کییه، ئه‌م دکتۆرانه‌ی ده‌روبه‌رم کین... واده‌زانی ئی‌مه عاقلین. هۆشه‌نگ، من و تۆ که ئه‌م فریشتانه ده‌بینین، شیتین... با‌بزانی‌ت شیتین... ته‌نیا هه‌ندی شیت که فه‌نتازیایان له سه‌روو فه‌نتازیای شیته‌کانی تره‌ویه ده‌توانن ئه‌م مه‌دائیله بینین... وانیه مه‌دائیل، تۆ له دروستکراوی خه‌یالی من نیت؟... پت‌مبلی وانیه. سلّو برای شیتم... سلّو له تۆ، ناوت چی بوو... بولبولیار... سلّو له تۆش برای شیتم... سلّو له تۆش».

دکتۆر به‌ره‌و مه‌ستی ته‌واو ده‌پۆیشت، قسه‌کانی هی‌دی هی‌دی ده‌چوونه مه‌ودای وپینه‌وه. مه‌دائیلی فریشته ده‌ستی خسته سه‌رشانی و گووتی: «ئاه دکتۆر خۆت هی‌مبکه‌ره‌وه، خۆت نارامبکه‌ره‌وه... هیچ نه‌بووه، ئیستا هیچ نه‌بووه». به بولبولیاری گووت «هه‌میشه وایه. کاریگه‌ری عاره‌قه‌که جو‌ره وپینه‌یه‌کی وه‌های لا دروستده‌کات. شه‌وان دره‌نگ که ده‌گاته بنی قاپه‌که دۆخی به‌ته‌واوی ده‌گوریت، چی شکستیکی هه‌یه دینه‌وه ده‌ری، هه‌موو ئه‌و نازارانه‌ی به‌پۆژ له بیمارستان و له‌گه‌ل خه‌ل‌کدا ده‌یانشاریته‌وه، دینه‌وه سه‌ری، حالی ده‌چیته‌وه سه‌ر حالی ئینسانه ناساییه‌کان، سه‌رخۆشه بیسه‌واده‌کان، راپوایه فه‌یله‌سوفیک و ئینسانتیکی بیسه‌واد له ناخدا یه‌ک کیمیا ده‌یانبات به‌پۆه... له‌م ساتانه‌دا منیش

بە وپتە دەزانىت. پېتوايە من، مەھدانىلى فرىشته جۆرە وپتەيەكى دەستەجەمىم كە تاقمىك بەشەر پىكەو دەمبىنن... من لاي ئەو خەويك كۆمەلىك خەلك لەيەككاتدا دەمبىنن. وانىيە دكتور... تۆ وانازانىت كە من خەونم... وانازانىت».

دكتور شوكان تادەھات چاوانى گىژتر و دەنگى خاوتر دەبوو. گووتى «بولبوليار... ئەم مەھدانىلى فرىشتهيە، خەونى من و تۆيە... وپتەي دەراوە حيزەكانى وەك من و تۆيە. ئەوانەي تەواو ھەستەكەن ھىچيان نىيە. ئەوانەي شتىكى گەرە دەپۆپنن... ھا... گەر خاوانى ھىچ نەبووت... گەر ھەستەكرد ھەموو شتىك دەپۆاندو، گەر وەك من ھەموو خۆشى زىانت لە قەحبەيەكدا سەرفكر دىت و ئەويش سووك و سادە جىيەيشتەيت... ئەو كات مەھدانىلى فرىشتهت بۆ دەردەكەويدت... ھاھا ئەم مەھدانىلەي برادەرى خۆمان... مەھدانىلى فرىشته ئەو شروپى خەويە كە من و تۆ خواردومانە تا نەزانىن ھىچ نىن... ھىچ نىن لە سەر ئەم زەوييە... كە ھەستەكرد تەواو... تەواو تۆ وەك سلقى پروت تەنھايەت، ئا لەو دەقىقەيەدا مەھدانىل دەمبىنن... بە كۆلانەكدا دەپۆيت و ئەم برادەرەمان بە عەرەبانەيەكى گەرەي قورسەو لەوسەرى چاوپروانتدەكات... ھاااااااااااااااا... بەلام من پيش بينىنى ئەويش تووشى ئەم نەخۆشىيە بووم، تاعوونى رەشى مەلەكبينن».

ئىستا ھىستىرمانە پىدەكەنى. مەھدانىل پرومەتەكانى سووربوو بوونەو «خەون؟ من خەون نىم. شروپى خەو؟ شروپى خەوى چى؟... من ھىچم لە شروپى خەو ناچىت. خۆت باش دەزانىت من وا نىم. راستە ئىنسان دەبىت پىويستى بە بينىنى من بىت ئەوسا دەمبىنن، بەلام ئەو پىويستىيە چىيە نازانم. ھىيە دكتور... ھەمىشە دوا پىكت، پىكىكى ژەھراوييە، ئىتر لە ئسوولدا نامىنن... بە قسەي من ناكەيت، پىويست ناكات، ھەمو شەويك قاپەكە تا دوا دلۆپى بخۆيتەو... قاپەكە تا دوا

تنۆکی... هه‌موو جارێک ده‌لێم، به‌ر له‌وه‌ی بگه‌يته دوا پێک شوشه و به‌رداخه‌که‌ت لێده‌دزموه، به‌لام به‌رده‌وام فیلێکم لێده‌که‌یت، به‌رده‌وام له‌وکاته‌دا باهه‌تێک داده‌مه‌زینیت که ناتوانم گوێ نه‌گرم. وه‌ک نه‌مشه‌و، وه‌ک نه‌مشه‌و عه‌زیزم بولبولیار... که باسی داروین و نه‌و شه‌قانه‌ی دامه‌زاند که ده‌بێت تێبه‌لبدریڤن، تۆ خۆت بلێت گه‌ر به‌کێک باهه‌تی وا عه‌جایه‌ب باسبکات خۆت له‌ بیر ده‌مینیت... هه‌مووشی فیلێکه‌ بۆ نه‌وه‌ی من دوا پێک و دوا تنۆکی عاره‌قه‌که‌ی لێ نه‌دزموه... هه‌مووی بۆ نه‌وه‌یه».

بولبولیار سه‌رسام بوو، بۆ ساتێک هه‌ستیکرد دکتۆر شوکاک له‌ سه‌ر هه‌قه... هه‌ر سه‌ جار هه‌که‌ی که مه‌هدائیلی بینیبوو له‌ خه‌ون ده‌چوو، به‌لام دلنیا‌بوو خه‌ون نییه، نه‌گه‌ر خه‌ونیش بێت خه‌ونی نه‌و نییه، خه‌ونی که‌سه‌کی دییه یان خه‌ونی نه‌و جیگایه‌یه که تێیدا وه‌ستاوه یاخود خه‌ونی ته‌واوی شاره‌که‌یه و نه‌م به‌ نه‌زانی ده‌که‌وێته ناوی. به‌لام نه‌گه‌ر مه‌هدائیل خه‌ونه، خۆ نه‌وانه‌ی تر که به‌ باله‌وه ده‌یانبینیت خه‌ون نیین. هه‌ستیکرد ته‌واوی یانه‌ی پزیشکان له‌ جیگایه‌کی ته‌لیسمای و داخراو و نالۆز ده‌چیت، وه‌ک نه‌وه‌ی مه‌یگێره‌کان نه‌ینیه‌کیان لابیت. وه‌ک نه‌وه‌ی پزیشکه سه‌رزله‌کان که له‌ سه‌ر مێزه‌کانی دییه‌وه سه‌یرده‌که‌ن، ناگاداری هه‌موو شتێک بن. ده‌ستی مه‌هدائیلی گرت و گووتی «جه‌نابی مه‌هدائیل مه‌رۆ تا پێده‌لێت، تۆ کێیت. مه‌رۆ تا تێده‌گه‌یه‌نیت تۆ کێیت... نه‌و شتانه‌ی ده‌یانبینم مانایان چیه‌؟ من ماوه‌یه‌کی زۆره‌ نازار ده‌کێشم. ماوه‌یه‌کی زۆره».

مه‌هدائیل گووتی «به‌مشه‌وه... به‌مشه‌وه که ده‌بێت دکتۆر مسته‌فا شوکاک بگه‌ینمه‌وه ماله‌وه. گه‌ر وا وازی لێبه‌ینم، مه‌یگێره‌کان به‌مجۆره‌ تا به‌یانی له‌ سه‌ر مێزه‌که جێده‌هێلن... ده‌رشێته‌وه، عه‌فوومه‌که، هه‌ندێجاریش

خوی پیسده‌کات... شایه‌نی نه‌وه نییه، باوهرم پتیکه دکتور له ناخدا که‌سیکی باشه. پیاویکی تیکشکاوه راسته... تابلئی تیکشکاوه، به‌لام مروفیکی سهر راسته. حزم لئ نییه که‌س سووکایه‌تی پتیکات». سهری له گوئی بولبولیار نزیکرده‌وه و گوئی «نه‌وه دکتورانه ده‌بینیت... نه‌وه دکتورانه ده‌بینیت... گهر له‌وه حاله‌دا به‌جیپه‌تیلین سبه‌ی ده‌یکه‌ن به‌بابه‌تی نوکته و گالته‌جاریه‌کانی بیمارستان، هه‌زار نوکته‌ی له‌سهر دروستده‌که‌ن، نه‌وه‌ی تا ئیستا به‌رامبه‌ری کراوه‌کم نییه. وه‌ک نه‌وه‌سالی که‌ ژنه‌که‌ی به‌جیپه‌تشت... ویرانیانکرد... تیده‌گه‌یت. هارپیان... ده‌زانیت یه‌عنی چی... هارپیان. نابینیت چی به‌سهر هاتووه. هه‌سته‌سهره‌تا ده‌بیت پیکه‌وه دکتور بگه‌تینه‌ماله‌وه. من ده‌زانم کلله‌کان له‌کویدا داده‌نیت... هه‌سته‌جاری با دکتور شوکاک به‌رینه‌وه بو‌مالئ و دواتر قسه‌ده‌که‌ین».

من و لیفتانت ده‌بینه‌وه به‌یه‌ک

دوای نه‌وه‌ی من داواکاریه‌که‌ی لیفتانتیم به‌رزکرده‌وه، نه‌نجومه‌نی بالای حیزب به‌خیزایی وه‌لامی منیان دایه‌وه. وامده‌زانی پیمده‌لین چون‌خائینی وه‌ها وه‌رده‌گرین، چون‌بیروکه‌ی وا وه‌رده‌گریت و خه‌یالی وا به‌سهرتا تیده‌په‌ریت. که‌چی نا به‌خوشحالیه‌کی بیوتنه‌وه پیشنیاره‌که‌ی نه‌ویان قه‌بوول بوو. رینماییه‌کانی حیزب بو‌نه‌وه‌شتیکی سه‌یریوون، به‌پیی نه‌وه‌فرمانانه‌ده‌بوو لیفتانت خوی وه‌ک پیاویکی دلسۆزی ده‌وله‌ت ده‌ریخت، هه‌موو شتیک بکات تا متمانه‌ی خوی لای حاکمان نه‌دۆرپیت، له‌خزمه‌تی ده‌وله‌تا ده‌ستی نه‌له‌رزیت و خوی نه‌خاته‌به‌ر گومان، چونکه‌نه‌وه‌کارانه‌ی له‌داها‌توودا بو‌شۆرشیان نه‌جامده‌دات،

نرخيان له نرخی ژيانی نهوانه بهر زتر ده بښت که نښتا بو په چه پوښی و مانه وه ده شپټ نازاريان بدات. به پټی نهو پروتوکول نه نښتیه وه زيفه ی ليفيتانت ده بووه نه وهی له پټگای ده وله ته وه نه یارانمان له ناو به ریت، هه رکات حیزب نه توانیت یان نه یه ویت راسته وخو له گټچالی له ناو بردنی که سټیک یان هیژنیکه وه بنالیت، ليفيتانت نهو کاره ده گریته نه ستو. نیشی نهو نابیته دزایه تی ده ولت، به لکو له ناو بردنی نهوانه ی هه م دوژمنی نيمه و هه م دوژمنی ده ولت تن له هیژ و پارته کانی تر، به وهش له یه ککاتدا هه م وهک دلسوژی ده ولت و هه م وهک وه فاداری شوپشیش دهرده که ویت. هه ولیشه دا هه نديجار له نیوان حیزب و زیندانییه کانی ژیرده ستی ناسایشه دا جوړه په یوه نديیه ک دروستبکات، تا حیزب له وه نه پچریت له تاریکی زیندانه کانیشه نه ندامانی خو ی ناپاسته بکات. به پټی پروتوکول که و بو پاراستنی نه نښی که وره مان، جگه له من هیچ مروفنیکی دیکه نابیته پردی په یوه ندی نیوان نهو و سه رکرده کان، من نهو که سه م که ده بښت بمپاریژیت، گویم لیبگریت، فرمانم لئوه رگریت و چی ده ویت ناگادارم بکاته وه.

لیفیتانت هه ر له ناو ژوره که ی مندا، به وریایه کی ژوره وه چه ندین جار نامه ی پټنماییه کانی شوپشی خوینده وه و گووتی «هه فال وه فا، من هه موو فرمانیکی شوپش جیبه جیده که م، به لام به رامبه ر به وه دوو شتم ده ویت، یه که م: نزار له ناو بیه ن. دووهم: گه ر پوژنیکیش ناشکرابووم و پوومکرده پیزی شوپش، پیزی شوپشگریټکم لیبگرن و سه روک خو ی پټشوایم لیبکات و نه هیژن لکه ی خیانه تم به ربکه ویت».

له و باوه په دابووم شوپش به ناسانی هه ردو کاره که بو ليفيتانت جیبه جیده کات. دوی چه ند نامه یه ک، من به ناوی شوپشه وه ریکه وتنیکی نه نښتیم له گه ل نه ودا مؤرکرد، سه ی کوپشمان له ژیر کاربو ندا پاکشیا، یه کیکیان بو ليفيتانت، یه کیکیان بو من، یه کیکیان بو فایلی نوسراوه

نه‌ئینییه‌کانی نه‌نجوم‌ن. به‌پیتی نه‌و پیکه‌وتنه ده‌بوو لیفیتانت نیوه‌ی پۆچی بفرۆشت به‌ شۆرش و نیوه‌که‌ی دیکه‌شی به‌ ده‌ولت. وه‌ک من له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ده‌مزانی و دواتریش له‌ دۆسییه‌ نه‌ئینییه‌کانی ئاسایش ئاشکرا‌بوو، لیفیتانت هه‌مان شیوه‌ چهند په‌یمانکی نه‌ئینیسی له‌گه‌ڵ هه‌ندێ له‌ نه‌فسه‌ره‌ عه‌ره‌به‌کاندا مۆرکردبوو تا به‌رامبه‌ر به‌ زانیاری، به‌ جێبه‌جێکردنی داواکانی، به‌ کرانه‌وه‌ی ده‌ستی، به‌ زیادبوونی سه‌روه‌ت و سامانی، ژانیان لای شۆرش به‌پارێزیت. هه‌ر له‌و نیوه‌نده‌دا من نام‌ی تایبه‌تی به‌عسییه‌کان و حیزبیه‌ بالاکانم له‌ لیفیتانت وه‌رده‌گرت و ده‌مگه‌ یانده‌ سه‌رانی نه‌نجوم‌نی شۆرش، بۆ نه‌وه‌ی ته‌واوی نه‌م جه‌نگه‌، ته‌واوی نه‌م یارییه‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ی هه‌ر مه‌ترسییه‌ک بۆ سه‌ر ژانی نه‌وان به‌پێوه‌بجیت. من و لیفیتانت پیکه‌وه‌ نه‌و پرده‌بووین که‌ نه‌ندامانی بالای حیزب به‌ هۆیه‌وه‌ ژانی خۆیان لای به‌عسییه‌کان زامنده‌کرد، به‌عسییه‌کانیش که‌ هیدی هیدی له‌ گورزه‌ گه‌وره‌ و له‌ناکاو و کوشنده‌کانی شۆرش ده‌ترسان، ژانی خۆیان له‌ تورپیی شۆرشگێران ده‌پاراست. من هه‌موو نه‌و ئیشه‌م به‌ زامنی شۆرش و به‌کاریکی شۆرشگێرانه‌ی پله‌ یه‌ک له‌قه‌له‌مه‌ده‌دا، چۆن موسلمانیکی ئیمانداریش فه‌رمانی خودا جێبه‌جێده‌کات، به‌وجۆره‌ فه‌رمانی خودا‌کانی خۆم له‌ حیزبدا جێبه‌جێده‌کرد.

له‌ ساتیکدا تیگه‌یستم ئیدی من به‌ ناگاداریی هه‌ندی‌ک له‌ به‌عسییه‌ به‌رزه‌کان له‌ شاردام، نه‌وان ده‌مپاریزن تا پردی نیوان نه‌وان و شۆرش بم، وه‌ک چۆن به‌ ناگاداری هه‌ندی‌ک له‌ سه‌رانی شۆرش له‌ویم تا له‌ نزیکه‌وه‌ مه‌ترسییه‌کان بۆنبکه‌م و هه‌موو نه‌خشه‌ و پلانی‌ک بناسمه‌وه‌ که‌ دژ به‌وان داده‌نریت. دوا‌ی پیکه‌وتنم له‌گه‌ڵ لیفیتانتدا به‌ جۆری‌ک له‌ جۆره‌کان ده‌ستم کراوه‌تر و هاتو‌جۆکردنم له‌ جاران ئاسانتر بوو. نه‌وه‌ی که‌ له‌و نیوه‌دا زامن نه‌ده‌کرا، نه‌وه‌ بوو ده‌زگا هه‌والگرییه‌کانی ده‌ولت

تاده‌هات زۆرت‌ر ده‌بوون و یه‌ک جودا له‌وی دی چالاکیانده‌کرد. ده‌زگای هه‌والگری عه‌سکه‌ری تا ده‌هات سه‌ربه‌خۆتر و دپ‌تر ده‌هاته مه‌یدان، لیفیتانتیش ده‌ستی به‌هیچ زانیارییه‌کی تایبه‌تی نه‌واندا نه‌ده‌گه‌یشت. ژماره‌ی نه‌و کوردانه‌ش که ده‌چوونه کاری سیخوپرکردنه‌وه بۆ ده‌ولت و ده‌یانه‌ویست هه‌مان یاری لیفیتانت بکه‌ن، پۆژ دوا‌ی پۆژ زۆرت‌ر ده‌بوون و په‌نه‌انتریش کاریانده‌کرد. نه‌وان که هه‌والیان هه‌بوو، لیفیتانت چ جۆره یارییه‌کی ئالۆز و چه‌په‌ل ده‌کات، هه‌والیانده‌دا له‌به‌غداوه، له‌جینگا به‌رزه‌کانی تره‌وه پشتوپه‌نا په‌یدا بکه‌ن و له‌پشته‌وه‌پا له‌لیفیتانت بده‌ن... نه‌و جۆره مه‌ترسیانه هه‌رگیز سه‌د ده‌ر سه‌د خه‌فه‌نه‌ده‌بوون و هه‌میشه شتیک له‌هه‌وای سه‌رکیشی و بۆنی مردن له‌هه‌نگاو و جوله‌ی هه‌مووماندا هه‌بوو.

به‌لام پێکه‌وتنه‌که‌ی نیوان من و لیفیتانت ده‌ستی نه‌ویشی ته‌واو کرده‌وه... پۆژانی دوا‌ی مۆرکردنی پێکه‌وتنه‌که‌مان ده‌ستیدایه‌ بیناکردنی نهۆمه سه‌ره‌تاییه‌کانی نه‌و بورجه‌گه‌وره‌یه‌ی ئیستا لوتی له‌نزیك لوتی فه‌له‌که. هه‌تا له‌ده‌مه‌دا ئیواره‌یه‌ک منی سوار ماشینی خۆی کرد و له‌نزیکه‌وه نه‌و پووبه‌ره به‌رین و بناغه سه‌یر و قوول و کۆنکریتییه‌ی نیشاندام که هیندی هیندی نه‌وه‌ی په‌که‌م له‌کرێکاران کاریان له‌سه‌ر ده‌کرد. نه‌وکات ته‌واوی بیناکه‌ته‌نیا پڕۆژه‌ی خه‌ونیک‌ی لیفیتانت بوو که نه‌یده‌بووست ته‌نیا جینگایه‌کی باشت‌ری له‌و ژوره‌په‌ش‌ه‌ی نیو مالی خوشکی هه‌بیت، به‌لکو نیازی گه‌وره‌تر و خه‌یالیتری به‌م پارچه‌عه‌رده هه‌بوو. من پیمگوت «هه‌فال هۆمه‌ر، گه‌ر به‌پاره‌ی به‌عسییه‌کان نه‌م سه‌ر زه‌مینه‌ئاوه‌دانه‌که‌یته‌وه، کاری وامه‌که، چونکه‌گه‌ر پۆژیک نه‌وان پۆیشتن میلیت هه‌م زه‌وی و هه‌م ماله‌که‌شت لیده‌ستینیته‌وه». وه‌ک هه‌میشه نه‌سه‌مه‌ر و خوینگه‌رم و به‌شکو بوو، گوتی «نا هه‌فال وه‌فا وامه‌لس... گه‌ر ئیستا بناغه‌ی شته‌کان دانه‌پێژم، گه‌ر ئیستا نهۆم نهۆم

به‌رزی نه‌که‌مه‌وه، که ئه‌وان پویشتن ناتوانم هیچ بکه‌م. نه‌وه‌ی له خه‌یالی مندایه دواتر بناغه‌ی دانارپژریت، ده‌بیئت ئه‌م ئه‌ندازیاره عه‌ره‌بانه، نه‌وانه‌ی شاره‌زای بناغه‌ی بورجی گه‌وره‌ن، ئه‌وان یارمه‌تیمانبده‌ن... ئه‌وان بورجی بابلیان دروستکردوه نه‌وه‌ک ئیمه، نه‌مه‌ش باغچه‌هه‌لواسراوه‌کانی من ده‌بیئت. گه‌ر ئیستا نه‌یانه‌ینم په‌نگه دواتر هه‌رگیز نه‌یه‌ن و نه‌یانگه‌می». لیفیتانت پیاویکی به‌سه‌واد و زیره‌ک نه‌بوو، به‌لام من له‌ژیانی خۆمدا سه‌رنجداوه، هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌شتیکدا سه‌ره‌په‌ن، جا له‌توندوتیزیدا بیئت یاخود له‌عیشقاد، له‌ملکه‌چیدا بیئت یاخود له‌یاخیبووندا، گه‌ر خوینده‌واربن یان بیسه‌واد، فه‌لسه‌فه‌یه‌کی تایبه‌تی ژیان و زینده‌گییان هه‌یه‌کۆمه‌کیانده‌کات خیراتر پێشبه‌کون. زۆرچار به‌روای نه‌وان به‌و فه‌لسه‌فه‌یه‌له‌به‌روای فه‌یه‌سوفه‌گه‌وره‌کان به‌تیز و تیوری خۆیان گه‌وره‌تره. لیفیتانتیش پیاویکی دل‌په‌ق و بیسه‌واد بوو، به‌لام به‌فه‌لسه‌فه‌یه‌کی تایبه‌تی خۆیه‌وه، دل‌په‌قی و ئیمان دووشتن گه‌ر پێکه‌وه‌کۆبینه‌وه هه‌موو خواستیکی ده‌گه‌ینن به‌دوا نامانج. لیفیتانت ئه‌و پوژه به‌خنده‌یه‌کی نه‌پینییه‌وه، که به‌ئه‌ستم له‌سه‌ر لیوی ده‌بینرا گووتی «ئه‌م باله‌خانه‌یه‌شه‌قی گه‌وره‌ی منه‌له‌م شاره. ئه‌گه‌ر دواجار ئه‌و باله‌خانه به‌رزه‌دروسته‌بکه‌م، تا ئه‌و جیگایه‌ش به‌رزبیکه‌مه‌وه که ده‌مه‌ویت... ئیتر گرنگ نییه‌کێ له‌م شاره‌دا حاکه‌م، چونکه‌ئه‌وه‌ی دیت ته‌نیا له‌ویوه، له‌نه‌ۆمه‌به‌رزه‌کانی منه‌وه ده‌توانیت حوکی دنیا بکات». سالانیک دواتر که بورج بوو به‌و جیگا گرنگه، ده‌مبیسست له‌نه‌ۆمه‌هه‌ره به‌رزه‌کانییه‌وه، به‌رده‌وام ده‌یان پاسه‌وان به‌دوربینی گه‌وره‌وه‌چاوه‌دیری کوچه‌و کۆلانه‌کانی شار ده‌که‌ن... له‌پاستیدا بۆ شتیکی تایبه‌تی نه‌ده‌گه‌پان، به‌لام گرنگ بوو خه‌لک بزائن له‌بورجه‌وه به‌رده‌وام که‌سیک چاودیریانده‌کات. من وه‌ک کادیریکی ئاسایش که له‌سه‌ر عه‌ردی پان و له‌ته‌ختانیدا کارمه‌کرد ده‌رفه‌تی وه‌هام نه‌بوو، بۆیه

خه‌لک هیتندی له پیاوانی بورج ده‌ترسان له ئاسایشی وه‌ک من سلیمان نه‌ده‌کرده‌وه. له‌ویوه من له یاسایه‌کی گرنگی نه‌منییته تیگه‌یشتیم: ترسناکترین ئەشکه‌نجه ئەوه نییه بی‌په‌حمانه ئازارتبده‌ن، به‌لکو ئەوه‌یه به‌رده‌وام سه‌یرتبه‌کن. لیفیتانتیش له‌و سه‌رده‌مه‌وه خۆی بو‌ئە‌وجۆره ئەشکه‌نجه‌یه ناماده‌ده‌کرد.

له‌ دوا‌ی رێکه‌وتنییه‌وه له‌گه‌ڵ شو‌رشد، لیفیتانت به‌ ده‌ستیکی کراوه‌تره‌وه ئازاری کتیبفرۆش و خاوه‌ن چاپخانه و نوسه‌ره‌کانی شاری ده‌دا، هه‌ر به‌ بۆن خوینهرێکی کتیبی له‌ نابه‌ین سه‌د که‌سی ئاساییدا جیا‌ده‌کرده‌وه. به‌جه‌وریکی زۆره‌وه له‌ سه‌ر کۆکردنه‌وه و زه‌وتکردنی نام‌ی دل‌داری گه‌نجان به‌رده‌وامبوو. زۆر شه‌و ده‌مه‌وبه‌یان، کاتیک دونه‌یا بیده‌نگ ده‌بوو، کاتیک ده‌نگ و په‌نگ و بینین چیدی له‌ باریاندا نه‌بوو هه‌موو هۆشی مرۆف بگرن... ئەو به‌ کوچه‌کاندا ده‌گه‌را و بۆنی به‌ مالانه‌وه ده‌کرد، گه‌ر مالێک کتیبخانه‌ی گه‌وره‌ی هه‌بایه، بۆن ئەوی وه‌ک سه‌گ تا به‌ر کتیبه‌کان راده‌کێشا. له‌ سه‌رده‌می ئەودا زۆریه‌ی ئەو مالانه‌ی کتیبیان هه‌بوو، له‌ حه‌وشی ماله‌کانیاندا چالێ قوول قوولیان هه‌لده‌که‌ند و له‌ ژێر چه‌ندین مه‌تره‌وه کتیبه‌کانیان ده‌ناشت. ده‌میک هاته‌ پێش‌ی وه‌ختبوو له‌ به‌ر شه‌رپانگیزی لیفیتانت زۆریه‌ی کتیبفرۆشه‌کان دو‌کانه‌کانیان دا‌بخه‌ن. ئەوه‌ی ئیشی کتیبفرۆشتنی له‌ شاره‌که‌دا له‌ فه‌وتان پزگارکرد، سه‌ردانی کورتی وه‌زیری پۆشنبیری فاشیستییه‌کان بوو، که‌ کتیبی به‌ که‌ره‌سته‌یه‌کی گرنگی بل‌اوبوونه‌وه‌ی زمانی عه‌ره‌بی ده‌زانی، پاشی وابوو هه‌ر کوردیک بتوانیت عه‌ره‌بی بخوینتته‌وه، ناکه‌ویتته‌ داوی ئەو چه‌تانه‌وه که‌ نه‌فامی و پيسوچه‌په‌لی و نه‌خوینده‌واری کردونی به‌ دو‌ژمنی ولات. پێنمایی ئەو وه‌زیره‌ فاشیستییه‌ که‌ هاو‌په‌ی له‌گه‌ڵ شان‌دیک له‌ نوسه‌راتی عه‌ره‌با هاتبوو، ئەوه‌بوو لیگه‌رین کورد به‌ زمانی پێغه‌مبه‌ران، زمانی جوانی عه‌ره‌بی بخوینتته‌وه... ماله‌کانیان به‌ ئەده‌بیاتی به‌رزی ئەم میله‌ته

ناوازه یه پرازیننه وه . وه زیر که «عوسیانی باکوورییه کانی» ده گێڕاپیه وه بۆ بیسه وادی، ناله باری سروشت، کاریگری خرابی میشووله ی مه لاریا له سه ر عه قلی خه لک، باوه پرسی وابوو فیترکردنی عه ره بی و پشتنی به رده وامی ده رمانی میشووله له ماوه یه کی کورتدا شوپرسی کورد له نێوده بات . به ده ستی خوێ له هه ندێ خویندنگادا کتیبی عه ره بی دابه شکرد و فه رمانیدا کتیبفرشییه کی گه وری عه ره بیش بکریته وه و کۆمه کی کتیبفرۆشه کانیش بکریته تا ببه نه پردی گه یانندی زمانی پیرۆزی عه ره بی بۆ ئه م میله ته کتیبی و به ده بخته . به به وای وه زیر، گه ر کورد زمانی عه ره بیان بزانیابه و به دل گوئیان له سه رۆک و هه فالی جیگر بگرتابه، بۆ حیزب و سه رۆک له خه لکی باشوور دلگه رمتر ده بوون . ئه و بۆچوونانه ی وه زیر وایکرد له ئاسایشه وه لیفیتانته ناگاداریکه نه وه که ده ست له یه خه ی کتیبفرۆشان به ردا، که له میژبوو به کۆمه ل شکایه تیکی درژیان بۆ به رپوه به ر و پارێزگار به رزکردبووه وه .

پقی لیفیتانته له خوینده وار و کتیبچییه کان، که وته سه رده میکه وه تییدا چه په کان دژایه تییه کی گه وری شوپرسیان ده ست پیکردبوو . له و نێوه نده دا غه نی مامه ند و هاوڕیکانی، پیکخراویکی سه ره خویان پاگه یانده به ناوی «کۆمه له ی کریکارانی کۆمونیست - K.K.K.» . گه رچی کورتکراوه ی ناوه که وه ک کورتکراوه ی ناوی پیکخراوی فاشیستی نه مریکایی کۆ کلۆکس کلان بوو، به لام هه لسه واپوانی پیکخراوه که باوه پریان وابوو، له داها توودا به جوړیک خوړه لات هه لده گێپنه وه و دۆزه خی گه رم بۆ بوژرواکان داده گیرسیین که سه س کافه که ی ئه مان سه س کافی ئه و فاشیستییه ئه مریکاییه په گه زه رستانه ده خاته په راویزه وه و له بیر مرفایه تی ده باته وه . هه ر له پاگه یاندرای یه که مه وه ئاشکرایانکرد بۆ دامه زاندنی جوړه پیکخراویکی ئینته رناسیونالیستی چه کدار تیده کۆشن که کریکارانی خوړه لات له هیزیکی سه رتاسه ریدا پیکبخات و بۆ

دامه‌زاندنی ده‌وله‌تیکسی سوسیالیستی خالی له هر ته‌ماح و نیازتیکسی نه‌ته‌وه‌یی ناماده‌یانبکات. ئه‌و دم دروشمه توندپه‌وه‌کانی ئه‌وان گه‌نجانی مه‌ستده‌کرد و مه‌ستی مه‌مووانی ختوکه ده‌دا. هه‌فالان له بیرویی بالا له کۆبوونه‌وه‌یه‌کی داخراودا به‌پاریاندا که چه‌پگه‌راکان چ له ده‌ره‌وه‌ی شوپش و چ له پیزی پیکخواه ناوخواهیه‌کاندا پاکبکه‌نه‌وه، هه‌فال شیرخان له نامه‌یه‌کدا به منی گووت «سه‌رده‌می ته‌ختکردنی ئه‌م چه‌پانه هاتووه. ئیتر کاتیتی بیانهاپین وه‌ک باراش».. ئه‌وه یه‌که‌مجار بوو وشه‌ی هاپین به‌وجۆره توند و ترسناکه له ئه‌ده‌بیاتی نوسراوی حیزیدا ببینم، ئه‌و وشه ترسناکه‌ی تا ئه‌مپۆ ته‌نیا وشه‌یه له هه‌وا و ئاوی ولاته‌که‌دا به نازادی ده‌گه‌پیت، به جۆریک زۆرجار مه‌ستده‌که‌م له ناو هه‌موو ئینسانیکدا ئاره‌زوویه‌کی ترسناک بوو هاپینی ئه‌وانی تر دروستبووه، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌م شارانه خه‌لکی ته‌نیا نیشیان ئه‌وه بیت یه‌کدی بگرن و سه‌ری یه‌ک له ژیر به‌رداشان بنین و ده‌ستاران بخه‌نه کار و ئیسی یه‌ک به‌هپن... «هاپینی چه‌په‌کان وه‌ک باراش»... نه‌غه‌یه‌کی زۆر ترسناکی هه‌بوو، سه‌رینه‌وه‌یان، پلێشاندنه‌وه‌یان تا ئه‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی ئاسه‌واریان نه‌مینیت. فه‌رمانه‌کانی ئه‌نجومه‌نی سیاسی ئه‌وه بوو، که لیستی ده‌ستبه‌کارانی kkk ناماده‌بکه‌م و بیئه‌وه‌ی حیزب ده‌ستی خۆی بخاته کاره‌که‌وه، لیفیتانت به‌به‌لگه‌وه بیانگریت و وابکه‌ین به‌عسییه‌کان بیانخه‌نه بن ده‌ستاری خۆیان و له سه‌ر نه‌خشه‌ی سیاسی بیانسه‌رنه‌وه. لیفیتانت ده‌ره‌ق به‌ مارکسیسته‌کان وه‌ک تادار و نه‌خۆش وه‌هابوو، کینه‌ی به‌رامبه‌ریان هر سنووریکی تیپه‌پاندبوو... ئه‌و شه‌وه‌ی لیستی ناوه‌کانم بوو لیفیتانت ناماده‌کرد، دۆخیکی پۆحی سه‌یرم هه‌بوو، به‌ درژیایی شه‌وی پیتشووتر خه‌ونم به‌ ئه‌سه‌په‌کانه‌وه ببینیوو، هه‌ستیکسی سارد و سه‌نگینم هه‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی له هه‌وایه‌کی نسرم و له بۆشیدا مه‌له‌بکه‌م. که یه‌ک یه‌ک ناو و ناوینیشانه‌کانم ده‌خسته سه‌ر لیسته‌که، وه‌ک ئه‌وه‌بوو یه‌ک یه‌ک گولله

بنیم به سه‌ریانه‌وه. چند جاریک بیرم له‌وه کرده‌وه که ناویشانه‌کان به هله بنوسم، یاخود کاریک‌که‌م به‌رله‌وه‌ی بیانگرن ناگاداریان‌که‌مه‌وه، به‌لام هم‌ووو جاریک هه‌ستیکی سارد، بپوایه‌ک به‌وه‌ی به‌زه‌یی له بنه‌وه‌را شوپش وێرانده‌کات، دایده‌گرتم. ده‌نگیک له ناخمدایه‌یگوت «چ شوپش‌گێڕێکی لاوازییت، گهر بگه‌یته ئه‌وه‌ی دوژمنانی حیزب بپاریزییت». که ناوه‌کانم تو‌مارده‌کرد، شتیکی به‌ر گه‌رومی ده‌گرت، ده‌ستیکی ده‌یخسته‌ کۆکه، که ده‌شمویست نه‌ینوسم جوژه‌ رقیکی له خو‌م دایده‌گرتم. تا ئه‌وکات که‌سم به‌ووژه نه‌کوشتبوو، به‌وه‌ی به‌کیک ده‌رخواردی دپنده‌یه‌ک بده‌یت و خو‌ت سه‌یربکه‌یت. کوشتنه‌کانی پێشووترم، گهر له گۆرپنه‌وه‌ی ده‌ستپێژ و هه‌لاوی په‌لاماردا نه‌بایه، ئه‌وا خو‌م تهنه‌که‌م ده‌نایه سه‌ر پشتلی قوربانییه‌که‌م و به‌ساردییه‌وه سه‌یری لوله‌ی تهنه‌که‌م ده‌کرد و بیته‌وه‌ی بیربکه‌مه‌وه په‌نجه‌م به‌ په‌له‌پیتکه‌که‌دا ده‌نا. دواتریش، کاتیکی شریخه‌ی تهنه‌که‌که‌ راپده‌چله‌کاندم، جگه له تیپه‌پینی هه‌وایه‌کی سارد، جگه له هه‌لکردنی بایه‌کی شیدار و نسرم له دل‌مدا هه‌ستم به‌هیچی تر نه‌ده‌کرد. تاکه شتیکی که زۆر توند هه‌ستم پیده‌کرد خالیبوونه‌وه‌ی ناخم بوو له شتیکی، له ناکاوه‌ستم به‌ برسیتییه‌کی کتوپر و زۆر ده‌کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی کوژراوه‌که له‌گه‌ل خوینی خویدا ناخی منی له شتیکی خالیکردبیته‌وه. هه‌ستیکی زۆر سه‌یربوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی له ناکاوه‌ستبکه‌یت دلت که‌وتۆته سه‌ر به‌ردیکی ته‌زیو، که‌سینک ئاسنیکی ساردی له هه‌ناوتدا دانابیت و هه‌موو تو‌رگانه‌کانت هه‌ست به‌و سه‌رمایه بکه‌ن که‌م که‌م له‌و ئاسنه‌وه ده‌چیته ناو خوینت و له‌ویشه‌وه به‌ ته‌واوی له‌شتدا بلأوده‌بیته‌وه. وه‌ک له گه‌رماییکی داغه‌وه دابه‌زمه ناو حوزیک ئاوی ته‌زیو. به‌لام ئه‌مجۆره کوشتنه، وه‌ک ئه‌مجۆره کوشتنه‌ی زه‌مانی زوو ده‌هاته به‌رچاوم که پادشاکان کۆیله‌کانی خویان ده‌رخواردی پلنگ و شیره برسویه‌کان ده‌دا و خویان ته‌ماشایانده‌کرد و پیده‌که‌نین.

که لیسته‌که‌م دایه ده‌ست لیفتاننت، به‌مۆننیه‌وه سه‌یرئکی ناوه‌کانی کرد، وه‌ک نه‌خشه‌ی گه‌نجینه‌یه‌کی پر زئیر هه‌لبگرئت، له سه‌ره‌خۆ و به‌ وریاییه‌وه وه‌ره‌قه‌که‌ی قه‌دکرد و خستیه‌ گیرفانی کراسه‌که‌ی. گووتی «دَلْنیام په‌فیع سو‌بجی به‌م لیسته دَلْی خۆش ده‌بیت. ناگادارن له شاردنا هه‌رایه‌کی گه‌وره هه‌یه، په‌فیع ده‌لئیت ئه‌و مارکسییه سه‌گانه که‌وتونه‌ته‌وه ئیش، به‌لام سه‌ره‌داوئیکی پاسته‌قینه‌یان ده‌ست ناکه‌وئیت، ئیستا ئیمه لیستئکی حازریان ده‌خینه به‌ر ده‌ست». لیفتاننت وه‌ک هه‌میشه مات و له خۆدا بوو، گووتی «مارکسییه‌کان دوژمنی هه‌موو لایه‌کمانن، من غه‌میان بۆ ناخۆم». له دروستکردنی لیسته‌که‌دا چه‌ندین جار ویستم، ناوی بولیولیاری ده‌ره‌به‌ئتم، هه‌ستئکی ناوه‌کی سه‌یرم هه‌بوو ئه‌م پیاوه پۆژئیک له پۆژان پۆلئیکی گرنگ له ژبانی مندا ده‌بینئیت، دواشه‌وه دَلْنیابووم ئه‌و له مارکسیسته سه‌رسه‌خته‌کان نییه، دره‌نگ یان زوو هاو‌پنئکانی له خۆیانی دوور ده‌خه‌نه‌وه. به‌لام گه‌ر ناوی له لیسته‌که‌دا نه‌بایه چاره‌نوسئکی له گرتن به‌دتر چاوه‌پوانیده‌کرد، پئیکرا وه‌ک خائینئیک سه‌یربانده‌کرد، تۆمه‌تی ئه‌وه‌یان ده‌خسته پال که‌ هاو‌پنئکانی فرۆشتووه، دوورنه‌بوو بشیکوژن. له ریز به‌ندی لیسته‌که‌دا ناوه‌که‌یم خسته خواره‌وه، تکاشم له لیفتاننت کرد گه‌ر خۆی له گرتنه‌کاندا به‌شداربوو، له‌گه‌ل ئه‌م کوره‌دا سه‌رسه‌ختی نه‌نوئینئیت و گه‌ر توانی بیبه‌خشئته‌وه به‌ من. لیفتاننت سه‌یریکردم و گووتی «ئه‌گه‌ر که‌وته ده‌ستی من، ده‌بیه‌خشمه‌وه به‌ تۆ... به‌لام ئه‌گه‌ر نه‌که‌وته ده‌ستی من، ئه‌وه‌یان شتئکی دیکه‌یه». شه‌وی گرتنی کۆمۆنیسته‌کان له شه‌وه ترسناک و سه‌یره‌کانی ژبانی من و ژبانی شاره‌که‌ش بوو، لیفتاننت پۆژئیک پئیش ئه‌وه ناگاداریکردمه‌وه به‌پنئ نه‌خشه‌یه‌ک که‌ ئه‌و و ده‌یان چه‌کداری دی تئیدا به‌شدارده‌بن، مارکسیسته‌کان له یه‌ک کاتدا و به‌یه‌که‌وه کۆده‌کرینه‌وه. ئه‌و زانیارییه کۆمه‌کی پئیکردم، ئه‌و شه‌وه هه‌فائئیک رابسه‌پئرم بولیولیاری بباته لای خۆی.

شهووی کۆکردنه‌وهی کۆمۆنیسته‌کان ویستم له زووه‌وه بخه‌وم، به‌لام ئه‌و ساردییه قوول و تاریک و شیداره‌ی ناو ناخم هه‌لیده‌ستانم و گه‌روومی ده‌گوشی و تووشی زگ ئیشه‌ی ده‌کردم. هه‌ستم به ترس یان به په‌شیمانی یان به ئازاری ویژدان نه‌ده‌کرد. نا شتیک نه‌بوو له‌و جوړه هه‌ستانه، به‌لکو هه‌ستیک بوو وهک ئه‌وهی له شه‌ویکی سارددا سه‌فه‌ریکه‌یت، وهک ئه‌وهی له گه‌راجیکی خالی و سارددا بۆ ماشینیکی وه‌ستابیت که هه‌رگیز نایه‌ت، وهک له ژێر بارانیکی خوێدا ته‌نیا کراسیکی ته‌نکت له‌به‌ردا بیته و به‌رده‌وام باران لیتبده‌ت و نه‌توانیت به هیچ لایه‌کدا بجوئیت. شتیک له ناخمدا ده‌له‌رزی، وهک ئه‌وهی چه‌ند دلکی تر چوو بیته‌نه سینه‌مه‌وه و هه‌موو پیکرا لێبده‌ن. له راستیدا ئه‌و هه‌سته ترسناکه که له نا‌کاو هه‌سته‌که‌یت، شتیک خیرا له ناخمدا ده‌فریت، بیته‌وهی بزانیته ئه‌و شته چیه، ئه‌وهی واده‌زانی مه‌خلوقیکی بچوک و نه‌ینی به دوو قاجی سارد به سه‌ر دلته‌دا پاده‌کات له‌و شه‌وه‌دا هه‌ستیکی وه‌هام هه‌بوو. له‌و شه‌وه‌دا جگه له بولبولیار و دووانی دی که به پیکه‌وت له مال نه‌بون، هه‌موو کۆمۆنیسته‌کان گیران. له مالی ژۆریه‌ی‌اندا کتیب و به‌یاننامه‌ی دۆزانه‌وه، لای دووانیان که‌ره‌سته‌ی سه‌ره‌تایی چاپ و لای یه‌کی‌کیشیان ده‌مانچه‌یه‌ک گیرا، که پنده‌چیت تاکه ده‌مانچه‌یه‌کی گروپه‌که بوو بیته که ویستبوویان ته‌واوی بۆ ژورازییه‌تی خوهره‌لاتی پێپه‌روختن. لیفتانته بۆ یه‌که‌مجار له ئه‌شکه‌نجه‌کاندا به‌شداریکرد، ئه‌وهی نه‌ینییه‌کی وا گه‌وره و ترسناکی ئاشکرا کردبوو، وایکرد به‌عسییه‌کان پتر متعانه‌ی پێکه‌ن و بۆ یه‌که‌مجار پێگای بده‌ن بجیته قاته‌کانی خواره‌وه و له ژێر زه‌مینه‌کاندا ئه‌و ئاره‌زووه کۆنه‌ی خۆی تیری‌کات «ئه‌شکه‌نجه‌دان». هیچ یه‌ک له کۆمۆنیسته‌کان به‌رگه‌ی ئه‌و لیدان و ئازاره‌ ژۆر و به‌رده‌وامه‌ی نه‌گرت و پیکرا دانیان به هه‌موو کاروباری پیکخواره‌که‌ی‌اندا نا. دای مانگی‌ک له‌وه‌ غه‌نی مامه‌ند و ئازاد به‌هجه‌ت و سه‌فین خوشناو و چواری دیکه‌یان به

مه‌رگ مه‌حکومدران و نه‌وانی دیکه‌یان به‌ حوکمی هه‌تاهه‌تایی. دوی سن مانگ و دوازه‌ پوژ له‌ گیرانیان، غه‌نی مامه‌ند و هاوپیگانی له‌ سیداره‌دران و حیزبی ئیمه‌ وه‌ک شه‌هیدانی گه‌وره‌ی گه‌ل که‌وته‌ ستایشکردنیان. له‌ و کاته‌شه‌وه‌ هه‌لهاتنی به‌رده‌وامی هوشه‌نگی بولبولیار ده‌ستی بیکرد، شوژشگپریکی خه‌یالی که‌ له‌ ژیر هیچ ناویک و له‌ هیچ به‌ره‌یه‌کدا جیگای نابیته‌وه‌.

که‌شتیی فریشته‌کان

به‌ جووته‌ دکتور مسته‌فا شوکاکی مه‌ستیان خسته‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌که‌ی. مه‌هدائیل گووتی «ژۆربه‌ی شه‌وانی پینجشه‌مه‌ ئه‌مه‌ حالیتی. هیچ شتیگ به‌هانه‌ نییه‌ مروف‌ و له‌ خۆی بکات. هه‌ر بزانیته‌ به‌یانی ده‌وامی خه‌سته‌خانه‌ی نییه‌ خۆی له‌ شه‌رابدا ده‌خنکینیت. عه‌جایه‌ب ئه‌م پیاوه‌ تیناگات که‌ ئه‌ و ژنه‌ ئه‌می ناویت... له‌ به‌رئه‌وه‌ی دکتورپریکی حیزیت، مه‌رج نییه‌ ژنی دونیا هه‌موویان بوته‌ بمرن. ژنه‌ تو‌ی ناویت، ئیتر بو‌ و له‌ خۆت ده‌که‌یت... تیناگه‌م».

بولبولیار له‌ سه‌ر میژیکسی بچوک دیوانی «جه‌لادی فریشته‌کان» ی نه‌غه‌ده‌ ماردینی بینی. کتێبه‌که‌ی هه‌لگرت و ته‌ماشایه‌کی کرد و گووتی «نا پیناچیت ئاسان له‌بیری بچیته‌وه‌. دکتور ناهه‌قی ده‌ره‌ق به‌ خۆی ده‌کات. به‌لام جه‌نابی مه‌هدائیل هه‌ر وابووه‌، عه‌شق ناهه‌قییه‌کی به‌رده‌وامه‌، مروف‌ ده‌ره‌ق به‌ خۆی ده‌یکات. ئه‌م پیاوه‌ ناتوانیت نه‌ و ژنه‌ له‌ بیریگات... دکتور مروف‌پریکی باش دیاره‌، من نایناسم، به‌لام دوی ئه‌وه‌مه‌وو سه‌له‌ وه‌ک ده‌بینم هیشتا به‌ ده‌ست ئه‌و ئازاره‌وه‌ ده‌تلپته‌وه‌... نازانم ئه‌وه‌ ناوینیم چی، گه‌مژه‌یی یاخود وه‌فا یاخود چی... نازانم؟».

مەھدائیل بە تانییەکی بە دکتۆردا دا و سەرىنە کەى ژۆر سەرى پاستکردووه و گووتى «دوو مروف کە لە گەل یە کدا نە گونجان ناگونجین... ئەو گوناھى هیچ کەسێکى تیدا نییە، هەتا گوناھى خۆشیانى تیدا نییە، ئینسان وادروستبووه، ئەمە پەيوەندى بە جوانى و ناشیرینى، بەھێزى و بیهێزى، گەنجى و پیرییهو نییە، کیمیاییهک هەیه کارلیک ناکا و تەواو... ئەو موسیبهتى بەشەرە، سەرەتا یەک هەلەدەبژێرن، یەکیان خۆشدهوێت، بێئەوهى لێک تێگەشتبێتن... دوايش دەکەوێت بەردەبارانى یەک، ئەو ئینسانە».

پێکەوه لە ژۆرە کە هاتنەدەرەوه و گلۆپى ژۆرە کەى دکتۆریان خامۆشکرد و لە سالۆنە کەدا دانیشتن. پێدەچوو پێشتر مەھدائیل چەندین جار هاتبێتە ئەم مائە، وەک کەسێکى شارەزا پەفتاریدەکرد. مەھدائیل لە بەرچاوى بولبولیار، کەمیک پیروویوو. بولبولیار گووتى «من لەم چەند سالەدا ژيانێکى ناخۆشم بووه، ژۆرەى کات بە نەینى کەمجار گەرەکی غەمپاشا جێدەهێلم، لەوێ هەندى هاورێ شوین و پێیەکیان بۆ کاتى پێویست خستۆتە بەردەستم. ژيان بە نەینى لە مائى خەلکى تردا ئازارى ژۆرە. مەھدائیل، من کەسێکى لاوازم... ژۆر لاواز. خاوەنى شتێکى تاییهتى نیم، جگە لە هەزارى هیچى دیم نییە، بۆیه لە خۆم تێناگەم، بۆ دەبێت من تۆ ببینم، بۆ دەبێت هەندى خەلکى بالدار ببینم. خۆم دەگۆرم و بە شاردای دەگەرێم و کەم کەم تووشى خەلکانێک دەبم کە بالیان هەیه. ژۆرەى خەلک ئاگادارین، خۆیان بالەکانى خۆیان نابینن، کاتێک من دەریارەى بالەکانى خۆیان قسەیان لە گەلدا دەکەم، بە گومانیکەوه سەیرمەدەکن و دەپۆن، وەک لە شیتیک بروانن نیکامدەکن و دوور دەکەوێتەوه. مەھدائیل کەمن... ئیجگار کەمن ئەوانەى دەتوانن ئەو بالانە ببینن. ئەوانەشى دەببینن نازانن چیه. من هیچ شتیک تێناگەم... هیچ شتیک، لەو باوەرەدام دکتۆر شوکا کە لە سەر هەقە، لەمروەوه لە سەر هەقە».

مه‌هدائیل توژیک لووتی پاککرده‌وه و گووتی «ئه‌ها... دکتور شوکاک له سه‌ره‌قه؟ له چیدا له سه‌ره‌قه؟ ده‌توانم بزاتم له چیدا له سه‌ره‌قه؟» .

«له‌وه‌دا که ده‌لئیت تو‌خه‌وئیکی ئی‌مه‌یت. مه‌هدائیل مه‌رج نییه‌ مرؤف بخه‌وئیت بو‌ئوه‌ی به‌شیکی ژبانی بو‌ه‌ه‌تاهه‌تایه‌ بکه‌وئته‌ خه‌ونه‌وه‌ . فریشته‌ هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ به‌شیک له‌ خه‌ون، ده‌مانه‌وئیت فریشته‌ بوونی هه‌بیئت و ده‌بیینین، وه‌ک هه‌موو شته‌کانی تر، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی تر که سه‌ره‌تا ئینسان له‌ خه‌ون و خه‌یالدا دروستیانده‌کات و ده‌یانکات به‌ پاسه‌ت. وه‌ک شه‌ر، تو‌له‌، به‌ه‌ه‌شت، جه‌ه‌نم... من وا له‌ تو‌تیده‌گه‌م» . مه‌هدائیلی فریشته‌ له‌تیک شووتی گه‌وره‌ی له‌سه‌لاجه‌کای دکتور ده‌ره‌یتنا و به‌ هیمنی ده‌ستیکرد به‌ خواردنی و که‌ته‌واویوو به‌ شتیک له‌ نارامیه‌وه‌ که‌ خالی نه‌بوو له‌ نا‌ئومئیدی گووتی «که‌واته‌ من خه‌ونم، من بوونم نییه‌، من سیبه‌ریکی دامام له‌ خه‌ونی ئه‌م و ئه‌ودا ده‌رده‌که‌وم، له‌ شه‌ودا ده‌مبینن، به‌ سه‌رخووشی ده‌مبینن، له‌ ساتی زینده‌خه‌ودا ده‌چمه‌ پیشچاویان. به‌لام خووم بوونم نییه‌... جوانه‌، زۆر جوانه‌ . ته‌نیا تا ئه‌و جیگایه‌ هه‌م که‌ به‌کیک ده‌یه‌وئیت بمبینیت، ئیتر به‌ هه‌ست بیئت یان به‌ نه‌ست، به‌ ویستی خوئی بیئت یان بیویستی خوئی، له‌وه‌ ده‌رچیت من نیم. فریشته‌ ته‌نیا ئه‌و کاته‌ هه‌یه‌ که‌ جه‌نابی ئینسان ده‌یه‌وئیت، تا ئه‌و شوئنه‌ هه‌یه‌ که‌ ئیوه‌ ده‌تانه‌وئیت، که‌ نه‌تانویست نامینم، ده‌چمه‌ ژیره‌وه‌، ده‌بم به‌ ژیره‌هه‌موو شته‌کانی تره‌وه‌، له‌ بنی بنه‌وه‌ ده‌خنکیم و ته‌واو... وانیه‌، تو‌ وانالئیت؟ تو‌ وانالئیت؟» .

بولبولیاریش به‌ نیگه‌رانیه‌وه‌ گووتی «من نازاتم بو‌ تو‌ ده‌بینم، نازاتم بو‌ ئه‌و ژن و پیاوه‌ بالدارانه‌ ده‌بینم. زۆر نین، به‌لام له‌ نا‌کاو هه‌سته‌که‌م به‌کیک که‌ تا دوئینی بالی نه‌بووه‌، ئه‌م‌رؤ بالی هه‌یه‌... له‌وه‌ تیناگه‌م... هه‌ندئ باله‌کانی خویمان له‌ده‌سته‌ده‌ن و هه‌ندیک نا ،

نازانم... من باوەڕم پێتان نییه و کەچی دەشتان بینم... ئێوه کێن».

«زۆر باشه. ئیستا دەتەوێت من چی بکەم؟ دەتەوێت هەموو شتیکت بۆ پوونبکەمەوه. ئیستا دەتەوێت بلێیت، ئێوه من و تۆ سێ جارە یەک دەبینین و کاتی ئێوه هاتوو، بزانیت من چیم. باشه.. باشه مستەر بولبولیار. من پێتدەلێم، هەرچیەک تۆ دەیلێیت راسته... ئێوهی من دەبینیت خەوه... ها باواپێت، با خەون پێت. بەلام گویم لێبگره: فریشتە هیچ نییه جگە لە مەخلوقێکی تر که لە ناو خۆتایە... هەموو ئینسانێک فریشتەیه که، هەموو کەسێک فریشتەیه کی بچوکی تێدایه، وهک چۆن چاوی ههیه، بۆنی ههیه، بهزهیی ههیه، دڵپه قیشتی ههیه، له ناخیدا فریشتەیه کیش ههیه. ئه و فریشتەیه په یوه ندی به خوداوه نییه، په یوه ندی به ئاسمانه وه نییه. ئه گەر خودا زهوی و ئاسمان و ئهستیره کان و مرۆف و ورج و میرولهی دروستکردبیت، ئهوا له وانهیه ئه ویشی دروستکردبیت، گەر نا ئه و فریشتەیه شتیکه وهک هەر شتیکی دی، به شتیکه له مرۆف، له گه ل ئه ودا له دایکه دبیت، له گه ل ئه ودا ده مریت، له مندالییه وه له گه لیدایه، وهک دهستی، وهک قاچی، وهک عه قلی. به لام ئه وهت بیرنه چیت که خه لکیک هه ن فریشته کانیان بچوکه، ههستی پێناکه ن، دین و ده ژین و ده مرن و ههست ناکه ن شتیکیان ههیه ناوی فریشتهیه، واده زانن فریشته کۆمه لیک مەخلوقاتێ فرۆکن وهک کۆتر و قاز و قه ل.... ملیونه ها مرۆف دین و ده پۆن و ده مرن هه ر وا حیسابی فریشته ده که ن، وهک جنۆکه، دیو، ده عبای ناو حیکایه ت. دین و ده مرن و فریشته ته نیا وهک جوړه شتیگ ده بینن که خودا نارویتی بۆ سه ر زهوی تا له شه پی دووردریزی مه له کوتدا دژی ئیبلیس کۆمه ک به ئینسان بکات... مامی مامی ئه وه به حیسابی ئه وان کۆنترین و درێژترین و نه پراوه ترین شه پی گه ردونه».

له ده ره وه بێده نگیه کی کوشنده بالی به سه ر دنیادا کێشابوو،

مه هدا ئيل گلۆپى گه و رهى ژوره كهى خامۆش كرد و له لاره چرا گچكه به كى سه ر ميژى داگيرساند. ئىستا ژوره كه نيمچه تاريك بوو، مه هدا ئيل له و پۆشنا ييه كزه دا زلتر ده رده كه وت، بلوسى كى سوورى پانى له به ردا بوو، كه پيده چوو بۆ كه سى كى له خۆى گه و ره تر دروست كرابت. ستيه رى له سه ر به رده و ديواره كه وه ها زل و تاريك بوو ژوره كهى بچو كتر ده كرده وه، وه ك خۆى ئاگاي له جو لهى سه ير و نارپكى ستيه ره كهى نه بيت، كه وته ها توچۆ به ناو ژوره كه دا. هه نديچار به رام به ر بولبوليار داده نيشت و هه نديچار يش وه ك به كيك چاوه پروانى هه والى مندالبوونى ژنه كهى بيت به ژوره كه دا ده سو رپا ه وه و قسه يده كرد. بۆ بولبوليار تاريكى ژوره كه تابلتي له باربوو، له جو ره تيشكيكى وا هيمندا، ده يتوانى هه م ببينيت و هه م بيريكات ه وه و هه م له زه ت له ته ماشاي مه هدا ئيل وه ر بگريت، كه له مجۆره پۆشنا ييه دا فريشته روونتر دياربوو. مه هدا ئيل گووتى «به و جو ره به فريشتهى تۆ له گه ل خۆتدا له دا يكه ده بيت و گه و ره ده بيت و ده ژى، له گه ل تۆدا. سه ير كه، بولبوليار، باشترين شت بۆ نه وهى له من تيبگه يت نه وه يه، وينهى خۆت بۆ مرۆف بگورپت. هه موو ئينسانيك ده شيت شتيكى تر بيت، تۆ ده توانيت تۆ نه بيت. ده زانم ئىستا تۆ ده لتييت من نه م شاره دروستيكر دوم، نه م كۆمه له، نه م گه ره كه، نه م زمانه ... نه م نازانم چييه ... به لام له گه ل نه وه شدا، له گه ل هه موو نه و شتانه شدا تۆ ده توانيت كه سى كى تر بيت. فريشته نه و مه مخلوقه يه كه نه گه ر هه ستى پييكه يت له ناخدا و فه رامۆشى نه كه يت، به زۆر نه يخنكي نيت، پرسيارت ليده كات. فريشته وه ك تۆ به وردى نازانيت باشترين شت چييه، نوينه رى خودا نيه له ناوتدا، به لكو نوينه رى نه و پيگايانه يه كه تا قيت نه كردونه ته وه، نوينه رى نه و پرسيارانه يه كه له خۆتى ناكه يت. مرۆف تا له خۆبا ييتر بيت، تا دلپه قتر بيت، كه متر گومانده كات. فريشته نه و بوونه وه ره يه كه ده توانيت هه موو كارتى يارييه كه جاريكى

تر تیکە لَبکاتەو و بیداتەو و دەست و بلیت جاریکی دی و بە جۆریکی دی دووبارە گەمە ی خۆت بکە، ئەو ئیشی فریشتەیه ... بۆ ئەوێ بەردەوام بتوانیت لە سەرەتاوە دەست پێبکەیتەو، بتوانیت دەستیکی دی ئەم قومارە دووبارە بکەیتەو ... فریشتە ئەو بوونەوەرە ی ناوتە کە پێتدەلێت نایا ئەم یارییە دەدۆزێت یان نا، نایا لەم قومارەدا خۆت دەدۆزێت یان نا. بە مەرجی بەتایت لەگەڵتدا بێت، نەبخنکێت، وەک خۆت کوێری نەکەیت». مەهدائیلی فریشتە ئەمجارە پووتتر لە جاران قسەیدەکرد، نەفەسی کەمیک گیرابوو، کە قسەیدەکرد جۆشیک و گەرمییەک لەدەنگیدا بوو، کە جۆش و گەرمی باوکیکی دڵسۆزی بییری بولبولیار هێنایەو کاتیک نامۆزگاری فەرزەندی بکات، دەموچاویکی پان و پوویەکی کەمیک سوورەلگە پووی هەبوو، بولبولیار لەگەڵ گوێگرتن لە قسەکانیدا، دەبوو فریای تەماشاکردنی هەموو هەستان و جۆلەیهکی بکەوێت، هەولبەدات نەغمە ی ئەو دیو وشەکان و ئاوازی پشت پستەکان بخوێنێتەو. زۆری کاتە کە ئەگەر هاتوچۆی نەکردبایە لە قەنەفەیهکی یەک تاکی چەرمدا نوقم دەبوو و بەبێ هیچ جۆلەیهکی تاییەتی دەدوا، خواستیکی تێدابوو شتەکان لە بولبولیار تێبگەننیت. دوا ی کەمیک بێدەنگی، لێوی سپی و بەردەوامبوو «ئوا سەیرم مەکە ... من خۆشم بە پوونی نازانم چیم، زۆری فریشتەکانی دی لە من لاوازترین، بەلام من شتیکم تێدایە حەز بە نزیک ی بکەم لە ئینسانەو، ئارەزووی دۆستایەتیان بکەم. ئوا سەیرممکە. ئیشی من ئەوێ فریشتەکان پزگاریکەم، فریشتە بیمار و نەخۆشەکان. ناتوانم زانیاری زیاتر پێبەدم، منیش وەک تۆ لە مۆف کەوتوومەتەو، نە هیزی گەورەم هەیه و نە یادەوهری پۆلا و نە توانای سێجراوی، هێندە هەیه فریشتەم و تەواو، لە بەرئەوێ دوو بآلم هەیه و دەتوانم فریشتەکانی تر ببینم، بە خۆم دەلێم فریشتە ... مامی مامی ئوا سەیرممکە. لەم شارەدا تەنیا من هەم کار بۆ ئەو

ده‌که‌م فریشته‌کان پزگار بکه‌ین». له‌ویادا ده‌نگی هیمنتر و ترساوتر و غه‌مگینتر بوو «فریشته‌کان له‌مه‌ترسیدان، هه‌موویان له‌مه‌ترسیدان، خه‌برم له‌فریشته‌ی هیچ جینگایه‌کی تر نییه، به‌لام فریشته‌کان لیره له‌مه‌ترسیدان». بولبولیار به‌ده‌نگیکی له‌رزۆک، وه‌ک په‌کێک ناخی به‌کار بکه‌ری شتیکی نادیار به‌ریته‌وه‌ گووتی «فریشته‌کان چییانه؟ له‌چی پزگاریانده‌که‌یت؟». مه‌هدائیل هه‌ستایه‌ سه‌رپن و گووتی «هه‌لبه‌ت له‌مردن، له‌له‌ناوچوونی ته‌واوه‌تی». که‌میک بیده‌نگ بوو و ئینجا به‌سه‌رسامیه‌وه‌ سه‌یری بولبولیاری کرد و گووتی «هیچ کات وه‌ها ترسناک نه‌بووه، هیچ کات. ماوه‌یه‌که‌ به‌ره‌و خراپی ده‌پوات. شته‌کان باش نایه‌نه پیشچاوم، پیده‌چیت پۆزگاریکی خراپ به‌پۆیه‌بیت». بولبولیار به‌هه‌مان ده‌نگی ترساو و نا‌ئارامه‌وه، گووتی «پۆزگاری خراپی چی؟». «پۆزگاری خراپ واته‌ سه‌رده‌میک که‌ ئینسان پتویستی به‌فریشته‌که‌ی ناو ناخی خۆی نامینیت، فریشته‌ وه‌ک هه‌ر شتیکی تر به‌مۆفه‌وه‌ به‌نده، دیاره‌ ئه‌وه‌ له‌که‌سه‌یکه‌وه‌ تا که‌سه‌یکی دی ده‌گۆریت. له‌هه‌ندیک مۆفدا که‌ له‌ژیاندا هیچ ناکه‌ن، به‌سه‌ ده‌ژین، دین و ده‌پۆن و ده‌خه‌ون و مندال دروستده‌که‌ن و ده‌مرن. فریشته‌کان ئیشیان نییه، له‌گه‌ل مۆفدا ده‌بن، وه‌ک ئه‌وان خاو و بئێیراده‌ن. بولبولیار، ژیا‌نی به‌شی هه‌ره‌ زۆری خه‌لک خالییه‌ له‌هه‌موو شتیکی، پوچه... زۆر پوچه. نابوه‌سته، من پیموانییه‌ ژیا‌ن هه‌مووی پوچ بیت، یاخود ژیا‌نی هه‌موو که‌سه‌کان وه‌کو یه‌ک پوچ بیت، پوچیش شتیکی به‌یه‌کسانی دابه‌ش نه‌کراوه... ژیا‌ن شتیکی نییه‌ جه‌وه‌ره‌که‌ی لای هه‌موو که‌سه‌ی شت بیت. گه‌ر له‌بیرت بیت نه‌مشه‌و دکتۆر گووتی «ئینسان مه‌خلوقیکی هه‌له‌یه»... گه‌ر بیرت بیت شتیکی وای گووت... به‌لام نا، ئینسان بوونه‌وه‌ریکی هه‌له‌ نییه، نه‌وه‌کو هه‌له‌ نییه، به‌لکو ئه‌گه‌ر هه‌له‌ش بیت هیزیک له‌ناخیدا به‌ده‌توانیت راستیکاته‌وه. من قه‌ت له‌م توره‌بوونه‌ بێمانایه‌ی دکتۆر له‌خودا

تیناگم. تۆ ده‌توانیت به کیسه‌لیک به بۆقیتک، به قالۆنچه‌یه‌ک بلّیت هه‌له‌یه، به‌لام ناتوانیت به مرۆف بلّیت هه‌له‌یه، چونکه مرۆف به پینچه‌وانه‌ی هه‌موو بوونه‌وه‌ره‌کانی تر، تاکه شتی گردونه که ده‌بیئت خۆی خۆی ته‌واو بکات. تیمده‌گه‌یت بولبولیار .. تیمده‌گه‌یت، خودا ئه‌و توانایه‌ی پینچه‌خشیویت که خۆت خۆت ته‌واویکه‌یت... جه‌ه‌نه‌م شوینی ئه‌و که‌سانه نییه که سیکسی حه‌رام ده‌که‌ن یان نوژن‌ناکه‌ن یان ناچن بۆ حه‌ج، ئه‌وانه هه‌مووی قسه‌ی پرپوچن. جه‌ه‌نه‌م شوینی ئه‌وانه‌یه که ئه‌و توانا گه‌وره‌یه‌ی ناو خۆیان ناخه‌نه کار... ئه‌و توانایه‌ی نه‌توانن خۆیان ته‌واویکه‌ن... هیوادارم تیمبگه‌یت». بولبولیار به راشکاوانه گوتی «نا جه‌نابی مه‌هدائیل تیناگم». «باشه... باشه... تۆ هه‌میشه توانای ئه‌وه‌ت هه‌یه شتیک بگوریت، هه‌موو ئینسانیک مه‌حکومه به‌وه‌ی خۆی خۆی ته‌واویکات، ئینسان بوونه‌وه‌ریکی ناته‌واوه، به‌لام هه‌له‌ نییه... نیشی من وه‌ک فریشته ئه‌وه‌یه یارمه‌تیت بده‌م تۆ بتوانیت خۆت خۆت ته‌واویکه‌یت. هه‌مو ئه‌و هیزانه‌ی مرۆفیان ئابلۆقه‌داوه، پینده‌لین: تۆ ئه‌مه‌یت، تۆ ئه‌وه‌یت یان ده‌بیئت ئه‌وه بیت یان ئه‌مه. به‌لام ئیمه‌ی فریشته لئیده‌پرسین: بۆ؟ ده‌لّیین نا، ده‌لّیین ده‌شیت تۆ شتیک تریش بیت، ده‌شیت به رینگه‌یه‌کی تریشدا برۆیت، ده‌شیت چیرۆکیکی ترته هه‌بیئت. فریشته جه‌وه‌ره بیگه‌رده‌که‌ته به‌ر له‌وه‌ی ئه‌وانی تر پینه ناوته‌وه و شتیک تری لیدروستبکه‌ن... فریشته خۆتی به‌ر له‌وه‌ی دونیا له هه‌موو لایه‌که‌وه داگیرتبات، به‌ر له‌وه‌ی ته‌واو ته‌سلیمی ئه‌وانی تر بیئت». بولبولیار گوتی «ئه‌ی فریشته‌ی من کوا... فریشته‌ی من له کوپیه؟ بۆ ئیمه ده‌ژین و هه‌ستی پیناکیه‌ن». «به‌شی هه‌ره زۆری مرۆف له به‌شی هه‌ره زۆری ژیا‌نیاندا هه‌ست به بوون و نه‌بوونی فریشته ناکه‌ن، چونکه فریشته مه‌خلوقیکه‌ی بیده‌نگه، ناهیلّیت ببینیئت و هه‌ستی پینکه‌یت، وه‌ک چۆن به‌رده‌وام هه‌ست به جهریانی خۆین و ته‌زوی

خه یالسی خۆت ناکهیت، ههست به بوونی ئه ویش ناکهیت... به لام که فریشتهکان نه خوژده که ون، که ههستده که ن ته و او خنکا ون، ته و او له بپرچوونه ته وه، که ده زانن مرۆف هه موو شتیکی پپچه وانه ی ئه وه ده کات که له ناخیدا ده یه ویت، که ده بینیت هیتکی تر له ده ره وه، ئینسانی له سه ر شتیکی به د کۆک کرده، که ده بینیت ئینسان به بپوایه کی ئه ستوو ر و کوشنده وه درۆ له گه ل خۆیدا ده کات، له و یادا فریشته که ی ناخی نه خوژ ده که ویت».

مه هدا ئیل له و یادا وه ستا و سه یری بولبولیاری کرد. وه ک ئه وه ی قسه کان ئه م گه نجه پیشن و باریکه یان ته و او ترساند بیت، به سامیکه وه پرس ی «ئهی که فریشتهکان نه خوژده که ون دواتر چی ده بیت؟». «گویتگره هۆشهنگی عه زیزم، به شی هه ره زۆری فریشتهکان له ناخی مرۆفا ده مرن و که س هه ستیان پیناکات، به لام هه ندیچار که مرۆفه کان ته و او پیسه دهن، ته و او له هه موو شتیکی دزیو و ترسناکه وه ده ئالین، ئه وکات هه ندی له فریشتهکان هه و لده دهن پابکه ن، هه و لده دهن بیته ده ری. وه ک چۆن که سیک ده یه ویت له گه مارۆی ئاگریکی گه وره هه ل بیت، فریشتهکان ده یانه ویت هه ل بیت، تیده گه یت ده یانه ویت له و جوغزی مردنه ده رچن و بیسکیتن... باله کانیا ن درێژده که ن و هیدی هیدی هه و لده دهن بترازین».

بولبولیار به ترسه وه گووتی «که وا بیت ئه و مه خلوقه بالدارانه ی من ده یانبینم، چیین... کین؟». «جیا بوونه وه ی فریشته له ئینسان ئاسان نییه، ما وه یه کی درێژی ده ویت تا فریشته یه ک ده توانیت له خاوه نه که ی پابکات، فریشتهکان که زانیا ن بوون به مه خلوقات ی بیسوود، بوون به به شیکی زیاده، به شتیکی فریدرا و فه رامۆشکراوی ناو ئینسان، ئیدی ده رۆن. ئه و که سانه ی تو ده یانبینیت، ته و او فریشتهکانی ناو خۆیا ن

فەرامۆشكردوھ ... ئەو مۆڤە بالدارانەي تۆ دەيانبىنيت، فرىشته نين، بەلكو ئەوانەن كە فرىشتهكان لە ناخەوېرا بەلەكانيان بۆ جىابوونەوھ و ھاتنەدەرەوھ درىژكردوھ ... گوڤىگرە بولبوليار، بەشى ھەرە زۆدى فرىشتهكان كە دىنەدەرىئ دەمرن، بەشى ھەرە زۆريان دەمودەست يان پاشماوھىەكى كورت دەمرن، گەر نەمرن لە بەرئەوھىە ھىشتا شتىك بە ناخى مۆڤەوھ گرىياندەدات. فرىشتهكان كە دىنە دەرەوھ، لە جىگايەكدا دادەنیشن و دەمرن، لە ژىر درەختىكدا، لە كەلاوھىەكدا، لە گوڤى ناوڤىك، بە ماندوويى خۆيان كىشەكەن و بەبىدەنگى و بە ئازارىكى زۆرەوھ مالاوايىدەكەن، بەلام زۆر كەم كەس دەيانبىنيت. تۆ يەكىكى لەوانە، يەكىكى لەو مۆڤە كەمانەي دەتوانيت فرىشتهكان يان ھەندىكيان ببىنيت، وھك دكتور شوكاك ... وھك ئەو. پەنگە ھۆكەي ئەوھ بىت ئىوھ لە ناختاندا فرىشتهكەي ناو مۆڤتان خۆشدەوئت ... يان ... نازانم؟ ... پەنگە ھۆكەي ئەوھبىت فرىشتهكەي ناو پۇخى خۆتان ئازار نەداوھ، يان پەنگە ھۆكەي ئەوھ بىت لە دروستكردنى ئەم دنيايەدا بەشدارىتان نەكردوھ ... من نازانم ... نازانم بۆ تۆ يان دكتور شوكاك من و بەلكانم دەبىنن و كەسىكى تر نايانبىنيت؟. دوور نىيە قسەكانى دكتورىش دروست بىت، بە دوورى مەزانە من مەخلوقى ناو خەوى ھەر دووكتان بىم. من مەھدائىلى فرىشته ھىچ نەبم جگە لە خەونىك كە تۆ و دكتور شوكاك و كەسانىكى تر لە يەككاتدا دەبىنن ... خەونى بەكۆمەلى ھەندىك مۆڤى كەم بىم كە لەم شارەدا پىويستيان بە منە، پىويستيان بەوھىە باوھپيان بە فرىشتهيەك ھەبىت. عەقلىتان، زانستتان، حىكەمتتان پىتاندەلىت: شتىك نىيە ناوى فرىشته بىت، پىتاندەلىت، مۆڤ جگە لە ھاودەمى گورگ ھىچى تر نىيە، بەلام بىئاگاي خۆتان، لەگەل ئەوھى ھەموو پىسى و دلپەقى ئىنسان دەبىنن ناتانەوئت باوھپىكەن، لە جىگا ھەرە تارىكەكانى بىركردنەوھ و خەيالتاندا خەزتان لەوھىە باوھپىكەن كە

مرؤف له ناخدا گورگ نيبه و فريشته يه ... حه زتان له وه يه باوه پره كه ن
 كه هاوپرئكانتان يان خو شه ويسته كانتان دلپه قن، وهك دكتور شو كاك كه
 نايه ويته باوه پرپكات كه ژنه كه ي فريشته نيبه . دور نيبه من خه ويك
 بم كه له يه ك كاتدا له ناو كومه لئيك سه ري جياوازدا ده سو پرته وه،
 تارما ييه ك بم كه ده توانم له يه ك ساتدا له ناو ده يان خه يالدا بيم و
 برؤم ... دور نيبه، و پرته ي ئه وانه بم كه ده زانن شته كان به ره و خراپتر
 ده پون . نازانم، منيش نازانم چييم، به لام ده زانم گر به ره مي خه ونه كانى
 ئيوه بم، يا خود له ده ستردى و پرته كانى ئيوه بم، هيچ له وه ناكو پرته
 كه من هم و هه ست به خو م ده كه م، هه ست به باله كانم ده كه ن،
 هه ست به بوونى فريشته كانى تر ده كه م، ده زانم ئيشيكم هه يه ده بيت
 جيبه جيبه كيم . من هه رچيه ك بم ئيستا ليره م، له م ژورودا له كه لتدام،
 هه ردو كمان ليره ين، يه ك ده بينين، قسه ده كه ين، ده زانين دكتور شو كاك،
 له و ديو خه وتوه، له وانه يه ئه ويش ئيستا خه و به منه وه بينيته .
 دور نيبه هه موو ئيواره كه به ورد و درشتيه وه به ده ستردى شه راب
 بزانيته و وهك و پرته ي مه ستان بيته پيشچاوى، بلئته هه موو ژيانم له گه ل
 مه هدا ئيلدا هيچ نيبه جگه له نيشانه ي تيچوونى په يوه ندى من به
 دوناوه، دواى ئه وه ي نه غه ده ماردىنى هه موو ئه و كوشكه هه وايانه ي
 له سه رمدا پوخاند كه دروستم كرديوون . به لام هه رچيه ك بيت، ئيستا
 دكتور ده ميينيته و توش ده ميينيته، وهك چون دوو جارى تريش منت
 بينيوه، وهك چون پيشتر مرؤفه بالداره كانت بينيوه ... نا من ناتوانم
 پيتبلئيم ناخو تو نه خو شى يان ساغ .. ئايا من هم يا خود تو منت
 دروستكرده ... من هم يان تو نه خو شيت و ئه و چاوه قوول و دوربين
 و غه مگينانه ت منيان دروستكرده» .

به ده گه ن پرته كه وت هوشه نكي بولبوليار وه ها ته ماشابكات و
 به رزيت، كه مجار به و جو ره هيمنى خو ي له ده سته ددا، ئيستا له ئيو

ئەو گەرما شەۋانەيەي ھاويندا، تەزۋويەكى سارد بە لەشيدا تىدەپەرى.
توند ھەردوو قۆلى خۆى دەگرت و كەمىك چاۋى لىكدەنا، ۋەك يەكىك
ھەر ئىستا لە گۆمىكى سارد ھاتىتە دەرى دەلەرزى و بە ئەسپاي
دەيگوت «مەھدائىل من نەخۆشم... نەخۆشم».

مەھدائىل بىنەۋەي غەمخۆرىيەك دەرخات، گوتى «دور نىيە نەخۆش
بىت... بە ھىچ جۆرىك دور نىيە. قەت خۆت پىشانى دكتور داۋە؟».
«نا مەھدائىل، خۆم پىشانى دكتور بەم بلىم چى؟ بلىم مروفى بالدار
دەبىنم؟ بلىم فرىشته دەبىنم قەدەكات... چىرۆك دەگىرپتەۋە؟. چۆن
دەتوانم وابلىم، ھىچ كەسىك باۋەرم پىناكات، دەمخەنە شىتخانەۋە».
مەھدائىل بە غەمگىنىيەۋە لە سەر شوئى جارانى خۆى دانىشتەۋە و
گوتى «پاستدەكەيت لەۋەدا لە سەر ھەقى، باشتەر ئىنسان نەئىيەكە
لاى خۆى ھەلگىرت. بەلام تۆ خۆت باۋەرت پىمە... وانىيە؟ باۋەرت
پىمە؟». «يان دەبىت باۋەر بە تۆبەم يان بە عەقلى خۆم. بەلام
مەھدائىل، من ماۋەيەكى زۆرە باۋەرم بە عەقلى خۆم نەماۋە، ماۋەيەكە
ھەستدەكەم نەخۆشكە وتووم و بەرەو شىتى دەچم، بەلام ھىشتا تۋانام
ھەيە ئەو شىتتىيە بشارمەۋە، بەۋەي بەردەوام سەيرى دوردەكەم،
بەردەوام خۆم واپىشاندەم كە لە جىگايەكى ترم و خەيالىم لە
شوئىنكى ترە، لە پاستىدا من جۆرە بەشەرىكم كە ھەمىشە سەيرى
شوئىنى تر و شتى تر و سەردەمى تر دەكەم كە لە منەۋە ديارىن...
بەۋەش شىتتىيەكە دەكەم بە ژىرەۋە. مەھدائىل من زۆر نەخۆشم.
بەلام پىمبلى ئەو ھەموو سالەي من تىياندا تۆم نەبىنى: لە كوئى
بوويت... بۆ تۆم نەدەبىنى؟». مەھدائىل بۆ يەكەمجار بە دەنگى بەرز
پىكەنى، زۆر بەرز كە بولبوليار لەۋ باۋەردا بوو دكتور مستەفا شوكاك
بە ناگادەھىننەۋە. لە پىكەنىدا مەھدائىل ھەسرەت و نىگەرانى پىۋە
ديارنەما، ۋەك كەسىكى دۇنيا لە ھەموو شتىك قاچى خستە سەر

قاچی و ته‌ماشای بولبولیاری کرد و گووتی «عه‌زیزم من ناوه‌که‌شتم بیر نه‌مابوو، خو خۆت بینیت، خۆت به چاوی خۆت بینیت، من ناوه‌که‌شتم بیرچوو-بووه‌وه. هرکاتیک من ناوی تۆم بیرچوووه‌وه، ئه‌وه نیشانه‌یه بو ئه‌وه‌ی تۆش منت بیرچۆته‌وه. مرۆف وایه جگه له عه‌قل باوه‌ری به هیچ هیژنکی تری ناو خۆی نه‌ماوه. من پیزم بو عه‌قل هه‌یه، له به‌رده‌میدا ده‌نوشتی‌مه‌وه، به‌لام مرۆف نابیت هیند ترسنۆک بیت، هر شتی‌ک عه‌قل نه‌یتوانی ته‌فسیری‌کات ده‌موده‌ست فریبداته ئه‌ولاوه... به‌داخه‌وه مرۆف واده‌کات، ئه‌وه‌تا تۆش منت بیرچۆته‌وه». بولبولیار وه‌ک سه‌ری زۆر بئیشیت، ده‌ستی گرت به سه‌رییه‌وه و گووتی «نا مه‌دانیل، تۆم بیر نه‌چۆته‌وه، به‌لام باوه‌رم پیت نه‌بوو... ده‌بوو باوه‌رم پیت نه‌بیت... من له سه‌ره‌تای ده‌ستپیکردنه‌وه‌ی شوپشه‌وه هاورپیکانم زۆربه‌یان له سیداره‌دران. من له وه‌سه‌رده‌مه‌وه خۆم ده‌شارمه‌وه. له وه‌ساته‌وه وه‌ک که‌سیک ده‌ژیم بوونی نه‌بیت، هه‌ولده‌دم که‌س بیرم لئ نه‌کاته‌وه، ده‌مه‌ویت له بیر شوپش بچه‌وه، له بیر ده‌ولت بچه‌وه، له بیر هاورپئ دیرینه‌کانم بچه‌وه... ده‌مه‌ویت نه‌میتم، بيم به هه‌لم یان تارمایی یان هر شتی‌ک که له هه‌وادا بلاوده‌بیته‌وه و ونده‌بیت... له وه‌سالانه‌دا ته‌نیا یه‌ک شت منی له سه‌ر زه‌وی راگرتوووه... یه‌ک شت و هیچی تر، ئه‌ویش شیعه‌ره، حه‌زی من له شیعر. حه‌زی بیمانای من له شتی‌ک که هیچ له دونیا ناگۆریت. له وه‌ماوه‌یه‌دا بینینی مه‌خلوقاته بالداره‌کانم ده‌گنیزایه‌وه بو نه‌خۆشییه‌کی ده‌رونی. ده‌بوو زۆر نیشبکه‌م بو ئه‌وه‌ی شیت نه‌بم، له به‌رئه‌وه هرکاتیک تۆ ده‌هاتیه‌وه یادم، ده‌موده‌ست ده‌رمده‌کردیت. زۆر توند ده‌رمده‌کردیت، زۆر پئویستیم به عه‌قلم بوو، زۆر زۆر... به جۆریک ئه‌و پئویستییه ئازاری ده‌دام... ده‌بوو هه‌موو شتی‌ک به‌عه‌قل حیساببکه‌م، له عه‌قلیشمدا فریشته‌کان بوونیان نییه... تۆ بوونت نییه... ته‌نیا کاتیک ده‌توانم تۆ ببینم که له مرۆفدا

شتىك بىيىنم عقل نايىيىنىت. بەلام لە من گەپى، لە بە سەرھاتى من بگەپى. بۆم تەواوبكە، حىكايەتەكەى خۆتم بۆ تەواوبكە، فرىشتهيكە كە دىتەدەرى دەچىت بۆ كوئى؟ چى دەكات؟ دەمرىت و تەواو. لە چنگ ئىمە ھەلدىت و دەمرىت... دەبىت ئەو ھەموو شتىك بىت... ھەموو شتىك بىت؟».

«نا بەراستەم بولبوليار، پىشتر نەبوو، ياخود من نەمىستوو ھە ھىچ سەردەم و جىگايەكدا فرىشتهكەى ناخى مرۆف بەم جۆرە لە دەستى ھەلبىت، پىدەچىت ئەمە نەخۆشيبەك بىت لە نىو فرىشتهكانى ئەم شارەدا بلأوبووبىتەو. يەكەمجارە فرىشتهكان بەجۆرە مرۆف بەجىدەھىلن... يەكەمجارە. بولبوليار خۆت دەزانىت چوونە دەرەو بە شەو ئاسان نىيە، بەلام گەر دەتەوئىت ئەمشەو دوو جىگاي گرىنگ پىشاندەدەم، دوو جىگاي زۆر گرىنگ. بەو مەرجەى گفتم بدەيتى كە يارمەتيم دەدەيت. ئىمە جنسىكى نەخۆش و لىقەوماوين... ئەو ھى بەمانبىيىت دەبىت كۆمەكامانىكات».

مەھدائىل دەنگى لەرزىك و غەمىكى قوولسى تىداوو. بولبوليار لە جىگاي خۆى ھەستا و گووتى «مەھدائىلى فرىشته، بۆ ئەو ھى تىبگەم تا بنى جەھەنەمىش لەگەلتدا دىم... دەتەوئىت چىم نىشانبدەيت، نىشانەمبە. لەو زۆرتر بەرگەى گومان ناگرم... شتىك پىشانبدە بەقىنم بداتى... شتىك بەقىنم بداتى، بەقىن». مەھدائىل لە جىگاي خۆى ھەستا و بە ئەسپايى گووتى «بەقىن؟ بەقىن لە ھىچ شتىكدا نىيە، بەتايبەت من ئىستا گومانم لەو ھەيە من ھەم يان نىم، ئاخۆ خەونىكەم ئىو ھەمبىنن يان گەر ئىو ھەش نەبن من ھەم. تۆش نازانىت ئاخۆ من خەونىكەم تۆ دەمبىنىت يان چىم... لە بەرئەو بەسى بەقىن مەكە، بەزىم بەسى بەقىن مەكە... تەنبا شتىك من بىروام پىيەتى و دەبىيىنم

و دهستی لیده‌دهم، نه‌وه‌یه فریشته‌کان ده‌مرن. له‌وه زیاتر یه‌قینی دیکه‌م نییه».

مه‌هدائیل و بولبولیار پیکه‌وه له مائی مسته‌فا شوکاک هاتنه‌ده‌ری، بیده‌نگییه‌کی سه‌نگین هم له سه‌ر زه‌وی و هم له ناسمان بوو، مانگه‌شه‌ویکی پۆشنبوو، به‌لام پیده‌چوو تریفه‌ش به جوریک نالوده‌ی هیمنی و خه‌وتن و بیده‌نگی بوویت، له‌گه‌ل تیشکی خۆیدا کیشی نه‌و سه‌نگینییه هه‌لگریت. شه‌قامه‌کان ترسناک و پر له چاوه‌پوانی ده‌یانناواند، گه‌پۆکی شه‌ویش وه‌ک هه‌میشه له هه‌رجیگایه‌که‌وه ده‌ربکه‌وتایه و به هه‌ر کوچه‌یه‌کدا برۆشتبایه زیانی له مه‌ترسیدا بوو. گه‌ر نیستا یه‌کیک له‌و تاریکییه‌دا بیببینایه، وایده‌زانی هه‌ردووکیان فریشته‌ن، به دوو هه‌نگاوی خیرا ده‌پۆشتن، گه‌رچی جلوه‌رگ و پوخسار و شیوه‌ی پۆیشننیا ن به‌یه‌ک نه‌ده‌چوو، به‌لام نیقاع و خیراییان وه‌کو یه‌ک بوو، پیده‌چوو هه‌ردووکیشیان له یه‌ک باری پۆحیدا بن، که‌میگ گورج، که‌میگ په‌له، که‌میگ ویل دیاربوون. دوا‌ی نه‌وه‌ی کۆمه‌لیک گوزه‌ریان جه‌ه‌تشت و له هه‌ندئ شه‌قام په‌رینه‌وه، بولبولیار پرسی «به‌ریتز مه‌هدائیلی فریشته، ده‌مه‌ویت نه‌وه بزانه‌م، گه‌ر فریشته‌کان برۆن چی به سه‌ر مرۆفدا دیت، دل‌په‌قتر ده‌بی‌ت یاخود چی؟». به‌و پرسیاره مه‌هدائیل جۆشی ماله‌وه‌ی تیگه‌پرایه‌وه و ده‌ستیکرده‌وه به قسه‌کردن و گوتی «ئینسان له میژووی دوو‌دریژی خۆیدا و سال‌ دوا‌ی سال‌ و جه‌نگ دوا‌ی جه‌نگ و نه‌هامه‌تی دوا‌ی نه‌هامه‌تی نه‌وه‌ی بیرچۆته‌وه که فریشته‌یه‌کی هه‌یه، مه‌رج نییه نه‌وه‌شی فریشته‌یه‌ک له ناوه‌وه پوناکیده‌کاته‌وه، ناگاداربی‌ت که فریشته‌یه‌ک له ناوه‌وه پوناکیده‌کاته‌وه ... مامی مامی له‌ناو ئینساندا هیزی جیاواز قسه‌ده‌که‌ن، ده‌یان ئاره‌زوو و ویستی نه‌ینی پیکه‌وه ده‌نگ به‌رزده‌که‌نه‌وه، ده‌نگ که هه‌چ شتیک پیکه‌وه کۆیان ناکاته‌وه، هه‌ریه‌که‌ی په‌لی مرۆف بۆ شتیک و به‌ره‌و شوینیک و پوه‌و مه‌به‌ستیک راده‌کیشن.

دەنگى فریشتە زۆر جار نوزە یەكە، زۆر جاریش تەنیا نىگا کردنىكى غەمگینە لە ھەموو شتەکان و کردەوہەکان، زۆر جار ئێو فریشتە یە سالاھەى سالاھەى دەبیت بە ژىر ئێو دەنگانەوہ. فریشتە لاوازە، کارىكى وەھا گەورەمان لە ئىنسان بۆ ناکریت، تەنیا ھاوارمان ھە یە، ئێو ھاوارەش بە تىپە پىنى زەمان و سەرقالى مرۆف بە دۇنیاوہ، بۆتە نوزە یەكى بچوک كە كەم كەس دەبىستت. تا ئىنسان كە مەتر بگەریتەوہ بۆ ناخى خۆى و كە مەتر پەرسىارىكات، كە مەتر گومان بكات، فریشتە كەى زیاتر و زیاتر دەكەویتە سەردابىكى تارىكەوہ. بەشى ھەرە زۆرى فریشتەکان لەو سەردابەدا دەمرن، یان بىھۆش دەمىننەوہ یاخود خەوتنىكى دۇرودرێژ دەخەون... ئێوہى مەن فریشتە بناسم و لىتى تىگە یشتبم، ئىشمان ئێوہ بووہ خەیالاتى ژيانى جىاواز دەرستبەگىن و بىخەینە بەر دەستى ئىنسان. ئێوہ ئىشى ئىمە بووہ، بەلام ئىنسان سالاھەى دواى سالاھەى و سەدە لە دواى سەدە لەو دەردەوہ ئالوہ كە یەك رىگا بگرت و تا دەگاتە سەر جەھەنەمى خۆى پىابەرەت. ئێوہ كارىكى كردوہ ئىمە بىین بە مەخلوقاتى بىئىش كە تەنیا كارمان خەوتن و تەنیاىى و مردن بىت. خەویك كە زۆر كەم لىتى بە ئاگادىن. بەوجۆرە ئىمە سالاھەى دواى سالاھەى سەردابىكى تارىكدا دىلە بىین، بىئەوہى ھىچ كەس ئاگادارمانبیت یان بتوانىن دەنگى خۆمان بگەننەنە مرۆف. ھەندىجار و لە ھەندىك مرۆفدا فریشتەکان بەھىزن، ئاسان نامرن، لە ساتىكدا كە تەواو لە ئىنسان بىھىوا دەبن بىراردەدەن زىندان بشكىنن و لەو بىدەنگىیەدا نەمرن و بىنەدەرى و بىرۆن و مرۆف بەجىبھێلن. ھەر فریشتە یەك كە لە سەر زەوى دەبىنى لە ئاسمانەوہ دانە بەزىوہ، بەلكو لە پۆحى مرۆفنىكى ماندوو ھەلھاتووہ كە پەيوەندىى بە ناخى خۆیەوہ، بەو فریشتە یەوہ نەماوہ كە لە ناویدا ژیاوہ. نا بولبولیار ئێو كەسەى فریشتە كەى پادەكات و لە دەستى ھەلدیت، چىدى لەوہ دلپەقتر نابیت كە ھە یە، ھەر كات فریشتەکان ھەلھاتن واتە ئىنسان دوا سنوورى

خوی برپوه. ژوربه‌ی خه‌لک فریشته‌کانی خویان نابینن، که باله‌کانیان دریزده‌که‌ن، که ده‌یانه‌ویت بترازیتن و له ئینسان دهرچن و له تاریکیدا نهمرن. نایابینن، چونکه هیچ کات نه‌یانناسیون، هیچ کات هه‌ستیان پی نه‌کردون، هیچ کات گوئیان له‌ده‌نگیان نه‌بووه، به‌لام هه‌ندیک مرؤفی ترنا... هه‌ندیک مرؤفی ترنا... هه‌ندیکیان باله‌کانی خویان ده‌بینن، پۆزیک له بهر ئاوینه‌یه‌کدا دوه‌ستن و باله‌کانی ئه‌و فریشته‌یه ده‌بینن که ده‌یه‌ویت لییان دهریچیت، ئه‌و بوونه‌وه‌ری به هه‌موو هیزی خوی ده‌یه‌ویت له مرؤف بترازیت. ئیمه مه‌عشهری فریشته‌کان وه‌های ناوده‌نیین «ترازان»... ترازان ساتیکی گرنگی بوونی ئیمه‌یه، ئه‌و ساته‌یه که به هه‌موو توانای خۆمان بالمان به‌ره‌و دهره‌وه‌ی ئینسان دریزده‌که‌ین... تراک... به هه‌موو توانای خۆمان یه‌ک جار، چی هیزمانه کۆیده‌که‌ینه‌وه و باله‌کانمان به‌ره‌و دهره‌وه ده‌کیشین. ئه‌وانه‌ی فریشته‌کانی خویان ده‌بینن له له‌شیان دیته‌ده‌ری و به ماندوویتی، وه‌ک مه‌خلوقیکی تیکشکاو و شکست، نه‌خۆش و ترساو دیته‌ده‌ری، تیناگه‌ن... ته‌واوی ئه‌و ساته به خه‌ونیکی ناخۆش ده‌زانن، به مۆته‌که‌یه‌کی ترسناک... فریشته‌کان که دینه‌ده‌ری غه‌ریبن، توانای قسه‌کردنیا نیه، توانای پۆیشتنیا کزه، توانای فرینیا نیه، ژوربه‌یان نه‌خۆشن. ژوربه‌یان له کاتی هاتنه‌ده‌ره‌وه‌دا دهمرن. ئه‌وان به‌پله‌ی یه‌ک له ناو ئینساندا ده‌توانن بژین، وه‌ک بوونه‌وه‌ری سه‌ریه‌خۆ هه‌لناکه‌ن، بۆیه پۆیستیان به یاره‌تی هه‌یه، پۆیستیان به پزیشک هه‌یه، پۆیستیان به‌وه هه‌یه خاوه‌نه‌که‌یان بیانبینیت و له باوه‌شیان‌بگریت بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن بژین... گهر به‌پیتی ئه‌زموونی ئه‌م چند سه‌اله‌ی خۆم قسه‌به‌که‌م فریشته‌کان ژوربه‌یان که دینه‌ده‌ری تاریکی و بیده‌نگی و فه‌رامۆشی دووردریز کوشتوونی، به‌ده‌گمه‌ن فریشته‌یه‌ک ده‌بینته‌وه وه‌ک مه‌هدائیلی هاوپیته‌ته‌ندروستی باش بیت، به‌ده‌گمه‌ن. بولبولیار، بزانه من هه‌موو شتی‌ک دهریاره‌ی

فریشته‌کان نازانم، به‌لام له و سالانه‌دا که خوّم وهک فریشته‌یه‌کی ته‌نھا هه‌ست پێکرد، فریشته‌یه‌کی بیخاوه‌ن و بیساحیب، که که‌سیک منی بۆ کارێکی نه‌زانراو له‌ سه‌ر زه‌وی جیه‌په‌شتوو، نه‌ شتیکی ته‌واوم له‌ سه‌ر میژووی ئینسان ده‌زانی و نه‌ شتیکی نه‌وتۆش له‌ سه‌ر میژووی فریشته‌کان. ده‌بیت بلّیم نه‌وسا فریشته‌ هه‌له‌توووه‌کان زۆر که‌م بووین، زۆر که‌م بووین... هه‌نده‌ که‌م هه‌چ ئینسانیک هه‌ستی به‌ بوونمان نه‌ده‌کرد، له‌م شاره‌ گه‌وره‌یه‌دا چه‌ند دانه‌یه‌ک بووین... له‌و ده‌مه‌دا شه‌ویک فریشته‌یه‌کی پیرم له‌ نزیک مزگه‌وتی مه‌لا له‌قله‌قه‌وه‌ بینی، له‌و سه‌رسوچه‌دا که‌ ده‌چیته‌وه‌ سه‌ر ئاماده‌یی سه‌فینی کچان، فریشته‌یه‌کی ریش سپی و ماندوو، گه‌رچی جووتیک بالی زۆر گه‌وره‌ی پێوه‌بوو، به‌لام به‌ نه‌ستم ده‌یتوانی بیانجولێنیت. فریشته‌ش هه‌رکاتیک نه‌یتوانی باله‌کانی خۆی بجولێنیت و به‌ریانیکاته‌وه‌ و یاریان پێکات، ده‌ریانبخات و بیانشاریته‌وه‌، ئیدی نزیکی مردنه‌. عه‌ره‌بانه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ی پێبوو... نه‌و عه‌ره‌بانه‌یه‌ی که‌ تۆ یه‌که‌مجار بینیت. یه‌که‌مجار له‌ ڕنگای نه‌وه‌وه‌ زانیم که‌ ئیشی من نه‌وه‌یه‌ فریشته‌ مردوووه‌کان کۆبکه‌مه‌وه‌، به‌م شار و ده‌فه‌رانه‌ی ده‌وربه‌ردا بگه‌رێم و له‌ هه‌ر جێگایه‌کدا نه‌رمی فریشته‌یه‌کی مردووم بینی بیخه‌مه‌ سه‌ر نه‌و عه‌ره‌بانه‌یه‌ و ببه‌م بۆ گۆرستانی فریشته‌کان... خوالیخۆشبیت ناوی نه‌لیانیل بوو، دۆست و براده‌ری له‌ناو ئاده‌میزاداندا زۆریوو، من و تۆ ئیستا ده‌چین بۆ که‌شتیی فریشته‌کان. به‌لای عه‌زیزم ده‌بیت ئیستا بچین بۆ که‌شتیی فریشته‌کان، سه‌ره‌تا بۆ گۆرستانی فریشتان و دواتریش بۆ بیمارستانه‌که‌».

هه‌ر پسته‌یه‌ک له‌ زاری مه‌هدائیل ده‌ترازا بۆ بولبولیار وه‌ک تیر و کوته‌ک بوو. مه‌هدائیل دوا‌ی نه‌وه‌ بێده‌نگ بوو، سه‌ری داخست و وه‌ک بیر له‌ شتیکی دی بکاته‌وه‌، ماوه‌یه‌ک به‌ هه‌منی پێکرد. بولبولیار له‌ ناوه‌وه‌

شلە ژا بوو. وهك كه سيك درهنگ گه يشتبتيته ويستگه ي شه مه نده فه ريك و جگه له چۆله واني و تاريكي، هيجي دي نه مابيت له گه ليدا سه فه ريكات، په شوكاو و بزر دياربوو، وهك ناچار بپت له دوا ساتدا پلاني سه فه ريكي گرنگ و دوورودريژ بگورپت، سه يري مه هدايلي كرد و گووتي «ها... چۆن... به ره و كوئ، به ره و كوئ؟». مه هدايل بينه وه ي وه لامبدا ته وه، دهستي خسته گيرفاني و سه ري داخست.

بولبوليار ههستي كرد له جيگايه كدان نزيك له گه ره كي غه مپاشاوه، به لام كچه يهك و ريگايه كه پيشتر نه بينيوه، به تهنشت ريزيك باله خانه ي كوژ و بيده نگدا تپه رين كه پنده چوو پيكر چۆلبن و كهس له ناوياندا نه ئي. دواي كه ميك پويشتن، گه يشتنه بهر ديوار يكي گوره، شورايه كي كوژ و نهستوو، نه وه سه ته ي ده دا به مرؤف وهك له بهر دي قه لا دي رينه كان دروست بو بپت. به راسته ي ديواره كه دا ماوه يه كي كه م پويشتن و گه يشتنه بهر ده رگايه كي ئاسنيني بچوك، وهك هه ره يه كيك له وه رگا نه خشدارانه ي ئاسنگه ره ده سه تره نكي نه كاني شار دروستيده كه ن. مه هدايل به كليليك ده رگايه كي كرده وه و گووتي «ئيره له شاره واني وهك مولكي حاجي ئيسماعيلي مه له كبين تومار كراوه، يه كيك له مه للاك و زه ويداره به ناوبانگه كاني شار، كه پنده چپت يه كيك بيت له وه يه كه مين كه سانه ي فريشته يان بينيوه و له گه ل عه ليا ئيلي فريشته دا دؤست و براده ريووه. وهك بيستومه ناوي مه له كبين له وه وه هاتوو كه توانيويتي مه له ك بينيت و خه لكي به هؤي نه وه وه، جا بو گالته بيت يان بو حورمه ت ناوي مه له كبينان ليناوه. خؤي له وه خانوو دا ژياوه». به دهستي ناماژه ي بو خانويه كي گوره كرد كه ده كه وته لاي چه يي بيستان يكي بچوك وه. «به لئ نه مه هه مووي مولكي حاجي ئيسماعيل بووه، ئيستا ئيمه هه موو مولكه كه به كه شتي فريشته كان ناوده به ين، سه رچاوه ي ناوه كه ده گه پته وه بو په يوه ندييه كي دي ريني حاجي

نیسماعیلی مهله کببین له گه ل یه کتیک له پۆشنفیکرانی سهرده می خۆیدا که جینگایه کی هه بووه ناوی که شتی نوح بووه . له که شتی نوحدا قسه له بزگارکردنی هه موو توخمه کانی گیانه وهر کراوه به لام قسه و باسئیک له سه فریشته نه کراوه، ده لئین ئه و زاته دواي ئه وهی هه موو ئه م چیرۆکه ی له ده می حاجی نیسماعیله وه بیستوهه، پئشنیاری ئه وهی داوه تی که جینگاکه ناوینیت که شتی فریشتهکان، وهک شوینئیک که فریشته خنکاوه کانی ناو نینسان له توفانی داهاوو بزگارد هکات . حاجیش له بیروکه که دا هه م واتایه کی دینی و هه م مه جازئکی قه شهنگ ده دۆزئته وه و جینگاکه ناو ده نیت که شتی فریشتهکان . ئیتر به شی هه ره زۆری مولکه که ی خۆی له پشته وه ته رخانده کات بۆ ئه وهی بگرئته گۆرستانئکی گه وره بۆ فریشته مردووه کان، هه ر له سه ر نه فه قه ی خۆشی ئه و بینا گه وره یی دروستکرده و دایناوه بیته بیمارستان و پشووخانه یه ک بۆ فریشتان». به دهستی ئاماژهی بۆ بینایه کی گه وره کرد له ناو تاریکیدا، بینایه کی که میک دوور که به پئچه وانهی ما ل و درهخت و شته کانی دییه وه، تاریکتر ده ینواند . دواي پۆشنتئیکی کورت به ناو باغ و بیستانئکی چر دا، مه هدائیل دهستی بولبولیاری گرت و گووتی « ئیره خۆیه تی، ئیره خۆیه تی... ئیره که شتی فریشته کانه... که شتی گه وره ی فریشته کانی شاره . من کلله کانی ئه م جینگایه م له عه لیائیلی فریشته وه رگرت». گۆرستانئیک بوو بچوک، له وانه بوو ته نیا چه ند گۆرئیکی تئیدا بیت . گۆرپه کان زۆر به یان تهخت و کئله کان هه ندئیکیان بیتاوبوون . وهک مانگ به نه نقه ست پۆشنایی خۆی بگرئته ئه و سوچه ی زه مین، گۆرستانه که تیشکئکی تاییهت و زهرد و ترساو پوناکی کردبووه وه . بولبولیار سهیری له پان و بهرینی ئه و مولکه هات، جینگاکه به ده مییه وه بوو گه رپه کئکی بچوکی تئیدا دروست بگرئت، به لام یه کتیک چوارده وری کردبوو به باغ و ناوه راستی مولکه که شی بۆ ئه م گۆرستانه جیه ئشتبوو . مه هدائیل

وهك به‌كۆك سهر له نوێ و له جینگایه‌كی دیکه‌وه حیکایه‌تیک بگێرپه‌ته‌وه، گوتی «به‌و جۆره‌یه، ئهم كه‌شتیه له سهر موڵکی حاجی ئیسماعیله كه‌ چند سالیک له‌مه‌وبه‌ر كۆچی دوایی‌کرد، ئیستا مامۆستا پێزانی كچی، كه مامۆستایه له قوتابخانه‌ی سهره‌تایی په‌رۆش، ئه‌ویش فریسته‌بینیکی بیوتنه‌یه، موڵكه‌کانی حاجی ده‌باته‌په‌رۆه. ئه‌و بینایه‌ش كه پیشانمدایت... كه ده‌كه‌وێته پشت ئهم به‌شه‌ی بیستانه‌كه‌وه، بیمارستانی فریسته نه‌خۆشه‌كانه، پێزان خان چند سالیکه به‌ته‌واوه‌تی گواستووتییبه‌وه بۆ ئه‌وێ. چند سالیکه ژوره‌کانی پێشه‌وه‌ی وه‌ك مأل بۆ خۆی به‌کارده‌هێنیت، خانووه‌ کۆنه‌که‌ی حاجی ئیسماعیلیش، شوینی پشووی من و هه‌ندیک له فریسته‌کانی تره، كه لیره به‌ناوی باغه‌وانه‌وه کارده‌که‌ین». بولبولیار سه‌یری گۆرستانه زه‌رده‌که‌ی کرد و نه‌یزانی چی بلیت، هه‌ندیک له کتله‌کان سالی ناشتن و شوینی دۆزینه‌وه‌ی ته‌رمه‌کانیان له سه‌ریوو، نوسراوی سهر هه‌ندیک له کتله‌کانی خوینده‌وه «یه‌زدانئیلی فریسته، له ئه‌یلولی ۱۹۷۸ دا لاشه‌که‌ی له شه‌قامی وه‌فایی دۆزرایه‌وه»، «دارایلی فریسته، شوباتی ۱۹۷۹ لاشه‌که‌ی له پشت مألێ مام په‌فعه‌ته‌وه که‌وتبوو» «فریسته‌یه‌کی بیناو، نیسانی ۱۹۸۲، لاشه‌که‌ی له به‌رده‌م چاپخانه‌ی سه‌لامدا بوو» «سه‌لمائیلی فریسته، ئه‌یلولی ۱۹۸۰، لاشه‌که‌ی له ده‌ره‌وه‌ی شار له ژیر سنه‌وبه‌ریکدا دۆزرایه‌وه» «فریسته‌یه‌کی بیناو، کانونی دووه‌می ۱۹۷۰ له به‌رده‌م حه‌مامی مومتازدا سه‌رما کوشتبووی» «فریسته‌یه‌کی بیناو، به‌هاری سالی ۱۹۷۷ له کۆلانیکێ ئه‌ویدیوی مألێ حوسنی خانی که‌وادروو مردوه». کۆنترین گۆپی گۆرستانه‌که ده‌که‌پایه‌وه بۆ ناوه‌راستی چله‌کان. پێده‌چوو عه‌لیائیلی فریسته، دامه‌زرتنه‌ر و دروستکه‌ری گۆرستانی فریسته‌کان بیت. مه‌هدائیل گوتی «به‌پێی ئه‌و چیرۆکه‌نه‌ی من بیستوم، حاجی ئیسماعیلی مه‌له‌کبین، له‌گه‌ڵ فریسته تابه‌تیه‌که‌ی خۆیدا که به‌ناوی «حاجیئیل» وه‌ناسراوه، عه‌لیائیلی

فریشته‌یان دۆزیوه‌ته‌وه «دیاره حاجی ئیسماعیل به په‌حمه‌ت بی‌ت نه‌وی هه‌ر به نه‌لیائیل بانگه‌کرد»، وه‌ک ده‌لێن به نه‌خۆشی هه‌لیانگرتۆته‌وه و خزمه‌تیانکردوه و له‌مردن پزگاریانکردوه، هه‌تا قسه‌یه‌ک هه‌یه که ده‌لێن دوور نییه نه‌لیائیل هه‌ر فریشته‌ی شه‌خسی دووه‌می حاجی بی‌ت، که بینویستی و هه‌لیگرتۆته‌وه. به‌لام نه‌وه جیگای باوه‌ر نییه، چونکه من تانه‌مپۆ زانیارییه‌کی وه‌هام نییه بیسه‌لمی‌نیت که مرۆفیک ده‌شیت دوو فریشته‌ی هه‌بی‌ت و هه‌ردووکیشیان بتوانن له‌ده‌ستی هه‌لبێن. دیاره حاجی خۆی پیاویکی دل‌په‌ق بوو، سه‌ره‌تا نازناوی حاجی ئیسماعیلی قراڤه‌رست بوو، ئیستاش به‌شی هه‌ره زۆری خه‌لک هه‌ر به قراڤه‌رست ناویدینن. گووتویانه حاجی له هه‌ر جیگایه‌ک قراڤه‌کی بینیبیت له سه‌ر چۆک بۆی چوه، به‌لام دوا‌ی مردنی حاجیئیل و ده‌رکه‌وتنی نه‌لیائیل ژیا‌نی به ته‌واوی گۆراوه. زۆر مرۆف که ده‌زانن فریشته‌کانیان مردوه، ده‌بنه مرۆفی چاکه‌کار و گه‌وره. دوا‌جار چاکه و خراپه‌ گرێدرای هوشیارییه. که دل‌نیا‌بویت ژیا‌نیکی به‌د ژیا‌ویت و پۆخت به‌ جوړیک به‌ ده‌رد و پیسی ئالوده‌ کردوه فریشته‌که‌ت ژه‌هراویبیت و به‌مریت، ئیتر هه‌ندی‌ک هۆشیان ده‌گه‌رپته‌وه به‌ر خۆیان و خۆیان ده‌بنه‌وه فریشته. من له‌وه سه‌رده‌مه‌دا لیتره نه‌بووم، شتیکی ته‌واو له سه‌ر راست و دروستی نه‌م چیرۆکانه نازانم، به‌لام به‌ گشتی نه‌لیائیلی فریشته، که‌سیکی ناوازه‌بووه. که من بینیم ته‌واو پیریویوو، به‌لام دیاریوو له‌ گه‌نجیدا چ هی‌ز و ئیراده و توانایه‌کی گه‌وره‌ی هه‌بووه، ئه‌و منی له‌وه ئاگادارکرده‌وه که هیدی هیدی ژماره‌ی فریشته‌ مردوه‌کان به‌ره‌و زیادبوون ده‌پۆن. گووتی که پۆزگاریکی خراپمان له‌ پێشه. ئه‌و به‌ حاجی ئیسماعیل و پیزانی کچی ناساندم که له‌وه ده‌مه‌دا تازه له‌ شیتخانه‌ گه‌رابوووه. پیزان سه‌ره‌تا کچیکی ماخۆلان و توره‌بوو که بینینی فریشته‌کان نا‌په‌حه‌ت و نادل‌نیا‌یان ده‌کرد. چه‌ند سالیک له‌ به‌غدا سه‌ریان له‌ کاره‌با دابوو،

که هاتوهه علیانیل کردبووی به‌دۆست و هاوپی خوی و ته‌واو به جیهانی فریشته‌کان ناشنایکردبوو، ده‌لین هه‌ندئ شه‌و سن قۆلی له‌گه‌ل حاجی نیسماعیلدا چوون بۆ هه‌لگرتنه‌وه‌ی تهرمی فریشته‌کان. که من هه‌ره‌بانه‌که‌م وه‌رگرت، گۆرستانه‌که‌ له‌ چهند گۆرپک زیاتری تیدا نه‌بوو، هه‌لیانیل ورده‌کاریی نیشه‌ نوێکه‌می به‌ وردی بۆ وه‌سفرکردم. له‌ هه‌ر شت گرنگتر چۆنیتی ره‌فتارکردن بوو له‌گه‌ل فریشته‌ نه‌خۆشه‌کاندا. به‌لام ده‌بیت پتیبلیتم که هه‌لیانیل ئه‌و‌ده‌م نه‌یده‌زانی له‌ سه‌رده‌مه‌کانی تردا و له‌ شوینه‌کانی تر په‌یوه‌ندی نیوان ئینسان و فریشته‌ چۆن بووه. پۆژیکیان به‌ منی گووت که ئه‌و زۆر له‌و چیرۆکه‌ی خۆیندۆته‌وه‌ که مرۆف له‌ سه‌ر فریشته‌ نوسیویانن و تووشی نا‌ئومیدییه‌کی گه‌وره‌ بووه. هه‌ندئ پۆژ به‌یانی تا ئیوارئ له‌ کتبخانه‌ی گشتی خه‌ریکی خۆیندنه‌وه‌ی ئه‌و کتیبانه‌بوو که مرۆفه‌کان له‌ سه‌ر فریشته‌ نوسیویانن. باوه‌ری وابوو ئینسان فریشته‌ نانا‌سیت، به‌ دریزایی میژوو یان وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی فه‌تازی سه‌یریکردوه‌ یان وه‌ک په‌یامنی‌ریکی خودایی. به‌ دریزایی میژوو ئه‌ده‌ب، مرۆف وه‌ک بابه‌تیکی تایبه‌ت بۆ که‌یف و سه‌فا، وه‌ک کاراکته‌ریکی خۆش بۆ چیرۆک، وه‌ک بوونه‌وه‌ریک که خه‌یال ختوکه‌ ده‌دات، نه‌وه‌ک به‌شیکی ماندوو له‌ پۆحی خۆی فریشته‌ی بینیوه. به‌ه‌روای هه‌لیانیل، ئینسان له‌ پێگای ئه‌ده‌بیات و چیرۆکه‌وه‌ هه‌میشه‌ فریشته‌ی له‌ خۆی دورخستۆته‌وه‌، ئه‌وی خستۆته‌ به‌ریکی دنیا و خۆشی خستۆته‌ به‌ریکی دیکه، تا بتوانیت ئه‌و پرسته‌ ترسناکه‌ی خۆی دروستبکات «من فریشته نیم». به‌ه‌روای هه‌لیانیلی مامۆستام، ئه‌وه‌ ترسناکترین پرسته‌یه‌که ئینسان له‌ میژوو خۆیدا دروستیکردبیت. «من فریشته نیم... من فریشته نیم... من فریشته نیم». مرۆف به‌رده‌وام ئه‌و پرسته‌ بیمانایه‌ دووباره‌ ده‌کاته‌وه‌، بۆ ئه‌وه‌ی پێگا به‌ خۆی بدات تاوانه‌کان ئه‌نجامبدات. ئینسان نایه‌ویت باوه‌ر به‌وه‌ به‌نیتت که فریشته‌ به‌شیکه‌ له‌ خۆی، به‌رده‌وام وه‌ک

غریبه‌یک، وهک خه یالئیک، وهک خورافه تیک سه‌یری فریشته‌که‌ی ناو ناخی خۆی ده‌کات. مامی مامی... گهر به‌قسه‌ی عه‌لیائیلی فریشته‌بیته، میژووی ئینسان میژووی هه‌له‌هاتنتی له فریشته‌که‌ی ناخی خۆی.. ئه‌و راپوابوو که ئه‌وه ئینسانه، له فریشته‌ده‌ترازیت نه‌وهک به‌پێچه‌وانه‌وه.. به‌لئێ عه‌لیائیل وایده‌بینی فریشته‌کان ده‌رده‌کرین، وهک چۆن میوانیک له مال ده‌کرێته‌ده‌روه، فریشته‌کان به‌و شیوه‌ده‌رده‌کرین. مرۆف هه‌موو شتی‌ک ده‌کات و هه‌موو هه‌ولئیک ده‌دات بۆ ئه‌وه‌ی فریشته‌که‌ی ناو ناخی خۆی بیربچێته‌وه، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌بنه‌په‌تدا ناتوانیت گوئی لئیکریت ناشزانیت چی ده‌ویت... ئیشی فریشته‌کان ئه‌وه‌نییه‌ مرۆف له‌ناسمان نزیکه‌نه‌وه، به‌لکو ئیشیان ئه‌وه‌یه‌ وابه‌کن مرۆف خۆی له‌نزیک‌تره‌وه‌ ببینیت... بۆیه‌ نه‌هینیه‌کی گه‌وره‌ت پێده‌لیم که ده‌بیته‌بیرزانیته، زۆر له‌و فریشته‌نه‌ی من بینوومن، مولحیدن، له‌مرۆف به‌ولاوه‌باوه‌ریان به‌خودایه‌کی تر نییه‌ له‌سه‌ر زه‌وی».

هه‌ندیک به‌ناو گۆرستانی فریشته‌کاندا گه‌پان، دواتر مه‌هدائیل گووتی «باشتره‌بیمارستانی فریشته‌کانیش ببینیت، ئیره‌هه‌مووی پێکرا پێیده‌گووتریت که‌شتی فریشته‌کان... هه‌مووی پێکرا. به‌لام له‌بیمارستان ده‌توانیت بۆیه‌که‌مجار له‌نزیکه‌وه‌ ده‌ست له‌فریشته‌یه‌کی راسته‌قینه‌و نه‌خۆش‌ده‌یت... ئیستا چهند نه‌خۆشیکمان هه‌یه‌ که‌ ژایانی هه‌موویان له‌مه‌ترسیدایه، مه‌سه‌له‌ی مردنیان ته‌نیا مه‌سه‌له‌ی کاته».

هه‌ر دوکیان به‌ناو بیستانه‌که‌دا پوهو ئه‌و بینا هه‌یمن و بێده‌نگه‌ی ناو تاریکی پۆیشتن. مه‌هدائیل به‌رده‌وام له‌ناو پێچاوپێچی دره‌خته‌کاندا پێگای نیشانی بولبولیار ده‌دا، به‌ده‌م پۆیشتنه‌وه‌ گووتی «له‌دوای مردنی حاجی ئیسماعیلی مه‌له‌کبینه‌وه، پێزانی کچی کاروباری بیمارستانه‌که‌ی به‌جوانی گرتۆته‌ده‌ست، تاکه‌ دکتۆرێک که‌ ده‌توانیت فریشته‌کان ببینیت مسته‌فا شوکاکه، ئه‌وه‌ ته‌نیا پزیشکی ئێمه‌یه. له‌و سالانه‌دا پێزانی

مه‌له‌کبین، زۆر پَیگای به‌باه‌خی له‌ زیندوو پاگرتنی فریشته نه‌خۆشه‌کاندا دۆزیوه‌ته‌وه، موخابن ئیستا خه‌وتوه، به‌لام ده‌توانیت به‌یانی ببینییت، ئه‌وه‌ له‌خه‌یالی دامه‌زاندنی جه‌معییه‌تیکی نه‌یتیدایه‌ بۆ ئه‌وانه‌ی فریشته‌کان ده‌بینن، ببینی تو‌ خۆش‌حالیده‌کات، به‌دلناییه‌وه‌ گه‌ر بزانییت گه‌نجیکی وه‌ک تو‌ توانای ببینی فریشته‌کانی هه‌یه، به‌خته‌وه‌رده‌بییت».

پێکه‌وه‌ به‌ره‌و بینای بیمارستانه‌که‌ هه‌نگاویان نا، بێده‌نگییه‌کی قورس له‌ سه‌ر هه‌موو جیگاکه‌ نیشتبوو، تارمایی هه‌ردووکیان له‌ به‌ر ده‌رکی بیمارستانه‌که‌دا به‌ تارمایی دوو نه‌یاری ده‌کرد، بیان‌وییت له‌ تاریکیدا پلانیکی کوشنده‌ ببه‌نبه‌پۆه. وه‌ک شه‌وه‌ له‌ویدا بووبیته‌ قه‌لغان و به‌راورد به‌ شوینه‌کانی دی چپتر و برینی سه‌ختتر بییت، که‌میگ هه‌نگاوه‌کانیان خاوبووه‌وه، بولبولیار له‌ نزیکه‌وه‌ قه‌واره‌ی بیناکی گه‌وره‌تر و به‌شکووتر بینی وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ دووره‌وه‌ دیاربوو، ئیستا ده‌ببینی که‌ ته‌واوی بیناکی شیوه‌ی که‌شتیه‌کی گه‌وره‌ی هه‌یه، به‌لام تاریکی نه‌یده‌هتشت هه‌موو هیل و ستوون و کشان و شکانه‌وه‌کانی به‌ پوونی ده‌ریکه‌وییت. موچرکیکی سامی پێداهات و ناشکرا هه‌یبه‌ت و شکۆی شوینه‌که‌ ترساندی، جیگاکه‌ وه‌ها بوو وه‌ک ئه‌وه‌ی بینای ئه‌میریکی ته‌لیسماوی دیرین بییت و له‌ میژه‌ چۆل بییت و به‌ خورافات گه‌مارۆ درابیت. مانگه‌شه‌وه‌که‌ له‌ویدا به‌ر به‌ریه‌ستیکی نه‌ینی ده‌که‌وت و جوړه‌ شه‌به‌نگیکی به‌رزی به‌ده‌وری ئاسمانی شوینه‌که‌دا ده‌کیشا، پَیگای به‌رده‌م بیمارستانه‌که‌ به‌ردپَیژ بوو، بولبولیار بۆ یه‌که‌مجار به‌ پوونی گوئی له‌ ده‌نگی پیتی خۆی و مه‌هدائیل بوو، مه‌هدائیل به‌ هیمنی پێش بولبولیار که‌وت و گووتی «من کلیله‌کانم پێیه، پێشده‌که‌وم». ده‌نگی له‌ویدا سه‌دایه‌کی مه‌له‌کوئی تایبه‌تی هه‌بوو، ئه‌وه‌ یه‌که‌مجار بوو بولبولیار به‌ راستی ئه‌وه‌سه‌ستی ئه‌وه‌سه‌ستی لادروست بییت که‌ مه‌هدائیل فریشته‌یه، موچرکیکی ساردی دیکه‌ به‌ له‌شیدا تیپه‌پری و سه‌یریکی دیکه‌ی هه‌یبه‌تی شوینه‌که‌ی کرد، هه‌موو شتیگ له‌وه‌

دەچوو بە راستى لە خەودا بىت، بەلام چەند ھەنگاويكى بۆ پيشەو ھەنگاوهكانى ھەھابوون ھەك ئەوھى لە سەردەمىكەو پېبنىتە ناو سەردەمىكى تر، لە جىھانىكەو ھەكەوئىتە ناو جىھانىكى دى. مەھدائىل كە دەرگای بىمارستانەكەى كەردەو، جىرەپەكەى سامناك لە دەرگاكەو ھەستا... بولبوليار ئاورپىداپەو ھەكەوئى لە دەيان بەئندەبوو لە سەر درەختەكان ترسان ھەكەلفرىن، لەو باوھەدا نەبوو ئەو ھەموو بەئندە خەوتووھ لە سەر درەختەكان بووبن... بەر لەوھى پېخاتە ناو دەرگای كەشتىيەكەو ھەكەوئى لە مەھدائىل بوو، بە دەنگىكى تايبەت، دەنگى بە ھەبەتەى فرىشتەپەك، گووتى «بەخىرپىت ھۆشەنگى بولبوليار بۆ مالى فرىشتەكان... بەخىرپىت بۆ ناوازەترىن شوپىنى دونيا.. بەخىرپىت»

گرتنى دكتور مستهفا شوكان

لېفئانت لە يەككاتدا بە دلسۆزىيەكى بېوئىنەو ھەم بۆ ئىمە ھەم بۆ بەعسىيەكان ئىشىدەكەرد، بىتەوھى ھەستىكى ناكۆك ۋە وىژدانىكى نارەھەتەى بۆ دروستبىت. لە ماوھى كاركردنيدا بۆ ئىمە، زىندانىكى بچوكى بۆ وىستەى خۆشى دروستكەرد، بۆ ماوھى كەم خەلكى دەرگرت ۋە بە سەرانە ئازادىدەكەردن. ئەو كەسانەى دەبىردنە ئەوئى لەوانەبوون كە كىشەى سياسيان نىيە، بەشى ھەرە زۆريان لە سۆنگەى جەنگ ۋە جەدەلى ناو خىزان ۋە عەشرەتەو توشى گرت دەبوون ۋە كەوتنە داوى لىفئانتەو، ھەمىشە يەككە پارەى دەداپە لىفئانت تا ناسياويكى بۆ بگرت ۋە ئازارى بدات. لىفئانت بەو ھەم ئارەزووى خۆى تىردەكەرد ۋە ھەم پارەپەكەى مەفت ۋە زۆرى كۆدەكەردەو كە پىدەچىت ھەندىك لە سەرانى گەورەى بەعس چ لە رىكخراوھەكانى حىزب ۋە چ لە مودىرىيەتى

ئاسایش له‌گه‌لیدا خاوه‌ن به‌ش بووبن. شکایه‌تیکی زۆر له‌خه‌لکه‌وه دژ به لیفیتانت ده‌هات بۆ شوڤرش، به‌لام له‌پاستیدا شکایه‌ته‌کان هه‌میشه به زه‌رده‌خه‌نه‌وه وه‌رده‌گیران و به زه‌رده‌خه‌نه‌وه له‌بیرده‌برانه‌وه. ئه‌و که‌سێک نه‌بوو بکریت ئاسان گورزی لیدریت. تاکه شتیک لیفیتانت زۆر سووربوو له‌سه‌ری دواکه‌وتن و گرتنی نزار ئیدریس بوو. گرتنی نزار بۆ حیزب ده‌کرا نه‌نجامی خراپی هه‌بیت و پیز دواى پیز پیکخواه‌ه‌کان ئاشکرا بکات، له‌به‌رئه‌وه هه‌فأل شیرخان به‌نامه‌یه‌ک لیفیتانتی ئاگادار کرده‌وه که شوڤرش خواسته‌که‌ی ئه‌و جیبه‌جیبه‌کات، به‌لام به‌شیاوێکی تر و به‌چه‌شنیک هیزی حیزب له‌شاردا نه‌خاته مه‌ترسییه‌وه، گه‌ر که‌میکیش سه‌بربکات خۆی هه‌موو شتیک ده‌بینیت. لیفیتانت له‌و پوه‌وه زۆر بنکۆل و دلێز بوو، خواستیکی سه‌یر له‌ناخیدا بوو هه‌موو شتیک ده‌رباره‌ی نزار بزانییت، ئه‌و وه‌سواسی ژیاى بوو، شتیک وای لیده‌کرد به‌دواى ئه‌و گه‌نجه‌وه بییت، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و کورپه سه‌مبولی شته ئه‌سته‌م و عاسی و بێلغاهه‌کان بییت. هه‌لبه‌ت دواى گه‌رانه‌وه‌ی لیفیتانت له‌بیمارستان، گه‌رانی پیاوانی ئه‌من به‌دواى نزاردا به‌وردی ده‌ستی پیکرد، ئه‌و زامنه‌ی خزمانی قزلباش بۆیان دا‌بینکردبوو، چیتر کاریگه‌ری نه‌ما. به‌لام ئیمه نزارمان له‌جینگایه‌کدا شارده‌وه که ده‌ولت نه‌یدۆزیته‌وه. به‌لام که‌سێکی وه‌ک لیفیتانت، ئاسان دانه‌ده‌سه‌کنا و ئارام نه‌ده‌بوو، هه‌ر خۆی له‌پێگای پیاوه‌کان و چاوه‌کانیه‌وه که‌وت به‌سه‌ر چیرۆکی په‌یوه‌ندی نیاوان نه‌غه‌ده‌ماردینی و نزار ئیدریسدا. ئیستا ده‌توانم ئه‌وساته به‌یتمه‌ به‌ر دیده‌ی خۆم که‌ تیییدا لیفیتانت به‌و چیرۆکه‌ی زانیوه، که‌ تیگه‌یشتوه نه‌یاره‌ گه‌وره‌که‌ی، دۆژمه‌که‌ی که‌ ئه‌و هه‌رده‌م وه‌ک دوپشکیکی عاسی و زیره‌ک ته‌ماشایکردوه، له‌وه به‌تواناتر و وریاتره‌ که‌ ئه‌و تیگه‌یشتوه و حیسابی بۆ کردوه. ژنی دکتۆریک ببیته‌عه‌شیقی مانای ده‌توانییت له‌هه‌موو کونییک و ده‌رگایه‌که‌وه ده‌ریازییت، ئه‌وه‌ی زانیارییه‌کانی بۆ ئه‌و

بردبوو، کەسێک بوو سەر بە دنیای شاعیرانی شارەکه، کە وهک هەموو دنیایکانی تر پەر لە کینه و ملشکاندن بوو. ئەوێ هەواله‌که‌ی بۆ هینا ئەوێ بۆ ئاشکراکرد کە نەغەدە ماردینی جگە لەوێ کچی دکتۆرە و ژنی دکتۆرە، شاعیریکی پەر بەهره‌شه، هەزیشی لە نزار ئیدریس شیتانە و بیسنوورە.

ئەو کەسێ ئەو هەواله‌ی بۆ برد، بێتاگای خۆی کاریگەرییه‌کی قوولی لە سەر ژبانی لیفیتانت بەجێهێشت، واه‌سندەکەم بۆ ساتیک بیریکردۆتەوه و پرسییوتی دەبیت ئەو ژنه‌ کێ بیت کە نزار وه‌ها بەهێزه‌ بتوانیت داگیربیکات، بۆ ئەو دەتوانیت واه‌ه‌بازبیت و ئەم ناتوانیت. رهنه‌گە بۆ ساتیک هەموو یارییه‌که‌ی لە خه‌یالی خۆیدا پێچه‌وانه‌کردبیتەوه، گووتبیتی «ناخۆ گەر من دیلبامایه‌ و ئەو زیندانه‌وانم بایه‌، به‌وجۆره‌ ئەشکه‌نجی بدامایه‌؟ ناخۆ گەر من دیلبامایه‌ دەمتوانی لە دەستی هه‌لێیم؟ دەمتوانی کەسانیک بدۆزمه‌وه‌ به‌وجۆره‌ بینه‌ پشت و په‌نام؟ ناخۆ دواتر به‌وجۆره‌ی من کەوتمه‌ دوا، ده‌که‌وته‌ دوام؟ ئە‌ی من دەموێرا ته‌قه‌ی لێبکه‌م؟ دەمتوانی لە هیچ شتیک نه‌ترسم و لە ناوه‌پاستی شاردا بیده‌مه‌ به‌ر گولله‌؟ دەمتوانی ژنی دکتۆریک بکه‌مه‌ عه‌شیقه‌ی خۆم و وابکه‌م خۆشیبویم، ژنیک هەم سەر به‌ چینه‌ بالاکان بیت و هەم لە توخمی ئەو شاعیرانه‌ش بیت کە من خۆشم ناوین؟». لیفیتانت عاده‌تی بوو به‌رله‌وه‌ی به‌ نیچیره‌که‌یه‌وه‌ بدات به‌ وردی سه‌یرییکات، هه‌تا له‌ پسامانیش وه‌ها بوو، ده‌یانگوت به‌ر له‌وه‌ی بکه‌وێته‌ ئەشکه‌نجه‌دان، به‌رله‌وه‌ی چنگ و ددان و که‌لبه‌کانی له‌ زیندانییه‌کان گیربیکات، به‌ وردی و هیمنی ته‌ماشایانده‌کات... وه‌ک ئەوێ بیه‌وێت تییانبگات و نه‌ینیبه‌کیان بخوینیته‌وه‌ هیمنیانده‌کاته‌وه‌، سه‌یری چاویان ده‌کات، سه‌یری به‌ری ده‌ستیانده‌کات، سه‌یری ناو ده‌میان ده‌کات، ده‌ست له‌ قژیان ده‌دات. لیفیتانت له‌ سەر هه‌مان پرتم ویستی به‌ر له‌وه‌ی بیر له‌ گرتنی نەغەدە

ماردینی بکاته‌وه، بیبیینیت، بزانیّت ئەم ژنه کیتیە که وائاسان خیانهت له دکتۆره‌که‌ی می‌ردی ده‌کات و له‌گه‌ڵ جادووبازێکی وه‌ک نزاردا سه‌روکاری هه‌یه.

به‌یانیه‌ک که خانمی ماردینی ده‌چوو بۆ زانکۆ، ماشینه‌که‌ی له‌ نزیک مالمیانه‌وه وه‌ستان و له‌ ناویدا به‌ هه‌م‌نی دانیش‌ت تا خانم له‌ ده‌رگای مالم هاته‌ده‌ر. به‌یانیه‌ک بوو خانمی ماردینی له‌ جوانترین پوخساریدا بوو، قزێکی قه‌فقه‌ف و درێژی به‌ردابووه‌وه، جووتیک چاوی خومار، لیوتیکی سوراوکراوی ته‌پ، بالایه‌ک وه‌ک سه‌روو... له‌جله‌کانی زانکۆدا، به‌بۆنی کتێبه‌کانی ده‌ستیدا، به‌ جۆری پۆیش‌تیدا دلی داده‌خورپاند. ناخۆ لیفتان‌ت له‌ساتی یه‌که‌مه‌وه هه‌زی لێ‌کردوه؟ نازانم. من لیفتان‌ت بناسم له‌و پیاوانه‌ نه‌بوو له‌ نیگای یه‌که‌مه‌وه هه‌ز له‌ ئافه‌رت بکات، به‌لام له‌ نیگای یه‌که‌مه‌وه شتێکی له‌ نه‌غه‌ده‌دا بینیه‌وه که نه‌یتوانیه‌وه له‌ بیریکات... نه‌وه وه‌ک گووتم سیه‌ری هه‌ره‌ گه‌وره‌ی خانم بوو. له‌و ساته‌وه ئیتر لیفتان‌ت نه‌یتوانی نه‌غه‌ده‌ ماردینی له‌بیریکات، وه‌ک که‌سێک دارپوهیه‌کی کاریگه‌ر و بیهۆشکهری خواردی‌ت ماوه‌یه‌ک له‌ ماشینه‌که‌دا دانیش‌ت و ته‌نیا سه‌یری ناسمانی کرد... هه‌ستی به‌لاوازیه‌ک کرد قوول‌تر له‌لاوازی هه‌ر مه‌خلوقێکی تر له‌ سه‌ر زه‌وی. لاوازیه‌ک به‌وه له‌نیوناچیت نزار ئیدریس بکوژیت، نه‌غه‌ده‌ ماردینی بگریت، به‌لکو جۆره‌ لاوازیه‌کی قوول‌تر و کاریگه‌رتر. گه‌وره‌ترین لاوازی دنیا، لاوازی پیاویک که‌ دنیانییه‌ ناخۆ ده‌توانیت دلی ژنیک داگیریکات یان نا؟. لیفتان‌ت سه‌له‌های سال ئه‌و ساته‌ی له‌ یادنه‌کرد که‌ تیدا نه‌غه‌ده‌ ماردینی بینی، چونکه‌ له‌و ساته‌دا نزار ئیدریسی زۆر له‌ خۆی به‌هیزتر هاته‌ به‌رچاو، تیگه‌یش‌ت ته‌نیا پێگایه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی نزار ئیدریس به‌زینیت، ئه‌وه‌یه ئەم ژنه‌ی هه‌بیت، تا‌که پێگایه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ستبکات نزاری به‌زاندوه‌وه، ئه‌وه‌یه ئەم خاتونه‌ی لیبستینیت و بیبات بۆ خۆی و وابکات هی ئەم بیت.

لەم ساتەدا گرتنی ئەم ژنەى وهک گرتن و بەستنهوهى هیزى نزار سه‌برده‌کرد، ئەوهى ئەم ژنەى هه‌بیت مانای هیزى نزاری هه‌یه، مانای توانیویتى له‌ به‌رزترین و ئەسته‌مترین ده‌ستکه‌وتیدا بیه‌زینیت، مانای هه‌مان ئەو شته‌ بگرت که ده‌توانیت ئەو بگرت... .

ئەو به‌یانیه‌ لیفیتانت به‌ تورپه‌ی و مۆنیه‌کى نانا‌ساییه‌ وه‌ گه‌پایه‌ وه‌ بۆ مالى خوشکه‌کەى، تايه‌کى لیهاتبوو له‌وانه‌ى تاريکیانده‌کرد و په‌ش دایانده‌گه‌پاند. ئەو به‌رده‌وام هه‌ستیکى قوولى به‌ بردنه‌وه‌ و دۆپان هه‌بوو، ژيانى له‌ سه‌ر لۆژیکى ئەو گه‌مه‌یه‌ دارشتبوو، ناخۆ براوه‌م یان دۆپاو... . کئ له‌ من به‌هیزتره‌؟ بۆ به‌هیزتره‌؟ پۆه‌ره‌کانیشى بۆ ئەو گه‌مه‌یه‌، قورس و ئالۆز بوون. له‌و ساته‌دا که له‌ به‌غداد له‌ بیمارستان که‌وتبوو، ئەو هه‌سته‌ى لا دروستبوو که بوونى به‌رده‌وامى ئەم له‌ پزى لایه‌نه‌ به‌هیزه‌که‌دا نه‌یکردوه‌ به‌ که‌سێکى به‌هیز، به‌لکو هه‌میشه‌ له‌ به‌رده‌م نازادا یاریکه‌ره‌ دۆپاره‌کەیه‌، ئەمپۆش که نه‌غه‌ده‌ى ده‌بینى پتر هه‌ستی به‌و دۆپانه‌ ده‌کرد... . تورپه‌ و نه‌خۆش ده‌گه‌پایه‌ وه‌ بۆ سه‌ر قه‌ره‌ویڵه‌ى خوشکه‌کەى له‌ ژوره‌ په‌شه‌که‌یدا و ده‌رگای له‌ سه‌ر خۆى داده‌خست، تاي لیده‌هات و عاره‌قه‌ى په‌شى ده‌رده‌دا. له‌ ناو جینگه‌کەى خۆیه‌وه‌ به‌ نه‌خۆشى فه‌رمانى به‌ پاسه‌وانه‌کان دا ئیستا واز له‌ نزار ئیدریس به‌ینن و چیتر به‌دایدا نه‌گه‌پزین، چونکه‌ گرتن و کوشتنى هه‌یج نازایه‌تیه‌کى تیدا نه‌ماوه‌، ئەوه‌ى ئیستا نزار بکوژیت ئەو هه‌سته‌ى لابه‌جیده‌هیلیت که تا هه‌تاهه‌تایه‌ ئەم شه‌په‌ى به‌رامبه‌ر ئەو دۆپاندوه‌ . بردنه‌وه‌ ئەوه‌یه‌ له‌ دلدا دوژمه‌که‌ت بیه‌یکیت، له‌و جینگایه‌دا بیه‌زینیت که مه‌یدانى پاسته‌قینه‌ى جه‌نگه‌، وه‌ک خۆى ده‌یگوت «ئیفخاری بشکینیت». له‌ سه‌ر قه‌ره‌ویڵه‌ى بیه‌اریه‌کەى بیری له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ که ته‌قه‌کردنى نزار ئیدریس له‌و له‌ ناوه‌پاستى شاردا، له‌ ناوه‌راستى چه‌کداره‌کانیدا، له‌ پۆى پووناکدا کرده‌یه‌کى نازایانه‌ بووه‌، کرده‌وه‌یه‌ک که ته‌نیا له‌

پیاویکی دل‌په‌قتر و ترسناکتر و به‌هیزتر له‌م ده‌وه‌شیتته‌وه . وه‌ک ئه‌وه‌ی پیبیلایت، هه‌موو ده‌وله‌ته‌کانی دونیا له‌ پشتت بن، من له‌ تو به‌هیزترم . وه‌ک ئه‌وه‌ی بلایت هیزنی راسته‌قینه ئه‌وه نییه که ئه‌وانی تر بیوت دروستده‌کن، به‌لکو ئه‌وه‌یه که له‌ ناو خۆته‌وه دیتته‌ده‌ری... ئیستاش که نه‌و خاتونه سحراییه‌ی ده‌بینی زۆر قوولتر و گه‌وره‌تر هه‌ستی به‌ پهرتی و هه‌له‌وه‌شان و لاوازی ده‌کرد، له‌ ژیر به‌تانییه په‌شه‌که‌ی خۆیه‌وه، بیریکرده‌وه که میردی ئه‌م ژنه شایسته‌ی مردنه، شایسته‌ی ئه‌وه‌یه مروف نازاری بدات، ئه‌و له‌ هه‌موو بوونه‌وه‌ریک ناچیزتر و لاوازتره، ئه‌و دکتوره له‌ مه‌خلوقه هه‌ره بچوک و بیترخ و لاوازه‌کانه که به‌وجۆره ژنه‌که‌ی خۆی پیشکه‌ش به‌م چه‌قۆکیش و ده‌ستپ و ده‌مدریژه کردوه . ئیستا لیفیتانت هه‌موو شتیکی ده‌زانی، ده‌یزانی ئه‌م عه‌شقه‌که‌ی و له‌ کوپوه سه‌رچاوه‌ی گرتوه، له‌ دل‌ی خۆیدا ده‌یگوت «که‌واته ئه‌م دکتوره هیه، ئه‌م قالۆنچه‌یه کاتی خۆی نزاری له‌ خه‌سته‌خانه ده‌ریازکردوه و ژنه‌که‌ی خۆشی پێبه‌خشیوه... تف... تف...». ئیستا هه‌ستیده‌کرد ده‌بیته ئه‌و قالۆنچه‌یه پهبیلیتته‌وه، ده‌بیته ئه‌وه سه‌ره‌تای هه‌ر نزیکبوونه‌وه‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی ئه‌و بیته له‌م خاتونه، ده‌بیته میرده‌که‌ی وه‌ک کرمی سه‌ر قولاپی ماسی بخاته گۆمه‌که‌وه، وه‌ک جرج زه‌نگۆله‌یه‌ک به‌ کلکیه‌وه به‌ستیت، بۆ ئه‌وه‌ی تاهه‌تاهه‌تایه‌ زینگی بیته . شه‌و به‌و نه‌خۆشیه هه‌ستا، به‌و تا گه‌رمه‌وه خۆی له‌ ژیر به‌تانییه‌که‌وه کیشکرده‌ ده‌ری، چاوانی سوور و ناگرین و تورپه‌بوون، جلکه سه‌ریازییه‌کانی پۆشی و به‌ شۆفیره‌که‌ی گووت بمگه‌ینه ژوره‌که‌ی خۆم له‌ دائیره . له‌ ناو ماشیتته‌که‌دا به‌ نه‌ستم ده‌یتوانی هه‌ناسه‌بدات، هه‌وای به‌ سه‌ختی هه‌لده‌مژی و سه‌ر سینه‌ی قورس بوو . شۆفیره‌که‌ی چهند جاریک وه‌ستا بۆ ئه‌وه‌ی دل‌نایبیت ناخۆ حالی لیفیتانت باشه یان پتویسته‌کات بچنه بیمارستان . لیفیتانت دواچار به‌ تورپه‌یه‌وه گوتی «پتیمگوتی لێخوره

بۆ دائیره... گەر به مردوویی گیشتووم، بمگه‌ینه دائیره و جاریکی تر مه‌پرسه». که له ماشینه‌که دابه‌زی وها ره‌ش داگه‌رابوو له شه‌و سیاتر ده‌ینواند، وه‌ک بوونه‌وه‌ریک له ده‌ست سوپاکانی مردن رایکردبیت، خۆی کرد به‌ حه‌وشی دائیره‌دا، پاسه‌وانه‌کان پێشتر وها توپه‌ و نه‌خۆش و تاریک نه‌یانینیبوو، به‌رده‌وام ده‌کۆکی و خیزه‌ی سنگی ده‌هات. که گه‌یشه ژوره‌که‌ی خۆی و له‌ سه‌ر کورسیه‌که‌ی دانیشته‌ داوای که‌میک ناوی له‌ یاوه‌ره‌که‌ی کرد و گووتی «عه‌لیشم بۆ بانگبکه، گچکه‌ نا... عه‌له‌ لووتن». عه‌له‌ لووتن به‌رپرسی به‌که‌می چه‌کاره‌کانی نه‌و بوو، گه‌نجیکی کونج، لووتدریز، چاو بچکۆله، دل‌ه‌رق. عه‌له‌ ئاده‌مییه‌کی هه‌مه‌چیز بوو، هه‌تیوباز، ژنباز، قه‌حبه‌باز، قومارچی، دز، پیاوکوژ، به‌دمه‌ست... هه‌یج شتی‌ک نه‌بوو له‌وانه‌ی خودا حه‌رامیکردوه‌ نه‌و نه‌یکات. هاتنی عه‌له‌ ته‌نیا چه‌ند ساتیکی کورتی برد، لیفیتانت گه‌رچی له‌ غه‌م و هه‌ستی شکستدا هه‌ناسه‌ی باش بۆ نه‌ده‌درا، به‌لام هه‌رچۆنیک بووه‌ پێیگوت «عه‌لی، گوئیگره، ئیشیکی زۆر گرنگم هه‌یه‌ که‌ ده‌بیت هه‌ر ئیستا جێبه‌جێبیکه‌یت... هه‌ر ئیستا. ده‌پۆیت و له‌گه‌ره‌کی مه‌لئاوا، له‌ پشت به‌نزینخانه‌که‌وه، دکتۆر موسته‌فا شوکاکم به‌ شه‌ق بۆده‌هینیت... تیده‌گه‌یت... دکتۆر موسته‌فا شوکاک خۆی، ده‌ست بۆ ژنه‌که‌ی نابه‌یت، تیده‌گه‌یت، په‌نجه‌ له‌ ژنه‌که‌یه‌وه‌ ناده‌یت، نه‌گینا هه‌ر بیست په‌نجه‌که‌ت ده‌قرتینم و ده‌یخه‌مه‌ قووته‌وه، تیده‌گه‌یت، بۆیه‌ واده‌لیم، چونکه‌ ده‌زانم ژنه‌که‌ی ببینیت خۆت ناگریت، به‌لام نه‌وه‌ پێمگووتی، قه‌سه‌م به‌ خوا په‌نجه‌ بۆ ژنه‌که‌ی به‌ریت، له‌ ناوه‌راستی شاردا ده‌رپێکه‌ت داده‌که‌نم و به‌ گۆچانیکه‌وه‌ له‌ پاشه‌لتدا گه‌ره‌کاو گه‌ره‌ک ده‌تگیڕم، به‌لام مسته‌فا شوکاکم تا ئێره‌ به‌ شه‌ق بۆ ده‌هینیت، گه‌ر له‌ مالێ نه‌بوو ده‌چیت بۆ خه‌سته‌خانه، عاقلانه‌ و به‌ هه‌منی ده‌چیته‌ ژووری، له‌ هه‌ر کوئی بوو ده‌یدۆزیته‌وه، به‌ حورمه‌ته‌وه‌ ده‌یه‌نینته‌ ده‌ره‌وه‌ و ده‌یگریت، که‌ سوار

ماشین‌کات کرد و چاوی که‌ست لیدیار نه‌ما، تا ده‌یگه‌تینیته به‌رده‌م دم و له‌وسی ده‌کووتیته‌وه». عه‌له به پی‌که‌نینه‌وه گروتی «جه‌نابی لیفتانت، دل‌نایابه، نه‌مرت به‌جیبه و خاترجه‌م به وا ده‌که‌م. هر نیستا ده‌پوم». به‌ر له‌وه‌ی بروات لیفتانت پی‌یگوته‌وه «که‌ده‌یه‌تینیت ده‌بیت هه‌موو گیانی خوین بیت، تیده‌گه‌یت... هه‌موو گیانی». عه‌لی له نیو ده‌رگا‌که‌وه گروتی «گه‌وره‌م خه‌مت نه‌بیت... خه‌مت نه‌بیت».

نه‌و شه‌وه دک‌تور مسته‌فا شوکاکیان له ماله‌وه ده‌ره‌تیا. سه‌ره‌تا وه‌ک خووی نه‌وده‌می که هیتستا دک‌توریک‌ی بی‌غم و دونیا‌نه‌ناس بوو هه‌ر پی‌ده‌که‌نی. به‌لام که عه‌له لووتن و چه‌کداره‌کانی له به‌رده‌رگا‌که‌دا به راستی که‌وتنه لیدانی، ده‌ستیکرد به‌گریان... هه‌موو گه‌ره‌ک بینیان که به‌ده‌ست چه‌کداره‌کانه‌وه ده‌گری، نه‌غه‌ده‌ی ژنی له بال‌کونی ماله‌که‌وه به‌ساردی وه‌ک به‌کیک له شه‌پی نیوان دوو که‌سی نامۆ و نه‌ناس بروانیت، له سه‌روه‌پا گریانی دک‌توری بینی، دک‌تور سه‌ری بو به‌رزکرده‌وه و به‌چاوه گریا و ترسا و شه‌یداکانیه‌وه دوا نیگای کرد، نه‌و کراسیکی شی‌فونی سووری خه‌وی له‌به‌ردابوو، بی‌پۆج، بی‌هیچ هه‌ستیک، بی‌هیچ به‌زه‌بیه‌ک، بی‌نه‌وه‌ی هه‌ست به‌شتیکی تایبه‌تی بکات، سه‌یری چاوانی دک‌توری کرد، که‌سیان له‌و ساه‌دا نه‌یاند‌ه‌زانی که‌ نیترا تا چه‌ندین سالی دی به‌کتر نابینه‌وه.

که دک‌تور موسته‌فا شوکا‌ک گه‌یشته دائیره، نیوه‌مردو بوو، لاشه‌یه‌کی نیوه‌پۆج و بی‌هۆش که نه‌نوزه‌ی تیدابوو، نه‌ده‌یتوانی زاریبکاته‌وه، نه‌به ته‌واوی پیلو و برزانگه خویناوی و پشت‌چاوه ته‌قیوه‌که‌ی هه‌لبه‌تینیت. لیفتانت نه‌یویستبوو به‌وجۆره له‌هه‌رامی بگین، به‌لام کاتیک به‌و چه‌شنه بینی هیچی نه‌گووت، فه‌رمانیدا به‌کورسیه‌که‌وه بیبه‌ستنه‌وه

و بە جیببەپۆلن... لیفتانانت بە درێژایی شەو قسەی بۆ دکتۆر مستەفا شوکاک کرد، خۆی بە تانیبەکی تەنکی لە خۆیەو و پێچا، چین چین عارەقی دەردەدا و بیئەوێ چاوەروانی وەلام بێت، قسەی بۆ دکتۆر دەکرد. دکتۆر تەنیا دەیتوانی گوئیگریت، نە هیز و نە دەرفەتی وەلامدانەوێ نەبوو. هیچ ئازاریک لەو سەختتر نییە مرۆف ناچاربیت گوئیگریت و نەتوانیت بە وشەپەکیش وەلام بداتەو، بەلام دکتۆر بە جۆریک ئازاری ھەبوو، بە جۆریک دەم و لێوی تەقیبون، ددانەکانی وەھا ئەزیبەتیان پێگەیشتبوو، نەیتوانی لێوی ھەلبەتتیت و تەنیا بە ئەستەم لە ژێر پەردە ی برین و خۆتەو تارمایی لیفتانانتی دەبینی.

ئەو پێیگوت «بەشی ئەو ھۆشت ھەبە تێبگەیت. دەزانم گویت لێمە و دەزانی دەلێم چی. بۆیە بەوجۆرە ئازارم دایت، چونکە شایستەیی ئازاری. لەم شەووە تا ماویت ئازار دەستت لێبەرنادات... کەسێکی دەھتیت ئازاری زۆر بچێزیت. ئەشکەنجە ھەم کار و ھەم ئارەزووی منە، حەزم لەوێ ئینسان لە حالەتی زەعیفیدا ببینم، زەعیفی تەواوەتی، بەلام دکتۆر زەعیفی چیبە؟.. تۆ دکتۆری و لە من زیرەکتەری، زەعیفی چیبە؟ چەندە مەراقمە لە هیز تێبگەم، ئەوەندەش مەراقمە لە لاوایی تێبگەم».

لیفتانانت ھەرکات تووشی ئەم دۆخە دەرونییە دژوارە دەھات، بە سەختی وشەکان لە دەمی دەھاتنە دەری. ئەو شەو ئارەزوویکی قوولی ھەبوو لە بەردەم ئەم نیووەمردوووەدا ھەموو شتێک بلێت، ھەستیدەکرد ھەردووکیان لاوازن، ھەردووکیان قوربانی نزار ئیدریسن، ئارەزوویکی نەیتنی دەبجولاند خۆی لە بەردەم ئەم دکتۆرە تێکشکاوەدا بکاتەو کە هیزی نییە لێوانی خۆشی بجولێنیت. کەمیک کۆکی و گووتی «دکتۆر زەعیفی چیبە؟ کە نەخۆشێک دێتە بەردەمی تۆ و لە سەر تەختی نەشتەرگەری دەخەویت، زەعیفە؟ ناخۆ مرۆف دەتوانیت بە لاواز ناوی بیات؟ لەوانەبە

له راستیدا خوئی پادشا بیټ، به‌لام له به‌رده‌ستی تۆدا وه‌ک مردوو‌یه‌ک وه‌هایه، تۆ ئه‌وه‌ی لیده‌که‌یت که ده‌ته‌وئیت، له‌به‌ر ئه‌وه نازانم لاوازیی چییه؟ نازانم؟. گهر وا بیریکه‌مه‌وه ئیستا تۆ له به‌رده‌م مندا زه‌عیف نیت... منیش ئیشم ئه‌وه‌یه جه‌لاد بم، ئیشم ئه‌وه‌یه، وه‌ک تۆ چۆن له‌شی ئه‌وانی دی ده‌که‌یته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی پارچه‌یه‌کی زیادی لیده‌ره‌به‌ئیت، بۆ ئه‌وه‌ی شتیکی تیدا بیریت، گۆشتیکی رزیو و نه‌خۆشی لیبکه‌یته‌وه، منیش واده‌که‌م، منیش خۆم پیاوکوژ نیم، نالیم که‌سم نه‌کوشتوه، خه‌لکم کوشتوه، به‌لام پیاوکوژنیم. خه‌لکانیک هه‌ن که‌س ناکوژن و پیاوکوژیشن، له‌هه‌ره پیاوکوژه‌گه‌وره‌کان پیاوکوژترن... ئه‌وش هه‌یه. پیاوکوشتن ئه‌وه‌یه ئاره‌زوو‌یه‌کت هه‌بیټ یه‌کیک له‌سه‌ر زه‌وی نه‌هئلیت، ته‌واو بیسرپه‌ته‌وه، وه‌ها له‌نیوی به‌ریت بیټه‌تۆژ، تۆژیکی ورد ورد که‌نه‌نریته‌وه به‌یه‌که‌وه. من ئاره‌زوو‌ی وه‌هام نییه... هه‌زم له‌وه‌یه له‌گه‌ل قوریانی و ژێرده‌سته‌کاندا هه‌تاهه‌تایه‌ له‌م شاره‌دا پیکه‌وه‌بین، پیکه‌وه قسه‌بکه‌ین، جار جار دانیشین، گهر پئویست بوو ریزم بگرن و ریزیان بگرم، به‌س من که‌ی ویستم بیه‌وه به‌حاکم و ئه‌و بیټه‌وه به‌به‌رده‌ست، مرۆفی به‌هیز پئویستی به‌کرنوشه. مردوه‌کانیش ناتوانن کړنوش به‌رن... ئه‌وه ته‌نیا شته‌هه‌زم لیبه‌تی. ئینسانی مردوو شتیکی نییه من بتوانم هه‌چی له‌گه‌لدا سازیکه‌م. هه‌زم له‌یه‌ک شته‌دکتۆر، گهر بۆم بکریټ قه‌لایه‌کی به‌رز دروستیکه‌م، قه‌لایه‌کی قایم، قه‌لای من بیټ. وه‌ک قه‌لای ئه‌میره‌کۆنه‌کان، خاوه‌ن ئه‌ماره‌ته‌کان، له‌ویادا هه‌ر کاریک دلم بیه‌وئیت بیکه‌م، به‌هه‌رجی ئه‌وه‌سته‌دام نه‌گریټ که‌لاوازم، ئه‌وه ته‌نیا شته‌که‌ده‌مکوژیت... ئیشی من ئه‌وه نییه، به‌ده‌ستی خۆم که‌س بکوژم، هه‌میشه‌خه‌لکیکی تره‌یه‌ئه‌وه ده‌که‌ن... تۆش گهر بکوژنیت یه‌کیکی تره‌تکوژیت... یه‌کیکی تر».

که‌میک وه‌ستا و قوول هه‌وای وه‌رگرت و قۆپچه‌ی سه‌ره‌وه‌ی

كراسهكەي ترازاند و بەردەوام بوو «خۆشى ئىشەكەي تۆش لەوهدايە
 ھەستدەكەيت ژيان و مردنى نەخۆشەكان لە ژيەر دەستى تۆدان، دكتور
 ئەوھى بېستومە پزىشكان لە ھەموو دەوروزەمانىكدە ئىشيكى گرنىگان
 بوو، دكتور لە ھەموو شوپىنك كەسكى بەبايەخە، من پىشمەرگە بووم
 و دەزانم، ئىوھ لە ھەموو شوپىنك پىزى خۆتان ھەيە، لە بەرئەوھى
 دەسەلاتتان ھەك دەسەلاتى خودا ۋەھايە، حاكمەن بە سەر ژيان و
 مردندا». لەويادا كۆكەيەكى توندى كرد و ۋەستا و سەيرىكى بنىچەكەي
 كرد «ۋەك من دكتور. ئىشى كەسانى ۋەك منىش، ئىشى جەلاد،
 پياوانى دەۋلەت، ئەفسەرانى بەرزى سوپا، ھەر لە ئىشى خودا دەچىت،
 ھەموومان دەسەلاتىكمان بە سەر ژيانى ئەوانى تردا ھەيە. جياوازي من
 و تۆ لەوهدايە، ئىوھى دكتور بە دريژايى ميژوو دەتانهويت ئەو دەسەلاتە
 بشارنەوھ، دەرىنەخەن، بلىن ژيان و مردن بە دەست خودايە... بەلام من
 نا... من جۆرە كەسكى ترم، من حەزم لەوھىە دىلەكانى ژيەر دەستم،
 ئەوانەي من دەبينن، ئەوانەي لە سەر جادەكان بە جلى سەريازىيەوھ
 لىم نزيكەكەونەوھ بزەنن كە ژيانيان بە دەست منە، بزەنن بە دەست
 منە بەيلىم بەو شەقامانەدا بپۆن يان نا، بە دەست منە بەيلىم بگەنەوھ
 مال ياخود نا. ئەوھ شتىك نىيە ھەر بە فيترەت لە مندا بوويەت،
 من ئەوھ لە سىياسەتەوھ فيرېووم. سىياسەت ئەوھىە مرۆفە زەعيفەكان،
 عەوامى خەلك، ئەوانەي دەشيت پۆژىك لە پۆژەكان بىن بە ميوانى من
 لە بەنديخانەيەك، پىكرا بزەنن شتە گرنەگەكان بە دەست منن. سىياسەت
 ئەوھىە، ئەوانى تر، خەلكى رەشوك تىبگەن مان و ئەمانيان بە دەستى
 ئىمەيە، لەوھ زياتر ھىچى تر نىيە. گەر يەككىك ھات و قسەيەكى ترى
 لە سەر سىياسەت كرد، درۆدەكات. نا دكتور، من گەرچى ئەمرۆ نۆر
 نەخۆشم، گەرچى تام لىدەت، لە بەيانىەوھ تا ئىستا شتىكى ئەوتۆم
 نەخواردوھ، بەلام بەشى ئەوھ ھۆشم ھەيە بتوانم بلىم من خۆم بە

که‌سیکی دیموکرات ده‌زانم، چه‌ندین سالّ له پارتی دیموکراتدا بووم، واش تیگه‌یشتووم له دیموکراتیدا ژیر ده‌ستانت ده‌زانن توّ حاکمیت و توّ خوشت ده‌بیّت بزانیّت که حاکمیت. به‌لام کوشتن غایه‌ت نییه، هیژ غایه‌ته، دیموکراتییه‌تیک نییه جه‌لاد و پۆلیس و شه‌قوه‌شینی نه‌بیّت، گه‌ر هه‌له‌م جه‌نابی دکتۆر بۆم راستبکه‌وه، گه‌ر هه‌له‌م بلّی لیفتاننّت توّ هه‌له‌یت، به‌لام وایه، من پیاویکی دیموکراتم، باوه‌رم زۆر به‌ کوشتن نییه، به‌لام باوه‌رم به‌ سه‌رکه‌وتن هه‌یه، به‌ جه‌به‌روت، به‌ قایمی، ئه‌وه‌ی من بزانیم دیموکراتییه‌تیش هه‌ر ئه‌وه‌یه. من زۆر بیرم لیکردۆته‌وه، وه‌ک چۆن هیچ شارنیک ناتوانیّت هه‌موو دکتۆره‌کانی خو‌ی بکاته ده‌ره‌وه، هیچ سیاسه‌تیکیش نییه بتوانیّت واز له جه‌لاد به‌ینیّت، وه‌زیفه‌که‌ی منیش وه‌ک وه‌زیفه‌که‌ی توّ نه‌به‌دییه، حیزبه‌کان دین و ده‌رۆن، سه‌رده‌مه‌کان دین و ده‌رۆن، سه‌رۆکه‌کان دین و ده‌رۆن، به‌لام ئیشی جه‌لاد له جیگای خو‌یه‌تی، ئیشی من له جیگای خو‌یه‌تی، ته‌نیا پتۆیستیم به‌وه‌یه که‌میک وریابم و باش یاریبکه‌م و نه‌هیلم جه‌لادیکی باشتر شوینه‌که‌م داگیربکات. له توّ وایه خه‌لک شوپش ده‌که‌ن بۆ ئه‌وه‌ی نازادبن... ئه‌وه‌ گه‌وره‌ترین درۆی ئه‌م شاره‌یه... گه‌وره‌ترین درۆیه که به‌رده‌وام له سه‌ری ئه‌م شاره‌دا دیت و ده‌چیت، خه‌لک شوپش ده‌که‌ن تا فریابکه‌ون زووتر له‌وانی تر، به‌رله‌وه‌ی که‌سیکی تر شوینی جه‌لاد داگیربکات، ئه‌وان ئه‌و جیگایه بگرن... جه‌لاد هه‌ر ئه‌وه نییه وه‌ک من به‌ مست له ده‌مودانی خه‌لک به‌هیت، ئه‌وه‌شه پتیاان بلّییت که ژیاانیان، شه‌ره‌فیان، تیکه‌نانه‌که‌یان، ئاپرویان له بنده‌ستی تۆدایه... هه‌موومان ئیش بۆ ئه‌وه ده‌که‌ین... دیموکراته‌کان، کۆمۆنیسته‌کان، دیکتاتۆره‌کان، هه‌موومان ئیش بۆ ئه‌وه ده‌که‌ین، من ئیش بۆ ئه‌وه ده‌که‌م، ئه‌وانی شاخ ئیش بۆ ئه‌وه ده‌که‌ن، مودییری ئه‌من ئیش بۆ ئه‌وه ده‌کات، شه‌یتانیش هه‌ر ئیش بۆ ئه‌وه ده‌کات. لیژه له‌م شاره مه‌لعونه‌دا هه‌موومان ئیش بۆ ئه‌وه ده‌که‌ین

لە خودا بچىن... بەلام بە تەواوى بۆمان ناکریت، چونکە ھەستدەكەم ھەموومان لاوازىن... تۆش لاوازىت و منىش... دکتۆر چىبەكەين بۆ ئەوھى ئاوا لاواز نەبىن؟».

لە بەرئەوھى دکتۆر نەیدەتوانى ھىچ بلایت، لیفیتانت خواستىكى تارىک و سەبرى لە خۆیدا ھەست پىدەکرد بۆ قسەکردن.

«دکتۆر من تا چەند مانگىک بەر لە ھەرەسى شۆرش لە حىزىدا بووم، بە ھەموو حسابىک کوردىكى دئسۆزىووم، بەلام يەك شت بزانه، سىاسەت لە ولاتى ئىمەدا ھەمىشە دیتەو لای من، ھەمىشە دیتەو لای جەلاد... بەلام ئىشى دوورودرێژم لە زىندانەكانى حىزىدا يەك شتى فێرکردم، ئەوھى ھەموومان ناتوانىن پێكەو نازادىين، وەك چۆن ھەموو ئىنسانەكان ناتوانن پێكەو ساغ بن، ھەمووش ناتوانىن پێكەو و بە قەد يەك نازادىين. جەنابت دکتۆرىت و دەزانىت مرۆف جنسىكى لاوازە، ھەموومان ناتوانىن پێكەو و لە يەككاتدا ساغ و سەلىم بىن، دونیا ھەمىشە پىوىستى بە بىمارستانەكەى تۆ و بە دەرمانەكانت ھەيە، نەخۆش و ساغ، بەھىز و لاواز، سەردەست و ژىردەست، كۆيلە و پاشا شتىكى ھەتاھەتايىن. دوا ئەو دئىبابە، دە مرۆف لە جىگايەكدا پێكەو بژىن، پىوىستيان بە پزىشكىک و جەلادىک دەبىت».

ھەستىکرد ھەوايەكى سارد لە ژوورەكەدايە، سەبرىكى پەنجەرە و دەرگاكەى كەردەوھ، بىنى ھەموويان داخراون. بەتانیيەكەى لە خۆى توندتر كرد، چاوى لىكنا و بۆ ساتىك بىدەنگ بوو، دئىبابوو دکتۆر مستەفا شوكاك گووى لىدەگرىت، ھەندىجارىش دەيەوىت شتىك بلایت، بەلام لىوى بۆ ناکریتەوھ، بىنى لە برىنىكى سەرچاوى و لە درزىكى ژىر لىوييەوھ خوىن زۆر دیتەدەرى، ئىستا لەبەر خوىن دەموچاوى دکتۆرى نەدەبىنى، لەشىشى لە ژىرئەو پەتە ئەستورائەوھ كە تەواو جەراندەبوويان دەلەرزى، دەستى و لىويشى زۆر بە توندى دەلەرزىن. لیفیتانت بانگى

یہ کیٹک لہ یاوہرہ کانی کرد و گووتی «دہ موچاوی دکتور پاکبکہ رہوہ،
 ۰ ۰ لووتنہ بیٹیشکہ لہ ہیچ تیناگات، زور نازاریداوہ ... ببورہ دکتور ...
 دہ موچاوی بؤ بسرہ و برؤ دہرئ، گہر خوینپڑانی نہوہ ستا بانگتدہ کہ مہوہ» .
 یاوہرہ کہ چند جاریک دہ موچاوی دکتوری بہ خاولیہ کی تہر سرہ
 و گووتی «خوینہ کہی بہرہو کہ می دہروات، ہرکات پیوستیکرد
 بانگمبکہ، دہ موچاوی بؤ دہسرم». لیفیتانت نیستا پوونتر دہ موچاوی
 دکتوری دہ بینی ... دکتور پوخساریکی مندالانہی جوانی ہہ بوو، ہیندہی
 پاسہوانہ کہ چوہ دہرئ لیفیتانت دہستی پیکردہوہ «بہائی دکتور من و
 تو ہر دوکمان بیہیزین ... تو زور لہ من بیہزتریت، تو پیاویکی بیٹاگای
 لہ مائی خوت، نہوہ زور جیگای گلہی نیہ، تہنیا نہوہ پیوانہ تہواو
 ناگاداری مائی خویانن کہ ہہ موو ژیانیان وک سہگ لہ پاسکردنی
 ژنہ کانیاندا دہ بہ نہ سہر ... لہ م دوو سالہی دواییدا من زور شارہزای ژیانہ
 شاربووم، زور شت لہ جارن پوشنتر دہ بینم، دہ بینم خہ لکیکی زور
 نیشوکاریان بؤتہ نہوہی بہ س پاسی ژنہ کانیان بکہن . ژیانہ نیٹمہ لہ م
 شارہدا وہ ہایہ، باشتین تہ کنیکیک کہ پیاوہ ترسنوکہ کان دہیگرنہ بہر
 نہوہیہ مندالیکی زور بہ ژنہ کانیان دروستدہ کن و دادہ نیشن، باشتین
 پینگاہک ہہواو ہہوہسی نافرہ تیکی پییکوریت نہوہیہ یک لہ سہر
 یک مندالی پیدروستبکہیت، بیکہ بہ مہ کینہیہ کی دروستکردنی مندال،
 با ہہ موو ہہستہ کانی، ہوشی، نارہ زوہ کانی لہ ناو بونی پہر پوہگوو
 و قیژہ و ہاوارہی مندالاندا بخنکیت، دایکایہ تی ژن دہ کوژیت . نا من
 پیاویکی عاقل نیم، بہ لام گہر تو ہر زوو مندالیک یان دووان یان
 زیاترت بہ ژنہ کہت دروستبکہرایہ، نیستا لہ گہل ناکہ سیکی وک نزاردا
 خیانہ تی لئ نہ دہ کردی ... تا زیاتر مندالیان پیدروستبکہیت باشتہرہ ...
 نیر کاتیکیان نامینتہوہ بیر لہ کہسی تر بکہ نہوہ». ہہستیکرد دکتور
 لہ دبو کوٹ و پیوہندہ کانیہوہ دہلہ رزیت، زیاتر لہ جارن دہلہ رزیت،

و شە‌ی خیانت و ناوی نزار پایدە چڵە کینن و لەرزیکێ توندتر دەخەنە گیانی. لیفتاننت بە هەمان مۆنییەو، وەک یەکیک نا که بە موسیبەتی دکتۆر دلخۆش بێت، بە لکو وەک یەکیک که خەفەت لە بیخەیاڵی و کالقامی و بیپۆشی که سێکی نزیکێ خۆی دەخوات که وتەوە قسە «تۆ شایستە‌ی ئەو هیت هەموو که سێک بەزەیی پێتدا بێتەو، هەر که سێکیکیش شایستە‌ی بەزەیی بوو، بە برۆ‌ی من شایەنی ژیان نییە. بە لئێ دکتۆر من وایدە بینم، بە وجۆرە دەبینم. ماوێه‌کی درێژە، زۆر درێژە ژنە کەت لە گە‌ل نزار ئیدریسدا پە یوێه‌ندییەکی نزیکێ هە‌ی، لە و کاتەو‌ی تۆ لە بیمارستان لە دەستی من دەرتەینا و پرگار تکرد، ئەوان لە پشتی جەنابتەو‌ی یەک دەبینن... دکتۆر، پرگار کردنی که سێکی نا که سبە چە ئیشیکێ باش نییە، خۆ تۆ حە یوان نیت، دە بووایە بزانی‌ت پرگار کردنی که سی نا که س بە چە باش نییە. دە بوو ئەوێه‌ندە بیعیشک نە بێت و ئەوێه‌ بزانی‌ت. وەک دکتۆرێک ژیان و وەزیفە که‌ی خۆت دەخەیتە مەترسییەو‌ی بۆ ئەو‌ی شوێر شگێرێک پرگار بکەیت و ئەویش سوار ژنە کەت دە بێت، من پیاویکی دلرە قم، بیبەزەیم، بە لأم گەر که سێک لە مردن رزگار مبات پاداشتە که‌ی ئەوێه‌ نابێت سوار ژنە که‌ی بیم.. ماوێه‌کی درێژە نە غە دە ماردینی بە تەنیا ژنی تۆ نییە، بە لکو زیاتر لە باوێه‌شی نزار ئیدریسدا یە». دکتۆر تادە هات زیاتر دە لە رزی، دە یویست شتیک بلێت، هاوارێکبات، بە لأم جگە لە نرکه‌ یەکی خنکاو لە گەرۆیدا نە ییدە توانی نە لیو و نە زمانی بچولێنیت.

«من و تۆ دوو که سی بیپۆزین، زۆر بیپۆزین... گەرچی دوو وەزیفە‌ی گرنگمان هە‌ی، گەرچی هەموو شارەکانی ئەم دنیایە پێویستیان بە ئیشی من و تۆ دە بێت. بە لأم دکتۆر، هەمیشە شتیک هە‌ی دە که ویتە دەرەو‌ی دە سە لاتێ ئیمەو، تۆ وەک دکتۆرێکی گەنج بە جۆرێک لە خۆت پازیبوویت، ئەوێه‌ت بیرچوو بوو وە که شتیکت هە‌ی ناوی زە عیفییە، ئەوێه‌ت بیرچوو بوو وە که من و تۆش دە کریت بیپۆزین، ئەوانی تریش

هه نديچار ده توانن نه وه مان لئيبستينن كه ده يانه ويټ... دكتور موسته فا شوكاك.. ناويكي جوانه، هر ژنيك شه ياداهه كات. به لام هيچ حيسابنيكت بو لاوازي خوټ نه كرد، بو نه وه يه كيكت هه يه ديټ و ناسان عه زيزترين و جوانترين شتي ژيانټ زه وتده كات... خانمي نه غه ده جه لال، ژنه عه زيزه كهت، كچه كه ي دكتور جه لال مارديني».

هيچ له ره و زرينگه يه كي گالته پيكردن له ده نكيده نه بوو، به لام ناوازيك له بيټريزي و جيديهت له گه روويدا بو هر كه س بيبيستا يه له رزي ليده هات. «هه موو شته كان ياريين، كي باشتر ياريكات نه وه به هيټره. گرنگ نيبه تو چيبت، هه تا گه ر پادشايبت، ئيمپراتوريه تيكي گه ورهت به ئيرس بو بمينيټه وه، گه ر نه زانيت باش ياري بكهيت، گه ر پيشوه خت په لامارنه ده يت، گه ر و ايزانيت ده توانيت فريشته بيت، ده گه يته نه م شوينه ي ئيستا. تو به تومه تي يارمه تيداني دوزمناني ده ولټهت گيراويت، سبه ي من پاده ستي نه منه عه ره به كانټ ده كه م، نه وان زور نه شكه نجهت ده دن، نه وه ي ليټره چه شتووته هيچ نيبه... هيچ نيبه. دكتور له وي زور نازارت ده دن، به لام تو هيچ نازانيت. له به رنه وه جگه له وه ي به رگه ي نازاره كان بگريت ياخود بمریت چاره ي تريت نيبه. تو كه س ناناسيت بيده يت به ده سته وه. گه ر بمریت نازاري زورت له كوټ له ده بيټه وه، له پيش هه موو شتيكه وه نازاري نابرووچوون. نه وه ي به مجوره بيټريزيټ واده كات هه مووان چه زيكه ن پتر پي به سه رندا بنين، من حيكايه تي ژنه كهت و په يوه ندي له گه ل نزار ئيدريسدا ناخه مه ناو هوكانی گرتنه وه... ناخه مه ناو هوكانی گرتنه وه، به لام شار هه مووی ده يزانيټ، نه وه به جوړيک نابرووت ده بات تامردن له كوټت نابيټه وه. نه مه جگه له وه ي چه زم له و ساتانه يه كه مرؤف خوټي له به رده م خويدا ده شكيت... من له زهت له وه ده بينم كه ده بينم ئينساننيك له به رده م خويدا ده شكيت. سه يرگه گه ر وه ك جه لال، وه ك نوينه ري ده ولټهت

یه کیکت ناره بهر پتی سیداره و هیشتا شانازی و نیفتیخاری به خویه وه هه‌بوو، بزانه کاره‌کانت پوچ و بیته‌نجامن، نیشی جه‌لاد نه‌وه نییه مروف بکوژیت، نیشی نه‌وه‌یه نیفتیخاریان بکوژیت، غروریان بروختیت. واهه‌سندکه‌م دکتور له حیکایه‌تی تودا هه‌موو شته‌کان ناماده‌ن. له‌مرو به‌دواوه تو وه‌ک ئینسانیکی سه‌رشوپ له‌م شاره‌دا ده‌ژیت، دکتور موسته‌فا شوکاکی ژنحیز، دکتوریککی ژنحیز و هیچی تر... نه‌وه عه‌قلی منه و عه‌قلی هه‌موو شاره‌که‌شه، ژیانی هه‌زاران مروف له‌م شاره‌دا پزگاریه‌یت، ژیانی هه‌زاران مندال له ده‌ستی مردن وه‌ریگریته‌وه، نه‌وه لکه‌یه له‌ سه‌ر ناوچاوانت ناسرپته‌وه. بو هه‌ر کوئی برویت به‌دواته‌وه ده‌بیت... هه‌موومان له‌ سه‌ر نه‌وه کۆکین که نیفتیخاری تو بکوژین. تو نیفتیخارت بوچییه؟ من، ژنه‌که‌ت، ده‌وله‌ت، نزار ئیدریس، شوپش هه‌موومان له‌ سه‌ر نه‌وه پیکین پیکه‌وه نیفتیخارت بکوژین. من دوژمنی گه‌وره‌ی نیفتیخاری ئینسانم، رقم له‌ که‌سێکه‌ غروری پزگای بدات و وایزیت که‌س نییه ئیراده‌ی بشکینیت. هه‌ر بویه زور رقم له‌ نزار ئیدریسیشه... جگه له‌وه‌ی نیفتیخاری نه‌وه جووره مروفانه بکوژم ئیشم به‌ هیچی تر نییه. ئیشم به‌ هیچی تر نییه»

ئێجگار توپه‌بوو، ده‌بویست زور ده‌نگی به‌رزیکاته‌وه، به‌لام نه‌یده‌توانی. که‌مێک ناوی خوارده‌وه و له‌ جینگای خوی هه‌ستا و به‌ زوریش که‌مێک ناوی کرد به‌ ده‌می دکتور مسته‌فادا، پاش بیده‌نگیه‌کی کورت گووتی «من ده‌بوو نه‌غه‌ده‌ی ژنت بگرم، ده‌بوو نه‌وه بگرم. تو هیچ نیت... به‌لام له‌ به‌رئه‌وه‌ی هیچ نیت، له‌ به‌رئه‌وه‌ی لاوازیت، له‌ به‌رئه‌وه‌ی بیه‌وش و که‌مفامیت، تووم گرت، چونکه‌ من رقم له‌ که‌سانی بیه‌یزه، نه‌وه‌ته‌ی له‌ دایکبووم رقم له‌ که‌سانی بیه‌یزه. نه‌مرو پقیشم له‌ خومه، به‌لام ناتوانم خووم نه‌شکه‌نجه‌بده‌م، من له‌ نازار ده‌ترسم، دکتور زور له‌ نازار ده‌ترسم، له‌ به‌رئه‌وه تو نه‌شکه‌نجه‌ده‌ده‌م، تو ده‌ده‌مه ده‌ست

عەرەبەكان، تۆ دەگرم. لەو بەينەدا يان ژنەكەت دیتت بۆ لای من تا سۆراغی تۆ بكات و لەو پىنگايەوه من داگیریدەكەم، يان هېچ حیسابىك بۆ من و تۆ ناكات و لەگەڵ دۆستەكەیدا هەلدیت و یاریبەكەمان دریز دەبیتەوه... ها تۆ ژنی خۆت بناسیت چى دەكات؟» .

لیفیتانت نەیدەزانى بەو قسانەى چۆن ئەم كۆرە گەنجە لە ناووه برینداردەكات، چۆن بۆ هەتاھەتایە دەیشكینیت، چۆن شتیكى تیا دەپوختینیت كە ئیتر دروست ناكړیتەوه .

دواى گرتنى دكتۆر مستەفا شوكاك، نەغەدە هەستى بە شتیكى تايبەتى نەكرد، ئەوهى لە ناخیدا دروستبوو تەنیا كۆمەلێك پرسىاری نوێ بوون و هېچى تر. بە سەرێك دەبویست بەهەر رىنگايەك بووه دكتۆرى مێردى لە كۆل بېیتەوه، گەرچى دكتۆر پیاویكى خراپ نەبوو، گەرچى نەغەدە كینەبەكى وەها پەشى بەرامبەرى نەبوو، حەزىكات بەریت. بەلام گەر بەهاتبايە بەعسىبەكان بیانكوشتبايە، يان نەناسىك لە رىگا بە چەقۆبەك ببپىنگايە و بەردايە، ياخود لە روداویكى ماشیندا ژيانى لەدەستبدايە، ژانێكى تايبەتى و گەورەى لە دڵدا بەجى نەدەهیشت. سووك و سادە دەتوانم بڵێم بەرامبەرى بېباك بوو، كەسىك بوو لەویادا، لە ژيانیدا، لە ناو نوێنى خەوتنەكەیدا، لە سەر مێزى نانخواردنەكەى، بەلام لە دڵیدا ياخود لە هۆشیدا نا... جگە لە ساردى هېچ هەستىكى دىكەى گەورەى بەرامبەرى نەبوو. بەلام بە سەرێكى دیش نەیدەزانى ئاخۆ لە پاستیدا چەكدارەكانى دەولەت بۆ ئەم دەگەرپێن ياخود بۆ دكتۆرى مێردى. نەیدەزانى دكتۆر دەبیت بە چ تاوانىك گیرابیت، بۆشى گرنگ نەبوو بزانییت. دواى بردنى دكتۆر، كەمىك بېرىكردەوه و گووتى كەسىك شایستەى گرتن بېت منم، من

ئەندامى شانە شۆپشگىتپەكانم نەوەك دكتور. لە دالى خۆيدا گووتى «بەر لەوەى دكتور بەر بەدەن دەبىت لىرە برۆم، نامەوئەت بەگومە دەست عەرەبەكان». بۆ بەهانە يەكى گەورە دەگەر، ئەم ژيانەى ئىستاي خۆى لە بەرىك هەلبوە شىنئەتەو. دەشت گرتنى دكتورىش ئەو بەهانە زىرپنە بىت كە لەم قەفەزى بىزارىيە دەرىبەنئەت. هەفتە يەك لە مەو بەر وەك هەست بە هەموو شتىك بكات شىعەرىكى نوسى «ژنىك وەكو پشكو» ... تىيدا هاتبوو «سوتاندنى دنيا لە سوتاندنى خۆتەو دەست پىدەكات. دەست پىكە، لە سوتانى خۆتەو دەست پىكە ... دەبىت كە ناگر لە خۆت بەردە دەيت، تۆ ناسوتىت ... هەموو ئەوانەش دەسوتىن كە تۆ دەتوئست بىانسوتىت». شەو تادەنگ دانىشت و هەوالى گرتنى دكتورى بە هىچ كەس نەدا، هەتا تەلەفونى بۆ باوكىشى نەكرد، بەلكو لە ژوورى دانىشتەكەدا مایەو و وەك ئەوەى هىچ نەبوئەت، هەندىك بەشى لە پۆمانى دۆزەخى هەنرى بارىۆس خويندەو، لە بەر هۆيەكى ناديار رقى لە پالەوانى پۆمانەكە بوو، وەك كەستىكى مردوو و بىكردار و بىتىن هاتە بەرچاوى. بەلام لەو ساتەدا خۆشى كەستىك بوو لەوجۆرە. چەند جارىك كىتەكەى دانا و بىباكى و كەمەرخەمى و ساردى خۆى ترساندى، لە جىگايەكدا دەستىگرت بە نىچاوانىيەو و بە خۆى گووت «خوای گەورە بۆ وا بىغەم، چ شتىك وا دلرەقى كردوم». وىستى شتىك لە ناخى خۆيدا دروستىكات و بىگورپت بۆ بەهانەى هەستان و غەمخواردنىك بۆ موستەفا شوكان، بەلام لە ناووە جگە لە بىباكى هەستى بە هىچ نەدەكرد، گەر نزار تەلەفونى هەبايە، زەنگى بۆ لىدەدا بىت و ئىستا لەگەلیدا بخەوئەت. ئەوەى لەو ساتەدا دەيتوانى هەستى بچولئەت و رابوە شىنئەت سىكسىكى درۆبىو لەگەل نزار ئىدرىسدا، رەنگە ئەوە تاكە شتىك بىت بتوانئەت هەستەكانى بە جۆرىك رابوە شىنئەت بىتەو جىگای خۆى. بىشتر چەند جارىك وەهايان كردبوو، هەر كات

دَلْنیابوویه دکتۆر شه و ناگه پرتنه وه، له گه ل نزاردا له ژووری خه وتنه که ی خۆیان و له پیخه فه که ی دکتۆردا پتیکه وه ده خه وتن. له کۆتایی ئه و شه وانه دا نزار ده مه و به بیان ده بایه زوو بپروات، تا بهر له گه پانه وه ی شوکاک ئه و ده و روبه ره چۆلبکات و نهغه ده ش کاتی هه بیته هه وای ژوور بگۆریت و سه ر سیستمه که والیتیکات دکتۆر گومانی له دل نه گه پیت و بۆنی پاشماوه کانی نزار له ژووره که دا پاکبکاته وه. جۆری گرتنه که ی دکتۆر و لیدانی له بهر ده رگاوه نیشانه یه ک بوو و ایده کرد دَلْنیابیته دکتۆر به ئاسانی له چنگی گورگه کانی لیفتانت نازاد نابیت، دَلْنیابوو نزار ده توانیت به بی ترس تا نیوه پۆ له جیگا که دا بخویت و ئه م بهرچایی بۆ ئاماده بکات و بۆ یه کجار پتیکه وه نانی به یانی لیره بخۆن. به لام خه یاله که ی به دژوار هاته پتیشچاو و له وه ترسا که هه موو نیشه که ته له یه کی دانراوی لیفتانت بیت، تا ده زگیرانه که ی له هه شاری خۆی ده ربه ییت. تا نیوه شه و ئه و ههستی بیباکییه بهری نه دا، نیوه شه و هک یه کتیک له نا کاو شتیکی بیرکه و تبتیه وه، کتیبه که ی دانا و ته له فونی بۆ دکتۆر جه لال ماردینی باوکی کرد و به ده نگتیکی سارد و کز که شتیکی تایبه تی تیدا نه بوو، به سه رهاته که ی بۆ گتپرایه وه. دهنگی به جۆریک سارد و بیلایه ن و بیعاتیفه بوو، باوکی له دل وه ترسا. به لام هه موو ئه و شتانه ی ده گتپرایه وه بۆ مندالی نهغه ده، که ئه گه رچی به بالآ ژنیکی کامله، به لام هیشتا پۆخی پره له ساردی و سه رسه ختی مندالی. به یانی نهغه ده له مال چووه ده ری و هه ریه ک له ئه رده لان هیرانی و هۆشهنگی بولبولیاری له گرتنی دکتۆر ناگادار کرده وه. من نزیککی سه عات سن هه واله که م بیست و ده موده ست فه رمانمدا که نهغه ده ماردینی و نزار ئیدریس بگوازیته وه بۆ جیگایه کی ئه مین تا کاروباری گواستنه وه بیان بۆ چیا پتیکه ده م. ماوه یه ک بوو به رده وام داوام له نزار ئیدریس ده کرد په یوه ندی به مه فره زه کانی چیاره بکات و بپرواته شاخ، چونکه ژیانی

به راستی له مه ترسیدا بوو، لیفیتانت دوی برینداربوونی به سه بر و سه رسه ختییه وه بۆی ده گه را. هه موو له وه ده ترساین نزار بکه ویتته ده ست لیفیتانت و له ویتشه وه له زیندانه کانی مودیرییه تدا بگیرسیته وه و له ژیر نه شکه نجه دا نهینی هه موومان بدرکینتیت، به وه ش جلّه وی کاروباری حیزب له شاردا له ده ست ده رچیت... ده شمزانی که شوپش لیفیتانتی له نزار ئیدریس به لاوه گرنگتره. دلنیا بووم له نه نجومه نی بالآ هه موو شتیک ده کن تا لیفیتانت له جیگای خۆیدا بمینتیه وه. وام هه سته کرد نزار له ناخدا بۆنی شتیک ده کات، به لام دلنیا نییه... چه ند پیتشنیاریکی بۆ شوپش کرد که پلانی نوئ بۆ کوشتنی لیفیتانت دابنیین و بواری پبیدریت خۆی به تنها کاره کان بیاتبه ریوه، به لام هه موو به توندی پلانه کانمان ره تکرده وه. من جاریک پوو به پوو پیمگوت که ده سته بردن بۆ لیفیتانت دژی قازانجه کانی شوپشه و هه ر که س کاری سه ره خو بکات دژه شوپشه و وه ک نه یاری حیزب سه یرده کریت. نزار ده یزانی من چ نرخیکی گه وره له سه ر دیسپلین داده نیم، هه ستیشیده کرد خۆی له دۆخیکی وه ها به هیژدا نییه بتوانیت له بریاری من خۆی نازاد بکات. گه رچی وه ک هه میشه ده مدریژ و نه سه روت بوو، به لام دوی نوشسته یانی هه ولّی کوشتنی لیفیتانت و ناشکرابوونی نه و، ده بوو له جیگای باشدا ببپاریزین. تا ماوه یه کی که م هه ر وه ک به ره رسی شانکه ی خۆی مایه وه، که زۆریه ی نه ندانه کانی گه نجانی سه ره رپۆ و مه ست و شه رانیبوون، به پیتچه وانه ی شانکه کانی ترمانه وه که زۆریه یان له فه رمانبه ران و خه لکانی خوینده وار و کاسبانی دلّسوژ پیکه اتبوون. نزار له شانکه ی خۆیدا راشکاوانه چیرۆکی سه رجیکردنه کانی خۆی له گه ل ژنی دکتۆردا بۆ نه ندامانی تر ده گنرپایه وه. له کاتی کۆبوونه وه کانیاندا عاره قیان ده خوارده وه و مه سته ده بوون. حیزب له لایان پتر به هانه یه ک بوو بۆ مه سته بوون و یه کدی بینین و گالته کردن به دونیا. نه و به دهنگی به رز، بی شه رم و سلّه مینه وه، باسی هه موو

ورده‌کاریه‌کانی له‌شی نه‌غده و هه‌ناسه‌کانی و قسه‌کانی و جولاندنه‌وه‌کانی ناو جینگای ده‌کرد، له‌زه‌تیکی زۆری له‌وه ده‌بینی له هه‌موو جینگایه‌کدا بلیت نه‌و عاشقی نه‌م ژنه نییه، به‌لام خانمه‌که شتیکی تیدایه هیچ پیاویک ناتوانیت ئاسان ده‌ستبه‌رداری بیت، ده‌یگوت نه‌م کوشته‌ی جوانیبه‌که‌ی نییه، کوشته‌ی نه‌و له‌شه سفت و نه‌رمه‌ی نییه، به‌لام گیرۆده‌ی نه‌و خه‌یالی شه‌هوه‌ته‌یه که له ناکاو ده‌په‌پێته نێو چاوی. هه‌ندیجار خوۆشی واده‌رده‌خست وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌و قوریانی گه‌مه‌یه‌کی ته‌لیسمای و داویکی شه‌یتانی نه‌غده بیت که بۆی چنیوه تا بکه‌ویته ناوی و لێده‌رنه‌چیت. که سه‌رخوۆش ده‌بوو به ده‌نگی به‌رز ده‌یگوت « ژنی نه‌و دکتۆره، به جۆریک هه‌زی لیمه، تا تلپی ته‌رم تیدابیت به‌رم نادات». چیرۆکه‌کانی ورده ورده به‌ناو هه‌موو شانه‌کاندا بلأوبوونه‌وه و که‌وتنه‌وه ده‌م نه‌رده‌لان هیرانی که قسه‌کانی نزاری وه‌ک و پێنه‌ی که‌ستیکی بینابروو وه‌رگرت که نه‌گه‌ر بیگریت، وانه‌یه‌کی پێده‌دات، جاریکی دی قسه‌ی وه‌ها دووباره‌نه‌کاته‌وه. له راستیدا نه‌رده‌لان هیرانی ته‌نیا که‌ستیک بوو باوه‌ری به چیرۆکه‌کانی نزار نه‌ده‌کرد، تاکه که‌ستیک بوو هه‌مووانی وه‌ک فریشته ده‌بینی. به‌لام من ده‌بوو هه‌موو شتیکی به راست و درۆوه بکه‌مه راپۆرت و بینێرم بۆ به‌رپرسیانی بالآ. له دوا‌ی گرتنی دکتۆره‌وه، نه‌و ده‌رفه‌ته بۆ به‌رپرسیانی سه‌ره‌وه په‌خسا، داوا‌ی هاتنه‌ده‌روه‌ی بیوه‌ستانی نه‌غده ماردینی و نزار ئیدریس بکه‌ن. ناوی نه‌غده و شه‌وه په‌نگاوپه‌نگه‌کانی، ناویانگی وه‌ک ژنیکی به‌نالۆش، وه‌ک شاعیره‌یه‌کی هه‌وه‌سدار که پشکۆیه‌کی گه‌وره له له‌شیدا ده‌سووتیت له ناو هه‌ندیکی نه‌ندامانی نه‌نجومه‌نی بالآدا وه‌ها بلأوبوو، هه‌موو پێیان له سه‌ر نه‌وه داده‌گرت، ژنی دکتۆر بیوه‌ستان بپته چیا و په‌یوه‌ندی بکات به شاخه‌وه. نه‌وه‌ی سه‌یریوو نزار به‌رده‌وام و ئاشکرا به خانمی ده‌گوت که نه‌و سۆزیکی نییه و جگه له پیکه‌وه‌خه‌وتن ناتوانیت هیچی تری بۆ

بكات، بە لآم نەغەدە بېياك دەيگوت «تۆ بېئەوەى بزانت يان بتەوئت زۆر شتت كردوہ... منت لە زوورەكانى دكتور مستەفا شوكاكەوہ بەرەو دونيايەكى تر دەرھيئا... ئەوہ تەنيا ئيشيک بوو تۆ بتوانيت بيكەيت و ئازايانە كردت».

لە دواى تەقەکردن لە ليفيتانت، ناوى نزار ئيدريس لای بەعسييەكان و كارمەندانى موديريهيەتى ئاسايش ناسراويبوو، هەتا دۆسييەكى تايبەتى ديكەشيان بۆ كردەوہ. من خۆم جيگايەكى تايبەت و نهيتم لە مالى يەكيك لە هەفائەكانى خۆماندا بۆ دابينکرد و فرماندايە بە ورياييەكى زۆرەوہ هاتوچۆبكات. بە لآم گرتنى دكتور شوكاك لەلایەن ليفيتانتەوہ شتەكانى خستە بەر گۆزاويكى نوێوہ. تيگەيشتن لە ليفيتانت كە هەميشە پيگاي باريك و فيلى ئالۆزى دەگرته بەر ئاسان نەبوو، ئەو هەم بۆ خۆى و هەم بۆ دەولەت و هەم بۆ ئيمە و هەم بۆ كەسانى ديكەى نەناسراويش كاريدەكرد، لەوێوہ زەحمەت بوو بزانت لە چ ساتيكد و بۆ كى نيشدەكات. من دئنيابووم ليفيتانت دەزانت كە دكتور شوكاك سەر بە پيخراوہكانى حيزب نيه، بە لآم بيستبووشم ئاگادارە ژنى دكتور و نزار لە عەشقيكى گەرمد دەژين. دئنيابووم شتى وەها ئاسان لە ليفيتانت ون نەدەبوو، بە لآم بۆ لەبرى نەغەدە ماردىنى دكتور شوكاكى گرتوہ؟ ئەوكات نەمدەزانى... خەيالم بۆ ئەوہ نەچوو كە ليفيتانت لە مەوداى دووردا نيش بۆ ئەوہ دەكات، هەمان ئەو ژنە داگيريكات كە پۆژيک لە پۆزان نزار داگيريكردبوو. من گرتنى دكتورم وەك ئاماژەيەك خوئندەوہ بۆ نزيكبونەوہى دەولەت لە پيخراوہكانمان. گەرچى من لە هەنديك شتدا متمانەم بە ليفيتانت هەبوو، بە لآم متمانەى بەردەوام بەو كارى نەكردە بوو... وەك ليفيتانت بليت من زياتر لەوہ دەزانم كە ئيوہ حيسابتانكردوہ و گەر لەگەلم راست نەبن، كارى خراب دەكەم. دئنيابووم هەنگاوى داھاتوو دەگاتە سەر نەغەدە ماردىنى ياخود

نزار. چەند شەوێک دواتر بەتایبەت چووم بۆ لای نزار ئیدریس لە خەڵووەتەکەی خۆیدا و تێمگە یاند کە هەموو دنیا بە پەبێوەندی ئێو و نەغەدە دەزانیت و ئێمە لە حیزیدا سەر تا خوار ئاگاداری چیرۆکی ئێو و خانمی ماردینی هەین. نزار وەک هەمیشە بێباک بوو، قسەکانی خۆی دووبارە کردەووە سەبارەت بەوێی کە ئێو بۆیە شۆڕشێوە کات تا حەرامێک لە دنیا دا نەهێڵیت، گووتی گەر سەری شۆڕشگێژەکانیش وەک سەری مەلاکان پڕییت لە حەرام و حەلال مەرۆف بۆچی شۆڕش دەکات؟ ئێو لە کویدا بتوانیت هەست بە ئازادی بکات شۆڕش لەو جیگایە یە... بە قاقایەکی نامەردانەو، بەو پێکەنینەووە کە دەستەپاچەیدە کردم، گووتی «خەوتنەکانم لەگەڵ ژنەکەی دکتۆر مستەفا شوکا کدا بە شێکی گرنگی شۆڕشە .. ئێو شۆڕشی من، من جۆرە شۆڕشیکی تر نازانم». بۆ شۆڕشگێژ و کوردپەرەریکی فانه تیکی وەک من، قسەکانی بەشی ئێو بوون مەرۆف بیکۆزیت و لاشەکەی بسووتینیت و خۆلەمیشە کەشی بداتە بەر چەمیکێ خور. ئێو بۆچوونانە ی منی بیتەندازە تورپە دەکرد، بەلام هەرچۆنیک بوو ئارامیم پاراست و تێمگە یاند کە چیتەر ناتوانیت لە شاردا بەمیتێتەو، شۆڕش نیازیکێ نییە دەستبەرداری ئێو بیت، بەلام ئیدی کاتی ئێو هاتوووە لەبەر ئاسایش و مانەوێ خۆی لێرە نەمیتیت. پێم پراگە یاند کە لە ئەنجومەنی بالۆه فەرمانم پێگە یووە کە ئێو لەگەڵ نەغەدە ماردینیدا بنێرمە چیا، ئێو فەرمانیکە شکاندنی بۆ نییە. کە ئێو فەرمانەم بە پوونی بە نزاری قەساب گووت، دلنیا بووم ژیانیکێ سەخت چاوەروانی ئێم دووانە دەکات، دەزمانی شۆڕشی نوێ لە شۆڕشی پیشوو پیاوی ترسناکتر و دلێرە قترێ تێدایە، کەسانیک توانای سەبیرکردن و گوێگرتنیان لە پۆخەبەری وەک نزار نییە، ئەمجارە هیچ کەسێکیش نییە نزار لە دیوێ خانی خۆیدا بپارێزیت، شۆڕشیش بەر لە هەر شتیک هەبیبەتی ئاگاگان و میرەکانی شکاندووە. دەبیت بلێم من لەو کاتەوێ

دەمناسى، بوغزىكى بېيۈننەم بەرابەر نزار ھەبوو، سەرسامىم بە خۆي و بە جوانى و قەسەكانى ئەوھى لە دلدا نەدەكوشتەم وەك كەسىكى ترسناك و شاھەن بە كوشتەن بېيىنم. دلنەببووم ئەمجارە نزار ئىدىرىس بە ساغى لە چىپاكان دانابەزىت، لە دلەشدا بەختەوەر دەبووم گەر ھەوالى مردنى بېيىست... ئەو تېروانىنەي كە دەتوانىت شوپش بۆ ئازادكردنى خۆي بەكاربەيىت، جۆرىك بوو لەلادان و بازدان بە سەر ھەموو پەرسىيە سەرەككەكانى مندا. شوپش لاي نزار يارىيەك بوو دەبويست خۆي ياساكانى دابنىت، شوپشىك بوو دژى ھەمووان. ئەوھى ئەوكات لە نزاردا زۆر دەيتەرساندەم سەيركردنى بوو بۆ ژيان، ئەو دەيتوانى ژيانى خۆي بخاتە چنگى خۆي و بەوجۆرە نىگارى بكىشىت كە دەپەويىت، ژيانىك ئەوانى تر بە زەحمەت دەيانتوانى شتىكى تىدا ديارىيەكەن يان بگۆپن، بە پىچەوانەي ژيانى منەو كە دەبوو ئەوانى تر بۆم ديارىيەكەن لە كوئىم و چى دەكەم و چۆن دەژىم، بەردەوام وەك كەرەستەيەكى سارد و بېرۆخى شوپش ئەو فەرمانانەم جىبەجىدەكرد كە لە كەسانى ترەو دەردەچوون... بەلام نزار دژى ھەر كەسىك و ھەر شتىك بوو، رېنگىبايە لە بەردەم ئەودا بەو شىوھەيە بژى كە دەپەويىت. دلنەببووم لەوھە ورياترە نەزانىت شوپش چ جۆرە ئامىزىكى ترسناكە، چ مەكەينەيەكى تايبەتايە... چەند چارىك بە گومانەوھە پرسىيارىكرد بۆ دەبىت نەغەدە ماردىنىش بىتەدەرى، ھەستەمكرد دەپەويىت چوونە دەرەوھى ھاوشانى ئەم ژنە نەبىت كە خۆي بىباكانە چىرۆكى دلدارىيەكانى لە ھەموو جىگايەك پەخشدەكردەوھە. من تىمگە ياندە ژيانى ماردىنى لە مەترسىدايە، بەلام شتىك لە ناوھە پىدەگووت كە پىاوانى ئەنجومەنى بالا، ئەندامانى سەرەوھە، لەوھە بىباكتەرن بايەخ بە ژيانى ماردىنى بەدەن.

بەپىچەوانەي نزارەوھە كە دەيزانى كەي گومان دەكات و كەي دلنەبادەبىت، نەغەدە ماردىنى دەبويست لە شار دەرچىت، لەم جىھانە

دهرچيت و پووبکاته جهنگه له راسته قينه کان. که چاريکی دی له گه ل نهغه ددا دانيشتم و پووبه پوو لتيوردبوومه وه، تيگه يستم له و خانمانه يه که عومريکی دريژ چيروکی تيگه ل به چيروکی هه موومان ده بيت. نه و چند چاريک بيپاک باسی نه وه ی کرد که ده يه ويټ پووبکاته «جهنگه له راسته قينه کان». سه ره تا وه ک ژنيکی گنجی پومانسی هاته به رچاوم که تيناگات به راستی چی ده گوزه ريټ و نازانيت چ مه ترسييه کی گه وره له ريگايديه، نه وکات له ريزی ريکخستنه کاندای ريگه وتی نه و ژنانه م ده کرد که به وچوره رومانسيه بيريان له شوپش ده کرده وه، ته وای شوپشگيپرانيان وه ک کومه ليک فريسته ی خودايی ده بينی که له ناسمانه وه بو جوانکردنی زمين هاتوون، له به رده م ناوی شوپشگيپره کاندای شلده بوون و ده توانه وه . به لام که زياتر له خانمی ماردينی نزيکبوومه وه، تيگه يستم نه و له م ته رزه خانمه رومانسيانه نييه، پيموايه به هوشياريبه کی گه وره وه ده يزانی ده چيت بو کوئی و چی ده ويټ، شتيکی تيدابوو به ره و دنيا نالوژ و ترسناک و دلره قه کان ده بيرد، له و خانمه نه کروپاتانه ده چوو که سوور ده زانن ژيريان ناگره که چی بيترس ده چنه سه ر په تيکی باريک و ده يانه ويټ تا نه وسه ر پيا به پنه وه . جهنگه له راسته قينه کان لای نه و جيگای هه موو نه گه ريک بوون، له چاويدا نه وه م ده خوینده وه که ناماده يه بو هه موو مه ترسييه ک، نه وه م ده خوینده وه که ده شيت هه موو شه ريک بکات... هه رکات جوړه که سيکی وام بديبايه، ده موده ست خه يالم بو نه وه ده چوو پوحيکی له ژيان ماندروويت و بيه ويټ له ريگای شوپشه وه کوټايی به هه موو شتيک به ينيټ. من له ريزی شوپشدا خه لکانتيکم بينيبوو که بو خووکوشتن هاتبوون، چون هه نديک به زه هر ياخود به گولله يان به خو هه لواسين کوټايی به ژيانی خويان ده هيټن، هه نديکی ديش به شوپش خويان ده کوژن. خانمی ماردينی له وانه نه بوو، که رچی بيپاک و نه ترس ده رده که وت، به لام توانايه کی سه يری ژيان له

خوينىدا بوو، لەو كەسانە بوو كە پوو دەكەنە ناو دارستانىك و دەزانن پىرتىي لە پلنگ و ئەژدىها و جانەوهرى برسى، بەلام لەگەل ئەو شدا بىياكانە ملدەنن و فرىوى دارستانەكە لەلايان لە ھەر مەترسىيەك گەورەترە... ئەو بەلايەو گىرنگ بوو ھەموو شتىك بژى، لەش و پۆخى خۆى لە سەر ئەو كۆكردبوو ھەموو شتىك تائەوپەرى ئەزمونىكات، دەويست بە ھەموو شتوھەك ھەستەكانى بخاتەكار، لەشى بخاتە ژىر ھەر ئەزمونىكەو كە دەشيت بىتە پىنگاى، لەمس و بىنين و چىژى خۆى تادەتوانىت شەكەتبات. خۆشحال بوو كە بەرەو جەنگەلە راستەقىنەكان دەروات... زۆر خۆشحال.

لەگەل فرىشتهكاندا

كە ھۆشەنگى بولبوليار پىي خستە ئەودىو دەرگاى كەشتىي ھەستىكرد ئىتر گەرانەوھى بۆ نىيە، ئىستا و بۆ ھەتاھەتايە چۆتە دونىايەكەو كە ناتوانىت لىدەرجىت. لە راستىدا كەشتىي فرىشتهكان ھىچ نەبوو جگە لە بىنايەكى سى ئەۆمى كەمىك گەورە، خوارەوھى نىشتەجىي خانمى پىزانى مەلەكبىن و بەشەكانى دى، شوىنى فرىشته نەخۆشەكان بوو. كەشتىيەكە لە ناوھوھە تارىك و بىدەنگ بوو، زولمەتىكى قوول و كىپىيەكى ترسناك گرتبووى... بە ھىمنى دواى مەھدائىل كەوت كە ھەك كەسەك لەناو مۆلكى خۆيدا بسورپتەو بەرەو جىگايەكى نادىار پىشكەوت. بە پلەكەيەكى بارىكدا سەرکەوتن و مەھدائىل لە سەرەوھ دەستى برد و لە سوپچىكى پەشەوھ گلۆپىكى زەرد و كزۆلكى داگىرساند. مەھدائىل كەمىك وەستا و گووتى «ئىرە بىمارستانى فرىشتهكانە، نابىت زۆر پووناك بىت. مامى مامى تىشكى زۆر دەيانترسىنن... تىشكى زۆر

ده يانترسيڻيٽ، له بهرئوه تا پوناكى كزتر بيت بؤ ئه وان باشتره .
 ئيمه ي فريسته له و كاته وه ي له مرؤف جيا ده بينه وه و ديينه ده رئ، خؤمان
 به ره و جيگايه كى نه پئى و كپ ده كيشين، مانه وه ي زؤرمان له كپى و
 تاريخى و بيئيشيدا چاومانى كزكرده، هر بهر تيشك بكه وين نازارمان
 هه يه . ئيمه مه خلوقيك نين بتوانين له پوناكى زؤر دا كاربكه ين، نشينگه ي
 ئيمه ناوه وه ي ئينسانه، له شوينه نه پئنيه كاندا ده ژين، له و جيگايانه دا
 كه زؤر له بهرچا و نين، فريسته ته نيا كاتيڪ فريسته ي راسته قينه يه كه
 نه بينرئٽ و بيدهنگ له تاريخيدا كاربكات» .

بيدهنگى كه شتبيهه كه بؤنى شكؤى كؤشكئى ديئرنى ليده هات، بولبوليار
 سه رتا هه ستيكرد زه وييه كه ي ژير پئى كاشى ره ش بيت، وه لئ له گه ل
 پؤشنبوونى گلؤپه كه دا، بينى كاشيهه كان به زه خره فه يه كى قه شهنگ له
 چند رهنگى جياواز پئخراون . هه ردووكيان چه زيان له دهنگى ته قه ي
 پئلاوه كانيان بوو له ناو ئه و پيواقه دريژ و بيدهنگه دا، لاي هؤشهنگ
 هيچ شتيك له و دهنگدانه وه يه خؤشتر نه بوو، ته قه ي پئلاوى كه ستيك
 كه به پيواقيكى دريژدا ده پوات، ئه و دهنگه ي وهك سه مبولى گه شتى
 دريژى مرؤف به پاروه ناكؤتاكه ي زينده گيدا ده هاته گوئ . مه هدائيل به
 هيمنى ده رگاي يه كه م ژوررى كرده وه، ژورريك بوو وهك هه ر ژورريكى
 ئاسايى نوستن، دؤلابيكي جل و دوو كورسى و ميژيڪ له سوچيكي
 ژورره كه دا بوون، په رده يه كى چند چين و نه ستورر په نجه ره كه يان
 پؤشيبوو، دياريوو يه كيڪ سوراحيهك ئاوى له سه ر ميژه كه داناوه و
 بهر له جيئه شتى ژورره كه چند دلؤپه ئاويكى پزانده وه . له پئخه فيكى
 گه ورده دا، له ناوه راستى سيستمىكى دوو كه سى بهريندا، له ناو كؤمه لئيك
 چه رچه فى رهنگاو رهنگ و پاژاوه دا به رهنگى سپى و سهوز، بولبوليار
 مه خلوقيكى گه وره ي بينى، ژنيكى قه شهنگ، كه هه موو شتيكى له
 مرؤفيكى ساده و ئاسايى ده چوو، ئه وه نه بيت كه رهنگى زياد له پئويست

سپی هه‌لگه‌پابوو، به جۆریک مرۆف له‌دووره‌وه وایده‌زانی بۆدره‌یه‌کی سپی له‌ته‌واوی له‌ش و پوخساری درابیت. مه‌ه‌دائیل به‌هێمنی چوه سهری و به‌ده‌نگیکی نزم گووتی «سه‌یریکه... سه‌یریکه». به‌هێمنی چه‌رچه‌فه‌ په‌نگینه‌که‌ی لادا و بولبولیار له‌دیسداش‌ئیکی شینی ژنانه‌ی دریزدا، قامه‌تی بڵندی فریشته‌که‌ی بینی، هه‌ردوو باڵه‌ گه‌وره‌کانی بینی که‌ته‌واوی سیسه‌مه‌که‌ی داگیرکردبوو، ده‌ست و قاچه‌کانی وه‌ک ده‌ست و قاچی خانم‌ئیکی خنکاو له‌ئاودا سپی و نه‌رمبوون. مه‌ه‌دائیل گووتی «ناوی له‌یلانیله، هه‌ندیک له‌فریشته‌کان خۆیان ناوی خۆیان ده‌زانن، هه‌ندیکیان نا... ئیمه‌ لیتره‌ ناویان ده‌نێین، هه‌موو فریشته‌یه‌ک ده‌بی‌ت ناوی هه‌بی‌ت. من سه‌ره‌تا دژی ئه‌وه‌بووم که‌هه‌موو فریشته‌یه‌ک ناوی هه‌بی‌ت، به‌لام خانمی پێزانی مه‌له‌کبین که‌به‌پویه‌به‌ری راسته‌قینه‌ی که‌شته‌یه‌که‌یه، ئه‌و سووره‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی فریشته‌کان ناویان هه‌بی‌ت و ناوی هه‌موو فریشته‌یه‌کیش به‌پاشگری «ئیل» ته‌واو بی‌ت، گه‌رچی پێش منیش ئه‌لیانیله‌ ئه‌وه‌ی بۆ پوونکردۆته‌وه‌ که‌له‌زه‌مانی کۆنه‌وه‌ تا ئه‌مڕۆ، له‌زۆر سه‌رچاوه‌ی میژوویی گرنگدا به‌ر ناوی چه‌نده‌ها فریشته‌ی مه‌له‌کوتی گرنگ ده‌که‌وین که‌ناوه‌کانیان به‌پاشگری ئیل دوا‌یی نایه‌ت، به‌لام عه‌زیزم خانم گوئی لێ نییه‌ و گوئی لێ نییه‌. ئه‌مه‌ جگه‌ له‌وه‌ی ئه‌م پاشگری ئیله‌ له‌پاستیدا زینگه‌یه‌کی زۆر دینی هه‌یه، راسته‌وخۆ ئیمه‌ وه‌ک خزه‌تکاری مه‌له‌کوت نیشانه‌داته‌وه، به‌لام به‌پرای خانم گه‌ر ئه‌و ئیله‌مان لیبیته‌وه، ئیتر هه‌چمان له‌فریشته‌ ناچیت، هه‌چ شتی‌ک. به‌پروای خانم ئه‌م باڵه‌ زلانه‌مان له‌بالی مریشکی سپی ناو مامرگا‌کان بیسوودتره، به‌لێن کاک هۆشه‌نگ ئه‌و ده‌لیت، هه‌موو مندالی‌ک به‌دوو دینار ده‌توانیت بالئیکی وه‌ها بیسوود بۆ خۆی دروستبکات. بیکاته‌وه‌ و دایبخات، بیکاته‌وه‌ و دایبخات، هه‌تا جارێک فیلمیکی پيشاندام که‌پریوو له‌جۆره‌ باڵه‌ بیسوودانه، جگه‌ له‌وه‌ خانم ده‌به‌وی‌ت هه‌موو فریشته‌یه‌ک

دؤسييهى خؤى هه بيئت، چيروكه كهى تۆمار بكرئت... شتيك من له بهر زۆر هۆ سه رهتا دژى بووم، به لام ليتره قسهى به كه م بو خانمى مه له كبينه، بو ئه وه». بولبوليار به ئه سپايى ده ستي له باله كاني فريشته خه وتوه كه دا، وهك بالى بوونه وه ريكي ئه فسانه يى گه وره هاته بهرچاوى، مه لمه سى باله كان له مه لمه سى بالى بالنده يه كى ئاسايى نه ده چوون، بولبوليار واى هه ستركد ئه م بالانه له تۆز و غوبار دروستبوون، سه يري سه رى په نجه كاني خؤى كرد سپى بوون. مه هدائيل به ده نگيک هه يبه تيكي شار دراوهى تيدابوو گوتى «ئه وه باله كاني ئينسانن، باله شار دراوه كاني مروفن... كه كه م كه س تا ئيستا له دونيادا بينيويتى و توانيويتى ده ستيان لييدات». «وهك ئه وهى له تۆزين، له غوباربن؟». مه هدائيل ده ستيكى هيمنى به قزى له يلائلى فريشته دا هيتا و گوتى «فريشته كان تا ماندووترين و له مردن نزىكترين، باليان زياتر ده بيته تۆز، تۆزيكى سپى نه رم كه دواى مردن ليتره دا، له جيگا كه دا جيده ميئيت. له يلائل سئ ساله ليتره يه، هه موو فريشته يه ك ماوهى وه ها دريژ ناميئيت هه، هه ر فريشته يه ك خاوه نه كهى زياتر بوى بگه رپت، زياتر ده ژى... هه ميشه تا ساتى مردن جوړه په يوه ندييه كى پؤخى له نيوان خاوه ن فريشته و فريشته كاندا ده ميئيت هه... له راستيدا كه س نازانيت كئ خاوه نى له يلائلى فريشته يه، سئ سالل له مه و بهر من له سه ر شه قامى مه ولانا دؤزيمه وه. ژماره يه ك زۆر كريكار و ئامير له و ناوه ئيشيانده كرد، گه ر بچولابايه له وانه بوو بيئت به ژير ده مى بلدوژه ر و تايه ي تراكتور و پؤله ي گه وره ي ماشينه كانه وه، چونكه كه س نه يده بينى. كه هه لمگرت هه ته واو زمانى شكابوو، خسته مه سه ر عه ره بانه كه م و شتيك پيدا دا و به هه موو شه قامه كاندا هيتام بو ئيره، زۆر ماندووبوو، چه ند پؤزيك قسهى نه كرد، دواتر پيرزاني مه له كبين هه ولى زۆرى له گه لدا دا. هيدى هيدى به ره و باشبوون پؤى، چه ند مانگيک له وه و بهر دؤخى زۆر باش بوو،

دهیتوانی هستیت و پیاسه‌بکات، من و ئه و پیکه‌وه چه‌ندجاریک به ناو بیستانه‌کە‌ی حاجی ئیسماعیل‌شدا سو‌راوینه‌ته‌وه . که فریشته‌کان باش ده‌بن دوو هۆی هه‌یه : یه‌که‌م ئه‌وانه‌ی لیره سه‌رپه‌رشتی ته‌ندروس‌تیا‌ن ده‌که‌ن، غه‌مخۆ‌رانه کار بۆ مانه‌وه‌یا‌ن ده‌که‌ن، ئه‌وه ده‌که‌ن که پتویسته بیکه‌ن، چونکه بیرت نه‌چیت، فریشته‌یه‌کی نه‌خۆش هه‌چ نییه جگه له سی‌به‌ر و دریز‌کراوه‌ی م‌رۆ‌ف‌ئ‌کی نه‌خۆش . دوو‌میش خاوه‌نه‌کانیا‌ن گه‌ر له هوشیا‌ریشدا نه‌بی‌ت و له‌خه‌وندا بی‌ت، به‌ جو‌ریک له جو‌ره‌کان بی‌ریا‌ن لیده‌که‌نه‌وه و به‌دوا‌یا‌ندا ده‌گه‌پ‌ئ‌ن، تا خاوه‌ن فریشته‌کان ئا‌گا‌دا‌ری فریشته نه‌خۆشه‌که‌یا‌ن بن زیاتر ده‌توانن بیا‌نپا‌ری‌زن . بولبولیا‌ری هاو‌پ‌ئ‌م، من ده‌لیم د‌ل‌ی فریشته‌یه‌ک هه‌میشه به‌ د‌ل‌ی خاوه‌نه‌که‌ی لیده‌دا‌ت، تا ئه‌و زیاتر فریشته‌که‌ی ناخی له بی‌ریکات ئه‌و زیاتر لیره‌وه ده‌مریت . په‌نگه واش نه‌بی‌ت ... ره‌نگه واش نه‌بی‌ت، ک‌ئ‌ چو‌زانیت . هۆشه‌نگی بولبولیا‌ر هه‌رگیز نابیت ئه‌وه‌ت بی‌ریچیت، من سه‌دجاری تر بۆت دووباره‌ده‌که‌مه‌وه، زۆریه‌ی م‌رۆ‌فه‌کان هه‌ست به‌ مردن و جیا‌بو‌نه‌وه‌ی فریشته‌کانیا‌ن نا‌که‌ن . ئینسا‌ن بو‌ونه‌وه‌ریکی وه‌ها له خۆبای‌ی و مه‌غروره، نیوه‌ی پ‌ۆ‌حی وشکه‌ده‌بیته‌وه و ده‌مریت به‌لام نه‌هه‌ستی پیده‌کات، نه‌ده‌بی‌نی‌ت، نه‌پیده‌زانیت . هۆی ئه‌وه هه‌چ نییه جگه له بیباکی م‌رۆ‌ف و غروری، وه‌ک جا‌نه‌وه‌ریکی بیباک که ته‌نیا بۆ سا‌ته‌وه‌ختیکی کورت ده‌ژی و بی‌رده‌کاته‌وه، هه‌موو شته‌کان له‌و سا‌ته‌دا کورته‌کاته‌وه که تیدا ده‌ژی . ئینسا‌ن له‌م ده‌مانه‌ی ئیستا‌دا به‌ جو‌ریک دوا‌ی هی‌ز و فریوی شته‌کانی تر که‌وتووه، ئه‌وه‌ی بی‌رچۆته‌وه که هی‌زیک له ناو خۆیدا هه‌یه ده‌توانیت پ‌ر‌گای تری پ‌یشا‌ندا‌ت . ئینسا‌ن بی‌بیرکردنه‌وه وه‌ک بو‌ونه‌وه‌ریکی گه‌مزه، ده‌که‌و‌یته به‌ر فریوی شته‌کانی د‌و‌نیا، ته‌نیا شتیک که ئیتر نایجو‌لینیت و نایبینیت و هه‌ستی پ‌ئ‌ نا‌کات، ده‌نگه‌کانی ناخی خۆیه‌تی ... به‌لام هه‌ندیک هه‌ن له نا‌کا‌و هه‌ست به‌ ده‌لا‌قه‌یه‌کی گه‌وره له پ‌ۆ‌ح و ژیا‌نیا‌ندا ده‌که‌ن، هه‌سته‌که‌ن شتیکیا‌ن

هه‌بووه له‌ده‌ستیانداو، ئه‌وه‌هه‌ستکردنه‌ واده‌کات گهر له‌خه‌ویشدا بووه، گهر له‌ساته‌کانی بێتاگایشدا بووه، بێر له‌وه‌بکه‌نه‌وه‌ که‌ ده‌بوو ژیانیکی تر بژین، که‌ ده‌بوو پێگایه‌کی تر بگرن، که‌ ده‌شیت شتیکی تریان بکردبایه‌. ئه‌وه‌ هێژیکی گه‌وره‌ ده‌به‌خشیت به‌م بوونه‌وه‌ره‌ نه‌خۆش و بیهێژ و به‌سته‌زمانانه‌». بولبولیار ده‌ستیکی له‌ قژی له‌یلانیل دا، قژیکی جوان و نه‌رمبوو، مه‌هدانیل گووتی «بولبولیار فریشته‌کان به‌ روخسار له‌ خاوه‌نه‌کانیان ده‌چن، له‌یلانیل فریشته‌ی خانمیکی بالابه‌رز و جوان بووه، خۆی ئه‌وه‌ی بېرمابوو که‌ خاوه‌نه‌که‌ی ناوی له‌یلا بووه، وه‌ک بو‌ منی باسکرد، ژنی پیاویکی بازرگان بووه... ژنیک که‌ بێله‌مبه‌ر له‌ دونیای که‌لوپهل و مه‌کیاژ و مۆده‌ و عه‌تردا ونبووه، ئیتر هیه‌چ شتیکی دی له‌ ژیاندا بېرینه‌ماوه‌. زه‌وی به‌ درژیسی و پانی گه‌پاوه، به‌دوای زێر و خشل و جه‌واهیردا وێل بووه. جگه‌ له‌ گه‌پان به‌دوای یاقووت و نه‌لماسدا ئامانجیکی تری له‌م ژیانه‌ جوان و فراوانه‌دا نه‌بووه، به‌ جوړیک فریشته‌که‌ی خۆی بېرچۆته‌وه، بێباک و که‌مه‌ترخه‌م به‌رامبه‌ر ئینسان و زینده‌وه‌ره‌کانی تر په‌فتاریکروه، ئیدی سالی دوی سالی ئه‌می خنکاندوه، سالی دوی سالی ئه‌می کردوه به‌ ژێر چینیکی نه‌ستوور و ترسناک له‌ ئاره‌زووی دیکه‌وه‌. تا پۆژیک له‌یلانیل بپاریداوه‌ هه‌لبیت، بپاریداوه‌ که‌ ئیتر له‌و زیندانه‌ تاریکه‌ پابکات. دوی سالیکی له‌ هه‌ولدان، دوی ئه‌وه‌ی ماوه‌یه‌کی درێژ باله‌کانی کێشده‌کاته‌ ده‌ره‌وه، پۆژیک ده‌ترازیت... پۆژیک دوی ئه‌وه‌ی خانمی له‌یلا له‌ دوکانی زه‌ره‌نگه‌ریک دیته‌ ده‌ری و پاره‌ و پولیکی زۆر ده‌داته‌ ئه‌وه‌ خه‌په‌که‌ شکاوانه، ئیتر هینده‌ی خانم ده‌گه‌رپته‌وه‌ مالی، ئه‌م توانای خۆی کۆده‌کاته‌وه‌ و به‌ گورمیکی گه‌وره‌ ده‌ترازیت و له‌ ناخی دیته‌ده‌ری، دواتریش له‌ مالی خاتوون هه‌لدیت و پووده‌کاته‌ ناو شار. وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی نه‌خۆش که‌ به‌ئسته‌م ده‌توانیت خۆی به‌ پێوه‌ بگریت، به‌ بازاردا خۆی کێشده‌کات، تیشک چاوانی

ده به سټیت و هه‌لاو هاواری ئینسانه‌کان ماندوویده‌که‌ن، ده‌نگی نه‌و هه‌موو مرۆفه‌ی که خۆیانیان له یادکردوه هینده‌ی تر نه‌خۆشی ده‌خه‌ن، به ماندووایی ده‌کشیت و له ده‌م گوزهریکی شه‌قامی مه‌ولانادا ده‌نگی نه‌و هه‌موو نامیره‌ شیته‌ برستی لیده‌بهرن و ده‌که‌ویت... من نیوه مردوو له‌ویدا هه‌لمگرته‌وه».

مه‌هدائیل ده‌ستیکی خسته‌ سه‌رچاوی و گوتی «بمبوره، ماوه‌یه‌که دۆخی زۆر به‌ره‌و خرابی ده‌پوات. گه‌ر بمانتوانیابه‌ خاوه‌نه‌که‌ی بدۆزینه‌وه و باوه‌پری پێبه‌ئینین که نه‌مه‌ فریشته‌ی خۆیه‌تی، له‌وانه‌بوو زیاتر بژی، به‌لام نه‌وه ئاسان نییه، ناتوانین نه‌م نه‌ئینییه‌ بۆ هه‌موو که‌س ئاشکرابه‌که‌ین. گه‌ر نه‌ئینییه‌که‌ زۆر بلۆبیته‌وه‌ نازانم چی پووه‌دات، به‌ پاستی نازانم. من زۆر هه‌لمدا نه‌و له‌یلاخانه‌ بدۆزمه‌وه، به‌لام پێناچیت له‌م شاره‌دا مابیت، تا مرۆف پتر هه‌ست به‌ پوچی ژیا‌نی خۆی بکات، تا زیاتر بیر له‌وه بکاته‌وه‌ که‌ چیتر توانای درێژه‌دانی به‌و جۆره‌ ژیا‌نه‌ نه‌ماوه، تا پتر خه‌یال بخاته‌ سه‌ر ده‌نگه‌کانی ناخی، تا زیاتر بیر له‌وانی تر بکاته‌وه، فریشته‌که‌ی له‌ هه‌ر کوئ بێت، هه‌ر زیندوو بێت و نه‌مردبیت له‌وه‌وه‌ وزه و تینیک وه‌رده‌گریت... به‌لام که‌ مرۆف ته‌سلیمی یه‌کجۆر له‌ ژیا‌ن بوو، ئیتر ته‌واو، هیدی هیدی فریشته‌که‌ی ده‌مریت... گه‌ر مرۆف پارزیوو به‌ ژیا‌نیکی بێباک و دل‌په‌قانه، ئیتر فریشته‌ وه‌زێفه‌یه‌کی نامینیت». بولبولیار به‌ ترسه‌وه‌ پرسی «به‌لام که‌ فریشته‌که‌مان به‌ ته‌واوه‌تی ده‌مریت... چی پووه‌دات، چیمان به‌ سه‌ر دیت؟». «هیچ پوونادات، فریشته‌ که‌ ده‌ترازیت له‌ به‌رئه‌وه‌یه‌ هیچ کاریکی نییه، ده‌نگی به‌ گوئی خاوه‌نیدا ناگات، هه‌ست به‌ بوون و نه‌بوونی ناگریت. له‌ به‌رئه‌وه‌ که‌ ده‌پوات هیچ شتیکی نه‌وتۆ پوونادات. فریشته‌ ته‌نیا مه‌خلوقه‌ که‌ ده‌توانیت یارمه‌تی مرۆف بدات، به‌ جۆریکی تر بژی. به‌لام له‌ به‌رئه‌وه‌ی زۆریه‌ی هه‌ره‌

زۆرى مۇڧەكان نايانهوئيت، ناوئيرن، هئزى ئهوهيان نئيه، حهزيان پئى نئيه به جۆرئىكى تر بژين، نايانكرئيت گوى له وهنگه نهئينئيه كزهى ناو ناخيان بگرن... بهلام مۇڧ تا واى لئ نهيهه تهواوى ژيانهكانى تر و دونياكانى تر و مۇڧهكانى تر له بئيرىكات، فرىشتهكهى نامرئت، له و جئگايه دا كه مۇڧ مۇڧى خۇشدهوئيت، كه ژيان خالئيه له دلرهبقى، سهرشار و لئوان لئوه له ههستى برايه تى و ئهفئين، فرىشته فشاريك له مۇڧ ناكات. ناسووده و وهك ئهئندامئىكى ديكهى سروسشتى له ناو مۇڧدا دهژى. فرىشته كاتئيك له مۇڧ دهترسئت و دهيهوئيت لئيرپابكات كه له ساردى و دلرهبقى و پوچى ژياندا نوقمبوو. فرىشته دواچار دهليلى مۇڧه بۆ لاي ئهوانى تر، بۆ دونياكانى تر، بۆ ژيانهكانى تر... كه مۇڧ خوى فرىشته بوو، ئه و كات فرىشته له دلدا له سهر تهختى شاهانهيه، پئويستى به بئزارى نئيه، چونكه مۇڧ له سهر دهنگى ئه و به پئئمايى ئه و دهپوات. بهلام كاتئيك مۇڧ له خواسته بچوكهكانى خويدا خنكا، ئىتر فرىشتهكان دهبئت برؤن... بهلام خۇشبهختانه كه مجار بووه له ميژوودا، ئينسانهكان به كۆمهل واز لهوانى تر و له خهونى ژيانئىكى تر بهئئن... كه مجار بووه».

لهيلائيل زؤر لاواز دياربوو، بولبوليار به هئمنى دهستئىكى به قزئدا هئنا، قزئكى ئاسايى ههبوو، وهك قزئ هه ر ئئىكى ديكهى دونيا. مههدائىلى فرىشته به ئهسپايى داپئوشئيهوه و گوتى «پئدهچئت خاوهنهكهى لهوه كهوتبئت بئر له پوچى ژيانى خوى بكاتهوه... تهسليمى جۆرئيك له ژيان بووبئت كه ئه م فرىشتهيه ناتوانئت تئيبكات. ژيانى ببئاكى، بايهخ نه دان به كهسانى تر، سوپاندهوه له جوغزى بهختهوهرييه بچوكهكاندا. دياره تهواو كارى بهمهوه نهماوه، چئتر بئرى لئ ناكاتهوه، ئهوهش به مردنى ئه م تهواو دهبئت... هئدى هئدى پهنگى سبى دهبئت، دواتر سبى تر، كه مه كه مه بالهكانى دهبن به تۆز، تواناي قسه كردن له دهستدهات،

توانای بینین، دواچار توانای بیستنیش... بە یانییەک هەڵدەستین لاشەیهکی بیگیانە و دەبیت هەلبەرگین و ببەین بۆ گەرستان و بینێژین. لەو زیاترمان بۆ ناکریت. گەر مەرووف بە راستی ببەوێت فریشتەکەی خۆی بکوژێت، هیچ کەس ناتوانێت پێگای لێبگرێت».

لە ژوورەکانی تردا مەهدائیل چەندەها فریشتەیی خەوتووی نیشانی بولبولیاردا، زۆربەی ژوورەکان تەنیا یەک فریشتەیان تێدابوو، مەهدائیل روونیکردووە کە تەنیا ئەو فریشتانەی باری تەندروستیان باشە، ترسی مردنیان لە سەر نییە دەتوانن پێکەوه بن و دابنیشن و قسەبکەن، وەکو تر فریشتە نەخۆشەکان پێوستیان بە هێمنی هەیە، ناتوانن زۆر قسەبکەن و سەیربکەن، توانای بیستن و بینینیان زۆر کزەدەبێت، بەلەکانیان زۆر لاواز دەبێت و بە زەحمەت دەتوانن بیانجولێن. بیمارستانە کە پتر لە بیست فریشتەیی نەخۆشی تێدابوو، هەموویان بە یەک شیوێ هەڵ سەر پشت پالکەوتبوون و بە قوولیی خەوتبوون، بەلەکانیان وایکردبوو کە مێک بەرزببنووە، زۆربەیان نیگای بوونەوهریکی ئازارکێش لە سەر پوختاریان بوو، بەشی هەرە زۆریان پەنگیان تەواو سپی بوو، هەندیکیشیان بە پێچەوانەو، مەرووف بە ئەستەم دەیتوانی بە شیوێ بەلأ و پوختاردا لە مەرووفی ئاسایی جیا یان بکاتەو. هەوای ژوورەکان پێکرا بۆنێکی تاییەتی خۆشیان هەبوو، بۆنێک لە هیچ جێگایەکی دیکەی سەر زەمیندا بوونی نییە، بۆنی ئەو فریشتانەی کە خەوندەبینن. مەهدائیل چیرۆکی زۆربەیان بۆ بولبولیار گێڕاوە، زۆربەیان فریشتەیی کەسانی بە دەسەلات و ساماندار بوون، ئەو گروتی بەرپێکەوت هەڵدەکوێت فریشتەیی هەزارەکان لە دەستیان هەلبێن، چونکە کەمجار هەزارەکان لە ئازاری ئەوانی دی و لە خەونی ژیا نێکی باشتەر دوور دەکەوێت و لە جوغزی ئەمرۆیاندا گیردەخۆن، مەرووف تا خەونی جوانی هەبێت فریشتەکەی ناوی ئاسوودەتر و چالاکتر دەبێت.

و گووتی «لەقاتی خوارەووە ژوورێکی تاییبەتی لێیە، لەوێ دەتوانیت تا نیوەرۆ بخوویت، هیوادارم دکتۆر شوکاک کە بەیانی لە خەو هەڵدەستیت ئیمە لە بیرما بێت، زۆر جار شەو وەها مەستدە بێت بەیانیا ن هەموو شتیکی بیردەچیتەو، لەعەنتی خوام لەو عارەقە یانە ی پزیشکان دا، پێکیکی ئینسان مەستدە کات، گوئیگرە ئیستا باش بخەو، تۆ بەیانی دەبیت ریزانی مەلەک بین ببینیت، تا تۆ لە خەو هەڵدەستیت ئێو لە دەوامی قوتابخانە دەگەریتەو، سبە ی ئیوارەش دکتۆر شوکاک دیت بۆ ببینی فریشتەکان، چی پرسیارت کت هەبە دەتوانی لەوانی بکەیت» .

پێکەو بە پلەکەکاندا چوونە خورائ. هۆشەنگی بولبولیار لە دۆخی کەسێکدا بوو کە لە هەموو شتێک تێدەگات و لە هیچیش تێناگات، ئەو هەش دژووترین دۆخیکە عەقڵ پێیدا بپروات. دۆخیکە هەموو شتەکان لە روکەشدا ئاسایی دەنوینن، بەلام لە راستیشدا هیچ شتێک ئاسایی نییە. وەک ئەو ی مرۆف لە سەر ئەستێرە یەکی دیکە بێت، وە بشزانیت کە لە سەر ئەستێرە یەکی دیکە یە، بەلام سەیری دەورووبەری خۆی دەکات و هیچ شتێک نابینیت بۆی بەسەلمینیت کە لە سەر ئەستێرە یەکی دیکە یە. هەستی بە شەکەتییەکی گەورە کرد، تا ئەوکاتە لە ژانیدا شەوی وەها جەنجال نە ژابوو، هەلبەت کە شەوی زۆر تاییبەتی ببینیوو، بەلام ئەمشەو لەو شەوانە یە کە وادەکات مرۆف بیروبووچوونی خۆی لە سەر هەموو ژیان بگوریت. ئەوکات دەیان پرسیار لە خەیا لیدا بوو، بەلام مەهدائیل ماندووبوو... کە چوو نەو جیگاکی گومانێکی قوولی لە هەموو ئەم شوینە و ئەم دونیایە هەبوو کە مەهدائیل هیناویتی، بەلام هیندە ی سەری خستە سەر بالیفەکە، بێشەو ی فریای بیرکردنەو بەکووت، خەوی لێکەوت.

پیزانی مه له کبین، خانمیکی بچوکی که میک گوشتن بوو، قژیکی دریزی هه بوو، نیوهی له سهر سهری وهک توپتیکی مه یله و زهره توپه آده کرد و نیوهشی بو خواره وه بهرده دایه، زقریهی کات ته نووره یه کی شینی گولداری دریز و بلوسیکی سووری جهرگی له بهردابوو، وهک مه هدا نیل و دکتور ده یانگوت بهس خودا خوئی ده زانیت چهند دانهی له و جوره ته نوره و بلوسه هه یه، له پینج سالی پابوردودا که مجار به جوره پیکخستن و پوخساریکی تره وه بینرابوو، جووتیک پیللوی پاژنه به رزی نوک باریک، سنگیکی پر که به جوریک نااسایی بو پیشه وه ده په ریبوو، چاولکه یه کی لیوار بریسکه داری پزیشکیش... هه میشه به و جوره ده بینرا. به شیوه و پوخساریدا له سکر تیره یه کیک له و تازه ده وله مندانه ده چوو، که نه وده م هیدی هیدی ده ستیان کردبوو به کردنه وهی بیرویی بچوک و تاییهت به خویمان، یاخود وهک به پتوه بهری توند و پردیسپلینی قوتابخانه یه کی کچان دهرده که وت، شیوهی رویشتن و سه برکردن و قسه کردنی جیلوهی هیز و ویقاریکی ناوازه یان پتده به خشی. له قوتابخانه یه په روش وانهی ماتماتیکی به پولی چوار و پینج و شه شهکان ده گوتوه. له و کاته وهی سه ره رشتی که شتی فریشته کانی گرتبوه ده ست، بو نه وهی سه رنجی هیچ کهس له دونیای دهره وهدا پانه کیشیت، به ماشینیکی نه سری چکلانه ی سه وز به یانیان ده چوو بو قوتابخانه و نیوه پو ده هاته وه، ریگای به هیچ که سیک نه ده دا ناسان بیته ناو مولکه که ی، بو نه وهی هه موو شته کانیش له چاری غریبان پاریزیت، له دهره وه خوئی وهک کچیکی تاکبال نیشانده دا که نه رکی به پتوه بردنی زهوی و باغاتیکی زوری له سه ره. هه موو ده یانزانی له و مولکه گه وره یه دا به ته نیا ده ژئی، جگه له مام شه هابی باغه وان و کوپه کانی که له دیر زه مانه وه باغه وان ی حاجی نیسماعیلی مه له کبین بوون، جگه له فریشته و هندیک له مه له کبینان که سی تره اتوچوی

مولکه‌کی حاجی نیسماعیلی نه‌ده‌کرد. ده‌رگای سه‌ره‌کی مولکه‌که له سه‌ر شه‌قامیکی لچه‌پ و مردو بوو، به‌ده‌گمن به‌کیک له و شه‌قامه‌وه بهاتبایه و بپۆشتبایه، مولکه‌که دراوسێی وه‌ها نزیکی نه‌بوو، ته‌واویشی به دار گویز و قه‌یسی و توو و هه‌نار و هه‌نجیر ته‌نرابوو. گه‌ر که‌سیک له پشتیشه‌وه دزه‌ی بگردایه‌ته‌ ناوی، ده‌بوو ماوه‌یه‌کی درێژ به‌ ناو ده‌رخته‌کاندا بپروات، تا له سیاجی که‌شتیه‌که‌ نزیك بیته‌وه... که‌ دیسانه‌وه به‌ دیواریکی تاییه‌تی له‌ ته‌واوی بیستانه‌که‌ جیاکرا‌بووه‌وه. له‌ راستیدا تا نه‌وده‌م جگه‌ له‌ مه‌له‌کینه‌کان که‌س قاتی سه‌ره‌وه‌ی بیمارستانی فریشته‌کانی نه‌بینیوو، قاتی خواره‌وه‌ش وه‌ک مائیکی ئاسایی، وه‌ک نیشته‌جێی خانمیک پێکخرا‌بوو که‌ هه‌زی له‌ ژبانی نوێ و مۆبیلی جوان و فره‌شی گرانبه‌هایه. ناوبانگی پێزانی مه‌له‌کبین وه‌ک ژنیکي ئالۆز و داخراو که‌ که‌م له‌گه‌ل خه‌لکدا قسه‌ده‌کات، که‌م تیکه‌ل به‌ مامۆستا‌کانی هاو‌پێی ده‌بیته، له‌گه‌ل قوتاییه‌ مندا‌له‌کاندا خو‌ش‌زمان نییه، له‌ خو‌شه‌ویستی زیاد و پوو‌خۆشی درۆزنانه‌ی خه‌لک ده‌پیاراست. سا‌ل دوا‌ی سا‌لیش تاده‌هات زیاتر رو‌خساری قه‌یره‌ کچیکی گری‌داری وه‌رده‌گرت که‌ خوازی‌بیکه‌ریکی باش له‌ ده‌رگای نه‌داوه، ناوبانگی وه‌ک ژنیک که‌ هه‌لگری فریو‌یکی جنسی نییه، له‌ش و لاری به‌شی نه‌وه‌ی پێوه‌ نییه‌ پیاو‌یک بجولێنیت، وایکردبوو بایه‌خ و سه‌رنجی خه‌لکی ته‌واو بدۆرپنیت. مامۆستا‌کانی هاو‌پێی وه‌ک نیوه‌شیت و ئالۆز و ده‌رون نه‌خۆش ده‌یانینی که‌ ته‌وشی ده‌رده‌پاکی و بیماریی زۆر پێک‌خستن بووه، ئافره‌تیک له‌ گۆشه‌گیرییه‌کی گه‌وره‌دا ده‌ژی، بایه‌خیکی نا‌اسایی به‌ پاکوته‌میزی ده‌دات، هه‌میشه‌ یه‌ک جل ده‌پۆشیت، پێیوايه‌ هه‌ر پیاو‌یک لێنیزیکبیته‌وه‌ بۆ داگیرکردنی مولکه‌که‌یه‌تی، لێره‌وه‌ به‌ درێژایی سا‌لان هیه‌چ خانمه‌ مامۆستایه‌کی قوتا‌بخانه‌ نه‌بوته‌ هاو‌پێی راسته‌قینه‌ی، که‌سیش دوور و نزیك باسی شوو‌کردنی له‌گه‌لدا نه‌کرده‌وه... دیاره‌ به‌ سه‌ریک نه‌وه‌ بۆ

پريزان مايه‌ي نيگه‌راني گوره‌بوو كه هه‌موو ژياني وهك قه‌يره كچي‌ك بمينيته‌وه، به‌لام به سه‌ريكي تر، وايگردبوو بتوانيته‌ته‌واوي كاتي خو‌ي بؤ فريشته‌كان ته‌رخانبكات. ئه‌و چه‌ند جاره كه مه‌ي ريگه‌وتى كردبوو غه‌ريبه‌يه‌ك گورپستانه‌كه ببينيته و نوسراوي سه‌ر كيته‌كان بخوينيته‌وه. ريزان گووتبووي گوره‌كان جي گورپستانيني ديري ني بنه‌ماله‌كه‌يه‌تي كه له سه‌دان ساله‌وه له ناو مولكي تايبه‌تي خيزانه‌كه‌دا نيژراون، گوره‌كان ته‌مه‌نيان چه‌ندين سه‌ده‌يه، هيند هه‌يه ئه‌و بؤ ده‌ركردني وه‌پزي و به‌گه‌رخستني فه‌نتازيا و خيال ناوي تايبه‌تيان ليده‌نيته، كيته‌كانيان نو‌يده‌كاتوه، بؤ هه‌ر مردووه و ژياننامه‌ي تايبه‌تي ده‌نوسيته و فه‌نتازياي نو‌ي ده‌خاته گه‌ر.

ده‌بيته بليم كه پريزاني مه‌له‌كبين له چوارچيويه مولكه‌كه‌ي خو‌يدا، له‌و شوينه‌دا كه خو‌ي به گالته ناويده‌نا كۆماري فريشته‌كان، سروشتيكي جياوازي هه‌بوو، نه‌ خانميكي وه‌ها دوودل و داخراوبوو، نه‌ بؤ قسه‌ي خو‌شيش داده‌ها و نه‌ له زماني شيرينيش كه‌مي هه‌بوو. له‌ پاستيدا خانمي مه‌له‌كبين له‌ ده‌ره‌وه‌ي ديواري مولكه‌كه‌ي خو‌ي كه‌سيك بوو، كه به‌ خو‌ي و ئوتومبيله سه‌وزه بچوكه‌كه‌شيبه‌وه ده‌گه‌رايه‌وه بؤ مال و كاروباري كه‌شتيه‌كه‌ي ده‌گرته‌وه ده‌ست، ده‌بوو به‌ كه‌سيكي ديكه‌.

ئه‌و شه‌وه‌ي بولبوليار له ژوره تايبه‌تبه‌كه‌ي مالي پريزاني مه‌له‌كبيندا خه‌وت، هه‌ستيكرد قوولتر و قورستر و دريژتر له هه‌موو شه‌وه‌كاني پيشووي ژياني خه‌وتووه، نوستنيك وهك خالي بوويته له هه‌ر خه‌ونيك، وهك بيهوشيبه‌كي قوول، پوچوونيكي ناكو‌تا به تاريكيه‌كي بيسنوردا، وهك ئه‌وه‌ي له شوينيكي زينده‌گيه‌وه داگه‌راپيته‌وه ناو ئاستيكي ديكه‌ي زينده‌گي. لاي نيوه‌پۆ مه‌هدائيلي فريشته به‌ ده‌نگه‌كه‌وره و گه‌ر و نيژانه‌كه‌ي له خه‌وي هه‌ستان، كه هه‌ستا تاماوه‌يه‌ك ئاسه‌واري

ئەو خەوتنە دورودرېژە ھېشتا لە سەر پوخسار و دەنگى بوو. وەك يەكئىك ھەموو شتىكى سەبارەت بە شوپن و كات يادكردبەيت، پرسى «ئىمە ھەر لە كەشتىي فرىشتهكانىن؟». مەھدائىل دەستى گرت و كۆمەككرد لە جىگاگە بېتەدەرى و گووتى «بەلئى ھۆشەنگى بولبوليار، ھەر لە وپىن. مامى مامى ھىچ كەس نەھاتوو، بە تەختى خەوتن و ژوررەكەو ھەلتبگريت و بتبات بۆ شوپنىكى تر». بولبوليار شەو بە تەواوى جەلەكانىيەو خەوتبوو، جگە لە پىلاوھ كۆنەكانى كە لە بەر تەختى خەو كەدا ھەلتبگرتەو، پىويست نەبوو ھىچى دى بكات. بولبوليار بەرەو بەردەمى دەستشۆرىك شوپن مەھدائىل كەوت، لە بەر دەستشۆرەكەدا مەھدائىل پىيگوت «جوان دەموچاوت بشۆ، ھەولبەدە تەواو بېيتەو سەرخۆ و ھەموو شتەكان بېنەو خەيالت، تۆزىكى تر دەبەيت خانمى پىزانى مەلەكبىن بىينىن. من بەيانى زوو بەر لەوھى بىروات بۆ دەوام ھاتنى تۆم بۆ باسكرد، لە پاستىدا بە جورىك پىويستمان بە كۆمەك، بە جورىك ئىحتىياجمان بە يارمەرتىيە، خانم ھەوالى دۆزىنەوھى تۆى بە خۆشحالىيەو ھەرگرت، پىزانى مەلەكبىن لە ناو ئىمەدا وەك داىكى فرىشتهكان ناسراو. دۆزىنەوھى كەسىكى مەلەكبىن كە وەك تۆ لە ماناى بىينى فرىشتهكان بېرسىت دەگمەنە... گەر مەرفىئىكىش ھەبەيت تواناى بىينى فرىشتهكانى ھەبەيت، بە زەحمەت باوەر بە چاوى خۆى دەكات، زۆرچار كەسانى مەلەكبىن ئەو توانايەى خۆيان بە دىوى ئىماندا دەشكىننەو ھەلپن خودا فرىشتهمان پىشانەدات تا باوەر بەپىين، گەر واش نەبەيت ھەر بە دەگمەن باوەر بە چىرۆكى ئىمە دەكەن... لە بەرئەو ھىوادارم تۆ، من و خانمى مەلەكبىن ناوئىمىد نەكەيت».

بولبوليار چەند جارئىك لە سەرىك دەموچاوى شت، جارئىك بە ئاوى گەرم و چەند جارئىك بە ئاوى سارد، ھەستىكرد ئاوھ ساردەكە رابىدەچلەكئىت و تەواو وريابىدەكاتەو. بە خاوبىيەكى سىي گەورە

دهموچاوى سڀى و به تورپهبيوه پيشى وشككردهوه . ده ميڪ ههستيگرد
 پيشى تهواو وشكبوتهوه، به سهرسامبيوه بيري له دوا پرستى
 مههدائيل كردهوه و پرسى «بهلام خانمى مهلكبين چاوهپوانى چى
 له من دهكات... دهبيت چييكه؟». مههدائيل خاويليهكهى ليورهگرت
 و له جيگايهكى تايبهتيدا ههليواسى و گووتى «چاوهپوانى چى بكات؟
 چاوهپوانى نهوهى له خزمهتى فريشتهكاندا كومهك و هاوڪارى بگهيت.
 خانمى مهلكبين بهرپرسى نيرهيه، ماويهكهى دريژه نهو ليتره كارهكان
 دابهشدهكات... سهيردهكهين بزائين داواى چى دهكات، باوهپناكهم كارى
 سهخت پييسپيريت، واههستدهكهم له مرودا باشتره هيدي هيدي به
 دونيائى فريشتهكان ناشنايت، وهك بهشيكي دوور و جياواز و خهياالى
 سهيرى نهكهيت، تووشى نهو گهمزهبيه نهبيت كه ئينسان له سهردهمى
 ئادهم و ههواوه تييكهوتوه، نهوهى وابزانيت دونيائى فريشتهكان شتيكى
 جياوازه له دونيائى مرؤف» .

تهواوى پارپه و ژورهكان به فرشى گرانبهها داخرابوون، ديگوريكى
 ساده، بهلام جوان له ههمو جيگايهك بوو، بولبوليار له سهرديوارهكان
 ويتهى چهندهها فريشتهى بينى، ويتهكان ههمو پيكدچوون، ويتهى
 گهوره و رهش و سڀى فريشتهى نهخوش، ههمو له سهربهستيكي
 سڀى دانيشتبوون و له پشتيانهوه نيگارى چهند درهختيكي رهش ههبوو.
 ويتهكان به جورتيك بوون مرؤف نهيدهزانى ناخو فوؤتوگرافى تهواون ياخود
 ياربيان له سهركراوه و تابلووى دهستگردن، يان تييكهلهيهكى نهفسوناويين
 له ههر دووكيان... بهلام بولبوليار بيتهوهى زور بيربكاتوه، يان خهياالى
 بخاته ژير زهبر و زورهوه، زانى ويتهكان به كو نيگارى نهو فريشتهانه
 كه پوژتيك له پوژان ليترهدا بوون، ويتهكان زوربهيان كال و كه ميڪ
 تهرزهدار و ناپوشن بوون. مههدائيل گووتى «نهوانهى دهبيينى ويتهى

ئەو فرىشتانەن كە لىترە ژيان و مردون، زۆربەي وىنەكان دەگەرپىنەوہ بۆ دوا پۇژانى ژيانى فرىشتهكان، ھەموو بە كامىرايەكى پوسى خانم گىراون. ھەر فرىشتەيەك ھاتبىتتە ئىترە و لىترە ژيايىت و مردبىت، وىنەي گىراوہ، ھەلبەت پىدەكەوئىت كە فرىشتەشمان ھەبىت نەيەوئىت لىترە بژى و بپوات و خۆي جىگايەكى دىكە بۆ ژيان و مردنى خۆي ھەلبىژىرئىت... لەو پووہوہ ئىمە ياسا و پىسامان نىيە. نا كاك ھۆشەنگ، ئىمە بە سروشتى دەولەت كارناكەين، فرىشتەمان ھەبووہ سال پۇيشتووہ و گەراوہ و لەوسەرەوہ بە نەخۆشى گەراوہتەوہ و قەبوولمان بووہ. بەلام فرىشتەكان بەشى ھەرە زۆريان لىترە ناسوودەن، ئەو شىوازەي كە دكتور شوكان و خانمى مەلەكبىن گرتوويانەتە بەر، وادەكات تەمەنى مەلەكە نەخۆشەكان ئىستا لە چا و سالانى پىشوودا درىژتر بىت. گرنگ ئەوہيە ئەم وىنانە كە لە ھەموو جىگايەكى ئەم مالىدە دەيانبىنى نەتترسىئىن، خانم پىزان خۆي عاشقى وىنەي فرىشتەكانە، جگە لەوہي بەمجۆرە گەورەيان دەكات و لە چوارچىوہيان دەگرىت، ئەلبومى تايبەتيشيان بۆ دەكاتەوہ و ھەك دەزانم لە جىگايەكى نەيتىشدا خەزىنەيەكى تايبەتى ھەيە كە ھەموو جەل و بەرگ و يادگارى فرىشتەكانى پاراستووہ. خانم گەرچى ئەوہ ئاشكرا دەرناخات، بەلام بەراستى عاشقى فرىشتەكانە... ھەندىجار واھەستدەكەم چۆن ھەلدەكەوئىت كە سانىك عاشقى كۆتر يان كەلەشىر يان كەو دەبن، خانمىش بەو دەردە چووہ، ھەزى لەم بالئندە زەبەلاح و بىسوودانە كردوہ كە ناويان فرىشتەيە».

وىنەكان گەلىك سەيرىبون، بولبوليار لەوہدا تيامابوو، ئاخۆ فۆتۆي ناسايى كامىرايەكى دىرىنن ياخود نىگارگەلىكن بەژىر دەستى وىنەگرىكى لىزاندا تىپەرىيون كە بە مەبەست تۆزى زەمان و ھەوای كۆنى جارانى خستوونە سەر. ھىچ يەك لە وىنەكان ئەو پوونى و پۇشنىيەيان نەبوو كە لە فۆتۆي كامىرا تازەكانى ئەو دەمى ھەشتاكاندا ھەبوو، زياتر بەو وىنە

کال و ناپوونانه ده‌چوون که کۆتاییه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزده و سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیست‌گه‌رالّه ئه‌وروپیه‌کان له‌م ده‌فرانه‌دا گرتوویانن، یاخود دروستتر بلّیم له‌ وینه‌ی ناو ئه‌و فیلمه‌ دۆکۆمینتاریانه‌ ده‌چوون که له‌ جه‌نگی جیهانی یه‌که‌م جیمابوون، وه‌خته‌ بلّیم به‌دتریش، هه‌ندیکیان له‌ کالّی و ته‌مگیریدا وه‌ک ئه‌و وینه‌ هه‌ره‌ کۆنانه‌ بوون که ده‌گه‌رینه‌وه‌ بۆ سه‌رده‌می شه‌پی ناوخوا‌ی ئه‌مریکی. کۆمه‌لێک وینه‌ی گه‌وره‌کراو که هه‌ر که‌س ده‌ببینین وایه‌ه‌زانی زنجیره‌ نیگارنکی دروستکراوی ده‌ستی یه‌ک هونه‌رمه‌ندن که فه‌نتازیاکانی خستۆته‌ کار و توانیویتی فیگه‌ره‌کانی به‌ بالّی خه‌یالّی برا‌زینتیه‌وه‌ و پو‌خساری مه‌خلوقات‌ی کۆن و به‌ سه‌رچووی سه‌رده‌میکی تریان بۆ زیادبکات. مه‌هدائیل گووتی «باشی وینه‌کان له‌وه‌دایه‌ مرۆف ده‌توانیت وه‌ک وینه‌ بیانبنیت. مه‌ودایه‌ک له‌ نێوان وینه‌ و ژبانی راسته‌قینه‌دا هه‌یه‌ هێشتا له‌م فۆتویانه‌دا ماوه‌. باوه‌رپرت بیت، من وه‌ک فریشته‌یه‌ک که خه‌ریکه‌ دووباره‌ به‌ جو‌رنکی بیمانا له‌ کاروباری ئاده‌میزاده‌وه‌ ده‌ئالیمه‌وه‌، به‌ هه‌چ جو‌رنیک له‌گه‌ل ئه‌و به‌ره‌و پێشچوونه‌ی کامیرادا نیم، ئه‌ها. ئیستا ده‌ست به‌ دوگمه‌یه‌کدا ده‌نییت و دوا‌ی چرکه‌یه‌ک وینه‌یه‌کی په‌نگاوپه‌نگت له‌ ژیری کامیراکه‌وه‌ بۆ دیته‌ ده‌ری، عه‌زیزم ئه‌وه‌ کوشتنی فاسیله‌ی نێوان ژبان و وینه‌یه‌... له‌م وینه‌ کۆنانه‌دا ئه‌و فاسیله‌یه‌ پارێزراوه‌، ئه‌وه‌ش واده‌کات جوانی خۆیان هه‌بیت که ئه‌م وینه‌ تازانه‌ نییانه‌. له‌م کامیرا نوێیانه‌دا نیگاری مرۆف زۆر له‌ مرۆف خۆی ده‌چیت. جوانی وینه‌ له‌وه‌دایه‌ هه‌میشه‌ شتیک له‌ مرۆفدا بسپرتیه‌وه‌ و ونیبات تا له‌دوی بگه‌رین و دوا‌بیکه‌وین. مرۆف که وینه‌یه‌ک ده‌بینیت، ده‌بیت بزانیته‌ ئه‌وه‌ی ده‌بینیت که سه‌که‌ نییه‌ به‌لکو وینه‌یه‌که‌ و هه‌چی تر، به‌ راستی خۆشم به‌و فۆتۆ تازانه‌ نایه‌ت که زه‌ق و زۆپ مرۆف به‌ هه‌موو چرچه‌کانیه‌وه‌ ده‌رده‌خه‌ن... له‌ وینه‌دا نابیت شته‌کان به‌ پۆشنی هه‌قیقه‌ت خۆی ببینن، ئه‌وه‌ هه‌م له‌ جوانی وینه‌ و هه‌م

لە جوانى ھەقىقەت دەكوژىت. وئىنە تەنيا كاتىك قەشەنگە عەزىزم كە
 بزائىن ھەموو شتىكى بۇ ئاشكرانە كروين. من زۆر خۆشم لەمجۆرە وئىنە
 دىت كە خانمى نازدارمان پىزانى مەلەكبىن دەيگىرت. مەروۇف وا دەزانىت
 ئەم وئىنەي بەردەمى نىگارى سەردەمىكى ترە، عەكسى پۆزگارنىكە بە
 سەرچوو. زۆر گرنگە لە فۆتۆدا ھەست بە جوانى رابوردوو بگەين،
 زەمەن لە ساتى كالبونەو ە بەباچونىدا ببىنين. رەنگە ھۆكەى ئەو
 بىت، من خۆمان، مەبەستم خودى فرىشتهكانە ھەك وئىنەيكى تىپەپ و بە
 سەرچوو و كۆنى ئىنسان سەيردەكەم... وا خۆمان دەبىنم. مامى مامى».

مەھدائىل چىرۆكى ھەندىك لەوئىنەكانى بۇ بولبوليار باسكرد و دواچار
 لە بەردەم وئىنەى فرىشتهيەكى قز درىژى پىش سەپىدا ھەستا، گووتى
 «ئەمە دوا وئىنەى ئەلبائىلى فرىشتهيە، كلىلەكانى ئەم جىگايەم لەو ھە
 ۋەرگرت». لە شەوئو مەھدائىل چەندىن جار ئەو ەى دووبارە كرىبوو ھە،
 ئاشكرا ھەرگرتنى كلىلەكان پووداوتىكى گەورە و گرنگى ژيانى ئەو بوو.
 ئەلبائىل دەموچاوتىكى سەپى پان و جووتىك چاوى چكۆلانە و قامەتتىكى
 بلىندى ھەبوو، پىشى درىژ و سەپى و لوول بوو. وئىنەكەى ئەو بەراورد
 بەوانى دى زياتر لە پىشەو ە گىرابوو، ھەك ئەو ەى فۆتوگرافەكە بەو
 نزىكەيە گوزارشت لە پەيوەندى نىوان خۆى و فرىشتهكە بكات، كە
 لە وئىنەكەدا لاواز و نزىكە مەرگ دەنوئىت. مەھدائىل گووتى «لە
 پۆزەكانى كۆتايىدا زۆر لە فرىشته دەچوو، فرىشته بەو مانا دىرەنەى لە
 خەيالى ئىو ەى مەروۇفدايە، بەو مانايەى كە ھەستدەكەيت بوونەو ەرىكە لە
 ئاسمانەو ە ھاتو ە».

كە گەيشتنە بەردەمى ژوو ەكەى خانم، مەھدائىل كەمىك جەلەكانى
 بولبوليارى چاككرد و گووتى «خانم بايەختىكى گرنگ بە شىو ە و

جلوبه رگی خه لک دهدات، هه موو جوړه که مته رخمه مپیه کی نه نقه ست له و پوهوه نارپه حه تیده کات».

مه هدا ئیل به نه سپایی له دهرگای ژورره که ی خاتوو مه له کبینی دا و که میک وهستا، که دهنگ نه بوو که میک بلن دتر له دهرگا که ی دایه وه، که هر دهنگ نه بوو، له سه ره خۆ ده سکی دهرگا که ی بادا و به خاوییه کی بیوینه وه کردییه وه، به نه سپاییش به بولبولیاری گووت «ئسولی چونه ژورره وه بۆ لای خانم به مجوره یه ... هه رگیز پیست نالئی وهره ژورئی، ناشیبت وهک ره شه با خۆت بکه یت به ژوردا».

هیدی هیدی و بیده نگ چونه ژورئی، خانم له پشت میژنکی گه وری نویسه وه، که کتیبخانه یه کی گه وری له پشت بوو دانیشتبوو، سه ری به سه ر کتیبکی گه وره دا شو پر کرد بووه وه ... کتیبیک پتر به «دانیره تولمعاریفکی» کۆن ده چوو، دیواری بیرو که ی سه رتاپا ته خته یه کی نه سه پرتو کراو بوو، کتیبخانه که به شیکی دیواره کانی داگیر کرد بوو، به شیکی دیکه شی وینه یه کی زۆر گه وری خانمی مه له کبین و پیاویکی به ته من بوو له ده ستیک جلی کوردی ئوتو کراوی قه د داردا، کابرا جامانه یه کی جوان پیچراوه ی له سه ردابوو، فه قیانه یه کی سپی له سه ر ده سته کانییه وه ئالاندبوو، سمیلنکی باریک و جووتیک بروی نه ستوو و چاویکی که میک خه والووی هه بوو، دیاریوو نه و پیاوه جگه له حاجی نیسماعیلی مه له کبین به ولاره که سی دی نییه . له وینه که دا خانم ریزان کچنکی هیشتا مندالکاره، جلیکی له به ردا یه به پوونی دیار نییه ناخۆ جلی قوتابخانه یه یاخود چه شنه پو شاکنکی سه رده می مندالییه تی. هیند هیه شتیکی ئویه داری له ملدایه که پتر له وجوړه ملوانه سه یرانه ده چیت که نه وده م کیزانی خویندکار وهک ته وق ده بوو له ملیکه ن. له وه بترازیت ژورره که یقارنکی تایبه تی ده به خشی و حورمه تنکی نه رمی

به سەر هه‌موو میوانی‌کدا ده‌سه‌پاند. گۆپتیکی گه‌وره‌ی سەر میژ، به سەرچرایه‌کی مه‌یله‌و زه‌رده‌وه له سەر میژه‌که بوو، جگه له‌وه فانۆسیکی بچوک و هه‌ندی‌ک مۆمیش که ئاشکرا نیوه‌ی بووبوون هه‌ر له‌وئ بوون. پێده‌چوو خانم شه‌وان پتر له‌وه‌ی گۆپسی سه‌قفه‌که به‌کار به‌ئینیت، بۆ که‌مکرده‌وه‌ی پوناکی له هه‌موو بیمارستانه‌که‌دا، ئه‌م مۆمانه بسووتینیت. که ئه‌وانی بینی به هێمنی سهری به‌رزکرده‌وه و گووتی «ئها لیره‌ن. باشتانکرد، وه‌ختیکه چاوه‌روانتانم. کاک هۆشه‌نگی بولبولیار... به‌خیربیت، بۆ که‌شتیه به‌ده‌بخت و دوور له ده‌ریاکه‌مان. عه‌جیب مارکسیه‌کی وه‌ک تۆ فریشته‌کان ده‌بینیت، من ئه‌م به‌یانیه خه‌لکیکم پاسپارد بزانه‌ن تۆ کیت، ئه‌وه‌ی ده‌ستمکه‌وت به‌مجۆره‌یه». مه‌هدائیل بیرچوو به بولبولیار بلت که خانم له‌و ژنانه‌یه ده‌موده‌ست و بی پیشه‌کیه‌کی ئه‌وتۆ ده‌چیته ناو بابته‌کانه‌وه و بۆ ئه‌وه‌ی لیشی تیبه‌گه‌یت باشتره قسه‌ی پینه‌بریت. بولبولیار به سەر سلۆی خانمی سه‌نده‌وه و گووتی «خانم ده‌توانم به وردی باسی مارکسیبونی خۆمت بۆ بکه‌م... مه‌سه‌له‌که به‌مجۆره‌یه...». خانم ده‌ستی به‌رزکرده‌وه و گووتی «ئها برای عه‌زیزم، غرور بخه‌ره ئه‌ولاوه، غرور بخه‌ره ئه‌ولاوه.. که ژنیک قسه‌یکرد ئسول وه‌هایه وازی لیبه‌ئینیت تا کۆتایی قسه‌کانی ته‌واوبکات، وانیه؟ ئسول وه‌ها نییه؟». بولبولیار شه‌رمن و ده‌سته‌پاچه سه‌یری مه‌هدائیلی کرد و بیده‌نگ بوو. «به‌ئێ ئه‌وه‌ی ده‌ستمکه‌وت به‌مجۆره‌یه، تۆ مارکسیه‌کی له‌ پیزی تونده‌ره‌وه‌کان، به‌ جۆریک گومانته له‌وه هه‌یه ریکخراوه مارکسیه‌کانی تر له سەر هه‌ق بن، له‌ دوا‌ی ده‌ستپێکرده‌وه‌ی شوپش، له‌ شانیه‌کی شوپشگێرانه‌دا کارتکرده‌وه که هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی جگه له تۆ گیراون و ئۆریان له‌سێداره‌دراون... ده‌توانم عه‌زیزم بزانه‌ن تۆ بۆچی ماویت؟ هه‌ندی‌جار مرۆف که هاورپێکانی به‌وجۆره کوژدان، شه‌رم و شووره‌یه‌یه ئه‌ویش ئاوها زه‌ق و زۆپ زیندوو بیت، به‌ئێ کاک هۆشه‌نگ،

ئەو ەى لە كۆتايى ەفتاكاندا ژمارەيەك ھاوړپى نزيكت لە سىدارە دراوڼ و تۆ تا ئەمړۆ وەھا بە ئاسوودە دەژيت جيگاي پرسياره، وانبيە ... ەقە پېرسم، ئيمە ليرە ئيشيكدەكەين وريايى دەوېت، وريايى زۆرئش ... وانبيە مەھدائيلي خۆشەويستم، ئۆۆۆ فرىشته بەدبەختە ماندووەكەى خۆم، ئەم بەيانبيە پى ناچيت بەرچاييت كرديت، ەەر سەيرى دەموچاوتبكەم دەزانم نانى تەواوت خواردوہ يان نا، تۆ ئەو ت باشە گەر نانى تەواو نەخويت پیتەوہ دياره، پيمبلى عەزيم شەھيەتت ەەر وەكو خۆيەتى يان نا. گەر ەەر وەك ەفتەى پيشوو شتت بۆ ناخوړت، بە و دكتورە سەرخۆشەى ھاوړپيمان بللى شتتكت بۆ بنوسيت ... ئاە ئەگەر دكتورىكى باشترم دەستبەكتاىە، كەسيكى لەم موستەفا شوكاكە باشترم دەستبەكتاىە فرىشتان ببينت، بەلام لە كوئى ... لە كوئى ... قەسەم بە خوا بەشى ەەرە زۆرى پزىشكەكانى ئيرە نەوەك باوہريان بە بوونى فرىشتەى نەخۆش نيە، باوہريان بە بوونى مړوفى نەخۆشئش نيە. ئەو دكتور ئوميدە ەەر جاريك بۆ نازارى پشتم دەچم، پيمدەئيت برۆ بابە ھیچت نيە، وەرزش بكە و تەواو، بە من دەئيت خۆت لاواز بكە ... مەھدائيل باوہړت بيت وايە ... بە بەدبەختيكي وەك من دەئيت وەرزش بكە و تەواو ... باوہړت بيت وام پيدەئيت» .

مەھدائيل گووتى «خانم پيزان، لە راستيدا خواردم ھیشتا باش نيە، نا وەك جارن نیم، ئوميدەوارم ئەم كەمى شەھيەتەم نيشانەيەكى خراپ نەبيت، نا ... بەر لەوہى ئيوە بلين، خۆم پيشانى دكتور شوكاك دا، ئەو دەئيت ھیچ دكتورىكى عاقل لە ريگاي عاقل و خەزینەى زانستى خۆيەوہ تيناگات كە فرىشتەيەكى مەلعون بۆ لە ناکا و شەھيەتى نامينت، بۆ ناتوانيت ئيتر قسەبكات، بۆ كوړدەبيت و ھیچ نابيستت. ئەو پايوايە كەمبوونەوہى شەھيەتى من پەيوەندى بەوہوہ ەيە كە ەستدەكەم سەردەميكى قورسم لە پيشە، ترسم لە و پيشهاتانە ەيە

كە دەشىت بېنە پېم. بەلام ھەرچىبەك بېت، ئىستا كەمىك باشتىرم».

«گرنگ ئەو يە بخۆيت.. خۆشەويستىم، گرنگ ئەو يە بخۆيت. لە ئىستادا كاروبارم بەرگەي ئەو ھاگرىت تۆش بەرىت. نالېم بەبى تۆ ئىشەكان ناپۆن، نا بەبى من و بەبى تۆش ئىشەكان دەبېت بېرۆن. ئاھ بەراست بېرم كەوتەو، من بە راستى لە خولياي ئەو دەم مندالېك بېرمە خۆم و بەخۆبىكەم و دواي مردنى من ئەم جىگايەي بۆ بەجىبېتلم.

ەدىلە خانى محامى ئەو پۆژە بە تەلەفون پېيگوتىم، گەر من بەيانى بېرم، مولكەكەم وارىسى نىيە، خۆت دەزانى حاجى ئىسماعىلى باوكم نە خوشك و نەبراى نەبوو، ھەلبەت ھەبىووھ... ھەبىووھ... ئەو قسەي بېمانايە، بەلام ھەموو بەر لەو ھى ژنېئىنن و شووبەكن و ھەچە بخەنەو مردون... واى خواي گەر، گەر بەيانى بېرم، شارەوانى دەست بەسەر تەواوى مولكەكەدا دەگرىت. ھەمووى دەكەوتتە ژىر دەستى پىاوىكى ھەك قەزوانچى، بەرپۆبەرى شارەوانى. دەزانىت ناوى تەواوتى چىبە «خالىد قەزوانچى قەبردۆست». من ژنىكى زۆر بەحورمەتم كە ئاوا بە قەزوانچى بانگىدەكەم، خەلك ھەر بە قەبردۆست ناويدەبەن، دەزانى بۆ پىيدەلېن قەبردۆست، لە بەرئەو ھى يەكەم كەس بوو، يەكەم بەرپۆبەرى شارەوانى بوو پارچەبەك ەردى گەرەي لە سەر قەبران بۆ خۆي و ھەموو خىزانەكەي جىاكر دەو، ەردىك بە نىو ھى ئەم مولكە گەرەيەي حاجى ئىسماعىل دەبېت. زىاد لە سەد قەبرى خالى تىا ئامادەكردو، بە كىل و ھەموو شتىكەوھ... بە كىل و ناو و چەتر و دىكۆر و ھەموو شتىكەوھ، بۆ ئەو ھى خۆي و تايەفەكەي لە و دنيا ھەر پىكەو ەبىن و لەبەك و نەبىن. پەنجا گۆرپى فراوان و خۆشى ھەلكەندووھ، بەچە شنىكە دەلېن گۆرپەكان لە ناو ھە و بەرىن و فەرەحن، مردووھكان دەتوانن بە ئارەزوى دلى خۆيان سەر مەوقولاتى تىدا بەدەن، دەلېن گۆرپەكان لە ژىرەوھ ھەموو بە تۆرپكى نھىتى و گەرە پىكەوھ بەستراون، بە جۆرپك

هر کاميکيان بيانه وپټ ده توانن سهردانی نهوانی تر بکن. نه و کابراه نيوهی سه رقه برانه کی به وجوده بو خووی و خزمه کانی داگیر کرده... گندهل... گندهل... گندهل، به جوریک خه لک نیستا جیگایان نه ماوه بمرن... نابینیت مه هدائیل، نابینیت خه لک چند که م دهمرن؟».

مه هدائیل و بولبولیار هر دووکیان پټکه نین.

خانم ریزان له ناکاو وهک بییری که وتبیته وه، پویکرده بولبولیار و گووتی «پیمبلی کاک هوشه نگ، تو لیتره وات لیها تو وه سهیری دوربکه کیت و چاوت جوره شتیکی وادوربینی تیدا بیت که من نازانم چی ناوبنیم، یان خوت هر وایت؟». بهرله وهی بولبولیار وه لامبداته وه، مه هدائیل ههنگاو یک چووه پیشی و وهک خزمه تجیبه کی دلسوز، بیه ویت کاراکته ریکی ناوازه و گرنگ به خانمی خووی بناسینیت، گووتی «نا خانمی عزیزم، بولبولیار هر وایه. قه سه م به موقه ده سات که یه که مجار له باکووری کوچی غه ماشا بینیم، هر به و جوره بو. به رده وام واده زانیت سهیری شتیکی دور ده کات، نه گهر هیچ شتیکی دوریش له گوپئی نه بیت، له به رده م دیواریکیشدا بیبه سته وه، نه م نه و جوره سهیر کرده ی لیتا بریت... وانیه جه نابی بولبولیار». بولبولیار وهک پرسیاره که ترساند بیتی، پاچله کی و گووتی «نازانم، نازانم، ناتوانم هیچ بلیم». «هو مه هدائیل ده بینیت... ده بینیت کوره به سته زمانه که تترساند، نیستا واده زانیت که ووتته جیگایه که وه شه یان به پتوه دیده بات، نا کوری شیریم، مه به سستی خراپم نییه، خودا شاهیده من هیچ نیازیکی خراپم له و پوه وه نییه. نه و نده هیه که ده تبینم به وجوده سهیری دور ده کیت، ده ترسم، نه دلم شتیکی تیدا ده گپټ نازانم ناوی بنیم، خه لکی دوربین هه میشه نالوز و پرهنینین... وایه یان وانیه... ها... وایه یان وانیه؟ وه کو نیمه ی به شه ره ناساییه کان سهیری به رده می خوت بکه باشته».

مه هدائیل دوویاره قسه یکرده وه و گووتی «تا نیستا سن جار من و

ئەو يەكترمان بېنيو، ۋەك خۆي دەلئىت بەردەوام مەخلوقاتى بالدارى تر دەبىنىت. جگە لەو پېرە لە پىرسىارى باش، خانم تۆ خۆت نالئىت: مروفى باش، واتە پىرسىارى باش... خۆت بەردەوام وانالئىت؟» .
 خانم كىتپە گەورەكەي داخست و تۆزىك چاويلكەكەي داگرت و خستىيە ۋە چاوي و گوتى «هەرواشە، گەر مروف پىرسىارەكانى گەمزانەبوون، خۆشى گەمژەيە. بەلام كىشەكە لەو دەبايە كى دەزانئىت چ پىرسىارىك گەمزانەيە يان نا؟ دوو سەد سال لە مەو بەر گەر يەك كىك بىپىرسىابايە ناخۆ ئىمە لە حەزرەتى ئادەمە ۋە كەوتووينە ۋە يان لە حەزرەتى مەيمونە ۋە؟ ھەموو خەلك پىرسىارەكە يان پى گەمزانە بوو... بەلام ئەمرو وانىيە، ئەو پىرسىارىكى گىرگە، مروف دەبىت ۋە لامىداتە ۋە» .

مەھدائىل ۋەك گوئى نەداتە قسەكانى خانم، لە سەر ۋەسفى بولبوليار بەردەوام بوو «بەلئى خانم، لەو باو ۋە پەدام كە فرىشتهكانى خۆش دەوئىت، من شەوئى بە بىمارستانە كەدا گىپرام، تاقە تاقە فرىشتهكان دەبىنىت، ھىچ فرىشتهيەك نىيە جەنابى ھۆشەنگى بولبوليار نەبىنىت و خۆشى نەوئىت... بەدەگەن كەس ھەيە بە ۋ پۆشنىيە ھەموو فرىشتهيەك بىنىت. من سەرنجدا ھەتا فرىشتهيەكى زۆر تەنك و نەبىنرا و كەم جورمى ۋەك ئەسمائىلىشى بىنى... خۆت دەزانى خانمى ئەسمائىل پۆزگەلى ۋە ھەيە بە جۆرىك تەنك و غوبارىي دەبىت، منىش زەحمەتم لە بىنىندا دەبىت». خانم پىويكردە ھۆشەنگ و بە دەنگى بەرز گوتى «ئەو ھى لە زىاننامەكەي تۆدا بە دلەم، ئەو خالەيە كە پەيوەستە بە ھەزارىيە ۋە ۋەك دەلئىن تۆ لە ھەزارتىن ھەزارتىن كەسانى شارىت. ئەو كەسەي خەبەرى تەواوى تۆي بۆ ھىنام گوتى، كەس نىيە لە شارەكەدا لە تۆ فەقىرتر بىت... كەس نىيە. تۆ جگە لە جەكانى بەرت، خاۋەنى ھىچى تر نىت... فەقىرترىن فەقىرى دونىايت. ئەو ھەم زۆر بەدلە... نازانم ئەو ۋە راستە ياخود نا؟». بولبوليار، ۋەك يەك كىك بە سەر تاوانىكە ۋە گىرايئىت،

که‌میک سوور هه‌لگه‌را، به‌ده‌نگیکه‌وه شه‌رمی لیده‌باری گووتی «پراسته،
 خاوه‌نی هیچ نیم، پدیشتریش خاوه‌نی هیچ نه‌بووم». خانم به‌سۆزیک
 زۆره‌وه گووتی «ئه‌وه هۆیه‌کی باشه تیبگه‌م بۆ ده‌توانیت فریشته‌کان
 ببینیت. چونکه من که مه‌له‌کبینه‌یک ده‌بینم، ده‌پرسم ئه‌م که سه
 خودا چ به‌لایه‌کی به‌سه‌ره‌یناوه وا ده‌توانیت مه‌له‌ک ببینیت. هه‌میشه
 موسیبه‌تیک هه‌یه، گه‌ر موسیبه‌تیک گه‌وره نه‌بیت، ئه‌وا موسیبه‌تیک
 بچوک هه‌ر هه‌یه. ئینسان له‌خۆیه‌وه نابیته مه‌له‌کبینه‌ی، ده‌بیت ده‌ردتیک
 هه‌بیت له‌ده‌ردی به‌شه‌ری ناسایی نه‌چیت. ئه‌ی چۆن به‌ساقه‌ویم...
 ئه‌وه‌ی پۆحیکت هه‌یه وه‌ک من مولکداری و بیرکردنه‌وه له‌مال و سامان
 تیک نه‌داوه، سافیتییه‌کی وه‌هات ده‌دات فریشته‌کان ببینیت. مرۆف بۆ
 ئه‌وه‌ی فریشته‌کان ببینیت، ده‌بیت یان زۆر عاشق بیت وه‌ک ئه‌و موسته‌فا
 شوکا که گه‌مزه‌یه یاخود لایه‌نیکه‌م وه‌ک من مادیات نه‌یخنکاندیت. بۆ
 هه‌ژاریکی وه‌ک تو که له‌م دنیا به‌دا چاوت له‌سه‌ر هیچ نییه، بۆ تو
 که خۆت ده‌لئیت له‌جله‌کانی به‌رت به‌ولاوه خاوه‌نی هیچی تر نیت،
 کاریکی عاجباتی نییه، شه‌و و پۆز فریشته له‌به‌رده‌متدا سه‌مابکه‌ن.
 ئیستا ده‌زانم له‌من ده‌پرسیت: ئه‌ی من چۆن فریشته‌کان ده‌بینم؟
 من که چه‌مولکداریکی بچکۆله، قامه‌ت نیوگه‌زیی، که خه‌لکی هه‌موو
 وه‌ک پیره‌کچیک جقه‌داری بستۆلکه‌ی لووتبه‌رزی کویه‌لۆکه ده‌مبینن،
 چۆن فریشته‌کان ده‌بینم؟ هه‌لبه‌ت هۆکه‌ی ناشکرایه، ئه‌وه‌یه شیتم.
 هۆیه‌کی قوولتریشی هه‌یه، من له‌مندالییه‌وه، له‌مندالییه‌کی زوه‌وه
 گوئ له‌نازاری مرۆف ده‌گرم. من نازانم ئه‌م مه‌هدائیلی خۆشه‌ویسته‌م
 چۆن وه‌سفی فریشته‌ی بۆ کردویت، ئاوها زل مه‌بینه، من و ئه‌و
 هه‌میشه له‌پیناسه‌کردنی فریشته‌دا ده‌بیت به‌شه‌رمان، هه‌لبه‌ت خالی
 هاوبه‌شمان هه‌یه، به‌لام کاتیک وه‌ک هیتستریکی چه‌موش قاچ له‌سه‌ر
 شتیک داده‌گریت، من هه‌موو شتیکم بیرده‌چیته‌وه. قه‌سه‌م به‌قه‌بری

حاجى، ئەو ھەشەم بىردە چىتە ۋە كە فرىشتە تىيە ۋە چى لە بەردە ستمدا بىت تىيدە گىرم... ۋانىيە مەھدائىل... ۋانىيە، بىرتە مەن چەند جار كىتەب ۋە سوراخى ۋە مۆم ۋە تەپلەكم تىگرتوويت، ھەمووشى لە بەرچى... لە بەرئەۋەى مەن ۋە تۆ لە سەر پىئاسە يەكى وردى فرىشتە پىكناكەوين... ۋانىيە... ۋانىيە بە قورىبان».

مەھدائىل گووتى «بەلام مەن ۋە تۆ قەت جىاۋازى گەۋرە مان نە بوۋە».

خانم پىزان بە گلە يىۋە گووتى «ئىستا پىمەدە ئىيت كە جىاۋازى گەۋرە مان نە بوۋە... ئىستا. سەيركە كاك ھۆشەنگ، مەن ۋە تىدە گەم فرىشتە بوۋنە ۋە رىكە ۋە مان لىدە كات گوئى لە ئازارى ئەۋانى تىر بگىرەن. ئازارى مەروڧ شتىكە لە مندالىيە ۋە بانگماندە كات. ھەندىك كە فرىشتە كانىيان مەردوۋە نايبيستەن، ئەۋانە شى دە بىيىستەن، فرىشتە كانىيان يارمە تىيان دەدات. ئازارى مەروڧ لە ھەموو كۈنجىكە ۋە دىت، مەن لە مندالىيە ۋە لە گەلدا دە ژىم... لە مندالىيە ۋە گوئى شلەدە كەم ۋە دە بىيىستەم، ۋەك ھاۋارىكە، قىرشكە يەكە كە لە ھەموو شوپىننىكە ۋە ھەلدە قولتت. گوئىبگىرە كاك ھۆشەنگ، ئەۋ دەنگانە لە مندالىيە ۋە زۆر ئازارمەدەن، دە مەۋىت نە بىيىستەم، بەلام دەۋانى چى ناھىلتت لە بىرەمبچىتە ۋە، چى ئەۋ ئازارەم پىدە چىزىتت، ئەۋ فرىشتە مەلەۋنەى ناۋە ۋە مە، ئەۋ فرىشتە مەلەۋنە. ھەروەختى مەروڧ دە رەھق بە ئازار بىياك بوۋ، فرىشتە كەى مەردوۋە. ئەۋ گەر راستت دەۋىت... گەر زۆر لە دلى ناگرىت، ئەۋانە بەختە ۋە رەن كە فرىشتە كە يان مەردوۋە».

مەھدائىل سەرى دانەۋاندى ۋە بە پىزىكى گەۋرە ۋە گووتى «خانم پىزان مەن پۇزىك لە پۇزان دىۋى تۆ نە بوۋم، مەنىش باۋە پىم ۋە يە فرىشتە كان ئىشىيان ئەۋ يە مەروڧ لە ئازارى ئەۋانى تىر ناگادارىكە نەۋە. بەلام خانم تۆ ھەموو ئەم ۋە زىفە يەى ئىمە ۋەك كارىكى خىراپ سە بىردە كەيت، ھەندىجار بەۋە تاۋانبارماندە كەيت كە ئىمە جگە لەۋەى ئازار لە سەر زەۋى زۆرتىر

ده‌که‌ین هیچی تر ناکه‌ین. به‌وه زولمئیکی گوره‌مان لئده‌که‌یت» .
 خانم پیزان ده‌سته‌پاچه و به‌ سوژئیکی شاردراره‌وه، وه‌ک که‌سیک ژیان
 ناچاریکردبیت بریاری سه‌خت بدات، گووتی «چیتان لئیکه‌م، به‌قوربان،
 چیتان لئیکه‌م. هه‌لبه‌ت که‌ وایه. من خۆم کچی پیاوئیکی مولکداربووم،
 دونیا مولکی ئیمه‌ بوو، له‌ هیچم که‌م نه‌بوو، له‌ هه‌موو شتئیکم زیادبوو،
 به‌لام له‌ پرتکدا نه‌و فریشته‌یه‌ی ناوم پئییگووتم سه‌یری ئازاری نه‌وانی
 تر بکه‌، گوئ له‌ ئازاری خه‌لکی تر بگره‌، هه‌ست به‌ ئازاری نه‌وانی
 تر بکه‌، پئ به‌ ئازاری نه‌وانی تر مه‌ده ... ئازاری نه‌وانی تر، ئازاری
 نه‌وانی تر، ئازاری نه‌وانی تر. شه‌و و پۆژ نه‌م رسته‌ قورسه‌ی ده‌دا به‌
 گوئیدا، نیوه‌شه‌و له‌خه‌وی هه‌لده‌ستانم و ده‌یگووت: چیت بۆ ئازاری
 نه‌وانی تر کردوه. که‌ ده‌چووم بۆ دارولموعه‌لیمات، له‌ پۆلدا ده‌یچپاند به‌
 گوئیدا و ده‌یگووت، عه‌جایه‌ب تۆ له‌م پۆله‌ سارد و سه‌رده‌دا به‌دیار نه‌م
 مامۆستا گئله‌وه‌ بۆ دانیشتوویت، بۆ هه‌لناسئیت کۆمه‌ک به‌ که‌سیکی
 به‌دبه‌خت بکه‌یت. من پئیمده‌گووت تۆ واده‌زانیت مرۆف جانه‌وه‌ریکی وه‌ا
 ساده‌یه‌، هه‌ر تۆ پئیتگووت نه‌وه‌ خۆشه‌ویستی من، نه‌وه‌ یارمه‌تی من،
 نه‌و نامیز ده‌کاته‌وه‌ و ئاسان موحیبه‌ت وه‌رده‌گرئیت. نه‌ها بزانه‌ نه‌وه
 که‌مژه‌یه‌یه‌ که‌ من له‌ فریشته‌کانی نابوووم. نه‌و که‌مژانه‌ هئیشتا له‌وه
 تئینه‌که‌ یشتوون، ئینسان هه‌م به‌ زه‌حمه‌ت ده‌توانئیت کۆمه‌کبکات و هه‌م
 به‌ زه‌حمه‌تیش ده‌توانئیت کۆمه‌ک وه‌ریگرئیت. به‌ساقه‌ نه‌گه‌ر وا ئاسانبايه
 ئینسان کۆمه‌کی بکردایه‌، نه‌گه‌ر ئینسان تۆزئیک له‌م لووت به‌رزیه‌ی
 دابه‌زیبايه و غروری بخستبايه‌ته‌ نه‌ولاره‌، به‌ پوونی له‌ کاتی پئویستدا
 بیگووتبايه‌ پئویستیم به‌ کۆمه‌که‌، شه‌رمی نه‌کردبايه‌ و نه‌م عیزه‌ته
 به‌دبه‌خته‌ی نه‌فسی وه‌ها گه‌وره‌ و سه‌خت نه‌گرتبايه‌، هه‌موو شت ئاسان
 ده‌بوو. به‌لام من له‌ گه‌نجیمه‌وه‌ نه‌و ده‌نگه‌ خه‌وم لیحه‌رامده‌کات. هه‌ر
 نه‌وه‌نده‌ش وه‌سواسئیکی وه‌ها له‌ دلندا پوا، هه‌ر نه‌وه‌نده‌ شتئیکی وه‌ها

لە دلتدا پەيدابوو، ئىتر پاش تۆزىك تۆش كە نازارت نىيە لە و ژانەو
 دەئالئىت، بۆيە من ھەمىشە دەلئىم، فرىشتهكەى ناو ئىنسان واىكردو
 ژانى مروف وەك پەتا و درمى لئىت، ھىندەى مروفىك نازارى ھەبوو
 پاش كەمىك كۆمەلئىك خەلكى دىش ھەمان نازارىان بۆ دوستدەبەت،
 نازار نازار پادەكئىشەت، ئەوھشى ئەم فابروسە دەگوازىتەوھ كئىھ؟
 فرىشته مەلەونەكەى ناخمانە . من وابووم، كچى پياوئىكى دەولەمەند
 بووم، راستە داىكم زوو كۆچىكرد، بەلام لە ھىچم كەم نەبوو، ھەتا
 خەلكىك ھەبوون ئىشيان ئەوھبوو بەتايەت خزمەتمەكەن و دلم پابگرن .
 داينى خۆم ھەبوو، خزمەتكارى خۆم ھەبوو، مامۇستاي فارسى خۆم
 ھەبوو، ھەتا باوكم وىستى مامۇستايەكى تارم لە شىرازوھ بۆ بەئىت،
 ناوى ئوستاد بىھبودى بوو، نازانم ئىستا بىرم چۆتەوھ، ناوھكەى شتىك
 بوو لە و جۆرە، بەلام مەلايەكى ھاوړى حاجى ئىسماعىل نەبەشت و
 گووتى با قورئان خەتمەكات . بەئى بەساقە، من لە و ناز و نىعمەتەوھ وام
 لئەت لە ھەموو كونج و گوشەيەكدا ھاواری خەلكم دەبىست، فەقىرى،
 نەدارى، نەخۆشى، تەنھايى، ژان، بىكەسى و نازانم چى... ھەزار دەرد
 و مەينەتى... ھەر بەدبەختىيەكم دەبىنى دەگريام و لە بەدبەختەكان
 خۆيان غەمگىنتر دەبووم، تا كار گەيشتە ئەوھى سالىك لە شىتخانە
 بگىرسىمەوھ . مەپرسە لە شىتخانە بە چ دەردىكيان بردم . بەلام وەرە و
 تا ئەمرو سەبرى ژيانم بكە، بزائە بە چ دەردىك چووم . وەرە و ببىنە:
 ئىستا ئەو فرىشته مەلەونەى دلم لە سەر عەرشى خۆى دانىشتوھ
 و شەو و پۆژ نازارم بۆ دئىت، خزمەتم پىدەكات... ئىتر بلئىم چى
 بەقوربان... بلئىم چى؟ گەر بەخرابى كارمكردوھ شتىك بلئى؟ من
 دلسۆزتان نىم؟ دلسۆزتان نىم؟ لە من بەولاوھ دلسۆزىكتان ھەيە... ئاھ
 فرىشته بىسفەتە مەلەونەكان؟» .

مەھدائىل گووتى «نا رىزان خانى عەزىز، تۆ خاتوونى فرىشتهكانى

ئەم شارەيت... بەلام ئەوەی كە پیمانده ئییت ئیمة فایرۆسی ئازار لە مروفیکهوه بۆ یه کیککی تر دهگوازینهوه، گەرچی قسه یه کی راسته، بەلام ههستمان بریندارده کات... ئیمة ناوی نانین فایرۆس، من زۆرجاری تر له سه ر ئەمه له گه ل تۆدا به شه پ هاتووم، ئیمة ناویده نین وه زیفه ی پیروزی ئاگادار کردنه وه ی ئینسان له وانى تر. هه ر کاتیکش مروف هه ستی به وانى دی نه ما، که واتیکه یشته خۆی ته نیا نیشته جی سهر زه وییه، ئەو کات ئەو کاره ساته دروسته بیته که ده بیینین، فریشته کان ده خنکین، ده مرن، له ناوه وه ی مروفدا ده بن به ژیره وه و وه ک ژێرده ریاییه کی شکاو نوقمه ده بن. بۆ ئەوه ی به راستی مروف بیت ده بیته ئازارت هه بیته، چاره ی تری نییه، مروف بوون له ئازار جیانا بیته وه، به لام ئەو ئازاره ی ئیمة ده بیینین وه ک ئازاریک نییه که جه لادیک ده بیته، که نه شته ری دکتوریک دروستیده کات، که نه خۆشییه کی خراپ ده بیته، به لکو ئازاریکی شیرینه و وه ک ئازاری خۆشه ویستی وه هایه، مروف له ریگایه وه ده رگایه کی تری بۆ ده کرتیه وه و ده توانیته ژیان به جوریکی تر ببینته. ئیمة لیره ی بۆ ئەوه ی بلین: وریا به ئەی ئینسان. ئینسان له ژیر هه ر ناویشانی کدا ئەو وریاییه ی دۆراند ده دۆرپته. خانم وه ک خۆت ده ئیته غرور بخه ره ئەولاوه، به لام گه ر سه بی تۆش وه ک مروف وریایى خۆت دۆراند، ده دۆرپته، که هه ستت به ئازار نه ما، ده که ویت. کیشه ی ئەم سه رده مه ئەوه یه که ئینسان ئەو وریایه ی دۆراندوه... فریشته که ی ناخی ئیوه چه ند هاواریکات، وریابه ئەی ئینسان، مروف نه وه ک گوئ ناگریته، به لکو هه ر ناییبستته. له مه هادئیلی خۆت زویر مه به، به لام ئەوه راستییه که یه تی، مروف هه زار بیانوو و به هانه ی دۆزیوه ته وه بۆ ئەوه ی وریا نه بیته. جاریک به ناوی خودا و جاریک به ناوی پیشکه وتن و جاریک به ناوی نه ته وه و جاریک به ناوی ئازادی شه خسییه وه ئەو وریاییه ی دۆراندوه. ئیمة به وه ده ژین که بزانی مروف وریایه. مروف

ده بیټ بزانیټ که دهره‌نجامی نیشه‌کانی خوئی چپیه، همیشه‌ش به‌ک پیوهر هه‌یه، به‌ک پیوهر و هیچی تر، مرځ چند مرؤف نازارده‌دات و مرؤف چند به‌ت‌نگ نازاره‌وه ده‌چټ... له‌وه زیاتر پیوهری تر نییه». بولبولیار سه‌رسامانه گویی له هردووکیان ده‌گرت. خانم پږزان له ناکاو گوټی «شاه مه‌دانیل، ده‌زانی من چنده ماندوم له‌م قسانه‌ی تو. ده‌زانیټ چنده ماندوم. نینسان بوټه بوونه‌وه‌ریک هیچ شتی‌ک نایوه‌ستیټیټ، نا به‌ساقه به‌راستی‌مه، من پیشبینی روزانی زور خراب ده‌کم. جاران باشتر بوو، دوینی شه‌و له‌ته‌له‌فزیوندا دیمه‌نی توپخانه‌کانت نه‌بینی؟ ئه‌م شه‌ره مه‌لعونه‌ی نیوان عیراق و ئیران، هه‌رچی شه‌یتانی سه‌ر ئه‌رزه پوویمان کردوټه ئه‌م دوو مه‌له‌که‌ته داماو و من و تو‌ش دانیش‌تووین باسی فریشته و شتی وا ده‌که‌ین. نا مه‌لی نه‌تیینیوه؟ نا تو‌خودا مه‌لی دیسانه‌وه له‌گه‌ل دکتور مسته‌فا شوکا‌کدا چووټه‌وه بو‌یانه‌ی دکتوره‌کان. مه‌دانیل تو‌ به‌راستی فریشته‌یت، به‌رگه‌ی ئه‌و هه‌موو وپږنیه ده‌گریټ که دکتور وه‌ک ته‌رسی هیستر به‌چارده‌وری خویدا بلاویده‌کاته‌وه. به‌س عه‌زیم با پږزانی خوټ پټبلیټ، نا‌گاداری خوټ به‌وابروات تو‌ش فی‌ری ئه‌م زه‌حله‌یه ده‌بیټ، زه‌حله‌ی پیده‌لین؟ نازانم... زه‌حله‌ی پینالین؟ ئه‌و عاره‌قه پیسه‌ی ده‌بخونه‌وه. شاه به‌جه‌ه‌نه‌م چی پیده‌لین. به‌س ده‌بوو دوینی شه‌و ئه‌و نیگاران‌ه‌ت بدیبایه که ته‌له‌فزیون له‌گوره‌پانی جه‌نگه‌وه ده‌ریخستن. بینوته، له‌شه‌ردا که مرؤف تو‌پ ده‌ته‌قینیټ چی ده‌کات؟ گویی خوئی ده‌گریټ. نینسان مه‌خلوقی‌کی وه‌ها ناله‌باره، خه‌یالی لای ئه‌ویه ده‌نگی تو‌په‌که نازاری گویی نه‌دات، به‌لام خه‌یالی لای ئه‌وه نییه ته‌قینه‌وه‌ی ئه‌م گولله‌یه چ به‌دبه‌ختیه‌ک دروسنده‌کات، چو‌ن له‌شی چنده‌ها مرؤفی برای، که هه‌ر وه‌ک ئه‌و وه‌هان هه‌لا‌هه‌لاده‌کات. نا نینسان ته‌واو، ته‌واو عه‌زیم. ماوه‌یه‌کی تر ئه‌وه‌نده‌مان نیشه‌ده‌بیټ نه‌توانین سه‌رمان بخورینین...

بوهسته به قوربان... بوهسته، جارئ له كويمانه».

له ناکاو وهستا و ئاورپکی له بولبوليار دایه وه و گووتی «ئه ها کاک هۆشهنگ، بمبوره، من کچه مولکدارم، من له پیناسهی مارکسییه کی وهک تۆدا سهر به چینی فیوداله کانم، کچه ئاغام... به لام ده توانم وهک تۆ فریشته کان ببینم، خیزانی مه له کبیمان پیده لێن. به لام به قوربان، بابگه پیننه وه سهر چیرۆکی تۆ. تیمبگه ینه چۆن مارکسیستیکی وهک تۆ، مه ترالیستیکی ساف و خالیس، ده توانیت باوه به بوونه وه ریکی غهیبی وهک فریشته بهینیت؟ چۆن نه تگوت ئه مه چ قسه یه کی پر و پوچه ئینسان فریشته ی هه بیت؟ چۆن نه تگوت ئه مه چ قسه یه که ئه م فریشته ببینریت، له ویش به دتر بتوانیت له مرؤف بترازیت، له ویش به دتر وهک بيماریک و بیکه سیک له ئینسان جیابیته وه و له سهر زهوی سه رگه ردان بیت و وهک ئاواره یه ک بهریت؟ من دلنیام هه موو ئینسانه ماددییه کان به شتی وا ده لێن هه لوه سه ی ئایدیالیستیانه، وهک چۆن دینداره کان پیمانده لێن کافری گه وه... بینه وه ی له وه به روان که ئه گه ر ئینسان فریشته ی نه بایه نه یده توانی عاشق بیت، بپیته ناشتیخواز، بپیته مرؤفدوست... وای ئینسان خو به خو قاوغیکی پوچه، ئیستا گه ر فریشته که ی بهریت هه چ خودایه ک پرگاری ناکات... هه چ خودایه ک».

بولبوليار هیشتا به سه رسامی سه یری ژوو و کتییخانه و فرهش و چه رمی قه نه فه کانی ده کرد، راجله کی، سیپه ری شه رمیک و سوور هه لگه رانیکی که م که وته وه روخساری و گووتی «خانم سوپاس... ئه م... ئه وه ی له ئیوه ی ده بیستم سه یره، له قوولاییدا سه یریکه یت، من به دریزایی ژیانم ویستمه ته نیا به رگری له ئینسان بکه م، مه به ستم ئه وه یه به رگری له وه بکه م ئازار نه چیژیت. شوپشی من خانم، هه چ نییه جگه له شوپشیک دژی ئازار. من نازانم ئه وه به چ فه لسه فه یه ک ناوینیم... به لام ته نیا شوپشی راسته قینه له دونیادا ئه و شوپشه یه ئینسان دژی

ئازار دەيكات. ئەو شۆپشېكە كۆتايى بۆ نىيە. بەلام چۆن خانم؟ چۆن ئىنسان دەتوانىت دژى ئازار شۆپش بكات، بىئەھى ئازارى تر دروستبكات؟ ئەو نازانم، منىش ەك ەەر كەسىكى تر بۆى دەگەپىم. من بە ناسىنى ئىو بەختە ەرم، نازانم ئىو لە كىتان پرسىو ە چ جۆرە زانىارىيەكتان دەربارەى من دەستكە وتوو، بەلام بەردەوام گووتوو ە من تەنيا نىو ەم ماركسىيە، نىو ەم ماركسىيە ە ەچى تر. ماركسىيەكان دژمنى ئەو ئازارانەن كە كەسانى ە ۆارى ەك من دەچىژن، ئەو ەدەكات لىيان نرىكېم، لەو ەدا تەبام كە ئىنسان دەبىت شۆپشگىپىكى ئەبەدى بىت دژى ە ۆارى ە ئازار، بەلام ئەوانىش ەك ەموو مۆفەكانى تر، كاتىك دژ بە ئازار دەجەنگن، لە جىگايە كدا دەبنەو بە مەكىنەيەكى ترسناك بۆ بەرھەمەتئانەھى ژان ە زام ە بەدبەختى. من ئەو مافە نادەمە ەچ كەسىك بە ناوى ئازادىيەو بەدبەختى تر دروستبكات. من بىر لە لەداىكبوونى مۆفىك دەكەمەو ەتوانىت ئازار دروست نەكات، لە سەروو ەموو ئازارىكىشەو خۆى ئازار نەدات. ئەو ئەفسانەيە، وانىيە ئەفسانەيە؟ بەلام خانم من ەچ نىم جگە لە پىاوىكى شۆپشگىپ كە باو ەم بە ئەفسانەيەك ەيە».

خانم بە بايەختىكى تايبەتەو گوپى لە قسەكانى گرت، شىو ەى دانىشتن ە پالئانەھى لە سەر كورسىيەكە، سروشتى بەرز پراگرتنى سنىكى ە نىگا تىژەكانى پشت چاويلكەكەى، پوخسارى ژنىكىان دەدايە، ەر ئىستا نا، تۆزىكى تر حوكمىكى گرىنگ دەرىكات. كە بولبوليار ەستا، پەنجەيەكى خستە سەر لىوى ە بە ەمنى ە سۆزىكى داىكانەى كتوپرەو، گووتى «واى بەساقە، من لىرە بەخەيالىمدا نايەت خەلكى چۆن بىردەكەنەو، گەر ماركسى بىت يان مەزھەبى، كارى بە كارى منەو نىيە. بەلام بە راستى لىرە خەلكمان دەوئت كۆمەكمانبكات. دەزانى لە خەيالى چىدام، دەزانى چەند پۆژە لە خەيالى چىدام. ئەو

له گه ل دكتور موسته فاشدا باسمكردوه، پښخراوړيك دروستبكه ين بؤ
 نه وانى فريسته كان ده بينن، كومه له يه ك بؤ مه له كبينه كان، كه حتمن
 ده بيت نه پښتيرين كومه له لى دنيا بيت، نا له به رنه وهى به قوربان ئيشى
 خراب ده كه ين و شتى وا، به لكو له به رنه وهى وهك نه وه وايه شپته كان
 پښخراوړيك بؤ خويان دروستبكه ن، چى دهرده چپت؟ به راستيمه
 به ساقه... به راستيمه... بيهينه به رچاوت شپته كان نه قابه يه كيان
 هه بيت، بلين چى: بلين نيمه فريسته لى نه خوش چاكده كه ين وه، كى
 باوه پ به شتى وه ها ده كات؟ كى ده چپته ژير بارى نيمانى وه هاوه.
 مروف خوى له بيرچوتوه كه فريسته يه ك له ناخيدا بووه... نيسا نه وه
 ته وا، نه وه براوه ته وه و قسه لى له سهر نيبه، له ياديكردوه كردويتى.
 وهك نه وهى شه يتان شه ربه تيكى بؤ جنسى ناده مى گرتبپته وه و يه ك
 يه ك دهرخواردى هه موو خه لكى داييت تا فريسته كانيان له بيريكه ن،
 به لام چند كه سيكى به دبه ختى وهك نيمه لى بيرچوو بيت، بؤ نيمه لى
 په راندوه نازانم؟. مه لعونى كورپى مه لعون شه يتان، گه ر له و شه رابه لى
 نه وم ده ستبكه وتايه به سوراحى ده مخوارده وه... هه ندى پوژ كه وام
 ليديت به ده ست نه م مه هدايله وه بگريم، ده ليم تو له كويى شه يتانى
 عه زيزم، تو له كوييت؟ له و شه ربه ته لى خوتم بده يتى و چاو ليكبنيم و
 وهك هه موو نه و به شه ره بيباكانه لى تر، نه م دنيا سهر و سخت و پر
 نازارم بيريبه يته وه. ده زانيت نه وه ته لى نه م مالى فريستانه ده به مه پتوه
 ده زانم چ به دبه ختيكم... مروف كه زانى فريسته يه ك له ناو نينساندايه و
 هه موو نه وانى تر فريسته كه لى خويان ده خنكينن و ده يكوژن، سه يركردنى
 بؤ زيان ده گورپت. من بؤ شووم نه كرد عه زيزم... به قوربان... بؤ
 شووم نه كرد؟ وا شوومكرد به پياوړيك و باوه پى به فريسته كان نه هينا؟؟
 نه وكات چون له گه ليدا بزيم. يه ك پياو بؤ من باش بوو، يه ك پياو،
 نه م دكتور موسته فا شوكاكه، به س ههوت شه يتان به كرى بگره و

له سەرىدا بيانخەرە كار ناتوانن ژنه كۆنهكەي له ياد بېهەوه... ها به قوربان لەمەدا من فرېشته و شتى وا ناناسم، رېقم له پياوې وه هابه، رېقم لئيه تى و تەواو».

مەهدائيل ئەو تەي هاتبووه ژوورئ، و يقارئكى دەستكردى به خۆي به خشييوو. له بەردەم خانمدا دەيوست تا دەتوانئت بەرپز دەريكە وئت. به هيمنى گووتى «خانم ژمارەي ئەوانەي كە فرېشته دەبينن، له ژۆربووندان، شتئكى باشە عەزىزم مەله كئينه كان يەكتر بناسن، بۆ نا... له داها تودا كارى پئگه وه يمان ژۆر دەبئت».

له ناكاو خانم رېزان وهك شتئكى به ياداها تئيتەوه، له پشت كورسيه كه يه وه هەستا و گووتى «ئاه، مەهدائيل، تۆزئك به جئمانبەئله. تۆ فرېشته يەكئى ژۆر باشى، به س يەك عەبئت هەيه كه ژۆر حەزت لەناو مەعشەرى ئادەمىزاده، وهك فرېشته يەك كه پۆزئك له پۆزان مەرؤف ئازاريداوئت و له ئينسان هەلها تووئت، دەبوو وانەبئت. هەندئجار كه ئەو حەز و كونجكۆلئته دەبينم بۆ مەعشەرى به شەر، وه ختە گلهبئت لئيكەم، وه ختە بلئيم دواجار وابروات كه رامەت و ناموسى فرېشته كان دەبەئت. به قوربان ئەو هەندە خۆت له مەرؤف هەلمەسوو، ئەو هەندە خۆت له مەرؤف هەلمەسوو، گەر شتئكى باش بووينا يە ئئستا ئەو هەموو فرېشته نەخۆشە مان نە دەبوو. ئيشە كانئى خۆت بكەئت باشترە له وهى بەردەوام گوئ له من بگريئ، بەردەوام گوئ قولاغئ پيرە كچئكى به دەبەختئ وهك من ببئت، عەجابه، نازانم چئى دلئكت به قەيرە كچئكى بئچارەي وهك مندا چوو. گەر تۆ ئەو هەندە خۆت له من نزيك نە كردبا يە تەوه، منئيش كاتئكى ژۆترم به دەستەوه دەما بۆ كوړئكى باش بگەرئيم و خئزانئك دروستبكم و مندائلكم هەبئت و هەموو مولكە كانم نەچئت بۆ ئەو كابرا گەندەله... به راستئى دەبوو وانەبئت، به لام به ساقە ئئستا به جئمانبەئله،

تۆزىك من و ئەم كوپە قۆزە بەجىبەيلى، دەبىت من و ئەو دوو قۆلى قىسەبەكى زۆر بەكىن. نا شىتىكى نەينى نىيە، ھەر ھىندە ھەيە نىمەي مەئشەرى بەشەر ھەزەمان لە قىسەى دوو بە دوو. ناپىن بە برادەرى يەك و بىروا بەيەك ناكەين گەر نەگەينە ئەو ھى دوو بە دوو بەرامبەر يەك دابنىشىن و پازى دل بۆ يەك ھەلپىزىن. ئەو نەخۇشىيە شەمان ھەيە، تەنيا دوو بە دوو باوەر بەيەك دەكەين، كە بووين بە سى ھەمىشە ھەوای دەوربەرمان پردەبىت لە تۆوى فىتنە و دوو بەرەيى، لە بەرئەو مەھدائىلى عەزىز بەجىمانبەيلى. ئاھ كاك ھۆشەنگى بولبوليار ياخودا بەخىربىيىت بۆ كەشتى خۆت... ئىرە ھەك مالى خۆت سەيرىكە».

مەھدائىلى فرىشتە نابەدل ھەستا و بە ھىمنى ژوورەكەي بەجىبەيشت، لە شىوھى پۆيشتن و ملدانانيدا نىگەرانى و غەمبارىيەكى ئاشكرا ديارىو. كە چوۋە دەرى، پىزان ھەستا و دەرگاكەي داخست و گوتى «ھەمىشە ئاۋاھىيە، وازى لىبەيتم شەو و پۆز لە سەر ئەو كورسىيە بەديارمەو ھەندىچار تەھەمولكرنى لە تەھەمولكرنى شەيتان سەختەرە... ھەجايەب... كەتووينە تە چ دنيايەكەو. من لەگەل فرىشتەكەي ناخى خۆمدا گىرگىرتم نىيە، نە پەرم دەرداۋە و نە بآلم دەركردو، كە چى لە بەدبەختىمدا ئەم ھەموو فرىشتە ھەلھاتوۋەي خەلك بوون بە پىشمەو. پىرە كچىكى دامار كەي لە وىزەي ئەو ھەموو كارە قورسە دىم. ئاھ، كاك ھۆشەنگ، كەواتە راستە، تۆش فرىشتەكان دەبىنىت. بەس كوپى خۆم، بەساقە، ئىشەكەمان لىرە ئاسان نىيە. بە ھەموو پىروپەكدا قورسە. تۆ نازانىت، من ئەم سالانە چەند پىرىووم، چەند ئازارم چەشتوۋە. ئەم شويئەي تۆ دەبىنىت، شويئى ئەوانە... كە يەككىيان دەمرىت، كە دەيانىنىم وردە وردە شەھىيەتيان نامىنىت، كە دەيانىنىم ناتوانن بىينن و قىسەبەكن، بالەكانيان دەبىتە تۆز و ھەك گەلەي سىسس ھەلدەوەرەين،

چەندە دالم پىيان دەسووتىت. ھىچ شتىك لەوہ ناخۇشتر نىيە كە مردنى تەواوەتى فرىشتهيەك بە چاوى خۇت بىينىت».

بالاى لەوہ بچوكتريش بوو كە لە پشتى ميژەكەوہ دەردەكەوت، بەلام ژنىك بوو، توانا و كاراكتەريكى تايبەتى دەردەوشايەوہ. بە ئەسپايى گووتى «گەر فرىشتهكانمان بمرن، ئىتر ئىنسان ناتوانىت بە ھىچ پرديكى ئەخلاقى بەوانى ترەوہ بىەستريتەوہ. من ئەم فرىشتانە فيرى دوو شتياىنكردم. دوو شتى گەورە، مرؤف بو ئەوہى گوئ بە ئازارى ئەوانى تر بدات، نە پئويستى بە خودايە، نە بە ھىچ جۆرە بيروبۇچوونىكى سەر زەمىنى. بەقوربان. غرور بخەرە ئەولاوہ، بەلام من گەر لە پىناوى خودادا گويم بو ئازارى كەسىكى تر گرت، ئەى من خۆم چىم. گرنگ ئەوہيە كە من گويم لە ھاواري مرؤفكى بەدبەخت دەبىت، ئەوہ لە ژىر كاريگەرى ھىچ خودايەك و مەزەبىك و نازانم چىيەكدا نەبىت، مرؤف بەدەر لە ھەر بيروپا و ئايين و عەقيدەيەك دەبىت مرؤفى خۇشبوئت. بەوہدا فرىشتهيەك لە ناخى مرؤفدايە، ئىتر ئىنسان پئويستى بە ھىچ عەقيدەيەك نىيە، خۇى دەتوانىت خۇى پيارىزىت. بەلام بە قوربان، مرؤف كە لە فرىشتهكەى ناخى دادەبىت، ئىنجا دەكەوتتە سەر خولياى دۆزىنەوہى چاكەى خۇى لەبەر پۇشنايى ئەم مەزەب يان ئەويترا... من بۆيە دەترسم، گەر فرىشتهكان بمرن، مرؤف ئىتر پئويستىيەكى گەورەى بە خودا دەبىت، پئويستىيەكى زۆرى بەم ماركسەى تۆ يان ھەر پياويكى تر دەبىت كە پىيىلىت گوئ لە ئازارى ئىنسان بگرە. پاراستنى فرىشتهكان... ئەركىكى قورسە. بەوہدا فرىشتهيەك لە ناخماندايە، ئەركمان زۆر زۆر قورسە. ھەموو شتىك لە ئەستۆى خۆمانە، گەر فرىشته نەبوايە گويمان لە خوداكان دەگرت، لە عەقلە گەورەكان، لە كتيبە ئەستوورەكان، ئەوكات ھەر چىيەكمان دەكرد ئىمە بەر پەرس نەدەبووين، خودا بەرپەرس دەبوو، فەلسەفەكان بەرپەرس

ده‌بوون، کتیبه‌کان به‌رپرس ده‌بوون. بویه هر کات ئینسان له سەر رینمایی دین یان فه‌یله‌سوفه‌کان به‌رینگادا رۆیشت، خیرا ده‌بیته‌ پیاوکوژ، خیرا فریشته‌که‌ی ده‌خنکیت، چونکه هرگیز خۆی به‌به‌رپرس نازانیت. به‌ساقه، من ژنیک‌ی هه‌روا شیتیم، هه‌ر واشیتیم... به‌جووره‌یه، گه‌ر مرۆف خۆی به‌رپرسی راسته‌وخۆ نه‌بیت له هه‌موو شتیک، شتیک نابیت ناوی نه‌خلاق بیت. نه‌ی چۆن عه‌زیزم خۆ نه‌خلاق نه‌وه نییه که پیاوی نه‌م شاره شیفته‌ی بوون، ناو‌لنگی ئافره‌ت... نا... من دلنیاده‌که‌مه‌وه نه‌وه نه‌خلاق نییه... نه‌خلاق نه‌وه‌یه گویت له هاواری ئینسان بیت و بجیت به‌ده‌نگیه‌وه».

بولبولیار تۆزیک خۆی راستکرده‌وه، هه‌ستیکرد ده‌نگی خانم کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی له سهری هه‌یه، زۆر خیراتر و پۆشنتر ده‌توانیت دوای پرسته‌کانی بکه‌ویت، هه‌تا وای هه‌ستکرد نه‌م له مه‌هدائیل زیاتر روخسار و په‌نگی فریشته‌ی هه‌لگرتووه. که‌میک گه‌روی پاککرده‌وه و گووتی «خانم به‌لام ئیوه به‌راستی چی بو فریشته نه‌خۆشه‌کان ده‌که‌ن؟».

به‌نه‌سپایی گه‌رپه‌وه پشته‌ی میزه‌که‌ی خۆی، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پوونی گرت «بولبولیار با بۆت بگێرمه‌وه چۆن باوکم، حاجی ئیسماعیلی مه‌له‌کبین، یه‌که‌مجار فریشته‌ی بینی. به‌قوربان، من گه‌ر نه‌م ده‌نگه ناخۆشه‌م به‌یلتیت حیکایه‌ت خۆش ده‌گێرمه‌وه. خۆ بیزارت ناکه‌م، هه‌ر کاتیک بیزاربوویت، سووک و باریک بلێ قه‌یره‌کچی ده‌مشپ بیزاربووم و نه‌وه‌نده مه‌لێ، من زویرنابم، چونکه خۆم له تۆ باشتر ده‌زانم چ ژنیک‌ی زۆربلیم. خودایه به‌راستی نازانم که‌ی و له کیتوه تووشی نه‌م ده‌ردی زۆربلینییه بووم. من مندالبووم که هه‌ستمکرد حاجی ئیسماعیل دوو بالی زۆر گه‌وره‌ی له پشته. پۆژیک له‌و باغه‌دا پیاسه‌یده‌کرد و من له دووره‌وه ته‌ماشامده‌کرد و باله‌کانیم بینی. حاجیش له‌وانه‌بوو که خۆیان بالی

خویان ده‌بینن. حاجی هیچ له هۆکار و به‌هانه‌ی ده‌رکه‌وتنی نه‌و دوو
 باله‌ تینه‌ده‌گه‌یشت... عه‌زیزم هه‌رواشه‌، که‌س یه‌که‌مجار له‌ شتی وه‌ها
 تیناگات. یه‌که‌مجار که‌ مروف‌ نه‌و بالانه‌ ده‌بینیت واده‌زانیت بووه‌ به
 فریشته‌ و خودا بۆ کارێکی غه‌یبی گه‌وره‌ ناماده‌یده‌کات، په‌نگه‌ توژیک
 غروریش بیگریت و خۆی له‌ به‌نینه‌یه‌میبه‌کانی تر به‌ باشتر بزانیته‌.
 کوپی خۆم، له‌و سه‌رده‌مه‌دا من جگه‌ له‌ حاجی باوکم، بوونه‌وه‌ریکی
 ترم نه‌دیوو بالی هه‌بیت... که‌ پرسیا‌ری نه‌و بالانه‌م له‌ حاجی ده‌کرد،
 به‌ م‌راق و غه‌میکه‌وه‌ هه‌لیده‌گرتم و ده‌یخسته‌ سه‌ر کۆشی و چه‌ناگه‌ی
 ده‌خوراند و ده‌یگوت نه‌ویش لێیان تیناگات، ده‌یگوت رۆژیک له‌به‌ر
 ئاوینه‌ی خه‌یاتیکدا سه‌یری خۆی کردوه‌ و نه‌و بالانه‌ی بینووه‌ و له‌وه
 زیاتر هیچ نازانیت. باله‌کانی نه‌ سه‌نگیان بوو، نه‌ خه‌ویان لێ حه‌رام
 ده‌کرد، نه‌ جێگایان لیده‌گرت... به‌ساقه‌ به‌وجۆره‌ بوو، باله‌کان کاتیک
 ده‌رده‌که‌ون هیچ نین، نه‌ کیشیان هه‌یه‌، نه‌ شوین ده‌گرن، نه‌ هیچ...
 به‌لام باشتره‌ له‌ ئیستاوه‌ بزانیته‌ که‌ باوکم هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانی
 خۆی به‌ دل‌په‌قی پێکه‌وه‌نابوو، هه‌ر که‌سه‌یک له‌به‌ر ده‌ستکورتی و
 لێقه‌ومان و نه‌داری مولکی خۆی بخستایه‌ته‌ مه‌زاده‌وه‌، باوکم به‌ پاره‌ی
 که‌م ده‌یکپی، هه‌ندێجار مه‌رجی قورسیشی بۆ کپینه‌که‌ داده‌نا. کپیاره‌
 داماره‌کانی والیده‌کرد به‌ نرخێ زۆر که‌م ده‌سته‌ردای مولکه‌ گرنگ
 و به‌نرخه‌کانیان بن... به‌قوربان له‌وه‌دا تو له‌ سه‌ر هه‌قی، من کچه‌
 فیودالێکی خراپم. باوکم مه‌للاک بوو نه‌وه‌ک مه‌لاک... تاده‌هات سنووری
 مولکه‌کانیشتی گه‌وره‌ده‌کرد، نه‌وده‌م تازه‌ تاپۆ له‌و شیوه‌ کۆنه‌ی زه‌مانی
 عوسمانییه‌وه‌ ده‌چوو سه‌ر شیوه‌ی تازه‌. با‌بم سالانیک دواتر که‌ منی
 بووم، ئیدی هه‌ر مولکیکی کپیا، هه‌مووی له‌ تاپۆی نویدا به‌ناوی من
 و خۆیه‌وه‌ تو‌مارده‌کرد، مولکه‌که‌ هه‌ر موسته‌نه‌د و پسوله‌یه‌کی کۆنی
 سه‌رده‌می عوسمانی هه‌بایه‌ له‌ ناویده‌برد، نه‌با رۆژیک خاوه‌نه‌که‌ی

پيکه وتنه که هه لوه شينيتته وه و بلسي به يعى نه هاتوه . به وجوره حاجى باوكم توزه توزه بووه گوره ترين مولكدارى شار . نيتر له پيچيکدا فريشته کهى ناخى بهرگهى نه مجوره ژيان و پولپه رستيبهى نه گرت و هاته سر نه و قه رارهى له خانهى حاجى بترازيت و حاشاى لتيکات ، به وجوره باله کانى خوى کيشکرده دهره وه و نه و نامازه گوره بهى دا که دهيه ويت بروت و وازيه نيتت . به لام وهک گووتم ، نه من و نه حاجى نه وه هم هيچمان دهر بارهى چيروکى هه له اتن و ترازانى فريشته کان نه دهر زانى . له هيچ کتيتيک و له هيچ جيگايه کدا حياکايه تى وا نه بيسترابوو . دين و دونيا پرپوون له چيروکى مه له ک ، به لام هيچيان به و جوره نه بوون . باوكم پينج سال به و بالانه وه ژيا ... نه و باله گه ورانهى که جگه له من و نه وه ، هيچ کهسى تر نه يده بينين ... پينج سال . له و پينج ساله دا باوكم دوو جار چوو بۆ حه ج ، باوه پرى و ابوو ، نه و ساتهى له به رده م گۆپى پتغه مبه ردا دهره ستيت و ده ست له ديوارى که عبه ده دات ، خودا به موعجزه به ک له موعجزه کانى خوى نه نيتى باله کانى بۆ ناشکراده کات . هه ر دوو جاره که باوكم ناوميد و به خه يالتيکى ئالۆز و عه قلتيکى نيمچه شيتته وه گه رايه وه . به لام باله کانى هه ر له جيگاي خويان بوون . دواى پينج سال له دهر که وتنى باله کان ، پۆژيک له ناکاو نه خووش که وت ، بيمار بيه کى زۆر زۆر سه ختى گرت . له و مالهى به که مدا که ئيستا مه هدائيل تيا ده ژى ، له قاتى سه ره وه دا خوى ديلى ژووړيک کرد و ماوه به کى دريژ نه هاته دهرى . نه وسا ، به په رحمت بيت شينخ په شيدى په لپينه چيشتکرى باوكم بوو ، نه و نه بيت پۆزى به کجار ده چوو لاي ، هيچ کهسى ديه که بوى نه بوو بچيته ژوره کهى . نزىکى مانگيک خوى ته و او له منيش داپرى ... من هه موو رۆژيک به گريانه وه ده چوموه به ر ژوره کهى ، دهرگا که يم ده کووتا ، ده گريام ، ده پارامه وه ، به لام دايه نه که م و خزمه تکاره کان هه ليا نده گرتم و ده يانبردمه وه خواري و ده يانگووت باوکت

نه‌خۆشه و دکتۆره‌کان گوتووایانه نابیت کهس ببینیت. باوکم مانگیک بیده‌نگ و بیخه‌بر بوو... دواى مانگیک، به‌یانییه‌ک له‌خه‌وه‌ستم و له‌په‌نجه‌ره‌که‌مه‌وه سه‌یری بیستانه‌که‌م کرد، حاجی ئیسماعیل و فریشته‌که‌یم له‌باغه‌که‌دا بینى. فریشته‌یه‌کی بچوک، به‌بالا‌هر به‌قه‌د حاجی خۆی ده‌بوو، به‌لام دوو باالى ژۆر گه‌وره‌ی پێوه‌بوو. فریشته‌که‌ی باوکه‌مان ناونا حاجیئیل... ئه‌وه‌یه‌که‌م فریشته‌ی ژیانم بوو، به‌که‌م فریشته‌ی پاسته‌قینه‌ی من بوو، فریشته‌ نه‌خۆشه‌که‌ی باوکم. ئه‌وه‌مه‌وو شتیکی ده‌رباره‌ی خۆی بۆ باسکردین. منی ده‌خسته‌باوه‌شى خۆی و به‌وردی هۆکانی هه‌له‌هاتنى خۆی بۆ حاجی روونده‌کرده‌وه. حاجیئیل به‌که‌م فریشته‌بوو ئه‌وه‌ی بۆ روونکردینه‌وه که فریشته‌یه‌ک چۆن ده‌توانیت ماوه‌یه‌کی درێژ بژی. گه‌رچی حاجیئیل چهنده‌هاجار باوکه‌می ناگادارکرده‌وه و تکای لیکرد که نه‌یتى ده‌رکه‌وتنى ئه‌و بیاریزیت، به‌لام باوکم چیرۆکی ئه‌م فریشته‌یه‌ی برده‌ده‌ری و خستیه‌ ده‌می مه‌لا و دینداره‌کان، که به‌گالته‌ و لاقرتییه‌وه وه‌ریانگرت و ئه‌ویان ناونا حاجی ئیسماعیلی مه‌له‌کبین که دواتر بووه نازناویکی ئیفتیخاریی و باوکم شانازی پێوه‌ده‌کرد. به‌لام غرور بخه‌ره ئه‌ولاوه، به‌قوربان غرور بخه‌ره ئه‌ولاوه... باوکم هه‌تا دواى هه‌له‌هاتنى فریشته‌که‌ی ناخیشی، نه‌یتوانی ته‌واو ژیانى خۆی بگۆریت، منیش سه‌ره‌تا هه‌چ که‌یفم به‌و فریشته‌یه‌ نه‌ده‌هات که هه‌ر باوکم خۆی بوو به‌لام به‌په‌وه‌یه‌کی باشتردا... به‌قوربان باوکم پیاویکی ئاسان نه‌بوو، نه‌به‌خودا، خۆشى هه‌ندىجار له‌ده‌ست ته‌ماعى خۆی بێزارده‌بوو. ئه‌وه‌ک خۆی ده‌یگوت و به‌عه‌ره‌بى دانى پیاوه‌نا مه‌للاک بوو، کپین و فرۆشتنى زه‌وى هه‌موو ژیانى بوو، ئه‌وه‌کات شتیکی ئه‌وتۆشمان له‌هونه‌ری پاراستنى فریشته‌ نه‌خۆشه‌کان نه‌ده‌زانى، له‌به‌رئه‌وه‌ له‌گه‌ڵ تپه‌پینی کاتدا ته‌ندروستی حاجیئیل به‌ره‌و خراپى پۆشت. حاجیئیل له‌و ماوه‌یه‌دا ته‌نیا به‌ک پرسیاى هه‌بوو، بۆ به‌ک خولیا ده‌ژیا:

ئاخۆ فریشتهیهکی تر ههیه، وهک ئهوه له مروف ههلهاتبیت؟ ئایا ههموو مروفیک فریشتهی ههیه؟ گهر ههیهتی له کوین؟ گهر شهو خوی بیتوانیبایه به تهنها دهچووه دهڕی و بۆ فریشتهیهکی تری وهک خوی دهگهرا، گهر نهیتوانیبایه حاجی باوکم لهگهلهیدا دهچوو. سێ ساڵ پیکهوه بۆ فریشتهیهکی دی گهراڤان و ههچیان دهست نهکوت، دواچار شهویکی درهنگی هاوین گهراڤانهوه و دوهم فریشتهی دونیايان لهگهلهیدا بوو، نهلیائیلی فریشته... من تا نهلیائیلیم نهبینی تهواو له چیرۆکهکانی حاجیئیل دلنیاڤانهبووم، نهلیائیل له حاجیئیل به تهمنتر، حهکیمتر، به نهزمونتر بوو... هاتنی، ژانی ههموومانی له بنهوه گۆپی... ئهوه یهکهم فریشتهبوو بیروکهی دروستکردنی گۆرستان و بیمارستانیکی بۆ فریشتهکانی شار خسته خهیاڵی باوکمهوه. من پهیوهندییهکی خۆشم لهگهلهردوو فریشتهکهدا دروستکرد، دهمتوانی لهگهلهیان دا بنیشم، قسهیان بۆ بکهم و قسهم بۆ بکهن. لهو کاتانهدا ئهوه نیشانانهشم لادهرکهوت که بووه مایهیه ئهوهی بمنیرن بۆ شیتخانه... بهلام ئهوهیان چیرۆکیکی تره... بهساقه ئهوهیان چیرۆکیکی تره».

بولبولیار به ترسیکهوه دووپاتیکردهوه «بهلام خانم ئیوه چیدهکهن بۆ ئهوهی فریشتهکان نهمرن... چیدهکهن؟». خانم ریزان، کهمیک تهنورهکی چاککرد و گووتی «ههچ شتیک ناکهین. فریشتهکان بهرگهیه ههقیقهتی مروف ناگرن، بهرگهیه ئهوه ناگرن ببینن دیوه تاریک و ناشیرینهکی مروف بووه به حاکمی سهز زهوی. وهک چۆن مروف، دهمانیک بیهویت له ناخۆشی ژانی خوی ههلهبیت، دهچیته سینهما، کتیب دهخوینیتهوه، خوی به بینینی ژانی دیکهوه سهرگهرمدهکات، فریشتهش وههه. ئیمه لیره بۆ چارهسهر فریشتهکان جگه له چارهسهری پزیشکی که ماوهیهکه دکتۆر مستهفا شوکاک دهیگریته بهر، جگه لهوهی یارمهتیانیدههین زیاتر

به هوای سهر زهوی پابین، له جیگای پاکدابن، ماندوویتی و هه‌تاو و گه‌رما و سه‌رمای دهره‌وه زوو نه‌یانکوژیت، شتیکی گرنگتر که ده‌یکه‌ین نه‌ویه چیروکی جوان دروستبکه‌ین... چیروکی نۆر جوان، ده‌میک هه‌قیقه‌ت ناشیرین بی‌ت، چیروک ته‌نیا جیگایه جوانی تیا بشارینه‌وه. له و چیروکانه‌دا هه‌ندیچار قاره‌مانی سه‌ره‌کی فریشته نه‌خۆشه‌کانن، له و چیروکانه‌دا فریشته‌کان ده‌به‌ینه ژیانیکی تره‌وه، چیروکه‌کان وا داده‌پژین کاریگه‌رییان له سه‌ر فریشته‌کان هه‌بی‌ت و بزائن که وه‌زیفه‌کیان له سه‌ر زهوی هه‌یه و ده‌توانن کار له مرۆفه‌کان بکه‌ن. فریشته‌کان ته‌نیا له و کاته‌دا ده‌توانن هه‌ستبکه‌ن که ده‌ژین که بزائن وه‌زیفه و کاریگه‌رییان هه‌یه. نه‌وه‌شی ده‌توانیت نه‌وه‌سته‌یان تیدا دروستبکات، چیروکیکی باشه. به‌قوربان وایه... گه‌ر منیش فریشته‌بوومایه هه‌روا ده‌بووم، بۆ نه‌وه‌ی بزایامایه ده‌بوو هه‌ست به‌نرخه‌ی خۆم بکه‌م. به‌کورتی نه‌وه‌ی واده‌کات فریشته‌کان تۆزیک زۆرتر بزین، چیروکنوسیکی باشه که نه‌وه‌سته‌یان تیدا دروستده‌کات مانایه‌ک بۆ مانه‌وه و ژانیان له سه‌ر زهوی هه‌یه».

بولبولیار پرسی «به‌لام خانم ریزان، هه‌ق بلی‌م تا ئیستا له هه‌یج تیناگه‌م، چیروکنوسه‌کان ده‌بی‌ت چی بکه‌ن».

پیزان خانم بۆ یه‌که‌مجار شتیکی له جیدییه‌تی نۆر که‌وته سه‌ر پوخساری و ده‌نگیسی به‌جۆریک هه‌یمن و خاوکرده‌وه، وه‌ک خۆی بۆ گووتنی شتیکی له نه‌دازه‌به‌ده‌ر ترسناک ناماده‌بکات، که‌میک به‌نه‌سپایی گووتی «نه‌گه‌ر من ده‌رک به‌نرخه‌ی تۆ بکه‌م، نه‌وه‌ واده‌کات تۆش ده‌رک به‌نرخه‌ی خۆت بکه‌یت. فریشته له مرۆفه و نه‌خلاقیشی وه‌ک نه‌خلاقسی مرۆف وایه. ئیمه‌ی مرۆف له سه‌ر نه‌وه‌ ده‌ژین، هه‌یج شتیکی وه‌ک نه‌وه‌ بریندارمان ناکات و نامانکوژیت ببینین که‌سی به‌رامبه‌ر هه‌ست به‌نرخ

و به‌هامان ناکات، سه‌نگیک بۆ قسه‌مان دانانیت، گوئی ناگرت، پووده‌کات
 به‌ودیدودا. گەر که‌سیک گوئی له که‌سیکی تر نه‌گرت، سه‌یری نه‌کرد،
 هه‌ستی به‌بوونی نه‌کرد، واته‌ ئه‌و که‌سه‌ بوونی نییه‌... کوژراوه‌...
 کوژراوه‌ و نیژراوه‌ و بیرچۆته‌وه‌. هه‌ر که‌سیک له ئیتمه‌ بیگره‌ ده‌یه‌وئیت
 ئه‌وانی دی هه‌ستی پێیکه‌ن، نرخى له‌لایان هه‌بیت، ئه‌وه‌ پيشانبدنه‌ن که
 چهند به‌ نرخه‌... بیرت نه‌چیت عه‌زیزم فریشته‌ ئه‌و به‌شهی ئیتمه‌یه‌ که
 چوون به‌ ده‌نگ ئه‌وانی تره‌وه‌ ده‌یجولئینیت. با نمونه‌یه‌ک بۆ کوپری خۆم
 به‌یتمه‌وه‌... وادابنێ تۆ حه‌زت له ژنیکه‌، زۆر شه‌یدای ئه‌ویت، گەر بیه‌یته
 هاوسه‌رت، ده‌توانیت به‌هه‌شتیکی بۆ دروستکه‌یت، ژيانى بۆ پراژینیته‌وه‌.
 به‌لام ئه‌و که‌سه‌ی خۆشده‌وئیت، گوئی له‌ ده‌نگی تۆ نییه‌، هه‌ست به
 هه‌چ هه‌ستیکت ناکات، ده‌پوات و فه‌رامۆشده‌کات، ئا به‌ساقه‌، دواى ئه‌وه
 چی ده‌بیت؟ غرور بخه‌ره‌ ئه‌ولاوه‌، تۆ له‌ ته‌نیایی و تاریکی خۆتدا
 نوقمه‌بیت، ئه‌وه‌ ده‌تخنکینیت که‌ ده‌بینی ئه‌و که‌سه‌ی خۆشده‌وئیت
 نرخى ده‌نگی تۆی نه‌زانى، فه‌رامۆشیکردیت. به‌لام ئه‌و خۆشه‌ویسته
 ده‌پوات و پاشماوه‌یه‌کی درێژ ده‌گه‌رپێته‌وه‌، هه‌ستده‌کات ژيانى شتیکی
 گرنگی که‌مه‌، هه‌ستده‌کات به‌ هه‌له‌دا رۆیشتوه‌، هه‌ستده‌کات ده‌بیت
 به‌ جۆرێک له‌ جۆره‌کان له‌ جیگایه‌کدا هه‌له‌یه‌کی کوشنده‌ی کردبیت،
 که‌ بۆ دواوه‌ ده‌گه‌رپێته‌وه‌، ده‌گاته‌وه‌ به‌رده‌می تۆ. تۆ که‌سیکی نه‌خۆش
 و تیکشکاوی، ئه‌و که‌سه‌ش تۆی تیکشکاندوه‌ ئیستا له‌ به‌رده‌متدایه‌...
 به‌لام زه‌مه‌ن ناگه‌رپێته‌وه‌، ئه‌وه‌ی پۆیشت دووباره‌ دروست ناگریته‌وه‌...
 ئه‌وه‌ی پۆیشت کۆتایی هات، تۆ تیکشکاوی و ئه‌وی دیش به‌ جۆرێک
 له‌جۆره‌کان تیکشکاه‌وه‌. نه‌ تۆ ده‌توانیت پابوردوو بگوریت، نه‌ ئه‌و. به‌لام
 یه‌ک چاره‌ی بچوک هه‌یه‌... یه‌ک پێگا هه‌یه‌ که‌ ده‌شیت دلنه‌وایی تۆ
 بداته‌وه‌، وات لێبکات هه‌ست به‌ نرخ و مانای خۆت بکه‌یت وه‌ک مرۆف،
 ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ گەر ئه‌و خانمه‌ له‌ به‌رده‌متدا دانى پیدادا نا، ئه‌گەر

لەگەڵ تۆ بايە، شتەكان ھەمووی جوړیكى تر دەبوون. ئەو «ئەگەر» بە روکش شتیكى بچوک دیارە، بەلام لە جەوھەردا دانپیانانیکى گەرەبە بە تۆدا... دانپیانانە بەو شتەدا کە لە سەرھاتاوە تۆی خستۆتە سەر ئەم دەردە. ئەو ژیانى تۆ ناگێریتتەو، بەلام حورمەتى بوونی تۆ دەگێریتتەو. ھیچ شتێک لە حورمەتى بوون گرنگتر نییە. ئیمەش لێرە ئەو کارەدەکەین، بیمارستانی فریشتەکان، یەك کارى ھەيە، فریشتە نەخۆشەكان ھەست بە حورمەتى بوونی خویان بکەن، ئیشى ئیمە ئەو ھەيە ھەمیشە لە پێگای چیرۆكى جیاواز جیاوازەو بە فریشتەكان بڵێین «ئەگەر تۆمان لەگەڵدا بايە، بەجوڑە نەدەبوو»، «ئەگەر تۆمان لەگەڵدا بايە، ئەمە پووی نەدەدا» «ئەگەر تۆمان لەگەڵدا بايە، ئیستا چەشنیكى تر بوو». ئەو دلى فریشتە بەدبەختەكەى ناومان زۆر خۆشەدەكات. ئەو قسەيە لە ناخەو دەیانگەشێنیتتەو، توانایان دەداتى بەردەوامبەن، تەمەنیان درێژدەكات. بەساقە ئەو کارى ئیمەيە... درێژکردنەو ژیان. بەجوڑەيە عەزیزم، فریشتەكان فەرمانبەرى خودا نین، کۆمەلێک مەخلوقاتى سەیرنەخشەيەکیان پێیە کە لە پاستیدا مەرۇف ئارەزوويەكى نییە تەماشاییکات... بەقوربان وایە، ئینسان خۆشەبەختە بە تەمەلى خۆی، لەم خوشکە بەدبەختە پیرەى خۆتى وەرېگرە، ئینسان بوونەو ھەریكى بیکەلکى تەمەلە، گەر لێیگەرپێت لە ژێر بەتانییەكەى نایەتەدەری، بەلام سەردەمێک ھەبوو کە خەونى بینيو، ئیستا ئەو سەردەمە دەروات و لەگەلێشیدا دەبیت ئەم فریشتانە بمرن، ئینسان گەیشتۆتە جیگایەك پازیبە بەم سەر زەمینە و پازیبە بەم ژیانە و بەختەو ھەيە ھەيەتى، دەرەنجامەكەشى ئەو ھەيە فریشتەكەى نۆمان دەبیت بخنکیت... بەساقە ئیشى ئیمەش ئەو ھەيە فریشتەكان وا لێبکەین ھەستبکەن ھیشتا کارێکیان ھەيە، ھیشتا کەسانێک ھەن پێویستیان پێیانە، وەك چۆن گیانەو ھەریک لە بەبندەچیت و خەلکانێک

دهكهونه جەنگەل و كۆيو و دارستان بۆ ئەو هەي توخمەكەيان لە فەوتان
 رزگار بىكەن، ئىمەش وادەكەين... وادەكەين. بەلام هۆشەنگ ئەم قسانە
 بخەرە ئەولاه، من هەستەكەم تۆم لەو وپېش بينيوه، ديارە دەزانم
 لە راستيدا نەمبينيوى، بەلام زۆرجار ئىنسان لە خەودا يەك دەبينت،
 بە راستيمە. هەستەكەم جارێك تۆم لە خەودا بينيوه، بەلام كەي و
 چۆن نازانم.»

بولبوليار بە دەنگىكى جىدى و ترساوهوه گوتى «بەلام خانم پىزان،
 من چىبىكەم، من دەتوانم چىتان بۆ بىكەم؟»

« هۆشەنگ تۆم لە جىگايەك ديوه... بە هەرحال، بە هەرحال...
 تۆ لە دوينى شەوهوه شتى عەجايەب دەبينت و قسەي عەجايەب
 وەك دەرزى دەكرىت بە سەرتدا، دەبىت پشوو بدهيت.. ئىستا هىچ
 مەكە، ئىستا بىرۆ و بىر لە هەموو ئەو شتانه بىكەرەوه كە بينيوته
 و بىستووته. بەئى عەزىزم، كەم كەس دەزانىت لەم شارە ناشىرينەدا
 كەشتىبەك و بىمارستانىك بۆ فرىشتهكان هەيە، كە لە راستيدا هەر
 بە ناو بىمارستانە، چونكە فرىشتهكانمان هەموو دەمرن. بىرۆ بەساقە...
 بىرۆ بەقوربان... دەتەويت دواي ئەم هەموو هىلاكيە چىبىكەيت. ئەو هەي
 من بە سى سالى بينيومە، تۆ لە شەويكدا بەشى هەرە زۆرىت بينى...
 زۆرە... لە تەحەمولى مەرۆف بەدەرە. لە بەرئەوه هىچ مەكە، هەستە
 و بىرۆ. هەستە و بە خىرايى دوورىكەوه، گەر ويستت شتىك بىكەيت،
 كاتىكى تر بگەرپتووه... خوداحافىز كورم... خوداحافىز... من دەزانم دواي
 شەويكى وا مەلعون پتويستت بە پشوو، ئەو هەي هەمووى دەرەنجامى
 كارە بىسەرەوبەرەكانى مەهدائىلى فرىشتهيە، كە بىروابكە ئەگەر فرىشته
 نەبووايە يەك سەعات تەحەمولى سيفتە خرابەكانىم نەدەكرد... واى
 چەندە فرىشتهي خراب لە دۇنيادا هەيە خوايە.»

هیشتا هۆشه‌نگ له جیگای خۆی نه‌جولابوو که خوداحافیزی لیکرد. نه‌و به‌نابه‌دلی، به‌دهیان پرسپاری گه‌وره‌وه‌هستا و ژوره‌که‌ی به‌جیهیشت، له‌به‌رده‌رگا وهستا و ئاورپکی بچوکی دایه‌وه و پرسى «خانم پیزان، له‌و باوه‌ره‌دایت، فریشته‌که‌ی من هه‌لبیت.. له‌و باوه‌ره‌دایت». خانم پیزان له‌ پشت میزه‌که‌یه‌وه‌چاویلکه‌کانی کرده‌چاوی و گووتی «ئه‌گه‌ر فریشته‌یه‌کی بی‌میشک بیت، حه‌تمه‌ن... گه‌ر بی‌عه‌قل بیت، بۆ نا... ئاه به‌ساقه، له‌ په‌وتی ئه‌م عومره به‌ده‌خته‌ی خۆمدا فریشته‌ی گه‌مه‌شم بینوه. فریشته‌شم بینوه که‌هه‌ر له‌خۆیه‌وه و بی‌هۆیه‌کی گونجاو رایکردوه، چیت پێبێم، فریشته‌کانیشمان وه‌ک خۆمان وه‌هان، هه‌ندیکیان زۆر به‌هه‌واو مه‌یل و ئاره‌زوو ئیسه‌که‌ن. به‌لام وازم لێبه‌ینه، من ئیستا هیچ له‌سه‌ر فریشته‌که‌ی تۆ نازانم.. ئه‌وه‌یان به‌س خودا ده‌یزانیته، خوداش نه‌قه‌سه‌ده‌کات و نه‌ده‌ست له‌هیچ وه‌رده‌دات و نه‌هه‌قی به‌سه‌ر هیچه‌وه‌هیه... وای که‌هیلاکم... وای خودایه‌که‌هیلاکم».

بورج

بورج می‌تویه‌کی درێژی هه‌یه، گه‌وره‌بوون و بلندی‌بوونه‌وه‌ی به‌چهند قوناغیکی جیاوازدا تپه‌پیه‌وه، به‌لام هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه‌لیفیتانت که‌بناغه‌که‌ی دارپشت بۆ ئه‌وه‌بوو بینایه‌کی بلند و نه‌هۆمه‌ندییه‌کی ئاسمانشکینی لیبسازینیت. دیاره‌مانا‌کانی وشه‌ی «بلند» یش به‌پیتی گه‌شه و گۆرانی شاره‌که‌گۆرانی گه‌وره‌ی به‌سه‌ردا هاتوه، سه‌رده‌مانیکه‌باله‌خانه‌یه‌کی چوار قات ئاماره‌بوو بۆ بلندی، به‌لام ئیستا باله‌خانه‌یه‌ک بۆ ئه‌وه‌ی بلندی‌بیت پێویستی به‌نه‌هۆمی زۆر زۆتره‌یه. لیفیتانت سه‌ره‌تا جیگایه‌کی ده‌ویست سه‌مبولی خۆی بیت، ئاماره‌یه‌کی ئه‌به‌دی بیت بۆ

بوون و بهرزی ئه‌و. شوپینیک کاتیک خه‌لکی شار ئیوارانی هاوین له سه‌ریان وه‌ستان، له‌دوره‌وه بیبینن و بلین «ئه‌ها، ئه‌وه مائی لیفتانانت بۆتانییه»... بورجیک ئه‌وانه‌ی دین بۆ شاره‌که له‌ دوره‌وه بیبینن، بخوازن گه‌شتیکی به‌ ناودابه‌کن، نه‌توانن خۆیانی لێلاده‌ن. جیگایه‌که بیته‌ ناوی ئه‌و به‌پینته‌ ناو ژیانی پۆژانه‌ی خه‌لکه‌وه، به‌ شکۆ و هیزه‌وه گریبیدات. سێ قاتی سه‌ره‌تای نه‌ۆمه‌ندییه‌که له‌ سالانی هه‌فتاکاندا ته‌واو بوو، دیاره‌ ئه‌و ده‌م به‌مجۆره‌ پان و فراوانه‌ی ئیستا نه‌بوو، به‌لام له‌ خودی نه‌خشه‌ به‌ره‌تییه‌کاندا ئه‌وه په‌چاوکراوه که ده‌شیت و ده‌بیته له‌ داها‌توودا به‌سێ تیکدانیکی ئه‌وتۆ، بیناکه فراوانبکریته. سه‌ره‌تا ژیر زه‌مینه‌که‌ی شوپینیکی بچوک بوو، لیفتانانت وه‌ک زیندانیکی کاتی به‌کاریده‌هێنا و ئه‌و که‌سانه‌ی تیا گلده‌دایه‌وه که بۆ سه‌رانه و پاره ده‌یگرتن. ده‌بیته بلیم بورج به‌ نیازی ئه‌وه دروسته‌کراوه ژیر زه‌مینی گه‌وره و گرنگ و تاریکی هه‌بیته. وه‌ک لیفتانانت جارێک بۆی پوونکرده‌وه «ده‌سه‌لاتی راسته‌قینه، نه‌ینی خۆی ناباته ژیر نه‌رزه‌وه» مه‌به‌ستی بوو بلیت ده‌سه‌لاتی راسته‌قینه پێویستی به‌ نه‌ینییه‌ک نییه، نه‌ینی وه‌ک ئه‌و ده‌یگوت له‌ ده‌ستکردی ترسۆکه‌کانه، ئه‌وه‌ی هیزه‌ی هه‌بیته ده‌بیته هم‌ نیازه و هم‌ کاری ناشکرابن. واده‌زانم له‌م سالانه‌ی دوایدا له‌ نه‌نیشته‌وه نه‌ۆمیکی ژیره‌مینی نوێیان بۆ شوین پارکی ئوتومبیلی فه‌رمانبه‌ران و به‌رپرسه‌کان دروستکردوه، به‌لام به‌ گه‌ستی بورج له‌ سه‌ر به‌رزیی و پۆشنیی کارده‌کات. له‌ سه‌ره‌تاوه بۆیه بناغه‌ی دانراوه تا هه‌موو بیبینن، شتیکه بۆ خۆده‌رخستن، نه‌وه‌ک بۆ شارده‌وه. به‌لام بورج وه‌ک هه‌ر نه‌ۆمداریکی دیکه‌ی دنیا، چهند خۆی ده‌ربخات و بینراو بیته، ناوه‌وه‌ی هه‌ر تاریک و پڕ نه‌ینییه‌وه. خودی خۆی به‌و ئالۆزیی و گه‌وره‌یی و نه‌گیرانه‌یه‌وه، چهنده له‌دوره‌وه پوناک بیته، هه‌ر ئه‌وه هه‌سته له‌ ناخی مروفدا دروسته‌کات، که قه‌واره‌یه‌کی تاریک و پڕ نه‌ینییه، چهند

نزيك بېت ھەر دور دەنويئيت. من دەمانېك وام ليھات ميژووي شتە نھيتيپھەكانم لە شارددا دابەشەدەكرده سەر دوو سەردەم، سەردەمی «نھيتي ناو سەرداب» و سەردەمی «نھيتي ناو بالەخانەي شوشە» لە سەردەمی «نھيتي سەرداب» دا نھيتي دەخوازيت نھيتي بېت و كەس دەرك بەبووني نەكات، واتە نھيتيپھەك ھەيە كە حاشا لە خۆي دەكات، دان بەبووني خۆيدا نانيت و لە سەر خۆشاردەنەو و خۆنكردن دەژي. بەلام لە پوژگاري بورجە شوشە و نھومدارە تەليساوويھەكاندا، لە سەردەمی دوای بنج بەستبووني حكومەتي نيمچە ئازادي ھەريە نيمچە ئازادەكەماندا، نھيتي خۆي ئاشكرادەكات، بېتەوھي بھيتيت كەس بيدركيئيت. ھەموو دەزانين نھيتي گەورە ھەيە، دەزانين نھيتيپھەكە چيپە، دەزانين قارەمانی نھيتيپھەكە كتيە، بەلام ناوئيرين بيدركيئين. دەزانين بالەخانە و بورجەكان بو ئەو دەروستبوون تا بەرەو ئەو نھيتيپھەكانگمانبەكەن، بەلام دەشزانين كە خۆنزيككردەنەو لەو نھيتيپھەكە چەند ترسناك و كوشندەيە. من لەم چەند سالی دواییدا ھەر كات بورجە بديبايە، سەرۆك ھەيادا دەھاتەو «خوا ليخۆش بېت و غەرقى پەحمەت بېت»، پياويك ھەميشە سەيري چاوي ھەموومان دەكرد و بە پيگەنينەو دەيگوت، من نھيتيپھەكە ھەيە تۆ ناتوانيت بيدۆزيتەو، گەر بشيدۆزيتەو ناتوانيت بيدركيئيت، گەر بشيدركيئيت ناتوانيت بژيت.

بورج لە ھەشتاكاندا و بەر لە بەھاري ھەشتاوھەشت، ھەر بە سەرپەرشتي ليفيتانت خۆي، گەيشتە نۆ نھۆم. ئەو كات بەرزترين بيناي شارەكەبوو، جگە لە دوا قاتي كە ليفيتانت بو خۆيي دانابوو، نھۆمەكاني تری چۆل بوون. لە سالی ھەشتاوھەشت بەوديوادا، دەولەت بە تەواوي دەستی بە سەر بورجدا گرت و ھەموو ئيشكرديكيان تيدا وەستاند. ئەو چەند سالی بورج ھيدي ھيدي وەك كەلاوھەكي فەرامۆشكراوي ليھات و جگە لەوھي مەفرەزە چەكدارەكاني ھيزي تايبەت لە سەر دوا نھۆميپھەو

گولله هاويژ و بيكه يسي و ته ياره شكيتيان داده مه زانند، بو هيچي ديكي نه وتو به كار نه ده هات. دواي پاپه رين و له سالي نه وه دوچواردا، دووباره ده ستركرايه وه به نيش له بورجدا، به لام تا سالي نه وه دونو نه و كارانه گوپي ته واوي خويان وه رنه گرت. ئيدي له و ساله به ولاره كه س نازانيتت بورج هي كييه. له م سالانه ي دواييدا كه بورج به رده وام به رزده بيته وه و به رزده بيته وه و به رزده بيته وه، قسه له سه ر نه وه يه ليفيتانتت به بره پاره يه كي خه يالي بورجي فروشتووه به حيزب. به رابه ر به وه ي چند نه وميكي هه ميشه بو خو ي بيت و ناوي هه ر به ناوي نه وه وه و خو شي كاروباري نه منيه ت و گه شه پيداني له ده ستدا بمينتته وه. دياره له گه ل هه له اتني خو ري سه ده ي بيستويه كدا، بورج بووه جيگايه كي زور گه و ره و گه ليك ئالوز، جيگايه ك فه رمانره وا يان هه موو نورگانه گرنگ و شته بايه خداره كاني خويان خستوته ناو. ئيستا بورج هه م نيشته جيي هه ميشه يي كادي ره بالاكاني حيزب و خيزانه كانيانه، هه م بيروي كومپانيا گه و ره كاني له خو گر تووه، هه م قوتابخانه ي تاييه تي منداله كانيان، زيندانه گشتي و شه خسييه كانيان، بيروي نوينه رايه تي ده ولته بيگانه كان، بنكه ي پوزنامه و مالي پوزنامه نوسه ناسراوه كانمان، سه نته ري په خشي ته له فزيونپيان، هو لي كو بوونه وه كان، مه له وانگه ي تاييه تيبان، چيشخانه هه ره سه ير و ناوازه و گه و ره كانيان، نوسينگه ي وه زاره ته كانيان، مالي پاسه وانه كانيان، شويني گورانيبيژ و موسيقاره كانيان، نه كت ره دلسوزه كانيان، ئاواز دانه ره كانيان، شاعيره كانيان، چاپخانه گه و ره كانيان، مزگه وتيان، مالي عه شيقه كانيان، دكتوره كانيان، بيمارستانه كانيان...

ئيستا هه موويان پيكرپا له بورجن، من دواتر زانيم كه بورج دوو گوپرستاني تاييه ت به خو شي هه يه كه هه ر له ناو بورجدا ن. به جورتيك ده توانم بليم كه بورج هه موو شتيكي تيدايه، مرؤف ده توانيتت له وي له دايك بيت، له وي بچيت بو قوتابخانه، له وي بخوينتت، له وي بيته وه

به فرمانبر، له‌وی پیر بییت و له‌ویش بمریت.

هر له سه‌ره‌تاوه حیزب خۆی به سهر دوو دونیادا دابه‌شکرد،
 ئەوانه‌ی که بۆیان هه‌بوو بچنه ناو بورج و ئەوانه‌ی بۆیان نه‌بوو، حیزبی
 ناو بورج و حیزبی دهره‌وه‌ی بورج، حیزبی ناو بورج هه‌موو ده‌سه‌لانیکی
 له ده‌ستدا بوو، حیزبی دهره‌وه‌ی بورجیش هه‌یج نه‌بوو جگه له خۆل و
 خاشاکی وهک ئیمه. من له سه‌ره‌تاوه بهر پیزی ئه‌و کادیترانه که وتم که
 ده‌بوو له خواره‌وه له ناو شاردا، له کوچه و کۆلانه باریک و ساده و
 ئاساییه‌کاندا کاربکه‌م. گهرچی من ئه‌و کات نزیکی بیست و هه‌شت ساڵ
 بوو وهک سه‌گ خزمه‌تم به حیزب ده‌کرد، که‌چی له بهر هه‌ر هۆیه‌ک
 بیته‌ نه‌خرامه‌ پیزی حیزبی ناو بورجه‌وه. حیزبی ناو بورج، به پێوه‌ری
 سه‌رده‌میکی تر و به‌پیتی یاسای ئه‌و دونیا تازه‌یه ئیشیده‌کرد، پیاوه‌کانی
 به پۆچی بازرگان و دیپلۆمات و سه‌راف و ته‌کنیککار ئیشیاندە‌کرد، به‌لام
 حیزبی دهره‌وه‌ی بورج، هه‌رده‌بوو به پۆچی پێشمه‌رگه‌ کاریکات. حیزبی
 ناو بورج حیزبی عاقل و فره‌زان و بیژییه‌کان بوو، حیزبی که‌سانی وهک
 پروفیسۆر شالیار، حیزبی دهره‌وه‌ی بورجیش حیزبی گه‌مزه و که‌ره‌سته
 و مه‌قاشه‌کان بوو، حیزبی گه‌مزه‌کانی وهک من. ده‌وله‌مهنده گه‌وره‌کانی
 حیزب، ئه‌فسه‌ره به‌رزه‌کانی، ئه‌ندازیار و ئابووریناسه‌کانی هه‌موو له بورج
 بوون، ئیمه له خواره‌وه هیدی هیدی وهک کلکی کاروانیکی ترازاو مان
 لیده‌هات که به‌ریو بیته و ئاو بییات و نه‌گیریتته‌وه، من ساڵ دوا‌ی ساڵ
 هه‌ستمه‌کرد له نێوان حیزبی ناو بورج و دهره‌وه‌دا، په‌یوه‌ندییه‌کی ئالۆز
 و ناکۆک و شه‌پانی دروسته‌بیته، به‌ جۆریک دوا‌جار پێکه‌وه ژیان و
 به‌رده‌وامی له‌گه‌ل یه‌کدا گه‌یشته‌بووه‌ دۆخیکی نه‌کرده و نه‌ستم.

ئهو شه‌وه‌ی دوا‌ی ئه‌وه‌ی لێپرسینه‌وه‌م له لایه‌ن لیژنه‌ سی
 که‌سییه‌که‌وه ته‌واو بوو، چاویان به‌سته‌مه‌وه و له‌ بالابه‌ره‌که‌دا ده‌یان نه‌وم
 سه‌ریان خستم و چه‌ندین جار دایانگرتمه‌وه، به‌پێ بردیانم و به‌پێ

گتپرایانمه‌وه . دواجاریش، دواى شه‌که‌تکرده‌نیکی زۆر له زیندانی به‌که‌می بورجدا گیرسامه‌وه .

له بورج پاسه‌وانه‌کان که‌س نانسن، وا په‌روه‌ده‌کراون که‌س نه‌ناسن، گیراوه‌کان هه‌موو ده‌بیته به‌یەک چاوی خراپ سه‌یریکرین . پره‌نسیبی سه‌ره‌کی زیندانی بورج، که‌هه‌ندیک به‌ زیندانی حیزب و هه‌ندیکیش به‌ زیندانی نهۆمی ۲۲ ناویده‌به‌ن، ئه‌وه‌یه ئه‌شکه‌نجه‌ی تیدا نییه، واته له سه‌ر بنه‌مایه‌ک دروستبووه که‌ زیندانه‌وان زۆر که‌م په‌ناده‌باته به‌ر لیدان و نازاردانی جه‌سته‌یی، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا به‌ده‌گه‌ن مروفتیک هه‌بیته به‌ ساغی له‌و زیندانه‌ بیته‌ده‌رئ . زیندانه‌که‌ گه‌رچی ناوی زیندانی نهۆمی ۲۳ یه، به‌لام له‌ نهۆمی ۲۲ نییه . هیچ که‌س نازانیت له‌ چ نهۆمیکه، ئه‌ندازه‌شی وه‌ک ئه‌ندازه‌ی هیچ زیندانیکى تر نییه، وه‌ک دواتر بیستم، لیفتانته به‌ کۆمه‌کی هه‌ندیک پسپۆری ئه‌لمانی نه‌خشه‌که‌ی دارشتوه، زیندانه‌که‌ له‌ چوار بازنه‌ی گه‌وره دروستبووه، دواه‌مین بازنه‌یان شویتنی ئه‌و که‌سانه‌یه که‌ به‌ نوسراوی شه‌خسی سه‌رۆک ده‌خرینه ئه‌وی و هه‌ر به‌ نوسراوی ئه‌ویش دینه‌ده‌رئ، دۆسییه‌کانیان لای ئیداره‌ی زیندان نییه، که‌س له‌وی شتیکی تاییه‌تی له‌ سه‌ر تۆمه‌ته‌کانیان نازانیت، جیگا که‌ له‌ زیندانی بچوک بچوکی زۆر تاریک دروستبووه، له‌ نهۆمی سی و سێ به‌و بازنه‌یه ده‌لێن مه‌خزنه ... وه‌ک چۆن هه‌ر به‌کێک له‌ مالداهه‌خه‌نه‌نیکی بۆ شتی شکاو و فه‌رامۆشکراوه‌یه، که‌ له‌ به‌ر هه‌ر هۆیه‌ک بیته‌ نایه‌ویته‌ فریانبدا، مه‌خزه‌نی ئیره‌ش جیگای ئه‌و پاشماوه به‌شه‌ریانه‌یه که‌ ده‌خرینه‌ بازنه‌ی چواره‌مه‌وه و ئیتر هیچ که‌س لییان ناپرسیته‌وه، بازنه‌ی چواره‌م نه‌ تیشک و نه‌ روناکی نایگاتیت، شویتنیکه وه‌ک شویتنی له‌ یادچوونه‌وه‌ی ته‌واوه‌تی، وه‌ک خه‌زینه‌ی شته‌ چه‌پینراوه‌کان، مالى شته‌ بیسوود و له‌ یادکراوه‌کان . ئه‌وه‌ی خرایه مه‌خزه‌نه‌وه، ئیتر مانای حیزب ده‌یه‌ویته‌ بۆ هه‌تا هه‌تا هه‌تا په‌رامۆشیکات، جیگایه‌که‌ مروف تیدا له‌ نێوان

مان و نه مانیکى هميشه بييدا ده‌وه سئيت، تئيدا نه مردويت و نه زيندويت ... ياخود به پيچه‌وانه‌وه، ئه‌وئ دروستکردنى دوخى راسته‌قينه‌ى دوژه‌خه، دوخيكه تئيدا هم مردويت و هم زيندويت. ئه‌لقه‌ى سيهه‌م ئه‌لقه‌يه‌كى كه‌ميك روناكتره، زلمه‌ت به‌وجوره چر نيه، به‌لام ليره بيده‌نگيه‌كى وه‌حشه‌تناك زاله، ئه‌م به‌شه‌ى زيندان ناوى «قفل» ه. ئه‌وانه‌ى ليره‌ن پييانده‌گوتري‌ت قفل‌كراوه‌كان، ئه‌وه‌ى حيزب قفلي‌كرد ئيتر بوى نيه قسه‌بكات، بوى نيه به‌هيچ جوريك ده‌ميبكات‌وه، كه‌يه‌كيك قفل‌كرا، راسته‌وخو ده‌بين بوى بازنه‌ى سيهه‌م، له‌وئ ژوره‌كان گه‌وره‌ترن، زيندانيه‌كان چه‌ندانكيان پيگه‌وه ده‌ژين، به‌لام سزايان ئه‌ويه‌ه هرگيز بويان نيه له‌گه‌ل يه‌كدا يه‌ك وشه‌ش بگورنه‌وه، له‌ه‌موو جينگايه‌كى بازنه‌ى سيهه‌م مايكروفتونى نه‌ينى و ورد دانراوه، بوى ئه‌وه‌ى ه‌موو جوره ده‌نگيك تو‌ماريكات، ئه‌وانه‌شى كه‌چه‌ندجاريك سه‌رپيچي‌كه‌ن مه‌ترسى ئه‌وه‌يان ه‌يه به‌فه‌رمانيك فريانبده‌نه مه‌خزنه‌وه، له‌به‌رئه‌وه به‌ده‌گه‌ن كه‌سيك ه‌يه بو‌ري‌ت ده‌ست بوى قفله‌كه‌ى ده‌مى بيات و بيشكيني‌ت، زوربه‌ى ديله‌كانى قفلس‌تان، چه‌ند ساليكه قسه‌يان نه‌كردوه، هيچ كه‌س به‌دروستى نازانيت ئاخو قسه‌يان بيرماوه يان نا، وه‌ك دواتر زانيم برىكى زورى ئه‌وانه‌ى كه‌پاش مانه‌ويه‌يه‌كى دريژ له‌ قفلس‌تان ده‌مئنه‌وه، تواناي قسه‌كردن و دروستکردنى پرسته و بيركردنه‌وه‌يان به‌جوريكى ترسناك لاوازه‌بي‌ت، به‌جوريك له‌هه‌نديك حاله‌تدا ده‌گاته ئه‌وه‌ى ديله‌كان دواتر ده‌بي‌ت له‌سه‌ره‌تاوه فيرى زمان بينه‌وه. خو‌شبه‌ختانه من ئه‌م بازنه‌يه‌م نه‌بينى، به‌خته‌وه‌ر بووم و خودا له‌پشتم بوو، گه‌ر وابايه ده‌كرا به‌جورئى زمان له‌يادبكه‌م، ه‌موو ئه‌م كتيبه‌م بوى نه‌نوسري‌ت. بازنه‌ى دووه‌م، پييده‌لين ئوتيل. هه‌لبه‌ت ئه‌م ناوه بوى ئه‌وه دانراوه تا ته‌واو پيچه‌وانه‌كه‌ى بگه‌ينيت، ئه‌وانه‌ى ده‌چه ئوتيله‌وه بويان نيه بخه‌ون، له‌ئوتيلدا تاكه شتيك كه‌قه‌ده‌غه‌يه‌خه‌وتنه،

هر که سټک خهوت پاسه‌وانه تايبه‌ته‌کان که شه‌و و پوژ چاوه‌ديري
 زيندانييه‌کان ده‌که‌ن، به‌ ئاوی زور زور سارد، يان زور زور گهرم به
 ناگايان ده‌هيننه‌وه، ده‌بيټ بلټم که زور له زيندانييه‌کان له بازنه‌ی
 دووه‌مدا ده‌مرن، له به‌رئه‌وه‌ی ترسناکترين بازنه‌يه، زوربه‌يان تووشی
 په‌ککه‌وتنی ته‌واوی ئورگانه‌کان و وه‌ستانی ميشک و سرپينه‌وه‌ی ته‌واوی
 ياده‌وه‌ری و زمانشکان دټن. لټرده‌دا به‌ پټچه‌وانه‌ی زيندانه‌کانی تره‌وه،
 خواردن کراوه‌يه، به‌ لکو ده‌توانم بلټم به‌ زوره، ديل هه‌موو شتټکی بو
 هه‌يه، هه‌تا بو‌ی هه‌يه جنټو به‌ سه‌رؤکه‌کانيش بدات، بيټه‌وه‌ی سزايه‌کی
 نه‌وتو وه‌برگرټ، ته‌نيا شتټک که بو‌ی نييه‌ خه‌وتنه ... گه‌وره‌ترين
 ژماره‌ی مردوه‌کان له ئوتټلدان، به‌ ده‌گه‌ن پټده‌که‌ويټ زيندانييه‌ک له
 ئوتټله‌وه‌ ببریټ بو به‌ شه‌کانی تر، زوربه‌ی ئه‌وانه‌ی ده‌چنه ئوتټل يان
 له‌وي‌دا ده‌مرن، يان حيزب هه‌رچيه‌کی بوټت بو‌ی ئه‌نجامده‌ده‌ن و
 ئازادده‌کريټن. به‌ لام بازنه‌ی يه‌که‌م له بازنه‌کانی دی گه‌وره‌تره، له سټ
 به‌ش پټکديټ، له پيشوازی، له به‌شی گه‌فتوگو و له کتټبخانه. ئه‌و
 زيندانانه‌ی که له پيشوازی ده‌مټنه‌وه، زيندانی زور ئاسايين، ئه‌وانه‌ن
 که سه‌رپټچيه‌کی بچوکيان کرده، بو‌ وانه‌دادانټکی کورت ده‌يانه‌يټن،
 هه‌نديک ئاموژگار يانده‌که‌ن و فيري ديسپلين و پټز و پا به‌ندبوونی زياتريان
 ده‌که‌ن و ئيدي دوانه‌وه‌ ئازاد ده‌بن ... ئيشی ئه‌م زيندانiane ئه‌وه‌يه له
 ده‌ره‌وه‌ چيروکټکی جوان بگټرنه‌وه و نيگارټکی جوان بو زيندانی بورج
 بکټشن. به‌شی پيشوازی زيندانیکی ته‌واو مودټرنه‌ که تي‌يدا په‌چاوی
 هه‌موو مافه‌کانی زيندانيان ده‌کريټ و هه‌ر کاتټکيش ليژنه‌کانی پشکنيټی
 مافی مرؤف بيټنه‌ بورج، ته‌نيا ئه‌م به‌شه‌ ده‌بينن، چونکه زيندانه‌که به
 جوړټک دروستکراوه، به‌رپرسانی ناو زيندان و فه‌سيلي پاسه‌وانان نه‌بيټت،
 هيچ که‌سی تر به‌بوونی به‌شه‌کانی تر و ده‌رگاگانيان و پاره‌وه‌کانی
 نيوانيان نازانټت. له به‌شی گه‌فتوگو‌دا، ئه‌و پټی و په‌سمانه‌ ده‌گيريټنه به‌ر

كە ئىمەش لە زىندانە ئاسايىيەكانى ئاسايشدا دەمانگرتە بەر، بەلام ئىمە زۆر جار لىدان و ھەلواسين و ئەشكەنجەمان بەكار دەھىتا، ئەمان كارى واش ناكەن... لىرەدا كۆمەلىك پادۆز بەردەوام و بىوچان دەتخەنە ژىر پرسیار و ھەلامەو، دىلەكان نانئىكى كەم، ئاویكى كەم، پشووئىكى كەمیان بۆ ھەبە و ھەموو كاتەكە لەبندەست ئەم ئەفسەرەو دەچنە بندەستى ئەو ئەفسەرى تر، ھەندىجار ئەو دۆخە چەند مانگىك دەخايەنئەت كە تىیدا شەو و پۆژ دىل بىوچان پرسیارى لىدەكرىت، ھەندى پرسیار سەدان جار دووبارە دەكرىنەو، ھەموو ھەلام نەدانەو ھەبەك بەو دوایدئەت ژەمە خواردنى زىندانىيەكە بېرىت، پشووئى داھاتووى لىبگىرىتەو. لە ھۆلى دىالۆگدا دىلەكان زوو زوو دەكەون و دەبوورىنەو... ھەمىشە پادۆزەكان بە جۆرىك گەفتوگۆ دەبەنبەرتەو كە خزمەتى گەشتن بە دەرنجامىك و ئاشكراردنى نەئىيەك بكات، سەسەتى سەرەكیان سەبر و ھىمنى و دووبارە كردنەو و پىداچوونەو و پاگرتن و وردكردنەو ھى زياتر و زياتر، بە جۆرىك دىل ھىچ شتىكى بۆ نامىنئەتەو جگە لەو ھى جار دواى جار و پۆژ دواى پۆژ و خال دواى خال زياتر خۆى پۆشەنبكاتەو. بەلام ھەلبەت ئەمجۆرە تەكنىكە لەگەل ھەموو زىندانىيەكاندا ناگونجئەت، زىندانىيەكى زۆر ھەبە لە موھەقىقەكان سەرسەختەر و بەرگەگرتەر و شەتانتەرن، لە بەرئەو ناچارن بىانگوازەو بۆ بەشەكانى تر، بەتايبەت بۆ ئوتئەل تا بە تەكنىكى تەرى پادۆزى نەئىيەكانىان لىدەربھئەن. بەشى دوو ھى بازنەى يەكەم، لە بەشى دىالۆگ بچوكتەر و بە ناوى كتئىبخانەو ھەبە ھەر دىلئەك لە بەشى كتئىبخانە بگىرسئەتەو، لە پۆژى يەكەمەو چەند كتئىبئىكى سەبى دەدەنئە، پىدەلئەن دەبئەت خۆت بنوسئەتەو، ئەم تەكنىكە لەگەل نوسەران و خۆئىندەواران و پۆژنامەنوسە گىراوھكاندا زياتر دەگىرىتە بەر. ھەموو دىلئەك ھەزايەكى تايبەتى و گەمارۆدراوى بە كتئىبى سەبى بۆ دەخولقئەنن و دەبئەت پۆژانە پتر لە دوو ھەزار وشە بنوسئەت و ئىوارئى

دوایی ته‌واوبوون له‌گه‌لْ نه‌فسه‌ری به‌رپرسدا بیخوینیتیه‌وه و پیشانیبیدات که چی نویسه‌وه . لیره‌دا دیله‌کان هر به ناوینیشانی کتیب یان به ناوی نوسه‌ر و کاراکته‌ره گه‌وره‌کانه‌وه بانگده‌کرین، دیل هه‌یه ناوی کارامازۆفه، ناوی تولستویه، ناوی زۆربایه ... به‌لام پتکرا ئیشیان نه‌وه‌یه نه‌ئینیه‌کانیان تۆماریکه‌ن، بۆیان نییه له‌و میتۆد و بابه‌تانه‌ی نوسین لابده‌ن که نه‌فسه‌ره‌کان بۆیان دیاریده‌که‌ن، هه‌موو لادانیک ناچاریانده‌کات دوای ته‌واوبوونی کاتی نوسین، سه‌ر له‌نووی ده‌ست پتیکه‌نه‌وه، به‌وه‌دا زۆربه‌ی دیله‌کان نایانه‌ویت نه‌وه بنوسن که پادۆزه‌کان ده‌یانه‌ویت، له به‌رئه‌وه توووشی نوسینی به‌رده‌وام و پشوو نه‌دان و شه‌و نه‌خه‌وتنی زۆر ده‌بن. ده‌بیت بلیم که به‌شی کتیبخانه له‌ چاو به‌شه‌کانی تردا نه‌رمترین جۆری نه‌شکه‌نجه دیاره، به‌لام له‌ ناوه‌وه‌را ئازاره‌که‌ی شتیک‌ی له‌ ئازاریی به‌شه‌کانی دیکه که‌متر نییه، کاتیکیش منیان برده زیندانی بورج و له به‌شی پیشوازی ناووسیان‌کردم، ده‌موده‌ست ناردیانم بۆ به‌شی کتیبخانه، بیته‌وه‌ی بمنینه به‌ر گفتوگو، چونکه رایان وابوو میژووی دریزی من له‌گه‌لْ ده‌زگای نه‌منیه‌تدا نه‌زموونیک‌ی وه‌های پیدام بمکریت خۆم له‌ داو و فاقه‌ی نه‌و پادۆزانه بدزموه‌وه، بۆیه بۆ وه‌ده‌ستخستنی کات و به‌ ده‌ستخستنی هه‌رچی خیراتری زانیاری، ده‌بوو من زوو به‌ قوناغه پتویسته‌کاندا تپه‌رم .

سه‌ره‌تا له‌ به‌شی پیشوازی یه‌کتیک له‌و گه‌نجه ماسولکه‌داره چاویلکه‌ره‌شانه پیشوازی‌کردم، که قزی به‌جیلکی تایه‌تی داهینابوو، که به‌ بۆن و بریسکه‌ی سه‌رنجیان پاده‌کیشا . له‌و گه‌نجه له‌ خۆپازیه زۆرانه‌بوو که له‌ بورجدا ئیشیانده‌کرد، دونیاکه‌یان ته‌نیا دونیای ناو نه‌م کۆشکه شوشه‌یه‌یه بوو، نه‌وه‌ی که لیره‌ن، کارمه‌ندی جینگایه‌کی وه‌ها گرنگن، شتیک له‌ ئیفتیخاری ده‌ستکرد و درۆزنی تیاچاندبوون کردبوونی به‌ بوونه‌وه‌رگه‌لیک مرۆف نه‌یده‌زانی چیده‌که‌ن و ده‌بیت

چۆن پەفتارىيان لە گەل بکرىت. من لە پىنج سالى پابوردوودا سەرنجى لەدايکبوونى لەشکرىک لەم جۆره گەنجانەم دابوو، کە ھەموويان قاتى پەش و کراسى سىپيان لە بەردايە و چاويلکە يەکی پەشى ئەستور دەکەنە چاويان و بە ئايغۆنە بريقەدارەکانيانەو لە ھەموو جىگايە کدا دەردەکەون، جۆرىکى تازەن لە کارمەندى ئاسايش کە زۆر لە پىواقى دەزگاکانى ئەمنىيەت و لە ھۆلى فرۆکەخانەکان و لە نزىک کۆمپانیاکانى تەلەفون و لە گەل ھەندى بەرپرسى تايبەتيدا دەمبينين. من بە نەوى سىھەم لە پىاوانى ئەمنىيەت ناوم دەنان، نەوى يەکەم ئەو نەو پىرەبوو کە من خۆم سەردار و پىکخەر و نمونەيان بووم، نەويەک بووين کارى حيزبى و کارى پىشمەرگايەتى و ھەزىفەى ئەمنىيەتمان لە زەلانە يەکی بۆيئەدا تىگەلکردبوو، دەرهنجاميش ژەھرئىکى ھەما بۆندار و کەسکونمان ليدەرچووبوو، خواردنەو ھەمان دىوى دەکوشت و ئەژدەھاي دەدا بە زەويدا. نەوى دووھميش ئەو کادىرانەى ئەمنىيەت بوون کە لە سەردەمى دامەرزاندنى ئىداراتى نويدا دواى پاپەين دامەزرايون، ھەندىکيان تەنيا ھەرمانبەرييون، بەشىکيان ھەقىرى پۆژانى گەمارۆى ئابوورى و شەرى ناوخۆ کردبوونى بە ئاسايش، نەويەک بوون ھەک ئىمە دەست خويناوى و ترسناک نەبوون، ھەندىکيان بە راستى شتىگ لە پىز و حورمەتبان تىدايوو. من ئەگەر پۆشنایيەکی ئىنسانىم لە دەزگادا بدىيايە لەوانەدا دەمبينى، کە نە حيزبى تەواو بوون، نە ئاسايشى تەواو، نە ھەرمانبەرى تەواوئىش. بەلام ئەم نەوى سىھەمە ، سارد، بىرھەم، خۇدپەسەند، کەسنەناس بوو... لە مەخلوقاتى ناو فىلمىکى ترسناک دەچوون نەوھک لە ئادەمیزادى ئاسايى. ئەمانە بە پىچەوانەى نەوى دووھەمەو بە ھۆى دەستکورتى و ھەژارپىيەو نەھاتبوونە ناو دەزگاو، بە پىچەوانەو بەرھەمى پۆژگارى تەقینەو ھى ئابوورى و گەشەى بازرگانى و پارەپژان بوون. کارى ئەمنىيەت لەلایەن جۆرىک بوو لە نمايشکردنى دەسەلات...

شیوہ یہ کی تری خودہ رخستن بوو، ٹیشیک بوو وھک خانووه گرانہ کان، وھک ماشینہ تازہ کان، وھک ژنہ جوانہ کان، وھک ٹایفون و لاپتوپہ کان، بو خودہ رخستن و شانازی و نازاردانی ئەوانی دی دەیانکرد. کاری دەزگا لای ئەمانہ جوړیک بوو له ئارہ زوو، ئەو ھەستە ی پیدە بەخشین کہ سەر بە شتیکی بەھیزن، له جیگایە کدان نزیک له سەرچاوە کانی توانا و پارەوہ، له بەرئەوہ کہ بەم سەرہ کہ چەئە ی خۆمەوہ تە ماشامدە کردن، له ساردی و یەک پەنگی و میکانیکیہ تە جوڵاندنە وەکانیان دەترسام. نەو یەک بوون نە دەژیان، بە لکو نمایشی ژیانیان دەکرد، ئەوہش وایدە کرد ژۆر ژۆر ترسناک بن. له بەدبەختی مندا ئەوہ ی له بەشی پیشوازی له زیندانی بورج منی ناوونوسکرد یەکیک بوو لەو چاویلکە رەش و کراس سپییانہ، ھەموو شتیکی بە پرمیتیکی خاوەدە کرد تا نیشانیبدات چەندە بە سەر کات و شوین و ئادە میزادە کانی دیدا زالە. کہ له بەردەرگا ناوونوسیانکردم، دوو پاسەوانی نوێ بە پارەویکی باریکدا منیان برد بو لای مولازم شاناز، کچیکی گەنجی قز پەشبوو، بیروکە ی بە مۆکیتیکی خۆلە میتشی کال و پریژیک دۆلابی سپی و چەند ئینجانە یەکی گەورە گەورە پارا بووہوہ، دۆسییە کہ ی منی له پاسەوانە کان وەرگرت و بە پریژیکی ژۆرہوہ فەرمووی دانیشتنی لیکردم، من ژۆر ماندوو بووم، شە کہ تی خەریکبوو دە یکو شتم. له پەنجەرہ ی بیروکە ی ئەوہوہ شار بە جوانی دیاریوو، گلۆپە کان له ھەندئ جیگادا جیلوہ یان دەھات و دە بیریسکانەوہ، بەو درەنگ وەختەش له ھەندئ شە قامدا جوڵە یەکی کزی ھاتوچۆی ئوتومبیلە کان دە بینرا. ئەوہ یە کہ مجارم بوو له جیگای وا بەرزوہ سەیری شار بکەم، چەند سال بوو پلە و پایەم له حیزیدا کۆمەکی ئەوہ ی پینە کردبووم بتوانم ئەم بە شانە ی بورج ببینم، بەرزترین جیگایە ک بە ئاشکرا پیم تیخستبوو ریستورانٹی «ھەوای کۆساران» بوو له نھۆمی چواردە، ھەلبەت له نھۆمی بیست و یەکیش ریستورانٹی کراوہ ھەبوو، کہ تورکە کان دە یانبرد بە پریوہ

به ناوی «قاوه‌لتی سولتان» وه . بهس من قهت نه‌چووبوم، هر جیگایه‌ک تورکان بیان‌بردايه‌ته رپوه خۆم لیده‌پاراست، چونکه له پنگای کاروباری ناسایشه‌وه ده‌مزانى میت به ره‌زامه‌ندى سه‌رۆکانى خۆمان لووتى خستۆته ناو هه‌موو قاپ و قازانئىكى شاره‌که‌وه . به‌لام بینینى شار بهم جوانییه و له‌م به‌رزیه‌وه و به‌م شه‌وه‌دا، هه‌ستىكى تاييه‌تى تيا‌دروستکردم چه‌زیکه‌م بگريم . که‌رچى من رقم له شار بوو، که‌رچى بوى نه‌مردبووم، به‌لام له‌و ساته‌دا گورژمىكى عاتيفه‌ گرتى و خه‌ریکبوو ده‌ستبه‌که‌مه‌ گريان . شار له‌م ديو شوشه‌کانى بورجه‌وه پاکتر و جوانتر دياربوو له‌وهى که له پاستیدا هه‌یه، زۆر له میژبوو ناره‌زوویه‌کى وا قوولم بۆ گريان له خۆمدا هه‌ست پینه‌کردبوو، هه‌ندى‌جار له‌گه‌ل «ئه‌و» دا ده‌گرىام، به‌لام دل‌م هه‌میشه ساردییه‌ک و بیزه‌حمییه‌کى بنج به‌ستوى تیدا‌بوو نه‌یده‌هیشته‌ له بینینى جوړه دیمه‌نى وه‌هادا عاتيفه‌ بمگریت، به‌لام نیتستا که له به‌رده‌م ئەم ژنه‌ مولازمه‌ گه‌نجه‌دا وه‌ستا‌بووم، ده‌مزانى هه‌موو شتیک له رابوردوى مندا کۆتاييهات، هه‌ستمده‌کرد بايه‌کى تر و فینکییه‌کى نوئ و هه‌وايه‌کى تازه له ناخدا هه‌لده‌کات . ژنه‌ مولازمه‌که که خه‌ریکی ته‌ماشا‌کردنى دۆسییه‌که‌م بوو، که ورده ورده ده‌یزانى کیم، جار جار له‌گه‌ل خویندنه‌وهى دۆسییه‌که‌مدا سه‌ریکی به‌رزده‌کرده‌وه و قزى لاده‌دا و نیگایه‌کى ده‌کردم . هه‌ستیکرد به‌ جوړىکی عاتيفیانه له دیمه‌نى شار ده‌پوانم، به‌لام بیته‌وهى بايه‌خىکی ئه‌وتۆ به‌وه بدات، دووباره‌که‌وته‌وه خویندنه‌وهى دۆسییه‌که‌م . هر له سه‌ره‌تاوه، له به‌رده‌رگای بورجه‌وه جیا‌وازییه‌کى گرنگ له نىوان کارمه‌نده‌کانى نیره و کارمه‌نده ناساییه‌کانى شاردا هه‌ست پیکرد . کارمه‌نده ناساییه‌کانى شار، هه‌تا ئه‌وانه‌ش که له بیروى وه‌زاره‌ته‌کان و له سه‌کرتارییه‌تى حیزبه‌کان و له پله‌ى به‌رزى ده‌زگا‌کانى هه‌والگريدا ئی‌شده‌که‌ن، ئه‌وه‌سته‌ت پیده‌به‌خشن که ئیشه‌که‌یان شتیکى گرنگ نییه، به‌شیکى رۆتینى

ژیانیانه، وه‌زیفه‌یه‌که و بۆ موچه ده‌بیینن. به‌لام جیدییه‌تی کارمه‌ندانى بورج شتیکی تری پیده‌گوتم، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئیش هه‌موو ژانیان بیت، ئیشه‌که‌یان گرنترین شت بیت، یارییه‌کی گه‌وره‌بیت که هه‌له‌قه‌پوول ناکات. مولازم شاناز، به‌هیمنییه‌وه‌گووتی «هه‌قال جه‌نگیز... به‌پزتان کارمه‌ندی ئاسایشی گشتی بوون و ماوه‌یه‌کیش به‌پتوه‌به‌ری ئاسایشی گشتی بوون، که‌چی ئه‌مپۆ لی‌ره‌زیندانن». من له‌به‌رئه‌وه‌ی به‌رده‌وام سه‌یری شه‌قامه‌کانم ده‌کرد، جیلوه‌ی گلۆپه‌کانی شار سه‌راسامیکردبووم، حه‌زمده‌کرد بچه‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که و به‌هیمنی سه‌ر بنی‌م به‌جامه شوشه ئه‌ستورره‌کانه‌وه و سه‌یری دونیا بکه‌م، توانای وه‌لامدانه‌وه‌ی ته‌واوم نه‌بوو، که‌میک خه‌یالۆی و په‌شۆکاو گووتم «به‌ئى، به‌ئى... ماوه‌یه‌که به‌پتوه‌به‌ری ئاسایشی گشتی بووم». جارێکی تر قزى له سه‌ر ده‌موچاوی لابرد و گووتی «ئیس‌تا تا ماوه‌یه‌کی نادیار لی‌ره‌ده‌ستبه سه‌رن تا ناوی هه‌موو ئه‌ندامانی پێکخراوه‌که‌ی خۆتان ئاشکراده‌که‌ن، تا هه‌موو دۆسییه‌ نه‌ینییه‌کان پاده‌ستده‌که‌ن». بیته‌وه‌ی بزنام ده‌لیم چی، گووتم «به‌ئى به‌ئى، تا ماوه‌یه‌کی نادیار لی‌ره‌ده‌ستبه سه‌ر ده‌بم». که‌چه‌که دۆسییه‌که‌ی داخست و گووتی «داواى لی‌بوردن ده‌که‌م، تۆ ناتوانیت له‌به‌شى پێشوازی به‌مینته‌وه، له‌سه‌ر دۆسییه‌که‌ت نوسراوه که ده‌بیت بچیته‌کتی‌بخانه. په‌نگه به‌پزتان نه‌زانن به‌شى کتیبخانه چیه، به‌لام من بۆیه لی‌ره‌م تا هه‌موو سیستمی زیندانی بورجت بۆ پوونبکه‌مه‌وه، هه‌لبه‌ت ئیمه لی‌ره‌دیلمان نییه، به‌لکو میوانمان هه‌یه، ئه‌وه‌فرمانی سه‌رۆکه که لی‌ره‌هیچ که‌س به‌دیل یان زیندانی یان حه‌پس ناوانابه‌ین، به‌کاره‌ینانی ئه‌وجۆره وشانه لی‌ره‌ته‌واو قه‌ده‌غه‌یه... ئیوه هه‌موو میوانی ئیمه‌ن، راسته هه‌لومه‌رجی میوانیه‌که تۆزیک له هه‌لومه‌رجی میوانی ئاسایی جیاوازه، به‌لام هه‌ر چیه‌که بیت ئیوه دیل نین، هه‌تا ئه‌گه‌ر بۆ هه‌تا‌ه‌تایه لی‌ره‌ش به‌میننه‌وه ئیوه هه‌ر میوانی

حیزین. لە پاستیدا تەواوی ئەم میوانخانە گەورەییە، کە لە دەروەهی بە زیندانی نھۆمی سی و سێ ناسراوە و ئیمە لیترە بە میوانخانە ی نھۆمی سی و سێ ناویدەبەین، لە چوار بازنە ی گەورە پتیکدیت... بازنە ی یەکەم کە ئیستا من و تۆ لە ناویدا وەستاوین... بازنە یە کە.. کە لە راستی... ی... ی... د... د... ا... ا...».

لەو ساتەوێ هیدی هیدی دەنگی کزتر و کپتر دەهاتە گویم، هەستکرد گێژدەخۆم، ماندویتییهکی کتوپر دامدەگریت. بینەوێ بزانی چییە، ناگام لە خۆم نەدەما... وەک بە تونیلێکی سپی و بللورین و پێچاوپێچدا پۆبچم، وەک یەکیک بە هیمنی بە لولپێچێکی کریستال و پڕ بریقەدا بەرەو جینگایەکی دوور دامبگریت، بەرەو خوار خزام... کە چاومکردووە لە جینگایەکی دی بووم، لە ژوورێکدا پڕ رەفی کتیب، من لەوێ لە بازنە ی یەکەمدا لە کتیبخانە، لە ناو جینگایەکی هیمن و پاک و تەمیزدا بیتھۆش کەوتبووم.

نەغەدە ماردینی و نزار ئیدریس لە شاخ

من هەر یەک لە خانمی ماردینی و نزار ئیدریس لەگەڵ خۆمدا هینا بۆ چیاکان، دوو پۆژ بە رینگاوەبووین. نەغەدە جلێکی کوردی رەشی، وەک پۆشاکێ ژنە گوندییەکان پۆشیبوو، بەلام رەنگی، شیوێ دانانی لەچکەکە ی، شیوێ قز داھینانی، لە هەر شتیکیش گرنگتر چاویلکە کە ی، نیشانەبوون بۆ ئەوێ یەکەمجارە دونیای دەروە ی شار دەبینیت و پێدەنیتە ناو سروشت و سەر خاکی غەمگینی گوندەکان. بە درێژایی رینگا، من لەوێ دەترسام خالەکانی پشکنین گێچەلمان پێکەن، بەلام بە پێچەوانەوێ بوونی ژنیکی جوان لە ماشیتێکدا بۆ هەمووان مایە ی

به‌خته‌وه‌رییه . له زۆریه‌ی خاله‌کانی پشکنیندا سه‌ربازه‌کان سه‌ریکیان ده‌هیتایه ناو ماشینه‌که‌وه و نیگایه‌کیان له خانم ده‌کرد و به هیتنی ماشینه‌که‌یان به‌پێده‌کردین . پێده‌چوو به هه‌ستیکه‌ی غه‌ریزی ده‌ریکیان به بوونی ئه‌و خوینه ئه‌رسته‌تۆکراتیه‌ی ده‌ریته‌که‌ له ده‌ماره‌کانی ماردینیدا ده‌سو‌پایه‌وه ، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و ترسه‌ دێرین و غه‌ریزیه‌ی پیاو له ئافره‌تی جوان پاسپۆرتی ئی‌مه‌یه‌ت ، ئاسان هه‌موو به‌ریه‌سته‌کانی سو‌پامان ب‌پ‌ری . که له دوا ماشین دابه‌زین ، پۆژیکه‌ی درێژ به سو‌ار سه‌ هیتتری پیره‌وه بووین ، دوا‌ی سه‌رکه‌وتن و دابه‌زینیکی زۆری نیو چیاکان ، ئی‌واره‌یه‌کی دره‌نگ وه‌ک سه‌ی پۆحی شه‌که‌ت به‌ده‌وری جه‌ه‌نه‌مدا سو‌پا‌یه‌تته‌وه و گه‌را‌یه‌تته‌وه ، له ده‌ریه‌ندی «ده‌مه‌بۆران» ، گه‌یشته‌یه‌ بنکه‌کانی سه‌رکه‌ردایه‌تی و بیرو‌ی بالا‌که له‌دامینه‌ی چیا‌به‌ردینیکی ره‌ش و له ناو گه‌روی جه‌نگه‌لێک و له لی‌وار جه‌میکه‌ی چر‌دا بوون . من شه‌ش مانگ بوو ئه‌و بنکه‌ام نه‌دیوو ، ئی‌ستا له گه‌وره‌بوون و فراوانبوونیان سه‌رسامبووم ، پێشه‌مه‌رگه‌کان ده‌یان خانوویان له گه‌روی ئه‌و دارستان و له به‌ر نزاری ئه‌و کێوه سه‌خته‌دا دروست‌کردبوو ، شو‌ی‌نیک بوو به ئه‌سته‌م باشترین باله‌فر و کۆپته‌ری دونه‌یا بیانتوانی‌بایه سه‌لامه‌ت له نیوان پێگا هه‌وایی و پاره‌وه ئاسمانیه‌ ته‌نگه‌که‌یدا ده‌رچن . که گه‌یشته‌یه به‌ره‌وه ده‌موده‌ست پوومان له بنکه‌ی هه‌فال شێرخان کرد . هه‌ر که هه‌فال‌م بینی هه‌ستم‌کرد له میژه‌ چاوه‌پوانمانده‌کات . که گه‌یشته‌یه به‌ره‌وه ، دونه‌یا خه‌ریک بوو تاریک داده‌هات . ناو تاق و سه‌ر ره‌فه‌کانی ژوره‌که‌ی پ‌پ‌یون له که‌له سه‌ری پشیله . من به درێژایی رێگا ته‌نیا سه‌رنجی خانمی ماردینیم ده‌دا ، بیری زاره‌وه‌ی جه‌نگه‌له‌ راسته‌قینه‌کانم ده‌که‌وته‌وه که ئه‌و به‌کاریده‌هیتا . ده‌مویست بزانه‌م شه‌که‌ته یاخود ترساوه یان په‌شیمان ، به‌لام ئه‌سته‌م بوو م‌رۆف به‌ پوونی هه‌سته‌کانی بخو‌ی‌نیه‌وه ، وه‌ک ئه‌وه بوو له خه‌یا‌لیدا به‌رده‌وام ب‌یر له شیعر بکاته‌وه ، یاخود وام هه‌سته‌کرد به‌ردوام ب‌یر له

شيعر دەكاتەوہ . نازانم بۆ ئىمە خەلكانى ناشاعير ھەركات شاعيريگمان
 بينى خەيالى پۇيشتووہ وادەزانين بير لە شيعر دەكاتەوہ، كە دەشيت
 بير لە ھەر شتئىكى تريس بكاتەوہ جيا لە شيعر، وەك سىكس، مندالى،
 ھەنار خواردن... يان ھەر شتئىكى تر. ئەو كات كە گەيشتە چيا،
 خەريكبوو ناويانگى وەك شاعير چرۆيدەكرد، تا ئەو كات ديوانى خۆى
 نەبوو، بەلام بەردەوام شيعرى لە پۆژنامە كوردىيەكاندا بلأودەبوونەوہ،
 شيواى نوسىنى وەھا كئوى و تايبەتى بوو، بە جۆرىك بۆنى دارستان
 و بەرد و خوین و دلپەقى لئدەھات، ھەر كەس جارئك شيعريكى بدىيايە
 شيواى دەناسىيەوہ . گەرچى ھەقال شىرخان كەيفى بە شيعر و شاعيران
 نەدەھات، بەلام پيشواى شاعيريكى شۆرشيگپى لە نەغەدەكرد، سەرانى
 شۆرش لەوہدا توانايەكى سەرسامكەريان ھەبوو، بيانويستبايە لە چ
 بەرگئىكدا دەريكەون، دەيانتوانى خيرا لەو كالايەوہ بنالين. بيانويستبايە
 لە وئەى پسپۆرى جەنگدا دەريكەون دەيانتوانى خويان وا دەربخەن كە
 لە زانستى جەنگدا لە ناپليون ليزانترن، بيانويستبايە وەكو ئەدەبدۆست
 و نوسەرناس رەفتاريكەن، دەكەوتنە بۆردومانى بەرامبەر بە ھەندئ لەتە
 بەيتى مەولانا و حافز و شەمسى تەبرىزى. لەوہدا من ليفيتانتم زياتر بە
 دل بوو، ئەوہى شاعيران بەدردانەترين شيۆہ ئەشكەنجە بدەيت چاكتەرە
 لەوہى بەدرو پريزان نيشانبدەيت. شىرخان لە بەكەم نيگايەوہ دياربوو چ
 سەرسامىيەكى بەجوانى ماردىنى ھەيە كە ھەم بە شيۆہ و ھەم بە نيگا و
 ھەم بە بۆن ژئىكى جياوازتربوو لە خانمە گوندەكبيەكان. ھاتنى ئەو بۆ
 نيو ئەو دارستان و چيايە رووداويكى ناوازەبوو، دۆلەكە بە گشتى خالى
 بوو لە ئافرەت، ھەلبەت پئدەكەوت جار جار داىكى پيشمەرگەيەك يان
 خوشكيكى بە ميوانى بگەنە ئيرە، بەلام بە گشتى كەم ئافرەتى گەنج
 پيگاي بگەوتايەتە نيو ئەم دۆلە، شوئەكە مەملەكەتئىكى نيرانەى داخراو
 و ترسناك بوو... نەغەدە لە ساتى دابەزىنيەوہ بۆ ناو دۆل، ھەستىكرد

چاوانی برسی ئه وه موو پیاوه مه‌حرومه‌ی له نیاوان ئه وه دوو چیا‌یه‌دا گیریا‌نخواردوه هه‌میشه به‌دوا‌یه‌وه‌ن، به‌لام هه‌ستمکرد باکیکی به‌ نیگای برسی پیاوانی دۆله‌که نه‌بیت، جاریک گووتی «له کوئی دونیادا هه‌یه پیاوان برسیان نه‌بیت، پیاوان له هه‌ر کوئی بن و له هه‌ر ته‌مه‌نیکدا بن هه‌میشه هه‌ر برسیانه». واهه‌ستده‌که‌م ئه‌وه قسه‌ی دلّی بوو. ده‌توانم بلّیم له سه‌ره‌تادا چه‌زی له‌و نیگا برسیانه بوو، به‌به‌شیکی سروشتی دونیا‌یه‌کی سروشتی ده‌زانی، کیشه‌ی له‌گه‌ل ئه‌وه‌دا نه‌بوو هه‌موو نی‌ری برسی دونیا به‌دوای له‌شیه‌یه‌وه وه‌ک سه‌گ لیک بریژن، به‌لام چه‌زی له‌وه نه‌بوو هه‌مووان بیخۆن. وه‌ک هه‌موو ئافره‌تانی تر قیزی له‌هه‌ندی‌ک پیاو ده‌هاته‌وه، ترسی له‌هه‌ندی‌کی تریان هه‌بوو، هه‌ندی‌کی تری وه‌ک گه‌مزه سه‌یرده‌کرد، به‌لام ئه‌گه‌ری ئه‌وه‌شی تیدا‌بوو له‌نا‌کاو شه‌یدی‌ای یه‌کی‌ک بیت. کاتی‌ک بی‌ری له‌وه ده‌کرده‌وه که‌سێک بی‌وستی خۆی ده‌ستی بو‌ به‌ریت، موچرکی‌کی سارد و برۆک به‌هه‌ناوی‌دا ده‌پۆشت. که‌یه‌که‌مجار له‌ناو ئه‌و سروشته‌ پووت و دارستانه‌ کتیی و خاکه‌ په‌قه‌نه‌دا دابه‌زی، هه‌شتا نه‌یده‌زانی چه‌ند بی‌دیفا‌عه، نه‌یده‌زانی چی به‌ته‌واوه‌تی هه‌ینا‌ویتی بو‌ ئیره، به‌لام ده‌یزانی په‌تی‌کی ترسنا‌کی پچران‌دوه، زنجیرکی له‌ده‌ست و پپی خۆی دامالی‌وه که‌که‌م که‌س ده‌توانن دایمالن... ده‌یزانی که‌میک له‌ ژنان ده‌وێرن کاری وه‌ها بکه‌ن. به‌لام ئه‌و ده‌م خانم له‌وانه‌بوو که‌ ده‌یه‌ویست ئازادی له‌په‌وه ترسنا‌که‌که‌یدا تا‌قیبکاته‌وه، له‌وه‌شدا تا‌قانه‌ و تاک و ته‌نیا نه‌بوو، به‌لکو پۆخی سه‌رده‌مه‌که‌ی نیشانه‌دایه‌وه، ئه‌و کات هه‌موو عه‌ودالی ئه‌وه‌بووین، ئازادی به‌دیوه‌ دپ و په‌تپسینه‌که‌یدا بژین، له‌و په‌وه‌دا که‌ ده‌شیت دلّی ئازاترین جوامیرانیش بترسینیت. ئازادیی چ سوودی‌کی هه‌یه‌ گه‌ر تیکه‌ل به‌بو‌ن و ئه‌گه‌ری مردن نه‌بیت، چ سوودی‌کی هه‌یه‌ گه‌ر مرۆف ته‌نیا له‌ نیاوان دیواره‌کانی مالی خۆیدا ئه‌زموونی‌بکات و ته‌نیا له‌ سه‌ر سفره‌ی ئارام له‌ میوه‌ی بچیزیت. ده‌یزانی هه‌چ خانمی‌کی

گەنج ئەو جورنەتەي نىيە بەوجۆرە لە ھەموو پۆشاکە چىنايەتى و خانەوادەبىيەكانى دامالەيت و بە چاۋ بەستراۋەبىي خۆي فرېبدا تە سەر زەمىنەتكى دىيەو ە كە سەرلە بەرى ناديار و تارىكيبە .

لەو ساتەو ەي لە شار ھاتىنە دەرى، من ھەستەم كەرد نزار بە جۆرىك لە جۆرەكان خۆي بە دوور دەگرەيت . ھەستىشەم كەرد خانەم نزارى زۆر لا گرنگ نەماو ە، ئەو بۆ پەرداخەتەك دەگەرا ئەو شەرابەي تەيكات كە خۆي دەيەو ەيت، نزار ئەو پەرداخە بوو، يەكەمىن پياۋي ژيانى بوو، لەگەلەيدا بە پاستى ھەستى بە لەشى خۆي كەرد، لەگەلەيدا تواناي خۆي لە سەر ياخي بوون، بىباكى، دەرچوون لە ياساكان تاقىكەردەو ە ... ھەستىكەرد نزار لە درۆيەكى گەورە پزگارىكەردەو، درۆي ژيان لە باو ەشى شوويەكى ھەمندا . بەلام ھەر لە ساتى يەكەمەو ە دەيزانى نزار پياۋيەك نىيە بۆ ھەموو ژيان، لە ناخى دلەيدا رقى لە ھەر پياۋيەك بوو بىويستبايە بىو ەيت «پياۋيەك بىت بۆ ھەموو ژيان» . نزار بۆنى جەنگەل و جانەو ەرى دپ و گىاي نادەستەمۆي لەدەھات، ەك لە شىعەرەكانيدا دەيگوت «و ەحشىيەكى جوان» بوو، بەلام ەحشىيەت شەكلى جوان ھەميشە بەوجۆرە نامىنەتەو ە، ەحشىيەت شەكلى نەبوو زۆر لەگەلە جوانيدا بۆي، دواجار دەبىت يەكەيان زال بىت، يان ەحشىيەت ياخود جوانى . نەغەدە ئەو دەم ئارەزوويەكى نەبوو ھەموو ژيانى لە قەفەزى شوويەكى ھەمندا بىاتە سەر . ئا ە ... شوويەكى ھەمندا تەنيا كاتەك ماناي ھەيە كە بكرەيت لە دەرەو ەي مال، مەو ەف ھەموو شەكلى خۆي بۆي، ئەو ھەموو شەكلى لە زارى كچانى شانە شوپشگىرەبىيەكەو ە دەبىستەو ە، دەيزانى نزار بە چ شانازىيەكەو ە باس لە قارەمانىتەبىيەكانى خۆي لە پەخەفى ئەودا دەكات، بەلام بۆ نەيكات ... ئەو كەم و زۆر تەرەي نەدەكەرد، نزار دواجار ھەندەك سىفەتى سەرنجراكەشى تەدابوو، ئەويش رام نەبوون و بىباكى بوو، لەو دپندانە بوو كە چوويەتە بەردەستى دەبىت حىسابى

ئه‌وه بکه‌یت ده‌شیت هه‌لا‌هه‌لاتبکات، نه‌غه‌ده‌ش له‌ دئه‌وه شتیکی تاریک،
 غه‌ریزه‌یه‌کی شه‌یتانی، کونجیکی نارۆشنی ناو‌ناخ که‌ په‌روه‌ده‌ی دایک
 و باوک ده‌ستیان پیا‌پیا‌نه‌گه‌یشتروه، به‌ره‌و ئه‌مجۆره‌ پیا‌وانه‌ کیشیانده‌کرد.
 شتیکی گه‌وره‌ له‌ ناخیدا بوو پآلی پتیه‌بنیت ترسی له‌ هیچ شتیکی
 خه‌لک نه‌بیت، له‌ مندالییه‌وه‌ ده‌زانیت دتۆیکی زۆر زل له‌ ژیا‌نی خۆی
 و خیزانه‌که‌یدا هه‌یه، ناوی خه‌لکه، دتۆیکی نه‌بینراو، به‌لام درنده‌ و
 بخۆر و داندار. دتۆیکی زۆر گه‌وره‌ که‌ شه‌و و پۆژ به‌ هه‌موو کوچه‌ و
 کۆلان و شه‌قامه‌کاندا ده‌پروات، هیچ ناکات، ته‌نیا به‌ چاویکی نه‌بینراو
 سه‌یرتده‌کات، تۆ نایبینیت به‌لام ده‌زانیت له‌وییه، ناتوانیت ده‌ستی
 لێ‌ده‌یت، به‌لام به‌ قه‌واره‌ و هه‌ناسه‌ و قورسای خۆی هه‌وای هه‌موو
 جینگا‌کانی بارکردوه. دتۆیکه‌ هیچ که‌س نییه‌ بتوانیت لێ‌ی نه‌ترسیت،
 چونکه‌ یه‌ک سه‌ر یان یه‌ک ده‌موچاوی نییه، یه‌ک لۆژیکی نییه،
 به‌لکو به‌ زیاد له‌ زمانیک، به‌زیاد له‌ به‌لگه‌یه‌ک، به‌ زیاد له‌ سه‌ریک
 ئیشده‌کات، هێنده‌ی سه‌ریک له‌ سه‌ره‌کانیت په‌راند، چهند سه‌ریکی تر،
 به‌ جۆریکی تر دینه‌وه. هه‌میشه‌ له‌وییه، یه‌ک شت ده‌توانیت بیکورژیت،
 ئه‌وه‌ی وابجولێتته‌وه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌وێ نه‌بیت، سه‌یری نه‌که‌یت، گوێی
 لێ‌ نه‌گریت. ئه‌وه‌ تووشی دوودلی ده‌کات، توپه‌یده‌کات، له‌وانه‌یه‌ زۆر
 ترسناک شالۆ به‌یتیت، به‌لام ده‌بیت هه‌میشه‌ وابکه‌یت که‌ نایبینیت، که‌
 نییه، که‌ ناتوانیت هه‌ستی پێکه‌یت، په‌نگه‌ ئه‌وه‌ کرداره‌کانت بگه‌یتیتته‌
 ئاستی شیتی، به‌لام گرنگ نییه، شیتببون باشتره‌ له‌وه‌ی تاده‌مریت
 له‌ ژێر په‌حمه‌تی ئه‌و دتۆه‌دا بژیت. نه‌غه‌ده‌ بریاریدا‌بوو له‌ ژێر ده‌ستی
 ئه‌و دتۆه‌ بیته‌ده‌ری و پتیا‌بوو سه‌فه‌ری بۆ‌ناو ئه‌م جه‌نگه‌له‌ هه‌نگاوی
 یه‌که‌میتی بۆ به‌زاندن و شکاندنی ئه‌و دتۆه، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ئه‌و
 وشانه‌ ده‌یانترساند «مێرد»، «عه‌شیقی ئه‌به‌دی»، «خۆشه‌ویستی
 نه‌مر». هه‌ندێجار زۆر دوور ده‌پۆشت و پتیا‌بوو که‌ په‌یوه‌ندی ژن و

پياو دەبېت لە جۆرى شيعر نوسين بېت، ھەميشە لە سەرھتاوھ دەست بېبکاتوھ. وک چۆن لە شيعرئەگەوھ بۆ شيعرئەگ شاعير ھەميشە لە سەرھتاوھ تېھئەئدەچتتوھ، لە پەيوھندی ژن و پياویشدا دەبېت ھەميشە سەرھتا و کۆتايەک ھەبېت، وھک چۆن تئکستئک نيبە کۆتايى نەيەت، پەيوھنديھەکيش نيبە کۆتايى نەيەت، وھک چۆن شيعرئەگى ئەبەدى نيبە بتوانئت پئگا لە ھەموو شيعرەکانى تر بگريئت، پەيوھنديھەکى ئەبەدئش نيبە پئگا لە ھەموو پەيوھنديھەکانى تر بگريئت. بەلام زۆرجار پادەچلەکى و ديوھ کوشندە و ترسناک و بئسۆزەگەى ئەم تئپوانئنەى خۆى دەبئنى و بئئھوھى بزائئت چۆن لئيدەرچئت سەرسام و ترساو لە خۆى دەروانى و ھيچى نەدەگوت.

نەغەدە زۆرجار ھەستى بەو ئازايەتى و جورئەت و سەرپەريھى بۆچوونەکانى خۆى دەکرد، بەلام بە دروستى چى دەويست، نەيدەزانى؟ پياوانى پراگوزەر؟ ئەوانەى دئین و دەرپۆن؟ ... نەيدەزانى وھلامى ئەو پرسيارە بداتوھ. بەلام لە قوولايى ناخيدا ئەو ھەستە کچانە تايبەتەشى ھەبوو بزائئت کە ھيچ شتئک لە بۆنى پياوانى زۆر لە ژيانى ئافرەتئکدا ئازار بەخشتر نيبە، کە پياوانى جياجيا بۆن عارەقەى خۆيان بە عومرى ئافرەتئکدا پراکئشا، بۆنيان دەبئتە جۆرە ھالائۆيکى کوشندە و ژەھراوى کە ژيان دەتەنن و دەبخنکئئن. بەس چى دەويئت؟ ھەستئکرد پۆحئکى تاريکى دەويئت، پياوئکى دەويئت وھک شەوھزەنگ، پياوئک لە يەککاتدا لە زۆر پياو بچئت، پياوئک ھەم دئندەبئت و ھەم ياخى، ھەم دەسەلانداربئت و ھەم شۆرپشگئپ، ھەم بۆ ئەم بەرپەحم بئت و ھەم تا دوائەندازەش بەھئز، ھەم دئسۆزبئت و ھەم خيانەتکار، ھەم تاريک بئت و ھەم پريئت لە تيشکى نھئنى، ھەم جەنگەلى بئت و ھەم شارئى، ھەم سئحرى جوانى تئدابئت و ھەم فرئوى ناشيرئنى، ھەم لاوازبئت و ھەم بەھئز، ھەم بترسئت و ھەم ترسناک بئت، ھەم نەخوئندەوار بئت

و هم فہیلہ سوف، ہم پروکہ شکار و ہم قول، ہم شاعیربیت و ہم
 بہرہری، ہم عاشق و ہم دوزمن.... پیاویکی دہگمن، یان وہک خوی
 دہیگوت پیاویکی نہستم، پر لہ ناکۆکی گہورہ گہورہ، کہ پہنگہ لہ
 سہر نہم نہستیرہیہ نہبیت.

دہبیت بلیم نہو پۆژہی نەغەدە ماردینی لہ دہرہندی دہمیۆران و
 لہ ناو نہو گہوو سیراوییہی سروشتدا دابہزی، ہیندہی خہیالی لای
 نہوہ بوو خوی بداتہ دہست ژیانی نہم جہنگلہ راستہقینہ، خہیالی
 لای ہیچی تر نہبوو. لہ مندالییہوہ بہ دواي جہنگلئیکی ترسناک و پردا
 گہرابوو، نیستا نہو جہنگلہ بہ ہموو ہہبہت و دہری و کوشندہیی
 خوی دہرگا گہورہکانی خوی بۆ کردبووہوہ. ہہلبہت لہ فہنتازیاکانیدا
 «دہربارہی نہو جہنگلہ شیت و پام نہکراوہ» حیسابی نہو ہموو
 پیاوہ برسییہی نہکردبوو، حیسابی نہم شۆرشگنیرہ گوشہگیرانہی
 نہکردبوو کہ وہک کۆمہلیک نیری گوشہگیر، تینووی ہموو سیتیہریکی
 نافرہت بوون. سہیریوو لہلای کہ پیاوان پتر بہرگہی نہوہ دہگرن لہ
 گروپی نیرانہی داخراودا بۆ ماوہی دریز بژین، وای بہ خہیالدا ہات،
 ژنان کہ متر دہتوانن بہرگہی دنیای ژنانہی خویان بگرن، بہتایبہت گہر
 تہواو خالی بیت لہ پہنگ و بۆن و دہنگ و ہناسہی پیاو.

لہ پۆژی یہکہمدا، نۆزبہی پیاوہ برسییہکانی نیو نۆلہکہ، نۆزبہی
 نہو پیتشمہرگہ بہستہزمان و دابراوانہی لہ میژیوو نافرہتیکی نازاد و
 جوانیان نہبینیوو، ہہریہک بہہانہیہکیان دہدۆزییہوہ و دہہاتن بۆ
 سہیری خانمی ماردینی.

نیوارہی پۆژی دووہم، ہہقال «عومہرہ سور» کہ پیاویکی
 تابلیتی باش و تیکۆشہریکی تابلیتی دلسۆز بوو، دۆستیکی دیرینی
 سہرۆک و نہندامیکی لہ خۆبوردوی نہنجومہنی بالآ بوو، بہ ہیمنی
 و وہک برادہریک بانگیکردمہ لاوہ گووتی «کوپری خۆم جہنگیز نہمہ

چ كارىكە كر دووتە، بۆ خاترى خودا و خاترى ھەر چل و چوار ھەزار پېغەمبەرە كە ئەمە چ جوۆرە پەفتارىكە، ئەم كچە بەدبەختەت ھېتاووتە نىو ئەم ھەموو گەنج و كوړ و كآلە ھېچ نەدىووتە. ئەو ھەم غەدرە لەو ژنە و ھەم غەدرە لەم گەنجانە... بەتايەت سەلامەت بېت، دواى ئەو كاغەزانەى خۆت، دواى ئەو راپوړتانهى لە سەر ئەم كچە بەدبەختە و ھەتايو كەى دۆستى ھەناردەى حيزيت كرد. مال خراب، كاغەزەكان كەس نىيە نەيخویند بېتتەو، تۆ وەھا وسفى وردەكارى ئىشى ئەم دوو بەدبەختەت كر دوو، سەلامەت بېت، بۆ ئەم ھېچ نەدىوانە باعيسى پەريشانىيە، ئىستاش ھەر دووكيانت ھېتاووتە بۆ ئىرە، خودا پەحمبكات، ئەگىنا بلآيم چى... لىرە ساغ ناگەرېتەو».

بە چرپەو بە ھەفالى عومەرە سوورم گووت «ھەفالى گيان، بلآيم چى... نامەى زۆريان كر دە سەرم. دەيانويست ھەردووكيان بەيتمە شاخ. حاليشيان لە شار پوو لە خراپى بوو، گەر نزار بگىرابايە مردنى مسۆگەر بوو. چارم ناچار بوو ھەفالى... وە لا چارم ناچار بوو».

عومەرە سوور لەو شوپشگىرە مرؤفدۆستانە بوو كە زوو شەھىد كرا. ھەموو كەسە راستگوكانى شوپش، ئەوانەى بە راستى كاريان بۆ پاراستنى حورمەتى مرؤف دە كرد، ئەوانەى ھېچ نەبوون جگە لە خو بووردەى و گيانفېداى و ماندووتى، زوو شەھىد بوون، دواتر تەنيا ئەوانە ماينەو كە بەس بە كەلكى دائىرەى پۆليس و ئاسايش دەھاتىن، رەنگە ئەو ھۆيەكى گەرەبېت بۆ ئەو ھى مرؤف تىبكات، دواى سەر كەوتنى راپەرىنى سالى ۱۹۹۱ بۆ شوپش بەو دەر دە چوو. ھەفالى لە سەر ھەق بوو، مەن ھەر گەشتەمە دۆلى دەمبۆران زانىم كە شتەكان بۆيەكى خرابتر و بوخارىكى پەشتريان لەو لىھەلدەستى كە مەن چاوە پواندە كرد. مەن پۆزى دواتر لە گەل ھەفالى شىرخان كۆبوونەو ھى دوو قۆلىمان ھەبوو، بېيارمدا دۆخى خانمى ماردىنى لە گەلدا باسبەم و پېشنارىكەم خانم لىرە نەمىتتەو. ھەفالى

شېرخان له گهال به سرچونى هر ورزىكدا بېرهمتر و نالوزتر ده بوو، مونتر و خيشنتر چه ناگى داده كوت و قه پوزى دريژده بوو، نه و گه شت و مفرزه و چالاكيانه شى ده يكرد تا ده هات خويناويتر ته او ده بوون. ناوبانگى بېرهميه كى خريكبوو زور پيش ناوبانگى نازايه تيبه كى ده كوت، له هندی جىگادا بېهؤ خويناىكى بيمانى ده رشت و تونديه كى زياد له پتويستى به كارده هينا. كه بو گه شت داده به زى، حيكايه تى په يوه ندييه ناشه رعييه كانى له گهال ژنه جووتياره هه ژاره كاندا هم له نيو خه لكانى گونده كى و هم له پيزى شورشگيرپاندا ده ماوده ميده كرد، تا واى ليده هات پيشمه رگه كان به غه مگينى و به گالته وه ناوى گونده كانيشيان به ناوى عه شيقه كانى ژنه رال شېرخانه وه ناوده نا... به لام له دواى هه موو گه شتيك و دواى هه موو چالاكيه ك بيباكترو و بيمنه تتر درده كوت. كه له گه شت و دابه زينه دريژه كانيه وه ده گه رايه وه بو دربه ندى ده ميوران، هه ميشه پر توره كه يه ك سهرى سافى پشيله ي پتويو كه له سندوقى تايبه تدا هه ليده گرتن و تا ده هاتيش سندوقه كانى زورتر و زورتر ده بوون. كه بينيمه وه هه ميشه وه كو خوى مؤن بوو، به لام له سهرده مانى تر پاكوته ميزتر و پشودارتر دياربوو، وهك جازان ناسه وارى ماندوو بوونى زور، كاريگه ريسى خورى سووتينه ريان سه رمای جوانيكوژى زستان له سه ر پتستى نه بوو، له گهال نه وه شدا هيچ جوړه ناسوده ييه ك نه يده توانى نه و چرچانه ي مؤنى له سه ر پوخسارى لاييات. هه فال شېرخان به خوشييه كه وه كه كه مجار هه ستي پيده كرا سوپاسى منى كرد و گوتى « هه فال چه نگيز، له نه نجومه نى بالا له تو زور په زامه ندى. به س هم وهك هه فالتيك و هم وهك به رپرس له نيشوكارى تو ناگادار تده كه مه وه كه ده ست له كاروبارى هم دوو ميوانه تازه يه وهرمه ده، له نيتستاه له بيريانكه، كارى تو ليره وه ته او، نه وه ي ده مينيتته وه نيمه له نه ستوى ده گرين». له راستيدا من نه زمانى مه به ستي چييه، به لام

لە پشت وشەكانىيەو ە بۆنى شتى باشم نەكرد. پرسىم «دەتوانم بزنام چۆن بىرتان لە پاشەرۆژيان كردۆتەو». بە بىباكييهو ە گووتى «نەغەدە لەگەڵ مندا دەمىنتەو. دەبىت لەگەڵ مندا بمىنتەو ە من لە مەيزە چاوەپوانىدەكەم. نزار دەگوازىتەو ە بۆ خواري... بۆ گەرميان، بۆ ناو مەفرەزە گەپۆكەكان». مەفرەزە گەپۆكەكانى باشوور خەتەرناكتر كاريان ەبوو، زۆرترين شەهيديان دەدا و تىكەلأوى سەخترين و ئالۆزترين جۆرەكانى جەنگى پارتيزانى دەبوون لەگەڵ فاشىستەكان. ناردنى نزار بۆئەوئ لە خۆرا نەبوو، دەيانويست سەرەتا بۆ ەتاھەتايە لە نەغەدەى داىبىرن و دواتر لە پووداويكدا بىكوژن. من لە ەفالى شىرخانم پرسى «دكتور دەتانهويت داواكەى ليفيتانت جىبەجىبكەن و لە ناوى بەرن». بە ەيمنى پرسى «پىتوايە ەيچ كەس لە قازانجەكانى شۆرش گرنكتر بىت؟». «نا ەفالى، كەسمان لە قازانجى شۆرش گرنكتر نين». «تۆ گەر شۆرش داوات لىيكات بمرىت، نامرىت... شۆرشگىر يان پىشمەرگە واتە يەكىك ئامادەبىت بۆ مردن. ەموو ئىشەكەى ئىمە لە سەر ئامادەيى بۆ مردن دروستبوو، ەەر كەسىك ئامادەنەبىت بۆ مردن و كوشتن لاي من پىشمەرگە نىيە. لە بەرئەو ە چى شتىكى سەيرى تىدايە گەر كوشتنى نزار پىويست بىت بۆ شۆرش. چى شتىكى سەيرى تىدايە؟». كوشتن و مردن كەسمانى سەرسام نەدەكرد، ەەر دووكمان ماويەكى درىژ پىكەو ە مژووويەكى ھاويەشمان ەبوو، كە قسەيدەكرد دەمزانى ەيدى ەيدى رقىكى گەورە لە ناخيدا بەرامبەر من و ەموو دونياش كۆدەبىتەو، ەستمدەكرد ئەو ەيزەى ەيەتى وای لىدەكات حەزىكات برشىتەو، قىزى لە ەموو كەس و لە ەموو دونيا بىتەو. دەموچاويشى كەم كەم و بەردەوام شىۆەى پياويكى وەردەگرت، ەەر ئىستا خواردنىكى زۆر ناخۆشى خواردبىت. ەفالى كەمىك بىرىكردەو ە گووتى «ەفالى وامەزانە شۆرش پىويستى بە ەموو كەسىك ەيە،

یاخود ده‌توانیت پاریزگاری له هه‌مووان بکات یان پئویسته پاریزگاری له هه‌مووان بکات. شۆرش وهک هه‌ر ئیشیکی تر شتی زیاد و پاشه‌پۆ و خوۆل و خاشاکی خوۆی هه‌یه، که نه‌ده‌یه‌ویت و نه‌ پئویستی پێیانه. جگه له کادیره گه‌وره‌کان، نه‌وانه‌ی هه‌یزی مه‌عنه‌وی گه‌وره‌ن بۆ شۆرش، نه‌وانی تر هه‌موو ده‌شیت بێن و برۆن... هه‌ندئ مروف له ده‌ره‌وه‌ی شۆرش چه‌نده گرنگبن، له ناو شۆرشدا هه‌چ نین، شۆرش ده‌توانیت وهک پاشه‌پۆی خوۆی سه‌یریانبکات، وهک تلپه‌ چایه‌کی کۆن و گوشراو... به‌ پاستی پیمبلێ هه‌فال جه‌نگیز، تو پیتوانیه ئیمه هه‌موومان به‌ جوړیک له جوړه‌کان که‌رسته‌ی شۆرشین؟».

من له‌ و پوه‌وه کیشه‌یه‌کم له‌گه‌ل تیگه‌یشتنی هه‌فال شیرخاندان نه‌بوو، گووتم «بێگومان هه‌فال، ئیمه خوومان ناتوانین سه‌ربه‌خۆ له ده‌ره‌وه‌ی قازانجی شۆرش بیه‌ر له هه‌چ بکه‌ینه‌وه. هه‌موومان که‌رسته‌ین، که‌رسته‌مان هه‌یه گرنگتره له که‌رسته‌ی تر، که‌رسته‌مان هه‌یه بچوکه و زوو ده‌شکیت و فریده‌دریت، که‌رسته‌شمان هه‌یه ده‌بیت زۆر بمینیته‌وه، چونکه له ئیشه‌که بینه‌و به‌پێوه‌ناچیت، من له‌وه تیده‌گه‌م».

هه‌فال شیرخان زۆر سووربوو له هه‌موو سات و جیگا و هه‌لوپستکدا هه‌یه‌یه‌تی سه‌رکرده‌یه‌کی دلپه‌ق و ناماده و ده‌سته‌کار ده‌ریخات، گووتی «من وا چه‌ندین سه‌له له‌گه‌ل بزوتنه‌وه‌ی شۆرشگێری ناوچه‌که‌دا سه‌روکارم هه‌یه، ژماره‌یه‌ک زۆر له ئێرانیه ئینقیلابیه‌کان و شۆرش گێرانی عه‌ره‌ب هاورپمن، به‌لام شۆرشگێری راسته‌قینه ده‌بیت باوه‌ری به‌وه بیت که که‌رسته‌ی هه‌زیکی له خوۆی گه‌وره‌تره. که‌رسته‌ش قابیلی شکان و فریدان و له کارکه‌وتنه... دره‌نگ یان زوو... دره‌نگ یان زوو... هه‌موو شۆرشگێریک له کار ده‌که‌ویت. هه‌فال واده‌زانم کاتی نه‌وه هاتووه، شۆرشگێریک نه‌و مردنه‌کتوپر و له ناکاوه‌ی خوۆی قه‌بوولبکات، شۆرشێ چه‌کدار و درێژخایه‌ن مه‌کینه‌یه‌کی گه‌وره‌ی قیمه‌کردنه، نه‌وه‌ی لێینزیک

بیت‌هه ده بیټ بزانیټ له‌وانه‌یه پوژیک له پوژه‌کان مه‌کینه‌که پټویستی به گزشتی ئه‌ویش ده بیټ، شوږش‌گټی راسټه‌قینه له‌وه ناترسیت، بیرناکاته‌وه، دوو‌لی داینا‌گرت... من و تو ئیستا له جی‌گایه‌کداین که ده‌توانین مه‌کینه‌که وا باده‌ین خو‌مان نه‌بین به ژیر ددانه‌کانییه‌وه، گه‌ر پوژیک لیټ تی‌کچیت له‌وانه‌یه تو‌ش بیټ به ژیر ددانه‌کانییه‌وه، گرن‌گ نه‌ویه هه‌میشه له جی‌گایه‌کدا بیټ هی‌زکی وه‌هات به سه‌ر مه‌کینه‌که‌دا بشکیټ هه‌ر کات وه‌رچه‌رخا، به جوړیکی تر سو‌پایه‌وه، تو نه‌بیټ به ژیر ددانه‌کانییه‌وه». له‌وه‌یه‌ر وا به‌جیدی قسه‌ی له‌گه‌لدا نه‌کردبووم، ده‌نگی هه‌م بی‌زاری، هه‌م گالته‌کردن، هه‌م تو‌په‌یی تیدا‌بوو، له دټرکه‌وه بو دټرک تو‌نی ده‌گو‌پا، به‌لام هه‌میشه‌ش پر‌بوو له قیز... وام هه‌سټه‌کرد وه‌ک له خو‌ی تو‌ره‌بیټ یاخود له شتیکی دیکه‌ی نزکی که من نایی‌نم، وه‌ک نه‌وه‌ی بزانیټ من ده‌توانم خه‌یاله‌کانی بخوینمه‌وه، یان بترسیت له‌وه‌ی من بتوانم خه‌یاله‌کانی بخوینمه‌وه، به تو‌ره‌یه‌وه سه‌یری چاوی منی ده‌کرد، سه‌یری سه‌رمی ده‌کرد، وه‌ک نه‌وه‌ی به‌ویټ له ژیر مو‌ه‌کانه‌وه پوونتر پټسته‌که‌م ببینیټ، وه‌ک سه‌یرکردنه‌کانم بی‌زاری‌یکه‌ن. به‌لام هه‌ر کات ناوی نه‌غه‌ده مار‌دینیم لا ده‌هینا، له چاوانیدا نه‌و برسکه و شه‌وق و ئاره‌زووه نه‌هینییه ده‌دره‌وشانه‌وه که لیټده‌ترسام، بیټه‌وه‌ی هیچ بلټ له نی‌گایدا هه‌موو شتی‌ک دیاری‌وو. هه‌فال شټرخان له و ماوه‌یه‌دا به‌وه ناویانگی ده‌رکردبوو که شه‌رم له ئاره‌زووه جنسیه‌کانی خو‌ی ناکات و وه‌ک به‌شیکی سروشتی ژانی خو‌ی ده‌ببینیټ، به‌لام نه‌و چیرۆکانه‌ی له سه‌ری بلا‌وده‌بوونه‌وه و نه‌و حیکایه‌تانه‌ی ده‌مانیست، زور نزیک‌بوون له به سه‌رهاتی نه‌و شه‌وه‌ی خو‌م کاتی‌ک له مالی نه‌و کو‌په‌ جوتیاره هه‌ژاره‌دا بینیم، من نه‌وکات به شتیکی ره‌وام ده‌زانی، بو نه‌وه‌ی نه‌م پیاوه برسپانه ته‌نیایی و بی ژنی له و چیا‌یانه تووشی کو‌یری و بوغز و نه‌خوشیان نه‌کات، به‌رده‌وام دۆستی نافرته‌تیا‌ن هه‌بیټ... من له قو‌لایی

دل‌وه باوه‌پرم وابوو، ئه‌خلاق ده‌ست و پیتی شوپ‌شگیژان ده‌به‌سستی‌وه . شوپ‌شگیژ دواجار ئاده‌مییه‌ک بوو لام هه‌موو ژبانی خوئی به‌خشیبوو، بۆ ئه‌وه‌ش ده‌بوو شتیک وه‌برگیته‌وه که به‌رته‌قای ماندوو‌بوونی بیت، به‌لام ئه‌و شته چی بوو که ده‌بوو وه‌ریبگریته‌وه و دوا سنوو‌ریک که شت وه‌رگرتنه‌وه‌ی شوپ‌شگیژ ده‌بوو بیگاتیته‌ کوئی بوو، من نه‌مده‌زانی .

له‌ پۆزانی دواتردا شته‌کان پوونتر بوونه‌وه، به‌ فه‌رمانیکی شی‌رخان و ئه‌نجومه‌ن، نزار نیردرا بۆ مه‌فه‌زه‌کانی خواره‌وه، ئه‌و چه‌ند پۆژه‌ی نزار له‌ ده‌ریه‌ندی ده‌مبۆران بوو وه‌ک هه‌میشه‌ ئازاد، زۆربلێ، بیباک خوئی ده‌رده‌خست، به‌لام هه‌ستمده‌کرد له‌ ناخیدا ترسیکی قوول هه‌یه و ده‌توانیته‌ هه‌ر به‌ بۆن هه‌ست به‌وه بکات شته‌کان لی‌ره له‌وه سه‌یرتر و ئالۆزتر و کوشنده‌تر بوون که ئه‌و بی‌ری لی‌کردۆته‌وه ... ئه‌و هیشتا له‌ خه‌یالی شوپ‌شی پێشودا بوو، به‌لام ئیستا که‌وتبووه ناو دونیایه‌کی تره‌وه، که‌وتبووه سه‌رزه‌مینیکه‌وه زۆر پێچاوپێچتر. له‌ شوپ‌شی پێشودا شته‌کان وه‌هابوون وه‌ک مرۆف له‌ سه‌ر راسته شه‌قامیکی درێژ و پان و ری‌ک له‌ پۆژیکی پۆشندا بپوات، ئه‌و مه‌ترسیانه‌ی که ده‌هاتنه‌ ری‌گای ده‌بیینین یاخود خوئی به‌ره‌و پوویان ده‌چوو، مه‌ترسیبوون ئاشکرا، شه‌پبوون پووبه‌پوو، دوژمه‌کانیش له‌ سه‌ر ئه‌و راسته شه‌قامه، دوژمنی ناسراو و بینراو بوون، ده‌مامکیان له‌ سه‌ردا نه‌بوو، خویمان له‌ به‌رگی جۆراوجۆردا نه‌ده‌گۆری . ئه‌و دهم شوپ‌ش هیشتا بۆنی شه‌پی پوونی نیوان خیل‌ه‌کان و عه‌شه‌رته‌کان و بنه‌ماله‌کانی لی‌ده‌هات ... مه‌ترسی له‌ جیگای مه‌ترسی و هیمنی له‌ شوینی هیمنیدا بوو. به‌لام له‌م دارستانه‌ی ده‌مبۆراندای، له‌ ناو ئه‌م ده‌ریه‌نده تاریک و بنکه په‌رته‌وازه و هی‌زه بچوکانه‌ی شوپ‌شدا، که ده‌یان هی‌ز و بکه‌ری نادیار تی‌که‌ل بوویوون، یاسایه‌کی تر زال و جیهانیکی تر له‌ دروستبووندا بوو، لی‌ره‌دا هه‌موو که‌س ده‌شیا ترسناک و هه‌موو چوونه‌ ده‌ره‌وه‌یه‌ک ده‌شیا بۆ مردن و

هەموو قسەیک دەشیا کوشندە بێت. نزار هەر زوو هەستیکرد کە ئەو جیهانەی ئێرە، شتیکی ئالۆزتر و پڕ نەیینترە لەوەی ئەو حیسابیکردووە، ئێرە شوپینیک نییە وا بەلاوازی و پووتی و بێقەلغانی خۆتی تێفڕێدەیت، لە پالەووە دووجار تکای لە من کرد هەرچیەکم کردووە بیگۆرمەووە بۆ شار، چونکە لێرە بۆنی «شێهکی خویناوی» دەکات. «شێهکی خویناوی»، دواتر زانیم ئەووە وشەی ناو شیعیکی خانمی ماردینییە و نزار دەیلێتەووە. من پێمگوت کە ناتوانم هیچی بۆبکەم، دەسەلاتەکان لێرە داخراوتر و مۆنترن لەوەی ئەو بیریان لێدەکاتەووە، ئەو شتانەی لە سەرەووە داوادم کردین دەبێت جیبەجیبەن، هەلۆه شاندنەووەی بپاریکی وەها تەنیا لە دەست هەفالانسی ئەنجومەنی بالادایە. نزار هەولێکی زۆریدا لە پێگای نمایش و خۆدەرختنەووە، لە هەندێ کەسانی بالانزیک بێتەووە، دەیویست هەموو کارێکبکات لە دەست ئەو هەستی پووتی و بیدیفاعییە دەریازی بێت کە تێیکەوتبوو، دەیویست ئەو بپاری پەوانەکردنە بۆ باشوور هەلبووە شینێتەووە، چونکە دەیزانی ئەووە بپاری ناردنێتی بۆ مردن. مەرۆف کە دەهاتە شوپشەووە هەمیشە پاش ماوێهەک ئەو هەستی لادروستدەبوو، ئاخۆ شوپش پێویستی پێتە یاخود نا، ئاخۆ ئەو تەنیا خۆراکی شوپشە یان دەتوانیت بەرزبێتەووە و بێتە فەرمانبەر و لە پاشەپۆژدا شوپینیکی گرنگی لە ریزەکانی پێشەووەدا هەبێت. بەلام نزار تەنیا زمانە هارەکەیی و غەریزەکانی باش ئیشیان نەدەکرد، بەلکو بۆنیشی هیدی هیدی بە جۆریکی سەیر تیزدەبوو، ئیستا بە تەواوی مەترسییە گەرەکانی سەر ژیانی خۆی بۆندەکرد و نەشیدەویست ئاسان خۆی بۆ مردن شلەبکات. بە پوونی دەیبینی ئەو جۆرە پەفتار و پادەرپینانەی کە هەمیشە نازادانە و بێتەرس نیشاندان، لەم جەنگەلەدا کە پەرە لە پیاوانی ترسناک، پەرە لە جەنگی نەهتیی، پەرە لە کەسانی دەمامکدار، سوودیکی راستەقینەیان نییە. لێرە خەلکانێکی وەها فرەپووی

ده‌بینی، هه‌ستیده‌کرد چه‌ند ده‌مامک هه‌لگرت، چه‌ند به‌رده‌ماغ لادات
 نه‌سته‌هه‌ بگاته‌ سه‌ر پروه‌ راسته‌قینه‌که‌یان. لیره‌دا قسه‌کردنی زۆر،
 خۆده‌رخستن، راده‌په‌په‌ینی نازاد ده‌شیا زۆر ترسناک بن. من بێباکانه‌ به‌
 نزارم گووت «هه‌فال هه‌م دنیا گۆراوه‌ و هه‌م یارییه‌کان... واهه‌ستده‌که‌م
 لیره‌ به‌دواوه‌ دنیا زۆر زوو ده‌گۆریت و یارییه‌کانیش زۆر زوو
 ده‌گۆرین، واپه‌ویسته‌ده‌کات ئیمه‌ش زوو زوو بگۆرین، هه‌فال گیان چاریکت
 نییه‌ جگه‌ له‌وه‌ی که‌ به‌رۆیت و په‌یوه‌ندیکه‌یت به‌ مه‌فره‌زه‌کانی باشووره‌وه‌
 و له‌وه‌ی بیر له‌ چاره‌یه‌ک بکه‌یته‌وه‌». قسه‌کانم هه‌م گالته‌په‌یکردن و هه‌م
 په‌یخۆشبوونیکی شاردراره‌وی تێدابوو، من نزارم هه‌رده‌م له‌ دۆخی له‌
 خۆپه‌زیوون و غه‌روردا بینیبوو، هه‌تا که‌ به‌گیراویش هه‌تاما نه‌وه‌ بۆ
 په‌سامان هه‌ر نه‌و شکۆ و هه‌بیه‌ت و پۆج بلندییه‌ی تێدابوو. ئیستا له‌
 ده‌ربه‌ندی ده‌مه‌بۆران، زۆریه‌ی کادی‌ر و سه‌رکرده‌ و به‌رپه‌سه‌کان هه‌مان
 خودپه‌سه‌ندی و به‌رزینی ئه‌ویان هه‌بوو، هه‌ریه‌که‌یان خۆیان به‌
 نه‌فسانه‌یه‌ک له‌ نه‌فسانه‌ گه‌وره‌کانی شوپشگه‌ی ده‌بینی، له‌ به‌ر نه‌وه‌
 نزار گوێگر و په‌زگه‌رتکی تایبه‌تی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت، به‌وه‌شدا دۆست و
 هاوجی ئه‌م ژنه‌ شاریه‌ شوخه‌ بوو، ئیره‌یه‌کی نه‌ینی، بوغزیکه‌ی قوول
 به‌رامبه‌ری له‌ هه‌موو سینه‌ و زگی‌کدا مه‌لاس بوو. به‌لام نزار ده‌یزانی
 ئیدی هه‌موو شتیک له‌ نێوان نه‌و و ژنی دکتۆردا کۆتایی هاتوه‌، که‌چی
 له‌ «ده‌مه‌بۆران» له‌وه‌ نه‌که‌وت خۆی وه‌ک خۆشه‌ویستی نه‌غه‌ده‌ په‌شاندات،
 له‌وه‌ نه‌که‌وت داوا له‌ دواوا بۆ سه‌رۆکه‌کانی بنوسیته‌ تا له‌
 خۆشه‌ویسته‌که‌ی جیا نه‌که‌نه‌وه‌، له‌ نامه‌کانیدا خۆشه‌ویستی خۆی
 شاعیریانه‌، به‌لام به‌ زمانیکه‌ی په‌ر له‌ زیاده‌په‌وی و هه‌ستی ده‌ستکرد و
 وشه‌ی لوسکراو وه‌سفکردبوو، هه‌ولیدابوو داوا بکات شوپش باوه‌شیکی
 گه‌رمی بۆ خۆشه‌ویستی هه‌بیت و لێی نه‌ترسیت. به‌لام باوه‌پناکه‌م
 نامه‌کانی گوێگر و خوینه‌ری ئه‌وتۆیان له‌ نه‌نجومه‌ن دۆزیبیته‌وه‌. بۆچوونه‌

دژە دىن و نەيار بە خودا و بە ئەخلاقەكانى بۆ ئەو شوپشگىرپانەي دەربەند شىتىكى نوڧى نەبوون، نەيدەتوانى ھەمان سىحر و كارىگەريان ھەبىت، ھەك لە ھەووبەر لە دىوھەخانەكانى مەنسور ئاغادا ھەيانبوو، لە ھەر شت گرىنگرىش پىدەچوو نەغەدە تەواو بىئاگا بىت لە ھەنەخشانەي لە ژوورەكانى دەمبۆراندە بۆ نزار چنرابوون. وام ھەستکرد لە ساتى لە ساتەكاندا خانمى ماردىنى گەبىشتبوو ھەو بپوايەي بوونى نزار لىرەدا جگە لە ھەي پىنگاي سەفەرى پاستەقىنەي ناو ئەم جەنگەلەي لىدەگرىت، شىتىكى ئەوتۆ ناكات. نەغەدە ھەر لە سەرەتاو بە جۆرىكى تايبەتى مامەلەكرا، ژوورىكى بچوك و تايبەتيان دا بە لە خانوويەكى گوندەكى گلەين و سادەدا كە بۆ ميوانە ژنەكانى دەربەند دروستكرابوو، بۆ ئەو ژن و داىك و خوشكانەي لە شارەو بەدزىيەو بە سەردانى كەسى خۆيان دەھاتن. مائەكە زۆر لە بنكەي ھەئال شىرخانەو دوور نەبوو. بە ھەدا من خواستى چاوەدەيرىم لە ھوكمى خەو بە ھىزترىو، ھەر لە سەرەتاو بپارمدا تا لە دەربەند بەم بە وردى چاوەدەيرى دەوربەرى مائى خانم بەكم. ھەر لە سەرەتاو سەيرم لىھات كە ژنى دكتور ئاسان دەتوانىت بەرگەي ئەم دنيا دلەرق و ژوورە خنكاو و ژيانە سەختەي دەمبۆران بەگرىت. بۆ ئەو ھەي لە كىشەي چىشت لىنان پزگار بىكەن، ھەر لە نىشتەجىي سەرۆكەو بپاردرابوو پۆزانە پىشمەرگەيەك لە خواردنى پىشمەرگەكان نان بۆ خانمىش بىات... من لە ھەووبەدا و لە دەرهنجامى چاوەدەيرىيە بەردەوامەكانى خۆمدا تىبىنى ئەو ھەم كرد كە تەنيا ھەئال شىرخان و ھەئال جافەرانى زۆر ھاتوچۆي نەغەدە دەكەن، زۆر لە ژوورەكەيدا دەمىننەو. بەلام ھەستمكرد لە نىوان ھەئال شىرخان و شىخ جافەرانيدا كە ئەويش كورپىكى گەنجى بە قىافەت و قوزبوو، جۆرە شەپكى نەپنى گەورە دروستبوو، شىخ جافەرانى لە ھەووبەدا ھەك سەركردەيەكى سەربازى ئازا كە ژمارەيەك چالاكى گەورەي بۆ شوپش

نه‌نجامدابوو، ناوبانگیکی بیۆینه‌ی بۆ خۆی دروستکردبوو، له سه‌ره‌تای گه‌یشتنی ژنی دکتۆره‌وه به‌ده‌ربه‌ند پێوه‌ی دیار بوو که مه‌یلێکی داغانی بۆ ئه‌م خاتوونه‌ هه‌یه، به‌لام نه‌مبیسستبوو شیخ وه‌ک هه‌قال شێرخان ژنبارزکی فره‌مه‌یل بێت، له‌ هه‌موو جیگا و شوێنێکدا به‌ر له‌وه‌ی مشووری خواردن و سه‌لامه‌تی بخوات، مشووری ژن بخوات. وه‌ک بیستبووم، دکتۆر پێشتریش ویستبووی له‌ هه‌موو جیگایه‌ک ناوی جافه‌رانی پیسیبکات و که‌سانی خۆی هاندابوو، چیرۆکی خراپی له‌ سه‌ر دروستبکه‌ن و گو‌مان بخه‌نه سه‌ر راپوردووی و ئازایه‌تیشی بێنرخ و بچوک بکه‌نه‌وه، شتی‌ک که جافه‌رانی به‌رده‌وام ده‌بیسته‌وه و لێنینگه‌ران بوو. له‌ راستیدا ناوبانگ و خۆشه‌ویستی هه‌قال جافه‌رانی له‌ ناو پێشمه‌رگه‌ و لای خه‌لک به‌ جۆری‌ک په‌ره‌یسه‌ندبوو، هه‌تا ئه‌ندامانی کۆمیته‌ی بالای سه‌ر به‌ بیرو سلێان لێده‌کرده‌وه، به‌تایبه‌ت هه‌قال جافه‌رانی خۆی هه‌ستیکی راسته‌قینه‌ی به‌ هێزی خۆی هه‌بوو و له‌وه‌ش نه‌ده‌ترسا له‌گه‌ڵ هه‌چ که‌سی‌کدا بچێته‌ مملانیوه. ئه‌وه‌ی من سه‌رنجدا ئه‌وه‌بوو، که‌ هه‌ر دووکیان به‌رده‌وام پۆزانه‌ سه‌ردانی خانمیان ده‌کرد و هه‌ندێجاریش به‌ ناشکرا له‌ به‌رده‌م ژووره‌که‌ی ژنی دکتۆردا له‌گه‌ڵیدا ده‌رده‌که‌وتن. به‌لام له‌ ناوه‌وه و له‌ ژووره‌که‌ی ماردینیدا به‌ ته‌واوی چی ده‌گوزه‌را، که‌س نه‌یده‌زانی. له‌و ماوه‌یه‌دا خانم چهند جارێک منی بانگکرد و هه‌موو جارێکیش قه‌سیده‌یه‌کی نوێی خۆی ده‌دامن و داوای لێده‌کردم له‌ گه‌رانه‌وه‌مدا بۆ شار بیده‌م به‌ هۆشه‌نگی بولبولیار، که‌ له‌ راستیدا یه‌کی‌ک بوو له‌وانه‌ی سه‌رسامیه‌کی قوولێ به‌ به‌هره‌ی شیعری نه‌غه‌ده‌ خان هه‌بوو، به‌لام داوی له‌ سێداره‌دانی هه‌قالان، بووبوو به‌ دوژمنی‌کی ناشکرای شوێرش و به‌ ناوی‌کی خوازراوه‌وه له‌گه‌ڵ هه‌ندێ که‌سی تردا گو‌فاریکی بچوک و نه‌ی‌نیان بلۆده‌کرده‌وه و به‌ توندی په‌لاماری په‌ره‌نسیپه‌کانی شوێرش نوێیان ده‌دا. من ئه‌وه‌ده‌م له‌ حه‌یزه‌وه‌ زۆر داوام لێده‌کرا شوێن و نیشه‌جێ و نه‌ی‌نی بولبولیار بدۆزمه‌وه

و به جوړیک له جوړه‌کان کار بۆ له ناوېردنی بکه‌م، به لآم نه‌وه تاکه فرمانتیکى حیزب بوو بۆم جیبه‌جی نه‌ده‌کرا... هر کات ده‌مویست شتیکى به‌د به‌رامبه‌ر نه‌م گه‌جه بکه‌م، هیزتیکى نه‌ینى له ناخدا ده‌ستى ده‌گرتم، زه‌نگتیکى سامناک له هه‌موو گیانمدا لئیده‌دا. له‌و ماوه‌یه‌دا چى کارتیکى کوشتن و به‌گرتدن و پفاندنم پیکخستبوو که‌م تا زۆر سارد و بیکاریکه‌ر و ئاسان به‌سه‌ر ده‌رون و خه‌یال‌مدا پابوردبوون، که‌چى هه‌ر بمویستبایه‌ دزى بولبولیار شتیک بکه‌م نه‌و زه‌نگه‌ گه‌وره‌یه‌ له‌سه‌رمدا لئیده‌دا، جوړه‌له‌رزتیکى نه‌ینى ده‌یگرتم، هه‌ستیکى خرابى دل تیکه‌لبوون و هیلنج و سکچوونم توشده‌بوو، بیته‌وه‌ی بزائم بۆ. سه‌یریوو به‌لامه‌وه‌ که‌ ژنى دکتوریش له‌ناو هه‌موو هاوړئ و هه‌فاله‌ کچ و که‌سه‌ نزیکه‌کانى خیزانه‌که‌یدا بولبولیارى هه‌لبژاردبوو. من که‌ ده‌چووم بۆ لای خانم، هه‌ولمده‌دا بزائم که‌ بارودۆخى چۆنه‌ و له‌ دیمه‌ن و قسه‌یدا نه‌و شتانه‌ بدۆزمه‌وه‌ که‌ هه‌موو پیاوړتیکى راسته‌قینه‌ی ئاسایش به‌دوایدا ده‌گه‌ریت. هه‌ر جار تیکیش ده‌چووم و ده‌گه‌پامه‌وه‌، خانمى ماردینیم وه‌ک که‌ستیکى بیباک ده‌بینى که‌ به‌شیکى له‌ خه‌یالاتى شیعر و به‌شیکى له‌ خواستى نه‌زموونکردنى درپدانه‌ی ژبان و به‌شیکیشى له‌ساردییه‌کى بیمانا و به‌سته‌له‌ک ئاسادا ونبووه‌. من له‌ ده‌ره‌ندى ده‌مبۆران به‌ته‌واوى نه‌و ساردییه‌ ترسناکه‌م هه‌ست پتیکرد که‌ له‌ پۆخى خانمدايه‌، ساردییه‌ک هاوشیوه‌ی نه‌و ساردییه‌ بوو که‌ له‌ دلئى خۆمدا هه‌بوو.

نه‌غه‌ده‌ له‌ قسه‌کانیدا بیزارىیه‌کى نه‌وتوى له‌ ده‌ره‌ند ده‌رنه‌ده‌بپى، به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ هه‌ستمکرد به‌دیوتیکدا ته‌واوى جیگاکه‌ وه‌ک مه‌مله‌که‌تیکى شاعیرى و خه‌یالى ده‌بینیت، نه‌وه‌ی هه‌موو پیاوانى ده‌مبۆران ته‌ماحیان له‌ له‌شیتى کیشه‌یه‌کى وه‌هاى بۆ دروست نه‌ده‌کرد، به‌لام کاتیک ناوى دکتور شیرخانى ده‌هینا نه‌غمه‌یه‌کى گالته‌جاپ و بیباک و که‌م به‌ها له‌ ده‌نگیدا بوو. جار تیک راسته‌وخۆ لیمپرسى «خانم هه‌سته‌ده‌که‌م دکتور

شه‌یدات بووه، پئیده‌چیت ته‌واو که‌وتبیتته عه‌شقی تۆوه ... واهه‌ست ناکه‌م تۆ‌هه‌مان هه‌ستت هه‌بیت». بۆ‌یه‌که‌مجار به‌ده‌نگی رۆشن و سه‌دای ژنیکه‌وه به‌پوونی بزانییت چی‌ده‌ویت، بیئه‌وه‌ی پووبه‌پوو سه‌یری ناو چاوم بکات گروتی «دکتۆر له‌و که‌سانه‌نییه، به‌ویت شتیکم له‌گه‌لیدا بییت». وشه‌کانی وه‌ک کریستال پوون و رۆشن و په‌ق بوون، به‌جۆریکیش به‌هیزیوون وام هه‌ستکرد له‌هه‌موو دهریه‌ندادا ده‌نگده‌داته‌وه. من له‌ماوه‌یه‌دا که‌له‌دهریه‌ند مامه‌وه، هیدی هیدی تی‌کچوونی باری دهرونی دکتۆر شیرخانیشم بینی، هه‌موو به‌رۆشنی هه‌ستمان به‌وه‌کرد که «ژنی دکتۆر» ئاره‌زوو و مه‌یلیکی زۆرتری به‌لای شیخ جافه‌رانیدا هه‌یه. من سه‌رنجمدا هه‌ر به‌کیک له‌و دووانه‌چاوی تایبه‌تی و پاسه‌وانی نه‌ینی خۆیان هه‌یه که‌سات دوا‌ی سات هه‌موو زانیارییه‌کیان بۆ‌ده‌گوێزنه‌وه، له‌شوینی‌کدا ئیتر رۆشنبوو که‌دکتۆر شه‌پی به‌ده‌سته‌هینانی نه‌غه‌ده‌ماردینی دۆراندوه. من هه‌ستم نه‌ده‌کرد که‌سیان نه‌غه‌ده‌ماردینیان خۆشبویت، ئه‌و شتیک بوو که‌گرتن و رامکردن و ده‌سته‌مۆکردنی لای هه‌ر به‌کیکیان مانایه‌کی په‌مزی هه‌بوو، من له‌یه‌کیک له‌شيعره‌کانی خانمدا دپړیکی سه‌رنج پاکیشم بینی که‌نیشانه‌ی ئاگاداری خۆی بوو، دپړیک که‌پئیده‌چیت گرنگترین دپړی ژبانی بووبیت، هه‌ستیک له‌وانه‌یه هه‌میشه و هه‌میشه و تانه‌مروش له‌گه‌لیدا بییت، ئه‌و له‌شيعره‌کیدا نوسیووی «من بۆ‌خۆشه‌ویستی نیم، بۆ‌ئه‌وه‌م هه‌میشه داگیریکریم، داگیریکه‌م، له‌گه‌مارۆیه‌کی ئه‌به‌دیدا بم». من له‌دووره‌وه سه‌رنجمه‌دا و ده‌مبینی که‌شکست هه‌فال شیرخانی توپه و شه‌رانگیزتر کردوه، کار که‌یشته ئه‌وه‌ی به‌هه‌فته‌یه‌ک به‌ر له‌گه‌رانه‌وه‌ی من به‌ره‌و شار، ژنی دکتۆر داوایه‌ک پیشکه‌ش به‌سه‌رۆک بکات و داوابکات له‌شیرخان بیپاریزیت. هه‌موو پیشمه‌رگه و دانیشتوانی ده‌مبۆرانیش دوو جه‌نگ و جه‌ده‌ل و بپاهه‌ل‌شاخانی گه‌وره‌ی نیوان هه‌فال جافه‌ران و دکتۆریان

بینی که وهخته‌بوو کاربگاته به‌رزکردنه‌وهی چهک و هینانه‌وهی میل و ته‌قه‌کردن، گهر ده‌موده‌ست هه‌فالانی نه‌نجومه‌نی بالآ نه‌که‌وتبانایه‌ته نئوانه‌وه و شته‌کانیان سارد نه‌کردبایه‌ته‌وه. له پاستیدا گهر له سه‌ره‌تاوه ئه‌و دوو پلنگه په‌شهی ناو ده‌ربه‌ند نه‌بوونایه به داواکار و ده‌ستخواستنی خانم، ده‌شیا بوونی ئه‌و له‌و ده‌ربه‌نده‌دا، کیشهی گهره‌تر بنیته‌وه. بوونی دکتور و جافه‌ران له بازنه‌ی یه‌که‌می گه‌مارۆده‌رانی خانمدا وایکرد ئه‌وانی دی بترسن و ناوومیدبن و پاشه‌کشه‌بکه‌ن، هه‌ردووکیان له دپترین سه‌رکرده سه‌ربازبیه‌کانی شوپش بوون، ناویان به‌ جوړیکی به‌رده‌وام ده‌هات و له سه‌ره‌وه‌ی لیستی ئه‌و داواکاروانه‌دا بوون که به‌غدا بۆ سه‌ریان ده‌گه‌را، هه‌ردووکیشیان به‌ پۆحیکی شوپش‌گه‌یرانه‌وه له‌گه‌ل سوپای فاشیسته‌کان و دوژمنانی حیزیدا شه‌پرانده‌کرد، چهنده‌ها جه‌نگی گه‌وره‌یان دیبوو، دووان بوون که‌س گومانی له‌ کورده‌په‌روه‌رییان نه‌ده‌کرد، ده‌رگیربوونی ئیستایان له‌ سه‌ر نه‌غه‌ده‌ ماردینی، نیشانه‌یه‌کی تر بوو بۆ جه‌نگی تایبه‌تی نئوانیان، جه‌نگی دوو که‌س که‌ هه‌میشه‌ یه‌کیکیان ده‌یه‌ویت هه‌نگاوێک له‌ پێش ئه‌وی دیبه‌وه‌ بیته‌. من د‌لنیا‌بووم شوپش‌خان له‌وانه‌ نییه‌ ئاسان بگه‌رپته‌ دواوه، ژنی دکتور لای ئه‌و، ته‌نیا ئافه‌رتیک نه‌بوو بیه‌ویت له‌گه‌لیدا ب‌خه‌ویت، به‌لکو شوپش‌یک بوو ده‌بیته‌ داگیربیکات، ترۆپیک بوو، بنکه‌یه‌کی گرنگی سوپابوو، خالیکی گرنگی ناو جوگرافیا خه‌یالییه‌که‌ی خۆی بوو، که‌ ده‌بوو ده‌ستی پایبگات. ده‌بیته‌ بلیم که‌ هه‌ردووکیان چ هه‌فال جافه‌ران و چ دکتوریش، له‌شی ئه‌ویان وه‌ک پنتیکی گرنگ له‌ شه‌رپکی ستراتیژیدا سه‌یرده‌کرد. به‌ر له‌وه‌ی من بگه‌رپمه‌وه بۆ شار، سه‌رۆک بۆ ئه‌وه‌ی شه‌ر له‌ ده‌مبۆران دووربخاته‌وه، فه‌رمانیدا شیخ جافه‌ران هاوړی له‌گه‌ل هه‌موو هیزه‌که‌ی و خانمی ماردینیشدا بگوژنه‌وه بۆ هه‌ریمیک ده‌که‌وته‌ دووری په‌نجا کیلومه‌تره‌وه له‌ بنکه‌کانی ده‌مبۆران. ئه‌و بریاره بۆ دکتور وه‌ک شکستی کۆتایی و ته‌واوه‌تی وه‌هابوو،

هنگاويک بوو هه موو نوميدئیکي له و دهسه نده وه و خانميشی له سهر سينيبه کی زير پيشکesh به جافه رانی ده کرد، که به شتيک له شانازی و که ميکيش شه رمه وه پوئی عه شيق و دوستی خانمی له و نيو چيا و سهخته زه مينه دا وه رگرتبوو. ماردینی بيئته وهی خوداحافيزی راسته وخو و پووبه پوو له من بکات، نامه يه کی مالئاوايی بو ناردم و به تکاوه نوسيبوی که له گهل گه رانه وه مدا بو شار شيعره کانی رادهستی بولبوليار بکه م و گهر شتيکی که ميش له رژيم بو نو وه يه ناگاداری نو بم. نو وه يه که مجار بوو هه سته بکه م خانم هه ستيکی تايه تی به رامبه ر بولبوليار هيه، به لام نامه که و شيعره کان هيج شتيکیان ده رياره ی چونتیتی نو هه سته تيدانه بوو، ثايا هه ستي هاورپيه که به رامبه ر هاورپيه ک، هه ستي ژنيکه بو کورپيکی گنج، هه ستي خانمیکي زه نگین و بيکيشه يه به رامبه ر هه ژارترين کورپی دنيا، هه ستي ژنه شاعيریکه بو خوينه ريکی قوول و راسته قينه ی خوئی... يان چی؟

که به ره و شار گه رانه وه، ته نيا شتيک پيمبوو شيعره کانی ژنی دکتور و ده فته ری پری ياداشته کانی خو م بوو، که له و ماوه يه دا به ورده کاریه کی شه يتانی و به شيوازيکی ميکرو سکوی نوای هه موو قسه وباس و چيروکيکی ناو ده مبوران که وتبووم، پوژانه ی په ره سه ندن و گوران و پيکدادانی نيو په يوه ندی سئ کوچکه ی خانم و جافه رانی و شيرخانم تو مار کردبوو... که گه يشتمه وه شار و له دورره وه خانووه کوکرييت و شه قامه بيپوچه کانم بينی، که دوپاره کلاو و پوستانی سه رياره عه ره به کانم ليده رکه وته وه، هه ستمکرد بو ماوه يه کی دريژ پيوستيم به پشووه... گه رانه وه بو ژوره که ی خو م و خه وتم و بو يه که مجار له خه ومدا بينيم نزار ئيدريسيان کوشته وه.

باله کان

هیدی هیدی باله کانم نارپه‌ه‌تیانده‌کردم... دوو تهنی گه‌وره‌بوون که کیشیکی ماددیی نه‌وتویان نه‌بوو، به‌لام کیشیکی ده‌رونی قورسیان ده‌خسته سهر شانم. له پزنگای یه‌کک له‌وه‌ونه‌رمهنده شتوره‌کارانه‌وه که نه‌وکات له ده‌زگای راگه‌یاندنی حیزب ئیشیده‌کرد، ویستم هه‌ندیک وینه‌ی فریشته و نه‌هریمه‌نم ده‌ستبکه‌ویت و به‌پیی نه‌و نیگاران، باله‌کانی خۆم هه‌سه‌نگینم و بزاتم له چ چه‌شنه‌بالیکن، من گومانیکی قوولم هه‌بوو بوویتمه‌فریشته، به‌لام بۆ دۆزینه‌وه‌ی هاوده‌ردیک، جگه‌له‌خه‌یالی نیگارکیشان، جیگایه‌کی دیکه‌م به‌بیردا نه‌هات تیا بگه‌پیم. له‌و باوه‌په‌دا نه‌بووم که پیش من ئاده‌میزادیک تووشی ده‌ردی وا بوویت و جووتیک بالی نه‌بینراو، بیکیش، بیسوود به‌و چه‌شنه‌له‌پشتی روابن. زۆر چه‌سهره‌تم له‌وه‌ده‌خوارد که تووشی ده‌ردیک بووم ته‌نیا پاله‌وانی ناو نه‌فسانه‌کان و فیگه‌ری ناو تابلۆکان تووشی دین، ده‌مگوت، خودایه‌من بیکه‌سه‌یه‌کی ناچیز، بۆ ده‌ردیکی وا خورافیم ده‌ده‌یتن. نیگارکیشه‌که‌ی هاوپیم به‌خۆی و هه‌ندیک دۆستی نزیکی که له‌شار ده‌ژیان و پاسپارده‌ی نه‌ویان به‌هه‌ند وه‌رده‌گرت، وینه‌ی ژماره‌یه‌کی زۆر فریشته‌و شه‌یتانی بالداریان بۆ په‌یدا‌کردم، که پیکرا به‌جۆریک تیکه‌ل و پیکه‌لبوون سوودم لی نه‌بینین، له‌پاستیدا زۆریه‌ی نه‌هریمه‌نه‌کان بالیان وه‌ک بالی شه‌مشه‌مه‌کویره‌و ابوو، به‌س بالی من وانه‌بوو، بالی من له‌بالی قازیکی سپی ده‌چوو، قازیک له‌سنووری گه‌شه‌ی خۆی ترازابیت و زۆر گه‌وره‌بوویت. هه‌ندی کات به‌راستی ترسی نه‌وه‌م لیده‌نیشت، نه‌وه‌ی ئیستا ده‌بینم و ده‌گوزهریت، سه‌ره‌تای

گورپانکارييه کي ترسناکي سه رتاپاي جه ستم بيت و دواچار له بري
 فريسته، بيم به قازيکي زه به لاج، به لام زوو خوم هتورده کرده وه و
 خودي باله کانيشم به وپتهي خه يالي نه خوشي نم ماويه و به کاري
 دردي ديري گومان له خوردم ده زاني. به گشتي هر چند ده مرواني
 نه ده کرا من بوويتمه فريسته، له و ماويه دا که باله کانم ده رکه وتن من
 وه ها له دلره قی و بياکيدا نو قمبرويوم، بيميشکيه کي گوره ده بوو گه ر
 پاداشتيکي وه ها له خودا چاره پروان بکيم. نه وده مه ده يان کاري کوشتن
 و پفاندن و گرتن و به گرتد انم بو حيزب جيبه جيکرده بوو، نه وانه شي که
 بوويون به قورباني داو و ته پکه کوشنده کاني من هم مويان گونا هباري
 ترسناک نه بوون، نه و سالانه حيزب جگه له دلتيکي رهق هيچي تری له
 من نه ده ويست، منيش بيته وه ي بير له هيچ بکه موه نه و دل ره قام
 پيشکesh به هه فال و سه روکه کانم ده کرد. گه رچي باله کانم قورسا بيان
 نه بوو، به لام هیدی هیدی هه ستمده کرد، کيشيکي دروني وه ها سه ختيان
 هيه، خه ريکه بوم هه لنه گيرين... له رويشتندا نه مده تواني وه ک جاران
 گورج بم، هه نديچار خوم وه ک بالنده يه کي نه خوش ده هاته به رچاو
 که باله کاني وه ها شوپ و قورس ده بن چيتر جولهي بو ناکريت، له
 زور دانيشتندا به مبه ست چيروکي خه ياليم دروستده کرد و ده مگووت
 ناسياويکم هيه ده لیت هه ندي مروفي بالداري بينيوه و وا ئيديعاده کات
 مروفگه ليک هه ن وه ک فريسته بالي نه بينراويان هيه. که نه و قسانم
 ده کرد ده وه ستام تا بزاتم کاريگه ري قسه کانم چيده بيت، به لام هيچ
 چيروکيکم ده نگدانه وه ي ته وای نه بوو، هيچ که س شته کاني به بايه خوه
 نه ده بيست و به هه ندي نه ده زاني. به لام من دلنيا بووم که مينه يه کي
 نه يني هيه باله کانم ده بينن، دلنيا بووم. ئيستا به دلنيا ييه وه هه مووتان
 نه و شوه سه ير و عاجباتيه تان له بيره که هوشه نگی بولبوليار دواي
 هه لکه ندني گوپي خو ي ناماژه ي به مندا و گووتي، هه فال جه نگيز، نه و

شتانه ده‌بینم که به پشتی توون. ئه‌وه بۆ من وهک کرانه‌وه‌ی ده‌رگای
 ئاسنینی قه‌لایه‌کی ئه‌فسانه‌یی بوو، وهک ئه‌وه‌بوو بولبولیار ویردیکسی
 سیراوی بخوینیت و سه‌ری ته‌لیسمیکم بۆ هه‌لبداته‌وه. ئه‌و شه‌وه‌ی دوای
 تیربارانکردنی هه‌سیب، من خۆم گه‌یاند هه‌لبولبولیار له‌ زیندانه‌که‌یدا،
 ده‌موده‌ست پیمگوت «ئه‌و بالانه‌ی من تو‌ی پزگارکرد، گه‌ر ئه‌و بالانه‌ی
 من نه‌بایه ئیستا مردبوویت، ئیستا تو له‌و دونیا بوویت، پیمبلی چی
 ده‌بینیت و چۆن ده‌بینیت؟». بولبولیار هه‌میشه هه‌من بوو، هه‌میشه
 ئاسه‌واری هه‌منیه‌کی کۆنتر له‌ ئیستاش له‌ سه‌ر ده‌موچاوی بوو. گه‌رچی
 کوشتنی هه‌سیب ته‌واو گرژیکردبوو، به‌لام له‌و پیاوانه‌بوو که نایانه‌ویت
 له‌ به‌رده‌م هه‌چ شتیکدا ترساو و سلۆک ده‌ریکه‌ون. بیته‌وه‌ی روو به
 روو سه‌یرمبکات گووتی «باله‌کانت له‌وه‌ گه‌وره‌ترین که‌س نه‌یانبینیت».
 من به‌ بیزاریه‌وه سه‌یرمکرد و گوتم «بولبولیار، من ماوه‌یه‌که ئه‌م
 باله‌ مه‌لعوانه‌ راده‌کیشم، تا ئیستا هه‌چ که‌س نه‌یبینیون تو نه‌بییت،
 به‌وه‌دا ده‌توانی باله‌کانم ببینیت، ده‌شتوانیت پیمبلی چیین. من لیتی
 ناشارمه‌وه، که ژیانم به‌ هۆی ئه‌وانه‌وه بووه به‌ ترس و گومانیکسی
 سه‌خت. بولبولیار، من چیم... پیمبلی، من فریشته‌م یان شه‌یتان؟».
 ئه‌مجاره به‌ وردی سه‌یریکردم و به‌ نیگاشیدا دیاریبوو له‌ گه‌وره‌یی و
 هه‌یه‌تی باله‌کانم راده‌مینیت، که‌میک وه‌ستا و گووتی «گه‌ر تو خۆت
 نه‌زانیت چیت... فریشته‌یت یان شه‌یتان من چووزانم؟». ده‌بیته‌ بلیم
 ئه‌وسا بولبولیار هه‌شتا نه‌چوو بووه که‌شتی فریشته‌کان، هه‌شتا پتی
 نه‌خستبووه ناو دونیا داخراو و سه‌یره‌که‌ی ریزانی مه‌له‌کبینه‌وه. به‌لام
 به‌ هه‌مان ساردیه‌وه، گووتی «من له‌م چهند سا‌له‌دا ژماره‌یه‌ک مرو‌فی
 بال‌داری وهک تو‌م بینوه، به‌لام زۆریه‌ی ئه‌وانه‌ی ده‌یانبینم خۆیان له
 توانایاندا نییه‌ باله‌کانی خۆیان ببینن، سه‌یره‌که‌ی تو ده‌توانیت. منیش
 وهک تو وه‌هام، شتیکسی ئه‌وتو نازانم، به‌لام چهند سالیک له‌مه‌وه‌ر

دو جار فریشته‌ی کی راسته‌قینه‌م بینی، باله‌کانی ته‌واو وه‌ک بالی تو وه‌هابوون، ناوی مه‌هدائیل بوو، مه‌هدائیلی فریشته». ئه‌وه به‌که‌مجارم بوو له ژیاندا ناوی مه‌هدائیلی فریشته بییستم. وه‌ک بیه‌ویت من دیوانه‌بکات، به‌ساردیبه‌وه گووتی «مه‌هدائیل تاکه که‌سیکه ده‌توانیت پیمان بلیت ئه‌م بالانه چیین... به‌مه‌رجیک بتوانین بیدۆزینه‌وه، ره‌نگه منیش ته‌نیا که‌سبم بتوانم مه‌هدائیل بدۆزه‌وه... به‌لام من له یه‌ک شت دلنیام، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که تو فریشته نیت، هیچ به‌کیک له ئیوه فریشته نییه، شوپشه‌که‌تان جگه له‌وه‌ی بووه به‌کارخانه‌ی شه‌یتان هیچی تر نییه، تو ئه‌مشه‌وه که‌سیکی بینگونا‌هت کوشت. ئیوه به‌رامبه‌ر هه‌ر فاشیبه‌ک که ده‌یکوژن که‌سیکی بینگونا‌هیش ده‌کوژن». گه‌رچی منیش دلنیا‌بووم فریشته‌نیم، به‌لام قسه‌که‌ی که‌میک برینداریکردم. بیته‌وه‌ی گویتده‌م نازار و توره‌بوونی ئه‌و له سه‌ر غه‌می خۆم پۆیشتم و پرسیم «به‌لام چۆن بتوانین ئه‌و که‌سه‌ بدۆزینه‌وه که‌ باسیده‌که‌یت». «نازانم، جگه له‌وه‌ی چاوه‌پوانیبه‌که‌ین هیچ پنگایه‌کی ترمان نییه... ئه‌و ده‌توانیت پیمان بلیت ئیوه چیین. تو به‌کیک نیت له سه‌رانی ده‌زگای ئه‌منیبه‌تی شوپش برۆ و بیدۆزه‌وه». دوا‌ی ئه‌و قسانه، توره‌بوونیکه‌ی سه‌یر بولبولیاری داگرت، سه‌رانی شوپشی وه‌ک تا‌قمیکه‌ی چه‌ته ناوزه‌دکرد که جگه له زیادکردنی نازار و دروستکردنی شه‌ری بیسود و گوینه‌دان به‌ئینسان، کاری تریان نییه. به‌توره‌یبه‌وه سه‌یریکردم و گووتی شوپش لای ئیوه ئه‌وه‌یه شه‌یتان ده‌ریکه‌ن و خۆتان بچنه جیگا‌که‌ی، گرفته‌کان ئه‌وه‌یه نه‌گه‌یشتونه‌ته پله‌وپایه‌ی شه‌یتان، ئه‌وانه‌ی به‌ناوی نازادیبه‌وه ده‌بن به‌پیاو‌کوژ و دیکتاتور هه‌زارجار له‌وانه به‌دترن که‌ خۆیان وه‌ک دیکتاتور له‌ دایکه‌بن... به‌عسیبه‌کان چه‌نده نرخ له سه‌ر ژیا‌نی مرۆف و که‌رامه‌ت و نازادی داده‌نین، ئیوه‌ش هه‌ر ئه‌وه‌نده دایده‌نین، به‌هه‌مان بیباکی مرۆف ده‌کوژن، به‌هه‌مان بیباکی نازارده‌ده‌ن، به‌هه‌مان بیباکی

بە نۆو ژیان دەکەون و جگە لە دەسەلاتی خۆتان، هیچ شتیەک نابینن. بۆلبولیار بە جۆریک توپەبوو کە پیشتر بەوجۆرە نەمدیبوو، دواتریش نۆر کەم لە دۆخی وەهادا کەوتە بەرچاوم، بەلام هەتا لەو پەپرسی توپەبیدا، هێمنی پوختساریی و ئارامی نیگاگانی لە دەست نەدەدا. دەمزانی ئەمشەو چ ئازاریکی قوولمان تیدا چاندوو، دەمزانی کاری کوشتنی حەسیب لە ناخیدا شەپۆلان دەدات.

بۆلبولیار، دواى هەلۆهشانی ئەو شانە دیرینەى غەمپاشا و لە سێدارەدانى هاوڕێکانى، لە گەڵ نزیکى دە گەنجى دیکەدا لە پێکخراویکی نەهێنى بچوکدا کاریکردبوو کە باوەریان بە شۆپشی چەکدار و ئازاری مەرۆف و کوشتن نەبوو. وەک دواتر بە تەواوی تیگەیشتم، شۆپش لە تیگەیشتمى ئەواندا لە دوو بەش پێکدەیت، مانگرتنیکی گشتی و گەورەى هەموو کۆمەلگا لە دەسەلات، دوویم دروستکردنى کۆمەلگایەک خالی لە ترس وە خالی لە هەموو جۆرە ئازاردانیکی مەرۆف بۆ مەرۆف. کۆمەلێک خەلکی یۆتۆپیست بوون کە هەرگیز نەیاندهتوانی پێگایەکی روشن بۆ جیبەجیکردنى خەیاڵاتە سیاسییەکانیان بدۆزێنەو، من ئەوکات بۆچوونەکانیانم بە ترسناک و لادەر و کوشندە دەزانى، باوەریم وابوو مەرۆف دەتوانییت دژی جۆریک لە ترس و لە ئازار شەپکات، بەلام خۆی گەر نەتوانییت ترسناک بییت، نەتوانییت ئازاری دوژمنەکانى بدات، چون دەتوانییت دنیا بگۆریت. باوەرپێکی قوولم بەو هەبوو مەرۆف تەنیا دەتوانییت خۆی و هاوڕێکانى لە ترس و ئازار بپارێزیت... ئەرکی شۆپشگێپ، هەموو شۆپشگێپێک ئەو یە کە پەرزینێک بە دەوری خۆی و هاوخوا بەتەکانیدا دروستبکات، هیچ کەس ناتوانییت ببییت بە پاسەوانى هەموو مەرۆفەکان، چونکە یاسای گەورەى خۆپاراستن ئەو نەیبە لە مالى خۆتدا دانیشیت و چاوەروانى هاتن یان نەهاتنى دوژمن بکەیت، بە پێچەوانەو ئەو یە ببیته دەری و بەرلەوێ بەلامارتبەدەن بەلامارتبەدەیت، بەرلەوێ بکۆژن بکۆژیت،

بهرله وهى ئه و له تۆ بههيزترييت، خۆت ئاماده بکهيت، بهر له وهى زنجير بکه نه دهست و پيٽ، زنجير بکه يته دهست و پييان، بهرله وهى بتکهن به کۆيله بيانکه يته کۆيله، بهر له وهى پيبنين به پشتملدا تۆ پيبنيت به پشتملياندا... ئه وه ياساى ئه به دىي پيکه وه ژيانى مرۆفه کان بووه و ههرواش ده مينيته وه. بولبوليار پۆمانسيه ک يان يۆتوپيستىكى خه يالآوى بوو، که له قوولآيى بيروپاكانيدا باوه پى وه ها بوو مرۆف فريشته يه ک له ناخيايه تى، ئه و فريشته يه زياتر له هه موو ياساكانى سياسه ت و ئايين و ئابوورى و ئه خلاق ده توانيت يارمه تى مرۆف بدات بۆ باشکردنى ژيان، دواتر له وتارىكى ناو گوڤاره که ياندا «کلپه کان» په ره گرافىكى دريژم له نوسينى ئه و خوینده وه که گه ر ته واو يادم بيٽ، مانا که ي به وجۆره ليته ردا دووباره تۆمارده که مه وه «شۆرشگيڤ ئيشى ئه وه يه ئه و مرۆفه ي ئيستا نازار ده کيشيت، له نازار دووربخاته وه. ئه و که سيکه له نيوان جه لاد و قوربانيدا ده وه ستيت، ناهيلىت شمشيرى جه لاد بگاته گه ردنى ئه وانى برياره بکوژين... ئيشى ئه وه يه له نيوان بکوژ و کوژراودا بوه ستيت، له يه کيان جيابکاته وه، نه هيلىت به ريه کبکه ون، تا ده گه ينه ئه و ساته ي تييدا جه لاد ده گاته ئه و راستيه ي که ئيتر پتويست ناکات که س بکوژيت، جه لاد دلنياده بيٽ و ترسه کانى ده ره ويته وه، جه لاد ئه و سامه ي ده شکيت گه ر و ابرانيت نه بووه جه لاد ده بيٽ بيٽه قوربانى. جه لاد ئه و کات ده بيٽه جه لادى ئه به دىي که دلنيابوو گه ر نه بووه جه لاد ئه و يتر له جيگاي ئه و شمشير ه لده گريٽ و ده بيٽه جه لاد... هه رکات دلنيابوو که ئه و يتر نايه ويٽ بيٽه جه لاد له وه ده که ويٽ جه لاد بيٽ. شۆرشگيڤ جه لادى جه لاده کان نيه، به لکو که سيکه کارى ئه وه يه جه لاد ئارامبکاته وه، هيمنيبکاته وه، ترسى بشکينيت، برواى به خۆى و به ئينسان بههيزيکات، له ته نهايى خۆى ده ريبه ينيٽ، پيبيلىت گه ر شمشيره که ي دابنيت و بيٽ به يه کيک له ئيمه خو شمانده ويٽ».

بۆچوونه‌کانی بۆ من کاریگه‌ریوون، به‌لام خه‌یالی و ئه‌سته‌م، من ته‌واو پێچه‌وانه‌ی ئه‌و دونیام ده‌بینی، شوپشگێڕ لای من ئه‌و که‌سه‌بوو که شمشیرێک ده‌داته ده‌ست قوربانییه‌کان و پێیاندە‌لێت به‌ر له‌وه‌ی جه‌لاده‌کان سه‌رتان به‌په‌رێن سه‌ریان به‌په‌رێن. هه‌چ شوپشگێک بێسه‌ره‌په‌راندن نییه‌، گه‌ر سه‌ر نه‌تلیته‌وه‌، گه‌ر خوێن وه‌ک تۆفان هه‌لنه‌ستیت، گه‌ر خائینه‌کان تیریاران نه‌کری‌ن، هه‌چ له‌م دونیایه‌ ناگۆڕیت. شوپشگێڕ شمشیرێک ده‌داته ده‌ست قوربانی و ده‌لێت سه‌ری هه‌موو ئه‌وانه‌ش به‌په‌رێنه‌ که له‌وانه‌یه‌ سه‌به‌ی ببن به‌ مه‌ترسی بۆ تۆ، پێیده‌لێت گه‌ر نه‌بیته‌ به‌ جه‌لاد هه‌چ رێگایه‌کت له‌ به‌رده‌مدا نییه‌، ئه‌وه‌ نه‌بیته‌ که بیه‌ته قوربانی. من و ئه‌و سه‌ر به‌ دوو دونیای جیاواز بووین، من ده‌متوانی وه‌ک دوژمن و نه‌یار بێیاک پێینیم به‌ سه‌ر هه‌ر سه‌رێکدا و به‌رۆم، پێینیم به‌ سه‌ری ئه‌و و هه‌ر ئاده‌میزادێکی تردا و چاویکتیم و تێپه‌رم، به‌لام له‌ سه‌ره‌تاوه‌ هه‌سته‌مه‌کرد جگه‌ له‌م دوژمنایه‌تییه‌، شتیکی تر له‌ نیوانماندایه‌... ئه‌و شه‌وه‌ له‌ توتنباغی چیرۆکی ئه‌و فریشته‌ و نه‌ له‌ نیوانماندا سه‌ره‌یه‌لدا، ئیستا دلنیا‌بووم به‌بێ بولبولیار ئه‌سته‌مه‌ بگه‌مه هه‌قیقه‌تی خۆم. ئه‌سته‌مه‌ بزانه‌م من چیم، من کیم، ئه‌م بالانه‌ی پشتم چ مانایه‌کیان هه‌یه‌؟ به‌ جو‌ریک له‌ جو‌ره‌کان وه‌لامی هه‌موو په‌رسیاره‌ گه‌رنگ و گه‌وره‌کانی ژیا‌نم که‌وتبووه‌ ده‌ستی ئه‌م کوپه‌ر په‌شن و هه‌یمنه‌، که له‌م ساته‌وه‌ ده‌بوو ناگادارییم.

ئه‌و پۆژه‌ که هه‌رشیکی وا توندی کرده‌ سه‌ر شوپش، من ئاره‌زوویه‌کم نه‌بوو وه‌لامی‌ده‌مه‌وه‌، ئه‌وه‌ی له‌ په‌روی سیاسیه‌وه‌ پۆمانسییه‌کی بێکه‌لک بوو، شتیکی له‌و راستیه‌ نه‌ده‌گۆڕی که من پێویستم پێیه‌تی. ئه‌وکات که گیرابوو، به‌مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ هاتبووه‌ ده‌ری، هاو‌پێکانی له‌ پێخراوه‌که‌دا په‌شیمانگاته‌وه‌، که پێکرا بریاریاندا‌بوو واز له‌ خه‌ونه‌کانیان به‌هێنن و له‌ رێگای ئیترانه‌وه‌ به‌ره‌و ئه‌وروپا به‌رێکه‌ون، تاکه‌ دوو که‌سیک ئه‌و

بيروكه‌يه‌يان قه‌بوول نه‌بوو، حه‌سيب و بولبوليار بوون، دواچاريش نه‌يتوانيبوو هه‌فالّه نائومئده‌كاني په‌شيمانبكاتوه و تهنيا و تهنيا مابوونه‌وه، له‌و ساته‌دا كه حه‌سيب كوژدا، ته‌واوي نه‌نداماني ديكه‌ي ري‌كخراوه‌كه له قه‌ره‌نتينه‌كه‌ي ئوردوگاي په‌ناهه‌ندانسي كه‌ره‌جدا، نزيك تاران، چاوه‌پواني نه‌وه بوون ناغاي شه‌هيدبي به‌رپرسی نه‌مني ئوردوگا، گفتمت و قسه‌يان لي‌توره‌ريگريتم. دواي كوشتني حه‌سيب و وه‌ستاني گوفاري كلپه‌كان و هه‌لوه‌شاننده‌وه‌ي ري‌كخراوه‌ بچوكه‌كه‌يان، كه نه‌مجاره به‌ته‌مابوون بي‌ خوئينرپشتن ژيان و ميژوو بگويين. بولبوليار چاريكي تر نه‌گه‌رايه‌وه بو ناو چوارچي‌توه‌ي كاري گروه‌ي... له‌وه به‌دواش زور ته‌نها بوو. من دواي دوو شه‌و مانه‌وه‌ي ديكه له زينداني توتنباغي نازادم‌كرد، نازادكردني ناسان نه‌بوو، ماوه‌يه‌كي درزي‌بوو حيزب به‌دوايه‌وه بوو. هه‌فال شيرخان گه‌رچي هيچ كات پوبه‌پوو نه‌يديبوو، به‌لام سليني گه‌وره‌ي له ناوي ده‌كرده‌وه، نه‌وه‌ي حيزب ماوه‌يه‌كي دريژه له دواي ده‌گه‌ريتم و بزي ناگيريتم، نه‌وه‌ي توانيويتم له ناو شاردا به‌ نهيني بزي، نه‌وه‌ي جياوازيه‌كي نه‌وتو له نيوان شوپشگيره‌كاني حيزب و فاشييه‌كاني ده‌سه‌لاتدا ناكات و راشكاوانه‌ش ده‌ينوسيت، نه‌وه‌ي پيوايه شوپش له خوئينريزيه‌كي بي‌سوود و هيستيري و نه‌خوشانه‌دا نوقمبوه‌وه، كردبووي به‌ نوينه‌ري جورتيك له ناده‌ميزاد گه‌ر ته‌شه‌نه‌بكن و له‌داها‌توودا ژماره‌يان زوريتم، به‌ نه‌خلاقى پاسيف و لاوازه‌رستي خويان شوپشگيران تووشي شوكي ويژدان و هه‌ره‌سي نيراده ده‌كن. به‌لام لاي هه‌نديك له سه‌راني شوپش، بولبوليار هه‌ر ته‌نها مه‌ترسيه‌كي په‌مزي نه‌بوو، به‌لكو نيشانه‌ي زيره‌كيبه‌ك و ورده‌كاريه‌كي خه‌ترناكيش بوو. من راپورتتيكي زور نهيني و تايبه‌تم بو سه‌روك نوسي و نه‌و هويا‌نه‌م پوونكرده‌وه كه وايا‌نكرده‌وه بولبوليار نازادبكه‌م. ده‌مزانى گه‌ر سه‌روك له مه‌دا پشتم نه‌گريتم، له‌گه‌ل هه‌ندي له به‌رپرسه‌كاني تردا تووشي

دهرده‌سهریبه‌کی گه‌وره‌ده‌بم . به‌وه‌دا دلنیا‌بووم سه‌رۆک نرخیکی گه‌وره له
 سه‌ر رازیکردنی دلای عه‌شایه‌ره‌کان داده‌نیت، درۆیه‌کم تاشی و کوشتنی
 هۆشه‌نگم وه‌ها شوبه‌اند که مه‌ترسی ئه‌وه‌ی لیده‌کریت حیزب له شه‌ری
 گه‌وره‌وه بناڵینیت . هه‌لبه‌ت نزیکه دایکی بولبولیارم له بنه‌ی گه‌وره‌ی
 به‌کیک له عه‌شره‌ته‌که‌نه‌وه به هه‌لزانسی و ئه‌و چیرۆکه‌م لیدروس‌تکرد،
 که کوشتنی بولبولیار خیله‌که‌نمان لیه‌انه‌ده‌ات و تووشی دهرده‌سه‌ری
 گه‌وره‌مان ده‌کات . سه‌رۆک زۆر له‌وه‌ده‌ترسا دلای عه‌شایه‌رانمان لیه‌ره‌نجیت،
 شتی وه‌ها له‌ری لیده‌هینا و خه‌و و خۆراکی لیحه‌رامده‌کرد . من له
 نامه‌که‌مدا بۆ جه‌نابیان ئه‌وه‌شم باس‌کرد که بولبولیار چیت‌که‌ستیکی
 بیوه‌یه و ریک‌خراوه‌که‌یان سه‌ره‌له‌به‌ر لیک‌ترازوه و بوون و نه‌بوونی بۆ ئیمه
 وه‌کو به‌که . نامه‌که‌م به شۆوازیکی وه‌ها ورده‌کار و په‌وانبێژانه‌نوسی،
 کاریگه‌ریبه‌کی خیرای له سه‌رۆک کرد و بیته‌وه‌ی شتیکی ئه‌وتۆ بیستمه‌وه،
 کیشی‌ ئازادکردنی بولبولیار به هیمنی تیه‌په‌ری . هه‌رچه‌ند له سالانی
 دواتردا زۆرجار که هه‌ندی له کادیرانی زویر له حیزب هه‌لده‌هاتن، که
 ده‌که‌وتنه هه‌ل‌دانه‌وه‌ی په‌ره‌ تاریک و ترسناکه‌کانی میژووی حیزب، له کۆر
 و مه‌جلیسی خۆیاندا، له یاداشته‌کانیاندا، کوشتنی هه‌سببیشیان ده‌نایه
 ئه‌ستۆی من و وا چیرۆکه‌که‌یان ده‌گه‌ی‌په‌وه که من له‌وه‌ شه‌وه‌ ترسناکه‌ی
 توتنباغیدا بولبولیارم پزگارکردوه و هه‌سبیم کوشتوه، ئه‌وان منیان وه‌ک
 عه‌لی کیمیا‌یی شۆرش ویناده‌کرد و هه‌ندیکیان زۆریه‌ی تاوانه‌کانی ئه‌و
 سالانه‌یان به‌ من‌وه‌ ده‌نوساند . من ئه‌وه‌ ناشارمه‌وه که پزگارکردنی
 بولبولیار لای من هۆیه‌کی زۆر نه‌ینی و پالنه‌ریکی زۆر تاریکی هه‌بوو،
 هه‌میشه‌ ده‌ستیکی نادیار وایده‌کرد خۆم له ئازاردانی ئه‌و به‌پاریزم . به‌ر
 له ئازادکردنی له‌گه‌لیدا ریکه‌تم و په‌یمانم لیه‌ره‌گرت هه‌رکات شتیکی
 زانی و بوونه‌وه‌ریکی بالدارای بینی، ئاگادارمه‌کاته‌وه ... هه‌ستم‌کرد ئه‌وه‌ی
 ژیانیم پزگارکردوه، دووباره‌ ته‌مه‌نم بۆ نوسیه‌ته‌وه، کاریگه‌ریکی به‌هیزی

نييه و دواى ئو شه وه پهنه گه پتر قيزى له من بيت و خوى له سيبرم لابادات، دلنيا بووم به شتيك له نه فره ته وه ليتمده پروانيت و وهك به كييك ده مبيانيت كه دونيام پر له نازار كرده . به لام له پال ئو نه فره ته قولدها له كه سى خوم، هه ستمكرد زود بوى گرنگه له باله كانم تيبكات . من له و شه وه وه ده بوو بولبوليار له هه موو به لايهك بپاريزم، چونكه ئيتر چهنده باله كانم گه وه بانايه، چهنده بينراوتر و سپيتر و روشنتر ده ريكه وتبانايه، من ترسم زوتر و ناااراميم قولتر ده بووه وه . له و ده مه دا هه ر كاريكى گرنگم بو شوپش نه انجامدايه، هه ميشه چركه يه كي نهيني له ناخه وه ده هات، چركه ي ترازانى ددانى قفلتيكى گه وه كاتييك به كييك ژماره يه كي راست ليده دات و هيدي هيدي كرانه وه ي ده رگايه كي گه وه و نه ستور و نه باز زامنده كات .

چون دكتور موسته فا شو كاك به كه مجار فريشته ي بينى ؟

له زيندانى ئه من، دكتور موسته فا شو كاكيان به جوركي درپدانه ئه شكه نه جا دا، به وه دا دكتور شتيكى نه ده زانى ددانى پيدا بنيت و نه نيينيه كي نه ده زانى بيدركينيت، ماوه ي ئه شكه نه جا داني دريتر و دريتر ده بووه وه، له و ماوه يه دا ليفيتانت هه نديجار له گه ل جه لاده عه ره به كاندا به شدارى ئاهه نكه كانى ئه شكه نه جا داني ده كرد . ليفيتانت هه ر له وانه وه فيريوو چون نينو ك ده ربه نيت، چون ئاو ده رخوا ردي زيندانه كان بدات و توند زه كه ريان به ستيت تا ده گاته ئه وه ي ميزه لدانيان به قيت، چون مرؤف ئوتوده كات، چون وهك جلي پيس هه ليده خات، چون وهك پشتين ده يجه پينيت، چون وهك گوره ويى ده يگوشيت، چون وهك پيالو

بزمارپېژىدەكات. لىقېتانت تادەھات لە سەردەستى عەرەبەكانەو وانەى ئەشكەنجەدانى زياتر دەخويتىد. زۆرچار دواى ئەشكەنجەدان، دەچووە ژوورەكەى دكتور و ئەو ھەوالانەى پىدەگەياند كە لە سەر ژنەكەى دەيزانئىت، لە سەر پاكردنى، لە سەر نىشتەجىببوني لە دەمبۆران، لە سەر شەپى ھەئال شىرخان و شىخ جافەرانى لە سەرى. ھەموو جارئىكش پىدەگوت «ئەو ژنە ئىتر مولكى تۆ نىيە، گەر پۆژئىك لە دەست ئەو دەستەوتاقمە تراز، دەكەوتتە دەستى من، لە بەرئەو ژنەكەت لە بېرىكە». دكتور تا لە زىندان نەھاتەدەرى بېرواى نەكرد و نەيزانى ھەموو قسەكانى لىقېتانت و ھەموو حەرفئىكى كە دەربارەى نەغەدەى ژنى گووتوئىتى دروستببون. دواى شەش مانگ ئەشكەنجەى بەردەوام، بەعسىيەكان لە سەر پۆشنایى پاپۆرتى پياوانى خۆياندا لە ناو شۆرشەو، گەيشتنە ئەو بېروايەى دكتور ھىچ نازانئىت و خۆى پەيوەندىيەكى بە پىخراوەكەو نىيە و كارى ئەو و كارى ژنى دوو شتى جياوازن. كە دكتور ھاتەدەرى تارمايەكى بىپۆج بوو، ئەو شەش مانگە ھەموو ھىز و جولە و توانايەكيان تىدا كوشتببوو، لە ھەر شتىش كوشتندەتر ئەو چىرۆكانە بوو كە ناسياوەكانى دەربارەى نەغەدە بۆيان دەگىرپايەو. لەو شەش مانگەدا توانىبووى يەك شت بكات، دۆخى رۆخى خۆى لە ناووە ھىندە قايمبكات بتوانئىت جارئىكى تر بەرگەى ژيانى سەر زەوى بگىرتەو. كە بە زامدارى و ەك نىوە مردوويەكى ھەلھاتوو لە دۆزەخ گەيشتەو مالى، دەرگای سالتۆنەكەى شكاند و چووە ژورئى. ھەر بە يەكەم نىگای لە سالتۆنە دىرىن و ئارامەكەى جاران، تىگەيشت كە نەغەدەى چەند خۆشەوئىت، چەند بېرىدەكات، چەند ئارەزوويەكرد ئىستا لە ئامىزىدا بئىت. يەكەم تەلەفۆنى لەگەل دكتور جەلال ماردىنىدا كرد، لەو زياتر ھىچ كەسئىكى لە دونيادا شك نەدەبرد ھەوالئى ژنەكەى خۆى لىبېرسئىت، دەنگى دكتور جەلال تىكشكانئىكى قوول و ھەسرەتئىكى

گه‌ره‌ی تیدابوو، ئه‌ویش له‌و ماوه‌یه‌دا له‌ پیاویکی به‌ وبقاره‌وه بووبوو به‌ که‌سیکی بیه‌یه‌ت و تیکشکاو، باوکیکی شه‌رمه‌زار که‌ شوپشگپرتی و شاعیریتی کچه‌کی له‌ لای به‌رت‌قای ئه‌و به‌دناوییه‌ نه‌بوو که‌ ئیستا له‌ هه‌موو جینگایه‌ک به‌دوایه‌وه بوو، به‌ غه‌مکی نۆزه‌وه چیرۆکی پۆیشتنی نه‌غه‌ده‌ی له‌گه‌ل نزار ئیدریسدا بۆ گپرایه‌وه و به‌ ده‌نگیکی پیر و نوساو که‌ هیچی له‌ ده‌نگی ئه‌و دکتۆر جه‌لاله‌ی جارن نه‌ده‌چوو، گووتی «نه‌غه‌ده‌ له‌بیریکه‌. کوری خۆم نه‌غه‌ده‌ له‌ بیریکه‌، ئه‌وه‌ی له‌ نیاوان ئیتمه‌ و تۆدا هه‌بوو ته‌واو». پۆزانی دواتر دکتۆر شوکاکی پۆشن و پوونتر راستی هه‌موو قسه‌کانی لیفینانتی بۆ ده‌رکه‌وت. ئیستا ده‌چوو هه‌ر جینگایه‌ک چاوانی خه‌لک به‌دوایه‌وه بوون، چرپه‌چرپانی ده‌بیست، شیوه‌ی سه‌یرکردنیا پریوو له‌ گومان و به‌زه‌یی و سووکایه‌تی. تا نه‌گه‌رایه‌وه بۆ خه‌سته‌خانه‌ به‌ ته‌واوی نه‌یزانی که‌وتۆته‌ چ جه‌ه‌نه‌میکه‌وه و چۆن بۆ ئه‌به‌د پایه‌کانی ژیانی پوخواون و بووه‌ به‌ که‌سیک ناتوانیت جاریکی دی وه‌ک جارن قایم و دلیا له‌ سه‌رپیی خۆی بوه‌ستیت.

ژیانی بیمارستان بۆ دکتۆر جه‌ه‌نه‌می ته‌واو بوو، نه‌یزانی ئه‌و هه‌موو هه‌فته‌ و مانگه‌ ترسناکانه‌ی چۆن برده‌ سه‌ر. مسته‌فا شوکاکی، پینان ده‌گوت می‌ردی ژنه‌ هه‌لگیراوه‌که‌، دکتۆره‌ ریسواکه‌ی بیمارستان، ئه‌و پیاوه‌ی نه‌خۆش و یاوه‌ری نه‌خۆش هه‌موو سه‌یریده‌که‌ن و که‌ ده‌بیینن ده‌که‌ونه‌ چرپه‌چرپ، کورپه‌ ناسک و جوانه‌که‌ی جارن که‌ ئیستا جگه‌ له‌ نیگایه‌کی تیکشکا و دلێکی تیکشکاو خاوه‌نی هیچ نییه‌. به‌لام نازانم بلێم له‌ به‌ده‌ختی ئه‌و بوو یاخود له‌ خۆشبه‌ختیدا که‌ ناگری ترسناکی جه‌نگ بلێسه‌ی سه‌ند، ئیدی ده‌بوو وه‌ک دکتۆریکی سه‌ریاز په‌یوه‌ندی به‌ به‌ره‌کانی شه‌په‌وه‌ بکات. له‌و ماوه‌یه‌دا که‌ له‌ بیمارستان بوو، پۆژیک نه‌وا ماردینی خوشکی نه‌غه‌ده‌ هات بۆ لای، له‌ راستیدا

نەوا نەيدەزانى بۆچى چوۋە بۆ لاي ئەم پىاۋە، چ كارىكى پىيەتى، دەيەۋىت چى پىيلىت، بەلام ئارەزوۋىيەكى قوللى ھەبوۋ دۋاي ئەو زىندانە دوۋوردىرژە دكتور شوكاك بىيىت، شتىكى نەينى دەيجولاند بزائىت، دۋاي ئەو ئازارە ترسناكانەي بىنيۋىتى، دكتور چى بە سەرھاتوۋە، دەموچاۋە مندالانەكەي ماۋە، پىكەنېنە پاكەكەي ماۋە، بالآ باريكەكەي ۋەك خۆيەتى؟ لە دلى خۆيدا دەيوست يەكجار ماچىبكات و پىيلىت گەر منت بخواستايە ھەرگىز زىانت بەوجۆرە نەدەبوۋ، بەلام دلنباۋو نەدەتوانىت ماچىبكات، نەدەتوانىت ئەو قسە بىمانايەشى پىيلىت. لە بەرئەۋە تەنيا دەچوۋ بۆ ئەۋەي بىيىت، بۆ ئەۋەي ئەو فزولە كچانە كوشندە و خنكىنەرەي خۆي بمرىت، بۆ ئەۋەي ناچارىبكات ھەستىبات ئەم نەغەدەي خوشكى نىيە، ئەم كەسىكى ترە، كچىكى ترە، دلنىكى ترى ھەيە، قوللىش ۋەك ھەر كەسىك لە نىكەۋە ئاگادارى ھەموو شتى بىت ھاوسۆزى دەردىتى... سەرھەتا زۆر دەترسا دكتور دەرىبكات، دلنباۋو لە ناخى دلى خۆيدا نەفرەت لە ھەموو ماردىنيەكان دەكات. بەلام دكتور كورپىكى بەرپىز و ھىمن بوۋ، تواناي ئەۋەي نەبوۋ لەگەل كەسدا ۋەھا رەق و لىخور بىت، شەرمى و ھىمىيەكەي رىگاي ئەۋەيان لىدەگرت پوۋبەپوۋ كەس بشكىنىت و ئازارى ھىچ بوۋنەۋەرىك بدات. راستە دانىشتنەكەيان سارد بوۋ، نە نەوا ويستى قسە بە خوشكەكەي بلى لەبەر دلى دكتور و نە دكتورىش ويستى قسە بە ژنەكەي بلى، لەبەر دلى نەوا. ھەردوۋكىيان ھەندى شتى گشتيان گوربىەۋە نەوا گوتى كە پۇژاننى زىندان زۆر غەمى ئەۋى خواردوۋە بە دلنبايىەۋە سەلامەتى ئەۋى ۋەك سەلامەتى خوشكەكەي لاگرنىگ بوۋە ۋە ھەرچىبەك بوۋىت ۋە ھەر چىبەك بىت ئەۋا جىگاي ئەۋ لاي ئەم تايبەتپىيە. دكتور ھەموو قسەكانى ۋەك مېھرەبانى خانمىكى ناسك و دلگەۋرە ۋەرگرت كە بە راستى لە مىحنەتى تىدەگات و بە سوپاسىكى زۆرەۋە سەردانەكەي

نه‌وای خیرا کۆتایی پّهینا و وه‌هاش مالاوایی لیکرد وهک نه‌وهی نه‌وه
 دوا به‌کتر بینینیان بیت. له راستیدا دکتۆر له حالیکدا نه‌بوو بتوانیت
 بیر له ئافره‌تیکه‌ی تر یان هر به‌گشتی بیر له ئافره‌ت بکاته‌وه،
 نه‌خوازا بیر له خوشکی نه‌و ژنه بکاته‌وه که نه‌وه‌موو به‌دبختی و
 شه‌رمه‌زارییه‌ی به‌سه‌ردا هیناوه. چند هه‌فته‌یه‌ک دوا‌ی نه‌و سه‌ردانه‌ی
 نه‌وا، دکتۆر له پاسیکه‌ی دریزدا به‌رینگاوه بوو بۆ یه‌که‌م بیمارستانی
 مه‌یدانی له گۆره‌پانه خویناوییه‌کانی جه‌نگدا. سالانیک دواتر که نه‌زمونی
 نه‌و چند ساله‌ی جه‌نگی بۆ گێرامه‌وه، گهرچی من خۆم مندالی ناو
 خوین و کوشتن و برین بووم، به‌لام گه‌وره‌یی کاره‌ساته‌که و سامناکی
 دیمه‌نه‌کان، منیشیان له ناخه‌وه هه‌ژاند و به‌بیستنی چیرۆکه‌کانی،
 چاوانم پریوون له فرمیتسک، شتیک دواتر ده‌مگێرايه‌وه بۆ به‌لاغه‌تی
 غه‌مگینی دکتۆر، نه‌وه‌ک بۆ ناسکی و پر سۆزی دلی خۆم. دکتۆر
 وه‌ک ده‌یگوت له بیمارستانه‌کانی جه‌نگدا ده‌موچاوی راسته‌قینه‌ی ژیا‌نی
 بینیبوو، له‌و بیمارستانانه‌دا سه‌دان ده‌ست و قاچی په‌ریوی بینیبوو،
 له‌وئ نیشی به‌یه‌که‌وه نوساندنه‌وه‌ی مرۆفی هه‌لاه‌لا بووه، به‌لام نه‌وه‌ی
 له جه‌نگدا ته‌واو دکتۆری هه‌ژاند، بینینی فریشه‌کان بوو. یه‌که‌مین
 فریشه‌ی له‌خه‌سته‌خانه‌ی عه‌سکه‌ری کوت بینی. شه‌ویکیان سن ژه‌نرالی
 برینداری سوپایان هینا، دکتۆر له سه‌ر ته‌ختی ژووری نه‌شته‌رگه‌رییه‌که
 یه‌کیکیانی بینی و بۆ ساتیک وپری و گێژییه‌کی له‌ناکاو دایگرت، سه‌ره‌تا
 وایه‌زانی چاوانی تیکه‌لۆپیکه‌ل و پێشکه‌وپێشکه‌ ده‌که‌ن، ژه‌نراله‌که‌ دوو
 بالی ژۆر گه‌وره‌ی هه‌بوو، ژۆر، به‌لام دکتۆر شوکا‌ک سه‌رنجیدا که جگه
 له‌و هیه‌ که‌سیکی تر له تیمی پزیشکییه‌که‌ نه‌و بالانه‌ نابینن. دوا‌ی
 نه‌شته‌رکارییه‌کی دریز، ژه‌نراله‌که‌ نیوه‌شه‌و له پێخه‌فی خویناوی خۆیدا
 مرد... که دکتۆر چووه سه‌ر لاشه‌که‌ی تادوا راپۆرتی خۆی بنوسیت،
 باله‌کان نه‌مابوون. دکتۆر له هیه‌ شتیک تینه‌گه‌یشت، له هیه‌ شتیک.

كۆي دېمەنەكانى بە دەرەنجامى ماندووبوونىكى قوول و بە سەرەتاي لە دەستدانىكى سروسشتى و چاوەپروانكرراوى عەقلى خۆي لە قەلەمداء، بەلام دواتر كە دابەزىيە ناو سالۆنى گەورەي بيمارستانەكەوہ سەراسىمەبوونى دەيانجار گەورەتر بوو، لە سالۆنەكەدا مەخلوقىكى ماندوو و سېي و زامدار و بالدارى گەورەي بېنيەوہ، فرېشتهيەك كتومت بە ژەنرال دەچوو، ھەمان دەموچاوي ھەبوو، ھەك ئەوہي ژەنرال لە قاوشەكەدا مردبەيت و لە سالۆنەكەدا بەوینەي فرېشتهيەكي نوئي زىندووبوويتتەوہ. دكتور سەرەتا وای بەخەيالدا ھات ئەو دېمەنەي ئەو بەرابەري سەراسىمە ھەستاوہ، ساتى ھەرگەپانى مەخلوقىكە لە ئادەمىزادەوہ بو فرېشته. بەلام فرېشتهكە لە بوونەوھرىكى خودايى پاك و نوئي نەدەچوو، بەپېچەوانەوہ لە سوچىكى سالۆنەكەدا ھەك ھەر نەخۆشىكى دىكەي ناو ئەم بيمارستانە مەلەونە ماندوو كەوتبوو. ھەك نەتوانبەت بچولبەت، ھەك ئەویش دوا سات و دوا چركەكانى ژيانى خۆي بژى... دكتور كۆمەكيكرد و چووە ژىربالى و بېتەوہي كەس بېيىنبەت خستىيە پەدەيەكي چۆلەوہ و داپوشى و لە ئەجزاخانى خەستەخانە ھەندى دەرمان و گىراوہي ھىزبەخسى ھىنا و بە ھىمنى دەرخواردى دا... فرېشتهكە ھەمان دەموچاوي ژەنرالى ھەبوو، بەلام ھىمنتر و نەرمتر دەرەدەكەوت، ژەنرال تا ساتى مردنى پوخسارىكى عەسكەري پەق و بىگيانى بوو، لە ساتى مردنیشدا ھىشتا ھەروا دياربوو ھەك لە مەيدانى جەنگدا راست و چەپ فەرمانى ھىرش دەرىكات، بەلام فرېشتهكە لە كەسىكى ناومبەد و غەمگىن و پەژموورە دەچوو.

فرېشتهكەي ژەنرال، يەكەمىن فرېشتەي ژيانى دكتور بوو، شەو دكتور بە ھۆي ماندووبوونى پۆزەوہ خەوت و تا نزىكى خۆر كەوتن بە ئاگا نەھاتەوہ. كە بە ئاگا ھاتەوہ راستەوخۆ چووە رەدەھە چۆلەكەوہ و فرېشتەكەي بېنى.. فرېشتە ماندوو زامدارەكەي شەو، فرېشتەي ژەنرال،

وهك ئو چؤن به جيئيهيشتبوو، چؤن دايپؤشى بوو، مردبوو.

فريشتهكهى ژهنرال مرد بيئنهوهى هيچ نهينيههك بؤ دكتور موستهفا شوكاك ئاشكراكات. بهلام ئهوه سهرهتاي دهركهوتنى تواناكانى دكتور بوون بؤ بينينى سهريازه بالدارهكان و فريشتهكانيان. لهو پؤژه بهدواوه له بهرهكاندا، له ناو بيمارهكاندا، له ناو ئوردوگا و شوينى كؤبوونهوهكانى سوپادا، مهخلوقى بالدارى دهبينى، بيئنهوهى تيباننگات و ياخود بزانيت چى لهم دونيا سهيرهده دهگوزهرئت. دواچار بهر له گواستنهوهى بؤ بيمارستانى سهريازى شارى خؤمان به مانگيئك، دكتور ئهوتنيا فريشتهيهى بينى كه لهگهئ خؤيدا هيئايهوه بؤ شار. فريشتهيهكى گهئچ بوو ناويان نا ئهبدائيل، فريشتهى مولازميئك بوو، بهتنيا له بيمارستان بهجيمابوو، دكتور له رپواقه گهرمهكانى هاويندا چهندين جار به په شوكاوى بينيبوى، بيئنهوهى بوئيرت خؤى لئنزىككاتهوه. بهلام شهويئكيان، دواى پؤژيئكى پر له ئيش و عارهقه و جهئجالى، گهرايهوه بؤ ژورهكهى خؤى له بيمارستان، دهرگاكه يكردهوه، گئؤپى ژورهكهى هئكرد، بينى ئهوتنيا فريشتهيه خهسته و نيوهگيان له سهر جيگاكهى ئهوتنوه. دكتور بهبينينى ئهوتنيا فريشتهيه له پيئخهفى خؤيدا، هيئندهى تر بيچاره و دهستهپاچه بوو، نهيدهزانى چى بلئت و چى بكات، ئايا هئيبستيتت يان لئنگهريئ بخوايت؟ ... ئهوشهوه دكتور بؤ خؤى جيگاكهى له سهر زهوييهكه راخست و له ئهبدائيل گهرا تا بهيانى هيمن و ئاسوده بخوايت. بهيانى بؤ يهكه مجار دلئيابوو ئهوتنيا فريشتهيه زمانى هيه و دهوتانيت قسهبكات. فريشتهكه ههقيقتى خؤى بؤ ئاشكراكرد و چيرؤكى خؤى بؤ گئيرايهوه، يهكه يهكه هؤكانى ههلهاتنى خؤى بؤ بهيانكرد. دياره دكتور ههراييدهزانى له خهودايه، وايدهزانى جهنگ كارى له عهقلى كردوه و تووشى دؤخىكى شيرؤفرينى بووه. تا ماويهكيش ئهبدائيلى تهنيا به دهستكردى فهنتازيا نهخؤشهكانى خؤى

و حوکمە ھەلەکانی خەیاڵ دەزانی، پێیوابوو ئەم فریشتەییە دەستکردی ئەندازاریکی ناوھەوی خۆیەتی تا ھاوسەنگییەکی خەیاڵی لە نێوان چاکە و خرابەیی مۆفدا بۆ پابگریت.

ئەزموونی سالاڤی رابوردووی دکتۆر بە کێشانی نیگارێکی تال و ترسناک بۆ مۆف دوایی ھاتبوون، خیانت، زیندان، ئەشکەنجە، جەنگ، ھەلاھەلابوونی ئینسان، تەنیاپی، پوچی... دکتۆری بەستەزمان لەوہ زیاتر چی لە ژیان و لە دۆستان بینیوو. دکتۆر تووشی جۆرە ناو میدی و پەشیمانییەکی وەھا ترسناک بوو، جگە لە ئارەزووی مردن، ئارەزوویەکی تری نەبوو. چەندجاریک ھاتبوو سەر بپروای خۆکوشتن، بەلام ترسنۆکییەکی نھیتی و بێھیزییەکی قوول و ھەست بە پوچیەکی کوشندەتر لە پوچی ژیان دەستیان دەگرت و نەیان دەھێشت خۆی بکوژیت. بەلام ئەو رینگا جەھەنمیەکی دکتۆر پێیدا ھاتبوو، ئەو ھەموو ئازار و سووکایەتیییە پێیکرابوو، ئەو سەرپێدانان و پرسیواکردنە تاسەر ئێسقان چەشتبووی، گەیان دەبوویانە ئەو بپروایە مۆف بوونە وەرێکی نارێک و ژیان دەفەرێکی کوشندەییە. ئێستا دەرکەوتنی ئەم فریشتەییە بە سەرھەتای شیتیبوونێکی پێویست و ناچار دەزانی تا بتوانیت بژی. دکتۆر لەو ماوہییەدا بەردەوام دەستی لە سەری خۆی دەدا و دەیگووت «شیتیبووم، زۆر باشە کە شیتیبووم، باشترین شتە کە شیتیبووم». زۆرجار دکتۆر و تیمارپێچ و نەخۆشەکان دەیانینی سەری داخستووہ و دەپوات و لەبەر خۆیەوہ دەلێت «شیتیبووم». لەیەکەم ساتەوہ دنیای فریشتەکانی وەک دنیایەکی ناوہکی و تاییەتی خۆی سەیرکرد، وەک بەشێک لە شیتیبوونێک کە دەتوانیت لە ژێر ددانی ئەو مەکینە گەورەییە دەربھینیت کە ناوی عەقلە. چیرۆکەکانی «مولازم ئەبدائیل» «کە بەردەوام وای ناو دەنا»، لای دکتۆر جیگای باوہر نەبوون، پیتی زەحمەت بوو باوہر بەبونی فریشتەییەک بکات لە ئینساندا، بەلام ئەبدائیل ھێنایە

سەر ئەو بېروایەى گەر فریشتەیه‌ک لە ناخى ئەویشدا نەبێت، چۆن دواى ئەو چارەنوسە ڕەشە، دواى ئەو ھەموو ئازارە ناھەقە، دواى ئەو ھەموو خەنجەرە کوشندەییەى سەر دڵ، دەتوانیت ژيان پزگاریکات و ڕیگا لە ئازارى ئەوانى تر بگریت. تاکە تەفسیریکی دکتۆر ئەبوو کە ئەم سال دواى سال شیتتر دەبێت، ئەو شیتتیەشى کۆمەکیدەکات نەرمو نیانى خۆى نەدۆرینیت. ئەو تاکە دکتۆریکی بیمارستان بوو بە ھەموو ھیز و کەرەستەیه‌ک ھەولیدەدا ئەوانى تر ئازاریان نەبیت، گەرچى خۆى باوەرپی بە مروف و ژیان نەمابوو، بەلام بەردەوام بەخۆى و بیستۆکە پزیشکی و بەروانکە سپییەکیەو لە پارکدندا بوو بۆ ئەوێ ئازارى ئەوانى تر کەمبکاتەو و ھانیانبدات بژین و بېروای خۆیان وەک ئەو بە مروف لە دەست نەدەن. ھەموو دەیانبینى ھەفتە دواى ھەفتە بارودۆخى دەرونى دکتۆر بەرەو خراپى دەپوات، دکتۆر زۆر لە شیتى نزیکدەبوو ھەو بەو دا بەرپۆ ھەبەرى خەستەخانە ھاوسۆزى بوو، گەلیک دلى بە چیرۆکە غەمگینەکەى دەسووتا، زۆر ھەولى بو دا بیگوازیتەو بۆ شارەکەى خۆى و لەوئى سوچیکى ھیتنى لە خەستەخانەى سەربازى بدەن. دواى چەند ھەولیک، رۆژیک عەقید نەجەفى فەرمانى گواستەو ھەکەى دا بە دەست، لەوئى پتیوستیان بە دکتۆریک بوو کوردی و عەرەبى باش بزانیت، دکتۆریش کەسیکی گونجاو بوو بۆ ئەو پۆستە. ئەو فەرمانە بۆ چەند سەعاتیک دلى دکتۆرى زۆر خۆشکرد، بە خۆشەختییەکەو کە لە مێژبوو نەیدیوو باو ھەشى بە مولاژم ئەبدائیلدا کرد « ھەلبەت نازناوى مولاژم ئەبدائیل درەنگتر پەیدا بوو» پتیگوت «عەبد، خۆشەختانە دەگەرپینەو بۆ باکوور». گەرچى دکتۆر دەیزانى لەوئى ھەموو دووبارە وەک کەسیکی بیکرامەت تەماشایدەکەن، وەک پیاویکی سووک و بیجووم، وەک یەکیک کە حیکایەتى ژنەکەى بەسە تا ھاھاھەتایە بیشکیننەو و سووکایەتى پیکەن، وەک ژنحیزیکی ئەبەدى. بەلام ھەرچۆنیک بیت

ئو زه‌لیلییه‌ی له‌م دونیا زۆر خویناوییه‌ی خه‌سته‌خانه‌ی عه‌سکه‌ری کۆت لاچاکتره‌، له‌ ناو ئه‌م هه‌موو ده‌ست و سه‌ر و قاچه‌ په‌پروانه‌دا چیت‌ر نه‌یده‌توانی بژی. گه‌ر بگه‌ریته‌وه‌ شار، هه‌ندیک شه‌و ده‌توانیت پشووبدات، خۆی مه‌ستبکات، له‌ جینگایه‌کدا بنویت و خوینی سه‌رباز و ئه‌فسه‌ره‌ زامداره‌کان هه‌وای ژووهره‌که‌ی به‌ بۆی مردن په‌پنه‌کن... له‌ هه‌موو شتیکیش گرنگتر له‌وانه‌یه‌ شتگه‌لیکی نوێ ده‌ریاره‌ی نه‌غه‌ده‌ بزانی‌ت که‌ ده‌یه‌ویت بیزانی‌ت.

هه‌رچی په‌یوه‌ندی به‌ نه‌غه‌ده‌ ماردینییه‌وه‌ هه‌یه‌، دکتۆر دۆخیکی ده‌رونی ناکۆکی هه‌بوو، ئه‌و سه‌ده‌ها شه‌و بی‌ری له‌ هه‌موو چرکه‌ و ساته‌وه‌خته‌کانی ژیا‌نی خۆی له‌گه‌ڵ ماردینیدا کردبووه‌وه‌، سات به‌ سات به‌ سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا چووبووه‌وه‌، له‌ ساتی ماره‌کردنه‌وه‌ تا ئه‌و ده‌قیقه‌یه‌ی ئه‌م به‌ ده‌ستی پیاوه‌کانی لیفیتانته‌وه‌ له‌ به‌رده‌رگای ما‌لی خۆیان گریا. گه‌یشتبووه‌ ئه‌و برۆیه‌ی نه‌غه‌ده‌ له‌ هه‌چ چرکه‌یه‌کدا له‌گه‌ڵ ئه‌و‌دا نه‌بووه‌، به‌ درێژایی ماوه‌ی ژن و می‌زدايه‌تیا‌ن دیوارێکی گه‌وره‌ له‌ ناخی نه‌غه‌ده‌دا بووه‌، هه‌میشه‌ ئه‌می له‌ پشت به‌ربه‌ستێکی شوشه‌یی ئه‌ستوروه‌وه‌ بینیه‌وه‌ که‌ نه‌ده‌نگی و نه‌ په‌نگی نایگاتی‌ت. دکتۆر له‌ قوولایی ناخیدا هیشتا نه‌غه‌ده‌ی خۆشه‌ده‌ویست، به‌لام به‌رده‌وام له‌ خۆشی ده‌پرسی چون ده‌توانیت دوا‌ی ئه‌و هه‌موو شته‌، که‌ سێکی وه‌های خۆشبویت. وه‌ک هه‌موو ئه‌و پیاوانه‌ی که‌ میه‌ره‌بانیا‌ن ده‌یانکوژیت، وه‌لامیکی نه‌بوو. هه‌موو جا‌ریک ده‌یگوت «ئاخ له‌ ده‌ست ئه‌و مرۆفانه‌ی میه‌ره‌بانی خۆیان ده‌یانکوژیت.. ئاخ». خۆشه‌ویستییه‌که‌ی به‌وجۆره‌ نه‌بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی جا‌ریکی تر بتوانیت له‌گه‌ڵ نه‌غه‌ده‌دا بژی یا‌ن هه‌ولێ نزیکبونه‌وه‌ بدات، نا.. خۆشه‌ویستییه‌که‌ی جۆره‌ هه‌ستێکی تاریک بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ئه‌م هه‌موو هه‌له‌ گه‌وره‌کانی کردبیت، وه‌ک سه‌رزه‌نشتیکی

عه‌ودآلی ژیانسی ناسووده‌ی دکتۆرِیک بووه که ده‌زانیت پیشه‌که‌ی
 نرخ‌ی زَی‌ری هه‌یه، پیشه‌که‌ی سیحریکی ده‌داتن که پیاوانی دی نیانه.
 «دکتۆرۆر» کئ هه‌یه له به‌رده‌م ئه‌م وشه‌یه‌دا خۆی بگریت، چ ژنیک
 هه‌یه نه‌ژنۆکانی خاونه‌بنه‌وه. له‌وشه‌وانه‌دا که ده‌یویست شاده‌ماری
 خۆی بپریت، ده‌یویست له‌سه‌ر ئه‌و وه‌مه‌گه‌وره‌سزای خۆی بدات
 که واتینگه‌یشتبوو هه‌موو ژنانی دونیا به‌خته‌وه‌رن، گه‌ر بینه‌ژنی دکتۆر،
 نیت‌ری له‌هیچی تر نه‌کردبووه‌وه. به‌لام ده‌بوو چی بکات؟ هه‌له‌که
 به‌ته‌واوه‌تی له‌کویدایه؟ نه‌یده‌زانی. هه‌ندیجار، دوا‌ی ده‌یه‌ها نه‌شته‌رگه‌ری
 قورس، به‌بۆنی ده‌رمان و خۆین و عاره‌ق و باروته‌وه‌ ده‌گه‌رپایه‌وه‌ بۆ
 ژووره‌که‌ی خۆی، به‌روانکه‌سپییه‌که‌ی فرپه‌ده‌دا، ده‌رگا‌که‌ی داده‌خست،
 به‌ئه‌سپایی سه‌ریده‌خسته‌سه‌ر بالیفه‌که‌و ده‌که‌وته‌سه‌یرکردنی
 بنمیچی ژووره‌که‌، ئه‌وکات ته‌نیا یه‌ک پرسیار له‌خه‌یالیدا ده‌سورپایه‌وه
 «ئاخۆ ده‌یتوانی بییت به‌نزار ئیدریس... ده‌یتوانی بییت به‌و کورپه
 چه‌قۆکی‌شه‌ی ژنه‌که‌ی چه‌زی لیک‌کردوه؟». دلنیا‌بوو ناتوانیت، ئه‌و له
 سه‌ره‌تاوه‌سروش و خودا و خیزان به‌وجۆره‌دروستیانکردبوو که بییت
 به‌م دکتۆره‌برینداره‌، به‌م پیاوه‌که‌ئه‌گه‌رچی له‌سه‌رده‌می‌کدا خۆی به
 پادشای ئه‌و سه‌رده‌مه‌تازانه‌ده‌زانی که هیدی هیدی له‌دایکه‌بن، خۆی
 به‌پیشه‌نگی سه‌ره‌له‌دانی جیهانئیکی نوێ ده‌بینی. جیهانی پیاو و ژنه
 پاکوته‌میزه‌کان، له‌به‌روانکه‌سپییه‌کانیاندا، له‌قاته‌کانیاندا، له‌قیافه‌تی
 قه‌له‌می و خۆگۆرینی پیکپۆشیاندا، دونیای دکتۆر و ئه‌ندازیاره‌کان، دونیای
 خۆبادان به‌بروانامه‌کانی زانکۆوه. به‌لام نا دکتۆر شوکا‌ک هیشتا زووه،
 چه‌شنه‌پیاویکی تر هه‌ن که سه‌رنج‌پراکیشترن، شه‌هییه‌ت بزۆینترن،
 دل خروشینترن، ئه‌و پیاوانه‌ی بۆنی شاخ و به‌رد و گیایان لیدیت،
 له‌چاویاندا نیگایه‌کی سارد هه‌یه که ده‌توانیت وه‌ک چه‌قۆ تیژ بییت،
 به‌سه‌رپه‌نجه‌کانیان جاریک گه‌رمایه‌کی وه‌ک پشکو‌ک به‌له‌شی ئافره‌ت

ده‌به‌خشن، جارتیکیش سه‌رمایه‌کی وهک ساردی به‌فر. ئیستا دلتیابوو
 ئه‌م و نه‌غده بۆ یه‌ک دروست نه‌کراون، ئه‌م پیاویکی نه‌رم و لاواز،
 ئه‌و ژنیکی گه‌پۆک به‌دوای شیعر و بۆنی دارستان و عاره‌قه‌ی پیاوانی
 دلپه‌قدا... هیچ شتیکیش له‌وه کاره‌سات تر نییه پیاویکی لاواز بیت و
 ژنیکی وه‌ها بیباک و توندپه‌رستت خوشبویت.

دکتۆر له‌ گه‌رانه‌وه‌یدا نه‌بدانیلی فریشته‌ی له‌گه‌ل خۆیدا هینایه‌وه.
 له‌ دوو سال له‌مه‌وبه‌ره‌وه که چوووو بۆ سه‌ربازی ده‌رگای ماله‌که‌ی
 نه‌کراوووه، که پۆیشت به‌ دایک و بابی گووت نه‌چن به‌لای ماله‌که‌یدا،
 چون جیبه‌نیشتوو به‌و جووره جیبه‌نیلن و ده‌ست له‌ هیچ شتیکی
 نه‌ده‌ن. نه‌یده‌ویست ئه‌و نه‌خشه‌یه تیکب‌دات که پۆژیک له‌ پۆژان نه‌غده
 کیشابووی، ده‌یویست هه‌میشه و هه‌میشه شته‌کان له‌ جیگای خۆیاندا بن،
 ئه‌و جیگایه‌ی له‌ سه‌ره‌تاوه نه‌غده کورسی و میز و ته‌له‌فزیۆن و کتیخانه
 و تابلۆکانی تیا داناوه وه‌ک خۆیان ب‌م‌یننه‌وه. هیچ نازاریک له‌وه قوولتر
 نییه ئینسانیک ده‌ستت لیبه‌ریدات که تۆ له‌ ناخی دل‌وه خوشتویستوه،
 بئ هیچ هۆیه‌ک، بئ هیچ به‌هانه‌یه‌ک. گه‌ر خراپ بیت و خوشیان
 نه‌وییت تیده‌گه‌یت، هه‌موو گونا‌هه‌که ده‌گریته ئه‌ستۆی خۆت، ده‌لئیت به
 جه‌ه‌نم ئه‌وه سزای به‌دی و ناجۆری خۆمه، به‌لام ئه‌ی گه‌ر مرۆفینیکی
 باش بوویت، ئه‌ی گه‌ر به‌ راستی ئه‌و که‌سه‌ت خوشویستییت؟ ئه‌و کات
 چی؟ ئه‌و کات نازاره‌که سه‌ختتره، چونکه هه‌ستده‌که‌یت له‌ پیشه‌وه،
 له‌ بنه‌وه‌را تۆ که‌سیکی ده‌رکراو و قه‌بوول نه‌کراویت. هه‌ستده‌که‌یت ئه‌وی
 به‌رامبه‌رت به‌ر له‌وه‌ی به‌ شایسته‌ی هه‌لسه‌نگاندنن بزانییت له‌ ژیا‌نی خۆی
 ده‌ریکردویت، ئه‌وه برینه‌که‌ت هه‌زارجار قوولتر ده‌کاته‌وه. دکتۆر ده‌یویست
 به‌ جوړیک له‌ جوړه‌کان له‌و جیهانه‌ بزبووه‌دا بژی، ده‌یویست هه‌میشه
 ئه‌و هه‌سته‌ی هه‌بییت که له‌ ناو جوغزنیکی نه‌گۆری زه‌ماندا وه‌ستاوه، له
 شوپنیکدا شته‌کان هه‌رده‌م ئه‌و هه‌سته‌ی تیا‌ده‌چینن که ئاده‌مییه‌کی دیلی

ناو زەمانىكى دىكە و پۇژگارنىكى مردوۋە، كەدەرگاگەي كىردەۋە، تەۋاۋى مائەكە نوقمى تۇزىكى ئەستۈر بوۋ، ھەموو دەرگا و پەنجەرەكان ۋەك دوو سائ لە مەۋبەر مەحكەم داخرا بوۋن، ھەموو شتەكان ۋەك خۇيان بوۋن، ھىچ شتىكى زىندوۋ لە مائەكەدا نەبوۋ تامردىت، تەۋاۋى مائەكە تەنيا مەترىئالى بىپۇچ بوۋ، دكتور سەيرى لىھات كە شتە بىپۇچەكانىش دەتوانن بەۋ شىۋەيە كارىگەرىي تىپەرىنى زەمانىان لە سەر دەرېكەۋىت، شتە بىپۇچەكانىش دەتوانن مردوتر دەرېكەۋن لە جارن. ھەستىكرد ھەموو ئەۋ مەترىالە بىپۇچانەي مائەكە بە جۇرىك لە جۇرەكان ھەستىان بە نەبوۋنى ئىنسان كىردوۋ، ھەستىان بەۋ بىدەنگىيە كىردوۋ كە قوۋلتىرە لە بىدەنگى خۇيان. دكتور تا چەند پۇژىك ئەۋ تۇزە تۇزەي نەسپى، تۇزىك بوۋ نەيدەزانى لە كۆيۈۋە ھاتۇتە ژوۋى، لە چ دەلاقەيەكەۋە گەيشتوۋە، ھەستىكرد ژيانى خۇشى ۋەك ئەم مائە دەلاقەيەكى نەبىنراۋى تىدابوۋە، لەۋ دەلاقەيەۋە بەردەۋام تۇزىكى كوشىندە دزەيكردوۋ و ئەم نەبىبىنوۋە، بەلام دەلاقەيەكى نەتېبىيە، دەلاقەيەكە نادۆزىتەۋە، كە لە سەر سىستەمە تۇزاۋىيەكەي، لە ناۋ مەتېلە تۇزاۋىيەكاندا پالگەۋت، لەۋ بىروايەدا بوۋ كە ژيانى ھەموو مۇۋىك درزىكى نەبىنراۋى تىدايە، درزىكى قوۋل كە چەند بگەپىت ئاسان بۇي نادۆزىتەۋە... لەۋ درزەۋە دەشەيت ھەموو بايەك ھەلبىكات، لەۋ درزەۋە دەشەيت ھەموو دەرېك بىتە ژوۋى، لەۋ درزەۋە دەشەيت ھەر ئافاتىك بىتە مېۋان. زۇرەي خەلك لەۋە دۇنيا و لە خۇ پارىترن ئەۋ دەلاقەيە لە ژيانى خۇياندا بىبىن، بەلام دكتور لەۋ باۋەرەدابوۋ ھەموو ژيانىك دەلاقەيەكى ۋەھاي ھەيە و ھىچ ھىزىك نىبە بتوانىت ئەۋ دەلاقەيە دابخات.

مولازم ئەبدال ھەۋاى تۇزاۋىي ژوۋەرەكانى زۇر پىن نەدەكەۋت، بەلام پۇژ دۋاى پۇژ تەندىروستى باشتىر و باشتىر دەبوۋ، خۇي ۋەك پەيۋەندىيەكى نەھىنى لەگەل خاۋەنەكەيدا مابىت، زوۋ زوۋ باسى ئەۋ دۇخە پۇچىيە

تازانه‌ی ده‌کرد که خاوه‌نه‌که‌ی تئیدا ده‌ژی. ده‌بیّت بلّیم نه‌بدائیلی فریشته‌ سه‌ره‌تا زۆر کۆمه‌کی به‌ دکتۆر کرد تا یاده‌وه‌ری نه‌یکۆزیت، له‌به‌ر نه‌بدائیل و پاراستنی پاش چه‌ند رۆژیک سه‌ره‌له‌به‌ر هه‌موو ماله‌که‌ی سرّی، تۆزی نه‌و دوو ساله‌ی پاک‌کرده‌وه، پێخه‌فیک‌ی تاییه‌تی بو نه‌بدائیل کپری و زۆر جاریش پێکه‌وه‌ ده‌چۆنه‌ ده‌ری. گه‌رچی نه‌بدائیلی فریشته‌ چه‌ند جارێک به‌ وردی بو‌ی باس‌کرد که مان و نه‌مانی نه‌و به‌ ده‌ست دکتۆر نییه، به‌لام دکتۆر رای وابوو که نه‌بدائیل جگه‌ له‌و دوو باله‌ی هه‌موو شتیکی تری ئاساییه و لی‌روه له‌ پێگای خواردن و شروبی به‌هێزکەر و ده‌رزنی په‌نسلین و پاک‌کردنه‌وه‌ی به‌رده‌وامه‌وه، ده‌کریت فریشته‌ ناسکه‌که‌ی له‌ نه‌خۆشی دووربخاته‌وه. له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌ستی‌کرد که خزمه‌ته‌ ئاساییه‌کانی پزیشکیکی دلسۆز ده‌توانیت کاریگه‌رییه‌کی راسته‌وخۆ له‌ سه‌ر فریشته‌که‌ جێبه‌جێلت و له‌ نه‌خۆشی و لاوازی و مردنی زوو وه‌خت و نابه‌هۆ بیپاریزیت. نه‌وه‌ی که‌میک سه‌ختبوو نه‌وه‌بوو، نه‌بدائیل به‌رگه‌ی خۆری زۆر و پوناکی به‌رده‌وامی نه‌ده‌گرت، بو نه‌وه‌ی بیگێرت ده‌بوو زیاتر شه‌و به‌کاربه‌ینیت و شه‌ویش له‌م ولاته‌دا وه‌ختیکی ترسناک و کاتیکی نابه‌جیی پیاسه‌کردنه، به‌لام بو نه‌وه‌ی نه‌بدائیل شار ببینیت و هه‌ست به‌ مردن نه‌کات، دکتۆر شوکاکی له‌گه‌ڵ هه‌موو مه‌ترسییه‌کیشدا هه‌ندی‌ک شه‌و نه‌بدائیلی بو هه‌لمژینی هه‌وای پاک و گه‌رانی هه‌یمن ده‌برده‌ ده‌ری... له‌و شه‌وانه‌دا به‌ پادشای فریشته‌ گه‌رۆکه‌کانی شار «مه‌هدائیلی فریشته» گه‌یشتن، که سه‌رچاوه‌ی پێکناساندنی پێزانی مه‌له‌کبین و دکتۆر شوکاکیش بوو.

مه‌هدائیل چۆن شه‌وی‌ک بولبولیاری به‌ره‌و قه‌لای فریشته‌کان برد، پێشتر هه‌مانشێوه دکتۆر شوکاکی و فریشته‌ یاوه‌ره‌که‌ی به‌ره‌و نه‌وی بردبوو، هه‌مان پیاسه‌ی پێک‌ردبوون، گۆرستانه‌که‌ی پیشاندا‌بوون، له‌ بیمارستانیش ده‌رگای ژووری هه‌ندی‌ک له‌ فریشته‌ خه‌وتوو‌ه‌کانی

بۆ كوردبونەوھ . بۆ پۆژى دوايى دكتور شوكاك لە گەل خاتوو پېزاندا باسى ھەموو ئەو فرىشته بىگەس و بېجىگايانەى كرد كه لە قاوشى خەستەخانە دوورەكان و لە گۆرپەپانەكانى جەنگ و لە نزيك مەيتخانە سەربازىيەكانى باشوور بينيويتى، باوھەرى تەوايى خۆى بۆ دەرپەرى ئەوھى كە دەيبينن جۆرە و پېنەيەكى دەستەجەمعى و خەويكى پېكرابى ھەندىك نەخۆشە كە بە تۆپىكى تىلپىتايى بەرفراوان پىكەوھ گرىدراون . بپروايەكى تەواويشى ھەبوو مەلەكبىنەكان تووشى جۆرە شىتتییەكى نوئ بوون، كە پەيوەندى بە نەمانى جوانىيەوھ لە شارستانىيەتى ھاوچەرخدا ھەيە ... پېزان خان نەوھك ھەر گالئەى بە قسەكانى دەھات، بەلكو ھەر لە سەرەتاوھ دكتورى وھك پياويكى بېمىشك و شىرىن و شاين بە خۆشەويستى ھاتە بەرچاؤ، گووتى كە فرىشتهكان لە مرۆفى راستەقىنە راستەقىنترن و ئەوھى ئەم لە باوكىيەوھ بۆى ماوھتەوھ، نەخۆشى نىيە بەلكو دونىايەكە دەبىت بىپارىزن و وابكەن فرىشتهكان بىتازار و لە ھەلومەرجىكى گونجاودا و «وھك بەشەر» بمرن . پېزان بپروايى وابوو چۆن تەنيا ژمارەيەكى ديارىكراو لە مرۆف لە فەلك تىدەگەن و جولەى ئەستىرەكان و ماناكانيان دەبينن، چۆن تەنيا ژمارەيەكى ديارىكراو لە خەلك دەتوانن لە ئاسەواری كۆن و ماناكان و سەمبولەكانى بزائن، دونىايى فرىشتهكانىش دونىايى ناوھوھى مرۆفە و ژمارەيەكى كەم دەتوانن ببينن و لە ئاماژەكانى و چىنەكانى و بەرھەمەكانى تىيگەن . چۆن لە كاتى بوركاندا شلەى زەمىن دىتەدەرى و نھىنى ناخە قوول و تارىكەكەى زەوى دەدركىتت، فرىشتهكانىش وھك تەقىنەوھى ئەو بوركانەى ناخى ئىنسان وان كاتىك لە ژىر فشارىكى گەورەدا درزىك دەكەنە مرۆف و دەلاقەيەك دروستدەكەن و بەرەو بالا بەرزەبنەوھ . دەبىت بلىم دكتور مستەفا ھىچ كات وازى لەو بپروا زانستى و عقلاىيەى خۆى نەھىنا، كە ببىنى فرىشتهكانى وھك جۆرە ھەلوھسەيەكى پۆخى

له‌قه‌له‌مده‌دا. به‌که‌شتیبه‌که‌ی پِیزان خان‌ی ده‌گوت «که‌شتی فه‌نتازیا هه‌له‌هاتوو‌ه‌کانمان»، چونکه پئیوابوو‌ئو و پِیزان خان و له‌وانه‌یه ژماره‌یه‌ک خه‌لکی تریش، ئه‌ندامی یانه‌یه‌کی نه‌ینی بن، که له‌ویدا هه‌ر که‌سه و بوونه‌وه‌ری فه‌نتازی خۆی دروستده‌کات و به‌ره‌لایده‌کات و فریشته‌کانیش به‌شیکن له‌و فه‌نتازیا تیکشکاوه هه‌له‌هاتووانه، که مرۆفیک وازی لیده‌هیتیت و یه‌کیکی تر ده‌یگریته‌وه. زۆرجار به‌سه‌عات ده‌که‌وته و پینه‌یه‌کی بیینه‌وه تا هه‌ولبدات به‌کومه‌کی هه‌ندیک زانیاری پزیشکی و تیوره‌ی جه‌سته‌ناسی، ته‌فسیریکی زانستی بۆ ده‌رکه‌وتنی فریشته‌کان بکات، کاتیکیش له‌و ته‌فسیره‌عه‌جایه‌ب و ناکامل و بیینه‌مایانه‌دا ده‌گه‌یشه‌ بونه‌ست، به‌جۆریکی نا‌ناسایی قسه‌کانی خۆی ده‌گۆپی، ده‌رکه‌وتنی فریشته‌کانی وه‌ک نیشانه‌ی تیکچوونیکی گه‌وره له‌سروشندا له‌قه‌له‌مده‌دا، که له‌وانه‌یه‌ داچار به‌داگه‌رانی مرۆف به‌ره‌و جۆره‌ نه‌سلیکی تازه‌کو‌تایی بیت، که ئه‌و نه‌سله‌ش وه‌ک هه‌موو ئه‌و مه‌خلوقاته‌ زیره‌کانه‌ی که تازه‌دینه‌سه‌ر سه‌حنه‌ی خه‌لیقه‌ت، سه‌ره‌تا زۆر درنده‌و بپه‌رحمه‌ه. ده‌یکوت «که‌ئینسان فریشته‌که‌ی له‌ده‌ستبدات، ده‌بیت به‌مه‌خلوقیک تر و ده‌گه‌رپته‌وه‌باوه‌شی جۆریک له‌به‌ربه‌ریه‌تی تازه، واته‌جۆره‌جنسیکی تر له‌دایکه‌ده‌بیت که هیچی له‌مرۆفی دیرین ناچیت، به‌لکو بپه‌رحمتر و خوینرپه‌ژتر ده‌بیت... ئیمه‌ش له‌م سه‌رده‌مه‌دا پشه‌نگانی ئه‌و نه‌سله‌تازه‌یه‌ین». زۆرجار له‌سه‌ر ئه‌و بابه‌تانه‌له‌گه‌ل پِیزان مه‌له‌کبیندا ده‌بووه‌شه‌ریان و پِیزان ده‌گه‌یشه‌پله‌یه‌ک له‌توره‌یی، ئه‌مری پئی‌بکات ده‌موده‌ست که‌شتیبه‌که‌چۆلبکات و نه‌یه‌ته‌وه‌به‌م شوینه‌دا و سه‌روه‌سالی خۆی بۆ ئه‌به‌د له‌وناوه‌ده‌رنه‌خات. گه‌رچی هه‌میشه‌دواتر له‌ناخه‌وه‌دلی ده‌له‌رزا و ده‌ترسا مسته‌فا شوکاک هه‌موو قسه‌کانی به‌هه‌ند وه‌ریگریت و ئیتر نه‌گه‌رپته‌وه. په‌یوه‌ندی پِیزان و دکتۆر شوکاک هه‌م په‌یوه‌ندییه‌کی خۆش و زیندوو و

پپر له قسه و باس و ساتی شاعیرانه بوو، هم پپر شه پ و شلوغی و هه را و دهنگه دهنگی بیبرانه وه . له یه که م پوژه وه «پیزان خانی مه له کبین» «له راستیدا خوی چه زیده کرد به و چه شنه بانگیبکن» به دکتوری گووت «بیمارستانی فریشته‌کانی من تاکه بیمارستانه دکتوری تیدا نییه و بهس نه خوشی تیدایه، شتیکی باش ده بوو گه ر که ره متان بکردایه و بیوونایه به ته نیا دکتور، چونکه له راستیدا تا نیستا ریکه وتی دکتوریکی وه ک تۆمان نه کردوه، چاوی وه ها تیژ و به هره ی وه ها به رین بیت، له پوژی نیوه پوژدا فریشته ی بالدار و بیبال بناسیته وه . به ساقه، به جوژه یه ... ده مبوریت، ده مبوریت. خو من وام لی نه کردویت، خودا به ساقی بم ئه و درده ی داوه به کۆلتدا». دکتور شوکاک ده ترسا ئه م که شتییه زیاتر به ره و شتی به ریت، هه رگیز له وه دلنایانه بوو چ واهیمه یه ک و دیویکی شاردراهی عه قل ئه م فریشتانه ی خولقاندوه، به لام به وه دا دوژمنیکی نه به دی نازاریوو، له هه رجیگایه ک بوونه وه ریگ هه بایه نازاری هه بایه ئه و دژی بوو، بیته وه ی زور گویداته واهیمه قووله کانی خوی، قه بوولیکرد ببیت به ته نیا دکتوری بیمارستانی فریشته‌کان له م شاره‌دا، له وانه یه له هه موو ولاته که شدا، کئی چوزانیت له وانه یه له ته وای سهر زه مینشدا. له و کاته شه وه دکتور شوکاک و مه‌هدائیل بوون به دوو هاوپی نزیک... له گه ل خاتوو پیزانی مه له کبیندا، بوون به دوو گه و ره ترین شاره‌زای دونیای فریشته‌کان. ماوه یه کی زوری شی نه برد مولازم نه بدائیل له که شتی کۆچی دوا بیکرد، به لام دکتور په یوه ندییه کانی خوی له گه ل که شتیدا نه پچران. مسته‌فا شوکاک تا زیاتر له جیهانی فریشته‌کاندا نوقمبایه، زیاتر به خوی ده گووت که شیتی شتیکی بیسنوره، هه ر ئه و نده ی جاریک قاچت خسته سهر زه مینه سهر و ئه فسوناوییه که ی، ئیدی ئاره‌زووی هاتنه دره وه ت نییه و هه رگیز ناتبیت.

نەغەدە و پیاوھ شۆرشگېرە كان

سروشست بۇ نەغەدە ماردىنى ئەو جىڭايە بوو كە ھەموو ناكۆكايە
كوشندەكانى لە خۆيدا كۆكرىدۆتەو، ھەم شوپىنى ئەو ھىزە تارىك و
ناديار و گەورنەيە كە مرۆف ھىچ لە سەرچاوه و نيازبان نازانىت، ھەم
شوپىنى ئەو ناسكايە ورد و تايبەتايانەيە كە ھوروزمىكى گەورە و بەرىن
دەكەنە سەر ھەستە ناوھكى و باغە نھىنيەكانى خۆت. «لېرەدا ئەژدېھا
و پەپولە وەكو يەك پەلامارت دەدەن.. وەكو يەك كوشندەن.. وەكو
يەك برىندارتدەكەن». لە شىعەرىكى ئەو سەردەمەيدا وادەلەيت. لە دۆلى
دەمبۆران يەك خولايى ھەبوو، ژىتتايەكەى نازادى لېزەوت نەكات، ئىستا
بىتھەوى بە تەواوى لە ياسا ناوھكى و شەرىعەتە ترسناكەكانى دونىاي
پياوان تىبگات، بىتھەوى بە پاستى و بە وردى لە دونىاي ئالۆزى ئەم
مەخلوقە تىگەيشتەيت، خۆى لە ناوھپاستى جىھانە تارىك و ناديارەكەيدا
دەبىنيەو. واتىگەيشتەبوو كە پۆخى شۆرش پۆخىكى نازادە و جىڭاي
ھەموو خواست و ئارەزويەكى تىدا دەبىتھەو، وەك كچى بەنازى دكتورىك
و وەك خاتونىكى نازدارى شارى، لەو راستىيە تىنەگەيشتەبوو كە شۆرش
ھىچ نىيە جگە لە تەعبىرىكى دەستەجەمعى پياوان لە پياوھتى خۆيان.
لە دەمبۆران كەسى نەدۆزىيەو ھەزى لە شىعەرىت، سەرھەتا دەبويست
ئىواران بە ھىمنى پياسەيەك بەدەربەندەكەدا بكات و لىگەرىت شتەكان
ئىلھامى بەدەنئ و شىعەرى تىباچپىنن، بەلام لەو سەرسامبوو كە ھىچ كەس
لە دەربەندى دەمبۆران شىعەرى ناخوئىتتەو، دۆلەكە خالىيە لە شىعەرى، ئەو
شاعىرانەى لە شارەو دەين ھەموو لەم دۆلەدا دەمرن و دەبن بە شتى
تر. لايەنيكەم سى شاعىر لەوى بوون كە لە دەمبۆران گۆرانكارىيەكى

قوللىيان بە سەردا ھاتبوو، يەككىيان بووبوو بە داربېرى شۆپش، بەردەوام لە شاخەكان دارى بۆ بنكەكانى سەركردايەتى و ھۆبەي پېشمەرگەكان دەبېرى. يەككى دىيان بووبوو بە بېژەر لە پادىۆى شۆپش، سېنەمىشيان بوو بو بە نانەوا و لە سەر تاقە تەنوورى دۆلەكە ئىشىدەكرد. لە سى بۆنەي جىاوازدا ويستی لە ھەر سىكىيان نزيكبيتتەوہ و دەريارەي شيعر قسەيان لەگەلدا بکات. ھەرسىكىيان ۋەك باسى تاوانىكى كۆنيان لەگەلدا بکەيت، بە جۆرپكى بەرچاو خۆيان لە ھەموو ناوھينانئىكى شيعر دزيبەوہ، ۋەھا بوو ۋەك ئەوہي بترسن كەسىك باسى ۋەھايان لەگەلدا بکاتەوہ... سەرھتا نەغەدە ھۆى ئەو ترسەي گېزايەوہ بۆ ترسى نابەجئ و لووتبەرزى ئەبەدى شاعيرانى پياوى كورد كە ھەميشە شيعر و شەپريان بە ئىشىكى خالىسى نئيرانە دەزانى و نەياندەويست لەگەل ژندا باسيبکەن. بەلام دواتر تىگەيشت شيعر لە دەمبۆران ۋەك بەرھەمى پياوانى لاواز تەماشادەكرئت، ۋەك چالاکيەكى بيسوود كە دوور نيە پۆحى شۆپشگېترانە تووشى خەيالآت و لادان و خولياي نابەجيبکات. لە راستيدا نەغەدە لەوہدا لە سەر ھەق بوو، مەن ناگاداربيوم كە لە بىرۆى بالآ، مەلا ۋەلید و ميرزاي بىرۆ، بەرپرسى سەرھكى دارپشتنى سياسەتىكى پەسىمى پاگەياندن بوون، جارچار دەريارەي خواست و تىگەيشتن و عەقلىبەتى خەلكى شار پرسیاريان بە مەن دەكرد. مەن لە پېشى ئەو دەنگانەوہ بووم كە شاعيران و نوسەران نەپزئىنە شۆرشەوہ. لە راستيدا مەن پام وايوو، شۆپش پئويستى بە سى پۆشنبير ھەيە، سى دانە و ھىچى تر. يەككىيان بۆ ئەوہي شيعرى شۆپشگېترانەمان بۆ بنوسيت، يەككىيان بۆ ئىستگەكەمان تا وتارى سياسى ئامادەبکات و شۆپش ۋەك ھەمانەيەكى بۆش دەرنەكەويت، يەككىش بۆ ئەوہي بە سەر زمان و دارپشتنى بلۆكراوہ و نوسينەكانى ئەندامانى ئەنجومەنى بالادا بچيتتەوہ كە كەسيان لە پووى ئەدەبىيەوہ بەھرەدار نەبوون. ئەو سى پۆشنبيرەي

ليده رچيٽ، هه موو پۆشنبيراني تر لاي من قهپۆزي زل و زماني دريژ و چنه ي مه قهستي بوون و هيچي تر، كه شۆپش سوودي سه ره سوډه به كي قوپاوي لئ نه ده بينين.

نه غه ده له دۆله كه دا هه ستيكي به هيژ و سه ره تايي شاژنيٽي لادروستبوو. ئه وه ي دلنبا بو له به ككاتدا هه موو پياواني دۆله كه خواستي نزيكبوونه وه يان هه يه هيژيكي ناوه كي تايبه تي ده دا به، نه غه ده له هاتني بۆ ده مېوران په شيمان نه بوو، پيكرپاي شته كان ئه زمونويكي تازه ي هه ست و تيروانين و بۆن و بيستن بوون، هه موو شتيك بۆئه و نوئ بوو، له بۆني گه لا و خاك و جۆگه وه تا دهنگه سه يره كانى ناو ده ربه ند، تا ئه و مۇسيقا نه ئينييه ي له تاويز و جۆگه و دهنگي بالنده كانه وه هه لده ستا. دلنبا بو له م جيهانه وه ده كرٽت ده رگاي سه ر زه مينى سه يرترى ليبيكرٽه وه، ده بيت بلييم سه ره تا به سروشت خۆشحال بوو، سروشت شتيكي جياواز بوو بوئى، گه ر نه رم بايه يان سه خت و دلره ق نه غه ده به هه ردوو ئاستدا له زه تي له ئاميزى ئه و ده ربه نده ده بينى. تامى له و هه موو بۆن و دهنگه تازانه ي ژيان ده چه شت. به لام هه ر له و دۆله دا هه ستيكره ديژيكي گه وره ي بيباكي و كه مته ر خه ميشى تيډا به، هه ستيكره له و ژنانه نيه به كه ده توانن بپوايه كي تايبه تيان هه بيت و شه پى بۆ بكن، به لكو كه سيكه زياتر بۆ هه سته كانى ده ژى، تا ئه نده زه ي دلره قى و خۆپه سه ندى بۆ هه سته كانى ده ژى. له و ژنانه يه كه ده توانن هه م باوه ش به فريشته شدا بكن و هه م به شه يتانيش، هه م له زه ت له خه وتنيكي دريژ بينن له گه ل فريشته دا و هه م له زه ت له خه وتنيكي دريژ به ن له گه ل شه يتاندا. ئيستا ئه ويش ته نيا هه ستيك ليډه ترسا لاوازي بوو، كه به ناو دارستان و گوئ چه مى ده مېوراندا ده گه را، هه ستي به بوونى هيژيكي ترسناك ده كرد له خۆيدا، ئه و كاره ي كرديبووى گه وره بوو، ئه وه ي به و جۆره خۆي له كۆتى باوك و ميژد پرگار كرديبوو، ته نيا له پۆحى شۆپشگيډپانه يه وه

نه هاتبوو، به لکو به ره می دلرپه قیبه کی شار دراوش بوو، که دهیتوانی زور دور بپوات. هه موو ئه و جارانه ی له گه ل نزاردا خه وتبوو، ههستی به خوشیبه کی له پاده بهر کردبوو، له شی وهک بورکان به له زه تی گوره و شیتانه ته قیبه وهه. به لام دلنیا بوو عاشق نیبه، هه تا که له باوه شی نزاردا بوو، خوشحال بوو به وهی ده توانیت به و جوړه شیتانه یه له گه ل که سیکدا بخه ویت که عاشقی نیبه، دلنیا بوو گه عاشقی یه کتر بوونایه، پیکه وه خه وتیان ساردر و نر متر و پومانسیتر ده بوو، به لام ئه م خه زی له و شیتی و بیشرمی و په لاماره گوره یه یه که له پنگایه وه وزه یه کی ناکوتای زیان بهینیته ده ری، وزه یه که ده شیت ویرانکار بیت، بیباک بیت، وهک گه رداو زوو بیت و وهک گه رداو زوو بپوات. ئیستا ههستی نه ده کرد پتویستیبه کی به نزار بیت، هه ندی به یانیا ن که هه لده ستا و جله پیاوانه کانی له به رده کرد، جلی ژنیک خوشبه ختانه له م دلده دا ده توانیت وهک پیاوان بیوشیت، نزاری زور کال ده هاته وه یاد، به هه موو توانای خوشی ده یویست بیسرپته وه و بیکات به به شیک له پابوردو. ده یویست یاریبه کی ترسناک بکات، یاری ئه وهی بییت به خاوه نی له شی خوی، ده یویست تا ده توانیت له گه ل ئه و یاریبه دا دور بپوات. ئه وهی له دکتور مسته فا شوکاک بیزاربوو، ته نیا له بهر ئه و ههسته بوو که ناویده نا ههستی «شوکردن»... ئه و ههسته نازاریده دا که ژنیک ئه به دیی بیت. بوون به ژنی که سیک واده کات بو هه تاهه تابه له شت له شی خوت نه بیت، په نگه دکتوری له جیگایه کی دیکه دا ببینیا یه خوشیویستیبه، به لام ئه و له ساتی یه که مه وه دکتوری وهک میرد ناسی. میرد ددد... میرد ددد... لای هه ندیک ژن، هیچ که س له و پیاوه ناشیرینتر نیبه که له پوژی یه که مه وه، له سه ره تاوه وهک میرد دهیناسن. هه موو شتیک له و وشه یه دا نازاریده دا، چونکه به رده وام ئه وهی ده خسته وه یاد که له شی له شی خوی نیبه، به لکو که سیک دیکه خاوه نیتی. دلنیا بوو گه ر له عه شقه وه

شوووبکریایه، وشهکه زۆر جوان ده‌بوو له‌لای. له ناو سروشتدا ئه‌و دێره ئه‌به‌دی و نه‌مره‌ی گۆرانی هاته‌وه یاد «به‌لام ته‌بیعت هه‌رگیزا و هه‌رگیز بێ پوناکییه بێ بزهی نازیز». بۆ ئه‌وه‌ی ته‌بیعت هه‌تاهه‌تایه پوناک بیته، ئه‌و پتویستی به نازیز نه‌بوو، ته‌بیعت ئه‌به‌دییه، به‌لام نازیز ئه‌به‌دی نییه، نه‌غه‌ده له ده‌مبۆران وابیریده‌کرده‌وه. یه‌که‌مجار به راشکاوانه به هه‌فال شێرخانی گوت «شۆرش بۆ ژن مانایه‌کی تری هیه، شۆرش لای ئیوه ئه‌وه‌یه بین به خاوه‌نی دوانیا، به‌لام لای من ئه‌وه‌یه بيم به خاوه‌نی له‌شی خۆم». ئه‌و پرستانه په‌نگه شوکتیکی ترسناکی بۆ هه‌فال شێرخان دروستکردبیته، که به‌رله‌وه‌ی ئاره‌زویی له‌وه بیته بیته به حاکم به سه‌ر ولاته‌وه، ئاره‌زویی له‌وه‌بوو بیته به حاکم به سه‌ر له‌شی ئه‌وه‌وه. دلنایام له‌وه ترساوه، گه‌ر ژنان بین به حاکم به سه‌ر له‌شی خۆیان‌ه‌وه، چ دوانیایه‌کی ترسناک بۆ ئه‌و و هه‌زاران پیاوی تر دروستده‌بیته، که له ناخی دلدا واهه‌ستده‌که‌ن ناتوانن به سیر و جوانی و به‌هره‌ی خۆیان ژنان ده‌سته‌مۆبکه‌ن و هه‌میشه پتویستیان به هیز و ده‌سه‌لات و حاکمیته هیه تا وه‌ک پیاوی دلخواز دیارین.

ئه‌وه‌ی بیه‌ویته ده‌سه‌لاتی به سه‌ر له‌شی خۆیدا هه‌بیته، واتا له‌شی خۆی ده‌به‌خشیته ئه‌و که‌سه‌ی خۆی ده‌یه‌ویته و له‌و کاته‌دا که خۆی ده‌یه‌ویته، له‌شی خۆی ناخاته ژێر په‌حمه‌تی هه‌چ یاسایه‌ک و هه‌چ ویستیکی تره‌وه، نه‌ده‌یه‌ستیته‌وه و نه ته‌واویش نازادیده‌کات، به‌لکه هه‌لده‌بژێریت و پڕیارده‌دات. له‌و ساته‌دا شیعر، پیاوان، سروشت... هه‌موو شتیکی له پتیاوی په‌رینه‌وه‌دا بوو به‌ره‌و ئه‌و جیگایه‌ی خۆی خاوه‌نی خۆی بیته، هه‌ستیکرد شیعر ده‌رگاکانی به گه‌وره‌یی بۆ کردۆته‌وه، ناویکی بۆ دروستکردوه که زۆرجار له خۆی ناچیت. وشه ئه‌و هیزه‌ی ده‌داتێ ده‌سه‌لاتی به سه‌ر به‌شیکی تاریکی ناخی خۆیدا بشکیت، کۆمه‌کیده‌کات بتوانیت له جه‌سته‌ی خۆی نزیکبیته‌وه. «ئه‌ی له‌ش که‌س ناتوانیت

بتگریّت، وشه‌کانم نه‌بیّت/ نه‌ی وشه... هیچ پیاویک هیزی تۆی نییه، که‌س وه‌ک تۆ پاکیزه‌یی من نابریّت». له شیعره‌کانیدا به‌وجۆره باسی هیزی وشه‌ی ده‌کرد. پیاوان بۆیه لی‌ره‌بوون تا نه‌و بتوانیّت هه‌لیان‌بژێریّت، گه‌وره‌ترین ده‌سه‌لاتیگ مرۆفیک له ژياندا بیگاتیّت نه‌وه‌یه هیزی هه‌لبژاردنی هه‌بیّت، هیزی نه‌وه‌ی که‌سانن بکاته دۆست و که‌سانیکیش بۆ هه‌تاهه‌تایه بکاته ده‌ره‌وه‌ی زینده‌گی خۆی. نه‌غه‌ده ماردینی له یه‌که‌م پۆزی ژيانیه‌وه له ده‌مبۆران دلی به شیرخان نه‌کرایه‌وه، وه‌ک پیاویک هاته به‌رچاوی که له‌شی نه‌وی ده‌ویّت و ناشوه‌ستیّت نه‌م بیریکاته‌وه و بریاریدات، وه‌کو دکتۆری می‌ردی. نه‌غه‌ده که‌متر نه‌و پیاوانه سه‌رنجیان پاده‌کیشا که له یه‌که‌م ساته‌وه له چاویاندا برستیّت ده‌تکا و نه‌وسیکی ئاگرین ده‌هاته‌ده‌ری، نه له به‌رنه‌وه‌ی رقی له ئاره‌زوی پیاویّت، به‌لکو وه‌ک نه‌وه بوو به‌و نیگا برسیانه‌یان بلّین، تۆ خاوه‌نی خۆت نیست. وه‌ک بالنده‌یه‌ک خۆی ده‌بینی که ده‌بیّت له قه‌ه‌زدا ئاماده‌ی سه‌رپین بیّت. نه‌و هه‌ر له سه‌ره‌تاشه‌وه هه‌تا به‌ر له‌وه‌ی له‌شی خۆی بناستیّت و تیببگات، هه‌ر ته‌واو قیزی له هه‌موو کاریکی خوازینی و شووکردن ده‌هاته‌وه، چونکه وای هه‌ستده‌کرد، پیاویک بی‌پرسی نه‌م بریاریداوه جه‌سته‌ی بۆنه‌و بیّت.

هه‌فّال شیرخان به پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌وه، رای وابوو شوپش هیزی جوامی‌زانه‌ی پیاوانی نیشتیمان، پیاوانیک که بۆ به‌رگری له هه‌موو خه‌لک به چیاوه‌ن و ده‌بیّت پاداشتی ماندووبوونی خۆیان له ئامی‌زی ئافره‌ته‌کاندا وه‌ریگره‌وه. ده‌میگ که ئاشکرابوو نه‌غه‌ده ماردینی له پیاوانی ده‌مبۆراند، هه‌فّال جافه‌رانی له هه‌مووان په‌سه‌ندتره، نه‌وه شیرخانی گه‌یانه‌ه‌که له نا‌ئومیدی و توپه‌یی، که تیبدا پیاوان شی‌نده‌بن و تاوانی گه‌وره نه‌جامده‌دن. هه‌ندیگ پیاو هه‌ن له‌و راستیه تیناگه‌ن که ناکریّت به‌رده‌وام په‌سه‌ندترین و دل‌خوازترین و به‌هێزترین

بن، زورجار که خانمیک قه‌بوولیان ناکات، به جوریک وینه‌یان له‌لای
 خویان ده‌شکیت و به شیوه‌یک هه‌ست به شکسته‌که‌ن، له‌گه‌لیدا ده‌بن
 به دپنده‌یه‌کی ترسناک. نه‌مانه دپنده‌ترین و ناشیرینترین جورى پیاون.
 نه‌وه‌ی که نازاری شیرخانی زور سه‌خنده‌کرد نه‌وه‌یه له سه‌ره‌تاوه
 واره‌فتاریده‌کرد که خانمی ماردینی مولکی نه‌وه، له‌گه‌ل هاتنی نه‌ودا
 بو ده‌مبوران و له‌گه‌ل ناشکرابوونی نه‌وه‌سه ده‌سته‌جه‌معیه‌دا
 بو له‌شی نه‌وه، شیرخان وه‌ک له سه‌ره‌تاوه بازنه به‌ده‌وری مولکیکی
 به‌رچاودا بکیشیت، وه‌ها ره‌فتاریکرد و به جوریک گه‌ماروی خانمی دا،
 هه‌موو بترسن و بکشینه دواوه و خانم وه‌ک نیچیری پیاویک سه‌یربکه‌ن
 که تنیا پاوچییه بتوانیت بالنده‌ی وابگریت. نه‌غه‌ده له سه‌ره‌تاوه
 هه‌ستیکرد که هه‌فال شیرخان وا ره‌فتارده‌کات، وه‌ک نه‌وه‌ی هه‌موو
 شتیکی گرنگ له‌م ده‌ریهنده‌دا هی نه‌وه‌ بیت، نه‌وه له قوولاییدا به‌ر نه‌وه
 خواسته قوول‌هی خانم ده‌که‌وت که له هه‌موو زنجیریک ده‌رچیت، هه‌تا
 زنجیره‌کانی به‌زه‌بیش. نه‌غه‌ده له یه‌که‌م بینینی شیرخانه‌وه، هه‌ستیکرد
 نه‌م پیاوه ده‌یه‌ویت بیبات بو خوی، ده‌یه‌ویت به جوریک گه‌مارویبیدات
 و قفلبکات له هه‌موو دونیای دابیریت. گه‌رچی هه‌فال نیریکی چالاک
 و به قیافه‌ت بوو، به‌لام شتیک له شیوه‌ی قسه‌کردن و سه‌یرکردن و
 وه‌ستانیدا بوو، روخساری که‌ستیکی پیده‌به‌خشی که هه‌رگیز لئی دلنیا
 نه‌بیت، له که‌سیک ده‌چوو به سه‌یرکردنه‌کانی پیتبلیت نه‌وه‌ی ده‌مه‌ویت
 بده‌رئ، چونکه گه‌ر خوت نه‌یه‌خشیت به زور ده‌بیه‌م. نه‌وه وایده‌کرد
 هه‌ر کات به‌ر که‌سانی سه‌رسه‌خت و خۆپه‌سه‌ندی تر بکه‌وتبایه، کیش‌هی
 گه‌وره بنیته‌وه. خانمی ماردینیش نه‌وه‌م له هه‌ر شتیک ده‌ترسا
 بیبه‌ستیت‌ه‌وه. چ سیاست، چ شیعر، چ سیکس، هه‌مووی بو نه‌وه له
 پیناوی نه‌وه‌دا بوو، پر به دونیا هه‌ر دوو بالی وازکات و هه‌ردوو ده‌ستی
 بکاته‌وه و هه‌وایه‌کی پاک هه‌لمژیت و بلیت من نازادم، نازادییه‌ک که

له سنووری دروشم دەرچووه و بووه به ژيان. دوور ناپوټم گهر بلټم
 له و سرده مه‌دا هيچ که سيټک وهک خانمی ماردینی نه‌یده‌ويست نازادیی
 له وشه‌یه‌کی موجه‌په‌ده‌وه بکات به راستییه‌کی گهره و ده‌ست لیدراو.
 سه‌رکه‌وتنی هه‌ئال جافه‌ران لای نه‌غه‌ده به سه‌ر شيرخاندا، ته‌نیا
 نه‌ده‌گه‌پایه‌وه بوټه‌وه‌ی که نه‌و تاکه پیاوی ده‌میۆران بوو، جورته‌تی
 نه‌وه‌ی هه‌بوو، نه‌و په‌رژینه بشکینیت که شیرخان به ده‌وری خاندا
 کیشابویی، به‌لکو بوټه‌جورټک له حورمه‌تی نیرانه، له وبقاریک پیشتر
 نه‌غه‌ده نه لای مسته‌فا شوکاکی می‌ردی بینیبووی که گه‌نجیکی مندالکار
 و ناسک و رووخوټش بوو، نه لای نزار که ته‌واو پیچه‌وانه‌ی مسته‌فا
 شوکاک، که سیټکی جوان، پر قسه، زیر، کتویی بوو. جافه‌ران هم
 پیشمه‌رگه‌یه‌کی ئازا، هم شه‌یدایه‌کی حافزی شیرازی، هم نوکته‌بازیکی
 به‌ویقار و هم پوټیکی ئازاد بوو، ئاسان ده‌یتوانی سه‌ربورده‌کانی ژيانی
 خوئی تیکه‌ل به شیعره‌کانی حافز و نه‌و نوکتانه بکات که له نیو
 خه‌لکانی هه‌ژار و جووتیاردا بیستبووی. نه‌و له‌گه‌ل گه‌نجی و جوانیشیدا
 حیکمه‌تی که سیټکی ته‌مه‌نداری هه‌بوو، پیاویک بوو نیوه‌ی له سه‌رده‌مه
 کۆنه‌کان و له‌گه‌ل هه‌واي شاعیرانی کلاسیکدا بوو، نیوه‌که‌ی دیکه‌شی
 کوپي نه‌م پوټگاری جه‌نگ و شوپشه بوو، هه‌میشه ده‌یگووت شاعیرټکی
 خه‌وتوو له دلایه‌تی که هه‌رگیز له خه‌و هه‌لنه‌ستاوه. ده‌یتوانی
 به قسه‌کانی هم خانم سه‌رسامبکات و هم بیخاته پیکه‌نین، وهک
 شوپشگیتريکیش که نازایه‌تی و په‌حمی پیکه‌وه کۆکردبووه‌وه، نمونه‌ی له
 نیو سه‌رکرده‌کاندا که م بوو. ناتوانم بلټم که عاشقی ماردینی بوویوو،
 به‌لام به دلنیا‌یی‌وه حورمه‌تیکی بیوتنه‌ی بوئی هه‌بوو، هه‌ر نه‌و پیره‌ش
 بوو دواتر له شیوه‌ی ئاره‌زوویه‌کی جه‌سته‌یی قولدا ده‌رکه‌وته‌وه. من
 وهک که سیټک که ژيانم له وردبوونه‌وه له مرفوټدا به‌هه‌ده‌رداوه، ده‌توانم
 بیترس نه‌و ده‌ره‌نجامه سه‌یره بدرکینم که له نیوان ژن و پیاودا نه‌وه

ته نيا خوڤه ويستی نيبه كه ده شيت شيويه كي جه سته يي وه ربگريت و له په يوه ندييه كي جنسي دا ته واو بيت، به لكو پزيتكي قوليش ده شيت له ناو نوين و له پيخه في خه ودا ته واو بيت. له شي مرؤف به نرخترين دياريه كه بتوانيت پيشكش به كه ستيكي ديكه ي بكات، ليروه وه سهير نيبه نه و مرؤفانه ي حورمه تي به كيان لايه، به كه له شي خويان بگه نه ديارى بو نه ويدي. راسته هه فال جافه راني و خانم په يوه ندييه كه ي خويان وهك خوڤه ويستی پيشاني دهره ودا، به لام نه وه ي دواتر زانيم به لگه ي نه وه بوو په يوه ندييه كه يان نزيك بوونه وه يه كي جه سته يي بووه كه پتر له سه ر پيز و نرخزاني و به كديناسى دامه زراوه. دوو كه سى جياواز بوون، نه غه ده له ناوخويدا بو ژنيكي نازاد ده گه را، نه ويش بو قاره مانتيكي نه فسانه يي وهك قاره مانه كانى نيو شاهنامه، هه ر دووكيان له جينگه يه كدا كه يشتبوونه وه به يهك و بوويون به دوو كه سى نزيك. ده بيت نه وه ش بليم كه هه فال جافه راني له سه ره تاوه شي رخان و ژماره يه كي گه وره له سه ركرده كانى شوپشى به پياوى بي سه واد و ترسناك و دلرپه ق ده زاني كه شوپشيان پركرده له توندوتيزيه كي ناپويست و بوون به هيزيك هينده ي ترس و توفاندن دروستده كهن، دلنبايى و متمانه نابه خشن. له سه ر نه و بوچوونانه ي له نه نجومه نى بالا زور سلبيان ليده كرده وه. دوايى زانيم كه خانمى مارديني له گه ل جافه رانيدا دهره نديان به جته پشستوه و له گه ل هيزيكي گه ورده له گوندى «ناش وسو» نيسته جيبوون، نه غه ده له وي خانويه كي تاييه تي بو دروستكراوه و لاي هه مووان وا گووتراوه كه چاوه پوانى به ربوونى دكتورى مي ردى نه غه ده ده كه ن تا ته لاقى خوى وه ربگريت و پي كه وه زه ماوه ندبكه ن. گه رچى خانمى مارديني تا نه مرؤ سووره له سه ر نه وه ي كه نه وه خواست و ناره زوى قولى هه ر دووكيان بووه، به لام من كه به چيروكه كدا ده پوانم و سه يري هه ر دووكيان ده كه م، ده ليم گه ر به اتبايه و زه ماوه نديان بكر دبايه، مانه وه يان له گه ل

یه‌کدا نه‌ستم بوو، چونکه چ خواستی نه‌غده بۆ ئازادی به‌رده‌وام و چ خواستی شیخی جافه‌رانی بۆ تۆمارکردنی نه‌فسانه‌ی نویی جوامیریسی و نازایه‌تی تاسه‌ر پیکه‌وه نه‌ده‌ژیان... راسته ئه‌وان ریزکی گه‌وره‌یان بۆ یه‌ک هه‌بوو، به‌لام له راستیدا زۆر زه‌حمه‌ته دوو خه‌ونی زۆر دوور بۆ نه‌به‌د پیکه‌وه‌بژین.

هیچ شتی‌ک له په‌یوه‌ندی نیوان ریز و خۆشه‌ویستی ئالۆزتر نییه، ریز هه‌ندیجار بنه‌مای خۆشه‌ویستییه و هه‌ندیجاریش ده‌یکوریت. هه‌ندی‌ک خۆشه‌ویستی ته‌نیا له‌گه‌ڵ ریزدا ده‌ژی، هه‌ندی‌ک خۆشه‌ویستیش هه‌یه ته‌واو له ده‌ره‌وه‌ی ریز ده‌ژی و گه‌وره ده‌بیت، هه‌ندی‌ک ریزیش هه‌یه زۆر له خۆشه‌ویستی گه‌وره‌تره، زۆرجار ریز که ده‌فریت و گه‌وره‌ده‌بیت ده‌بیت به‌ خۆشه‌ویستی، به‌لام که‌مجار خۆشه‌ویستی که ده‌پوخیت ده‌بیته ریز.

نه‌غده و جافه‌رانی ماوه‌یه‌کی کورت پیکه‌وه‌بوون، دوا‌ی پینج مانگ نیشته‌جی‌بوون، شیخ جافه‌رانی له رووداوێکی سه‌یر و تا ئیسته‌ش نادیاردا کوژرا، له دوری پینج کیلۆمتری گوندی ئاشوسوه‌وه هه‌ندی‌ک چه‌کداری نه‌ناسراو بۆسه‌یه‌کیان بۆ دانا و له‌گه‌ڵ سێ پینج‌مه‌رگی دیکه‌دا شه‌هیدیان‌کرد و ماشینه‌که‌شیان پێوه سووتاند. هه‌ر له سه‌ره‌تاوه گومانه‌کان هه‌موو له سه‌ر که‌سی هه‌ف‌ال شیرخان بوون، ئه‌و به‌ درێزایی ئه‌و ماوه‌یه وه‌ک جانه‌وه‌ریکی بریندار گینگی ده‌دا، وه‌ک هه‌وری ره‌ش ده‌ینرکاند و ئالینی له هه‌موو جیگایه‌ک ده‌بیس‌ترا. هه‌ر پیاوی‌ک دوا‌ی نوشوستی له به‌رده‌م ئافره‌تدا بووه جانه‌وه‌ر، بووه که‌سی‌کی به‌ هاتوه‌اوار، بووه مرو‌فییکی دل‌ره‌ش له‌وه ده‌که‌ویت عاشق بیت، به‌ل‌کو ده‌بیته پۆحیک که له سه‌ره‌تاوه به‌دوا‌ی سه‌رکه‌وتنه‌وه بووه نه‌وه‌ک به‌دوا‌ی خۆشه‌ویستییه‌وه. ئه‌و پیاوانه‌ی له‌لای ئافره‌ت بۆ سه‌رکه‌وتنه

گه وره كانى خويان ده گه پين، له هر چيزه يه ك بن، سر به هر نه ته وه و نايديا و توخميك بن، جانه وهر يكي ترسناك له ناخياندايه كه هاته ده ري ده توانيت زورشت ويرانبكات. واده زانم نه و قسانم بؤ نافر ته تيش راسته، من گه رچى هيچ كات ناده ميزا ديكى پومانسى نه بووم، به لام وينه ي عاشقى تيكشكاو هه ميشه له ناخه وه جولاندومى، هه ميشه ش وينه ي عاشقىكى دپراوم له وينه ي دوو عاشقى خوشبهخت و بهخته وهر لا جوانتر بووه .

له و ماوه يه ي بهر له شه هيدبوونيدا، كه سانتيكى زور شيخ جافه رانيان له مه ترسى هه فال شيرخان ناگادار كرده وه، به لام شيخ به جورتيك له نازايه تى خوى دلنيا بوو، باوه پى نه ده كرد به و جوره زه فه رى لپه ينن. شيرخان نه و كات له هه موو جيگايه ك هه په شه ي ناگرنى جيده هيشت و هر كات له سر نه و باب ته به اتبايه ته قسه، وه ك بروسكه ي سر سيجريازان چه خماخه ي ده دا. كه شيخ جافه رانى كوژرا، راسته وخو و ابلاويو وه كه ده ستي شيرخان بووه، پودا وه كانى دواتر يش نه و گومانه يان توختر كرده وه. دواى ته واو بوونى پرسه كه ي جافه رانى به هه فته يه ك، هه فال شيرخان به خوى و هيزيكي گه وره وه خوى كرد به ناشوسو دا و له بهر چاوى هه موو خه لكى گوند و له بهر ديده ي نه و فه رمانده تازه يه دا كه نه نجومه نى بالا له جيگاي شيخ داينا بوو، نه غه ده ي پفاند. هاتوهاوار و قيژه قيژ و له قه فرتيك كانى خانم سوو ديكيان نه بوو، شيرخان به جورتيك چاوانى سوور و ليوى په ش و نيو برويانى گرژ بوو كه س زاتى نه بوو به رى پيبيگريت. له و پوزه وه ميژروى خانمى ماردين يش به جورتيكى تر گوپدرا... نه و جيهانه كيوى و دپ و پام نه كراوه ي نه و بوى ده گه را، نه و جه نكه له تاريخه ي نيسا گه يشتبوووه ناوه راستى كه م كه م ده ستي ده خسته نيو ناخى و له جه نكه ليكي دلپه قى شاعيرانه وه ده بوو به خاكى سامناكى جانه وه ره راسته قينه كان. نيسا نه و دارستانه تاريخ

و شوینە ترسناک و سروشتە فراوانە ی ئه‌و بەرەو ناخی هه‌لهاتبوو، پروه هه‌ره راسته‌قینه‌که‌ی خۆی پیشانده‌دا، وه‌ک جی‌گایه‌ک ناتوانیت پیاسه‌ی شاعیرانه‌ی تیا‌به‌کیت، به‌ل‌کو ته‌نیا ده‌توانیت له‌ ناویدا قوربانی بیت یا پرا‌وه‌ر. وه‌ک جی‌گایه‌ک ناتوانیت وه‌ک شاعیر بجیته‌ ناوی و له‌وسه‌ریش وه‌ک شاعیر ب‌یته‌ده‌ری.

پ‌فاندنی خانم وه‌ک ناله‌ی بروسکه‌یه‌کی گه‌وره له‌ ناو شو‌پشدا ده‌نگی‌دایه‌وه، به‌لام ش‌یرخان ب‌ینه‌وی گو‌ی‌داته‌ ناگادارییه‌کانی نه‌ندامانی دیکه‌ی نه‌نجومه‌نی بالا، نه‌غه‌ده ماردینی له‌ شو‌ی‌تیکی نه‌ینیدا شارد‌ه‌وه، نه‌وه سه‌ره‌تای وه‌رگه‌رانی سه‌رکرده‌کانمان بوو بۆ یه‌زدا‌تۆچکه‌ی بچوک و سه‌ربه‌خۆ، که ه‌یچ که‌س ناتوانیت به‌ر به‌ خواست و ئاره‌زووه‌کانیان بگ‌ری‌ت. من نه‌و ده‌م ته‌نیا ده‌متوانی به‌ دوودلی سه‌یریکه‌م و به‌ گومانم ئاخۆ نه‌م کرد‌یه له‌ قازانج یان زیانی شو‌پشدایه ... نه‌وکات هه‌موو شتی‌کم به‌و پ‌یوه‌ره ده‌پ‌یوا و به‌و چاوه‌وه سه‌یرمه‌کرد. گه‌ر له‌ قازانجی شو‌پشدا بایه‌ که‌سانی وه‌ک نه‌غه‌ده ماردینی به‌ ده‌ردی وه‌ها بچن نه‌وا بۆ نا؟ شو‌پش له‌ من و نه‌غه‌ده و هه‌موو کوردیکی دیش گه‌وره‌تر بوو. هه‌والی پ‌فاندنه‌که به‌ جۆریکی به‌ری‌لاو ده‌نگی‌دایه‌وه، به‌لام من دل‌نیا‌بووم له‌ بیرو‌ی بالا شتیکی نه‌وتۆیان به‌رامبه‌ر هه‌فال ش‌یرخان بۆ ناک‌ری‌ت، نه‌و ه‌ی‌زکی زۆر گه‌وره‌ی له‌ بنده‌ستدا بوو، به‌ش‌یکی زۆری پ‌ن‌ک‌خواه‌کانی ناو شار و شارۆچکه‌کان لای نه‌وی‌وون، گه‌ر هه‌ره‌شه‌ی یاخی‌بوونی بگردایه‌ زیانیکی کوشنده‌ی ده‌گه‌یاند، به‌تایبه‌ت سه‌رۆک خوالی‌خۆش بیت، له‌و جۆره یاخی‌بوونانه زۆر ده‌ترسا. وه‌ک بیستم له‌ دای ده‌نگه‌ده‌نگیکی زۆر له‌ ده‌فته‌ری سیاسی، جه‌نابیان گووتبووی «خۆ له‌ سه‌ر ژنی‌ک شو‌پشی مه‌زنی گه‌ره‌که‌مان هه‌رناوه‌ش‌ینینه‌وه». هه‌لبه‌ت بۆ ئامانه‌تی می‌ثووی ده‌ب‌یت بل‌یم، نه‌و نه‌یگووتبوو «ژنی‌ک»، به‌ل‌کو وشه‌یه‌کی خراپ‌تری به‌کاره‌ینابوو، ل‌یره‌دا له‌به‌ر حورمه‌تی گه‌وره‌م بۆ خانمی ماردینی ناینوسمه‌وه.

نهغه ده ماردینى بۆ زیاد له سالیك ته واو ونبوو، جگه له و تاقمه نزیكەى به دهورى هه فال شىرخانه وه بوون هیچ كهس نهیده زانى له كوێیه. له و ماوه یه دا به جوړىكى به رده وام له لایه ن شىرخانه وه ده ستردیژى كرايه سه ر، له جیگایه كدا كه پر بوو له كه لله سه رى پشيله، شىرخان ئه و راستیه به زۆر خسته سه رى خانمى ماردینییه وه كه له شى له شى خۆى نییه، به لكو له شى به شىكه له كه رهسته و نه داته كانى شوپش و ده بیته بیخاته خزمه تى شوپشگى پانى وهك ئه وه وه.

دواى مانگىك له رفاندنى ماردینى، هه واله كه له سه ر زارى گه و ره و بچوك بوو، ئیواره یه كیان ئه رده لان هیرانى هات بۆ لای من و چاوانى ناگرى لیده بارى. هیرانى به جوړىك له ناوه وه سه رقالى رىكخسته كان بوو، ناگای له و شتانه نه بوو كه له چیا ده گوزه رین، به لام به چاوانیدا زانیم توره یه، به توندیه وه گووتى «كچىكى پاك و بىگه رد و شاعیرم دانه دهست، بزانه چیتان لى كرد، ئیوه جانه وه رن... مرؤفن... چیین؟. ئیستا من نازانم چۆن سه یرى باوكى بكه م، نازانم چۆن ئه م چیرۆكه بگىرمه وه و به براده ره شوپشگى په كانم بلیم چى؟». به قسه كانیدا دیاریوو كه دلى له حیزب په شنبوه، به درىژایى ئیواره كه وهك چۆله كه یه كى زامدار له ژووره كه مدا هات و هاوارى بوو، من به رده وام ده مگووت «شته كان ده بیته به و جوړه برۆن كه خواستى شوپش ده خوازیت». ئه وه تاكه رسته یه ك بوو كه قوول بروام پىبوو، بینه وه ی به ته واویش بزانم خواستى شوپش چیه و چى ده خوازیت. دواچار به ر له مالاواى سه یرى منى كرد و گووتى «شوپش یان مرؤف رزگاره كات و ده يكات به كه سىكى نازاد، یان ده بیته به قوتابخانه یه ك بۆ دروست كردنى جانه وه ر... هه فال جه نگیز پىمبلئى ئه م شوپشه ی تۆ كامیانه؟». من كاتىك وه لامى ته واوه تى ئه و پرسیاره م زانى كه چىتر ده مم به هیرانیدا نه ده گه یشته وه لامیبه ده وه. ئه و رۆژه كه منى به جىه یشته، من به خىرایى راپۆرتىكم بۆ سه رۆكه كانم نوسى و

ترسی خۆم دهره‌ق به هیرانی به‌یانکرد، ته‌واوی قسه‌کانیم وه‌ک خۆی بۆ براده‌رانی نه‌نجومه‌نی بالا گواسته‌وه، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی وه‌لامی نه‌وانم پێبگاته‌وه، هه‌فال نه‌رده‌لان هیرانی له‌ کاتی نه‌نجامدانی چالاکیه‌کدا و له‌ هه‌لومه‌رجیکی سه‌یر و ناوازه و ئالۆزدا گیرا و دوا‌ی سالیک زیندان و نه‌شکه‌نجه که قاره‌مانانه به‌رگه‌ی هه‌مووی گرت، فه‌رمانی سێداره‌ی بۆ دهرچوو. پاش دوو مانگ چاوه‌پوانی له‌ ژووری سێداره‌دا، له‌ لی‌بوردنێکدا حوکه‌مه‌که‌ی بۆ بوو به‌ هه‌تاه‌تایی و دوا‌ی چه‌ندین سال زیندان، سالی ۱۹۹۲ ئازاد بوو. که هاته‌ده‌رئ بووبوو به‌ پیاویکی تیکشکار، بیته‌وه‌ی چاوه‌پوانی هه‌چ پاداشتیکی له‌ شو‌رش بکات، شه‌ویک له‌گه‌ل کۆمه‌لێک نه‌فه‌ری دیکه‌دا به‌ره‌و یۆنان که‌وته‌ ری و ئیستا ده‌می ساله‌ له‌ سوید ده‌ژی، هه‌رگیزیش جاریکی دی نه‌گه‌رایه‌وه بۆ کوردستان. له‌مسالانه‌ی دوا‌ییدا هه‌ندی‌جار که سه‌یری ئینته‌رنیټ ده‌که‌م، به‌ سه‌ریکی سه‌پی و ده‌مو‌چاویکی چرچ و نیگایه‌کی نا‌ئومێده‌وه ده‌یبینیم له‌م ماله‌ر یان نه‌وی دیدا، جنیو به‌ حیزب ده‌دات و غه‌می دیرین هه‌لده‌پزێټ، بیته‌وه‌ی هه‌چ جاریک ناوی من یاخود خانمی ماردینی به‌یټیټ.

زیندانی بوج

له‌ به‌شی کتێبخانه، له‌ ژووریکی هێمن و پاکوته‌میز و بێده‌نگدا به‌ ناگاهاته‌وه.

گه‌ر به‌رپرسه‌کان له‌وئ نه‌بوونایه، ژووره‌که‌م به‌ په‌هایه‌ی بێده‌نگ بوو، وادروسته‌کرابوو هه‌چ ده‌نگیک له‌ دهره‌وه نه‌یه‌ته‌ ژووری، بێده‌نگی موته‌لق، بێده‌نگیه‌ک که ورده‌ ورده‌ سه‌نگیکی مه‌زن له‌ سه‌ر پوخت ده‌نیشیټ و بچوکنده‌کاته‌وه و ده‌تخنکینیټ... من پێشتر هه‌رگیز نه‌مه‌دزانی بێده‌نگی

مرۆف وه‌ها ئه‌شکه‌نجه‌ده‌دات، نه‌مه‌ده‌زانی بێده‌نگی وات لێده‌کات، چۆن تینووێه‌ک بۆ قومێک ئاو ده‌گه‌رێت، تۆش بۆ بچوکتزن ده‌نگ بگه‌رێت. به‌لێ، کتێبخانه‌که‌ به‌ په‌هایه‌ی بێده‌نگ بوو. من له‌وێ دوو به‌رپرسی تابه‌تیم هه‌بوو که‌ هه‌چ جۆره‌ نیشانه‌ و پوتبه‌یه‌کی سه‌ربازییان پێوه‌ نه‌بوو، په‌کیکیان ناوی مولازم سه‌ره‌نگ بوو، ئه‌ویدیان کچیکی گه‌نج بوو به‌ ناوی مولازم گزنگ، که‌ به‌ روخسار و بالا زۆر به‌ مولازم شانازی ده‌کرد، به‌ جۆرێک سه‌ره‌تا هه‌ر وامده‌زانی ئه‌وه‌. هه‌ر دووکیان پێکه‌وه‌ سه‌ره‌رشتی فایله‌که‌ی منیان ده‌کرد، چیگاکه‌ جگه‌ له‌ شوێنێکی نهرم و هه‌مێنی خه‌وتن، میژو کورسییه‌کی تێدا بوو بۆ نوسین، میژو کورسییه‌کی دیکه‌ش بۆ نانخواردن، دیواره‌کانی ژووره‌که‌ سه‌ره‌له‌به‌ر په‌فه‌بوون، به‌لام پر له‌ کتێبی سه‌پی، کتێبگه‌لێک هه‌چ شتیکیان تێدا نه‌نوسراوه‌، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و که‌سه‌ی له‌وێهه‌ بیرێ بێت ته‌نیا شتیکی ده‌توانێت لێره‌ بیه‌چێژێت بێده‌نگیه‌، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌پتی کتێبه‌کانیش بینه‌وه‌ به‌ بێده‌نگی، بۆ ئه‌وه‌ی وردبوونه‌وه‌ی درێژ له‌ لابه‌رانه‌، قورسایه‌ی بێده‌نگیه‌کان گه‌وره‌تر بکه‌ن، بۆ ئه‌وه‌ی جگه‌ له‌ ده‌نگی ناخی خۆت، ده‌نگی تر نه‌بیه‌ستیت. سه‌ره‌تا مولازم هه‌موو شتیکی ژووره‌که‌ی بۆ روونکردمه‌وه‌ و پێیگوتم که‌ ده‌بێت له‌مرۆوه‌ ده‌ست به‌ نوسینه‌وه‌ی ئه‌و چیرۆکه‌ بکه‌م که‌ وایکرد من پێکخراوێکی نه‌هێنی دروستبکه‌م و بیر له‌ نوسینه‌وه‌ی یاداشته‌کانم بکه‌مه‌وه‌ و به‌وه‌یت ناوی حیزب و سه‌رۆک و پیاو و ژنه‌ شوێر شگێره‌کانی ولاته‌که‌م لکه‌دار بکه‌م. به‌ ده‌نگی ئاسایی که‌ پرپوو له‌ هه‌مێنی و ئاوازی برایانه‌، گوتی «جه‌نابی کاک جه‌نگیز، نامه‌وێت بتنیرم بۆ ئوتیل یاخود مه‌خزن یان قوفلخانه‌. من به‌ برای خۆت حساب بکه‌، واده‌زانم پێکه‌وه‌ ده‌توانین شته‌کان به‌ جۆرێک دابه‌رێژین تۆ لێره‌ سه‌لامه‌ت پرگارتبێت، کارێکه‌که‌ین شته‌که‌ زوو راییبکه‌ین و به‌خێرایه‌ی بچینه‌وه‌ سه‌ر ئیشه‌که‌ی خۆت». گه‌رچی ده‌مه‌زانی ئه‌و قسانه‌ درۆیه‌کی

ساده و مندالانه و پۆژانه‌ی هه‌موو پیاویکی ئاسایشه، که چی وه‌خته‌بوو باوه‌ری پێبکه‌م. مولاژه‌کانی بورج پێکرا به‌ جوړیک پروفیشنال و لیژان بوون میان سه‌رسامده‌کرد. ئاشکرا له‌ سه‌ر ده‌ستی هه‌ندی‌ک پسه‌پۆری بیانیدا گه‌وره‌بوویوون، هه‌موو شتیکیان به‌ حساب بوو، له‌ سه‌ر جوڵاندنه‌وه‌ی ده‌ست، ته‌عبیری ده‌موچاو، نمایشی ده‌نگ مه‌شقی زۆریان کردبوو، گه‌لێک راستگۆ و سروشتی ده‌رده‌که‌وتن، هه‌ر له‌ ساتی به‌که‌مه‌وه‌ به‌روا و متعانه‌یان به‌ ده‌ست ده‌هێنایه‌ت و ده‌که‌وتیه‌ ژیر نه‌و کاریگه‌ره‌ موگناتیسبییه‌وه‌ که له‌ ده‌نگ و نیگایاندا بوو. من ده‌بوو خیرا خۆم راوه‌شێنم و له‌ نیهادی خۆمدا بلێم «هێی جه‌نگیزی بێمی‌شک چیه‌ته‌؟ دوای سی و چوار سالّ کاری ئاسایش ئیستا گه‌نجیکی گه‌مزه‌ خه‌ریکه‌ به‌ دوو به‌ردان له‌ خشته‌ت ده‌بات». مولاژم سه‌ره‌نگ قه‌له‌میکی ئیجگار جوانی دامی، من خۆم عاشقی قه‌له‌می جوان بووم، وه‌ک شیت به‌دوایدا ده‌گه‌پام، له‌ ده‌فته‌ره‌فرۆشی و کتیبخانه‌کان پامده‌سه‌پارد قه‌له‌می جوانم بۆ دابنێن، به‌لام تا نه‌و کات شتی وا ناسکم نه‌دیوو، قه‌له‌می‌ک بوو چه‌رتده‌کرد چی له‌ ناخی دلتدایه‌ پێبینوسیت، چی له‌ پۆختدایه‌ به‌و نوکه‌ باریکی بیدرکینیت. من قه‌له‌مه‌که‌م وه‌رگرت و به‌ سه‌رسامیه‌وه‌ سه‌یرمکرد و گووتم «قه‌له‌میکی قه‌شه‌نگه‌، شتی وام تا نه‌مۆ نه‌بینیوه‌». مولاژم گزنگ کچیکی باریک و به‌ ویقار و به‌ پریز دیاریبوو، گووتی «ئێمه‌ هه‌ولده‌ده‌ین شویتیکی باش بۆ میوانه‌کانمان دابینبکه‌ین. میوانخانه‌ی ژماره‌ سی و سێ، وه‌ک زیندانه‌کانی ئیوه‌ نییه‌ له‌ خواره‌وه‌، لی‌ره‌دا که‌س ناتوانیت په‌نجیه‌ک چیه‌ بۆ میوانه‌کانی به‌ریت، ئازاردانی جه‌سته‌یی راسته‌وخۆ به‌ هه‌موو جوړیک قه‌ده‌غه‌یه‌، ته‌نیا ده‌مانه‌ویت به‌ هێمنی بگه‌ینه‌ هه‌قیقه‌ت... نه‌وه‌ فه‌رمانی جه‌نابی سه‌رۆک و پروفیسۆر شالیاره‌». دوای دوو کاتژمی‌ر قسه‌و په‌وونکرده‌وه‌، میان به‌ ته‌نیا به‌رامبه‌ر میژیک و ده‌فته‌ریکی سه‌پی و قه‌له‌میکی ناسک به‌جه‌یشت. من به‌ درژایی ژیانم

شتم نوسیبوو، تاکه شتیک لئی نه ده ترسام قه لَم و ده فتهر بوو، به لَم ئیستا بۆ یه که مجار ههستم به ترسیکی گه وره ده کرد. هه موو شتیکم ده به خشی بهس لیگه پین لَم ژووره بچه ده ری و لَم ده فتهر سه پیبه دووریکه ومه وه. که ئه وان پۆیشتن قه لَم که م هه لگرت و چوومه بهر په نجه ره ی ژووره که م، پوو به ریکی گه وره ی شار له په نجه ره که وه دیاریوو، هه تا ده متوانی به مه زنده بزانه مائی خۆمان ده که ویته کویتوه، که وتمه خه یاللی ئه وه ی ناخۆ نه زمیرا توانیبیتی نامه کان بیات بۆ پۆژنامه ی عه زیزم وه تن، یان گوڤاری بوهاران. ناخۆ پۆژنامه کان جورئته ی ئه وه ده دنه بهر خۆیان نامه که م بلأوبکه نه وه؟ نایا گه ر بلأوبیته وه له قازانجی منه یان ده بیته مایه ی به دبختی ته واوه تیم؟.

ده بوو تا شه و شتیک له ده فتهر که دا بنوسم، یاساکان له و پوو وه زۆر توند په و بوون، هه ر کهس سه ی ئیواره له سه ر یه ک ه یچی نه نوسیبایه، یان که می بنوسیبایه، یه کسه ر له به شی کتیبخانه وه ده یانگواسته وه بۆ ئوتیل، ئوتیل جه هه نه میکی راسته قینه بوو. هه رچیبه کم کردوه نه ده بوو زوو بکه ومه ئه وئ، ده مزانی درهنگ و زوو هه ر چاره نوسم ئه ویته و گه ر له ویش پزگاره بیت، له وانیه بۆ هه تا هه تابه بمنیرن بۆ مه خزهن، شویتنی ئامیره ستۆکه کان، گه نجینه ی مه کینه شکاو و بیکه لکه کانی حیزب. وه ک مولازم گزنگ پیگوتم، وه ک سه ره تا باشتره له وه وه ده ست پیبکه م چۆن خه یاللی ئه م پزکخراوه ده ستی پیکرد؟ له چیبه وه سه ریه لدا؟. من گه پامه وه سه ر ده فتهر سه پیبه که م و نوسیم «به پززان... ئه ی ئه وانه ی ئه م چیرۆکه ی منتان مه به سه ته و حه زده که ن هه موو راستیه کان بزانه ن. نایا ئیوه باوه رتان به بوونی فریشته هیه؟ ناخۆ پۆژیک له پۆژان بیرتان له ماهیه تی فریشته کان کردۆته وه؟ چۆن سه یری په یوه ندی خۆتان و فریشته کان ده که ن؟ فریشته لای ئیوه چیبه؟. گه ر له م سه ره تابه وه ده ست پی نه که م، ئه سه ته مه ده ست پیبکه م. هه موو شتیک لئی ئه م

چیرۆکەى من لە دەوری مرۆف و فریشتە دەسورپتەوه ... گەر دەتانه ویت تیبگن، دەبیت بزائن من وهک هەر ئاده میزادیکى دیکى دنیا جاریک له جاران فریشتەیه کم هه بووه». ئه وه ئه و چەند پسته یه ی سهره تايه که چەندین جار و به چەندین شیوه دامرشتنه وه، تا دواهه مین شیوه و فورمی خویان وه رگرت. دواتر له و جیگایه وه دهستم به چیرۆکه کم کرد که یه که مجار ههستم به بوونی دوو بآلی گه وره کرد به پشتمه وه. سه ربوردی یه کم پۆزی ئه و بینینه و یه کم ساته کانی ئه وهستم نوسی. ئیواره، هه ردووک مولازم پیکه وه گه پانه وه و به خۆشحالیه وه به رامبه رم دانیشتن و داوای ئه و نوسینه یان کرد که ئه مرۆ نوسی بووم. سه ره تا مولازم سه رهنگ به وردیه کی بیۆینه وه نوسینه کی خوینده وه و به هیمنى و ناو میدییه وه خستیه به ر دهست مولازم گزنگ، که ئه ویش هه مانجۆر خویندییه وه و داوی ته واو بوونی هه ناسه یه کی ناو میدی هه لکیتشا، هه ردووکیان سه یریکی یه کدیان کرد، ناشکرا بو له م سه ره تايه ی من نه ک هه ر ناو میدن، به لکو توپه و نیگه رانیشن. مولازم سه رهنگ له گه ل خانمی هاو پێیدا، که هه ردووکیان کراسی سپی و پانتۆلی په شیان له به ردا بوو، بۆ ئیستیکی کورت چوونه ده ره وه و پاش چەند ساتیکی کورت پیکه وه گه پانه وه. مولازم سه رهنگ به خه فه تیکه وه دانیشتن و گووتی «چه نابى هه فال جهنگیز. تو لیتره له شوینیکی گرنگادیت، باوه رت بیت نهۆمی سی و سیتی بورج له نهۆمه هه ره گرنگه کانه بۆ حیزب و ده ولت، سه رۆک خۆی چاوه دێریده کات، پرۆفیسۆر شالیار به شاده ماری حکومه تی ده زانیت، سالانه سه رۆکی په رله مان نه گه ر جاریک سه ردانمان نه کات، دووجار سه ردانمانده کات. ئه م میوانخانه یه نیشانه ی گه شه و پێشکه وتنی عه قلی حیزبه له بیست سالی رابوردودا، به لگه یه بۆ نه وه ی که ئیمه میله تیکی پێشکه وتووین. هه موو شته کان لیتره به عه قلییه تیکی نوێی به رپۆه بردن ریکخراون، هه یچ شتیک نییه به

ژير دهستی کهسانی پسرپوردا نه پوات، نيشه کانی نيره وهک ياساکانی ماتماتیک هله قهبول ناکه. تو خوت سالانیک به پيره بهری ده زگای ناسایش بوویت، ده زانیت له نیوان پرسکار و تاوانباردا ده بیت عهقل زال بیت... ئەم بورجه گوره یه که نیستا من و تو تیا ده ژین و به ره می خوینی هه زاران شه هیده، به عهقل دروستکراوه، لیره وه هیچ شتیک له وه ترسناکتر نییه، شتیک بهتین که له گه ل عهقلدا نه گونجیت، شتیک بیهویت له عهقلمان دوربخاته وه... وانیه هه فال جهنگیز؟»

من ده مزانی ده یه ویت بگاته کوئ، له به ره وه خوم متکرد و نهم له خوم بری و هیچ نه گووت.

خانم قهله مه که ی منی هه لگرت و گووتی «هه فال جهنگیز ئەم چیرۆکه ی تو نوسیوته، ده ته ویت بینترین بو سه روک یاخود بو مندالانی باغچه ی ساوایانی بورج له نهومی بیست و شه ش، ده ته ویت گالته به عهقلمان بکهیت یاخود چی. نیمه ده زانین به پیرتزان به پیره بهری ناسایشی گشتی بوون، خه باتگتیریکی دیرینی گه له که مانن، ده زانین ده توانن له خه لکی تر زیاتر یاریبکه ن و پیچ و په نا بدۆزنه وه و ته پوتۆز له دهوری تاوانه که ی خوتان دروستبکه ن، منیش و مولازم سه ره نگیش له وه تیگه یشتووین، وانیه مولازم؟». مولازم سه ره نگ به سه ره وه لامی خانمی دایه وه، به لام به چاویکی بیزار و جیدی هه سه یری منی ده کرد. دواتر خانم گووتی «ده زانم له به ره وه ی به پیرتزان خه باتیکی دور و دیرتزان هه یه، کهسانی وهک نیمه، نه وجه وانانی حیزب، کادیره نوییه کان به هه ند وه رناگرن، هه ره له به ره وه ش ئەم چیرۆکه ت نوسیوه، وهک سوکایه تی به توانا و تیگه یشتنمان بکهیت. نا هه فال جهنگیز نیمه لیره به سه برین... تو دوو پۆزی تریشت هه یه، بو ئەوه ی به راستی ده ست پیبکهیت. ئەوه ناساییه، ئەم لاپه رانه ده درینین وهک ئەوه ی هیچ نه بوو بیت. هه موو میوانه کانی نیره، زۆربه یان وهک تو وه هان، زۆربه یان

یەكەم پۆژ هەولێدە دەن كە چیرۆكێكى خۆشى خەیاڵیمان بۆ دروستبەن، ئەو بەشێكە لە ئەزمونی ئێمە، بەلام لەو باوەڕدانه‌بووین تۆ وابكەیت. بەس لە هەموو شتێك دەرچیت، هەستدەكەم دەستتێكى باشی چیرۆك‌نوسینت هەیە، بەلام بەداخه‌وه لێره تەنیا هەقیقەتەمان دەوێت، هەقیقەتێك لەگەڵ عەقڵدا بگونجیت. هەشال گیان ئەمە دەدرینین و لە سەرەتاه دەست پێدەكەینەوه، وادادەنیین ئەمڕۆ هەر نەبووه».

من دەمزانی لە دۆخێكى درۆاردام، بێئەوه‌ی هیچی دی لە خەیاڵدا بیت، گووتم «ئەگەر راستیتان دەوێت، ئەوا راستی لەوێه دەست پێدەكات، راستی لەو جیگایه‌وه دەست پێدەكات كە نوسیومه، بەبێ ئەو سەرەتایە ناتوانم هیچ شتێكتان بۆ بگێرمه‌وه، من پۆژێك لە پۆژان لە سەر چەمی سوورباوان سەیرمكرد و لە پشت خۆمه‌وه هەستم بە بوونی جووتێك بآلی گەوره كرد، دوو بآلی زۆر گەوره و راستەقینه. ئەوه سەر لەبەر ژيانى گۆریم... لەو پۆژه‌وه بووم بە خاوه‌نى دوو بآلی گەوره و نەبێنراو... گەر وهك سەرەتا باوه‌ڕ به‌وه نەكەن، دواتر باوه‌ڕ به‌هیچ بەشێكى دیکەى چیرۆكەكە ناکەن، چونكە ئەوه‌ی دواتر دیت لەوه سەیرتر و عاجباتى تره». ئەوهم بە دەنگى كەسێك گووت، هەم هەقیقەتى تەواو بدرکینیت، هەم لەوه زیاتریش چیرۆك و سەربوردی بۆ حيكایەت پى نەبیت. مولاژمەكانى ئێره بۆیان نەبوو توپه‌بێن، هەموو شتێك دەبوو سارد و هێمن و میکانیکى بیت، بەلام هەستمكرد هەردووکیان خەریكە لە پىستى خۆیان دەردەچن. من بەساردییه‌كى بێئینه‌وه، ساردییه‌ك جارێك لە شوێنى حوكمرا‌نه‌وه هەستم پێدەكرد و ئەمجاره لە شوێنى كەسێكى دیل و زیندان‌ه‌وه، گووتم «سەبەینى و دوو سەبەبى و تامردنیش لێره‌دا دیلمبەن، هەر ئەوه سەرەتای راستەقینه‌ی چیرۆكەكەیه، لە بەرئەوه چاكتره ئەوه‌ی نوسیومه هەر ئیستا وهك هەقیقەت وه‌ریبگرن، تا من بتوانم بەرده‌وامبم، چونكە دەبیت بزانی كە هەقیقەت هەزار پووى هەیه».

له هه‌ندىك ساتدا دوو جوړ تىگه‌يشتنى پاستى به جوړىكى توند به‌ريه‌كده‌كون، من له و چەند ساله‌دا فيرېوېوېوم كه ميژووى مرؤف له ميژووى گومانه‌كانى دهره‌ق به‌وانيدى جيانا‌بېته‌وه، بۆيه هيوايه‌كم نه‌بوو ئه‌م دوو مولازمه گەنجە كه پاهاتبوون مرؤف وهك هەر مه‌ترىالتيكى ديكه، وهك ته‌نىك له ته‌نه‌كان، شتىك وهك ئاسن و شوشه و ته‌خته ته‌ماشابەكن له‌م چيرۆكه تىيگەن. بۆ ئه‌وه‌ى له هه‌ندىك پاستى تىيگەيت، پيويستت به‌وه‌يه تىگه‌يشتنى خۆت سەر له‌بەر دهرىاره‌ى پاستى بگوريت، پاستى ئه‌و شته‌يه كه هه‌ميشه نيوه‌ى نابينرئت، ئه‌وه‌شى باوه‌پرى به‌و نيوه نه‌بينراوه‌ى پاستى نه‌کرد، هەرگيز ناتوانيت له ماناى نيوه بينراوه‌كه‌شى تىيگات. ئيمه هه‌موو ئه‌و پياوان و ژنانه‌ى له ده‌زگاكانى ئاسايش كارمانده‌کرد له سه‌ره‌تاوه پاهاتبووين ته‌نيا به‌شيكى پاستى ببينين... به‌شيكى بچوكى و هيجى تر، له‌وه‌ش ترسناكتر له سەر ئه‌وه كۆكرا‌بووين و خه‌يالمان پيكرابوو كه ئه‌وه هه‌موو پاستيه‌. ترسناكترين مرؤف‌يش ئه‌و كه‌سانه‌ن كه باوه‌ريان به بوونى ئه‌و به‌شه نه‌بينراوه‌ى پاستى نيه‌، چونكه هه‌موو ژيانيان بۆ ئه‌وه ته‌رخانده‌كن، دژايه‌تى ئه‌وانه بكن كه هه‌ولده‌ده‌ن ئه‌و نيوه نه‌بينراوه‌ى تريس ببينن، به‌ جوړىك ئه‌م ئه‌ستيره‌يه دابه‌شده‌كه‌نه سەر دوو نه‌ته‌وه و سەر دوو په‌گه‌زى گه‌وره، په‌گه‌زىكيان له ناو پاستيه بينراوه‌كاندا نوقمه‌دين و هيج ئاسويه‌كى ديكه نابينن، په‌گه‌زىكيش كه جارىك له چاره‌كان و به‌هوى شتىكه‌وه سنوره دووره‌كانى هه‌قيقت ده‌بينئت و به‌ره و تخوبه بيكه‌رانه‌كانى ده‌كه‌ويته پيگا... دوو په‌گه‌ز و دوو نه‌ته‌وه كه هيج شتىك كۆيان ناكاته‌وه، سياسه‌تمداران و ئه‌كاديميستەكان و پياوانى دين و پياوانى ئاسايش و ميليتارىسته‌كان و هه‌ندىك له زانايانيش له په‌گه‌زى په‌كه‌من، به‌لام په‌گه‌زى دووهم شپته‌كان و شاعيره‌كان و سوڤيه‌كان و گه‌ريده‌كان و هونه‌رمه‌ندان و هه‌ندىك له زاناکان ده‌گرئته‌وه. ئه‌م

دوو پەگەزە نە لەبیرکردنەوهی بەکتری تێدەگەن و نەدەشتوانن بەک
 زمانی ھاوبەش بدۆزنەوه . من و ھەر دوو مولازمە عاقل و پێکپۆش و
 بەنەزاکەتەکی بوجیش لەو کێشەبەدا بووین، ھەردووکمان بە دوو زمانی
 جیاواز قسەماندەکرد ئێوان وا فێرکراو بوون تەنیا باوھەریان بە ھەقیقەتی
 ببنراو ھەبیت، ھەقیقەتێک فێرکراون، خوێندوبانە، پێیان وتراو، منیش
 بە پەوتیکی دووردریژی گۆرانکاری و بە پێگایەکی پڕ بەرز و نزمی
 ترسانکادا گەیشتبومە ئێوهی لە جۆرە جنسی یەکەمەوه، لە پیاویکی
 ئاسایشەوه کە لە سەر یەقین کاردەکات بەرەو جنسی دووھەم، بۆ توخمی
 شیت و دوودل و پڕگومانەکان بگوازمەوه .

دەلیابووم کە ناتوانم چیرۆکە کە بە جۆریکی تر بگێرمەوه، ئێوهی
 لە سەر چەمی سوورباوان لە من پوویدا سەرھەتای ھەموو شتەکان بوو،
 من پۆژیک ھەستام و سەیرمکرد بووم بە بوونەوھەریکی بەلدار، بووم بە
 بەلندەبەکی زل و عەجایەب... دوا ئێوە راستییە کە وتم و گەیشتمە ئەم
 بوجە ترساناکە .

ھەر دوو مولازم لەو دوودل بوون، ئاخۆ من شیتەم یان فێلیان
 لێدەگەم . چیرۆکەکی من لای ئێوان سەرھەتای تاکتیکێک بوو بۆ
 دوورخستنەوهی پێگاکان و پێچکردنەوه بەدەوری نیازی ئێواندا . ئێوی پۆژ
 چیرۆکەکیان لە بەرچاوم دراند و لەگەڵمدا پێگەوتن سەبەینێ، چیرۆکی
 تەواو جیاوازیان بە سەرھەتابەکی جیاوازیوھ بۆ بنوسمەوه . منیش دەبوو
 ھەمان چیرۆک لە شوێنێکی ترەوھ دەست پێیکەمەوه، بە ئومیدی
 ئێوهی کە پادێزان بێتە سەر ئێوە بپوایە ئێمە چیرۆکە لە سەرھەتابە
 کۆتایی چیرۆکی فریشتەکانی من و جگە لەو سەربوردەش، من چیرۆکی
 ترم نییە بگێرمەوه . بەیانی پۆژی دووھەم، قەلەمە قەشەنگ و ناسکەکەم
 ھەلگرت و کەوتەم نووسین «لە سالانی ھەفتادا و ماوھەبەک دوا ھەرھەسی
 شوێش، ھاوڕێیەکم کە لێرەدا تەنیا بە «ش» ناویدەنێم، ئێوارەبەکی

دره‌نگ بۆ پیاسه‌یه‌کی شه‌وانه‌ی کورت له مآلی خۆیان له گه‌ره‌کی غه‌م‌باشا چوو ده‌ری. «ش» هم کوپتکی گه‌نج، هم خوینده‌وار، هم له مارکسیسته باوه‌پدازه‌کانی ئه‌و سه‌رده‌مه بوو، ئه‌وه‌ی چاره‌پوانی نه‌ده‌کرد و له خه‌یالیدا نه‌بوو، ئه‌وه بوو له شه‌ویکی وه‌هادا فریشته‌یه‌ک ببینیت. به‌لام له‌و شه‌وه‌دا بۆ یه‌که‌مجار، یه‌که‌مین فریشته‌ی راسته‌قینه‌ی سه‌ر زه‌مینی بینی... فریشته‌یه‌ک نه له کتێبه ئاسمانیه‌کاندا، نه له تیگسته دینییه دیرینه‌کاندا و نه له‌لای په‌یام‌به‌رانه‌وه ناوی نه‌هاتوه، فریشته‌یه‌کی ئاسایی، مروفیک به دوو بآلی گه‌وره‌وه، ئه‌و که‌سه‌ی ده‌رگای دونیایه‌کی تری له هه‌موومان کرده‌وه، مه‌هدائیل، مه‌هدائیلی فریشته.»

ئو پێشه‌کیه‌م چه‌ندین جار داڕشته‌وه تا گه‌یشه‌ دوو فۆرمی خۆی.

به هیوای ئه‌وه‌بووم که مولاژه پادۆزه‌کان ئه‌مجاره ئه‌م سه‌ره‌تایه‌م لیقه‌بوولبکه‌ن، چونکه گه‌ر ئه‌وه‌شیان په‌تبه‌کردایه‌ته‌وه نه‌مه‌ه‌زانی به پاستی چۆن و له کوپه‌وه هه‌ولسی گێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌که بده‌م. به‌لام ئه‌وجاره په‌رچه‌کرداریان ناوومیدانه و توپه‌تر بوو. من تینگه‌یستم بۆ نایانه‌ویت چیرۆکه‌که‌یان وه‌ک خۆی بۆ بگێرمه‌وه، هه‌ستمکرد هه‌ر کاتیک ناوی فریشته و باله‌کانیان ده‌هینم ئه‌وان به درۆ حآلی ده‌بن و ده‌موده‌ست واده‌زانن له‌گه‌لیان وازی دز و قازی ده‌که‌م. جاری سێهه‌م دواه‌مین شانسم بوو، له پتویستی ئینسانه‌وه بۆ فه‌نتازیای ژیانیکی تر ده‌ستم پێکرد، به‌دریژی له سه‌ر ئه‌وه قسه‌مکرد که له ناو هه‌موو مروفیکدا به‌شیکی ناپارازی هه‌یه، هه‌چ مروفیک نییه له ناخیدا ده‌نگیکی تر نه‌بیت، ده‌نگیکی توپه، ده‌نگیک که داوای جوژه ژیانیکی تری لیده‌کات. ئه‌و به‌شه‌که‌میک هتوره‌که‌وه‌بوو، به‌لام ملازم گزنگ گووتی ئه‌وه به‌س نییه، ده‌مانه‌ویت بێته‌وه‌ی کاتی نۆر به هینان و بردنه‌وه ببه‌یته‌سه‌ر، چیرۆکی ئه‌و پێکخواه‌ بگێرته‌وه که دروستکردوه، سه‌ره‌تا ناوی ئه‌ندامه‌کانی و دواتر وه‌زیفه‌کانیان و سێهه‌مین نیازتان له پشت

دروستکردنییه‌وه. مانای شته‌کان و ته‌فسیره سه‌یره‌کانیان هه‌لگره بۆ خۆت و ئیمه پئویستییه‌کان پئی نییه. له‌دوای پۆژی سیپه‌مه‌وه دوو پۆژی دی منیان له کتییخانه هیشته‌وه، به‌لام من بپارمدا بوو هیچ نه‌نوسم، به‌یانیان هه‌لده‌ستام و قه‌له‌مه‌که‌م ده‌گرت به‌ده‌سته‌وه و به‌خه‌تی خواروخیچ و به‌زه‌ری گه‌وره ده‌که‌وتمه په‌شکردنه‌وه‌ی کتیبه سپیه‌کان. بۆ‌ئه‌وه‌ی خۆم له‌جه‌بری ئه‌و بیده‌نگیه سامناکه پزگاریکه‌م، کتیب کتیب و لاپه‌ره لاپه‌ره په‌شمده‌کرده‌وه، دیاره په‌فتاره‌که‌م مایه‌ی سه‌رسامی و نیگه‌رانی هه‌ر دوو مولازمی یاوه‌رم بوو. به‌لام من پیمگوتن که ئه‌وان نایانه‌ویت گوێ له‌چیرۆکه‌ راسته‌قینه‌که‌ بگرن و به‌جوړیک نوقمی ئه‌و سه‌یرکردنه‌ مادییه‌ی ژیان بوون، ئه‌وه‌یان بیرچۆته‌وه که هه‌م مرۆف و هه‌م شته‌کان دیویکی تریان هه‌یه به‌و عه‌قله‌ میکانیکیه پووته ته‌فسیرناکرن. به‌لام دوو رادۆزه‌که‌ هیچیان له‌و قسانه‌م نه‌بیست و به‌تورپیه‌کی تیکه‌لاو له‌گه‌ل حه‌سه‌رتدا منیان په‌وانه‌ی ترسناکترین جیگای زیندان کرد، «ئوتیل»... شوپینک خه‌لکانیکی زۆری له‌ من گهنجتر و به‌هیزتر له‌وئ مردبوون.

نه‌غه‌ده‌ ماردینی له‌ جیهانیکی نویدا

نه‌غه‌ده‌ ماردینی له‌ زیندانه‌که‌ی هه‌فاله‌ شێرخاندا هه‌ستیکرد چهند وه‌خته ئه‌و ته‌نیا بۆ دلپه‌رقی ده‌گه‌ریت. دلپه‌رقی و هیچی تر، شاعیرییه‌ت هیچ نه‌بوو له‌لای جگه‌ له‌ هه‌له‌هاتن له‌ نهرمی و لاوازی، له‌ پاکردن له‌ ژبانی پۆژانه‌وه به‌ره‌و دارستان، له‌ گه‌پانه‌وه به‌ره‌و هه‌موو خواسته سه‌ره‌تاییه‌کان، به‌ره‌و به‌ ناگاهینانه‌وه‌ی جانه‌وه‌ره‌ خه‌وتوووه‌کانمان. له‌ دوو هه‌فته‌ی یه‌که‌می رفاندنیدا له‌لایه‌ن شێرخانه‌وه، هه‌موو شه‌ویک

شېرخان به جۆريكى دپندانه و توند، وهك يه كيك له ساتيكي دياريكراودا برسيتييه كي جانوه رانه بيگريست، په لاماري مارديني ددها، به هرچي توندي و هيزيك له گيانيدا هه يه لاقه يده كرد. مارديني له گه ل شېرخاندا قهت له زه تي له سيكسكردنه وه حشي و نه گه يو و زوركاره كه ي نه ده بيني، به لام خزشييه كي نهيني و تاييه تي له و توندي و دلپه قيه ده بيني، ئويش به هه مان توندي و دلپه قى به رگري له خوى ده كرد، نهك وهك ژنيك به رگري له شه رهي بكات، به لكو وهك ژنيك بيه ويست به هه مان پله دي، سه رهاي، بيزه حم بيت. ئه و ماويه يه كه م داپراني قوولي خوى له شيعر ژيا، شېرخان هه موو شتيكي ليقه ده غه كرد. قه لام، كاغه ز، پو شنايي... به لام له هه رشت سه يرتر له لاي نه غه ده ئه وه بوو، كه هه ستي به نازار يان په شيماني نه ده كرد، به لكو هه ستيده كرد له گه ل هه موو نزيك بوونه وه يه كي شېرخاندا بيياكييه كاني گه وره تر ده بن، هه ستيده كرد له مندالييه وه توانايه كي راسته قينه ي له سه ر نازار چه شتن و هه ستكردن به نازاري ئه واني تر نييه، ده توانيت دهره ق به هه موو ژانيك بيياك بيت، ژاني خوى و ژاني ئينسانه كاني تر، له شي وادروس تبوو هه ده توانيت چيز وهر بيگريست و نازار فه راموشبكات.

له زيندانه كه يدا، له شه واني شه ردا له گه ل پياويكي نهنگ ئه ستيور و كه لله ره ق و دپنده ي وهك شېرخان، ئه وه نده ي له زه تي له وه ده بيني كه شېرخان ناتوانيت نازار بيدات، خه يالي لاي شتيكي تر نه بوو، له و سه رده مه دا نه غه ده هيزيكي ترسناكي دوزييه وه، هيزيكي كوشنده تر و گه وره تر له هيزي شيعر، له هيزي سياست، له عه شق، له جنس، ئه ويش هيزي بيياكييه. هه ستيده كرد ده توانيت تا ئه وپه ري ئه وپه ري دونيا بيياك بيت، هه موو كه سيك و هه موو شتيك فه راموشبكات. به سه رساميه وه سه يري ئه وه ي ده كرد كه ده توانيت چه ند سارد و كه مته رخه م بيت، ده توانيت چه ند دوور و بي مانا و بيهه ست بير له موسته فا شوكاكي مي ردي و نزار

ئیدریس و شیخ جافه‌رانی بکاته‌وه . ئیستا هر سیکیان سئ تارمایی مردوی بیړۆج بوون، کومه‌لئیک سیبه‌ری کال که جگه له هه‌ستیکی قوول به ساردی و بیباکی هیچی تریان تیدا نه‌ده‌بزواند . دلنیا‌بو جوانی شیعه‌رکانی دوور و نزیک په‌یوه‌ندی به جوانی پۆخی خۆیه‌وه نییه، په‌یوه‌ندی به قوولی هه‌سته‌کانییه‌وه نییه، به‌لکو په‌یوه‌ندی بهو شیتی و بیباکی و دلپه‌قییه‌وه هه‌یه که له ناخیدا هاوارده‌کن . شیعه‌رکانی ده‌توانن قه‌شه‌نگبن، له به‌رئه‌وه‌ی ده‌توانن بیباک بن، ده‌توانن ستایشی ئه‌و دپی و ساردی و مردنی به‌زه‌ییه بن که له گیانیا‌یه‌تی . به‌لام نا... که بیری له قه‌سیده دپیرینه‌کانی ده‌کرده‌وه شتی که‌ی به‌یادا ده‌هاته‌وه . هه‌ستیده‌کرد ئه‌م بیباکییه نوئیه .. ئه‌م ئاوازه له ساردی و بیهره‌حمی شتیکه له نه‌زه‌له‌وه له‌گه‌لیدا نه‌بووه و ئیستا دروستبووه .

خۆشی نه‌یده‌زانی به‌ته‌واوی له کوئییه، هه‌ر کات شیرخان له جیگایه‌که‌وه بچو‌یا‌یه بو جیگایه‌کی تر، به‌ده‌ست و چاوی به‌ستراوه‌وه ئه‌میان پیتشتر بو نزیک له شوینی نیشته‌جیی ئه‌و ده‌گوازته‌وه ، هه‌میشه له جیگای داخراو و پاسکراودا دایده‌نا... سه‌ره‌تا ئومیدی بوو که خیرا ئه‌م ده‌ورانه تیبه‌ه‌پئ و شیرخان له جه‌سته‌ی بیزاربیئت و لئیکه‌پیت بروات، به‌لام تا زیاتر له دلپه‌قی مرۆف راده‌ما زیاتر له مان و نه‌مانی خۆشی ده‌ترسا، دلنیا‌بو شیرخان که‌ستیکه وه‌ک خۆی به‌لام به‌هیزی زۆرتر و وریایی زۆرتره‌وه، ئه‌و ناتوانیئت وه‌ک ئه‌م بیباک بیئت، ناتوانیئت نه‌ترسیئت، ناتوانیئت بیه‌ر له سپینه‌وه‌ی ئاسه‌واری گونا‌هه‌کانی خۆی نه‌کاته‌وه . نه‌غه‌ده تا زیاتر له ناخی خۆی ده‌پوانی زیاتر له شیرخانیش ده‌ترسا، ده‌یزانی بیباکی ته‌نیا شته که ده‌توانیئت سنووری نه‌بیئت . هه‌میشه‌ش له خۆکوشتن یان کوشتنی ئه‌وانی دیدا ته‌واو ده‌بیئت . له ناخی دل‌ه‌وه به‌خته‌وه‌ریبوو که بیباکه، ده‌شیده‌ویست هه‌ل‌بیئت بو ئه‌وه‌ی ئه‌و بیباکییه بگه‌ننیتته ترۆکی خۆی، دلنیا‌بو شیرخان به‌یه‌کجۆر

تیده‌گات که ئەم دپتر و کپیوتر و به‌هیزتره، به‌وهی له‌دهستی هه‌لبیئت. ده‌بوو شیرخان تیبگات که په‌لاماردانی ژنیک و لاقه‌کردنی مانای ئەوه نییه، توانیویتی بیکات به‌مولکی خۆی. مروّفی بیباک که‌سیکه ناتوانیئت هیچ به‌خشیت، چونکه بۆ ئەوهی به‌خشنده‌بیئت، پیوسته ده‌ره‌ق به‌خۆی و دونیا بیباک نه‌بیئت، به‌خشنده‌یی ئەوپه‌ری وابه‌سته‌گییه به‌وانی تره‌وه. له‌به‌رئه‌وه شیرخان قه‌ت نه‌یتوانیوو جه‌سته‌ی بۆ خۆی به‌ریئت، له‌شی بۆ هه‌تا هه‌تا یه‌ له‌شی خۆی بوو، له‌شی ئافره‌ت یان ده‌به‌خشریئت یان هه‌رگیز پێی ناگه‌یت، ئەوه‌ش ئەو موعجیزه‌ گه‌وره‌یه‌یه که ژن ده‌کات به‌مه‌خلوقیکی ناوازه‌ی نیو هه‌موو مه‌خلوقات. به‌لام به‌وه‌دا نه‌غه‌ده‌ ماردینی ئیستا ده‌ره‌ق به‌ته‌واوی گه‌ردون سارد و بیه‌سته و نه‌گیر بوو، گرتنی تا سنووری مه‌حال سه‌خت بوو، شیرخان ده‌یتوانی ته‌نیا ده‌ستی لیبدات، به‌لام گرتن یان وه‌رگرتن یان کرانه‌وه‌ی خانمانه‌ بۆ عه‌شق شتی‌ک بوو له‌جیهانی سارد و بیباک و بیه‌خششی نه‌غه‌ده‌دا بوونی نه‌بوو. دلنیا‌بوو جه‌سته‌ی به‌وجۆره‌ی که خۆی به‌نزار یان شیخ جافه‌رانی به‌خشیوو، شیرخان هیچ کات نایبینیئت و نایگاتیئت. تا ماوه‌یه‌کی زۆرتر به‌سه‌ر گرتن و ده‌سته‌به‌سته‌یدا برۆشتبایه، شیرخان و پاسه‌وانه‌کانی وریایی و زیره‌کی و هه‌ست تیژی خۆیان زیاتر ده‌دۆراند. له‌میژووی هه‌موو دیلیک و خاوه‌ن دیلیکدا ساتی فه‌رامۆشی هه‌یه که دیل له‌یادی ده‌چیته‌وه دیله و خاوه‌ندیلیش ئەوه له‌یاده‌کات خاوه‌ندیله. هه‌ر دیلیک بۆ ئازادی بگه‌رپيئت ئەو ساتانه ئیدیالترین و باشترین ساتن بۆ هه‌له‌هاتن. ده‌بیئت بلیم که ماردینی ئازادی خۆی له‌هه‌ر شتیکی دونیا زیاتر خۆشده‌ویست، چونکه ئازادی لای ئەو هیچ نه‌بوو جگه له‌مافی بیباک‌بوون ده‌ره‌ق به‌هه‌موو دونیا، له‌و ساته‌وه‌ی له‌شار هاتبوو ده‌ری و بۆ یه‌که‌مجار به‌راستی ئازادی خۆی ده‌سته‌که‌وتبوو، تیگه‌یشتبوو ئازادیش وه‌ک دیلی چه‌ندی‌ن ده‌موچاوی هه‌یه... ئەوه‌ش

کیشه هره سهخت و بیچاره که به تی. کیشی گوره‌ی مرؤف نه وه نییه که تهنیا کویله‌ی تی ترسناک و غه‌مگین و نادادپه‌روهه، به لکو نازادیش هه‌مانشیوه، ده‌شیت شاتوی ترس و بیباکی و کاره‌سات بیت. نه‌غده ده‌یزانی مرؤفی بیباک تاکه مرؤفیکه ده‌توانیت له هه‌موو سه‌رده‌م و زه‌مینکدا بژی، ده‌توانیت فیّل له هه‌موو دونیاکان بکات، به‌ساردی و هیمنی و بیغم ده‌مامکه‌کانی خوی بگوریت، بچیته سه‌ر هه‌موو سه‌حنه‌یهک و هه‌موو نمایشیک بکات.

شه‌ویکیان شیرخان زور ماندووبوو، پیده‌چوو مه‌ودای دریزی بریبیت و کاری سهختی بو شوړش نه‌نجام‌داییت، به‌رگری بیپه‌روای نه‌غده‌ش له خوی هینده‌ی تر ماندوویکرد. وه‌ک شتیک بیپوشیکردبیت، وه‌ک دلنیا‌یه‌کی کوشنده که ناویده‌نیم «دلنیا‌ی گه‌مژانه‌ی پاسه‌وان» ده‌ره‌ق به‌دیله‌که‌ی خاویکردبیته‌وه، له‌ته‌نیشته‌نه‌غده‌وه بیترس‌خه‌ویکی قوولی لیکه‌وت... نه‌غده‌ه به‌هیمنی کللی قفلی زندانه‌که‌ی خوی له‌گیرفانی شیرخان ده‌ره‌ینا و قفله‌که‌ی کرده‌وه و له‌درزی ده‌رگا‌که‌وه سه‌یریکرد بزانتیت هیچ‌که‌س دیار نییه، ده‌یزانی که شیرخان دیت، هه‌موو پاسه‌وانه‌کان ده‌نیریت بو پشوو تا که‌س گوئی له‌نرکه و هاوار و جه‌نگ و جه‌دلیان نه‌بیت، پاسه‌وانه‌کان تهنیا دوی پویشتنی خوی و به‌فرمانی تایبه‌تی ده‌گه‌پانه‌وه. قه‌ت نه‌بوو وای بیثیحتیات بیت و بخه‌ویت، هه‌رکات ده‌هاته ژوروی، له‌ناوه‌وه ده‌رگا‌که‌ی کلبلده‌کرد و هه‌ر کاتیش ده‌پویشته‌له‌دیوی ده‌روه‌ه توند به‌قفل و کلوم و زنجیر ده‌یگرت. نه‌غده‌ه دلنیا‌بوو گه‌ر پاسه‌وانه‌کان ببینن یان خوی پی‌بزانیت ده‌موده‌ست ده‌یکورن، به‌لام شیرخان پیده‌چوو بیباک بیت، پیده‌چوو له‌نست و بیتا‌گاییدا شتیک به‌ره‌و خه‌وتن و فراموشی و پرسیازی بو نه‌غده‌ه بیجولینیت. نه‌و شه‌وه نه‌غده‌ه، له‌ودیوه‌وه ده‌رگا‌که‌ی له‌سه‌ر شیرخانی بیپوش قفل‌کرد و هیمن به‌ناو بیده‌نگی شه‌ودا که‌وته ریگا. هه‌ستیکي نه‌وتوی نه‌بوو

که هه لڊیت، به لکو پئیوابوو به سەر زه مینتکی بیباک و جیهانیتکی که مته رخه م و خه وتوودا ده روات... بیباکیش سەر زه مینتکی دوو دیوه، به دیویکدا ترسناک و کوشنده یه، به دیویکی تریشدا ده کریت پرسیاز و نازادکه ر و ژینپار ژیتیت. له شهوی هه له اتنیدا جیهان سه رتاپا بیباک ده رده که وت، نه ستیره کان بیباک بوون، گیا بیباک بوو، دره خه کان فه راموشکار و هیچ نه دیو، بالنده کان بیته ست. له و شه وانه بوو که زهوی و ئاسمان ده خه ون بۆ شهوی یه کیک له ناویاندا به هیمنی به ره و نازادی خۆی تیپه ریئت. دواى چهند سعات له پویشن، بیته وهی جگه له بیباکی دونه هه ست به هیچی تر بکات له جیبی پیره شو فیژیکدا خۆی گه یانده شاروچکه یهک و له ویوه به ئاسانی گه رایه وه بۆ شار... وهک شهوه بوو نه کهس بیبینیت، نه کهس ههستی پیبکات، نه کهس بایه خ به هه له اتن یان هه لئه هاتنی بدات. بیباکیه کی ره ها له لایه ن جیهان و خه لک و ریگاگانه وه. نه غه ده له و پوژه وه دلنیا بوو که هه موو شته کان له وه ساردتر و که مته رخه م و بیخه یالترن که شه و تیگه یشتوو... شهوه ته نیا شه و نیبه که بیباکه، به لکو هه موو سه رده م و بوون و شته کانیش وهک شه و وان، شه و هیچ نیبه جگه له ژنیکى بیباک له ناو دونه یه کی له خۆی بیباکتردا.

یه که مین جیگا له خه یالیدا بوو، مالى کچیکى هاوپرئى مندالى بوو که دواچار له شان ه ژنانه کانی حیزیشدا له گه لیدا بوو، ده بوو له ویوه ده ستی بگاته هۆشهنگی بولبولیار، تاکه ئینسانیک که ده توانیت له ناو شه م هه موو بیباکیه دا بیباک نه بیئت. تاکه که سیک ده توانیت بیدوودلی کۆمه کی لیوه ریگریئت. بۆ دوو شه و دواى شه وه بولبولیاری بینی. شه و پیگیووت «نه غه ده تو ئیستا شاعیریکی له جاران به ناو بانگری». شه و ته وای شیعره کانی بۆ گه یانده بووه پوژنامه کان، وایکرده بوو ناوی به رده وام له نپو شیعر دۆستاندا ناماده بیئت. بولبولیار خۆی له دۆخیکى باشدا

نه‌بوو، به‌لام کورپنکی شوینبپروا و فره‌هاوپئ بوو. له نوکه‌وه گوئی له چیرۆکی نه‌غده ماردینی گرت که به نمایشکی ساخته‌کار، وهک که‌سینک بیه‌ویت نه‌ویدی تا نه‌وپه‌ر بنیته ژیر کاریگه‌ری چیرۆکی خوی، تیکه‌لاو به هندیک فرمیسک که ده‌سنگردی چاوبوون نه‌وهک پوچ، فرمیسک که ده‌توانیت بیت و نه‌یه‌ت، فرمیسک که نیشانه‌ی نازار نه‌بوون به‌لکو نیشانه‌ی توانای خانمی ماردینی بوون له سهر خۆده‌رخستن و نمایشکردن، باوه‌پی به بولبولیار هینا له شاردا بیشاریته‌وه.

ده‌بیت بلیم نه‌و نمایش و گریانه‌ی ماردینی هه‌مووی درۆ نه‌بوو، هیچ مرۆفیک له جوړه دۆخیکی وه‌هادا ناتوانیت نه‌که‌ویته ژیر زه‌بری هندیک هه‌لچوونی عاتیفیه‌وه... به‌لام ماردینی له‌وه سه‌رسام بوو که بولبولیار زۆر قوولتر له خوی هه‌ست به هه‌موو شتیک ده‌کات، هه‌تا قوولتر له وه‌ست به وشه‌ی ناو شیعره‌کانی ده‌کات، دوریش نییه خۆشی بویت، به‌لام له‌و پیاوانه‌یه که به جوریک له سه‌بر و هیمنیه‌وه به‌رگه‌ی عه‌شق ده‌گرن، ده‌توانن له به‌رده‌میدا خویان بگرن، که مارۆبیده‌ن و نه‌هینن پیاوانه‌وه دیاربیت. هه‌ر له سه‌ره‌تای ناسینییه‌وه ده‌یزانی هۆشه‌نگ جوړه که‌سینکی تره، له زۆر شتدا له‌و پیاوانه ناچیت که بینوونی، نه‌لاوازه و نه‌دپنده، شتیک تایبه‌ته، هه‌ندیک‌جار که ده‌بیینیت و سه‌یری نیگا قووله‌کانی ده‌کات واده‌زانیت ته‌نهایه، به‌لام ته‌نها نییه، که گوئ له شاعر ده‌گریت هه‌سته‌کات شاعیره، به‌لام شاعیر نییه... که‌سینکه قوول له ناو ژياندايه، بیته‌وه‌ی نه‌و مه‌ودایه ونبکات که مرۆفی قه‌شه‌نگ بو خوی ده‌هیلیته‌وه. نه‌غده که‌رچی توانای له سهر جیا‌کردنه‌وه‌ی مرۆفی باش و خراب له نزمترین ئاستدا بوو، هیچ کات پیاوانی به پیوه‌ری باش و خراب نه‌ده‌پیاوا، که‌ر بیشک‌رابایه سیحری نیره به‌ده‌کان له سه‌ری له نه‌فسونی پیاوچاکان که‌وره‌تر بوو. به‌لام بولبولیار کورپک بوو ده‌کرا له‌ودبو چاکه و خرابه‌وه سه‌یریکه‌یت، نه‌چاک بوو به

مانا ئاساییەکی چاکە و نە خراپ بوو بە و ماناییە خەلک پێناسەیی خراپە دەکەن، شتێکی تر بوو، کە سێک بوو مەرۆف دەیتوانی خۆی بداتە دەست، متمانەیی ژیان و مردنی پێبکات. دڵنیا بوو ھۆشەنگ هیچ لەو نە دەوێست، لە راستیدا هیچی لە دنیا ش نە دەوێست... ئەو هیچ نەوێستە نەغە دەی دەترسان، وایدە کرد بە جۆریکی کوشندە باوەرپی پێبکات، بە لām لە قوولاییدا نەیدەوێست باوەر بە کەس بکات. باوەرھێنان بەوانیدی، لە گەل ئەو ساردی و بێباکییە قوولەدا نە دەگونجا کە لە ناخیدا دروست بوو بوو. لە بەرئەو بەردەوام لە بەردەم ھۆشەنگدا بێدەنگییەکی گەورە دایدەگرت. لە ناخەو دەوێست ھۆشەنگیش ھەمان ئەو وێنەیی بۆ دووبارە بکاتەو کە ئەو لە سەر دنیا ھەبەتی، دنیای پیاوانی دەرەق و بەھیز، یان پیاوانی عاشق و لاوازی وەک مستەفا شوکا، بە لām ئەو سەر بە هیچ یەک لەو دوو وێنە نەبوو... بوونی ھۆشەنگ سەری لە نەغە دە تێکدەدا، وایدە کرد بێباک نەبێت، بیری لێبکاتەو، پەرسیت ئەمە چ جۆرە مەخلوقیکە. زۆریە پیاوان ھەر خێرا خۆیان دەکەنەو و جەوھەری خۆیان ئاشکرادەکەن، ھەر زوو شەھووت و ئارەزوو کانیان لە چاویاندا دەبریسکیتەو و لە ژێر پێستیانەو دیتەسەری، ئەم گەنجە چاوە گەشە پێشن و ھەزارە نەبێت، کە شتێکی تێدایە وەک ئەوھە دەستێکی تر تاشیبییتی، دەستێک کە دەستی ھەمان ئەو خالیقە نییە کە مەرۆفەکانی تری دروستکردو، دەستێک کە دەتوانیت مەرۆفانێک دروستبکات هیچیان لە مەرۆفی ئاسایی سەر ئەم ئەستێرە نەچیت. ھێشتا دوو پوژ نەبوو پێکەو بوون کە بێدەنگی و تێفکرین و ھێمنی و قوولی بولبولیار وای لێکرد پەرسیت ھۆشەنگ چۆن لە خۆت تێدەگەیت، ھەستدەگەیت تۆ کە سێکی وەک ھەر کە سێکی دیکە، چۆنە ھەندیک ئادەمیزاد بەو پلە یە جیاوازن کە نا کریت ئاسان تێیان بگەین؟ بولبولیار لێپرسی لە پشت پرسیارە کەو دەیەو ویت بگات بە چی؟ نەغە دە

دەترسا وەک کەسێک دەریکە و یت کە با یەخ و گرنگییەکی زۆر تاییبەتی بە شتێک دەبەخشیت، لە راستیدا جگە لە گرنگیدان بە بیباکی خۆی، ئەو بیباکییەتی ئازاد و بەختە وەری دەکرد کە هەستیدە کرد هیدی هیدی مانایەکی جیاوازتر لە هەموو ماناکانی دیکە ئازادی پێدەبەخشیت، نەیدەویست شتێکی تر لە خۆیدا ناشکرا بکات. دواي ئەو شەوێ تاریک و درێژ و پرمۆتەکانە زیندانی شێرخان، دواي ئەوێ شێرخان تێگەیاندا ژیان خالییە لە هەر شتێکی گرنگ و گەورە، ئیستا خۆشی بە تەواوەتی نازانیت دلی چی تێدا، ئایا بە راستی هیچی تێدا جیاواز بیت لەو ئارەزوو سەیر و ترسناکانە لە دلی هەر مۆفیکێ تردایە؟ ... ناخۆ ئەو وشە «نەینێ دلی» کە کارێکی هەیه جگە لە کاری داپۆشینی ئەو راستیانە هەموو دەیزانین، ناخۆ دلی ئەو جگە لە بیباکییە قوولە کە شتێکی تری تێدا بۆی بگەریت؟ بە پێچەوانە زۆر لە رافەکارانە و ئیستا پای و ابوو کە شیعەر تەنها و تەنها کۆمەکی کردووە خۆی و نبکات، دەرگا نەینیبەکانی خۆی داخات، هەموو شتێک بگوریت بۆ تەلیسم، هەموو شتێک تەماویبکات، بیانشاریتەو، ئالۆزبانکات. لە دلی خۆیدا گووتی شیعەر خۆشاردنەو هەیه کی بەردەوامی شاعیرە لە خۆی، شاردنەو هەی دونیایە، شاردنەو هەی زەمینە، شاردنەو هەی دوورییە، شاردنەو هەی مردنە. شیعەر هیچ نییە جگە لە و نکرندی هەموو شتێک، داپۆشینی بە میتافۆری تر. ئیستا هەستیدە کرد بە جۆریک خۆی و نکر دوو، ئەستەمە خودی راستەقینە خۆی بدۆزیتەو. دەیویست بزانییت خۆی چیبە: شاعیرە؟ عاشقە؟ سۆزانییە؟ ژنە؟ یاخییە؟ سیاسییە؟ ئەستەمخوازە؟ شۆرپشگێرە؟ ... لە قوولاییدا هیچ مانایەکی نە دەدۆزییەو جگە لەو هەیه کە بیباکە .. بیباکە و هیچی تر. دەیزانی هیزی هەر گەورە ئەو، هیزی بیباکییە ... بیباکی بەرامبەر هەموو شتێک. یەک شتی بەلاو گرنگ بوو کەس نەبیت بە بەربەست لە نێوان خۆی و بیباکییە کەیدا. بۆیە رقی

له شیرخان بوو، چونکه دونیای وا بۆ بچوکه‌کرده‌وه نه‌توانیّت بیباکی
خۆی به‌گوره‌یی بژی... بیباکی بیسنوری خۆی، فه‌رامۆش‌کردنی بۆ
هه‌موو مانایه‌ک، پێش‌ئیلکردنی بۆ هه‌موو نرخیک.

ئێستا تێنه‌ده‌گه‌ش‌ت چۆن هۆشه‌نگ ده‌توانیّت وه‌ها بایه‌خی پێبدات،
له‌و پۆژه‌وه‌ که‌ له‌ زانکۆ بینی و پوو به‌ پوو و به‌ قوولێ سه‌یری یه‌کتریان
کرد، شتیک له‌ نیوانیاندا یه‌ که‌ ناوی نییه‌، سه‌یرترین شتیکیش دوو
مروّف پیکه‌وه‌ بیه‌ستیه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ شتیک له‌ نیوانیاندا بیّت ناوی
نه‌بیّت، نه‌خۆشه‌ویستی بیّت، نه‌ کینه‌، نه‌ نیاز، نه‌ قازانج... به‌لکو
ته‌نیا ئاماده‌گی پاسیفانه‌ی هه‌ردووکیان بیّت، له‌یه‌ک کات و له‌یه‌ک
شویندا پیکه‌وه‌. هه‌ستیکرد ئه‌وه‌ تاکه‌ هۆیه‌کی پاسته‌قینه‌ی په‌یوه‌ندی
ئهو و بولبولیاره‌، ئه‌م هۆیه‌ بۆ نه‌غه‌ده‌ هه‌یچ مانایه‌کی نه‌بوو، به‌لام بۆ
بولبولیار هه‌موو شتیک بوو، ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل کۆمه‌لێک مروّفدا له‌ یه‌ک
سه‌رده‌مدا ده‌ژین، لای هۆشه‌نگ بایه‌خیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو، مروّف به‌رپرس
نییه‌ له‌وانه‌ی که‌ پوو یانداوه‌، به‌رپرس نییه‌ له‌وانه‌ی که‌ پوو ده‌ن، به‌لام
به‌رپرسه‌ له‌وانه‌ی که‌ ئه‌مرۆ و لیّره‌ له‌گه‌ل یاندا ده‌ژی. «ئه‌وه‌ پیکه‌وتیکی
زۆر گه‌وره‌یه‌ که‌ ئێمه‌ هه‌موو پیکه‌وه‌ له‌م ساته‌دا له‌ سه‌ر زه‌وی ده‌ژین»
بولبولیار زۆر جار وایده‌گوت، له‌ پشت وشه‌کانیشیه‌وه‌ هه‌ستیکی قوولێ
به‌ ده‌روه‌ستی بۆ هه‌موو شتیک زیندوو هه‌بوو. ئه‌وه‌ی له‌م ساته‌دا له
سه‌ر زه‌وی پیکه‌وه‌ین، به‌سه‌ بۆ ئه‌وه‌ی تا مردن و مالاوایی به‌رپرسبین
له‌ یه‌ک.

ئێستا دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ونبوونه‌، دوا‌ی ئه‌و سوپه‌ درێژه‌ به‌ جه‌نگه‌لی
شۆرپشدا، دووباره‌ گه‌یشته‌وه‌ به‌رده‌م بولبولیار، له‌ ژێر باری ته‌نهایی
و بیباکی و شیعردا ونبوو، په‌نگه‌ هه‌ر ئه‌وه‌ش وایکرد بیّت بولبولیار
بایه‌خی پێبدات، ده‌زانیّت بۆته‌ که‌ سیک ونبوو، هه‌لبه‌ت دلێ سه‌رسامی

هۆشه‌نگ ده‌خوازیت بیدۆزیتوه و بیگریت و تییبیگات. به‌لام ناخۆ ده‌زانیت چ دلیکی ساردی هه‌لگرتوه؟ ده‌زانیت به‌و فه‌رامۆشی و که‌مته‌رخه‌مییه‌ی، ده‌توانیت چ‌ند دل‌ه‌ق و ترسناک بنوینیت؟ بیگومان نا... که‌مجار مرۆف هینده‌ زینگ و وریاده‌بیت، بتوانیت له‌ شاعیرانیش بترسیت. به‌لام له‌ راستیدا ده‌بیت لییان بترسیت.

ئهو پۆژه که‌ ده‌ره‌ق به‌ جیاوازییه‌کانی مرۆف پرسیا‌ری له‌ هۆشه‌نگ کرد، ئهو له‌ به‌رامبه‌ر پرسیا‌ره‌که‌یدا سه‌رسامبوو، له‌و سالانه‌دا چ‌ند جارێک ئهو پرسیا‌ره‌ی به‌ شیوه‌ی جۆراوجۆر و له‌لایه‌ن که‌سانی جۆراجو‌ره‌و هاتبوه‌ به‌رده‌م. هۆشه‌نگ له‌ پشت پرسیا‌ره‌که‌وه‌ خه‌یالی بۆ ئه‌وه‌ ده‌چوو که‌ له‌م سه‌رده‌مه‌دا جیا له‌ کۆی ده‌ورو زه‌مانه‌کانی تر، مرۆفه‌کان زیاتر لیکچوون و جودایی خۆیان بۆ گرنگه‌. بولبولیا‌ر له‌ ناخیدا هه‌ستیده‌کرد له‌دایکبوونی ئهو پرسیا‌ره‌ به‌ده‌ختی زۆری له‌ دواوه‌یه‌، هه‌ر کات مرۆفه‌کان که‌وتنه‌ به‌راوردی قوول له‌ نیوان خۆیان و ئه‌وانی دیدا له‌ دواجاردا ده‌گه‌نه‌ جیگایه‌کی داخراو. له‌ سه‌رده‌مانی پێشودا مرۆفه‌کان یه‌ک یه‌ک‌دیان بێ بیرکردنه‌وه‌ له‌ لیکچوون و جیاوازی قه‌بوولده‌کرد. به‌لام له‌م سه‌رده‌مه‌دا مرۆف دوو خولیا‌ی ناکۆک و سامناکی تیدا خولقاوه‌ که‌ به‌رده‌وام پیکداده‌ن و پۆژانه‌ مرۆف تووشی ده‌رده‌سه‌ری ده‌که‌ن، یه‌که‌م : مرۆف به‌رده‌وام هه‌ولده‌دات خۆی هه‌میشه‌ شتیکی دی بیت، جیاواز و تاییه‌تتر له‌ هه‌موو مه‌خلوقات. دووه‌م: به‌رده‌وام بۆ که‌سانیکیش ده‌گه‌ریت له‌ خۆی بچن. ئه‌م دوو خولیا‌یه‌ مرۆفیان به‌ره‌و کیشمه‌کیش و مملانیتی گه‌وره‌ پاکیشاوه‌. ئهو پۆژه به‌ خنده‌یه‌که‌وه‌ به‌ده‌گه‌من له‌ سه‌ر پوخساری ده‌رده‌که‌وت، گووتی «نه‌غه‌ده‌ خان، نازانم چیت وه‌لامبه‌مه‌وه‌. بۆ مرۆف هینده‌ له‌یه‌ک جیاوازه‌. هۆکه‌ی ئه‌وه‌یه‌ مرۆفه‌کان هه‌موویان له‌ده‌ستکردی یه‌ک ده‌ست نین، پێده‌چیت خودا مرۆفی به‌ کۆیله‌کانی ژیر ده‌ستی دروستبکات... کۆیله‌کان کین؟ نازانم. فریشته‌کانن، شه‌یتانه‌کانن؟ نازانم.

هینده هیه دلنیام مروّف به‌رهمی بهک ده‌ست نییه ... وهک نه‌وهی مروّف به‌رده‌وام له پئشبرکییه‌کی گه‌ردونیدا له‌لایه‌ن کۆمه‌لێک هیزێ له خۆی گه‌وره‌تره‌وه دروستبکریّت. وهک نه‌وهی هه‌زاران به‌رده‌ستی نیلاهی له کارخانه‌یه‌کی دووردا ئینسان دروستبکهن و تۆوه‌که‌ی و وینه‌که‌ی به کۆدیکی نه‌ینییه‌وه په‌وانه‌ی سه‌ر زه‌وی بکه‌ن. نه‌غه‌ده من چه‌ند سه‌یری ئه‌م به‌شه‌ره ده‌که‌م، زیاتر به‌په‌وه‌یه‌م که مروّفه‌کان له سه‌رچاوه‌ی جیاواز جیاوازه‌وه هاتوون. هه‌موویان له ژێر په‌نجه‌ی یه‌ک خالیقه‌وه نه‌هاتوون ... نه‌وه‌ی خودا دایرشته‌وه ته‌نیا وینه گشتییه‌که‌یه، قالبه سه‌ره‌تاییه‌که‌یه .. له‌وه بترانیت، پیناچیت ئه‌وه ده‌سته‌ی منی دروستکردوه هه‌مان ئه‌وه ده‌سته بیّت که تۆی دروستکردوه. نه‌گه‌ر وابیّت، نه‌گه‌ر هه‌موومان یه‌ک ده‌ست دروستیکردبین، ئه‌وا ده‌ستیکه هه‌چ نمونه‌یه‌کی بالایی نییه، چاک و خراپی لا نییه، به‌رز و نزم ناناسیّت، ده‌ستیکه ته‌نیا تاقیده‌کاته‌وه، بینه‌وه‌ی بۆی گرنه‌گ بیّت چی له‌و تاقیکردنه‌وه‌یه ده‌رده‌چیت، ده‌یه‌ویّت شتیکی دروستبکات، به‌دوای ئه‌وه‌دا ناگه‌رپیت کاری ئیستای له‌ کاری دوینیی باشتر بیّت، گه‌ر وابوایه ئه‌وه مروّفانه‌ی نه‌مه‌رۆ ده‌دایکه‌بن له‌وانی دوینی جوانتر و چاکتر ده‌بوون، ئه‌وانه‌ی دوای ئیمه له ئیمه جوانتر و چاکتر ده‌بوون، به‌لام شتی وه‌ها نییه ... خالیق به‌دوای شتیکی باشتردا ناگه‌رپیت، به‌لکو ته‌نیا به‌دوای شتیکی جیاوازت‌را ده‌گه‌رپیت. ده‌ستیکه ته‌نیا ده‌یه‌ویّت بزانیّت له یه‌ک قالبی گشتی چه‌ند شیوه دروستده‌بیّت. دووری مروّفه‌کان له یه‌کتر به‌ جوړیکه، ناتوانین قسه له لیکچوون بکه‌ین .. وانیه هاورپم، وانیه نه‌غه‌ده خان؟» .

ئه‌وه یه‌که‌مجار بوو به‌ هاورپ بانگیبکات، تا ئه‌وه‌کاته پیزی بۆ نه‌غه‌ده له سنووری پیزی عاشقیکی شیعر تینه‌په‌رپیوو که ده‌زانیت پیویسته شتیکی بۆ داهینه‌ریک بکات که حه‌زی به‌ دونیاکه‌یه‌تی. ئه‌وه یه‌کیکی بوو له‌وه‌که‌سه زۆر ده‌گه‌من و که‌مانه‌ی که ده‌پرسن ئه‌م

شاعیره له من نزیکه و بۆ له دهردی نه‌پرسم؟ بۆ نه‌زانم وه‌ک به‌شهر چ نازاریکی هه‌یه؟. ئه‌وانی تر مه‌سره‌فکه‌ری ئه‌ده‌بیات بوون، به‌س بولبولیار مروّف بوو، هه‌تا لای شاعیرانییش بۆ نازاری مروّفه‌که‌ی ناویان ده‌گه‌پا. هه‌چی له‌و قه‌بیله‌ گه‌مزه‌یه نه‌ده‌چوو که هه‌ر ناوی شاعیر ده‌یان‌بزوینت یان هه‌ر شیعری شاعیر نرخ‌ی هه‌یه لایان، له‌وه بترازیت پهن له پێشداوه‌ری گه‌مزانه، له‌ قسه‌ی هه‌له و ده‌نگۆی درۆ و حوکمدانی بی‌پامان. نا بولبولیار، له‌و که‌سه ده‌گمه‌نانه بوو که ده‌یگوت: شاعیران، ژانیان و نازاریان وه‌ک شیعەر گرنه‌گه. ئه‌وه زۆر سه‌رنجی نه‌غه‌ده‌ی پاده‌کێشا، ئه‌و بوونه‌وه‌ریکی جی‌اواز بوو، خالی بوو له‌ بیباکی... ئه‌و مروّف بوو نه‌ک خوینهر، خوینهر ته‌نیا تیکستی بۆ گرنه‌گه، مروّف ئه‌و که‌سه‌شی بۆ گرنه‌گه که له‌ پشت تیکسته‌کانه‌وه نازار ده‌چێژیت.

بولبولیار له‌ چند پۆژی یه‌که‌مدا په‌ناگه‌یه‌کی بۆ نه‌غه‌ده له‌ مائی هاو‌پێیه‌کی و ژنه‌که‌ی په‌یدا‌کرد. هه‌م هاو‌پێکه‌ی و هه‌م ژنه‌که‌ی خوینده‌واریه‌کی ئه‌وتۆیان نه‌بوو، به‌لام خۆش‌حالبوون شه‌ره‌فی ئه‌وه‌یان پێبیریت ژنه‌ شاعیره‌یه‌ک له‌ مائی خۆیاندا بشارنه‌وه، ماله‌که‌یان دوو نهۆمیه‌کی گه‌وره بوو له‌ گه‌ره‌کی «ئیبراهیم به‌گ»، هاو‌پێکه‌ی کوتالفرۆشیکی جومه‌له‌چی بوو که ده‌بوو زۆربه‌ی کات به‌پێگاوه‌ بیت و به‌دوای تو‌جاره‌تیدا شارانی باکوور و باشوور بگه‌ریت، هه‌میشه له‌ غه‌می ئه‌وه‌دا بوو هاو‌ده‌میک بۆ ژنه‌ بێم‌داله‌که‌ی بدۆزیته‌وه، که ته‌نهایی و وه‌پزیی له‌ ناوه‌وه ده‌یان‌خوارد... ئه‌وئێ باشترین جی‌گابوو خانمیک بێشوین تێیدا بمینیته‌وه و نه‌بیته‌ باریکی گه‌وره. ژنه‌که‌ خۆی خاتوونیک پۆحسوکی ده‌م به‌ خه‌نده بوو، له‌وانه‌ی که باری هه‌ر میوانیکیان له‌ باری ته‌نهایی لا سوو‌کتره، لێ‌روه به‌ نامیزی کراوه‌وه پیشوازی له‌ خانمی ماردینی کرد. بولبولیار په‌یمانی ئه‌وه‌ی پێدان که نه‌غه‌ده خان، کچی خانه‌واده‌یه‌کی دارایه و له‌ داها‌تووی نزیکدا که‌سوکاری

مه‌سره‌فی هه‌موو ژيانی له نه‌ستۆ ده‌گرن و که‌م و زۆر نابیت به‌بار و هه‌تا ده‌توانیت به‌رامبه‌ر ژووره‌که‌شی کرێبه‌کی گونجاوبدات، به‌مه‌رجیک مانه‌وه‌ی له‌وێ نه‌پێنی بیت. به‌وه‌دا ژنی هاو‌پێ بازرگانه‌که‌ی بولبولیار، خه‌لکی شارێکی دیکه‌ بوو، خانم ناسیایویه‌کی نه‌وتۆ و دۆستایه‌تییه‌کی وه‌های له‌گه‌ڵ که‌س نه‌بوو، نه‌غه‌ده‌ لێبیترسیت. وه‌هاش پێکه‌وتن که بولبولیار هه‌رگیز به‌ته‌نیا و بی‌هاوده‌می بازرگانی هاو‌پێ نه‌چێته‌ ئه‌و ماله‌ و شتی‌ک نه‌کات سه‌رنجی دراوسێکان پابکیشیت. به‌وه‌شدا ئه‌و جومه‌له‌فروشه‌ گه‌نجه‌ خۆی زۆر له‌ سه‌فه‌ر بوو، ماله‌که‌ خه‌تیکی ته‌له‌فونی تاییه‌تی هه‌بوو، تا بتوانیت له‌ هه‌موو جێگایه‌که‌وه‌ هه‌وایی ژنه‌ ته‌نهاکه‌ی بپرسیت. بوونی ته‌له‌فون وایکرد بولبولیار و ماردینی ئاسانتر په‌یوه‌ندی ببه‌ستن و له‌ هه‌وایی یه‌ک ئاگادارین. به‌جۆریک بولبولیار به‌ دوو پوژ یان سێ پوژ جارێک خۆی زه‌نگی لێده‌دا و له‌ هه‌وایی دۆسته‌ شاعیره‌که‌ی ده‌پرسی، ژماره‌یه‌کی ته‌له‌فونیشی بۆ کاتی دیکه‌ و حاله‌تی پێویست لای ئه‌و جێهێشتبوو، تا گه‌ر زۆر ناچاربوو په‌یوه‌ندی پێوه‌بکات و هه‌وایی بۆ دابنیت و داوای کۆمه‌کبکات. بولبولیار به‌ ده‌ستی خۆی نامه‌یه‌کی نه‌غه‌ده‌ی برد بۆ دکتۆر جه‌لالی باوکی و ته‌واوی ئه‌و چیرۆکه‌ی بۆ گێڕایه‌وه‌ که‌ له‌ زاری نه‌غه‌ده‌وه‌ بیستبووی، به‌ دکتۆری گه‌وت «که‌چه‌تان شاعیرێکی به‌هره‌داره‌، مه‌هێلن ئه‌و ده‌نگۆ و قسه‌ خراپانه‌ی لێره‌و له‌وێ له‌ سه‌ری بلاوده‌بنه‌وه‌، باوکایه‌تیتان لکه‌داریکات». دکتۆر جه‌لال پوخسار و تێرامان و هیمنی ئه‌م گه‌نجه‌ زۆر سه‌رنجی پراکتیسا. بینه‌وه‌ی ئابرووی باوکایه‌تی و شه‌رمی پیاوانه‌ بپرسین، له‌ هۆشه‌نگی پرسسی «پێمبێلن، که‌چه‌کم چی له‌گه‌ڵ تۆدا هه‌یه‌، تۆش دلداریکی تری ئه‌ویت یان چیی و چ کاره‌یت و کچم چۆن له‌ ناو هه‌موو پیاوانی دونیادا و داوی ئه‌و هه‌موو نه‌گبه‌تییه‌ی به‌ سه‌ر من و مێردی و خۆیدا هێنای برۆای به‌ تۆ کردوه‌؟». بولبولیار و یقاریکی وه‌ها

نهینی و ده‌نگیکی وه‌ها پاستگۆی هه‌بوو، به‌ده‌گه‌ن گومان و ترسی لای نه‌وانی تر دروستبکردبایه. به هیمنی به دکتۆر جه‌لالی گوت «من دل‌داری کچه‌کی به‌پرتان نیم... من خوینه‌ریکی شیعره‌کانی نه‌وانم. گه‌ر شتیکی له پۆژنامه و گۆفاره‌کاندا بلأوبوویته‌وه، من نارومه... من که‌سیکم ده‌زانم کیژه‌که‌تان به‌هره‌یه‌کی راسته‌قینه‌ی هه‌یه، ده‌مه‌ویت هه‌موو شتیکی بکه‌م نه‌و به‌هره‌یه‌ی نه‌مریت، هه‌ولده‌ده‌م خۆم بکه‌م به‌و که‌سه‌ی که‌ ناهیلت شاعیره‌ قوله‌که‌ی ناخی خانم بمریت، نازانم ناخۆ کاری وام بۆ ده‌کریت یان نا... من گه‌ر عاشقی نه‌غه‌ده بوومایه ئیستا زۆر دلشکاو ده‌بووم، نه‌غه‌ده له‌و کچانه‌یه که به‌که‌لکی عاشقی نایه‌ت، به‌لام شتیکی گرنگی تیدایه ده‌بیته نه‌مریت... شاعیرییه‌ت له ناخیدا له سه‌رچاوه‌یه‌کی نه‌ینییه‌وه هه‌لده‌قولیت که پیده‌چیت خۆشی دوورییه‌کان و کانگا‌کانی نه‌زانیت، به‌لام کاک دکتۆر... شاعیرییه‌تیکی گه‌وره له ناخیایه‌تی... من له یه‌که‌م پۆژه‌وه بینومه، له ناخیدا نه‌و فریشته‌گه‌وره‌یه‌ی شیعرم بینویه، فریشته‌یه‌کی نهینی و نه‌بینراوه، به‌س من ده‌بینم... ده‌توانیت ناوم بنییت پاسه‌وانی شاعیره‌که‌ی ناو ناخی خاتوونی کیژتان... له‌وه زیاتر نا. من مه‌به‌ستیکم له‌وه نییه که نه‌غه‌ده خان بپارێزم... به‌لام خانم پتۆیستی به‌یارمه‌تی ئیمه هه‌یه، له ئیستادا له هه‌ر کات زیاتر پتۆیستی به‌یارمه‌تی و کۆمه‌کی ئیمه هه‌یه. تۆش دواجار باوکی نه‌و کیژه‌یت، گه‌ر باوکیشی نه‌بیته مرۆفیکی دل گه‌وره دیاریته... بۆیه باوه‌رم وایه که پشتی تیناکه‌یت، من هه‌ژارتین که‌سی دونیام، هیچ نییه... خاوه‌نی نه‌و شته نیم که مرۆفه‌کان به زیندوویی پاده‌گریت، مالم نییه، پارهم نییه، له به‌رته‌وه ده‌مه‌ویت به‌جۆریکی تر باش بم... دیاره چاکه‌ی پیاوی هه‌ژار و بیپاره له‌وانه‌یه لای زۆر که‌س نرخ‌ی نه‌بیته، به‌لام من له‌و باوه‌ره‌دام که نه‌و کۆمه‌که‌ی مرۆفیکی هه‌ژار ده‌یکات و ده‌توانیت بیکات، زۆرجار له‌و کۆمه‌که‌ گه‌وره‌تره که خاوه‌ن

پول و دراوان پیشکه‌شیده‌کن، هیواش ده‌کەم و ابیئت... دکتۆر جه‌لالم له دلّه‌وه هیوا ده‌کەم و ابیئت».

قسه‌کانی هۆشه‌نگ، دکتۆری پرکرد له تیرپامان و دوودلی. کەم که‌سی بینیبوو و راستگۆ و راسته‌وخۆ قسه‌بکات. دکتۆر جه‌لال، بۆ ئه‌وه‌ی هیچ جینگایه‌ک بۆ گومان و دوودلی، نه‌هێلتیه‌وه، داوایکرد نه‌غه‌ده‌ی کچی ببینیئت. بولبولیار گووتی که هێنده ده‌توانیئت داواکه‌ی بگه‌ینتیه‌ که‌که‌ی و له‌گه‌لیدا خاریک بیئت به‌لکو په‌زنامه‌ندی نیشانبه‌دات و باوکی ببینیئت، به‌ سۆزی گه‌نجیکی دل گه‌رمیشه‌وه گووتی «ئه‌گه‌ر په‌زنامه‌ندی خۆی له‌ سه‌ر ببینیئتان نیشان نه‌دا، ئه‌وه نیشانه‌ی ئه‌وه نییه‌ ریزی ئیوه ناگریت و وه‌ک باوک نرخی لاتان نییه‌، هێند هه‌یه‌ خانمی کچتان له‌ ئیستادا پۆیستی به‌ خۆشارده‌وه‌یه‌کی باش هه‌یه‌، چونکه هه‌م له‌ ده‌ولت هه‌له‌ئاتوه و هه‌م له‌ شاخ. منیش هه‌مان دۆخم هه‌یه‌، له‌ به‌رئه‌وه تێیده‌گه‌م، له‌مجۆره‌ حاله‌تانه‌دا مرۆف هه‌ستده‌کات ده‌بیئت له‌ جینگایه‌کدا بمیئیه‌وه و نه‌جولیت، چونکه هه‌موو جولیه‌ک ترسی خۆی هه‌یه‌».

سه‌ره‌تا نه‌غه‌ده‌ ماردینی نه‌یویست دکتۆر جه‌لال ببینیئت، په‌نگه هۆی ترسی له‌ و دیداره ئه‌وه‌بوویئت که هێشتا شتی‌ک له‌ شه‌رمی کچانه‌ی زووی تیدا مابیئت، به‌لام دوا‌ی چهند پۆژیک دوودلی، له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ پارزیبوو یه‌کجار چاوی به‌ دایک و باوکی بکه‌ویئت، به‌لام له‌ جینگایه‌کی دوور له‌ شوینی خۆشارده‌وه‌که‌ی. ده‌بیئت بلیم چاوپیکه‌وتنی خانمی ماردینی له‌گه‌ل باوانیدا، به‌ جۆریک سارد و بی‌پۆج بوو، پتر له‌ دیداری سێ مردوو ده‌چوو له‌گه‌ل یه‌کدا. خانم به‌ ده‌ستی‌ک جلی شینه‌وه هاتبوو بۆ دیداره‌که‌ که پێده‌چوو ده‌ستی‌ک جلی خواززای ژنی خاوه‌ن ماله‌که بیئت، به‌لام تابلایی بیباک و سارد و بی‌عاتیفه به‌رامبه‌ر دایک و باوکی دانیشت، پێشه‌وه‌ی رینگایان به‌دات باوه‌شی پێداکه‌ن. وه‌ها ده‌رده‌که‌وت نه‌غه‌ده

خوی بۆ په لاماریکی قورسی نه‌وان ناماده کردبیت، به لام نه‌وان هیتندی هاتبون ببینن و دوی نه‌و م‌راق و ترس و دوودلییه دورودریژه، دوی نه‌و نابوچورونه گه‌وره‌یه، باوه‌شیکی پیدابکن، نیازیکی تریان نه‌بوو. نه‌غده جگه له‌وهی که داویکرد له بیربیکه‌ن و ته‌نیا شتیک بۆی بکن نه‌وه‌یه کۆمه‌کیکی دارایی بده‌نن تا له ئیستادا نه‌بیته بار به سەر که‌سه‌وه، ئیدی هیچی دی نه‌گوت و نه‌ویست. هه‌موو هه‌ولنه‌کانی دایکی بۆ دواندن و پرسیارکردن و غه‌مخوری به‌ر دیواری دلی سارد و نیگای بی‌رحمانه‌ی نه‌غده که‌وتن. له‌وه‌پیش به‌وجۆره سارد و بی‌باک کچه‌کی خویان نه‌ببینبوو. کاتیک بن هیچ وه‌عدیک بۆ یه‌کببینی به‌رده‌وام له‌یه‌ک جیابوونه‌وه، دایکی سه‌رسام و بی‌حال تا سه‌رسنوری مردن گریا. دکتۆر جه‌لال بۆ چ‌ند سه‌عاتیک وای بریاردا که بجیته سەر نه‌و برپایه‌ی کچه‌کی مردوه و ته‌واو، به‌لام هه‌ر زوو ناگری باوکایه‌تی نه‌و بریارانه‌ی پتگۆپی و گوتی که چاوه‌پوانی زه‌من ده‌کات کچه خۆشه‌ویست و بچوکه‌کی به‌ییته‌وه نامیزی. هۆشه‌نگی بولبولیاریش له‌و دانیشتنه‌وه هه‌ستی به‌و دلّه په‌قه‌ی ناو سینه‌ی نه‌غده ماردینی کرد، به‌لام دلنیا‌بوو که ده‌بیت له ناخیدا که‌سیکی تر هه‌بیت، که‌سیکی جیاواز که نه‌و شیعه‌ره قه‌شه‌نگانه‌ی پیده‌نوسیت.

له‌و ده‌مه‌دا خولیای گه‌ران به‌دوای خانمی ماردیندا که‌وتبووه بنسه‌ری زۆر که‌س. له راستیدا من نامه‌یه‌کی تایبه‌تیم له یاوه‌ریکی سه‌رۆکه‌وه «خوا لیخۆش بیت» بۆ هات، تیدا هاتبوو زۆر خۆم به گه‌رانه‌وه بۆ خانمی ماردینی سه‌رقال نه‌که‌م و بایه‌خ به ئیشوکاره‌کانی تری حیزب بده‌م، چونکه هه‌موو ده‌یانزانی من دوی هه‌لهاتنی خانم، که‌وتوووه زۆر گووشاریکی زۆری دکتۆر شیرخانه‌وه تا بیدۆزه‌وه. هه‌لبه‌ت په‌فتاره‌کانی شیرخان گورزیکی خراپی له ناو و شوهره‌تی حیزب دابوو، به‌لام من

هر وه کو توتی ده مگوت و ده مگوت وه که ناسووده یی شوپشگیتان به قازانجی شوپشه . به لام په یامه که ی سه روک فشاری شیرخانی که میک له سه رم سووککرد و ناگادارمکرده وه که که سی سه روک خوئی دهستی خستوته کیشه که وه و فرمانم هه یه که لینگه پیم نه غه ده نازاد بیت، چونکه نه وه بو حیزب باشتره . شیرخان دوی هلهاتنی نه غه ده به جوریکی دپندانه که وه ویزانکردنی هر شتیک که ده که وه به ردهستی ... هیزه کانی ده خسته ناو شه پی دپراوه وه، شیتانه و بیهیچ به نامه یه که په لاماری دوژمنی ده دات، ژماره ی شه هید له هیزه که یدا تا ده هات به ره و بالاده چوو، چنده ها گوند به هوئی هیزه شیتانه و بیتاکامه کانی نه وه وه ویزانبوو. پوژانه نه یده توانی بی کوشتنی پشیله یه که بخویت، ده مبیست که له هندی جیگا خوئی به مه به ست ناگر له دارستانه کان به رده دات، به مه به ست هیزه کانی دوژمن ده جولینیت تا بکه ونه توپبارانی گونده کان ... نیدی له ریکخواوه کانی حیزبیشدا به ناشکرا باس له مه ترسییه کانی نه و جوره له شیتیتیه ده کرا، وادیار بو وه که بو یه که مجار ده موچاوی زور ترسناکی شوپشگیتان بو دنیا ناشکرا بیت.

له گه ل تپه پینی کاتدا و دوی نارامگرتنی له چه شارگه و خه لوه تی چنده ها ساله ی خویدا، هیدی هیدی نه غه ده گه رایه وه بو شاعر نوسین، بولبولیار له ریگای په یوه نندی و ناسیایویه کانی خویه وه که وه غه می نه وه یه که م دیوانی بو چاپیکات، له دوی ماوه یه که له وه ولانه دیوانیکی خانمی ماردینی که وه بازارپوه به ناو نیشانی «جه لادی فریشته کان». دیوانه که له ده زگا په سمیه کان چاپ نه کرا، به لکو به قاچاغ لای به کی که له چاپخانه کان هوشه نگ چند سه د نوسخه یه کی لیچا پکرد، نه و هه ندی که له هاروی نه ده بدوسته کانی کتیبه که یان به ناو شیعر دؤستاندا دابه شکرد. نه غه ده خوئی هه ستیده کرد زور پیوستی به و دیوانه یه ... گه رچی به رامبه ره موو شتیک بیباک بوو، به لام نه خوئی

گه‌وره‌ی شاعیران هر له خوینیدا بوو، نه‌و نه‌خوشییه‌ی که ناوه‌کانیان له خویان زیاتر بژی و ژیانیکی به‌حورمه‌ت و پرژدارتری له خویان هه‌بیت. نه‌وه نه‌خوشییه‌کی دیرین و ترسناک و تا‌عوونی شاعیرانه که ژیانسی خویان ده‌که‌ن به‌فیدای ناوه‌کانیان. به‌لام ده‌بیت بلیم که نه‌و ده‌رده لای خانمی ماردینی هر له سه‌ره‌تاوه زۆر گه‌وره‌نه‌بوو، دلنیا‌بوو ناوه‌که‌ی له خوی ترزاوه و وه‌ک مانگی‌ک له هه‌ساره‌یه‌کی گه‌وره بوویته‌وه، جیاواز له سه‌ر خولگه‌یه‌کی تر و له هه‌وا‌یه‌کی تر دا ده‌سوپیته‌وه. به‌لام هه‌ولیده‌دا نه‌هیلنیت بکه‌ویته نه‌و خولگه‌یه‌وه که ناوه‌که‌ی ده‌بیات، وه‌ک نه‌وه بوو ناوه‌ شیعریه‌که‌ی ناوی که‌ستی‌کی تر بیت که دوروزیک نه‌وی مرۆف په‌یوه‌ندییه‌کی پتوه‌نه‌ماوه. که بولبولیار یه‌که‌مین جار دیوانه‌که‌ی بۆ برد و هه‌لیگرت و سه‌یریکرد، بۆ ساتیکی کورت زۆر دل‌ی خوش بوو، به‌لام جیاواز له‌و ساته‌وه‌خته‌ی که یه‌که‌مجار قه‌سیده‌ی یه‌که‌می بلایوووه‌وه، نه‌مجاره هه‌ستی‌کی نامۆبوونی گه‌وره دایگرت... تکای له بولبولیار کرد، دکتۆر مسته‌فا شوکاک بدۆزیته‌وه و دیوانیکی بۆ به‌ریت، بۆ نه‌و داوا‌یه‌ی کرد، خوشی نه‌یده‌زانی. هه‌ستی‌کرد نه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی جاران له نیتوان خوی و شیعره‌کانیدا هه‌بووه هی‌دی هی‌دی لاوازه‌بیت و ده‌پچریت. ورده ورده له نیتوان نه‌م کچه بیباک و دل‌ه‌ق و نه‌و شاعیره‌ی ناخیدا دیواریکی نه‌ستور به‌زده‌بیته‌وه و پردیک نامینیت. که دیوانه‌که‌ی وه‌رگرت، له‌بری پیکه‌نین و شادی، پاش توژیک، ساردی و بیباکی و قیزیکی قوول که‌وته سه‌ر ده‌موچاری... وه‌ک نه‌وه‌ی له ناخه‌وه به‌زه‌یی به‌ شاعیره به‌سته‌زمان و نه‌فامه‌که‌ی ناو پۆحی خۆیدا بیته‌وه. گه‌ر شیعره‌کانی سه‌ره‌تا بکه‌ینه مه‌حه‌ک، نه‌غه‌ده ماردینی کچیکی گه‌نجی یاخی و تیژ خه‌یال و پر خولیا و ئاره‌زوه، به‌لام نه‌غه‌ده‌ی راسته‌قینه، که‌سه ناشاعیره‌که‌ی نیتوناخی به‌ره‌و نه‌وه ده‌گۆرا واز له خولیاکانی خوی به‌ینیت و بیه‌ویت ژیان به‌بی شیعر و ناسکی

بڑی. ٹیستا تہ اوا ہستیدہ کرد ٹہو جیہانہ جیاوازانہی لہ سہرہ تاوہ پئیاندا تیپہ پیوہ، دونیای میرد، دونیای عہ شق، دونیای شوپش... پیکرا بہ تونیلکدا بردویانہ و بہرہو دہریاہک ہہ لئیانگرتوہ، جگہ لہ دہریای بیباکی و بیغہ می بہ رامبہر ہہ موو شتیک ہیچی دی نیہ. نہ غہدہ پیو ابو ہہ موو مووٹیک لہ ساتیک لہ ساتھ کاندا دہگاتہ ٹہو پلہ یہ لہ بیباکی، بہ لام زوریہی مووٹہ کان لہ گہ ل تووش بوونی دہردیکی گہورہ دا، دوی لہ دہستدانی نازیزیک، یان دوی نوشوستیکی گہورہ، یا خود لہ گہ ل ہستکردن بہ جہوری پیریدا دہگنہ ٹہو جیگاہ، بہ لام ٹہم ٹہو بیباکیہی و ہک جہوہری ژیان دہبینی، ٹہوہی کہسانی دی لہ ناٹومیدی و لاوازی و نوشوستیدا پییدہ گیشتن، ٹہم بہ دوزینہ وہیہ کی گہورہی خوی دہزانی و بہ ہیزی ہرہ مہزنی خوی حیسابیدہ کرد. لہ دلہوہ دلنیابوو، بیباکی وای لیدہ کات بہ ہیز بیت، بہ ہیزیہک چہ ندین جار لہ ہیزی ہر شاعیریکی زیندوی ٹہم دونیایہ گہورہ تر. مووٹ تہنیا بہ بیباکی دہتوانیت بہ ناو ہہ موو بہ ہشت و دوزہ خہ کاندا بروات و نہ ہیلیت ہیچ کہسیک و ہیچ شوٹینیک و ہیچ جیگاہک بہ تہ اوای بیہن بو خویان. وای ہستدہ کرد بوہی دہژی و دہ بیت بیباک بیت، چونکہ جگہ لہ بیباکی قہ لغانیکی راستہ قینہ تری تری نیہ. جاریک بولبولیار لیپرسی «پیتوایہ شاعر و بیباکی بتوانن ماوہیہ کی دریز پیکہوہ بڑین؟». پرسیارہ کہ میٹ نہ غہدہی سہرسامکرد، پیشتر بہ جوڑیک بیفیکر و کہ متہ رخہم بوو بیبری لہ پرسیاری و ہا نہ کرد بووہوہ، چہ ند شوٹک ٹہو پرسیارہ ہہ موو توانیہ کی لہ سہر کہ متہ رخہ می کوشت، ہستیکرد بولبولیار گہر بہ راستی نزیکی بیت، ہہ موو ٹہو ناسوودہ گیہ قوولہی بو دہ شیوینیت. و ہک شیت گہرایہوہ سہر ہہ موو شاعرہ کانی خوی، کہوتہ خویندہنوہیان، دلنیابوو لہ پشت شاعرہ کاننیہوہ پوچی کہسیکی تر وہ ستاوہ کہ ٹہو نیہ، کہ نہ غہدہ ماردینی نیہ... ٹہو ژنہ بیباکہ نیہ کہ ہیچ

شتیک نابزویتیت، ئو دلّه نییه که ورده ورده خه‌ریکه ده‌بیتّه به‌رد. شیعره‌کان پوچیک نوسیویتی ده‌یه‌ویت له هه‌موو شتیک نریک بیتّه‌وه، له سیجری گوئیکه‌وه تا نهینی پشت هه‌موو وشه‌یه‌ک، له جوانی هه‌موو دره‌ختیکه‌وه تا جوانی هه‌موو میتافوژیک... جاران شیعی ده‌نوسی و فه‌راموشیده‌کرد... بیری نایه‌ت دوا‌ی نوسینی شیعر به‌راستی دانیشتییت و خویندبیتیه‌وه، هه‌میشه هه‌ستیکرده وشه‌کان ده‌یه‌ن، هیزکی نهینی هه‌یه له ده‌روه‌ی ئیراده‌ی ئو پسته‌کان پیکده‌خات. ئیستا به‌پوونی ئو جیاوازیه‌ قوولّه ده‌بیتیت که له نیتوان ئو و شیعره‌کانیدا هه‌یه. شیعره‌ کوئه‌کانی هه‌موو شتیکیان تیدایه، هه‌لگری هه‌موو ئاوازیکن، ئاوازی که‌مه‌رخمی و بیباکی نه‌بیت... تا له هه‌موو خولیا و خواسته‌ی پشت شیعره‌کان پاده‌ما، ده‌بیتنی به‌چ پوچیکی یاخیه‌وه به‌ره‌و پیری شته‌کان چووه، ده‌بیتنی چوون وه‌ک شیت باوه‌شی به‌جیهاندا کرده. ئو شاعیره‌ ده‌روه‌ستدار و پر مه‌یله‌ی ناو ناخی توپه‌یده‌کرد، هه‌ستیده‌کرد له ناوه‌وه که‌سئکی به‌ک پوو نییه و که‌رتبوونئکی قوول ده‌ژی. دوا‌ی ئو پرسیاره‌ی بولبولیار، نه‌یده‌توانی به‌رامبه‌ر ئو بوونه‌وه‌ره نادیار و غه‌مخوره‌ی ناو ناخی خو‌ی بیباک بیت، هه‌ستیده‌کرد تارماییه‌ک، خوئیکی ترسناک، خوئیکی نامۆ، سئبه‌ری پوچیکی وئلگه‌رد که پوچی شاعیره له ماله‌که‌یدایه، هه‌ستیده‌کرد ئو تارماییه مه‌لعونه‌ بیپرسی ئو به‌ریواق و ژوور و نیتو ده‌رگای ژیانیدا دیت و ده‌چیت. وه‌ک نه‌توانیت له خو‌ی هه‌لبیت، نه‌یده‌زانی چی بکات، نه‌ده‌بویست ئو شاعیره‌ی ناو ناخی بکوژیت و نه‌ده‌شیویست ده‌ستبه‌رداری بیباکی خو‌ی بیت، به‌لام ده‌بوو به‌کیکیان هه‌لبزیریت.

له‌هه‌شارگه‌که‌ی خویدا، له‌و جیگایه‌دا که جگه له بیباکی، هه‌چ شتیک دیکه‌ی بو نه‌ده‌کرا، بو‌یه‌که‌مجار نه‌غه‌ده‌ ماردینی بیری له‌ کوشتنی شاعیره‌که‌ی ناو خو‌ی کرده‌وه.

هۆشهنگى بولبوليار ده گه رېته وه بۆ كه شتى فرشته كان

كه هۆشهنگى بولبوليار، بۆ جارى دوهم گه راپه وه بۆ كه شتى فرشته كان، ته واوى شته كانى به چاوتكى ديكه بينى، وهك ئه وهى ديمه نه كان ديوه ناسايى و تهلېسمينه كهى به كه مجاريان و نكر دىبىت و بوويتنه شتى ناسايى. ته واوى باغه كانى خاتونى مه له كبين و ماله كهى و گورستانه كه و بيمارستانه كهى وهك پارچه زه و بيه كهى ناسايى هاته به رچاو. وهك جىگايه كه له سهر زه وى، وهك هر بسته خاكى تىرى ئه و شاره. بولبوليار چهندى ده كرد نه يده توانى كه شتى به شتىكى غه بىى و به خه يالىكى ئه و دونيا ييه وه گرېدات، شوينه كه به جورىكى ترسناك بۆنى سهرزه مېنى لېده هات و ناماز به كهى بۆ ناسمان، بۆ ديوه غه بىبىه كانى دونيا، تېدا نه بوو. راسته مه هداثلى فرشته له هه موو به كه بينينه كانياندا ئه وهى بۆ دوپا تىكر دىبو وه كه فرشته كان كارىكيان به ناسمان و ئه و ديوى دونيا وه نيه، به لام هۆشهنگى بولبوليار نه يده توانى وا ناسان قه بوولى فرشته گه لىكى له و جوره بكات. دياره هر به كىكى ديش بووايه هر هه مان بىروى ده بوو، كارى وه هاش ناسان نيه و زه حمه ته باوه رېكه ين فرشته گه لىك هه ن ناسمانيان نه ديوه و گهر جىگايه كيان بىت، ته نيا ناو زىانى ئىمه و جه ستهى ئىمه و پوچى ئىمه به. بۆ كه سىكى مه ترىالىست و نيهو ماركسى وهك بولبوليار، ئه وه هه م مايهى خو شحالى و هه م مايهى دوودلى بوو، به سهرىك به خته وه ر بوو كه ده يزانى ده ركه وتنى فرشته كان په يوه ندى به جيهاننىكى ديكهى ئه و ديو جيهانى ئىمه وه نيه، چونكه وهك مه ترىالىستىك بوونى ئه و دونيا يه قه بوول

نه‌بوو، به سه‌ریکی تریش ئه‌م بۆنی زه‌وییه‌ی له‌وان دیت، دوودلییه‌کی گه‌وره‌ی دهره‌ق به چاره‌نوسی ئینسان تیا سه‌وزده‌کرد.

ئه‌و رۆژه که پێزان خانی مه‌له‌کبین، پێشوازی لیکرد و به‌ده‌م پێگاوه به‌ره‌و ژوره‌که‌ی خۆی پێشیکه‌وت، ته‌واوی سه‌رنجه‌کانی خۆی لادرا‌کاند. پێزان خان به‌ گالته‌وه‌ گووتی «هۆی ئه‌وه‌ی که شتییه‌که له شتیکی ئه‌فسانه‌یی ناچیت، ده‌گه‌رپته‌وه‌ بۆ من... به‌ساقه... من له‌ هه‌ر جیگایه‌ک بم چی سیحر و جادووه به‌تال ده‌بیته‌وه. ئه‌گه‌ر به‌ده‌بختی من نه‌بایه، ئیستا هه‌موو ئه‌م فریشتانه‌ی تو ده‌یانبنیت و نه‌خۆش له‌م که شتییه‌دا لێبخه‌وتوون، بالنده‌ی ده‌وری عه‌رشه‌ی بالآ ده‌بوون و من لێره‌وه هه‌ر دۆعایه‌کم بگرده‌بایه له‌وئ حیسابم بۆ ده‌کرا و شتیکیان بۆ جیبه‌جیده‌کردم، به‌لام هه‌ر من بووم به‌ خاوه‌نی کۆمه‌لێک فریشته‌ی نه‌خۆش شته‌کان له‌ دونه‌یادا گۆران و له‌ هه‌موو سیحریک خالیبوونه‌وه. ئه‌وه‌تا نابینیت ئه‌و هه‌موو فریشته ده‌رده‌دارم هه‌یه، که چی که‌سیک نییه دۆعای ژنیکی به‌ده‌بختی وه‌ک من بۆ ناسمان به‌ریت... به‌ساقه راست و په‌وان ئه‌وه حیکایه‌ته‌که‌یه».

بولبولیار بۆ ئه‌وه هاتبوو تا بزانیته‌ ده‌توانیت چی بۆ فریشته‌کان بکات، به‌ چ جوړیک کۆمه‌کبکات. ئه‌و شه‌وه‌ی که له‌گه‌ل مه‌هدائیلدا ژیا‌بوو له‌ هه‌ندیک شت تیگه‌یشتبوو، به‌لام تا دوو پوژ هه‌مووی وه‌ک خه‌ویک هاتبووه پێشچاو، قسه‌که‌ی دکتۆر مسته‌فا شوکاک به‌ جوړیکی سه‌یر چووبوو خه‌یالیه‌وه. پێیوابوو له‌ راستیدا هه‌موو ئه‌وانه‌ی وه‌ک ئه‌و دکتۆر و پێزانی مه‌له‌کبین، خه‌ونیکی ده‌سته‌جه‌معی ده‌بینن، خه‌ونیک ده‌رگای تێدایه‌ بۆسه‌ر خه‌ونی یه‌کتر. به‌یانی به‌ر له‌وه‌ی بۆ مولکی مه‌له‌کبینان به‌پێکه‌ویت، بیرکرده‌وه که هوشیاری مرۆف ده‌رگایه‌کی گه‌وره‌ی تێدایه‌ که ده‌بیاته‌ ناو دونه‌یای خه‌ونه‌وه، ئه‌وه نه‌پێنی هه‌ره گه‌وره‌ی ئه‌و نامێره‌ گه‌وره‌یه‌یه که ناوی ده‌نێین هوشیاری به‌شه‌ری. به

خۆی گووت ھیتی بولبولیار، ھوشیاریبەک نیبە دەیان دەرگا و پەنجەرە و کەلێنی تێدا نەبیّت مرۆف ببەنەوہ سەر خەون. ئاھ ئەگەر ھوشیاریمان ئو کەلێنە گەورانە ی تێدا نەبایە، ژیان چ دۆزەخێک دەبوو... بەرلەوہ ی بگاتە بیمارستانی فریشتەکان، لەبەر خۆیەوہ گووتی «بۆیە حەزم لە شیعەرەکانی نەغەدە ماردینییە، چونکە دەستێک دەیاننوسیت کە دەستی نەغەدە ی مرۆف نین، دەستێکی ترە، دەستێکی ناھوشیارە... دەستی کەسێکی ترە لە ناخی ئو دا». پیش ئوہ ی بگاتە بەردەم دەرگای مولکی مەلەکبێن، بولبولیار دیسانەوہ بە خۆی گووت «گەر ھوشیاریی ھەزار دەرگای ھەبیّت و ھەموویان بپۆنەوہ ناو خەون و خەیاڵ، بۆ نابیت خەون دەرگایەکی ھەبیّت بمانباتەوہ بۆ ناو ھوشیاریی».

بولبولیار تیا مابوو، دوو دل بوو، دەیزانی ھەم ئیستا و ھەم ئو شەویش کاتێک ھاتە بیمارستان، بە تەواوی ھوشیاری خۆیەوہ لەو ی بوو، دەیزانی دنیا ھەمان ئو دنیا مەتریالییە نەگۆرپە یە کە لە مندالییەوہ لە ناویدا دیت و دەچیت، دلنیابوو نەخوتووہ و لە پێخەفی شەو دا بپھۆش پانەکشاوہ، دەیزانی شەقامەکان ھەمان ئو شەقامە ھەتاھەتایی و نەگۆرانەن کە دەستی ئەندازیارانئ نەزان و بیبەرە بە سەر زەمینئ پەقەنی ئەم ئەستێرە یە دا کیشاویانن... بەلام ھەمیشەش شتێک لە خەیاڵیدا دەما یەوہ کە پێیدەگووت ئو بە ناو خەوندا دەپروات. دەیزانی ھوشیارە، بە ئاگایە، شتەکان ھەموو وەک خۆیانن، دنیا بە پەھەندە مەتریالی و سەنگین و نەگۆرپە کە ی، وەک ھەمیشە فشاری خستۆتە سەر پۆچی، کەچی شتێکی دی ھەر پێیدەلێت ئو لە خەونێکی گەورە دا دەژی، وەک ئوہ ی ئو ھەموو شتە واقعیی و راستەقینانە ی چوار دەوری، تەنیا فیلیک بن بۆ ئوہ ی ئو راستییە ی بیربەنەوہ کە ئو لە خەوندایە... خەونێک ئو نابینیت، بە لکو مەخلوقێکی تر لە ناخیدا دەیبینیت، فریشتە کە ی ناو پۆچی دەیبینیت.

له ناکاو وهک تیشکیکی گوره ناخی پووناکبکاته‌وه، وهک شه‌وقینکی به‌هیزه‌موو پۆحی پریکات له تیشک، تیده‌گ‌یشته که فریشته‌که‌ی ناو ناخی ژیانیکی تر ده‌ژی، ژیانیک ئه‌م ده‌توانیت دوا‌ی بکه‌و‌یت و له‌گه‌لیدا هاو‌پۆ بیت و تیددا بژی. بو ئیستیک چاوی لیکنه و له تاریکیه هه‌ره قووله‌کانی نۆو چاويدا، له و جیگایه‌دا که دوا هیزنی تیشک پووبه‌پووی له‌شکرکیکی گوره‌ی تاریکی ده‌بیته‌وه. له‌ویدا، تارمایی فریشته‌یه‌کی گوره‌ی بینسی، فریشته‌که‌ی خۆی، فریشته‌که‌ی هۆشه‌نگی بولبولیار به پووتی، به دوو بالی گوره‌وه، به خه‌نده‌یه‌کی ته‌لیسماو‌بیه‌وه، به پووبه‌کی پۆشن و خۆش‌حاله‌وه... خۆی بوو، فریشته‌که‌ی ناو پۆحی بوو. که چاویکرده‌وه، هه‌ستیکرد ئه‌و له‌یه‌ککاتدا له سه‌ر دوو سه‌ر زه‌مینه، له ناو دوو دیوی جیاوازی یه‌ک دونیادا ده‌ژی، پۆشنا‌بیه‌کی قوولی ئیشراق له ناوه‌وه دایپۆشی و پیگیوت، تو له یه‌ککاتدا ده‌توانیت له دوو جیهانی جیاوازدا بیت، دوو جیهان که به جۆریکی ترسناک ترنجاونه‌ته یه‌ک، نه‌وه‌ی ئه‌م و مسته‌فا شوکاک و پیزانی مه‌له‌ک‌بین جیا‌ده‌کاته‌وه نه‌وه‌یه، له‌بری نه‌وه‌ی مرۆفه‌که‌ی ناویان فریشته‌که بخنکینیت، فریشته‌که‌یان نه‌و مرۆفه‌ دونیاییه ده‌خاته دوا‌ی خۆی، پێشی ده‌که‌و‌یت، ده‌ستی ده‌گریت، ده‌سه‌لاتی لیده‌ستینیته‌وه و ده‌یکاته پاشکۆی خۆی. دلنیا‌بوو نه‌وه‌ی هاته پێش‌چاوی و تپه‌ری، فریشته‌ تاییه‌تیه‌که‌ی خۆی بوو، نه‌و فریشته‌یه‌ی هیچ کات باوه‌ری به بوونی نه‌کرده. له قوولایی پۆحیدا هاواریکرد «وا‌ی نه‌ه‌تا ده‌بینم... هه‌یه... هه‌یه... هه‌موو ئینسانیک فریشته‌یه‌کی هه‌یه». دلنیا‌بوو ئیستا به چاویکی تر سه‌یری جیگا‌کان ده‌کات، چاویک هه‌چی له چاوی پێش‌ووی ناچیت، دلنیا‌بوو نه‌و تیشکه نه‌ینیه‌ی له ناوه‌وه پۆشنیکرده‌وه وایکرد ئیستا شه‌کان به جۆریکی تر ببینیت، هه‌ستیکرد چاوانی بوون به چاوی دوو فریشته... هه‌ستیکرد ئیستا به نیگای بوونه‌وه‌ریکی تر شه‌ت ده‌بینیت که نیگای بولبولیاری پێش‌وو نییه،

به‌لکو نیگای مه‌خلوقیکی نه‌ینییبه که هاتوته سه‌ری و ئیتر ده‌پوانییت و ده‌توانییت دیویکی تری دونیا پیشانی ئه و بدات. له پریکدا ئه و هه‌سته قووله دایده‌گرت که ئه و فریشته‌یه، فریشته‌یه... فریشته‌یه که و جگه له به‌رگریکردن له فریشته‌که‌ی ناو ئینسان، په‌یامیکی تری نییه.

وه‌ک بیه‌ویت نه‌ینییبه‌کی گه‌وره بو خانم ئاشکراپاکات، په‌له‌ی بوو بگاته مو‌لکی مه‌له‌کبین.

که له‌گه‌ل پ‌یزانی مه‌له‌کبین گه‌یشته ژوره‌وه و به‌رامبه‌ری دانیش، پیگیوت «پ‌یزان خان، من ئه‌م به‌یانیه تووشی دو‌خیکی سه‌یر بووم. گه‌ر ناو مرؤف فریشته‌یه‌کی تییدا بییت و ئینسان بتوانییت بیکورزیت و بیخنکینییت، ئه‌وا پ‌یچه‌وانه‌که‌شی له‌وانه‌یه دروست بییت. به‌راستیه پ‌یزان خان، به‌راستیه. منیش هه‌سته‌که‌م که فریشته‌که‌ی ناو ناخم ته‌واو ئه‌و ئینسانه‌ی له‌ ناومدا کوشتوه که ده‌بییت بژی و دل‌ره‌قیپکات و بگونجییت، منیش هه‌سته‌که‌م ئی‌مه‌مانان... که‌سانی وه‌ک من و تو و دکتور... بووین به‌ فریشته. من هاتووم به‌ خو‌شحالییه‌وه بل‌یم، ئی‌مه فریشته‌ین، تو فریشته‌یت، منیش فریشته‌م. باوه‌رم پ‌یکه ئه‌م به‌یانیه بو ئیستییک فریشته‌که‌ی خو‌مم بینی».

ده‌نگی ئاوازیکی ئاهه‌نگنامیزی تییدا بوو، خو‌شیه‌کی مندالانه و کتوپ‌ر و نه‌ینی، وه‌ک ئه‌وه‌ی شتیکی گرنگی د‌وزییته‌وه و له‌ بو‌نه‌یه‌کی تاییه‌تییدا بو خه‌لکانیکی زوری ئاشکراپاکات. پ‌یزان خانی مه‌له‌کبین که‌مییک به‌ به‌زه‌بیه‌وه سه‌یریکرد و گووتی «ویش به‌قوریان، چه‌ند دل‌ت پاکه، ئه‌وه چوویته‌وه سه‌ر ک‌ن، دایکت وابووه یان باوکت؟... وه‌ی هه‌زارجار به‌قوریانت بم». بولبولیار تیینه‌گه‌یشت خانمی مه‌له‌کبین به‌و نیگا مندالانه‌یه‌ی خو‌ی و به‌و پ‌وانینه پ‌ر س‌وزه‌ی ده‌یه‌ویت بل‌یت چی.

بو ئه‌وه‌ی خو‌ی زیاتر پ‌وونبکاته‌وه گووتی «پ‌یزان خان به‌لگه‌م بو بو‌چوونه‌که‌م ئه‌وه‌یه که‌سانی ده‌وروپه‌رمان ئی‌مه به‌ گرنگ وه‌رناگرن، هه‌تا

لەوانە یە هەندیکیان نەمانبینن، یان گەر بشارانبینن بۆ ئەوان شتیکی نەوتۆمان تێدا نییە شایەنی بایەخدان و ئاوی بیت. بۆ کەسانیک کە لە ئینساندا نەنیا بۆ کەسە بازایی و سادە و بیدیوە کە دەگەرین، ئێمە مەخلوقاتیی ئەوتۆ نیین... بە شەرعیەتی ئەوان ئێمە شتیکی سەرئەج راکێشمان نییە. فریشتە لە ناو خەڵکدا وەک نابینایە ک، وەک کەم ئەندامیک وەهایە، هەم مایە بەزەیی و هەم مایە فەرماووشی و هەم مایە بیزیشە. پێزان خانی عەزیزم، با دوور نەپۆین و دکتۆر موستەفا شوکاک وەرگریین، من ئەوەتەیی خانمی ماردینی دەناسم، بەرەوام لە خۆم دەپرسم ئەم ژنە باشە، ئەم شاعیرە بەهەرەدارە بۆ نەیتوانی لەگەڵ دکتۆر شوکاکدا بژی. ئیستا تێدەگەم، ئیستا دەزانم شتەکان چۆن دین و دەپۆن، ئەم دکتۆر شوکاکە خۆی فریشتەییە، قەسەم بە موقەدەسات فریشتەییە. خۆی مەلایکەتییکی راستەقینەییە، ئەوەندەیی فریشتەکەیی ناو ناخی شتیکی راستەقینە و دیارە، ئینسانەکەیی ناوی هەر دیار نییە و نابینریت، نا... ئینسانەکەیی ناوی ئەوەندە دیار نییە بەشی ئەوەبکات ژنیکی وەک ماردینی حەزی لیبکات. ئینسانەکەیی ناوی شتیکی ئەوتۆ نییە، کەسیکی سادەییە کە کەس ناتوانیت خۆشیبویت... بۆ؟ چونکە ئەوەی لە دکتۆردا زالە فریشتەکەییەتی، مرۆف گەر ئەو فریشتەییە لە پۆخی دکتۆردا نەبینیت دواچار وەک زۆرەیی خەلک بە پیاویکی بیکەلکی دەزانیت. بەوەدا ئەم نەغەدە خانە، ئەسلەن توانای بینینی موقەکانیشی نییە نەخوازا فریشتەکان، لەو بەستەزمانەدا هەر میردییکی گەرژەیی پووخواشی بینووتەو کە شایستەیی ئەوەییە بە دەست و قاچ خیانهتی لیبکەیت. پێزان خان، لەو تێپەریت من تەفسیرم نییە بۆ راکردنی نەغەدەیی کچی دکتۆر جەلال ماردینی. باپیتبلیم مرۆفی ئاسایی کە دونیا بە سادەیی وەرەگریت، هەرچیە ک بکات ناتوانیت عاشقی فریشتەییە ک بیت، ناتوانیت بە جیدی وەریریگریت، هەموو دەلێن

ناه فلانه كەس، ئەوە پياوئىكى باشە يان ژنئىكى چاكە، زيانى بۆ كەس نىيە. بەلئى پىزان خان من لەو قسانەم ژۆر بىستووە. ئىستا تىدەگەم بۆ دونيا بەرامبەر ئىمە بىياكە، بەرامبەر بە من و بە تۆ و بە فرىشتەكان... بەلاتووە سەير نىيە كە كەس گومانمان لى ناكات، چونكە ئەوانى تر تەنيا ئەو بەشەمان دەبينن كە هەژار و خالى و بىسوود و پووكەشە... ناه خانم، بەراستى من لەو بروايەدام، بە راستى گەشتوومەتە ئەو قەناعەتەى كە من فرىشتەكەى ناو ناخى خۆم بينى. سەعاتىك لەمەوپىش بوو لە جادەى پشت مزگەوتى حەبىبوئاي كەتانەو بەرەو لاي مالى ميرزا سەلىمى جەراح دەپەريمەو، لەويادا چاوم لىكنا و بە پوونى بينىم، خۆم بووم بەلام لە بەرگى فرىشتەيەكدا. شتىكى سەيربوو، نە هەقىقەت بوو نە خەيال... هەموو شتە گرنگەكانى دونياش نە هەقىقەتنە خەيال... بەلئى دواچار ئەو بەشى خۆى مايەى نىگەرانىشە. وانىيە، خانم وانىيە... ئاخۆ بكرىت هەموو بەشەرەكان فرىشتەكانى خويان ببينن، كارى وادەكرىت. هەلبەت نا؟».

پىزان خان لە پشتى مېزەكەيەو بە ويقارى ژنئىكەو كە بەجىدى گوئى لە كورپىكى گەنج دەگرىت، دانىشت بوو، وەك هەميشە بە جورپىكى سەير مەمكانى بەرەو پىش بلندكرىدبوو، هەر دووتاي قووت لە مەمكدانئىكى تەسكدا بەرز قىتاندبوو، زوو زوو چاويلكەكەى دادەگرت و دەيخستەو سەر چاوى. گەرچى دەيزانى ژنئىكى بەتەمەن و پىر نىيە، بەلام وا رەفتارىدەكرد وەك ئەوەى بلئىت ئەها دەبينىت عەزىزم... دەبينىت من بە داىكى تۆ دەشىم، بۆيە وا نارام لەم ژووهدا لەگەلتدا دانىشتووم و شەرمىكم لە خۆم نىيە. پىزان خان گووتى «بەساقە، نازانم. لەوانەيە ئەوە وابىت، منيش لە زووو دەيقەتم داو، كەس وەك شتىكى ئەوتۆ گرنگ سەيرى من ناكات، لە مەكتەبەكە هەر پىتمەلئىن ست پىزانى داماو. بەس نازانم هۆكەى ئەوەيە كە وەك تۆ دەلئىت ئىنسانەكەى ناوم

له ژیر باری ئەم فریشتەیی دڵمدا وهک که‌له‌شیری به‌زیوی لیهاتووه
 یان چی؟ یان هەر خۆم عه‌ببێکم هه‌یه، بۆیه پێمده‌لێن ست پرزانی
 داماو. بۆ تۆش... بۆ تۆش... ئەها له‌وانه‌یه وابیئت، ئەوه‌ی تۆ مارکسی
 بوویت و هه‌موو هاوڕێکانت ئێعدام کراون تۆ نه‌بیئت، ئەوه بۆ خۆی
 مه‌عنای خۆی هه‌یه. من پرسیارم لێکردویت... عه‌جابه‌، بۆ به‌رده‌وام
 شتی‌ک هه‌یه تۆ له‌ ژیر ده‌ستی ئەم تاقم و ئەو هه‌یزه‌وه ده‌ردینییت؟
 ده‌بیئت به‌هانه‌یهک هه‌بیئت؟ هۆیه‌کی هه‌قیقی یان غه‌یبی؟ کێ چوزانیئت
 به‌قوربان، تۆ خۆشت نازانیئت. له‌ راستیدا ده‌بیئت تۆ هه‌یچ نه‌بیئت، وا
 که‌س به‌ شایه‌نی ئەوه‌ت نازانیئت سه‌ری خۆی پێت‌وه بێشینیئت... یان
 له‌وانه‌یه وابیئت که‌ بوون و نه‌بوونی به‌شه‌ری وهک تۆ هه‌ر له‌ بنه‌وه‌را
 مانای نه‌بیئت. منیش ئەوه‌م پرسیه‌وه. ها واهه‌زانه ماله‌که‌ی من هه‌چی
 به‌ سه‌ر نه‌هاتووه، تا ئێستا دووجار ئەمن هاتوون بۆ ئێره... هه‌موو
 ژوره‌کان گه‌راون... هه‌تا یه‌ک یه‌ک ژوره‌کانی سه‌ره‌وه‌یان پشکنیه‌وه،
 به‌لام هه‌چیان نه‌بینیه‌وه. من پێمگوتن، ئێره وهک مۆزه‌خانه‌ی خه‌زانی
 مه‌له‌کبین وایه، ئەوانه‌ی له‌ حه‌وشه‌که‌دا نێژراون سه‌له‌فی موباره‌کی من،
 ئەوه گۆرستانی بنه‌ماله‌ی خۆمانه. هه‌رچیه‌که‌مان فه‌وتیکردوه له‌ویدا
 نێژراون، به‌وه‌دا ئێمه باوه‌رمان وایه، باواپیرانمان له‌و دونیا ده‌بنه
 مه‌له‌ک، ناوی وهک مه‌لاکه‌تیا نێده‌نێن. ده‌زانی جارێکیان به‌پێوه‌به‌ری
 ئەمن خۆی هات، زۆر به‌ چیرۆکه‌که‌ پێکه‌نی و گووتی وه‌لا... ئەکراد
 کلکم مخابیل. وابزانم دوایی داوایکردبوو بینێرن بۆ شارێکی تر».

په‌رزان خان که‌می‌ک خۆی راستکردوه، نه‌ده‌بوو له‌ کاتی قسه‌دا
 قه‌ت پێکی پشته‌ی و قنجی گه‌ردنی و قووتی مه‌مکانی بشیویئت. وهک
 خۆی ده‌یگوت «کورتبه‌لا‌کان ده‌بیئت خۆمان تۆزێک قه‌تبه‌که‌ینه‌وه،
 ئەگه‌نا خه‌لکی درێژ و گه‌له‌خۆ ده‌مانخۆن». به‌لام هاوشان به‌و قه‌تییه‌،
 چاویکی وه‌ها پر په‌حمی هه‌بوو، غه‌روری مه‌مه‌که به‌رزه‌کانی ده‌شارده‌وه.

بنیشتیکی له چه‌که‌جه‌که‌ی دهره‌ئینا و گووتی «بخۆ، عه‌زیزم بنیشتیک بخۆ، ئه‌مپۆرۆ خوشحالم تا ئیستا مه‌هدائیلی خزمان سه‌رودلی نه‌گرتووم. به‌س پیتبلیتم. ئه‌وه‌ی فریشته‌که‌مان به‌ چاری ئیمه‌ ده‌بینیت، ئه‌وه‌ی ئه‌و دل و دهرونی گرتووین، هه‌والئیکی باشه... ئیشی ئیمه‌ کۆمه‌ککردنه‌ به‌و مه‌خلوقاته‌ به‌سته‌زمانانه‌. ده‌بیئت واییت، ده‌بیئت کۆمه‌لئیک هه‌بن، فریشته‌که‌یان رانه‌کات، ئی به‌ساقه‌ گهر هه‌موو فریشته‌کان راپه‌کن، زه‌وی ده‌بیئت به‌ جیگایه‌کی بیتام، ده‌بیئت له‌ هه‌ندئ جیگادا فریشته‌یه‌ک به‌ ئینسان بلئیت که‌مئ برۆ ئه‌ولاه‌ با من هه‌ندئ شت بۆ ئه‌م ژیانه‌ زیاد بکه‌م. به‌قوربان... من که‌ هه‌ندئ شت ده‌بینم به‌کسه‌ر ده‌لئیم ئه‌وه‌ شوین ده‌ستی مه‌لایکه‌ته‌کانی ناو ئینسانه‌... شوین ده‌ستی ئه‌وانه‌. گهر زه‌وی باش بگه‌رپیت، گهر سه‌یری ئیشه‌ باشه‌کانی مرۆف بکه‌یت تئده‌گه‌یت که‌ فریشته‌که‌ی ناومان قسه‌ی خۆی هه‌بووه‌. واده‌زانم له‌ هه‌موو سه‌رده‌میکدا ئه‌وه‌ پوویدا بیئت، له‌ ناکاو فریشته‌ و ئینسان ده‌ست ده‌خه‌نه‌ ناو ده‌ستی یه‌ک، باوه‌ش به‌یه‌کدا ده‌که‌ن. ئه‌و ده‌لئیت ئینسانی عه‌زیزم، ئه‌ویش ده‌لئیت فریشته‌ی خۆشه‌ویستم، ئه‌و ده‌لئیت تۆ له‌و بیئت ئینسانی برام، ئه‌ویش ده‌پرسیت ئه‌ی فریشته‌ی هاوڕیتم تۆ له‌و بیئت، ئه‌و ده‌لئیت ئا قوربان، به‌لئ عه‌زیزم من لیره‌م، ئه‌میش ده‌لئیت به‌قوربان منیش لیره‌م. ئیتر وایه‌... بولبولیار شته‌کان وایه‌. ئه‌وه‌ی من بۆت ده‌گه‌رپه‌وه‌ خۆم به‌ خه‌و بینومه‌. جاریک فریشته‌که‌ی خۆم هاته‌ خه‌وم. باوه‌رت بیئت، گووتی، گوئیگه‌ر من پێزانئیلی فریشته‌م، له‌وه‌ته‌ی تۆ له‌ دنیا دا ئیت من له‌گه‌لته‌دام، من یارمه‌تیم دا ئیت هه‌موو فریشته‌کان ببینیت، منیش باوه‌شم پیاکرد و گووتم به‌ قوربانی تۆ بم، ژنیکی داماری بچکۆله‌ی وه‌ک من، ژنیکی کورته‌بنه‌ی شانپانی وه‌ک من گهر تۆ فریام نه‌که‌وتیتایه‌، به‌ خودا ژیانم تامی نه‌ده‌بوو... فیدات بم، تۆ فریشته‌ی منیت. ئه‌ویش باوه‌شی پیاکردم و گووتی عه‌زیزم پێزان خان به‌ راستی شانازیت پێوه‌ده‌که‌م، تۆ

نەبووتایە ئەم فریشتە نەخۆشانە بۆ کوێ دەچوون. منیش گووتم ئەوە گرنگ نییە، ئەوە هیچ گرنگ نییە، ئەوە گرنگە وایکەین هەموو مەرووفیک بچیتە خەلۆهتیکەو و هاواربکات ئەو فریشتەى من تۆ لە کویت... لەوانە یە بەکەمجار هیچ وەلامیک نەبیستیتەو، لەوانە یە دووهمجار هیچ وەلامیک نەبیستیتەو، سێهەمجار هیچ وەلامیک نەبیستیتەو، لەوانە یە چەندین ساڵ هیچ وەلامیک نەبیستیتەو، بەلام پۆژیک لە پۆزان دەبینیت ئەو فریشتە یە لە دایدا، لە پوانینیدا، لە هۆشیدا نیشدەکات... ئاوەهایە عەزیزم... کوپی خۆم... ئاوەهایە. لەم ژنە پانە، کورتهبنە، کوپەلە یە بەردەمتی وەرگرە. دەزانى لە قوتابخانە منداڵان لاسایی پۆشتنەکەم دەکەنەو، لە برى پێزە خان ناویان ناوم قازە خان، گواپە من وەک قاز دەپۆم. کە وادەلێن، منیش زیاتر لە بەردەمیاندا وەک قاز دیم و دەچم... بەس وازبەیتە، نا هۆشەنگ گیان، ئینسان هەست بە فریشتە ناکات، فریشتەکەى ناخمان لە ناوماندا تیاووتەو، وەک چۆن شەکر لە ئاودا دەتویتەو، وەک چۆن خوێ لە ئاودا دەتویتەو، وەک چۆن حیوانەکەى ناومان لە ناوماندا تیاووتەو. گەر فریشتەمان هەبیت و زیندووپییت هەستی پێناکەین، فریشتە ئاساییەکان، ئەوانەى دەبن بە بەشیک لە ئیمە بە جۆریک لە ناوماندا دەتوینەو کە بوونی سەرپەخۆی خۆیان نییە، بە ناوی مەرووفەو قەسەدەکەن. فریشتەى راستەقینە ئەو کاتەیان خۆشە کە لە برى ئەوان مەرووف لە سەر شانۆ دەردەکەویت. ناستەکە وەک کۆدیتایەک نییە فریشتەکان بە سەر پۆحى من و تۆدا کردبیتیان، ئێو هەر وایرەدەکەنەو، مارکسییەکان، هەمووتان زۆر ئینقیلابین. حەزتان لەو یە لە شەو و پۆژیکدا زۆلم و خراپە لە سەر زەوى نەمیتیت، بەلام ئەو هەر حەزە... منیش هەمە، خەلکی تریش ئەو حەزە پڕوپوچیان هەیه، بەس ئێو زۆر حیسابى لە سەر دەکەن. ئاخ لە دەست ئێو مارکسییەکان... ئاخ... ئینسان قەت تیناگات چیتان

پيڊه ڪريٽ. ھه زمده ڪرد جاريڪ بڙوم بئو يه ڪيٽي سوڦيٽ، بئو چين، بئو لاي هه ڦال ڪاسٽروڪه تان بزانم چيان ڪردوه، گهر به دلَم بوو، پشتملي ٺه م هه ڏائيلي فريشته يه ده گرم، خوي و هه موو فريشته ڪاني براده ري ده خه مه لوريه ڪه وه و ليخوره بئو چين. ده ليم فرموو عه زيزم ژياني تر تان ده ويٽ... بئو ژياني تر ده گه زين؟ ٺه وه ژياني تر. نا به ساقه شتي وا نيهه، ڪوڊيٽا و شتي وا له گورپي نيهه. قهت قسه ي وا بئو من مه ڪه، شتي وا مه خه ره ده مي ٺه و ڊڪٽور شوڪاڪه وه، گهر بزانيت خوي فريشته يه، خولياي وا بجيٽه سه ري سويند ده خوم، دوو بالي ده سٽڪرد بئو خوي دروستده ڪات و به و بالانه وه ده چيٽ بئو ژوري عه مه ليات... نا شتي وا مه خه ره زاري... ٺه وه ي هه يه و نيهه ٺه وه يه ڪه ٺينسان و فريشته له ٺيمه دا باوه شيان ڪردوه به يه ڪدا، يه ڪيان خو شده ويٽ... نازانم عه زيزم ٺه وه نيشانه ي به ده ختيه يان چي... ها نازانم... تو ده لئيت چي ڪورم... تو ده لئيت چي؟... ها... به س پيمبلي به ياني به رچا يي ڪردوه يان وهڪ خوشڪه به ده خته ڪه ي خوت ڪاتي به رچا يشت نه بووه؟»

بولبوليار بيٺه وه ي هه ز به باسڪردني به رچا يي بڪات، ڪه ميڪ بير يڪردوه وه و گوتي « ٺاه پڙان خان قسه ڪانت دروستن. وايه من ناليم ٺيمه ده بين به مه خلوق ي بالدار، نا ٺيمه هه ميشه هر ٺينسانين، به لام ٺينسانين ڪين ڪه دواي خواستي فريشته ڪان ڪه وتوين». پڙان خان دووباره پرسيا ري به رچا يي ليڪردوه وه، ٺه وه ي سه لماند ڪه بينيني فريشته ڪان ده شيٽ په يوه ندي به چاوي فريشته ڪه ي ناخمانه وه هه بيت، به لام گوتي «باوڪي باوڪم زور بير له م شتانه مه ڪه ره وه، ژيان پره له ته ليسمي پرپوچ، گهر ٺينسان ميشڪي خوي به هه موو ته ليسمي ڪه وه خه ريڪبڪات فرياي به رچا يي ناکه ويٽ، ڪاتي بئو ده وام نامينيت، ڪاتي بئو ٺيش و ڪاري ڪه شتيه ڪه ش نامينيت، ٺه م جيانه ي ٺيمه ٺه و به شه ي دونيا يه ڪه

بۆ هه‌تا هه‌تا یه به پاکی ده‌مینێته‌وه، یان به‌قوربان بَلِّیم چی خوابات وایبێت، به‌خودا خراپه‌ و زۆربووه‌ خه‌ریکه‌ باوه‌ر به‌ فریشته‌کانیش ناکه‌م... ده‌لَیم کئ ده‌لَیت ئه‌م مه‌لعوانه‌ شه‌یتان نین و له‌ پێستی فریشته‌دا. هه‌ندبچار که ده‌بینم خۆیان مرداره‌که‌نه‌وه‌ ده‌لَیم ببێت و نه‌بێت به‌خودا ئیوه‌ فریشته‌ نین... وای ئینسان بیتوانیبایه‌ جارێک خۆی به‌ ته‌واوی له‌ گومان پاکبکرده‌یه‌ته‌وه‌، وای. یه‌کجار، بیگوتبایه‌ هه‌ر ئه‌وه‌یه‌، دنیا هه‌ر ئه‌وه‌یه‌ که به‌م چاوه‌ زه‌ق و زۆپه‌ ده‌ببینم. هه‌موو شت باش ده‌بوو. به‌س شتی واده‌ببێت؟ قه‌ت نایبێت. ئیستا تۆ ده‌لَیت ئه‌م به‌یانیه‌ له‌ نزیک مالمی میراز سه‌لیم فریشته‌که‌ی خۆت بینیوه‌. منیش ده‌لَیم وایه‌ چاوی فریشته‌که‌ت خۆشبیت، هه‌ر ئه‌و ئه‌و دهرده‌ی تووشکردیت و مه‌هدائیلت بینی، ئه‌گه‌ر وه‌ک من دهردت به‌ ده‌ست ئه‌م مه‌هدائیله‌وه‌ ده‌کێشا ده‌تگوت عه‌جایه‌ب مه‌لاکه‌ت دهردی و ده‌خه‌نه‌ رێگای به‌شه‌ر؟ ئاه .. من تا ئه‌و کاته‌ ژيانم خۆش بوو که ئه‌م مه‌هدائیل و دکتۆر شوکا که نه‌هاتبوونه‌ ژيانمه‌وه‌... وای چ به‌زمیکم پیده‌که‌ن... وای چه‌ند هیلاکم به‌ ده‌ستیانه‌وه‌، حه‌وت شه‌یتان له‌ مالمدا بووایه‌ هه‌ر ئه‌وه‌نده‌ ماندوواینده‌کردم».

وه‌ک ئه‌وه‌ بوو بولبولیار نه‌توانی‌ت زۆر گوێ له‌ مه‌له‌کبین بگریت، خۆی هه‌ل‌دایه‌ نابه‌ینی قسه‌کانی خانم و گووتی «من که هاتم بۆ ئیره‌ به‌ ساتیکی ئیشراقدا تێپه‌ریم، ساتیک بوو تێگه‌یشتم من فریشته‌م. شتیکی باشه‌ خانم که تیده‌گه‌م من فریشته‌م... ئاه که به‌رێگاوه‌ بووم، بیرم له‌وه‌ ده‌کرده‌وه‌ ناوی خۆم لاده‌م، خانمی به‌رێز و هه‌ستده‌که‌م هۆشه‌نگه‌ کۆنه‌که‌ی ناخم کاریکی نه‌ماوه‌، ئه‌و هۆشه‌نگه‌ی سه‌رده‌مانیک پیاویکی ئینقلابی بوو، ناشتیخواز بوو، نازانم چی بوو. که بیرده‌که‌مه‌وه‌ من له‌ زووه‌وه‌ شتیکی تر ده‌مباته‌پێوه‌ که ناوی ده‌نیم بولبولیاری فریشته‌... خانم ده‌زانی ئه‌وه‌ چ ساتیکی ئیشراقه‌ که هه‌ست به‌وه‌ ده‌که‌یت

فريشتهيت. خۆزگه هه موو ئاده ميژاديك ئه و ساتي ئيشراقه بژيابايه، ساتيگه له پريگدا فريشتهگه ناخت ده بينيت، له ناكاو وهك رۆشنايييه ك ليتهاوت وهوناك ده بيته وه و فريشتهگه ك له بنى بنه وه سه رده كه ويته و ده ليتهاوت ليره م، له گه لته دام، هه ر دووكتان يهك يهك ده دۆزنه وه، وهك ئه وهى پيگه وه له ناو جه هه نه ميكي گه ورده له نابه ين مليؤنيك ده رگا و دالان و ژور و پيواقدا ونبووين و ئيستا موعجيزه يهك هاتبيت و يه كديتان دۆزيبه تته وه. من ئه م به يانييه ساتيكي وا ئيشراقم بوو... ساتيگ فريشته راسته قينه گه كى من خۆى بۆ ده رخستم... ئيستا ده توانم پتر له خۆم دلنيا بم، پتر بزانم كه ده توانم سوو ديكم هه بيت، ده توانم تۆزيك له سياسته دوربگه ومه وه، بيته وهى وهك ئينسان له كه لك بگه وم».

قسه كانى بولبوليار نه مجاره به جۆريك بوون خانميان تۆزيك له مراقي به رچايى دورخسته وه. گووتى «له وه دا له سه ر هه قى، ئه م مه مله كه ته واى ليتهاوت وه، هه ر ئينسان سياسته تى نه كرد به هه موو ده يانه ويته بيخه نه يه كه مين ته نه كهى زي له وه. جاريكيان له ناو مامۆستاكانى مه كته بدا بووه شه ره قسه. ئه و شيوعيه، ئه م مه لاييه، ئه م خه تى پانه، ئه و كۆمه له يه... ئه م نازانم چييه. من خۆم برده پيشى و گووتم من حيزبى فريشته م، حيزبى مه لايه كه تى نه خۆشم. ها ده زانيت چييان كرد؟ واده زانى هه موو وه ستان و گووتيان پيزان خان حيزبى مه لايكه ت چييه؟ حيزبى وا كهى له مه مله كه تدا هه يه، واده زانى وايان كرد؟ قه سه م به گۆرى باوكم كه سيان هه ر نه شيان پرسى ئه وه تۆ ده ليتهاوت چى؟... كه س منى هه ر نه بيه ست... بۆ؟ له به رئه وهى هه موويان ده زانن من ده لتي م، چه زره تى يوسف به يته، شه ش مانگ سياسته بكات، پوخسارى پاكي وه ها ناشيرين ده بيت، هه موو بلتيين خۆزگه گورگ بيخواردايه. سياسته ئه وه يه، ئه و شته پيسه يه، به س نيه چه زره تى يوسف شتى واى نه كرد وه... ئيستا ش تيناگه م تۆ چۆن سياسيه يهك بوويت، هه ر

یه که مجار گووتیان سیاستیکردوه و مه لایکه ته کانیش ده بینیت، گوتم قه سەم به خوا شتیک ته و او نییه، یان عه قلی ته و او نییه، یان دوا جار سیاستیک دروستبووه ئینسان ده توانیت بیگات بیئه وهی کلکی سهگی لیبوویت... بهس تۆ پیمبلن، به راستی ههست ناکهیت من و ئەم دکتۆر شوکا که بۆ یهک زۆر باشین... تۆ ده لئیت چی؟ ها تۆ ده لئیت چی؟... به راستی بۆ چوونیکت له و پروه وه هه یه؟»

بولبولیار زۆر به و پرسیاره ساده و ههسته بیروکه شانهی پزیزان خان سه رسام بوو. بیئه وهی بتوانیت هیچ وه لامیبداته وه گووتی «خانم راستیه که ی هاتووم بۆ ئه وهی له گه ل تۆ و فریشته کاندای کاریکه م. ئیستا چه ز و ئاره زوویه کم نییه ئه وه نه بییت. ده مه ویت بزائم فریشته نه خو شه کان چۆن ده توانن زۆتر بژین... ده توانین چی بکهین؟»

پزیزان خان هه ناسه یه کی گهرمی هه لکیشاو گووتی «وه ره عه زیزم، راسته که یه، تۆ بۆ ئیش هاتوویت، غرور بخه ره ئه و لاره، ئەم خوشکه به ده بخته ی تۆ هه ر زوو هه موو شتیک ی بیرده چیتته وه. هه قه به راستی هه قه. بابروین، ههسته بابروین... گهر وازم لیبهیتیت به پرسیاره کانی خۆم جه رگت ده خۆم، نا به قوربان، منیش هه موو رۆژیک که سیکی عاقلم دهست ناکه ویت گویم لیبگریت. چۆن به ساقه من کۆمه کی هه موو که سیکم ده ویت، بهس خودا ده زانیت له داهاتوودا شته کان به کوئ ده گهن. ته مه ناده که م، فریشته کان واز له م را کردنه بهینن بۆ ئه وهی من دهستبهرداری ئەم مه هدائیلی فریشته یه بيم. گهر که سیکی باشم هه بایه کاره کانی دکتۆر و ئه و ی بۆ بکردبامایه، گهر که سیکی ترم هه بووایه، به لام نییه. بهس تۆ... تۆ کوپی خۆم، ئه و پیمبلن، خوینده وار یبه که ت چۆنه... خوینده وار یبه راسته قینه که ت... باسی شه هاده ناکه م، شه هاده خوینده واری نییه. ده زانم زانکۆت ته و او کردوه، بهس قه سەم به خوا، نیوهی ئه وانه ی له زانکۆ ده رچوون ناتوانن نامه یه کی باش بنوسن، نازانن

لاپه په يک بيوهستان و هله بخویننه وه ... وای که تاله ... وانیهه؟» .
 بولبولیار سه رسام و قوول سه بریکرد و هیچی نه گووت، له راستیدا
 زورجار نه یده زانی چی وه لاسی نه م ژنه بداته وه . پیزان گووتی «ده زانی
 چیم نو قسانه؟ که سیکم ده ویت بتوانیت دهنگی خو شبیت و به نه غمه یه که
 شت بخوینیته وه بگاته دلای فریشته نه خو شه کان ... ده زانی چی تریشم
 پیوسته چیروکنوسیک، چیروکنوسیکی راسته قینه؟» .

بولبولیار به خانمی گووت «نازانم چی بلیم، به لام ده توانیت
 تاقیمبکه یته وه، پیشتر چیروکم به دهنگی به رز نه خویندوته وه» . پیزان
 سه بریکی کرد و گووتی «نا ترسی نه وه م نییه، باوه پناکه م دهنگت وه ها
 ناساز بیت، تو بلای فریشته کانم له مرقای دهنگی ناخو شتدا هموو
 بمرن؟ ... به لام وهره پیتبلیم، وهره پیتبلیم چیم ده ویت، ئیستا له
 شهرمین زیاتر که سم نییه نه و کاره م بو بکات ... نه ویش له سه ر ناگره
 بروات و نه یه ته وه . هموو که سیک به رگه ی زیانی ناو نه م که شتییه
 ناگریت» .

پیزان خان له پشت میز و کورسییه که یه وه هاته ده ری و گووتی
 «دوامکه وه، ده بیت خو ت بیبینیت . باشتره خو ت له نریکه وه بیبینیت» .
 پیزان خان وهک بو کاریکی په له له ژوره که بیته ده ری، به
 خیراییه کی نانا ساییه وه پیش بولبولیار که وت . بولبولیار سه بری له
 زیندویتی و وریایی نه م خانمه بچوک و کوپه له ییه هات . شتیکی تیدا بوو
 که ده بوو زور پیزی بگریت و خو شت بویت . به په که کاندای سه ر که وت و
 بیده نگ و گورجو گوول به ریواقی دریزی بیمارستانه که دا که وت په وت
 و له وسه ری ژوره کان ده رگایه کی به نه سپایی کرده وه و به ر له وه ی
 ته واری له شی بیاته ژورری، به دهنگیکی هیمن پرسى «شهرمین گیان
 بیمه ژورری؟» . بولبولیار گوئی له دهنگی شهرمین نه بوو، به لام که
 خانمی مه له کبیلن خو ی کرد به ژوردا، نه ویش له که لیدا چوو ده ژورری .

فریشته‌یه‌کی گنج، به‌لام پهنگ په‌ریو و ماندوو، له پیخه‌فیکه‌ی سپیدا پالکه‌وتبوو. کورپکی وردیلانه‌ی قژ دریزئی خوین شیرین بوو، خانم به چرپه‌وه گووتی «ئه‌وه به‌هائیلی فریشته‌یه، فریشته‌ی که‌سئیکه‌ی خراپه، خاوه‌نه‌که‌ی ئیستا له زینداندایه زۆر نه‌خۆشه، تا ئیستا چند جار پک چۆته سه‌ره مه‌رگ و شه‌رمین ده‌یگپرتیه‌وه. ئه‌و ئه‌م ماوه‌یه به‌رده‌وام له‌گه‌لیدایه، هه‌م چیرۆکی بۆ ده‌خوینتیه‌وه، هه‌م چیرۆکی ژیا‌نی خۆی له‌گه‌لدا ده‌نوسیتیه‌وه. ئه‌مه‌ش شه‌رمین، مه‌له‌کبینه‌کی تره‌که‌ه‌ سائیکه‌ له‌گه‌لدا کارده‌کات، چیرۆکخوینتیکه‌ی باشه، فریشته‌کان هه‌ز له‌ ده‌نگی ده‌که‌ن، به‌ساقه‌ به‌ خودا که‌س نازانیت ئه‌م فریشته‌نه‌ هه‌ز له‌ چی ده‌که‌ن».

شه‌رمین کچیکه‌ی زۆر بچوکی باریک و په‌نگزه‌رد بوو، قژیکه‌ی زه‌رد و ته‌نک و کالی هه‌بوو که‌ به‌ چند ته‌وقه‌یه‌ک نوساندبووی به‌ سه‌رییه‌وه، چاوانی تیشکیکه‌ی نه‌یتی و زیره‌کیه‌کی قوولیان له‌ نێودا بوو، بولبولیار هه‌ر له‌ یه‌که‌م چرکه‌وه که‌ ده‌ستی ته‌وقه‌ی بۆ دریزکرد، هه‌ستی به‌ شه‌رمیکه‌ی کچانه‌ و موچپکیکه‌ی ترس له‌ سه‌ری په‌نجه‌کانیدا کرد. چۆنیتتی نیگاکردنی و شیوه‌ی پاره‌ستانی، ترسکی زۆریان پێوه‌ بوو، وه‌ک ئه‌وه‌ بوو نادلناییه‌کی قوولیه‌ی هه‌بیت، بیه‌ویت هه‌لبیت، یان له‌ په‌ریزی مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌دا بیت که‌ ده‌شیت هه‌ر ئیستا له‌ جیگایه‌کی نادیاره‌وه بیته‌ده‌ری. پیزان خان گووتی «گوینگره‌ کاکه‌ هۆشه‌نگ، جیاوازی نیوان ئینسان و فریشته‌ ئه‌وه‌یه، ئینسان ژیا‌نیشی مانای نه‌مینییت هه‌ر ده‌زی، هه‌ر وه‌ک هیتستریکی چه‌موش باری خۆی ده‌دات به‌ کۆلیدا و پایده‌کیشیت. له‌مپوه‌وه به‌قوربان ئینسان له‌ جپوجانه‌وه‌ر و حوشترو ئه‌و شتانه‌وه‌ نزیکه، به‌لام فریشته‌ به‌سته‌زمانه‌کانمان شتیکه‌ی ترن، هه‌ر که‌ هه‌ستیانکرد مانایان نه‌ماوه، هه‌ستیانکرد ئه‌م ئینسانه‌ له‌عونه‌ نه‌ باکی به‌ که‌س هه‌یه‌ و نه‌بیر له‌ شتیکه‌ی جیاواز ده‌کاته‌وه،

دهمرن. بۆيه ئيشى ئىم خوشكه داماوھى تۆ ئىوھىھ مانايان بداتىت، وهك جارى پيشور پيمگووتن، دهبيت بتوانين چيروككيك دروستبكيه فريسته كان ههستبكن جىگايه كيان له لاي مروف ماوه. دهبيت تهواوى چيروكه كان له سهر پهيوھدى نيوان فريسته و خاوه نهكهى بيت. فريسته مهخوفايكيه ناتوانيت واقيع و چيروك له يهكتر جيابكاتوه، لاي ئىوان شته كان به پيچه وانى ئيمه وهيه، لاي من و تۆ له پيشدا هه قيهت گرنگه ئينجا چيروك، به لام ئىوان كاريان به هه قيهت نييه، هه قيهتسى چى به ساقه، هه قيهت ئىم دونيا تاريك و تالايه كه من و تۆ تيا ده ژين. وانويه شهرمين گيان... واى به ده موچاتدا دياره چىند بۆ براكت دل به سوئى، كوئريم بۆت به قوربان... كوئريم. جا وايه كورپى شيرينم، وايه عهزيم. گهر غرور به خينه ئىولاوه، شتهكه به وجوره به. ئيمه ش ليره وادهكهين وهك له گه لئاندا ژيانكي تر بژين، ژيانه راسته قينهكه. ئاه به ساقه به خوا من فريسته كه م پابكات نازانم چۆن دلئى به ئيمه وه، ئىستا له ژيره وه ههر هاوارم لئدهكات بۆ شووناكيت، بۆ ژيانكي تر دروست ناكيت، بۆ مال و ميژديكى پاك و تهميز بۆ خوت نانئيت به يهكه وه؟ به قوربان له وه زياتر نييه... به خودا كورپى خوم ليره هيج ناكين، ههر خه وه ونبووه كان ده دوزينه وه و هيجى تر. ئىوان به وه دلئان خوئنده بيت بينن ئينسان كاري باشى كردوه، نازارى كهسى نه داوه، گوئى له نازار گرتوه، ئاه نازانم بۆ ئىوھنده حه زده كه ن گوئى له نركه و نالئى دنيا بگرين، بۆ ئىوھى نه مرن ده بيت وابكين، بيانگرينه ئاميز بلئين خاوه نه كهت، ئاه ئىو ئينسانى تۆ له ده ستى پاتكرد ژيانكي تر ده ژى... به تىنگ نازارى ئىوانى دييه وهيه، بووه به يه كه م غه مخورى مروف، بير له شتى جوان ده كاتوه، بير له شتى پاك ده كاتوه، عاشق بووه... واى هه رچى كابراى سه گباب له ژياندا بيرى لئى نه كردۆته وه ئيمه ليره له بهر دلئى ئىم فريسته نه خوئشانه

بیری لێدەکەینەو، وای خالق... چی بکەین؟ بۆ ھەموو ژیانیکی ون دەگەڕین، ھەموو جوۆرە ژیانیکی ون، ئەوە ئیشمانە. ئێرە بەقوربان ھەر بیمارستانی فریشتەکان نییە، بەلکو کارخانەی ھەموو ئەو ژیانانەشە کە مرۆف و نیکردون... لێرەدا لە جوۆری چیرۆکدا دروستیدەکەینەو. وای شەرمین گیان کچیکی چەند جوانی... دەموچاوت تۆزیک ترساو، بەس شایستەیی ژیانیکی باشتريت، ئەو دەھینیت لە جیگایەکی تر دانیشیت بۆ خۆت لە پشت کورسی و میزەو پۆمان بنوسیت و بیفرۆشیت و وەکو گۆل پێبێژیت. خۆزگە وا بووایە، ئینجا ئەم پێزانە کوپەلەیی خوشکت بە لەنجەولار دەھات بە میوانیت و دوو چای جوانی لا دەخواردیتەو. وای بەلام ئەو تەسەسات و پۆژ دواي رۆژ تەنیا دلای ئەم فریشتەییە خۆشدەکەیت. وا نییە شەرمین گیان، وانییە، ئە بە دەموچاوتدا قەت دیار نییە کە چیرۆکنوسیکی چەند باشیت. ئیستا ھۆشە گیان، تۆ ھەموو شتیکی دەزانیت. دەزانیت بۆیە ناویان دەنێین فریشتە چونکە لە خنکان لە پرۆپوچیدا دەرماندین. ئەمان ناتوانن لە ژیانسی راستەقینەدا بژین. وای ژیانسی راستەقینە، بەس مرۆف بەرگەیی دەگریت، بەس مرۆف. ھەرچی جەوجانەو ھەرە خۆیان لیدزیو ھەو، بەو ھەیی خۆیان تووشی موسیبەتی عەقل و نەخۆشی قسەکردن نەکردو، باری تەعلاش خۆی چوو بۆ ئاسمان و دەردەکەیی بۆ ئیمە جیھەشتوو. وای لە دەست ژیانسی راستەقینە... وای. تێدەگەم ئەم فریشتانە بۆ ھەزریان پێ نییە... تێدەگەم. سەیریکی بەقوربان، سەیری بەھائیلی خزمت بکە، بزانی ئەو کەلکی ژیانسی ناو بازارپی پێوھە، بزانی دەتوانیت لە ناو بازارگان و قەساب و فیتەرەکاندا بژی؟ نا دەبیت ژیانیکی خەیاالی بۆ دروستبکەین... فریشتەکان گوئیگریکی باشن... شیتی چیرۆکن... پیمگوتی. ئەوان چیرۆکنوسەکەیی ناو ناخمان». بە خەفەتو دەستیکی بە سەر سەری بەھائیلدا ھینا و گوتی «بەقوربان ئەی تۆ چۆنیت...

ده بينيت... ده بينيت... باش نيهه، به خودا باش نيهه، هه ناسه و شتى ته واو نيهه». باوه شىكى بچوكى به شهر ميندا كرد و گووتى «شارنى حيكايه ته كانم نهى براكت چونه... ئاه بولبوليار بيرمچوو پيتبلىم كه براكهى له سهربان كه وتوته خوارى، وايبيش، ده بيت دلى داكت ئىستا چون بيت؟». باوه شىكى دووباره و بچوكى كرده وه به شهر ميندا، هشتا نهوى ته واو به رنه دا بوو كه گووتى «به و جوره به كوپى باوكم، هه ر بويه هه نديچار ده بينيت ژنيك ده سال ميره كهى هه ر شه قى ده داتى و بى هيچ بگره و به رده به كه هه ر داده نيشيت، پياو هه به چل سال زوخاوى ژنه كهى هه لده گريت، چونكه فريشته كانيان مردوه، نهو كه سه يان مردوه كه له ناوه وه چيروكى ژيانىكى تريان ده نيته به رده ست و ده لى به قوربان فرموو نه وه ژيانىكى تر، نه وه پنگايه كى تر، نهو پئوره سمىكى تر بو داها توو. مرؤف كه فريشته كهى ده مريت، كويرانه ته نيا مى نهو پنگايه ده گريت كه پيا ها توو و هيچى تر... ئىتر گه ر ژنه يان پياو، گه ر كچه يان كور... هه موو پوژيكي ليده بيت به كو تايسى دونيا... به قيامت. شاخ له ئينسان نه گه ر بيزانيباه كه به رده وام ده توانيت له سه ره تا وه ده ست پييكاته وه نه وه نده نه نازارى خوى دها و نه نازارى كه س. وه ره به ساقه، نه وه ئيشه كهى ئيمه به، دانيشه و گوئيگره بزانه شهر مين چى بو نه م نه خو شه ده خو نيته وه. چيروكه كانى وهك چيروكى مندالان وايه، به س چيروكى مندالانيش نيهه، وهك چيروكى مندالانه نه وهك چيروكى مندالان بيت، ها تو له جياوازيه كه تيده گه يت. به قوربان چاوه كه م، غرور بخه ره نه ولاوه و وه ره گوئيگره، ايش با من دانيشم، ماوه به كه به هه ق و ناهه ق هيلاك ده بم. ده ست پييكه شهر مين گيان، ده مه ويت كاكه هوشه نك گوئى ليتبيت. جاران پيش نه وهى به هائيل وا نه خو ش بيت، پييكه وه له سه ره هه موو شتىك گفتوگويان ده كرد، وانيبه شهر مين؟. خوى حيكه تهى ئيشه كه نه وه به تو چيروكيك ده نوسيت

و فریشته نه‌خۆشه‌که‌ت بۆت ده‌ستکاریده‌کات، وانیه شه‌رمین گیان؟
 نیشی فریشته نه‌وه‌یه ده‌ستکاری حیکایه‌ته خرابه‌کانی ئیمه بکات؟
 گهر ریگای نه‌وه‌یان پینه‌ده‌ین عه‌زیزم، نه‌خۆشتر ده‌که‌ون. به‌قوربان
 ئاوا مه‌بینه، دواچار نه‌م فریشته‌یه‌ی تۆ ده‌یبینی هیچ نییه جگه له
 ئینسانێکی فه‌رامۆشکراو... وای به‌س خودا ده‌زانیت چه‌ند ئینسانی
 فه‌رامۆشکراوی تر له ناو ئینسانێکدا هه‌یه. به‌قوربان هۆشه‌نگ تۆ هه‌ر
 به‌ پتوه ده‌بیت... ناه هه‌ر به‌ پتوه ده‌بیت. باشه به‌ساقه، من دوو
 ده‌نگ تریم خوارده‌ ئینته‌لای پێکردوم... عه‌یب نه‌بیت به‌قوربان عه‌یب
 نه‌بیت... تۆش وه‌ک برامیت. وایش، شه‌رمین ده‌میکه گویم له‌و ده‌نگه
 خۆشه‌ت نه‌بووه، ده‌میکه. به‌هه‌قی لائیلاهه ئیله‌لا بیرری نه‌و ده‌نگه‌ت
 ده‌که‌م. گوپی لێبگره هۆشه گیان، ئینجا ده‌زانی باسی چی ده‌که‌م...
 ئینجا تێده‌گه‌یت بۆ مه‌له‌ک ده‌بینیت. شتیکه بخوینوه گولم شتیک
 بخوینوه».

به‌هائیلی فریشته به‌ راستی نه‌خۆش بوو. هه‌لبه‌ت نه‌خۆشی
 فریشته‌کان چه‌ند قوناغیک بوو، به‌هائیل ئیستا گه‌یشتبوووه نه‌وه‌ی
 توانای قسه‌کردنی نه‌میتیت، چاوانی به‌ره‌و کزی ده‌چوون و پیده‌چوو
 هیدی هیدی ته‌واو نابینا بیت، به‌لام چیرۆکه‌کانی شه‌رمین به‌ هیلاکی
 و نه‌سته‌میکی زۆر، پۆژه‌کانی ژبانی به‌هائیلی فریشته‌یان درێژده‌کرده‌وه.
 نه‌و پۆژه‌ریزان خانی مه‌له‌کبین به‌ ته‌نیا له‌ سه‌ر کورسییه‌ک و
 شه‌رمین له‌ لیواری چه‌پی پێخه‌فی فریشته‌که‌دا دانیشتن، هۆشه‌نگیش
 به‌ پتوه له‌ نزیک خانمی مه‌له‌کبینه‌وه وه‌ستا. هیدی هیدی شه‌رمین له
 ده‌فته‌ریکی گه‌وره‌وه به‌ ده‌نگێکی خۆش که‌وته خویندنه‌وه:

«به‌هادین له‌ نیوه‌پۆی هه‌مان پۆژدا، دواي نه‌وه‌ی هه‌ستیکرد
 دره‌خته‌کان له‌و باغه‌یه‌دا بیتاوان، که‌ زانی تینی گه‌رما خه‌ریکه
 چیمه‌ن و باغی ناوچه‌که‌ ده‌سووتینیت، پوویکرده‌ مالی خاوه‌ن تانکه‌ریکی

دۆستی... پئیگوت «کاک خلیل، خۆت ده‌زانی بۆ چه‌فده پۆژ ده‌چیت باران نه‌باریوه، له‌م وه‌رزهدا دره‌خته‌کان ئاویان زۆر پئیویسته، که خودا بارانی نه‌باران مانای ئه‌وه‌ی که ئی‌مه ده‌ستبه‌کاریین... مرۆف ئی‌شی ئه‌وه‌یه هه‌ر شتیک خودا و سروشت به‌ ئاسانی نه‌یانبه‌خشی خۆی دروستی‌بکات و بی‌سازینیت». خاوه‌ن ته‌نکه‌ره‌که پیاویکی ته‌مه‌ل بوو، به‌ بی‌یاکی گوتی «با دره‌خته‌کان بمرن، من له‌ پۆژی وا گهرمدا ناتوانم دره‌خته‌کان ئاوبده‌م، شوینی ئاو زۆر دووره، سه‌رچاوه‌کان له‌ ده‌ره‌وه‌ی شان». له‌و شارهدا دره‌خته‌کان هه‌موو ژیا‌نیان له‌ مه‌ترسیدا بوو، ئینجانه‌کان هه‌موو له‌ مه‌ترسیدا بوون، گوله‌ کێوییه‌کان خه‌ریک بوو ده‌خنکان. خه‌لکی که‌سی بیری له‌ گوله‌کان نه‌ده‌کرده‌وه، که‌س خه‌یالی لای دره‌خت نه‌بوو... خه‌لک ئه‌وه‌نده ئاویان هه‌بوو که ده‌یانخواره‌وه. ئیتر هه‌رچیه‌کی تر بی‌ئاو بمردایه که‌س به‌ خه‌یالیدا نه‌ده‌هات. به‌لام به‌هادین وانه‌بوو... ئه‌و پۆژه یه‌ک یه‌ک به‌ سه‌ر ناسیاوه‌کانییه‌وه گه‌را، تا ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ وه‌خت که‌سیکی دۆزییه‌وه».

شه‌رمین تا ماوه‌یه‌کی دیش له‌ سه‌ر حیکایه‌تکردن به‌رده‌وام بوو، ده‌نگیکی خۆشی هه‌بوو که تیکه‌له‌یه‌کی سه‌یربوو له‌ ده‌نگی کچی به‌ناز و مندالی بی‌گونا‌ه، خۆی بیری له‌و چیرۆکه‌ سادانه‌ ده‌کرده‌وه و له‌گه‌ل فریشته‌کاندا ده‌ستکاریده‌کردن. که له‌ چیرۆکه‌که‌ی بووه‌وه پێزان خانی مه‌له‌کبین هه‌ستا و گوتی «هۆشه‌نگ گیان به‌وجۆره‌یه... چیرۆکی فریشته‌کان ده‌بی‌ت جه‌مع و جۆر بی‌ت، هه‌ندی‌جار باشه‌ ساده‌بی‌ت، هه‌ندی‌جار ده‌بی‌ت ساده‌نه‌بی‌ت، مرۆف تێیدا ده‌بی‌ت هه‌میشه‌ باش بی‌ت... ئه‌وه موسیبه‌تی چیرۆکی‌که که فریشته‌کان بینوسن، ئینسان تێیدا ده‌بی‌ت هه‌میشه‌ که‌سیکی چاکه‌کار بی‌ت. ئاه به‌لام به‌ساقه‌ ئینسان وایه؟ به‌ساقه‌ من به‌ تۆ ده‌لێم، ئینسان وایه؟ تۆ وایت؟ من وام؟ مه‌لای مزگه‌وته‌که وایه؟ جه‌نابی قایمقام وایه؟ هه‌موو دایمه‌ باشین؟. وای هیچ

شىتىك لەو قورستر نىيە ئەم بەنى ئادەمە ھەمىشە باش بىت، پۆزى سى زەم پۆن گەرچەكت بەنى و كەس داواي وات لى نەكات... بەساقە، ئەو ھى فرىشەكەي پۆحمان دەپەوئىت شىتىكى قورسە، ھەر بۆيە راستت دەوئىت ئىنسان شەيتانى خۆشتر دەوئىت. بە راستى شەيتان بۆ ئىنسان زۆر باشە، زۆر بە رەحمە، ئەركى نىيە. ئاخ من تىناگەم ئەو ھەموو سەرسامىيەم بە شەيتان ھەيە چىدەكەم لىرەدا؟ ئەو ھى شىكايەتىكى ترە، ئىنسانە فەرامۆشكراوھەكەي ناو ئىنسان. پەنگە وايتتە عەزىزم وەك تۆ دەئىتت، منىش فرىشەتەك دەستى خىستىبەتتە بىنم و خودا دەزانىت شەيتانە بەستەزمانەكەم ئىستا بۆ كوئى ھەلھاتووھ و من لىرەوھ بىرىدەكەم. واى واى، ئەگەر ئۇوئىش ئەوئەندە خراپ نەبووايە... گەر پەتى بۆ بەردەيت... گەر پەت بۆ ئەو شەيتانە مەلەونەش بەردەيت، بەخو ھەمووشتىك وئىراندەكات. گەر ئىنسان بىتوانىبايە خالىك بدۆزىتتەوھ، جىگايەك بە ئەندازەي يەك ھەم لە فرىشەكەي ناخى و ھەم لە شەيتانەكەي دەوربايە، لەويادا بوەستابايە و بىگووتبايە ھەردووكتان دەمتان داخەن نابىنن وەك يەك لە ھەردووكتانەوھ دەورم. بەس ئىنسان ھىچ وەخت ئەو خالە مەلەونەي بۆ نادۆزىتتەوھ... ئاھ ئىنسانى بەستەزمان. نا ھۆشەنگ گيان تۆ لەوھ ناچىت بەھرەي چىرۆكنوسىنت ھەبىتت، بەس من بزەنم لە گەل ئەھلى ئەدەبدا ھامشۆت ھەيە، ئاگام لە ھەوالتە، بەس گەر غرور بخەيتە ئەولاوھ كارىكى باش دەكەيت. وەرە بابروئىن. من قەسەي ترم ھەيە بۆت... شەرمىن گيان عەفوومكە... ئىتوھ بۆ ھەردووكتان واسەيرمەدەكەن؟ گەر خۆتان قەسەم پىن نەبىن، من لە قەبرەكەشتدا دەمم ناوھستىت. ئاھ شەرمىن گيان داواي ھەموو شىتىكى بۆ باسبەكە... خۆت ئەزموونى خۆت بۆ كاك ھۆشەنگ بگىرەوھ. ناوى ھۆشەنگى بولبوليارە، فەقىرترىن پىاوى دونىايە، واى پىدەئىن، دەئىن پىلاوھەكانى سەر پىشى لەو پىلاوھەيە كە خەلك فرىدەدەن و ئەم

هه‌لێده‌گریته‌وه . وانیه بولبولیار؟ دلنایام دل‌گران نابیت، فه‌قیری عه‌یب نییه، بۆیه‌ه‌یا و ناموسیان دروستکردوه تا بلێن فه‌قیری عه‌یب نییه، گهر شه‌ره‌ف و ئابروویان دانه‌نابایه فه‌قیری ده‌بوو به‌ عه‌یبه، به‌لام ئیستا عه‌یب نییه، چونکه شتیکی تریان خستۆته جینگا، خه‌لك ده‌لێن هه‌ژاری عه‌یب نییه، هه‌ر هه‌یام نه‌چیت... ئه‌ی چۆن به‌ساقه، ئینسان ئه‌وه‌نده گه‌ژه‌یه . بوه‌سته با پیتبلیتم، شه‌رمین دایکی مامۆستایه، باوکی خودا لێبخۆش بێت شوڤیری لۆری بوو، ده‌میکه کۆچیکردوه... وانیه، شه‌رمین گیان وانیه؟ وایش به‌و خوابه غه‌می ئه‌و برایه‌ت هه‌ر له‌ سه‌ر روخسارته، ده‌ک کویریم بۆت»

پێزان خانی مه‌له‌کبین به‌رده‌وام قسه‌یده‌کرد، لینگه‌پایتایه هه‌رگیز نه‌ده‌وه‌ستا، هه‌موو ئه‌و بیروکه و خه‌یال و خولیاپانه‌ی لای خه‌لکانی دی نه‌هتین و به‌ بیده‌نگی به‌ نێو سه‌ری ئاده‌میاندا تیده‌په‌ن، لای خانمی مه‌له‌کبین به‌ ده‌نگی به‌رز و له‌ به‌رچاوی میوان و نیشه‌جیکانی مه‌له‌کئاوا ده‌یدرکاند. ئه‌و پۆژه له‌ گه‌شتیکی تازه‌دا دووباره بولبولیاری به‌ هه‌موو بیمارستاندا گێرا. پێیگوت پێویستیان به‌ چیرۆکنوسیکه ژیان وه‌ک شه‌رمین به‌ساده‌یی و مندالانه نه‌بینیت. گووتی «شه‌رمین... ئاه... شه‌رمین... فریشه‌یه. خۆی فریشه‌یه، سویند به‌خوا مه‌گه‌ر له‌ باشیدا مه‌له‌ک لێزویربین. به‌س هێشتا منداله. من ده‌مرم بۆ چیرۆکه‌کانی، به‌س ژیان له‌م چیرۆکانه ئالۆزتره. من ئه‌زموونی ئه‌م هه‌موو ساله پێمه‌لێت، فریشه‌کان تا کیشه‌ی ئالۆزترین به‌خه‌یه به‌رده‌ست زیاتر ده‌که‌ونه مه‌راقه‌وه، زیاتر ده‌یانه‌وێت بزین بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تی مرۆڤ بده‌ن، گزنگ ئه‌وه‌یه مه‌ته‌لێکیان بده‌ینی بۆیان چاره نه‌کریت، ئه‌وانیش زۆر بیرکه‌نه‌وه تا بزائن چاکه چیه و خراپه چیه. خۆی گه‌وره هه‌موو بیران ده‌چیته‌وه که ئه‌م فریشه مه‌لعونه به‌شه خنکاوه‌که‌ی خۆمانه، هه‌ر به‌ ئه‌ندازه‌ی ئێمه له‌ ژیان و مردن ده‌زانیت، ئه‌ویش

دەبىت بىرىكاتەو... پېرسىت... ئەي چۆن بەساقە. تۆ دەلىت ئەمىر
 فرىشتهكەي خۆم بىنيو، باشە بىنيوتە، پىرۆزىت بىت... بەلام چىي
 لە تۆدا گۆرا؟ چ زانىارىيەكى گىرنگت بۆ زىادىبوو؟ فرىشتهيەكى مەلەونە
 و خۆي دەرخستوو و گووتووتى جەنابى بولبوليار، ھاي... چۆنىت،
 ئەو تا لىرەم... وانىيە؟ وانىيە؟ لەو زياتر ھەيە. ئاھ فرىشته
 بەستەزمانەكانم، فرىشته خەوتووكانم، خۆ ئىو مەكىنە نىن... مەكىنەي
 چاكە... خۆزگە وابوويە، مەكىنەك ھەبايە شتەكانت بدايەتى و ئەو
 لەو سەر بىگوتبايە چى باشە و چى خراپ. ھەندىجار ئەسلەن باوھىم
 بەخودا ھەر نامىنىت، چى دەبوو بۆ ئىمەي مۆقى بەستەزمان
 مەكىنەيەكى لەوجۆرە دروستبكات، لە ھەموو شارىكدا دوو مەكىنەي
 لەوجۆرەمان بۆ دابنىت، دەچووین لىماندەپرسى چى باشە و چى خراپە،
 مەكىنەكە پىدەگووتىن، كەي ئەو كارىكى قورس بوو بۆ بارى تەعالا،
 بەلام ئىستا دەبىت بچىن لە ھەندى پاشەلى پشكن پېرسىن و بلېين
 چى چاكە و چى خراپە، كە خۆيان لە من و تۆ كەمتر دەزانن چى
 بەدە و چى باشە. ھۆشەنگ گيان بەقوربان، تۆ پياويكى عاقلى،
 ماركسىيەكان ئەگەر خراپىش بن لە خەلكى عەوام عاقلترن، منىش
 خەلكى عەوامم، سەيرى ئەو مەكە كە دائىرتولمعارىف و شت
 دەخوینمەو، من لە ئەسلدا سەر بە عەوامم. تۆ دەزانىت ئىنسان نە
 خراپە و نە باش، بەلكو مەخلوقىكە گرفتىكى ھەيە، ئىنسان تاكە
 بوونەوەرە لە زەوى و ئاسمان كە موشكىلەي ھەيە، نە خودا موشكىلەي
 ھەيە نە چۆلەكەكان... بەس ئەو بەشەرى داماوە موشكىلەي ھەيە.
 كە كۆترىك نەخۆش دەكەوئىت، دەمرىت بىئەوھى نەخۆشىيەكەي بووئىت
 بە موشكىلە بۆي، كە لە گەردوندا شتىك خوار دەپوات، يەزدان
 تەماشايەدەكات، بىئەوھى ئەو بووئىت بە موشكىلە بۆي و بىوئىت
 چاكىبكات، بەس ئىنسان... ئاخ لە دەست ئىنسان، سەيرى لووتى

خۆی ده‌کات و لئیده‌بیت به موشکیله، سه‌یری قلیشیکی سه‌ر لئوی ده‌کات و لئیده‌بیت به مه‌راق، سه‌یری په‌نگی خۆی ده‌کات و لئیده‌بیت به گه‌وره‌ترین گرفتسی دونیا... وای به ساقه له ده‌ست ئینسان، وای، عزیزم بلّیم چی. گرفت نه‌وکاته دروستده‌بیت که مرۆف بی‌ری له چاره‌سه‌ر کرده‌وه، تا چاره‌سه‌ر نه‌بیت گرفت نییه. گه‌ر راستت ده‌ویت ئه‌م فریشته به‌دب‌خته‌ی ناومان هۆی هه‌موو ده‌ردی ئیمه‌یه. ئه‌و به‌رده‌وام بیر له چاره‌سه‌ر ده‌کاته‌وه... شه‌و و پۆژ خه‌وی لئیه‌رامکردوین... باشتر به... باشتر به... باشتر به. وای چ ده‌ردمانه، ده‌وازان لئیه‌یتن وه‌ک قالۆنچه بئ موشکیله بژین. بلّیم چی هۆشه‌نگ گیان، فریشته ئه‌وه نییه که چاکه‌مان پئیده‌کات، ئه‌وه‌یه که وامان لئیده‌کات بیر له چاکه بکه‌ینه‌وه، به‌رده‌وام بیر له باشتر و باشتر و باشتر بکه‌ینه‌وه. به‌لام به‌قوریان، به‌ساقه، نوری هه‌ر دوو چام، باشتر و باشتر و باشتر هه‌یه؟ بلّیم چی... من نازانم گه‌ر زۆر گوئ له‌م فریشتانه‌ش بگه‌رین بۆ کویمان ده‌بن. واتیده‌گه‌م عزیزم، ئینسان پئویستی به‌م فریشته‌یه و به‌عقلی خۆشی هه‌یه، هه‌ر دووکیان به‌ساقه... هه‌ردووکیان... گه‌ر هه‌موو فریشته‌کانمان بمرن ده‌بین به‌ دپنده، ده‌بین به‌و حه‌یوانه چلکانه‌ی که به‌ ددان یه‌ک هه‌لاهه‌لاده‌کن. غرور بخه‌ره ئه‌ولاهه، غرور بخه‌ره ئه‌ولاهه، ئینسان به‌بئ ئه‌م فریشته‌یه ده‌بیت به‌ گورگ. به‌س به‌ساقه، برای شیرینم، هۆشه‌نگ گیان... وای هه‌ندێچار ئه‌وه‌نده قسه‌ده‌که‌م کاکیله‌م دیشیت، زگم ژانده‌کات... به‌س چیکه‌م عزیزم، ئه‌م فریشته باوه‌حیزانه به‌ قسه‌ ده‌ژین، به‌رده‌وام به‌ قسه‌ ده‌ژین، ئه‌وه تووشی ئه‌م نه‌خۆشیه‌ی کردوم. ماوه‌یه‌که هه‌ستده‌که‌م ئه‌و داماره‌ش، ئه‌و مسته‌فا شوکاکه به‌دب‌خته‌ش خه‌ریکه وه‌ک منی لئیدیت. ویستم بلّیم چی؟ ئا به‌ساقه، ویستم بلّیم گه‌ر عه‌قلی خۆشمان بده‌ینه ده‌ست ئه‌م فریشته‌یه نازانم چی ده‌بیت، داوای باشتر و باشتر و باشتر به‌ره‌و کویمان ده‌بات. ده‌بیت

جی‌گایه‌ک هه‌بیټ، شیوه‌یه‌کی ژیان هه‌بیټ بۆ ئینسان باش بیټ و بوه‌ستیت. بلټ با له‌وه زیاتر نه‌رۆم. مه‌رج نییه هه‌موو که‌سیک پیویستی به ژیانکی دووم هه‌بیټ، مه‌رج نییه هه‌موو ژیانه فه‌رامۆش‌کراوه‌کان له‌دوچاردا له‌م ژیانه باشتر بن... نازانم، وای نازانم. ئینسان به ده‌ست ئەم پرسیارانه‌وه گیانی ده‌رده‌چیت و دواتریش هیچی ده‌ست ناکه‌وټ، قه‌سه‌م به‌خودا هیچی ده‌ست ناکه‌وټ. باوه‌رت بیټ ده‌رکه‌وتنی ئەم فریشتانه له ژیاندا نه‌خۆشی خستم... پیشتیش شیټ و شتی وابووم، ده‌زانم ئەو مه‌هدائیه گه‌ژیه هه‌مووی بۆ باسکرودیت، حیکایه‌تی شیټیه‌که‌م و ئەوهی سالیک کاره‌بایان له سه‌رم دا و هه‌موو شته‌کانی تر. ئیتر بلټم چی؟ زۆر گوټ له‌م ژنه کوبه‌لییه‌ی به‌رده‌میشته مه‌گه‌ر، زۆر جار شته‌کان قورسده‌که‌م، منیش به‌شه‌رم، شیټی موشکیله‌م. خۆ نه‌گه‌ر وا ئاسان بایه... خۆ نه‌گه‌ر مۆف بیزانیبایه چی ده‌کات... بیزانیبایه چی خراپه و چی باش. وای خوايه، هه‌ندێجار به ده‌ست ئەم چیرۆکانه‌ی شه‌رمینه‌وه ده‌مرم... ئەوهی مۆفکیکی باش بۆ ته‌نکه‌ریکی ئاو ده‌گه‌رټ گۆله‌کانی شاری پین ئاويدات. ده‌مکوژټ، ئەم شه‌رمینه دوچار به‌م رۆحه مندالانه پاکه‌ی ده‌مکوژټ. فریشته‌کان پیویستیان به پرسیاری قورستر هه‌یه. وای هۆشه‌نگ گیان، دوچار ئەم چیرۆکانه‌ی شه‌رمین ده‌مکوژټ، ئەوهی واده‌کات فریشته‌کان گوټی لټیگرن ده‌نگیه‌تی، وه‌ی خوايه گیان که ده‌نگی خۆشه، هه‌تیو هۆشه‌نگ پیتمبلی تۆ ده‌نگیت پین خۆش بوو؟ به‌ساقه... بیرمچوو، فریشته‌یه‌کی نه‌خۆشمان هه‌بوو ناوی سه‌مائیل بوو، ئیستا سین مانگه مردوه. جارێ ئەم چیرۆکانه توپه‌یانکرد و هه‌ستایه سه‌رپین و گووتی وای ژیان له‌مه ئالۆزتره، له‌مه ئالۆزتره که تۆ باسیده‌که‌یت، له‌وه ئالۆزتره ئینسانه باشه‌کان ته‌نیا به‌دوای په‌یداکردنی پارهی شیروهه بن بۆ مندالکی نه‌خۆش یان بۆ ته‌نکه‌ریک ئاو بگه‌رین بۆ گۆله‌کانی شار. ئاخ، کوا

چاکه وا ئاسان بووایه . پئویستیم به چیرۆکنوسنیکه، پرسباری چاکه و خرابه له‌م ساده‌یه ده‌ره‌بهنیت. گهر وا بپوات ئه‌م چیرۆکانه هه‌موو فریشته‌کانم ده‌کوژن... ئیستا تیده‌گه‌یت من تو‌م بۆ هینا؟. تو‌ خو‌ت له‌وه ناچیت چیرۆکنوس بیت. چیرۆکنوسیکم ده‌و‌یت به‌ راستی ژیان بنوسیته‌وه، ژیان به‌ قورسیه‌که‌ی، به‌ بی‌ماناییه‌که‌ی، به‌وه‌وه که تیدا سنووره‌کانی باش و خراب به‌ جو‌رتیک ده‌چن به‌ یه‌کدا به‌ مرو‌ف جیانا‌کریته‌وه. وه‌ک ده‌کلافه‌ی ده‌زووی په‌نگاو‌په‌نگ، که سه‌ریکیان به‌ ده‌ست ده‌ شه‌یتان و سه‌ره‌کانی تریان به‌ ده‌ست ده‌ فریشته‌وه بیت، هه‌ر بیستیان له‌ سه‌ر شانۆیه‌ک وه‌ک ئاسکی ترساو‌پا‌که‌ن، سه‌عاتیک‌پا‌که‌ن، دوو سه‌عات‌پا‌که‌ن، بیوه‌ستان تیکه‌لبن و بین و هه‌لبه‌زنه‌وه و فرکه‌یان بیت، هه‌ر یه‌که‌یان به‌لایه‌کدا، به‌قوربان، هه‌ر یه‌که‌یان به‌ ئاراسته‌یه‌ک. دوای دوو سه‌عات گه‌ر ده‌زووه‌کان له‌ فریشته و شه‌یتانه‌کان بکه‌یته‌وه و پتیا‌ن بلیت، عه‌زیزان فه‌رموون بپو‌ن، فه‌رموون بۆ مائی خو‌تان و زۆر سو‌پاس، نیشی ئیوه ته‌واو، ئیوه له‌م شانۆگه‌ریه مه‌لعونه‌دا نیشی خو‌تان کرد و ئیستا نۆره‌ی ئاده‌میزاده بیت و بزانی‌ن ئه‌م مه‌خلوقه گوم‌پایه چی بۆ ده‌کریت؟. ئینجا منی به‌سه‌ته‌زمان بیتن، که هه‌ر به‌راسته خو‌م سه‌ر به‌ عه‌وام ده‌زانم، چاوم به‌سه‌تنه‌وه و ئه‌و تو‌په‌له ئالۆزکاوه بده‌نه ده‌ستم و بلین ده‌ی جه‌نابی ئینسان وه‌ره و له‌م کلافه ئالۆزکاوه به‌شی فریشته و به‌شی شه‌یتانم بۆ جیا‌بکه‌ره‌وه... ده‌توانم چی بکه‌م؟ به‌ساقه چی تیده‌گه‌م؟ له‌وه‌زووه ئالۆزکاوه‌دا، له‌وه‌ کلافه‌ نا‌رتیکه‌دا که گه‌مه‌ی دووردریزی شه‌یتان و فریشته ئالۆزکاندو‌یتی، چۆن باش و خراب جیا‌بکه‌مه‌وه؟ ئه‌و ده‌زووانه وا له‌ یه‌ک ده‌نالی‌ن، من نه‌ده‌زانم سه‌ری فریشته له‌ کو‌یبه و بنی شه‌یتان له‌ کو‌یبه. ده‌زووه‌کان وه‌ها گریده‌بن و ده‌نالی‌زکین، منی داماو به‌شی فریشته و به‌شی شه‌یتانم بۆ جیانا‌کریته‌وه، هه‌مووی لای من جگه له‌ تو‌په‌لیک ده‌زووی ئالۆزکاوه

بەولايە ھىچى تر نايىت... ھۆشەنگ گيان ژيان وايە، ژيان وايە. فرىشتهكان ھەك من و تۆن، ئىنسانن، ناتوانن يەكسەر باش و خراب جىباكەنەو، بۇ ئەوھى بژىن دەبىت ژيان لە ئالۆزى خۇيدا ببىنن، ئەوھى وادەكات من ئەم مەلايكەتانەم خۆشبویت، ئەوھى نازانن بە تەواى چاكە چىيە، بەلام گەر بزائن مرؤف بۆى دەگەرپىت خۆشبەخت و ئاسوودە دەبن. ناتوانن ھەمىشە وەلامى ھەموو پرسىارىك بەنەو، بەلام ئاسوودە دەبن گەر لەگەلماندا بىرى لىبكەنەو. مرؤف نايىت بە بوونەوھىكى زۆرياش، ھەرگىز نايىت، تەنيا دەتوانىت غەمخۆر بىت، دىنەنەبىت، پرسىارىكات، بۇ چىرۆككىكى تر بەگەرپىت. ئاھ چىرۆككىكى تر... قورستىن شت بۇ ھەموو مرؤفك ئەوھى يە بىر لە چىرۆككىكى تر بكتەو بۇ ژيانى خۆى. بەس دەبىت پۆژىك لە دونىادا ھەبىت تىيدا ئىنسان بوەستىت و بىر لە چىرۆككىكى تر نەكاتەو، بىر لە ژيانىكى باشتر نەكاتەو و بلىت تەواو... تەواو گەيشتم، گەر لەمە زياتر برۆم پەنگە ھەمووى خاپورىكەم. گەر مرؤف گەيشتە جىگايەكى وھا و فرىشتهكان وازيان نەھىئا، ئا لەويادا فرىشتهكان دەبن بە شەيتان، قەسەم بەخودا دەبن بە شەيتان... بەس عەزىزم ئىمە ئىستا چەند لەو پۆژەوھە دوورىن؟ نازانم. نۆر دوورىن... واى ھىشتا كە داماوین... واى ھىشتا چەندە پىويستىمان بەم فرىشتانە ھەيە..

ئەو پۆژە بۇ يەكەمجار پىزان خانى مەلەكىن، ھۆشەنگى بولبوليارى پاسپارد چىرۆكنوسىكى بۇ بدۆزىتەوھ. بەلام چ چىرۆكنوسىك... كەمن ئەو چىرۆكنوسانەى دەتوانن فرىشتهكان ببىنن، يان ھەرنىن. بولبوليار دەيزانى پىويستى بە چىرۆكنوسىكە كە بەردەوام بتوانىت مەتەلى ئەخلاقى گەورە گەورە داھىيىت، بەلام خودايە چىرۆكنوسى وھا لە سەر زەوى ھەر ھەيە و ھەبووھ؟.

ژیانی هه موو بوونه وهران له گۆرانیکی هه میسه و ترسناکدایه

پوداوه کان له ژیانی نزار ئیدریسا به شیوه یه کی خیرا تیپه پین. دوی گواستنه وهی به ره و مه فرزه کانی باشوور، خوئی له دوو پیانی قهیرانیکی کوشنده دا بینیه وه، دلنیا بوو نارديوانه تا بکوژیت یان بیکوژن. به لام هه م گه پانه وهی بو شار نه سته م و هه م هه له اتنی به ره و سنوور کاری نه کرده بوو، که وتبووه جیگایه ک و جیهانیکی نوپوه. نزار له ساتیک له ساته کاندا تیگه یشتبوو که شوپش بینه وهی ناگادار بیت، تیوره که ی نه و پراکتیزه ده کات. نه و ده یویست شوپش بکاته نامیریک بو پاککردنه وهی به رده می خوئی، نازادی خوئی بخاته پیش هه ر نازادییه ک، به لام ئیستا ده بیینی نه وانی دیش واده کهن، ده بیینی نه و ته نیا که س نییه که نه شوپش، نه شوپشگیژی بو گرنگ نییه، ته نیا که س نییه که ته نیا شوپش بو خوئی ده کات، ته نیا که س نییه که پییویه شوپشگیژ ناتوانیت له گه ل نه خلاقدا ته بابیت. به لکو هه موو نه م مۆرآلانه به شیکی گرنگی نه و سه رده مه تازه یه ن و هه زاران هه وادار و لایه نگریان هه یه. ئیستا گومانیده کرد هیژی نه و شه په ی هه بیت. نه یده زانی ره وانه کردنی بی چه ک و له ژیر چاوه دیریدا به ره و باشوور، به ره و شوینی رووبه پوو بوونه وه سه خته کان له گه ل جاش و سه ربازانی ده وه له تدا به هوئی نه وه وه یه که سینک ده یه ویت له ژیانی نه غه ده ماردینی دوربخاته وه یاخود هوکاری تر له پشتیتی؟ گه ره نه وه بیت مردنیکسی پوچ و بیهوده و بیکه لک ده مریت. هه رگیز نه یویستوه بو ئافره تیک بمریت، هه موو به چاوی خویان بینیان که چ ناسان ده سته برداری ژنی نه و دکتوره بوو، که دواچار بو نه م

تەنیا ژنیکی تاییه‌تی و جوان و سەرەرپۆ بوو، کە پتووستی به دەستیکی بوو دەرگای دونیایه‌کی دیکه‌ی لیبکاته‌وه. له راستیدا هینده‌ی ژنی ئه‌و دکتۆره پتووستی به‌م بوو، ئه‌م پتووستی به‌و نه‌بوو، باوه‌ری وه‌ها‌بوو که که‌ی بیه‌و‌یت ده‌توان‌یت ئه‌و خانمه‌ی ده‌ستبکه‌و‌یت که بۆی ده‌گه‌ر‌یت، به‌لام یادی نییه‌ پۆژیک له پۆژان له‌ خه‌یالیدا ژنیکی زۆر تاییه‌تی هه‌بوو‌یت، هه‌ر کات ئافه‌ره‌تیک له‌ نزیکیه‌وه بوو‌یت هه‌ول‌ی بۆ‌داوه، بێته‌وه‌ی بزانی‌ت ئاخۆ به‌راست به‌ دل‌یتی یاخود خۆشیده‌و‌یت. وه‌ها بوو وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ر ژنیک ده‌خاته دل‌یه‌وه، بێته‌وه‌ی ئه‌م په‌نجیکی زۆری بۆ بدات، د‌یته‌ به‌رده‌می و خۆی بۆ رووتده‌کاته‌وه و ده‌ل‌یت ئه‌وه منم که ئیستا به‌ خه‌یال‌تا گوزه‌رمکرد... دل‌نیا‌بوو زۆریه‌ی پیاوان ئاره‌زووی جو‌ره‌ ژانیکی واده‌کن، ئه‌وه ش‌یتیانده‌کات خانمان عاشقیان بن، به‌لام ئه‌م ش‌تیکی ت‌یدا‌بوو که خۆشی نه‌یده‌زانی چ‌یه‌، ژنان ب‌ه‌هۆیه‌کی دیاریکراو عاشقی ده‌بوون. ئایا جوانیه‌که‌ی بوو، ب‌یشه‌رمیه‌که‌ی بوو، دل‌ه‌رقیه‌که‌ی بوو، قسه‌ ب‌په‌رده‌کانی بوو، ئه‌و ترسه‌ تاییه‌تییه‌ی بوو که د‌وای خۆی ج‌یی‌ده‌ه‌یش‌ت یان ئه‌و ب‌یباکییه‌ی بوو که هه‌تا ژنانی زۆر به‌پ‌زی ده‌خسته‌ سه‌ر هه‌وای ئه‌وه‌ی ت‌ی‌ب‌ب‌گه‌ن؟ بۆ زۆرجار پ‌و‌وده‌دات پیاوانی زۆر به‌پ‌ز خولیا‌ی ت‌ی‌گه‌یش‌تن له‌ ژنی ب‌یباک وایان ل‌یده‌کات سۆزانییه‌ک به‌ینن، سه‌ماکه‌ریک بخوازن... بۆ هه‌مان ئاره‌زووی ق‌و‌ول و ب‌ه‌هۆ له‌ ناو خانمانیشدا نه‌ب‌یت بۆ ت‌ی‌گه‌یش‌تن له‌ پیاوانی هه‌وایی و ب‌یج‌ه‌و؟ به‌لام ئیستا نه‌یده‌و‌یست به‌ر‌یت، ده‌ش‌یزانی ئه‌وانه‌ی که باکیان به‌ ه‌یج نییه‌ خۆیان نه‌ب‌یت، ده‌یان‌ه‌و‌یت ئه‌م به‌ر‌یت... ئه‌ویش باکی به‌ ه‌یج نییه‌ خۆی نه‌ب‌یت، ئه‌وانیش باکیان به‌ ه‌یج نییه‌ خۆیان نه‌ب‌یت... بۆ ئیست‌یک وه‌ستا و ق‌و‌ول ب‌یری‌کرده‌وه و ت‌ی‌گه‌یش‌ت که پ‌تی ناوه‌ته سه‌ده‌یه‌که‌وه پ‌ره‌ له‌ که‌سان‌یک باکیان به‌ ه‌یج نییه‌ خۆیان نه‌ب‌یت. هه‌ستیده‌کرد ئه‌و له‌خۆ‌بورده‌ی ئه‌و له‌ خه‌یالی خۆیدا بۆ شو‌ر‌ش‌گ‌ێ‌رانی

داناوه هه له بووه، شتيك نيبه ناوى له خو بووردن بيت، هه موو به جوړيک له جوړه كان به تهنيا بو خو بيان شه رده گه ن. له شه پى وه هادا هه موو شتيك چه لاله ... هه ستيده كرد ئيستا كاتى نه وه هاتووه شتيكى گه وره ي تر بشكينييت. مرؤف هه ر هينده يه فيرى شكاندنى شته كان بوو، ئيدى ناتوانييت رابوه ستييت، ئيتر له زه تى شكاندن له زه برى پيويستى گه وره تر و گه وره تر ده بيت. كه له گه ل مه فره زه كاندا هاته خوارج، هه ستيكرد هه موو جوړه قسه يه ك و دهنگ به رز كردنه وه يه ك و نمايشيک دوزمنى زورترى بو دروستده كات، هه موو جيهانى وه ك شانويه ك هاته به رچاو كه تيگستى نمايشه كه ي گورابييت. وه ك نه وه بوو نه م تيگستىكى له بهر بيت و له پر كه وتبيته ناو نمايشيكي ديكه وه، سه ر سه حنه يه كى تر، كه تييدا ديالوگه كانى نه م جگه له وه ي نمايشه گه وره كه تيگده دات هيچى تر ناكات. خو ي ده ناسى كه به چه وه ر ناتوانييت پيشمه رگه بيت، به لام نه وه ي له نيو نه م كيوانه دا، له نيو نه م هه موو تاريكى و هه وراز و به رده لانه دا، له به ينى نه م چه مه نزار و ده ربه ند و نشيوه دا، له ناو نه و چوم و گووم و ده ريا چه بچوكانه دا كه به جوړيكي بي مانا و به رده وام دينه سه ر ريگيان ترسى مردنى هه بيت، به رده وام ناوړ له دواى خو ي بداته وه، به رده وام سه يرى ده موچاوى پيشمه رگه كانى مه فره زه كه بكات و بير له وه بكات وه كاميان نه و كه سه ن كه دوا گولله ي پيوه ده نين، نه وه هه راسانيانده كرد. گه رچى ماوه يه كى دريژ بوو له شاريش نازاد نه بوو، جيگا و ريگاي نارامى نه بوو، به لام هه ستى نه ده كرد به وجوره به ستراوه و بالشكاو بيت ... هه ر له سه ره تاوه وه ك ديلىك له گه لى په فقتاريانده كرد، وه ك كه سيك كه هه موو گومانى ليده گه ن، زوربه ي پيشمه رگه كان لى نزيك نابنه وه، توانجى زور به دى ليده ده ن ... بو يه كه مجار له زيانيدا تيده كات، نه مجاره له قه سابخانه كه دا نوره ي نه وه سه رى بيزن. زوربه ي كات له زيانيدا بيياك بووه، به لام ئيستا ده زاناييت هي زى بيياكى به شى نه وه

نیبه به سەر ترسه‌کانیدا زال بێت. ده‌زانیت پێوستی به موعجیزه‌یه‌ک، شتیکی گه‌وره‌یه‌یه‌ پزگاریبکات. دئ به دئ له‌گه‌ڵ مه‌فرزه‌که‌دا ده‌روات، که ده‌گه‌نه‌ هه‌ر گوندیک ده‌ترسیت به‌ر له‌وه‌ی بتوانیت خۆی پزگاریبکات، ئه‌وان بیکوژن... هه‌چ شتیک له‌ سەر پلانه‌که‌ی ئه‌وان نازانیت، هه‌چ شتیکیش له‌ سەر پلانه‌که‌ی خۆی نازانیت، به‌لام دله‌نیا به‌هه‌میشه‌ ته‌نیا شتیک پزگاریبکات ئه‌وه‌یه‌ هه‌چ هه‌رامیک بۆ خۆی دانه‌نیت، له‌م شه‌ره‌دا هه‌رام نه‌ماوه... ئه‌وه‌ی ئه‌و دیته‌ ده‌رئ بۆ پێشمه‌رگایه‌تی و به‌جوژه‌ وه‌ک بزنی ده‌بینێرن بۆ باشوور به‌ پرسیای وه‌ک خائینیک به‌مریت، ترسناکه‌. به‌لام له‌ ناخیدا خۆشحاله‌ که هه‌چ هه‌رامیک نه‌ماوه، ئه‌وه‌ی هه‌چ هه‌رامیک نه‌ماوه، ئه‌وه‌ی شوێش ئه‌خلاقیکی نیبه‌ پزگاری پێده‌دات به‌جوژه‌ ئازاد بێت که ده‌یه‌وێت. که شوێش ئه‌خلاقی نه‌بوو، ده‌بیت هه‌ر مروه‌ و به‌ ته‌نها خۆی خۆی پزگاریبکات، به‌ته‌نها خۆی که‌ولێ خۆی له‌ قه‌سابخانه‌ هه‌لگریت و بپرفیتیت و ببیاته‌ده‌ره‌وه، خۆی ئه‌خلاقی خۆی دروستبکات و بینوسیته‌وه و پێاده‌یبکات.

چه‌نده‌ هه‌ولیده‌دا، له‌گه‌ڵ هه‌موو کرانه‌وه‌ی خۆیدا، له‌گه‌ڵ وریایی و لێزانیشدا نه‌یده‌توانی له‌گه‌ڵ که‌سانی مه‌فرزه‌که‌دا هه‌چ هه‌ورپیه‌تییه‌ک دروستبکات. ئه‌وان هه‌نده‌ی وه‌ک دیل پێش خۆیانیان ده‌دا، وه‌ک چه‌نگاوه‌ریکی تازه‌ سه‌یریان نه‌ده‌کرد، ئه‌وه‌ی له‌ چاوی یه‌که‌ به‌ یه‌که‌یاندا ده‌خوینده‌وه، له‌ کاتی په‌رینه‌وه‌ له‌ شوێنه‌ ترسناکه‌کاندا ده‌یاندا به‌ره‌وه، تا گه‌ر مه‌ترسییه‌ک هه‌بیت ئه‌و به‌رکه‌وێت، که له‌ ساتی پڕ مه‌ترسی نزیکه‌بوونه‌وه‌ هه‌موو نیگای ئه‌ویان ده‌کرد بزانی چی ده‌کات. تا به‌ره‌و باشوور به‌هاتبانایه‌ سه‌رۆکی مه‌فرزه‌که‌ مۆنتر ده‌بوو، هه‌ر کات هه‌ستی بکرایه‌ ده‌یه‌وێت دووربکه‌وێته‌وه‌ به‌ توندی لێیده‌خوێ و ده‌بخسته‌وه‌ ناوه‌پاستی ریزه‌کان. چه‌ند جارێک هه‌ولیدا دوو به‌ دوو قسه‌ی له‌گه‌ڵدا بکات به‌لام بواری نه‌دا. جارێک له‌ ناوه‌پاستی هه‌موو

پیشمه‌رگه‌کاندا به‌ده‌نگی به‌رز‌گووتی تیناگات ئایا ئه‌م دیله‌یان
پیشمه‌رگه‌یه، به‌لام هیچ‌کس وه‌لامی نه‌دایه‌وه.
له‌کۆتاییدا ئه‌وه‌روویدا که‌ده‌بوو پوویدا... ئه‌وه‌ی که‌له‌سالانی
شۆپشدا و له‌هه‌موو هه‌ریمه‌کان و ده‌قه‌ره‌کان و له‌ناو هه‌موو هیژه‌کاندا
ده‌یانجار پوویده‌دا و پوویده‌دایه‌وه.

شه‌ویکه‌هیشتا پیشمه‌رگه‌کان ته‌واو ده‌ستیان به‌تۆبه‌تی پاسه‌وانی
نه‌کردوه، هیشتا هه‌موو شتیک نارامه، به‌لام پاش تۆزکی دی زۆمه‌تیکی
قوول و بیتروسکه و بیته‌شک هه‌موو زه‌مین ده‌گریت، نزار دنیاده‌بیت که
ئه‌گه‌ر نه‌جولیت چاره‌نوسکی تاریک چاوه‌روانیده‌کات، به‌کیکی نه‌ناس
پێیده‌لێت که‌شه‌و ده‌یان‌ه‌وێت له‌چه‌مدا بیکوژن، باوه‌ر به‌و چرپه‌خیراو
راگوزهره‌ده‌کات، به‌لایه‌وه‌گرنه‌گ نییه‌کیه‌ئو نه‌هینیه‌گه‌وره‌یه‌ی بۆ
ده‌درکینیت، به‌لام به‌لایه‌وه‌گرنه‌گ به‌زوترین کات له‌مردن هه‌لبیت.
دنیاییه‌تا دیت کۆتایی نزیکتر و نزیکتر ده‌بیت‌ه‌وه، دنیایه‌گه‌ر
ده‌رنه‌چیت و له‌ناو کێو و بێشه‌و تاریکی ئه‌م ئیواره‌یه‌دا خۆی وننه‌کات،
هه‌لێکی دیکه‌ی نابیت. به‌ر له‌وه‌ی پاسه‌وانه‌کانی شه‌و له‌شوینی خۆیان
جیگیرین، ده‌سنده‌کات به‌گۆرانی گووتن، چه‌که‌سیحراوی و نه‌ینی و
کاریگه‌ره‌که‌ی، به‌ده‌نگی هه‌مووان که‌میک مه‌ست و بیهۆش ده‌کات، له
ساتیکی قوولی غافلی و چاوه‌روانیدا، له‌چرکه‌یه‌کدا که‌نه‌پوناکی
چیتر به‌روای به‌خۆیه‌تی و نه‌تاریکی له‌شوینی خۆی دانیشتوه، ئه‌و
یه‌که‌م هه‌ولێ خۆی ده‌دات. به‌خیراییه‌کی گه‌وره‌پوو له‌چه‌میک چرپ و
نیو به‌رده‌لانیکی عاسی ده‌کات، ده‌یه‌وێت ئه‌و چه‌ند ساته‌کورتی پیش
تاریکی ته‌واو به‌رده‌کان بکاته‌په‌ریز. ده‌زانیت کاریگه‌ری گۆرانییه‌کانی
تا چه‌ند خوله‌کیک هه‌مووان له‌کارده‌خات، ده‌یه‌وێت هه‌موو شتیک بی

خوینپرستن ته‌واو بیټ، هه‌لبیټ و خوئی بداته ده‌ست نادیاریکی گه‌وره‌تر، سه‌ره‌تا بییری لای حیزبه‌کانی تره، به‌لام گه‌ران به دواى حیزبه‌کانی تردا، به سه‌فه‌ریکی درژیژی گوندا و گوندا ده‌بیات و مه‌ترسی گرتنه‌وه‌ی زۆر گه‌وره‌یه. له‌و ساته‌دا که هه‌لدیټ حیسابی ئه‌وه‌ی نه‌کردوه که ده‌شیت پێشمه‌رگه‌یه‌کی به‌دبه‌خت بیټه سه‌ر پێگایی و تفه‌نگی لیبه‌رزیکاته‌وه، ساتیکی سه‌راسیمه بوون و رامانه، جیگاکه شوینیکی پر گاشه‌به‌رده، نزار له جیگایه‌کی به‌رزدايه، پێشمه‌رگه‌که‌ی دی به تفه‌نگیکه‌وه له زمیدا سه‌یریدکات و دلنیا نییه نایا نزار هه‌لهاتوه یان نا، به‌لام شیوه‌ی پاکردن و شه‌رزه‌بوونی واده‌لین، هینده‌ی پرسیارده‌کات نزار به‌ره‌و کوئی ده‌چیت، ئه‌و په‌لاماریده‌دات، له بکیشبکیشی راپسکان و له‌یه‌کداند، نزار ده‌یه‌ویټ چه‌که‌که‌ی لیبستینیت، به‌لام له گه‌رمه‌ی گرتن و به‌رداندا، له هه‌رای خۆکوتان و خۆپاته‌کاندا گولله‌یه‌ک ده‌رده‌چیت و به‌ر مه‌جید بیساران ده‌که‌ویټ و ده‌بیټ به ده‌نگی دواه‌مین گولله که له ژیانیدا گوئی لیده‌بیټ، دواه‌مین گولله که به‌ر له مردنی، بۆی باروته‌که‌ی ده‌چیت به هه‌ناسه‌یدا... به‌ر له‌وه‌ی پۆحی به ته‌واوی مألئاوایی لیبکات، نزار ده‌بینیت ده‌نوشتیته‌وه و تفه‌نگه‌که‌ی هه‌لده‌گریت و به دوو چاوی سه‌رسامه‌وه سه‌یریده‌کات، دوو چاوی خالی له هیچ خۆشه‌ویستییه‌ک، یان په‌حمیک یاخود کینه‌یه‌ک... چاوانی که‌سیکی نه‌ناس که تا قیامه‌ت بو‌ئه و هه‌ر به نه‌ناسی ده‌مینتته‌وه.

له سه‌ره‌تای سالانی هه‌شتادا، بنه‌ماکانی ئه‌و مۆراله سیاسییی که له دواتردا زالده‌بیټ، شیوه‌ی خوئی وه‌رگرت. من وه‌ک به‌رپرسیکی بالای ده‌زگای ئه‌منیییه‌کان هه‌موو ئه‌و یاسا نه‌ینی و ده‌ستووره نه‌نوسراوانه‌م له نزیکه‌وه ده‌بینی که له‌و ده‌مه‌دا دروستده‌بوون و جیگیرده‌بوون. له‌و

ده‌مه‌دا ئه‌و یاسا سه‌ره‌کیه‌ی ژیا‌نی سیا‌سی ئی‌مه سه‌ری هه‌ل‌دا که شادروشمی ئه‌وه‌بوو «هه‌موو شتی‌ک هه‌ل‌آه، گه‌ر له پیناوی مندا بیت». له‌و ده‌مه‌دا هی‌چ شه‌ریعه‌ت و یاسایه‌ک نه‌ما هه‌موو یاخود که‌مینه‌یه‌کی دیاری‌کراویش ته‌باب‌ن له سه‌ری، تاکه یاسایه‌ک که هه‌موو له سه‌ری ده‌پ‌و‌یشتن ئه‌وه‌بوو «تا ده‌توانیت به زیندوویی بمینه‌وه»... گرن‌گ نی‌یه چ‌و‌ن و له سه‌ر حیسابی چی؟ هه‌مووان وه‌ک یه‌ک مافی کوشتن و مافی خ‌و‌پاراستنیا‌ن هه‌بوو، له‌و ده‌مه‌دا م‌و‌ر‌آ‌لی پا‌کردن له ناو ه‌ی‌ز‌ی‌ک‌ه‌وه ب‌و ه‌ی‌ز‌ی‌کی تر، له ناو ده‌وله‌ته‌وه ب‌و ناو شو‌پ‌ش و له ناو شو‌پ‌شه‌وه ب‌و ناو ده‌وله‌ت به ج‌و‌ر‌ی‌کی ترس‌ناک ب‌لا‌و‌بو‌وه‌وه، هی‌چ بنه‌مایه‌کی عه‌ق‌لی و ئه‌خ‌لا‌قی نه‌ما که م‌ر‌و‌ف نیش‌تی‌مان‌په‌روه‌ری و م‌ر‌و‌ف‌بو‌ونی خ‌و‌ی له سه‌ر ب‌پ‌ئ‌و‌یت، پا‌بو‌رد‌و‌وی ئینسا‌نه‌کان که‌وته په‌را‌و‌ی‌زه‌وه، تاکه شتی‌ک ن‌ر‌خ و به‌های وه‌رگرت ئه‌وه‌بوو «ئیس‌تا و له‌م سا‌ته وه‌خته‌دا ت‌و چ‌یت». ئه‌و یاسا ترس‌ناکه پا‌بو‌رد‌و‌وی م‌ر‌و‌فه‌کانی گ‌و‌پ‌ی ب‌و شتی‌کی ب‌ی‌ن‌ر‌خ و ب‌ی‌با‌یه‌خ، هه‌ر م‌ر‌و‌ف‌ی‌کی‌ش پا‌بو‌رد‌و‌وی سپ‌د‌رایه‌وه ده‌ب‌یت‌ه ئه‌ک‌ته‌ر. له‌و‌یه سه‌حنه‌ی م‌ی‌ژ‌و‌وی ئی‌مه له بری ئه‌وه‌ی پ‌ر‌ب‌ی‌ت له م‌ر‌و‌ف و پا‌له‌وانی را‌سته‌قینه پ‌ر‌پ‌وو له نهایش‌کار، له‌و سا‌ته‌وه ده‌رگا‌کانی م‌ی‌ژ‌و‌وی ئی‌مه به گه‌وره‌یی له سه‌ر ئه‌ک‌ته‌ر و ده‌مام‌ک‌ب‌از و ماسک له سه‌ر کرانه‌وه... هه‌تا مرد‌و‌وه‌کانیش پ‌یش مردنیا‌ن ئه‌ک‌ته‌ر و د‌و‌ای مردنیشیا‌ن ده‌بو‌ونه‌وه به ئه‌ک‌ته‌ر. ته‌نیا شتی‌ک که گرن‌گ بوو ئه‌وه‌بوو ئیس‌تا چ نهایش‌یک ده‌که‌یت، له کو‌ی‌ت و له چ به‌ریه‌که‌دایت. هه‌ر له‌و سه‌رده‌مه‌دا م‌ر‌و‌فه‌کان که‌وته ب‌یر‌کرد‌نه‌وه له‌وه‌ی، سه‌ر به چ ه‌ی‌ز‌ی‌ک بن باشت‌ر و به‌ه‌ی‌ز‌تر و پار‌ی‌ز‌را‌وتر ده‌بن؟ هه‌ر ه‌ی‌ز‌ی‌ک چه‌تر‌ی‌کی باشی ببه‌خشیایه و قه‌ل‌غانی ئه‌ست‌و‌رت‌ری ب‌دایه و ده‌ستی وه‌شاندنی زیات‌ر ب‌کرد‌بایه‌ته‌وه، خ‌ی‌رات‌ر ده‌بو‌وه زله‌ی‌ز. کاریگه‌ری بی‌رو‌پا و فه‌لسه‌فه‌کان که له د‌و‌ای هه‌ره‌سی سا‌لی ۷۵ ب‌و ما‌وه‌یه‌کی کورت گه‌وره‌بوو، پاشه‌کشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی کرد و ب‌یر‌کرد‌نه‌وه

سیحریکی لە سەر مڕۆف نەما، بەتایبەت دواى ئەوێ بێرکردنەوێهەکان نەیانئوانى شتیکی سەرنجراکێش بەرەمبەیتن. لەو دەمەدا مڕۆفەکان فێربوون باشترین هونەر بۆ ژیان ئەوێهە عەقیدەیان بە هیچ شتیک نەبیت، عەقڵییەتی خزمەتکاری بێوفا لە هەموو جێگایە کدا بڵاوبوو، مڕۆفەکان ئەوێهەیان تێدا سەوزیوو کە بێنە خزمەتکار، بەلام خیاانەتکردن لە هەموو ئاغاێهە کیش و هەلەاتن بۆ ژێر خزمەتی ئاغایانى دیکە لەو دەرچوو دۆخى ناوازه بێت، سیاسەت لە برى ئەوێ مڕۆفەکان فێربکات چۆن بیریکنەو، فێربکردن چۆن بێ بێرکردنەو بژین. چەمکی دۆژمن لەو دەرچوو ئاماژە بێت بۆ پەيوەندی نێوان دەولەت و شوێر شگێران و بوو ئاماژە بۆ پەيوەندی نێوان مڕۆف و مڕۆف.

لەو سەردەمەدا من هیچ یەک لەو شتانەم نەدەبینى، ناپێکی شتەکانم دەگێرایەو بۆ ناپێکیهەکی خۆرپسک لە ئینساندا، بۆ لەدەستدەرچوونى ئینسانەکان، خودى شوێرپش کە یەکیک بوو لە هۆکانى خواربوونى ئەو مەخلوقە، لای من تەنیا هۆ و کەرەستەى پاستکردنەو بوو. دڵسۆزیم بۆ شوێرپش وەک ئەرکیکی دینی تەماشادەکرد، وەک واجیبییک بۆ پاستکردنەوێ هەر خوارییەک لە قەوامى مڕۆفدا بێت.

نزار دواى کوشتنى ئەو پێشمەرگە، خۆى تەسلیمی هێزێکی سوپا کرد. ئەوێ تاکە شانسی بوو بۆ ژیان و مانەو، لەو چەند سەلەدا شوێرپش زۆر کەسى بە جۆرێک لە جوغزى تەسکدا گیردا بوو، جگە لە هەلەاتن بۆ ناو دەولەت و بوون بە دۆژمنى گەل، چارێکیان نەما بوو. ئیستا دواى ئەو هەموو سەلە، دەتوانم بڵێم شوێرپش مەکینە یەکی دوو لولە یە، لە سەریکەوێ خائینان دروستدەکات و لە سەریکی تریش نیشتمانی پەرەران، بەلام کاتیک مڕۆفەکان دەچنە ناو ئەو مەکینە یە، بێتەوێ بزانن پێگای چ یەکیک لەو دوو لولە یەیان گرتوو، بە هەناوی مەکینە کەدا گوزەر دەکەن، کاتیکیش دێنە دەری و دەزانن لە چ لولە یە کەوێ هاتوونەتە دەری، زۆر جار

تووشی دوودلی و په شوکان دهبن، به لآم مه کینه که زورجار په کسه ر
 نایانهارپیت، جاریکی دی شانسی نه وه بیان ده داتئ که برونه ووه ناووه و
 دووباره بهختی خویان تا قیبه که نه وه .

نزار که خوی دایه ووه دهست ده ولت، له ده زگای هه والگری سه ربازی
 به دلی به عسیه کان قسه یکرد، گوئی تیگه یشتووه که نابیت دژایه تی
 دهسه لاتی مه رکه زی و سه روک بکات، بریارید اووه دژ به تیگه ده ران و
 نازه ووه چییان چه ک هه لبرگیت. ناماژه شی به وده که هه ولی پیشووی
 بو کوشتنی لیفیتانت به هوی رقی تایه تیبه ووه بووه و نه و به دل
 ناره زوویه کی نه بووه به شداری له یاخیبوندا دژ به ده ولت بکات و
 ته نیا و ته نیا لیفیتانت به هوی چیروکیکی دیرینه ووه پالی پتوه ناوه پوو
 له چیا بکات. هه ر له سه ره تاوه نزار تیگه یشت که بو خو پاراستن له
 شوړش و لیفیتانت، جگه له هیزه کانی ده ولت په ریژیکی تری دهست
 ناکه ویت .

هه موو سه رمان له ووه سوپما که نزار به خیراییه کی سه یر له لایه ن
 عره به کانه ووه قه بوولکرا و ده موده ست دهره فته اندایه وه ک لیفیتانت
 مه فرزه په کی چه کداری هه بیت. وه ک نه ووه بوو نزار له ماوه په کی خیرادا
 پیستی مروفیکی داکه ندبیت و که ولی جانه وهریکی له بهر کردبیت .
 گه پانه ووهی کتوپری نزار و ته سلیمپوونی به ده ولت، هه موومانی خسته
 دوخیکی دژوار، نه و به شیکی زوری ریکخواه کانی ناو شاری ده ناسی،
 دهیزانی وه زیفه ی من چییه، ده یتوانی گورزی جه رگپر له هه فالان
 بوه شینیت. به لآم هه سستیکی ناوه کی سه یرم هه بوو که وانا کات. من بو
 په که مجار نامه په کی توندم بو سه رکردایه تی نوسی و سه رزه نشتی نه وانم
 کرد که نه یانتوانیوه نزار پابگرن. ماوه په کی دریز هه موو ریکخواه کان،
 به تاییه ت نه وانه ی په یوه ندیان به نزاره ووه بوو له دوخی ناکاداری و
 خوشاردنه وده دا بوون .

لیفیتانت چاوه‌پوانی یاری وەها فیلبازانەیی لە نزار نەدەکرد، هەستیکرد کە پێدەچیت ئەم بە راستی توانا و هیزی ئەوی نەبیت، هەموو شتەکان زۆر تورپەیانکرد، لە ژووڕەکەیی خۆی کەوتە شت شکاندن، پۆزانیکیی پەست و تورپەیی بە سەربرد، بە ئاسەواری پەتایەکی پەشەوہ لە خوینیدا، بە شاردا دەگەرا و خەلکانی سادە و پێپوارانی بیئاگای نیو کوچە و سەر شەقامانی نازار دەدا. یەکەمجار لە پیواقیکیی بەپێوەبەرایەتی ئەمندا یەکتریان بینی، نزار لە و کاتەدا لەگەڵ لیستیگ لە ناوی چەکدارە نوێکانی خۆیدا لای بەپێوەبەری ئاسایش دەهاتە دەری، لەگەڵ لیفیتانتدا لەبەردەرگا نیگایان لەیەکدی گیربوو. نزار بیباک سەیریکرد و لیفیتانت بە گزێبەکی گەورەوہ لێپروانی. لە بەپێوەبەرایەتی ئاسایش لیفیتانتیان ئاگادارکردەوہ کە پابوردووی خۆی لەگەڵ نزار ئیدرێسدا لەیادبکات. دەوڵەت بە راستی پێوستی بەوہ بوو کەسانی هەلپاتوو و یاخی لە شۆرش بگریتەوہ نامین، دەزگاکانی ئەمن نیشیان لە سەر قوولکردنەوہی هەر ناگۆکیەک دەکرد کە دوو کورد لە یەکدی بترازننیت. نزار لە سەرەتاوہ دەیزانی چۆتە چ یاریبەکی گەورە و ترسناکەوہ، بەوہشدا هەموو دەمانزانی چ یاخیبوونیکیی بەد و چ خۆپەرستیبەکی سەرپەپی تێدایە، بە تاییەت لێدەترساین. لەگەڵ هەموو هەولەکانماندا نەمانتوانی بزانی لە کوێ دەخەوێت و چۆن دەژی، بەلام دلنیاووین لە ماوہی داھاتوودا، وەک لیفیتانت بە خۆی و چەند چەکداریکەوہ لە سەر شەقام و کوچەکانی شار دەردەکەوێت، دەوڵەت مەبەستی بوو، هەر لە سەرەتاوہ تاوانگەلێکی وەها بەو جوۆرە کەسانە بکات دواتر نەتوانن لە خەلک و شۆرش نزیک ببنەوہ.

پۆزیک لیفیتانت هات بۆ لام، هەرکات ئاواھا پێواوە و لە ناکاو دەریکەوتبایە، دەمزانسی ھۆبەکی تاریک و ترسناک دەبجوولینیت، وەک هەمیشە پیاویکی جوان بوو، باریک و قز رەش و ئەسەمەر، بە نیگایەکی

نه‌سره‌وت و پوځیکه‌وه که تیڼگ‌یشتنی ئاسان نییه، هرچار که ده‌هات، به‌و پوځه به‌راورد‌مه‌کرده‌وه که یه‌که‌مچار له پسمامان بینیم، شتیکی نه‌وتو له پوځساریدا نه‌گورابوو، به‌لام جار دواى جار زیاتر هه‌ستمده‌کرد، تینویتییه‌کی قوول و تیرنه‌بووی بو شتیکی نه‌زانراو تیدایه ... خواستیکه که به‌شیکی خواستی ده‌سه‌لاته، به‌لام سنووری ده‌سه‌لاتی ئاسایی تیده‌په‌رینیت و ده‌بیته ناره‌زوویهک بو شکو، بو سه‌رکه‌وتنی نه‌به‌دی، بو له خوږازیبوون، بو نه‌که‌وتنه په‌راویزه‌وه. به منی گوت ده‌یه‌ویت نزار ئیدریس له ناوبه‌ریت، به شوین پیکانیدا بروت، نه له به‌رئه‌وه‌ی تنها شکستی گه‌وره‌ی زیانیتی، نه له به‌رئه‌وه‌ی هه‌میشه له ته‌له‌و داوه‌کانی هم ده‌ریازی ده‌بیت، به‌لکو له به‌رئه‌وه‌ی هه‌ندیک توله هه‌ن ده‌چنه خوینی ئینسانه‌وه، ده‌بن به‌ تاکه خواستی، به نیازیک که تا مردن گینگلی پیده‌ده‌ن. گوتی «گه‌ر نه‌توانم نزار بکوژم، دنیا بو من تا مردن جیگایه‌کی ترسناک ده‌بیت». هه‌ستمکرد له خودی نزار ناترسیت، به‌لکو له‌و خه‌یاله تاریکه ده‌ترسیت که شتیک هه‌یه، چند ده‌یه‌ویت بیگریت، هه‌لدیت و سرکه و ترسناک. هه‌ستیده‌کرد، تا نزار زیندوو بیت دنیا بوئه‌و شوینیک ده‌بیت خالی له دلناییی، جیگایه‌ک که تیدا خوی بو ناپاریزیت، هه‌میشه لاوازی و شکستی خوی بیرده‌که‌ویته‌وه. گوتی شه‌ری نه‌و له‌گه‌ل نزار ئیدریسدا، شه‌پیکه له‌گه‌ل خویدا، له‌گه‌ل هه‌موو نه‌و ترسه قوولانه‌ی له ناخیدا مه‌لاس بوون، له‌گه‌ل سامیکی هه‌میشه‌بیدا له لاوازییه‌کی نه‌به‌دی.

من له شوږشدا پیاوانی جوږاو جوږم بینی که هه‌موو به‌ پله‌ی جیاواز حزیان به‌ ده‌سه‌لات و هیزبوو، به‌لام که‌سم نه‌بینی وه‌ک لیفتانت له ترسیکی هه‌میشه‌بیدا له لاوازی بزی. به‌لام نزار ئیدریس له‌و که‌سانه بوو له هه‌ر کوئ ده‌رده‌که‌وت، هه‌ستیکی گه‌وره‌ی به‌ لاوازی لای نه‌وانیدی دروستده‌کرد ... گه‌رچی که‌سیکی تنها بوو، به‌لام به‌ جوړیک بروای به

خۆي بوو، بە شىۋەيەك فېئە گەرەكانى ژيان فېرېبوۋو، بە لېزانىيەك جوانى و دەنگى خۆي بەكاردەھىئا، دەيتوانى دەيان كەس فرېو بدات لە ساتى بەدبەختى و تەنگانەدا كۆمەككېكەن. ئەو كارىگەرئىيە قوۋلەي سالانتىك لە مەوېر لاي مەنسور ئاغاي سىئاسكى بەجىيەھىشت، بە چەشنى ۋەختەبوو شەپرى نىۋان چەندىن ھىزى گەرەي لىبىكە ۋىتەۋە، ئىستا لە سەر «رەفېق سەباح غىدان» بەرپۆەبەرى ئاسايش و «رەفېق فەياز ناسر» بەرپرسى كاروبارى حېزب لە باكور جىيەدەھىشت. من لە پىنگاي پاپۆرتى نەينى ھەۋادارەكانمانەۋە دەمزانى كە لە ماۋەيەكى زۆر كورتدا ھەموو ئەو پشت و پەنايەي بۆ خۆي زامنكردو كە لەناو دەۋلەتدا پىۋىستى پىيەتى، دەمزانى سەرانى ئەمن لە دانىشتنە شەخسى و تايبەتئىيەكانى خۆياندا بانگىدەكەن، لەۋئ بە دەنگى بەرز باس لەۋە دەكات، جگە لە دەۋلەت ھىچ ئىنسانئىكى تر بۆي نىيە ژيانى كەسئىكى تر زەوتبكات. پاشكاۋانە باس لەۋە دەكات كە ژيانى سىياسى ئىمە پەرە لە خورافات و درۆي گەرە، نىشتىمانپەرەي ھىچ نىيە جگە لە قولپىكى ژەرەۋى كە مەرۆف نابىت دەمى بۆبەرئىت، چونكە ھىندەي دەمى بۆ برد، نايكوزئىت، بەلام تا مردن بە دواي خۆيدا پايدەكېشىت. دەخواتەۋە و بە مەستى ھەلدەستئىت و قسە لە خواستى خۆي دەكات بۆ تىكشكاندننى ئەو ھەرمانەي شۆرپش لە عەقلى خەلكدا دەيانچىئىت. لە سەر مېزى بەرپرسە حېزبىيەكان دادەنئىشئىت و دەپرسئىت «من گرنگترم يان نىشتىمان؟... ھەلبەت من گرنگترم. رەفېقى خۆشەۋىست من گرنگترم». بەعسىيەكان كە لە سەر دروشمى قەبە و پۆجى فېداكارى فاشىستىانە پەرەردەبوون، لە ژىرەۋە سەيرى بەكدى دەكەن، قسەكانيان پى دروست نىيە، بەلام دەزانن گەر كوردئىك بەوجۆرە بېرىكاتەۋە لە خزمەت ئەۋاندائە، دەزانن تەنيا بەوجۆرە دەكرئىت بىتتە نەيارى خاك و ناۋى خۆي. ھەموو دەست دەخەنە سەر شانى و دەلئىن «رەفېقى ئاگات

له خۆت بێت و مه‌هێڵه‌ ئه‌و خائینانه زه‌فه‌رت پێبه‌رن. تۆ له‌ قسه‌ی پرۆپوچی ئه‌و عه‌میل و نازه‌وه‌گێڕانه زۆر گرنگتری، ئه‌ی چۆن په‌فیه‌ی... حیزب و سه‌رۆک خۆشبه‌ن هیچ عێراقیه‌ک بێ نیشته‌یمان نابێت».

له‌و پۆزگاری ترس و دوودلی و پامانه‌دا، من تاده‌هات ترسم له‌ ژیا‌نی شار زیادیده‌کرد، هه‌ندیک له‌ به‌عسی و به‌رپرسه‌کان ئاگاداری من بوون، به‌لام زوو زوو فه‌رمانبه‌ره‌کان ده‌گۆران و هه‌ندێجار پێده‌که‌وت که توشمان ده‌بوو به‌ تووشی پیاوه سه‌رسه‌خت و یه‌کچاو و بێمێشکه‌کانی ده‌وله‌ته‌وه که مه‌ترسی گه‌وره‌یان له‌ سه‌ر ژیا‌نی ئێمه‌ دروستده‌کرد. جگه‌ له‌ وه‌ش هه‌ندیک له‌ ده‌زگا گرنگه‌کانی ده‌وله‌ت به‌ جوړیکی زۆر نه‌یسی و داخراو ئیشیانده‌کرد و چاوی ورده‌کاری خۆیان نارده‌بووه ناو هه‌ندیک سوچ و که‌لپنه‌وه که ده‌یاننوانی نه‌یسی ورد ببینن. هه‌ندیک له‌ هه‌فالانمان له‌ ناکاو پێوه‌ده‌بوون و که ده‌گیران ده‌ره‌یتانیا‌ن کاری نه‌کرده‌ بوو. هیدی هیدی ده‌زگای ئه‌منی ده‌وله‌ت به‌ جوړیکی ترسناک گه‌وره‌ده‌بوو، هه‌زاران کوردیش بووبوونه ئه‌ندام و بو ئه‌و ده‌زگایانه کاریانده‌کرد. ئیشکردن له‌ گه‌ڵ ده‌وله‌تدا له‌ خیا‌نه‌ته‌وه وه‌رده‌گه‌را و ده‌بووه جوړیک له‌ هونه‌ری ژیا‌ن، له‌ شیوازی زامنکردنی پاشه‌پوژ، له‌ به‌ ده‌سته‌یتانی دل‌نیا‌یی.

ئه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ به‌عسییه‌کان له‌ هیزی شو‌رش ده‌ترسان، کۆمه‌کی به‌ من ده‌کرد په‌یوه‌ندییه نه‌یینه‌کانم له‌ گه‌ڵ هه‌ندیک له‌ ئه‌فسه‌ره‌کاندا به‌هێلمه‌وه، تا ئه‌وان له‌ سنووریکدا شتیک له‌ په‌ریزیم بو‌ دروستیکه‌ن، زۆرجار هه‌ستهمه‌کرد ده‌وله‌ت و به‌رپرسه‌ هه‌ره‌ بالاکانی ده‌زگای هه‌وا‌نگری و ئه‌منیه‌تی ده‌وله‌ت ئاگایان له‌ منه‌. له‌و سالانه‌دا و له‌ ناکاو، من پۆلیکی سه‌یرم له‌ ناو هه‌موو یارییه‌که‌دا وه‌رگرت، هه‌ندیک له‌ کاروباری پیکه‌ستنه‌کانی شاریا‌ن له‌ من وه‌رگرتوه و وه‌ک ئه‌لقه‌ی نه‌یسی په‌یوه‌ندی نیا‌وان سه‌رۆکایه‌تی حیزب و ده‌وله‌تم لێهات. له‌و ده‌مه‌دا به‌رده‌وام چه‌نده‌ها نامه‌ی نه‌یسی هه‌ندیک له‌ سه‌رانی ده‌وله‌تم ده‌نارد بو‌ سه‌رۆک

و نامەى ئەوم دەگە يانددەو بە بەعسىيەكان . ھەندى جار چاوقايمىم دەکرد و نامەكانم دەكردهو و دەمخوئىندنەو و بە جورىكى مەحكەم دامدەخستتەو و تا كەس گومان نەكات . نامەكان لە نامەى جىگرى سەرۆك كۆمارەو و تا ئەمىندارى گەشتى حىزىى بەعس و تا نامەى ھەندىك لە ژەنرالەكانى سوپاى تىدا بوو . ھەندىكيان نامەى شەخسى بوون و ھەندىكيان نامەى پەسى دەولەت ، من ھەرچارىك يەكەك لەو نامانەم دەگە ياند ئەو قفلە نەيتى و گەرەبەى ناو ناخم كرتەبەكى دەکرد و بالەكانى پشتم بە جورىكى سەير بۆ دەرەو دەكشان . من پۆزىك جورئەتمكرد و ترسناكترىن ھەنگاوى ژيانى خۆم نا ... ئاميرىكى كۆپىم بە نەيتى لە دوكاندارىكى پىر كرىبەو و لە مالىكى نەيتىدا شاردمەو ، شتىك لەو سواسى شەيتانى واى لىدەكردم ھەموو نامەكان بەمەو و كۆپيانبەم . ئەو ھى لە خوئىندنەو ھى نامەكان دەستەدەوت ئەو بوو ، جگە لەم جىھانى جەنگ و پىكدادانەى كە ھەزاران سەرباز و پىشمەرگە لە چىاكان تىادەژيان ، لە نىوان سىياسىيەكان خوئاندا جورە ژيانىكى تر ھەبە كە دور و نزىك پەيوەندىبەكى بەو جەنگەو نىبە . سەيربوو لام كە دەمبىنى لە نىوان سەرانى دوو ھىزدا كە لە جەنگىكى خوئىناويدان ، كە دەيان سەربازى بەستەزمان و پىشمەرگەى گەنجى تىدا دەكوژىت ، نامە كۆپىنەو ھەبەك ھەبىت پرىيت لە مەحەبەت و پىز و يەكوستى . ھەرچارە و بەرامبەر كارىك كە دەولەتتەيەكان دەيانخواست ، سەرانى ئىمەش داواى شتىكيان دەکرد . ھەندىجار من دەبووم بەو كەسەى كە ديارىبەكانىش لە نىوان سەرۆكە دوژمنەكاندا دەگوازىتەو ، لە حاكامانى بەغداو كارتونى شەراب و ويسكىم و ھەردەگرت و دەمنارد بۆ ھەفالانى ئەنجومەنى بالا ، لەوانىشەو تەنەكە ھەنگونى كوردى و گوپزى كاكەم دەدايە دەست ئەفسەرانى ھاوكارم لە ھەوالگى دەولەت . زۆر لە ئەفسەران و پىاوانى بەرزى دەولەت كە لە توندوتىزى سەدام حوسەين و كورەكانى دەترسان ،

له پښگای په یوه نډیسی به شوپښه وه ده یانویست دهرگایه کی هه له اتن بؤ خویان بکه نه وه و گهر پوژنیک زمان وهرگه را، په ناگایه کیان لای نیمه هه بیت... هر نامه یه ک خویند بیتمه وه، جوړنیک له خوښه ویستی نه پنیسی تیدا بووه، خوښه ویستی سیاسه تمه دارانیک بؤ یه کتر که دوژمنایه تیبه کی خویناوی و گه وره پښگر نیبه له به رده م نه وه دا خویان به هاوړتی نزدیکی بزانت. له و ده مه دا ده ستم خسته سر ترسناکترین دوژینه وه ی ژیانسی خوم، تیگه یستم سیاسه تمه داران و سه روکه گه وره کانی نه م جیهانه له بڼه ورا هه موو دوستن، نه وه ی دوژمنه پیاوه بچوک و نه فام و بیتاگاگان، سه ریازه بچوکه کانت، جه نگاوه ره ناحالییه کانت. به لام بؤ نه و ده می من نه و شتانه هیچیان مانایه کیان نه بوو، ته واری نه و کارانه م وه ک توانای به رزی دیپلوماتیانه ی سه روکه کانت سه یرده کرد، که بؤ نه وه ی نیشتمان پزگار بکه ن، ده بیت هه موو پښگایه ک بگرنه به... به لام نه وه ی ترسناک بوو، نه و بالانه م بوو که به جوړنیک سه یر تاده هات به رزتر و به رزتر و به رچاوتر ده بوون، وه ک نه وه ی قولنگنیک ی زیاده زه به لاج له ناخمدای بیت و پیمبلتیت ده مه ویت بیمه ده ری و بفرم.

نزار ده یزانی که ده توانیت زیانسی کوشنده له پښخراوه کانی ناو شار بدات، به لام له بری نه و کاره، شه وپکی درهنگ ده چپته مالی کونه هه فالنیک خوی له شانسه سه ره تاییه کاندای دوو نامه ی ده دات، نامه یه کی که میک کورت که ناراسته ی من کرابوو، له گه ل نامه یه کی دریز که ناراسته ی شه خسی سه روک «خودا لیخوش بیت» کرابوو. نزار له نامه که یدا بؤ من، زور تکایکردبوو نه و چاکه یه ی له گه ل بکه م و نامه که بگه ینمه ده سستی سه روک، بیتنه وه ی به ژیر هیچ ده سستیکی ترده بروت. له نامه که یدا بؤ سه روک شتیک له په شیمان یان ترسی قوول هه ست پیده کرا، سویند خواردنیک ی مندالانه ی تیدابوو که به هیچ شپوه یه ک له گه ل نه و سروشته لووتبه رز و دلشکیننه ی نزاردا نه ده گونجا،

نه و سروشته‌ی که به مه‌به‌ست ده‌یویست جیهانی چوارده‌وی خۆی
 به شتی کتوپر و ترسناک تووشی سه‌سامیبات. نامه‌که نه‌مړو بۆ
 من به‌لگه‌ی نه‌و هه‌موو ده‌موچاو و که‌وله جیاوازانیه که مرؤف له‌و
 سه‌رده‌مه‌دا پتویستی پتیانبوو، نیشانه‌ی توانای مرؤفه له‌ ده‌رچوون له
 کاراکته‌ری خۆی، به‌لگه‌یه‌که که من هینده‌ی له‌ نمایشیکی ده‌مامکداردا
 ژیاوم، له‌ ناو میژوو یاخود شوپرشدا نه‌ژیاوم. پتر له‌ نامه‌ی دلیک
 ده‌کات که له‌ زیندانیکی دووره‌وه داوای به‌زه‌یی و لیبوردن بکات، نه‌وه‌ک
 له‌ نامه‌ی پیاویک له‌ شاردا خه‌ریکی دروستکردنی هیزیکی چه‌کداره
 بۆ دزایه‌تی شوپرش. له‌ ساتیک له‌ ساته‌کاندا هه‌ستمکرد شوپرش بۆ
 دوژمنه‌ هه‌ره‌ گه‌وره‌کانیشی، بۆ تاک تاکی خه‌لکی ولاته‌که، وه‌ک
 باوکیکی نه‌ینی وه‌هایه که ده‌بیئت هه‌موو له‌ پێشده‌میدا دان به‌ تاوان
 و گوناوه‌کانیاندا بنین. له‌ نامه‌که‌دا باس له‌ پلانیکی کوشتنی نه‌ینی
 ده‌ره‌ق به‌و ده‌کات که هه‌ندیک دوژمنی نه‌ناسراو بۆ قازانجی که‌سانیکی
 نادیار دایان‌پشتوه. کۆی نامه‌که به‌ زمانی یه‌کیک نوسرابوو وه‌ک نه‌وه‌ی
 له‌ سه‌رده‌مه‌ دیرینه‌کاندا ئیلتیماسیان بۆ عه‌فوو و مه‌غفه‌رت ئاراسته‌ی
 سولتان ده‌کرد. تا نامه‌که‌م زیاتر ده‌خوینده‌وه، له‌ پشتییه‌وه پتر
 کاراکته‌ری شه‌یتانی و عه‌قلی زیره‌کی نزارم ده‌بینی، دلنیا‌بووم نه‌مجۆره
 بانگه‌وازکردنه بۆ سه‌رۆک، نه‌مجۆره شو‌به‌اندنه ژیره‌وانکییه به‌ پادشاهی
 کۆن و سولتانان کاری خۆی له‌ سه‌رۆک ده‌کات. گه‌رچی نزار روویه‌پوو
 سه‌رۆکی زۆر نه‌دیوو، به‌لام وه‌هابوو وه‌ک نه‌وه‌ی کۆی نه‌و زانیاریانه‌ی که
 ده‌باره‌ی بیستوویتی و کۆی نه‌و چیرۆکانه‌ی له‌ سه‌ر جه‌نابیان زانیویتی،
 به‌ جوړیکی بلیمه‌تانه به‌کاره‌یتابییت... من تاده‌هات زیاتر تیده‌گه‌یشتم
 مرؤف له‌م ولاته‌دا ده‌بیئت ته‌واوی زیره‌کیه‌کانی بخاته‌ خزمه‌تی غه‌ریزه‌ی
 مانه‌وه‌وه. نزار و لیفتانتیش، وه‌ک من، وه‌ک هه‌فال شیرخان که‌سانیک
 بوون که به‌ دروستی زیره‌کی خۆیان ده‌نایه‌ خزمه‌تی نه‌و خواسته

تاريكه وه، خواستی ژيان له ناو جه ننگيكي ترسناكدا كه هه موو كه سينيكي بيتاگاي ده كرد به ژير ددانه تيز و ترسناكه كانبيه وه و دواتر ناويده نان شه هيد. له نامه كه يدا بۆ سه رۆك هاتبوو كه ئه و داواي لايبوردينكي قوول له مالي شه هيد مه جيد ده كات، هه موو بوو داوه كه له پيكه وتيكي مه لعون زياتر هيچي تر نه بووه، ئه و هيچ كات نه بوو استوه خويني پيشمه رگه يه ك بريژيت، به لام هه له انسي هيچ نه بووه جگه له بهرگريه كي ناو ميدانه ي پوحيكي بيچينگه و بيگوناه له خوئي، نوسيبويي كه خوشه ويسته كه يان ليزه وتكروده، نامووسيان نه تكرروده و ئيستاش نازانيت ئه و خانمه له كوئيه و به چي گه يشتوه. له پيگاي زماني نامه كه وه تيگه يستم كه خوئينده وه كاني نزار ئيدريس، زمانكي كاريگه ريان پييه خشي بوو، به لام هه ميشه ئه و پرسته يه شي له خه يالمدا بوو كه ده يگوت، من ته نيا بۆ هونينه وه يه كي چاكتري دروكانم كتيب ده خوئيمه وه. به لام وه ك چون زورجار نيوهي هه قيقه ت درويه، نيوهي دروش هه قيقه ته. نزار له وه دا له سه ر هه ق بوو، كه كوشتني بۆ پيشمه رگه يه ك بهرگريكردينكي ناو ميدانه بوو له ژياني خوئي. ده يزاني گه ر زوو كاريك نه كات رابوردويي خوئي بسپرتيه وه، شوپش به دوايه وه ده بيت و ده يكوژيت، ده بوو ياربيه كي گه وره تر و گرنگتر بكات، دلنيا بوو هه موو مرؤفه كان ليتره زور ئاسان ده توان رابوردويي خويان بسپرنه وه... هيچ مرؤفيك له ولاته كه دا نييه له رابوردويي خوئي رانه كات، ئينسانه كان به ده سته و تاقي گه وره، به هه زاره ها له رابوردويي خويان هه لدين. ئيستاش ئه و ده بوو است شتيك بكات، به زووترين كات ئه و رابوردوه له بير خه لك به ريتيه وه. باشترين شتيك بۆ ئه وه ي خه لك رابوردوت له بيره رنه وه، ئه وه يه به رده وام چيروكي تازه له سه ر خو ت دروستبكه يت... خه لك وه ك مندال وان، گه ر شتيكي نوئ هه بوو پيوه ي سه رقائل بن، ياربيه كوئه كانيان له بيرده كه ن. ئه و هيزه ي نزار له شاردا بۆ كوومه كي ده وله ت دروستيكرد، له وه ي

لیفیتانت دپرتیبوو. نیشی هموو ئه و جوره هیژانه نازاردانی خه لکی ساده بوو، ده ولت له ریگای ئه و هیژانه وه پتر ده بویست خه لک ههستبکن که لیره یه و ترسناکه و ده توانیت هه میشه ناماده بیته. یه که م جهنگ و پیکدادانی مه فره زه که ی نزار له گه ل هیژنکی لیفیتانتدا بوو، شه ویک له سه ر شه قامی مناران و له نزیک یاریگای گه وره ی شاره وه، هیژه کانی هه ردوکیان یه کدی ده دهنه بهر گولله، به لام هیچ زیانیکی گیانی له ته قه کان ناکه ویتته وه. هه موو نامازه کان بو ئه وه ده چن که نزار به مه بهست ئه و پیکدادانه ی دروستکرد بیته، تا پیاوانی نه من ناچار بکات، له نیوان ئه و لیفیتانتدا ناو بژی بکن. هه واله کانی که به من ده گه یشته، ده یانگوت هه ر دوکیان زور له یه کدی ده ترسن و سلده که نه وه، دواتر زانیم که هه ر یه ک له نزار و لیفیتانت، پیکه وه توانایه کی نه نیی و ئه فسوناویان له خو یاندا گه شه پیدا وه، هه ر دوکیان ده یانتوانی چاو لیکنین و ببینن ئه ویدیان له کوپیه، له چ کوچه و کولانی کدا ده گه پرته، به چ شه قامی کدا دیتته خواری، هه ردوکیان ده یانزانی ئه ویدی ناگای لییانه، ده زانیت له کوپین، ئه و توانایه کومه کی پیده کردن خو یان زور له یه کتری بپاریزن. نزار به جوریک له جوره کان له وانه نه بوو بهرگه ی ترسی به رده وام بگریته، به پیچه وانه ی لیفیتانتته وه که هه میشه شتیک له سه بووری و عیناد و کولنه دانم تیدا ده ببینی. هه فته یه ک دوا ی ته قه کانی سه ر شه قامی مناران، ره فیق سه باح غه یدان کوبوونه وه یه کی داخراوی به هه ردوکیان کرد و بو یه که مجار دوا ی زیندانه که ی پسمامان دوو دوزمنه گه وره که پوو به پوو یه ک دانیشتن. ره فیق سه باح پینیگوتن ئه و جیاوازی و نا کوزکیه ی نیوانتان ده گه پرته وه بو دور و زه مانیک که هه ردووکتان له گه ل عوسات و عومه لا و موخه پیبین بوون و فریوتان خوارد بوو، ئیستا هه ردووکتان دوو روله ی نه به ردی عیراقن، وه ک جگه رگوشه ی هه فالی فه رمانده وان، ئینشالا دوو قاره مانی نه به ردتان

لیدره‌ده‌چیت، کئی چوزانیت له‌وانه‌یه پۆژتیک به‌خت یارتان بیت و سه‌ید
الره‌ئیس‌یش ببینن. له‌ دانیشته‌که‌دا نزار گه‌لێک نهرم خۆی نیشاندا و
گوتی که داوای لیبوردن له‌ جه‌نابی لیفیتانت ده‌کات، هیواداره وه‌ک چۆن
دلی حیزب و شوپرش و سه‌رۆکی فه‌رمانده‌ فراوان بووه و له‌ هه‌له‌که‌ی
ئه‌ویان بووریوه، وه‌ک چۆن ئه‌وان توانای عه‌فوو و مه‌غفه‌ره‌تیان هه‌یه،
هه‌فآل عومه‌ر بۆتانیس، خاوه‌نی دلێکی وا بیت و نزار به‌ په‌فیی پێگای
خه‌باتی خۆی بزانیته.

سالانیک دواتر که پێکه‌وه مه‌ست بووین، نزار ئیدریس به‌ ده‌نگیکی
قۆشمه‌باز و لاقرتی ئامیز، ته‌واوی ئه‌و قسانه‌ی دووباره‌کرده‌وه که له‌و
پۆژه‌دا گوتبوونی، هه‌موو وشه‌کان و دارشته‌کان و به‌لاغه‌تی که به‌ره‌می
خوینده‌واری پیاویکی خه‌ته‌رناک بوو، بۆ من هه‌م مایه‌ی پێکه‌نین و هه‌م
مایه‌ی خه‌فه‌تیکی قوول بوون.

لیفیتانت کینه هه‌لگر بوو، کاتیکیش ده‌یزانی تۆله‌کرده‌وه‌ی تا
دیت دواده‌که‌ویت، تووشی بارودۆخی ده‌رونی دژوار و ناهاوسه‌نگی و
تورپیی شیتانه ده‌بوو. ئه‌و پۆژه له‌ به‌رده‌م په‌فیی سه‌باح غیداندا، جگه
له‌وه‌ی ده‌ستبکاته ملی نزار، چاری تری نه‌بوو... جگه له‌وه‌ی باوه‌شی
پیدا‌بکات و پێبلیت په‌فیی نزار، منیش هه‌زم له‌وه‌یه لاپه‌په‌یه‌کی تازه
هه‌لبه‌ینه‌وه پێگایه‌کی تری له‌ به‌رده‌مدا نه‌بوو. که وای گوت وه‌ک ئه‌وه
بوو په‌رداخیک ژه‌هری پالۆته بخواته‌وه. دلنیا‌بوو ده‌بیت تۆله‌ی خۆی
له‌ نزار بۆ سه‌رده‌مانیک و پۆژانیک تر دوابخات.

دوای ئه‌وه شتیک له‌ ساردی و ماندوویی به‌ هه‌موو شتیکی لیفیتانته‌وه
دیاریبوو، وه‌ک ئه‌وه بوو هه‌ستبکات هه‌موو دونیا خیانه‌تیان لیک‌کرده‌وه.
وه‌ک من تیبینیم کرد به‌شی نۆری کاته‌کانی خۆی له‌ دروستکردنی بینا
سه‌ره‌تاییه‌کانی بورجدا ده‌برده‌ سه‌ر، کاتیکی زیادی له‌گه‌ل وه‌ستا و

کریکاراندا سهرده‌کرد، هموو شتیکی هه‌لده‌سه‌نگاند و به‌رد به به‌رد که‌رسته‌ی بیناکه‌ی ده‌پشکنی، له‌گه‌ل نه‌ندازیاراندا ده‌چووه‌گفتوگۆی دریزه‌وه و به‌رده‌وام ده‌یگوت «شتیکی جوان و هونه‌ریم ناویت، بینایه‌کی به‌هیزم ده‌ویت، بینایه‌کی وه‌ها هه‌رکات غه‌ریبه‌یه‌ک هاته‌ نه‌م شاره و بینی، بترسیت». له‌ پال نه‌و سه‌رقالییه به‌رده‌وامه‌شیدا له‌گه‌ل بناغه‌کانی بورجدا، خولیا‌یه‌کی سه‌یرم تیدا بینی بۆ دۆزینه‌وه‌ی نه‌غه‌ده‌ ماردینی. سه‌یربوو به‌ لامه‌وه که‌ زانیم لیفیتانت هه‌موو نه‌و گوشار و پۆژنامانه‌ کۆده‌کاته‌وه که‌ شیعیی نه‌غه‌ده‌ی تیدایه، به‌ دوا‌ی هه‌موو نه‌و وینانه‌دا ده‌گه‌ریت که‌ نه‌غه‌ده‌ له‌ سالانی کۆلیژدا گرتوونی، له‌ دوو کاتی جیا‌وازدا په‌لاماری مائی دکتۆر جه‌لالی دابوو و هه‌موو نه‌و وینانه‌ی بردبوو که‌ خانمی ماردینی له‌ مندالییه‌وه‌ گرتوونی. سه‌ره‌تا که‌ خانمی ماردینی له‌ زیندانی هه‌شال شێرخان رایکرد، چه‌ندینجار هات بۆ لای من و داوا‌ی کۆمه‌کیکرد تا نه‌غه‌ده‌ی بۆ بدۆزمه‌وه. هه‌موو جارێک که‌ ده‌هات بیزار و ماندوو ده‌رده‌که‌وت، هه‌میشه‌ وام هه‌ستده‌کرد نه‌خۆش بیت، یان هه‌واوه‌وه‌سیکی تاریک له‌ ناوه‌وه‌ بیخوات. که‌مجار لیفیتانتم به‌ ئاسایی و ئاسوده‌گی ده‌بینی، به‌رده‌وام شتیکی نه‌یتی پۆچی ده‌گوشی، هه‌ستمده‌کرد ده‌ره‌ق به‌ خۆشی، جۆرێک له‌ دل‌په‌قی نادیارایی تیدایه، نه‌یده‌توانی به‌خته‌وه‌ر بیت... راستییه‌که‌ی له‌و مرو‌فانه‌بوو که‌ هه‌رگیز ناتوانیت به‌خته‌وه‌ر بیت، به‌خته‌وه‌ری بۆ گرنگ نه‌بوو، نه‌یده‌زانی چیه‌، هه‌رگیز بیریشی لێ نه‌ده‌کرده‌وه.

هه‌ر جارێک ده‌هات بۆ لام، پێمده‌گوت «ناغا... پێده‌چیت عاشق بیت». سه‌ری باده‌دا و ده‌یگوت «نا». وابوو عاشق نه‌بوو، به‌س شتیکی پالی پێوه‌ده‌نا بیه‌ویت نه‌غه‌ده‌ داگیرکات، په‌نگه‌ پقی بووبیت له‌ نزار، له‌ شو‌رش، له‌ شیعی... وام هه‌ستمده‌کرد له‌ پێگای داگیرکردنی نه‌غه‌ده‌وه‌ ده‌یه‌ویت هه‌موو نه‌و شتانه‌ بخاته‌ ژیر پکیفی خۆی. وای

هه‌ستده‌کرد گەر له‌شی نه‌غه‌ده بکات به مولکی خۆی، به‌شێکی گه‌وره‌ی نه‌و دونیا‌یانه که بۆ نه‌و نه‌گیر و داخراو بوون ده‌که‌ونه بنده‌ستی نه‌و. له‌شی نه‌غه‌ده وه‌ک له‌شی دیله‌کان، ئاماژه بوو بۆ ده‌سه‌لانی که هه‌چ کات و هه‌چ پۆژیک لێی دُنیا نه‌بوو... لیفیتانت تا زیاتر ده‌سه‌لاتی بایه، زیاتر گومانی له‌وه ده‌کرد ئاخۆ به‌ راست ده‌سه‌لاتی هه‌یه. ده‌سه‌لات تاکه شتی که مرۆف ناتوانیت ته‌واو دُنیا‌بیت له‌وه‌ی که هه‌یه‌تی یاخود نا، له‌ به‌رئه‌وه لیفیتانت به‌رده‌وام به‌ دوا‌ی ده‌لیلی زیاتر و زیاتر دا ده‌گه‌را، بیسه‌لمینیت که که‌سیکی لاواز و که‌م ده‌سه‌لات نییه.

منیش نه‌وکات نه‌مه‌زانی نه‌غه‌ده ماردینی له‌ کوپیه، دوا‌ی هه‌له‌هاتی له‌ شاخ، ماوه‌یه‌ک ته‌واو بیسه‌روشوین بوو، من نه‌مه‌ویست هه‌چی ده‌رباره‌ بیستم، نه‌مه‌ویست هه‌چ که‌سیکی دیش هه‌چی ده‌رباره‌ بیستیت، گه‌رچی له‌ بیرری خۆم نه‌ده‌چوو‌وه، به‌لام هه‌ولێکی گه‌وره‌م ده‌دا له‌ بیر دنیا بچیت‌وه. به‌ جۆری که له‌ جۆره‌کان به‌ قازانجی هه‌مووانم ده‌زانی که خانمی ماردینی ون ببیت، بچیت و له‌ کونجیکی دیکه‌ی ئه‌م سه‌ر زه‌مین‌دا، دوور له‌ پیاوانی تینووی شوپش و جه‌نگ، درێزه‌ به‌ ژیا‌نی خۆی بدات. نه‌وکات که نه‌غه‌ده هه‌له‌هات، نزار له‌ میژبوو له‌ شاردا هه‌رای ده‌گه‌را، مسته‌فا شوکاکیش چوو بوو بۆ جه‌نگ، منیش زۆر سه‌رقالی نه‌و دۆخه‌ تازه و کاره‌ نوێیانه‌ بووم که پۆژانه‌ حیزب خۆی تێوه‌ده‌گلاند. به‌ سه‌ریکی دی ریکخراوه‌کانی ناو شار به‌رده‌وام به‌ره‌و گه‌وره‌یی ده‌پۆیشتن... هیدی هیدی من ده‌بووم به‌ وه‌کیلی شوپش و په‌وانه‌کراوی هه‌میشه‌یی نه‌و بۆ لای به‌عسییه‌کان. له‌و سه‌رده‌مه‌دا بۆ یه‌که‌مجار کۆبوونه‌وه‌ی راسته‌وخۆ و پووبه‌پووم له‌گه‌ڵ نه‌فسه‌ره‌کانی ده‌ستگای هه‌والگری ده‌وله‌تدا ده‌ست پینکرد، من به‌ پۆحیکی سارد و بیباکه‌وه، وه‌ک بوکه‌لێکی میکانیکی بۆ نه‌رکیکی دیاریکراو قورمیشکرا‌بیت، وه‌ک ئاده‌مماشینی که ده‌چووم بۆ نه‌و کۆبوونه‌وانه، شتیکی زۆر له‌ بق له‌

ناخدا بوو. به‌عسییه‌کان تا ده‌هات دپرتده‌بوون، هه‌فالانمان که ده‌گیران هه‌رگیز خۆریان نه‌دەبیینیه‌وه. من که ده‌چووم بۆ ببینی به‌عسییه‌کان، هه‌میشه پیتشوازییه‌کی گه‌رمیان لیده‌کردم، سات هه‌بوو ده‌ست و پای خۆم ونده‌کرد و نه‌مه‌زانی به‌راستی بۆ کئ ئیئشه‌که‌م... بۆ شوپرش یاخود بۆ فاشیسته‌کان. ئه‌وه‌ی وه‌ک سه‌ره‌ پردي په‌یوه‌ندی ناسرابووم، خستبوومیه جینگایه‌کی سه‌یره‌وه، به‌رده‌وام له‌ هاتوچۆدا بووم له‌ نیوان شاخ و شاردا. مانگانه چەند جارێک ده‌پۆیشتم و ده‌هاتم، پۆژیک ئه‌فسه‌ریکی گه‌وره‌ی هه‌والگری که جار جار بۆ کاروباری ته‌داره‌کی دانیشتنی پوو به‌ پوو و زه‌مینه‌سازی دیالۆگ به‌کدیمان ده‌بینی، شوناسنامه‌یه‌کی ئه‌سلی هه‌والگری بۆ هێنام، وینه‌یه‌کی خۆمی پێوه‌بوو، نه‌مه‌زانی چۆن و له‌ کوئ گه‌راوه. بۆ ئه‌وه‌بوو ئازاد به‌ هه‌موو و لاتدا بسورپێمه‌وه. که‌سه‌یری شوناسنامه‌که‌م کرد، ترسناک هاته‌ به‌رچاوم. وه‌ک ئه‌و ساته‌ی ته‌قه‌م له‌ ئه‌سه‌په‌کان کرد، ساردییه‌کی قوول له‌ رۆحدا بوو، به‌لام ساردییه‌کی ئازاره‌خش... خوای گه‌وره‌ هه‌مان سات بوو، هه‌مان سات بوو، وه‌ک ساتی کوشتنی ئه‌سه‌په‌کان، به‌لام به‌ شیوه‌یه‌کی دیکه‌ و له‌ جینگایه‌کی تردا. ئه‌فسه‌ره‌ عه‌ره‌به‌که‌ پیاویکی باریکی سه‌رسپی ددان زه‌رد بوو، هه‌ر به‌ رائید عربان بانگیانده‌کرد، که‌مدوو و بیده‌نگ و ئالۆز دیاربوو، به‌رده‌وام جگه‌ره‌ی ده‌کیشا و ئاخ‌ی هه‌لده‌کیشا، له‌ ژیر لێوییه‌وه زۆر جنیوی ده‌دا «گه‌واوید، ئه‌خوات الگه‌حبه، کیلاب» نه‌مه‌زانی جنیو به‌ کئ ده‌دا، وام هه‌ستده‌کرد بیئه‌وه‌ی که‌سیکی دیاریکراو له‌ خه‌یالیدا بیته‌ جنیو ده‌دا. زیاتر بۆ سووککردنی باریکی پۆچی خۆی نه‌فره‌تی به‌ سه‌ر مه‌خلوقاتیکێ نادیار و نه‌ببیراودا ده‌باران، خۆیشی نه‌یده‌زانی له‌ چی و بۆچی توپه‌یه. من که سه‌یرمه‌ده‌کرد تیده‌گه‌یشتم بۆ وا بیهۆ، بیبه‌هانه، بی بابته‌ جنیو ده‌دا. من خۆم له‌ هه‌ندیک سه‌رده‌مدا که له‌ و ژوره‌ ته‌نهایه‌ی خۆم له‌ ناو هیل و سه‌رده‌او و کلافه‌ی ئالۆزکاوێ درۆ و

هه قیقه تدا سه رم لیده شیوا، بیویستی خۆم ده که وتمه باراندنی نه فرهت به سه ر خۆم و دونیا و خودادا. واهه سته که م له وسه رده مه وه، ئیمه خه لکانی نیو نه و جه نکه، ژن و پیاو، فیری نه وه بووین برۆین و جنیو به زهوی و ناسمان بدهین... رائید عربانییش به دهر نه بوو له و حاله ته. که به دم ورته ورتیکی نه رمه وه شوناسه که ی دامی، ساردییه کی سه یر دایگرم، بو ئیستیگ دوویاره پسامان هاته وه پیشچاوم. به لام وه ک هیژیکی تاریک و دلکی بیجورته له ناخدا هه موو شتیگ دیاریبکات، به هه مان ساردی و بیده نگی و به سته له کی ناخه وه شوناسه که م هه لگرت. له و ساته دا دلنیا بووم پیاویکی ترسنۆک له ناخدا یه و نه و له بری من بریارده دات، دلنیا بووم به درژیایی ژیانم نه و زاته نه و یر و که م هه لمه ته پښگای من ده کیشیت. نه مده زانی نه م شوناسه له خزمه تی چیدا یه، نه مده زانی بو نه وه یه نازادیم یان تا ماوم له به رده م خۆمدا وه ک خائین بوه ستم... له ماله وه زۆر گریام، ناوینه ی زوره که م شکاند، بوتله به تاله کانی عاره قم کیشا به زه ویدا که ناوانه وه له زوره که مدا کۆده بوونه وه، شه قم له شته کان هه لدا، نه مده زانی بو به رده وام نه و شته ده که م که نامه ویت، چی واده کات به جوریک بیباک و ترسناک بم. له وده مه دا نه فسه ره عه ره به کان به جوریکی وه حشیانه ده ستیان به هه ر گوندیکدا رابگه یشتایه کاو لیا نده کرد، نه فسه ره کانی نه من و هیزه کانی فریا که وتنی فاشی بازاریان ده سووتان، مالیان ته خته کرد، نابلۆقه ی گه ره که کانیان ده دا، ژنیان ده پفاند، گه نجانیان تیریارانده کرد، دروست له و ساته دا من به فره مانی سه رۆک شوناسی نه و فاشیستانه م ده خسته گیرفانم، به هانه که شم نه وه بوو که شوپش واپیویسته دکات. من له عه قلمدا باوه یم به به هانه که هه بوو، به لام له پۆمدا شتیگ توند ده یکیشا به سه رمدا که نابیت باوه یم پیی هه بیت.

له شارەكاندا ژمارەي ئەو مەفرەزە و چەكدار و جاشانەي دەولەت پېكيدەهېنان، بە خېرايەيەكەي شېتانه زيادياندهكرد. تا دەولەت دېرندەتر بايە من له سەرەووە فشارم ليدەكرا زياتر نزيكېمەو، هەميشە هەولەكاني بەكتر بينين لاي ئەنجومەني بالۆه زۆتر دەبوو. برياري ئەوجۆره بەكتر بينينانە بەردەوام له سەرەووە دەدرا، له دانېشتنەكاندا زياتر ئيمە كاري تەدارەكسازيمان دەكرد. چەندين جار، من كار ئاسانيم بۆ سەرۆكي دوو فەيلەق كەرد تا بەدزيبەووە بېژن و چاويان بە ئەندامانېك له دەفتەري سياسي بکەوېت، هيدى هيدى دۆسيەي نامەكان و ئالوگۆرە نەپتېبەكاني نيوان سەرکردەكاني ئيمە و دۆرژمن بە جۆرېك له ژير دەستما گەورەدەبوو كە سائېك لەووەبەر چاوەرواني دۆسيەي وا ئەستورم نەدەكرد.

لەو دەمەدا ليفيتانت دەرژەي بە عەدەتە سەيرەكاني خۆي دەدا، نامەي دلداري لە كچان و كوراني بەستەزمان بستېنېت و كۆيانبكاتەو، كتيبخانەي هەنديك مأل بسووتېنېت، لە ناوهراستي بازاردا لە شاعيرەكان بدات... هەميشەش كە دەهاتە لام، پەشداگەپا و غەمگين بوو. ئەويش وەك من سەري ليشيو بوو، نەيدەزاني بۆ كې كارەكات، بۆ خۆي يان بۆ دەولەت يان بۆ شوپش. ئەو چيرۆكە و بەو چەشنە سالانېك بەردەوام بوو. پۆژېك لەدوای دەرچووني ديوانەكەي نەغەدە مارديني، بە جۆرېكي ئاسايي هات بۆ لام، بەلام ئاسايي نەبوو... بېدەنگ لە ژوورەكەدا وەستار گووتي «دەزانم نەغەدەي كچي دكتور جەلال لە كوئيە... شوپتەكەيم دۆزبۆتەو» . من سەرسام لە جيگاي خۆم پەقبووم و ماوہيەك هېچم بۆ نەگووترا، دوای ئەوہي تفيكي گەورەم قووتدا، بە دەنگيكي خنكاو گووتم «ئى... دەتەوېت چي بەكەيت؟». بە غەمگينبەووە گووتي «نازانم» . ئېستېكيكر و بە بۆشناخي هەميشەي خۆبەو سەيرېكي سەقفەكەي كەرد و گووتي «سەرەتا دەمەوېت ببينم». من تەنيا سەيرمكرد و هېچم نەگووت. بە غەمگينبەيەكەي زۆرەووە كە لەگەل ناويانگيدا وەك جەلادېك نەدەگونجا

دانیشت و گووتی «کاک وه فا، خۆشه ویستی مانای نییه، وانیه، مروّفی زه عیف خۆشه ویستی دهکات. به لام من ده زانم... ده زانم من خولیاى دوو شتم له سهردایه. یه کم ههست نه کم له نزار لاوازترم، دووم ده مه ویت له نهینیه کی گه وه تینگم، ده مه ویت له نهینی ئه و ژنه تینگم». نه خوینده وار و درنده یه کی وهک لیفیتانت چى له ژنه شاعیره یه کی وهک نه غه ده ده ویست؟ نه مده زانى. له میژوودا هه ندیک سهرده م دیته پیشی، تیییدا خوینده واران ده که ونه ناو لاپوریکى گه وه وه که نه خوینده واران دروستیان کردوه. گه مژه کان ده بن به ئوستادی داناکان و پیاوکوژان به داوه ری دادپه روه ران، له میژه ولاتی ئیمهش پیناوه ته ئه و سهرده مه وه. ئه وسا به لیفیتانتم گووت «گه ر خۆشت ناویت و هه زت لى نه کردوه، واز له و ژنه بهینه... دهستی دهستی زۆر پیکراوه، من دلّم بۆی ده سووتیت». گووتی «ده زانم، به لام که ی ئه وه گرنگه... که ی ئه وه گرنگه».

لیفیتانت بۆ ئه وه ی شوینی نه غه ده ماردینی بدۆزیته وه، چوو بووه بنج و بناوانی کتیه که ی، چۆن هاوته ده ری، کى چاپیکردوه، له کوئی چاپکراوه، چهند دانه ی چاپکراوه. دوو شاعیر له وانیه ی زۆر له لیفیتانت ده ترسان و به دهستی ئه شکه نجه یان دیبوو، ئه وان سۆراغی ورد و درشتیان بۆ کردبوو. هه ر دووکیان دوو میوانی به رده وامی «میکۆ» چایخانه ی شاعیران بوون، که زۆرجار لیفیتانت هه ر بۆ ترساندن و بیزارکردنی هه وادارانى شیعر ده چوو بۆ ئه وى. هه ر وهخت که ئه و ده چوه ژووری، شاعیره کان هه موو ده ستیان به پیا له ی چاکه وه په قده بوو، ده نگیان ده گۆرا و زمانیان له ده میاندا وشک ده بوو. زۆر پۆژ هیچی نه ده کرد، هه ندیک پۆزیش یه کینکی هه لده بژارد و ده که وته نازاردانى. به وه دا شاعیران هه موو لییده ترسان، خه لکینکی زۆریان تیدابوو بیانه ویت مله وپی نیشانبدن، به تاییه ت شارى ئیمه ئه و دم بوو بوو به پایتهختی شاعیرانی مله وپ. ئه وان هه والى ئه وه یان پینگه یاند که که سیک به ناوی هۆشهنگی بولبولیاره وه له پشت

چاپکردنى ديوانه كەي خانمەوھىيە . سەرھەتا ناوھە كە ھېچ شىتېكى تايبەتى
بىر لىفىتانت نەخستەوھ، بەلام دواى سۆراغ و پشكەنن رايەلى دىرىنى
نىوان مەن و بولبوليارى ھاتەوھ ياد .

لە ژورھە كەمدا بېدەنگ جگەرەي دەكېشا، قاچە زۆر درېژەكانى بۆ
پېشەوھ پاكېشا بوو، لەشى ھالۆيكي تايبەتى ھەبوو، ھەمىشە وھەك
كەسېك دەھاتە پېشچاوم لە نىو ھالۆي دواى بارانەوھ ھاتبېت...
كەسېك مالى راستەقىنەي لە ناو تەمدا بېت و بچېت بۆ ھەر كوئېھەك
دواجار جگە لە تەم ھېچى تر لەگەل خۆيدا نەبات. بە ھىمنى گوتى
«ھۆشەنگى بولبوليار، دۆستەكەي تۆ، ئەو شارديوئىبەوھ . چەندىن سالاھ
ئەو شارديوئىبەوھ». كە ناوى بولبوليارى ھىنا دللى مەن پراچلەكى .
وھستام و لە دللى خۆمدا گوتم چ دەردمە، ھەر ناوى ئەم كەسە
دەبىستەم دللم دادەچلەكېت، چ دەردمە و بۆ وا ناخم دەلەرزىت، ئەم كورپە
چى ھەيە كە واھەستەكەم دەبېت بىپارىزىم . بىويستى خۆم چومە
بەردەمى و پېمگوت «وھەدەم بەرئ لىفىتانت كە ئازارى بولبوليار
نەدەيت . وھەدەم بەرئ، چونكە كورپكى بىوھەيە». دەمزانى مەن يەكېم
لەو كەسە زۆر كەمانەي لىفىتانت رېزىيان لىدەگرېت . گوتى «بە راستى
پېمبلى، بولبوليار چىتە؟». گوتم «ھېچم نىيە، بە ئەستەم دەيناسم،
بەلام لە بەر شىتېكى تايبەتى خۆم سەلامەتى ئەوم بەلاوھ گرنگە . بە
راستىمە لىفىتانت... ھەتا خەلكانېك لە شۆرشدا ويستيان بىكوژن،
مەن نەمەيشت، شىتېكى تايبەتى خۆمە». بەقسەكانمدا دياربوو ئەو
كەنجەم زۆر بۆ گرنگە . مژىكى قوولى لە جگەرەكەي دا، لەگەل ئەوھى
كە ترسناكترىن پىاوى شاربوو، لە پشت دوكلەي جگەرەكەوھ لاواز و
تىكشكاو دەردەكەوت . گوتى «وھەفا تۆ برادەرى منىت، پېيبللى ئەمجارە
نەيشارىتەوھ . چونكە دەيكوزم». مەن توند دەستىم گرت و گوتم «نا
ناتوانم پېيبللىم، چونكە نازانم بەقسەمدەكات ياخود نا . چەندە رقى

له تۆیه، نه‌وندهش پرقی له منه، به‌لام نابیت بیکوژیت... به هیچ بیانویهک و بو هیچ هویهک نابیت بیکوژیت، گهر بیپاریزیت، بزانه نه‌وه بو من ده‌کەیت، له‌وانه‌یه بتوانم پوژتیک چاکهت بده‌مه‌وه».

لیفیتانت هیچ تینه‌گەیشت، به‌س دلنیا‌بووم تا بتوانیت به قسه‌مه‌کات. هه‌ستمه‌کرد لیفیتانت هیدی هیدی وهک هاورپیه‌کی کۆنی خۆی سه‌یرمه‌کات، وهک به‌کێک که له کاتی ته‌نگانه‌دا دووجار به پاستی کۆمه‌کم پیکردوه، له‌وه‌ش بترازیت، پیاویکی تابلۆی ته‌نها بوو، ده‌بویست به‌کێک هه‌بیت وهک هاورپئ سه‌یربیکات.

نیواره‌یه‌ک، وهک که‌سیکی ناسایی خۆی کرد بوو به‌و ماله‌دا که خانمی ماردینی خۆی تیدا ده‌شارده‌وه. هه‌موو زانیارییه‌کی هه‌بوو، بیپرس چوو‌بووه نه‌و ژووره‌ی نه‌غه‌ده ماردینی تیدا ده‌خه‌وت و ده‌بخوارد و ده‌بخوینده‌وه... خانم پیشتر لیفیتانتی له‌ نزیکه‌وه نه‌دیوو، به‌لام نه‌و بیباکییه‌ قوول‌ه‌ی ناوناخی وایکرد نه‌ترسیت، هه‌تا به‌ شتیک له‌ هه‌مینیه‌وه که لیفیتانتی سه‌رسامکرد، داوه‌تی دانیشتنی کرد. به‌لام نه‌و خۆی پیناساند و گووتی به‌ر له‌ هه‌لهاتنی تۆ بو‌ چیا، هه‌تێکی من موسته‌فا شوکاکی می‌ردی تۆی گرتووه، من فه‌رمانی نه‌شکه‌نجه‌دانی نه‌وم ده‌رکردوه، من ته‌سلیم به‌ نه‌منه‌ عه‌ره‌به‌کانم کردوه... هه‌مووش له‌ سزای نه‌وه‌دا که به‌ هۆی بیباکی نه‌وه‌وه تۆ عاشقی که‌سیکی جانه‌وه‌ری وهک نزار بوویت.

نه‌غه‌ده سه‌ره‌تا که‌میک په‌شو‌کا بوو، به‌لام هه‌ر زوو خۆی کۆکرد بووه و گه‌را بووه‌وه دۆخی سروشتی خۆی.

نه‌و وهک زۆربه‌ی ژنان چه‌زی نه‌ده‌کرد گوپی له‌ ناوی نه‌و پیاوانه بیت که ده‌بن به‌ پابوردوو، ده‌که‌ونه‌ په‌راویزه‌وه، به‌ده‌گه‌من نه‌بیت

دکتوری به‌خه‌یالدا نه‌ده‌هات، ده‌یزانی به‌هۆی نه‌مه‌وه نه‌شکه‌نجه‌ی زۆری بینیه‌وه، خه‌لک زۆر سوکایه‌تییان پێکردوه، ئیستاش له‌ جه‌نگ نیوه‌ شیت گه‌راوه‌ته‌وه و هه‌چی له‌و پیاوه‌ پوخۆشه‌ی جازان ناچیت. به‌لام بیرى لێ نه‌ده‌کرده‌وه، به‌ گوناھى خۆیشی نه‌ده‌زانى، هه‌تا نه‌گه‌ر به‌ گوناھى خۆیشی بزانیایه، هه‌ستی نه‌ده‌کرد بتوانیت هه‌یج بکات، یان نه‌رکیتی غه‌م بزوات. پێیوابوو نه‌وه‌ی پێیده‌گوترت گوناھ به‌شیکه‌ له‌ ژيان خۆی، له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئیراده‌ی گوناھ‌باره‌وه‌ هه‌لده‌قولیت، شتیکه‌ وه‌ک نه‌خۆشى، وه‌ک په‌تا که‌ که‌سیک ده‌یگریت و که‌سیکی دیکه‌ تووشی نابیت. گوناھ شتیک نییه‌ گوناھ‌بار هه‌لیبژیریت، به‌لکو نه‌و گوناھ‌بار هه‌لده‌بژیریت. هه‌موو گوناھ‌یک بۆ خاوه‌نیک ده‌گه‌ریت، وه‌ک بالنده‌یه‌ک چۆن له‌ به‌رزاییه‌کی دووره‌وه‌ داده‌نه‌ویت و به‌ پیکه‌وت له‌ سه‌ر دره‌ختیک ده‌نیشیته‌وه، گوناھ‌یش وه‌هایه‌... ده‌توانم بلێم، نه‌غه‌ده‌ به‌ جۆریک له‌ جۆره‌کان باوه‌ری به‌ بوونی گوناھ‌بار نه‌بوو، به‌لکو ته‌نیا باوه‌ری به‌ بوونی نه‌وانه‌ هه‌بوو که‌ گوناھ هه‌لیانده‌بژیریت، بۆ نه‌وه‌ی هه‌لیگرن و بیگرنه‌ نه‌ستۆ.

لیفیتانت یه‌که‌مجار بۆ نه‌وه‌ی سه‌رنجی خانم رابکیشیت و ته‌نیا وه‌ک نێرێکی زیر و ئیسک قورس ده‌رنه‌که‌ویت، به‌ عه‌قڵی نه‌و پیاوانه‌ قسه‌ی له‌ گه‌ل کرد که‌ ئافه‌رت وه‌ک قوربانییه‌کی نه‌به‌دی وێناده‌که‌ن، په‌لاماری نه‌و پیاوانه‌ی دا که‌ به‌ ژيانى نه‌غه‌ده‌دا رابوردوون، به‌ گه‌مزه‌ و لاواز وه‌سفیکردن. نه‌غه‌ده‌ به‌ بێباکی که‌سیکه‌وه‌ که‌ شته‌کان وه‌ک یه‌کن لای، گووتی « هه‌ر پیاوه‌ و بۆ ژنیکی تاییه‌تی باشه‌، هه‌یچیان نه‌و که‌سه‌ نه‌بوون به‌ که‌لکی من بێن. واده‌زانم خودا ژن و پیاوی به‌ جۆریک تیکه‌لکردوه‌ که‌ که‌سمان ناتوانین نه‌و که‌سه‌ بدۆزینه‌وه‌ که‌ ده‌مانه‌ویت. په‌نگه‌ نه‌و پیاوه‌ی بۆ من ده‌بیت ئیستا له‌ جیگایه‌کی تر، له‌ دارستانه‌کانی نه‌مه‌زۆن، یان له‌ قه‌راغ ئاوێک له‌ چین یان له‌ ژێر دره‌ختیکدا له‌ نه‌مریکا دانیشتبیت.. کێ چوزانیت؟ ». لیفیتانت بێنه‌وه‌ی پێیکه‌نیت، به‌

مۆنى و گرژييه كەي خۆيه وه، گووتى «له وانه شه من بم و ئىستا له
 بەرده متدا وه ستابم». نه غه ده پاش كه ميك قسه كردن، گووتى «ليفيتانت
 گەر ده ته ویت بمگريت، بمگره، گەر ناشته ویت بمگري برۆ و مه يه ره وه». .
 بۆ يه كه مجار ليفيتانت له ژياندا وهك پياويكى جه نئىل، وهك كه سيك كه
 هه ولده دات كولتورويكى تر فيزيبييت و خۆي له هه نديك ره قى و دزيوى
 نيرانه پاكبكات وه، به نه سپايى سه ريكي بچوكى دانه واند و گووتى «نه غه ده
 خان، من ماوه يه كى زۆر دريژه به دواتدا ده گه پریم. يهك شتم مه به سته،
 بتناسم. ئىستا ته نيا ئه وه نيازمه و هيچى ترم ناويت». ده بيت بلیم له و
 چند ساله دا كه من، دوور و نزيك چاوه ديئرى ليفيتانتم ده كرد، زانياريم
 له سه ر كۆده كرده وه، شتيك له سه ر نه بيستبوو په يوه ندى به ئافره ته وه
 هه بيت، واده رده كه وت وهك ئه وه ي ژنان به شيك نه بن له خولياكانى، ئه و
 هه موو نامه دلدارييه ش كه زه وتيده كرد و ده خويندنه وه، هيچ كات زۆر
 سوودى خراپى لى نه ده بينين. هه نديك پياو هه ن به رامبه ر دونيا باشن،
 به لام به رامبه ر ژن به دجنستري مه خلوقن، هه نديكى ديش هه ن بۆ دونيا
 درنده ن، به لام به رامبه ر ژن بوونه وه رى به پريز و يقاردارن. ليفيتانت له
 جوړى دووم بوو. كه به خانمى ماردىنى گووت ده مه ویت بتناسم، من
 باوهرم پيكره، دلنيا بووم ده يه ویت چۆن هه موو قوربانىيه نيره كانى خۆي
 بناسيت، هه مانشيۆه ش ده يه ویت له ماردىنى نزيك بيته وه ... هه ر له يه كه م
 بينينه وه، جوانى ته ليسماوى خانم، خستيه دوودلييه كى قول وه، ئه و
 له و ژنانه بوو كه چه زيكى نهيتى له پياو دا ده پويئن تا بگه رپين و ناخيان
 پيشكن. ئه و ماوه زۆر دريژه ش كه به ته نها له و ماله دا و له ته ك ئه و
 ژنه بيده نگه دا ده ژيا، هينده ي تر ئالۆز و ته ماويى كرديوو، شتيك له
 سيبه رى ره ش، كه سيبه رى سه نگىنى ژوره كان بوو، سيبه رى ژيان بوو
 كاتيک له ويستگه يه كدا به دريژى ده وه ستيت، سيبه رى وجود بوو كاتيک
 تيشكى خۆي ده كشيئيت وه، به پوونى له سه ر سيمای بوو، ئه وه جوړه

سیحریکی پتبه‌خشیبوو، له سیحری ماتی ده‌ریا و له نه‌فسونی بیده‌نگی ژیر ناو ده‌چوو، نه‌فسونیکى قوولّ که هیچ که‌س نازانیت به دروستی له کویدا ته‌واوده‌بیّت. لیفتاننت هه‌ستیکرد چاوانی ئەم ژنه، نه‌پنیه‌کیان تیدایه قوولتر و نه‌گیروتر له هه‌موو ئەو نه‌پنیه‌ بچوک و ناچیزانه‌ی به دریزایی ژانی له ناخی پیاوه دیله‌کانی ئیره ده‌رهپناره، ئەو نه‌پنیه‌ ساده و پوونشین و بیژه‌گانه‌ی هه‌ندێچار چەند زلله‌یه‌ک به‌سه بو ئەوه‌ی ئاشکراپن و خویان ده‌ریخەن، به‌س هیچ هیزیک نییه‌ بتوانیت، نه‌پنی چاری ئەم ژنه له بنه‌وه‌را ده‌رهپنیت. لیفتاننت که لای خانم هاته‌ده‌ری، بیریکرده‌وه که ئەو ده‌توانیت نه‌پنی پیاوان به‌ لیدان و سزا و زۆر له زار و دل‌یان ده‌رهپنیت، به‌لام نه‌پنی ئافره‌تان له جیگایه‌کی قوولتر و نادیارتردایه، نه‌پنی ئافره‌تان له شوپنیکى زۆر عاسیتردایه، له جیگایه‌کدایه که ئەو نازانیت کویتیه. هه‌ستیکرد له ده‌نگی نه‌غه‌ده‌دا، له‌قسه‌یدا هه‌میشه و هه‌میشه شتیکی نه‌درکاو ده‌مینتیه‌وه که به‌و ناگیریت. ئەو خۆی به‌ یه‌که‌م راوکهری نه‌پنیه‌کانی ناو دلّ و خه‌یالی ئینسان ده‌زانی، به‌لام ئەوه سه‌رسامیده‌کرد که مروّفه‌کان که‌مجار نه‌پنی قوولیان هه‌یه، که‌مجار نه‌پنی زۆر گرنگیان هه‌یه... ئەو چه‌ندین سالّ بوو ئازاری خه‌لکی ده‌دا، ئیستا گه‌شستبووه ئەو بپوایه‌ی که گه‌وره‌ترین نه‌پنی ئینسان شتیکه هه‌میشه له خۆشی په‌نهانه، زۆرجار له کاتی لیداندا، ئینسانه‌کانی ده‌بینی شتیکی له ناخی خویاندا ده‌دۆزنه‌وه که به‌ره‌می ئەو ساته‌یه، له دۆزینه‌وه‌ی ئەو چرکه‌یه‌یه، گوناھیکى نه‌پنیه‌ که نه‌یانکردوه، به‌لام قوولّ له ده‌رونیاندا ده‌ژی... ئیستا دلّنیابوو نه‌غه‌ده‌ش نه‌پنیه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، نه‌پنیه‌کی بیتاوه، نه‌پنیه‌ک که په‌نگه شتیکی دیاریکراوه‌بیت، به‌لکو وه‌ک ماکی نه‌خۆشیه‌کی ترسناک وایه، که له‌وانه‌یه ببیته دهرد و بیمارۆکیه‌کی قوولّ و له‌وانه‌شه نه‌بیت... نه‌پنیه‌که نه ئەم ده‌یزانیت و نه نه‌غه‌ده، به‌لام هه‌ردووکیان ده‌زانن هه‌یه و لێزه‌یه و ده‌توانیت بپین و ترسناک و کوشنده‌ش

بیٚت. ههستیگرد بۆ ئه وهی بتوانیٚت له م ژنه تٚیٚگات ده بیٚت له نزیکه وه له گه لٚیدا بژی و سه یریبکات. هه موو ژبان له گه لٚیدا بیٚت... رهنگه نهٚینی هه ره گه وره ی خودی ئه و پٚنگایه بیٚت که پٚیدا ده پوات، ئه و ژبانه بیٚت که تیا ده ژی. نهٚینی زۆرجار پارزٚک نییه که له دلٚتدایه، به لکو ته واوی ئه و پٚنگایه یه که له نیوان له دایکبوون و مردندا پیاده پوٚیت. لیفیتانت ئه و پوٚه که هات بۆ لام زۆر باسی مه رموزیه ت و ئالوژی نه غه ده خانی کرد، من پوو به پوو پٚمگوت «جه نابی لیفیتانت، هه ندیک نهٚینی بۆ ئه وه یه ته نیا ته ماشایانکه یه، هه ندیک نهٚینی نابنه مولکی تو، نابنه مولکی که س. هه تاهه تابه مولکی ئه و که سه خۆیه تی که له ناویدا سه ره له ده دات، تو ده توانیت ببینیٚت، به لام ناتوانیت تٚیٚگه یه، بیگریت، ناوی بنیٚت و ئاشکرایه کیٚت». هه ستمده کرد خۆی ئه و راستیه له من باشر ده زانیٚت، به لام که به وجۆره پوونه له زاری منه وه بیستی، رهنگی رهش داگه پرا و ژیر چه ناگه و بهر گه رووی به جۆریکی سه یر شین بوونه وه... هه ستمکرد تا ئه وساته لیفیتانت به رامبهر هه ر شتٚک هه سته به غوربه ت کرد بیٚت، به هیژ تٚیکیشکاندوه، به لام ئه مجاره ناتوانیٚت، دلٚنیا به هیچ هیژتک له و هیژانه ی هه یه تی له توانایدا نییه غوربه تی خۆی له م خانمه بشکٚنیٚت. ئیدی تٚیگه ی شتم لیفیتانت ناتوانیٚت له کاریگه ری نهٚینی ماردینی ده رباز بیٚت. ماردینی بۆ ئه و هیژتکی نادیار بوو، که سٚک بوو وه ک نزار هه سٚتٚکی گه وره ی لاوازیوونی تٚیدا ده خولقاند، به لام وه ک نزار نوٚینه ری لایه نه نٚیرینه و ترسناکه که ی جیهان نه بوو تا بیه وٚیت تٚیکی بشکٚنیٚت، به لکو نوٚینه ری جۆریکی تری نهٚینییه کان بوو، که ته نیا ده توانیٚت له نزیکیه وه بیٚت و لیٚرامبیٚتیٚت. دوکانداره که ی هاو پٚی، ئه و پیره ی جار جار هه ندیک حیکمه تی لیۆه ره ده گرت، پٚیگوتبوو هه ندیک دوژمن هه یه، ته نیا به خۆشه ویستی ده توانیت بیان به زٚنیٚت. لیفیتانت له بهرده م نه غه ده دا، بهر سنووره کانی هیژی خۆی وه ک جه لادیٚک که وت. به شی ئه وه زی ره ک بوو بزانیٚت ئه و

سنورانه سنووری راسته‌قینه‌ی هر مروفیکن بیه‌ویت له ناسین و پوچوندا دور بۆ نیو ناخی ئەوانی دی بپوات. که دووم جار چوووه بۆ لای خانم ئاره‌زویه‌کی ترسناکی هه‌بوو داگیربکات، هه‌تا هه‌ستیکرد که ئاره‌زویه‌کی نه‌ئینی پالی پتوه‌ده‌نیت ئازاری بدات، به‌لام دلنیا‌بوو نه‌ئینی ئەم ژنه‌شتیکه به‌ ئازاردان ئەستورتر و داخراوتر ده‌رده‌که‌ویت، قوولتر ده‌چیته‌بنه‌وه و به‌دتر پوو له‌ تاریکی ده‌کات. بیریکرده‌وه که له‌وانه‌یه‌ گه‌مزه‌یی شیرخان له‌وه‌دا بووبیت که ویستویتی به‌ زۆر ته‌لیسمی بشکینیت، ئەم خۆی گرت و به‌ هه‌مان ویقاری کۆنه‌وه، به‌رامبه‌ری دانیشتن و گووتی که ئەو ده‌توانیت ببپاریزیت، چپتر پتویستی به‌وه‌ نییه‌ خۆی بشاریته‌وه، ئەو شتیکی تایبه‌تی لای ده‌وله‌ته‌وه له‌ سه‌ر نییه‌. نه‌غه‌ده‌ گه‌رچی دلنیا‌بوو لیفتانته‌ هه‌موو شتیکی به‌ وردی له‌ سه‌ر ده‌زانیت، پتییگوت که ئەو به‌ته‌نها خۆی له‌ ده‌وله‌ته‌ نه‌شاردۆته‌وه، خۆی له‌ شوپشیش ونده‌کات و ده‌خوازیت که‌س له‌وانیش جیگای پتێ نه‌زانن. گه‌ر ده‌یه‌ویت چاکه‌یه‌کیشی له‌گه‌ل بکات، ته‌نیا داوای ئەوه‌یه‌ ئاگاداری هۆشه‌نگی بولبولیار بیت و خراپه‌یه‌کی به‌رامبه‌ر نه‌کات، چونکه‌ چه‌ندین ساڵه‌ ئەو پاراستویتی و تاکه‌ فریشته‌یه‌کی راسته‌قینه‌شه‌ له‌ شاره‌که‌دا. ناخۆ به‌راست خانم، گوزاره‌ی تاکه‌ فریشته‌ی به‌کاره‌یناوه‌؟ نازانم. به‌لام من زۆر دره‌نگ هه‌ندیک زانیاریم ده‌رباره‌ی ئەو دانیشتن و گفتوگۆیان هه‌رگرت و ئەو پرسته‌یه‌ش په‌رپیه‌وه ناو قسه‌کانه‌وه، ئیدی چه‌ندی راسته‌ و چه‌ندی درۆ به‌لگه‌یه‌کی راسته‌قینه‌م له‌به‌رده‌ستدا نییه‌. هه‌ستده‌که‌م هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ده‌رکه‌وتنی ئەم جه‌لاده‌ جوانه‌ له‌ ژبانی نه‌غه‌ده‌دا مانایه‌کی تایبه‌تی هه‌بووه‌... هه‌ست ناکه‌م خانم له‌ هیچ یه‌ک له‌ ساته‌وه‌خته‌کانی هاتن و پویشتنی لیفتانته‌ هه‌ستی به‌ترس یان نارچه‌تی کردبیت، پیده‌چیت به‌رامبه‌ر ده‌رکه‌وتن و ونبوونه‌کانی بیباک بووبیت. پیده‌چیت جوانی لیفتانته‌ ئه‌فسونی لیکردبیت، به‌لام سالانیک دواتر خانم خۆی پتییگوت «سه‌ره‌تا ته‌نیا وه‌ک تارماییه‌ک ده‌هاته‌ به‌رچاوم

که خه‌یال و خولیا و ته‌نهایی دروستیکردبیت». پیاویک بوو له و پیاوه جوان و ترسناک و بپزه‌حمانه‌ی ته‌نیا ژنانی شاعیر ده‌توانن تییانبگه‌ن. پیده‌چیت ماوه‌یه‌ک وه‌ها بووبیت، لیفیتانت رۆژانه سه‌ری خانمی دابیت، له و ژوره تاریکه‌دا چی له نیوان لیفیتانت و ماردینیدا پوویداوه؟ نازانم. سالانیکی دریزه‌ه‌ولی نه‌مه‌دا تیبگه‌م که ده‌بیت نه و دوو بوونه‌وه‌ره سه‌یره، نه و پیاوه جه‌لاده و نه و ژنه شاعیره بیباکه باسی چییان کردبیت؟ به‌لام شتیکی نه‌وتۆم ده‌ست نه‌که‌وت. خانمی ماردینی جاریک پیتیگوتم «جه‌نگیز نه‌وه‌نده دوی نه و شتانه مه‌که‌وه، شتیکی گرنگ پوی نه‌داوه له نیوانماندا... ته‌نیا نه و کاره‌مان ده‌کرد که ته‌نیا نیسی باشه ژن و پیاو بتوانن پیکه‌وه بیکه‌ن، دواتر هه‌ندیک قسه‌ی گشتیمان ده‌کرد. بزانه ژن و پیاو دوو مه‌خلوقن هیچکات ناتوانن به باشی پیکه‌وه قسه‌بگه‌ن.. هیچکات». دوی ماوه‌یه‌ک زانیم که نه‌غه‌ده ماردینی سکی به مندالیکی لیفیتانت پره.

فریشته‌یه‌کی تر

نه‌غه‌ده ماردینی و نه و خانمه‌ی که له‌گه‌لیدا ده‌ژیا، هه‌موو شتیکیان له هۆشه‌نگی بولبولیار شارده‌وه.

تا خانم سکی ته‌واو به‌رزنه‌بووه‌وه، به جۆریک ئیدی نه‌ده‌کرا له چاوی که‌س بیشارنه‌وه، هۆشه‌نگی به‌سته‌زمان و بیخه‌به‌ر هیچی نه‌بیست. چیروکه‌که زۆر سه‌رسام و تورپه‌یکرد. ده‌بیت بزانه بولبولیار له‌گه‌ل هه‌موو قوولی و هیمنی خۆیدا، ساتی هه‌بوو به چه‌شنیک مووی هه‌لده‌ستا و ده‌ماری نه‌ستورده‌بوو که مه‌پرسن، به‌لام نه‌وجۆره ساتانه‌ی گه‌لێک ناوازه و ده‌گه‌ن بوون. پۆژیک نه‌غه‌ده به‌رامبه‌ری دانیشته و چیروکی

پەيوەندى نەينى خۆي و ليفىتانتى بۆ ئاشكراکرد. ئەو خۆي نەگرت و
 ۋەك كەسنىك ئاگر لە مالى بەربوويىت، بىئۆقرە و بە ھاوار گوتى كارى
 ۋا درۆيە و تۆ دەتەويىت فرىسوم بەدەيت. بەلام دواچار كاتىك دلنابوو
 ھەموو شتىك پاستە و مندالىكى پەشمارا «ئەۋكات ھىدى ھىدى لە
 شاردال ليفىتانتىيان بەۋجۆرە ناودەنا» لە سكى نەغەدە دايە، ۋەك لە
 بىمانايى ئەم دونيايە تىنەگات و ھەموو شت لە دەۋرى پوخابن، پىيگوت
 «تۆ خانم، پىمبلى چ شاعىرە يەكيت... بە ھەر شتىك كە باۋەرت
 پىيەتى سويىدەم بۆ بخۆ و تىمبگەتە، چۆن شاعىرە يەكى ۋەك تۆ لەگەل
 جەلدىكى ۋە ھادا دەخەويت، چۆن ۋە ھا بىياك مندالىكى ئەو لە زگندا
 ھەلدەگريت، چۆن ئادەمىيەكى ۋە ھا دىندە ماچدەكەيت و بىياكىش شىعر
 دەنوسىت... تىمبگەتە؟».

نەغەدە ھىچى نەگوت جگە لە ۋەي بە ساردىيە ۋە بلىت كە دەيەويت
 شوو بە ليفىتانت بكات و ھىچ كەسنىك جگە لە ۋ بۆي نىيە برىار لە
 چارەنوسى خۆي و مندالەكەي بدات، تەنيا شتىكىش لە ۋي دەويت،
 بروات و جارىكى تر دكتور شوكاك بدۆزىتە ۋە و تىكاي لىبكات بىت و
 بە پەسى تەلاقى بدات.

فىكرەي شووكرەن، بىرۆكە يەكى شىتانهي ليفىتانت خۆي بوو.
 ئىۋارە يەك ھاتە لاي من و بە دەنگىكى جىدى و بە چاۋىكە ۋە يەقىنى
 لىدەبارى، گوتى «دەمەويت نەغەدە ماردىنى بەينم... گەر برىار بىت
 ھەموو پىاويك ژن بەينىت. من دەمەويت ئەو ژنم بىت». كە ۋاي
 گوت دەمۇدەست خىيال منى برده ۋە پىسامان، بۆ پۆژىك من و ئەو
 پىكە ۋە چووين بۆ بىنىنى ژورى ئەشكەنجەدان، لە رىگا بە منى گوت
 «ھەركات دەستمان بە سەر جەستەي كەسىكدا گرت، درەنگ يان زوو
 دەتوانىن دەست بە سەر پۆحشىدا بگرىن». من ۋەك بروسكە يەك
 لىمىدات خەرىك بوو بىكەم، ھەستمەرد ھەمىشە سوۋرى سالاھەكان لە

جنگاہ کی نادیاردا یہ کدہ گریتہ وہ و زہ من ئیجگار بی مہنتیق نییہ
 وہک یہ کہ مجار دیارہ و دہردہ کہ ویت۔ من دہمودہست ثم پہیوہندییہ
 نہغہدم لہ گہل لیفتانتدا وہک شیتی ہاتہ بہرچاؤ۔ دلنیابووم کہسیان
 ئہوی دی خوش ناویت، لہ راستیدا دوودل بووم لہ وہی کہ کہسیان ہر
 لہ بنہرتدا توانای خوشہویستی ہہیت۔ بہ لام بہ سہریکی دی بریاری
 ہاوسہرگرییہ کہم بؤ ئہو یہقینہ قولہ گپراپہ وہ کہ ہردوویکیان دہزائن
 تا مردن ناتوانن عاشق بن۔ من دہمزانی تہنیا ئہو ژن و میزدانہ دہتوانن
 ژیانیکی ہیمن و بیکیشہ بہنہسہر کہ دہمیک پہمانی ہاوسہرگری
 واژودہ کہن، دلنیان توانای خوشہویستیان بؤ ئہبہد تیدا مردوہ۔ خیزانہ
 ہیمن و بیسرکہ و چرکہ کان، ئہو خیزانانہ کہ عاشقیان تیدا نییہ۔ دہلین
 لہ یہکئ لہ جارہ کاندنا خانم بہ لیفتانتی گووتوہ «عومہر دہبیت بزانت
 کہ من خوشم ناویت، تہنیا مہرجیشم بؤ ئہم ہاوسہرگرییہ ئہوہیہ،
 کہ ہیچ کات داوای خوشہویستیم لئ نہ کہیت۔ من نہ زیرم دہویت، نہ
 زہوی و نہ مال، نہ ہیچ شتیک، یہک شت کہ دہبیت قہبولی بکہیت
 ئہوہیہ کہ ہرگیز لیم نہپرسی توّم خوشدہویت یاخود نا»۔ دہلین
 لیفتانت بیئہوہی ئہو مہرجہ بہ قورس وہریگریت، دہستی خستوتہ
 سہر دہستی نہغہدہ و گووتوویتی «بؤ ئہوہی ژن و میزدیکی باش
 بین، پٹیوستیمان بہ خوشہویستی نییہ، بہ لکو پٹیوستیمان بہ دوو دلئی
 رہق ہہیہ»۔ نہغہدہ پیشتر لہ گہل دکتوردا ژیانای ہاوسہرگریی و پوژہ
 پر لہ وہرزییہ کانی ژن و میزدایہتی تاقیکردبوہوہ، ئہو ہاوسہرگرییہ
 کہ دہبیت ہرردو تہرف خویان عاشق دہریخن، خویان وہک ژن و
 میزدیکی بہختیار نیشانبدن، ئہو ژیانہی کہ نمایشیکی بہردہوامہ،
 ژن تیدا ئہکترہ و پیاو تیدا ئہکتریکی بہدتر۔ لہ گہل نزاریشدا ئہو
 پیاوانہی تاقیکردبوہوہ کہ تہنیا حہزدہ کہن نافرہت گہورہی خویان و
 جوانی خویان بؤ دہریخاتہوہ، نزار نمونہی ئہو کوپانہ بوو کہ تہنیا

دەيانەوېت ئازايى و جوانى و ئازادى خۆيان بژىن، ئەوانەى ژن تەنيا ئاوينەيەكە لەلايان لەبەريدا دەووستن و سەيرى خۆيان دەكەن... بەلام بۆ ئەم گرنىگ نەبوو نزار چىيە، دەستى نزار بۆ ئەو دەستى ئەو مندالە نەسەرەوتە بوو كە دەرگاي قەفەز لە بالئەدەيەكى دىلدەكاتەو، هەلبەت بۆ بالئەدەكە گرنىگ نىيە، ئەو دەستە كى بوو و بە چ نيازىك دەرگاي قەفەزەكەى كرەوتەو، گرنىگ ئەو بوو بفرېت، هەتا گەر دونىاي دەرهوئەى قەفەزىش هەمووى داو و تەپكە و مردن بېت. لەگەل شىخ جافەرانىشدا ئەو پىاوانەى ناسىبوو كە بە جۆرىكى رۆمانسى عاشق دەبن، بەلام هىچ خۆشەويستىيەك رىگاي ئەويان لى ناگرىت دواى خەونى خۆيان بكەون، ژنيان خۆشەويت، بەلام ژن ناتوانىت خواستى سوارچاكي و ويستى بەرەلأبوون و سەفەر و سەركىشيان تىدا بكوژىت، عاشق دەبن، بەلام هىچ كات مالى نابن، هەمىشەش چاوهروانن چەند بۆ دوور بپۆن، مەعشوقەيان وەك شەيدايەكى ئەبەدى، وەك كۆپىيەكى نوئى پىتئۆلۆپە لە مال چاوهروانىيانبكات. لەگەل شىرخاندا ئەو پىاوه قىزەونە دپندانەشى ناسىبوو كە جگە لە جانەوهرىكى بەئالئۆش هىچى تر نىن، ئەوانەى بە ددان و چرئوك و قەپ بە ژنەو دەنوسىن و بە هەر نرخىك بوو دەيانەوېت داگىرىبكەن، هەندىجار دلىكى نەخۆشن و هەندىجارىش ناوگەلىكى سامناك و بۆندار و لەشبخۆر... ئەوانە چەشنە پىاويكن كە لەشى ژن لەلايان شوئىنى ئەتكردنى هەموو ژيانە .

ئىستا وىقارى لىقىتانت، هەيئەتە سەربازىيەكەى، توندىيەكەى، ئەو يەقىنە تارىكەى لە چاويدا بوو، لە سەر و هەموو شتىكىشەو جوانىيە ئەفسوناوييەكەى وياىندەكرد بىهويت لەگەلىدا بژى. شتىك لە بىباكى قوول دەبىرد بەرەو ئەو، هەستىدەكرد ئەويش بەرامبەر زۆر شت بىباكە . بەلام ئاخۆ لە راستىدا پىاويكى تەواو بىباك لە سەر زەوى هەيە؟ نا زەوى ژنانى بىباكى زۆرتەرە، پىاوان هەمىشە ئامانج و نيازىكى تاييەتى و

دوورترین هه‌یه . لیفیتانت توانای بیباکی تیدا بوو، به‌لام توانای بیباکی په‌ها، ته‌نیا له شاعیراندا هه‌یه ... شاعیران کاتیک له ناوه‌وه ده‌مرن . لیفیتانت پییگوت «ده‌ته‌نیم» له به‌رئه‌وه‌ی هیچ ریگایه‌کی ترم نییه». ئه‌و هه‌ستیده‌کرد به‌وه تۆله له هه‌موو دونیا ده‌کاته‌وه، تۆله له نزار ده‌کاته‌وه، له دکتۆر مسته‌فا شوکاک، له شوپرش، له شیعر، له ته‌نهای . ئه‌و شه‌وه‌ی هۆشه‌نگی بولبولیار چوو بۆ یانه‌ی پزیشکان و له‌ویوه‌گه‌شتی ئه‌و به‌ره‌و که‌شتی فریشته‌کان که‌وته‌په‌ی، تکایه‌کی خانمی ماردینی پیبوو تا به‌هیمنی ته‌لاقبیدات و له‌گه‌ل لیفیتانتدا خۆی تووشی چه‌رمه‌سه‌ری تازه‌نه‌کات . به‌لام ده‌ستی لیفیتانت له‌وه دریزتر بوو، بۆ کاری له‌وجۆره‌ پیوستی به‌ په‌زاهه‌ندی دکتۆر هه‌بیّت . لیفیتانت له دادگا هه‌موو کاروباری ته‌لاقدانی خانمی له دکتۆر جیبه‌جیکرد، که چه‌ندین سالّ بوو تا ئه‌و کات به‌هه‌لّواسراوی مابووه‌وه . لیفیتانت هه‌موو شتیکی به‌ ریگایه‌کی ناشه‌رعی، به‌ کۆمه‌کی حاکمه‌ ترسنۆکه‌کانی دادگا، به‌زه‌بری هه‌ندیک زلله و به‌ کاری هه‌ندیک هه‌ره‌شه‌ پیکه‌خت . به‌ر له‌وه‌ی ته‌واو بینه‌ ژن و می‌رد، نه‌غه‌ده وه‌ره‌قه‌یه‌کی سئ مه‌رجی خسته‌ پالّ عه‌قده‌ نوسراوه‌که و به‌ لیفیتانتی مۆرکرد . سئ مه‌رجی گرنگی لیداواکرد، یه‌که‌م هه‌میشه له ماله‌که‌دا ژوورنکی گه‌وره و تایبه‌تی خۆی هه‌بیّت، که هیچ کات لیفیتانت بۆی نه‌بیّت بجیته‌ ئه‌وی . دووه‌م قه‌ت ریگای نوسینی شیعر و کۆبوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل شاعیرانی دیدا لی نه‌گریت . سیه‌م هه‌ر وه‌ختیک لیفیتانت له‌گه‌ل هه‌ر ژنیکی تردا خه‌وت پیی بلّیت . لیفیتانت هه‌ر سئ مه‌رجه‌که‌ی قه‌بوولکرد .

من و زۆر که‌سانی تر هۆی ئه‌و پیکه‌وتنه‌مان گنّاپه‌وه بۆ ماندوویتی خانمی ماردینی که چه‌ند سالّ بوو له‌و ژووره‌دا ژیاننکی بیمانا ده‌ژیا . نا مروف چه‌نده‌ خۆگر و بیباک بیّت، دواچار گیران و گۆشه‌گیری دریزّ واده‌که‌ن به‌ هه‌ر نرخیک بووه به‌دوای نازادیدا بگه‌ریت . لیفیتانتیش

به‌ر له هر شتیک نازادی پیشکش به خانم ده‌کرد ... ده‌توانی
 بیته‌وه‌ده‌ری و بیترس به شاردای بگ‌ریت و ژیانیکی نوی، له خالیکی
 دیه‌وه ده‌ست پیبکاته‌وه .

به‌لام بولبولیار نه‌وجوره پاشه‌کاری و ته‌فسیره‌ی پی‌قه‌بوول نه‌بوو.
 نه‌و که‌م و زور له په‌یوه‌ندی پیاویکی هی‌زدار و نه‌شکه‌نجه‌بازی وه‌ک
 لیفتانته به ژنیکی شاعیری وه‌ک خانمه‌وه، تینه‌ده‌گه‌یشت . شه‌ویک به‌ر
 له واژوکردنی په‌یمانکه‌ه، بولبولیار شیتانه سویندی بو نه‌غده خوارد
 که ده‌توانیت پرگاریبکات، ده‌توانیت له جیگای عاسیتردا بیشاریته‌وه،
 بینیریت بو نیران، ناماده‌یه هه‌موو شتیکی بو‌بکات، چونکه نایه‌ویت
 شوو به پیاویکی وا دل‌لر‌ه‌ق بکات ... نه‌وه‌موو نیشکه‌ی به بیمانا
 وه‌سفرکرد، شته‌کانی ژوره‌که‌ی شکاند، به جوریکی وه‌ها توپه‌بوو نه‌غده
 چه‌ندین جار سه‌سامانه لیپرسی «هوشه‌نگ ... هتی ... بوسته، تو وا
 قسه‌ده‌که‌یت وه‌ک عاشقم بیت ... تو حه‌زت لیم کردوه یان چی؟ گه‌ر
 حه‌زت لیم کردوه بیلی». بولبولیار هه‌زار سویندی بو خوارد که عاشقی
 نییه، که خوینه‌ریکی شیعه‌کانیتی، نایه‌ویت شاعیره‌یه‌ک هه‌روا ناسان
 بروات و له‌گه‌ل که‌سیکدا بزنی که هر له بنه‌وه‌را نازانیت شیعر چیه،
 دوژمنی شیعه‌ه، رقی له شاعیرانه، کتیب ده‌سووتینیت، نامه‌ی دل‌داری
 داگیرده‌کات، به پوستانه‌وه ده‌چیته سه‌ر سه‌ری خه‌لک، فریشته‌یه‌کی
 وه‌ک مسته‌فا شوکاکی نه‌شکه‌نجه‌داوه، به پاره خه‌لک ده‌گریته و به پاره
 نازادیانده‌کات. نینجا گووتی «ده‌بیت له هاسه‌رگیری تو و نه‌ودا چی
 مندالیک له‌دایک بیت، ته‌نیا به عه‌قل بیرری لیبکه‌ره‌وه، چون مندالی
 درتیک و نه‌شکه‌نجه‌چیه‌ک و گونا‌ه‌باریک له زگنده‌ه‌لده‌گریته ... چون؟
 به عه‌قل بیرری لیبکه‌ره‌وه». وه‌لامه‌که‌ی نه‌غده، نه‌وه‌لامه‌ه‌رمانسییه
 قووله نه‌بوو که ده‌شیت ژنیکی شاعیر بیداته‌وه، نه‌وه‌گووتی «هوشه‌نگ
 ناغا، نه‌وه‌ی من شاعیرم مانای نه‌وه نییه ده‌توانم به‌وجوره بم که

خه لکی له شاعیرانیان دهویت. من هر له بهرئوه شووی پیده کهم، چونکی ده مهویت له گه ل که سیکدا بژیم له خۆم نه چیت، من وهک ژن بوونه وه ریکم و وهک شاعیر بوونه وه ریکی تر، ناوه کهم وهک شاعیر ژیا نی خوی هیه و منیش وهک مرؤف ژیا نیکی تر... ئاره زومه له گه ل مرؤفیکدا بژیم هیچ له خۆم نه چیت و ته واو. که سیک له هیچ کهس نه چیت، که سیک که تایبه تیه. من زور ئه وهم لا گرنگ نیه ره شمارا پیاوکی شه پانییه، خۆفرۆشه یاخود چیه، به راستیه هۆشه نگ، ئه وه له گه ل مندا ده موچاوکی دی هیه، تۆ چی له پیاو ده زانیت؟ ها چی له پیاو ده زانیت؟... پیاوان ئیوه هه مووتان له بهردهم دونیادا ده موچاوکیکتان هیه و له بهردهم ئه و ژنانه شدا که خۆشاند هوین ده موچاوکی تر. بۆ ژنیش ئه و ده موچاوهی تر گرنگه... ته نیا ئه و ده موچاوهی تر و هیچی تر... ناغا توپه م که... تیده گهیت، بیزارم مه که له خۆت... من له نزیکی ئه وه وه ده توانم به ئاره زوی خۆم بیباک بم. به لام له وهش گرنگتر ئه وهیه تیبگهیت زور جار ژن بئ هیچ به هانهیهک، بئ هیچ هویهک شوودهکات، بیئ هوهی بیهویت بزانیته بۆ؟ شوو هه تا خرابترینیشیان ده ستهک و تیکه بۆ ژن، ده بیته تیمبگهیت. من قهت ئه و ژنه عاقلهش نیم که تۆ چاوه پوانیده کهیت، ئه و کچه بچوکه شه رمنه نیم که دکتور جه لالی باو کم ده بوست، نازاداره کهی دایه و بابه، نا هه میشه له خیزان و خانه واده به قین بووم. هر له سه ره تاوه ناتوانم به عقل بیریکه مه وه... که سیکیش نهیتوانی به عقل بیریکاته وه، نه شیتوانی شیت بیته، ده بیته به شاعیر. هیچ هویهک نییه بۆ شاعیرییه تی من ئه وه نه بیته که نه عاقلم و نه شیت. شاعیرییهت هه ریمیکه بۆ ئه وانه کراوه که نه ده توانن شیتبن و نه ده توانن فامیده و ژیر، من له ویم، هۆشه نگ گیان. بۆیه ئه وهی تۆ له منی داواده کهیت له مندا نییه... عه قل؟. من لیفتانتم بۆیه هه لبژاردوه چونکه عه قل بيمده لیت هه لی مه بژیره، گه ر عه قل

بيوتايە ھەلبېزئېرە، يەكسەر بەر نەفرەتم دەدا. من ژنىكى عىنادم لەگەڵ خۆمدا، ئافرەتېكم نامەوېت گويى لە خۆم بگرم... من ژنىكى ۋە ھام». بولبوليار بەردەوام بە خانمى شاعير بانگىدە کرد، پېيگوت « خانمى شاعير، وامەلى، بەخودا تۆ شىتتىكى تەواوېت. تا نەكە وتبووېتە سەر خولياى شوو بە رەشماراى جەلاد نەمدەگوت شىتى، ئەسلەن بېرم لەو نەدەكرده ۋە بۆ لە دكتورى مېردت ھەلھاتى، بۆ نزارت ھەلبېزارد. ھەموويان ھېچ بوون بۆ من... سەدجار لە خۆم پرسیو ھە بۆ خەلكانى دى نرخىكى ۋە ھاگەورە دەخەنە سەر ئەم شتە تايبە تيانە، بە من چى... من دواجار چىم، خويئەرنىكى شىعەرم. گەر زۆر بەرز بەنرخىنى دەلئيت مرؤف دۆستېكم، كە سىكم باوهرېم بە توندوتىژى نىيە. بە من چى؟... ھا بە من چى؟ تۆ ھەرچىيەك بكەيت. بەس ئەمەيان شىتتېيە. من پېتدەلئيم ھەزار رېنگاى تر ھەيە مرؤف شىتتېتى خۆى تيا تاقىبكاتە ۋە. تۆ لە سەر ھەقى چۆن شىتتېتى خۆت دەژيت، بەلام لە سەر ھەق نيت ئەو شىتتېيە بتخاتە باوھشى پياوېكى ۋە ھا دېرندە ۋە. ژنى پياوېكى درندە، وردە ۋە ئويش دەبېتە دېرندە... خانمى شاعير... لەو دەترسم. دەبېت بزانيت، زۆرجار خويئەرانى شىعەر، پتر لە شاعيران خۆيان غەمى پاكى ئەو مەخلوقەيانە، دەزانم ئەو گەمژەبىيە، دەزانم زولمە و بېمانايە، بەلام وايە. مرؤف لە شىتتېتيدا ئازادە... من بېئەوھى زۆر بىرىكەمە ۋە، يان زۆر رابمېنم دەتوانم ئازادىي شىتتېتى ۋەك شىتتىكى پىرۆز تەماشابكەم. ھېچ شىتېك لە ئازادىي شىتى لە سەر زەوى جوانتر نىيە. خانمى شاعيرم، باوهرېت بېت ئازادىي ھەرگىز ناگاتە كەمال گەر نەبېت بە ھاودەمى شىتى. بەس تۆ بە رېنگايەكى تردا دەپۆيت. ئازادىي شىتى نابېت بگاتە ئەوھى تۆ بكات بە ژنى جەلادىك».

خانمى ماردىنى بۆ يەكەمجار قاقا پېدەكەنى و دەيگوت «دەبىنى، ئاغا گيان. ناسىنى تۆ چ سوودىكى باشى بۆ من ھەيە. ھا خۆت

هه‌موو هه‌قیکت دایه من... نازادیی شیئی، نازادیی بیباکی، نازادیی بیمانایی. ژبانی شاعیر له چی پیکدیت؟ له‌وجۆره نازادیانه. چه‌نده خۆشحالم به‌وه دورم ده‌خه‌یته‌وه له نازادیی سیاسی، که تو و هاوپیکانت سالانیکه منتان پێخنکاندوه. هه‌قمه نازادییه‌ک هه‌لبژێرم که خۆم ده‌مه‌وێت. نازادیی نه‌وه‌ی ئینسان به جیگای وادا بپروات که عه‌قل ده‌ستی بۆ نه‌بردوه، ئه‌م په‌شمارا گه‌مزه‌یه‌ش که ده‌بیته می‌ردم له‌وانه‌یه. بابزانی، له هه‌موو شت بیزارم، ده‌مه‌وێت نه‌وه‌ی له عومرم ماوه له‌گه‌ڵ پیاویکی نه‌حه‌مه‌قدا بیبه‌مه‌سه‌ر، به‌س نه‌حه‌مه‌قینکی وانا خه‌لک حورمه‌تی نه‌زانن. ئاه، خه‌لوه‌تی ئه‌م ژوره بۆ من زۆر باش بوو، خۆشبه‌ختم که عومه‌ر ته‌نیا خه‌یال و خولیا نییه، ئیستا هه‌ستده‌که‌م گه‌یشتووم به‌و شته‌ی که بۆی ده‌گه‌رێم... نازادیی شیئی... به‌پێی نه‌و نازادییه چه شتیکی له‌وه جوانتره بیباکی شاعیر و بیباکی جه‌لاد پیکه‌وه له سه‌ر سفه‌ریه‌ک کۆبینه‌وه، پیکه‌وه نانبخۆن، نه‌و باوه‌ری به هیچ نییه جگه له نازاردان و منیش باوه‌رم به هیچ نییه جگه له بیباکی... پیکه‌وه دونیا دروستده‌که‌ین، نه‌و سه‌یری من ده‌کات و له دونیای خۆیدا ده‌بیته، منیش سه‌یریده‌که‌م و له دونیای خۆمدا ده‌بم... پیکه‌وه، نه‌و هیژیکی گه‌مزه و من زیره‌کییه‌کی بیباک، نه‌و دوو په‌گه‌زه گه‌وره‌یه‌ی ئه‌م میله‌ته گێژه‌ی ئیهمی پاگرتووه... هیژی گه‌مزه‌کان و زیره‌کی بیباکه‌کان، نه‌وه دوو ته‌نیا شتیکن ده‌توانن بی‌قه‌م له ناو ئه‌م میله‌ته‌ی من و تو‌دا بزین. نه‌و شته‌کان ده‌شکینیت و منیش به‌ساردی سه‌یریده‌که‌م، من و نه‌و، گه‌مزه‌یی هیژ و ساردوسپی عه‌قل... هه‌وشه گیان... ده‌مه‌وێت بیسه‌لمینم که هه‌موومان، که تۆش، که نه‌وانی تریش، شوڤرشیگێزه‌کانی براده‌رت، نه‌وانیش به ئاسانی ده‌توانین له نزیک جه‌لاده‌وه بخه‌وین و خه‌ویشمان نه‌زپیت، دانه‌چله‌کێین. وای په‌شمارا وه‌هاش ترسناک نییه. سه‌رده‌میک دیت هه‌موومان له باوه‌شی جه‌لاد دا ده‌خه‌وین و ئاسووده‌شین،

پیانده‌ئین جه‌لاده جوانه‌کان توند له باوه‌شمان بگرن. عه‌زیزم، من دکتۆر شوکاکم بینی، نزارم بینی، خه‌لکانیکی تریشم بینی. به‌لام دلنیاتده‌که‌مه‌وه عومه‌ر مه‌خلوقیکی وه‌ها تایبه‌تی نییه، گه‌ر جه‌لادیش نه‌بیئت خه‌لک به‌ جوړیکی تر نازاری به‌کتر ده‌دن. جاری وا‌هه‌یه گه‌ر تو‌حه‌زت له کچیک بیئت و نه‌و بلن نا، نه‌خیر کاک هۆشه‌نگ گیان، من تو‌م ناویت، ژانی نه‌و قسه‌یه له ژانی زله‌ی سه‌د جه‌لاد ناخۆشتره. عومه‌ریش هر به‌قه‌د من ترسناکه... نا تو‌و نالی‌م... تو‌و فریشته‌یت. قه‌ت پیاوی فریشته‌ناسا به‌ که‌لکی من نایه‌ن، من خو‌م ده‌ناسم. به‌س نییه‌ حه‌زت لئ نه‌کردوم، چونکه جگه له‌وه‌ی خو‌ت نازارت ده‌بوو، هیچی دیت له من چنگ نه‌ده‌کوت، گه‌ر حه‌زت لیم بو‌ویه وه‌ک حه‌یوانیکی دپ نازارم ده‌دایت، سوپاسی خوا بکه که عاشقی که‌سی وانیت. بولبولیار واز له‌وه به‌ینه شیع‌ر پاک سه‌یریکه‌یت. من له‌وانه‌م هر له له‌دایکبو‌نمه‌وه باوه‌رپم به‌ چاکه و خرابه نییه. شاه، مرۆفی چاک؟ مرۆفی چاک؟ کام‌یه مرۆفی چاک... له‌وانه‌یه له راپوردو‌دا سه‌رده‌میک بو‌ویئت مرۆفی چاک هه‌بو‌ویئت، به‌لام نه‌م سه‌رده‌مه نییه. به‌س من دلنیاتده‌که‌مه‌وه عومه‌ر له نزار یان له شیرخان یان له هر که‌سی تر جانه‌وه‌رت‌ر نییه، هیند هه‌یه نالۆرت‌ره، و‌نتره، زۆرجار گه‌مژه‌تر و به‌سته‌زمان‌تریشه. نه‌وانه‌ی وه‌کو نه‌و خو‌یان ده‌که‌ن به‌ دو‌ژمنی خه‌لک، زۆریه‌ی جار به‌سته‌زمان و گه‌مژهن که دونیا‌یان راست بو‌ ناخو‌ینریت‌ه‌وه. نه‌وه‌ی من له عومه‌ردا حه‌زم لییه، نه‌وه‌یه که جگه له‌وه‌ی به‌ غه‌ریزه‌ی خو‌ی شت ده‌شکیت‌نیئت و شت دروستده‌کات هیچی تر نازانیت... باوه‌رپی به‌ هیچی گه‌وره نییه... که له یه‌کیک ده‌دات له به‌رته‌وه نییه به‌ دو‌ژمنی ده‌زانیت، به‌لکو له به‌رته‌ویه دلنیا بیئت خو‌ی به‌هیزتره، خودایه که گه‌مژه‌یه‌کی جوانه. تو‌و ژن نانسیت، هۆشه تو‌و هیچ له سه‌ر ژن نازانیت... هه‌ندی‌کمان حه‌زمان له‌وه‌یه له‌گه‌ل گه‌مژه‌یه‌کی جواندا بژین... تو‌و چی له پۆخی ژن

دهزانيت؟ هيچ... هيچ. نهو نيش بۆ خۆى دهكات، په شمارا نه نيش بۆ شهيتان نه بۆ فريشته ناكات... نه بۆ دولت و نه بۆ شوږش. واهه سته ده كه م ئينسانى راسته قينهش به و جوړه يه. نيش بۆ هيچ دينيك و هيچ مه زه بيك ناكات... ته نيا غايه تى هيزى خويه تى. هوشهنگ گيان، كورپى باش، عومر پيشهنگى نهو پياوانه يه كه سبه ينى هه موو شتيك دهگر نه دهست، بۆ ژنيكى بيياكى وهك من كه ده مه ويټ هه موو شتن تاقيبكه مه وه و ناشمه ويټ به دهست ژيانه وه ماندوويم، نهو له هه ر كه س چاكثره... ده مه ويټ ژنيكى نازاد بم كه ميژديكى به هيزى كه مژه ي هه يه، كه هه موو شتيكى بۆ ساز و تيار دهكات، ميژديكى وات بۆ من هه يه؟ گه ر هه ته بيهينه ببينم».

نهو پوژه ي په يمانى هاوسه رييان موركرد، سكي نه غه ده چوار مانگ ده بوو. هه ر نهو پوژه بيپرسى دكتور جه لال، بئ ناماده بوونى هيچ كه س له خيزانى نه غه ده، له ناو نه فرهت و تورپيسى نهوا مارديني دا «كه پيى وايو نه م شووه ي خوشكه كه ي هينده ي تر شانسى نهو به ليته و قورپوى به دبختيدا ده بات» بئ زه ماوه نديكى بچوك يان گه وره «چونكى حالى سكي بوكئ پيگاي به شاهه نكيكى وا نه ده دا»، نه غه ده يان گواسته وه بۆ نهو كوشكه تازه يه ي مالى ليفيتانت كه دواتر بوو به جي بناغهى نهو بورجه گه وره يه ي نه مرو.

نهوه ي گرنگه بۆ چيروكه كه ي نيمه نه وه يه، هه فته يهك به ر له زه ماوه نده كه ي خانم، هوشهنگى بولبوليار به مه به ستي دوا هه ولى په شيمان كرده وه، چوه دیداری خانم... به لام سه رى له و باله گه وره و عاجباتيانه سوږما كه له ناكاو له پشتى خانمه وه ده رچوو بوون... بينينى له ناكاوى نهو باله گه ورنه بولبوليارى چه په ساند... به جوړيكي گه وره زاري كرده وه و هاوارى كرد «نه غه ده ده ببينيت؟». خانم هيچ شتيكى نه ده بينى... خانم بيتاگا بوو له وه ي فريشته كه ي ناو پوچى

خەرىكە جىيىدە ھىلەت. بىئاگا بوو لە بالەكانى خۆي، بىئاگا بوو لە ھەي لە پىشتىيە ھە دوو بالى سىي و زەبە لاج و بە فرىن سەرکە وتوون و خەرىكە دەگەنە نزيك سەقى ژوررەكەي. ھاي چ ساتىكى سەير و پىر سەرسامى بوو بۆ بولبوليار، كە ئەو كات ماو ھەك بوو پۆزانە دەچوو بۆ كەشتىي فرىشتهكان.

دەمىك كە فرىشته يەك شىت دەبىت

ئەوانەي كە بالەكانيان سەر شانيان قورس دەكات و ئازاريان دەدات، زۆر كەمن. كەمن ئەو ئادەمىزادانەي بالەكانيان ھەما قورس دەبىت، نەتوانن ھەلبيگرن، من يەك كىك بووم لەوانە. ھىچ شتىك لە ھەبەبە ختەنە تر نىيە گەر مەروڤ بزانىت بە جووتىك بالى نەبىنراو و قورسە ھە بە سەر زەويدا دەپوات. لەگەل دەركەوتنى بالەكانم، ھىدى ھىدى مووى سەرىشم بەتوندى كەوتنە ھەرىن. ئەو كات بە جۆرىكى كوێرانە لە ژيانى حىزىبىدا نوقمبووم، لەو تەختە دارە دەچووم كە شۆپش چى بووىستايە لىي دروستدەكردم. شەو و پۆژ نوقمى كۆبوونە ھەي سەير و نەھتى بووم، ھەندى لە پىاوانى دەولەت پشى پشيان بۆ دەكردم، تا لە دەست شۆپش بىانپارىزم و ھەندىك لە پىاوانى شۆپشيش ھەمان شتيان دەكرد تا لە دەولەت بىانپارىزم. لە ھەردوولاو دەم رادەگىرا و ديارىم پىدەدرا. دواي ھەر كۆبوونە ھەيەك، دواي ھەر پفاندنىك، دواي ھەر كوشتنىك... بالەكانم قورستر دەبوون، سەرم پتر دەپووتايە ھە، چاوم مۆنىيەكى قوولترى لە سەر دەنىشت، پوومەتم چرچتر و كىفى پىش چاوم گەرەتر دەبوو. چىتر ھىچم لەو گەنجە بارىكە نەدەچوو كە لە سالى ھەفتا و چواردا پەيوەندىم بە شۆپشە ھە كرد، ئىستا وردە

ورده خواردن و خواردنه وهى زۆر ورگيكي تايبه تيان بۆ دروست كر دبووم
 كه سه رۆك «خوالئىخوش بيت» ناوى نابوو «ورگى شوڤشگيرانه» .
 قورسايى باله كانم، رۆيشتنيان خاوا كر دبوومه وه، ههنگاوم كورتتر و
 لاكردنه وهم تا دههات سهختتر ده بوو. له نيوان كۆمه لئيك شوين و
 جيهانى جياوازدا له تىبووبووم. هه نديك ههفته، سه رهتا لاي سه رۆك و له
 كن ئەندامانى دهفتەرى سياسى خۆمان پشوو مده دا و ميوان ده بووم،
 به لام كۆتاييه كهى له گەل ئەفسەره عەرەبه كان و بهرپرسانى ريكخراوى
 باكوورى به عسدا ده مخوارده وه و مهستده بووم. وای لئها ت به فرمانى
 سه رۆكه كانم، له سه رۆك عه شره ته كان نزيك ده بوومه وه و پئيمده گووتن كه
 حيزب رينماييانده كات له ده ولت نزيك ببه وه و په يوه ندى پئيه بكن
 و فوجى بۆ دابمه زرينن. وهك نوئينەرى تايبه تى جه نابى سه رۆك به
 قاتئيكى شينباوه وه، ده چوومه كن سه ره شره ت و بن عه شره ته كان و
 پئيمده گووتن، جه نابى سه رۆك ده يه وئيت له ژيەر چاوه ديئرى و په حمه تى
 ئەودا بچنه پريزى ده ولت و چهكى لئوه ربيگرن و پاسه وانى بۆ بكن،
 بهس نه كه ونه دژايه تى شوڤش و هه ر كاتئيك فرمانى دييان له منه وه
 بۆ چوو، جيبه جيبي بكن. به لام به رده وام ئاميرى كۆپيه كه شم له ئيشدا
 بوو. ورده ورده ته واو وازم له كارى ريكخراوه يى ده هئينا بۆ ئەوهى بيم
 به ئەندازيارى ئەو توڤه سه ير و تئكه ل و ترسناكهى كه ده ولت و
 شوڤشى به جوڤيک له جوڤه كان تئكه لده كرده وه. تا زياتر له و كارانه دا
 و نده بووم، باله كانم قورستر و قورستر ده بوون، ده مزانى ئەوهى هه ستى
 پئيمده كم ته نيا سه نگيكي ده روئييه، به لام له گەل ئەوه شدا حاشاى لئ
 نه ده كرا و به كه م نه ده گيرا. وای لئها ت شه و له بهر قورسى و گه وره يى
 باله كانم نه مده توانى تل بدهم. پۆڤتئك هۆشهنگى بولبوليارم بينى،
 پئيوگوتم باله كانت زۆر گه وره بوون... زۆر، گووتى تا ئئستا كه سى
 نه ديوه بالى وا زه به لاه و ديئزى هه بيت. ئەو پئيوگوتم كه دواچار

بە مەھدائىلى فرىشتەم دەناسىنئىت و لەوانەيە ئەو ھەندىك نامۆزگارى پىيئىت. من ھەوالى دۆزىنەوھى مەھدائىل و ئەوھى كەسىك بناسم يارمەتيم بدات لەم بالە مەلەونانەي خۆم تىيگەم، خۆشحالئىكردم. دەمزانى بولبوليار خۆشى ناوئىم، بە ئارامى سەيرىدەكردم، بەلام لە چاوانمدا جگە لە نىگاي پياوكوژئىك و شۆرشگىزئىكى بىرەحم ھىچى تىرى نەدەبىنى، كە شۆرش لەلاي ھىچ نىيە جگە لە يارىكردن و كوشتن و فىتلكردن و ترساندن. ئەوجارە كە بولبوليارم بىننىيەو پىيگوتىم كە دەتوانئىت كۆمەكەمكات بەوھى بمناسىنئىت بە مەھدائىلى فرىشتە. من دلىابووم نەئىتى زۆرتەر دەزانئىت، بەلام نايەوئىت بۆم بدركىنئىت... دەمزانى ئەو كلىلى نەئىنىيەكى لايە زۆر لەو نەئىنىيە بچوك و ناچىزانەي من گەورەترە. چىيە مرۆف بزائىت كەسىك دلسۆزە يان خائىن؟ چىيە بزائىت سەرۆكەكان چۆن لە بنەوہرا لەگەل دەزگاكانى حكومەت و ئازانسە نەئىنىيەكانى ھەوالگىرىدا كاردەكەن... چىيە؟ نرخی ئەو زانىيارانە چىيە، بەرامبەر بەو زانىيارىيەي كۆمەك بە مرۆف دەكات، خۆي خۆي بناسىت.

شەويك درەنگ وادەم دايە و لەگەل مەھدائىلدا ھاتن بۆ لام. ئەوھە يەكەمجار بوو مەخلوقى وھەا ببىنم. دەبىت بلئىم، بىننى فرىشتەيەك... يەك فرىشتە لە بەرگ و شىئوھى ئاسمانى فرىشتەدا، بەسە بۆ ئەوھى مرۆف تىپوانىنى لە سەر ھەموو گەردون بگۆرئىت. بەلام ھاتن و دەرکەوتنى مەھدائىل بەو جۆرە نەبوو. ئەو پياويكى تەواو بوو، روخسارىكى ئەسمەرى ھەبوو كە پىدەچوو مانەوھى زۆر لە ژىر خۆر و گەپانى زۆر پەنگىكى تۆخترىان لە پەنگى خۆي پىيەخشىبىت. قزئىكى كەمىك كورت و لوولى ھەبوو... زۆر بە ھەيكەل و كەلەگەت بوو، چاوانى پان و گەورە بوون، پىدەچوو ئاسەوارى سەرسامىيەكى كۆن ھەمىشە لە

چاويدا بيت. ئاشكرابوو نهدهويست زور نهيني بدركييتت. شتيكي تيدا بوو كه باوهپى پييكه م فريستهيه و شتيكيشى تيدابوو باوهپ نهكهم... بو ئهوى دلنيامبكاتهوه كه فريستهيه دوو جار بالهكاني خوئى كردهوه و داخستنهوه. بهلام وهك ئهوى باله گورهكاني من سهساميكرديت، وهك ئهوى شتيكي ناوازهى تيدا بينييتت، بهردهوام سهبريدهكرد. وهك چون نهخوشيك دهپشكنن، بهو جوړه منيان پشكنى، به دريژايى ئه ماويهيه كه لاي من بوو، جگه رهي دهكيشا، به بولبولياري گوت « ئه مجوره بالانه زور دهگه نن، بالى فريستهيه كي زور بههتزه، فريستهيه كه زور دوولنه، دهيه ويئت بيته دهري و نايه ويئت. هه نديجار فريسته كان بالهكانيان كي شده كه نه دهره وه، بهلام بو ئهوى ساتى ته واوه تى ترازان بيته دي، كاتيكي زوريان ده ويئت، هه ميشه ئوميديان بهويه كه نه بيتت، نه فرين و نه ترازين». من نهو كات هيچ له قسه كاني تينه دهگه يستم، بهلام نه خوشيك چون بيدهنگ ده بيتت تا دكتور پووي تيده كات و شته كاني بو ساده ده كات وه بيدهنگ بووم. مه هدا ئيل ماويه كي دريژ ده ستي له باله كانمدا، گوتى «زور باشه كه ده توانيت هه ليا نگرىت، باله كان سه رها تا نه نيا وهك وينه، وهك سي بهر، وهك غوباريكي بيكي ش له جه ستهى ئينسان دينه دهري، دواتر، تا كات زياتر بپروات، تا فريسته كات پتر بير له پاكردن بكات وه، قورستر ده بن... ئه و بالانه كاك جه نكي ز، بالى فريسته كه ي ناوتن... عه زيزم تو شتگه ليكي خراپ ده كه يت كه فريسته كه ي ناخا لتيان پازى نيه. پهنگه هوكه ي ئه وه بيت له نيوان عه قل و ويژدانندا درزيك دروست بووه، عه قلت گوي له ويژدانن ناگريت، يا خود ويژدانن به جوړيكي لاواز هه موو حوكميكي عه قلت قه بوول ده كات. له پوختدا دهنگيكي تر هيه جيگاي نايته وه. ئه وه تر سناكه... وانبيه كاك هوشهنگ... وانبيه».

ھۆشەنگ سەبىرىكىرم و دۇنياۋو من لە ھىچ ھالى نايەم. من پرسىم «تىناگەم دەلىيت چى، من واتىدەگەم ئەو بالە سەرەتاي ۋەرگەرانى من بىت بۇ تەبىرىك يان جۆرە ئاۋەلىكى بالدار، بەيانيان لە خەو ھەلدەستم و دەترسم ئىۋارە بوۋىم بە جانەۋەرىك، بە قازىكى زەبەلاح... تاكە خۆشبەختىم ئەۋەيە كەم كەس ئەو بالانە دەبىنن، ئەۋە تاكە خۆشبەختىمە».

مەھدانىل گوتى «ئەۋە ئاسايىە كاك جەنگىز. شتىكى عەجايەب لەۋەدا نىيە، ئەۋەى جووتىك چاۋى فرىشتەيى نەبىت، ناتوانىت ئەو بالانەت بىبىنىت، دەبىت پلەۋ پاىەى مەلايكەتەكەى پۇخت گەۋرە بىت، ئەۋسا دەتوانىت ئەو بالانە بىبىنىت. واتە پىۋىستى لە جنسى مەلەكىبىنان بىت، ئەگىنا مامى مامى فرىشتە چۆن دەبىنىت. كە تۇ باۋەر بە بوۋنى فرىشتەيەك نەكەيت لە خۆتدا، ئەۋكات ھەر بە چاۋى ئىنسان، ھەر بە نىگاي ئەو مەخلوقە يەك دىۋە شتەكان نىگادەكەيت. فرىشتە سەر بە بەشىكى تۆيە كە وىتكردوۋە. سەر بەۋ ژيانەيە كە فرامۇشتكردوۋە، ئەۋ بالەش بالى ئەۋ زىندەگىيە جوانانەيە كە دەبوۋ تىيدا بىزىت، بالى ئەۋ مۇۋەى تىرى ناختە كە نەتەپىشتوۋە سەردەربەپنىت و بدوۋىت و بىزى... ئەۋە بالى نىۋە كوزراۋ و برىندارەكەى خۆتە؟ وانىيە... ھىچ بەشەرىك ھەيە نىۋەيەكى برىندارى نەبىت، كە بە دەستى خۆى خىكاندوۋىتى، بۇ ئەۋەى گوۋى لە ھاۋارى نەبىت؟. ئەى چى... مامى مامى گەۋرەترىن تاۋانى ئىنسان ئەۋ تاۋانەيە كە دەرھەق بە خۆى دەيكات، ۋەك لىبوكىك چەند پىستەيەك، چەند جۆلەيەك لە بەردەكات و ۋەك مەكىنەيەكى قورمىشكرائ لە سەريان سوور دەبىت. ئىنسان... ئاھ لە دەست ئەم ھەيوانە بىمىشكە. ئەم مەكىنە سكراب و ئىشەنەكەرە. كاك جەنگىز لەۋە تورپە نەبىت، كە ۋادەلىم، منىش ھەر مۇۋەم، فرىشتە ھەر مۇۋەكىكە لە مۇۋەبوۋنى خۆى بىزاربوۋە، ھىچ دلى بەۋ خىانەتە خۆش نىيە كە

ئینسان له خۆی ده‌یکات... ئه‌وه‌ی له به‌شه‌ردا من زۆر توپه‌ده‌کات، ئه‌و تواناییه زۆره‌یه‌تی له سه‌ر دووباره‌کردنه‌وه. هه‌میشه هه‌مان شت ده‌خوات، هه‌مان ئیسه‌ده‌کات تاده‌مریته‌، هه‌مان جووره‌ جل له‌به‌رده‌کات، به‌ جووره‌ پیاویکه‌وه یان جووره‌ ژنیکه‌وه ده‌یگریت، له سه‌ره‌تاوه تا مردن له سه‌ر یه‌ک ئیفاع و یه‌ک میلوودی سه‌ماده‌کات. ئاه ئه‌م مه‌کینه شکاوه چیه‌ که خودا دروستیکردوه و ناوی ناوه ئینسان، له‌وه‌دا هه‌ندیچاره‌ق ده‌دم به‌ دکتۆری خوومان، نه‌گه‌رچی له هه‌موو شتیکیدا له‌گه‌لیدا نیم، به‌لام دروست له‌و خاله‌دا که ته‌مه‌لی به‌نیاده‌میان توپه‌یده‌کات من له‌گه‌لیدام. ئه‌وه جه‌نابت نایناسیت، کاک هۆشه‌نگ ده‌یناسیت. ئینسان ده‌توانیت بوکه‌شوشه‌یه‌کی قورمیش نه‌بیت، هه‌موو پۆژیک هه‌ستیت هه‌مان ژیان و هه‌مان پتۆره‌سمی دوینتی بژی، هه‌مان ئه‌و قسانه‌ی دوینتی به‌ جوړیکی دی دووباره‌بکاته‌وه، کاک جه‌نگیز گیان، ئینسان به‌ گشتی بووه به‌ مه‌کینه‌ی قورمیش، نازانیت له‌و ره‌فتارانه‌ ده‌رچیت، هه‌مان شت دووباته‌کاته‌وه، فریشته‌که‌ت ناتوانیت وا بژی، عه‌زیزم ده‌یه‌ویت ژیانیکی تریش تاقیبکه‌یته‌وه... عه‌زیزم، ئه‌و بالانه‌ بالی ئه‌ون، بالی ئه‌و نیوه نه‌ئینییه‌ی تۆن که نه‌که‌س له‌ تۆدا بینویوتی و نه‌که‌س ده‌یناسیت. ئه‌ی چۆن؟ تۆ خو‌شبه‌ختی، ملیۆنه‌ها هه‌ن ده‌مرن و تیناگه‌ن چۆن پۆژ به‌ پۆژ فریشته‌که‌ی خو‌یان کوشتووه... ئه‌وه‌ی من ئیستا ده‌بینم وه‌ک جووره‌ شو‌رشیکه‌، جووره‌ قیامیکه‌ که فریشته‌ ده‌یکات، ئیتر هه‌ندیکمان ده‌مانه‌وی هه‌ر وابیده‌نگ نه‌مرین. به‌س هه‌مووی جوړیکه‌ له‌ گه‌زه‌یی. باوه‌رم پێیکه‌ کاک جه‌نگیز فریشته‌ بی ئینسان هیچی پێ ناکریت، جگه‌ له‌وه‌ی به‌ که‌سانی به‌مریت».

من هه‌ر سه‌راسیمه سه‌یرمه‌ده‌کرد. هه‌ستم نه‌ده‌کرد ته‌واو تیده‌گه‌م.
مه‌ده‌ائیل وه‌ک پێنمایه‌ی نه‌خو‌شیک بکات، گووتی «دۆخی تۆ کاک

جه‌نگیز زۆر تاییه‌تییه . ئیمه که‌مجار ده‌نگمان ده‌گاته ئه‌و که‌سانه‌ی فریشته‌کانیان به‌وجۆره‌ بالّ درێژده‌که‌ن و ده‌یان‌ه‌وێت بترازین . ئه‌و که‌سانه‌ نابیرن، نادۆزرنه‌وه‌، شته‌کان زۆرجار وا خیرا و کتوپر له‌گه‌لێاندا ده‌گوزهریت نه‌ خۆیان کاتی ته‌واویان بۆ پامان هه‌یه‌ و نه‌ ئیمه‌ش ده‌توانین فریایانکه‌وین . ئیستا ده‌بیت هه‌ولێکی گه‌وره‌ له‌گه‌ل تۆدا بده‌ین، کاریک نه‌که‌یت فریشته‌که‌ت بترازیت ... کاریکی زۆر ئاسان نییه‌، ئیستا جگه‌ له‌ خۆت هه‌یج که‌سی تر ناتوانیت قه‌ناعت به‌م فریشته‌یه‌ به‌ینیت بالّه‌کانی بیاته‌وه‌ ناوه‌وه‌، ته‌نیا تۆ ده‌توانیت ... به‌لام ئه‌وه‌ ئیشیکی ئه‌فسانه‌یی و نه‌کرده‌ نییه‌، فریشته‌که‌ت نایه‌وێت ئاسان به‌جێبه‌یلت، به‌وجۆره‌ نییه‌ که‌ تۆ تیده‌گه‌یت، گه‌ر کۆمه‌کیکه‌یت ئه‌ویش کۆمه‌کته‌ده‌کات» .

ئه‌و خه‌یاله‌ی که‌ چه‌ند وه‌خته‌ مه‌خلوقیکی نه‌ینی بالدار له‌ ناومدا بووه‌ و من نه‌مزانیه‌ تووشی ترسیکی گه‌وره‌ی کردم . هه‌ستمکرد مرۆف بوونه‌وه‌ریکی خۆشبه‌خته‌ که‌ هه‌یج شتیگ له‌ سه‌ر بوونی فریشته‌که‌ی خۆی نازانیت . به‌ په‌له‌ خۆم کۆکرده‌وه‌، جله‌کانم له‌ به‌ر کرد و گووتم «ئیه‌و چی ده‌لێن ... چی ده‌لێن . من ده‌زانم دوو بالّم هه‌یه‌، به‌س جگه‌ له‌ من، جگه‌ له‌ جه‌نگیز هه‌یج شتیکی تر له‌ ناومدا نییه‌» . به‌ جۆریکی نااسایی سووربووبوومه‌وه‌، په‌نگم گۆردرا . ئه‌وه‌ی باوه‌ر به‌ بوونی مه‌خلوقیکی تر بکه‌م له‌ خۆمدا، ئه‌وه‌ی بلێم من له‌ ناخمدا دوو که‌سم، بگه‌مه‌ ئه‌و به‌روایه‌ی نیوه‌ خراپه‌که‌م خه‌ریکه‌ فریشته‌که‌ی ناوم ده‌خنکینیت بۆ من مه‌حال بوو . من چیم کردبوو؟ من شوپشگێریکی گه‌وره‌ی گه‌ل بووم ... من چیم کردبوو؟ تا فریشته‌که‌م لیمه‌لێت ... چی؟

مه‌هدائیل به‌ هه‌یمنی پزیشکیکه‌وه‌ قسه‌ له‌ سه‌ر ده‌ردیکی کوشنده‌ و ناویمید بکات، گووتی «تاکه‌ چاره‌ت ئه‌وه‌یه‌ ژيانی خۆت بگۆریت ...

پهنگه سه فهريكهيت باش بيت، بچيت بؤ جيگايه كي دور، هر ژيانتيك له م ژيانه ي ئيستات نه چيت، زينده گيه كي هيمنتر بدوزيته وه، كه متر نازارداني خوٽ و نهواني تری تيدا بيت. عه فوومكه، من زور شت له سهر ژياني تو نازانم، بهس گهر ژيانت نه گوپيت، پوژ به پوژ باله كاني نه و فريشته يه له سهر شانت قورستر ده بيت، زياتر ته كان ده دات، زياتر نه خوشت ده خات. چونكه ئيستا نه وهك ته يريكي زه به لاج وايه له قه فه زيكي بچوكدا گرت بيتت، تا بؤي بكرت زياتر راتده ته كنييت، هه موو شتيك ده كات بؤ نه وه ي ده رچيت. ده بيتت برپويت بؤ جيگايه كي جياواز له م شوپنه ي ئيستات. ههر شتيك كه ئيستا ده يكه يت به جيبه يته، هه تا خواردنه كه شت بگوره، گهر كاروكا سببيه كت هه يه وازي لي بهينه، نه ي چي، نه گهر نازاري خه لكٽ داوه، داواي مه عزه ره تيان لي بكه. گهر بپوايه كي ديرين و نه گورت هه يه، هه ولبده عه زيم به سه ريده بچيته وه. به لي كاك جه نكي، ته ندروستي پوچ شتيكه وهك ته ندروستي له ش پيويستي به چاره سه ربي و ده رمان هه يه ... گهر ده ته ويٽ باله كانت نه مينن، پهنگه نه وه ته نيا هيو بيت».

من هه لچوم، پيمگوتن «ئيوه من نانسن؟ ... ها ... ئيوه من نانسن؟ هوشهنگ خو تو من ده ناسيت. من شوپشگيرنم و هيچي تر، نه وه ده كه م كه شوپش پيمده ليت. گهر خراپه شم هه بوو بيت ههر ده ره ق خه لكي خراپ بووه. نه ي نابيت به رگري له نه رز و ناوي وه تن بكه ين ... نابيت؟». هوشهنگ ته نيا سه رسام سه يريكرم و هيچي نه گووت، نه وه نه بيت گووتي «هه فال، هه نديجار شته كان وا نين ... وانين كه ئيمه ده يانبينين».

له و ساتانه دا بؤ يه كه مجار هه ستمكرد ده بيت من گومان بكه م. نه و

ساتەي تىيدا دەگەيتە گومان ساتىكى سەختە، گومانكردن لە خود
 ۋەك گومانكردن لە دونيا شتىكى سروشتى ناو مروف نىيە، مروف بە
 يەقىنەۋە دەربارەي خۆي و بە گومانەۋە دەربارەي دونيا لەدايكەبىت.
 گومانكردن لە خود شتىكە مروف بە سەختى فىرى دەبىت. گومانكردن
 لە دونيا دۆخىكى غەريزىيە، لە باپىرە كىويىيەكانمانەۋە بۆمان ماۋەتەۋە،
 ئەوانەي شەۋ و پۆژ دەبوو لە جانەۋەرە دپندەكانى ناو سروشت بترسن،
 لە هيزە ناديارەكانى ناو تارىكى و لە مىروۋە ورد و كوشندەكانى
 نزىكان. يەقىنىش دەربارەي خۆت، دەربارەي ئەۋەي ھەمىشە تۆ لە
 سەر ھەقىت، دۆخىكى غەريزىيە. مروف بەبى بپوايەكى گەرە بە مافى
 خۆي، نەيدەتوانى بىئىتەۋە. ماف ئەۋە ئەۋ شە ترسناكەي مروفە
 كە سەد دەر سەد لە داھىنانى خۆيەتى. نە خودا، نە سروشت ئەم
 وشەيەيان نە بەخشىۋەتە مروف، بەلكو خۆي دروستىكردۋە، زۆر جار
 بۆ ئەۋە دروستىكردۋە دونىاي پى وىرانىكات و گومانىشى نەكەۋىتە
 سەر. بە درىزايى مىژو، مروفايەتى جگە لە دوو چەشنە مروف ھىچى
 دىكەي دروست نەكردۋە، ئەوانەي كە مافىيان ھەيە گومانىيان لى
 نەكۆيت، لەگەل ئەوانەدا كە دەبىت بخرىنە ژىر گومانەۋە. ئەم دۆخە لاي
 فەرمانبەرانى ناو دەزگا ئەمنىيەكان و كاربە دەستانى ئاسايش زۆر تۆخ
 دەبىتەۋە... كاربە دەستى ئاسايش كەسىكە بەردەوام بپواي پەھاي بە
 مافى خۆيەتى، دونىاش ۋەك شوئىكى گومانلىكراۋ دەبىنيت. ھەستدەكات
 ھىزىكى گەرە ھەيە مافى ئەۋەي پىبەخشىۋە گومان لە ھەموو شتىك
 بكات لە خۆي نەبىت. گەر سەيرمانبەكەيت، سەيرى ۋەستان و نىگاكردن
 و پۆيشتەمان بەكەيت، دەبىنيت پەفتارمان لەگەل مروفەكانى تردا چەند
 جىاۋازە. ھەمىشە ھىزىكى شاردرارۋەمان تىدايە كە ئاشكرا پىمانەۋە ديارە
 ھىزى خۆمان نىيە، ھەموو گيانمان دلىيىي لىدەبارىت چاومان نەبىت،
 چاومان ھەمىشە ترسىك و پرسیارىك و گومانىكى گەرەي تىدايە، كە

بۆ هر كوي ده‌چين و له‌گه‌ل هر كه‌س ده‌بين بۆمان ناشاردريته‌وه .
 وافيرده‌بين گومان له هه‌موو كه‌س بكه‌ين خۆمان نه‌بيت، من فيرربووبوم
 كه هه‌رچيه‌ك ده‌يكه‌م له سه‌ر هه‌قم... ئيشه‌كاني خۆم به شتايك
 ده‌زاني له سه‌روو هه‌موو ياسايه‌كه‌وه، به‌وه‌دا فه‌رمانم له سه‌ركرده
 كه‌وره‌كان وه‌رده‌گرت، جيبه‌جيكردني كاره‌كاني خۆم وه‌ك جيبه‌جيكردني
 كۆمه‌ليك ياساي سروشتي سه‌يرده‌كرد كه لادان لتيان هه‌له‌يه ... ده‌مزاني
 له سروشتدا باو باران ده‌شيت كه‌سانايك بكوژن، لاقاو خه‌لكانايك
 بخنكينيت، به‌لام باران پيوسته و سروشت بي ئاو ده‌بيته كاولگايه‌كي
 مه‌زن. كاره‌كاني منيش وه‌ك ئاو و هه‌وای شوپش بوون، ليره‌وه‌كه‌ر
 دوو هيزه‌كه‌ي ژيان جاره‌جاره كه‌سنيكيشيان بكوشتابيه، بۆ من نه‌وه
 به‌شايك بوو له سروشتي شته‌كان، له جه‌وه‌ري نه‌وه‌تريالانه‌ي نه‌كه‌ر
 يه‌كيك نه‌كوژن، ناتوانن وابكه‌ن مليونه‌ها بژي. هه‌چ كاريك له‌و كارانه‌ي
 له‌و سالانه‌دا كرده‌بووم كه‌رچي ده‌شيت بۆ كه‌سانايك كه‌ دوژمني حيزبن،
 غه‌مه‌ين و ناخۆش بوويت، به‌لام بۆ من غه‌مناك و ترسناك نه‌بوون...
 تا نه‌و كاته گومانم له هه‌قانييه‌تي هه‌چ كاريك نه‌ده‌كرد، سات هه‌بوو
 سه‌ر ده‌بووم و ده‌وه‌ستام، به‌لام له ناكاو بيرمه‌ده‌كه‌وته‌وه كه‌ من هه‌چ
 نيم جگه له نوينه‌ري شتايكي كه‌وره‌تر، هه‌چ نيم جگه له كه‌ره‌سته‌ي
 هه‌يزايك كه‌ پاست و په‌وايي له سه‌روو گومانه‌وه‌يه، كه‌ره‌سته‌ي شوپش
 كه‌ له عه‌قلى مندا له هه‌ره‌ موباره‌كترين كار و له هه‌ره‌ موقه‌ده‌سترين
 فه‌رمانه‌كاني دونيا بوو.

له‌و ساته‌دا كه مه‌هدائيلي فريشته قسه‌ي بۆ كردم، تۆوي گومانايكي
 په‌شي له دلدادا چاندم. ئيمه‌ي مروّف له پيغه‌مه‌رانه‌وه بۆمان ماوه‌ته‌وه،
 ناتوانين ئاسان باوه‌ر به قسه‌ي فريشتان نه‌كه‌ين. كه‌رچي له دلدادا
 هه‌موو قسه‌كانيم پي ناپه‌وا بوو. نه‌وكات به‌رگريم له خۆم كرد و گووتم
 «چي بگويم. من شوپش كۆمه‌ليك فه‌رمانم پي‌ده‌دات، كه له‌گه‌ل هۆش

و ویژدانمدا ده‌گونجین. من ده‌توانم به‌رگه‌ی قورسای باله‌کانم بگرم، به‌لام ناتوانم به‌رگه‌ی دورکه‌وتنه‌وه له فرمان و نهرکه‌کانی شوپش بگرم... تو ده‌لئیت چی، خۆم بمرم یان ئەم بالنده حیزه... ها خۆم بمرم یان ئەم ته‌یره حیزه... کاممان... کاممان؟». به‌جۆریکی سه‌یر گه‌رووم وشک بوویوو، ده‌ستم عاره‌قی ده‌رده‌کرد، حه‌رفه‌کان له گه‌رووم ده‌گیران، وه‌ها سوور هه‌لگه‌پابووم، خۆین خه‌ریکبوو له سه‌ر گوپه‌کانمه‌وه ده‌رده‌په‌ی. هه‌ستمه‌کرد که من توره‌ده‌بم باله‌کانیش بیئیراده‌ی من ده‌جولئنه‌وه و به‌توندی ده‌دن به‌یه‌کدا... ساتیکی سه‌یربوو، هه‌تا مه‌هدائیلی فریشته و بولبولیار ترسان و حه‌په‌سان. من هه‌ستمکرد ته‌کانیکی گه‌وره ده‌خۆم، هه‌ستمکرد باله‌کان وه‌خته له سه‌ر زه‌وی هه‌لمده‌گرن، بۆ ساتیک هه‌ستم به‌هیزی ئەو مه‌خلوقه سه‌یر و نادیاره‌ی ناو ناخی خۆم کرد، هیزیکی گه‌وره له ناوه‌وه پایته‌کاندم و به‌توندی به‌ره‌و لای دیواره‌که له‌تری پیدام. مه‌هدائیل به‌ده‌نگیکی ترساو هاواریکرد «ته‌ماشاشا... ته‌ماشاشا... فریشته‌که‌ت ده‌یه‌ویت بترازیت... ده‌یه‌ویت بترازیت». من توند ده‌ستم به‌دیواره‌که‌وه گرت و گووتم «وای... وای... تو ده‌لئیت چی؟ ده‌یه‌ویت بترازیت؟». وشه‌کان وه‌ها ترساو له گه‌روم هاتنه‌ده‌ری، چاویان پرکردم له دوو فرمیسکی گه‌وره. ناخم وه‌ک شتیکی بیگوشیت و به‌ریدا... بیگوشیت و به‌ریدا، ده‌له‌ری و ته‌کانی ده‌دا، دلم به‌هه‌موو هیزی خۆی لئیده‌دا، هه‌ستمه‌کرد ده‌ستیکی گه‌روم ده‌گریت و توند ده‌مخنکیئیت. به‌ده‌نگیکی خنکاو گووتم «بمگرن... بمگرن». به‌ناسته‌م ده‌توانی هه‌ناسه‌بده‌م، باله‌کان شیتانه منیان له‌گه‌ل جولای خۆیاندا پاده‌ته‌کاند. مه‌هدائیل به‌هیزیکی زۆر گه‌وره، وه‌ک که‌سیکی توانایه‌کی ئەفسوناوی هه‌بیئت باله‌کانی گرت و توند به‌پوودا منی نوساند به‌دیواره‌که‌وه. من نرکاندم «برایان ده‌مرم... ده‌مرم». جولای باله‌کان وه‌ها به‌هیزیوون، منیش و

مه‌هدائیلیشی پی‌که‌وه ته‌کانده‌دا. به‌لام مه‌هدائیل هاواری لی‌کردم «بی‌ده‌نگ به ... بی‌ده‌نگ به. به‌وه فریشته‌که توره‌ترده‌که‌یت، بی‌ده‌نگ به». به هر‌دووکیان منیان توند گرت، ماوه‌یه‌ک به‌دیواره‌که‌وه چه‌سپ رایانگرتم، چند ده‌قیقه‌یه‌کی دریزُ باله‌کانیان وه‌ها گرت نارامبیته‌وه و چیتر شیتانه ته‌کان نه‌خوات. من چین چین عاره‌قم ده‌رده‌دا، که‌رووم گرپیکی به‌نهان و ترسناکی تیدا کۆده‌بووه‌وه، شتیک له‌ ناوه‌وه ده‌یسووتاندم. ئالۆشیکه‌که‌وره له‌ له‌شم ده‌ئالا، تایه‌ک وه‌ک ئاگر، که‌ به‌ریان ده‌دام به‌کسر ده‌که‌وتم ... نه‌ژنۆکانم لاواز ده‌بوون ... ژۆر لاواز. به‌ هر‌دووکیان هه‌لیانده‌گرتم و ده‌یانخسته‌سه‌ر جی‌گا‌که‌م. نه‌وه سه‌ره‌تای سه‌ره‌لدانی نه‌خۆشییه‌ دریزخایه‌ن و به‌رده‌وامه‌کانی من بوو. که‌ به‌جی‌انه‌یتشم ناخم هیتا هر ده‌سووتا. تاکه‌ شتیکیش له‌ خه‌یال‌مدا بوو، نه‌وه بوو چۆن ئه‌م باله‌ که‌ورانه‌ بیه‌مه‌وه ناوه‌وه و نارامیانیکه‌مه‌وه.

له‌ پۆژی دواتردا. کاتیک به‌یانی هه‌ستم، عاره‌قه و که‌ف و لیکه‌ شه‌و سه‌رینه‌که‌میان خوساندبوو، ده‌ستم له‌ قژمدا و هه‌ستمکرد نه‌و قژه‌ ته‌نکه‌ی به‌ سه‌رمه‌وه ماوه ژۆر ته‌پووه، وه‌ک به‌ دریزایی شه‌و بارانیکه‌ نه‌ینی به‌ سه‌رمدا باریبیت. له‌ به‌ر ئاوینه‌که‌دا وه‌ستم و وینه‌ی که‌سیکی دیم بینی، دوو نیگای مات و نه‌خۆش له‌ چاومدا بوو، پوخساری شتیکه‌ی که‌ په‌تادارم هه‌بوو، که‌سێک که‌ گه‌ییوه بو شیتخانه و کامله‌ بو پرس و رای پزیشکان. پیستم پیستی که‌سێک بوو شه‌و دیوه‌زمه‌ و مۆته‌کان له‌ سه‌ری نیشتبن، گوێکانم سوور هه‌لگه‌پابوون و وه‌ک بایه‌کی قایم که‌میک له‌ جی‌گای خۆی جولاندبنی وه‌هابوو. هه‌ستمکرد باله‌کانم که‌متر ده‌جولین و شتیک له‌ هاوسه‌نگی و هیتنیا‌ن وه‌رگرتوووه. نه‌مه‌زانی چی بکه‌م ... دلنیا‌بووم نه‌و تۆبه‌ته‌ی لیمه‌ت ده‌گه‌پتته‌وه. شتیک بوو وه‌ک که‌وتنی که‌سی فیدار له‌ سه‌ر زه‌وی، وه‌ک که‌فکردن و لوولبوونی په‌رکه‌مداران. به‌لام هه‌رگیز بو ساتیکیش بیرم له‌وه نه‌کرده‌وه واز له‌ شوپش به‌ینم.

من له قوولاييدا شوپشگىپرهكەي ناخمم لەم فرىشته نهخوشه خوستر دەويست كه ئىستا وهك جانەوهريكى نهخوش، وهك پوچىكى شهيتانى و بەد تەماشامدەكرد. مرؤف لە خاكىكى داگيركراودا، لە ميللەتەيىكى ژۆردەستدا، لە سايهى دەولەتەيىكى درىندەي وهك بەعسدا، چۆن دەتوانيت گويى لە فرىشتهكان بگريت؟.

ئوتيل

بە پىچەوانەي كتيبخانەوه، ئوتيل لە چەند قاوشىكى گەورە دروستبوويو، گىراوهكان لە سەر هەندىك بەستى چيمەنتۆيى شويىنى دانىشتن و پالەكەوتنيان بۆ كرابوو، جىگايەكى رەق و ناجۆر بوو، بەلام لە كەسانى ماندوودا ئارەزويەكى گەورەي خەوتنى دەبزواند. هەموو قاوشىك دوو دەرگاي لە سەر بوو، بەردەواميش كۆمەلەيىك گلۆپى ژۆر گەورە و پۆشن داگيرسابوون، كە هەم تيشكىكى بەهيز و هەم گەرميەكى ناوازيان بە قاوشەكان دەبەخشى. هاتنە ئوتيل دوو ماناي هەبوو، يان مردن يان ئاشكراكردى هەر شتەي كە دەيزانيت. من بپيارمدا لە ئوتيلدا بمرم، چونكە هىچ چارهەيەكى دىكە و پىنگايەكى ترم لە بەردەمدا نەبوو. زىندانى ئوتيل يەكەيىك بوو لە كورتخايەنترين زىندانەكانى دونيا، ئەوانەي دەچوونە ئەوي، بەراورد بە هەر زىندانەيىكى تر، كەم دەمانەوه، چونكە ژۆرەيان زوو دەپوخان و هەموو نەيتىيەكيان دەدركاند و دەگەپانەوه بۆ بەشى زىندانە ئاساييهكان، ياخود لەويە پەوانەي زىندانە حيزى و حكوميە تايبەتايەكانيان دەكردن. ئەوانەشى ژۆر دەمانەوه، سەعات بە دواي سەعات شانسى ژيانيان كەمتر و كەمتر دەبووهوه. لە قاوشەي منى لىبوم، ژمارەي «ميوانەكان»

نزيكى ده كه سيك بووين، زوربه مان نوئ بووين... قاوشه كه به چند كاميرايه كي بينراو و نه بينراو چاوه ديريده كرا. پاسه وانه كان له هر لايه كه وه ده يانتوانى هه موو به كيك له ئيمه ببينن، ئه وان نهك هر وه زيفه ي چاوه ديرييه كه يان به دلسو زيبه كي بيويته وه جيبه جيده كرد، به لكو زياده ره وييه كي بيويته يان له ورياييدا ده نواند. هه موو ژه ميك خوانيكي باش بو ميوانه كان ده پازايه وه، هيچ كهس له ئوتيل بوئ نه بوو وشه ي ديل يان زينداني به كار بهيتيت، ئيمه هه موو ميوان بووين... له سهر هه موو ديواره كانى ئوتيل نوسراوى سهر هه لواسرابوو «به خيهراتنى ميوانه به پريزه كان ده كه ين، بو ئوتيلى شه و بيداران» «ياخودا به خيريين» «ئيره مالى دووه مى ئيوه يه» «ميوان له سهر چاوانمانه»، سهره تا هه موو ته داره كيكى پريزگرتنى ميوان ده گيرايه بهر، تا ئه و كاته ي ميوان خوئى ده كه وته شكاندنى ياساكانى ميواندارى. دوو ياسا سهره كييه كه ي ميواندارى له سهر هه موو ديواره كان نوسراو بوون، يه كه م: خواردن، دووه م: نه خه وتن. هه ركهس ژه ميكي نه خواردبايه يان ته واوى نه كردبايه، نيتر هه شت ژه مى ديكي وه رنه ده گرت، گهر نه وه ي دووباره بكردايه ته وه ژماره ي ژه مه حه رامكراوه كان ده بوو به دوازه و به و جوړه سيجار سيجار به رزده بووه وه. ژه مه كان پريوون له و جوړه خواردنه قورسانه ي هر ئاده ميزادتيك حه زيكات دواى ئوشينيان پشوو بدات، ده بوو ميوان هه موو ياساكانى زيافت جيبه جيبيكات و هيچ شتيك له سهر سفره كه نه هيلىته وه كه دلى خاوه ن مالى بشكييت. ته واوى سه قفى ئوتيله كه وهك ده مى ئاوپرژينيكي گه وره، وهك سه رقاپى كوندارى ئاميريكي دوشكردنى حه مام دروستبوو بوو، واته ئيمه له هر جىگايه كي نيو «سالوئى زيافت» دا باين، ئه وانى له ريگاي چاوى خوئيان و كاميراكانه وه چاوه ديريانده كردين، ده يانبينين و ئيشيان به و ته نيا به شان هه كرد كه له سهر سهرى ئيمه ن. گهر وه نه وزيكى بچوكمان بدايه،

سهرتا چند دلۆپه ئاوۆک و پۆژنه‌یه‌کی بچوکیان تیده‌گرتین، ئاوه‌که هه‌میشه به جۆرۆکی زۆر سه‌یر سارد یاخود بیته‌ندازه گهرم بوو... له‌گه‌ڵ مندا سهرتا ئاوه‌که هه‌میشه سارد بوو، به جۆرۆک ههر دلۆپۆکی بهر سه‌رم بکه‌وتایه وه‌ها تیز ده‌بیریم و پایده‌چله‌کاندم، وه‌ک ئازاری ده‌رزیه‌ک یه‌کیک له‌ ناکاو بیكات به سه‌ری په‌نجه‌تا و قوول بۆ ئاوه‌وه پایدا. ئاخۆ ئاوه‌که هه‌چ مه‌تریال و ده‌رمانۆکی تایبه‌تی تیدا‌بوو، نازانم. به‌لام ههر له‌ سه‌ره‌تاوه هه‌ستمکرد ئه‌و ئاوه شتیکی زۆر ئازاره‌خشی تیدا‌یه، شتیکی خوران و هه‌وکردنۆکی ده‌ره‌کی دروستده‌کات. له‌ دوا‌ی هه‌ژده سه‌عاتی یه‌که‌م زۆریه‌ی میوانه‌کان هه‌ستده‌که‌ن که ئیتر پێویستیان به‌ خه‌وه. که‌مجار پێده‌که‌وێت هه‌ژده سه‌عات به‌روات و میوان «یاساکانی زیافته‌ت»‌ی نه‌شکاندبێت، سه‌ره‌تا دوشه‌که به‌ هه‌منی ده‌کرێته‌وه، تا پله‌ی خه‌هاتنی میوان به‌رزتریته‌وه، خێرای و ساردی و هه‌یزی ئاوه‌که‌ش ده‌گۆرێت، به‌ جۆرۆک له‌ هه‌ندی‌ک پله‌دا ئاوه‌که به‌ جۆرۆک گۆرمی تیده‌گه‌رپێت، ده‌توانیت هه‌لتبدا و ئازاری گیانی تریشت بۆ په‌یدا‌بکات. کارمه‌ندانی ئه‌وئ ده‌لێن ئه‌و دوشه‌ پێویسته بۆ ئه‌وه‌ی میوان گیانی تیبگه‌رپێته‌وه و سوپی خوینی چالاک بێت و بکریت به‌باشترین شیوه‌ سوود له‌ کاتی زیافته‌ته‌که وه‌ربگریت. جگه‌ له‌ ئاو قاوشه‌کانی ئوتیل پرکراون له‌ بلندگۆی گه‌وره‌ گه‌وره‌ی زۆر تایبه‌ت که‌ گرمه‌ و زرمه‌ و ناله‌یه‌کی بیۆنه‌یان هه‌یه، زۆریه‌ی سه‌عاته‌کانی شه‌و، به‌تایبه‌ت ئه‌و کاتانه‌ی کاترمیتره‌ بایۆلۆژییه‌که‌ی ناو مرۆف فشارده‌هێنیت و داوا‌ی خه‌وه‌کات، ئا له‌و کاتانه‌دا ده‌نگی ترسناکی بلندگۆکان له‌ نزیکی ههر میوانیکه‌وه به‌ مۆسیقایه‌کی خۆرئاوایی زۆر به‌هه‌یز ده‌کرێته‌وه، به‌ جۆرۆک به‌رده‌وام واهه‌ستده‌که‌یت ماشینیکی ترسناک و گه‌وره‌ی به‌رده‌ارپین له‌ سه‌رتدا که‌وتۆته‌ کار. دوا‌ی بیست و چوار سه‌عات نیشانه‌ یه‌که‌مییه‌کانی ماندوو‌بوون له‌ میواندا ته‌واو ده‌رده‌که‌وێت... که‌م که‌س هه‌یه له‌ بیست

و چوار سعاتى يه كه مدا دوشىكى ساردى بۆ نه كرابيئت. ساردى دوشه كه چاشنيكه كه مجار پييكه ويئت كه سيك نه خوش نه كه ويئت، دواى چلوه هشت سعات پيويستى ميوان به خه و ده بيته پيويستى سهره كي، تواناي له سهر خواردن ورده و ده كزده بيت و له برى نه وه پيويستى به پشوو ده بيت، سات دواى سات حوكمى بيخه وي به سهر هه موو خواسته كانى تردا سهرده كه ويئت. ورده ورده نه و ميوانه بيغهم و به هيزه ي چهند سعاتى يه كه م كه يه كه مين سى ژهم به شه هيهه تيكي زوره وه ده خوات، لاوازه بيت و ده كشيته وه دواوه، هيدى هيدى ناسه وارى گيژيى و تورپيى و نه مانى ناره زوى تييدا دهرده كه ويئت. به لام هينده ي خريكه وه نه وز بدات و چاوى بچيئه خه و، به خيڤايى خه به رده كرپته وه.

من له شه ست سعاتى يه كه مدا تواناي نه وه م هه بوو سه يري ميوانه كانى تر بكم، سهرنج له لاوازيوون و په ككه وتن و ماندوو بوونيان بده م، تورپه بوونيان، ورپنه كردنيان، رقيان، پييكه نينه هيسستريه كانيان، له هوشخوچوونيان، دواتر ته سليمبوونيان... هه موو نه وانى شتيك ده زانن له پوژى حه و ته م و هه شته مدا هه ره سده هيئن. تا نه وكاته مروف چهندين جار ده بورپته وه، له ش به رگه ناگريئت و ده بيت شتيك بكات كه به سهر ماندوي تييدا سهر بيه كه ويئت، له بهر نه وه به رده وام تيپيكي شاره زا و پسپوڤرى پزيشكى ناماده ن هوشيارت بيه كه نه وه، بته نه وه سهر حال و نيوه مردوو بتنيئه وه ژيئر دوشه كان. به لام هه نديچار كه ميوان هه ر سهر سه ختى بنويئيئت و خواستى خاوه ن ئوتيله كه جييه جيئ نه كات، بۆ نه وه ي نه مريئت، له پوژى ده يا خود يازده هه مدا ده ييه ن بۆ جيگايه كي دى و ده رفه تى نه وه ي ده ده نى چهند سعاتييك بخر ويئت، به لام بيئه وه ي به يئن تيرخه و بيت، پشوو يه كي كورت ده دات بۆ نه وه ي له ش تين و تاويكي تيگه رپيئت و ناماده بيته وه بۆ «زيافته»... دريژترين توماريك تا ئيستا مروفيك بيخه و تومارى كردييئت يازده پوژه... به لام مروفه كان هه موو

ئەو ھیز و توانایەیان نییە، ھەندیک لە پۆژی سیھەمدا تووشی وپێنە و پێشکەو پێشکە دەبن و ھەندیکیش لە پۆژی شەشەمدا ئۆرگانەکانیان لە کاردەکەوێت و مێشک چیتەر کۆنترۆڵ لە دەستدەدات و توانای دەرکردنی فەرمانی نامیئیت و ھیدی ھیدی و بە جۆریکی زۆر ئازار بەخش دەوہستتیت . من لە پێنجەم پۆژدا وام لێھات تارمایی و سیبەری شتی سەیر سەیرم دەبینی، ھەرچی ئەو جانەوہرانەییە کە لە خەودا دەژین و خەو تاکە دەرفەتیانە بۆ ژیان و دەرکەوتن، وەک ئەوہی مألایان ناگری گرتبیت و دیواری شوراکانیان پوخابیت لە خەیاڵم دەھاتنەدەری و پایاندەکرد ... لە پۆژی شەشەمدا چەند جاریک بوورامەوہ، ئاگادار بووم کە دووان لە میوانەکان توانایان نەماو بە پاسەوانەکانیان گووت کە ھەموو شتیک دەدرکێنن بەو مەرجەیی لە ئوتیل بیانبەنە دەری . من دەمزانی ئەمجارە دەمرم و لەم زیافەتەیی حیزب ناچمە دەری . لە پۆژی حەوتەمدا نیشانە ترسناکەکانم لێدەرکەوتن، ھەموو گیانم لەرزیک توند دەییہژاند، خواردنم بۆ نەدەخورا، دەپشامەوہ . ئەو پۆژە ھەستمکرد ئەوہ دوا پۆژی ژیانمە، بەلام مردن لەو ئاستەدا گەورەترین پزگارییە، لە بەرئەوہ لێناگەرین بە ئاسانی بمیریت . ھەمان پۆژ بردیانم بۆ جینگایەکی تابیەت و نزیکیی ۵ سەعات خەوتم، دوو دکتۆریش کە پیشتر نەمبینی بوون، خزمەتیکیی زۆریان کردم، بەلام ھیچ شتیکیان پێ نەگووتم . دواي ئەو خەوہ جاریکیی تر منیان گێراییوہ بۆ قاوشەکان، بە ھۆی ئەو پشووہوہ شتیک لە تین و ھۆشم تێگەراییوہوہ، بەلام ماندووئیتییەکی ترسناک ھیشتا بە لەشەمدا دەگەرپا و ئەندام بە ئەندام جەستەمی خستبووہ سەر ھەوای ژانیکیی کوشندە . ئەوہی دلنایابووم دەبیت بەردەوام بەو سورپەدا برۆمەوہ شیتیدەکردم، دەموست شتیکم دەستبکەوێت بە خیرایی خودکوژیی بکەم و کۆتایی بەو ماندووہوونە بەینم . بەلام ئیش نەکردنی مێشک و خەیاڵ، لاوازیوونی ئیرادە وایاندەکرد شتیک بە مێشکەدا نەیت . بەلام

هه ستمکرد له گه ل مندا جوړه نه رمبیهک هه یه که که میک جیاوازه له گه ل زیندانه کانی تر دا... من هه ندیک ژهم نه ده خوارد، هه ندیک ژهم بۆ ته واو نه ده کرا، به لآم هه ستمکرد یاسا کوشنده کانی زیافته به و جوړه توندییهی که هه ن، به سه ر مندا ناسه پیتن. وهک یه کتیک فه رمانی دا بیت تا ده کریت نازارم خاویکه نه وه، بمکوژن به سه نه هیلن بمرم. گهرچی حیزب وه فا و شتی نه بوو، به لآم نه وهی له زیندانی بورجدا له ژیر نه شکه نه جدا بمرم، کومه لیک هه فاللی کون و خه لکانی ناپارازی ناو حیزبی ده ورورژاند، ده مزانی هه ر شتیک پروبدات ناگه پتیه وه بۆ خو شه ویستی و باشی من، به لآم خه لکانیکی زور له بۆسه دا بوون که تاوانی له مجوره ناشکرابیت و توماری سیاسی حکومت هه لیده نه وه و هینده ی تر لاپه ره کانی په شبکه ن. به گشتی من هه ستمده کرد مردنم لیته دا، له م بورجه گه وره یه ی حیزیدا، له م باله خانه سه د نهومییه ی نه ودا، له سه ر دهستی نه م پسپوره تازانه دا، کوتاییه کی سروشتی ژیانی منه. له و باوه ره دا بووم که جگه له م مردنه پر ژانه، شایسته ی مردنیکي تر نیم. من ده بوو لیته دا بمرم... نیره کوتایی من بوو... دوا مال م بوو، ده مزانی هه فاله کونه کانم که هه میشه به رامبه رم پر کینه بوون، نیستا هه موو به لگه یه کیان له به رده ستدایه که بمکوژن. جگه له غه می نه و هیچ شتیکیشم نه بوو دوا ی خو م جیبیه یلم... جگه له غه می نه و. هه ستمکرد گهرچی ته مه نم زور زور نییه، به لآم نه و ژیا نه جه نجاله ی که بینومه، له چری و پریدا ژیانی ده یان ناده میزادی تری تیدا ده بیت. به شتیک له رازی بوون و شتیک له دوودلییه وه بریارمدا بمرم... مردن له ژیر نازاریکی له و چه شنه دا، باشترین و دادپه روه رانه ترین مردنیک بوو من شایسته ی بم.

نەغەدە و فرېشته كەي

نزار ئىدرىس لە پشت منىشەو ھەندىك ھىلى تايبەتى تىرى لەگەل ھەندىك لە سەرانى شۆرشدا دروستكرد. لەگەل ژمارەيەك سەر تىپ و كادىرى سياسى ناسراودا كە پلەي سياسيان بەرزەبوو، بەلام لە مەيدانى پاستەقینەدا كارامەبوون، بوو دەست. بەلام ئەو ھى سەيرىبوو، نزار گەرچى ھەك سەر مەفرەزەيەكى دەر بە خۆي و چەكدارەكانىيەو ھەك ليفيتانت بە شاردا دەسورپايەو، گەرچى خۆي لە كۆنە ھەفالىنى دەپاراست، وازى لە دوو شت نەھىنا، خويندەنەو ھى كىتەب كە بەردەوام دەيگوت پىويستە ھىچ سياسىيەكى درۆن دەستبەردارى نەبەت، دوو ھەم، پەيوەندىيە زۆرەكانى لەگەل ژناندا. لە ماو ھى دوو سال و نيوادا لە كارکردن، ژمارەي ئەو مندالە ناشەرعيانەي نزار دروستىكردبوون، بە جۆرىكى بىمانا زۆربوويوون. ھەك دەلەين نزار لەو گەنجە شەپانىيە بىرەھمانەبوو كە ژنان ھەزەكەن مندالىكيان لىيانبەت. پۆر دواي پۆر ئەو سروشە تايبەتییەي نزار زياتر دەردەكەوت. كەسەك نەبوو ھەك ليفيتانت دەسەلاتى بۆ دەسەلات بویت، بەلكو تەنيا دەويست خەلك سەرسامبكات، ئەو ياسايانە بشكىنەت كە خەلك زۆر بە پىروزي دەزانن... دەسەلات ھىچ نەبوو لەلای جگە لە كەرەستەيەكى گەرەي تۆرەکردن و وروژاندنى ئەوانى تر، ھۆيەك بۆ سووكايەتى بە ھەموو موقەدەسەك. خۆي پتر ھەك بشكىن نىشانەدا، ھەك يەكەك دەيەويت ھەرامەك لە سەر زەوى نەمىنەت. ھەموو ھەستمانكرد زۆر زىادەپەويەدەكات، بە پىچەوانەي ليفيتانتەو كە دوژمنى كىتەب بوو، نزار بە مزگەوت و نوژكەران و شوینە موبارەكەكانى شار و ژن و كچى خىزانە دىندارەكانەو

گرتبوی. واده‌بوو که هه‌ندیچار له کاتی نوئیزدا ده‌یدا به سەر نوئیزکه‌راندا، مه‌لاکانی له کاتی وتار خوئیندا ده‌وه‌ستان و ته‌وهینی پئیده‌کردن، بلنډگۆکانی ده‌شکاندا، له ناکاو خۆی و چه‌کداره‌کانی هه‌موو ئادابخانه‌کانیان ده‌گرت و پئیش ده‌سه‌تپیکردن به چه‌ماعه‌ت نه‌یاندەه‌ئشت نوئیزکه‌ران خۆیان له باری نئوژگیان خالیبکه‌نه‌وه و فه‌رمانه‌کانی ئایین جیبه‌جیبکه‌ن، چه‌وزی وسلخانەکانیان داده‌خست و پریانده‌کردن له پيسایی و پاشه‌پۆ. هه‌ر کارێک خودای بره‌نجاندايه نزار ده‌یکرد. بیزانیایه‌ و یقار و پیز له کوئیه، نه‌و ده‌چوو و مشتیک له بیحورمه‌تی خۆی ده‌پشت به سه‌ردا، له یه‌کێک له جاره‌کاندا به‌پێوه‌به‌ریکی پیری ئاماده‌بیه‌کی کورپانی پروت و قووت دایه به‌ر خۆی و ناچاریکرد له ژووری ئیداره‌وه تا ژووری نوستنی خۆی به پێخاوس و بیده‌رپئ شه‌قامه و شه‌قام بیروت. جارێکی دی دوو دوکانداری ناچارکرد به‌ دریزایی پۆژ ته‌نیا به‌ ده‌رپێیه‌کی کورته‌وه له سەر ده‌غیله‌ی دوکانه‌کانیان بوه‌ستن. خۆی مالتیکی نوئ و گه‌وره‌ی گرتبوو، که به‌رده‌وام چه‌کداران به‌ ماشینی ده‌وله‌تیه‌وه له به‌رده‌میدا مؤلده‌بوون. ماله‌که‌ی چه‌وشیکی گه‌وره‌ی هه‌بوو، شه‌وان خۆی و چه‌کداره‌کانی هه‌ندیک ئافره‌تیان ده‌برد و داده‌نیشن و پیکرا له ته‌له‌فزیوئنتیکی نوئوه، سه‌یری فیلمه‌ پووته‌کانیان ده‌کرد و ده‌نگی فیدیۆکانیان وه‌ها بلنډه‌کرده‌وه سه‌رتاپای گه‌رکه‌ گویی لئبیت. ده‌لێن وینه‌ی هه‌ندیک کهچ و ژنی خه‌زانی دیندار و له خوداترسی به‌ پووتی گرتوه و خۆی به‌ تاییه‌ت بردویتی بۆ باوکیان، بۆ برایان، بۆ میزدیان. ده‌لێن به‌ و یقاره‌وه له به‌رده‌میاندا دانیشتوه، له زه‌رفی تاییه‌تیدا وینه‌کانی خستونه به‌رده‌م. ته‌ماشایکردون بزانیته‌ت چۆن ده‌کشینه‌وه ناو خۆیان، چۆن ده‌پوخین و ده‌شکین، چۆن ده‌چنه‌وه یه‌ک و تووشی خۆخواردنه‌وه‌ی گه‌وره‌ ده‌بن. ئازاری ئه‌وانی تری به‌وه‌ ده‌دا، هه‌موو شته‌ پیرۆز و گرنه‌گه‌کانیان تیکبشکینته‌ت. هه‌رگیز عه‌شيقه‌کانی به‌ ناوی

خویانه‌وه بانگ نه‌ده‌کرد، گرنگ نه‌بوو به‌لایه‌وه ئه‌وان کین، خویان چیین، ئافره‌تی جوانن یان ناشیرین، زیره‌کن یاخود گه‌مژه. ته‌نیا ئه‌وه‌ی بو‌گرنگ بوو ژنی کین، کچی کین، خوشکی کین. به‌رده‌وام به‌و ناوانه‌شه‌وه بانگیده‌کردن، ژنی مه‌لاکه، خوشکی زه‌په‌نگه‌ره‌که، کچی به‌قاله‌که، هاوسه‌ری خه‌یاته‌که، ئاموزای ئوستاد، پورزای که‌بابچیبه‌که، ژنخوشکی مفه‌وه‌زه‌که. به‌دروستی نازانم ئاخو ژنان هه‌موو چه‌زیان لیده‌کرد یان نا؟ نه‌مه‌ه‌زانی چه‌ندیان به‌زور یان له‌ترسدا جه‌سته‌ی خویان ناوه‌ته به‌رده‌ست و چه‌ندیشیان به‌خوشی خوئی؟ نازانریت. چه‌ندیان دوی ساته‌وه‌ختی له‌زه‌ت سکی پریه‌وه و چه‌نده‌یان له‌ژیر باری فرمیتک و شه‌رم و ئابرووچووندا تووشی ئه‌و ده‌رده‌بوون؟ که‌س نازانیت. به‌لام گومان له‌وه‌دا نییه‌ که ژنانیک هه‌ن که تا سه‌ر ئیسقان پری و به‌داخن له‌نزار. له‌و ده‌مه‌دا سنی جار هه‌ولئی کوشتنی درا، بکه‌ری به‌که‌میان می‌ردی دلشکاوئی ژنیکی جوان بوو، که نزار وینه‌ی ژنه‌که‌ی به‌پووتی و له‌باوه‌شی خویدا نیشاندا بوو، ئه‌ویدیان کچیکی ئیماندار بوو که ده‌لین نزار له‌به‌رچاوی هه‌موو دونیا پفاندویتی و ئه‌تکی‌کردوه، سینه‌میشیان برای خانمیکی گه‌نج بوو که دوی ئه‌وه‌ی نزار سکی پری‌کردبوو، کچه‌که بیده‌نگ به‌ربه‌یانیک خوئی سووتاند بوو. هه‌ر سنی هه‌وله‌که بئ نه‌نجام بوون. ئه‌و هه‌وله‌ ناکامانه ناویانگی نزاری به‌رزتر کرده‌وه، پیاوانی ده‌وله‌ت ئه‌وه‌یان وه‌ک نیشانه‌ی وه‌فاداری بو‌حیزب و سه‌رۆک بو‌حیسابکرد. به‌لام هه‌موو ده‌مانزانی نزار له‌ناخدا رقی له‌عه‌ره‌به‌کانه، وه‌ک گه‌مه‌چیبه‌کی لیژانیش نه‌یده‌ویست خوئی بکات به‌دوژمنی شوپرش. کاره به‌ده‌کانی وه‌ها بوون وه‌ک ئه‌وه‌ی زیانیک به‌ئیمه‌ی شوپرشگێر نه‌گه‌ننیت، به‌پنچه‌وانه‌وه، نزار هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا که کاری شه‌یتانیانه‌ی دژ به‌خه‌لک ده‌کرد، پوویه‌کی تریشی هه‌بوو، که چه‌ندین کاری گه‌وره‌ی بو‌شوپرشگێران نه‌نجامدا، ئه‌وه وایکرد هه‌فالانی

ئه‌نجومه‌نی بالآ پای خۆیان له سه‌ر ئه‌و بگۆین و چا‌و له هه‌له‌ ترسناکه‌کانی بپۆشن و پێشمه‌رگه‌ شه‌هیده‌که‌شمان له‌بیریکن. له‌ ده‌فته‌ری سیاسی وه‌حشیگه‌ریی ئه‌ویان وه‌ک نمایشیکی پتویست و ده‌مامکیکی شه‌یتانی گرنگ بۆ پێداویستییه‌کانی شۆرش ته‌ماشاده‌کرد، ئه‌و چه‌ند جارێک شۆرشگێڕان و پێشمه‌رگه‌ی له‌ مردن پزگارکرد. دوو پێشمه‌رگه‌ی نا‌وشار «که‌ به‌ چه‌که‌وه‌ گیران» وه‌ک ئه‌ندامی نوێی مه‌فره‌زه‌که‌ی خۆی له‌ قه‌له‌میدان و هه‌ر زوو ئازادیکردن، پۆلێکی گرنگی هه‌بوو له‌ ئازادکردنی خێزانی به‌کیک له‌ ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌نی بالآدا که‌ ده‌ولت ده‌یویست په‌وانه‌ی باشووری بکات، زۆر په‌یامی نه‌ییشی بۆ گه‌راوه‌کانی نێو زیندان ده‌گوازته‌وه‌. نزار ده‌یزانی گه‌ر وا نه‌کات ناتوانیت له‌ هیچ به‌ره‌یه‌که‌دا بژی. ئه‌و نمونه‌ی ئه‌و په‌یاوه‌ ئه‌که‌رۆپاتانه‌ بوو که‌ به‌ لیاقه‌تی گه‌مه‌زانیکی لێهاتووی سه‌یرکه‌وه‌ له‌ سه‌ر نوکی پێ، خۆیان له‌ په‌تیکه‌وه‌ هه‌لده‌دا و له‌ سه‌ر په‌تیکه‌ی دیکه‌ ده‌گیرسانه‌وه‌. سیاسه‌ت له‌و سه‌رده‌مه‌دا هیچ نه‌بوو جگه‌ له‌ جو‌ریک له‌ ئه‌که‌رۆپات، له‌ بالییه، له‌ له‌شسوکی بیته‌ندازه، له‌ توانای خۆه‌ل‌دان و بازدان و خۆه‌ل‌واسین و خۆ هه‌لگه‌ڕانه‌وه‌. نزار زۆربه‌ی ئه‌و هونه‌رانه‌ی به‌باشی ده‌زانی، بیته‌وه‌ی له‌ کاتی یارییه‌کاندا، ده‌ستبه‌رداری شوناسی خۆی بێت، وه‌ک سه‌رسه‌رییه‌ک، وه‌ک که‌سه‌یک که‌ له‌زه‌تی له‌وه‌ ده‌بینی بێتابه‌روو ده‌ریکه‌ویت. زۆر گرنگ بوو به‌لایه‌وه‌ له‌ ناکاو ئه‌و شته‌ بکات که‌ نابیت بکریت... ئه‌و په‌فته‌اره‌ سه‌یرانه‌ی وایانکرد، ناوی وه‌ک شیتێکی ترسناک به‌ ناو خه‌لکدا به‌روات. شه‌وانیش ده‌یخوارده‌وه‌ و ده‌یخوینده‌وه‌، به‌پێچه‌وانه‌ی لیقیانتته‌وه‌ که‌ دژی شاعیران و کتێبفرۆشان بوو، به‌ ئه‌نقسه‌ست ده‌چووه‌ لای ئه‌وان و پێز و حورمه‌تیکی تایبه‌تی نیشانده‌دان، سه‌ری بۆ داده‌نه‌واندن، له‌ ئه‌کتیکی زۆر نمایشکارانه‌دا داده‌نه‌وی و ده‌ستی هه‌ندیک شاعیری گه‌نجی ماچه‌ده‌کرد تا به‌وجۆره‌ پێز و حورمه‌تی خۆی بۆ ئه‌هلی ئه‌ده‌بیات نیشاندات. هه‌موو کات به‌ ناشرکا

دەيگوت «ئەھلى كەتئىب ۋەك من حورمەتى ھىچ ياسايەكيان لا نىيە، بۆيە خۆشمەدەۋىن چۈنكە ۋەك خۆم بىحورمەتن». لە قولايىدا باۋەپى وابوو كە ئۇيىش شاعىرە، بەلام بە جۆرىكى تايبەت، شاعىرىك بى ھىچ قەسىدەيەكى نوسراۋ، بى ھىچ دىۋانئىك. گەر ئىشى شاعىران تىكشكاندنى ۋىنەى دونيا و دروستكردنەۋەى بىت، ئۇيىش ھەمان كارەكات. دەيگوت «مىزكردن بە موقەدەسدا ئەۋە خواستى من و پۆشنفكىرانى گەرەيە... ئەوان بە دەم دەيكەن و من بە كردهۋە». ھەر جارىك بەمىنيايە بىياك بەرامبەرم دادەنىشت و سووربوو لە سەر ئەۋەى ۋەك شۆرشگىرئىك سەيرىبەكم، سووربوو ۋەك جىفارا چروت بكىشئىت، قاچى دەنايە سەر قاچ و دەيگوت «جەنگىز، من يەكەمىن و دوا شۆرشگىرئى راستەقىنەم». ھەستەمەكرد زۆر برىندار دەبىت و بە پىسواكردنئىكى بەرچاۋى دەزانئىت گەر ۋەك شۆرشگىر نەبىيىم. دەيگوت «تۆ پىۋانئىكى بەدبەختىت، تىيگە، شۆرشگىرئى راستەقىنە سىياسەت دروستى ناكات، ئەخلاق دروستىدەكات... مىز بەكە بە ئەخلاقدا جىھان بۆ خۆى دەگۆرئىت، ئەۋە تاكە كىمىيى راستەقىنەى شۆرشە». گەرچى دەيزانى ھەموو ناۋى جاشى لئىدەنىيىن، بەلام شىۋەى ۋەستان و خۆ گۆرپىن و خۆ دەرخستنى شتىكى تايبەتى تىدابوو ايدەكرد لە خائىن يان خۆفرۆش نەچئىت. جوانىيەكەى پتر شۆرشگىرئە ئەفسانەبىيەكانى بەيادا دەھئىناينەۋە، نەۋەك سىمىاى خۆفرۆشە دزىۋەكان. ئەۋەندەى خزمەتكارى شىتئىيەكەى خۆى بوو، خزمەتكارى دەۋلەت يان ھىزئىكى دىارىكراۋ نەبوو. ھەموو دەمانزانى لە ھەر جىگايەك بىت، وادەكات شتەكان بە ھەۋاى ئەۋ بسورئىنەۋە، بىئەۋەى سەماى خۆى لە سەر ئاۋازى كەس كۆكبكات. ئەۋ لەۋ شۆرشگىرئە شىت و شەيتاننىيانە بوو كە لەگەل ياخبىۋونى خۆياندا تا سەر سنوورى مەرگ دەپۆن، بەلام بىئەۋەى جورئەتى ئەۋە بەكەن قاچ بخەنە ئەۋ دىو سنوورەۋە دەگەرئىنەۋە. نزار لە ناخيدا ھىچ نەبوو جگە لە كەسئىك كە دژى ھەر شتىك بوو

پۆحی ده‌سته‌جه‌معی پێزی بگرتبایه، به‌لام که یارییه‌که ده‌گه‌یشته شویتی مردن، ده‌یتوانی پووی به‌ جوړیک وه‌رگێپیت و به‌ چه‌شنیک خۆی بگونجینیت هه‌موو شتیک له‌ یادبکات. هه‌لبه‌ت وه‌ک هه‌موو ئاده‌میزادیکیی دیکه، له‌وانه‌ی که پێسا شکینیده‌که‌ن، ده‌بوو هه‌ندی‌ک پێسای تر په‌چاوبکات... به‌لام من هه‌رگیز نه‌ پیش ئه‌و و نه‌دوای ئه‌و دوژمنیکیی وه‌ها گه‌وره‌ی یاساکانم نه‌بینیوه... گالته‌ی ته‌نیا به‌ دین نه‌ده‌هات، به‌لکو گالته‌ی به‌ شه‌ره‌ف، به‌ نیشتیمان، به‌ پێز، به‌ یقار ده‌هات. جاری‌ک پرسته‌یه‌کی ترسناکی پێگوتم که هه‌رگیز له‌ یادم ده‌رناچیت، گووتی «ئه‌سه‌پکوژ، تۆ کابرایه‌کی سه‌یریت، شوپشگێزه‌کانی براشت هه‌ر خه‌لکانی سه‌یرن. شوپش له‌ کوشتنی سه‌ربازیک یان پۆلیسێکه‌وه‌ ده‌ست پێ ناکات، به‌لکو له‌ کوشتنی خوداوه‌ ده‌ست پێده‌کات». من گه‌رچی بیدین بووم، موچرکێکی گه‌وره‌ی سام له‌ به‌ری پێمه‌وه‌ تا ته‌وقی سه‌رم تێپه‌ری.

ئه‌و هیچ به‌هانه‌یه‌کی جینه‌ده‌هیشت، به‌ هۆیه‌وه‌ خراپی و به‌دبوونی خۆی ده‌ریخات. که لیفیتانت نه‌غه‌ده‌ ماردینی هینا، نزار بو‌ چه‌ند پوژیک به‌رده‌وام له‌ چایخانه‌ی شاعیران به‌ ده‌نگی به‌رز ده‌یگووت «ژنی لیفیتانت کۆنه‌ یاری خۆم بووه، سیکسی تا بلێی جوانه، وای که سیکسیکی خۆشی هه‌یه». هه‌لبه‌ت هه‌موو قسه‌کان ده‌گه‌یشتنه‌وه‌ لیفیتانت، به‌لام هه‌ستمه‌کرد که لیفیتانت ده‌زانیت له‌ ئێستادا ناتوانیت هیچ به‌رامبه‌ر نزار بکات، هیند هه‌یه‌ هه‌م من و هه‌م به‌پێوه‌به‌ری گشتی ئاسایشی راسپارد، ده‌می نزار که می‌ک دابخه‌ین و کاریکبه‌که‌ین باسی ژنه‌که‌ی نه‌کات. که پێمابوو هه‌ولێ من و هه‌ولێ به‌پێوه‌به‌ری گشتی ئاسایشیش له‌گه‌ل که‌سی وه‌ک نزاردا ته‌نیا له‌ سنوریکیی بچوکدا سوودی هه‌بوو.

هۆشه‌نگ زۆر هه‌ولیدا نه‌غه‌ده بتوانیت باڵه‌کانی خۆی ببینیت، به‌لام سوودی نه‌بوو. به‌دبه‌ختن ئه‌و مرۆفانه‌ی که فریشته‌کانیان هه‌لدیت و نایبینن. خانمی ماردینیش فریشته‌که‌ی هه‌لده‌هات و نه‌یده‌بینی. نه‌غه‌ده چیرۆکی باڵه‌کانی به‌ وێنه‌یه‌کی شاعیرانه‌ی بولبولیار له‌قه‌له‌مدا. پێگوت خویندنه‌وه‌ی به‌رده‌وامی شیعر وایکردوه شتی بێمانا ببینیت، خه‌یالاتی پوچ بپه‌رنه‌سهری. به‌لام هه‌ر چیه‌ک بێت، بولبولیار دلنیا‌بوو که گۆرانکارییه‌کی گه‌وره له ناخی نه‌غه‌ده‌دا پوویداوه. بینینی ئه‌و با‌لانه هۆیه‌کی گرنگ بوو و ابکات بولبولیار به‌ته‌واوه‌تی له خانمی ماردینی دورنه‌که‌وتتوه. ئه‌و دوا‌ی بریاری شوو‌کردنه‌که‌ی به‌ لیفتاننت، بولبولیار پێگوت که له پۆژی زه‌ماوه‌ندییه‌وه له‌گه‌ڵ لیفتاننت ئیدی تا مردن نایه‌وێت ببینیت‌وه. هه‌لبه‌ت ئه‌م بریاره گه‌ر ده‌موده‌ست جێبه‌جێ بپوایه بۆ نه‌غه‌ده سه‌خت بوو، ئه‌و گه‌له‌ک دلی به هۆشه‌نگ خۆشبوو، هه‌میشه به پشت و په‌نایه‌کی پاسته‌قینه‌ی ده‌زانی، به‌لام هه‌ستیده‌کرد له ناخدا، له قوولایی دلیدا توانای خۆشه‌ویستی نییه، خۆشه‌ویستی ده‌ردیکه مرۆفه جیدییه‌کان تووشی ده‌بن، کهسانی بێباک به‌رگه‌ی قورسایی عه‌شق ناگرن... عه‌شق که وه‌ک هه‌لگرتنی شاخیک له سه‌ر دوو په‌نجه، سه‌خت و دژواره. گه‌ر توانای خۆشه‌ویستی هه‌بایه، هه‌یچ کورپیک وه‌ک ئه‌م بولبولیاره هه‌من و چاو جوانه، که به‌رده‌وام جوړه گۆشه‌گیریه‌کی نه‌ینی ده‌دره‌وشیتتوه شایسته‌ی عه‌شق نییه. به‌لام نه‌وه‌ی له ساتی یه‌که‌مه‌وه شتیک به‌ره‌و ئه‌م هاوته‌مه‌نه‌ی خۆی کێشیده‌کرد، هه‌ستیکێ پۆشنبوو، هه‌ندێجار ناوی ده‌نا پاهاتن و هه‌ندێجار دیش خه‌یالی خۆی ماندوو‌ده‌کرد و ته‌نیا به‌ وشه‌ی «ئولفه‌ت» سی عه‌ره‌ببیه‌وه ده‌گه‌رایه‌وه. ئه‌وه‌ی به‌رامبه‌ر هۆشه‌نگ هه‌ستی پێده‌کرد، عه‌شق نه‌بوو، به‌لکو ئولفه‌ت بوو. خواستیکێ بوو هه‌میشه ببینیت و لێی دوور نه‌بیت، ده‌یویست پردیکێ ئه‌به‌دی که بکرت هه‌رگیز نه‌چریت له نێوانیاندا بێت، بێته‌وه‌ی

که سیان بزائن ئه م پرده بۆ هیه و به دهردی چی ده خوات. بینینی باله کان وایکرد هۆشهنگ بزانیته که نابیت زۆر له خانم دوربیکه ویته وه. دلنیا بوو که شووکرده که ی هیج له وه ناگوریت، که خانم به جوریک له جوره کان و بیناگای خۆی له قهیرانیکی گه وره دایه.

ده بیته بلیم لیفتانته، گه لیک به ژنهینانه که ی خوشحال بوو، نه وکات خانووه که شی تادههات گه وره تر ده بوو، چهند سال بوو، جودا له و کۆشکه بچوکه ی بۆ زیان ته وای کردبوو، نه ندازیاران و کرێکارانی تایبته به رده وام له بناغه که یدا نیشیانده کرد. هه ندیجار که پتیکه وه پیاسه مان بکر دایه، زۆر له سه ر خه ونی خۆی دهرباره ی ئه و خانووه ده دا. ئه و به که مین که س بوو که هه لگری ئه و خه ونه سه یر و گه ورانه بوو، خه ونی دروستکردنی نه مبه ندی به رز، بالآخانه ی خورافی، گورپنی هه زاران فه دان زه وی بۆ هه زاران کۆشکی نه فسانه یی، پای وابوو هیج شتیک وه ک باله خانه یه کی گه وره، شتیک به چیمه نتۆ و شیش و به رد دروستکراییت، به رگه ی زه مان ناگوریت. بۆچوونی لیفتانته بۆ جاویدان، بۆ شتیک بمینیته وه، وه ک بۆچوونی من یان بۆچوونی پۆشنفیکران نه بوو. ئه و پای وابوو شتی نه مر ده بیته له هه موو جیگایه که وه دیاربیته، هه بیته ی هه بیته، هه سته لاوازیی بپه وینیته وه. هه ستمده کرد عه شقیکی سه یری بۆ شیلمان و دیواری دریزۆ و پایه ی نه ستور هیه. که له گه لیدا ده چومه سه یری ئه و کرێکارانه ی له بناغه ی کۆشکدا کاریانده کرد، ده مبینی چ سه رسام سه یری شیشبه ست و شیلمانچییه کان ده کات. زۆر جار وه ک ده ست له له شی ژنیک بدات، چه یران له کۆله که نه ستور هه کانی ده پوانی و ده سته لیده دان. ژنهینانه که شی له گه ل نه غه ده دا ئه و هه سته ی به به هیزنی پیده به خشی، ئه و چهند جاره ی پتیکه وه بینیم، گه لیک پۆشن و سه رحال دیاربوو، پینه ده که نی، دلخۆش دهرنه ده که وت، به لام پیتستر ته میکی تاریک له سه ر بوخساری بوو ئیستا هیدی هیدی دهره ویه وه. که ده مبینین هه میشه له گه ل

نه‌غده‌دا قۆلیان له قۆلی یه‌کدا بوو، هر دووکیان بالا به‌رز، سارد، بیبزه به ریکیه‌کی بیۆینه، وه‌ک یه‌کیک هیلتیکی راستی بۆ کیشابن ده‌پۆیشن. نه‌غده له وه‌مه‌دا هه‌میشه کراسیکی مۆری له‌به‌رده‌کرد، که به نه‌ستم تا نه‌ژنۆی داده‌پۆشی. هه‌موو گه‌وره‌بوونی له ناکاوی سکه‌که‌یمان ده‌بینی. گه‌رچی به‌رده‌وام قۆلی له قۆلی لیفتانتدا بوو، به‌لام گه‌لیک دور ده‌رده‌که‌وت و هه‌میشه پیده‌چوو له خه‌یالاتی خۆیدا نوتم بیّت. من نه‌و جارانه‌ی له نزیکه‌وه بینیبووم و سه‌رنجمدا بوو، هه‌ستیگم لا دروست بوو بوو که نه‌غده دور و نزیک نه‌و پیاوانه‌ی بۆ گرنگ نییه که له‌گه‌لیدان، وه‌ک نه‌وه‌ی ته‌نها به‌ویت جوریک له زیان نه‌زموونبکات و نه‌وه‌شی بی کۆمه‌کی نه‌وان بۆ نه‌کرت... نا له‌و ژنانه نه‌بوو که بلیم پیاو تاقیده‌کاته‌وه یان نه‌زموونی سیکسی کۆده‌کاته‌وه... ژنیک بوو ده‌یویست واده‌رنه‌که‌ویت وه‌ک که‌سیک که خواستیکی هه‌یه، یان شتیک ده‌ییه‌ستیته‌وه، به پچه‌وانه‌وه هه‌میشه واده‌رده‌که‌وت که نه‌و قۆله‌ی به ده‌ستی لیفتانته‌وه‌یه به‌شه فرامۆشکراو و بیئاگه‌که‌یه‌تی. وه‌ک به‌ویت پیمانبلیت له بیئاگایی و بیباکی و بیده‌روه‌ستییه‌وه قۆلی به قۆلی نه‌م پیاوه‌دا کردوه. من سالانیک دواتریش که تیرامانم بۆ نه‌و خانمه‌ کرده‌وه، هر هه‌مان هه‌ستم هه‌بوو. هه‌چ هیژیک، هه‌چ پیاویک، هه‌چ کیشه‌یه‌ک نه‌یده‌توانی بۆ هه‌تاه‌تایه‌ داگرییکات. ده‌بوو هه‌میشه پیاویکی له‌گه‌لدا بایه بۆ نه‌وه‌ی هه‌ستبکات به هه‌چ شتیکه‌وه وابه‌سته نییه، نه‌و هر شتیکی کردبیت بۆ نه‌وه بووه بیسه‌لمینیت، ئاسان ده‌توانیت ده‌سته‌رداری ببیت.

یه‌که‌مجار که لیفتانت منی داوه‌تکرد و له‌گه‌ل خانمدا پیکه‌وه له سه‌ر سفره‌یه‌ک کۆبووینه‌وه، هه‌ستمکرد خانمیش بایه‌خیکی بیۆینه به بناغه‌کانی نه‌م باله‌خانه به‌رزه ده‌دات، که نه‌وکات هر ناوی «کۆشکی لیفتانت» بوو. چه‌ند جاریک نه‌وه‌ی دوپاتکرده‌وه که مرۆف له باله‌خانه‌یه‌کی

وهادا ده‌توانیت ته‌واو بیباک بیت. هه‌ستمکرد گرنگیدان به‌باله‌خانه‌که
 بو‌ئه‌وه‌یه پی‌مبلیت، پوچی هه‌موو شته‌کانی دیکه‌ی دنیا وایانکردوه،
 ئه‌م باله‌خانه‌یه گرنگ بیت، بیباکی دهره‌ق به‌ئاده‌مییه‌کان وایکردوه
 ئه‌م چیمه‌نتۆیه نرخی هه‌بیت... له‌و دانیشته‌دا به‌ده‌نگیکی کز که
 له‌ده‌نگی پاسته‌قینه‌ی خۆی نه‌ده‌چوو، گووتی «جه‌نگیز حه‌زی من له‌م
 باله‌خانه‌یه، وه‌ک حه‌زی دینداریک وایه بو‌خودا، وه‌ختی شته‌کان پوچ
 بن، ئینسان بو‌شتیک ده‌گه‌ریت له‌پوچی پزگاریبکات. ئه‌م باله‌خانه‌یه
 بو‌من ده‌توانیت شوینی هه‌موو موقه‌ده‌سیک بگریته‌وه... من نایه‌رستم،
 عیباده‌تی ناکه‌م، به‌لام ده‌مه‌ویت بو‌خۆمی بسه‌لمیتم که مروّف چ ئاسان
 ده‌توانیت. هه‌موو شتیک بو‌خۆی دروستبکات، هه‌تا خوداش بو‌خۆی
 دروستبکات... من فریوه‌که‌یم مه‌به‌سته، ئه‌فسونه‌که‌ی، ئه‌و درۆیه‌ی که
 مروّف ده‌توانیت له‌گه‌ل خۆیدا هه‌لبیگریت و بیگریت و بو‌ی بژی».
 هه‌ندبچار ده‌نگی نه‌غمه‌یه‌کی گه‌لیک ناسک و شاعیرانه‌ی تیده‌گه‌پرا.
 ئه‌وکات تینه‌گه‌یشتم مه‌به‌ستی چیه‌، دوا‌ی چه‌ند سالیک جاریکی تر
 لیمبیسست به‌ساردی ژنیکه‌وه که عاریفتی خۆی به‌ئاراسته‌یه‌کی
 دیکه‌دا راده‌کیشیت، به‌یه‌کیک له‌تیوریستنه‌ ئیسلامیه‌کان ده‌لیت
 «که ئه‌وکات زۆر له‌دری قسه‌یاندکه‌کرد» «بیباکترین مه‌خلوق له‌سه‌ر
 زه‌وی دینداره‌ پاسته‌قینه‌کان، هه‌چ که‌س وه‌ک ئیمانداریکی پاسته‌قینه
 به‌رامبه‌ر دنیا بیباک نییه». ئه‌وکات تیگه‌یشتم، ئه‌و په‌رستنی خودا
 به‌رینگای فه‌رامۆشکردن و بیباکی دهره‌ق به‌ئینسان ده‌زانیت. ئه‌و‌ده‌م
 تیورریسته‌کان له‌باکووره‌وه بو‌باشوور ناگریان له‌ولاته‌که‌ به‌رده‌دا،
 نه‌غه‌ده‌ به‌خیلی به‌بیباکی خودکوژه‌کان ده‌برد، هه‌ستیده‌کرد ئه‌وان له
 پله‌وپایه‌ی بیباکیدا زۆر له‌م له‌پیشترن. ئه‌و جاره‌ به‌و مامۆستایه‌ی
 گووت «مه‌لا... خوداپه‌رستی هه‌چ شتیک نییه جگه‌ له‌بیباکی دهره‌ق
 به‌ئینسان، ئه‌وه‌ی ئازاری پوچی بچیزم لای من ئه‌خلاقیره‌ له‌وه‌ی وه‌ک

تۆ دەرمانیکی درۆ بخۆم، دەرمانیکی درۆ دروستبکەم، دەرمانیکی درۆ بفرۆشم. من زۆرجار دەمەوێت بێباکی تا ئەوپەڕی پابکیشم، بەلام هیچ کات ناگەمە ئەو بێباکییە لە ناخی ئیماندارێکی راستەقینەدا هەیە. ئەوەی سەیری هیچ نەکەم باشترە لەوەی لە چاوەڕوانی وەهەمێکدا هەمیشە سەیری ئاسمانبکەم. بێباکی من لەوەدا تەواو دەبێت، بورجیکی بێمانا و ئاسنین بۆ خۆم لە هەموو شتەکان دروستبکەم، بەلام عەشقی تۆ بۆ خودا لەوەدا تەواو دەبێت، پەخت لە دنیا بێت، لەوەدا تەواو دەبێت خۆت بە دنیا دا بته قینیتەو. من دەتوانم تا ئەو جیگایە بڕۆم نازاری پوچی بە خەندەیکەو قەبوڵبکەم و لەزەت لەو پوچیە وەرگیرم. بەلام هیچ کەس وەک ئیمانداران باوەڕی بە بێمانایی ژيان نییە، من دەمەوێت بگەمە پلەی ئێو لە پوچگەراییدا. مامۆستا لە دواجاردا تۆ هەرگیز نە لە من شادتریت و نە لە من بەرەوشتریت. بە پێچەوانەو، من کاری مەحالدەکم بۆ ئەوەی وەک تۆ بەرەوشت بم، چونکە بەرەوشتی گەرە ئەوەیە بێباک بین بەرامبەر دنیا و تۆش بێباکیت بەرامبەر دنیا، شو و پۆژ تفی لێدەکەیت، هەموو نوێژیکی تۆ جۆرە نەفرەتیکە لە ژيان و لە ئینسان و لەزەوی... من زۆر مەراقمە بگەمە ئاستی تۆ لە بێباکیدا بەلام ناتوانم و نایگەم، چونکە وەک تۆ هۆکان و کەرەستەکانم پێ نییە». خانم لە سەرەتاوە بەوجۆرە تەعبیری لە بێباکی خۆی دەکرد، بەوەی لە دروستکردنی شتیکی بێمانای گەرەدا بەشدار بێت کە بورج بوو. سەرسامی بە بورج نیشانی بێباکی بوو بەرامبەر بە ئینسان. لە کۆتایی دەییە یەکەمی سالی دوو هەزاردا کە دروستکردنی خانووی گەرە و فرە قات بوو بە نەخۆشییەکی کوشندە و هەموو جۆرە خەلکیکی گرتەو، بەردەوام گویم لە پیاوان و ژنان دەبوو بە بالای بالەخانەکانی خۆیاندا هەلیاندەپوانی و دەیانگوت «مرووف گەر خاوەنی مائیکی وا بێت. ئیتر دەتوانیت بێخەم و بێباک بێت». ئەو دەم وردتر تێدەگەیشتم کە هەر

یه‌ک له خانمی ماردینی و لیفیتانت و نزار، پېشوه‌خت په‌یامه‌ین و پیغه‌مبه‌رانی نه‌و سه‌رده‌مه بوون که بیست سال دواتر هیدی هیدی پوخساری راسته‌قینه‌ی ته‌واو ده‌رکه‌وت.

له سه‌ره‌تای مانگی چه‌وتی سکه‌که‌ی خانمدا، بو یه‌که‌مجار بولبولیارمان له کۆشکی لیفیتانتدا بینی، ده‌رکه‌وتنی بولبولیار له‌و کۆشکه‌دا و به‌وجۆره‌ مایه‌ی سه‌رسامی هه‌موومان بوو. بولبولیار لای هه‌مووان له شوپش‌گیزه‌ هه‌ره‌ ساف و مرۆفدۆسته‌کان بوو، که به‌ هۆی زیاده‌په‌ویکردنییه‌وه له‌ عه‌شقی ژياندا شوپش به‌ که‌سیکی پاسیف و دوژمنی ده‌زانی، نیستا که به‌ خووی و پیشه‌ قه‌له‌می و نیگا هیمن و قووله‌کانییه‌وه لای لیفیتانت ده‌رکه‌وت، هه‌موو نه‌و زماندریز و ده‌رون نه‌خۆشانه‌ی بېباک پېشداوه‌ریده‌که‌ن، هه‌موو تۆمه‌تساز و به‌دنیازه‌کانی شار، نه‌و په‌یوه‌ندییه‌ی بولبولیاریان به‌ لیفیتانت‌وه برده‌وه بو خیانه‌تیکی دیرینی نه‌م کوپه‌ له‌ هاوړیکانی و وایانده‌رخست نه‌مه میوه‌ی نویی دره‌ختیکی کۆنه و نه‌مړۆ دینه‌ به‌ر.

به‌لام من ده‌مزانی که ده‌رکه‌وتنی زۆری بولبولیار له‌ به‌رده‌م مائی لیفیتانتدا ده‌گه‌رپته‌وه بو تیکچوونی ته‌ندروستی خانم. بو نه‌و وابه‌سته‌گیه‌ تاییه‌تی و نه‌پینییه‌ی که بولبولیار به‌ ماردینییه‌وه ده‌به‌ستیت. له سه‌ره‌تای چه‌وتهم مانگی زگه‌که‌یدا، خانم چند جاریک به‌ نامه‌ی تاییه‌تی، ناردی به‌دوای بولبولیاردا و تکایکرد که زویر نه‌بیت و بیبینیت. نه‌و کات دۆخیکی هه‌بوو که پزیشکان تیی نه‌ده‌گه‌یشتن، تایه‌کی سامناک ده‌یگرت و له‌شی تووشی پاته‌کان و داچله‌کان و له‌رزینی زۆر ده‌هات، وه‌ک هیژیکی گه‌وره‌ بیه‌پینیت و بیبات له‌ ژوره‌که‌ی خۆیدا شتیکی نادیار یاری پیده‌کرد. دکتۆره‌کان ده‌سته‌وه‌ستان له‌ حاله‌ته‌که‌ی په‌بیان به‌ هیچ هۆکاریک نه‌ده‌برد و له‌به‌ر زگه‌که‌شی نه‌ده‌کرا ده‌رمانی له‌ سه‌ر تاقیبه‌که‌نه‌وه. ده‌رده‌که‌ی ته‌واوی نیشانه‌کانی که‌سیکی فیگرتووی هه‌بوو،

به‌لام خوښی دهره‌ق به دوځی خوځی نااگا و سرسام بوو. بولبولیار له دوی دواه‌مین هه‌ولییوه بۆ په‌شیمان‌کردنه‌وی له شووکردن به لیفیتانت، ته‌نیا دوو جار بۆ هه‌والپرسی، ته‌له‌فونی بۆ تازه بوکه‌که‌مان کردبوو، به‌تایبه‌ت خانم جگه له‌وهی به‌قسه‌کانی بولبولیار دهرباره‌ی باله‌کانی پټیگه‌نیت و بکه‌ویت به‌ پشتدا هیچ په‌رچه‌کرداریکی نه‌بوو، نه‌و هانبدات له‌ نزیکه‌وه له‌ مه‌ترسی باله‌کان بیپاریزیت. نه‌غه‌ده‌ نه‌و دم به‌ نازادی که‌وتبووه هاتوچۆ. ژبانی دوو‌دریزی خوځشاردنه‌وه له‌ چند سالی پټشوودا ناره‌زوویه‌کی گوره‌یان تیدا دروست‌کردبوو، گوځ نه‌داته سکه‌که‌ی و نه‌سره‌ویت و بیپشوو به‌ شاردا بکه‌پیت، نه‌و دواچار بو‌ی گرنگ نه‌بوو مندا‌له‌که‌ی بژی یان بمریت. له‌ پیاسه‌کانیدا سحرای و یقاردار دیاربوو، خوځی پزنی خه‌لکی نه‌ده‌گرت، به‌لام شتیه‌وی خوځ‌گورپن و ده‌رکه‌وتنی جوړه‌ پزنیکی تایبه‌تی به‌ سر خه‌لکدا ده‌سه‌پاند. ورده‌ وده‌ شار نه‌وه‌ی له‌ یادچوووه که‌ سه‌رده‌مانیک ژنی دکتور مسته‌فا شوکاک بووه و ته‌نیا به‌ «خانمی لیفیتانت» یان «خیزانی کاک عومەر» بانگیانده‌کرد، ده‌ملووس و ماستاوچی و زمانچه‌وره‌کانیش ناوی «برازن» یان لینابوو. نه‌غه‌ده‌ ژبانی نویی پخۆش بوو، شتیتتی سه‌رده‌می گنجی و یاخیتتی سه‌ره‌تای شاعیری هیدی هیدی له‌ ناویدا ده‌مردن. لیفیتانت له‌ و پیاوانه‌ نه‌بوو که‌ به‌ خوځه‌ویستی یان به‌ کینه، به‌ عه‌شقی شیتانه‌ یان به‌ زنجیره‌ی نه‌ریت و ناکار ژن دیلیکات، سه‌یریوو، نه‌و پیاوه‌ی ناره‌زوویه‌کی ترسناک پالی پتوه‌ده‌نا نیره‌کان بگریت و نه‌شکه‌نجه‌یان بدات تا بچوک و دل‌خه‌سیو له‌ به‌رده‌می ده‌رچن، دهره‌ق به‌ ژنه‌که‌ی گه‌لیک کراوه و بیگری دهرده‌که‌وت... نه‌غه‌ده‌ بۆ یه‌که‌مجار له‌ ژبانیدا هه‌ستیده‌کرد ده‌توانیت هه‌موو شتیک بکات، بیته‌وه‌ی ئیشه‌کانی هاوده‌می هه‌ستکردن به‌ گونا‌ه بن. جوانترین و ترسناکترین ژبانیس نه‌وه‌یه‌ مرؤف گونا‌ه بکات بیته‌وه‌ی هه‌ستی به‌ گونا‌ه لادروست بیت، نه‌غه‌ده‌ش له‌و

دەمەدا بەوجۆرە بوو، دەیتوانی ھەر شتێک بکات، بێئەوێ خولیاى چاکە و خراپە، ترس یان دوودلێ بیهەژنییت. لە کۆشکەکی لیڤتانتدا، لەو ژیاڤە کراوہیەدا، لەو دەسەلاتە زۆرەدا، لەو نازادییە بێسنورەدا کە ھەستی پێدەکرد، قوول ئەو ھەستەى ھەبوو کە دەتوانییت دەرھەق بە ھەموو شت کەمتەرخەم و بێباک بێت، ھەتا ھەر گوناھێکیش بکات کەدەپەوییت، بێئەوێ خۆی بخاتە مەترسییەوہ. کۆشک بەدیویکدا بێباکی نەغەدە ماردینی گەورەتر کرد، بەدیویکیشدا ھەندێ پەفتاری نوێی تیا چاند کە لەوہو پێش نامۆبوون بەو. گرنگترین شتێک خانم لە سەرھاتادا کردی سەردانی بوو بۆ کۆرپە ئەدەبیبەکان، لەو دەمەدا بۆ یەکەمجار یەکیک لە گۆزارەکان وینە یەکی گەورەى لەگەڵ یەکیک لە شاعیرەکانیدا بلۆک کردوہ... تا ئەو کاتە نەغەدە ماردینی، وەک شاعیر ناوی ھەبوو بێئەوێ دەموچاویکی بێنراو و دەرکەوتوی ھەبێت، زۆرەى ئەدەبدوستان شتێکیان لە چیرۆکی ژیاڤی دەزانی، بێئەوێ دیبیتیان. دەرکەوتنی بەو جوانییە و بە وێقاری ژنیکی سەکپەرەوہ کە ماوہیەکی نزیکی داھاتوو دەبێت بە دایک، سەرسامییەکی زۆری لای خوینەرەن و شاعیران دروستکرد، ھەلبەت ئەو وێقار و جوانییە وایکرد، زۆر لە شاعیر و شاعیرۆچکەکانی ئەو زەمانە بخوازن لێی نزیکبەنەوہ و دۆستی بن، بەلام بەوہدا زۆرەى شاعیران ترسیکی بۆوینەیان لە لیڤتانتی مێردی ھەبوو، کەسیان جورئەتى سەرکێشییان نەبوو. ئەویش لەو سەرھاتیەدا کە باق و بریق و درەوشەى ناوہکەى خۆی دەبینیەوہ، گەرچى بەرامبەر ھەمووی بێباک بوو، بەلام خۆی بە خۆشەخت دەزانی بتوانییت لە جیگایەکی بلندترەوہ سەیری شاعیرانی تر بکات. ھەر زوو ھەموو ھەستمانکرد، کە ئەو کچە یاخی و ناھارامەى ئابرووی دکتۆر مستەفا شوکاکی برد و شەرەفی خستە ژێر خۆل و خاشاک، خەریکە بەرەو ئەوہ دەچێت بێت بە ژنیکی سەلار و پەفتاری بە جۆریکی بەرچاو بەرەو شۆوہ غورۆکی

ئەرستۆكراتيانە دەگۆرپت. لەو چەند مانگەي سەكپېدا بەر لەوەي تەواو نەخۆش بکەوېت، لەگەل دوو سەن كچە شاعىرى دىكەدا بەردەوام لە يەكېك لە بەلكۆنەكانى كۆشكدا دەمانبىنن، چا و كىكيان دەخوارد و پېدەكەنن و شىعەريان بۆ يەكتەر دەخویندەوہ.

دەمىك ناوى ئەو وەك ژنە شاعىرىك لە پېشەرەوتدا بوو، لە ھەمان شان و زەماندا پەشمارا بە جۆرىكى بەرچا و درىژەي بە وەحشىگەرىيە پېشىنىيەكانى خۆي دەدا. سەرەتا كە خانمى ماردىنى ھىنا، ھەندىك لە دلەوہ كەوتنە ھىواي ئەوہوہ، ئەم ھاوسەرگىرىيە كۆمەك بە لىفیتانانت بەكات تا كەمىك ھىور و ئارام بېتەوہ، بەلام من دلنابووم شتىكى لەو جۆرە پوونادات، چونكە كاراكتەرى لىفیتانانت چەشنىكى تر بوو. ئەو خانمى ماردىنى نەكردبووہ ھاوسەر تا خانم كار لەو بەلكو لە رىگاي نەغەدەوہ دەبوىست بىسەلمىنن، كە شاعىران گەرچى تەمۆك و غوبارىين، بەلام ھەلگىرى بلىندىيەكى ئەوتۆ نىن پۆلى پېچەوانەي ئەو بىت. مەخلوقاتن دەستەمۆدەكرېن، دەگىرېن، دەخرىنە پېخەفەوہ، ملیان پى كەچدەكرىت، گۆشتىشيان ھەر وەكو گۆشتى ئادەمىزادانى ترە. نەك ھەر ئەوہ، بەلكو وەك ھەر بوونەوہرىكى خودپەرست و تەنيا خۆبىن دەتوانن لە نرىك جەلادەوہ بوەستن و ھىچ نەلېن. لىفیتانانت مەبەستى بوو مۆرالى شىعەر بىلایەنبكات، بىدەنگىبكات، بەجۆرى نزمىبكاتەوہ بتوانىت بخەوېت و لەوہ نەترسىت بەھايەكى بالاتر و بەررتر ھەيە، كە لەو بەھىزترە و دەتوانىت ئاسوودەگى تىكبەدات. ھەر شەويكىش لەگەل نەغەدەدا دەخەوت، برواي وابوو كارىك دەكات، وەك سووتاندنى كىتېبەكان، وەك ترساندننى شاعىرانى چاىخانەكە، وەك ئەشكەنجەدانى خوینەرى كىتېبە نەپنىيەكان... لە رىگاي چوونە ناو لەشى نەغەدەوہ، قوول بە نامرپازە نىزانە ئەستورەكەي، ھەموو ئەو دونيا تارىك و تەلىسماوېيە كىتېبى دەكووتا كە بە كردار و ھوشيارىي و بىرکردنەوہ بۆي نەدەكرا.

هر له و ماوه‌یه‌دا من به‌رده‌وام چه‌ندین ناوم له پێک‌خراوه‌ نه‌ئینیه‌کانی
 حیزب و نه‌نجومه‌نی بال‌ا وه‌رده‌گرت و به‌ لیست ده‌م‌دایه‌ ده‌ست لیفیتانت،
 نه‌ویش بێباک و به‌خیزاییه‌کی سه‌رسوڤه‌ین خاوه‌ن ناوه‌کانی پاپچی
 زیندان و نه‌شکه‌نجه‌ ده‌کرد. ژۆریه‌ی قوربانیانی ئه‌و سه‌رده‌مه‌مان
 نه‌ندامان و هه‌وادارانی پارت و تاقمه‌ سیاسیه‌کانی دیکه‌ بوون که
 حیزب چووبوووه‌ جه‌نگێکی بێپرا‌نه‌وه‌ له‌گه‌ڵیاندا و ده‌مانویست له‌ سه‌ر
 نه‌خشه‌ی سیاسی لاوازیانکه‌ین و بیانس‌رپه‌نه‌وه‌. یه‌که‌مین زیندانی بو‌رج
 له‌ ژێر زه‌مینی کۆشکه‌که‌ی لیفیتانتدا بوو، سه‌ره‌تا هه‌موو وامانده‌زانی
 که‌ خانمی ماردینی هه‌والی له‌و ژێر زه‌مینه‌ ترسناکه‌ی ژێر ماڵی خو‌ی
 نییه‌، که‌ ده‌رگایه‌کی نه‌ئینی و تاییه‌تی هه‌بوو. زیندانێک که‌ هه‌م په‌سمی
 و هه‌م نا‌په‌سمیش بوو، به‌ جو‌ریکی یاسایی له‌ تو‌ماره‌کانی ئاسایشی
 باکور و له‌لای پێک‌خراوه‌کانی حیزب تو‌مار نه‌کرا‌بوو، ناوی وه‌ک زیندانێک
 له‌ به‌رپوه‌به‌رایه‌تی گه‌ستی زیندانه‌کان نه‌بوو، به‌لام هه‌موو به‌عسیه
 گه‌وره‌کان و فه‌رماندارانی شار ده‌یانزانی و به‌کاریشیانده‌هیتا. ئێمه‌ هه‌ر
 نه‌یاریکمان بایه‌ و به‌مانزانیبایه‌ خه‌ریکه‌ بو‌نی مه‌ترسی لێدیت، ناوه‌که‌یم
 ده‌دایه‌ ده‌ست لیفیتانت و نه‌ویش به‌ تو‌مه‌تی جیاواز جیاواز ده‌بخستنه
 ژێر نه‌شکه‌نجه‌یه‌کی قورسه‌وه‌. له‌وه‌دا لیفیتانت کۆمه‌کێکی گه‌وره‌ی به
 حیزی ئێمه‌ کرد له‌ ناو شاردا هێزی سه‌ره‌کی بین و حیزبه‌کانی تر
 به‌ جو‌ریکی به‌رچاو خه‌باتی ژێرزه‌مینی خو‌یان ده‌ قاتی ئێمه‌ بیه‌نه‌ ژێر
 زه‌وییه‌وه‌. هه‌ر زوو هه‌موو زانیمان که‌ نه‌غه‌ده‌ ئاگاداری ئه‌و زیندانه
 گه‌وره‌یه‌ی ژێر زه‌مینی کۆشکه‌ و به‌لام تا نه‌وپه‌ری بێباکی به‌رامبه‌ری
 بێباکه‌ و به‌و په‌ری له‌ سه‌ره‌خو‌ی و ئارامی داده‌نیشیت و له‌ بال‌کۆنه‌که‌ی
 خو‌یدا شیر ده‌خواته‌وه‌ و شیر ده‌نوسیت.

تا خانم گه‌یشته‌ مانگی هه‌وته‌می زگه‌که‌ی، هه‌موو شتێک هێمن
 و ئارامبوو. به‌لام له‌ کۆتایی مانگی شه‌شهم و سه‌ره‌تای هه‌وته‌مدا،

تەندروستی بە جۆریکی کتوپر و بەرچا و تیکچوو، ئیدی ژیانی مندالەکی کەوتە مەترسییەوه. کە چەند جارێک ئێو تۆبەتە توندانەیی دەردی بۆ هاتەوه، ئێو قسانەیی ھۆشەنگی هاتەوه یاد دەربارەیی فریشتەییەک کە جگە لەو کەسی دی بەلەکانی نابینیت، نەغەدە لە ناخیدا باوەرپی بەو چیرۆکە نەبوو، بەلام ناوازیی نەخۆشییەکی، ناوازیی ئێو چیرۆکەیی ھینایەوه یاد و بە نامەیی تایبەت بۆبولیاری لە دۆخی خراپی خۆی ناگادارکردەوه. بۆیەکەمجار ھەستیکرد لە مردن دەترسیت. ھۆشەنگ نەیدەتوانی ماوەییەکی درێژ بەرگەیی داواکانی ماردینی بگریت، بەلام کاتیک گەیشتە لای، پەریشانی و ماندوویتی خانم سەرسامیکرد، بە درێژیی ھەموو ژیانی نەغەدەیی بە جلی قەشەنگ و پوخساری مەکیازگراوەوه بینیبوو، بەلام ئیستا ئاھرەتیکی ورگ زلی دەبینی لە ماکسییەکی شینی کالدا، بە قژیکی نەشۆراوەوه، بە جووتیک چاوی ماندووہ، بە پەنگیکی زەردەوه، لەگەڵ جووتیک بەلی سپی سپیدا... سپیتر لە بەلی ھەموو ئێو فریشتانەیی تا ئێوکات بینیبوونی.

بۆبولیاری جارێکی تر ھەموو ئێو حالەتەیی بۆ باسکردەوه، بەلام نەغەدە گەرچی شاعیر بوو، کەچی لە ژیانی پۆژانەیدا تەنیا باوەرپی بەو شتانە دەکرد کە بە چاوی خۆی دەیانبینیت. بیئەوہی باوەرپی بە ھیچ وشەییەکی بۆبولیاری بکات بە ھۆشەنگی گووت «گرنگ ئێوہیە زۆر ئازارم نەبیت... گرنگ ئێوہیە، شتیکم بۆ بکەیت، لەم ئازارە دەرچم». بۆبولیاری بە ئەسپایی پییگووت «تاکە کەسێک بە راستی بتوانیت یارمەتیت بدات، دکتۆر مستەفا شوکاکی... دەتەوێت؟». نەغەدە توپەبوو، ھاواریکرد، چەندین جار مەشتی کیشا بە لیواری جیخەوہکەیدا، دوا شتیکی لە دنیا دا بیویستباہ، ئێوہبوو دکتۆر بینیتەوہ. ناگاداریبوو کە دۆخیکی پەریشانی ھەییە، لە لیفیتانتەوہ ھەوآلی زانیبوو کە شەوانە لە یانەیی پزیشکان بە تەنیا لە سەر مێزیک دادەنیشیت بی ھاواری و

بئى ھاوپىك مەستدە بېت. ئېستا بۇ ئەوھى ئازار نەكىشىت و مندالەكەى نەمرىت، بولبوليار پېدەلەيت تەنيا ئەو و ژنىكى دى بە ناوى «پىزانى مەلكىن» ئەو دەتوانن يارمەتېدەن... ھۆشەنگ ئارامىكرەوھ و تىگە ياند كە بىنىنى دكتور دەشىت كارىكى بەوجۆرە بەد نەبىت كە ئەو بىرى لىدەكاتەوھ. بۇ پۆزى دواىى پىزانى مەلكىن و مەھدائىلى فرىشتە لە سەر داواىەكى تايەتەى ھۆشەنگ ھاتن بۇ بىنىنى خانم. دەبىت بزانىن كە «داىكى فرىشتەكان» پىشتر دۆخى وەھائى نەبىنىبوو، مەھدائىلىش تا ئەو دەم پىكەوتى دۆخى واسەختى نەكرەبوو... خانمىك لە مانگى ھوتەمىدا فرىشتەكەى مانبگرىت و بىەوئەت بترازىت و بىكىشىت بەزەویدا، لە ھەموو شتىكىش بەدتر ئەوہبوو كە خودى خانمى ماردىنى باوہرى بە بوونى فرىشتەيەكى وا نەخۆش لە ناخى خۆيدا نەدەكرەد. پىزان كە لە مەھدائىل و بولبوليار باشتر لە زمانى ئافرەتانى دەزانى، ھەر دواى چەند ساتىك گفوتوگۇ پىگوت «بەساقە، ئەمەى تۆ ھەر نەبوو، باوہرپدەكەيت باشە، باوہرپناكەيت ئارەزووى خۆتە... لە بەرئەوھى تا ئىستا پىاوان بە سەر قاچ و قوولتدا كەتوون، وامەزانە ئىتر بووى بە شاژن. ئەوہ كوئرىش دەبىنىت، فرىشتەكەت بىمارە... غرور بنىرە ئەولاوہ. ئىمە بەس دكتور مستەفا شوكاكى كۆنە مىردى خۆتمان ھەيە. ھەم شتىك لە ئىنسان و ھەم شتىك لە فرىشتە تىدەگات... بەخوا نازانم، لەوانەيە لە ھىچىشيان تىنەگات. مىردى خۆت بووہ بەقورىان... مىردى خۆت نەبوو، خۆ مىردى من نەبوو، گەر مىردى من بايە قسەيەكى ترمان لىدەكرەد. گەر مىردى من بايە سەد فرىشتەم لىدەرچووايە باكم بە ھىچ نەبوو، بەس بزانه ئەو شوكاكەى مىردت كەللە پوتىكە، ھەشت مەكىنە لە سەرىدا يادگاربيەكانى تۆ دەربەيتن تۆ لە مېشكى دەرنەچىت و لە خەيالى ناكەويتە خوار... ئەوہ بېرواى منە... ھەشت مەكىنەى گەورە... عەزىزم بە خودا ئەوہ راستىيەكەيەتى. ئاھ

ئەگەر تۆلە سەرى دەرچووبايت، من چىم دەويست. بەس ھەق بلىم
 تۆ ژنىكى جوانيت، ئەو ھەكەمجارە دەتېنىم، بەس ژنىكى جوانى. تۆ
 بۆ من ھەمىشە ھەر ژنەكەي دكتور شوكاكيت... ھەر ئەويت. ئەم ئىشە
 بەبى دكتور ناكريت، من ئەم نەخۆشىيەم بينيوە، ھەموو ئەوانەي كە
 فرىشتە لە گيانيان دەردەچىت بە قۇناغىكى واسەخدا دەپۆن، مەترسە
 تۆ خۆت نامريت، مەگەر مندالەكەت، بۆ ئەو ھەموو شتىك باش
 بىت، بۆ ئەو ھەق خۆت و فرىشتەكەت و مندالەكەت باش بن دەبىت
 تىمىك دروستبەگەين... دەبىت بەردەوام ناگادارت بين، دەبىت دووانمان
 بەردەوام لىرەبين. نەبا فرىشتەكەت بىھويت زگەكەت پى لە باربەرىت.
 من عەقلم بىت ئەو فرىشتە كەللەپوتەي ناوت، دللى بەم زگەت خۆش
 نىيە. بەقوربان، ئەم دەموچاوت بخەرە ئەولاولە... ئەم عەقلەت بخەرە
 ئەولاولە... دەبىت دكتور شوكاك بىبىنىت».

نەغەدە لە ھىچ شتىك حالى نەدەبوو، لە ھىچ شتىك. ئەو كات
 ھەك ژنىكى دوو گيان، كە ژيانىكى نوئى دەژى، دۆخى ساىكولوژى تەواو
 گۆرابوو، چىتر ئەو نەبوو بتوانىت بىباكى خۆي بپارىزىت... ترستىكى
 گەرەي ھەبوو ژيانى خۆي لە دەستىدات، كەمىكىش لە مردنى مندالەكە
 سلىدەكردەو، دواچار مەبەستى بوو مندالەكى بىت. ژنان لەو پووەو
 سەيرن، ھەندىكىيان سالىھەي سال شەپكى شىتانه دژ بە غەرىزەي
 داىكايەتى خۆيان دادەگىرسىنن، بەلام لە ناكاو تواناي بەرگىريان لاواز
 دەبىت و شىتانه دەكەونە داوى ئەو تاكە غەرىزە بلىند و موقەدەسەي
 مروف، ھەندىچار ھەرەسى ئەو بەرگىيە دەگەرپتەو بۆ عاشق بوونيان
 بەو پىاوەي كە مندالەكەي دروستكردو، ھەندىچارىش ھەك رىگايەك بۆ
 دەرچوون لە بىمانايى ژيان و بوونى خۆيان دەبىنن. پىوھەي خۆشەويستى
 ژن بۆ پىاوەيە چەندە ھەزى لە مندالەكەيەتى، چەند دەيەويت ئەو
 خۆشەويستىيە بىتە شتىكى كۆنكرىت، بە بوونەوھەرىكى تر، بە ژيانىكى

نوئ... ئو غه‌ریزه به هرگیز له پیاودا نییه، خۆشه‌ویستی لای پیاو
 یان په‌شه‌باهه‌کی تپه‌په و به ژیانیدا هه‌لده‌کات، یاخود غه‌میکی قووله
 و هرگیز لاناچیت، یان ئاوانتیکه دیته‌دی و تیزده‌بیت و ده‌مریت، به‌لام
 خۆشه‌ویستی لای ژن زیاتر به بارگه‌ی زینده‌گی قاندراره، له کاتیکدا لای
 پیاو هر له سه‌ره‌تاوه پره له نه‌گه‌ری مردن. به‌لام حه‌زی ماردینی
 له منداڵ، شتیکی سه‌یرتر و تایبه‌تی تر ده‌یجولاند، شتیکی بوو قوول
 له و جیهانه تایبه‌تی و داخراوه‌ی ماردینی خۆیه‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبوو.
 ئو سالانیک بوو به کچه یاخیه‌که‌ی ناو پۆحی، به ژنه شاعیره‌که‌ی
 ده‌رونی دژی ئو خانمه‌ی ناخی بوو که ده‌یویست ببیته دایک، به‌لام له
 ناکاو له پله‌یه‌کی بیباکیدا گه‌یشتبووه ئو ده‌ره‌نجامه‌ی که دروستکردنی
 منداڵیک ئه‌وپه‌ری بیباکییه، ئه‌وپه‌ری پێژنه‌گرتنی مرۆفه... هیچ شتیکی
 له‌وه نازاریه‌خشته‌ر نییه مرۆفیک دروستبکه‌یت. گه‌وره‌ترین بیخوره‌تییه‌ک
 مرۆف ده‌ره‌ق به دنیا بیکات، ئه‌وه‌یه منداڵیک دروستبکات. ئه‌وه‌ی
 بزانیته چ پوچی و نازاریک چاوه‌پوانی ئه‌م بوونه‌وه‌ره ده‌کات، به‌لام
 سووربیت له‌وه‌ی به ناوی دایکایه‌تییه‌وه دروستبکه‌یت، ئه‌وه ئه‌وپه‌ری
 بیباکی و نابهرپرسیاریتی و خودپه‌رستی مرۆفه، که‌واته بۆ ئه‌زموونی
 نه‌کات؟ بۆ درێژه به هه‌مان ئو پوچییه قووله نه‌دات که به‌ر له‌و
 ئاده‌میزاده‌کانی دیکه گه‌شبینانه درێژه‌یان پێداوه... لای نه‌غه‌ده هه‌موو
 شته‌کان به جوریک له جوره‌کان پێچه‌وانه‌ی خۆیان ده‌رده‌که‌وتن، لای ئو
 له دایکبوونی منداڵیک، سه‌مبولی درێژه‌دانی ژیان نه‌بوو، به‌لکو سه‌مبولی
 درێژه‌دان به بیمانایی بوو... بیماناترین و ئاسانترین و درپدانه‌ترین کاریک
 که مرۆف بیکات ئه‌وه‌یه منداڵیک دروستبکات، ئه‌وه هیچی که‌متر نییه
 له کوشتن.

جاریک له کاتی نه‌خۆشییه‌که‌یدا، به رێزانی مه‌له‌کبینی گوتبوو
 «ئه‌وه‌ی وای له من کرد، منداڵیک دروستبکه‌م... ئه‌وه‌یه بیسه‌لمینم،

دایکایه‌تی شتیکی پیروژ نییه . دروستکردنی ئینسانیک و کوشتنی، دوو شتی زۆر دوور نین له‌یه‌ک». خانمی مه‌له‌کبینیش پئیگووتبوو «پاستده‌که‌یت دلّه‌که‌م. ئه‌وه‌ی ئینسان تووشی ئه‌م نه‌خۆشییه‌ بووه به‌رده‌وام بزئی، ده‌ردیکی بیمانایه. گهره‌قلمان بووایه‌ به‌ر له‌وه‌ی دنیا کۆتایی بیّت، خۆمان له‌ نه‌سل و زاونی ده‌وه‌ستاین و تۆزه تۆزه کۆتاییمان به‌م شانۆگه‌رییه‌ ناخۆشه‌ ده‌هینا... به‌لام تۆ منداله‌که‌ی خۆت دروستبکه‌ و کارت به‌وه‌وه‌ نه‌بیّت چی لیّدیت، هه‌ر وابکه‌ وه‌ک دایه‌ حه‌وا پیشتەر کردویتی، مندال دروستبکه‌ و مه‌پرسه‌ دوایی چی ده‌بیّت. ئاهه‌موو ئه‌م به‌زمه‌ گوناھی ئه‌و نوحه‌ باوه‌حیزه‌یه‌ . خودا که‌ فرمووی ته‌واو ئیتر ته‌واو، به‌س ئه‌و باوه‌حیزه‌ و که‌شتیه‌ شه‌ق و شه‌ره‌که‌ی، وای . بلئی تو خودا ئه‌وه‌ ئیش بوو نوحی به‌دفعه‌ی تۆ کردت. ئینسان چیه‌؟ به‌وه‌ی شیرده‌دات به‌ کۆرپه‌که‌ی و نانی ده‌داتی، مانای ئه‌وه‌ نییه‌ له‌ ماسی باشته‌ که‌ گه‌را ده‌کات و فریی ده‌دات. نا‌عه‌زیزم غرور بخه‌ره ئه‌ولاه، ئیمه‌ قه‌ت له‌ ماسی باشته‌ نین. ئیستا تۆ به‌م زگه‌ زله‌ ته‌وه‌ له‌ هیچ باشته‌ نیت، نه‌ له‌ ماسی، نه‌ له‌ که‌رویشک، نه‌ له‌ پشیله‌، نه‌ له‌ من که‌ سوپاس بۆ خودا هیچ پیاویک نه‌یویستوه‌ ئاوا وه‌ک تۆ په‌مپ لیّدات. نا تۆ له‌ هیچ باشته‌ نیت. به‌ساقه‌، نه‌غه‌ده‌ خان، مندالی خۆت دروستبکه‌ و ده‌مت داخه‌، ئه‌وه‌ باشته‌ترین شته‌ بۆ ئه‌وه‌ی خودا و به‌شه‌ره‌کانی تر لیّت نه‌ره‌نجین... به‌س راستت ده‌ویتی، من تیناگه‌م بۆ ئه‌م فریشته‌یه‌ی ناوت ده‌یه‌ویتی ئه‌م زگه‌ت له‌ باره‌ریّت؟» .

زۆری ویست تا نه‌غه‌ده‌ و لیفتاننت رازی بوون، دکتۆر شوکاک بیته‌ کۆشک. ته‌واو ئا له‌ و ساته‌دا بوو من تیکه‌لی چیرۆکه‌که‌یان بووم . بولبولیار هات بۆ لام و به‌ حوکمی په‌یوه‌ندی دیرینمان تکایکرد هه‌ولبده‌م لیفتاننت بخه‌مه‌ سه‌ر ئه‌و بره‌وایه‌ی هاتنی دکتۆر پئیوسته‌ بۆ پاراستنی ژیانی خانمی ماردینی. له‌ راستیدا مێردی خانم له‌ هیچ تینه‌ده‌گه‌یشت،

که‌سیش نه‌یده‌و‌یرا چیرۆکی باله‌کانی پشت خانمی بۆ باسبکات. هه‌موو رینگبۆون له‌ سه‌ر نه‌وه‌ی نه‌هه‌یلن چیرۆکی فریشته‌کان وه‌ها بلأوبه‌تته‌وه‌، به‌بته‌ مایه‌ی پتکه‌نینه‌ و مه‌سخه‌ره‌کاری، نه‌ له‌ به‌رنه‌وه‌ی له‌ خۆیان ده‌ترسان، به‌لکو له‌ به‌رنه‌وه‌ی خانمی مه‌له‌کبه‌ینه‌، دایکی هه‌موو فریشته‌کان، پهبیوابوو، نه‌وه‌ فریشته‌که‌ی ناخی مرۆف پتر ده‌تورینه‌یت و توره‌یده‌کات.

لیفیتانت به‌گومان بوو که بۆ ده‌به‌یت ته‌نیا دکتۆر شوکاک سه‌ره‌رشته‌ی باری ته‌ندروستی خانم بکات؟ له‌ کاتیکدا دکتۆری دی هه‌نده زۆن، گه‌ر شاره‌که بروخه‌یت به‌ لووتی دکتۆران ده‌توانه‌یت راگیره‌یکه‌یت. لیفیتانت نه‌یده‌توانی قوربانیه‌یه‌کانی خۆی، نه‌وانه‌ی زۆر نازاریداو، لاواز و ناچیز به‌ینه‌یونی به‌ گرنه‌گ ته‌ماشابکات، لای نه‌و دکتۆر شوکاک، قالدۆنچه‌یه‌ک بوو که شایه‌نی پلیشه‌نه‌وه‌یه‌، چۆن رینگا بدات ژنه‌که‌ی بخاته‌وه‌ به‌ر ده‌ست و پتی نه‌و قالدۆنچه‌یه‌ که سالانه‌یک له‌وه‌به‌ر ویسته‌بوی پانه‌یکاته‌وه‌. من تا نه‌و کاتیش دکتۆر مه‌سته‌فا شوکاکم پوو به‌ پوو نه‌دییوو، به‌لام وه‌ک مه‌هدائیلی فریشته‌ فیریکردم، دکتۆر تاکه‌ که‌س بوو که ده‌یتوانی فریشته‌ نه‌خۆشه‌کانمان به‌ینه‌یت. مه‌هدائیل فیریکردم بلیم چی و گووتم «عومه‌ر گیان، ژنه‌که‌ی تۆ نه‌خۆشیه‌یه‌کی تری هه‌یه‌، که جگه‌ له‌ دکتۆر شوکاک لیزانی نیه‌. نه‌خۆشیه‌یه‌کی تابه‌یه‌یه‌ چاکتره‌ نه‌ینه‌یه‌که‌ی نه‌چته‌ ده‌ری، نه‌که‌و‌یتته‌ سه‌ر زاری نه‌م و نه‌و، جووره‌ ده‌ردیکی ده‌گمه‌نه‌ که‌ پزیشکانی تر سه‌ری لیده‌رناکه‌ن، شوکاک تاکه‌ پسپۆرکی شوین متمانیه‌یه‌ که ده‌توانه‌یت چاره‌یه‌یکات».

به‌وه‌دا لیفیتانت زۆر به‌لایه‌وه‌ گرنه‌گ بوو، مندالیکه‌ی له‌ خانم به‌یت، له‌ هۆمه‌ر بۆتانی جه‌لاده‌وه‌ به‌یت به‌ هۆمه‌ر بۆتانی باوک، دوا‌ی هه‌تانه‌ و بردنیکه‌ی زۆر رینگای به‌ دکتۆر شوکاک دا به‌ته‌ کۆشک و به‌یتته‌ سه‌ره‌رشته‌یاری خانم تا منداله‌که‌ی ده‌به‌یت. به‌لام کیشه‌که‌ لای نه‌غه‌ده‌ش

بوو كە ئاسان پىڭگاي نە دەدا دكتور بېتە مالى. من بە لىفىتانتىم گووت من دەمە ویت خانىمى ماردىنىش بىبىنم تا دوو بە دوو ھەندىك قسەى لەگەل بکەم. لىفىتانت بېروايەكى ئۆرى بە من بوو، منى ۋەك ھاوپىيەكى دىرىن و دلسۆز و نزىك تەماشادە کرد، دەیزانى من دەتوانم ژيانى لە توپەى شۆرشگىزە توندپە ۋە كان بپارىزم، بە خۆى و جووتىك پىلاوى پەشى بىرقە دارە ۋە، بە مۆنىيەكە ۋە كە چىتر من لىى نە دە ترسام چەندىن جار بە ژورەكە دا ھات و چوو، بپارىدا و پەشىمانبوو ۋە، دەنگى پىى پۆستالە كانى ئازارى گوپى دە دام، بە لام ئەو جوانىيە نەئىيەى لە قىافە تە سەربازىيەكە یدا بوو، جۆرە دلىيايەكى پىدە بە خشىم... بە لایە ۋە قورس بوو من لە ۋە پوو ۋە قسە لەگەل خىزانى بکەم، بە لام من پىمگووت كە من ھۆكار و بەھانەىكى ئۆرم ھەيە ۋادەكەن داوايەكى ۋە ھام ھەبىت، گرنگە خانم گوپى لە من بىت تا ئەو یش دەرگاكانى كۆشك بۆ دكتور بكانە ۋە. بە لام لە راستىدا من جگە لە خانم نىيازى تايبەتى خۆشم ھەبوو، من و ماردىنى بە دەست يەك دەردە ۋە دەماننالاند، ئەو ئامۆزگارى بولبوليار و مەھدائىل بوو، من بچم و لە نزىكە ۋە ئاگادارى خانم بم و سەبىبەكەم تا تىبگەم، بە لكو سوودىك ۋە ربگرم و نەھىلم فرېشتهكەم بترازىت.

دوچار لىفىتانت پىڭگاي دام و چوومە ژورە تايبەتییەكەى خانم لە كۆشك. من و ماردىنى يەك سەبىرى يەكترمان کرد و سەرسام بووین، ئەو ئۆرگۆرابوو، بە خۆى و زگە زل و قزە چلكن و چاۋە ماندوۋەكانىيە ۋە، منىش بە ماندوۋىتى چەندىن پۆژ نەخۆشىيە ۋە، بە پوخسارى يەككە ۋە نزىك بىت لە شىتى، كەسمان لە ۋە دوو مروفە نە دە چووین كە چەندىن سال لە مەوبەر لە غەمپاشا يەكمان بىنى و دواتر پىكە ۋە چووین بۆ شاخ. من سەبىر لە بالەكانى ھات، بالەكانى ئەو لە ھى من سىپىتر بوون، ئەو يەكەم جارم بوو لە ژياندا مروفىكى بالدارى تر بىبىنم... چاوانم پىپوون لە ئاو، لە مېژ بوو نەگريا بووم، بە لام بىبىنى خانم،

بينىنى ئۇ پوخساره شىئاوھى، ئۇ چاۋە ماندور و گىژانھى پىيگوتىم، چ سەردەمىكى بەد و چ پۇژگارىكى سەخت چاۋە پىماندەكات. زۇر لاواز بوو بوو، پەلامارە يەك لە دواى يەكەكانى فرىشتە ھارەكەى تەواو كارى لىكردبوو. من لە بەر قەرەۋىلەكەيدا چوومە سەر چۆك و بە چاۋى پىر فرمىسكەۋە پىمگوت «خانم... خانم... من و تۆ يەك دەردمانە، يەك دەرد... منىش ۋەك تۆ شتىكى گەرە دەيەۋىت لە گيانم دەرچىت و بەلام دەرناچىت. پىمبلى خانم ئەمە چ دەردىكە توشىبووين، ئەمە چ تاعوونىكە؟». نەغەدە ھىچى نەدەبينى، بەلام ھەستمكرد ھەمان دۆخى منى ھەيە، تاى يەك لە دواى يەك، عارەق دەردان، گىژى، لەرزى كىتوپىر، تلانەۋە و فىگرتن. بىئەۋەى سەيرى چاۋم بكات گوتى «جەنگىز، چى دەبىت؟... تۆ چىتە؟ من ھى زگەكەمە». من دەستم بە لىۋارى قەرەۋىلەكەۋە گرت و گوتىم «نا خانم، باۋەرم پىيكە... شتىكى ترە، نەخۇشىيەكى ترە، لاي من نازارى ۋەك نازارى چەقۇيەكە لە ناۋەۋە مەۋف بكاتە دوو كەرتەۋە. ۋەك چەقۇيەكى گەرە لە سەرەخۇ لەتتبات... لە ناۋەۋە بتكاتە دوو قاش». نەغەدە چاۋى لىكنا، قزى بە جۆرىكى سەير بە سەرييەۋە نوسابوو، ۋەك قزى كەم و كورتى من كاتىك دواى نۆبەتە ھارەكانى ئۇ مەخلوقە بە سەرمەۋە دەنوسا. لىۋانى كەمىك شىن بوون، زگەكەى لە ژىر چەرچەفنىكى سەۋزى كالىدا بەرزەبوۋە و نزمەبوۋە، ھەناسەى ناسان بۆ نەدەدرا. گوتى «ۋايە جەنگىز، راستدەكەيت، شتىكە بەۋىنەى چەقۇيەك پارچە گۆشتىكى گەرەت لىيكاتەۋە، پارچە گۆشتىك لە پۇخت نەۋەك لەشت... ۋايە جەنگىز». من چاۋانم زياتر پىپوون لە ئاۋ. خانم لە سەر ئۇ پىخەفى نەخۇشىيەش ھەر شاعىرېو، بەلام شاعىرىك كە لە پۇخى ئۇ سەردەم و پۇژگارە تاشرابوو، شاعىرىك نىك لە دلرەقىيەۋە. ئۇ چەند پۇژەى نەخۇش بوو، ھەۋالى نەخۇشىيەكەى لەۋ تاكە پۇژنامە سەرەككىيەدا

که به کوردی دهرده چوو بلأوبوبووه، پادیویهک چاوپیکه وتنی له گهل کردبوو، هندیک له وانهش که حه زیان له شیعی بوو، به راستی له مeraقدا بوون شتیکی لیبت. به گیزییه که وه، که زیاتر له گیزی که سیک ده چوو تازه له ژیر بهنج ده رچوو بیت، گووتی «جه نگیز وایه، شتیک به جیمده هیلت... راسته شتیک به جیمده هیلت». گوتم «خانم، وایه شتیک به جیمانده هیلت». به خنده یه کی که فته کارانه و بیتهزه وه پرسی «تو دترسیت؟». من بو یه که مجار دانم به راستیدا نا و گوتم «خانم زور دترسم، به لام له وانیه چاری هیبت... له وانیه». به و دهنکه لاواز و نه خووشی خوئی گووتی «بوم گرنگ نییه، چی به جیمده هیلت، بوم گرنگ نییه. دمه ویت منداله که م نه مریت، دمه ویت نه ویش هه موو نه م پوچییه تا قییکاته وه». قورگم له بهر غه م و به هیزی هه نسک گیرابوو، به لاوازی گوتم «دکتور شوکاک تاکه دکتوریکه له م دهرده ده زانیت، بهیله بتبینی، له بهر خاتری منداله که ت، له بهر نه و. بیر له رابوردوو مه که وه، بیر له هیچ مه که ره وه، هیچ شتیک له وه باشتر نییه نینسان بیر له هیچ نه کاته وه». من پیشتر له ژیاندا وا هه ستیار و ناسک نه بووبووم، بیتهزیم نه گه یشتبووه نه وهی به و چه شنه فرمیسک بریزم. به لام نه و پوژه نه خووشیه که م وه ها لاوازیکردبووم، به جوریک له ناوه وه روخابووم، دمه ویست شه و پوژ بگریم، باوهش به شته کاندنا بکه م، داوای لیئوردن له مرؤف و بهرد و دیوار و دره خته کان بکه م. خانم به هیمنی و بیباکی سهیری فرمیسکه کانی ده کردم. له و ژنانه نه بوو هیچ کات ته واو دلئی نه رم بیت. به لام بو ئیستیک وه ک قوول بیریکاته وه چی بکات، ناخو دکتور ببینیت یان نا... وه ک نه وهی له نیتوان دوو نه گه ری قورسدا سووکتترینیان هه لبریزیت، وه ک نه یه ویت من ناگاداری سه رسه ختی پیشتری بم، گووتی «دکتور شوکاک؟ بیبینم؟ بو نه بیبینم؟ باشه ده بیبینم». له و ساته شدا که له نیتوان فرمیسکه کانی

خۆمه وه سه یری چاویم کرد، ئه و بېباکییه قوولم تیدا بینیه وه که ده شیت زۆر به هیژ فریشته که ی ناخی راته کاندییت. برپاره که ی وه ک ئه وه بوو، دکتۆر شوکاک خالیکی دوور و بچوک و ناچیز و له بیرکراوی ژیا نی بییت... گه ر بیبینیت یان نه بیبینیت، جگه له کۆمه لیک یاده وه ری ته ماوی و کال و بییه ها، هیچی تیدا نه جولینیت.

دکتۆریش که یه که مجار نه غه ده ی بینی، هه ولیدا ته نیا پزیشکیک بییت و هیچی دی، هه ولیدا خۆی له نازاری رابوردو خالیبکاته وه، بیلیه ن و بیغم ده ریکه وییت. به لام هه موو بینیمان کاتیک دوا ی ئه و هه موو ساله ی دابرا ن، چا و به چا و له گه ل نه غه ده دا سه یری یه کیان کرد، وه ک ته زوییه کی ناوه کی راپته کینیت، وه ک هیژکی نه ینی به شه پۆل به جه سه تیدا بروات، له شوینی خۆی وه ستا... بینیمان لیوانی ده له رزیت، ده ستی ده له رزیت، چاوانی په شوکانی عاشقیکیان پێوه دیار بوو که هیشتا عه شقیکی دیرین ده یه ژینیت. نا دکتۆر له وانه نه بوو نه غه ده ی یادکرد بییت، ئه و هه رده م له خه یالیدا بوو. مه سه له که هه ر ئه و برینه قوولم نه بوو که خیانه تی نه غه ده له نیویدا سه وزیکردبوو، به لکو شه یدایی دیرینی پیاویک بوو که واده زانیت جگه له و خانمه تینویتی به هیچ که سکی تر ناشکیت. هه ندیک پیاو هه ن به جوړیکی هیستیری ده که ونه عه شقی ژنه خیانه تکاره کانیانه وه، له به رنه وه ی لای ئه وان له ده ستدان و له کیسچوون، زانی له زانی به رگه گرنتی خیانه ت ناسانتره. مه سه له که جگه له خۆشه ویستی ترسی مرۆفه له به تالییه کی کتوپر، هه موو مرۆفیک ده توانیت له وی دی جیا بیته وه، به لام پێشوه خت پێویسته خۆی بۆ ئاماده بکات... جیا بوونه وه ی مرۆف له که سیک که عاشق و سه ودا سه ریتی، پێویستی به مه شق و خۆته یارکردنیکی دریز هه یه، به جوړیک له وه رزشی پۆچی سه خت. دکتۆر شوکاک جیا بوونه وه ی نه غه ده ی له ژیا نی خۆیدا به هه ره سی له نا کاوی به نداویکی گه وره

دەشوبھاند كە كتوپر بە ئاويكى بە خوږ و بېبەزەيى و بە ھىزەو ھەموو شتىك رادەدات، ئاويكى گەورە كە يەكجار دىت و بە سەر پېدەشت و كىلگە و باغاتدا تېدەپەرىت و ويرانە يەكى گەورە جېدە ھىلئىت ... بە لام گەر دكتور شتىكى بزانىبايە، لە پووى پۆحييەو ھەشقى خۆى بگردبايە، ھىمن ھىمن ژەھرەكەى بنۆشيبايە، ئەوكات دەكرا ھىزى شەپۆلەكان و گورمى ئاوەكە لە سەرى و ھا توند و كاويلكار نەبن. بە لام لە راستيدا گەر قوول بېروانىن، ئەو پياوانەى دواى خيانەتى ژنەكانيان ھەر بە عاشقى دەمىننەو، پەنگە ھۆى دىكەشيان ھەبىت ... راستە ھەشقى پۆحى بۆ جودايى گرنگە، ھەك چۆن ھەشقى جەستەيى بۆ بەرگەگرتنى ئەشكەنجە پىويستە، بە لام من تىبگەم ھۆكانى مانەو ھى دكتور بە عاشقى شتىكى دىيە. ديارە بۆ پياويكى ھەك من كە ژيانم لە دەزگاكانى ئەمنىيەت و ھەوالگريدا بردۆتە سەر، بىرگردنەو لە ھەموو ديويكى پۆحى مرؤف بەشىك بوو لە پىشەكەم، من لە دواى ئەم عومرە پوچە، دەتوانم بلېم لە ژيانى ھەموو پياويكدا دەبىت قوناغىكى راستەقىنەى عەشق ھەبىت، ھەر مرؤفېك بە سەختى بە ناو ئازارى عەشقا نەپوات، ھەك ئەو ھە شتىكى ھەرە گرنگى لە دەستدابىت، ئەو پياوانەى كە نەخويندەوارن و عاشقن زياتر لەو پياوانە لە ژيان تېدەگەن كە پروفېسورن و ھەرگىز بە راستى و بە سەختى عاشق نەبوون ... مەبەستىشم لە عەشق ئەو نىيە ئافرەتىك بىينىت و حەزى لىبگەيت و بچىتە داواى، بەلكو ئەو دۆخەيە لە برىن كە خۆشەويستى كەسىك لە ناوتدا دروستىدەكات، ئەو برىنە پەيوەندى بەو ھەو نىيە ئەو كەسە عەشقت لەگەندا دەگورپتەو ھە يان نا، دەبىتە ھاوسەرت يان نا، بەلكو برىنىكە دروستدەبىت و تا مردن بەردەوام خوينى لىدەتكىت، ئازارىكە لە بن نايەت، برىنىكە بۆ ئەبەد زانىن و حەسرەت و حىكمەتى لىدەتكىت، تىر نەبوونىكى قوولە لەو كەسەى دەمانەوئىت، تىرنەبوونىكى ئەبەدى، كە ويسال تەنيا كە لىننىكى

بچوکی تیدا ده گریټ. عه شق چالئیکی گه وره به له ناوه پاستی زه وی ژياندا، نه وهی نه و چالهی نه بیټ، وهک نه وهیبه زه ویبه که شی نه بیټ. من خۆم له و پیاوانه بووم که نه و چالهم نه بوو، بویه هیچ کات ته واو له ناو ژيانیشدا نه بووم، هه میسه هه ستم کردوه نیستا هیچه و ده شیت له پاشه پوژدا بژیم. نه و پیاوانه ی دیش، که سانیک وهک شوکاک که له سه ره تادا به و نه زمونه دا نارۆن، خۆشه ویسته که ی خۆیان بی هیچ برینیکی له وجۆره و ئاسان ده سته ده کویټ، له دواییدا له و ساته دا که له دهستی ده دن، وهک شیت عاشق ده بن. عه شقی پاسته قینه ی شوکاک بو نه غه ده له دوا ی خیانه ته که ی نه وه وه دهستی پیکرد، هژی نه وهش ناگه ریته وه بو نه وهی دکتۆر مسته فا شوکاک له ناخیدا نامه رد یان بیعیزه ت یان نه فسزیم بووه، به لکو هۆکه ی نه وه به دکتۆر له قوولا ییدا فریسته به کی گه وره بوو. دوو جۆر عاشق له دونیادا هه ن، به کیکیان عاشق به مه عشوقه به ک ده بن که ده بیینن، به کیکی دیان به پیچه وانه وه شهیدای مه عشوقه به ک ده بن که نایبینن، که نایه ت، یان ونده بیټ و ناگریټ... دکتۆر له جۆری دووه م بوو، نه و ته نیا ده میک ته واو عاشق بوو، شیتانه ش عاشق بوو که نه غه ده بوو به شتیکی نه سته م و دوور و نه گیراو و نه فسانه یی... خیانه ت بو نه و ته نیا به هانه به ک بوو تا عه شقی زیاتر گریگریټ. نه وجۆره پیاوانه وهک نیمه نین، عه شق نابه نه ژیر خانه ی خیانه ت و دلسوژییه وه، به لکو وهک به هابه کی جیا، جودا له جه وهری باش و خراپی یار ته ماشایده کن.

نه و پوژه که به رامبه ره نه غه ده وه سته، هه موو ده مانزانی بوچی هاتوه، له و پوژه وهی بولبولیار هه والی نه خۆشی خانمی پیگوتبوو، زانیبووی له ناکاو خاتوون دوو بالی لیده ره که وتوه، مه راقی بوو بیټ و بیبینیته وه. به لام له ژوو ره که دا و له به رده م خانمدا گه له ک په ریشان بینیمان... نه غه ده وهک هه میسه بیباک سه بریده کرد. چاوانی شتیکی نادیاریان

تیدابوو، نه‌سته‌م بوو بزانت چیه، نه‌سته‌م بوو بزانت چ جوره هه‌ستیک له ناخیدا ده‌جولیت. وه‌ها له پنجه‌فه‌که‌ی خویدا دانیشتبوو، وه‌ک نه‌وه‌ی به‌ دریزایی نه‌وه‌موو ساله‌ه‌قی ته‌واوه‌تی به‌و بوویت که مائی به‌جیه‌شتوو و دکتوری داوه‌ته‌ده‌ست گورگان. له‌گه‌ل په‌نگ زه‌ردی و نه‌خوشیبه‌که‌شیدا هیشتا سروشتی بیره‌حمی هه‌ر ناشکرابوو. بینینی دکتور شتیکی تیدا دروست نه‌کرد، یاده‌وه‌ریبه‌کی تیدا نه‌جولاند، سارد و بیدل، به‌لام خه‌سته و که‌فته‌کار سه‌یری هه‌موومانی کرد و له‌چاویدا جگه‌له‌تارمایی ده‌رونی که‌ته‌نیا له‌خوی راده‌مینیت، هیچی دیکه‌مان نه‌بینی. دکتوریش هیچی نه‌گوت، به‌لام بیده‌نگیبه‌قوول و شپه‌زه‌که‌ی نه‌وه‌هیچ نه‌گوتنه‌ی، نه‌وه‌هاواره‌کپی ناو‌ناخی زیاتر به‌رجه‌سته‌ده‌کرد. دکتور بۆ نه‌وه‌ی پشکنینی ته‌واوی بۆ بکات، فه‌رمانی به‌ئیمه‌دا بچینه‌ده‌ری و جگه‌له‌ریزان که‌سی دی له‌ژوردا نه‌مینیت. من و لیفیتانت و بولبولیار چوینه‌ده‌ری... دوا‌ی نه‌وه‌به‌دروستی نه‌مانزانی چی بوو، به‌لام گویمان له‌هاواری نه‌غده‌بوو، لیفیتانت به‌په‌له‌گه‌رایه‌وه‌ژوروی. به‌نرکه‌و ناله‌ی خاتوونی کۆشکدا تیگه‌یشتم که‌نۆبه‌تیکی تری په‌لاماری فه‌ریشته‌که‌ی ده‌ستی پیکردۆته‌وه، خانمی مه‌له‌کبین‌هاواری له‌ئیمه‌ش کرد بگه‌رپینه‌وه‌ژوروی، من و بولبولیار به‌په‌له‌گه‌راینه‌وه‌و خاننمان بینی له‌ناوه‌پاستی جیگا‌که‌یدا ده‌له‌رزیت، له‌رزینه‌که‌ی به‌جۆریک به‌هیز بوو، به‌لیفیتانت و خانمی مه‌له‌کبین‌دابین نه‌ده‌کرا. بولبولیار و مسته‌فا شوکاکیش توند‌گرتیان، به‌هه‌موویان وه‌ک مریشکیکی سه‌رپاوه‌له‌بال و قاچه‌وه‌چه‌سپه‌کن، له‌سه‌ر جیگا‌که‌ی خوی میخیانکرد... خانم ته‌واو وریابوو، چاوانی پۆشن و ده‌رپه‌ریو و سه‌رسام ده‌پروانی. هه‌ستمکرد هه‌مان چه‌شنه‌تا و گه‌رمی و نازار دایده‌گریت که‌پیشتر منی گرتبوو، هیند هه‌بوو نه‌وه‌ک من‌هاواری نه‌ده‌کرد و بیده‌نگ بوو، به‌جووتی چاوی سه‌رسام، به‌لام خالی له‌هه‌ر ته‌عبیریک، وه‌ک مردوویه‌ک سه‌یری

ئاسمان بکات، بهو جۆره برژانگ و پئلوه‌کانی جولەیان نه‌بوو، به‌لام له ناکاو فریشته‌که‌ی ته‌کانی زۆر سه‌ختی ده‌دا و جه‌ستی وه‌ها پاره‌ته‌کاند به‌همه‌مووان نه‌ده‌گیرا. من به‌ترسه‌وه سه‌یری گوژمی نه‌و مه‌خلوقه نادیار و به‌هیزه‌م ده‌کرد که له‌گه‌ل تینی خۆیدا خه‌ریکبوو چرپاکه‌ی ده‌شکاند و له‌په‌ن دارینه‌کانیبه‌وه ده‌بخست. کاتیک فریشته به‌وجۆره هاره‌بیت و به‌و چه‌شنه ده‌که‌ویته خو‌ پاپسکان، ئیتر ململانئ له‌گه‌لیدا ئاسان نییه، به‌لام نه‌وه‌ی به‌وجۆره گیر بکرییت، له‌شت به‌جیگایه‌که‌وه چه‌سپ بیت، نه‌توانی توند ته‌کان بخۆیت، توانای ترازان له‌ فریشته‌که‌دا خاوترده‌کاته‌وه. فریشته‌یه‌ک که ده‌یه‌ویت بپته‌ده‌ری و بمریت، جیاوازه له‌ فریشته‌یه‌ک که بپته‌نگ له‌ ناخی مرۆفدا ده‌پوکیته‌وه و ده‌چپته ژیره‌وه و شیده‌بپته‌وه و که‌س ئاگاداری له‌ناوچوونی نییه. فریشته‌یه‌ک که دپته‌ده‌ری، توپه‌یه، ئاره‌زوی له‌وه‌یه خو‌ی بو‌ مرۆف ده‌ریخات، کاریکبکات نه‌و ببینییت و بزانییت چون ده‌مریت، لیره‌وه مه‌به‌ستییت توند مرۆف پابه‌شینییت و ترازانی ئازاریکی زۆری هه‌بیت.

دکتۆر به‌ وردی پشکنینی بو‌ ته‌ندروستی خو‌ی و منداله‌که‌ کرد، به‌ دریزایی نه‌و کاته‌ی دکتۆر ده‌پشکنی، نه‌و وه‌ک ژنیکی مردوو له‌ سه‌ر پشت پاکشابوو و بپته‌وه‌ی چاوبتروکینییت، سه‌یری بنمیچه‌که‌ی ده‌کرد، من گویم له‌ هه‌ژینی بوو، گویم له‌ ده‌نگی قورسی هه‌ناسه‌ی بوو، به‌لام له‌ پوخساردا بپته‌نگ و بیگیان ده‌رده‌که‌وت. خانمی مه‌له‌کبین و بولبولیار و لیفیتانت توند ده‌ست و قاچیان گرتبوو... دکتۆر به‌ پۆشنی به‌ لیفیتانتی گووت «خانمی ژنت، ده‌بیت له‌ ژیر چاوه‌دیری به‌رده‌وامدا بیت، نه‌و نۆبه‌تانه‌ی تووشی دین، په‌یوه‌ندییه‌کی پاسته‌وخۆیان به‌ زگه‌که‌یه‌وه نییه، یاخود من له‌ پووی زانستییه‌وه په‌یوه‌ندییه‌ک نادۆزمه‌وه، به‌لام منداله‌که‌ به‌ هه‌چ جۆریک به‌رگه‌ی نه‌م ته‌کانه‌ به‌هیز و به‌رده‌وامانه ناگریت. بۆیه چ له‌ پووی پۆخی و چ له‌ پووی جه‌سته‌یه‌وه پتویستی

به چاوه‌دی‌ری تایبه‌تی هیه». له و ساته‌دا که گووتی خانمی ژنت ده‌نگی سووتان و گرهبه‌کی سه‌یری تیدابوو، وه‌ک شتیک‌گه‌روی داغبات وه‌ها بوو... ژرجار دابه‌زین بۆ بنی دۆزه‌خ له گووتنی هه‌ندیک وشه ئاسانتره، ئه‌و دوو وشه‌یه‌ش بۆ شوکاک له‌و وشه‌سه‌خت و کوشندانه بوون. لیفتاننت بیئه‌وه‌ی هه‌ست به‌و تالآوه‌ی ناو‌گه‌رووی دکتۆر بکات، قسه‌کانی به‌راست سه‌لماند و گووتی هه‌ر شتیک پتویست بیت ده‌یکات تا خانمی ژنی به‌پاریزیت. هه‌ر هه‌مان پۆژ سه‌ سیسته‌ری لیژانی گرت و خستنییه‌ بن‌فرمانی پێژانی مه‌له‌کبینه‌وه، دکتۆریش به‌ ته‌له‌فونیک‌ی تایبه‌تی، به‌رده‌وام به‌وانه‌وه به‌سترابوو، له‌ سه‌ر داوای خانمی ماردینیش، بولبولیار پۆژانه ده‌چوو و شیعری بۆ خانم ده‌خوینده‌وه. ئه‌و سه‌عاتانه‌ی که ئه‌و به‌ ده‌نگه‌ هیمن و شاعیرییه‌که‌ی خۆی شیعری بۆلدی‌تر و پامبۆ و والت ویتمان و نه‌پۆلۆنیر و پۆمی و خه‌یام و مه‌حوی بۆ ده‌خوینده‌وه، فریشته‌که‌ی ناخی ئارامتر و که‌م جوله‌تر ده‌بوو. پێژانی مه‌له‌کبین به‌که‌م که‌س بوو که به‌ پۆشنی هه‌ستی به‌ نیازی دکتۆر شوکاک کرد، ئه‌و به‌که‌م که‌س بوو که زانی چ دکتۆر و چ بولبولیار که‌سیان له‌ به‌ر نه‌غه‌ده نه‌هاتوون و نیازیکی دیکه‌یان هیه، بۆ نیچیریک‌ی تایبه‌تی ده‌گه‌رین... بیئه‌وه‌ی هه‌یچ به‌ پوونی ئاشکرابکات، له‌ ته‌نیشته‌وه هه‌ردوو پیاوه‌که‌ی ئاگادارکرده‌وه که ئه‌گه‌ر خۆیان کۆنه‌که‌نه‌وه و وریا نه‌بن، ده‌توانیت هه‌ر دووکیان بۆ هه‌تا هه‌تایه‌ ده‌ریکات و له‌بری ئه‌وان دوو خوێری سه‌ر جاده‌کان یان دوو دزی نیو به‌ندیخانه‌کان بدۆزیته‌وه و بیانیه‌یت و بیانخاته جیگایان. چونکه خرابترین پۆحله‌به‌ریش ده‌شیت هه‌ر به‌ ئه‌ندازه‌ی ئه‌مان نه‌فسنزم و به‌دنیاز بیت. پوو به‌ پوو به‌ هه‌ردووکیشیانی گووت «شه‌رم له‌ هه‌ردووکتان ده‌که‌م که هه‌یچ نین جگه له‌ دوو پیاوی گه‌مزه‌ی، بیئابووی، سه‌خیف».

من سه‌ره‌تا هه‌یچ تینه‌گه‌یشتم، دواتر زانیم که هه‌ر به‌ک له‌ دکتۆر

و بولبوليار به نيازى وه رگرتنى فريسته كهى خانمن، هر به كه يان نه و فريسته يه ي به هه قى خوئ ده زانى. دكتور پيوابوو فريسته كهى ناو ناخى نه غه ده مولكى نه وه، نه وه شهى نه غه ده يه كه نه وه عاشقى بووه، نه وه نيويه تى كه خنكاوه و ئيستا هاتوته ده روه و به پيى هه موو ياسايه ك، نه وه به شه ده بيت مولكى نه وه بيت. به لام بولبوليار كه پيشتر هه رگيز غه ريزه ي مولكدارى نه بوويوو، حه زى به وه نه ده كرد خاوه نى هيج بيت... ئيستا هه ستمده كرد ده يه ويت هر كات فريسته كهى نه غه ده هاته ده رئ، نه وه فريسته يه ي كه جگه له رۆحى خاوه نه كهى خاوه نيكي دى نييه، ببېته مولكى نه وه.

بۆ ساتيک سهرم له وه سورما... چون نه وه مروفه ي هيج شتيكى له م سهر زه مينه نييه، ده يه ويت ببېته خاوه نى فريسته يه ك.

ژيانى بولبوليار له كه شتيى فريسته كان

ده بوو هوشهنگى بولبوليار، دكتور نه زمى ناگاداريكات وه. نه وه ي نه ينييه كى وه ها گه وره ي ده ستمده كه ويت، نه وه ي پنده خاته سهر كه شتيه كى وه ها ناوازه و سه ير، ده بيت نه ينى خوئ لاي كه سيك هر بدركي نيت... كه سانى ديندار ده چن بۆ لاي پياوانى خودا، سياسه تبه رستان ده چنه لاي سه رۆكه كانيان، نه ده بدزستىكى وه ك هوشهنگيش جگه له وه ي بچيته لاي پروفيسور يكى نه وه ب، په ناي ترى نه بوو. ده بوو هر كه س نه ينى نه م كه شتيه ي زانى لاي كه سانى باوه رپيكر او و شوين متمانه بيدركي نيت، چونكه هه موو ده زانن كه نه ينى وه ها چه ند له سهر دل گران و له بهر سینه قورسه. بولبوليار به ته واوى نه يده زانى دكتور نه زمى مه له كبينه يا خود نا؟ نه وه پيشتر بالئى سه يد فه يزي برائى خوئ

بىنىبو، ئاخۇ دەيتوانى فرىشتهكانى ئەم كەشتىبەش بىنىت. وەك رېزانى مەلەكبىن دەيگوت «بەساقە مەلەكبىنن نەخۇشىيە... بۇ تۆ وادەزانى چىيە؟.. مەلەكبىنن نەخۇشىيە، ھەندى سەردەمىك دەيگرن و خودا دللى پىيان دەسووتىت و چاك دەبنەوہ. بەس بەقوربانى بالأت بم، ئىمە ئەو پەحمەتەى بارى تەعالامان بەر نەكەوتووہ. بزانه، ئەو دكتور نەزمىيەى پەفىقت بەينە، بزانه، بزانه، بەلكو خودا پەحمى پىكرديت و دەردەكەى پەرانديت. عەزىزم بەخودا ئەم بەخت و ناوچاوانە بۇ كەس بە ئاوات ناخوازم».

كە دكتور نەزمى ھات، ئىوارەيەكى تەمىن و لىلان بوو، ھىندەى نەمابوو دونيا بە سەر شەودا بشكىتەوہ و تارىكى بەكەيت. گەرچى ھاوين بوو، بەلام دكتور چاكەتېكى ئەستور و درىژى لە بەردابوو، لەگەل بىنىنى دەروازەى كەشتى فرىشتهكاندا، سەرى سورما... گەرچى چەندىن سال بوو بە دەگمەن لەم شارە چووبووہ دەرى، بەلام ئىستا بە پۇشنى دەبىنى ھەر خودى ئەم شارە كە لە كوچە و كۆلانى بىزار بوو، دەشىت روويەكى نامۆ و ديويكى نەناسراوى ھەبىت كە ئەو نەبىنىوہ. مروف ناتوانىت نىشتەجى تەواوہتى ھىچ شارىكى دونيا بىت. مروف جگە لە مالى خۆى، نىشتىمانى نىيە. سەدان سال لە شارىكدا بژى، ھىستا ئەستەمە ھەموو كونج و كەلئىكى بناسىت. دكتور لەبەر خۆيەوہ وايگوت. كاتىك گەيشتە بەردەركى كەشتى فرىشتهكان و مەھدائىل بە خۆى و قزەلوول و بلوسە ھەوتىيەكەيەوہ «كە ھەردەم بىن كراس و فانىلە و لە سەر پىستى رووت لەبەرىدەكرد» پىشوازي لىكرد، بالە گەورەكانى مەھدائىل ھەستى مندالىكيان پىبەخشى لەخەويدا چووبىتە بەر كۆشكىكى ئەفسانەى. دكتور سەرھەتا جگە لە سەرسامى ھىچى دىكەى نەبوو، وەك كەسنىك باوہر بە چاوى خۆى نەكات و تەواوى گەشتەكەى لا وپنەيەكى گەورە بىت، بە شوپنەكەدا گەرا. پىاويكى بە جولە بوو، يەك يەك چووہ

سەر هه‌موو فریشته‌کان، جگه له‌وهی له به‌ر خۆیه‌وه بلّیت «سه‌یره... سه‌یره» هه‌چی دیکه‌ی نه‌گوت. زۆر له سەر هه‌ندیک فریشته وه‌ستا، به وردی سه‌یری ژوره‌کان و قه‌ره‌وتله‌کان و جلو به‌رگی فریشته‌کانی کرد. له به‌روه گوێشی له چیرۆکه‌کانی مه‌ه‌دائیلی فریشه ده‌گرت که ئیستا وه‌ک چاوساگی مۆزه‌خانه‌ی لیها‌تبوو، هه‌ر مه‌له‌کبینه‌یکی نوێ ده‌هات له نوکه‌وه چیرۆکی که‌شتیه‌که و میژووی سه‌رنشینانی بۆ ده‌گێرایه‌وه.

دکتۆر دوا‌ی ته‌وا‌بوونی گه‌شته‌که زۆر بێ‌ده‌نگ بوو، له بێ‌دینیک ده‌چوو، بۆ چرکه‌یه‌ک ده‌رگای دۆزه‌خی لیکرا‌بیته‌وه و هه‌موو شتیکی دی‌بیت و ئیستا‌ش کاتی نه‌ما‌بیت په‌شیمان ببیته‌وه و بچیته سەر رێگای خودا‌په‌رستی... تاب‌لیت ده‌سته‌وه‌ستان و سه‌رسام بوو... سه‌رسامی روخساریکی ته‌وا‌و مندالانه‌ی به‌ سیما پیر و نورانییه‌که‌ی به‌خشیبوو. بولبولیار به‌ ریواقی قاتی خواره‌وه‌ی که‌شتیه‌که‌دا به‌ره‌و ژورێکی لاته‌نیشت پێش دکتۆر که‌وت و ده‌رگای ژورێکی تاریکی بۆ کرده‌وه. ژورێکی تایبه‌ت بوو بۆ مه‌له‌کبینه تازه‌کان، هه‌میشه دوا‌ی گه‌شتی یه‌که‌میان له که‌شتیه‌که‌دا له‌وێ پشوو‌یان ده‌دا. بولبولیار خۆشی هێشتا نوێ بوو، خۆشی له تا‌و سه‌رسامی په‌نا‌ی بۆ پروفیسۆر هینابوو. دکتۆر وه‌ک زۆر ماندوو‌بوو‌بیت و بیه‌و‌یت بیر له هه‌یج شتیکی نه‌کاته‌وه، ماوه‌یه‌ک ته‌نیا سه‌یری ئه‌ساس و که‌لوپه‌لی نا‌و ژوره‌که‌ی کرد، مۆکیته سووره‌که، قه‌نه‌فه گه‌وره‌کان که پێده‌چوو له چهرمی راسته‌قینه بن نه‌وه‌ک شاموا یان پۆلسته‌ر یان هه‌ر مه‌تریالیکی خۆنه‌گری دیکه، کتێبخانه گه‌وره‌که که له ته‌خته‌ی دار مازووی دارستانه نزیکه‌کانی ده‌وری شار دروستکرا‌بوو، خالی بوو له کتێب، جگه له یه‌ک دوو په‌یکه‌رۆچکه‌ی فریشته‌ی بالدار هه‌چی دیکه‌ی تێدا نه‌بوو. بولبولیار ماوه‌یه‌ک بینه‌وه‌ی هه‌یج بلّیت به‌رامبه‌ر میوانه‌که دانیشته... جو‌رنه‌تی گووتنی هه‌چی نه‌بوو. دکتۆریش جگه له‌وه‌ی هه‌ندیک ده‌نگی نا‌پوون و بێ‌وشه‌ی لێده‌رچوو شتیکی نه‌وتۆی نه‌درکاند، وه‌ها پالێدا‌بووه‌وه وه‌ک بیه‌و‌یت بخه‌و‌یت. به‌لام

پاش ئىستېك و چەندجار پوانىنى دووباره لە شتەكان گووتى «هەموو شتېك پىچەوانە، كەواتە هەموو شتېك پىچەوانە». بولبوليار دۇنيابوو بىئەوھى پرسىيارىكات دكتور خۆى پتر پووندىكاتهوھ. «بەلئى كووم... جارى وايە مرؤف پىئوستى بە چەند ھەزار سالىك دەبىت، بوئەوھى ھەلەبەكى بچوك راستىكاتهوھ. چەند ھەزار سالىك... بىرت نەچىت مرؤف ھىشتا مەخلوقىكى ساوايە لە سەر زەوى، كۆنترىن فەيلە سوومان كەمتر لە دوو ھەزار و چوار سەد سالى لە مەو بەر ژياوھ، گەر بەراوردىكەيت بە تەمەنى زەوى خۆى كە پتر لە چوار مليار سالى دەبىت، دەبىنىت، مرؤفى عاقل و بىركەروھ چەيوانىكى نوئ و ساوايە... ھىشتا زۆمان ماوھ بگەينە ئەوھى دەمانەوئت. ئىمە ھەموو ھەلەين و دەبىت ھەلەش راستىكەتەوھ». بولبوليار نەيدەزانى بو دكتور نەزمى لەو سەرەتايەوھ دەستى پىكرد. رقى لە زمانى ژمارەكان بوو، بەلام مامۆستاكانى زانكو چەزىاندەكرد لەو پىگايەوھ فرەزانى خويان دەرخەن. دكتور كەسىكى قسەزان بوو گووتى «بە درىژايى مېژووى ئەم چەند ھەزار سالى، مرؤف و ايزانىوھ خودا فرىشتەى بوئاردوھ تا بىپارىژىت... فرىشتە لە كولتورى دىرېنەوھ تا ئەمرؤ پاسەوانى خودايى مرؤف بوون. ھەمىشە وابوون، پەيامەين و پارىزەر بوون. بەلام ئىستا شتېكى ترە، ئىستا لىرەدا دەبىنىن شتەكان پىچەوانەن. خودا فرىشتەى پىنەبەخشيون تا بمانپارىژىت، بە پىچەوانەوھ، ئىشى ئىمە بەردەوام ئەوھ بووھ فرىشتەبەك بپارىژىن... ئەوھ ئىشى ئىمە بووھ. ھىچ فرىشتەبەك نىيە ئىمە بپارىژىت... ھىچ فرىشتەبەك... ھىچ فرىشتەبەك... ئىمە بە تەنباين».

دكتور بە ناومىدبەھكى قوللەوھ سەيرى بولبوليارى كرد.

«ئەوھى ئىنسان پاسەوانى فرىشتەبە، نەوھك فرىشتە پاسەوانى ئىنسان بىت، لە دلەوھ برىندارمەدەكات. چى لە دونيادا بووھ، چى گۆراوھ؟... بوئ مرؤف بە درىژايى مېژوو و ايزانىوھ فرىشتەبەك ھەبە

له ناسمانه وه هاتووه و دهپاريزيٽ، له كاتيكداه بوو بهردهوام خوټى وا ريټكبخات فريشتهكهى نهرنجيٽ... نهگه ر فريشته بهشيټك بيت له خودى مروټ، گه ر فريشته هيچ نهبيت جگه له ديويكى ترى مروټ، له دهموچاويكى ترى، له زاتيكي ديكهى، نهوا هوشهنگ، زور چيروكى گه ووه هه ر هسه هينيٽ».

بولبوليار و دكتور نه زمى هه ر دووكيان له يه ك كاتدا ده ستيان بو پيشيان برد و خوراندیان. زوره كه سه ر هتا بو هه ر دووكيان زور تاريك بوو، ئيستا هيدي هيدي جوړه تيشكيكى كزي تيده گه را. بولبوليار به ترسيكه وه پرسى «چيروكى چى؟».

دكتور به دوولى پروفيسوريكه وه سه يري مه تريالتيكى نه فسوناوى بكات، گووتى «هه موو چيروكه كان، له چيروكه كانى وه حيبه وه تا چيروكه كانى تر. پرسياره كه نه وه يه، كى فريشتهى له ناخى مروټدا شاروټه وه؟. نه وه پرسياريكه فريشته كان خوټيان ناتوانن وه لامبيده نه وه. ده توانن؟ نازانم... ده توانن؟ ناخو خودا وهك چون فويكرده به پوځماندا، نه وانيشى هه مان شيوه له ناخماندا چاندووه؟ بولبوليار كه س هيه له م كه شتييه دا بتوانيت وه لاممان بداته وه؟».

بولبوليار به ترسه وه گووتى «نازانم... دكتور... نازانم»
دكتور كه ميك بيريكردوه وه و گووتى «وليام بليك، شاعير و نيگاركيشى ئينگليزى، گووتويتى، پوژانه قسه ي له گه ل فريشته كاندا كردوه، به لام ناخو و ابووه، ئيستا من ده پرسم قسه ي له گه ل چ جوړه فريشته يه كدا كردوه، فريشته كهى خوټى ياخود فريشته يه كى خودايى يان فريشتهى هه ل هاتووى كه سيكى ديكه. له نه ده بياتى كوټدا فريشته هه ميشه په ياميكي خوداييان پټيه. وشه ي «نه انگليوس» سى لاتينى، به ماناى په وانه كراو يان په يامبه ر، بويه فريشته كان هه ميشه به دوو باله وه وينه كراون، له مه له كوته وه دابه زيون بو لاي مروټ و په ياميكيان

پن بووه، بـه رده وام له نیوان ناسمان و زه ویدا به ریگاوه بوون، بـو
 نه و فرینه دوورد ریژه پیوستیان به بالی گوره بووه. زور کهس
 له و باوه رهدان که وشه ی لاتینی نه نگلیوس، وه رگیزانی وشه ی مه له که.
 بیریشته نه چیت وشه ی مه له ک، وه ک هه موو به هه له تیده گن، عه ره بی
 نیه، مه له ک وشه یه کی عیبرییه، نه ویش مانای نیردراو یان په وانه کراو،
 وشه ی فریشته ی خۆشمان هه ر نالوگوپری وشه ی فرستاده یه که هه مان
 مانا ده گه ینیت، هه ر وه رگیزانی هه مان وشه ی مه له کی عیبرییه. فریشته
 هه میسه که ده رده که ون په یامیکیان پییه، به لام نه م فریشته نه خۆشانه
 رهنگه هیمابن بو په یوه ندی پچراوی نیوان زه مین و ناسمان، بو نه وه ی
 چیتر له بالوره شتیکی نوچ نایه ته خوار. به شه ر... من نه وه هه سته م
 هه یه که نه وه ته نیا مروف نییه کاری به فریشته کان نه ماوه، خوداش
 کاری پیمان نه ماوه... خوداش کاری پیمان نه ماوه».

دکتور نه زمی که میک سه ری بادا و چاویلکه که ی که میک راستکرده وه
 و وه ک یه کیک دوی پرسه یه کی گوره بو تیرامان له مانای ژبان
 پوویرد بیته خه لوه تیکی تاریک، ده ستیکی گرت به چاوییه وه و گووتی
 «به دریزایی میژوو نه بووه فریشته کان جگه له په یامه پتان، جگه له
 جبهه جیکردنی خواستی خودا، ئیشیکی تریان بووییت. ده بییت بلیم
 نه مرو کاتیک مه هدا ئیلی فریشته م به و سه رو سه کوته ناساییه وه بینی،
 هه ستم نه کرد شتیکی ناسروشتی ده بینم، له سیفری دروستبووندا که
 یه که مجار ناوی مه له ک دیت، هه مان شیوه بو نه براهام ده رده که ون.
 به شه ر... له ویدا فریشته کان بالیشیان نییه، سه ره تا هه ر به پیاوه کان
 ناویان هاتوو... پیاوه کان، باوه رده که یته؟ هه روا وه کو که سی ناسایی
 جلیان پۆشیوه، وه ک خه لکی عه وام قسه ده که ن، به لام دواپی ده رده که ویته
 فریشته ن. له به ره وه ناساییه، به دریزایی میژوو فریشته هه ر به وجوره
 ده رکه وتوون که ئیمه نه مرو بینیمان، سه یریکه فریشته کان له هه زاران

تابلۆدا نیگارکراون... هه‌زاران تابلۆ. رووبه‌ریکی گه‌وره‌ی هونه‌ری شیوه‌کاری دنیا به نیگاری فریشته‌کان گیراوه، له زۆربه‌ی نیگاره‌کاندا فریشته هه‌میشه به جلوبه‌رگی ئاساییه‌وه، له روخساری مرقۆفی ئاساییدا وه‌کو من و تۆ ده‌رکه‌وتوون. لێره‌وه ئه‌وه‌ی فریشته‌کان به‌وجۆره‌ ده‌بینم سه‌رسام ناکات، مرقۆف به‌رده‌وام فریشته‌ی به‌وجۆره‌ بینیه‌وه که من و تۆ ئه‌مرۆ بینیمان، سه‌یری تابلۆکه‌ی گاودینزۆ فێراری بکه که جویرائیلی دروستکردوه، له‌ویدا به‌ پۆشنی ده‌بینیت جویرائیل که‌سیکی ئاساییه به جلوبه‌رگی ئاساییه‌وه، یان سه‌یری تابلۆکه‌ی ژان تازل بکه له‌سه‌ده‌ی حه‌فده‌دا، نیگارێکی قه‌شه‌نگی رافائیلی فریشته‌ی له‌گه‌ڵ تۆبیاذا کیشاوه که ئه‌گه‌ر باله‌ سپیبه‌کان له‌ رافائیل بکه‌ینه‌وه، هه‌چ نیشانه‌یه‌که‌مان نییه تۆبیا و رافائیل له‌ یه‌ک جیاباکاته‌وه. سه‌دان نمونه‌ی تریش... به‌ئێ، سه‌دان نمونه‌ی تر. ئیستا دێنیام گه‌ر له‌ ئال گریکۆی دێرینه‌وه بیگرین تا سه‌ر په‌یکه‌ری فریشته کویسته‌که‌ی سه‌لفادۆر دالی، ده‌بینین مرقۆف هه‌میشه فریشته‌ی وه‌ک خۆی بینیه‌وه. فریشته وه‌ک ئیمه‌ وایه، هه‌چ نییه جگه‌ له‌ وینه‌یه‌کی تری خۆمان، به‌لام ئه‌وه‌ی سه‌رسامده‌کات، ئه‌وه‌یه که چۆن مرقۆف به‌ درێژایی میژوو نه‌یزانیوه که به‌راستی فریشته‌کان له‌ ناو مرقۆفه‌وه دینه‌ ده‌ری. ئه‌گه‌ر وابێت، له‌وانه‌یه هه‌موو ئه‌و فریشته‌نه‌ی ئیبراهیم، هاجه‌ر، ئیسماعیل، مریم، لوت و ئه‌وانی تر بینویانن، فریشته‌ی پۆحی خۆیان بووین. گه‌ر وابێت جویرائیل و رافائیل و میکائیل و ئه‌وانی تر هه‌موو بوونه‌وه‌ری دنیایی بوون... پۆحله‌به‌ری سه‌ر به‌م زه‌وییه‌ بوون، سه‌رده‌میک له‌ که‌شتیه‌کی دیکه‌ی فریشته‌کاندا له‌ جیگایه‌کی تردا ژیاون... وانیه‌ بولبولیار... وانیه‌؟ ده‌بێت ئه‌و هه‌له‌یه راستبکریته‌وه یاخود نا».

بولبولیار به‌ سه‌رسامیه‌وه سه‌یری پروفیسۆری کرد و گووتی «نازانم. هه‌رچییه‌ک بێت دکتۆر، ئه‌مرۆ لێره‌ن و نه‌خۆشن و له‌ به‌رده‌ستی

ئىمەدان». دكتور لى ناكاو ھەستا و بەرەو پۈۋى ھۆشەنگ پۈيشت و توند دەستى گوۋشى و گوۋتى «من ئىستا لى زۆر شت تىدەگەم، لى زۆر شت تىدەگەم، بەلام خۆشچالەم كە مەلەكبىنم. سوپاستەدەكەم كوپم... بەشەر كى دەيگوت، بەم پىرىيەش من تواناي بينىنى فرىشتەم ماۋە. بەلام ھەر كاتىك ويستان مەلەكبىنەكان لى جەمعيەتەكدا كۆبەنەۋە، منتان لى بىر بىت... ھىچ نەبىت ئىستا شارەكە مەلەكبىنەكى لى من پىرتى تىدا نىيە». چەندجارىك كالاۋەكەى داگرت و كردييەۋە سەرى، ئىنجا بە پەلە گوۋتى «دەپۆم... بەلام پىش ئەۋە دەلىم خۆزگە مايكل ئەنگلۆ، يان رامبرانت، يان ھەر كەسىكى تر زىندووبانايە و سەرىكيان لىم كەشتىيە بدايە، دلنىام بە سەعات نىگارى فرىشتەكانيان دەكىشا، فرىشتە نەخۆشەكان لى پىخەفەكانياندا... بەشەر، جەفدەكەيت نىگاركىشىكى باش ناھىت نىگارىان بكىشىت. نا بەو فۆتۆ كال و كرچانە مەخەلەتن. جوانترى نىگارى مەخلوقات ئەۋەيە كە نىگاركىشىكى باش دەيكىشىت، نەۋەك ئەۋەى كامىرا وئەيدەگرىت... بەشەر بەقسەم بكە». جارىكى تر توند دەستى بولبولياري گوۋشى، چاۋىلكەكەى داگرت و كردييەۋە چاۋى، بالاي بە جۆرىك بەرز بوو، بولبوليار لى بەردەمىدا ھەستى بە نامۆيى كرد. گوۋتى «عەفومبەكە كە پىرم و ناتوانم بىم لىرە خزمەتيانبەكەم. عەفومبەكە. خۆشچال بووم، كوپم، خوشحال بووم بە بينىنى ئەم كەشتىيە. ھەر رۆژىك كارت بە من بوو ۋەرە لام، ھەر كارت بوو ۋەرە. من ئەۋەتەى ژنەكەم مردوۋ زۆر تەنيام». دكتور نەزىمى وايگوت و بىئەۋەى ھىچى دى بلىت، بە خىرايەكى بىۋىنە، ۋەك ئىشىكى كتوپر و پەلەى بۆ دروستبوۋبىت، ھەم ژورەكە ۋ ھەم كەشتىي فرىشتەكانى بەجىھىشت.

یه که مین فریشته‌یه کی نه‌خۆش، که بولبولیاری هاو پیمان نهرکی پاراستن و هاوده‌می که‌وته سه‌رشان میرائیلی پروفیسۆر بوو. فریشته‌یه کی بالابه‌رز، به‌لام به دوو بالی لاوازه‌وه که هرکات مرۆف ده‌ییبینی وایده‌زانی ئیستا نا ساتیکی دی له‌بنه‌وه‌پا ده‌که‌ون و به‌رده‌بنه‌وه. له‌چاو فریشته‌کانی تردا پیرتر ده‌رده‌که‌وت، به‌لام له‌هر فریشته‌یه کی تر‌خه‌یالوی و قوولتر بوو. هه‌ندیچار به‌ته‌ها به‌خۆی و گۆچانیکی ره‌شه‌وه که دیاری دکتۆر شوکاک بوو، له‌پرواقه‌کاندا ده‌رده‌که‌وت و ده‌چوو به‌ر په‌نجه‌ره‌ی نهۆمی دوو و له‌ویوه سه‌یری دره‌خته‌کانی مه‌له‌کناوای ده‌کرد، زۆر حه‌زی له‌سه‌یری باغ بوو، چونکه وه‌ک ده‌یگوت له‌ژیانی خۆیدا وه‌ک نیوه‌ئاده‌مییه‌ک، خاوه‌نه‌که‌ی پێگای سه‌یرکردنی باغی پێ نه‌دابوو. که‌مبوون ئه‌و فریشتانه‌ی ده‌یانتوانی له‌پێخه‌فه‌کانیان سه‌ره‌خۆ بینه‌ده‌ری و به‌ته‌ها به‌پرواقه‌کانی بیمارستاندا هاتوچۆیکه‌ن، ئه‌و یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی که ئه‌گه‌ر له‌دۆخیکی به‌دیشدا بایه، هه‌ر ده‌بایه‌ پیا‌سه‌یه‌ک به‌هه‌وای پاک و به‌نیو دره‌ختاندا بکات. له‌ناو فریشته‌ نه‌خۆشه‌کاندا میرائیلیان به‌فیه‌سه‌وف ناوده‌برد. ئه‌و ره‌ش‌بینه‌ترین و ناو‌مید‌ترین فریشته‌ی هه‌موو بیمارستانه‌که‌ بوو، یه‌کیک بوو له‌وانه‌ی سه‌ره‌تا هه‌ولێکی خۆکوژی‌شی دابوو، به‌وه‌ی له‌سه‌ربانی نهۆمی سه‌ره‌وه‌ی بیمارستانه‌وه‌ خۆی فرێدا‌بووه‌ خوارێ و هه‌چی لێ نه‌هات‌بوو، دوا‌ی ئه‌و هه‌ولێ خۆکوژی‌یه، قاچه‌کانی لاوازی‌بوویون و توانای خۆرا‌گرتن و پۆیشتنی پێک و پاستی نه‌ما‌بوو. بولبولیار خۆشییه‌کی زۆری به‌وه‌ ده‌هات کات له‌گه‌ڵ میرائیلی پیردا بیاته‌سه‌ر، هه‌ستیکرد زۆر شت هه‌یه‌ ئه‌و له‌خانمی مه‌له‌کبین یان مه‌هدائیل زیاتر ده‌توانیت پوونیا‌نبکاته‌وه. پۆژیک بولبولیار به‌جۆشه‌وه‌ ده‌رباره‌ی گرفت‌ی گه‌وره‌ی مردنی فریشته‌کان قسه‌ی له‌گه‌ڵ کرد، هۆشه‌نگ تا پتر به‌بناوانی ئه‌و گرفته‌دا بچوویا‌یه‌ته‌ خوار، هه‌ستیده‌کرد نه‌ینی زۆرتر و ده‌ره‌نجامی

وردتری ده‌ستده‌که‌ویت. میرائیل چاوی به ئاسته‌م هه‌آده‌هات، ئه‌وی پوژ به ماندویتی ده‌ستی خسته ناو ده‌ستی هۆشه‌نگه‌وه و به ده‌نگینکی لاواز، که له ده‌نگی فه‌یله‌سوفیتی پیر ده‌چوو، گووتی «فریشته‌کان له سێ جۆر مروفدا ده‌مرن. ئه‌وانه‌ی ده‌ره‌ق به دپنده‌ی بیباکن، ئه‌وانه‌ی وه‌ک ئامیریان لیدی‌ت و ملی یه‌کجۆره ژیا‌نی مردو و دووباره ده‌گرنه‌ به‌ر، ئه‌وانه‌ی له مه‌زنی مروف تیناگه‌ن و بو‌ی ناژین... فریشته‌کان له و سێ جۆر بوونه‌وه‌ره‌دا زوو ده‌مرن».

میرائیل خه‌نده‌یه‌کی لاوازی گرت و به ده‌نگه‌ گپ و پیر و زامداره‌که‌ی خۆی گووتی « ئیمه‌ بوونه‌وه‌رانی سه‌سه‌ختین، مروف زۆر هه‌ست به بوونمان ناکات، به‌ر پرسین له هه‌ندیک شت که لای زۆریه‌ی مروفه‌کان نرخ‌ی نییه‌... من جگه‌ له خه‌ونی مروفیک که نایه‌ته‌ دی، هه‌چی تر نیم... هه‌موو کۆمه‌لێک خه‌ونین و نایه‌ینه‌ دی».

پێکه‌وه له باغی فریشته‌کاندا پیاسه‌ یانده‌کرد. میرائیل په‌تۆیه‌کی ته‌نکی په‌شی دابوو به سه‌ر شانیدا، په‌نگی ته‌واو سپی بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌و وه‌پزیی و پیرییه‌دا، له ناو گولزازی باغچه‌که‌دا ئاسوده‌ ده‌هاته به‌رچاو. «هه‌ر کات ده‌رکه‌وت مروف بوته‌ دپنده‌ یان مه‌کینه‌ یان کۆیله‌، ئیتر هیوات نه‌مینی‌ت. فریشته‌کان ناتوانن له ناو مروفی دپنده‌دا بژین، ناتوانن له ناو مروفی وه‌ک ئامیردا بژین، ناتوانن له ناو مروفی کۆیله‌ و بچوکدا زینده‌گییه‌کن... به‌لام پوژ به پوژ خه‌لکی زیاتر و زیاتر تووشی ئه‌و ده‌ردانه‌ ده‌بن، به‌مزوانه‌ پوژگارێک دیت مروفیک نادۆزینه‌وه‌ یه‌کتیک له‌و ده‌ردانه‌ی نه‌بی‌ت».

میرائیل، فریشته‌ی هه‌له‌هاتووی پروفیسۆریکی زانکۆ بوو، که سال‌ دوا‌ی سال‌ بووبوو به ماشینی‌ک که جگه‌ له نو‌قمبوون له ساردی زانسته‌گه‌لێکی بیپه‌یوه‌ست و میکانیکدا، له‌وانه‌ی عه‌قل‌ ده‌ئاوسین و پو‌ح لاوازه‌که‌ن، خولیا‌ی تری نه‌بوو. پروفیسۆر میره‌دین، که سێک بوو

نيشانه يه كى ژيان و بلنگه رايى هه لئه گرتبوو، جگه له ژماره ي وشك و
 هاوكيشه ي موجه پهد بؤ هيجى تر نه ده ژيا. ئيستا فريشته كى بؤ مردن
 گه يشتبوو كه شتبييه كه و ئوميدىكى به پاشه پؤژ نه بوو.
 بولبوليار زؤر خزمه تى ميرائىلى ده كرد، زؤر چيروكى بؤ ده خوينده وه،
 ژيانى خه يالى و شارى خه يالى و باغى ئه فسانه يى بؤ دروستده كرد،
 به كوچه ي نوئ و ژيانى تازه و زانستى نوئ ناشنايده كرد، به شيعرى
 ده ناساند، ده يخته ناو سه ربورده و دلدارى و جهنگى وه هاوه كه تپيدا
 ميرائيل هه ستيده كرد زيندوه. له كاتى چيروك خويندندا، چاوى ده نوقاند
 و خؤى له و شوينه تازه و شاره دورانه دا ده بينبويه وه كه بولبوليار بؤى
 دروستده كرد... ميرائيل له ناو گوله كاندا به بولبوليارى گووت «مرؤف
 گه ره ژوورىكى تاريخيشدا ديل بيت، ده توانيت هه موو پؤژىك ژيانىكى
 تازه بؤى. چونكه هه رچيبه ك زنجيرى له پيدا بوو ماناى ئه وه نيبه
 ديله و هه رچيبه كيش زنجيرى له پيدا نه بوو ماناى ئه وه نيبه ئازاده...
 ئينسان كاتيك ئازاد ده بيت بتوانيت زؤر له دونيا دورنه كه ويته وه، به لام
 له هيج شتىكىشدا به جوړىك نه خنكىت ببيته كويله و چاوى هيجى
 دى نه بينيت. فريشته له ناو تودا كارى ئه وه يه ده ره ق به گوله كانى
 ئه م باغچه يه و گوول له هه موو باغه كانى دونيادا بيباك نه بيت، گه
 بوويت به باغه وان خزمه تى گوله كان نه تكات به كويله، نه تكات به
 ئاميرىك ئه وه ت له بير به ريتته وه كه تۆ له م باغه دا ته نيا كارت ئه وه
 نيبه گوله كان ئاو بده يت... به لكو ده توانيت ليتره دا بخه ويت و خه ون
 بينيت، ياربيكه يت، دلدارى بكه يت، گولاوبگرىت، سه يرى په پوله بكه يت،
 گوئ له بولبول بگرىت. گه ر گوله كانت فه رامؤشكرد و ئاوت نه دان و به
 هؤى بيباكى تۆوه مردن، ئه وا تۆ درنده يت، گه ر بوويت به كه سيك كه
 جگه له ئاودانى گوله كان ئه گه رىكى ترت له م باغه دا نه دؤزييه وه ئه وا
 تۆ كويله يت، ئه گه ر ئاودانى گوله كان له عه شقه وه بوو به وه سواس،

بوو بەو واجىبەي وابزانىت تۆ جگە لەو كارە هيجى دىت پىتناكرىت، بوو بەو هى وابزانىت جگە لە تۆ هيج باغەوانىكى تر هەقى نىيە پىبخاتە ئەم باغەو، يان هەر باغەوانى بوو بە كارىك ئازارت بدات و تۆ تا مردن هەر بىگەيت... ئەوكات تۆ ماشىنىت».

مىرائىل چەند هەفتەيەك بوو زۆر نەخۆش بوو، بولبوليار لە پۆژانى خۆشدا دەبەيتايە دەرى، لە سىبەرى درەختەكاندا پەتۆيەكى تىو دەپىچا و دايدەنا، ياخود لە سەر عەرەبانەيەكى بيماران بە هىمنى بە ناو گوڵەكاندا دەيگىرا، گەر خۆى حەزى بە جوڵە بايە هەلەستا و پىاسەيدەكرد، بەلام هەر كات لە هەوايەكى پاكدابوويه، ئارەزوى بۆ قسەكردن زۆتر و تواناي لە سەر فەلسەفاندنى ژيان گەورەتر دەبوو. لەو كاتانەدا ئارەزوى بولبوليارى هاوپىشمان بۆ پرسىيار و كونجكۆلى گپى دەسەند. ئەو پۆژە بولبوليار لە فەيلەسوفى فرىشتهكانى پرسى «مىرائىل، بيهتە پىشچاوى خۆت كرىكارىك هەيە، بە پۆژ تا درەنگ كاردەكات، بەرد دەشكىنىت، شەو ماندوو دەگەپتەو مالى. دەمى دەگاتە خانەى خۆى بە جوړىك هىلاك و كەنەفتەيە دەبىت نانىكى كەم بخوات و بخەويت، تاسەي بتوانىت كارىكاتەو. ئەم مرۆفە جگە لە وەى بىباك بىت بەرامبەر ئەم دونيايە پىگاي ترى نىيە، كاتىكى نىيە بۆ ئەو هى بىر لە خۆى و ئازارى ئەوانى تر بكاتەو. گەر وەك ئامىر بەردەكان نەشكىنىت، پىكيان نەكات، دايان نەنىت نانىكى نابىت بىخوات... پىمبلى، لە ناخى كەسىكى وەهادا فرىشته دەبىت چ حوكمىك بدات و چ ئىشىكى هەبىت؟».

مىرائىل هەناسەيەكى قوولى هەلكىشا و گووتى «ئەى فرىشته بەشىك نىيە لە خۆت؟ فرىشته لەگەل ئەو پىاوەدا هەلەستىت، لەگەلدا بەردەشكىنىت، لەگەلدا كرىكارىدەكات، لەگەلدا دەگەپتەو بۆ مالى و پشوو دەدات. بەلام هەر ئەو فرىشتهيەيە كە ساتىك پشوو دەدات، بەو

کرێکاره ده‌لێت ده‌شیت ژیانیکی ترت هه‌بیت... هه‌ر ئه‌و فریشته‌یه‌یه‌ وای لێده‌کات خه‌ون ببینیت، وای لێده‌کات عاشقی به‌رد و چه‌کوشه‌که‌ی نه‌بیت، عاشقی کۆیله‌یه‌تیه‌که‌ی خۆی نه‌بیت... ئه‌وه‌ ترسناک نییه‌ مرۆف کۆیله‌ بیت، ئه‌وه‌ ترسناکه‌ مرۆف کۆیله‌یه‌کی به‌خته‌وه‌ر بیت. ئه‌وه‌ ترسناک نییه‌ مرۆف زنجیری له‌ قاچدا بیت، ئه‌وه‌ ترسناکه‌ زنجیره‌کانی خۆی به‌ خشل و ته‌لا تیبگات. من فریشته‌ی پیاویک بووم ده‌ست و پێی له‌ زنجیری مه‌ریفه‌ بپۆچه‌کانه‌وه‌ ئالا بوو، به‌لام خۆی هیچی نه‌ده‌بینی. تا ئه‌و شوینه‌ی تۆ ئازار ده‌چیزیت، ناچاریت، زه‌جر ده‌کیشیت فریشته‌که‌ت له‌گه‌لتدایه‌، هاوده‌مه‌، هاوشانت زه‌جرده‌کیشیت، بیرده‌کاته‌وه‌، خه‌یالت گه‌وره‌ ده‌کات، به‌لام رۆژیک ئازار هینده‌ ساده‌ و ئاسایی بوو له‌لات، زه‌جر و ژانی خۆت یاخود کامه‌رانی خۆت به‌ جوړیک خۆشویست بووته‌ کۆیله‌ی، له‌ویدا شتیک له‌ دلێ ئیمه‌دا ده‌شکیت. ئینسان به‌رده‌وام به‌پێی خۆی به‌ره‌و زیندان پاده‌کات، هه‌ر کات مرۆف عاشقی زیندانه‌که‌ی بوو... له‌ویادا فریشته‌که‌ی ده‌مریت».

هۆشه‌نگ پرسی «زیندان چیه‌ لای ئێوه‌ میرائیل، زیندان چیه‌؟».

«زیندان شتیک نییه‌ په‌یوه‌ندی به‌ جه‌سته‌وه‌ هه‌بیت، دیلبوون واته‌ وه‌رگه‌رانی ئینسان بۆ مه‌کینه‌ یان بۆ جانه‌وه‌ریک که‌ هیچ ئازار و کاره‌ساتیک نایجوڵینیت. زیندان له‌ کاری دوو شته‌، نه‌مانی خه‌یال و نه‌مانی خۆشه‌ویستی. ئه‌وه‌ی که‌ مرۆف ده‌کات به‌ مرۆف عه‌قل نییه‌، نا عه‌قل به‌ ته‌نیا مرۆف ناکات به‌ مرۆف، هه‌رگیز. ئه‌وه‌ بکه‌ به‌ شادروشمی ژیانست، چونکه‌ من ده‌مرم، به‌لام دلنیاام له‌م شاره‌دا سه‌رده‌مانیک به‌رپۆه‌ن، پیاوان و ژنانیک دینه‌ مه‌یدان که‌ واده‌زانن عه‌قل یان زانستی به‌هوت به‌ ته‌نیا به‌خته‌وه‌ری دروسته‌کات، به‌لام عه‌قل به‌بێ خه‌یال و توانایه‌کی گه‌وره‌ له‌ سه‌ر ئه‌فین، ئه‌فین به‌ مانا هه‌ره‌ گه‌وره‌که‌ی، به‌ مانای مه‌هریک که‌ بۆ هه‌موو شتیکێ سروشتی هه‌ته‌، هیچ نییه‌ جگه‌

له مه‌کینه‌یه‌کی بی‌رحم و زیره‌ک. عه‌قل لای من که ئیستا فریشته‌یه‌کی نه‌خۆشم و چاوه‌پێی مردن ده‌که‌م، ته‌نیا له پال‌خه‌یال و نه‌فیندا مانای هه‌یه. ئیمه‌ی فریشته زۆر په‌یوه‌ندیان به‌و شتانه‌وه‌ نییه که له عه‌قلی ئیوه‌دا ده‌گوزهریت... ناخۆ پرسیارێکی ماتماتیکی شیکاره‌که‌ن، ناخۆ بیر له هاوکێشه‌یه‌کی مه‌نتیقی ده‌که‌نه‌وه، یان قازانج و زیانی خۆتان حیسابده‌که‌ن، نا کارمان به‌وانه‌وه‌ نییه... به‌لام که خه‌یال مرد، ئیتر خۆری راسته‌قینه له ناخدا ناوا ده‌بیت، ئه‌و خۆره‌ی من پێویستیم پێته‌ی... ئه‌و پوناکییه‌ گه‌وره‌یه‌ی من پێی ده‌ژیم».

میرائیل گه‌ر زۆر قسه‌ی بگردایه‌ هه‌ناسه‌ی سوار ده‌بوو، پێویستیده‌کرد پشووێ درێژ بدات، کۆمه‌کی له بولبولیار وه‌رده‌گرت تا له جیگایه‌کدا دا‌بنیشیت. زۆرجار ماوه‌ی درێژ بیده‌نگ ده‌بوو و ته‌نیا سه‌یری ئاسمانیده‌کرد، سه‌یری هه‌تاوی ده‌کرد، یاخود چاوی لێکده‌نا و له‌به‌ر خۆردا داده‌نیشت و چێژی له تیشک ده‌بینی. به‌لام ده‌بوو هه‌موو پۆژیک بێته‌ده‌ری، هه‌موو پۆژیک خۆی بشوات، پیا‌سه‌بکات، سه‌یربکات بزانیته که باغه‌که‌ گۆلی تازهی گرتوه‌وه. سه‌یریوه‌ له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و نا‌ئومیدییه‌ گه‌وره‌یه‌دا، هه‌شتا ئه‌و وردده‌کارییه‌ بچوکانه‌ی ژبان سه‌رنجیان پاده‌کێشا. بولبولیار له‌وه‌وه‌ هه‌یدی هه‌یدی شاره‌زای له‌شی فریشته‌کان بوو، فێریوو چون ده‌ستیان بو‌ به‌ریت، له‌ کۆیوه‌ بیانگریته، چون له‌ کاتی لاوازی‌دا باله‌کانیان به‌رزیکاته‌وه، له‌ جیگای خۆیان بیانجولێنیت و بیانکاته‌ ئامیز. زۆریه‌ی فریشته‌کان بوونه‌وه‌ری ناسکبوون، مه‌خلوقاتى نهرم و لاواز که بو‌ ئه‌وه‌ دروست نه‌بووبوون له‌ مرۆف دووربکه‌ونه‌وه، وه‌ک کۆرپه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ ده‌هاتنه‌ پێشچاوی، زۆریه‌یان شتیکی ئه‌وتویان له‌ پته‌وی و به‌هێزی مه‌ه‌ئائیل تێدانه‌بوو، که هه‌میشه‌ وه‌ک به‌هێزترین فریشته‌ی سه‌رزه‌مین شانازی به‌ خۆیه‌وه‌ ده‌کرد. زۆریه‌ی فریشته‌کان به‌شی هه‌ره‌ زۆری ژایان له‌ ناو جیگا‌کاندا ده‌برده‌سه‌ر، نيمچه‌ بیهۆش، له‌ به‌رده‌م

مه‌ترسی مردنیکی هه‌میشه‌بیدا... میرائیلی فریشته به پێچه‌وانه‌ی مه‌هدائیل و فریشته‌کانی دیکه‌وه، ژیان و مانه‌وه‌ی فریشته‌کانی به دۆخی ده‌رونی و پۆخی خاوه‌نه‌که‌یانه‌وه گریڤ نه‌ده‌دا، پێیوابوو فریشته‌کان بۆ مردن هه‌لدێن، توانای مانه‌وه و ژیانیان گریڤ‌راوی توانای خۆیان، ده‌یگووت «فریشته‌کان بۆ ئه‌وه‌ دینه‌ ده‌ری بمرن، ئه‌م ژیان‌ه‌ی ئیمه‌ لی‌ره‌دا ده‌ژین ژیانیکی ده‌ستکرده، ژیانیکی درۆزنه... که‌شتیی فریشته‌کان هیچ نییه جگه‌ له‌ درۆیه‌کی گه‌وره. زۆرجار دکتۆر شوکاک به‌ زۆر هه‌ناسه‌مان پێده‌دات، ئیمه‌ بۆیه‌ دینه‌ ده‌ری و ده‌ترازیین، چونکه‌ ئاره‌زووی راسته‌قینه‌ی ژیانمان نییه».

بولبولیار به‌ غه‌مگینی گووتی «پیتوایه‌ چیرۆکه‌کان کاریگه‌ریان نییه، پیتوایه‌ هه‌ولێ ئیمه‌ بۆ زینده‌گی و مانه‌وه‌تان بێسووده».

میرائیل گووتی «ژیان‌ه‌ی ئیمه‌ له‌گه‌ڵ مرۆفدایه‌، له‌ ده‌ره‌وه‌ی مرۆف فریشته‌ نرخیکی نامیئن. نه‌ مرۆف بێ فریشته‌ مرۆفه‌ و نه‌ فریشته‌کانیش بێ مرۆف فریشته‌ن».

بولبولیار ده‌یزانی میرائیل له‌وه‌دا له‌ سه‌ر هه‌قه‌، به‌لام به‌ سه‌ره‌تیکه‌وه‌ گووتی «فریشته‌کان نیشانه‌ن بۆ شتی‌ک که‌ ده‌بیت بژی. ئیوه‌ له‌ ناو ئیمه‌دا بێ یان له‌ ده‌ره‌وه‌ ده‌بیت بژین. هه‌موو ده‌مرین... هیچ شتی‌ک مانایه‌کی هه‌تا‌ه‌تایی نییه‌ میرائیل... هیچ شتی‌ک. به‌لام نرخ‌ه‌ی ژیان‌ه‌ی تۆ له‌م ساته‌دا، وه‌ک نرخ‌ه‌ی هه‌موو جوانیه‌کانی تری دونه‌یا گه‌وره‌یه‌. وه‌ک نرخ‌ه‌ی گوڵ له‌ هه‌موو باغه‌کانی دونه‌یادا، وه‌ک نرخ‌ه‌ی بالنده‌کان له‌ هه‌موو ئاسمانه‌کاندا. میرائیل، ژیان‌ه‌ی من مۆلکی من نییه‌ به‌ ته‌نیا، له‌ به‌ره‌وه‌ی ژیان‌ه‌ی من یان ه‌ی تۆ نرخ‌ه‌ی هه‌یه‌، ئه‌و نرخ‌ه‌ مۆلکی هه‌موو ئه‌وانی تریشه‌. ژیان‌ه‌ی تۆش نرخ‌ه‌ی هه‌یه‌ که‌ په‌یوه‌ندی ته‌نیا به‌ تۆوه‌ نییه‌، به‌لکو په‌یوه‌ندی به‌ مانای ئه‌م گه‌ردونه‌وه‌ هه‌یه‌. هه‌ر که‌سی‌ک خۆی ده‌کوژیت، له‌ راستیدا ته‌نیا خۆی نا‌کوژیت، به‌لکو ده‌ستدریژی ده‌کاته

سەر ماناي ژيان له هه موو گەردوندا... له هه موو جىگايە كدا. نرخى ژيان بە تەنيا لاي خاوەنەكەى نىيە، بەلكو لاي هه موومانە، لاي ئەوانەى مردون و ئەوانەشى لەدايكەبن».

ميرائيل فرىشته يەكى پەشبين بوو، بەلام حەزى له تىشك و پوناكى بوو، حەزى له باغ و هه وای ساف و پۆژانى سامال بوو. خۆشبهختبوو كە له بولبولياردا هاوئەلىكى زىرەكى دەستكەوتوو. گووتى «دەشيت ئەم ژيانە دەستكرده، نرخىكى بۆ ئىوھى ئادەمیزاد هەبیت، بەلام ئيمە لاي مرؤف بوونمان نىيە، كە فرىشته له مرؤف جيا دەبیتەو، له بەرئەو یە مرؤف هیزى نرخدانانى نامینیت. ئینسانىك تواناي نرخدانانى نەمینیت، بوونەوهرىكە لەنتوچوو. گەورەترین كيشە يەك من له بەشەردا بيبينم ئەو یە، تواناي نرخدانان لە دەستەدەن. زۆرىەى هەرە زۆرى بەشەر، جگە لەو یە گەمزەيى خویان له پشت كۆشك و ماشين و هەندىك زانستى درۆزن و يەك دیووه دەشارنەو، هىچى تر ناكەن. مەخلوقى وا تىناگات تۆ باس له چ نرخىك دەكەیت. ئینسان لەو گەمزەترە بتوانیت نرخ بۆ خۆى دابنیت، هەر مەخلوقىكىش نەیتوانى نرخ بۆ خۆى دابنیت، ناتوانیت نرخ بۆ گوول و ئاسمان و هەوريش دابنیت».

بولبوليار گووتى « لە مانا گشتییه كەيدا ميرائيل، ماناي ژيانى من و ژيانى تۆ و ژيانى گوولێك وەكو يەكە، سەد سالى تر كە سمان نە ماوين و كە سيش نازانیت بووين، شتىك دەتوانين بە جىببەهتلىن نرخە. ئەو بەها گەورە يە كە دەيخەینە سەر شتىكى ديارىكراو. بەهاى گوولێك لە سەد سالى داها توودا درىزكراوھى ئەو بەها يە كە ئەمرو ئيمە دەیدەينى. ميرائيل، مرؤف ناتوانیت لە سەد سالى تردا گووتى لە دەنگى بولبول بىت، گەر ئەمرو نرخى له سەر دانەنیت... گەر ئيمەش ئىستا نرخ له سەر ژيانى تۆ دانەننن، ئەى هاوړيم... ئەى ميرائیلی غەمگین... چ

شتیک زامنی ئه‌وه ده‌کات سه‌د سالی تر ئینسانه‌کان به‌های فریشته‌کی نیو ناخی خویان ده‌زانن؟»

میرائیل وه‌ک هه‌موو فریشته‌کانی تر، له‌و باوه‌په‌دا بوو که ناخی مرۆف چیترا قابیلی نیشته‌جیبوون نییه. به‌هه‌منیه‌یه زامداره‌که‌ی خۆیه‌وه، وه‌ک به‌کیک زۆر له‌زه‌ت له‌ پۆزانی خۆش بیات، به‌لام توانای له‌زه‌تبردنی له‌ بوونی خۆی نه‌ما‌بیت گووتی «من و هه‌ر فریشته‌یه‌کی تریش، کاتی‌ک ئاسووده له‌ ناو ئینساندا ده‌ژین که نه‌بوویته‌هه‌خلوقیکی نارپه‌سه‌ن، به‌ کالایه‌کی فابریکی. ئینسان له‌م سه‌رده‌هه‌ و له‌وانه‌شدا که دادین، ورده‌ ورده‌ خه‌ریکه‌ ده‌بیته‌ بوونه‌وه‌ریکی کارخانه‌یی، شتیک که له‌ جوړه کارخانه‌یه‌کی گه‌وره‌دا دروستده‌کریت... بیرکردنه‌وه‌ی، هه‌ستی، په‌فتاری هه‌موو پیکرا ده‌ستکرد و سه‌نعه‌تی ده‌نوینن. هه‌موو شتیکی ئیوه له‌و کارخانه‌یه‌وه ده‌رده‌چیت و له‌و کارخانه‌یه‌دا سه‌ورده‌کریت. ئینسان هیدی هیدی له‌وه ده‌که‌ویت ئه‌و بوونه‌وه‌ره سروشتیه‌ بیت، که هه‌ر به‌که‌یان شتیکی تاییه‌ت و به‌که‌جاره‌یه، نیشی فریشته‌یه‌کی وه‌ک من ئه‌وه بوو ئه‌و به‌که‌جاره‌یه‌یه‌ به‌پاریزم. به‌لام ده‌میک ئیوه هه‌موو هه‌ولده‌ده‌ن له‌ به‌که‌چن، هه‌موو خولیاتان ئه‌وه‌یه به‌ هیز و بیباک و مه‌کینه‌ئاسا بن. فریشته‌کان ئیتر هه‌ر له‌ نوتفه‌وه ده‌مرن. پۆزگاریک دیت که ئینسان هه‌ر له‌ هادایکه‌بوونییه‌وه فریشته‌ی نابیت. سه‌رده‌میک دیت فریشته‌کان هه‌ر به‌ مندالی له‌ ناخی مرۆفدا ده‌خنکین. که خه‌یالی مرۆف ده‌بیته‌ بوته‌یه‌کی ته‌نگ، ئیتر من جیگام نابیته‌وه... سه‌یرمه‌که بولبولیار، بۆ ئه‌م باله‌ زلانه ناتوانن بفرن؟ چونکه شویتیک نییه‌ تیییدا بفرن. فریسه ته‌نیا له‌گه‌ل ئینسان و له‌ ناو ئه‌ودا ده‌توانیت بفریت. مرۆف تاکه‌ بوونه‌وه‌ریکه به‌راستی ده‌توانیت بفریت، به‌ پووکه‌ش فریومه‌خۆ، ئه‌و بالئدانه‌ی که به‌ ئاسمانه‌وه‌ن، خه‌یالی ئه‌وه‌یان نییه‌ بزانه‌ چیده‌که‌ن. وه‌ک ئه‌و هه‌نگه‌ی هه‌نگوین دروستده‌کات و نازانیت هه‌نگوین چیه‌.

ئەم بالانەى من، بالى ھەموو فریشتەکانى دونیاش، خەيالى ئینسان دەیانجولئینیت... پروفیسۆرەکەى خواوەنم ئاسۆى نەبوو، کە ئاسۆ نەبوو فرینیش نامینیت، کە فرین نەما بالەکانى منیش هیچ نین جگە لە دوو تەنى قورس کە بە ژۆر لکان بە شانمەوه، دەبنە دوو بارى قورس، دوو بارى پوچ و قورس کە دەبیت پزگارم بیت لیان».

بولبولیار ھەستیکرد ناومیدیەکانى میرائیل لەوہ قولترە ئاسان بە سەریدا سەریکەویت. ئەو تەنیا فریشتەىەکى نەخۆش نەبوو کە تەواوى ئەم ژیانەى بە دەستکرد دەزانى، بەلکو مانەوى خۆشى لەم کەشتیە بەردینەدا بە زیاد و پوچ لەقەلەمدەدا. کەچى لەگەل ئەوہ شدا لەو ساتانەدا کە چیرۆکەکانى بولبولیار ئەوہى تیدا سەوزدەکرد کە دەشیت ژیانیکى تر بژی، شادمان دەبوو.

ئەوہى ژۆرجار مەرۆف دەتوانیت تەنیا بە هیوا بژی، بە ھیزی فریشتەکەى ناخیتی. فریشتە ھیچ نییە جگە لە کارگەریکى گەورەى ئومید، ئەو ئومیدانەى کە مەرج نییە ھیچ پشەیەکیان ھەبیت، بەلام ئومیدن، ئومیدی سافن و ھیچی تر، ھیچ کات نابن بە شتیکی دی، ئومیدی ئەستەمن کە نایەنەدى، بەلام دەتوانن مەرۆف بۆ ژۆر دوور رابکیشن. مەرۆف دەبیت ئومیدیکی ئەستەمى ھەبیت، ئومیدیک کە ھەرگیز نەیتەدى، بەبى ئەوہ ئیدی مەرۆف کۆتایى دیت... ئومیدیکی بیناوى، شتیک وا لە مەرۆف بکات بەردەوام جیھان و ژیان و ناو ئەوانى دی بگەریت... شتیک ھەرگیز نادۆزرتەوه، ناوى نییە، نازانین چییە، بەلام چونکە نادۆزرتەوه دەبیت ھەمیشە بۆى بگەرین. کیشەى میرائیلیش لەگەل ئینساندا ئەوہبوو کە چیتەر بەدواى ئەو ئومیدە نەگیراوى ئەستەمەوه نییە. مەرۆف ئەو ئومیدەى گۆرپووتەوه بە ھەندیک خولیا و خەونى کەم بەھا و ئامادەش نییە بگەریتەوه سەر سەرچاوەى راستەقینەى ژیان، کە ئەو ئومیدە تەماوى و نادیارەى... مەرۆف بە بروای میرائیل لەدەستجووبوو.

هەر پۆژیک بولبولیار له بیمارستان ده‌چووهده‌ری، بی‌ری له‌وه ده‌کرده‌وه که مرۆف تا ئیستا چ‌ند به‌ه‌له‌ له‌ فریشته‌کان تیگه‌یشتوه که ته‌نیا وه‌ک ه‌یزیکی چاکه‌کار ته‌ماشایانده‌کات، له‌ کاتیکدا بوونه‌وه‌ری دوودل، پ‌ر ئازار، ته‌نیا، بریندارن.

بولبولیار ئیستا ه‌ستیده‌کرد، له‌ که‌شتی فریشته‌کاندا له‌نگه‌ریکی جوانی گرتوه و م‌لیکی گه‌وره‌ی دۆزیوه‌ته‌وه، پۆژانه‌ سه‌ری له‌ زۆریه‌ی فریشته نه‌خۆشه‌کان ده‌دا، قسه‌ی له‌گه‌ل زۆریه‌یان ده‌کرد، میرائیلی ده‌گه‌پ‌را، گو‌لی باغچه‌که‌ی بۆ ده‌کرده‌وه و به‌ چه‌پک ده‌یخسته‌ ژور سه‌ریه‌وه، به‌رده‌وام هاو‌په‌یه‌تی نو‌پشی له‌گه‌ل فریشته تازه‌کاندا دروستده‌کرد. چ‌تر وازی له‌وه ه‌ینابوو خه‌ونه‌کانی له‌ پ‌نگای سیاسه‌ته‌وه ج‌به‌ج‌ب‌کات، پ‌شتکردنی له‌ سیاسه‌ت گر‌یدراوی کینه‌یه‌ک یان ب‌ی‌پرواییه‌ک نه‌بوو، سیاسه‌تیک نه‌و باوه‌ری پ‌ی‌بوو له‌م سه‌ر زه‌مینه بوونی نه‌بوو، ئیدی خۆی به‌چ‌یه‌وه سه‌رق‌الب‌کات... بولبولیار له‌و سالانه‌ی داویدا پ‌ویکردبووه ستایشی ش‌یعر و شاعیران، ته‌نیا به‌ خو‌یندنه‌وه‌ی نه‌ده‌بیات ده‌ژیا. خو‌یندنه‌وه‌ی کت‌یبی مارکسی و شۆرپ‌گه‌پ‌رانه‌ی خ‌ستبووه ل‌وه تا بۆ ش‌تیک دی بژی. ولاته‌که به‌ جۆرکی سه‌یر تاده‌هات خو‌یناوی ده‌بوو، ترس و تۆقاندن له‌ ه‌موو ج‌یگایه‌ک بوون، ده‌یزانی بۆ نه‌وه‌ی ش‌تیک ب‌کات له‌و ه‌موو خو‌ینه به‌ دووری ب‌گر‌یت، ده‌ب‌یت ج‌یهانیکی دی بۆ خۆی بساز‌ینت نه‌چ‌ته‌وه سه‌ر دزیویه‌ گه‌وره‌کان، یان وه‌ک خۆی ناویده‌نا نه‌چ‌ته‌وه سه‌ر گو‌می تاوانه ب‌یکۆتاکان. نه‌وه‌ی ژۆر سه‌رنجی ه‌مووانی پ‌اده‌ک‌یشا، زا‌هیدبوونی بوو، که‌مخۆری بوو، که‌مه‌ که‌مه‌ ده‌که‌وته سه‌ر نه‌و پ‌روایه‌ی که‌ ه‌یچ شۆرپ‌شیکی په‌وا له‌ سه‌ر زه‌وی نییه، نه‌و شۆرشه نه‌ب‌یت که‌ سه‌رته‌ مرۆف به‌ سه‌ر خۆیدا ده‌یکات. سه‌رته‌ له‌و باوه‌ره‌دابوو ش‌یعر نه‌و که‌ره‌سته‌یه‌یه که‌ ب‌ال به‌ ئینسان ده‌به‌خش‌یت، تاکه‌ ماش‌ینیک‌ی راسته‌قینه‌ی دوورکه‌وتنه‌وه‌یه له‌ دنیا،

به‌لام که زور تیکه‌لی شاعیران بوو، که هاتوچۆیه‌کی نزیک‌ی له‌گه‌ل کردن، ده‌بیبینی چ بوونه‌وه‌ری لاواز و بئثیراده و زۆرجار شه‌رانیشن... پرسیاریک که همیشه نازاری دها، نه‌وه‌بوو مروّف چون بتوانیت شوپشگنپر بیت، بیته‌وه‌ی نازاری هیچ که‌سینک بدات. له‌سه‌ره‌تاوه واتیکه‌یشتبوو که شوپش یاخیبوونی دیوه باشه‌که‌ی ئینسانه به‌سه‌ر دیوه چه‌په‌ل و زۆرداره‌که‌پدا، به‌لام نزیک‌ی له‌ شوپشگنپرانه‌وه تیکه‌یاند که شوپش زۆرجار ته‌له‌ی پۆحه شه‌یتانییه‌که‌ی مروّف تا که‌سه نازادینخواکه‌ی ناومان بگوریت بۆ جان‌وه‌رنیکی ترسناک. ماوه‌یه‌کی دریز گه‌یشته نه‌و بره‌ویه‌ی که گورینی دونه‌یا مه‌حاله، شوپش ناتوانیت جیهان بگوریت، شوپش یارییه، یارییه و هیچی تر، بۆ که‌سینکی بیتلایه‌ن که‌سه‌ر به‌هیچ یه‌ک له‌دوو تپه‌که نه‌بیت، چاک و خراب بوونی نییه... هر دوو تپه‌که همیشه هه‌مان میتود و یاسا و مورال به‌کارده‌هینن، به‌هیز بیره‌حمتره و بیته‌یز پتر داوای ئینسانیه‌ت ده‌کات. به‌لام له‌دوا دره‌نجامدا ته‌واوی گه‌مه‌که له‌وه‌دا کورته‌بیته‌وه، کۆمه‌لیک مروّف به‌سه‌ر کۆمه‌لیکی تردا سه‌رده‌که‌ون. هه‌میشه وه‌هایه، شوپش له‌قوولاییدا جگه له‌گه‌مه‌یه‌ک بۆ بردنه‌وه و دۆران زیاتر هیچی تر نییه. گه‌مه‌یه‌که مروّف به‌جۆریک بیره‌حمانه ده‌یکات و هه‌موو شتیکی تیادا ده‌هاریت، ته‌نیا شتیکی له‌مروّفدا ده‌میینته‌وه، توانایه‌تی له‌سه‌ر ویزانکردن. له‌به‌رئه‌وه هه‌موو نه‌و کۆمه‌لگایانه‌ی به‌شوپشی دریز و چه‌کدار و خوینیندا تیده‌په‌رن، دواتر سه‌رده‌می ترسناکی بیره‌حمی و بیباکی چاوه‌پوانیانده‌کات. که هۆشه‌نگی بولبولیار چوهه مالی فرشته‌کان، هه‌ستیکرد لی‌ره‌دا ده‌توانیت له‌دروستکردنه‌وه و پاراستنی دیویکی ئینساندا به‌شدار بیت که هیدی هیدی به‌ره‌و نه‌مان ده‌پوات. دواي ماوه‌یه‌کی که‌م له‌ئیشکردن، گه‌یشته نه‌و بره‌ویه‌ی که ته‌نیا شوپشینیکی راسته‌قینه ئینسان ئیستا بتوانیت بیکات، بزگارکردنی فرشته‌که‌ی ناخی خۆیه‌تی... به‌بی نه‌وه، هیچ شوپشینیکی دیکه‌ی سه‌ر زه‌مین به‌سه‌رفرازی ناگات.

توازن

دوای ههشت مانگ و سێ ههفته، نهغه ده ماردینی کچیکی کویری بوو. پهوشی له دایکبوونه که نارامبوو، له ساتی یه که مه وه دکتور شوکاک و مامانه یاریده ده ره که ی، سه رنجی کویری منداله که یان دا، به لام ماردینی به جوړیک ماندوو و که نهفته بوو، بایه خیکی به وه نه دا ناخۆ منداله که ی زیندوو یان مردوو، چهند سه عاتیک به ر له له دایکبوونه که به پێزانی مه له کبینی گووت «مندالم ده بیئت، به لام نابم به دایک». بیژکه ی نه وه ی دایک بیئت، شیتتیده کرد. نه و که مندالکی دروستکرد له جه وه ردا بو نه وه بوو بو خۆی سه لمینیت ناتوانیت بیته دایک.

لیفیتانت به کویری منداله که ی، گه لیک بیحال و په ریشان بوو، به لام باوکانه له نامیزی گرت و ماچیکرد و له گه ل سسته ره کاندای تا بیمارستانی ساوایان بردی. وه لئ بو نهغه ده وه ک نه وه بوو منداله که باریکی سهخت بوو بیئت، داینا بیئت و چیدی کاری به هیچه وه نه ما بیئت. من دوور به دوور ناگاداری خانمی ماردینی و بارودۆخی ته ندروستی بووم، نه و ماوه یه من له سه ر پێنمایی بولبولیار و مه دانیلی فریشته، گویم له موسیقا ده گرت و شیعرم ده خوینده وه و که مه که مه له ژوو ره که مدا خۆم فییری سه ماده کرد، هه موو نه و شتانهش له به ر له شم گه لیک قورس بوون، هه ستمده کرد خۆم له زه تیکی زۆریان لئ نابینم، کاتیکی زۆریان لیده بردم، به لام له گه ل نه وه شدا، بالداره که ی ناوه وه ی منیان هیور کرد بووه وه، نه و ماوه یه فریشته که م که متر ته کانی ده خوارد، که متر خۆی پاده وه شاند و له ناوه وه را گر و گوژمی ده خسته کار. مه دانیلیش که زوو زوو ده هاته پشکنینیم، به رده وام تکایده کرد، خۆم له کارگه لیک

بە دووربىگرم كە ئەم بوونە وەرەي ناخم تورپە دەكات، داوايەك كە نەمدە زانى چۆن جىبە جىبىكەم. يان دەبوو داواكارىيەكانى ئەنجومەنى بالاي حىزب بخەمە لاو، ياخود ئەم بالدارە شىتەي ناخم تورپە بكەم... لەو دەمەدا، پۆزانە لەگەل ئەفسەرەكانى دەزگاي ھەوالگىرى بەعسدا كۆدە بوومەو، ھەندىك لە كۆبوونەو ھەكان تايبەتى و ھەندىكيان پەسىمى بوون، دواي ھەموو كۆبوونەو ھەك دەرگا نەيتىيەكەي پۆخم كرتەيەكەي تىرى دەكرد و ھەستەدەكرد بالاي فرىشتەكەم توندتر لە جارەن دەلەرزىت. ئەو كات زۆر مەراقم بوو بزەنم نەغەدە چى بە سەر دىت، دۆخى نەغەدە نمونەي ئەو دەردە بوو كە دەشيا منىش گىرۆدەي بم. ئەودەم مەھدائىل و بولبوليار چىرۆكى بيمارستانى فرىشتەكانيان لىشاردەمەو، بەلام مەبەستيان بوو لە نزىكەو خەبەردارى خانم بم، ھەك دروست بزەنم من چۆن بىردەكەمەو، ھەك بىانەو ىت بە ھىمنى و دووراودوور وانەيەكەم نىشان دەن.

«ئاسمان» كچە كۆپرەكەي لىفیتانت، لە سەعات دوازەدەي نىوھ پۆدا لەدايكبوو، لە سەعات ھەشتى شەودا فرىشتەكەي خانم كەوتە جموجۆلىكى سەير. ھەك دەلەين تەكانەكانى بىۆتەبوون، ھەموو ھەولەكان بۆ گرتن و داىبنكردنى بىسوودبوون، بولبوليار دواتر ئەو گۆژمە كوشندانەي ھەك دەستكردى ھىزىكى غەبىيى ھەسفىكرد، كە پامكردن و بەستەنەو ھەي لە تواناي بەنىئادەمدان نىيە، ھىزىك بوو ھەك بايەكەي زۆر بەھىز، گەردەلوولەيك مەروف بكەوتتە ناوھەندىيەو ھەك گىزەنىك كە مەروف لەگەل گۆژمەكانى خۆيدا بادات. ئەو شەو، نەغەدە ماردىنى چەندىن جار بىھۆش بوو و كەوتەو سەر حال، بىتەو ھەي جەستەي لە بازدان و سەما و سوپاندنەو ھەك و تەن ھەستانەو ھەستىت. لەو شەو ھەدا جەستەي ماردىنى دەبىتە پووشىكى بىھىز و فرىشتەكەي تەواويى ھىزى دەگرىت و دەبىيات، بۆ سەعاتىك بالەكانى بەھىزىكى وا گەورە تەكاندەخۆن، بوار نادەن ھىچ كەس نزىكى بىتەو ھەك بىگرىت، ماردىنى خۆي دەبىتە ئەو تەختە

بيگيانه‌ی که فریشته که خه فیده کات تا بتوانیت بیته ده ری. بولبولیار و پیزانی مهله کبین و دکتور شوکاک به چاوی خویان هه موو شتیکی ده بینن، نه و ساته‌ی تئیدا فریشته یه ک دیته ده ری، ده لئین وهک ده رچوونی پوچیکه هه زاران سال له نئو فانوسیکی نه فسوناو بییدا گیری خوار دیت، ساتیکه تئیدا خاوهن فریشته که بیهوشه، یان پتر وهک ده رویشیکی مهست و دابراو له دونیا بیتاگایه، له دؤخیکدایه به دؤخی سه‌مای سو فیه مهسته کان ده چیت، به پیوه‌یه، ده سو پیتوه، پرچی باده بیات، دهسته کانی بیهیزن، بیویستی خوی ده جولینه وه، چاوانی ته‌واو داخراون، پوخساری نه نزاری پیوه دیاره نه به خته وه ری... به لام هه موو شتیکی دوا ی چندی نه کانی زور به هیز پووده دات، له ناکاو ته پوتوزیکی سپی، ته میکی زور زور ته نک ژوره که پرده کات، ساردییه کی نهینی وهک ساردی بایهک به سه ر نه ره به فریکدا رویشیتیت هه‌وا ی ده وریه ده گریت، له ناو نه و ساردی و ته مه‌دا بو یه که مجار باله کان ناسووده و بیتوره‌یی، وهک ته یریکی ده رچوو له قه‌ف ز به نه رمی و نازکی ده له رینه وه و نه و مه‌خلوقه گوره‌یه له دایکده بیت و پوخساری ده رده که ویت.

ده رچوون و ترازانی فریشته‌یه کی بیمار وهک هه لهاتنی زیندانییه ک نییه له به ندیخانه، به لکو وهک هاتنه ده ره وه ی که سیکه له وینه‌یه ک، وهک نه وه ی له ناکاو فیگه ریک له چوارچیوه یه ک هه لیت و ببیته پوخله به ریکی نوئ. فریشته که ی ماردینی به و جوره و له ناو ته مقومانیکی سپیدا هاته دونیا وه، هه مان پوخساری خاوه نه که ی خوی هه بوو، هه مان پرچ و هه یکه ل و نیگای هه بوو، به لام نه رمتر و نارامتر و غه مگینتر دیار بوو. دکتور شوکاک یه که مین که س بوو که باوه شی بو کرده وه و له نامیزی گرت. مه‌خلوقیکی زور ماندوو بوو، نه زمونی له گه‌ل فریشته کاندای فیری نه وه ی کرد بوو، چون مهله ککیکی نوپزا له نامیز بگریت. بینینی فریشته ماندوو که ی خانم دکتوری سه رسامکرد، فریشته یه ک بوو ساته پاک و

نىگا دېرىنەكانى نەغەدەي جارانى ھەبوو كاتىك ھېشتا كچىكى مندالكار بوو لە مالى دكتور جەلال، لەو نەغەدەيە دەچوو كە دكتور شوكاك شەيداي بووبوو، ئىستا پووت بە دوو بالى گەورەو، ماندوو وەك يەككىك لە ژىر داروپەردووي بومەلەرزەيەك دەرھىنرايىت، بىدەنگ وەك كەسىك لە شارىكى سووتاو پروانئىت... لەم پۆخە ماندوو و ئالۆز و بىلەنگەرەي نەغەدەي ئەمرو دەھاتەدەرى.

بولبوليار سەراسىمە سەيرىدەكرد، پىشتر فرىشتەي وەھا جوان و گەنج و ئەفسوناوي نەدییوو، بۆ ئىستىك وىستى دەستى بگرىت و لە دكتور شوكاكى جىباكاتەو و پىيى بلىت «تۆ فرىشتەي منىت» . بەلام دكتور بە بىنىنى فرىشتەكە وا سەرشار و خوشحال بوو، ھوشەنگ تواناي نەبوو لەو ساتە عاشقانىيەي دەرپھىتئىت و لەو مەستىيە كتوپرە وريايىكاتەو . بولبوليار باوهرى و ابوو بەدترىن ئىنسان دىكتاتورەكان نىن، بەلكو ئەوانەن كە دەبنە ھۆي شكانى دالى عاشقان . تا ئەو كاتە خۆي عاشق نەبووبوو، بەلام ئىستا لە ناكاو ھەستىكرد نا، عاشقى ئەم فرىشتەيەيە، عاشقى ئەم بالندە سەيرەيە... لە پرىكدە تەزويەكى نھىتى دايدەگرت، سۆزىكى غەمناك، ئەوھى ھەستدەكەيت سەھۆلىكى سارد لە ناخدا دەتويتەو، شتىك وردە وردە لە دلندا سارد دەبىتەو . پىشتر لە پىگاي ئەدەبىياتەو زانىبووي كە عشق جورىكى تايبەتییە لە بېھۆشى، تاكە دەردىكە مرؤف بى فایروس، بى ھەوكردى ھىچ ئورگانىك تووشىدئىت و لە ھەموو نەخۆشىيەكى تر كوشندەترە . چەندىن سالىش بوو، خۆي وەك عاشقىكى بىنئىيازى ئىنسانىيەت تەماشادەكرد . بەلام شتىكى تايبەتى خوشبوئىت كەسىكى تايبەتى... نا . ئەو عاشقى مرؤفایەتى بوو بە جورىكى گشتى، ھىچ مرؤفىكى لەبەر خۆي خوش نەدەويست، بەلكو تەنيا لەبەرئەوھى مرؤفە، سەر بەم جنسە ئازاركىشە بەدبەختەيە كە شايەنى بەزەبىيە . لە سۆز و مېھرەبانىدا بۆ مرؤفەكانى

تر، بیریده‌چووه وه که خوشی مرؤفه و له هه‌موو ئه‌وانی دیش زیاتر شایه‌نی به‌زه‌بیه . به‌لام له و ساته‌دا که فریشته‌که‌ی خانم ده‌رکه‌وت و به‌یانبوو، هه‌ستیکرد، ئاره‌زوویه‌کی گه‌وره و تایبه‌تی هه‌یه ئه‌م فریشته‌یه هی ئه‌و بێت، له نزیکیه‌وه بێت، بیپارێزیت، چیرۆکی بۆ بخوینیته‌وه، له باغه‌که‌دا پیاسه‌ی له‌گه‌ڵ بکات .

ئه‌وه‌ته‌ی فریشته‌کانی بینیبوو، چه‌زی بوو به‌رده‌وام له ته‌کیاندا بێت، عاشقی هیمنی و بیده‌نگی و قوولییان بوو، هه‌تا چه‌زی له توپه‌بوونه‌کانیان بوو، به‌لام چه‌ندی ده‌کرد، نه‌یده‌توانی له وینه‌ی ئینسان جیایانبکاته‌وه، زۆرجار هه‌ستیده‌کرد ئه‌وانه هه‌چ نین جگه له مرؤفی ناسک و نه‌خۆش که دوو بالی خه‌یالییان هه‌یه . به‌لام له‌گه‌ڵ فریشته‌که‌ی خانمدا، نا... هه‌ستیکرد به راست فریشته‌یه‌کی پاک ده‌بینیت، فریشته‌یه‌ک که په‌یوه‌ندی به‌و ژنه ماندوو و شه‌که‌ته‌وه نییه، که نیوه مردوو له سه‌ر پیخه‌فی خۆی که‌وتوو. بۆ یه‌که‌مجار له ژیانیدا هه‌ستی به دوریه‌کی کتوپر و بیسنوو له نه‌غه‌ده‌ی راسته‌قینه کرد، هه‌ستیکرد ئه‌وه‌ی ئه‌و له نه‌غه‌ده خۆشیویستوو ئه‌م بوونه‌وره به‌ماره‌یه که ئیستا که‌وتۆته نامیزی دکتۆر و شیتانه و مه‌ستانه له نامیزی گرتوو و به‌چاوی پر ئه‌شکه‌وه ماچیده‌کات و ده‌یلاوینیت و بۆی ده‌گری .

ئه‌و ئیواره‌یه که بولبولیار و دکتۆر مسته‌فا شوکا، فریشته‌که‌یان هه‌لگرت و ژوره‌که‌ی خانمیان چۆلکرد، هه‌ردووکیان بۆ هه‌تا هه‌تایه دابرا‌نیکی پۆحی له کۆشکی لیفیتانت دابرا، وه‌ک ئه‌وه بوو هاتین ئه‌م فریشته‌یه بدن و برۆن. ئه‌وه خانمی مه‌له‌کیینی زویرکرد و پیتیگوتن «هه‌ندیجار چه‌یوانی که‌ژ و کێو له پیاو باشترن... که‌ستان نییه له چه‌یوان چاکترییت. وای... هه‌رچی غروره بیخه‌نه ئه‌ولاوه، به‌س پیاو، هه‌ره باشه‌که‌تان له که‌ری کێوی خراپتره . نابینن ئه‌و ژنه به‌سته‌زمانه نه‌خۆشه، نیوه مردوو، ئیوه‌ش له سه‌ر میراته‌که‌ی شه‌رده‌که‌ن. گه‌ر

وابكەن، سوپىند دەخۆم بە گۆپى باوكم، بە گۆپى باوكم ناهىلم كەستان چاوتان پىيىكەوئىت... دەتۆزىك پىاوبىن، مستەفائ ناموبارەك لە جىياتى ژنىكى ساغ و سەلىم و باش و ھەقىقى ۋەك منت خۆشبوئىت، ھەر لە سەر شىئى خۆت بەردەوامىت. ئىستا ھەردووكتان فرىشتهكەتان ھەلگىن و لىرە برۆن، من دەبىت ماوھەك بە ديار ئەم ژنە بەستەزمانە ۋە بىم، وادەزانن كە ئىنسان فرىشتهكەى ترازان، ئىتر ئىنسان نىيە. ھەر ئىنسانە... بگرە دەبىت زۆر زياتر ناگامان لىيان بىت. ئىنسان بەبى فرىشته، دوو شتى گرنگى بۆ دەمىنئىتە ۋە كە عەقل و ئەخلاقىتى. دوو شت ۋاھەستدەكەم دوو باوھەيزى ۋەك ئىۋە نىتانە. بۆيە من قەت لە ئىنسان ناومىد نامب... بەلام قەسەم دەخۆم كە ئەمىرۆ ئىۋە ھەردووكتان منتان ناومىدكرد، كەستان نە عەقلىتان ھەيە و نە ئەخلاق، بەلام خەتائى خۆتان نىيە، خەتائى جنسە بەدەكەتانە. ئاخ پىاوان... ئاخ كە جنسىكى خوار و خىچن، قەت نەدەبوو پىاۋ بە ئىنسان حىساب بكرابە... توخودا ۋا نىيە؟ بەس غرور بخەنە ئەۋلاۋە، غرور بخەنە ئەۋلاۋە».

فرىشته نەخۆشەكەى خانمى ماردىنى، لە بىمارستان كەوتە ژىر چاۋەدېرىيەكى بەردەوامى ھەر يەك لە ھۆشەنگ و دكتور شوكاكە ۋە ھەردووكيان عاشقانە دەچرونە كۆمەكى، دكتور شوكاك بەردەوام راشكاوانە دەيگوت «من لە سەرەتاۋە عاشقى ئەۋ نەغەدەيە نەبووم، بەلكو شەيدائى ئەم فرىشتهيەى ناخى بووم». ھەتا زۆرچار كە حەزى قسەى دەكرابە ۋە دەيگوت «فرىشتهكە بۆيە تۆراۋە و لەدەست نەغەدە ھالھاتوۋە، چونكە كەمتەرخەمى نەغەدە و بىباكى دەرهەق بە ئەۋ، دلى ئەمى شكاندوۋە و بەرەو ترازان ھانىداۋە». خانمى مەلەكبىن سەرى بادەدا و دەيگوت «ۋاى كە قسەى ھىچ دەكەيت، ھىچ فرىشتهيەك بۆ تۆ لە خاۋەنى ناتۆرئىت، جارئكى دى قسەى ۋا لە بەردەمى مندا مەكە، باشت دەناسم». فرىشتهكە لاواز و بىمار دەردەكەوت، بەلام خويندەنەۋەى

به‌رده‌وامی شیعری له‌لایهن بولبولیاره‌وه وایده‌کرد زیاتر زیندوو ببیته‌وه . بولبولیار به‌رده‌وام چیرۆکی بۆ ده‌هینا، ژبانی نوێی بۆ دروسته‌کرد... له ساتیکدا دلنیا‌بوو، ئەم فریشته نه‌خۆشه، گەر فریشته نه‌بایه، گەر ببوایه‌ته کچیکى ئاسایی، ده‌یتوانی بیخوازیت و بیکاته هاوسه‌ری ئە‌به‌دی خۆی. به‌لام فریشته‌یه... فریشته‌یه. چاوی لیکه‌نا و بیریده‌کرده‌وه و به‌غه‌مگینییه‌وه ده‌یگوت «ئە‌ی‌من؟ ئە‌ی‌منیش فریشته نیم؟».

له‌یه‌که‌م پۆژه‌وه هه‌ستیکرد فریشته‌که‌ی نه‌غه‌ده‌هزی له‌و چیرۆکانه‌یه که تێیدا خۆی وه‌ک شاعیره‌یه‌کی یاخی ده‌رده‌که‌وێت، شاعیره‌یه‌ک له‌گه‌ڵ مه‌عشهری شاعیرانی تردا تیکه‌لاوده‌بیت، ده‌ژی، دل‌داریده‌کات، له‌عه‌شقا ده‌مریت، خیانه‌تده‌کات، تووشی ته‌نه‌ایی ده‌بیت، ده‌یه‌وێت غه‌می شیعری، ئازاری عه‌شق، بیکوژیته. ئە‌و له‌یه‌که‌م شه‌وه‌وه دونیا‌یه‌کی تری بۆ ماردینیا‌ی فریشته دروستکرد و پۆژانی دواتریش ئە‌و جیهانه‌ی گه‌وره‌تر و گه‌وره‌تر کرد.

ماردینیا شه‌و دوا‌ی شه‌و و پۆژ دوا‌ی پۆژ، پتر خه‌یا‌لی ده‌کرایه‌وه و له‌گه‌ڵ زینده‌گییه تازه‌که‌یدا وه‌ک فریشته‌یه‌کی نه‌خۆش پاده‌هات. به‌خه‌یا‌ل ژبانیکی پۆژانه‌ی تری بۆ خۆی هه‌لده‌بژارد، له‌و ژبانه‌دا به‌جۆریک ده‌ژبا جیاواز له‌ نه‌غه‌ده، له‌ویدا گه‌پۆک بوو، هه‌ژارانی خۆشه‌ویست، له‌بیمارستان کۆمه‌کی به‌سته‌فا شوکاک ده‌کرد، برینی بیمارانی ده‌رمانده‌کرد، له‌گه‌ڵ هۆشه‌نگدا ده‌چووه ناو گه‌نجه شاعیره بیکه‌سه‌کانه‌وه، شه‌و له‌گه‌لیان ده‌خه‌وت، پقی له‌هه‌یزبوو، توانای خۆی له‌سه‌ر ژبانی بیهێت‌ز تا‌قیده‌کرده‌وه، ده‌یویست ژبانیکی بزێ پرپیت له‌ جوانییه‌کانی بیهێزسی و ئە‌فسونه‌کانی لاوازی.

هه‌موو مه‌خلوقه جوانه‌کان جۆریک له‌ بیهێزبان تیدا‌یه که هه‌رگیز جوانییان له‌و بیهێزییه جیا‌نابیته‌وه. پۆژانی سه‌ره‌تای گه‌یشتنی به‌بیمارستان، گه‌لیک لاواز و نزیکه کۆتایی دیار بوو، ده‌بوو به‌رده‌وام دا‌روی

تینبەخش و ئاوی پاکژ بخواتەو. جیگاکی دەبوو لە جیگای فریشتەبەکی
بیماری ئاسایی نەرمتر بێت، چونکە بە جۆریک ناسک بوو، دەکرا هەر
بەرکەوتنیککی لەگەڵ تەنیککی پەقدا کوشندە بێت. ژوورەکەیی ئەو بۆ
دکتۆر شوکاک و بولبولیار قبیلەگامی راستەقینە بوو. سەرەتا هەردوو
پیاوێک ئیرەبیەکی زۆریان بەیەک دەبرد و تابلێتی لەیەک خانەگومانیان
دەکێشا. هەتا بولبولیار کە دەبوو غەمی سەندن و داگیرکردنی هیچی
نەبێت، بۆیەکەمجار لە ژیانیدا هەستیکرد کە شتیک هەیە دەیهوینت
بە تەنیا هی خۆی بێت. کاتییک دکتۆر لای ماردینیای فریشتە زۆر
دەمایەو هەستی بە دلتنگی و تورەیی دەکرد، زیاد لە جارێک بیهۆ
دەرگاکی دەکردەو و دەیگوت «ئۆه ببورە توخودا دکتۆر نەمزانی»
یان بیانوی پوچی دروستدەکرد بۆ ئەو هی قسەیی نێوان دکتۆر و
فریشتەکە بیری، بە ئەنقەست شتی لە ژوورەکەدا جێدەهێشت تا دواتر
بگەرێتەو. دکتۆریش لەو بەدتری دەکرد، لە کاتی چیرۆک و جەلەسی
شیر خۆیندەو دا خۆی دەکرد بە لای خانمی فریشتەدا و دەپرسی
«تەندروستیت باشە؟». یاخود زوو زوو دەیگوت «واھەستدەکەم
پێویستت بە هەوای پاک بێت و پیاسەبەکی دوو قۆلی بۆ ئەم کاتانە
سوودبەخش بێت» یاخود دەرمانیککی نوێی دەکرد بە بەھانە و خۆی
دەکرد بە ژووردا، بولبولیاریش لە سەرسەختیدا وەک وەلام بۆ ئەوجۆرە
پەفتارانە هەولیدەدا، چیرۆکەکان لەگەڵ ئەو دا درێژیکاتەو.

خۆشبەختانە پکەبەری نێوان ئەو دووانە لە سنووری ژووری فریشتەکە
تیندەپەری، لە دەرەو دوو هاورپیی نزیکبوون، بەلام خانمی پێزان،
لەدەست هەردووکیان بیمار و کەنەفتە بوو، دەیگوت «دوو هیچترین
پیاوی دونیام تووش بوو». راشکاوانە بە مەھدانلی دەگوت «بەخودا
ئەم جووتە بەدبەختە نە عەقلیان، نە دلایان، نە گوونیان بە باشی
ئیش ناکات. هەم من و هەم خۆیان دەخەلەتین».

دوای ترازانی فریشته‌که‌ی، خانمی نه‌غده ماردینی وا دیارنه‌بوو وهک شتیکی تاییه‌تی تیدا گورپا بیت، هتند هه‌بوو به جوریکی دلرِه‌قانه له‌گه‌ل کچه نابینا‌که‌یدا ره‌فتاری‌کرد. هه‌تا له ناوانی کچه‌که‌شدا قسه‌یه‌کی نه‌بوو، که لیفتاننت ناوی نا «ناسمان»، بیباکانه گوتی «چی ناوده‌نئییت ناوی بنی، کچی خوته ... گهر حه‌زته ناوی بنی ناسمان، گهر حه‌زیشت نییه ناوی بنی جه‌ه‌نم». هه‌ستی‌کرد هیچ سوزیکی دایکانه‌ی بۆ ئه‌م پارچه گوشته گرینۆکه کویره نییه. کاتی‌ک وهک مندالی خۆی خستیانه به‌رده‌می، جگه له هه‌ستیکی قوول به پشانه‌وه و پیسی هه‌ستیکی دی تیدا نه‌بوو، منداله‌که هیچ نه‌بوو لای جگه له بوونه‌وه‌ریکی به‌دب‌خت که ده‌بوو دروستی‌کات بۆ ئه‌وه‌ی ساردی پۆخی خۆی تا ئه‌وپه‌ر تاقیب‌کاته‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی وهک خۆی ده‌یگوت، خۆی له دۆزه‌خی هه‌موو عاتی‌فیه‌ک نازادبکات. رای وابوو هه‌ر ژنیک عاشقی منداله‌که‌ی بوو، ناتوانی‌ت عاشقی خۆی یان عاشقی هیچ شتیکی دی بیت. هه‌ندی‌جار له دانیشتنی ژناندا ده‌یگوت، ژنان بۆیه منداله‌کانیان خۆشده‌ویت، چونکه به جوریک مردون توانای هه‌ستکردنیان به هیچ شیوه عه‌شقیکی تر نه‌ماوه، هه‌تا پیی داده‌گرت و خۆشه‌ویستی مندالی به جوریک له نه‌خۆشی یان سزای ئیلاهی ته‌ماشاده‌کرد که له پینگایه‌وه خودا فزول و ئاره‌زوی ژنان ده‌کوژیت. گهر هه‌ستی دایکایه‌تی زۆری بۆ به‌ینایه، ده‌که‌وته شکاندن قاپ و قاچاگی ماله‌که‌ی تا له یادیی‌کات. ده‌یگوت «گهر مندال نه‌بایه، ژنان گه‌وره‌ترین دۆزه‌ره‌وه، داهیتنه‌ر، کتیبینوس ده‌بوون، ئه‌وه‌ی جنسی ئافره‌تی له میژوودا ریسوا‌کردوه، نه‌ ناینه، نه‌خودایه، نه‌ پیاوه، نه‌ هیچه، به‌س منداله». خۆی ده‌بویست دژ به‌و یاسایه شه‌رپکات، به‌روای وابوو کۆیله‌یی ئافره‌ت شتیکی بوونگه‌رایه و له جه‌وه‌ره‌وه ژن وهک کۆیله دیت و ده‌مریت، به‌لام هیز و گه‌وره‌یی و مه‌زنی ئافره‌ت له‌وه‌دایه که دژ به‌و قه‌ده‌ره به‌نگیت. نازادی ئه‌وه نییه

ته‌نیا دژ به پیاو شوپش‌بکه‌ین، به‌لکو دژ به هر شتیک بیه‌ویت به‌درؤ
 نازاره‌کانمان لا موقه‌ده‌س بکات، له‌وانه نازاری موقه‌ده‌سی دایکایه‌تیش .
 من بیستومه که گووتوتیتی «دایکایه‌تی جوریکه له کۆیله‌یه‌تی» .
 ده‌یگووت «کۆیله‌یی ژن بۆ من‌دال‌که‌ی، له کۆیله‌یی به‌نده بۆ ناغاکه‌ی
 به‌دتره . هیچ شتیک وه‌ک دایکایه‌تی ژن ناگوپیت بۆ نامیریکه‌ی بیه‌ست
 و بیئاره‌زوو . هر ژنیک بتوانیت دایک نه‌بیت، ئه‌وکات ده‌توانیت ژن
 بیت، دایکایه‌تی و ژنیتی پیکه‌وه ناگونجین، بۆیه زۆربه‌ی ژنان دوی
 له‌دایکبوونی من‌دال‌که‌یان یه‌که‌مین شت بیرانده‌چیت‌وه‌ عه‌شقه ... وای
 که ده‌ردیکه‌ی پیسه‌ دایکایه‌تی، هیچ جوره‌ سیستمیکه‌ی کۆیله‌یه‌تی له
 میژوو دا وه‌ک دایکایه‌تی دووردریژ و ترسناک نه‌بووه» . هه‌ندبچار
 بۆچوونه‌کانی تا جینگایه‌کی وه‌ها سه‌رپه‌ر پاده‌کیشا، بلّیت «دایکایه‌تی
 پاشماوه‌ی هه‌سته‌ حه‌یوانیه‌کانی ناو مرۆقه» . هه‌موو ده‌مانزانی نه‌غه‌ده
 بۆیه واسه‌رپه‌ر ده‌گریت تا به‌هیزیکه‌ی زۆر به‌ سه‌ر هه‌سته‌ گه‌وره‌ و
 کوشنده‌ و نه‌پینه‌ی‌کانی خۆیدا سه‌ریکه‌ویت . ئه‌و من‌دال‌ه‌ به‌سته‌زمانه‌ی بۆیه
 دروستکردبوو تا بیسه‌لمینیت، ئه‌و ده‌توانیت ژنیک بیت باوه‌ر به‌ هیچ
 وینه‌یه‌کی کۆمه‌لایه‌تی ژن نه‌کات . ده‌یگووت «له‌ کویادا پیاوان و خودا
 ستایشی ژنیان کرد، له‌ویادا تف له‌ خۆت بکه» . بۆچوونه‌کانی به‌ لووت
 به‌رزیه‌کی بیۆینه‌وه‌ ده‌درکاند، به‌زه‌یی به‌ به‌لگه‌ و به‌هانه‌ پێچه‌وانه‌کاندا
 نه‌ده‌هاته‌وه‌، ناوی ده‌نان به‌هانه‌ی ژنانه‌ی ژێرده‌سته‌، له‌ هر شت
 زیاتر پیکه‌نینی به‌ به‌لگه‌ و شیوازی ژنانه‌ی ئیماندار ده‌هاته‌وه‌ که به
 حورمه‌تیکه‌ی زۆره‌وه‌ پێیانده‌گووت «خوشکی موسولمان، قسه‌کانت به‌شی
 ئه‌وه‌یه‌ خوای ته‌بازه‌ک وه‌ته‌عالا، ئه‌و له‌شه‌ جوانه‌ت ده‌رخواردی ناگر
 بدا»، ئه‌ویش هه‌میشه‌ به‌ قیز و تانه‌وه‌ ده‌یگووت «خوشکی موسولمان
 خه‌ریکی ئه‌و ناگره‌به‌ که له‌ له‌شی خۆت به‌ریبووه‌ و کارت به‌ ناگری
 منه‌وه‌ نه‌بیت». ئه‌و گوئی نه‌ده‌دایه‌ و ده‌یگووت «نوسینی شیعریک له‌

به‌ختیوکردنی ده مندالّ باشتره بۆ دنیا». له و کاته‌وه‌ی فریشته‌که‌ی مرد و مندالّه کوپره‌که‌ی بوو، هه‌موو پینچ شه‌مه‌یه‌ک به جواتترین شیوه خۆی ده‌گۆپی و له بالکۆنه‌که‌یدا یان له سه‌ر میزی گه‌وره‌ی ناخواردنه‌که له ژوری میوان، پیتشوازی له ژماره‌یه‌ک ژنی هاوپی ده‌کرد. هه‌ندیکیان ده‌هاتن بۆ ئه‌وه‌ی گوئ له و بۆچونه سه‌یرانه‌ی بگرن که به‌رده‌وام نرکه و هاواری سه‌رسامی لێده‌رده‌هێنان، هه‌ندیکیان به شاعیره‌یه‌کی گه‌وره و شوپشگێرێکی گه‌وره‌یان ده‌زانی. به‌لام ئه‌وه‌ی دوا‌ی ترازانی فریشته‌که‌ی به پوونی پێوه‌ی دیاریبوو، له‌ده‌ستدانی توانای بوو له سه‌ر بیرکردنه‌وه له پاشه‌پۆژ. زۆرجار بۆ ئه‌وه‌ی بیده‌روه‌ستی خۆی به‌رامبه‌ر هه‌موو شتیک ده‌ربخات، ده‌یویست کتێبه‌کانی خۆی و شیعره‌کانی خۆی کۆبکاته‌وه و بیانسووتینت، په‌یمانی شووکردنه‌که‌ی بسووتینت. به‌لام نه‌یده‌زانی دوا‌ی ئه‌وه چی بکات... دوا‌ی ئه‌وه ژیان چۆن ده‌روات. توانای بیرکردنه‌وه‌ی له داها‌توو نه‌ما‌بوو، به‌لام چ غه‌میکی بوو؟ وه‌ک خانمی مه‌له‌کبین ده‌یگوت، خۆ نه‌بوونی ترس له پاشه‌پۆژ له نه‌بوونی ترس له خودا به‌تامتره.

نه‌غه‌ده له هه‌فته‌ی یه‌که‌مه‌وه دوو دایه‌نی بۆ مندالّه‌که گرت، به‌لام ده‌بیت بلێم که گۆرانا‌کارییه‌کان دواتر وه‌ها خیرابوون، نه‌کرا ئه‌و دوو دایه‌نه له په‌روه‌رده‌کردنی مندالّه‌که‌دا به‌رده‌وامین. مندالّه‌که پینچ سالی سه‌ره‌تای ژیا‌نی لای مالتیکی ئاواره برده‌سه‌ر که تازه هاتیبونه شار و به‌ختیوکردنی «ناسمان» بره‌پاره‌یه‌کیان بۆ خۆیان دا‌بینده‌کرد، تا له ژینگه‌ی نوێدا نیشه‌جیین و برسیتی هه‌راسانیان نه‌کات. هه‌لبه‌ت ئه‌وه‌ی بریاریدا به‌جوژه ده‌ست له به‌ختیوکردن و په‌روه‌رده‌کردنی که‌که‌ی بکیشیته‌وه، ژنانه‌ی شار و خه‌لکانی ناسیاوی خۆی تووشی پاچله‌کان و توپه‌بوونیکێ زۆر کرد. نه‌وا‌ی خوشکی «که به‌ده‌گه‌ن یه‌کتریان ده‌بینی»، یه‌که‌م که‌س بوو که تووشی سه‌رسامی بوو، باوه‌پی نه‌ده‌کرد

خوشكەكەي شىۋازى ياخىيوونى خۆى لە دونيا بەو ئاراستەيەدا ببات. مرۇف دەتوانىت لە ستم، لە جەور، لە تەنياسى ياخى بىيىت، بەلام ناتوانىت لە خۆشەويستى ياخى بىيىت، ناتوانىت شۆپشى بە سەر دونيادا بگەينىتە ئاستى شۆپش بە سەر مندالىكى نابىناشدا. مرۇف دەتوانىت شۆپش بە سەر ھەموو شتىكدا بكات، خۆشەويستى نەبيىت. خۆشەويستى تاكە شتىكە شۆپش بە سەر ھەموو شتىكدا دەكات و شۆپشى بە سەردا ناكريىت. بەلام نەغەدە ماردىنى ۋە ھابوو، تاقانە بوو، بى ھاودەم بوو، تاكپەو بوو... دەيوست شۆپش بە سەر ئو شتانەدا بكات، كە ھەرگىز مرۇف بىرى لى نەكردۆتەو شۆپش لە دزيان بكات.

تىكشكانى شۆپش

لە سالى ۱۹۸۷ دا، ھىدى ھىدى تەندروستىم بەرەو خراپى پۆى، ھەر لەو سالىدا، شۆپشيش تووشى پاشەكشەي گەورە ھات. من لە سەر فرمانى برادەرانى چىا ھەر لە شار مامەو، بەلام چىدى ۋەك جاران بە سەلامەتى و ھىمنى نەدەزيام. ھەولەكانى نزيكبوونەو لە نيوان شۆپش و بەعسىيەكاندا، بە بونبەستى تەواو گەيشتبوو. لە نەنجومەنى بالاي حىزب بپارىاندا لە جەنگدا بىدووللى پشتى ئىرانىيەكان بگرن. سەرۆك «خوالىيخۆش بىت» چارەنوسى خۆى دايە دەست نەگەرى سەرکەوتنى ھورۆمى پاسدارەكان، خۆى چوۋە تاران و لە حزرورى ئىمامدا نووشتايەو و گروتى «پەبەرم، ئىمە بە بەشىك لە لەشكرى خۇتان حىسابىكەن». بەو شەپش لە دەفەرى ئىمەدا شىۋەيەكى زۆر خويناۋىي ۋەرگرت. من لە مالىكى نھىتىدا، ژىر زەمىنىكەم سازكرد و درىژەم بە كارى شۆپشگىرپانەى خۇمدا. ھەر ئو سالى رىكخراۋەكانى حىزبىش گوردى

کوشنده‌یان خوارد، ژماره‌یه‌کی گه‌وره له ئەندام شانەکانمان گیران و زۆر له پێکخستنه‌کانمان هه‌لۆه‌شان. ئه‌و ئه‌فسه‌ر و عه‌قید و لیوا عه‌ره‌بانە‌ی سالانی رابوردوو له‌وه ده‌ترسان ده‌ولت بپه‌وخیت، ئه‌و هه‌سته‌ش پالی پێوه‌ده‌نان هه‌ولبده‌ن ژێراوژێر سیاسه‌تمه‌داره‌ کورده‌کان بکه‌نه‌ دۆست. ئیستا سه‌رکه‌وتنه‌ یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌که‌کانی سوپا و ناکامی ئێرانییه‌کان هانیده‌دان، جارێکی دی ترسی شکست و کوشتن جێبه‌جێلن و بچنه‌وه ژێر سایه‌ و سیبه‌ری دیکتاتۆر. له‌و به‌ینه‌دا سه‌دام حوسه‌ین چه‌ندین جار له‌ ناو میله‌تدا به‌ جلی سه‌یرو سه‌مه‌روه‌ ده‌رده‌که‌وت و راشکاوانه‌ به‌ هه‌موو دونیای ده‌گه‌وت که‌ ئه‌و سالاریکی ئه‌به‌دی و سه‌رۆکیکی ئه‌فسانه‌یی و خودا‌کرده‌ .

له‌و وه‌رزهدا به‌رپرسیانی ناوچه‌که‌ و سه‌رانی پێکخراوی به‌عس له‌ باکوور هه‌موو گۆپه‌ردان... به‌عسییه‌کان بپاریاندا‌بوو شه‌رپێکی سه‌رتاسه‌ریمان له‌گه‌ڵ بکه‌ن، له‌ ماوه‌یه‌کی کورتدا ده‌یان هه‌فالی ئیتمه‌یان له‌ سێداره‌دا. ژماره‌یه‌کی زۆر له‌ شانە و که‌رتە هه‌ره‌ گه‌وره‌کانمان ناشکرابوون، من به‌رده‌وام شتێک له‌ حه‌سره‌ت و بیتوانایی له‌ ناوه‌وه‌ ده‌یخواردم و هێزیکیشم نه‌بوو به‌ر به‌و گۆرانکارییانه‌ بگرم. هه‌ستمه‌کرد سالانی درێژی شه‌پی ناوخۆ و مۆرالی هه‌ندیک له‌ سه‌رکرده‌کانمان کاریکیان کردبوو، نه‌وه‌ی نوێ تا ده‌هات له‌ حیزب ده‌تۆرا. له‌و حه‌شارگه‌یه‌ی خۆمدا شه‌و دوا‌ی شه‌و په‌تای فریشته‌ نه‌خۆشه‌که‌م ده‌یگرتم، فیم لێده‌هات، زمانم لال ده‌بوو، لول ده‌بووم، ژانی قورسم ده‌دی. به‌لام فریشته‌که‌م نه‌ده‌هاته‌ده‌رێ، عینادی فریشته‌که‌م له‌وه‌ی ئاسان نه‌یه‌ته‌ ده‌رێ، سه‌رسامیده‌کردم. دُنیا‌بووم فریشته‌که‌م بێزاره‌ لیم، توپه‌یه‌، به‌لام ده‌یه‌وێت ده‌رنه‌چیت، ده‌یه‌وێت بگه‌رپته‌وه‌ بۆ ناوه‌وه‌، ده‌یه‌وێت شانسیکم بدات و فریاییکه‌وم. شتێک له‌ فریشته‌که‌مدا وای ده‌کرد ئازارم بدات و ئیشم بۆ دروستبکات و جیا‌نه‌بێته‌وه‌، هه‌ندێجار حه‌زمه‌کرد ب‌روات و

نه‌ونده به ده‌ستییه‌وه نه‌خۆش و په‌ککه‌وته نه‌بم، به‌خیلیم به‌وانه ده‌برد فریشته‌که‌ی ناخیان زوو بریاری مردن یان ترازان ده‌دن، به‌خیلیم به‌هر مروفیک ده‌برد که نازانیت ناخی خوی فریشته‌یه‌کی زامداری تیدایه . که توپه‌ده‌بووم و پر به ژوره‌که‌م هاوارمه‌کرد «به‌س نازارم بده، یان برۆ یاخود بگه‌پتوه ناوه‌وه» هینده‌ی تر سه‌ر شیت ده‌بوو، من له‌و ژیر زمین‌دا تیگه‌یستم که من به راستی ده‌توانم قسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌م، به‌قسه‌ نارامده‌کرده‌وه، په‌یمانم پیده‌دا که هر گونجا ژیانیکی تر ده‌ست پیبکه‌م، ده‌مگوت ناتوانم لی‌رده‌دا ببچریم و له‌هاورپیکانم جیابیمه‌وه ... ده‌مزانی گویده‌گریت، بیرده‌کاته‌وه، دوودله . زورجار چه‌ندین پۆژ وه‌ک چوبیته‌ه‌ویکی دوورودریژه‌وه جول‌ه‌ی نه‌ده‌کرد، جگه‌ له‌باله‌کانی که گه‌لیک سووک و بیکیش ده‌بوون نیشانه‌یه‌کی تری نه‌ده‌ما، به‌لام ده‌مزانی له‌وییه و چاوه‌پوانی من ده‌کات، سه‌یرمه‌کات، به‌رده‌وام هه‌ست و بیرکردنه‌وه‌کانم ده‌خوینیته‌وه . نه‌وه نازاری ده‌دام که ده‌مزانی وه‌ک جاران نازاد نیم، بۆ هه‌موو شتیک ده‌بیت پرس به‌یه‌کیکی تر بکه‌م که ته‌نیا گویده‌گریت و وه‌لام ناداته‌وه ... له‌ده‌فت‌ری سیاسی حیزب ده‌یانزانی تووشی جوړه‌ بیماریه‌ک هاتووم، به‌لام که‌س چه‌شنی ده‌رده‌که‌ی نه‌ده‌زانی . به‌لام کئی کاتی هه‌بوو بایه‌خ به‌ده‌ردی من بدات؟ هه‌ستمکرد هیدی هیدی فشاری سه‌ریازی له‌سه‌ر بنکه و باره‌گاکانی حیزب له‌ده‌روه به‌جوړیک زوره، ناو‌شاره‌کان بایه‌خیکی وه‌ها گرنگیان بۆ حیزب نه‌ماوه . هه‌ستیکی ترسناکم هه‌بوو که شوپش به‌ره‌و کوتایی ده‌چیت، گه‌وره‌ترین نیشانه‌شی نه‌وه بوو، هه‌ندیک له‌ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌نی بالآ هه‌لده‌هاتن و خویان ده‌دایه‌وه ده‌ست هیزه‌کانی ده‌ولت و نامه‌ی تۆبه‌یان ده‌نوسی و داوای لی‌خۆشبوونیان ده‌کرد .

ده‌مزانی به‌عسییه‌کان ده‌زانن من له‌شاردام، به‌لام نه‌مه‌زانی ده‌یان‌ه‌ویت بمگرن یاخود نا . له‌و باوه‌په‌دا بووم که به‌فرمانی

به‌پټوه‌به‌ره به‌رزه‌کانیان، منیان فراموښکړدوه. من نه‌و بارگیره نه‌خوښه
 بووم که هر دوولا جییا نه‌پښت‌بووم بؤ پوژى خوۍ... بارگیریک هه‌ندیک
 بار هه‌لده‌گریت به‌بارگیری تر ناکټشرین. له‌و ده‌مه‌دا نارزه‌زوویه‌کی نه‌پنیم
 تیدا درکه‌وت بؤ مردن... نه‌وه‌ی له‌ ناکاو سه‌رده‌خه‌پته سه‌ر سه‌رینه‌که‌ت
 و نارزه‌زوویه‌کی قوولۍ مردن دلټ داگیرده‌کات. نه‌مه‌زانی نه‌و هه‌سته
 له‌ کوټوه هه‌لده‌قولټ، به‌لام دلنیا‌بووم هه‌ستیکه له‌ نارزه‌زووی سیکس
 به‌هټزتره. نارزه‌زووی مردن تاکه نارزه‌زوویه‌که ده‌توانیت له‌ نارزه‌زووی
 سیکس به‌هټزتر بیت... شتیک بوو نارامی له‌به‌ر هه‌لده‌گرتم. وهک تاکه
 پړگای پزگار‌بوون له‌ خوځم و له‌ دنیا ده‌مبینی. شه‌وان وهک چوځ
 عاشقیک ده‌که‌وټه بیرکړدنه‌وه له‌ مه‌حبوبه‌ی، بیوچان بیرم له‌ مردن
 ده‌کړدوه، وهک نه‌وه‌ی ده‌نگیکى نه‌پنی بیت و له‌ شوټنیکى تره‌وه
 بانگمبات، باوه‌شیکم بداتی که هرگیز نه‌مدیوه. هه‌ندیچار ده‌که‌یستمه
 نه‌وه‌ی مردنم وهک ته‌نیا جوانی و دوا جوانی ده‌بینی.

لاوازیوونى شوړش و ته‌سلیم‌بوونه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ سه‌رانی تاده‌هات
 له‌ ناوه‌وه بیپرواتریان ده‌کړدم... نه‌و هه‌موو نامه نه‌پنینه‌ی لای من
 که‌له‌که‌بوو‌بوون که‌مه‌که‌مه‌ کاریکه‌ریان له‌ سه‌رم جیده‌هټشت، زوډ پوژ
 ده‌که‌یستمه نه‌وه‌ی پېرسم «ناخو سه‌رانی شوړش ناتوانن پړگایه‌کی تر
 بگرنه‌به‌ر». دلنیا‌بووم گه‌ر نیمانم به‌ شوړش نه‌مټنټ ده‌مرم، ده‌بم
 به‌ جان‌وه‌ریکی بیپار و ترسناک، هه‌موو نه‌و هټزه په‌شانه‌ی له‌ ناومدان
 به‌ شیوه‌یه‌کی کوشنده دینه‌ده‌ری، نه‌مه‌زانی چیم لیده‌گوزهریت، به‌لام
 دلنیا‌بووم که‌ ده‌بم به‌ بوونه‌وه‌ریک به‌ هیچ فریشته‌یه‌ک کوټرول ناکریم.
 من له‌و که‌سانه بووم گه‌ر نیمانم به‌ شوړش له‌ده‌ستبدایه، به‌دترین
 شه‌یتانم لیده‌رده‌چوو، هه‌ستمه‌کړد «له‌و هه‌سته‌شدا به‌ ته‌نیا نه‌بووم»
 نیمه‌ نه‌وه‌یه‌ک بووین نه‌ده‌بوو نیمانم به‌ شوړش له‌ده‌ستبده‌ین، چونکه
 دواى نه‌وه‌ هیچ شتیکى دى نه‌بوو نیمانی پټی‌هټنټین، شوړش بر‌وای نیمه‌ی

به هم‌سوز شستیک له‌فکر دبوو، برومان به خودا، به مرؤف، به عشق، به جوانی... ته‌نیا شستیک باوه‌رمان پییوو شوپش خوی بوو، نیستا که شوپش ده‌له‌قی و له بیله‌نگه‌ریدا بوو، بۆ من مایه‌ی سه‌ره‌لدانی خه‌یالاتی تاریک و مؤته‌کناسا بوو. من هیدی هیدی هه‌ستمده‌کرد له ناوه‌وه پارچه‌پارچه ده‌بم، بیرمه‌کرده‌وه گه‌ر شوپش بخنکیت و لاواز بیت و بگه‌ریته‌وه بۆ سه‌ره‌تا غه‌مگین و بیه‌یزه‌که‌ی، من چیم به سه‌ر دیت؟. له و کاته‌دا نیت‌ر هاتوچوی نیتوان شار و شاخ تاده‌هات ئالۆز و سه‌خت ده‌بوو. ده‌ولت هه‌زاران گوندی ته‌خته‌کرد و دانیش‌توانی به‌ره‌و خوار پاده‌گوپزان... من به‌رده‌وام نامه‌م ده‌نارد بۆ بیرویی سیاسی حیزب و وه‌لام وه‌رنه‌ده‌گرته‌وه... هه‌ستمده‌کرد حیزب له ناستی بالادا پچران و شپه‌زه‌یی تیکه‌وتوه. ترسیکی گه‌وره‌م تیده‌گه‌را له شوپش دابیریم. نه‌وه دوا شت بوو، مردن بوو، کۆتایی هه‌موو کۆتاییه‌کان بوو بۆ من. له و ده‌مه‌دا گۆرپانکاری گه‌وره‌ پوویدا، نه‌و ئالۆگۆپه‌ی به‌عسیه‌کان له ئیداراتی ده‌زگای نه‌منیه‌تدا کردیان، سه‌رانی پێشووی لادا و خه‌لکانی دی خسته‌ جیگایان. به‌رپوه‌به‌ری نویی دائیره‌ی ناسایشی ده‌ولتی، لای خۆیه‌وه بریاری دا ده‌موچاوه کۆنه‌کان دووربخاته‌وه، یه‌کیک له‌وانه‌ی زۆر به‌خیرایی په‌راویز خرا لیفیتانت بوو. نه‌وه سه‌ره‌تای چه‌ند سالیکی پر به‌دبه‌ختی بوون بۆ نه‌و. نزار ئیدریسیش هیزه‌که‌ی زۆر بچوکرایه‌وه و سنووری زۆر بۆ ده‌سه‌لاته‌کانی دانرا. به‌لام کاره‌ساتی گه‌وره‌ نه‌وکاته بوو که یه‌کیک له نه‌ندامه‌کانی سه‌رکرده‌یه‌تی حیزب له کاتی ته‌سلیمبوونه‌وه‌یدا به‌ ده‌ولت، لیفیتانتی له ده‌مه‌وه‌دا و نه‌ینی په‌یوه‌ندیه‌کانی به شوپشه‌وه ناشکرکرد. من یه‌که‌م که‌س بووم که به هه‌والی ده‌ملیدانه‌که‌م زانی و به‌په‌له لیفیتانتم ناگادارکرده‌وه خوی بشاریته‌وه... نه‌و کات ماوه‌یه‌ک بوو پوو به‌ پوو نه‌وم نه‌بینبوو، به‌لام نه‌و له میژووی درێژی یه‌کدی ناسینماندا، گه‌یشتبووه بره‌وه‌یه‌کی ته‌واو که من زانیاری دروستم لایه و

له تهكيدا راستگۆ و بئيفيلم. دهيزانى من شوپشم لهو خوشتەر دهوئيت، دهيزانى گەر شوپرش بلئيت ليفيتانت بكوژه دهيكوژم. هه موو جارئك كه سه يري به كديمان ده كرد، هه ردووكمان سارد و بيپوچ بووين، نهو منى وهك ماشينئىكى كۆككراو و من نهوم وهك ماشينئىكى كۆككراو ده بينى، دوو مرؤ ماشين بووين كه سمان به دروستى شيوهى په يوه ندى خو مانمان نه ده زانى، بيگومان هاوړئ بووين، به لام هاوړئى وه ها نا شتى گرنه بؤ به كدى به ختبه كين... گەر نهو له مه تر سيدا بايه منى ده كوشت، گەر شوپرشيش فرمانى به من بدايه نهوم ده كوشت... به لام هاوړپش بووين، به وجۆره و بهو مانايه ي كه وشه ي هاوړپتى لهو ساله تر سناكانه دا ده يگه ياند. من كه سئىكى دلسۆزم پاسپارد، ليفيتانت بگوازئته وه بؤ شوپينئىكى نهئىنى و چه په ك، ده مزانى ليفيتانت بيرى له پوژى وه ها نه كردو ته وه. من سه رنجمدابوو، سياسيه كانى و لاتى ئيمه، به جوړئىكى غه مناك كورتبينن. ليفيتانت واى دانا بوو كه به عسيه كان نه به ديبن و په يوه ندى خو شى به وان وه هه ر نه به ديه. هه موو سياسيه كان تووشى نهو ده رده ده بن، وه همئىك ناوى ده نئيم وه همى به رده وامى، نهوه ي كه پيتوايه ژيان هه ميشه به وجۆره يه كه به سه ريدا خه وتوويت. غه ريزه ي كړكه وتن، نهو غه ريزه هه ره تر سناكه ي ده سه لاتداران ده گوپئيت بؤ جوړه ناژه ئىكى ته مه ل و سر كه به سه ر كورسيه كانياندا خه ويان لئده كه وه ئيت. مندالئىك چؤن له بيتشه كه كيدا ده خه وئيت و ئاگاي له داها توو نيه، غه ريزه ي كړكه وتن يش جوړه هه سئىكى وا له ده سه لاتداراندا دروسته كات. هه سئى نهوه ي دونيا هه ميشه له م دوخه ي ئيستادا ده ميئنته وه. ليفيتانت سالانئىك بوو به سه ر نهو شيوه ژيانه دا خه وتبوو، ئيستاه له ناكاو هه موو شئىك وهك با له ريشه ي به ئينئيت هه لده كه نرا. وهك چؤن به كئىكى برسى له رووى سئىكسيه وه، ده بيته بوونه وه رئىكى بيئارام، سالارئىكيش كه غه ريزه ي كړكه وتنئى تئىكده شكئيت ده بيته مه خلوقئىكى ترساو و دوودل

و ناجیگیر، نهو پوژه لیفیتانتیش لهو دۆخه‌دا بوو. نهو خۆی له من باشتر درنده‌یی و بیژهمی به‌عسییه‌کانی ده‌زانی، دیبوی به‌عسییه‌کان چون پیزه‌کانی خۆیان پاکده‌که‌نه‌وه، چون ناهیلن که‌س هیزی له سنووریک‌کی دیاریکراو تیپه‌پریت. به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هر له‌وه‌مه‌دا ژیا‌بوو. من خۆم نامه‌یه‌کی تایبه‌تیم بۆ نوسی و گوتم «نه‌ندامیک‌کی نه‌نجومه‌نی بالآ ته‌سلیمی ده‌ولت بۆته‌وه و هه‌موو نه‌ینی تۆی بۆ عه‌ره‌به‌کان ناشکراکرده‌». نهو باوه‌ری به‌ من بوو، نه‌یده‌توانی باوه‌ری پیم نه‌بیت، هرچییه‌ک بیت له‌وجۆره‌ دۆخانه‌دا نه‌یده‌توانی گالته به‌ ژانی خۆی بکات. هر نه‌وه‌ شه‌وه‌ لیفیتانتمان شارده‌وه و من پوژی دوا‌یی به‌ره‌به‌یان گه‌یشتمه‌ لای و گوتم که‌ ده‌بیت به‌ زووترین کات شار جیبه‌ت‌آلیت. لیفیتانت زۆر شپه‌رزه و په‌شو‌کاو بوو. پيشتر وه‌ها نه‌مدیبوو، هه‌تا ده‌میک‌ هات بۆ لام و تکایکرد په‌یوه‌ندی له‌گه‌ل شو‌رشدا بۆ دروستبکه‌مه‌وه، به‌م چه‌شنه‌ نه‌ژاکابوو. نیستا چین چین عاره‌قی ده‌رده‌داو و ده‌ترسا و هه‌ستیده‌کرد به‌ یه‌کجار هه‌موو شتیکی له‌ده‌ستداوه. من پیم‌گوت که‌ خانمی ماردینیش به‌ینیت و من کاروباری پرگارکردن و ده‌رکردنیان بۆ ده‌روه‌ جیبه‌جیده‌که‌م. به‌لام وه‌ک شیت ته‌نیا سه‌ری بادا و گووتی «نایه‌ت... نایه‌ت». دلنیا‌بووم که‌ لیفیتانت قسه‌ی له‌گه‌ل‌دا کردوه و نه‌چۆته‌ ژیر باری نه‌وه‌ی دووباره‌ بجیته‌وه‌ شاخ. سه‌یرم له‌ ترسی لیفیتانت هات، نه‌وم وه‌ک که‌سیکی ترسنۆک نه‌ده‌ناسی، به‌لام نیستا که‌ بیرده‌که‌مه‌وه، تیده‌گه‌م بۆچی لیفیتانت نه‌و پوژه وه‌ها ترساو و په‌شو‌کاو بوو. ده‌سه‌لاتی زۆر مرو‌ف ده‌گو‌ریت بۆ ترسنۆکترین جۆری ئاده‌میزاد. لیفیتانت ده‌من سال بوو له‌ شاردا ده‌سه‌لاتیک‌کی زۆری هه‌بوو، له‌و سالانه‌دا هه‌رگیز نه‌یتوانیبوو نازایه‌تی خۆی تاقیبکاته‌وه، نه‌یکرابوو نازایه‌تی خۆی بنیته‌ ژیر نه‌زموونیک‌کی راسته‌قینه‌وه، هر له‌ که‌نجییه‌وه‌ زیندانه‌وان بووبوو، هه‌میشه‌ نیچیره‌کان به‌ لاوازی هاتبوونه

به‌رده‌ستی، هم‌میشه خۆی ئه‌و هیزه‌بووه که فرمانی داوه . ئیستا له به‌رده‌م به‌که‌م تاقیکردنه‌وه‌دا ده‌له‌زی . مرۆف زۆربه‌ی ترسنۆکه، به‌لام که‌میان له تاقیکردنه‌وه‌دا ئه‌و ترسنۆکیه‌یان بۆ ده‌رده‌که‌وێت، چونکه که‌میان جورئه‌تی تاقیکردنه‌وه‌که‌یان هه‌یه . زۆربه‌ی ئه‌و پیاوانه‌ی له شۆرشیدا به‌ ئازا ناویان ده‌رچوو، له‌وانه‌بوون که هه‌رگیز به‌ ته‌واوی تاقی نه‌بوویونه‌وه ... ئازایه‌تی وه‌همیکی گه‌وره‌ بوو، هه‌موو پیاوه ئه‌فسانه‌یه‌کانی شۆرش ناوبانگی خۆیان له‌ سه‌ر ئه‌و وه‌همه‌ دروستکردبوو . ئه‌و سه‌رده‌مه به‌عسیه‌کان بوویونه‌وه‌دپنده‌یه‌کی بپۆینه، ئینسانیه‌تی مرۆفه‌کانیش کاتی‌ک ده‌رده‌که‌وێت که پوو به‌ پوو به‌رابه‌ر به‌ درنده‌ ده‌وه‌ستن، من ئه‌و کات نه‌مه‌ده‌توانی له‌ نێوان ئازایه‌تی و مرۆفدۆستیدا په‌یوه‌ندییه‌ک بدۆزمه‌وه، ئازایه‌تی لای من شتی‌ک بوو گرێدراوی رۆحی جه‌نگاوه‌رانه‌ی مرۆف . له‌و سه‌رده‌مه‌دا که به‌عسیه‌کان وه‌ک جانه‌وه‌ری بپه‌زه‌یی هه‌موو شتیان وێرانده‌کرد، که‌مه‌رخه‌می مرۆف بۆ مرۆفیش گه‌یشته‌بووه ئه‌وپه‌ڕی . له‌و ده‌مانه‌دا من تیگه‌یشتم که درنده‌یی ئه‌وه نیه‌ ئه‌وانیدی بکوژیت، به‌لکو ئه‌وه‌یه وابکه‌یت که‌س له‌ بی‌ری ئه‌وانیدیدا نه‌بێت .

ئه‌مڕۆ دوا‌ی ئه‌و هه‌موو سه‌ئه‌له‌ که‌ بێرده‌که‌مه‌وه، ده‌لێم له‌ کۆتایی هه‌شتاکاندا، «نامرۆفبوون» له‌ ژبانی ئێمه‌دا پێینایه سه‌رده‌میکی نوێه ... یاخود له‌و سه‌رده‌مه‌وه می‌ژووی نامرۆفبوون به‌راستی ده‌ستی پێکرد . بۆ ئه‌وه‌ی جیاوازی مرۆف و نامرۆفتان بۆ بکه‌م، ته‌نیا نمونه‌یه‌کی پوون له‌ خه‌یاڵمدا بێت ئه‌وه‌یه که بپه‌یننه پێشچاوی خۆتان، ژماره‌یه‌ک ئاده‌میزاد له‌ ترسی هیزکی نادیار و گه‌وره به‌ پێگایه‌کی زۆر سه‌ختا پاده‌که‌ن ... سه‌دان ئاده‌میزادی جیاواز جیاواز، له‌ گه‌نج و پیر، له‌ گه‌وره و بچوک، له‌ ژن و پیاو . هه‌موو به‌پێگایه‌کدا هه‌ل‌دێن و ناشزانن بۆ کوێ ده‌چن . له‌و پێگایه‌کدا مرۆف بوونه‌وه‌ریکه‌ به‌ک له‌ سه‌ر ئه‌وی دی ده‌وه‌ستیت،

گەنجەكان بەپىي پىرەكان و گەرەكان بەپىي مندالەكان دەپۇن، ھەموو پىكرا دەستى بەك دەگرن و لە ژىر بارى ھىچ ترسىكدا دەست لە بەك بەرنادەن، ھىچ كەسىك بە تەنيا بىر لە پزگارى خۇي ناكاتەو، بەھىزەكان ئەوانەن كە بەر لەوھى بىر لە مانەوھى خۇيان بەكەنەو، بىر لە مانەوھى ئەوانى دى دەكەنەو، گەرەكان ئەوانەن كە لە دووھ دەپۇن و پىش ھەمووان خۇيان بۇ مەترسى بەياندەكەن. لىرەدا ھەموو ترسىك ترسە بۇ ھەمووان و ھەموو ھەرەشە بەك ھەرەشە بە لە ھەمووان. بەلام كە نامرۇف دەردەكەوئىت، كە ئەو جنسە ترسناكە لە سەر زەوى نىشتەجى دەبىت... چىتر مرۇف ئەو كەسە نىيە كە دەستى ئەويدى دەگرىت، نامرۇفەكان كە دەكەونە سەر ھەمان پىنگا، ھەر بەكەيان بە تەنھا ھەلدەت، ھەر كەسە و بىياك بەرامبەر ئەوانى تر ھەولدەدات لەو مارشە ترسناكەدا خۇي لە پىشەوھە بىت، گەنجەكان باكيان بە پىر و گەرەكان باكيان بە مندالەكان نىيە، نامرۇف ئەو كەسە بەكەنەو كە بەتەنگ ئەوانەوھە ناچىت كە نايانناسىت، سنورى عەشقى بۇ مرۇف لە باوھشى ئەوانەدا تەواو دەبىت و دەوھەستىت كە خۇي و بۇ خۇي خۇشىدەوئىن. لە كاتىكدا سەرەتاي مرۇفبوون لە خۇشەوئىستى ئەوانەوھە دەست پىدەكات كە نايانناسىن. لە كۆتايى ھەشتەكاندا لە شار و دەفەرى ئىمەدا ئەو جۆرە گارپانە ترسناكە سەرىبەلدا كە ھەر كەسە و بە تەنيا بۇ خۇي ھەلدەھات... ھىچ كەسىك باكى بەوانى دى نەبوو، كى دەكەوت و دەمرد، بۇ خۇي دەكەوت و دەمرد، كى نەيدەتوانى ھەلبىت و جانەوھەرەكان دەيانخوارد، كوشتەي لاوازي خۇي بوو... بەھىز ئەوانەبوون كە دەيانتوانى ئەوانى دى لە بىرىكەن و پىش ھەمووان بە سەر بەرىبەستەكاندا سەرەكون و ھەلبىن، ئازايەتى تەنيا لە بىرکردن و فەرامۆشكردنى ئەوانى تر بوو... ترسىش ترس نەبوو لە چارەنوسى ھەموومان، بەلكو تەنيا ترس بوو لە چارەنوسى تاك و تەنھاي مرۇف خۇي. ئەو پۇژە كە لىفىتانتم بىنى و

ئەو ترسە بێین و ناوازیەم لە چاویدا خویندەو، لە بری ترسی مرۆف، ترسی ئەو ئازەلانەم بەیادا هاتەو، بەر لەوێ بیانەن بۆ قەسابخانە چاویان سامیکی نەیتی تێدەگەریت. ترسی نەیتی و شاردراوێ ئەسپە کوژراوەکانی پسمامانم کەوتەو بێر. ویستم لیپپیرسم «بۆ لیفیتانت، بۆ، بۆ هیشتت ئەو ئەسپانە بکوژم و ژیانمت بەو دەردە برد؟». بەلام دەمزانی نازانیت وەلامم بداتەو، ئەو ھەرگیز نەیدەزانی وەلامی ھیچ پرسیاریکی گەرە بداتەو... جگە لەوێ ئەو خواستە سادە و سەرەتایی و جانەورناسایە بۆ ھیز دەیجولاند، شتیکی دی نەیدەبزواند. من بۆ ئەوێ نارامیکەمەو، پیمگوت «لیفیتانت مەترسە، منیش وەک تۆم، پیکەو دەپۆینەو بۆ شاخ. منیش باوەریم بە ژیان و سەلامەتی ئێرە نەماو». لەویدا راستگۆ بووم، من بپارمدا کە ئەوجارەش لیفیتانت پزگاریکەم و لەگەڵ خۆمدا بیبەم بۆ ناو شوپرش. ئەو بە دەنگیکی نوساو و ترساو، ئەو پیکەوتنە دێرینە بەیاداھینامەو کە دەمێ ساڵ لەووبەر مۆرمانکردبوو. ئەوێ ھەر کات چوو ناو شوپرش، وەک خائین تەماشانەکریت و پێشوازی وەفاداران و نیشتیمانەپەرەوانی لیپکریت. من و دەکاری پیکەوتنەکەم یاد نەماو، بەلام ئەو پەیمانەکی ھەلگرتبوو، کۆپییەکی خستە بەردەستم و ورد خویندەو.

پرسیم «خائین کێیە؟ جەنابی لیفیتانت خائین کێیە؟ ھەستدەکەم وشەکە مانای نەماو». ئەو قسانەم بە بێزارییەکی گەرەو کرد، بێزاری لە لیفیتانت نا، بەلکو بێزاری لە ھەموو دنیا. وەھا بوو وەک ئەوێ لە قسەکاندا بێزارییەکی گەردونی ھەبیت. ھەستمکرد لیفیتانت بەقسەکەم ناپەرھەت نییە، خائین لای ئەو وشەیکە بێمانا بوو، وەک چۆن ژنی کە دەبیتە عاشقیکی راستەقینە، وشەێ خیانەت مانایەکی نامێنیتەو لەلای، لای ئەوانەش کە دەبنە عاشقی گەرەو دەسەلات، خیانەت مانایەکی نییە. بەلام جیاوازییەکە لەویدا بە ژنی عاشق ھەر کات

خیانه‌تده‌کات، خیانه‌تی جوانتر و پاکتر و ئینسانیت‌ره له دلسۆزی ئه‌و ژنه بپه‌سه‌ست و درۆزنا‌ه‌ی به‌ سه‌ر پۆژه‌ مردووه‌کانی خۆیان و له‌په‌ل‌ جه‌سته‌ی ساردی می‌رده‌کانیاندا ده‌خه‌ون. به‌ پپچه‌وانه‌ی خیانه‌ته‌وه‌ بۆ ده‌سه‌لات که به‌دترین و ناشیرینترین جۆری خیانه‌ته‌. به‌لام من ئه‌و پۆژه‌ که ئه‌و په‌یمان‌ه‌ سه‌یر و دیرینه‌ی لیفیتانتم له‌گه‌ل شو‌پشدا خۆینده‌وه‌ ئه‌و هه‌سته‌م لادروسته‌بوو، که ده‌بی‌ت خیانه‌ت چی بی‌ت؟. وشه‌که جاران مانایه‌کی تایبه‌تی و دیاریکراوی هه‌بوو، هه‌ر که‌س له‌گه‌ل به‌عسیه‌کان بایه‌ و دژی شو‌پش بایه‌ خائین بوو، هه‌ر که‌س هاو‌پێکانی حیزبی له‌ده‌مه‌وه‌بدایه‌ خائین بوو، هه‌ر که‌س نه‌ته‌وه‌که‌ی خۆی خو‌ش نه‌ویستایه‌ و خزمه‌تی به‌ داگیرکه‌ران بکردایه‌ خائین بوو... به‌لام ئیستا هه‌سته‌مه‌کرد مانایه‌کی تایبه‌ت‌تر و قوول‌ترم پێویسته‌ بۆ ئه‌م وشه‌ مه‌لعونه‌ی که زیاتر له‌ هه‌ر وشه‌یه‌کی دیکه‌ی دنیا ده‌یتوانی ویزدانی من به‌ نانا‌سووده‌گی باریکات. ئه‌و ماوه‌یه‌ که فریشته‌ به‌ده‌که‌م له‌ ناخمدانامی نه‌بوو، زۆرجار به‌ ده‌م فئ و تا و وپت‌ه‌وه‌ له‌گه‌لیدا ده‌دوام و ده‌مگوت «بۆ ده‌پۆیت، بۆ به‌جیمده‌هیل‌یت، خو من خائین نیم؟». ئه‌وه‌ ئه‌و پرسیاره‌ گه‌وره‌یه‌ بوو که من له‌و فریشته‌ مه‌لعونه‌م ده‌کرد و ئه‌و وه‌لامی نه‌ده‌دامه‌وه‌... یاخود من گویم له‌ ده‌نگی نه‌بوو که وه‌لامی ده‌دامه‌وه‌.

من له‌ لیفیتانتم پرس‌ی «جه‌نابی لیفیتانت، پرسیاریکت لیده‌که‌م راست وه‌لامبیده‌وه‌، تو له‌ ناخدا هه‌سته‌که‌یت خائینیت یاخود نا؟». به‌ بیزاریه‌وه‌ سه‌یریکردم و گووتی «چۆن من خائینم؟. من چه‌ند سا‌له‌ به‌ نه‌یتی بۆ ئیوه‌ نیشده‌که‌م، چ نیشکی شو‌پش بووه‌ من باش نه‌جامی نه‌ده‌م، چ نامه‌یه‌کتان بووه‌ من نه‌مگه‌ یاندی‌ت... چۆن من خائینم؟». من که‌میک بیرمکرده‌وه‌ و گووتم «ئه‌گه‌ر له‌ ئاست په‌یوه‌ندی‌دا به‌ شو‌پشه‌وه‌ سه‌یریکه‌یت تو خائین نی‌یت... به‌لام له‌ ئاست په‌یوه‌ندی‌دا به‌ خه‌لکه‌وه‌ ته‌ماشابکه‌یت، له‌ په‌یوه‌ندی‌دا به‌ مرقه‌ه‌وه‌، ئه‌وه‌ چی ده‌لی‌یت؟». ئه‌وه‌

یه‌که‌مجار بوو پرسپاری وه‌ها به‌خه‌یال‌مدا تیپه‌ریت. ده‌میک لیفیتانت به‌جوریک‌ی خویناوی خزمه‌تی به‌حیزب کردبوو، دل‌سوزانه‌ نه‌ندامی حیزبه‌کانی تری تارومار کردبوو، پرسپاری وه‌ها به‌خه‌یال‌مدا نه‌هاتبوو. بۆ حیزبیه‌کی سه‌رسه‌ختی وه‌ک من، لیفیتانت دل‌سوزی ئیمه‌ بوو، به‌لام له‌و کاته‌وه‌ی گه‌یشتبوممه‌ ئه‌و بره‌یایه‌ی، ئه‌م بالانه‌م بالی فریشته‌یه‌کی نه‌خۆشه‌، گه‌لیک شتی سه‌یر سه‌یر به‌خه‌یال‌مدا تیده‌په‌ری و له‌عه‌قلمدا پرسپاری نوێ دروستده‌بوو. لیفیتانت که‌ پرسپاره‌که‌م که‌میک سه‌رسامیکردبوو، گووتی «من خیانه‌تم له‌ دوو شت نه‌کردوه‌، یه‌که‌م له‌خۆم، دوومه‌ له‌ حیزب». لیفیتانت له‌وه‌دا له‌ سه‌ره‌ق بوو. ئه‌و له‌قوولاییدا که‌سیکی مرؤفدوست نه‌بوو تا من به‌هیچ شتیک باربیکه‌م. من هه‌ستمکرد ئه‌و پرسپاره‌ له‌ لیفیتانت پرسپاری من نییه‌ و پرسپاری فریشته‌که‌ی ناخمه‌. بیویستی خۆم جاریک‌ی تر گووتم «لیفیتانت، تو مرؤفت خۆشویستوه‌؟». دیاریوو پرسپاره‌کانم لیفیتانت ناره‌حه‌تده‌کات. گووتی «نا... بۆ مرؤفم خۆشبویت، یه‌عنی چی مرؤفم خۆشبویت؟». پرسپاره‌که‌م بۆ ئه‌و وه‌م بۆ من بیمانا هاته‌ به‌رچاو. لیفیتانت به‌ناره‌حه‌تییه‌وه‌ ته‌ماشایکردم و وه‌ک گومانم لیبکات، گووتی «ده‌ته‌ویت چی بپرسیت؟». گووتم «بپورره‌ هیچ... هیچ. ئه‌وه‌ پرسپاری من نه‌بوو». له‌و پۆژه‌وه‌ هه‌ستمکرد، فریشته‌که‌ی ناوم شتیکم تیدا ده‌چینیت که‌ نازانم چیه‌، به‌لام دلنایابوم شتیک‌ی به‌ده‌ و ده‌شیت ته‌واوی په‌یوه‌ندییه‌کانم تیکبdat، چی ده‌رده‌چیت گه‌ر وام لیبیت هه‌ر که‌سیکم بینی بپرسم «مرؤفت خۆشده‌ویت؟ هینی برا، په‌یوه‌ندیته‌ به‌ مرؤفه‌وه‌ چۆنه‌؟». چی دیمه‌نیک‌ی سه‌یرم ده‌بیت، کاتیک هه‌مووان به‌گومانه‌وه‌ سه‌یرمبکه‌ن و نازانن به‌ته‌واوی پرسپاری چی ده‌که‌م. هه‌ر چۆنیک بوو ده‌می فریشته‌که‌ی خۆم داخست و بیده‌نگمکرد و گووتم «لیفیتانت ناره‌حه‌ت مه‌به‌، هه‌رچۆنیک بووه‌ هه‌ولده‌ده‌م وه‌ک خائین سه‌یرت نه‌که‌ن».

من و لیفیتانت

به‌له‌وهی له شار ده‌رچین و چه‌ند سالێک دوربکه‌وینه‌وه، خانمی ماردینیمان گواسته‌وه بۆ شوینێکی باش، نه‌ده‌بوو نه‌مجاره‌وه‌ک جارانی تر به‌ده‌ختی بکیشیت. من قاتی دووه‌می مائی دوستێکم بۆ به‌کرێگرت. دلنیا‌بووم له‌وئ هه‌م سه‌لامه‌ت و هه‌م ئاسووده‌ ده‌بیت، پلانیشم وابوو هه‌ر کات شتیکی دی هاته‌ پێش‌ی بیخاته‌ مه‌ترسییه‌وه، جیگای بگۆرین. من نه‌و شه‌وه‌ هه‌موو فایل و کاغه‌زه‌ نه‌ینیه‌ گه‌وره‌کانی خۆم مه‌حکام له‌ شوینێکی تاییه‌تدا شارده‌وه و بریارمدا هاوێی له‌گه‌ڵ لیفیتانتدا شار جێبهێلم.

سه‌فه‌ری من و لیفیتانت به‌ره‌و شاخ، سه‌فه‌ریکی سه‌خت بوو، ده‌وله‌ت هێزێکی بیته‌ندازه‌ گه‌وره‌ی بلۆک‌ده‌بووه‌وه، به‌لام سالانی زۆری هات‌چۆی شاخ و شار، ک‌رده‌بوومی به‌ پتوییه‌کی راسته‌قینه، که‌سێک له‌ سایکۆلۆژییه‌تی نه‌وانه‌ تێده‌گات که‌ بۆ پاس‌کردنی جێه‌ک داده‌نرێن. ده‌مزانی، هه‌موو پاسه‌وانێک له‌ ناخدا غه‌مگینه، هه‌چ پاسه‌وانێکی به‌خته‌وه‌ر له‌ سه‌ر زه‌وی نییه. نه‌وه‌ی پاسی جیگایه‌ک ده‌کات، هه‌میشه‌ له‌ بیری یه‌ک شتدایه، ته‌واوبوونی ماوه‌ی ئێشک‌دارییه‌که‌ی. هه‌میشه‌ش هه‌موو پاسه‌وانێک له‌واوه‌په‌دایه‌ که‌ له‌ نۆبه‌تی ئێشک‌گرتنی نه‌ودا هه‌چ پوونادات، نه‌وه‌شی ده‌بیینیت شتی بێمه‌ترسیین. زانینی نه‌و راستیه‌ کۆمه‌کی پێده‌کردم ئاسان هه‌موو بنکه‌کانی پشکنین فریویده‌م... چونکه‌ هه‌چ پاسه‌وانێک نییه‌ له‌ قوولایی ناخیدا ناماده‌نه‌بیت فریوبخوات. لیفیتانت گه‌لێک به‌ ته‌کنیکه‌کانی من له‌ پۆیشتن و خۆشاردنه‌وه‌دا سه‌رسام بوو... نه‌و له‌ میژوو ده‌ره‌وه‌ی شاری نه‌بینیوو، سالانی پابوردوو بووبوو به‌

که‌سیکی شاری، شیوه‌ی بیرکردنه‌وه و خوگۆرینی ته‌واو گۆپابوون، شیوه‌ی خواردن و وه‌ستان و قسه‌کردنی له‌چاو سه‌رده‌می پسه‌ماماندا شارستانیه‌تر ده‌ینواند. هه‌لبه‌ت هه‌یچ شتیگ جان‌ه‌وه‌ره‌ دپه‌که‌ی ناو‌ناخی نه‌ده‌خنکاند، به‌لام شتیگ له‌ئه‌ته‌کیتی پیاوی مۆدیرنی هه‌لگرتبوو که له‌گه‌ل جوانی و بۆشناخی ئه‌ودا گه‌لیک جوت ده‌هاته‌وه. تا زیاتر به‌ره‌و ناوچه‌شاخاوییه‌کان سه‌رکه‌وتباین، ئه‌وه‌سته‌تیکی غه‌مگینه‌تر دایده‌گرت. له‌پاستیدا منیش وه‌ک ئه‌وه‌سه‌رسام بووم، به‌لام خوّم که‌متر ئاشکراده‌کرد و نه‌مده‌ویست کارینه‌که‌م لیفیتانت یان فریشته‌که‌م بکه‌ونه پرسیار و دوودلی. هه‌موو نابینایه‌کیش ده‌یتوانی ببینیته‌که‌ شۆپش به‌ره‌و لاوازبوونیکه‌ی به‌رچاو چووه. من بیئه‌وه‌ی مه‌به‌ستم بیته، خوّم زۆر له‌به‌کاره‌ینانی وشه‌ی لاوازی لاده‌دا، نه‌مده‌ویست لیفیتانت تووشی ترس و ناو‌میدیه‌کی کتوپر بیته. گه‌ر له‌وساته‌دا لیفیتانت وه‌ک من به‌لاوازی راسته‌قینه‌ی شۆپشی بزانیبایه، تووشی هه‌ره‌سه‌یکه‌ی ده‌رونی ده‌هات، ئه‌وه‌فۆبیایه‌کی راسته‌قینه‌ی به‌رابه‌ر وشه‌ی «لاوازی» هه‌بوو.

تا پتر به‌ره‌و نیو کوردستانی راسته‌قینه‌ی رۆده‌چووین، کوردستانی چیا، کوردستانی پیده‌شته‌ی ناکو‌تا، سه‌رزه‌مینی دره‌خته‌ی غه‌مگینه‌کان، سه‌رزه‌مینی بالنده‌ی ته‌نه‌ای سه‌ر گاشه‌به‌رده‌ی په‌قه‌کان، کوردستانه‌ی راسته‌قینه‌که‌ی من، کوردستانیکه‌ی کپ و پپر له‌هه‌وای پۆحیکه‌ی مه‌زن، جیگایه‌ک که‌ پۆحیکه‌ی هه‌یه‌ جیاواز له‌پۆحی تاک و ته‌نه‌ای هه‌ر مرفۆیک، پۆحیکه‌ی بلنده‌ی شتیگ که‌ جۆره‌شانا‌زیه‌کی نه‌یتی تیدایه، شانازی سروشت به‌ناکو‌تابوونی خو‌ی، شانازی جیگا به‌زمانه‌ی ئه‌به‌دی و تایه‌تیه‌که‌ی خو‌ی، شانازی به‌رزایی و بلندییه‌کان به‌بیده‌نگی ئه‌به‌دی خو‌یان... کوردستانه‌که‌ی من، ئه‌وه‌ کوردستانه‌ی که‌ دُنیا‌بووم فریشته‌که‌ی ناخه‌م ئیستا وه‌ک من سه‌رسامانه‌ سه‌یریده‌کات. کوردستانیک که‌ بۆنی ئیمه‌ی له‌نایه‌ت، بۆنی منی له‌نایه‌ت، بۆنی لیفیتانت و

هەفالى شىرخانى لى نايەت، كوردستانىك بۆنى تەفەنگى لى نايەت، بۆنى سوپاي لى نايەت، بەلكو بۆنى ئەبەدىيەتى لىدەت. بۆنى شىتىك كە زۆر لە ئىمە نەمرتر و درىژتر و ناكۆتاترە... كوردستانەكەى من، كە شىتىك بوو لە دەرهوھى مېژوو، خەوتوو لە ھەناوى ناكۆتاي سروشتدا، نىشتەمانىكى ئەبەدى كە گەردناگرىت، پىرناپىت، قسەناكات... بەلكو تا ناكۆتا غەمگىن سەيرماندەكات و سەيرماندەكات و سەيرماندەكات و ھىچ نالىت. كوردستانە ئەبەدىيەكەم، ئەو زەمىنەى كە جگە لە ئەبەدىيەت مولكى ھىچ كەسىكى دىكە نىيە. من ھەركات بەر ئەو كوردستانە قوول دوور و ئەستەمە دەكەوتم، ئەو كوردستانەى دەمزانى ھىچ يەكىك لە ئىمە دەستمان پىيدا ناكات، دەمزانى ئەستەمە بەم ھەستە بچوكانەى خۆمانەو تەنانت مەوداي نىوانىشمان بېپۆين، بەو غەمگىنەكى گەورە دايدەگرتەم... شادى و كەيف پتر لە دلەدا دەكوژانەو. كوردستان لە ناكاو لاي من دەبوو ئەو جوانىيە قوول و نەپىنە، ئەو بىدەنگىيە قوول و نەپىنە، ئەو جىگا دوور و نەگىراوھى كە نەوھك بە دوژمن، بە ھىچ ھىزىكى گەورەى تىرى سەر زەمىنىش نەدەگىرا.

لەو گەشتەدا لەگەل لىفىتانتدا نرىك و دوور ھىزەكانى دەولەتەمان دەبىنى كە لە ناو دۆل و لە سەر ھەندىك تروپىك جىگىر بووبوون... لىفىتانت زۆر لىيان دەترسا، بەلام من تەنيا وەك ھەندىك گەلاى كەوتوو دەمبىن كە سەنگيان لە پوشىك گرانتر نىيە، ھىزگەلىك بوون ھەركىز بەو سەرزەمىنەو نەنوسابوون، دەمبىن لە بۆشايىدا وەستاون، جگە لەوھى ھەولتىكى بېھودەى مروفىيان تاقيدەكردەو بۆ تىكشكاندى سروشت و زەمەن و ئەبەدىيەت، ھىچى دىيان نەدەكرد. داگىركەر نەبوون، بەلكو ھەولتى پوچى مروفى بوون، بۆ داگىركردنى شىتىك كە داگىرناكرىت. ھىچ شىتىك لە مېژوودا لە بنەوبارگەى سوپاگەلىكى غەرىب گەژانەتر نىيە، چونكە خۆشيان دەزانن، لەو ساتەدا كە لە سەر زەمىنى يەكىكى دى

له نگر ده گرن، ده بېت چاوه پروانې نه و گرده لولو له بن که به ره و دوا ده يانگير پته وه. من ته نيا له بهر نه وه هه سته ناسيوناليسټييه قوولې ناو ناخم نه بوو، باوه پم به شکستی نه و سوپا زه به لاج و پرچهک و ترسناکه هه بوو، به لکو له بهر تيگه يشتنم بوو له پوچي هه نديک هه ولى گه وړه ي مرؤف. هه موو په لاماره گه وړه کاني ميژوو به شکستی ترسناک کوټايي هاتوون، هه رگيز نه بووه سوپاي گه وړه، جگه له ويرانی گه وړه، شتي گه وړه تری بو نه نجام بدریت... هه ميشه ش به شتيک له و ويرانه گه وړه يه، ويرانی سوپا خوټه تی. زورجار له کاتي سه فهره که مدا له گه ل ليقيتانت، ده چوومه سهر به رديکي گه وړه و له ويوه سه يري نه و هه موو ماشين و تانک و زريپوش و لووله توپانم ده کرد که به عسييه کان له و سهر زه مينه دا بلاويان کردبوونه وه، ده مزاني ده توانن مرؤف بکوون، به لام ده مزاني ناتوانن بگه نه قوولايي کوردستانه نه به ديه که ي من... نه و کوردستانه ي له و مليونه ها بالنده يه دروستبووه که سبه ي به ناسماندا ده فنن، له و مليونه ها گوټه دروستبووه که سبه ي ده پوين، کوردستانیک که ده ستردي سياست يان ميژوو يان شوپش نييه، به لکو ده ستردي نه به ديه ته.

ليقيتانت هيج شتيک له من تينه ده گه يشتت، نه و تاده هات زياتر ده ترسا. به رده وام به ناو که لاوه ي گوندي خاپوورکراو و پاشماوه ي کيټلگه ي سوتاوادا ده پويشتين. به دريژايي ريگا، ده يگوت «هه فال جه نگيز، شوپش کوټايي هاتووه... کوټايي هاتووه... نه مه هه ره سيکي نوټيه، بو ده بېت من له پوژيکي وا ره شدا ناچار بيمه وه به شوپشگير». گه ر ليقيتانت ترسيکي گه وړه ي له مردن نه بابه، دلنيا بووم نه ده گه راپه وه بو ناو پريزي پيشمه رگه. بنکه کاني پيشمه رگه له زوربه ي گونده کان هه لکه ندرابوون، له زوربه ي جيگا کانددا پاشه کشه يه کي نارپک هه بوو، له ريگا ده مانبيست که ده يان گوند داگيراون و سه رنشينان يان براون بو باشوور.

پاش چەند پۇۋىك كە گەيشتىنە بىنكەكانى ئەنجومەنى بالا، نارپىكى
 و شىپىزەيى بالى بە سەر ھەموو شىتىكدا كىتسابوو... ھەموو لە
 خۇكۇردنە ۋە يەكى پەلە و لە بارودۇخىكى دەرونى نانارامدا بوون. كە
 چووین بۇ ئەو دىو سنوور، بە سەر تەدارەكى گراستنە ۋە دا كەوتىن. ھەئال
 شىرخان چەند جارپك بە تورەيىيە ۋە بە منى گووت كە نەدەبوو شار
 چۆلبكەم. من بۆم روونكرده ۋە كە چەندىن سالە لە پەوى رېكخراۋەيىيە ۋە
 من كارپكى ئەوتۆم نەكردۋە و تەنيا ئەفسەرى پەيوەندى نىوان شۆپش
 و دەولەت بووم، بە ۋەدا ئىستا ئەو پەيوەندىيە لە نزمترىن ئاستدايە، من
 ھەست ناكەم لە ۋى كارپكە ھەيىت و دەمەۋىت لە شار دووربەكە ۋە مە ۋە
 و لە جىگايەكى دى كەمىك بە ھىمنى لە پاشە پۇۋى خۆم رابمىنم.
 ھەر پىشمەرگە يەك باسى لە پاشە پۇۋى خۆى بكدبايە، ھەئال شىرخان
 خۇشى نەدەويست. ئىستا ئەو بەرپىسى تەۋاى كارويارى لە شكرى
 پىشمەرگە بوو... بوو بوو بە پياۋىكى ئالۆز كە ھەمىشە بە نىگايەكى پەق
 و بېرەحمە ۋە لە شتەكانى دەپوانى، ھەمىشە ئەو مۇنىيە قوۋلە لە سەر
 پوخسارى بوو، مۇنى شۆرپشگىرپك كە پىيوايە بە شدارىكردى لە گۆرپنى
 مېژۇودا مافىكى زۆرتىرى لە مافى ھەموو دىكتاتورە گەرەكانى دونيا
 پىدە بەخشىت. ھەستمدە كرد ئەو چەند سالەى دوايى كەمىك پىريانكردۋە،
 لە سالانى دوايىدا ۋەك سەرەتاي شۆپش نەدەگەر، گەر بەتابايە و
 بشگەرپايە، بە سەر ئەسپىكى رەشە ۋە يان لە جىپىكى تايبەتدا ھارپى
 لە گەل ژمارەيەكى زۆر پاسەۋاندا دەھات و دەچوو. ھەستمدە كرد سال
 دواى سال و پىيەكى گەرە دايدە گرپت. وپى شۆرپشگىرپك كە بەلايە ۋە
 گرنگ نىيە شۆپش بۇ كوئ دەچپت. لە ناخوداي كەشتىيەك دەچوو
 كە بە سەر سوكانى كەشتىيەكە دا خەۋى لىدەكەۋىت، ئەو كاتانەش كە
 وريادە بىتە ۋە، جگە لە ۋەى ۋەك پشيلەيەكى قەلەو و تەمبەل سەيرى
 دەريا بكات كارپكى دى ناكات. شىرخانم ۋەك شۆرپشگىرپك ھاتە بەرچاۋ

که بۆي گرنگ نيبه که شتييه که چۆن ده پوات، به س بۆي گرنگه ئو له سهر سوکانه که ي بيت و له ويوه سه يري ئاو بکات و مه ستانه باويشکي گه وره بکيشيت. له هاوړيکانمه وه زانيم که سه دان سندوقي تايبه تي که پيکړا پړن له که له پشيله ي بچوک، له جيگايه کي تايبه تيدا بو بارکردن هه لگيراوڼ... سه يربوو که سه يرمده کرد، شيوه ي موني و خيشکردن و سه يرکردني خوي گوريه يه کي نه خوښي گه وره ي به يادا ده هيئامه وه.

سه روک «خودا ليئوخوش بيت»، هه ره شهوي يه کم چاوي به ليفيتانت که وت. گه رچي هه موو له سه روبه ندي کوکردنه وه ي که لوپه ل و گواستنه وه ي بنکه کاندا بوون، به لام سه روک به دلّه گه رمه که ي خوي، باوه شي به ليفيتانتدا کرد و به ماچيکه وه که خالي نه بوو له پياکاري، به خيتره اتني کرد، له کاتي قسه کاندا سه روک شتيک له په شوکاني پتوه دياربوو، له ناکاو بيهيچ هويه ک وه ک يه کيک ده رمانتيکي بيئوشي خوارديت، ليفيتانت ي وه ک شوړشگيړيکي گه وره وه سفکرد. سه روک «خودا عه فوويبکات»، زوو زوو تووشي ئو شپه رزه بيانه ده بوو، زوو زوو له بري ستايشي پيشمه رگه راسته قينه کان، ستايشي دوژمناني ئيمه ي ده کرد، به لام هه موو ده مانزاني په يوه ندي به شپه رزه بيه وه هه يه و نيازتيکي خراپي نيبه و لتي تيکچوو. من ده مزاني سه روک زورچار له بيبريده چيته وه باسي چي ده کات و فريوي زمان و عه شقي به لاغت و هه ده بيه ن، سياسته تي بيرده به نه وه. هه لبت من پيئوخوش بوو که ليفيتانت قه بوولبکريت، به لام ناوناني به شوړشگيړي گه وره به ره له وه ي مائه ي سه رسامي من بيت، جيگاي پرسيايي خودي ليفيتانت بوو. دواتر سه روک نه وه ي به وچوره ته فسيرکرد، که ستايشي وه ها کاریکده کات، هه واداراني ده ولت نه ترسن و پوو له شوړش بکن. ته فسيريک له گه ل ئو ساته گه وره ي شکستدا نه ده گونجا که شوړش سه دان قاچي قه زرکردبوو هه لبيت و به پرتاو به ره و ده ره وه ي سنوور رابکات.

له ههفته‌کانی داهاتوودا هێرش و په‌لاماره‌کانی ده‌وڵت به‌ جوړیک به‌هیز و بیژهمانه بوون، سه‌رۆک بپاریدا ته‌واوی بنکه‌کانی دیکه‌ی شوپرش که له‌مدیو ماون، بپۆنه ئیتران. من ئه‌و ماوه‌یه هه‌ر له‌گه‌ڵ لیفیتاندا بووم، پیکه‌وه له‌ کاروباری رێکخستن و ته‌داره‌کی گواستنه‌وه‌دا به‌شداربووین. ئه‌و هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه ده‌یویست بیکه‌نه‌وه به‌ به‌رپرسی زیندانی شوپرش... به‌لام به‌وه‌دا پۆستی به‌رپرسی زیندان له‌ شوپرش نویدا پۆستیکی زۆر گرنگ بوو، هه‌تا ده‌کریت بلیم له‌ هه‌ندیک پۆستی ناو ئه‌نجومه‌نی بالاش گه‌وره‌تر بوو، به‌خشینی به‌ لیفیتانت کاری نه‌کرده‌بوو. من و ئه‌و تا سالیکی دواتریش، ده‌میک له‌ سه‌قزی ئیرایش نیشته‌جیوین هه‌ر له‌ یه‌ک ماڵدا ده‌ژیاين... من هه‌میشه به‌ هۆی حاڵی فریشته‌که‌مه‌وه پتووستیم به‌ شوینی تایبه‌ت بوو، لیفیتانتیش به‌رده‌وام ئازار و سه‌رئێشه‌ی زۆری هه‌بوو. ستایشه‌که‌ی سه‌رۆک شتیکی گرنگی وه‌های پینه‌به‌خشی. له‌ راستیدا سه‌رۆک «خودا لیخۆش بیت» له‌و جوړه‌ دم و کاتانه‌دا قسه‌یه‌کی ده‌کرد و ئیتر توانای نه‌بوو دوایکه‌ویت و بجینه‌وه سه‌ری... بۆ سه‌رۆک، قسه‌ جوړیک بوو له‌ به‌رپکردنی خۆشی ئه‌و ئان و ساته‌ی خۆی تیییدا ده‌ژیا. من ته‌واو هه‌ستم به‌ ئازاری جه‌نابی سه‌رۆکیش ده‌کرد، هه‌ر کات بانگی بکردبامایه‌، به‌ وردی، به‌ چاوی پیاویکی شاره‌زای ده‌زگای ئه‌منیه‌ت، سه‌یری شیوه‌ی وه‌ستان و هه‌ستان و دانیشتنیم ده‌کرد. هه‌ندبچار خودی ئه‌و شیوه سه‌یرکردنه‌ی خۆم ده‌یتساندم، من نه‌ده‌بوو سه‌رۆکه‌کانی خۆشم به‌ چاوی جاسوسی‌ک نیگابکه‌م، به‌لام بۆم نه‌ده‌کرا، من له‌ خوداییه‌وه بوویوم به‌ جاسوسی‌کی نه‌به‌دی، جاسوسی بوویوم به‌ شتیکی که له‌ خویتمدایه‌، نه‌وه‌ک سه‌رۆک، به‌لکه‌ هه‌تا میرووله و په‌پوله و بالنده‌کانیشم به‌ چاوی جاسوسی‌کی که زانیاری گرنگ کوډه‌کاته‌وه، ته‌ماشاده‌کرد. له‌ یاداشته‌کانمدا نوسیم «سه‌رۆک جگه‌ له‌ قسه‌، جگه‌ له‌ چیرۆی زاره‌کی، جگه‌ له‌و خۆشیه‌ جیاوازانیه‌ی له‌ به‌کاره‌ینانی لێو

زماندا هه‌یه‌تی، پیاویکی به‌ده‌خته وه‌کو من». ساڵه‌های ساڵ له‌ نیو
 نه‌و چیا و کێو و به‌رده‌لانه‌دا، جگه‌ له‌ له‌زه‌تی قسه‌، له‌زه‌تی بیده‌نگی،
 له‌زه‌تی پیکه‌نین، له‌زه‌تی توپه‌بوون... خووشییه‌کی تر له‌ ژانیدا نه‌بوو.
 من ده‌مزانێ هه‌موو قسه‌کانی په‌یوه‌ندیان به‌ بیرکردنه‌وه‌وه‌ نه‌ماوه‌ و نه‌و
 پرده‌ پێوسته‌ی له‌ نێوان عقل و زماندا هه‌یه‌، لای جه‌نابیان له‌ میژه
 پچراوه‌. قسه‌کانی ملکه‌چی شتیکی تر بوون، شتیکی ساڵانی داها‌توو
 زۆر به‌ گه‌وره‌یی له‌ سه‌رۆکدا ده‌رده‌که‌ویت، هه‌زیک که‌ من له‌ خو‌مدا
 هه‌ستم پێ نه‌ده‌کرد، هه‌زیک نه‌ینی که‌ ناویده‌نیم «غهریزه‌ یان چێژی
 قسه‌کردن»... به‌ جو‌ریک هه‌ستده‌که‌م «خوالی خۆش بی‌ت» چێژی
 حوکم له‌ لای به‌ نه‌ندازه‌ی چێژی نه‌وه‌ نه‌بوو قسه‌بکات و که‌س تانه
 له‌ هه‌موو حیزب و شکۆی بگرتبایه‌ زویر نه‌ده‌بوو، به‌س گه‌ر عه‌یبت
 له‌ زمان و قسه‌ی بدۆزیابیه‌ته‌وه‌، وه‌ک مندالێکی بچوک وپکی ده‌گرت و
 دلێ ده‌شکا. زۆر پۆژ من و لیفیتانتی بانگه‌کرد و قسه‌ی بۆ ده‌کردین،
 دیاریوو هاوپی کۆنه‌کانی بیزاربوون و گوپی بۆ ناگرن، من و لیفیتانت دوو
 که‌س بووین به‌راستی گویمان بۆ ده‌گرت... بۆیه‌که‌ مجار له‌و دانیشتنانه‌دا
 هه‌ستمکرد، لیفیتانت چ ترس و پێزیکی ناوه‌کی بۆ قودره‌ت هه‌یه‌. له‌و
 دانیشتنانه‌دا لیفیتانت وه‌ک گوگیگێکی باش سه‌ری ده‌له‌قاند و هه‌ندیک
 قسه‌ی بۆ سه‌رۆک ته‌واو ده‌کرد، به‌وه‌ نزیکیه‌کی سه‌ره‌تایی و یه‌که‌م له
 نیوانیاندا دروستبوو. زۆرجار له‌به‌رچاری لیفیتانت منی به‌ کورپی خۆی،
 یان به‌ شوپشگێری داسۆز ناوده‌برد، زۆرجاریش له‌وه‌سفی مندا وشه‌ی
 شوپشگێری وه‌ک شوپشکێر له‌فزه‌کرد، نه‌مه‌دزانی ئاخۆ به‌ نه‌نقه‌ست
 واده‌کات یاخود نه‌وه‌ نه‌نجامیکی سروشتی شپه‌رزه‌بوونیتی... به‌لام هه‌رجار
 له‌فزه‌که‌ی وه‌ها بگوتبایه‌، له‌ ژێر چاویلکه‌یه‌وه‌ سه‌یرکردنیکی مانادار و
 خه‌نداوی سه‌یریده‌کردم. هه‌موو ده‌مانزانی که‌ سه‌رۆک شتیوازی تاییه‌تی له

سوکایه تیکردندا هیه، به‌لام بۆ ده‌یویست به‌وجۆره له‌گه‌ڵ من بکات...
 نه‌مه‌زانی. سه‌رۆک «خودا له‌ گونا‌می خو‌شبیت»، هر کارێکی بکردبایه
 به‌هانه‌یه‌کی گرن‌گتر و کۆن‌کرتتری نه‌بوو، به‌هیز‌تریبیت له‌ به‌هانه‌ی بۆ
 ئه‌و کارانه‌ی که نایانکات... هه‌ستمه‌کرد شته‌کان بۆ ئه‌وه‌ چووبوونه
 دۆخی چوونیه‌کییه‌وه، نه‌و کات هه‌موو شتیکی لا وه‌ک یه‌ک بوو. به‌لام
 هه‌ستمه‌کرد به‌ زیره‌کییه‌کی نه‌ینی و سیمادۆزییه‌کی چه‌کیمانه‌ ده‌یزانی
 من شتیکی گرن‌گی لیده‌شارمه‌وه، ده‌یزانی من به‌ درێژایی ئه‌و هه‌موو
 سا‌له‌ چ‌ خه‌زینتیکی ترسناک و نه‌ینی ئه‌و به‌ ژێرده‌ستما تێبه‌ریوه...
 ده‌یزانی سه‌دان نامه‌ی نه‌ینی ئه‌وم گواستۆته‌وه بۆ ده‌وله‌ت و سه‌دان
 نامه‌ی نه‌ینی ده‌وله‌تیشم بۆ هیناوه. به‌لام ده‌شیزانی له‌ ژێر په‌نجه‌ی
 منه‌وه هه‌چ نه‌ینییه‌کی نه‌چۆته‌ده‌ری و هه‌چ نیازێکی ئیفشانه‌بووه،
 به‌لام ده‌نگێکی تاریک له‌ دلیدا پێیده‌گوت که ده‌شیت له‌ پاشه‌پۆژدا
 شتی به‌د روویدات. لێ‌روه به‌ دیوێکدا لیده‌ترسا و به‌ دیوێکیشدا
 خو‌شیده‌ویستم. هه‌م حه‌زیده‌کرد نزیکیبم و هه‌م حه‌زیده‌کرد سوکایه‌تیم
 پێبکات. من ئه‌وکات، خه‌یالاتی ئه‌وه‌ی خیانته‌ له‌ نه‌ینییه‌کانی بکه‌م،
 به‌ سه‌رمدا پانه‌ده‌بوورد. وه‌ک هر پێشمه‌رگه‌یه‌کی وه‌فادار که به‌ کوری
 خو‌ی ناویده‌نام، شانازیم پێوده‌کرد، گه‌رچی ده‌مزانی به‌ زۆریکی دیکه‌ش
 واده‌لێت و له‌و پوه‌وه‌ قسه‌که‌ی سه‌نگێکی سه‌نگینی نییه‌.

له‌ ماوه‌ی چه‌ند هه‌فته‌یه‌کدا، لیفیتانت به‌ جۆریک وه‌فاداری و بچوکی
 بۆ ئه‌ندامانی ئه‌نجومه‌نی بالا‌ ده‌ریزی، جیگای سه‌رسوپمانی من بوو، له
 کاتی گواستنه‌وه‌ی بنکه‌کانیشدا بۆ دیوی ئێران هیمه‌تیکی وه‌ها پیاکارانه‌ی
 نواند، پابوردووی دێرینی له‌ به‌رچاوی سه‌رکرده‌ گه‌وره‌کان و ئه‌ندامانی
 ده‌فته‌ری سیاسی سه‌رپدرايه‌وه. چیت‌ره‌ستان و قسه‌کردن و نیگا‌کردنی
 گومان و دوودلی پۆزانی سه‌ره‌تای تێدانه‌بوو، نه‌یا شتیکی نه‌یده‌توانی
 له‌گه‌لیدا بژی، ئه‌وه‌بوو هه‌چ که‌سی ده‌ست نه‌ده‌که‌وت نازارییدات... ئه‌وه‌ی

له نزیکه وه توانای گرتن و ئەشکه‌نجه‌دانی له‌ده‌ستدابوو، وه‌ک تلیاکییه‌کی لیکردبوو گیای بیهۆشی لیبیریت. له سه‌قز زۆر شه‌و ده‌مبینی عاره‌قیکی ترسناک ده‌رده‌دا، تایی لیده‌هات، ره‌ش داده‌گه‌را، گه‌روی ده‌گیرا... وه‌ک بکیشیت به تارماییه‌کی وه‌میدا، په‌لاماری که‌ستیکی نادیری ده‌دا، که وپینه و خه‌یال دروستیانکردبوو. من له‌و شه‌وانه‌دا، دلنیا‌بووم که لیفتانته جۆره خوویه‌کی بیۆینه و ترسناکی گرتوو، خوی لیدان له ئاده‌میزاد. له‌و شه‌وانه‌دا دانی به‌وه‌دا نا نه‌گه‌ر ماوه‌یه‌ک به‌روات و ئەشکه‌نجه‌ی که‌ستیک نه‌دات ناتوانیت ئاسووده بخویت، لاوازه‌بیت، گومان له خۆی ده‌کات، تایی لیدیت، توانای گوێگرتن و به‌رگه‌گرتنی که‌م ده‌بنه‌وه. پیشتر چیرۆکی حاله‌ته‌که‌یم بیستبوو، به‌لام تهنیا وه‌ک خوویه‌کی ئاسایی وه‌رمگرت که له هه‌لومه‌رجی ئاساییدا ئاسه‌وار جی ناهیتیت. شه‌وان «که زۆریه‌ی کات له میوانی و دانیشن و گه‌ران بووین» تا ده‌گه‌راینه‌وه دانی به‌خۆیدا ده‌گرت، گه‌ر له ناو خه‌لکدا باینایه، شپه‌زیی خۆی داده‌پۆشی، به‌لام من ده‌مبینی هیدی هیدی ره‌ش داده‌گه‌ریت... له هه‌ندیک ساتدا ده‌ستی ده‌له‌رزیی و ده‌نگی خۆی بۆ کۆنترۆل نه‌ده‌کرا. شه‌ویک به‌پارانه‌وه به‌منی گووت ده‌بیت چاره‌یه‌یکه‌م، نه‌گینا ده‌مریت. من هیچ شتیکی به‌خه‌یال‌مدا نه‌هات ئه‌وه نه‌بیت بلیم له‌خۆم بده. هه‌ستمکرد منیش پتووستیم به‌سزایه‌کی گه‌وره‌یه، پتووستیم به‌یه‌کیکه ئەشکه‌نجه‌م بدات، یه‌کیکه به‌سزای له‌ش ئازاری نه‌م باله‌ گه‌ورانم له‌کۆلبکاته‌وه که هیچ که‌س له ناو شوپشدا نه‌یده‌بینین. له‌و شه‌وه‌وه تا دوو سال من و لیفتانته چوینه ناو په‌یوه‌ندییه‌کی سه‌یره‌وه، په‌یوه‌ندی دوو نیر که یه‌کیکیان پتووستی به‌نیچیر و نه‌ویتریان پتووستی به‌جه‌لاد بوو. نه‌وه‌ی سه‌یره‌وو نه‌وه‌بوو، دای لیدانه‌کانی لیفتانته، فریشته‌که‌م هیچی نه‌ده‌کرد، وه‌ک ئاسووده‌بیت به‌و سزا گه‌وره‌یه‌ی خۆمی ده‌نیمه‌ ژیر، وه‌ک بزانتیت من دواجار به‌دوای رینگا چاره‌یه‌کدا ده‌گه‌ریم هه‌ر دوو‌کمان پزگاریکات.

دهمزانی فریشتهکه م داوام لیدهکات که به جوریک له جورهکان پۆم بکیشمه ژیر نهشکهنجیهکی قورسهوه، تا له پښگای نازارهوه دهرنوم هیدی هیدی پاک بیتهوه. نهوه ههستی من بوو، ههستیک خالی نهبوو له دیوئیکی ئایینی، بهلام کئی دهلئیت فریشتهکهی من دژ به من نهبووبوو به فریشتهیهکی خوداناس و ئیماندار؟... فریشتهکانمان دهبیته ههیشه دژ به ئیمه بیریکه نهوه، تا بتوانن شتیکی دیمان پیشانیدهن. من سالانی زۆری دانیشن و خهوتن و خواردن له شار، ورگیکی زل و عهقلئیکی تهپیوی بۆ دروستکردبووم، ئیستا نهوهشکهنجه قورسهی لیفیتانت، خوینئیکی نوئی دهکردهوه به بهرمدا. ههستمدهکرد بۆ نهوهی به جوریکی تر له دایکبمهوه پتویستیم به نازاریکی زۆره، لیفیتانتیش نهوه نازارهی پیشکه شدهکردم. من له مژبوو ههستمدهکرد پتویستیم به جهلادیکه... ههموو مروفئیک پتویستی به جهلادیکه، چونکه له ژیر نهشکهنجهدا مروف دهتوانیت جوانتر بیر له زیان بکاتهوه.

من و لیفیتانت ههردووکان شهرممان له یهکتیری دهکرد. نهوه قامچییهکی تابهتی دروستکرد و له ژورئیکی تابهتیدا که له سهقز بۆ نیشهجئ گرتبوومان، شهو نا شهویک نهشکهنجیهی دهدام... نهوهک خوی ههیشهیی خۆی پتر، دهست و قاچی بهکاردههینا، بهلام ههندیک شهو که وزه نهبايه، من شانم بۆ پووتدهکرد و نهوه به ههموو هیزی خۆی جهلدهی دهوهشانده. که تهواودهبووین، به عارهقهیهکی زۆرهوه، له سهر جیگاکهی خۆی ناسووده دهخهوت. ههندیک شهو دواي نهشکهنجه دههاتمه دهری و له بهر بای شهو دا دهه نیشتم و دهگریام... نهدهزانی چیم به سهرهاتوه، بووم به چ جوره مروفئیک، چی دهکه م و بۆ کوئ دهچم؟... هیهچ کهس نهبوو به نهندازهی من له م دونیایه دا تنها بیته. گهروم وهک زهمانی زوو، وهک سهردهمانی شپهزهیی دهنوسا، دهمزانی هم نازه له کهی ناوم و هم فریشتهکهی ژیر سینهم بیرهحمانه دهستیان لیگیرکردوم،

هەردووکیان درپندانە دەمخۆن و هەلاھەلامدەگەن. هەندێ شەو بەلەکانیشم دەگەوتنەوێ جۆلە، بەلام تەکانی قورسیان نەدەخوارد، وەک بایەک نەرم بیانھێنیت و بیانبات دەجولان. من ئاوێنەیکە گەرەم بۆ سەیری ئەوان کەربوو، هەندێ شەو کە ئاوا بە نەرمی دەجولان، من لەزەتێکی گەرەم لە سەیرکردنیان دەبینی... ئەوێ شۆرش بەرەو کۆتایی پۆشتبوو، ئەوێ لە شارەکانی ئێران ئاوارە بووبووین، ئەوێ من شتێکم نەدەکرد لە ژبانی جارنم بچیت، خەلکێکم نەدەبینی لە کەسانی جارنم بچیت، لە شارێکدا نەبووم وەک شارەگەێ جارنم بچیت، فریشتەگەێ هێورکردبوومەوێ. بەلام نەمدەزانی تا چەندی تر دەتوانم دلی ئەم فریشتەگەێ پابگرم. وەلێ دڵنیابووم ئازارە زۆرەکانی لەشم... ئەوێ هەمیشە بریندارم... ئەوێ لە سەر داوای ئەو خۆم خستۆتە ژێر ئەشکەنجەوێ، ئاسوودەیدەکرد... بەلام ئاشکرابوو بەلەکانی ناکیشیتەوێ... ئاشکرابوو.

ژبان لە کەشتیی فریشتەکاندا

لە کۆتایی سالی ۱۹۸۷-ەوێ، تادەھات ژبان لە کەشتیی فریشتەکاندا سەخت دەبوو. شەوانە بۆلبولیار و مەھدائیل، هەندێجاریش بە ھاوڕیتی دکتۆر شوکاک، بۆ هەلگرتنەوێ فریشتەگەێ نەخۆش و بیکەس و لانیواز دەچوونەدەرێ. زۆر شەو تەنیا تەرمی فریشتەگەێکی مردوویان دەھێنایەوێ و پیکەوێ دەیانناشت. مەھدائیل تاکە کەسێک بوو دەیتوانی فریشتە مردووەکان ببینیت و کۆمەک بە دوو مەلەکبێنەگەێ دیش بکات لە تاریکیدا ببینن. هێدی هێدی گۆرستانی فریشتەکان تادەھات گەرە دەبوو. پاستە گۆرستانەگەێ چەندین فەدان زەوی گەرە و بەرینی بەدەمەوێ بوو، بەلام پێزانی مەلەکبێن زۆر لەوێ دەترسا پۆژێک بچیت، جیگا بۆ

مەیتی فریشتەیهکی دی نەمینیتەووە . لە ریواقەکانی کەشتیدا، لە بەشی بیمارستان، لە ئیدارە، لە پشووگا، بەردەوام دەپۆیشت و بە دەم خۆیەو دەییۆلاند و دەیگوت «لە هیچ شارێکی دونیادا، وەک ئەم شارە مەلعونە فریشتە نامریت... ئەمە چیبە، ئەوەندە تەرەس و نامەرد لەم شارەدا نۆنن کە حورمەتی خۆیان ناگرن، دەردەسەرێبەکی دواجار بۆ ژنیکی بێکەس و بەدبەختی وەک منە... من گەر ژنیکی خراب بوومایە، غرورم نەدەخستە ئەولاوە و دەمگوت، ئەی نەفرەتیان لێبیت، خۆ فریشتەیی باوکم نین... بە نەعلەت بن، لە کوێ دەمرن چاویان دەربیت. وای خۆم پۆم دەرچوو. بەس لە بەرئەوێ من ژنیکی تەنها و بێکەس و دلپاکم، ئەوەتا دەمبینن... ئەوەتا سەگ بە حالم نەبیت. وای هەرچی شتە بیخەنە ئەولاوە، بەلام بە خودا سەگ بە حالم نەبیت».

ترسی ئەودەمی خانم لە جیگای خۆیدا نەبوو، هیشتا گۆرستانەکە چۆل و بەرین بوو، بەلام هەموو سەرنجی گۆرپانکارییە پێشەبێهەکانیان دەدا، زیادبوونی ژمارەیی فریشتە مردووەکان نیکەرانێبەکی نۆی دروستکردبوو، بەلام زەوی گۆرستانەکە هیشتا هێند بەرین بوو، بەشی فریشتە مردووەکانی شارێکی دیشی دەکرد.

لەگەڵ هاتنی سالی هەشتاو هەشتادا، ژمارەیی ئەو کوردانەیی چەکیان بۆ دەولەتی سەدام هەلگرت و چوونە ریزی سوپای دەولەتەو زۆر زیادیکرد، لەوێبەر نەبوویو لە مێژوودا، نەتەوێهەک بەو جۆرە لە خۆی هەلبەگەریتەووە. خانم دەیگوت «ئەم میللەتە غروری خستۆتە لاوە، غروری خستۆتە لاوە... من مەبەستم ئەو نەبوو تا ئەو ئەندازەیش غرور بخەنە لاوە، شتیکی قورسە، من هەمیشە دەلێم غرور بخەنە ئەولاوە، بەلام نەگاتە ئەم سنوورە... ها واسەیرم مەکە مستەفا، من بە کەسم نەگووتوو تا ئەندازەیی خیانت غرور بخاتە لاوە». ئەودەم موستەفا شوکاکی بەردەوام مەستدەبوو، قسەیی نابەجێیی دەردەپەراند، نۆربیلییی

ده‌کرد. هه‌رکات ده‌هات بۆ که‌شتی و خۆی ده‌کرد به ژووری خانمدا، ده‌که‌وته وپینه‌بازی، تیوره له دواى تیوره دایده‌نا و هه‌لیده‌وه‌شاندە‌وه، هه‌تا جارێک ده‌ره‌ق به زۆربوونی ژماره‌ی چه‌کدارانى ده‌وڵه‌ت دکتۆر شوکاک سه‌رسه‌ختیکرد و گووتی «زۆربوونی ژماره‌ی جاشه‌کان، شتیکی ئاساییه. ئه‌وه‌ی پوو‌ده‌دات دوور و نزیک په‌یوه‌ندی به‌ خیانه‌ته‌وه‌ نییه، به‌ لکو په‌یوه‌ندی به‌ هونه‌ری ژیا‌نه‌وه‌ هه‌یه. مرۆف ده‌بی‌ت به‌ وردی له‌ مۆرالی ژیا‌ن تییگات، ئه‌وسا ده‌زانیت چی ده‌گوزه‌ری‌ت. بۆ جانه‌وه‌ریکی نزمی وه‌ک مرۆف، تا‌که هونه‌ریک گرنگ بی‌ت، هونه‌ری مانه‌وه‌یه. هه‌موو شتی‌ک به‌ سیاسه‌ت ته‌فسیر نا‌کریت. ته‌نیا خه‌لکی نه‌فام هه‌موو شت به‌ سیاسه‌ت ته‌فسیره‌که‌ن، ئه‌وانه کتومت وه‌ک ئه‌وانه وان که هه‌موو شت به‌ دین ته‌فسیره‌که‌ن. چیمان کردوه خانمی مه‌له‌کبین، ها چیمان کردوه؟ سه‌د سه‌له ئه‌وه‌مان لێ‌وه‌شاوه‌ته‌وه، خورافاتى سیاسه‌ت‌مان خستۆته جی‌گای خورافاتى دین. جاران ده‌یان‌گوت خودا له‌ هه‌موو شتی‌ک به‌رپرسه، ئه‌مرۆ ده‌لێین جه‌نابی سه‌رۆک، فیساره‌ حیزب له‌ هه‌موو شت به‌رپرسه. جاران ده‌یان‌گوت خوانه‌ناس و ئیستا هه‌ر که‌س خوار بوه‌ستیت پێیده‌لێن خائین، ئه‌مه‌ دینی تازه‌ی سالانی هه‌شتایه‌... هه‌موو شتی‌ک بووه به‌ خائین، دار و به‌رد... به‌لام ئه‌وه‌ی هه‌یه خیانه‌ت نییه، به‌ لکو توانای بایۆلوژی ئه‌م هه‌یوانه‌یه که پێیده‌لێن مرۆف له‌ سه‌ر خۆ‌گونجاندن له‌ گه‌ل ژینگه‌ی نوێ و بارودۆخی سه‌ختدا. ئه‌وه‌ی له‌م قوناغه‌دا به‌عسییه‌کان واهار نه‌که‌ین له‌ گۆپی بابی هه‌موومان به‌رن، زیره‌کییه. پێزان خان زیره‌کی جووری هه‌یه. هه‌ندی‌جار بۆ ئه‌وه‌ی بی‌ت به‌ جاش زیره‌کییه‌کی تایبه‌تیت ده‌وی‌ت که جیا‌وازه له‌و زیره‌کییه‌ی دکتۆریکی وه‌ک من پێویستی پێیه‌تی. نا من ناوی نانیم خیانه‌ت... به‌قه‌د سه‌ره‌ ده‌رزیه‌کیش ناوینانیم خیانه‌ت، ناویده‌نیم زیره‌کی کوپی زیره‌کی. ئیمه‌ چه‌کیان لێ‌وه‌رده‌گرین، پاره‌یان لێ‌وه‌رده‌گرین، پۆستیان

ليټوهرده گرېن... بهرامبەر به وه چې ده به خشين، ها، چې ده به خشين... هيچ. ئيمه نه وه ش نه كهين گوندهكان هر كاول ده بن. نه وه نه كهين دور نيه شاره كانيش كاول بين، بيته وهى نه وه هنده پياوه فس فس پالته وانهى باس له خيانت ده كه بن بتوانن قه پال له په نجهى به عسيبه كيش بگرن. دواى نه وه بو خاترى چل و چوار هه زار شه يتان، جه نابهى كاك هوشه ننگ پيتمبلن، نه و گوندانهى ئيمه... نه و زه لكاوه گه وانهى نه خووشى و مه لاريا و گرانه تا و كولييرا پوخانديان، كارىكى باشه يان خراب؟ من ده زانم به عسيبه كان به خه يالى خويان كارىكى خراب به ئيمه ده كه بن، به لام برابى خوم، دواچار هه مووى له قازانجى ئيمه يه... وامه بينن، به عسيبه كان هيز گه مژه يكدون، خرابترين گه مژه ش نه وانن كه ده سه لات گه مژه يان ده كات». هه لبت هه ربه كه له هوشه ننگ و پريزان به هه ق به زه بيان به عه قليدا ده هاته وه و ميهره بان ته ماشا يانده كرد و هك دكتور به ساويلكه يه كى بيچاره بينن، خه نده يه كى ژيره وانكييان ده گرت و ده يانگوت «واى دكتور شو كاك له م ته فسيرانهى تو... واى دكتور له م ته فسيره سه يرانهى تو».

مه هدا ئيليش له و دوخه نو ييه نيگه ران بوو، زوڊوونى فرېشته مردوه كان دوو دليبه كى قوولييان تيدا دروست كردبوو، ده يگوت له هه موو يادگارى و ياده وورى خويدا، سه رده مى وا تاريكى نه بينيوه. ژماره ي فرېشته بيماره كانيش تاده هات له كه شتىي فرېشته كان زوڊتر و زوڊتر ده بوون، ده بوو هه ر ژووړيكت و زياد له سه پيخه فى تيدا بيت. حالى نه خووشخانهى فرېشته كان شپه زه بيه كى گه و ره ي تيكه وت، هيمنى جاران نه ما، پريزان و هاوكاره كانى، گروپيكي له وه كه متر و بچوكتر بوون بتوانن كومه كى ته واو به هه مووان بكن، هه ر له و واده يه دا هه نديك له هاوكاره كانيان له ترسى ديمه نى نه وه هه موو فرېشته بيماره، له بهر بهرگه نه گرتنى شاه و هه ناسه يان، له بهر دلنيايييان له مه رگى حه تمى نه م

بوونه وهره ناسكانه، وازيان له هاتوچۆي كه شتى هيتا... هه تا پۆژيک هات، شه رميني چکۆلانه ش ئيتير نه هاته وه بۆ كه شتى. ئاسان نه بوو مرۆف پۆژانه مردنى فريشته كان ببينيت، به ده ستى خۆي ده ست له باله لاواز و بيچوله كه يان بدات، له پيخه فه كه ياندا بۆنى ساردى غه ميكي نه به دى هه لمزيت. له دواجاردا سه ره رشتان به جۆريک كه مېوون به شى خزمه تى ئاسايى ناو بيمارستانيان نه ده کرد... هيچ مه له کيبيتيكى نويش ديار نه بوو.

فريشته بيماره نوپكان وه هابوون وه ک مه ستى و گيژيهه كى كوشنده يان له گه ل خوياندا هيتا بييت، زۆريه ي وه خت بيته وه ي هيزى وه ستان و هه ستانيان هه بييت، له جيگاي خوياندا به باله لاوازه كانيانه وه، سه پيرى جيگايه كى نادياريان ده کرد. چاويان پريوو له خومارى خه ويكى كوژراو، هه ناسه يان پريوو له ئاهى مه ستانه. به پيچه وانه ي نه وه كانى ديكه ي نيو بيمارستانه وه، ئه م نه وه تازه يه، بيده نگتر و ته نه اتتر و خومارتر ده رده كه وت.

له وه ده مه دا ميرائيلي فريشته، فه يله سوڤى غه مگيني فريشته كان، ئاشكراتر له جاران چاري نه وه ي ده دا، باشترين رينگا فريشته يه ك پيايدا بپوات مردنه... وايده بييني له نيوان مرۆف و فريشته دا شتيكى هاويه ش نه ماوه، ئه م ژيانه ي كه شتى وه ك زيندانتيكى تر و ديليهه كى بيمانه ي ديكه سه يرده کرد... شه وه كه هه مووان ده خه وتن، نه وه هه لده ستا و به گۆچانه كه يه وه ژوور ژوور ده گه را، يان تاك تاك له گه ل فريشته كاندا ده كه وته گفتوگۆ يا خود كۆيده کردنه وه و وته ي بۆ ده دان، قسه ي له پوچى ئه م كه شتيه ده کرد، پوچى ئه م هه وله بۆ زيندوو پراگرتنى شتيك كه له راستيدا مردوه. ته واوى بيمارستانه كه ي به جيگاي ئازاريكى گه وره ده زانى، نه يده شه ارده وه كه له دلّه وه ده خوازيت بمریت. هه نديك له فريشته كان كه نه خۆشى و لاوازيى و ناو ميدي ماندوو يكر دبوون،

نه‌وانه‌ی چیتر نومیدیان نه‌بوو، نازاری جه‌سته و بال و پوچ سات دوی سات لاوازتر و لاوازتری ده‌کردن، به وردی گوئیان له گفنی میرائیل ده‌گرت، هه‌تا هه‌ندیجار ده‌شیانگوت «میرائیل... میرائیل... بمانکوژه». به‌لام نه‌و له‌وه بیته‌زتر بوو بتوانیت که‌س بکوژیت. گه‌رچی له ناخی دلدا هه‌ستیده‌کرد کوشتنی مه‌خلوقیکی نا‌نومید کاریکی چاکه‌به‌خش و فریشته‌انه‌یه .

مه‌هدائیل سه‌رنجیدا نه‌م فریشته تازانه، له فریشته‌ی هه‌ر ده‌ور و زه‌مانیکی تر له مرؤف نا‌نومیدترن. زۆربه‌یان فریشته‌ی نه‌و پیاوانه‌ن که به‌ جوړیکی ترسناک له سیاست و جه‌نگه‌وه ئالاون، فریشته‌ی نه‌و ژنانه‌ن که نازانن خو‌شه‌ویستی چیه... بی‌زاریان له مرؤف له هه‌ر چاوه‌پوانییه‌ک ده‌رچووه. نه‌و نا‌نومیدییه زۆره‌ وایده‌کرد هه‌ر زوو بمرن، خو‌یان کز و که‌نه‌فته‌بوون، که ده‌گه‌یشتنه‌ بیمارستانیش میرائیل به‌ نیگا تاریکه‌کانی هینده‌ی تر ئاره‌زووی ژیانی تیدا ده‌کوشتن. مه‌هدائیل که‌ پرگارکردنی فریشته‌کان و دریزکردنه‌وه‌ی ژیانانی به‌ کاری خو‌ی ده‌زانی، به‌ جوړیکی به‌رچاو دژ به‌ نا‌نومیدکردنی فریشته‌کان بوو، پیشتر نه‌بوو بوو له که‌شتی فریشته‌ مه‌سته‌کاندا، جه‌نگ بکه‌ویته‌ نیوان دوو فریشته‌وه. به‌لام میرائیل هیدی هیدی هه‌موو نه‌م فریشته‌ خه‌سته و ته‌نهایانه‌ی ده‌خسته پال خو‌ی و ده‌یکردن به‌ موریدی پوانینه‌کانی.

مه‌هدائیل سه‌رنجی نه‌وه‌ی ده‌دا، که مرؤف تا له ده‌روه به‌دتر بی‌ت، تا شه‌ر گه‌رمتر بی‌ت، تا مرؤف ده‌ره‌ق به‌ مرؤف بی‌باکتر بی‌ت، فریشته‌کان لاوازتر، بیته‌زتر، نه‌خو‌شتر دینه‌ده‌ری.

کاره‌کانی میرائیل و کو‌بوونه‌وه‌کانی، هه‌ندیک پوژ ده‌گه‌یشته‌ نه‌وه‌ی، فریشته‌کان گو‌یگرتن له چیرۆک و مؤسقا و شیعر فه‌رامۆش‌بکه‌ن و ته‌نیا بیر له خیراکردنی مردن بکه‌نه‌وه. هه‌تا کار گه‌یشته‌ نه‌وه‌ی به‌کیک له فریشته‌کان تووشی دۆخیکی دابرا‌نی ته‌واوه‌تی بی‌ت و هه‌ست و ئاره‌زووی

خوی بکوژینیتته وه و دهرمان وهرنه گریّت و هیچ نه خوات و پیاسه نه کات و چاو نه کاته وه تا دهرمیت.

مه هدائیل له و نیوه نده دا که ژیان له دهر وه تاریکتر ده بوو، مرؤفه کان شکسته تر و ملهوپتر ده ژیان، پیتشنیاری بو خانمی پیزانی مه له کبین و دکتور شوکاک کرد له گه ل میرائیلی فریشته دا دانیشن و له و بانگه شه ترسناکانه ی ناگاداریکه نه وه ... چونکه نیسی که شتی نه وه یه نه هیلیت فریشته کان بمرن.

دانیشتنی پیزانی مه له کبین و مه هدائیل له گه ل میرائیلدا دانیشتنیکی سه یروبو، گفتوگوی سه ره کی له نیوان نه و دوو فریشته گه وره یه دا بوو که یه کیکیان نوینه رایه تی ژیانی ده کرد و نه ویتریان نوینه رایه تی مردن. پیزانی مه له کبین دانیشتنه که ی به وه کرده وه بپرسیت «میرائیلی عه زیزم، ئیمه لیره له م ماله کاوله دا فیزنه بووین هه ق و حساب له گه ل که س بکه ین، به خودا فیتری کاری وانه بووین. وای چون دلمان دیت به فریشته یه کی نه خووشی به سته زمان بلّین واه که. به س عه زیزم، نه وه ی له سه ر تو ده بییستم نیگه رانم ده کات ... هه موو ده زانین تو فه یله سوفی فریشته کانی. به قه بری باو کم هیچ حه زم لی نییه، فریشته کان فه یله سوفیان هه بیّت. نه م جنسی به شه ره، فه یله سوف و شتی واه و شه یانکرد ... ناخ له ده ست فه یله سوف و زانا. هه ر فه یله سوفیک سه ری له هیلکه جوقا، ئیتر ته واو. ده بیّت هه موو ده م داخه ین و بلّین جه نابیان گووتیان. وای ... کوا نه و هه قاله مارکسییه مان شوکور نه مرؤ لیره نییه؟ ده زانم له نیوان ئومید و نا ئومیدیدا ناتوانیت بریاریدات، بویه نه هاتوو. له وه دا ناهه قی ناگرم ... ناهه قی ناگرم».

میرائیل قوماشیکی سپی دریزی له خو یه وه ئالاند بوو، به پوخسار له پیریکی نورانی ده کرد نه وه ک له فریشته یه کی توپه و بیه یوا. شتیک له غه مباری قوول له دانیشتنه که یدا بوو، گه رچی زور باسی مردنی ده کرد،

بەلام پىدەچوو لەو ماوەيەدا تەندروستی بەردەوام بەرەو باشى چووئىت .
مىرائىل بە هەمىنييه كەوھ جىگاي تىزامان بوو گووتى «هەق نىيە لە
سەر ناومىدى پرسىيار لە من بكرىت» . مەھدائىل خۆى بە گەورەى
فرىشتهكان دەزانى، لە خەيالى خۆيدا ئەندازىارى پەيوەندىيەكانى نىوان
مروؤف و فرىشته بوو، كە سىك نەبوو سانا بخرىتەلاوھ . گووتى «بەئى،
مىرائىلى بىرام، دەبىت لە سەر ناومىدى پرسىيار لىبكرىت» . مەھدائىل
لە كاتى ئاساييدا ھەرگىز بالەكانى نەدەكردەوھ، بەلام ئىستا تەواوى
بالەكانى والا كەردبووھوھ، وەك پىشانى مىرائىلى بدات، وەك بلىت ئەوھى
من دەبلىم سادە و سانا نىيە، قسەى فرىشتەيە بو فرىشتە . مىرائىل
گووتى «مەھدائىلى بىرام، پرسىيارى چىم لىدەكەيت؟» .

مەھدائىل جگەرەيەكى داگىرساند و مژىكى قوولى لىدا و گووتى
«پرسىيارى ژيان، پرسىيارى ئەوھى بو دەتەوئىت فرىشتهكان بىمىن، ئىمە
ھەموو ئەم كەشتىيەمان داناوھ تا پۆژ بە پۆژ و سەعات بە سەعات
تەمەنى فرىشتهكان درىژبەكەينەوھ، تا وەكو كەشتىيەكەى نوح فرىشتهكان
لە فەنابوون بپارىزىن، لەم توفانە بىانپەرىننىنەوھ، بەلام تۆ ئىستا
ھەمووى تىكدەدەيت... من دەبىنم كەم كەم فەلسەفە ناومىدەكەى تۆ
دەچىتە دلى ئەم قەومە نەخۆش و ناومىدەى ئىمەش . من ھاتووم بلىم
خۆشەويستى فرىشتهكان بو ژيان مەكوژە مىرائىل» .

«بەلام ئەمە ژيانىكى راستەقىنە نىيە، مەھدائىلى بىرام، ئەمە
ژيانىكى راستەقىنە نىيە . ژيان وەك نەخۆش لە كەشتىيەكى گەورەدا،
ژيانىك بىن پاشەپۆژ، لە شارىكدا تا دىت ناشىرىنتر دەبىت، لەگەل
بوونەوھرىكى دىندە و بەھىزدا كە گوئى ناگرىت، كە دەستەمۆنابىت...
لەگەل جانەوھرىكى گەورەى وەك مروؤفا، سوودى چىيە؟» .

«تۆ پىتوايە مىرائىل ئىمە شەپەكەمان دۆراندبىت؟ . شەپى ئىمە
و مروؤف شەپىكى ئەبەدىيە . لە شەپىك و دووان دروست نەبووھ، لە

هزاران ورده شه‌پ و ناشتی دروستبووه، نه‌وهی له په‌یوه‌ندی نیوان مرۆف و فریشته‌دا ناشکرایه، له سه‌ر جه‌نگی به‌رده‌وام و ناشتی به‌رده‌وام دانه‌مه‌زراوه».

«له سه‌ر هه‌رچیبه‌ک دروستبوویت، ته‌واو... له نیوان فریشته‌کانی ئەم که‌شتیبه و مرۆف‌دا شتی‌ک نه‌ماوه‌ته‌وه. ئەم ژیا‌نه ده‌ست‌کرده نه‌وه‌ندی نه‌وه‌مان بیره‌خاته‌وه که بی‌سوودین، هیچ نین، شوینی‌کمان نیبه، سویدی‌کی تری نیبه. مه‌هدائیل تاکه‌ی ده‌ته‌ویت به‌م ژیا‌نه ئازارم به‌دیت، تاکه‌ی ده‌ته‌ویت درێژه به‌م ئازاره به‌دم... ئەم فریشته‌انه بی‌گونا‌هن، له مرۆف دینه ده‌ری بۆ نه‌وه‌ی بمرن، به‌لام نیوه لی‌ره به‌رده‌وام هی‌وای درۆیان ده‌ده‌ن. مرۆف ته‌واو... مرۆف له سه‌ر ئەم نه‌ستیره‌یه ته‌واو، پێگای ترسناکی خۆی گرت... پێگای هه‌تاهه‌تایی خۆی گرت. مرۆف بپاری‌داوه بئ فریشته‌کان بژی. مرۆف ناتوانیت ده‌ست له زانست، له خودا، له ئیش، له ده‌سه‌لات هه‌لبگریت، به‌لام ده‌توانیت ده‌ست له فریشته‌که‌ی خۆی هه‌لبگریت. مرۆف بۆته گۆمیکی زه‌هراوی، دنیا‌که‌شی بۆته جه‌نگه‌ل... من ده‌مه‌ویت بمرم، به‌لام به‌ر له‌وه ده‌مه‌ویت کۆتاییه‌ک بۆ ئەم که‌شتیبه دا‌بنیم. ده‌مه‌ویت فریشته‌کان له‌و خه‌یا‌له پزگاری‌که‌م که ئینسان ده‌توانیت باش بی‌ت... مرۆف قابیلی باش بوون نیبه، له نیوان ئی‌مه و نه‌واندا هیچ نه‌ماوه».

«نازانم ئایا ده‌کریت مرۆف پزگاری‌که‌ین یاخود نا، به‌لام پزگاری‌کردنی مرۆف به پزگاری‌کردنی فریشته‌که‌ی ناخیه‌وه به‌نده، نه‌وه‌ی که نابیت ئاسان له به‌رده‌م مردندا چۆ‌کبه‌ین، هه‌م له پیناوی ئی‌مه و هه‌م له پیناوی مرۆفیشدا‌یه. تا فریشته‌یه‌ک پۆژی‌ک دره‌نگتر بمریت، کاره‌ساته‌ که‌وره‌کان پۆژی‌ک دره‌نگتر دینه پێشی... عه‌زیزم میرائیل، به‌جۆری‌ک ده‌کریت کاره‌ساته‌که بۆ هه‌تاهه‌تایه دوا‌بخه‌ین. مامی مامی، ئیشی ئی‌مه نه‌وه‌یه کاره‌ساته‌که دوا‌بخه‌ین، هه‌میشه کاره‌ساتی‌ک به‌پێوه‌یه،

بەلام زىرەكى ئىمە تەنيا لەو ەدايە ھاتنى دواخەين. ھەركات بتوانىن كارەساتىك زۆر دواخەين دەتوانىن رېڭاي لىبگىرەن ھەرگىز پوونەدات. گرنىگ ئەو ەيە مەزۇف بە دەستى خۆى خۆى وىران نەكات. ئىمەش لىرەدا لەگەل ئەو ەدا شەپدەكەين، مەن و تۆ ھەردووكمان بەشىكى جىاواز نىن لە مەزۇف، ھەردووكمان مەزۇفەين، نە مەن خودام و نە تۆ... تۆ مەزۇفەيت و مەنىش مەزۇفەم. ئەو ەى فرىشتەين لەو ەمان ناخات مەزۇفەين، ئەو ەى دوو بەلمان ھەيە، ھىچى ئەوتۆى تىدا نەگۆرپويىن... بەلەكانمان نىشانەى ناومىدەيمان، نەو ەك نىشانەى جىاوازىمان مەن لەم بوونەو ەرە بەدبەختەى ناوى مەزۇفە. گەر فرىشتەكان ئاسان مەرن، ئەو ەى دەمەرت تەنيا فرىشتەكان نابىن، بەلكو مەزۇف دەبەيت لە سەر ئەم ئەستىرەيە. بۆيە ژيانى فرىشتەيەكى وەك تۆ گرنىگە، چونكە لە ناوتۇشدا مەزۇفەيكى زىندوو ھەيە كە دەبەويت بەزى، دەبەويت گۆيى لىبگىرەيت».

مىرائىل بە نارەحەتتەيەو ە ھەستا، وەك نەبەويت لەو ە زىاتر دابنىشەيت، وەك تىوانى گۆيگەرتەن و قسەكردنى نەبەيت، گوتى « مەن تازە ناتىوانم بەگەپمەو ە بۆلەى مەزۇف، تازە لە نىوان مەن و خاوەنەكەمدا پردىك نەماو ە. ئەو پۆزەى ترازام لە نىوان خۆم و مەزۇفەكاندا پردەكانم پەچران... مالاوا ئەى جەنسى بەشەر... مالاوا... ئەى بۆ لەم بەنىئادەمە مەلەونە دەترازەين، بۆ؟ چىتر نامەويت گۆيم لە چىرۆكى ئەوان بەيت».

قسەكانى مەھدانىل ھەتا بۆ پەزەنى مەلەكبەنىش تازەبوون. چۆن دەبەيت لە ناو ھەموو فرىشتەيەكدا مەزۇفەيكى دى ھەبەيت. چۆن دەبەيت؟ بەلام بەئەوى بەرسەيت، گوتى «مىرائىلى عەزىز. نامەويت وەك مەزۇفە يان وەك بەنىئادەم يان ھەر شەتەيكى تەرخۆم وادەرخەم و درۆبەكەم و بەلەيم ژيان ھەر خۆى لە خۆيدا تەرخى ھەيە، بەلەيم ژيان موقەدەسە و ئەم شتانە... لەم شارەدا پۆزانە ۱۰ ھەزار مەرپە گە و گۆرەكە سەردەبەن... ھەفتانە دوو سەئەملىون مەرىشك و كەلەشەردەخۆن. لە شوپەنى وادا،

ناكریت من قاچ بخمه سور قاچ و بلیم، گوئیگره میرائیل، گوئیگره و غرور بخره ئه ولاره، ژبان موقدهسه و تو ده بیته به فرمانی من بژیت، چونکه له م شارهدا هه موو پۆله به ریک ژبانیکی پیروژ و موباره کی هه یه . هه لته گه را و بلیم، تو گه ر فریشته یه کی به دبه خت و که له پوت نه بیته، ده م و ده ست ده زانی درۆده که م، ده لئیت: به قوریان موقده سی چی؟ به ساقه کامه موقده سه، خه لکی ئه م شاره بز ن به کالی و گویره که به تووکه وه ده خون... ژبانی چی و موقده سی چی؟. ژبانی تو که لای ئیمه زۆر به نرخه له به رنه وه نییه که تو فریشته یه کی نه خو شیت و با شتره نه مریت... نا له به ر شتیکی دییه . له به رنه وه ی هه ر فریشته یه ک که ده مریت، مردنی مانایه کی تایبه تی هه یه، مردنی نیشانه یه بو هه له یه کی گه وه له پۆحی ئیمه ی به نیئاده مدا. مردنی بیده نگ سوودی چیه . ده بیته دونیا هه سته بکات مردویت، بیینیته. ده بیته خو ت نه کو شتیته، ده بیته قه هر یکی قوول بته کوژیته، ده بیته پچرانت له مرۆف بگاته پله ی که مالی خو ی. میرائیل وه ک ژنیکی قه له وی گه مره سه یرمه که که وه ک قازی نه خو ش به سه رو خواری که شتیدا دیم و ده چم. مردنت نابیته مردنیکی خوویست بیته، به لکو کو تایی غه مگینی په یوه ندییه کی عاشقانه و گه وه بیت. تو ده مریت له به رنه وه ی که له نیتوان تو و مرۆفدا پرد نه ماوه، نه وه که له به رنه وه ی خو ت ده ته ویته بمریت. فریشته کان نابیته خو یان بیانه ویته بمرن، به لکو ده مرن دوا ی ئه وه ی له مردن زیاتر ریگای دیکه یان له به رده مدا نه ماوه... مردنی تو مردنیکی ئازاد نییه، به لکو مه رگیکی ناچار ی و خو نه ویست و تراژیدییه . نابیته مردنی هه چ فریشته یه ک مردنیکی ئازاد بیته. گه ر خو ت مردن هه لبرژیریت، چیت فریشته نیت، نه وه لا به ساقه فریشته ی چیت؟ ها ؟ فریشته کاتیک فریشته یه که بکوژیته نه وه که خودکوژی بکات. فریشته کان ده کوژیته نامرن، ئیشی ئیمه ش له م بیمارستانه مه لعونه دا ئه وه یه تیماریانیکه ی ن.

به‌لام گەر ئیستا بَلّیت، به‌جه‌نه‌م من مردوم و ته‌واو، من نه‌کوژاوم، به‌لکو خۆم به‌ئاره‌زوی خۆم ترازوم و مروفم جیه‌ئیشتوو و ئاره‌زوی ژیانم نییه، ده‌مریت و ئیمه‌ی ئاده‌میزاد گونا‌هێکمان له‌ مردنی تۆدا نییه. له‌ کاتیکدا بۆ ئه‌وه‌ی مردنی تۆ مانای هه‌بیت، ده‌بیت ئیمه‌ی ئاده‌میزاد شهرم له‌ مردنت بکه‌ین... له‌ به‌رده‌میدا خه‌جاله‌تی بکێشین».

میرائیل بینه‌وه‌ی هه‌چ بَلّیت له‌ جیگای خۆی هه‌ستا، گۆچانه‌که‌ی خۆی دا به‌زه‌ویدا و وه‌ک نه‌یه‌وێت له‌و پوه‌وه‌ هه‌چی تر بیه‌ستیت، پوه‌یکرده‌ ده‌رگا‌که و به‌ره‌و ده‌روه‌ هه‌نگاوی نا، مۆن بوو، پینه‌ده‌که‌نی، پوه‌ی مرچ و نیوچاوانی گه‌رژ ده‌ینواند. مه‌هدائیل به‌ غه‌مگینی سه‌ری بادا و پێزانی مه‌له‌کبین له‌ دوا‌یه‌وه‌ گووتی «ئه‌گه‌ر مه‌سه‌له‌ مردن بیت، ئیمه‌ش ده‌مرین... مروفیش پۆژیک له‌ پۆژان ده‌مریت. به‌لام ده‌بیت هه‌ولبده‌ین تۆژیک زۆتر بژین... چه‌ند پۆژیک، چه‌ند سالیک... تۆ ده‌لێت نرخ‌ی نییه؟ ده‌لێت بێ به‌هایه‌ گه‌ر که‌متر یان زۆتر بژین؟ نا من ده‌لێم هه‌تا ئه‌گه‌ر یه‌ک سه‌عاتیش زۆتر بژین، نرخ‌ی هه‌یه، نرخ‌ی گه‌وره‌ی خۆی هه‌یه».

میرائیل به‌ زویریه‌که‌وه‌ له‌ به‌ر خۆیه‌وه‌ گووتی «حه‌زم له‌م ژیا‌نه‌ درۆزه‌ نییه... خانم که‌ مانای نه‌بوو نییه‌تی... حه‌زم لێ نه‌ماوه».

وايگوت و چوه‌ ده‌ری.

له‌و پۆژه‌وه‌ پێزانی مه‌له‌کبین تیگه‌بشت که‌ قسه‌کردن له‌گه‌ڵ ئه‌م فریشته‌یه‌دا بیه‌سووده، ئه‌وه‌ سه‌ره‌تای تیگچوونی ته‌واوه‌تی په‌یوه‌ندی نیوان میرائیلی فریشته و خانم بوو.

مارینییا فریشته‌یه‌کی پۆحسوکی لیده‌رچوو‌بوو. هه‌لبه‌ت خانمی مه‌له‌کبین به‌ ده‌ستووری هه‌میشه‌یی خۆی هه‌ر به‌ مارینییل ناویده‌نا و

بانگیده‌کرد، به‌لام هر یک له دکتور و بولبولیار ریکه‌وتبسون له سر
 نه‌وهی ناویکی دونیایی تری پیبهبه‌خشن، ناویک نه‌وه‌سته‌یان نه‌داتی که
 کچیکی سر به په‌گه‌زیکتی تره. هر یک له مسته‌فا شوکاک و هوشه‌نگی
 بولبولیار پیکه‌وه هه‌ولیکتی زوریانده‌دا بارودوخی پوخی فریشته‌که له
 نه‌غده خان دابیرن. دهره‌نجامی هه‌وله‌کانیان وه‌ها بوو باوه‌پیان هینا
 فریشته‌کان ده‌توانن له ژیر هه‌ندیک هه‌لومه‌رجی نویدا وه‌ک بوونه‌وه‌ری
 سه‌ربه‌خو په‌فتاریکه‌ن. دکتور شوکاک پای وابوو مروف له جه‌وه‌ردا
 بوونه‌وه‌ریکی فره‌دیوه، له ناویدا مه‌خلوقاتی جیاواز ده‌ژین. ده‌یگوت
 جگه له فریشته، گورگ، سه‌گ، بالنده و چه‌نده‌ها شتی دیکه‌ش له ناویدا
 نیشته‌جین، هه‌رده‌م ده‌یگوت «سه‌یره مروف ده‌چیت بو بینینی باغی
 نازه‌لان، هه‌ر که‌سین بگریت، خوئی بو خوئی باغیکی گه‌وره‌ی نازه‌لانه،
 جانه‌وه‌ری وامان تیدایه که‌س له هیج باغیکی نازه‌لاندنا نه‌یدیوه»... پای
 وابوو نه‌م مه‌خلوقاتانه‌ی ناو مروف ده‌شیت پیکه‌وه هاریکارین و ده‌شیت
 دابیرن و کاریشیان به‌یک نه‌بیئت. بولبولیار نه‌یده‌زانی نه‌وه‌ی دکتور
 باسیده‌کات هه‌ولیکتی تاییه‌تی خوئی‌تی بو سازکردنی بارودوخیکی ده‌رونی
 تا بتوانیت ژیانی نه‌م فریشته‌یه دریزیکاته‌وه یاخود تیورییه‌کی زانستییه
 و دوا‌ی تیرامانیکی دریز له مروف دکتور پییگه‌یشتووه. ماردینیا، به
 پیچه‌وانه‌ی فایله‌سوفی فریشته‌کانه‌وه، به پیچه‌وانه‌ی خانمی ماردینی
 خووشییه‌وه، بوونه‌وه‌ریکی گه‌شبین بوو، له دوا‌ی تیپه‌رینی مانگیک له
 چاره‌سه‌ری به‌رده‌وام، بولبولیار سه‌ریکرد فریشته‌که توانایه‌کی تاییه‌تی و
 ناوازه‌ی سه‌ماکردنی هه‌یه. وه‌ک فریشته‌کانی دی به‌ناسته‌م هه‌لنه‌ده‌ستا
 و له سه‌رخو پیاسه‌ی نه‌ده‌کرد، به‌لکو فریشته‌یه‌کی بزوک و چوست و
 سه‌ماکه‌ر بوو. پیشتتر که‌شتی فریشته‌کان، فریشته‌ی وه‌های نه‌دیوو، له
 راستیدا وه‌ک کچیکی مه‌ست و دلخوش په‌فتاریده‌کرد، هه‌میشه‌خوماریکی
 قوول له چاویدا‌بوو، زورجار کومه‌کی به‌فریشته‌کانی تر ده‌کرد هه‌ستن،

به ده‌نگیکی زۆر کزی کچانه، وه‌ک ده‌نگی خانمیک له پادبۆیه‌کی کزه‌وه بیټ، شیعی بۆ ده‌خویندنه‌وه، ده‌نگی تابلیتی قوول و نه‌ودونیایی بوو. هه‌ندی به‌یانی به‌ته‌ها به‌ناو پاره‌وه‌کاندا ده‌پۆیشت و سه‌مایدیه‌کرد، له‌باغه‌که‌دا ده‌یانبینی سه‌رقالی سه‌یرکردنی گوله‌کان بوو، سه‌رقالی سه‌یرکردنی دره‌خت بوو... هه‌موو شتیک سه‌رنجی پاده‌کیشا، هه‌موو شتیک پایدیه‌گرت. فریشته‌که‌ی نه‌غه‌ده وه‌ها بوو وه‌ک نه‌وه‌ی زۆر به‌پزگاربوونی له‌و دیوه ئینسانییی خۆی خوشحال بیټ، وه‌ک بالنده‌یه‌ک له‌زیندانا بوویټ و ئیستا نازادبوویټ، جوله‌ی باله‌کانی گه‌لیک نه‌رم و شه‌پۆلاوی و شاعیریانه بوو، دکتۆر و بولبولیار زۆر جار پیکه‌وه له‌سه‌ر لیواری سه‌وزی باغه‌که، به‌دوو کراسی سپییه‌وه که‌ پیزان خان بۆ هه‌ردووکیانی کپیوو، داده‌نیشتن و به‌دوو زه‌رده‌خه‌نی عاشقانه و پۆشن و گه‌وره‌وه سه‌یری نه‌م فریشته‌گه‌ش و سه‌مازانه‌یان ده‌کرد، که‌ به‌جووتیک بالی سوکه‌وه وه‌ک باوه‌شینی دنیا بکات، هه‌مووانی نه‌فسون کردبوو. زۆرجار دکتۆر «که‌خۆی فیتری شتیک له‌سه‌ماکردبوو» له‌نیو دره‌خت و له‌چیمه‌نه‌که‌دا سه‌مای له‌گه‌ل ماردینیا‌دا ده‌کرد، پیکه‌وه ده‌ستیانده‌گرت و تابلیتی سه‌مایه‌کی نارامیان پێشکه‌شده‌کرد. سه‌ره‌تا بینه‌ریان ته‌ها هۆشه‌نگی بولبولیار بوو، که‌ نه‌و سه‌مایه هه‌م دلخۆش و هه‌م غه‌مباری ده‌کرد، چونکه‌ له‌ناخی دل‌ه‌وه ده‌یویست ماردینیا ته‌نیا فریشته‌ی نه‌و بیټ و به‌س. به‌لام تا ده‌هات سه‌ماکه‌ی دکتۆر و فریشته‌که‌ی بینه‌ری زۆرتی کێشده‌کرد، وایله‌هات هه‌موو ئیواره‌یه‌ک، له‌کاتیکی دیاریکراودا ژماره‌یه‌ک له‌فریشته و مه‌له‌کبینه‌کان بۆ سه‌یری نه‌و دوو سه‌ماکه‌ره‌ کۆده‌بوونه‌وه که‌ هه‌رجاره‌ی له‌سه‌ر جۆره‌ ناوازیک ده‌جولان و بالیانده‌گرت. ناشکراوو ماردینیا مه‌یلیکی پوونی به‌لای دکتۆر شوکا‌کدا هه‌یه... ماوه‌یه‌ک وه‌ها نزیکبوون دکتۆر جوورنه‌تیکرد و جارێک داوای پیکه‌وه‌خه‌وتنی لیکرد، هه‌روه‌ک چۆن کاتی خۆی داوای له‌نه‌غه‌ده

ماردینی ده‌کرد. پښتر هیچ که سیک له‌م که شتیبه‌دا باسی سیکسی له‌گه‌ل فریشته‌کاندا نه‌کردبوو. وای نه‌گه‌ر نه‌وکات ریژانی مه‌له‌کبین به‌شتی وه‌های ده‌زانی، نه‌ردی له‌ژیر پیی دکتور شوکا‌کدا ده‌کرده ناگ‌رستان. دکتور خۆشی مه‌رگیز به‌خه‌یالیدا نه‌هاتبوو له‌مه‌دائیل بپرسیت، ناخۆ فریشته‌کان ده‌توانن له‌گه‌ل که سدا بخه‌ون؟. که یه‌که‌مجار داوای جوړه نزیک‌بوونه‌وه‌یه‌کی وه‌های له‌ماردینیا کرد، وه‌ها بوو وه‌ک نه‌و سه‌رسام بوویت، یان نه‌زانیت نه‌و باسی چی ده‌کات. هیچی نه‌گوت، وه‌ک وه‌لامی نه‌و پرسیاره لای نه‌و نه‌بیټ، یان نه‌و پرسیاره به‌جوړیک دل‌په‌قانه بیټ قوول تراژیدیای بوونی خۆی بیرخاته‌وه.

نه‌و شه‌وه شوکا‌ک پرسیاره‌که‌ی برد بۆ مه‌دائیل، نه‌و له‌ژووره‌که‌ی خۆیدا زل وه‌ک عه‌نته‌ری زه‌مان له‌سه‌ر پتخه‌فیکی ته‌میز پاکشابوو، پیشه‌رم سنگیکی رووت و توکنی به‌ره‌لا‌کردبوو، که‌می‌ک ده‌ستی به‌سنگی خۆیدا هیناو سه‌یری شوکاکی کرد و پاش توژیک بیده‌نگی، گوتی «فریشته‌کان ناتوانن سیکس بکه‌ن، چونکه بۆ مردن جیاده‌بنه‌وه، نه‌و به‌شه‌ن له‌مرؤف که ده‌شیت بمریت و کاریگه‌ریه‌کی نه‌وتۆ له‌سه‌ر زیندویتی مرؤف جینه‌هیل‌یت. شتیک له‌ئینساندایه که ده‌کریت بمریت و که‌چی ژیان هر به‌رده‌وام بیټ، فریشته زاده‌ی نه‌و به‌شه‌ن، ده‌مرن و مردنیان زیانیک له‌توانای ژیان نادات، ئینسان بی فریشته‌ش ده‌توانیت بزئی... سیکس به‌گوشت و بۆن و ناره‌زوو و خوینه‌وه به‌نده، نه‌وه‌ک به‌پوچ و خه‌یال‌وه. فریشته مه‌خلوقاتی راسته‌قینه نین، ژیانیان وه‌ک ژیانی سیبه‌ریکه له‌مرؤف جیابوویته‌وه، وه‌ک چون سیبه‌ری مرؤف ناتوانیت له‌گه‌ل که‌س بخه‌ویټ، منیش ناتوانم، من جگه له‌سیبه‌ری مرؤف زیاتر هیچی دی نیم».

له‌گه‌ل نه‌و وه‌لامه ره‌ش و ناخۆشه‌شدا، شوکا‌ک بینگه‌یه‌کی نه‌وتۆ لای مه‌دائیل هاته‌ده‌روه‌وه، بۆ ده‌بیټ گله‌بیبکات، نه‌وه‌ی دکتور له

خانمی ماردینی خۆی دهستی نه‌که وتبوو ئیستا فریشته‌که‌ی به پوونی
پیشکه شیده کرد... سه‌ما و خۆشه‌ویستی.

دکتۆر دلشکاو دیار نه‌بوو، هه‌تا که له ژووره‌که چوو ده‌رئ،
مه‌هائیل به بیزاریه‌وه و له‌به‌رخویه‌وه گووتی «چ دکتۆریکی بیه‌مشکه ...
عه‌ج‌ب گه‌مزه‌یه‌که ... عه‌ج‌ب».

له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا ماردینیا وایلیهات هه‌ندی‌ک شه‌و بجیته‌ ده‌ره‌وه،
له‌گه‌ل دکتۆر و مه‌هائیلدا یان بولبولیاردا بۆ فریشته‌ی بیمار بگه‌رپیت،
ماردینیا به‌ جۆریک میهره‌بان بوو، به‌ شیوه‌یه‌ک غه‌مخۆر بوو، ئه‌وانیدی
هه‌ستیانده‌کرد له‌ مه‌هائیلی فریشته‌ زیاتر ئاسووده و ئارامیانده‌کاته‌وه،
مه‌هائیل نه‌گه‌رچی فریشته‌یه‌کی دل‌سۆز بوو، به‌لام شیوه‌ و نیگا‌کردنی
به‌ جۆریک پیاوانه‌ بوو، هه‌ندی‌ک فریشته‌ی ناسکی ده‌ترساند. له‌و
نیوه‌نده‌دا بولبولیار هه‌ستی‌کی نامۆ و قوول‌ی هه‌بوو که ئه‌م فریشته‌یه‌ی
خانمی ماردینی، هینده‌ی ده‌ست‌کرد و داتاشینی خه‌یالی ئه‌و و دکتۆر
شو‌کا‌که بوونه‌وه‌ریکی پاسته‌قینه‌ نییه، ئه‌و سه‌مایه‌ی نیوان دکتۆر و
ماردینیا‌شی هه‌ر به‌ سه‌مایه‌کی پاسته‌قینه‌ نه‌ده‌زانی... شتی‌ک بوو به
بروای ئه‌و ته‌نیا له‌ سه‌ر شانتۆی خه‌یالی مه‌له‌کبینه‌کان روویده‌دا. چۆن
ده‌کریت دکتۆر به‌وجۆره‌ به‌خیرایی وه‌ها سه‌مایه‌کی جوان فیریت، پاسته
دکتۆر له‌شتی‌کی جوانی هه‌یه، نه‌ زۆر قه‌له‌وه‌ نه‌ لاواز، نه‌ زۆر درێژه‌ نه
کورت، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی ئارامی هه‌یه، نیگایه‌ک پره‌ له‌ غه‌مگینیه‌کی
گه‌رم، به‌لام وه‌ک هه‌موو پیاوه‌ ناسکه‌کانی دنیا به‌دب‌خته. بولبولیار
دل‌نیا‌بوو ئه‌م سه‌ما جوانه‌ و ئه‌و پۆ‌حی سه‌فایه‌ی تیدا دروست‌بووه
ده‌ست‌کردی شتی‌کی دیکه‌ن که‌ په‌یوه‌ندی به‌ توانا سروشتیه‌کانی
دکتۆره‌وه نییه. ئیستا له‌گه‌ل هه‌موو عه‌شقی قوول و نه‌پنی و سه‌یریدا
بۆ ئه‌م فریشته‌یه، بۆ ئه‌م ژنه‌ ئیدیاله‌ی که‌ باوه‌ر به‌ بوونی ناکات،
بۆ ئه‌م مه‌خلوقه‌ بال‌داره‌ی که‌ هه‌موو هه‌ولێکی له‌گه‌ل ده‌دات شیعر

بنوسیت، له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌وانه‌شدا واتێده‌گات که ماردینیا خه‌ونیکه و ته‌نیا له سه‌ری خۆیدا بوونی هه‌یه ... زۆرجار که به‌رامبه‌ری داده‌نیشته و شیعری بۆ ده‌خوینده‌وه، ئه‌وه‌سته‌ی هه‌بوو که له‌ خه‌وندا به‌رامبه‌ر نه‌غه‌ده‌ی پاسته‌قینه‌ دانیشتوو و وه‌ک سه‌رده‌می بيمارپیه‌که‌ی شیعری بۆ ده‌خوینتته‌وه، گومانیکي هه‌بوو ئه‌وه‌ی ده‌یکات دووباره‌کردنه‌وه‌ی شریتی هه‌مان فیلمه‌ به‌لام له‌ جیگایه‌کی نوێ و له‌ خه‌ونیکي دیکه‌دا. زۆرجار له‌ دل‌ه‌وه‌ ده‌یویست ئه‌م عه‌شقه‌ی خۆی به‌ ته‌واوی بیه‌خشیت به‌ دکتۆر شوکاک، به‌لام ناتوانیت ئه‌وه‌ بکات، دل‌نیا‌بوو عه‌شق بۆ که‌سیکی هه‌ژاری وه‌ک ئه‌وه‌یچ کات له‌ سه‌ر زه‌مینی خه‌ون دوور ناکه‌وێته، به‌شیک له‌ نیشانه‌ هه‌ره‌ کوشنده‌کانی هه‌ژاری ئه‌وه‌یه‌ که عه‌شق تێیدا ته‌نیا له‌ خه‌وندا پووده‌دات، خه‌ونیش تاکه‌ شتیکه‌ هه‌ژار ناتوانیت بلێت من نیمه‌، پیم نه‌دراوه، ده‌مه‌وێت بیه‌خشم. عه‌شق نا‌به‌خشریت، گه‌ر بیه‌خشرایه ... وای گه‌ر بیه‌خشرایه، ئازاری ئه‌وه‌نده زۆره‌ مرۆف ئاسان ده‌یه‌خشی. بولبولیار چه‌ند جاریک هه‌وێدا فریشته‌که‌ بخاته سه‌ر خولیا‌ی شیعر نوسین. سه‌یره بۆ فریشته‌کان ده‌توانن چیرۆکی ژیا‌نیکي تر دروستبکه‌ن و ناتوانن شیعر بنوسن؟ شیعر چیه‌ وه‌ها بۆ ئه‌م جنسه‌ ئه‌سته‌مه‌؟ بۆ ئینسان ته‌نیا بوونه‌وه‌ره‌ که ده‌توانیت شیعر بنوسیت؟ بۆ خودا شیعری نه‌نوسیوه‌؟ بۆ کتێبه‌کانی خودا به‌ په‌خشانیکی وه‌ها خراپ نوسراون؟ بۆ فریشته‌کان ده‌ستیان ده‌له‌رزیت و ناتوانن به‌یتیک بنێنه سه‌ر کاغه‌ز؟ ئه‌وه‌ پرسیا‌ری هه‌ره‌ گه‌وره‌ی بولبولیار بوو. که خودا کتیب نوسه، بۆ شیعری نه‌گوتوووه‌؟.

سه‌یر بوو، ماردینیا ده‌یتوانی جوان سه‌ما‌بکات، ده‌یتوانی بۆ ژیا‌نی خۆی و ئه‌وانی تر بیرکردنه‌وه‌ی نوێی هه‌بیت، به‌لام نه‌یده‌توانی شیعر بنوسیت. فریشته‌که‌ هه‌موو شته‌ جوانه‌کانی خانمی ماردینسی بردبوو، توانای شیعر نوسین نه‌بیت.

شه‌ویک که پیکه‌وه له‌گه‌ل مه‌هدائیلدا به‌کوچه‌کانی شاردا وه‌ک سێ غه‌ریب تازه‌هاتبیتنه‌ شاره‌وه، له‌گه‌ل عه‌ره‌بانه‌ گه‌وره‌که‌دا ده‌پۆیشتن، بولبولیار نه‌و پرسیاره‌ی ورژاند که‌ بۆ فریشته‌کان ناتوان شیعر بنوسن. بۆ زۆر شتی تر ده‌توانن، بۆ ناتوانن شاعیر بن. مه‌هدائیل خۆی واده‌ده‌خست که‌ له‌ ناسینی فریشته‌دا که‌س له‌ و لیزانتر نییه، که‌ پرسیاره‌که‌ی بیست، جگه‌ره‌که‌ی ده‌ستی فرییدا و گووتی «ته‌نیا نه‌وانه‌ ده‌توانن شیعر بلێن که‌ به‌ته‌مای ژبانن... دلنیاان جوانی نامریت و ده‌ژی. به‌س تۆ خۆت بخه‌ره‌ جیگای فریشته‌یه‌ک که‌ ژبانی هه‌میشه‌ به‌ داویکی باریکه‌وه‌ به‌نده. که‌ پۆژانه‌ له‌ لیواری مردندا پیاسه‌ده‌کات. نا مامی مامی، بوونه‌وه‌ریک که‌ دلنیا نییه‌ له‌ مانه‌وه‌ی جوانی، ناتوانیت شیعر بنوسیت. شیعر په‌یوه‌ندی به‌ غه‌روره‌ هه‌یه، به‌و به‌روا عه‌جابه‌ی ئینسانه‌وه‌ که‌ کاره‌کانی ده‌ژین و نه‌مرن. بولبولیاری عه‌زیز... نه‌و غه‌روره‌ له‌ ئیمه‌ی فریشته‌دا نییه. شتی‌ک که‌ ئیمه‌ به‌ خوداوه‌ ده‌به‌ستیته‌وه‌ نه‌بوونی غه‌روره، نه‌مه‌ نه‌گه‌ر به‌ وردی ماهیه‌تی خودا به‌وجۆره‌ قه‌بوولبکه‌ین که‌ ئاینه‌کان وینه‌که‌ی بلآوده‌که‌نه‌وه، خوداش به‌به‌روای من وه‌ک ئیمه‌ی فریشته‌ غه‌روری نییه. خودا که‌ نه‌م گه‌ردونه‌ ناکۆتایه‌ی دروستکردوه، داده‌به‌زیت و قالۆنچه‌یه‌کی بیسوودیش دروستده‌کات، نه‌وه‌ نه‌و په‌پری جوانیه‌ که‌ بشیت له‌گه‌ردوندا هه‌بیت، نه‌وپه‌پری ساده‌یی و خۆ به‌ گه‌وره‌ نه‌بینینه. به‌هینه‌ پێشچاوت خودایه‌ک به‌و گه‌وره‌یه‌یه، به‌رده‌وام پۆژانه‌ مشک دروستده‌کات، کیچ دروستده‌کات، بۆق دروستده‌کات، که‌ مرۆف هه‌تا هه‌ز به‌ بینینیشان ناکات. نا خودا نه‌و سیفه‌ته‌ی خۆی به‌ مرۆف نه‌به‌خشیه‌وه‌ که‌ بوونه‌وه‌ریکی لووتبه‌رز و عاشقه‌ نه‌به‌دیه‌ته‌. شیعر دواجار له‌ پیناوی نه‌به‌دیه‌ته‌دا ده‌نوسریت، بۆ نه‌وه‌یه‌ به‌دیه‌ته‌وه‌. به‌لام نه‌به‌دیه‌ته‌ خورافه‌تی‌که‌ مرۆف دروستیکردوه. شتی‌که‌ ئیمه‌ی فریشته‌ باوه‌رمان پیتی نییه... ئیمه‌ ده‌زانین مرۆف تپه‌ره، ئیمه‌ تپه‌رین، جوانی

و پاكيش ڀاڳوڙهر و ڪاتين. مامى مامى ٿيمى مه عشري مه لايڪه ت
 ڪاره ڪه مان له ٿيستاڊايه، هه موو شتيڪمان بؤ ٿيستايه، ڊاهاتووي دور...
 زڏر دور... بايه خيڪي بؤ ٿيمه نيهه. هه لڳرتني شت بؤ ٺه به دييه ت،
 درويه ڪي گه وري ٿينسانه. شيعر دريژڪراوهي هه ستي خه زينه خستنه
 له م هه يوانه عه جايه به ڊا ڪه ناوي مروڙه. جانه وه ره ڪاني تر ته نيا شتي
 بچوڪ، خوارڊني ڪم خه زينه ده ڪن... گرفتي ٿيوه ي ٺاڊه م ي گه نجينه
 خستنه، هه موو شت خه زينه ده ڪن، ڪتتيب، موزه خانه، باغچه، هه موو
 ده رڪه وتي تواناي خه زينه ڪرڊنه له ٿيوه ي نه خوڙشا، ٿيوه شيعر ي ش وه ڪ
 گه نجينه يه ڪي ٺه به ڊي بؤ خه زينه ڪرڊني جواني ته ماشاڊه ڪن، وه ڪ چؤن
 چاڪه بؤ پؤڙي قيامت خه زينه ده ڪن، وه ڪ چؤن بؤ جهه نه م خرابه
 ڪوڏه ڪه نه وه. به لام من بزانم ٺه و گه نجينه گه وره يه ي له خه يالي ٿيوه ي
 به نيٺاڊه مڊا هه يه، نه له ٺاسماني خودا و نه له سروشتيشڊا نيهه...
 خوداش هيچ ڪوٺاڪا ته وه، گهر خودا شتي ڪوٺي ڪرڊايه ته وه مروڙ هه رگيز
 نه ڊه مرد، ٿيوه جاويد ده بوون، به لام به وه ڊا خودا هيچ ڪوٺاڪا ته وه مروڙ
 بوونه وه ريڪي ڪاتي و ڀاڳوڙهره. مامى مامى ٺه وه ته نيا مروڙه ٺه و
 ڊه ڊي گرتووه، ٿيوه هه ر ڪوڏه ڪه نه وه و ڪوڏه ڪه نه وه و ڪوڏه ڪه نه وه...
 به لام ٿيمه ي مه له ڪ نازانين جواني ڪوٺي ڪه ينه وه، به لڪو ته نيا له ناويدا
 ده ڙين... هه موو مه خلوقاتي خودا ده ڙين، به س ٿيوه، ٿيوه تاده مرڻ
 ده لئين، ٺه مروڙ نا سبه ي ده سته ڪه ين به ڙيان. ته نيا مروڙ ده توانيٽ
 شيعر بڙي، چونڪه مروڙ تاڪه مه خلوق يڪه ڪه به راستي ناتوانيٽ
 بڙي».

به لام مارديني ي ناسڪ، ڪه ده نڱيشي له ده نڱي مروڙي ٺه م
 سه رزه مينه ناحه زه نه ڊه چوو. گووت ي «نا مه ڊائيل... جگه له وانه ش
 فريشته بؤيه نانوسيت، چونڪه شيعر پٽويستي به ڊه روٺيڪي ناڪوڪ و پر
 ڪري و جهنگ هه يه. شيعر شه ڀي ناوخؤي ده رونه. جه نڱيڪي گه وره يه

تېيدا پۇج دابەش دەبىت بۇ سەر دوو بەرەي دوژمن... شىعر لە ئىشى شەيتان و فرىشته يە پىگەو، بە تەنيا بە ئىمە نانسرىت. من دالنىام نوسىنى شىعر پىويسى بە كۆمەكى شەيتان ھەيە، بى كۆمەكى شەيتان نوسىنى شىعر ئەستەم».

بولبوليار بىرىكرەو ھە خانمى ماردىنى ئىستاش ھەر شىعر دەنوسىت، چەند پۇژىك پىشتر قەسىدە يەكى نوپى لە گۇفارىكى بەغداد دا دەرچوو بوو. لە خۆي پرسى ئەي چۆن ماردىنى دەتوانىت ھەر بەردەوام بىت. بە سەرسامىيەو پرسى «بەلام خانمى ئىو، ماردىنياي ئازىز، مەبەستەم خاتوو نەغەدە ماردىنىيە كە ئىو فرىشتەي ئەوانن، ھىشتا دەنوسىت... دواي ترازانى ئىو شە ھەر دەنوسىت». ماردىنيا بە خەفەت كەو گوتى «شىعرەكانى ئىستا ھەر فۆرمى شىعريان ھەيە. لە ناو شاعىردا شەيتانىك ھەيە كە ھەر دەخاتە سەر وەسواسى نوسىن، دەلىت بنوسە، بنوسە... بىئەو ھى بۆي گىرنگ بىت پۇجى نامادە يە يان نا... شەيتانىك ھەزەكات شاعىر بىنىت كە لە ئاسمانەو بەردەبىتەو و ھەك بەلندە يەكى تىكشكاو دەكەوئىتە سەر زەوى... بەلام شىعر، شىعرى پاستەقىنە شەترەنجى شەيتان و فرىشتەيە. گەر يەك كەك لەو دووانە پۇشترن، شاعىر دەبىتە بەلندە يەكى يەك بەل، شەل، يەك چا، يەك دەست».

ماردىنيا بە جۆرىكى وەھا ناسك وشەي شەترەنج يان شەيتان يان شەلى لە زار دەھاتە دەرى. دەيتوانى ھەر پىاوىكى دونيا بەو وشانە گىرۆدەبكات. ھەندىجار ھەموو جوانى مرقۇف لە شىو ھى گوتنى وشە يەكدا كۆدەبىتەو، بەس جوانى ماردىنيا بە تايبەت لە ساتى گوتنى ئەو وشانەدا دەردەكەوت كە پىتى «ش» يان تىدايە، شىو ھى جولاندنى لىو و دەرھانتى دەنگ و نىگا كەردنى لە گەل ئەو وشانەدا جوانىيەكى تىدا بوو لە سەروو خۆگىرى بوونەو ھەرىكى لاواز و ھەناسە كىشى وەك مرقۇفەو بوو.

ئەو شەوہ کە بولبولیار گەرایەوہ بۆ مائى، تەنیا بەک شت لە خەیاڵیدا بوو، مەزۆف خاوەنى شتێكى گەرەبە کە هیچ بوونەوهرێكى تر ناتوانیت خاوەنى بێت، هیچ کەس نە لە سەر ئەرد و نە لە مەلەکووت... شیعەر. لە ساتیکدا وەک بروسکە لێبیدات هەستیکرد کە شاعیر لە فریشتە گرنگترە، مەهدائیل لە سەر هەقە، شیعەر گەنجینەى هەموو جوانییەکانە، هەستیکرد ئەو بە هەلە کاردەکات، دەبیت دیسانەوہ پابکات و بچیت ئەو شاعیرەى ناو خانمى ماردینى پزگارپکات، ئەو شاعیرەى کە پەيوەندییەکی بەم فریشتەبەوہ نییە، بیری کردووە کە پزگارکردنى شاعیرەکەى ناو مەزۆفیش بە ئەندازەى پزگارکردنى فریشتەکەى ناخى گرنگە. وەک ترسێكى بێسنوور گرتبیتى، بە پەرۆشەوہ چوووە سەر ئەو شیعەرە نوێیەى خانمى ماردینى بە ناوونیشانى «من بەبێ هەموو ئەوانیدى». شیعەریک بوو، لە وشەى جوان دروستبوویو، بەس وەک جارێک بیری کردى قوولێ تێدانه‌بوو، چەندین جار شیعەرەکەى لەسەر بۆ ئەوسەر خویندەوہ. هەستى بە ونبوونى شتێک دەکرد کە نەبەدەزانی چیبە، شیعەرى خراپ هەمیشە شتێكى کەمە کە هیچ کەسێک نازانیت چیبە، شیعەرى باشیش، بە پێچەوانەوہ، لە پال هەموو شتیکدا، ئەو شتەشى کەم نییە کە دیسان کەس نازانیت چیبە. تا بەیانى سەد جار ئەو شیعەرەى خویندەوہ... هەر جارە و زیاتر هەستى بە ونبوونى ئەو هیزە نەینییە دەکرد. وەک مەزۆفیک هەموو شتێكى تەواو بێت، هەتا پۆحیشى تێدا بێت، بشجولیت، بەلام لە چاویدا ئەو بڕیسکەبە ونبیت کە وادەکات تۆ هەستبکەیت زیندووە.

دواى چەندەها سال، ئیستا دەگەرایەوہ بۆ سەر دیوانەکەى بۆدلیر، بۆ سەر گۆلە بەدەکانى ئەو، لەویدا لاپەرەکانى هەلەدایەوہ و دەگەرپا... دەگەرپا... تادووبارە ئەو شیعەرەى دەدۆزییەوہ «پەترۆس». شیعەرەکەى دەخویندەوہ... وەک تەزویەکی توند بە جەستەیدا بروت، شتێكى نەینى

پایده‌ته‌کاند، وهک ئه‌وه‌ی گومان له هه‌قیقه‌تی خۆی بکات، تینه‌گات چی هیزیکی نه‌ینی له ناو ئه‌ودا ده‌ستبه‌کاره، ده‌وه‌ستا و سه‌رسامانه ئاوپی له دواوه‌وه ده‌دایه‌وه... له‌و پۆژه‌ی که یه‌که‌مجار ماردینی له زانکو شیعی خۆینده‌وه و ئه‌م وه‌ها نیگایکرد، بیئه‌وه‌ی بزانیته، بیئه‌وه‌ی هه‌چ شتیک له‌و خواسته‌تیگات، ئه‌م قه‌سیده‌یه‌ی بۆ برد... په‌ترۆس... په‌ترۆسی شارل بۆدلیر... وهک ئه‌وه‌ی بزانیته کۆتایی هه‌موو ئه‌م سه‌فه‌ره به‌ کوئی ده‌گات.

سه‌رله‌نوێ دانیشه‌ت و دووباره شیعه‌که‌ی خۆینده‌وه و به‌ ده‌ستی خۆی نوسییه‌وه و خستییه‌وه ناو نامه‌یه‌که‌وه و نایه‌ گیرفانی چاکه‌ته‌که‌یه‌وه. ئه‌وه دواه‌مین جار نایته‌ که قه‌سیده‌ی په‌ترۆسی شارل بۆدلیر بۆ خانم ده‌نوسیته‌وه.

له‌و ده‌ ساڵه‌ی رابوردوودا، نه‌وا ماردینی چه‌ند جارێک خوازیینیکه‌ری بۆ هات. به‌لام به‌وه‌دا هه‌میشه له ژیر زه‌بری خولیا‌ی ئه‌و ماچه‌دا ده‌ژیا... ماچیکی گه‌وره له لیوی می‌ردی جارانی خوشکه‌که‌ی، نه‌یده‌توانی شووبکات. له‌و ده‌ساڵه‌دا هه‌چ شه‌ویک نه‌بووه چاو لیک بنیته و بی‌ری لای ئه‌و ماچه نه‌بیته. هه‌ندیک که‌س هه‌ن خولیا‌یه‌ک ده‌یانکوژیته، شتیک ده‌چیته‌ خه‌یالیانه‌وه و نایه‌ته‌ده‌ری، له‌ ته‌مه‌نی درێژی خۆمدا سه‌رنجم داوه ئافه‌رت پتر ئه‌و جوژه هه‌ست و خولیا کوشندانه داگیرانده‌کات. زۆرجار کچیک ده‌بینین شووناکات، خوازیینیکه‌ر دین و ده‌پۆن و ئه‌و خه‌یالی لای که‌س نییه... زۆرجار ئه‌و بیخه‌یالییه، هه‌نده‌ش بیخه‌یالی نییه... ئه‌و بیباکیه‌ قایمییه‌کی ناموس و پاکییه‌کی حه‌نبه‌لیانیه‌ی داوینی له‌ پشت نییه، وهک جارێک خانمی مه‌له‌کبین گروتبووی، له‌وانه‌یه هۆکه‌ی «عیفه‌ت بیته، به‌لام عیفه‌تیکه‌ی شه‌یتانی». زاراوه‌ی عیفه‌تی شه‌یتانی بۆ

من شتیکی نوئ بوو، عیفت له کولتووری ئیمه‌دا هه‌میشه سیفته‌تی داوینپاک و له خواترسان بووه. به‌لام عیفته‌تی شه‌یتانی ... هه‌رگیز نه‌مه‌زانی عیفته‌تی شه‌یتانی هه‌یه؟. به‌لام که چیروکی نه‌وام به‌ته‌واوی بیست، شتیکم له‌و مانایه بو ئاشکرابوو. عیفته‌تی نه‌وا و شوونه‌کردنی، هیچ شتیکی له‌ پشت نه‌بوو خولیای نه‌و ماچه نه‌بیئت. دیاره هه‌ر یه‌ک له‌ ئیمه که خه‌یالمان هه‌زاره و شتیکم له‌ نه‌ینی پوچی مروّف نازانین لیته‌دا یه‌کسه‌ر ده‌لیین، نه‌ها که خانم وا هیتنده په‌ریشان بووه، که ژبانی له‌ سه‌ر وه‌ها شتیکی بچوک و بیمانا وه‌ستاوه، چی ده‌بوو بچیته به‌رده‌م دکتور و بلّیت: نه‌وه حالّ و حیکایه‌تی منه، لینگه‌پئ جارّیک به‌ کامی دلّ لیو بنیمه سه‌ر لیوت و دوایی ته‌واو نه‌ توّ باسیده‌که‌یت و نه‌ من. هه‌موو دلّنیابووین دکتور شوکاک، به‌ سه‌رسامییه‌وه سه‌بریده‌کرد و ده‌یگوت نه‌وا گه‌ر ده‌ردی توّ به‌م ماچه ده‌رمان ده‌بیئت، وه‌ره عه‌زیم، چهند ده‌توانیت، چهند ده‌ته‌ویئت، چهند جار، له‌ چهند کاتدا، له‌ سه‌ر یه‌ک یان به‌ جیاجیا، له‌ یه‌ک شوین یان له‌ شوینی جیاوازا، به‌وجوره‌ی توّ مه‌به‌ستته، من قینم نایه‌ت و خویشم لیدیت. هه‌موو ده‌مانزانی دکتور گه‌رچی له‌خه‌سته‌خانه لای دکتوره‌کانی تر به‌تایبه‌ت لای دکتوره ژن و سیسته‌ره‌کان وه‌ک وشک و بیمه‌زه دیاریبوو، به‌لام له‌ ژیر نه‌و تویره غه‌مگین و تیکشکاوه‌وه که سالانیک بوو له‌ سه‌ر پوخساری بوو، له‌ ژیر نه‌و نیگا بیزاره‌وه کورپکی شاد هه‌بوو، کورپکی پر له‌ ژبان، کراوه و ناسک، که گه‌ر دنیا زوومی لئ نه‌کردبایه و بکه‌وتایه به‌رده‌ست هه‌ر خانمیکی تر، جیا له‌و نه‌غه‌ده بیپه‌حه‌مه، ده‌بیزانی چوّن بیپاریزیت و نه‌یشکیئتیت و پیزی بگریت. به‌لام نه‌واش له‌وه غروردارتر بوو ئاسان کاری وه‌ها بکات، هه‌موو ده‌زانین مروّف بوونه‌وه‌ریکی مه‌غروره، مه‌هدائیل له‌وه‌دا له‌ سه‌ر هه‌ق بوو، من له‌و خاله‌دا ته‌واو قسه‌کانی ده‌سه‌لمینم، مروّف ده‌گریت تیپگات که نه‌م مه‌خلوقه بچوکه زور شتی

له چ سه‌رچاوه‌یه که وه وه‌رگرتووه، له‌وانه‌یه بزاینین شه‌پانگیزی یاخود خه‌یال یان دینی له کوپوه هیناوه، به‌لام زۆر نه‌سته‌مه بزاینین نه‌م غروره کوشنده و بیینه چیه له ناو نه‌م بوونه‌وه‌ره‌دا، نه‌وه‌ی له کوپوه هیناوه. مرۆف بوونه‌وه‌ریکه هه‌ندیجار به‌یه‌ک پسته که به پۆشنی له زاری بپته‌ده‌ری ده‌بپته بوونه‌وه‌ریکی به‌خته‌وه‌ر، به‌لام ناتوانیت نه‌و پسته‌یه بدرکینیت. هیچ مرۆفیک نییه مه‌غرور و شکۆبار نه‌بیت، هه‌موو مرۆفه‌کانی دونیا شکۆبارن، له‌خۆبایین، هه‌تا یه‌ک مرۆفیش نییه له سه‌ر نه‌م نه‌ستیره‌یه مه‌غرور نه‌بیت، هیند هه‌یه له‌و جیگایانه‌دا که هه‌ره‌شه‌ی مان و نه‌مان دپته پپشن، که‌میک ده‌سته‌برداری نه‌و غروره ده‌بین و ده‌یگورپن بۆ ملکه‌چی. به‌شی هه‌ره زۆری نه‌و غروره‌ش له‌وه‌وه نایه‌ت که مرۆف که‌رامه‌تی خۆی پپده‌پاریزیت، به‌لکو له‌وه‌وه دپت که خۆی و نه‌وانی تری پپ وپرانده‌کات. نه‌واش یه‌کپیک بوو له‌ نپمه، له‌ مرۆفه شکۆبار نه‌وه‌ک شکۆداره‌کان. غرور نه‌وه‌نده پپگای پپده‌دا هه‌ندیجار بچپته بیمارستان و ابکات وه‌ک نه‌وه‌ی به‌پپکه‌وت دکتۆر مسته‌فا شوکاکی بینبپت، پپکه‌وت، رپکه‌وتی سه‌د ده‌ر سه‌د. نه‌وکات دکتۆر شوکاکی هه‌ندیک پۆژ له‌ به‌ر زۆری ژماره‌ی بیماره‌کانی جه‌نگ که بیمارستانی سه‌ربازی نیوه‌شی نه‌ده‌کپشان، هه‌ر له‌ بیمارستانی گشتی ده‌وامپده‌کرد و له‌گه‌ل لیژنه‌یه‌ک له‌ پزیشکانی نه‌ویدا هاریکاری زامدارانی ده‌کرد. که به‌ره‌کانی جه‌نگ که‌رمبایه، نه‌وا ده‌یزانی دکتۆر له‌ بیمارستانی گشتی ده‌بیت و که‌ر به‌روات ده‌شپت بینبپت. باوکی هه‌میشه به‌هانه‌ی یه‌که‌می بوو، به‌لام به‌رده‌وام هه‌ولئ ده‌دا ژماره‌ی نه‌و که‌چ دکتۆر و سسته‌رانه‌ش که ده‌یانناسپت زۆتر و زۆتریان بکات، هه‌ر نه‌خۆشپک که‌ر ناسیاوپکی دوورپش بایه له‌ خه‌سته‌خانه بخه‌وتایه چه‌ند جارپک سه‌ریده‌دا، بپنه‌وه‌ی هیچ که‌س هۆی نه‌پنی و پاسته‌قینه‌ی پشت نه‌و سه‌ردانانه‌ی بزانیته‌ت. که‌ر له‌ چه‌ندجاردا جارپک رپکه‌وتی دکتۆری

بکر دبابه، به‌خته‌وهر بوو. به‌ده‌نگی‌کی پر شادی ده‌یگوت «وای دکتور، خوشحالم که ده‌تبینم... خوشحالم. وای چ ریکه‌وتیکه... وای». به‌لام غروری رنگای پینه‌ده‌دا زیاتر بروات. هر کاتیک دوی چاک و چوئییه‌کی له‌وجوره له‌دکتور جیاده‌بووه‌وه، غه‌میکی قورس دایده‌گرت، به‌درژیایی نه‌و کاته‌ی که دکتور شوکاکی ده‌بینی زیاد له‌هر جیگایه‌کی دی سه‌یری لیوی ده‌کرد، دکتور جگه له‌لیوی هم چاری، هم قزی، هم پیستی جوان بوون، به‌لام نه‌وا بیمارانه عاشقی لیوی بووبوو. لیوی جوانترین جیگای دکتور بوو بوی، شاه نه‌گه‌ر بوی بکرابایه هم‌میشه له‌همو جیگایه‌کدا په‌لاماریده‌دا، په‌لاماری لیوی، نه‌و چتر میردی خوشکه‌کی نییه... چتر میردی نه‌و نییه، تا هست به‌نازاری ویزدان بکات، نیستا به‌س به‌شی نه‌وه توانا و تاقه‌تی هه‌یه غه‌م بۆ خوئی بخوات، نه‌وه‌ک بیر له‌و خوشکه‌ی بکاته‌وه که خودا له‌بری نه‌و خوشکه به‌د و خویره‌سته، ده‌ردی‌کی پی بی‌خشیایه باشتر بوو. خوشکه‌کی چتر خوشکی نییه، چتر که‌سیان نایانه‌ویت بیببنن، باوکی به‌هویه‌وه به‌رده‌وام غه‌مگینه... له‌دلی خویدا به‌رده‌وام به‌بیزارییه ده‌یگوت «خوا هزار خوشکی وابباته‌وه بۆ خوئی». دکتور شوکاک هه‌ندیچار سه‌یری له‌وه‌ده‌هات چۆن وا زوو زوو ریگه‌وتی نه‌وا ده‌کات، به‌لام بۆ نا، نه‌ویش کچی دکتور جه‌لال ماردینییه، کچی نه‌وه... ریگای هه‌رده‌که‌وینه لای باوکی... نا هیچ پایوئیک نه‌وه‌نده عاقل نییه خه‌یالی بۆ شتی وا بچیت. پایوان گه‌رچی مه‌غرورترین و درۆزترین بوونه‌وه‌ری گه‌ردونن، به‌لام له‌م مه‌سه‌له‌یه‌دا به‌وجوره وریا نین، ده‌بیت بچیت به‌رده‌میان و پئیانبلیت «هیی گه‌مزه، خوشمده‌وویت، تیناگه‌یت» به‌س نه‌وکاته تیده‌گن. پیده‌چیت سیستمی غه‌ریزمان وا دروستبوویت هر به‌دوی نیچیردا بگه‌رینن، هر له‌خه‌یالی نه‌وه‌داین که چیمان ده‌ویت، که‌مجار نه‌وه‌مان له‌خه‌یال‌دایه که نیمه‌ش مه‌خلوقاتیکین ده‌خوریین، ده‌شیت

بە دەردى يەككىك بخۆين، دەشىت خۆشمان نىچىرى كەسىك بىن.
 پۇژىك دىكتۇر شوكاك ئەو خەيالە گە مژانە يە هات بە سەرىدا و
 بىرپارىدا بزانىت ناخۆ نەوا دەتوانىت خوشكە كەى بىينىت يان نا. دەبىت
 بلىم تەنيا پياوئىكى دلساف و كالفامى وەك دىكتۇر شتى وى بە خەيالدا
 دىت، چونكە ئەو ەى مەلەكبىن نەبىت فرىشته نابىنىت، ئەو ە راستىيەكە
 گە مژەش دەبزانىت، دواى ئەو ە موو مەلەكبىنىك ناتوانىت ە موو
 فرىشته يەك بىينىت، كە من ئەوانەى وەك بولبوليار يان دىكتۇر شوكاك
 فرىشتهكەى ناخيان وەها چاوتىژ و پۇشنىبن، بتوانن چاوى مرؤفە سادە
 و كوئىر و ەيچ نەبىنەكەى ناخيان وەلاو ە نىن و خۆيان بىنە سەردار.
 دىكتۇر، پۇژىك نەواى لە بەردەم دەرگای ژوورەكەى دىكتۇر جەلالدا بىنى
 و تكاىكرد بۆ كارىكى تايبەتى سبەى لە ژوورى خۆى لە خەستەخانە
 بىينىت، گووتى كارىكى بچوكە، بەس چەند ساتىكى كورت دەبات،
 پرسىارىكى سادە يە كە دەشىت بۆ ئەو بىمانا بىت، بەس ئەم مەراقە
 لە دلىدا و دەبىت بىرسىت. ئەو ئەو دەرفەتە گەورە يە بوو كە نەوا
 چاوپروانى دەكرد، ئەو ە ەلبوو كە دەبوو خۆى دروستىبكات، ئىستا
 رىكەوت و بەخت بە پوختى دەياننايە بەردەمى. دەبوو لەو دەرفەتەدا
 ەەرچىيەكى كىردو ە خۆى لە دەست ئەو مۆتەكە ترسناكە ئازادىكات.
 ئىدى دەبىت ئەو ماچە بكات و پزگارى بىت لە دەردى، دەيەوئىت بژى،
 شووبكات، بىر لە پاشە پۇژى خۆى بكاتەو ە.

بۆ پۇژى دواتر، موستەفا شوكاك، لە فىاتە بچوك و پوشاو و
 ناتەمىزەكەى خۆيدا ماردىنىيەى گە ياندا بىمارستانى گشتى، ەر كەس
 دىكتۇرى بدىايە لە گەل ئەم فرىشته يەدا كە پالتۆيەكى پەشى لە بەر كىردبوو
 و بالەكانى لە پشتهو ەك چورى شىر سىپى بوون، سەبرى لىدەهات،
 چونكە شوكاك لە بەردەم بالو بۇشناخى و بارىكى فرىشتهكەدا زۆر
 بچوك دەبىنواد، جگە لەو ە فرىشتهكە بە ناسكىيەكى وەهاو ە سەبرى

ده‌وروبه‌ری ده‌کرد، چاوی پۆشناییه‌کی وه‌ها تیژی تیدابوو، هه‌رک‌ه‌س سه‌رنجی ب‌دایه، ده‌یزانی شتیکی دور و نه‌گیراوی تیدایه له ئیمه‌ ناچیت. که‌ه‌یشته‌ ژووری دکتۆر، ماردینیا له سه‌ر کورسییه‌کی بچوک له که‌ناریکه‌وه‌ دانیشته. دیار بوو دلێ به‌م شوینه‌ ئاشنایه، به‌ه‌زیکه‌وه‌ سه‌یری هه‌موو شته‌کانی ده‌کرد، هه‌زی که‌سیک دوا‌ی بیست ساڵ له نا‌کاو بیه‌نه‌وه‌ جیگای مندالی خۆی. ماردینیا وه‌ها دیاریوو، وه‌ک جگه‌ له‌ سۆز و یاد و ئەفین، هه‌چ شتیکی تر کیشی نه‌کات، شتیکی له‌و پۆحه‌ شوپشگیژه‌ تیدانه‌بوو که‌ له‌ خانمی ماردینیدا هه‌یه. که‌ نه‌وای خوشکی هاته‌ ژوروی، پر به‌دل ئاره‌زووی بوو باوه‌شی پیدابکات. شوکا‌ک له‌ مه‌هدائیله‌وه‌ بیستبووی که‌ فریشته‌کان هه‌موو یاده‌وه‌ری خاوه‌نه‌که‌یان له‌گه‌ڵ خۆیاندا ده‌گه‌ڕن. به‌لام نه‌وا که‌میک شله‌ژاو و په‌شو‌کاو بوو، هه‌چ شتیکی نه‌بینی، هه‌ستی به‌بوونی هه‌چ فریشته‌یه‌ک له‌ ژوره‌که‌دا نه‌کرد. به‌ جوړیک په‌شو‌کاو بوو، نه‌یده‌زانی ده‌ست و قاچی چۆن دابنیت، ئیجگار جوان خۆی گو‌رپیوو، هه‌موو که‌س ده‌یزانی به‌ نه‌ندازه‌ی نه‌غه‌ده‌ جوان نییه، به‌لام گه‌ر وا‌زت له‌ به‌راورد به‌یتایه، ئەویش شو‌خیک بوو بو‌ خۆی. دیاریوو هه‌موو شتیکی به‌تایبه‌ت هه‌لب‌ژاردوه، ته‌نوره‌ ته‌سه‌که‌که‌ی، تیشی‌رته‌ ئه‌رخه‌وانییه‌که‌ی، په‌فته‌ په‌مه‌ییه‌ ته‌نکه‌که‌ی ملی، سه‌عاته‌ سپییه‌ نازگه‌که‌ی، پتالاره‌ سپییه‌کانی، سووراره‌ مه‌یله‌ و مؤره‌که‌ی، هه‌تا قژی‌شی و به‌تایبه‌ت بو‌ ئه‌و بۆنه‌یه، وه‌ها په‌نگیکی کای‌ی لیدابوو، که‌سیک زووتر نه‌یدیایه‌ ده‌یگوت هه‌ر له‌ زگی دایکیه‌وه‌ به‌م په‌نگه‌وه‌ هاتۆته‌ دنیا. نه‌وا دوا‌ی که‌میک دانیشتن، وه‌ک ئەوه‌ی سه‌ری برینیکی کۆن هه‌لب‌داته‌وه‌ تا شتیکی نویی لیده‌ربه‌ینیت گووتی «ئاه دکتۆر، ئەو خوشکه‌ شیتەم، ئەو خوشکه‌ شیتەم چۆن توانی وابکات. ئیستاش من تیناگەم... ئیستاش تیناگەم، ئەوه له‌و شتانه‌یه‌ چەند ساڵ بیت و بروت، چەند کات تپه‌پریت

و چیرۆکه‌که‌ی کۆن بیټ، مرۆف له بیری ناکات». دکتۆر به‌رده‌وام سه‌یریده‌کرد، دلنیا‌بوو هیچ هه‌ستیکه‌ی به‌بوونی ئه‌م فریشته‌ بیده‌نگه‌ نییه، که به شتیک له غه‌مگینی و ترسه‌وه سه‌یری نه‌وای ده‌کرد. کاتی خۆشی دکتۆر نه‌وای وه‌ک کچیکه‌ی عاقل‌تر و کراوه‌تر ده‌بینی له ژنه‌که‌ی که زۆرجار ده‌یگوت «ته‌نیا مندالیکه». ئیستا بۆی نه‌و عه‌تره‌ی که نه‌وا دابووی له خۆی، نه‌و جله‌ سیکسیه‌ ته‌سکانه‌ی، هه‌لای نه‌و گوشته‌ ناسکه‌ی که له‌ بنه‌وه‌را ژوره‌که‌ی به‌ بارگه‌یه‌کی نه‌ینی پرکردبوو، دکتۆری ده‌جولاند... نه‌وه‌ی نه‌وا سی سالی تیپه‌پاندبوو، هیچ شتیکه‌ی تیدا نه‌گۆرپیوو، هه‌میشه‌ له‌ شیکه‌ی تینوو و هاری هه‌بوو، که چهند بیویستبایه‌ نه‌ده‌شاردرايه‌وه. دکتۆر شوکاک بیته‌وه‌ی بزانیته‌ بۆ، دوا‌ی ماوه‌یه‌کی درێژ هه‌ستیکرد نه‌ویش مرۆفه، ئاره‌زوویه‌کی به‌د و چه‌پینراوی هه‌یه، پره‌ له‌ ئاره‌زوویه‌ک که سال‌ دوا‌ی سال‌ ده‌مینتته‌وه و تیزنابیت، هه‌ستیکرد پیویستی به‌ مرۆفیک هه‌یه وه‌ک خۆی پرپیت له‌ ئاره‌زوو، پر بیټ له‌ توانای هه‌له‌کردن، پرپیت له‌ توانای ترسناکی ده‌رچوون له‌ خۆی. بۆیه‌که‌مجار هه‌ستیکرد نه‌وه‌ی ناتوانیت له‌گه‌ڵ ئه‌م فریشته‌یه‌دا بخوایت، ده‌یکورژیت. نه‌و ماوه‌یه‌ له‌گه‌ڵ ماردینیدا وه‌ک به‌ هه‌شت بوو بۆی، به‌س ئیستا که ئه‌م بۆنه‌ ژنانه‌یه‌ ده‌چوو به‌ سه‌ریدا، وه‌ک نه‌وه‌بوو خرابیته‌ به‌ر نه‌شکه‌نجه‌یه‌کی گه‌وره‌وه، له‌ قوولایی دلدا به‌ خۆی گوت دکتۆر... دکتۆر تۆ چیتر پیویستت به‌ فریشته‌ نییه، تۆ پیویستت به‌ ژنیکه‌ له‌گه‌ڵیدا بخوایت. نه‌و ده‌نگه‌ وای لیده‌کرد قوولتر بۆنی نه‌و عه‌تره‌ی نه‌وا هه‌لمژیت... هه‌رگیز نه‌وای به‌وجۆره‌ نه‌بیینیوو، له‌ ناکاو ئاره‌زوویه‌کی نادیار ده‌یجولاند ده‌ست له‌م ژنه‌ راسته‌قینه‌یه‌ بدات، لێی نزیک بیته‌وه. نه‌وا گه‌ر به‌ هه‌موو نه‌و هه‌ستانه‌ی بزانیبایه له‌وانه‌ بوو له‌ خۆشیدا بفرپیت، چ باشه‌ ژنان نازانن ئیمه‌ی پیاو چ هه‌ستیکمان به‌رامبه‌ریان هه‌یه، چ باشه‌... نه‌وا بیزانیبایه له‌وانه‌ بوو

وهك ماردینیا دوو بالی لیپوویت، دوو بالی شهیتانی، وهك دکتور شوکاک دواتر به پیگه نینه وه ده یگووت. دکتور شوکاک چهند وهخت بوو نه وه هموو کچه جوان و خانمه عیارانه ی له بیمارستان ده بینى و ههستی بۆ کس نه ده جولا، ئیستا له ناكاو شه پۆلیکی توندی ئاره زوو ده ببرد، ههستیده کرد هه وه سیکی به هیز به ره و نه م کچه کیشیده کات... هۆکه ی چی بوو؟ نه وه یه که خوشکی نه م فریشته بیده نگ و ناسکه یه که به دوو چاوی گه شه وه سه پیرانده کات؟ نه یه زانی.

نه وا بیئاگا له هه موو شتیك، بیئاگا له وه ی دکتور له چ حالیکدا یه، گووتی «نه غه ده ی خوشم دلای هه موومانى شکاند، به تایبته به و شوو کردنه ی... به و شوو کردنه ی دواچارى، ئیستاش به وه ی منداله کویره به سته زمانه که ی به وجوره فریداوه، جاریکی تر دلای باوکمى شکانده وه، ئیمه ویستمان خۆمان به ختویبکه ین، به لام ره شمارای میردی نه یه شت. پیشتتر هیه کس له بنه مالای ماردینی کارى وای نه کردوه، من ده زانم که پیشتتر کس وای نه کردوه. نه وه ی ژنیکی شاعیر و جوانه هه قى نه وه ی ناداتى، به وجوره پی به سه ر دلای خه لکدا بنیت... نا... هه قى نه وه ی ناداتى».

دکتور نه یه زانی بلیت چی، ئیستا دلنیا بوو نه وا فریشته که ی خوشکی نابینیت. به س دکتور پرسیاریکی له خه یال بوو ده بیت بیكات. توژیک وه ستا و گووتی «نه وا خان، من تو م بۆ یه ک پرسیار بانگکرد. یه ک پرسیار، تو باوه پت به بوونی فریشته هه یه؟». نه وا به رده وام سه یری لیوی دکتوری ده کرد، ئیستا لیوی له هه ر کات جوانتر بوو لای. نه وا پرسیاره که ی وه ک جوړیک له لاقرتی و گالته پیکردن حیسابکرد، به لام بیته وه ی زویر بیت یان تو په بیت، شوینی جانتا که ی گوپی و گووتی «بیرم لئ نه کردۆته وه... هه بن یان نه بن به ده ردی چی ده خوون؟ فریشته ش وه ک شه یان وه هان، هه ر کات تو بته ویت به هاناته وه نایه ن.

من له ژياندا داواي كۆمهكم له شەيتانئىش كوردبىت نەيداوه پىم. ھەموو فرىشتەي دونيا دەنگىك ھەبى سەرئىشە ناھىتنن كە تۆ دەيدەيتە نەخۆشېك». دكتور لەو كاتەدا لە پشت مېزەكەي خۆيەو ھەستا، نەوا بېدەنگ تەماشايەكرد... شوكاك ھەك باسى بابەتېكى سادە و پۆزانە بكات گووتى «مرؤف دوو جۆرن، ھەندىكيان مەلەكبىنن، كە ئەو ھەمەبەتتەي زۆر كەمن، ھەندىكيان مەلەكبىن نىن كە ئەو زۆرىنەي دونيان، ويستم بزاتم تۆ لە كاميانىت». پرسىارىك بوو دەويوست لە پىنگايەو لەو دوودلى و پاراپايە كتوپرەي خۆي دەرچىت. نەوا بۆ فرسەتېكى وادەگەرا تا شتېكى مانادار بلېت. «ھەلبەت من مەلەكبىنم، دكتور... مەلەكبىنم... بۆ نا... ئەو نىيە تۆ دەبينم». ھەموو ئەو شتەي بە دەنگىكى ھەا عەيارانە گووت دكتورى بەستەزمانى پاچلەكاند. دكتور ويستى شتېك بلېن، بەلام نەوا دلناتر لە ھەر كاتېكى تر گووتى «ھىچ مەلئى، دكتور... ھىچ مەلئى... من نەغەدە نىم، من لەو خوشكە بېشەرەم ناچم، وابزانم چونكە شاعىرم ئىتر ھەقى ھەموو جۆرە كارىكى خراپم ھەيە. لىت تىك نەچىت، من ھەمىشە تۆم ھەك فرىشتە بىنيوھ. دەتوانم ماچىشت بكەم گەر بەتووت». دوا پستەي ھەا خىرا، سەير، ھىمن گووت، دكتور تىگەيشت ھىچ ھەستىكى گالتهكردنى لە پشت نىيە.

بىئەوھى ھىچ بلېت، بىئەوھى بزانتىت چۆن، لە ناكاو ھەستى بە لىوانى نەوا ماردىنى كرد لە سەر لىوى خۆي. لىوىكى تىنوو و گەرم و تەپ، شتەكان ھەا خىرا و سەيربوون، نەيدەزانى ئەم لىوى بۆ نەوا بردوھ ياخود ئەو، بەس دلنابوو ماچىكى گەرم و درىژ بوو، بۆنى ژنانەي ئەو ھەا پاكىش و خۆش بوو، واىكرد لەزەتېكى زۆر بەرىت، ماوھەك ھەك شىت دەمى نايە نىو دەمى و بە ھەموو قوولى زمانى لە نىوزارىدا جولاند، گەر كەسېك بىديبانايە، نەيدەزانى تاسەي كاميان بەھىزترە، نايە

ئەم لە ئەوا زیاتر پێتوێ نووساوه، یان ئەوا زیاتر بە‌مه‌وه نووساوه. چەندین ساڵ بوو ئەوه یەكەمین ماچی بوو، لە دواى نەغەدەوه ژنى دیکەى نەبینبوو، لە بەرئەوه ئارەزوویەکی شاردراره و قوول و ئاماده و توندی تێدابوو، بە جورێك بوونی ماردینیای فرامۆشکرد. دکتۆر وهك هۆشی بێتەوه بەر خۆی، یەكەمجار لێوی خۆی جیاکرده‌وه، بە‌لام بەر لەوهی ئەواو چاویبکاتەوه و مەستی ئەو ماچە بەریبەدات، بینی ئەوا لە ژورەكە دەپواتە دەر... وهك با بیبات، دەپوات و جگە لە بۆ‌عه‌تریکی ژنانە هیچ جێناهیلت.

ئەوا بە درێژیای پێگا، لەوانەیه بە درێژیای ژیانیشی، تامی سەیر و سىجراوی ئەو ماچە لە سەر لێوی بوو، لێویکی نێرینهی گۆشتن و نەرم، نەرم وهك پۆحی دکتۆر شوکاک خۆی.

ماردینیا لە بینینی هەموو ئەو دیمەنە سەرسام بوو. چەند وهخت بوو باوه‌ری بەو قسانەى میرائیل نەدەکرد، كە فریشتەكان كاریکیان بە مروفه‌وه نەماوه، دیوارێکی ئەستور لە یەکیان جیاده‌کاتەوه، بە‌لام ئیستا لە بەردەم بینینی ئەو ماچەدا تێدەگەیشت توانای ئەو لە سەر تێگەیشتنی مروف بێتە‌ندازه بچوکه. لە ناکاو هەستیده‌کرد شتیکی نامۆ و نوێ و ترسناک لە خۆیدا دە‌دۆزیتەوه... خواستیکی قوول بۆ خۆ وێرانکردن.

لە پێگای گە‌رانه‌وه‌دا، دکتۆر شوکاک هەستی بەو بێدەنگیە قوولەى ماردینیا کرد، هەستی‌کرد ئەو ماچە شتیکی لە نێوان ئەواندا تێکشکاند. بە‌وه‌دا فریشتەكان نازانن دۆبکەن... هەموو ئەو غەمە بە جورێکی ترسناک لە چاویدا دیاربوو. لە پاستیدا غەمی ماردینیا نە هۆکەى ئەوه بوو دکتۆر ئەواى ماچکردوه، نە ئیره‌یی بوو، نە کینه، بە‌لكو دۆزینە‌وه‌ی دووری خۆی بوو لە ئینسان. لە ساتێکدا هەستی‌کرد ئەو سەر بەو دونیایە نیه‌یه كە مروفه‌كان تێیدا دە‌توانن ماچی وه‌ها گەرم

بەن... ھەستىكىرد ئەم تەنھا نەخۆشئىكە... فرېشتهيەكى نەخۆشە
 كە بەزۆر دەيەوئىت پۆلئىكى تر يارىبىكات، ۋەك مەھدائىلى فرېشته،
 كە ئەويش فرېشتهيەكى نەخۆشە و نايەوئىت لە جىھانى ئادەمىزادەكان
 دوور بكەوئتەو. ھەستىكىرد ئەو ماچە توند بەرەو دوناي مرقۇفەكان
 كئىشكىردۆتەو، بەلام توندىش بەر ئەو پاستىيە كەوتوو كە ئەم ۋەك
 فرېشته ناتوانئىت عاشق بئىت، ناتوانئىت ماچىكات، ناتوانئىت لەشى بنئىتە
 بەر دەست كەسئىك... ھەموو ئەوانە تەنيا لە تواناي مرقۇفدا ھەن.
 عاشقبوون، برئىتيە لە خۆدزىنەو لە خۆشەويستى ھەموو مرقۇفەكانى
 تر، لە پئناوى يەك كەسدا. ئەو فرېشتهيە... ئەخلاقى فرېشتهكان،
 ۋەك ئەخلاقى مرقۇف نئىيە. دەيزانى كە عاتىفەيەكى گەورەى ھەيە،
 دەيزانى دلئى پەرە لە ئەفئىن، بەلام تەنيا مرقۇف دەتوانئىت ئەو
 عاتىفەيە ئاراستەبىكات، نەو ۋەك ئەم... ئەم دەيتوانى دكتور شوكاكى
 خۆشبوئىت، بەلام لە قوولاييدا بولبوليارىشى ھەمان شئوہ خۆشەويئە،
 مەھدائىلى فرېشتهشى خۆشەويئە، ناتوانئىت جياوازيبىكات لە نئوان ئەم
 خۆشەويستىانەدا، ئەو دەردى ھەرە گەورەيەتى. ئەم بە ھەمان ھئىز
 ھەموو ئەو شتانەى نزىكى خۆى خۆشەويئە و دەيەوئىت بۆ ئەوان
 لئىرە بئىت... فرېشتهكان تەنيا بەو جۆرە دەتوانن عاشق بن... لە
 يەككاتدا لە ناو زنجىرەيەك عەشقى گەورەدا بن، زنجىرەيەكى ناكۆتا و
 درئىژ و ھەتاھەتايى... بۆ يەك عەشق دروست نەبوون. ئئىستا دلئىابوو
 نەخۆشە، دلئىابوو نەفرت لئىكراو، دلئىابوو نئوہى ھئىشتا مرقۇفە و
 نئوہى بوونەوهرئىكى ناديار و نەناسراو كە ناوى فرېشتهيە... فرېشته
 چئىيە؟ نەيدەزانى... لە يەك شت دلئىابوو، لە يەك شت، ئەويش
 ئەوہيە كە زۆر نەخۆشە.

جههه نه م ئه و جیگایه به که مردنی تیدا نییه

نازانم چهندی دیکه له ئوتیل مامهوه، ده مزانی پوژ دواى پوژ تووشی نیفلجیوونی زۆرتی ههست و بیرکردنه وه ده بم، نه مده زانی کات و سال که به، ورده ورده هه موو جوړه کانی حیسابکردنم له یاده چوووه، توانام له سه ر کۆکردنه وه و لیکدان له ده سته دا، هه ستم به درێژی و کورتی زه من له نزمترین ئاستدا بوو. به رده وام له و بازنه ترسناکه ی بیخه وی، بیخه وشى، وه خه به رهینانه وه ی ده سته کرد، زیندویتی بیخه و، گێرانه وه بو ژووری ئه شکه نه جده ده ژيام. نه مده زانی بیخه وشیه کانم چه ند وه خت ده به ن، ئه و کاتانه ی به ناگاده هاته مه وه و له ژیر فشاری زوی ئاو و ده نگ و ئه شکه نه جده به خه به ر پایانده گرتم، میشکم جگه له قورسای ته میکی په ش هه چی دیکه ی له سه ر نه بوو. ئیستا زوو زوو ده یانبردم بو «بوژانده وه»... ناتوانم بزاتم چه ند زوو زوو ده یانبردم، به لام ده زانم له به شی بوژانده وه ده خه وتم، نام ده خوارد، ده رمانی به هه زکه رم وه رده گرت، هه نده ش هه ستیانده کرد هه ریمی مردنم به زانده وه، بی وه ستان ده یانگێرامه وه بو ژیر ئه شکه نه جده . ده سته یکی شه ره زا و نادیار به رنامه ی ئه شکه نه جده ی منی داره شتوو... له به شی بوژانده وه دکتوره کان ته کایانده کرد که چی نهینیم هه به بیدرکینم، چونکه له شم به ره و لاوازییه کی ناوه کی سه یر ده روات، ئورگانه کانم چه یت به رگه ی ئه وه ناگرن و له ساتیکدا به کیکیان ده وه سته ی و ئیتر ناخریته وه کار. من ناگاداریبوم به رپاری چه مداوه . من مردنم هه لێژاردبوو و ته واو، مردن په یگا و ئاراسته ی من بوو. له پاستیدا هه چ ئاره زوو به کم نه بوو بو ژیان، ئه و ئاره زوو ده یینه ی مردن که له مێژیوو له گه لمدا بوو گه یشتبووه

ترۆپکی خۆی. شتیکی گرنگ له جیهاندا نه مابوو هه‌وڵبدهم ببینم، ته‌نیا یه‌ک ئاواتم هه‌بوو، یه‌ک ئاوات و هیچی دی. به‌لام ئیستا هه‌موو شت ئه‌ستم ده‌ینواند... ئازارم له‌وه زۆتر بوو بتوانم له‌سه‌ر که‌س بوه‌ستم. نه‌وه‌ی که‌ زیندوو بووم بریاری له‌شم بوو، نه‌وه‌ک بریاری عه‌قلم. راستیه‌که‌ی ئوتیل خۆی جۆریک بوو له‌ ژووری له‌ سێداره‌دانی مۆدێرن، به‌لام دلنیا بووم که‌ سێک هه‌یه‌ نایه‌وێت بمرم. نه‌وه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی رێژیک بۆ خه‌باتی پابوردووم له‌ حیزیدا داده‌نین، به‌لکو چون‌ مندالیک هه‌زناکات بوکه‌ شوشه‌که‌ی زوو بشکێت، جه‌لادیش له‌ قوولایدا هه‌زناکات قوربانیه‌که‌ی زوو بمریت. به‌پێی نه‌زمونی خۆم له‌ ئاسایش ده‌مزانم، خۆشی جه‌لاد له‌وه‌دا نیه‌ نێچیری زوو بمریت، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ هونه‌ری له‌وه‌دایه‌ ئاواتی نه‌و قوربانیه‌ بۆ مردن تێرنه‌کات... هونه‌ری نه‌شکه‌نجه‌ له‌وه‌دایه‌ زیاد له‌ جاریک بتکوژیت بێنه‌وه‌ی مردبیت. مردن جۆریکه‌ له‌ هه‌له‌هاتنی زیره‌کانه‌ی نێچیر، زۆرجار سه‌رنجم داوه‌ که‌ جه‌لاده‌کان به‌ راستی غه‌م له‌ قوربانیه‌کانیان ده‌خۆن، چونکه‌ مردن گه‌وره‌ترین پاگردنیکه‌ دلیک بتوانیت پێهه‌ستیت، هه‌له‌هاتنه‌ بۆ هه‌ریمیک ئیدی هیچ که‌س ده‌ستی پێداناگات، من به‌ درێژایی ئه‌م ژبانه‌ مه‌لعونه‌م جه‌لادم بینوه‌ که‌ به‌ راستی ویستویانه‌ تا نه‌و هه‌ریمه‌ش دوا‌ی نێچیره‌کانیان بکه‌ون، به‌لام نا... هه‌ریمی مردن عاسیتین و نه‌سته‌مترین جینگایه‌ که‌ سێک بتوانیت له‌ ژێر نه‌شکه‌نجه‌دا بۆی هه‌لبییت. کێ له‌ پشت ئه‌م ره‌فتاره‌ تابه‌ته‌وه‌ بوو له‌گه‌ڵ مندا نه‌مه‌دزانی، کێ بوو ده‌یویست زیاد له‌ جاریک بمرم و هه‌میشه‌ش زیندوویم؟. که‌ خه‌یاڵم ده‌هاته‌وه‌ سه‌ر خۆی، بیرم بۆ لیفتانته‌ ده‌چوو، بیرم بۆ خانمی نه‌غه‌ده‌ ماردینی ده‌چوو، بیرم بۆ خودی سه‌رۆک ده‌چوو، بیرم بۆ هه‌قالانی تری حیزب ده‌چوو، به‌لام نه‌مه‌دزانی کامیان فه‌رمانیداوه‌ تا قیامته‌ ئازارم بده‌ن، له‌وێ تینگه‌ی شتم که‌ ناهێلن بمرم، تینگه‌ی شتم که‌ جه‌ه‌نم نه‌و جینگایه‌یه‌ که‌ مردنی تیدا

نييه ... به لام هه ستمده کرد ئه وهى به رامبه ر من ده يکن به دتره له وهى به رامبه ر هه ر ديلئکى تر کراره، ئه وانى دى ده هاتن، دواى هه فته يه کى دانيان به گونا هه کانى خو ياندا ده نا و ده رپوشتن، يا خود هه فته يه کى دى زياتر ده مانه وه و ده مردن و کو تاييان به هه موو شتئک ده هئتا . به س من ئه م بازنه کوشنده يه ي ئازار کو تايى نه ده هات، وه ک ئه وه بوو هه موو پوژئک ده جار هه لتواسن و بتخنکئتن و بمریت و زيندوو ببيت هه . ده مزانى ئه وهى فه رمانيداره من نه کوژن کينه يه کى گه وهى له دلله به رامبه ر م ... من به رده وام به دکتوره کانم ده گووت که ده مه وئت بمرم، به لام سوودى نه بوو . هه موو جار به کو مه لئک ده رزى، خو اردنى نا وى که له رئگای ده مار هه وه ده ياندا يه له شم هو شيان ده به خشيه وه پئم و تينيان ده دايه وه به جه ستم تا به رگه ي سو پئکى ترى ئه شکه نه جى گه وره بگرم . هه ميشه هه ستيکم هه بوو چاوانم ده ته قئتن، له هه ر شت زياتر له وه ده تر سام نه مر م و کو يريم، هه ر دم له قونا غئکى بيخه وى و ئه شکه نه جده تارما يى لئلييه کى تر سناک به سه ر چاومدا ده هات . هه ندئک پوژ هه بوو هه چم نه ده بينى، به لام نه مده زانى ئه و نه بينينه م په يوه ندى به کوژانده وهى هوشياريمه وه هه يه يا خود په يوه ندى به کو يربوونه وه هه يه . من له ئوتئلدا له يه ک شت تيگه يشتم که به درئزايى ژيانم گومانم به رامبه رى هه بووه . به درئزايى ژيانم له و باوه ر هدا بووم، مرؤف به م پئکها ته ماديه ي خو يه وه ناتوانئت به رگه ي دوزه خ بگريئت، له و باوه ر هدا بووم له و دنيا خودا به جو رئک له جو ره کان پئکها تى له شمان ده گو رپئت، به جو ره مه تريالئک چه ورمان ده کات تا هه م به رگه ي سووتان بگريئن و هه م ئازار مان هه بيت . به لام له ئوتئلدا گه يشتمه ئه و بپوايه ي، له شى مرؤف بئ هه چ زياد و که ميک وا دروستبووه به رگه ي دوزه خ بگريئت . هه ر کات به راوردى دوزه خ و ئوتئلم به يه ک ده کرد، ده ميينى بيروکه ي دوزه خ هئشنا له بيروکه ي ئه م ئوتئله مه لعونه به ره حمانه تره ... هه ر له وئشدا ئه و بيروکه يه م بو

نه‌به‌د له‌خه‌یالی خۆمدا سرپیه‌وه که دۆزه‌خ هه‌بیت. نه‌سته‌مه‌خودا
 بپه‌حمیه‌کی وه‌ها دهره‌ق به‌ئاده‌میزادیکه‌ی بیچاره‌ و لاواز و هیچ‌له
 باردا نه‌بوو بکات، ته‌واوی چیرۆکه‌که‌ته‌نیا بو‌ترساندنی ئیمه‌یه، نه‌وه‌ک
 بو‌پراکتیکی راسته‌قینه. له‌و ماوه‌یه‌دا ده‌مزانیه‌رده‌وام خه‌لکانیک له
 ئوتیل ده‌مرن، هه‌موومان به‌جۆریک تیکشکا‌بووین که‌س‌مان فریای ئه‌وه
 نه‌ده‌که‌وتین له‌وی ته‌نیشتمان بپرسین، چ‌کاره‌ و چ‌حاله‌ و له‌سه‌رچی
 ده‌مریت. من له‌و ماوه‌یه‌دا دووجار تووشی خوینبه‌ربوونی توندی لووت
 هاتم که‌هر له‌ویدا ده‌موده‌ست چاره‌یانکردم... نه‌خۆشه‌کانی ترکه‌سیان
 چاره‌نه‌ده‌کران، هه‌ندیکیان له‌سه‌ره‌تاوه‌ لیده‌گه‌ران بمرن. هه‌ندیکیان
 ده‌یانویست دان به‌شتیکدا بنین و نازادبن به‌لام که‌س ناماده‌نه‌بوو، قسه
 و دانپانانپان وه‌ربگریت. هه‌ستمده‌کرد هه‌ندێ که‌س ده‌یاننیتن تا له
 پێی بیخه‌ویی و مه‌راقه‌وه‌ بیانکوژن. که‌نێچیر زۆریو جه‌لاد وه‌پزده‌بیت،
 ده‌یه‌ویت هه‌ندیکیان فرپیدات و له‌ناویاندا گولبژیری بکات. له‌یادمه
 یه‌کیک له‌گه‌نجه‌کان که‌به‌پیکه‌وت له‌ته‌نیشتمنه‌وه‌ وه‌ستا‌بوو،
 گووتی «کوشتنی مرۆف به‌خواردنی زۆر و مه‌راق و بیخه‌وی، شتیکی
 سه‌یر نییه. ولاته‌که‌خۆی هه‌مووی له‌دهره‌وه‌به‌و حاله‌دا ده‌روات».

هه‌ستمده‌کرد ئه‌و گه‌نجه‌له‌و پوه‌وه‌له‌سه‌ره‌قه، به‌لام ئه‌وه‌ی له
 ئوتیلدا پوویده‌دا پراکتیشانی دۆخه‌ساده‌ و ئاساییه‌که‌ی زانی ده‌ره‌وه‌بوو
 تا ئه‌وپه‌ری، کشاندنی بوو به‌جۆریکی سه‌ره‌په‌رانه. گه‌نجه‌که‌هیشتا
 پۆزی یه‌که‌می بوو، هیشتا سه‌رحال و به‌هۆش بوو «دواتریش هه‌ر له
 نزیکی من و له‌به‌رچاوی خۆمه‌وه‌مرد»، گووتی «تۆ نازانیت ولاته‌که
 له‌دهره‌وه‌هه‌مووی یان تووشی نه‌خۆشی خه‌ویان بیخه‌ویی بووه...
 چاره‌نوسی خه‌لکانیک له‌دهره‌وه‌ن، جیاوازییه‌کی زۆری له‌گه‌ل چاره‌نوسی
 ئیمه‌دا نییه». به‌لام من به‌جۆریک ماندوو‌بووم توانای بپه‌رکردنه‌وه‌م له
 هیچ‌تیز و بۆچوونیک نه‌ما‌بوو، مرۆف له‌و ساته‌دا که‌واز له‌وه‌ده‌هینیت

بزانیّت چی پاسته و چی هه‌له، ئیدی مردوه . منیش باکم به‌وه نه‌مابوو
 بزائم چی پاسته و چی هه‌له ... نه‌وانه پرسپاری که‌سانیک بوون که
 سه‌ر به‌دونیان، به‌لام من ... من چپتر سه‌ر به‌دونیا نه‌بووم و پیمنابوو
 سه‌ر خاکی مردن .

داوی ده‌یانجار مردن و زیندوو بوونه‌وه . ئیتر ره‌نگی پیست و توانای
 بینین و تۆنی ده‌نگم ته‌واو گۆرپا بوون، چی به‌ز و چه‌رییه‌ک هه‌یه که
 له‌ سالانی خۆشی و پشووی سه‌ر کورسی ده‌زگا کۆمکرد بوونه‌وه، حیزب
 هه‌مووی له‌ ژیر نه‌شکه‌نجه‌دا وه‌رگرته‌وه، گه‌ر سه‌ره‌که‌چهل و گوچکه
 شوپه‌کانم نه‌بایه، گه‌ر چاوانم وه‌ها ده‌رنه‌پۆقینایه، گه‌ر پیستم به
 کاریگری نه‌وه‌موو ناوه‌سارده‌ی به‌رده‌وام وه‌ک تافگه‌ به‌ سه‌رمدا
 ده‌هاته‌خواری ته‌نک و نازک نه‌بایه، فیگری لاوازی خۆم به‌ دل
 ده‌بوو، به‌لام به‌وه‌ده‌نگه‌ نوساوه‌وه، به‌وه‌ده‌ماره‌ گرژانه‌وه، به‌وه‌چاوه
 جانه‌وه‌رناسایانه‌وه، له‌ بوونه‌وه‌ری دروستکرای نیو فیلمیکی ترسناک
 ده‌چووم ... هیدی هیدی یاده‌وه‌ریشم ئیفلیج ده‌بوو، له‌ قۆناغیکدا وام
 لیهات نه‌مه‌زانی داوی چیم لیده‌که‌ن، نه‌مه‌زانی له‌ کۆیم، جگه‌ له
 هۆشیکی زه‌حمه‌تکیش که‌ سه‌نگی هه‌لنه‌گیراوی ژیان له‌ سه‌ری نیشتبوو،
 جووره‌ ده‌رککردنیکي دیم نه‌مابوو . جگه‌ له‌ وه‌ی ده‌مزانسی له‌ ته‌میکي
 گه‌وره‌دام ناوی بوونه، له‌ نه‌شکه‌نجه‌یه‌کی دریزدام ناوی ژیان، هه‌ستم
 به‌ هیچی تر نه‌ده‌کرد . بۆشاییه‌کی قورسم راده‌کیشا که‌ نه‌مه‌زانی له
 نیو نه‌وه‌ بۆشاییه‌دا چی هه‌یه و چی هه‌بووه . زۆر له‌وه‌ ده‌ترسام ته‌واو
 ئیفلیج بيم . که‌ هه‌ندیجار هۆشم تیده‌گه‌رپایه‌وه، له‌وه‌ ده‌ترسام دواچار
 بمخه‌نه‌ سه‌ر عه‌ره‌بانیه‌ک و بمبه‌نه‌وه‌ بۆ مالتی و سه‌رۆک یان جیگره‌که‌ی
 بین و که‌نالێه‌کانی ته‌له‌فزیۆن کۆبکه‌نه‌وه‌ و بلین، فلانه‌ به‌رپرس نه‌مپۆ
 سه‌ردانیکي تاییه‌تی لیوا جه‌نگیزی کرد، که‌ ئیستا به‌ هۆی نه‌خۆشییه‌وه
 له‌ بارودۆخیکي ته‌ندروستی دژواردايه . بپارمدا بوو گه‌ر زیندوویم و کاری

وام له گه ل بکن، به چه شنیگ وه لامیان بدهمه وه له باوه پریاندا نه بیت. به لام ده شمزانی نه وه هه مووی خه یالاته، ده رچونم لیتره نه ستمه، له دلیشه وه ده مویست لیتره دا هه موو شتیگ کۆتایی بیت. ده مویست لیتره دا بمرم و له م ده روزه یه وه بو هه تاهه تایه برۆم بو جهه نه م.

شه ویکیان دواي نه وه ی ته واو بیهۆش بووم، بردیانم بو جیگایه کی دیکه. بو ژوریکي تر له بورجدا. که له پیخه فیکی گهرمدا چاومکرده وه، چاوم به ریزیک په نجه ره ی پۆشن و به رز و گه وه که وت، دلنیا بووم له نهۆمیکي ژور به رزی بورجدا گیرساومه ته وه. ژورره که ناشکرا رووت و بیتنه ساس بوو، جگه له پاخهر و پیخه فه کۆنیک که له گه ل شکۆی نه م شوینه به رز و ئاسمانشکیته دا نه ده گونجان هیچی دی تیدانه بوو، گهرچی ژورره که له نیو چینه به رزه کانی تازه ترین بینای ولاتدا بوو، به لام دیواره کانی له ناوه وه وهک مالتیکی گلی کۆن سواغدرابوون. که چاومکرده وه بوئی گوندیکی کۆن، بوئی پسمامان چوو به سه رمدا، هه لبت نه و په نجه ره گه ورانه له گه ل نه و ژورره دا نه ده گونجا، به لام ژورره که وهک بنکه کۆنه کانی پیتشمه رگه رینکخرابووه ... شوینیکی تایبه تی بوو که هه ندیجار به رپرسه گه وره کانمان، کاتیک ئاره زوو و هه ز به ره و زه مانی کۆن هه لیده گرتن، بیبری سالانی شوپش و بوئی گونده کان هه لیده گرتن، ده هاتن و له سالۆنیکي ده ره وه دا، قات و چاکه ت و پانتۆله تازه کانیان داده نا، چاویلکه کانیان داده نا، جزدانه کانی گیرفانیان داده نا، له و پیتسهۆله گه وره یه دا جلی زه مانی پیتشمه رگایه تیان له به رده کرد، وهک جارن پشتینی ده فه فیان ده به ست، جامانه ی چلکنیان له ملیان ده نا لاند، شه روالی نه سپیدار، پیللوی باته، کلاشینکۆفی ژه نگدار، چه قوی کسول، گۆره ویی کون ... هه موو شتیگ که بوئی رابوردوی لیبت، نه وانه یان ده پۆشی و له و ژورره دا بو ئیستیگ داده نیشتن ... له وی وهک جارن چایان ده خواره وه، ساوه ر و نیسکیان ده خوارد و بیریان

له راپوردوو دهكرده وه . سه يربوو بۆ من له دواى ئه وه هموو ئازاره له ژورنىكى له وه چه شنهدا چاوبكه مه وه . من له وانه نه بووم ياده وه ريم نۆر به م جوړه جيگايانه وه نوسا بيت، به لام بېهيچ هۆبه كى دياريكراو ژوره كى پسمامانى ليفيتانتنم به ياددا هاته وه، ئه و پۆژه م بيركه وه وه كه له ژير شهسته باراننىكى توندا گه يشتمه ئه وي . گهرچى هوشم ئيفليج و خه يالم ماندوويوو، به لام بۆنى ديواره كان، هالوى ژوره كه، ديمه نى سه يرى ئاسمان كه وهك چاوبكى گهره سه يريده كردم ... ورده ورده ههسته وه ره شه كه ته كانيان به ناگاده هيتامه وه . شتيك بو وهك بۆعه تريكى ره ش، وهك جوړه بۆنىك له منداليدا چه نديجاريك خرابيته ژير كه پوم و ياده وه ريم توند له ژيرزه مينه تاريكه كانى خويدا هه ليگرتبيت . بۆنى جيگايه كى تاريك ... جيگايه ك كه قوول، نۆر قوول له نه ستمدا خه وتوو ... يان راستتر وايه بلېم له نه ستي هه مو ماندا خه وتوو، ئه و پياوه ته نها و نه خووش و پيرانه ي ئه مپۆ حوكمى ئه م ولاته خه وتوو ده كه ين . جيگايه ك بو وهك يه كيك له سه ر ئه نده زه ي نيگاره نه ينى و شار دراوه كانى ده رونى ئيمه دروستيكر دبيت . شوينيك راسته وخۆ هه موو راپوردوى ده هيتاينه وه ياد ... من كه ئه و بۆنه م كرد، كه ديمه نى خۆم له ژير يه كه مين بارانى شوپشدا له پسمامان هاته وه ياد، وهك هيتيك له ناوه وه راموه شينيت، وهك ته زوويه كى به هينى ياده وه رى له ته وقى سه رمه وه تا بنى پيم بروت، وهك شوكنىكى توند، راجله كانى دلېك دواى خه وتنىكى دريژ ليداننىكى توند له خه وي به ناگايينيت، راجله كيم و گريام . ئه م بۆنه ديينه ... بۆنى پاكي شوپش، بۆنى گوندى ئه به دىي، بۆنى عاره قه ي دييرنى جووتياره كان، بۆنى ئه و پيشمه رگه بچوك و بېنياز و غه مخۆر و سادانه ي له سه ر شانى خويان درنده يه كى ترسناكيان گهره كرد ... گرياندى . من به ئه ستم چاوم بۆ ده كرايه وه، له شم ده له رزى، پيستم چه ند مانگ بو له ژير ئاودا بو، ده سته كانم

سېيى و كرژ و لۆچداربىوون وهك دهستى مندالتيكى تازه زاو... بهلام ئو بۆنه وهك چهقۇ، وهك نهشتهريك به نوكتىكى تيژ تا بنترين دهمارى پۇج بىروات، به ناومدا دهپۇيشت... بۆنى پسمامان... بۆنى شوپرش كه به هممو دلتيكى پاكهوه دهپۇيته ناوى، بۆنى پاكى خۇم بهر لهوهى بيم به ليوا جهنگيز، بۆنى سهردهمانتيك كه هيشتا گهنجىكى باريك بووم به ناوى وهفای رةفعت بهگ، بۆنى گهنجيم، بۆنيك له بۆنى درهخت و خاك و باران بۇم جيانهدهكرايهوه، بۆنى دلتيك كه بۇ شتتيكى ديكه چوو بۇ چپاكان، دلتيك به خهونتيكى ترهوه چوو بۇ شاخ، بهلام ئومرۇ ويران له ناو پاشماوهى ئو يادگاربيانهدا دهگريا. بۆنيك هيشتا له بۆنى ئادهميزاد دهچوو. تينهدهگيشتم چۇن له بورجدا ژورتيكى وههايان دروستكرده، بهچى ئم بۇن و يادگار و هالاره كۇنهيان هيناوته ئيره. له سهر دۆشهكيتكى لۆكهى گهوره پالكوهوتبووم، دۆشهكى ماله گوندهكيبه ههژارهكان، له ژير ليفهيهكى گهرمدا.

ئو ههست و يادگاربيانه چاويان پركردم له ئاو.

له ناكاو دهركاي ژورهكه كرايهوه و ههفال شيرخان هاته ژوروى... شوپرشگيپى گهورهى گلهكهمان دكتور شيرخان فهتحوالا. ئيستا له ورچىكى نهخۇش دهچوو، كه ههستايتته سهر پى و بيهويت شتتيك به ورچهكانى دى بلتت. وهك ههميشه مۇن بوو، زۇر پير بووبوو، بهلام ناشكرا شيرخانه درنده و نهخۇشهكه له ناويدا ههر وهكو خوى بوو، بگره گهورهتر بووبوو... زۆريهى بهرپرسهكانى حيزب، پيرى مهغوروتر و درندهتر و برسيترى كرديبوون. تاكه مرفتيك له پيريدا ويقار و حورمهتى خوى زۇر دهپۇرپنيتت سياسىيهكانن، هيچ شتتيك لهم سهر زه مينه وهك سياسىيهكى پير ناشيرين نيهه، كه تيناكات مهخلوقتيكه بووه به گياندارتيكى سهر به پابوردوو. ههموو بوونهوهرهكانى تر له پيريدا تيدهگن كه بوون به بهشيك له پابوردوو، سياسىيهكان نهبيت. شيرخانيش

لهوانه بوو، وايدەزانی هەميشە نوڤيه... هەميشە کوپى ئەم ساتەيه، بېتەوهى تىبگات له نىوان ئەو و دونيادا چى ديوارىك دروستبووه. پيرى ئىستا جۆرىك له بوغزى تيدا چاندبوو له زيان و ئادەمیزادەكان زياتر دووريدەخستەوه... هەندىجار كه له تەلهفزيۆندا له پىزى تىكۆشەرانى دىريندا دەرەكەوت، بەهەستان و سەيرکردنيدا له مۆمياى سەردەمىكى تر دەچوو، بۆ نيازىك زىندوووبوويتەوه. هيدى هيدى بوويوو بە سەمبولى پيرى شۆرش، پىدەچوو خواردنى گوشت، هەيكي زۆرى بە لەشى و بەتايبەت بە قاچى كرديت. سىن سالى بوو له بەر هۆيهكى نەزانراو بە گۆچان دەرويشت، هەندىك دەيانگىرايهوه بۆ تەقىنى چەندجارهى كۆمى، بە جۆرىك ئازارىكى وهەى دەدا نەيدەكرا قاچ بە ئاسانى هەلپەيتت. بەلام هەوالەكانى من لە دەزگای هەوالگى حىزب، وايان باسەدەكرد كه خواردن و خواردنەوهى بەردەوام بە جۆرىك ئاوساندويتى ناتوانيت بروت. هەموو لەو پازدە سالىدا سىن ژمە گوشتمان دەخوارد، منيش له دواى راپەرينەوه بووبوو هەعاشقىكى بيۆينەى گوشت... خواردنى بەيانى و نيوهپۆ و ئىوارەم گوشت بوو. هەر سفرهيهك گوشتى له سەر نەبايه ئاورم لى نەدەدايهوه... من دەمىك بوو پووبهپوو نەمدىبوو، گەليك نامۆ و دوور و نەناس هاتە بەرچاوم، گەرچى زۆر دلّسۆز خزمەتم كرديبوو، بەلام نە ئەو منى خۆشدهويست و نە من ئەو. پەيوەنديمان له يەكەم پۆژوه تا ئىستا يەك شىوهى هەبوو، پەيوەندى ئاغا و خزمەتكار. خەلكانىك شىرخانىان ئاودەنا دىناسۆرەكەى نەتەوه. كه بە خۆى و مۆنيە نەبەدى و سمىلە سپى و سەرە سپىبهكەيهوه له كۆبوونەوهكاندا دەرەكەوت، هەموو مىللەت دەيانزانى هېچ قسەيهك ناكات، دەمانزانى جگە له مۆنى و مرچنى هېچى دىكەى نىيه پىشكەش بە نىشتىمانى بكات، لەو هەفالانە بوو كه له ميژبوو نەيدەزانی چى دەگوزەریت. كۆشكىكى گەورەى له هاويىنەهەوارىكى نزيك شار هەبوو، لەويدا

سه‌بیرترین باغی ولّاتی دروستکردبوو باغی پشیله‌کان... هه‌زاران پشیله‌ی هه‌بوو... هه‌ر پۆژه‌ی یه‌کی‌کیانی راوده‌کرد. وه‌ک بیستبووم خۆی هه‌رگیز باغه‌که‌ی نه‌ده‌بینی، ته‌نیا ده‌ینارد پشیله‌یه‌ک یان چه‌ند پشیله‌یه‌کی بۆ به‌ئین، له‌حه‌وشیکی داخراو و گه‌وره‌دا به‌ریده‌دان و ده‌ینان به‌نیشانه‌وه و وه‌ک هه‌میشه‌که‌له‌سه‌ره‌که‌ی هه‌لده‌گرتن. هه‌موو ده‌مانزانی هه‌شتا له‌حیزیدا زۆر به‌هه‌یز و گه‌وره‌یه، به‌لام ماوه‌یه‌ک بوو پله‌وپایه‌کانی نمایشی و نازناوه‌کانی فەخری بوون. من ناوی وه‌زیفه‌کانیم ده‌زانی، به‌لام هه‌چ له‌کاره‌کانی تینه‌ده‌گه‌یشتم... سالانیک بوو ته‌نیا له‌کۆبوونه‌وه‌کانی بیرویی بالادا وه‌ک بتیک ده‌رده‌که‌وت، له‌ته‌له‌فزیۆندا ده‌مانبینی، به‌لام ده‌نگیمان نه‌ده‌بیست. بۆیه‌پیشانی دونیایان ده‌دا تا خه‌لکی بزائن حیزب چه‌ند کۆنه. که‌هاته‌ ژووره‌وه‌به‌گۆچانه‌که‌ی چه‌ند مه‌تریک به‌ره‌و پووم هات، دوایی به‌توره‌بیه‌وه‌گوتی «له‌یه‌که‌م پۆژه‌وه‌که‌تۆم بینی ئەم ساته‌م له‌به‌رچاو بوو. سی و سێ سال له‌مه‌ویه‌ر وه‌ختی شاسه‌ی یاسه‌مینت له‌ده‌مه‌وه‌دا، ده‌بوو ئەو‌ده‌م له‌گه‌ل ئەو‌دا تۆش بپۆیت. ده‌بوو ئەو‌شه‌وه‌که‌ دوامکه‌وتی بۆ بن دیواره‌که‌ی مائی مه‌رزان و واتده‌زانی خه‌به‌رم لیت نییه، بتکوژم، مه‌رزان که‌هه‌رکات یادم‌دیت‌وه‌ ئاره‌زووم ناگرده‌گریت». من یاده‌وه‌ریم به‌جۆریک ئیفلیج بووبوو، شاسه‌و مه‌رزانم به‌یادا نه‌ده‌هاته‌وه، شاسه‌... شاسه‌. ئاه... دواي ئەو هه‌موو ساله‌که‌ شاسه‌ خۆله‌میشیشی نه‌مابوو، بۆ له‌شه‌ویکی وه‌هادا له‌زاری شیرخانه‌وه‌ده‌هاته‌وه‌ژیان. ئیستا زیاد له‌وه‌ی که‌ ئازاری له‌ش و ده‌رپۆقینی چاو و برینی وردی سه‌ر پیتست ژانم ده‌نی، ئەو پاستییی ئازاری ده‌دام که‌ هه‌چ شتیک له‌ناو مروّفا نامریت... هه‌چ شتیک. هه‌مووی له‌مندا زیندوو بوو، له‌بۆنی بارانه‌وه‌له‌پسمانمان تا بۆنی کۆله‌په‌شته‌عه‌ره‌قاوییه‌که‌ی شاسه‌که‌من به‌خۆرا به‌کوشتمدا. ئەم ژووره‌له‌ناکاو وه‌ک ئەوه‌بوو چی شتیک له‌ژیرخانه‌ره‌شه‌کانی هۆشمدا به‌به‌ئینت‌ه‌ده‌ری. ده‌نگی شیرخان هۆشی

هينامه وه و گوتى «خه لک هه موو واده زانن من ياده وه ريم له ده ستداوه .
خه لک ... خه لک هه موو گه مژهن . من هيج شتتیکم له ده ست نه داوه ...
هيج شتتیک، هه موو شتتیکم وهک خۆيه تى، وهک شتيرخانى کۆن، شتيرخانى
قاره مانى شوڤرش» .

له په نجه رى بورجه وه سه یرى شارى کرد و تفیکى تیکرد .

من پيستم پيويستى به ماره ميک بوو ... نازارم زۆريوو، چهنده ها
جوړى نازار ... نازاريک له دهره وه به ره و ناوه وه ده پويشت، نازاريکى
ديش له ناوه وه به ره و دهره وه ده جولآ، نازارى سه ر پيستى له ش و
نازارى بنى پوچ له جيگايه کى نادياردا ده ياندا به يه کدا . نازاريک له
نيو چاومه وه به ره و جيگايه کى قوول و ناديارى نيو سه رم ده پويشت
و نازارتيکيش به پيچاوانه وه له جيگايه کى دوور و عاسى ناو سه رمه وه
ده هات و له چاوانمه وه ده پزايه ده ري . شتيرخان بيته وه ي بزانيت من له چ
حاليکدام گوتى «من فه رمانم دا ئەم جيگايه يان دروستکرد، ليتره مرؤف
ده توانيت هه مووى له خۆيدا زيندوويکاته وه ... هه مووى» .

دهنگى پيده چوو دوکە لى جگه ره و به لفى ئەلکهول گرتبيتى . ناشکرا
وهک زه نراليکى پير له ژووره که دا ده هات و ده چوو، گه ر يه کيک نه يناسيبايه
وايده زانى له شوڤرشدا بهر توپ که وتوو، له شه ردا لاقى پيکراوه .
بۆيه که مجار له ژياندا هه ستمده کرد زه رده خه نه يه کى نه يتى له سه ر لىوى
ده بينم، به لام من به جوړتيک په رت و ليتر او يووم، نه مده توانى ته ماشاييکه م
و به پوښنى تيبگه م به چى خه نده ده گريت . وهک سه ر کرده يه کى سه ر بازيى
گه وره، وانه يه ک بلتيته وه گوتى «هه ميشه دوو ميژوو هه يه، ميژوويه کيان
ئه وه يه له سه ر کاغه ز ده نوسر يته وه، ئەوه ميژوويه که چا کده کريت،
ده ستکار يده کريت، درؤى تيدا ده کريت، به لام ميژووه کى تر ئە وه يه که
له پوچماندا ده نوسر يت ... ئەوه يان ده ستکارى ناکريت . په شه، سپييه،
خۆله ميژييه ... هه رچييه که ده ستکارى ناکريت . ئەوه ي کردوته کردوته .

لە كۆتاييدا بەس تۆ و خودا دەمىننەو پىكەو قسەي دەرياره بكن، بەس تۆ و خودا». دەنگى گۆچانەكەي كە دەيدا بەزەويدا دەيترساندم. ئىستا نزيكى حەفتا و پىنچ سال دەبوو، بەس زۆر لەوەش پىرتەر دياربوو. تەنيا گەمزەكان لەم تەمەنەدا تاقەتى سىياسەتيان دەمىننەت، هېچ مەرفۇئەي عاقل نىيە لەو تەمەنەدا سىياسەت بكات. بە دەنگىي بەرزتەر و دلناتەر و لىخوپتەر لە پرستەكاني پىشووئى گووتى «نازانم بە چى بانگتېكەم... بە چى؟ بە هەفالى جەنگيز؟ تۆ چىتر هەفالى نىت، حىزب هەموو شتىكى لىسەندوووتەو... بە لىوا جەنگيز؟ چىتر لىوا نىت. كەستىكى نەخۆشەيت لە كۆتايى زىانتدا». نرگەيك لە گەروومەو هاتەدەرەو، لە نرگەي كەستىك دەچوو بەر لە مردن دەست بۆ فرىادەرەسىك درىژىكات. نوزەيەكى درىژبوو لە گەروويەكى نوساوەو. ئەو گووتى «ئەم جىگايە شوئىنەكە جار جار لەگەل ئەندامانى ئەنجومەنى بالادا بەكارىدەهئىن، وەك كۆن خۆمان دەبەستىن، پوزەوانە لە پىدەكەين، جامانە لە مل دەپىچىن و دىنە ئىرە، بۆ ئەو نىيە بزائىن جارن چۆن بووين، بۆ ئەو يە بە پۆشنى ببىنن ئىستا چۆنن. شتىكە وەك زوورى ئەشكەنجە، دروست نەكراو تا بىزى جارن بكەين، بەلكو بۆ ئەو ي بىرى نەكەين... بۆ ئەو ي لە بىرى ببەينەو، من چەندە رقم لە پشيلەيە هيندەش رقم لەم شوئىنەيە... رقم لە بۆنى تەپالەكانە... شياكەكاني وەتەن، شياكەي مانگا نەخۆشەكاني وەتەن. رقم لە تۆشە».

من بىدەنگ بووم. هەفالى شىرخانم زۆر زل دەهاتە پىشچاو، زوورەكە قوتىلەيەكى كۆنى تىدا دەسووتا لەوانەي سىبەرى هەموو مېروولەيەك دەكەنە سىبەرى فىل. ئەو لەگەل جوالەي خۆيدا تارمايىەكى زۆر زەبەلاح و قورسى لە سەر دىوارەكان دەگىرا. «هەمىشە رقم لىت بوو، ئەگەرچى هەمىشە خزمەتكارىكى باش بووت... تا ئەم دوايىە نەبىت... تا ئەم دوايىە نەبىت. وەفای رفاعەت بەگ، ئەگەر لە سەرە مەرگىشدا بىت، خراپ

نییه، ناوه‌که‌ی خۆت بدمه‌وه، ناوه‌پوته‌که‌ت، بئ‌ئو پله و پایه و ناو و نازناوه‌ی حیزب چند سآله لیتی ده‌به‌ستیت. ناوه‌پوته‌که‌ت. بۆ‌ئوه‌ی گەر له‌و دونیا بانگیانکردیت، بیرتیت. من قه‌ت تۆم خۆش نه‌ویستوه، که‌سیش له‌ئهنجومه‌ن تۆی خۆش نه‌ویستوه، قه‌ت هاوپی که‌س نه‌بویت... ته‌نیا خزمه‌تکار بویت، له‌وانه‌بویت که‌ له‌ سکی دایکیان ده‌که‌ونه‌ خواره‌وه و خزمه‌تکارن. به‌هه‌فالانم گووتوه له‌ بیرویی بالا، له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌ بترسن که‌ له‌ یه‌که‌م پۆژه‌وه‌ خزمه‌تکاری دلسۆز بوون... هه‌یج ناخیک وه‌ک ناخی خزمه‌تکاریکی دلسۆز په‌ش نییه. من له‌ زیاندا له‌وانه‌ نه‌ترسام که‌ هه‌موو به‌هانه‌یه‌کت ده‌ده‌ن خۆشته‌وین، به‌لکو له‌وانه‌ ده‌ترسم به‌هانه‌ت پی‌ ناده‌ن».

شیرخان هاته‌ نزیکمه‌وه، له‌ سه‌ر سه‌رم وه‌ستا، پوناکی قوتیله‌که‌ دوور بوو، له‌به‌ر تاریکی و ماندویتی، نه‌مه‌توانی سیما‌ی به‌ جوانی ببینم که‌ شۆپۆته‌وه به‌ سه‌رمدا و سه‌یرمه‌کات، له‌ ناکاو دوور له‌ هه‌ر چاره‌پوانیه‌ک، تا توانی یه‌ک تفی گه‌وره‌ی تیکردم. تفییک بۆنی ده‌می و هه‌موو پیسای گه‌رووی هه‌لگرتبوو، ئینجا هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لکیشا، هه‌ناسه‌ی دانیایی، هه‌ناسه‌ی که‌سیک ناواتیکی گه‌وره‌ی خۆی هه‌نابیته‌ دی، دواتر که‌میک بیده‌نگ بوو، پیده‌چوو بیه‌ویت ماوه‌یه‌ک له‌زه‌ت له‌ تفه‌که‌ی خۆی وه‌ریگریت. دواتر گووتی «ئێستا دلم پشوو‌ی دا، ئه‌وه‌ته‌ی ده‌تناسم چه‌زمکردوه ئه‌و تفه‌ت تییکه‌م... چه‌ندین سآله‌ که‌ ناوت ده‌هه‌ینن، چه‌زم له‌وه‌یه‌ بیه‌ت به‌رده‌م و ئه‌م تفه‌ت تییکه‌م». ماوه‌یه‌کی تر بیده‌نگ بوو، دوا‌یی به‌ هه‌منی که‌وته‌وه‌ پۆشستن به‌ ژوره‌که‌دا، ده‌ستی به‌رزکرده‌وه و گووتی «له‌ زیاندا چه‌زمکردوه ئاوا تف له‌ ژۆر که‌س بکه‌م، له‌ ژۆر که‌س، به‌لام ناشیرینی ده‌سه‌لات له‌وه‌دایه‌ چه‌ند هه‌یزت ده‌داتن، ئه‌وه‌نده‌ش هه‌یزت لیده‌ستینیته‌وه. له‌ دوا‌ی راپه‌رینه‌وه... که‌ له‌ چیا دابه‌زین، که‌مجار ئاوا بۆم ره‌خساوه‌ پاسته‌ و پاست تف بکه‌مه‌ ناوچاوانی

ئەوانەي دەمەوئەت... ۋەفەي پەفەت بەگ، ھەندىچار ھىزى ئىنسان لە ۋەدا نىيە چ سەۋپايەكى لە ژۇر دەستە و دەتوانئەت چى بىكرئەت يان چى بفرۆشئەت، لە ۋەدا نىيە چەند لە دوزمەن دەكوژئەت، بەلكو لە ۋەدايە كە حەزەدەكات تەبىكەتە دەموچاۋى كەسانى نىزىكى خۆي، برادەرە نىزىكەكانى، ياۋەرە ھەرە باۋەر پىكرارەكانى، بەلام ناتوانئەت... دەسەلاتى راستەقىنە ئەۋەيە بتوانئەت تەبىكەتە دەموچاۋى ھەر كەسئەك وئەستەت، لە ھەر كاتئەكدا بئەت، ھەر كەس بئەت، دۆستەت بئەت يان دوزمەن، ئەۋەش ئەستەمە، ھەتا بۆگەرە ترىن دىكتاتورە كانئەش ئەستەم بوۋە. دىكتاتور... نا... مەن ناۋيانانائەم دىكتاتور، ناۋياندەنئەم دەسەلاتدارە گەرەكانى مئىژو. ھەمىشە مەحكومىن بەۋەي بەدەم ھەندىكەۋە پئىكەنەن كە لە دلدە دەمانەوئەت تەفیان تئىكەنەن... ھىچ دەسەلاتئەك لەم نەخۆشئەيە رىزگارى نابئەت».

مەن چاۋم لئەكەنەن، ھەموو شئەك قوۋل و تارىك و بئەدەرگا بوو... ۋەك پۆچۈۋىنئەكى رىژ بوو بە تونئەلكى ئەبەدئەدا كە جگە لە بەتالى ھىچى دى ھەنئەگرتوۋە، ھەستەدەكرد چەندەن سائە تەنبا بەردەبمەۋە... كئەشەكە لە ۋەدا نەبوو كە بەردەبمەۋە، بەلكو لە جۆرى ئەۋەستەدا بوو كە قوۋل لە مەندا شئەۋەي گرتبوو. ھەستەدەكرد ترسناكى گەمەكە لە ۋەدا نىيە كە ئەم تونئەلە كۆتايى نىيە، بەلكو ئەۋەيە ۋاھەستەدەكەم مەن لە ھەۋادا ۋەستەم و تونئەلەكەيە دەپرات. تونئەلەكەيە بە جۆرىكى سامناك گورپەخوات و پۇدەچئەت و بەرەۋ ئەبەدئەتە خۆي شۆردەبئەتەۋە، بئەۋەي مەن لە گەل خۆيدا ببات. ۋەك مەردوئەك، گۆرەكەي خۆي ببئەنئەت بەبئە ئەۋە بەرەۋ قىامەت دەچئەت. ۋەك جودئەكى ھەمىشە ھەلئاسراۋ لە زىندانئەكدا كە ئەۋەش تۈرە و بئەزار لە خۆي، بەرەۋ زىندانئەكى دىكە، بەرەۋ دوا خەرەندى خۆي دەكشئەت.

شەيخەن گوتتى «ھەمىشە تۆم ۋەك گوربەيەك سەبىر كەردەۋە، خۆشەختانە حىزب گوربەي زۆرى تئەدا نەبوو، حىزب گوربەي كەم بوو...»

بهس تۆ شاهه نشايان بوويت. جهنگيز... گوربه پيس و پۆخله كەى دهزگاي نه منيبه تى شوپش، گوربهى گوربه كان».

سهرم گيژى دهخوارد، ماندوييتى خۆم و نزىكىم له مهرگه وه واياكردبوو، نازارى تونج و تهشهرى شيرخان له وه كه مهربيت كه خۆى نيازى بوو. كاتيک نه و قسه يده كرد، هه ستمده كرد مردوم، هه ستمده كرد دهنگى شيرخان له سه كۆيه كى نيوان ژيان و مردنه وه ديت، له سهر پله كانتيك ده كه ويته نه وديو منه وه. گووتى «دهزاني بۆ هه موو ژيانم رقم له پشيله بووه، رقيكى وا كه حه زده كه م له سهر زهوى توويان نه هيلم». نه وه پرسياريك بوو جاران زۆر بيرم ليده كرده وه، بهس ئيستا نا. ئيستا حه زمه كرد بليم «خۆت و پشيله كانت بۆ جهه نه م... بۆ جهه نه م». به لام جگه له هاواريكى نوساو هيچ له گه رومه وه نه هاته دهر. گووتى «من رقم له وه حه يوانانه يه كه ناتوانن دۆستت بن يان دوزمن. پشيله له وه جانه وه رانه يه، له گه ل مروفا ده زى بيته وه ي هاوپرسي بيت، هه ميشه له ده ورمانن، نزىكن ليمان، به لام هيچ ريزيكى قوليان نيبه... هه ميشه نه و ئيفتيخاره حه يوانيبه به ده له چاوياندايه. سه يرى چاوى هه ر پشيله يه ك بكه كاتيک سه يرتده كات، بۆ نه وه نيبه خۆشى بوويت، به لكو بۆ نه وه يه بتخوينيته وه، جگه له پياهه لشاخان عاتيفه يه ك له نيگاياندا نيبه، جگه له كينه يه كى قول و شاردراره هيجى تر له چاوياندا نيبه. وهك چاوانى تۆ، چاوه مۆن و گوربه ناساكانى تۆ، چاوى جاسوسيك كه هه ر له له داىكبوونه وه به جاسوسى هاتۆته دونيا وه. كهى تۆ وهك پشيله يه كى نه خۆش له حيزيدا ره فتارت نه كردوه... كهى؟. له حيزيدا حه زمان له وه فا بوو، تۆ وه فات هه بوو، به لام قهت نزىك نه بوويت، له ناختدا حه زت له حيزب بووه، به لام به شه خسى حه زت له هيچ يه كيك له سه ركرده كانت نه كردوه، وهك سه گيگ بوويت كه پاسى هه موو ماله كه ت كردوه، نه وهك پاسى كه سىكى تايبه تى بكه يت. له وه

تېنەگە يىشتوويت كە حيزب لە من و لە ئەو و لە ئەويتەر دروستبوو .
 نە ئەو يە تەواو لە گەلماندا بوويت، نە ئەو يە بتوانيت دورىكە و يتەو .
 ھەر كات ناچار بوويت زۆر ليمان نزيك بيت، بوويت بە گوربە يە كى
 نە خۆش . وەك پشيله پۆخىكى تەماو بوويت كە كەس نازانيت تەواو چى
 لە ناوتدا دەگوزەرىت، بە درىزايى ژيانت تەنھا بوويت . زياد لە سى و
 سى سائە لە گەلماندايت كە چى ھاورپيەكى نزيك نيبە نە لە حيزب و
 نە لە دەرەو دا . وەك پشيله، كە ھەميشە تەنھان، لە تاقم و جەماعتدا
 كۆنابنەو، بە تەواوى تىكەل نابن... تۆش ھەردەم خزمەتكارىكى تەنھا
 بوويت كە وەزىفەى خۆت جيبە جيبكردو، بەلام چاوت جگە لە تەنھايەكى
 قوول، لە ئىفتىخارىكى رەش و ترسناك ھىچى تىرى تيدا نەبوو»

زۆر بە پوونى قسەيدە كرد، بيئەو ھى حەسرەت كە يان غەمىك لە دلدا
 بيت ھاتبوو زمان، وەك حىكايەتخوانىكى كۆن بيت و باس لە شكۆى
 پالەوانىكى خەيالى بكات . شتىك كە لە دلدا بوو دلنبايى بوو، شتىك
 كە لە دەنگيدا بوو «يەقىن» بوو... دلنبايى و يەقىنى نازەلنىكى پىر كە
 دەمرىت و ھەست ناكات دەبيت لە ھىچ شتىك پەشيمان بيت، دلنبايى
 شۆرپىگىرە سەرسەختەكان لەو ھى ھەموو ژيانان، ھەرچى تاوانىك كە
 كردويانە ھەمووى كردارى گرنگ و ميژووى بوون بۆ باشكردنى دونيا .
 بە ھەمان سافى و يەقىنەو، وەك ژەنرالنىك باس لە شەپكى براو
 بكات، گووتى «لە بەر ھەمان ھۆ بە درىزايى ژيانم رقىشم لە ژنان
 بوو، كە خستومنەتە ژىر خۆم، لە بەرئەو نەبوو عاشقيان بووم،
 بەلكو بۆ ئەو بوو كىنەى خۆمىيان تىبىرم... ئەوانىش زۆرەيان ئەو
 پشيلەيەن... ئەو پشيلەيە كە نە ئەو يە دەستەمۆبن و نە ياخى... وەك
 تۆ وەفائى رەفەت بەگى مەلعون كە ھەموو ئاداب و ئەخلاقى گوربەكانت
 ھەيە، كە نە ئەو يە دەستەمۆ بيت و نە ياخى» .

ھاتەو نزيك، جارىكى تر سەرى بە سەرمدا شۆپكردو، بەلغەمىكى

تری کرده ده‌موچاوم که بۆنی له‌وی پێشوو توندتر بوو. به‌لام ده‌نگی هه‌ر وه‌ک خۆی بوو، دلنیا و ساف، پر له‌ به‌ر‌وای ته‌واوه‌تی به‌ خۆی و به‌ میژوو و به‌ داهاتوو، گووتی «چاوت به‌رده‌وام ئه‌و سه‌یرکردنه‌ی تێدابوووه که من پێیده‌لێم سه‌یرکردنی پشیله‌ مه‌لعونه‌کان. سه‌یرکردنیکه‌ پر له‌ گومان، له‌ ناماده‌یی بۆ هه‌له‌اتن، له‌ بێه‌روایی به‌ هیچ مه‌خلوقیک و به‌ هیچ جێگایه‌ک و به‌ هیچ که‌سێک. نه‌ مائی بوویت، نه‌ کێوی. بۆیه‌ رقم لێته‌، پشیله‌ش تا که‌ حیوانیکی دونیایه‌ وه‌ک تۆ نه‌ ماییه‌ و نه‌ کێوی. به‌لام ئه‌و دۆخه‌ له‌ بری واتان لێبکات شه‌رمبکه‌ن، چاودابخه‌ن، خۆتان بشارنه‌وه‌، ئیفتیخاریکی ترسناک و په‌شی بۆ دروستکردن. ئیفتیخاری مه‌خلوقیکی ته‌نها که‌ شانازی به‌ به‌ره‌لایی و ته‌نه‌ایی خۆیه‌وه‌ بکات. من وه‌ک سه‌رکرده‌یه‌کی ئه‌م حیزبه‌، رقم له‌ هه‌ر بوونه‌وه‌ریکه‌ ئیفتیخار به‌ ته‌نه‌ایی و به‌ره‌لاییه‌وه‌ بکات. ئیفتیخار به‌ به‌ره‌لایی و ته‌نه‌ایی ده‌بێت دوو سیفه‌تی سه‌رۆکه‌کان بن، ده‌بێت سیفه‌تی جه‌نابی سه‌رۆک بێت، سیفه‌تی یاوه‌ره‌کانی بێت، سیفه‌تی من بێت، نه‌ وه‌ک تۆ... ئیوه‌ چین ئیفتیخار و به‌ره‌لایی پێکه‌وه‌ کۆبکه‌نه‌وه‌، که‌ سیفه‌تیکه‌ له‌ سیفه‌تی خوداوه‌نده‌کان... ئیوه‌ چین و کێن؟ له‌ به‌رئه‌وه‌ هه‌زم لێبووه‌ ئه‌و ئیفتیخاره‌ت بشکێنم، ئیفتیخاری شوپشگێپرێک ئه‌وه‌نده‌ی خزه‌تکاری مه‌سه‌له‌یه‌که‌، کۆپله‌ی مه‌سه‌له‌یه‌که‌، عاتیفه‌ی بۆ سه‌رۆکه‌کانی نییه‌. بۆ من وه‌ک سه‌رۆک، که‌ی ئه‌وه‌ گرنگه‌ بزانه‌م پێشمه‌رگه‌که‌ی به‌رده‌ستم کوردی خۆشده‌وێت یان نا... ده‌ردم له‌سه‌د هه‌زار کورد دا... سندانم له‌ هه‌موو کورد دا. بۆ من ئه‌وه‌ گرنگه‌ بزانه‌م نایا پێشمه‌رگه‌که‌م منی خۆشده‌وێت؟. رقم له‌ مه‌خلوقیکه‌ لێمه‌وه‌ نزیک بێت و نه‌زانه‌م منی خۆشده‌وێت یان نا... نه‌زانه‌م بۆ لێم نزیکه‌... نه‌زانه‌م ناخی چی تێدایه‌... وه‌ک پشیله‌... کت و مت وه‌ک گوربه‌یه‌کی په‌شی که‌له‌ زل که‌ که‌س نازانێت له‌ پشت سه‌یرکردن و چاره‌ ترسناکه‌کانییه‌وه‌ چی نه‌ینیبه‌ک خۆی شارده‌وته‌وه‌».

نه ده‌بوو هیچ پوڅیک له برده‌می نه‌ودا ته‌ماویبیت، ده‌یویست
 ه‌مووان تاسه‌ر نیس‌قان له برده‌میدا پروت بن. دیسانه‌وه ده‌ستی‌کرد به
 گه‌پان به ژوره‌که‌دا. «لهم ثوتیله‌ش وه‌ک پشیله‌ی حه‌وت پوڅ بوویت...
 وه‌ک پشیله‌ی حه‌وت پوڅ. ئیستا ته‌واو، گه‌ر سه‌رؤک ه‌موو شتیک
 ه‌لنه‌وه‌شینیتته‌وه، بۆ ه‌تا ه‌تا یه‌ له‌وی ده‌بیت... له‌ مه‌خزن، مه‌خزنی
 گه‌وره‌ی حیزب... شوینی نه‌ندامه‌ تیکش‌کاوه‌کان، شوینی پاشماوه‌ و
 پاشه‌پوکانی حیزب... شوینی پاسته‌قینه‌ی تو... وه‌ک زیلی میژوو...
 وه‌ک زیلی میژوو».

دوای نه‌و پرسته‌ سه‌یره زور قسه‌یکرد، به‌لام من چیت‌ر له‌ دوڅیک‌دا نه‌بووم
 بتوانم گوئی رادی‌رم، ته‌واو بی‌باک بووم. من ده‌مزان‌ی مردوم، له‌ به‌رنه‌وه
 پیوستی‌یه‌کم به‌وه نه‌بوو گوئی بۆ بگرم، نه‌و وه‌ک شیت به‌رده‌وام قسه‌ی
 له‌ لی‌کچوونی نیوان من و ژن و پشیله‌ ده‌کرد... من ده‌مویست نزیک
 بیتته‌وه، بۆ نه‌وه‌ی به‌ر له‌ مردنم منیش تیفیکی گه‌وره‌ی تییکه‌م. به‌لام نا،
 ه‌میشه‌ دوور ده‌وه‌ستا. منیش هیدی هیدی ه‌ستمده‌کرد ده‌کوژمه‌وه و
 ده‌که‌ومه‌ خه‌ویکی قووله‌وه... ه‌ستمکرد بۆ نه‌به‌د ده‌که‌ومه‌ تاریکی‌یه‌که‌وه
 که‌ له‌ ه‌رجیگایه‌کی دی پتر ناسوده‌گی و دلنیا‌ییم پیده‌به‌خشیت.

من و سه‌رؤک

گه‌رچی له‌ سه‌قز من و لیفیتانت له‌ مالی‌ک‌دا ده‌ژیا‌ین، به‌لام که‌م
 پیکه‌وه قسه‌مانده‌کرد، نه‌و به‌شی زوری کاتی خوی له‌ ده‌روه‌ و له‌ نزیک
 به‌رپرسه‌ گه‌وره‌کانی شو‌رپشه‌وه ده‌برده‌ سه‌ر، وه‌ک ه‌میشه‌ له‌ کتیب
 ده‌ترسا، رقی له‌و شیع‌ر و پۆمانه‌ فارسیانه‌ بوو که‌ من له‌ ژوره‌که‌دا
 که‌له‌که‌م‌کردبوون، کاتی‌ک کتیبیکی ده‌گرت به‌ ده‌سته‌وه، پوخساری

شیوه‌ی گه‌مژه و ترسنۆکانی هه‌بوو، که سێک نه‌ژدیهایه‌گ به‌دهستی
 خۆیه‌وه ببینییت. هه‌ستهمه‌کرد زهماوه‌نند و خیزان دروستکردنی له‌گه‌ل
 ژنه شاعیریکی ناوداردا، کینه‌ی دیرینی له‌شیعرخواز و کتیبناسان که‌م
 نه‌کردۆته‌وه. هه‌ر کوچیه‌ک کتیبفرۆشییه‌کی تێدابایه‌حه‌زی لی نه‌ده‌کرد.
 به‌لام من جۆریکی دی بووم، به‌پوونی هه‌ستهمه‌کرد خۆیندنه‌وه‌کانم
 کاریگه‌ری باش له‌سه‌ر نارامی فریشته‌که‌ی ناخم داده‌نێن. من له‌سه‌قز
 زۆربه‌ی کاته‌کانم بو تێپرامان و نارامی و بیرکردنه‌وه‌ته‌رخانکرد. ژووریکی
 بچوکم هه‌بوو، لیفتاننت هه‌ر کات بیویستبایه‌ده‌گه‌پایه‌وه و بو‌ی هه‌بوو
 له‌تاریکیدا به‌کریباچه‌که‌ی له‌من بدات. هه‌ردووکه‌مان نه‌و یارییه‌مان
 بێده‌نگ پابنده‌کرد، نه‌نه‌و له‌باریه‌وه‌ده‌دا و نه‌من. نه‌نه‌و هه‌رگیز
 ده‌پیرسی بو‌وا بێده‌نگ ده‌وه‌ستیت و له‌زه‌ت له‌هیزی نه‌م قامچییه
 وه‌رده‌گریت، نه‌من ده‌مگوت چ خۆشییه‌ک له‌وه‌دایه‌نازاری من بده‌یت.
 نه‌وه‌ نه‌ینی من و نه‌وه‌ نه‌ینی نه‌و بوو.

له‌وه‌سه‌رده‌مه‌وه‌نۆبه‌تی یه‌که‌می ترازانی راسته‌قینه‌ی من له‌حیزب
 ده‌ستی پێکرد. ده‌بیئت بلێم که «نه‌خۆشی حیزب»، نه‌خۆشییه‌کی
 تایبه‌تییه، له‌وه‌خۆشیانه‌نییه‌مرۆف یه‌کسه‌ره‌بتوانیئت چاره‌سه‌ریبکات،
 واته‌وازه‌ینان له‌حیزب شتیکه‌ده‌م ده‌م و شه‌پۆل شه‌پۆله... مرۆف
 ده‌پواته‌ده‌ری و ده‌گه‌پێته‌وه، ده‌پواته‌ده‌ری و ده‌گه‌پێته‌وه، به‌ئومیدی
 نه‌وه‌ی یان پۆژییک به‌ته‌واوه‌تی بچێته‌ناوه‌وه و له‌ویدا نه‌و پله‌وپایه‌و
 جیگایه‌بگریت که‌ده‌بیئت بیگریت، یان به‌ته‌واوی له‌حیزب ده‌رچیت
 و پزگاری بیئت و ژیان و جیهانییک بدۆژیته‌وه، دووریئت له‌هه‌ر فریویکی
 له‌وه‌چه‌شنه‌کوشنده. یه‌کیک له‌کێشه‌هه‌ره‌گه‌وره‌کانی مرۆفی ئیمه
 نه‌وه‌بوو که‌جاریک چووه‌حیزبه‌وه و له‌ناویدا به‌راستی ژیا، ئیتر
 نه‌سته‌مه‌له‌ده‌ره‌وه‌ی حیزب ئاسووده‌بیئت... ئاسووده‌یی مرۆف ئیتر
 گرێده‌دریته‌وه‌به‌شتیکی نادیار و بیهۆش و بێ‌پوخساره‌وه. له‌راستییدا

عاشق‌بوون به حیزب، هیچ جیاوازییه‌کی نییه له‌گه‌ل عاشق‌بوون به مه‌کینه‌یه‌کی گه‌وره، به ماشی‌تینکی زه‌به‌لاحی قیمه‌کردنی گۆشت، به نامی‌زکی بیده‌نگ که هیچ هه‌ستیکی نییه. من له سه‌ره‌تای زینده‌گییه تازه‌که‌مدا له‌سه‌قز، هه‌ندیچار به جۆریک له دونیا ده‌پچرام ئاگاداری هیچ شتیکی له رووداوه‌گه‌وره‌کان نه‌ده‌مام. ده‌مویست کاریک نه‌که‌م فریشته‌که‌م توپه‌بییت و له ناوه‌وه‌را ته‌کانم بدات، به‌رده‌وام گویم له موسیقای فارسی ده‌گرت، شیعرم ده‌خوینده‌وه، شتیکیش زۆر بیرمه‌کرد بولبولیار و مه‌هدائیلی فریشته بوو. به‌لام ئه‌وه به‌و مانایه نییه که له ناکاو چالاکیم تینه‌ده‌گه‌را و نه‌ده‌گه‌رامه‌وه ناو هه‌فالان... نا حیزب شتیکی بوو له خوینمدا. ئه‌و کات ته‌واوی حیزب به سه‌رده‌میکی بیئیشی گه‌وره‌دا تیده‌په‌پی، زۆریه‌ی ئه‌ندام و سه‌رکرده‌کان، به شه‌و له مالی یه‌ک کۆده‌بوونه‌وه و عاره‌قی قاچاگیان ده‌خواردوه و یاری وه‌ره‌قه‌یان ده‌کرد، ئیترانییه‌کان لینگه‌راپبوون ئه‌ندامه‌کان و سه‌رکرده‌کانمان بخه‌ون. ئه‌وه‌ی له‌و ماوه‌یه‌دا شوینی سه‌رنج بوو، سه‌رۆک «خودا لئیخۆش بییت» له ناکاو ونبوو، له نیو دانیشتنه شه‌وانه‌کان و له ژوره قاندراره‌کانی خۆره‌لاتدا به بۆنی جگه‌ره و عاره‌ق، چه‌ندین ئه‌فسانه و چیرۆکی سه‌یر سه‌یر له سه‌ر سه‌رۆک بلأبووه‌وه، هه‌ندیکی ده‌یانگوت ئه‌مریکاییه‌کان بردوویانه ده‌رسی له سه‌ر بخوینن، من هه‌ر کات ده‌مپرسی چ جۆره ده‌رسیک، وه‌لامی جۆراوجۆرم ده‌ستده‌که‌وته‌وه. گالته‌چییه‌کان ده‌یانگوت بۆ ئه‌وه‌ی بزانه‌ن می‌شکی چی تیدایه، تا له سه‌ر پۆشنای ئه‌وه‌دا پلان بۆ داهاتووی خۆره‌لات دابریژن، چونکه سه‌رۆک له سه‌ری خۆیدا پلانیکی گه‌وره‌ی بۆ داهاتوو کیشاوه که هیچ که‌س نایزانییت خۆی نه‌بییت و ئه‌مریکاییه‌کان مه‌به‌ستیانه ئه‌و پلانه له سه‌ری سه‌رۆکدا بخویننه‌وه، تا بیدزن و بیکه‌ن به به‌رنامه‌ی کاری خۆیان. هه‌ندیکیش ده‌یانگوت «ئه‌مریکاییه‌کان مه‌راقیانه بزانه‌ن، ئه‌م پیاوه بۆ ئه‌وه‌نده بلیمه‌ته و چۆن

توانیویتی لە نێوان ئەم ھەموو زلھێزەدا، ببێتە سەرۆکیکی وا کارا و کارامە ... دەیانەویت دەرکی ئەو نھێنییە بکەن». ھەندیکی تریش کە گالتهیان بە دنیا دەهات و ھەر لە توانج و تەشەربوون و چاویان بە سەرۆکدا ھەل نەدەهات، رایان وابوو «ئەمریکاییەکان دەیانەویت بزانی چۆن ئەم پیاوێ کەلەپووتە، توانیویتی ئەو ھەموو ساڵە سەرۆک بێت و تەلیسمەکی چییە». ھەندێ زانیان وەک کوردانی خۆرھەلات بەدەدا و دەیانگوت «سەرۆکی نوێی ئامریکا، کورێ کەلە پووتی ھەس، گەرھکییە دوای خۆی بیکا بە سەرۆک، لە بەرئەو قەوڵیادوێ ئەم سەرۆکی ئێمە بە خاس بنبێت ژێر فەحس و ئەزمایش، تا بزانی چ بەرنامە سازییەک بکات و چ ئیجرايەک بۆ کورپی خۆی دانێ». ھەندیکی تر دەیانگوت ئێرانییەکان سەرۆکیان بردوێ تا گەر ئیمام مرد، ئێران بێ سەرۆک نەبێت و ئەو بخەنە جینگای، ھەتا دەنگۆش ھەبوو کە سەرۆک کۆژراوێ و بەس دایک و باوکی و ژنەکی ھەوآلەکیان شارووتەوێ تا حیزب لە یەک نەترازیت. بەلام دوای ھەموو شەپۆلیکی دەنگۆی لەمجۆرە، سەرۆک دەرەکەوتەو، ھەر وەک خۆی بوو، تاکە جیاوازییەک ھەستم پێدەکرد ئەوێ بوو جار دوای جار کەمیک پیرتر دەرەکەوت، شوشە ی چاویلکەکی توژیک ئەستورتر و دەنگی ھەناسە ی کەمیک بەرتر دەگەیشتە گویم.

من تا سەرھەتای سالی نەوێ، لەگەڵ پەشمارا و فریشتەکەمدا بەوجۆرە دەژیام، نیوێ گۆشەگیر، نیوێ شیت، نیوێ و دەرنراو. ھەستیکی تەواوم ھەبوو کە ئەگەرچی حیزب خۆی بە سەردەمیکی خەوتن و سەرپوونی درێژدا دەپوات، گەرچی ھیچ کارێکی وەھامان نییە، گەرچی جگە لە جگەرەکیشان و چادروستکردن و پەیداکردنی عارەقی قاچاغ و کۆنکەنکردن، خولیايەک لە ژبانی سیاسیماندا نەماوێ. بەلام من ھەستمەکرد کە دەستیکی ئەنقەست ھەبە، من زیاتر فەرامۆشەکات. ئەو کات پەپوێندیم لەگەڵ ژۆریی ئەندامانی ئەنجومەنی بالادا کزیوویوو، گەرچی من ناوێ

ناوھ جۆشنىكى گەرمى ئىشكردن و ھەستانەوھى پۆھى حېزىم لھ خۆمدا دەبىنى، بەلام ئاشكرا بو ئەندامانى دېكەى حېزب بەساردىيەوھ لېم دەپوانن. بەلام ئەفسوس ئەوھ ھەردەمىكى كورت بوو، شارەزايى نۆرى من وھك كۆنترىن كادىرى ئەمنى شۆپش، وھك چاوى ھەرە گەورەى نۆو زولمەتە ترسناك و خەستەكان، جىگايەكى پىن بەخشىبووم، ھەردەم كەسك بىەوئت سوود لھ بەھرە شەيتانىيەكان و وريايە دۆزەخىيەكانم وھېگرئت. شەويكىان دوو كەسى نەناسراو ھاتن و گووتيان سەرۆك بە شەخسى ناروئىتى بەدواتدا. شتىكى سەير بوو لھو دەمەدا كە كەس ئىشى بە من نەبوو، سەرۆك ئىشى بەمن بئت... چما شۆپش مابوو تا ئىش ھەبئت؟. شۆپش بوو بوو بە لەشكى ھەلۆھشاو، كە ئىرانىيەكان تنۆك تنۆك ئاويان بەدەمىيەوھ دەكرد بۆ ئەوھى نەخنكىت و نوزەبەكى بۆ دواپۆژ تئدا بئىئت. لھ راستىدا دىدارەكەى سەرۆك «خودا لئىخۆش بئت» دووبارە ھئمنى و ئارامى تىكدامەوھ. سەر لەنوئ كەوتمەوھ سەر شىوھ ژيانى خەلكانىك كە لەدەزگانى ئەمنىيەتدا ئىشەدەكەن. سەرۆك لھ نھۆمى دووھى ئەپارتمانىكى پاك و تەمىزدا لھ تەورئز بىنى، وردە وردە ئاسەوارى ئەو نەخۆشىيەى پئوھدەردەكەوت كە دواتر بوو بە ھۆى كۆچكردنى. نەخۆشى ژەھراوئىبوون بە بۆن. سەرۆك وردە وردە بەرگەى بۆنى كەسانى نزىكى خۆى نەدەگرت، ئەو كات كە من چووم، سەرەتاي نەخۆشىيەكەى بوو، ھئدى ھئدى كەوتبووھ شىكايەت و گلەيى لھ بۆنى پاسەوانەكانى، بەردەوام ناچارىدەكردن خۆيان بشۆن. كە من چوومە ژورئ بۆ لاي، پئدەچوو ھەست بە بۆنى ناخۆشى من نەكات. گووتى «پاسەوانە سەگبەكانم خۆيان ناشۆن... خۆيان ناشۆن... بۆنيان شئتئكردوم». پاسەوانەكان بئچارە و دەستەپاچە دەردەكەوتن، لھ ترسى ھەر سووكايەتئىيەكى تر، ژورەكەيان بۆ من و ئەو بەجئھئشت. من سەرۆك وھك پياوئكى بئوھى دەبىنى، پياوئكى كەساس و غەدر لئكراو

که هموو ژيانی له نيو مه ترسی گه وردها سیاسه تیکردوه، پیاویک یهک پوژ نه ژیاوه، هیچ بیروکه یه کی بچو کیشی له سهر خودی ژیان و ههسته ساده و ناساییه کان نییه. نه و کات واتیده گه یستم که نه م پیاوه ئیختیاره، که خه ریکه خوگری له شی و هاوسهنگی پوچی خوئی له دهست ده دات، به دهست میلله ته وه گیرۆده بووه. من نه و دم به راستی بوچوونم وابوو. له سیاسه تدا یهک پرسیار هه یه زور گرنکه مروف وه لآمی بزانیئت نه ویش نه وه یه «ئاخو میلله ت به دهست سه روکه وه گرفتاره یان سه روک به دهست میلله ته وه؟» هه ر که سیک وه لآمی نه و پرسیاره نه زانیئت، ناتوانیئت له م جان وه رنشینه ی ئیمه دا هه لو یستگیری بکات. نه وه پرسیاریکی حه تمییه، نا کریت بلئیئت هه ردووکیان به دهست یه که وه گرفتارن، یان هیچیان گرفتار نین... گه ر به وجوره وه لامتدایه وه، نه وه له شتیکی پوژن راده که یه ت و ناتو ویئت حه رفیکی پوونت ده رباره ی خو ت و دونیا هه بیئت. سه روک پیاویکی زیره ک نه بوو، من هه رگیز زیره کییه کی تابه تیم لئ نه دیوو، هه تا رسته یه کی جوانیشی نه بوو که س بیلئیته وه، به لام پیاویک بوو کاریزمای هه بوو. لایه نی که م بو من کاریزمایه کی بیوینه ی هه بوو. نه و کات تازه نه م وشه ی کاریزمایه هاتبووه ناو ئیمه، هه موو به رده وام به کاریانده هینا. هه ندیک له هه فالان وشه که یان بو وه سفی گا وگولکیش به گه رده خست، ده یانگوت «گولکه سووری مامه حه مه، به قه د جه واهیر لال نه هرو کاریزمای هه یه» یان «هیتسره ره ش سه ر و که لله و کاریزمایه کی هه یه، به نه دولف هیتله ره وه نییه». نازانم بو وشه که به وجوره بیمانایه پویشتبوو. کاریزما نه وسا و ئیستاش لای من یهک پیناسه ی هه یه، نه ویش نه وه یه خو ت که سیکی زیره ک نه بیئت، زانست و مه عریفه تت به شی نه وه نه که ن خه لکی سه رسامبکه ن، به لام هوشکوژیکی وه ها بیئت، خه لک بروا به یئنن که تو هه م زیره ک و هه م به هیزیئت. خه لکانیکی زور له دونیادا هه ن، به وه به خته وه ر ده بن کرپنوش بو هیز

به‌رن، نه‌وه تاکه له‌زه‌تی گه‌وره‌یانه، خۆشبه‌ختی خۆیان له‌و کړنوش و خزمه‌ته‌دا ده‌بینه‌وه «که‌واده‌لیم، من وه‌فای په‌فعت به‌گ نه‌زموونی سالانیکې دوورودرژئی نه‌وه‌ستم هه‌یه و ده‌زانم که کړنوش‌بردن چ خۆش‌بیه‌کی گه‌وره‌ی تیدا‌یه و چ ئاسووده‌گی و نه‌مانیک ده‌به‌خه‌شیته مروف. نه‌وه‌سته تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی درژئی پوچی من و دروستکه‌ریکی بڼه‌په‌تی کاراکته‌ری سیاسی من بووه»، لیره‌وه خه‌لکی که که‌سیک ده‌دوژنه‌وه کړنوشی بو به‌رن، که گه‌وره‌یه‌ک ده‌دوژنه‌وه هوشیان بو ده‌کوژیت و له‌ده‌ست هوشیاریی خۆیان ئازادیانده‌کات، پییده‌لین کاریزما. سه‌روکیش له‌وجوره که‌سانه بوو، توانایه‌کی گه‌وره‌ی زمانه‌وانی هه‌بوو، که‌رچی هیچ کات له‌هجه و شپوه‌ی گووتنی سه‌رنجی منی رانه‌ده‌کیشا، که‌رچی هیچ کات ئایدیایه‌ک یان بیروکه‌یه‌کی جوانی پئ دروست نه‌ده‌کرا، به‌لام چونکه ده‌یتوانی زور قسه‌بکات، ده‌یتوانی ماوه‌ی دیژ به‌بی مه‌عریفه‌تیکي تاییه‌ت بدویت، پییده‌گووترا کاریزما. نه‌وه‌پوژدی که منیان گرت و ئاوقای زیندانی بورجیان کردم، گه‌ر له‌ویدا، دواى نه‌وه‌میژوهه دریزه، منت بگرتبایه و بته‌رسیایه «عه‌زیزم لیوا جه‌نگیز، دواى نه‌وه‌هه‌موو سال ئیشکردنه‌ت له‌نیو حیزب و میله‌تدا، پیمان‌بلئ میگه‌ل و گارانی جه‌ماوه‌ر به‌دیدى ئیوه‌چییه؟». بیته‌وه‌ی بوه‌ستم و بیرکه‌مه‌وه ده‌مگووت، میگه‌ل نه‌وه‌یه به‌زمان سه‌رسام ده‌بیت نه‌وه‌ک به‌عه‌قل، به‌قسه‌ی بیناوه‌پوک مه‌ستده‌بیت نه‌وه‌ک به‌حیکمه‌ت، به‌ده‌نگی به‌رز و هاوار هاوار جول‌ه‌ی تیده‌گه‌ریت نه‌وه‌ک به‌تیرامان و تیفکرینی هیمن. نه‌وه‌گارانه‌عه‌زیزم، نه‌وه‌میگه‌له‌براده‌رم، منیش هه‌موو ژیانم جگه‌له‌جان‌وه‌ری نیو گارانی گه‌وره‌هیچی دی نه‌بووم. به‌وه‌دا سه‌روکیش ده‌یتوانی زمان جوان بچولینیت، بوو بوو به‌فریاده‌په‌سی گه‌وره‌م، به‌کاریزمام. هه‌موو نه‌وه‌شخانه‌ی که له‌پاستیدا هیچ بایه‌خیکیان نییه، سه‌روک به‌جوریک ده‌یگووتن وام هه‌ستده‌کرد قسه‌ی گرنگن. زوری پچوو

تا تیگه‌یشتم سه‌سامیم به‌م پیاوه «خودا له گونا‌ه‌کانی دهره‌ق به من خۆش‌بیت» سه‌سامیمه به توانای مرۆف له جولاندنه‌وه له بازنه‌یه‌کی بۆشدا. ئه‌و پۆژه له ته‌وریز که به‌رابه‌ری دانیشتم و ئه‌و هه‌موو چیرۆکه‌م هاته‌وه یاد که له‌و ماوه‌یه‌دا به‌رگویم که وتبوون، که بیرمه‌که‌وته‌وه، من چ به‌دبه‌ختانه سالانێکی درێژه عومرم بۆ ئه‌م پیاوه به‌یاده‌ده‌م، هه‌سه‌ره‌تیکی ترسناک هه‌ناوی گو‌شیم، به‌لام من خزه‌تکاری ئه‌به‌دی حیزب، ئه‌و که‌سه‌ی کاتیک به‌رگریم له‌ سیاسه‌ته‌کانی ده‌کرد، ده‌نگم ده‌نوسا و عاره‌م ده‌رده‌دا و له‌پی ده‌ستم ته‌رده‌بوو، هه‌ر زوو ئه‌و هه‌سته‌م له‌ خۆمدا خنکان و وه‌ک جاران به‌ میهره‌وه که‌وتمه‌وه نیگای ئه‌و. نیگای زه‌حه‌ت‌کشیک که‌ عاشقی ئا‌گا‌کانی‌تی. دانیشتم و وام هه‌ستکرد ئه‌ویش له‌ له‌شی خۆی بی‌زار بیت، ته‌عبیری سه‌ر ده‌موچاوی وابوو، وه‌ک ئیستا له‌ سه‌ر ئه‌سپیک که‌وتبیته‌ خوارێ و هه‌ستا بیته‌وه. هه‌میشه به‌ زمانی مندالێک قسه‌یده‌کرد، باش هه‌ندیک هه‌رفی له‌ هه‌ندێ جیدا بۆ نه‌ده‌گوترا، زمانه‌که‌ی تیکه‌ل بوو له‌ هه‌ر دیالیکتیک تو‌حه‌زی پێکه‌یت، به‌ نه‌نقه‌ست و به‌سالانێکی درێژ ئه‌و شیوه‌ زمانه‌ی بۆ خۆی دروستکردبوو، تا کوردی هه‌موو ده‌فه‌ران، به‌ باوکی خۆیانی بزانه‌ن. به‌ نا‌ئومیدییه‌وه گووتی «جه‌نگیز، شو‌رش بۆته‌ ته‌پاره، کوروسان بۆته‌ جه‌نازه، له‌ حیزبدا وه‌کی مریدییه‌ک سه‌یرمه‌ده‌کن، ده‌رێن په‌یس بۆگه‌نی کردییه، وه‌کی پزبیتیم وه‌ها ده‌رێن، وه‌کی واده‌م نه‌مابێ وایم ده‌خوینن، شتگه‌لی گه‌له‌ک خه‌راپم له‌ سه‌ر ده‌رێن... شتگه‌لی گه‌له‌ک خه‌راپ. کورم هه‌فارانی خۆم، ده‌فته‌ری سیاسی خۆم، برا و هه‌بیبی دوێکه، سه‌رکرده‌یه‌تی حیزبی خۆم نه‌کی هی نا‌حه‌ز و دوژمن، نوکته و لا‌ق‌رتیم پێده‌که‌ن، ته‌رایفم له‌ سه‌ر ده‌ردیتن، واده‌زانن بوومه‌ته‌ دا‌هۆریکی پو‌چه‌رۆک. مه‌رێ سه‌رۆک وانیه‌... من ده‌زانم وایه، به‌رام ده‌مه‌وێت به‌ دو‌گوئیانی خۆم چت ببیسیم، ده‌مه‌وێ هه‌موو چتم هه‌بی، بزانه‌م عه‌شامات چلۆنی له‌ سه‌رۆکی

خۇيان دەنۇرن... جەنگىز دەزانى بۇ خۇم لەو ئاپارتمانەي گىرکردىيە،
 بۇ وا خۇم شاردىتيەو، چونكە پچكىكىش چىيە، برووام بە ھەفارانى
 خۇم نەمايە». لەو ساتەدا ترسىكى زۇرم لە چاويدا بەدىکرد، ترسى
 سەزۇكىكى بەزىو، ترسى سياسىيەكى ماندوو لە دەست دونيا. نىگا
 دوودلەكانى ئەو ساتەي، بچوكىوون و كرژيوونەوہى لەشى، ھىچى لە
 نىگا و ھەستانى سالانى دواترى نەدەچوو، كە پىپوو لە شكۆى كەسىك،
 واماندەزانى ھەرگىز ساتى ترس و لاوازي نەبىنيوہ. سەردەمانىك بە
 قاتىكى نىللىيەو، بە وىقارى ژەنرالنىكى كارنشىنەوہ لە بەردەم جەماوہدا
 دەوہستا، لەگەل ئەمريكاييەكاندا وپنەي دەگرت، بە خەندە پانەكانى،
 خەندەي كەسىك باوہر نەكات ژيان چ موعجىزەي جوانى پىيە، لەگەل
 دۆست و دوژمندا دەمانىبىنى، ھەمىشەش دۆستى نزىكى ھەموو كەسىك
 بوو، ئىمە نەبىت، ھەفالانى كۆنى خۆي كە دەيگوت ھەموو بۆنى
 سالانى تەپالەتان لىدەيت. وابوو دواتر سەردەمانىك كە بەردەوام
 قاتەكانيان بە ەترى تايبەتى بۇ بۇنخۇشەدەكرد، كە ھەر جىگايەك
 پىادەپۇيشت دەبوو پىشتر گوللو پرژىن كرابا، پاسەوانەكانى لە ەترخانە
 ناودارەكانى پارىسەوہ بۇنيان بۇ دەھات، لەو سەردەمەدا ئەندامانى
 بىرۆي بالا، گەرچى لە سەر تەلەفزيۇنەكانەوہ بەردەوام باسى سالانى
 شۇرپشيان دەكرد، بەلام لە دانىشتنە تايبەتايەكاندا پىياندەگوت «سالانى
 تەپالە». بەلام من ھەرگىز ئەو پۆژەي سەزۇكم ياد نەچوو، گوتى
 «جەنگىز... كورى خۇم، ھەفاران قسەم لە بارەوہ دەكەن، تۆ دوو
 كار... نا.. نا سى كار بۇ بابى خۆت بكە، يەك لەو ئوزلەت و
 گۆشەنشىنيەت بىرەدەر، وەختە دەبىيە خەروەت كىشى قەدىمى. برۆ
 مەجرىسى ئەو پىاوانەي، خەبەر لە بۇ بابى خۆت بىنەوہ، تۆ بۇ ئەو
 ئىشەي لە ھەر كورىكى دىكەي بابە چاترى، گوئ ھەرخە، لەگەريان
 پىيەكەنە، خۆت قسە بجورپنە، خۆت قسە بخەوہ، بزانه چى دەرىن و

چی نارین، گەر بۆت زهبت کرا، بیکه، وه گەر نا ههروهک مهعمولی بیخه سهر کاغهن. وهکی جاران بۆ بابی خۆتت دهکرد، وهقتی له شار بووی. کارهکی دیش ئهوهیه، لهگهریا چتی شهخسی ههموویانم بۆ بدۆزه، خهركت دهدهم، چهن خهركت دهوی دهتهدم. خهرك بخه ره دویمان، وهکی چهسپی دووقروی با له دوویان نهترایین. ئهوه ئهو بیخه یسیه تانه وهقتی دهزانن شۆرش نهفهسی لی سهخت بوویه، وا فوو له گوونی خۆیان دهکهن و دهکونه بیناموسی، ههموو چتم له سهریان دهوی... دهرین دهچنه کن ئیرانییهکان زوبانی بهدم لیدهدهن، دهرین سهرۆک فتقی لیهاتیه، له بهر عهزته و ژانی ئهویندهریی کهرکی نهماوه. دهیانهوی ئیرانییهکان هاندهن و وهلاوهم نین... برین سهرۆک دهمری، چاتره له ئیستاهه ئه بزاریکی دیکهی دهستی خۆتان لهویگانه بی. ههموو چتم له سهر ههموو چتی دهوی. برۆ بابم. خۆم ده نیرمه دووت... تا خۆم نه نیرمه دووت چتی مری... چیم وت بۆمی دهکی، بابی خۆت ههمووی له بهر چاره ده بیته و بۆت له جیتهکی چاک ههرده گری تا پۆژی خۆی دیتن».

فرمانهکانی سهرۆک منی خسته وه گنژاو. ئهوه یه کهمین سهره تاکانی بیزاریم بوو له کاری ئهمنیهت و سیخوپی، ترسم له توانای خۆم نه بوو، بهلام دلنیا بووم ئه م باله مهلعوانه له گهلم ناکهن. ویستم به سهرۆک بلیم ئه وه کاره به من ناکریت، من جووتی بآلم لیرواوه ژیانیان ههراسانکردوم، ویستم بلیم نهخۆشم، بلیم دهردیکی نادیارم گرتوه که هیچ پزیشکیک دهرمانی ناکات. دهرمانی گەر وام بگووتبایه یان گهلیک توپه ده بوو، یاخود ده مودهست دهیگووت فیزته بۆ وهرده گرم و برۆ بۆ ئهلهمان بزانه چ دهرته، ئه و کات ده بوو بلیم دهرده کهم له توانای پزیشکی ساده و ئاساییدا نییه، شتی که بهس مه له کبینه کان

دەتوانن تىيىبگەن. ئەويش باوهرى بە ھەموو شت بوو خورافەت نەبىت. من ئەوکات سەيرى چاۋە ترساۋەكانى سەرۆكم كرد، ئىختيارىك وامدەزانى ھىندەي لە ژياندا نەماۋە. شتىك لە ھەسرەت لە دالدا بوو، ھەستمدە كرد سالانى دوورودرژى شۆرش جارىكى تر بە ھەدەر چوۋە و پۆژىكى تر شۆرش لە نسكۆي ئەمرۆي ھەلناسىتەۋە، چاۋانى بىھېزىيەكى ۋەھاي تىدابوو، بەجۆرى دەپروانى، ۋەك ساۋايەك بىت و چاۋەپروانى كۆمەكبكات. سەيرىبو لە سالانەدا كە ئىمە لە ئىران بووين، قەتل و عامى گوندەككەكان لە باشور گەلەك شىۋازى ترسناكى بەخۆيەۋە دىبوو، دەمزانى سەرۆك و ئىرانىيەكان خەبەريان لە ھەموو شتىكە، شتىگەلى ئەوتۆ ئىمە درەنگتر بىستمان، بەلام ئەو پۆژە كە سەرۆكم لەو ئاپارتمانە بچوكەدا بىنى، چاۋى پرېبو لە فرمىسكى كىنە، لە دلرپەقى بەرابەر ھەفالان، خەيالى تەنيا لاي ئەۋە بوو، بزانتىت ئەوان چى لە سەر دەلەين... ھەراقىكى نەبوو بزانتىت چى لە نىشتىمان دەگوزەرەيت، تەنيا غەمى ئەۋە بوو ھارپى ۋەفادار و بىۋەفاكانى خۆي بناسىت. من بە جۆرىك دالەم بۆي سووتا، گووتم «فيداتىم باوكى مىللەت. تۆ چ ھەرمانىكت ھەيە بە من بكرىت، دەيكەم». نازايەتى ئەۋەم نەبوو لەۋە زياتر ھىچى دى بلىتم. پياۋىك بوو كاتىك بەو گوۋپە زل و مندالانەيەۋە سەيرىدەكردىت، ھەزەدەكرد كارىكى بۆ بكەيت دللى خۆش بىت.

من چەندىن مانگ لە سەر داۋاي ئەۋەكەۋمەۋە ناۋ جىھانى ئەندامانى بالاي حىزب. سەر كرده سەربازىيەكانمان كە ژيانى دانىشتن لە شارە قەشەنگ و دلگەرمەكانى خۆرھەلاتدا توۋشى خاۋبوۋنەۋە و بىھىمەتى كردبوون. ناۋمىدى ھەموۋيانى گۆرپىبوو بۆ پياۋى بىزار، يان بە تورپەيى تەعبىريان لەۋ بىزارىيە دەكرد يان بە لاقرتى و گالئەكردن بە دونيا. ھەموو خۆشاردەنەۋە و خۆدزىنەۋەي بەردەوامى سەرۆكيان بە جۆرىك لە ترسنۆكى دەزانى، نوقمى ژيانى تايبەتى خۆيان بوون، من بۆ ھەر

به کيکيان فايلىكى ئرخه وانيم کرده وه، شه و پوژ که سى خؤم خسته
 دوا، ئه وه يه که مجار بوو ته و او بيم به جاسوس به سهر حيزب خويه وه.
 له و ده مه دا تيگه يشتم له شکر له يه ک کاتدا ته و او تيگده شکيت، ئه ويش
 کاتيک دوژمن دووربيت. بو ئه وه ي وه پزي و بيئيشى و چاوه پروانى ئه به دى
 نه مانخنکيئيت، ده بوو بکه وه دوايى حيزب خؤي، له ناوه وه را بيگه مه وه،
 يه ک يه ک تيگه م چى ده که ن، چؤن ده خؤن، چؤن ده خه ون، له گه ل کى
 په يوه نديان هه يه، کى ده بيته ميوانيان، بو ده بيته ميوانيان، ئوميديان
 چييه، خه و به چييه وه ده بينن، چى دنوسن بو ژنه کانيان، چؤن زيانى
 سيکسى خؤيان راييده که ن، چ جوره شه راييک ده خؤنه وه ... ئه وه ناوکه و
 سه ره تاي دارپشتنى گوره ترين ده زگاي ئه منى بوو له ولآتدا، ئه وه سه ره تاي
 سه ره تاکانى من بوو وه ک به پئوه به رى ده زگايه کى زه به لاه. من ده يان
 کاديرى چکۆله م دؤزييه وه، پياوان و ژنانيک که به سروشتى جاسوسه وه
 دينه دونيا. تا ئه و کاته نه نيا هه ندى کارى بچوکم به که سانتيک له
 ريکخراوه کانى شاردا کردبوو، به لام بو ئه وه ي بتوانم له هه ناوى حيزب
 خؤي بپوانم، پئويستيم به ئاميريکى وردتر و تيزتر و نه شته رئاساتر
 بوو. جاسوسه کانم زؤره يان گه نجانتيک بوون له زه تيان له و ئيشه ده بينى،
 وه ک سه ره تاکانى من هه ولتيکى زؤريان ده دا، وردتر و بيئماناترين کار
 فه رامؤش نه که ن. من شه وان ده رسم داده دان، قوتابخانه يه کى جاسوسى
 چکۆلانم بو کردبوونه وه، هه ولمده دا خؤشه ويستى ئه و جوره زيانه يان
 تيدا دروستبکه م ... فيرپين چ له زه تيکى گه وره ي تيدايه نه ئينى که سيک
 تا ئه وپه رپى بپشکنيت، ته و او ي ئه و شتانه ي له سهر بزانيت که ئه و
 واده زانيت که س نايزانيت. سه ير بوو به لاه وه که سه رۆک له زه تيکى زؤرى
 له زانينى ئه و نه ئينيانه دا ده بينى، شاگه شکه ده بوو که من پيمده گووت
 هه فال مه لا بيچوو، له نيوان پازده ي کانونى يه که م تا بيست و هه شتى
 ئه و مانگه، ده رپييه کى کولى خؤله ميشى له به ردا بووه و نه يگورپيووه .

هه‌فال ته‌حسین وه‌پازی له دووی شو‌باته‌وه تا دهی شو‌بات له به‌ر نازاری خو‌شه‌ویستی تووشی قه‌بزی و زگ ئیشه بووه، هه‌فال ماموستا به‌راز، له شه‌وی دهی کانونی دووه‌مدا، له مائی فاتیحی یه‌دولاهی به‌ ته‌ره‌قه‌ومیاو دوو سه‌د و سی هه‌زار تومه‌نی دۆپاندوه، به‌و ناو‌نیشانه‌ی که له ناخیری شه‌ودا وه‌ها مه‌راقدار بووه خوینی هیناوه‌ته‌وه و ئه‌و ده‌سته‌سره‌ش که خوینه‌که‌ی پئ س‌پروه کوره‌که‌ی فاتیحی یه‌دولاهی «که ده‌لین مه‌کریانکی بیوتنه‌یه» بۆی خستۆته ده‌لقیکه‌وه تا شه‌وانی دی به‌ر له گه‌رمبوونی قوما‌ر بیخاته‌وه به‌ر چاوی. سه‌رۆک هه‌موو پاپۆرت و هه‌واله‌کانی منی ده‌بیست و به‌ خو‌شییه‌کی زۆره‌وه ده‌یگوت «وای له‌و حیزبه‌ی من... وای له‌و حیزبه‌ی جوانه‌ی من. ئه‌و پۆکه درنیام پاشه‌رۆشمان روونه». هه‌رگیز نه‌مه‌ه‌زانی له ته‌وس و بی‌زاریدا واده‌لێت یاخود له خو‌شبه‌ختیدا. بریقه‌یه‌کی نه‌ینی و سه‌یرکردنکی ئالۆز له چاویدا بوو که ده‌رکم به‌ نه‌ینییه‌که‌ی نه‌ده‌کرد. سالانکی زۆری ویست تا تیبگه‌م سه‌رۆک له به‌خته‌وه‌ری و په‌زانه‌نیدا وایده‌گوت. هه‌تا کاتیک جنیو و لاقرتی و فه‌زیه‌ته «زه‌بتکراوه‌کان» م بۆ لێده‌دا، سه‌ره‌تا مات ده‌بوو، دوودل ده‌بوو، ده‌یگوت «نه‌واره‌که‌م بۆ وه‌گیره‌ دوا... نه‌واره‌که‌م بۆ وه‌گیره‌ دوا»، سه‌رۆک ئه‌و ماوه‌یه وشه‌ی خو‌ره‌لاتیانی زۆر به‌کارده‌هینا، ده‌یگوت ده‌بیست وه‌ک غه‌ریب نه‌مانینن. دوا‌ی ئه‌وه‌ی چهند جار گو‌ی لێده‌گرت، ده‌یگوت «وه‌ی مسته‌فا کوری گه‌حه‌. بۆ وا به‌ باوکی خۆت ده‌ری» «ئای، شه‌فیق، قوونده‌ری قوونده‌ر گاوئ، ده‌بن ئه‌وه‌ت بۆ هه‌رگرم، دوا‌ی نه‌ری بابه‌ گیان، وام نه‌وتوه». به‌لام له کۆتاییدا هه‌میشه به‌ختیار بوو، شادییه‌کی مندالانه ده‌په‌پیه‌ ناو چاوی، گو‌په‌کانی وه‌ک گو‌پی مندالینکی هار سوور هه‌لده‌گه‌پان، قزه‌ سپییه‌که‌ی «که هه‌میشه چلکن دیاربوو» درێژ وه‌کی ه‌ی ده‌رویشان ده‌هاته سه‌ر چاوی، خو‌شحال بوو زۆر نه‌ینی ده‌زانیت، به‌خته‌وه‌ر بوو ه‌یچی له پێشچاو ون نییه‌.

ورده ورده نرشیفی نخره‌وانیم تا ده‌هات گه‌وره ده‌بوو. زۆریه‌ی سه‌رکرده سه‌ریازییه‌کان و کادییره ناسراوه‌کان هم به کاسیت، هم به نوسراو، فایلی تاییه‌تییان لای من ده‌ستده‌کوت، هر شتیکم بدایه‌ته سه‌رۆک «خودا لیخووش بیت»، کۆپییه‌کم بۆ خۆم هه‌لده‌گرت. ورده ورده ده‌ریای ئه‌و نه‌ینیان‌ه‌ی له‌ سه‌ری داده‌نیستم تاده‌هات به‌رینتر و قوولتر ده‌بوو، له‌گه‌ل زانیی هه‌موو نه‌ینیه‌کیشدا هم به‌پروام به‌خۆم و هم به‌پروام به‌ مروف و هم به‌پروام به‌ خودا زیاتر و زیاتر له‌ق ده‌بوون. نرشیفی نخره‌وانی بۆ ئه‌وهم هه‌چ بایه‌ختیکی نه‌بوو، به‌لام ورده ورده هه‌موو منیان ده‌ناسی، ده‌یانزانی چاوئیک هه‌یه له‌ بنه‌وه‌را چاوه‌دیتری یه‌ک به‌ یه‌کی کادییرانی حیزب ده‌کات، ده‌یانزانی ژماره‌یه‌ک گه‌نج و می‌ردمندالم له‌ به‌رده‌ستدایه که زۆریه‌یان ده‌توانن وریایانه کاربکه‌ن. من له‌و سه‌رده‌مه‌دا، ده‌ستمکرد به‌وه‌ی بيم به «ئوستادی سیخوپی» یان «موده‌پرسی جاسوسی» وه‌ک ناویان ده‌نام، به‌ وریایه‌کی زۆروه له‌ ناو پێشمه‌رگه و گه‌نج و کادییرانی هه‌له‌هاتوودا، دانه دانه وه‌ک هه‌لبژاردنی میوه له‌ سه‌به‌تییکی گه‌وره‌دا هاوکارم هه‌لده‌بژارد، یه‌ک یه‌ک نیشم له‌ سه‌ر ده‌کردن، به‌ هه‌فته وانه‌م ده‌دانئ، فیتری ته‌کنیکه‌کانی چاوه‌دیتری وواکه‌وتن و خۆگۆرپین و خۆشاردنه‌وه‌م ده‌کردن، له‌ منداڵ و مه‌زنی ساده‌وه ده‌مگۆرپین بۆ که‌سی چاو له‌ده‌ر و فره‌زان. ئومێدم بوو دواچار ژماره‌یه‌ک که‌س بۆ کاری ئه‌منیه‌تی شو‌رپش و خزمه‌تی سه‌رۆکه‌کان په‌روه‌رده‌بکه‌م، نه‌مه‌زانی خۆم چاره‌نوسم به‌ ده‌ست ئه‌و فریشته ره‌شه‌وه بۆ کوئی ده‌چیت. له‌ حیزیدا که‌س نه‌یده‌زانی بۆ کئی کارده‌که‌م، به‌س بی ئاگای من خه‌لکانیکی تر هه‌بوون فه‌رمانی سه‌رۆکیان ده‌هینایه‌ خواره‌وه تا که‌س پێگری له‌ کاری من نه‌کات، پێنماییه‌کان وه‌ها رو‌شن و روون بوون، ئه‌ندامانی تر ده‌یانزانی من بوومه‌ته که‌سیک، چیترا گالته‌م له‌گه‌ل ناگریت. ئه‌وه کردبوومییه که‌سایه‌تییه‌کی ته‌ماوی و ئالۆز، دلنیا‌بووم هه‌ندئ له‌

کادیرائی ئەنجومەنی بالآ دەزانن من چاوی سەرۆک و گۆچکەیی ئەوم، لە ھەر کوێیەک دەردەکەوتم پێژیککی گەورەیان دەردەخست، ھەندیکیان نزم دەنوشتانەو ھە بەردەمدا، کە دەکەوتنە بەحری قسەویاسەو، ئەو شتانەیان دەگووت کە زیانیان نییە. بەلام من ئەزموونیککی و ھام ھەبوو، دەمتوانی قسەیی دلّ لە نەمایشی درۆ جیاکەمەو. من دەمزانی ھیدی ھیدی دەبم بە باوک و دامەزێنەری دەزگایەکی ترسناک، دەمزانی وردە وردە وەک کەسیکی سامناک دەردەکەوم کە ھەموو بە ترسەو ھێدەپوانن، ھەر کەسیک ون ببایە، ھەر کەسیک شتیکی بە سەرھاتبایە دەیانگێرپایەو بۆ کاری دەزگاکەیی من، بەلام لە راستیدا، ئیشی سەرەکی من لەو دەمدا تەنیا کۆکردنەوێ زانیاری بوو.

لەگەڵ ھەموو مەکر و فیڵەکاندا، زۆرجار لە کاتی قسەدا دەستیکی نادیار چنگی دەخستە گەرۆم، وەک سەرھتای گەنجیم دەنگم دەنوسایەو، عارەقم دەردەدا، سوور ھەلەگەپام. ئەوێ کە ھیدی ھیدی ژیانی تێکدەدامەو ھەخۆشییەکەم بوو، لەگەڵ کردنەوێ «قوتابخانەیی ئەرخەوانیدا» «کارەکی خۆم و ناوھەنا» فریشتەکەم دەستی کردەو بە جولە و تەکانخواردن، وای لێھات بەردەوام و لە ھەموو شوێنیک راپدەتەکاندم، کە ھەستم بە جولەیی بالە شیتەکانی دەکرد، دەبوو لە ھەر کوێیەکم جێگایەکی چەپەک بدۆزمەو و خۆم قایمیکەم، تا قینی ھێردەبیتەو، ھەندێجار وای پدەوھەشاندم، خەریک دەبوو لە ناوھەپاستی پێگا و بانیشدا بھدات بە زوویدا. ھەندێ شەو کاتیک دەمویست ناسوودە سەر بنێمە سەر سەرین... وەک گورگی برسی لێدەھات. چ فریشتەییەکی نەگریس و مەلەون بوو، تادەیزانی من دەترسم و بێردەکەمەو و ئازارم ھەبە خۆی کپدەکرد، بەلام ھێندەیی خەیاڵی پشوووم بایە، بھویستایە بە ئارامی ھەناسەییەک ھەلکێشم، و ھەتەکانی دەخوارد، و ھخت بوو لە

بنه‌وہا ھہ لمگریٲ و بہرہو ناسمان بہرزمبکاتہ‌وہ و لہ‌ویٲوہ فریٲمبدات... چہند جار ریٲکہ و تیکردوہ لہ شہوانی تورہ‌بیدا منی لہ زہوی بہرزکردٲتہ‌وہ و لہ ھہ‌وادا رایگریٲووم، و ہک خنکاویٲک بہر لہ مردن لہ ناسمانی ژووہرکہ‌دا پہلم کوتاوہ، و ہک گوناہکاریکی ھہ‌لواسراو ئہ‌شکہ‌نجہم دیوہ، و ہک کہ‌سیٲک ملی بہ پتہ‌تی سیٲدارہ‌وہ بیٲت، ژیر قاجی بٲوش بیٲت و نہ‌خنکیٲت و نہ‌مریٲت، پہ‌لہ‌قازہ‌مکردوہ . دلٲنیا‌بووم ئہم فریشتہ مہ‌لعونہم کیٲشہ‌ی لہ‌گہ‌ل ئیشکردنی من لہ حیزبدا ھہ‌یہ . من کہ ہاتمہ ئیران بہ راستی نیازم بوو دوا‌ی خواستی بالہ‌کانم بکہ‌وم و تا بگریٲت لہ حیزب دووریکہ‌ومہ‌وہ، بہ‌س ھیندہ‌ی حیزب ناردی بہ دوامدا، نہ‌متوانی ئہ‌و بانگہ‌وازه فہ‌رامٲوشبکہ‌م . من لہ‌و سالانہ‌ی دوا‌بیدا ھیچ نہ‌بووم جگہ لہ‌وہ‌ی حیزب دروستیکردبووم، میٲژووہ‌یکم نہ‌بوو جیا‌بیٲتہ‌وہ لہ میٲژووہی ئہ‌و، چیرٲوکیٲکم نہ‌بوو جیا‌بیٲتہ‌وہ لہ چیرٲوکی ئہ‌و ھیزہ گہ‌ورہ‌یہ، ژیانیکم نہ‌بوو بتوانم ناوی بنیٲم ژیانی تاییہ‌تی خٲوم، ئیستا چٲون دہ‌متوانی بانگہ‌وازی کپ و نازارای ئہم مہ‌خلوقہ بیٲدہ‌نگہ‌ی ناو خٲوم بگورمہ‌وہ بہ بانگہ‌شہ‌ی ئہم ھیزہ گہ‌ورہ‌یہ، کہ بٲون و پہ‌نگ و بوونی لہ ھہ‌موو جیگاہ‌یک بوو . ھہ‌ندئ شہ‌و دہ‌گریام و بہ فریشتہ‌کہ‌ی ناخم دہ‌گوت، بمبورہ ناتوانم حیزب بٲو تٲو جیٲبہ‌یٲم، ئہ‌مہ ژیانی منہ، ئہ‌مہ رایوردوومہ، ئہ‌مہ ئیشہ‌کانمہ، نامگریٲت دہ‌ستبہ‌رداری ھہ‌مووی بم . حیزب دہ‌مشاریٲتہ‌وہ، نانم دہ‌داتی، ھیزیکم پیٲدہ‌بہ‌خشیت کہ من نیمہ، چاویٲکم پیٲدہ‌بہ‌خشیت کہ خٲوم خاوہ‌نی نیم، بہ ھوی ئہ‌وہ‌وہ دہ‌ستم دہ‌گاتہ جیگای وا کہ گہر ئہ‌و نہ‌بیٲت من چیم بتوانم بگہ‌مہ ئہ‌و جیگایانہ، گہر حیزب بدٲورپنم و ہک مہ‌لیکی بن پہ‌ر، بن پہ‌نگ، بن شوناسم لیٲدیٲت، کہ ھیچ کہ‌س نایناسیٲت و نایہ‌ویٲت و نیگای ناکات . من پیاویٲکم ھیدی ھیدی قہ‌لہ‌و دہ‌بم، ورگیکی زل دادہ‌نیٲم، سہ‌رم دہ‌پروویٲتہ‌وہ، چاوانم بچوک دہ‌بنہ‌وہ، شہ‌رمیکی ژنانہ لہ نیگامدایہ، کہ دہ‌شیت شہ‌رمی پیٲش دلٲرہ‌قی بیٲت... قسہ‌کہ‌ریکی لیٲزان

نېم، جوانىيەكى وەھام نىيە ژنىك پايگىرىت، گەر دەردىكى دەرونم ھەبىت ھىندەى دەتوانم بىخەمە سەر كاغەز ناتوانم بە دەم بىلېم، گەر بە تەنيا بچمە شوپىننىگەو ۋە كەس نەمناسىت، سەرنجى ھىچ بوونە ۋەرىك پاناكىشىم. من خۆم پالەوان نېم، لاوازم، كە قسەدەكەم عارقە دەردە دەم، شەرم دەمگىرىت، قورگم دەنوسىت... چەند ھەولدە دەم وىقارىكى خۆم ھەبىت، نېمە، چەند ھەولدە دەم خۆم شتىك بىم بىگىرىت بى ھىچ كەس بىزىم، ناتوانم. لە پاستىدا ھەر لە سەرەتاو ھە من پىووستىم بە حىزب بوو، چۆن پىاوىكى بىمار ۋە دەرون نەخۆش دواى ژنىك دەكەوئىت ۋە دامەنى دەگىرىت، بەلكو عەشقى ئو لە دۆزەخى ھىچىتى خۆى دەربىھىنىت، منىش دامەنى ئەم ھىزەم گرتوو ھە... حىزب ئامىرە، شتىك نىيە بزانتىت تۆ چىت ۋە من چىم ۋە ئو چىيە، حىزب مەكىنەيەكى بىرۆخە، مەكىنەيەكى تەمەلى بىرۆخە كە وزەى دەوئىت، بە سووتەمەنى كاردەكات، گىرنگ نىيە ئو وزەيە ھى كىيە ۋە لە كويو دەت. بەلام مەرۆف ھىندەى بوو بە بەشىك لەو مەكىنەيە، ۋەك برغويەكى لىدئىت كە بۆ ھىچ مەكىنەيەكى تر دەستنادات، ئىتر ھىچ كونىك لە ژياندا نامىنىت تۆى پىابچىت، ھىچ ۋەزىفەيەكى تر نامىنىت لەگەل ھونەرى تۆدا بگونجىت. ئىستا چۆن ئەم ھەموو پاستىيە غەمگىنە بە ۋەھم ۋە خولياى دوو بال بگۆرمەو ھە كە لە خۆم ۋە مەلكىنەكان بەولاو ھەكەسى دى ناياننىنىت... ناكىرىت... نا. شا مەلكىنەكان... بە پاستى زۆرجار گومانىان لىدەكەم... كى دەلئىت كۆرمەلىك نەخۆشى ۋەك من نىن كە شتگەلىك دەبىنن كە بوونى نىيە. نا نەمدەتوانى حىزب فەرامۆشبەكەم، لە بەرئەو تەنيا چارم ئو ھە بوو تا زوو ئەم فرىشتەيە لە كۆل خۆم بەمەو ھە، نەدەبوو گوئ لە مەلكىنەكان بگرم، كە منيان بەرەو ئو ھە دەبرد دەست بەم بالانەو بەگرم، نەھىلەم بىرازىن، نەھىلەم لىم جىابنەو ھە. گەر فرىشتەى منە ۋە دەيەوئىت بىروا با بىروا... چونكە لە ناخدا پىووستىم بە دلنبايى بوو، دەمويست لەو ئازارە

ده‌رچم که ژيانمی له بنه‌وپرا هه‌لته‌کاندبوو، کاروباری خۆم به دروستی بۆ به‌پۆوه نه‌ده‌چوو، له هه‌مووشی به‌دتر ئه‌و خواسته‌ی تیدا چاندبووم که بوونه‌وه‌ریکی گونا‌ه‌بارم و پتو‌یستیم به سزایه . ئه‌وه‌ی نه‌شکه‌نجه‌کانی په‌شمارا، ئاسوده‌بیده‌کردم، ئه‌وه‌ی وه‌ها بێ‌باک شانم پووتده‌کرد و له‌زه‌تم له لیدانی ئه‌و ده‌بینی، هه‌ر هۆکه‌ی ئه‌و هه‌سته قوول‌ه‌ی من بوو که ژيانم ژيانی خۆم نییه، جه‌سته‌م جه‌سته‌ی خۆم نییه، ئازارم ئازاری خۆم نییه . له‌و شه‌وه سه‌یر و عاجباتیان‌ه‌ی سه‌قزدا که ره‌شمارا دره‌نگ له ده‌روه ده‌گه‌رایه‌وه بۆ ماڵ، هه‌میشه بۆنی کپییه‌کی تاریکی لیده‌هات، مه‌نگییه‌ک پۆژ دوا‌ی پۆژ په‌نگی ده‌خوارده‌وه، ته‌نها‌یه‌ک له له‌دایک‌بوونییه‌وه لیتی جیانه‌ده‌بووه‌وه . ده‌ستی هه‌میشه سارد بوو، سه‌رمای شه‌وانی سه‌قز ده‌یته‌زانده‌، به هه‌ستی ئه‌و زه‌مه‌ه‌ریه سه‌قزییه‌وه ده‌هاته ژووری، هه‌ندێ‌جار هه‌سته‌مه‌کرد مه‌سته، بۆنی کهولی لیده‌هات . بیده‌نگ ده‌هاته ژووری و منی ده‌بینی چراکه‌م کزکردوه و له شوینی خۆم پاکشام، پشتم پووته و ده‌موچام چه‌قاندۆته سه‌رینه‌که‌م و چاوه‌پوانیده‌که‌م . واه‌زانن من له‌زه‌تی‌کم له ئازار بردوه، ده‌رون بیماری‌کم و مارۆ‌خیا‌نه چیژم ویستوه، نا... ئه‌و ئازاران‌ه‌ی په‌شمارا تاکه ریگایه‌ک بوو هه‌سته‌که‌م، له‌ش له‌شی خۆمه، ئازاری‌ک هه‌یه ئازاری تاییه‌تی من، نه‌یینییه‌کم هه‌یه نه‌ینی ئه‌وانی تر نییه، به‌لکو قوول به ژیان و ده‌رونی خۆمه‌وه گریدراوه . ئه‌و لیدانه‌ی لیفتانت تاکه هۆیه‌ک بوو بزاتم له ده‌روه‌ی جه‌نگیزی حیزب، له ده‌روه‌ی فه‌رمانبه‌ره زیره‌ک و جه‌ه‌نه‌مییه‌که‌ی ده‌زگای ئاسایش، که‌سیکی تر ماوه ناوی وه‌فای ره‌فعت به‌گه، که‌سیکه ده‌بوو په‌شمارا به هه‌موو توانای خۆی لیبیدات بۆ ئه‌وه‌ی هه‌سته‌بکات نه‌مردوه .

ئێستا له هه‌مووی بێ‌زار بووم، ده‌مویست ئه‌م فریشته‌یه‌م بترازیت، به‌راستی دلنیا‌بووم ناتوانم کارێکی‌که‌م باله‌کانی ئه‌و مه‌خلوقه دل‌په‌ق و ئازارده‌ره که ناویان ده‌نا فریشته، بگێر‌مه‌وه ناوه‌وه . من وه‌سواس

دهیکوشتم، ده‌مگوت کئی ده‌لئیت ئه‌وه با‌له‌کانی شه‌یتانی ناو ناخم نییه که ده‌یه‌وئیت ده‌رچیت، کئی پووی ئه‌و بوونه‌وه‌ره‌ی ببنیوه تا بزانییت فریشته‌یه یان ئه‌هریمه‌ن؟ کئی ده‌لئیت ئه‌هریمه‌ن وه‌ها با‌لی سپی نییه و پوخساری له‌ روخساری هه‌ر مه‌له‌کیکی تر جوانتر نییه. گه‌ر مه‌له‌کیکی راسته‌قینه‌یه بۆ لئ ناگه‌ر پئیت خزمه‌تی نیشتیمان و حیزب و سه‌رۆکه‌که‌م بکه‌م... ئه‌ی مرۆف به‌ درژایی میژوو هه‌ر ئه‌وه‌ی نه‌کردوه؟ هه‌ر خزمه‌تکاری وه‌ته‌ن و عه‌شره‌ت و پاشای خۆی نه‌بووه؟ بۆ فریشته‌که‌م ئیستا ئه‌وه‌ی ناوئیت؟ ده‌مپرسی، من ته‌نیام یان ئه‌مه‌ چیرۆکی نه‌ئینی هه‌موو مرۆفه‌کانی تریش بووه؟ من ته‌نیام یان ئه‌م شه‌ره‌ شه‌ری ناو ناخی هه‌موو مرۆفه‌کانی تر بووه؟ شه‌رپکه‌ هه‌ندیک مرۆف له‌ گه‌رژه‌بیاندا هه‌ستی پئ ناگه‌ن، هه‌ندی مرۆفیش فرژده‌نه‌ ناو نه‌ستیانه‌وه و له‌یادیده‌که‌ن، که‌سانئیکی تریش خۆیان به‌دیوئیکدا ده‌خه‌ن و هه‌ر زوو خالی کۆتایی بۆ وه‌ها پیکدادانئیکی سه‌خت داده‌نێن تا بتوانن بژین. هه‌ندی مرۆفیش ده‌یدوئین و شیت ده‌بن، هه‌ندیکیش وه‌ک من ده‌بیت تا مردن ئازاره‌که‌ی له‌گه‌ل خۆیاندا پاکیشن.

من ده‌مپرسی بۆ ئه‌م فریشته‌یه له‌ من بیزاره، بۆ له‌ دونیایه‌ بیزار نییه که‌ من تئیدا ده‌ژیم؟ بۆ له‌ خودا بیزار نییه که‌ منی فرژداوه‌ته‌ ئه‌م گه‌ردونه‌ ساره‌وه‌ و بئ هیچ کۆمه‌کیک ده‌بیت وه‌لامی راست بۆ هه‌زار کیشه‌ بدۆزمه‌وه‌ که‌ وه‌لامیان له‌ کتێبه‌کانی ئه‌ودا نییه؟ ناخۆ به‌عسییه‌کان بکوژم یان نه‌یانکوژم؟ خودا بۆ وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌م ناداته‌وه... خائینه‌کانی حیزب به‌ خراپ ته‌ماشابکه‌م یان نا؟ خودا بۆ وه‌لام ناداته‌وه. خزمه‌تی سه‌رۆکه‌که‌م بکه‌م که‌ نازانم به‌ ته‌واوی چی له‌ سه‌ریدا ده‌گه‌رزه‌ریت یان نا؟ ئه‌ی گه‌ر خزمه‌تی ئه‌و نه‌که‌م خزمه‌تی کئی بکه‌م؟ ئه‌م فریشته‌یه چی له‌ من ده‌وئیت؟ گه‌ر فریشته‌ی خودا نییه، هی کئیه؟ ده‌یان شه‌و داده‌نیشتم و بیرمه‌ده‌کرده‌وه. داده‌نیشتم و بیرمه‌ده‌کرده‌وه. ته‌نیا وه‌لام ئه‌وه

بوو که ئەم فریشتەیه بریتییە له وه‌می جوانی له ناو مرۆف خۆیدا. مرۆف به‌ درێژی میژوو باوه‌ری به‌ جوانی و هه‌قانییه‌تی خۆی هه‌بووه، میژووی مرۆف هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ میژووی باوه‌رینان به‌ جوانی خۆی، دین چیه‌ جگه‌ له‌ هه‌ولێ هه‌میشه‌ی مرۆف تا به‌ برای مرۆفی بلیت من له‌ دینه‌کانی تر له‌ خودا نزیکترم، من له‌ تۆ جوانترم چونکه‌ من خودا له‌ تۆ زیاتر راستی پێه‌خشیوم. میژووی دین به‌ سه‌ریه‌که‌وه، به‌ هه‌موو خودا جیاواز و باوه‌رپه‌ جیاوازه‌کانییه‌وه، هه‌ولێ به‌رده‌وامی مرۆف بو‌خۆجوانکردن، خۆ جیاکردنه‌وه، خۆ به‌ باشتر زانین. هه‌میشه‌ دینیکی تری دروستکردوه تا باوه‌ری به‌ خۆی و جیاوازی خۆی و هه‌قانییه‌تی خۆی زیاتر بیت، هه‌میشه‌ خودایه‌کی تری گه‌وره‌تر و به‌هێزتر و نادیارتری له‌ خودای ئه‌وانی تر دروستکردوه تا باوه‌ری به‌ هێزی نادیااری خۆی گه‌وره‌تر بیت. وه‌می ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ له‌ سه‌ره‌قین، وه‌می ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ خودا له‌ گه‌ل ئیمه‌یه، وه‌می ئه‌وه‌ی که ئیمه‌ جوانترینین و پاسترینین هیچ کات له‌ ئیمه‌ جیاوه‌بوته‌وه. ئیستا ئه‌وه‌ی پاده‌کات، ئه‌وه‌مه‌یه، ئەم فریشتەیه که به‌جۆره‌ من ئازارده‌دات، که به‌جیمده‌هێلێت، له‌گه‌لیدا ئه‌وه‌ خه‌یال و خولیایه‌ ده‌روات که من له‌گه‌ل سه‌ره‌تای شوێشه‌وه له‌گه‌لمدا بووه، ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ له‌ سه‌ره‌قم، ئه‌وه‌ی هه‌میشه‌ راستترینم، ئه‌وه‌ی باشترینم... ئەم بالانەم بالی ئەو وه‌مه‌یه‌ ده‌فریت... بالی ئەو وه‌مه‌یه‌ دوورده‌که‌وێته‌وه، ده‌دا له‌ شه‌قه‌ی بال و له‌ ئاسماندا ده‌مریت. شه‌ویکیان په‌شمارا گه‌رایه‌وه، وه‌ک زۆر شه‌وی تر لێیدام، ته‌نیا به‌ لێدانی ئه‌وه‌ هه‌ستم به‌ له‌شی خۆم ده‌کرد، ئازاری ده‌ستی ئه‌وه‌، بیری ده‌خسته‌وه من جگه‌ له‌ برغووی حیزب، که‌سیکم له‌ گوشت و خوین... دوای لێدان، ئه‌وه‌ هه‌میشه‌ ده‌پۆیشت، هه‌میشه‌ چه‌ند جارێک هه‌ناسه‌یه‌کی قوولێ هه‌لده‌کێشا، هێمن و بێده‌نگ سه‌یریده‌کردم، لێوی ده‌سپری، وه‌ک به‌کیک له‌ کوشتنی ئه‌هریمه‌نیک بووێته‌وه، قوولێ داده‌دایه‌وه و ژووره‌که‌ی

جىدە ھېشت، بۇ سبەي كە يەكمان دەبىنىيە ۋە بە ھېچ جۆرىك باسى
 ۋە شانتۆگە رىبە سارد و ترسناك و بىدەنگەي شەومان نەدە كرد. ۋەك
 دوو مروفى ناسايى، ۋەك دوو ھەفالى يەك، لە سەر بەرچايىەكى سادە
 دادەنىشتىن و بىدەنگ نانمان دەخوارد. ۋە شە ۋە ليفىتانت نەپۆي، ۋە
 ھەستىكى بە بەزەيى تىدا نەبوو، عانيفەي بۇ ھېچ شتىك نەبوو. بەكىك
 بوو لە ساردترىن و دلرەقترىن مەخلوقاتى دونيا كە دىبىتم. ئىستا ۋەك
 چەتەلىكى گەورە لە سەر سەرم ۋە ستابوو، لە ئەفسەرىكى پەشتالەي
 بەس يان كەسىكى دىكەي لە ۋجۆرە نەدەچوو، بەلكو لە بەكىك دەچوو
 خودا بۇ كارىكى تر دروستىكرىبىت و بە پىنگايەكى دىكەدا رۆىشتىبىت.
 ۋەك مروفىك، ۋە سروسشەي لە خۇيدا سىرپىتە ۋە كە خودا پىبىەخشىو
 ۋە لە سەر پووي نەخشى ۋە خۇي شتىكى دى پەسكردىبىت. ۋە شە ۋە
 لە تارىكى زوررەكەدا گوتى «جەنگىز چىتە، دەتىنم ئازارت زۆرە،
 پىمبلى چىتە». دەنگى پەحمى تىدا نەبوو، دەنگى ۋەك خاۋەن ئازەلىك
 ھاتە بەر گويم، قسە لەگەل ھىستىرىك يان ئەسپىكى نەخۇشدا بكات.
 دلنىابوو ئازارەكانم پەيوەندى بە لىدانەكانى ۋە ۋە نىيە. من دەم
 چەقاندبوو ۋە سەرىنەكە، ھىشتا جمكى بەرگە پىشتىبەكە لە زارمدا بوو،
 گوتم «بۆتانى، سەوداسەر و روو لىشىۋاوم، نازانم بۇ كوئى پروانم، لە
 نىۋان خۆم و حىزىدا سەرگەردانم، ناتوانم حىزب بەجىبەتلم، ناشتوانم خۆم
 لە بىر بچىتە ۋە، چاۋىك لە ناخمدايە بەردەوام سەبىرمەكەت... چاۋىكى
 تىزە... نازانم چى دەۋىت، بەلام دلنىام ئەم زىانەي منى ناۋىت». .
 بىتە ۋەي زۆر بىرىكاتە ۋە، پرسى «حىزبى چى؟». سەبىرم لە پرسىارەكەي
 ھات و گوتم «بۆتانى چۆن حىزبى چى... من بىن حىزب چىم؟ گەر
 حىزب نەبىت كەس چلكى خۇشى بە شان و شەۋكەتم ناسرپىت». ۋەك
 كەسىك بىماناترىن و پوچترىن پىستەي زىانى بىستىبىت، گوتى «جەنگىز،
 حىزب بوونى نىيە، حىزب قەت بوونى نەبوو، بوونىشى نابىت، ئەۋەي

ههيه، ههئى خهلىكى بههئىزن وادهكه ن بپوابكهين حيزب ههيه ... ئيمه ليره ئيش بۆ ئه و خهلكانه دهكهين، وهختى له شاريش بووين هه ومانكردوه. جگه له مروفى بههئىز و لاواز، ههچ كات ههچى تر له دونيادا نهبووه. ئيمه بۆ ئه وهى بهخومان نهئيين ئيمه ئوكهري ئه بهديين، به خومان دهئيين ئيمه ئه ندامى حيزبين، بهوجوره نازارى كۆيله بوون له سه ر پۆخى خومان سووكترده كهين ... تو له لاوازه كانيت، بۆ هه تاهه تاشه هه ر له لاوازه كانى و واده ميئيه وه». پيشتر وى پى نه گووتبووم، ده مزانى ماويه كه له ناخدا لاواز و بيترخ ده ميئيت، به لام به هانهى زورى بوو پوو به روو نه يدركيئيت. ئه و پياويكى مات بوو، نه ئينى كه سى له دهر وه ئاشكرا نه ده كرد، به لام كه ديوه لاوازه كه تى ده بينى، نه يده توانى ريزت بگريت. ئه و بيروكه بهى كه ده يگووت شتىگ نيه ناوى حيزب بيت، ناوى بپوا بيت به ئايدىايه ك، ناوى نيشتيهان بيت، تورپه يده كردم. لاي ئه و حيزب كارخانه يه ك بوو وه ك هه ر كارخانه يه كى تر كۆمه لىك پياوى هئىزار دايده نين و ناچارمانده كه ن ئيشى تىدا بكهين ... هه موو شته كانى دى ته نها به هانه ن بۆ ئه وهى كارخانه كه ئيشبكات و نه وه ستيت.

ههئى شه و په شمارا، كه منى به وجوره ده بينى، كاتىك ده بينى شله ژان و تا و راچه نين و كه فده ردان هه راسانمده كه ن، وايده زانى تووشى په ركه م بووم، به لام هه ميشه هئورمه ده كرده وه و ده مگووت ئاساييه، هه ر هه مان ئه و دهرده كۆنهى خانمى خيزانى ئيوهيه كه له سه ر سكه ناكامه كهى تووشى بوو، به لام من له ميژه گرتومه و چاكيش نابمه وه، بۆ من بوته دهرديكى بيده رمان. ئه و دم شتىكى ئه وتومان له ده نگو باسى خانمى ماردىنى نه ده زانى، دوا هه وال كه پيمان كه يشتبوو ده گه رپايه وه بۆ هاوينى سالى هه شتادوتو، له ويدا به دريژى باسى ئه وهى كردبوو له سه ر ديوانىكى شيعر كاره ده كات، زۆريهى كات له گه ل شاعيراندا ده باته سه ر، مانگى جارئيكيش ئاسمانى كچى ده بينيت. سه يربوو لام په شمارا ته واو

دەرەق بە خانم بیباک بوو، بۆی گرنگ نەبوو چی دەکات و چۆن دەژی، هیچ شتیکی لە دوودلی و ئیڕه‌یی پیاوانه تیدا نەبوو. تادهات من لیفیتانتم ئالۆزتر و سه‌یرتر ده‌بینی، ئاسان خۆی له سیاسیه‌ به‌رزه‌کان نزیکده‌کرده‌وه، پشتر وه‌ک که‌سێک نهده‌بینی هه‌زی له دانیشتنی شه‌وانه و مه‌جلیسی سیاسه‌تمه‌داران بیټ، به‌لام به‌ پێچه‌وانه‌وه، بوو بوو به‌ یه‌کێک له‌ ئه‌ستیره‌کانی هه‌موو دانیشتنیک، به‌پیتی زانیارییه‌کانم له‌و مه‌جلیسانه‌دا زۆر قسه‌ی نهده‌کرد، نهده‌چوووه‌ قوولایی هیچ‌ بابه‌تیکه‌وه، خه‌یالی پتر ئه‌و کاتانه‌ گه‌رمده‌بوو که‌ باسی پاره‌ په‌یداکردن و ئیشکردن ده‌هاتنه‌ سه‌ر، باشترین کاری دونه‌یا لای ئه‌و ئه‌وه‌ بوو ببیته‌ به‌پێوه‌به‌ری زیندان، به‌لام گه‌ر ئه‌وه‌ی ده‌ست نه‌که‌وتبایه‌ ده‌بوو به‌ بازراگان. هیدی هیدی تیگه‌ی شتم په‌شمارا «کۆکردنه‌وه‌ی پاره‌»، وه‌ک جۆریک له‌ سزادان و ئه‌شکه‌نجه‌ بۆ ئه‌وانی تر سه‌یرده‌کات، باوه‌ری و ابوو هیچ شتیکی وه‌ک بینینی که‌سێکی زه‌نگین و پاره‌دار ئه‌وانی دی ئازار نادات. له‌ ناخی دلیدا به‌روای و ابوو له‌ زینداندان ده‌توانیته‌ تهنیا یه‌ک یه‌ک نیچیره‌کانی ئازار بدات، به‌لام گه‌ر ده‌وله‌مه‌ند بیټ ده‌توانیته‌ سزایه‌کی هه‌میشه‌یی و پۆژانه‌ و ده‌سته‌جهمعی بۆ هه‌موومان به‌بێته‌وه‌. ئه‌وه‌ وایکرد لیفیتانته‌ له‌ سه‌قه‌وه‌ به‌یر له‌ بازراگانی گه‌وره‌ بکاته‌وه‌. ده‌مانزانی سامانیکی زۆری هه‌یه‌، سه‌رده‌میگ له‌ گه‌ل به‌عسییه‌کان کارابوو، به‌ پاره‌ی زۆر خه‌لکیان ده‌گرت و به‌ریانده‌دا. به‌لام نهده‌زانی پوولی خۆی له‌ کوێ هه‌شارداوه، دلنیا بووم هه‌موو ده‌زگای هه‌والگری دونه‌یاش بخه‌مه‌ کار، ئه‌وه‌م بۆ نادۆزێته‌وه‌، په‌شمارا پاره‌کانی چۆن و له‌ کوێ قایمه‌کات. له‌وه‌دا پێوییه‌کی بیۆینه‌بوو. ئه‌وه‌ سه‌ره‌تای سه‌ره‌لدانی هونه‌ریک بوو که‌ دواتر وه‌ها گه‌شه‌ده‌کات، که‌سانی نه‌فامی وه‌ک من فرێده‌داته‌ په‌راویزی دونه‌یا و زه‌وی له‌ ژێر پێماندا ده‌رده‌هینیت. هه‌ر له‌ شه‌وانی سه‌قه‌زدا بۆم ده‌رکه‌وت په‌شمارا به‌یر له‌ ئیش و پاره‌ په‌یداکردنی زۆر ده‌کاته‌وه‌، له‌وده‌مه‌وه‌ پاره‌ی نه‌ینی هه‌ندیک له‌ ئه‌ندامانی

نه نجومه نى بالآى حيزبى خستبووه گه پ. ده مزانى پاسيكي گه وره ي بؤ خؤى كړيوه تا سه رمايه كه ي نه مرئت، ده مزانى هيدي هيدي سه رو كاريش له گه ل به رپر سه كانى ئيتيلا عاتدا پيدا كړدوه. به لام له و ده مه دا زؤر به ي به رپر سه كان و نه ندامانى نه نجومه نى بالا سه رو كاربان له گه ل ئيتيلا عاتدا هه بوو، دلنياشبووم به فيتى نه وان فارسه كان به وردى منبان ناوه ته زؤر چاوه ديري خويانه وه. من خؤم ئوستادى نه و يارى مشك و پشيله يه بووم، كاره كانيشم شتيكى تيدا نه بوو نازاردان يان ياساشكي تى بيت، ده شمزاني ئيرانيه كان پزيركي تاييه ت بؤ سه رؤك قايلن و ده زانن جاسوسى من كار يكه روو له حيزبه و زيانى بؤ سه ر قه له مره وي نه وان نييه. ئيران شوپنيكي گرنگ نه بوو بؤ من، ئيمه له و جنسه ين كه نه نيا له ولا تى خؤماندا ده توانين جاسوس بين. فارسه كان نه وه يان باش ده زانى، قه ت له ميژوودا نه بووه كورديك هه بيت بتوانيت له ده ره وه ي ولا تى خؤى جاسوس بيت، له به رنه وه دواى يه ك دوو بانگه تيش ت له برى نه وه ي رقم ليته لگرن، به زه بيان به حالدا ده هاته وه. به پراى نه وان گيلترين جاسوس نه وه يه، وزه ي خؤى له جاسوس ي كړندا به سه ر خؤيه وه به كار ببات، منيش له و جاسوسه گيلانه بووم، له و ده مه دا هينده ي به سه ر پؤجى خؤم و نه وانى نزيك خؤمه وه جاسوس بووم، به سه ر هيج شتيكى ديه وه جاسوس نه بووم.

له به هارى سالى نه وه د دا نزار ئيدريس به قاسيديكي تاييه تيدا نامه يه كى بؤ ناردم. كاره كه ي بوپزيركي زؤرى تيدا بوو، كورته ي په يامى نه وه بوو حيزب چ كار يكي پنبسپيرت ناماده يه بيكات. ده مزانى ياريده كات، ده شمزاني حه زى له يارى ترسناكه، به لام نه وه ي له و كاته سه خته دا سه رى هه لدايه وه، جوړيك بوو له بليمه تى سياسى، له هونه رى ياريكه ريك كه ده زانيت هم يارى ترسناكيش بكات و هم له زه تيش له و يارييه وه ربگري ت. زؤر له وه ده ترسا پؤژي ك بيت په شمارا بيته

خۆشەويستى شۆپش و بەرپرسىكى دەست پۆيشتوو، دۇنيابووم خۆي كەسى تايبەت و سەرچاۋەي نزيكى ھەۋالى ھەيە، ئىستا شوپن و پاىەي نوپى ليفىتانتى بىستۆتەو. نزار لەو پياۋە شەيتانانە بوو كە فىرېبوپوو زياد لە قەلغانىك بۆ خۆي دروستىكات، كىسەلىكى خىرا و شەيتانى كە چەند چىنكى زياد پشتمەپەقەي لە خۆي بەستبوو. چەند ليفىتانت باۋەپى بە ھىزىوو، ئەويش ھىندە باۋەپى بە فىل و خۇپاراستن و سەنگەر لىدان بوو. من چىرۆكى نزار ئىدرىسم لەگەل سەرۆكدا باسكرد، گوتم «گەرەم كەسىك ھەيە لە پىزى چەكدارەكانى دەۋلەتدايە، بەلام دەيەويت لەم مىخنتەدا شتىك پىشكەش بە شۆپش بكات، لە ناۋەو ھەندى كارى بۆ دەكرىت كە بەكەسى تر ناكرىن، ئىۋە فرامانتان بە چىيە؟». سەرۆك لەو گەمەيەدا قال بوو، لە سالانى راپوردودا خەلكانىكى نۆرى نارېبوو لاي دەۋلەت تا لە كاتى پىۋىستدا پشتمىگرن و نەھىلن تووشى نىكۆر بىت. بەلام شكىستى ئەمجارەمان و ھا خىراپوو، دەۋلەت بە جۆرىك ھىزە تايبەتتايەكانى خۆي بەكارھىنا، دلرەقى و توندىشى بە جۆرىك دىندانە بوو، كەس نەيتوانى كۆمەكىكى راستەقىنەمان پىشكەشبات. سەرۆك «خودالپىخۆش بىت و لە گوناھى بىشومارى بېورىت»، ھەموو ھىلكەي خۆي خستە سەبەتەي ئىرانىيەكانەو، ئەوانىش شەپان دۇراندبوو. ئىستا دەيزانى دەبىت باجى دۆستايەتى ئىرانىيەكان بەدات، كە سەركرەكانى سوپايان ھەتا لە كاتى شكىستىشدا، پويەكى سارد و بىزە و پىرغورىان ھەبوو. سەرۆك سەپرى لە جەسارەتى ئەم گەنجە ھات، ديارە ناۋى نزار ئىدرىسى لەياد بوو، دەيزانى چىرۆكىكى لە پشتمە، بەلام ھەموو شتەكانى بە وردى بىر نەمابوو، ۋەك خۆي دەيگوت گەر سىياسەتمەدارى كورد زوو زو زىھنى خۆي لە راپوردوو پاك نەكاتەو، سەرى دەبىتە «ئاشپەزخانەي شەيتان». ھەستمدەكرد لە زارى سەرۆكدا وشە ئىرانىيەكان شىرىن دىنەدەرى، بەلام لە دلەو ھەزەم بوو بزەم لەو ئاشپەزخانەيەدا

ده‌شیت سه‌رۆک چ ژمه خۆراکیک بۆ دوژمنانی ئاماده‌بکات. من پیموابوو سه‌رۆک له‌وه‌دا له سه‌ر هه‌قه، ئیمه خۆمان بێ یاده‌وه‌ریمان دپنده‌ین، گه‌ر کینه‌ی یادگاریه‌کانیشمانی بچیته سه‌ر، ده‌بینه‌ جانه‌وه‌ریکی به‌ریاد. ئه‌وه‌ی چیرۆکی نزار له یاده‌وه‌ری ئه‌ودا تیکه‌لی ده‌یان چیرۆکی تر بوویوو ئاسایی بوو، ئه‌وه‌ی ئاسایی نه‌بوو چۆنیتی ئه‌و کاره بوو که به نزاری سپارد.

سه‌رۆک له‌وه سه‌رده‌مه و سالانی دواتریشدا، ده‌یویست به چاکه، به شیرینی، به «موحیبه‌ت» نه‌یارانی خۆی له ناو حیزیدا بکوژیت، ئه‌م پێشنیاره‌ی نزار ئیدریسیش له‌وه سه‌رده‌مه سه‌خته‌دا، وه‌ک جۆره کۆمه‌کیکی ئیلاهی بوو، تا سه‌رۆک له پێشچاوی کادیئراندا هه‌ر قودره‌تمه‌ند و موعجیزه‌دار دیارییت. سه‌رۆک به منی گووت «ئه‌و چووکریته‌ی ئه‌و کوره ده‌یکا، با بیته‌هه‌ر گه‌رانی بایته‌وه». ئه‌وه بوو نزارمان پاسپارد که ژن و که‌سوکار و مندالی هه‌ندیک کادیئری حیزب پزگاریکات و ئاودیوی سنووریان بکات. له‌وه‌ده‌مه‌دا خیزان و بنه‌ماله‌ی ده‌یان کادیئری گه‌وره‌ی ئیمه له شاردا له ژێر باری هه‌لومه‌رجیکی سه‌ختدا ده‌ژیان، به‌رده‌وام له ترسی ده‌ولت ماله و ماله‌ی خۆیان ده‌شارده‌وه، سه‌رۆک زۆر به‌لايه‌وه گرنگ بوو بیسه‌لمینیت که له خه‌یالی ئاسووده‌گی کادیئراندايه و مه‌حه‌به‌تی باوکانه‌ی کاله‌ی نایته‌وه. ئه‌و کادیئره‌ی سه‌رۆک فه‌رمانی پزگارکردن و گواستنه‌وه‌ی خیزانیانی دا، به‌وه ناسرابوون زمانبه‌د و تانه‌هاوێژن، به هۆ و بیهۆ قسه‌ی ناشایسته به سه‌رۆک ده‌لێن، یان وه‌ک خۆی ده‌یگووت «ترسنۆک و بیوه‌فا ته‌سنیفیده‌که‌ن». دواتر له پرۆسه‌یه‌کی نه‌پنی و گه‌وره‌دا، نزار به کۆمه‌کی هه‌ندیک کادیی ناو شار، ده‌یان ژن و مندالیان به‌سه‌لامه‌تی گه‌یاند هه‌و ناو خاکی ئیتران و خیزانه‌کان به ئاگاداری قه‌رارگای ناوچه‌یی پاسداران له پنتیکی عاسی و سه‌ختی سنووره‌وه په‌رینه‌وه. ئه‌و کرداره له چاوی زۆر له کادیئراندا نزار ئیدریسی کرده پاله‌وانیکی

گه‌وره ... له ماوه‌یه‌کی که‌مدا نزار له خائینی‌که‌وه بووه‌وه به قاره‌مانتیکی بی‌وتنه . هه‌مووان کاری ئه‌ومان به ئیشیکی جوامیرانه ده‌زانی، له دل‌یشدا ده‌مانگوت نزار خه‌وشیکی نییه وه‌ها لیتی به‌قین بین . ئه‌وه پۆ‌حی نزار نه‌بوو، به‌لکو پۆ‌حی سه‌رده‌م بوو وایده‌کرد، ده‌بایه مرۆ‌ف هه‌رده‌م له نیوان خائین و قاره‌ماندا جۆ‌لاننیکات، ئه‌وه پۆ‌حی سه‌رده‌م بوو وایده‌کرد له ناخی هه‌ر یه‌کێ‌کماندا جاشیک و پێ‌شمه‌رگه‌یه‌ک بۆ نه‌به‌د پیکه‌وه بزین .

شه‌ویک ئه‌وه‌ه‌واله‌م به لیفیتانت دا، زۆ‌ر دل‌تنگ بوو، گووتی «من و ئه‌وه بۆ هه‌تا هه‌تایه حیسایی‌کمان له نیواندایه . تا من زیندوو بم ئه‌وه ئاسوده نابیت، تا ئه‌ویش زیندوو بیت من ئاسوده نابم . له‌و پازده ساله‌ی پابوردوودا، پۆ‌ژیک نه‌بووه بی‌ری لی نه‌که‌مه‌وه . هه‌ردوو‌کمان ئه‌وه هه‌سته نه‌ینیه‌مان هه‌یه، هه‌ردوو‌کمان ده‌زانین بی‌ر له یه‌ک ده‌که‌ینه‌وه، به‌رده‌وام ئاگامان له یه‌که، تا نزار بژی، هه‌سته‌که‌م من بوونه‌وه‌ریکی لاوازم . قه‌ت وه‌ک مرۆ‌ف ناگه‌مه ته‌واوی هی‌زی خۆ‌م، تا نه‌زانم نزار مردوه ... هه‌میشه لای من دنیا ترسناک و ژیان شتیکی گه‌وره‌ی ناته‌واوه ... وه‌ک ئه‌وه‌یه ده‌ستی‌کم نه‌بیت، چاوی‌کم نه‌بیت، لاقیکم له شه‌ردا په‌رپیبیت . وه‌ک ئه‌وه‌یه له خه‌ودا چاوه‌روانی جانه‌وه‌ریک بکه‌م بیت و په‌لامارم بدات و بمخوات» .

یه‌که‌مجار بوو ترس و تو‌په‌یی پاسته‌قینه‌ی لیفیتانت هه‌ست پێ‌یکه‌م . ئه‌وه ماوه درێ‌ژه پیکه‌وه بووین خۆ‌شیه‌کم له‌وه‌دا نه‌ده‌بینی ئه‌وه‌ باسه‌ی له‌گه‌لدا بکه‌مه‌وه و یادگاری پێ‌شینی تیا‌دا بو‌روژینم . ده‌مگوت ئه‌وه فاسیله‌یه‌ی ژیان خستووتیه‌ی نیوان ئه‌م دوو مرۆ‌فه‌وه، به‌شی ئه‌وه ده‌کات هی‌دی هی‌دی پابوردوو له بی‌ری‌که‌ن . بۆ ئه‌وه ده‌م کاره‌که‌ی نزارم به‌ پاله‌وانتی‌یه‌کی گرنگ بۆ حیزب له‌قه‌له‌مه‌ده‌دا، کاریک بوو بی‌وتنه و گرنگ، ئه‌وه دیسانه‌وه

لیفیتانتی نائاسووده دهکرد... هر کات بۆنی نزاری بکردایه، تووشی ئه وه په شوکان و ترسه دهرونییه دهبوو... ترسی ئه بهدی له لاوازی خۆی. تا ئابی سالی نه وه د شتیکی گرنگ پووی نه دا، به لام له سه ره تای ئابدا، سه دام حوسه یین کاری هه ره گه مژانه ی ژیا نی خۆی کرد. هه ره له مانگه گه رمه دا که سیاسه تی ته واوی گۆی زه وی شیوا بوو، من و سنی هه فاللی دیکه، به فرمانی سه رۆک، دوا ی دانیشتنیکی نه ینی ئه نجومه نی بالای حیزب له تاران، به ده یان کێو و به ده یان پیده شتی گه رم و له ناو ترس و خو پاریزییه کی زۆردا گه یشتینه وه شار. «پیاو هه میسه ده بییت ئه وه ی له بیربیت، که میژووی راسته قینه میژووی گه مژه ییه. زیره کی هه ره ئه وه یه پیاو سوود له گه مژه یی ئه وانی تر ببینیت، ئه گینا زیره کی کوا هه یه». هه فاللی جیگری سه رۆک، که قه له ویکی سورفلی چاویلکه له چاوی خپیش بوو، ئه وه نده ی شه رابی سوور خواردبووه وه، پومه تی په نگی شه رابیکی گرتبوو به ئاو پوونکرایته وه، به زمانیکی پیاوانه، که دانی زۆر له سه ر وشه ی «پیاو» داده گرت، رازی له عه قلی خۆی، وه ک قوما رچییه ک توانیبیتی به وریایی هه له ی قوما رچییه کی به رابه ری ببینیت، وه ک شیریکی نێر پالیدابوووه و له نهۆمی سه ره وه ی ئاپارتمانیکی سنی نهۆمیدا، له ته جریشی تاران قسه ی بۆ کردین.

دوا ی ئه و دانیشتنه به ریکه وتینه وه بۆ کوردستان، به وه دا من له هه مووان شه ره زاتر بووم، سه رۆک به نابه دللی چووه ژیریاری ئه وه ی من بۆ نه یینییه کی وا مه ترسیدار بنیژیت، چونکه منی به چاو و گوێچکه ی خۆی ده زانی، به لام هه فالانی ئه نجومه نی بالآ، که ئه وه دم خۆیان ناو نا بوو «بیرۆ»، بۆ ئه وه ی له م پۆزگاره نوێ و هه ستیاره دا خۆیان له زیانی من به دووربگرن، هه موو سووربوون من بنیژنه وه بۆ شار، ده یانگووت هه یج که س وه ک تۆ توانای ئیشکردنی له شاردا نییه، هه یج که س پێکخواه کانی ئه وێ و پاشماوه که مه کانی پێکخستن وه ک تۆ نانا سیت، ئه وانی ش به

تۆنەبىت، بەكەسى دى متمانەيان نىيە . ھەلبەت قسەكان شتىك لە پاستيان تىدابوو، بەلام دەمزانى دوررخستەنەوى من لە خۆرەلات و ناردنەوھم بۆ شار، بە ئومىدى ئوھ بوو لە جىگايەكدا لە نىبچم و نھىنيەكانم لەگەل خۆمدا بىمە گۆرەوھ ... لەو دەمەوھ كەسانىك بوون دەيانزانى يادەوھرى من، نەرشىفە نھىنيەكەم، خەزنەى سەرم، چ شتى ترسناكى لە خۆ گرتوھ . بۆيە تەواوى ئو كاتەى لە شار بووم، لە ژىر بارى ترس و شلەژانىكى سەختدا دەژيام . خۆم بە جۆرىكى بىمانا دەپاراست، چونكە دلنىابووم گەر ھەفالىنى خۆم جىگاي نھىنيم نەزانن كەس ناتوانىت من بداتە دەست بەعسىيەكان .

دواى ئو ھەموو ماوھ زۆرە كە ھۆشەنگى بولبوليارم بىنيەوھ، سەيرى لەوھ ھات كە من ھىشتا بە بالە سپىيە گەرەكانمەوھ لە سەر زەوى دەسورپمەوھ . ئو واى زانىبوو كە مردوم، ھەوالىكى دروستيان لە من نەبىستبوو، كەدەر كەوتم و منى بە بالە زەبەلاھەكانمەوھ بىنى، وايمان دەزانى لەو دونياوھ ھاتوومەوھ، ياخود لە ئاسمانەوھ دابەزىووم . من باسى ئىش و ئازارى بەردەوامى خۆم بۆ كردن، پىمگوتن، من نەمتوانىوھ فرىشتەكەم پازىبەكەم، نەمتوانىوھ لە حىزب دورىكەومەوھ، زۆر شتى بەدمكردوھ، تا كارىبەكەم فرىشتەكەم بىروات و بترازىت، بەلام ئو تەنيا ئازارمەدەدات، رامدەتەكىنىت و ھەلمدەگىت و تام لىدەھىنىت . بولبوليار پىشانى خانمى مەلەكىنى دام . باوھرى واىو خۆى بە تەنيا حوكمى بۆ نادىت . خانمى مەلەكىنىش باوھرى نەدەكرد، ھىچ فرىشتەيەك پىشتر لەگەل پۆحى خاوەنەكەيدا وھما چوبىتە جەنگەوھ، وھما بىەوئىت ھۆشى بەھىنىتەوھ بەر، ھەم دلئسۆز بىت و ھەم تووپە . خانم بە وردى پشكىنىكى تەواوى بۆ كردم، گووتى «فرىشتەكەت چاوى لە ترازانە، ئوھ ھەموو كەرىك دەبىينىت و ھەر چوارپىيەكىش بىنە ھەستى پىدەكات، خۆت نەبىت . ئوھتا بەساقە من دەبىينم، بەلام تۆ خۆتى لى لەبانەكەيت .

ده‌بیٚت کارِیک‌بکه‌یت، که‌متر بترسِیت و به‌ره‌و ده‌روهه بجولِیت... به‌ساقه پئیبلِی، خو له ده‌روهه خورماو روْنیان بو دانه‌ناوِیت، له ناو مندا سه‌ری خوٚت حیزکه و دانیشه... وای له ده‌ست ئه‌م فریشتانه، به‌قبیری عه‌زیزی باوکم، من بم له جی‌گای ئه‌وان سه‌ری خوٚم کزده‌که‌م و داده‌نیشم، به‌جه‌ه‌نه‌م ئینسانی حیز و دز چی ده‌که‌ن». من به‌خانمی مه‌له‌کبینم گووت «نا خاتوون گیان، من له ده‌رفه‌تئ ده‌گه‌رِیم، ته‌واو فرییده‌مه ده‌رئ، به‌فریشته و بیفریشته مرؤف هر‌ه‌ه‌یوانتیکی به‌دبه‌خته». ئه‌وده‌م یه‌ک ئاره‌زووم هه‌بوو، له قورسای ئه‌م بالانه ئازادبم که وه‌ک له‌قله‌قیکی نه‌خوشیان لی‌کردبووم، گه‌رچی که‌س نه‌یده‌بینین، به‌لام من ده‌مبینین، هه‌ستم پی‌ده‌کردن، پوژ دوا‌ی پوژ له سه‌ر شانم سه‌نگینتر ده‌بوون... من چیت‌ر پی‌ویستم به‌و بالانه نه‌بوو، بوٚم هه‌لنه‌ده‌گیران.

له شه‌ویکی تاریکیشدا چوومه لای خانمی ماردینی، سه‌یرم لی‌هات که له جل و به‌رگیکی ژئانه‌ی ئیجگار جوان و نویدا پی‌شوازی لی‌کردم، قژی به‌جوٚریکی ئه‌فسوناوی به‌ردابووه‌وه، ماله‌که‌ی بوٚنی عه‌تری لی‌ده‌هات. دلسۆزانه هه‌والی لی‌قی‌تانتی می‌ردیم پی‌گه‌یاندا. له سه‌یرکردن و ده‌نگ و ره‌فتاریدا شتی‌کم نه‌بینی نیشانه‌بیٚت بو بایه‌خدان و گرنگی به‌و پیاوه دوور و غه‌ریبه. به‌بیباکییه‌وه گووتی «نه له‌شم، نه پوٚحم، پی‌ویستیان به‌هیچ که‌س نییه». هه‌ستمکرد غه‌روری ته‌نهاییه‌کی گه‌وره ده‌ژی. که زانی به‌و هه‌موو بیباکییه‌ی سه‌رسام، که زانی له ناویدا بو شتی‌ک له عاتیفه‌ی ژئانه ده‌گه‌رِیم و نایدوژمه‌وه، خوٚی به‌جوٚره که‌مه‌ترخه‌مییه‌که‌وه که ته‌نیا له ژئانم بینیوه، گووتی «غهم بو من مه‌خو، جه‌نگیز، غه‌رور به‌ره‌می ته‌نهایی و ته‌نهایی به‌ره‌می غه‌روه... منیش حه‌زم له هه‌ردووکیانه». وه‌ک بیستم له‌و دوو سه‌اله‌دا جگه له هه‌ندی‌ک شاعیری ژن و چه‌ندانتیکی که‌م له شاعیرانی پیاو نه‌چوو‌بوونه مالی. له دل‌ه‌وه ده‌مویست بزانه له‌و دوو سه‌اله‌دا خپانه‌تی له په‌شمارا کردوه یاخود نا. به‌لام ده‌مزانی گه‌ر

خىيانە تېشى لىكردىت، بۇ ئوۋ نەبوۋە كە عاشقى كە سىڭى دىيە، بەلكى بۇ ئوۋ بوۋە بە پلەيەكى دىكەي بېياكىدا بېۋاتە خوراي. ئوۋ شەۋە كە سەيرى چاۋىم كىرد، تىگەيشتم بېياكى، قوۋلىتىن و ترسناكتىن چاللىكە پۇخى مۇۋ تىيىكەۋىت.

من لەگەل ھەفالىندا ماتىبوم تا پىكخراۋە كۆن و خەوتوو و مردوۋەكانى حىزب زىندوۋىكە مەۋە، دەبوۋە ئامادە باشىيەكى تەۋاۋدا بىن بۇ ھەر ئەگەرىكى گەرە، بەلام ھەفالىنى ياۋەرم، ھەر زوۋ لە ناۋ كوچە و كۆلان و شوپتە نەيتىيەكانى شاردا ونبوۋن و ژيانى شار و كارى خۇپاراستن دوۋرىخستەنەۋە و بردنى. ماۋەى سەرەتا ھىندەى خەرىكى خۇشاردەنەۋە بوۋىن، كارىكى ۋەھامان نەكرد. من لە نىۋان مالى سى ھەفالى كۆندا دەسۋاپمەۋە. دەستكردنەۋە بە چاللىك پىكخراۋەيى ئەستەم بوۋ، كەسە چاللىكەكانى حىزب ھەندىكىان لە زىندان بوۋن، ھەندىكىان گىرابوۋن بە سەرياز و براۋوۋن بۇ باشوۋر، ھەندىكىان باۋەريان بە ھىچ نەماۋو، ھەندىكىشان لە ھەلومەرجى وادا خۇيان لە ھەر جۆرە پەيوەندىيەك دەدزىيەۋە. خەلكانىكى زۆر كەم لە شاردا باۋەريان بە شۆپش ماۋو، خەلكى دىكتاتورىكى بەھىزيان لە ئازادىخواھىكى ھەلاتوو و ملھور پى باشترە. من ئىستاش ھەروا تىدەگەم شۆپش برىتتىيە لە سىحرىكى رۇمانسى، بەبى خەيالىكى جوان، بەبى ئادەمىزادانىك ئامادەبن بۇ خەيىن بونى نىيە، شۆپش نە بە بىروپا و نە بە ستەمى زۆر بەرپا ناپىت، شۆپش پىۋىستى بە كەسانىكە لە جوانى ياخىبوۋن بزەن، ۋەك چۆن دەسەلات پىۋىستى بە بوۋنەۋەرىكى واقىيە ھەيە ئامادەى خوتىنرىزى بىت، شۆپش پىۋىستى بە كۆمەلىك رۇمانسى ھەيە ھەمان ئامادەگىان بۇ توندوتىزى تىدا بىت. شۆپشگىپان ھەمىشە مەخلوقاتى رۇمانسىن، ئەۋەندەى جوانى شۆپش شىتپاندىكەت، بىرۆكەى ئازادى يان عدالەت بايەخى نىيە لايان. لە ھەر دەمىكدا ھەستى واقىيەنەى مۇۋ بەھىزتر

بوو له ههسته پۆمانسييه كانى، ئه وكات ئاره زوى مروف بو خو گونجاندن له ئاره زوى بو ياخييون به هيزتر ده بيت و شوريش هه موو دینه مو پۆحيه كانى خو له ده سته دات. شوريش ياخييون نيه له واقع، به لكو ياخييونه له واقعيهت. ليره وه هه موو ده سه لاتدارانى دونيا هه ولده دن له ريگاي ترسه وه سياسهت له لايه نه پۆمانسييه كه ي پاكبكه نه وه و بيگيرنه وه بو واقعييون. هه لبت په تاى پۆمانسييه تى شوريشگيرانه، شتيكه وهك گه رده لول له ناكاو سه رده ميگ ديت، به سه ر زه وي دا پاده بووريت، دونيا ده لرزينيت و ده روات و بو ده يان سال ياخود هه نديجار سه دان سال و نده بيت، به لام له و نيوه نده دا كه ساني پۆمانسي هه ر ده مينن كه شوريشگيري نه زه ليين، كه له هه موو سه رده ميگ و به ده ر له نه ماني هه ر جو له و جوشيكي شدا هه ر ياخي نه به ديين. نه و كاته ي من هاته وه شار، تواناي خه لك له سه ر بير كردنه وه له شوريش له نزم ترين ئاستدا بوو، به ر له وه ي ترس چوكى پيدا بن، نا ئوميد ييه كي هه ميشه يي له شوريش، له شكستى هه ميشه يي، له دوو باره بوونه وه ي يهك له دواى يه كي هه رس بيته واي كرد بوون. من له و ماوه يه دا هه نديك شتى سه ره تايم بيكه وه نا، ده ستخستنى چهك له ناو شاردا كارتيكي سه خت نه بوو، به لام په يدا كردنى كه سانيك بتوانن و جور نه تى شار دنه وه و هه لگرتنييان هه بيت ئاسان نه بوو. تاكه كه سيك هيوام پتي بوو «نزار ئيدريس» بوو، به لام نزاريش وهك ليفيتانت ياريچيه كي ترسناك بوو، له هيچ ساتيكا به ته واي پوشتن نه بوو له به ره ي كيدا و بوچى ده وه ستيت. به وه دا نه و بو نه به د ته نيا يارى بو خو ده كرد، هيچ هيزيك و لوزيكيكي ته واه نه بوو بزانيت له نيهاندا بير له چى ده كاته وه و هه نگاوى داها تووى چى ده بيت. وهك دواتر بيستم، نه و پوزانه سه رده مي دوود لي نه و بوون، ئيستا له گه رمه ي ده نگو و بانگه شه گه وره كانى جه نگدا، وهك پيشتر ده ره ق به دونيا كه مته رخه م و فه راموشكار نه بوو، گه رچى وهك هه ميشه پانك و چوغه ي

شال و پشتینی پرسی ده‌به‌ست و چاولک‌ی رشی گه‌وری ده‌کرده چاوی، عتری گرانی به‌کارده‌هینا، ده‌مانچی جوانی هه‌لده‌گرت. گه‌رچی وه‌ک جاران ته‌نیا ژنانی پاوده‌کرد، کچانئیکی له‌ داو ده‌نا که به‌جوانی و بۆن و قیافه‌تی مه‌ستده‌بوون، به‌و زمانه شه‌یتانییه‌ی تیده‌که‌وتن که وه‌ک پۆشنبیره‌کان قسه‌ی پیده‌کرد، به‌و ده‌نگه خۆشه‌ی که هه‌ستده‌که‌م نه‌هریمن به‌تایبه‌ت له‌ خودا بۆی قه‌رزکردبوو. به‌لام هه‌موو ده‌یانینی که مه‌نگیه‌کی نوێ، کپبوونئیکی نااسایی له‌ پوخساریابه‌تی، وه‌ک هه‌موو نه‌وانیدی به‌رده‌وام گوئی له‌ پادیۆ ده‌گرت، ده‌بوو بگاته یه‌قینئیک و برپاریک بدات. من له‌ نزاره‌وه ده‌مزانئ، مرۆف چه‌نده واده‌ریکه‌وئیت بوونه‌وه‌ریکی خۆژئین و گژکار و بیده‌روه‌سته، که میژوو جولاً، که نه‌و زه‌مینه‌ی ژیر قاجی که‌وته له‌رزین و له‌رینه‌وه، ناتوانئیت به‌ شتوازی جاران له‌ سه‌ر زه‌وی بره‌وات. غروری مرۆف تا نه‌و جیگایه‌ برده‌کات که هه‌چی له‌ جول‌ه‌ی هه‌یزه‌ نادیار و ترسناکه‌کانی ناو میژوو و سروشت نه‌بینیوه، هه‌ر وه‌خت نه‌و دیوه‌ نادیارانه‌ ده‌رکه‌وتن، مرۆف بچوکی خۆی، بیسوودبوونی غروری وه‌یادا دئته‌وه و ده‌بیئت پابمئیتت و تیفکریت به‌ چ کوچه‌به‌کدا پابکات. نزار له‌ شاردا ناوبانگئیکی ئیجگار به‌دی په‌یداکردبوو، مندا له‌ زۆله‌کانی تاده‌هات ژماره‌یان له‌ زیادبوون بوو، وه‌ک ده‌مببست له‌و سالانه‌دا گه‌رچی وه‌ک هه‌موو نه‌وه‌ی ئیمه‌ شتیک گۆشتی گرتبوو، ناوشانی پانتر و ده‌موچاوی له‌ جاران خرت‌ره‌ینواند، به‌لام شه‌هیه‌تی بۆ قسه‌کردن و ئاره‌زوی بۆ تاکرپه‌ویی نه‌گۆرپابوون. ژنان چه‌ند جارئیک ژه‌هر خواردیان کردبوو، به‌لام وه‌ک هه‌موو نه‌و که‌سانه‌ی من ناویانده‌نئیم «ئیتسقانی نه‌ستوری نه‌وه‌ی ئیمه‌» هه‌رگیز نه‌ده‌مرد.

یه‌که‌مجار له‌ شه‌وئیکی گه‌رمی سه‌ره‌تای پابیزدا بینیمه‌وه. کاپشنئیکی ته‌نکی رشی به‌ سه‌ر جله‌ کوردیبه‌کانیدا له‌ به‌رکردبوو، گه‌رچی هه‌ستم به‌ گۆرانیکی قسول له‌ سروشتیدا نه‌کرد، به‌لام هه‌ستم به‌ گۆرانیکی

به رچا و له پوخساريدا كرد، ورده ورده له گهنجىكى ياخييه وه به ره و نه وه ده چوو له پياويك بچيت كه تهنيا له گه ل خو شهبهختى و كامه رانى خويدا خهريكه . هه ستمكرد خوار دنه وهى زور، سىكسى زور، ده سه لآتى زور له برى نه وهى دلنباييه كى ته واوى دهره ق به خوئ پيئبه خشن، دوو دلپانكردوه . ناخو له وه دهرسا نه و شتانهى له ده ست بچيت؟ نا... هوكهى نه وه نه بوو، به لكو هويه كى قوولتر و بيئتر و ناديارترى هه بوو. هه موو نه و مروفانهى به زور هه موو شتاك له ژيان ده ستينن، نه و ترسه قوولنه يان هه به، هه موو نه وانه تا نه وسه ر له گه ل شته كاندا ده پون، پيئكه وه و به خيرايبى هه موو خوئشى و جوانييه كانى ژيان به ليشاو ده بهن، دواچار ده گنه به رده م سنوورىكى داخراو، سه ر خه تىكى پوچ، سه ر پنگايه ك كه جگه له سه حراى راسته قينهى ژيان هيجى ديكهى لى نييه، ژيان ولاتيكه ده بيت به كاوه خو پيايگه پريت، ده بيت به هيمنى و تيرامانه وه شه قام و كوچه و دارستانه كانى بيشكنيت . هه موو هه لپه يه ك بو تيكدانى نه و هارمونيه ته به تيكشكانى قوولى مرؤف ته واو ده بيت. خالتيك هه به له ژياندا، خالى گه يشتنه به ليوارى نه و سه حراى پوچييه، نه و سه حرايهى پيشتر به سياسه ت، به سىكس، به شه راب، به يارى پرمانكردوته وه، خالتيكه ئيدى هيج يه ك له و شتانه له بينينى بيتسنوورى و گه وره بى نه و سه حرايه نامانپاريزيت، مرؤف ده بيت تا ده كريت گه يشتن به ليوارى نه و سه حرايه دوابخات، نه وه ش به وه ده بيت، ژيان قوم قوم، نه وه ك به يه ك هه لدان و يه ك ته كان بخواته وه . نزار به پيچه وانهى پياو و ژنه ناكام و ترساوه كانى نه و سه رده مه وه، ژيانى به ته كان هه لده قوراند . بوچوونه كانى بو ژيان نه مجاره لاي من پوچ و دووباره هاتنه به رچاو، چيتر نه يده توانى باش پوئى ياخييوويه كى گه نج بينيت . به لام باوه پى وابوو كه به عسييه كان ده چنه جهنگه وه و ده شكين و ده نوپين، گووتى كه نه و ده توانيت زور شت بكات، په يوه ندى به تفهنگداره كورده كان و سه روک

جاش و پاپەرانى فەوجە سووكەكانەو بەكات... ھەر واشىكرد. بە پۆژو ھەك ژەندرمەيەكى دەولەت دەستدرىژى دەكردە سەر خەلك و بە شەويش ھەك پەيامنئىرى شوپرش، كاغەزى تايبەتى منى بە پياوانى دەولەت دەگەياندا تا لە ئان و ساتى پاپەرىن و ياخيپووندا پووئى تەنگەكانيان نەكەنە ئىمە. لەو بەينەدا مەتەنەم بە نزار تادەھات گەورەتر بوو، گەرچى چىرۆكى نۆرم لە سەر تاوان و دلپەرقىيەكانى دەبيست، بەلام من چ باك؟ من پام وابوو، شوپرش پئويستى بەم پياوھە. دەمگوت، ھەندئ شتى گەورە ھەيە تەنيا خەلكانى خۆژئەن و فرەدەست و چەندروو دەتوانن بيكەن، ئەو كات باوھەم وابوو، فرىشتە ھىچ كات شەپى شەيتان ناباتەو گەر شەيتانىكى دى بە كرئ نەگريت. نزارىش ئەو شەيتانە بوو كە من بەكرئەم گرتبوو... بەلام عەجەب خۆ من فرىشتە نەبووم؟.

نزار ئەو ماوھە توند منى بەخۆى گرت، دەمزانى نزيكى لە منەو بە قەلغانى ئەمان بۆ داھاتوو دەزانئەت. ئەو زامنىك بوو منىش ترسم لئى نەبيت. لەو ناوھدا ھەندىك شەو پىكەو شەرابمان دەخوارد، ئەو بۆ خۆشاردەنەو جىگاي نەيتتەر و قايمترى پئيشناردەكرد، ماوھەك لە مالى يەكئەك لە پاسەوانەكانى خۆيدا پەنايدام. شەوان كە دادەنيشتين زۆرەي كات باسى ژيانى خۆى لەگەل ژانندا دەكرد. ئىستا ئەو تەنيا جەنگى راستەقىنەي بوو، باوھەپى وابوو ئەو تەكە جەنگىكەشە كە تا كۆتايى، تا پۆژى مردن لە ژيانى پياوفا دەمىنئەتەو. كاتئەك باسى گەورەيى و گرنكى سىكسى دەكرد، ھىچى لە كەسيك نەدەچوو سالانئەكە لەگەل ئاسايش و پۆلىسى سياسى دەولەتدا ئىشەكەت، ھەستەدەكرد، ھىدى ھىدى وئى لئيدئەت ساتى ئۆرگازم و ترۆپكى لەزەتى جنسى بەو ساتە دەزانئەت كە ماناي ھەموو ژيانى تئيدا كۆدەبيتەو، ساتئەك كە مرۆف لە جەبرى ھەموو بوون دەردەچئەت و تەنھا بۆ خۆى دەژى. ساتى ئۆرگازم ئەو ساتەيە كە تئيدا دىن، سياسەت، نىشتيمان پىكرا پىكەو دەمرن... زەمەن، جىگا،

عەقەل، زانست، كۆمەلگا ماناىيان نامىننەت... ئەو ساتەبە لە ھەموو ئەم دۇنيابە دەردەچىن، ئەو ساتەبە كە تىيدا مەرۆف دەبىتتە بوونەوهرىكى بىمىژوو، بوونەوهرىكى خالى لە ھەموو جەبەرەك، بارسووك لە داواكانى پابوردوو، بارسووك لە داواكانى داھاتوو، بارسووك لە ھەر داوايەك لە جىگايەكى دىكەوہ بىت. جىاواز لە ھەموو ساتەكانى تىرى ژيان، مەرۆف تەنيا لە ساتى ئۆرگازم و مردندا ئەوپەرى تەنھايى خۆى دەژى. بە منى گوروت، ھەموو ھەولى ئەو بۆ نوستن لەگەل زۆرتىن ئاھرەتدا بۆ ئەوہبە بە زۆرتىن شىوہ ئەو تەنبايە بىسنور و تاقانەبەى خۆى، لە شوينى جىاواز و لەگەل كەسى جىاوازدا تاقىبكاتەوہ. دەىگوروت ئۆرگازم تاكە شتىكە ئادەم و ھەوا لە بەھەشتەو دزىوانە و خودا بە درىژايى مىژوو ھەولەدات لە مەرۆفى بستىننەتەوہ. مەرۆفىش ھەولەدات ساتى ھاوشىوہى ئۆرگازم بدۆزىتەوہ، تاكە شتىكىش كە تا ئىستا دۆزىوتىيەوہ و ھەمان ھەوا و نەشئەى ئۆرگازمى ھەبە ساتى سەرکەوتنە... مەرۆف لە ساتى سەرکەوتندا، ساتىكى كوروت و ھاوشىوہى ئۆرگازم دەدۆزىتەوہ، بردنەوہ لە جەنگدا، ھىچ نىبە جگە لە ئۆرگازمى دەستەجەمعى نەتەوہبەك، ئۆرگازمى كۆگەلى سوپايەك، يان گەمەزانىك ساتىك گۆل دەكات، گەر تەماشايەكەيت، ئەو ساتە ساتىكى ھاوشىوہى ئۆرگازمە... ئەو پاكردنە، ئەو خۆشىيە لە چاويدا، ئەو خۆ بەزەويدا دانە، ئەو فەرامۆشكردنەى ھەموو شتىك، ئەو داپرانە رەھايە لە ھەموو شتىك، تەواو ھاوشىوہى ئۆرگازمە. دەىگوروت دەزانى بۆ پىاوان زۆر ھەزىان لە تۆپى پىيە، چونكە وەك سىكسى ھەرام پەرە لە ترس و دوودلى، دواچار ئۆرگازمىكى شىتانە، ئۆرگازمىكى دەستە جەمعى پىشكەش بە خەيالمان دەكات. پاشىواو بو بۆبە ھشى زۆرى خەلك ھەزىان لە زانست و كتىب و فىكر نىبە، چونكە ھەموو ئەو شتانە دووركەوتنەوہبەكيان لە قودسىيەتى ئۆرگازم تىدايە... ھەر شتىك فرىمانبەتەوہ ناو مىژوو، ناو بىرکردنەوہ لە داھاتوو، ناو

ئەو پىرسىيارە گەورانەي ۋە لاممان بۇيان نىيە، دژى ئۆرگازمە ... كە ساتى پىداگرتنى مۇرقە لە سەر بوونى ئازاد و خالى و پەھاي خۆي .

لەو ساتەدا كە سەرتاپاي جىهان سەرگەرمى كۆكردنەۋەي سەرباز بوو، تا لە كەشتى گەورەدا بىن و لە ئاۋەكانى كەنداۋا لەنگەرىگىن، كە شۆپش منى ناردبوو بۆ دروستكردنەۋەي پىكخراۋەكانى حىزب ... من و نزار چەندەھا شەو، كاتى خۆمان بە باسكردنى سىجرى ئۆرگازمەۋە دەبەردەسەر . نزار ھەمىشە بەزەيى بە مندا دەھاتەۋە كە ئەزمونىكى ئەوتۆم لە دونىاي ئافرەتدا نىيە و دەربارەيان شتىكى ئەوتۆ نازانم، ئەو چەند ئۆرگازمە كەمەش من دىبووم و لە باۋەشى ئافرەتدا تيا زىابووم، ۋەك ئەو باسى دەكرد، بەۋجۆرە سىجراۋى نەبوو . نزار بەردەوام ھانىدەدام «جەنگىز، دەبىت ئۆرگازمى پاستەقىنە بژىت، ئۆرگازمى پاستەقىنە» .

ئىستا دۋاي ئەو ھەموو سالە نازانم، بە پاستى نازانم ئەو شەۋانە، بەشىك بوون لە كۆمىدىا تالەكانى ژيان، بەشىك بوون لە سىبەرى ئەو پوچبىيە ئەبەدىيەي مۇرق تىيدا نۇقمەبىت، ياخود قسەي دوورودرىژمان لە سەر ئۆرگازم، سەرەتا بوو بۆ ھەموو ئەو پووداۋانەي دواتر ھاتنە سەر شانۆي ژيانمان . ئاخۇ ئۆرگازم تەنيا سەمبولىك نەبوو بۆ ئارەزۋوپەكى دېندە كە ھەرگىز ناگاتە كۆتايى؟ نازانم . بەلام دۇنيام ئەو شەۋانە، ئەو ەۋدالبونە بۆ ئۆرگازمىكى شىتانه، ئۆرگازمىكى دوورودرىژ و ئەبەدى كە ھەرگىز نەپرىتتەۋە، مەرجى گەۋرەي ھەموو بە سەرھاتەكانى تر بوون ... بەتايىبەت ئەو بە سەرھاتە گەۋرەيەي ژيانى منى گۆپى . من لەو دەمەدا كە حىزب ناردىمىيەۋە بۆ پىكخستنى راپەرىن، شەۋان ۋەك شىت بەس بىرم لە قسەكانى نزار دەكردەۋە دەربارەي چركەيەك، دەگەيتە تروپكى مەزنى خۆت ... چركەيەك تروپكى دەسەلاتت بە سەر لەشى خۆت و ھەستى خۆت و ھەموو دونىادا دەژى .

لەگەل ھاتنى سالى نەۋەدو بەكدا، ئاشكراپوو ئىدى جەنگ دىت و

لادانى بۆ نىيە . به عسىيەكان به لىشاو ھىزەكانى باكوورى خۇيان به رەو باشوور دەگواستەوہ . ئەوہ ھاتنى قاسىد و ھاتوچۆى ئەمدىوہ و دىوى نىوان ئىمە و ئىزانى ئاسانكرد . من لەو باوہ پەدابووم شتىكى ئەوتۆ گرنگان بۆ كۆكردنەوہى ھىز و پىكخراوہكان بۆ نەكراوہ . بە لآم نزار ئىدرىس كە نۆرچار لە كۆتايى شەودا گۆرانى بۆ دەگوتم بە مەستى قاقاي لىدەدا و دەيگوت «شۆرپ لە سەر من، بە لآم شۆرپىك دەبىت ئاغاي جەنگىز بە تەنيا بۆ خۆمى دەكەم، بە لآم تۆش دەتوانىت بە شداربىت لە گەلمدا» .

مەخزەن

ئايا بە راست ھەفالى شىرخانم بىنى، بە راست تفى تىكردم، ئاخۆ ژوورىكى لەو شىوہى و بەوجۆرە لە ناو بورجدا ھەبوو... نازانم؟ . دەشىت ھەمووى و پىنەى پىاوئىكى نەخۆش بووين، يەكئىك لە سەرە مەرگدا، پىاوئىك كە بىخەوى، بوورانەوہى بەردەوام، پۆشىتنى دوورودرئۆ لە سەر ئەو ھىلەى مردن لە ژيان جىادەكاتەوہ، خەيالآتى نەخۆشى خستۆتە سەرىوہ .

دواى ئەوہ كە چاوم كردهوہ، لە ژوورىكى بچوك و سارددا بووم، بە پووتى لە سەر زەوييەكى كاشىكراو كەوتبووم، دوو پىاو لە گەل مولاژم گزنگدا ھاتنە ژوورئ . مولاژم فەرمانى پىدان جلم لە بەرىكەن . نەمدەزانى چۆن گەشىتوومەتە ئىرە، دلىنباووم ماوہىەكى درئۆ بىھۆش بووم، بە لآم ھەستەمدەكرد ھەموو گيانم تەپە . دەستم لە خۆم دەدا وشك بووم، بە لآم ھەستىكم ھەبوو ھىشتا لە ژىر ئەو دووشە سارده نەھاتوومە دەرئ، لەو كاتەوہ تا ئەمپۆ، تا ئەو ساتەى ئەم دىپرانە دەنووسم، بەردەوام

نه وه‌سته‌م هه‌یه که ته‌پر، له ده‌نگی ئاو ده‌ترسم، به زۆر خۆم ده‌شۆم، به‌ترسه‌وه سه‌یریده‌که‌م. نه‌وه هه‌ستیکی کوشنده‌یه که هه‌رگیز لێم نابێته‌وه، له باران ده‌ترسم، له هه‌ور، له ده‌نگی تافگه ... هه‌تا که ئاویش ده‌خۆمه‌وه ناتوانم زۆر سه‌یری په‌رداخه‌که‌ی به‌رده‌مم بکه‌م. کاتیک مولازم گزنگ به‌ توره‌بیه‌که‌وه گووتی «هه‌سته، هه‌سته ده‌ی، ته‌رنیت»، تیگه‌یشتم له‌م بازنه‌ی شه‌یتانییه‌دا پزگاربوونم نییه. ئیستا مولازم ده‌موچاوێکی هه‌بوو جیاواز له‌ ده‌موچاوی یه‌که‌مین جاری، کاتیک له‌ کتێبخانه‌دا بینیم. هه‌چی له‌و خانمه‌ به‌ویقاره هه‌منه‌ نه‌ده‌چوو که ئه‌وکات خۆی ده‌رده‌خست، گه‌رچی حاله‌م زۆر به‌دبوو، به‌لام نه‌و توندییه‌ خۆش‌حالیده‌کردم، که‌سی سه‌ر به‌ ئاسایش هه‌میشه‌ ده‌بیت وابیت. ده‌بیت دوو ده‌موچاوی هه‌بیت، پێم ئه‌فسوس بوو، ده‌موچاوی یه‌که‌می گزنگ خان بینم و ده‌موچاوی دووه‌میم لێونبیت، به‌لام ئیستا ده‌مبینی، پوهه‌ پاسته‌قینه‌که‌ی خانمی مولازم ده‌بینی، پوهی دپی هه‌موو نه‌وانه‌ی له‌م بورجه‌وه پاسه‌وانتتی نیشتیمان ده‌که‌ن.

مولازم گزنگ که‌میک به‌ توندی کۆمه‌کی دوو پیاوه‌که‌ی کرد، تا ده‌ستێ جلی تابه‌تم له‌ به‌ریکه‌ن، جلیکی په‌شی تابه‌ت به‌و پیاو و ژنانه‌ی حیزب فرێانده‌داته مه‌خزه‌نه‌وه. گزنگ به‌ توره‌بیه‌وه گووتی «به‌ ملی شکاوت ده‌بیت دلت خۆش بیت نه‌تۆپیویت، ده‌ی تۆزیک قۆلت بجولێنه. به‌ من بووایه‌ پۆحم ده‌رده‌هینایت، که‌چه‌لی تۆپه‌له‌ گوو، نازانم حیزب تۆی بۆچییه‌ هه‌لنده‌گریت. به‌خوا نانه‌ په‌قه‌که‌شت پی حه‌رامه‌». من به‌خته‌وه‌ریووم نه‌و قسانه‌م ده‌بیست، به‌خته‌وه‌ریووم ... نه‌وه زمانی پاسته‌قینه‌ی کادیره‌کانی حیزب بوو، نه‌وه ده‌موچاوه‌ پاسته‌قینه‌که‌یان بوو، نه‌مانیش یه‌کیک بوون وه‌ک ئیمه ... قات و پانتۆل و بۆینباخ و هۆکی تۆکییه‌کانی ده‌ستیان، ویقاری مۆدێرنیان هه‌چ نه‌بوو جگه‌ له‌ ده‌مامکیکی ته‌نک، پوهیه‌کی ساخته. خۆش‌حال بووم به‌ پاستی بیانبینم،

خۆشحال بووم... خۆشحال. ئهوه دهبووه دهرد بۆ من، بپۆمه مهخزه ن و وازانم ئاسايشه كاني بورچ، له ئاسايشه ده مپيس و جنپوده ره كاني ئيمه له ناو شار، باشتر و پاكتر و هيورتترن.

دلنبايوم ده مبه ن بۆ مه خزه ن، بۆ ئه و جيگا سه يره ي هيچ كه س له دهره وه نه يبيستبوو، كه ستان نازانن كه جيگايه كي وه ها بووني هه يه . هه موو ده مانزاني حيزب بانكي هه يه ، گه نجينه ي نه يتي هه يه ، زينداني نه يتي هه يه ، ئه رشيفي نه يتي هه يه ، بازرگاني نه يتي هه يه ، بيري نه وتي نه يتي هه يه ، په يمانى نه يتي هه يه ، كۆمپانياي نه يتي هه يه . به لام مه خزه نيك كادي ره كو ن و بيكه لك و تو پر دا وه كاني تيدا هه ل بگري ت... نا شتي وامان نه ييستبوو . مولازم گزنگ به وه حشيه تيكي بپوينه وه مامه له ي له گه ل كردم . حوكمى فرپيداني من بۆ مه خزه ن، به س ده بوو سه رۆك «خودا له گونا هه بيته ندازه كاني خوش بيت» خۆي مۆريكات، ئه وه شي حوكمى وای هه بايه ، پزگار بووني نه ستم بوو . خاتوو گزنگ دلنبايوو جاريكي تر خۆرى سه ر ئاسماني شار ناينمه وه ، دلنبايوو جگه له ئيسقانه كانم هيچى تر له م كارخانه تاريكه ناچپته دهره وه ، بۆيه بيباك له سووكايه تي پيكر دنم به رده وام بوو . به ر له وه ي بچپته مه خزه نه وه ، هۆليكي چاوه پرواني گه و ره هه بوو، هۆليك بوو له پيشده ري نه نتيكه خانه يه كي گه و ره ده چوو، ديواره كاني ژوره كه به ته خته يه كي تي پره نكي نه سه پر تو كراو دا پۆش را بوون، مۆمياي هه لۆيه كي گه و ره ، كه مائىكي ره ش، گوربه يه كي زل و نا ئاسايى، له گه ل ماريكي نه ستوو و دريژ له به ر ده روزه كه دا دان را بوون، پيشتر كه مائى وا گه و ره و گوربه ي وه هام نه بينبوو، تينه گه يشتم مه به ست و ماناي پشت داناني ئه م جانه وه رانه چپيه ، به لام حيزب و هه فالانى بيروى بالا له و بيست ساله ي دو اييدا، زمانىكي تاي به ت و سيستمىكي ره ميزى ناوازه يان بۆ خۆيان دروست كر دبوو، گه ر يه كيك له نزيكه وه له نا و ياندا نه ژيا بايه ، نو كته كاني

نەبىستانايە، شارەزاي ئەو تىكستانە نەبايە كە دەيخوئىننەو، ئەستەم بوو
 لە مېتافۆرەكانى زمان و لە سەمبولە نەيئىيەكانيان تىبگات. ژورە كە
 پېرپو لە كەرەستە و شتى كۆن، مەكىنەي كۆنى چاپ، ستىئىسلى، رۆئىوئى
 ژەنگاوى، مەرەكەبى رەش لە دەبەي گەرەدا، بەستە كاغەزى بۆر، چەند
 ئامېرىكى شكاوى رادىو، بلىنگۆ، ئەمپلىفايەرى تۆزاوى، بەكرەي كۆپىل،
 دەمانچەي ژەنگاوى، كلاًشىنكۆفى شكاو، مەخزەنى خوئىناوى، چەندىن
 دەرپىي ژنانەي كوردىي، مەنجەلى گەرە گەرەي پەرلە نىسك و ساوەر،
 سەدان سەعاتى شكاو، سوئاي تەنەكە بە دوگەلكىشە درىژەكانيانەو،
 پەرەمىزى شكاو، دەيان فانۆس، لۆكسى خوار و قوپاو، شوشە بىرەي
 بەتال، جانتاي دېراوى سەفەر، ژمارەيەك دەفتەرى خزمەتى سەربازىي،
 پۆستەرى فرېدراوى ژمارەيەك شەهيد... شتگەلىكى زۆرى دىش كە يادىم
 نەماون، هەموو پىكرا بە جۆرىكى نارېك، وەك دەستىك بە گشتى
 لەو گۆرەي توپىدابن وەهابوو. وا تىگەيشتم ئىمە، هەموو ئەوانەي لەم
 مەخزەنەدا بە زىندوويى هەلدەگىرئىن، وەك جۆرە ئازەلىكى مردو، وەك
 جۆرە سەمبولىكى شكاو، وەك حەيوانىك كە تەنيا وئىنەكەيان ماوئەو
 تەماشادەكرئىن. ژورەكە تەنيا كورسىيەكى تەختەي كۆنى تىدابوو، ئەو
 سەرەتاي دەستپىكردى هەرىمىكى تايبەت بوو كە جودا بوو لە هەموو
 هەرىمەكانى تىرى ناو بورج و ناو نىشتىمان. هېچ كەس لە دەرەوئى
 دەرگاي پىش ھۆلەكە بۆي نەبوو بىتە ژورئى. ئەستەم بوو مولاىم
 گزنگ و ياوەرانى، پىبخەنە ئەم شوئىنەو... ئىرە جىهانىكى تر بوو،
 كەسانى خۆي هەبوو كە پەيوەندىيان بە هېچ كەسئىكەو نەبوو. هئىند
 هەبوو لە بەردەرگاي مەخزەن، فابلىك و دوو سەمونيان دايە دەستىم، لە
 سەر فابىلەكە نوسرابوو «يادگارىي ژمارە چوارسەدوشەست». فابىلەكە
 لە نايلۆنىكى تايبەتدا دانرابوو، دەبوو لە پىش ھۆلەكە دانىشم تا
 يەكئىك دەرگاكە دەكاتەو و سەيرئىكدەكات تا بزائىت كەسى نوئى

هاتووه . هه‌نديچار ئه‌و چاوه‌پروانييه له‌وانه‌يه چهند پوژيكي پيچييت، ماناي زه‌مه‌ن له مه‌خزه‌ندا جياوازه له ماناي زه‌مه‌ن له ده‌روهه . ئه‌وانه‌ي كه دينه ئيره ده‌زانن كه چيتر وه‌ك به‌شنيك له ياده‌وه‌رييه‌كي تاريك و فه‌راموش‌كراو سه‌يرده‌كړين، ده‌بيت تيښگه‌ن كه چيتر جگه له يادگارتيك كه له كوڼجيكې تاريكدا هه‌لده‌گيرين، هيچي تر نين . زه‌مه‌ن ليتره به هيمني ده‌پوات ... به هيمني ... زور به هيمنييه‌كي كوشنده .

دلنباووم پتر له پوژيكي له پيش هوئي مه‌خزه‌ندا مامه‌وه، وه‌ها ماندووبووم، ده‌موده‌ست له ناو كه‌لوپه‌له‌كاندا خه‌وم ليكه‌وت، له‌و ساته‌دا به‌س بمتوانيبايه بخه‌وم، به‌هه‌شت بوو بو من . مرؤف له يه‌ككاتدا ده‌بيت به به‌شنيك له راپوردوو، كاتيكي جگه له مردن يان خه‌وتن ئاواتيكي ديكه‌ي ناميئيت . منيش كه گه‌يشتمه به‌رده‌رگاي مه‌خزه‌ن، نه هيچم ده‌رياره‌ي ساله‌كان و شوينه‌كان له يادبوو، نه ده‌مزاني كيتم، نه ده‌مزاني بو له‌ويتم ... بوويووم به‌گه‌ردتيكي بچوكي نيو ته‌م، ته‌ميكي تاريك و ترسناك كه جگه له ليئكردي دونيا، ئيشيكي و مانايه‌كي ترم نه‌بوو .

كه هاتمه‌وه سه‌ر خوم، سه‌رنجي هه‌ر دوو ئه‌و ده‌رگايه‌م دا كه له سه‌ر ژوره‌كه بوون، دوو ده‌رگاي ئاسنيني زور قورس و ئه‌ستوور دياربوون، له‌و جوړه ده‌رگايانه‌ي به ئاساني ناشكيئرين، هه‌ر دووكيان به بويه‌ي ره‌ش ره‌نگه‌رابوون، ديمه‌ني ده‌رگاكان ئه‌و هه‌سته‌ي پيډه‌دايت هيچ شتيك به ئاساني له‌و ده‌رگايه‌وه نايه‌ته ژورئ و هيچ شتيك له‌ويوه ئاسان ناچيته ده‌ر . من به‌جوړئ ياده‌وه‌ريم كال بوويوه، به شيوه‌يه‌ك شته‌كان ليل و ئالوزبوون، نه‌مه‌زاني بوچي سزايه‌كي كوټاييم ناده‌ني . ده‌رماني زور، بوورانه‌وه‌ي به‌رده‌وام، به‌شنيكي ياده‌وه‌رييان سه‌رپبوومه‌وه، بيرم نه‌ده‌هات له‌و ماوه‌يه‌ي پيش گرتنمدا چي بووم، ده‌مزاني له ئاسايش بووم، ده‌مزاني له‌وي گويم له جنبو بووه، ده‌مزاني مولاژم گزنگ له

بورج له مولازم پرشنگ يان سه عدولا قىپاچ باشتىر نىيه . به لام من ته واو چ كاره بووم، نه مده زانى . ياد مېو مالئكى گوره ي خوشم هه بوو، كاره كرىكى نه تىو پىيم هه بوو، به س چوڻ نه و مالهم دروست كر دېوو، كاره كره نه تىو پىيه كه م ناوى چى بوو، يادم نه بوو... هه ستمده كرد به پاستى ياده وه رىم پرپووه له چال و چۆلى گوره، له شتگه لىك ده بىت دووباره بيان دۆز مه وه . له ناكاو نه و ده رگايه كرايه وه كه ده بوو بكرىته وه، پيره مېردىكى كۆماوه ي غه مگىن هاته ژورئ، به جولە و جهسته هئىشتا چوست و چه له نگ بوو، به لام پوخسارى له سىماي په يكه رىكه وه نرىك بوو له سهر دارىكى كۆن هه لگه نرابىت، سىماي چرچ به لام نورانى بوو، ده ستىك مراخانى ره شى له به ردا بوو، سهر قۆله كانى فه قيانه دار بوون . به رىزىكى تايبه تىيه وه گووتى «سلاوت لىبىت كورم». ده نكيشى ناسايى نه بوو، قوول و زامدار بوو، وهك غه مئكى كۆن له گه رويدا شكابىته وه، وهك هه ر وشه په كيش له دوو لىوانى ده ترازىت، به و غه مه په نكيش بىت . شىوه ي جولە و قسه ي له مجه و رىكى سه رده مانى زوو ده چوو، گووتى «دۆسىيه كهت و ژماره كه تم بده رئ... بزائم ده بىت جىگايه كهت بۆ بدۆز مه وه، به لام پىش نه وه ده بىت هه موو شتىك بۆ پوونبكه مه وه... وه ره له گه لم كورم، وه ره» .

له و ژوره نارىكه وه بردى به ره و جىگايه كى زۆر تارىك، پاره وىكى زۆر درىژ، دىواره كانى هه موو به ره ش رهنك بوون . جىگاكه به جۆرىكى ترسناك بىده نگ بوو، كپىيه ك و بۆساردىك له هه واى جىگاكه دا په نكى خوار دېوو، زه مېنى پاره وه كه ش به مۆكىتتىك پاخرابوو، كه نه وىش له پىش چاوى من هه ر ره ش ده ينواند . كه به دالانه كه دا گوزه رمان كرد، پيره كه گووتى «من ناوم مېرزا ئىحسانه، پاستىت ده وىت، ده زانم ئىحسان ناوى خو مه، به لام مېرزا له كوئوه هاتووه نازانم . چهنه سالىكه پىمه ده لىن مېرزا، من تو ده ناسم، من له خزمهت جه نابى سه رۆكدا

بووم، له خزمهت هه‌موو ئه‌ندامانی ده‌فتەری سیاسیدا بووم، هه‌لبەت شتیکی گرنگ نه‌بووم، خزمهتی من هه‌میشه بچوک و نادیار بووه، له‌وجۆره خزمه‌تانه‌ی به‌پوکەش نرخیکی راسته‌قینه‌یان نییه، به‌لام ژیا‌نیش به‌بێ ئه‌وانه ناپوات، وه‌ک ئه‌وه‌ی سالانگی زۆر پۆلی پارێزه‌ری یاده‌وه‌رییه‌کانی سه‌رۆک بووم، مه‌خزه‌نیکی نه‌ینیم ده‌برده‌پتوه که ئیستا میرزا سدیق، کوری مه‌لا سه‌فوه‌تی نانداری به‌رپرستی. له‌وێ هه‌موو شتی‌کمان ده‌پاراست، له‌ پیل‌لوه‌ کۆنه‌کانی سه‌رۆکه‌وه تا ئه‌و به‌رگه‌ پشتیانه‌ی شه‌و سه‌ری موباره‌کی ده‌نایه سه‌ریان. له راستیدا بۆ میژوو ده‌بی‌ت بلّیم، سه‌رۆک سه‌ره‌تا ئه‌و شتانه‌ی زۆر پێخۆش نه‌بوو، به‌لام یاده‌وه‌ری هه‌ر یاده‌وه‌رییه. بیستومه ده‌لێن له ئه‌وروپا شوینیک هه‌یه تابه‌ته به‌پاراستنی تووکه‌به‌ری سه‌رۆکه‌گه‌وره‌کان، بیستومه ده‌لێن له‌ لویسی چوارده‌وه تووکه‌به‌ریان هه‌لگیراوه تا ده‌گاته سه‌ر تووکه‌به‌ری خاتوو مارگری‌ت تاتشه‌ر، هاو‌پتیه‌که‌م جارێک سویندی بۆ خواردم که خۆی په‌نجی له‌ تووکه‌به‌ری ناپلیۆن پۆناپارت داوه... گه‌ر ئه‌وان بۆ سه‌رۆکه‌کانیان وابن، ئی‌مه بۆ وانه‌بین. نا وانه‌زانه من حیزبیم یان زۆر شه‌یدای سه‌رۆکه‌کانم، به‌لام بۆ میژوو ده‌لێم، یاده‌وه‌ری شتیکی تره... به‌گه‌نجی ماوه‌یه‌ک مامۆستای میژوو بووم، له‌وه ئیدراکتیم په‌یدا‌کردوه، یاده‌وه‌ری به‌یاسای چاکه و خراپه کارناکات. یاده‌وه‌ری پتویسته له‌ نیۆکی شه‌یتانه‌وه تا ده‌گاته سه‌ر پرچی فریشته هه‌موویان پیکه‌وه هه‌لگری‌ت».

هه‌ستمکرد پاره‌وه‌که سارده، به‌لام ساردییه‌کی جیاوازه‌گه‌ل ساردی زستاندا، ساردی جیگایه‌کی فه‌رامۆشکراو، شوینیک سه‌ر به‌و دونیایانه نییه که من بینوم، دابراوه له هه‌موو ئه‌و کات و شوینانه‌ی پێشتر به‌ناویاندا رۆیشتوم، ساردی جیگایه‌ک په‌یوه‌ندی به‌هیچ وه‌رزیکه‌وه

نييه و وهزى تاييهتى خۆى ههيه . شوپننېك پېدهچېت پلهى گهرماى ناخى مرۆفى ههبيت، شىئى، شىئى ناو يادهوهريمان و نسرميشى، نسرمى يادچوونهوهمان بيټ . ميرزا ئىحسان له پيشمهوه دهپويشت و قسهيدهکرد، گروتى «خۆت دهزانى بورج تازهيه، بورج كوئىنكى وهها نييه، بهتاييهت قاتى سى و سى . راسته ئەم شوپنه لهگهڵ بورجدا دروستكراوه، ناكريت بلين قاتى سى و سى پيش بورج بونياندراوه، نهگهرچى يادهورى خۆى ههچ مەنتىقكى نييه، بهلام مرۆف دهبيت توژىك مەنتىقى بيټ . بهلام گهر راستت دهويت ئەم جيگايه، وهك شوپنى ههنگرتنى شته فهرامۆشكراوهكانى ميژوو، له بورج كوئتره . نهگهر بورج ئىستا حەقىقهته، پيشتر ههيشه وهك خهيال له پۆحى حيزيدا ژياوه، بورج شتىك نييه ئىستا بهرزبوويتهوه، بهلكو روويهكى خهيالئى ههيه كه زۆر دپرينه . بورج بهر لهوهى دروست بيټ ههبووه، ئىستاش كه دروستبووه، ئەم مهخزهنه نهگهر كوئترين جيگاي نهبيت، ئەوا تاريكترين جيگايهتى . من ئەم شوپنه ناو دهنيم شوپنى يادهوهرييه خنكاوهكان، جاران جيگاي ئەو يادهوهريانه ئاشكرا نهبوو، ههموو ولاتهكه بوو، حيزب ههركهسيكى نهويستايه، نهنداميكى فهرامۆشكردايه، خائينىكى بگرتايه و بيويستايه له بير خهلكى بهرپتهوه، جيگايهكى نهوتوى نهبوو، شوپننېكى تاييهتى بو ئەو شتانه ديارى نهكردبوو . بهلام دواچار دهبوو ئەم جيگايه دروستبكرت، شوپننېك وهك موزهخانهى ئينسانه له بيركراوهكان، ئەوانهى چيتر بوون به رابوردو، ئينسان چييه ههفال جهنگيز چييه؟ ئينسانيش وهك ههركه شتىكى ديكه كه كارى نهما، كه به سهرحوو، دهبيت جيگايهك، موزهخانهيهك، شوپننېك ههبيت تييدا ههلبگيرت . ئيره مهخزهنيكى گهرهيه، مهخزهنى پۆحه له يادكراوهكانه ... ئەوانهى شايستهى سزاي مردن نين، ههندئ كهس ههه نهشايستهى ژيانن نه شايستهى مردن . ئەوانه دهبيت شوپننېك ههلبانگيرت ... جيگايهك،

مۆزه‌خانه‌یه‌ک، مه‌خزه‌نیک، شتیک... وانیه‌هه‌زیم... مه‌خزه‌ن جینگایه‌کی وه‌هایه، شویتی ئه‌و مروّفانه‌یه که نه شایسته‌ی ژیانن نه مردن. من گهرچی خۆم لێره وه‌ک فه‌رمانبه‌ر کارده‌که‌م، به‌لام خۆم به‌یه‌کیک له ئیوه‌ ده‌زانم... له‌ پیزی ئه‌و که‌سانه‌دا خۆم داده‌نیم که نه شایسته‌ی ژیانن و نه‌مردن».

بیرم نه‌ده‌هات هه‌رگیز ئه‌م پیاوهم دیبیت یان بیستبیتم، به‌لام من خۆم یاده‌وه‌ریم نه‌مابوو، ئه‌و که‌سه‌ی خۆی ببیت به‌یادگار، هێژیکێ ناوه‌کی وای لێده‌کات نه‌یه‌ویت یادبکاته‌وه. هیه‌چ شتیک له‌وه به‌دتر نییه له‌ساتی مردندا، بیر له‌هه‌موو ئه‌و رێگا درێژه بکه‌یته‌وه که تا به‌رده‌رکی مردن تۆی هێناوه.

میرزا منی به‌ره‌و ژووړیکێ تر برد... ژووړیک سه‌دان دۆسییه‌ی تێدابوو، میز و کورسییه‌کی په‌ش له‌ ناوه‌پاستدا دانرابوون، ته‌واوی دیواره‌کان، ره‌نگی دۆلابه‌کان، به‌رگی دۆسییه‌کان، هه‌موو په‌شبوون. له‌ به‌ری دیواریکدا، په‌رده‌یه‌کی نه‌ستووری په‌ش هه‌لواسرابوو، به‌لام هه‌ستم نه‌کرد پشته‌ی په‌رده‌که په‌نجه‌ره بیت، هه‌ستمکرد هه‌موو ئه‌م جینگایه په‌نجه‌ره‌ی نییه. دیاربوو پشته‌ی په‌رده‌که‌ش هه‌ر دیواره، ئه‌وه‌ی هه‌یه و نییه هه‌ندیک ده‌لاقه‌ی نادیار و نه‌ینیه‌ی بۆ هه‌وا که ئیمه‌ نایبینین. میرزا به‌ویقاری پیریکه‌وه که جگه له‌سه‌یرکردنی مردن، هه‌ر شتیکێ تر له‌لای بایه‌خی نییه، چووه پشت میزه‌که‌ی خۆی و گووتی «لیوا جه‌نگیز به‌خیربیت، بۆ گه‌نجینه‌ی هه‌قاله له‌یادکراوه‌کان. فه‌رموو دانیشه».

هه‌ستمکرد مردوم و گه‌یشتومه جینگایه‌ک به‌ر له‌جه‌ه‌نم و ئیره‌ جی پیشوازی منه. وه‌ک بزانیته‌ بیر له‌چی ده‌که‌مه‌وه، گووتی «حیزب ده‌ره‌ق به‌تۆ له‌به‌رده‌م دوو ئه‌گه‌ردا بوو، یان بتکوژن یان ئیفلجیت بکه‌ن، به‌جوړیک زمان و یاده‌وه‌ری و ئه‌و شتانه‌ت ئیش نه‌کات. به‌لام

جەنابى سەرۆك، ۋەك ۋەفايەك بۆ خزمەتى دووردىرىشى تۆ بۆ حىزب، بىرئارى دا بىتخەنە مەخزەنى ھەفالىھ لە يادكراۋەكانەۋە، بىتخەنە ناۋ ئو بەشەۋە لە زىيان و يادەۋەرى حىزب كە دەرچوونى بۆ نىيە. ھەفالىن زۆربەيان لەگەل ئو ھەدا بوون لە دوا پۆژەكانى مانەۋەتدا لە ئوتىل بىتكوزن، ھەتا دەنگۆ لە حىزىدا زۆرە كە ھەندىك بەراستى ويستوويانە سەرپىچى پىنمايىھەكانى سەرۆك بىكەن و بە جۆرىك لە جۆرەكان كۆتايىت پىبەينىن، من ھەموو ئو شتانەم بە نوسراۋى تايىبەتى بۆ ھاتوۋە، ئو ھەش شىتىكى مەنتىقىيە. خۆت دەزانى دەرچوون لە ئوتىل موعجىزەيە، ئو ھەي كەوتە ئوتىل يان تامردن لە ترسدا دەبىتە كۆيلەي ھەتا ھەتايى حىزب، يان دەمرىت. ئو ھەي حىزب ناردى بۆ ئوتىل واتە دەيخاتە بەردەم دوو پىگاۋە يان كۆيلەيى پەھا يان مردن. بەلام من و تۆش ماۋەي درىژ لەگەل سەرۆك ئىشمانكردوۋە، خۆت دەزانىت سەرۆك لە چاۋ ئەندامانى تردا زۆر بەرھەمترە... ياخود نازانم؟ زۆرچار ھەستدەكەم ھەلگرتنى مرۆف ۋەك مەكىنەيەكى شكاۋ. ۋەك ئالەتتىكى كۆنى چاپكردن كە ئىتر ھىچ چاپ ناكات و كەس پەنجەي بەر دوگمەكانى ناكەۋىت، مەنتىقى نىيە. بەلام سەرۆكىش بىچارەيە، ھەندى كەس ھەن شايستەي مردن نىن، يان كوشتىيان بە جۆرىك بارى ويژدانى حىزب قورسەدەكات، ۋا لە بكوژەكان دەكات لە ھەمان چارەنوس بترسن. لىۋا جەنگىز من گەشتوۋمەتە ئو بروايەي لە حىزىدا بەزەيى نىيە، نا حىزب بەزەيى بە كەسدا نايەتەۋە، گەر لە حىزىدا كەسىك ناكوزن لەبەر پەجمەت نىيە، بەلكو لە بەرئەۋەيە ھەموو دەزانن دەمىك كوشتن دەستى پىكرد ئىتر ناۋەستىت. كە تۆ ناكوزن ئو ھەيە ھەموو ھەفالىن دەترسن پۆژىك لە پۆژان بىكەۋنە جىگايەكى لەمجۆرە. من لەۋ چەند سالىھدا چەند لە كۆبوونەۋە نەينىيەكانى بىرۆي بالآي حىزىدا بەشداربوويم، ھەمىشە بە ترسەۋە سەبىرئانكردوم، ۋەك مەجەۋرى شەيتان. من گەرچى ھىچ نىم

جگه له پاسه‌وانی یاده‌وه‌ریبه غه‌مگینه‌کان، هیچ شتی‌کم به ده‌ست نییه جگه له‌وهی نه‌هیلَم لی‌ره راپه‌کن، نه‌هیلَم لی‌ره بپو‌نه ده‌ری، به‌لام هه‌موو ده‌زانن که جی‌گایه‌کی نادیار هه‌یه من به‌پرسم لی، ئه‌و جی‌گایه‌ چیه و کو‌ییه که‌س به‌دروستی نازانی‌ت. له سه‌روو بی‌رووی بال‌وه لی‌ژنه‌یه‌کی نه‌ینتیر و کاری‌گه‌رت‌ر هه‌یه، که سه‌رۆک خۆی یان کو‌پۆک له کو‌په‌کانی، یان برا‌زایه‌کی یان نازانم که‌سیکی نادیار تر ده‌ییات به‌پو‌ه. من هی‌ز و توانای ده‌رک‌کردنم به‌ س‌روش‌تی ئه‌و لی‌ژنه‌یه نییه، برپاره‌کانی ملکه‌چی مه‌نتی‌قیکی نه‌ینیه، هه‌موو شتی‌ک له‌وئ زۆر بی‌ری لی‌ده‌کرته‌وه، به‌لام من په‌یوه‌ندییه‌کی پاسته‌وخۆم به‌ لی‌ژنه‌که‌وه نییه. لی‌ژنه‌که که‌سانیک و‌نده‌کات که مرۆف واهه‌س‌تده‌کات هیچ تاوانی‌کیان نییه، که‌سانیکیش نازاد و به‌ره‌لا جیده‌هیل‌یت که من به‌تاوانبار و دوژمنی حیزب ده‌یان‌بینم. ئیشی ئه‌و جو‌ره لی‌ژنانه تی‌کدانی مه‌نتی‌قه، ئه‌وه‌ش بو‌ خۆی زۆر مه‌نتی‌قیه. من هیچ نیم جگه له‌گه‌وره پاسه‌وانی یاده‌وه‌ریبه‌کان، خۆت ده‌زانیت پاسه‌وانیش هیچ نییه جگه له دیلی هه‌موو دیله‌کان. نا هیچ که‌س له مه‌نتی‌قی ئیش‌کردنی ئه‌و لی‌ژنه نه‌ینیه نازانی‌ت، منیش کاری‌کم به‌ لی‌ژنه‌که‌وه نییه. من زۆر که‌م ده‌رده‌که‌وم، ته‌نیا ئه‌و کاته ده‌رده‌که‌وم که حیزب بیه‌وی‌ت ئاماره‌یه‌ک بو‌ دونیای ده‌روه بنی‌رت و بلی‌ت، ئی‌مه شو‌ینی گه‌لی‌ک نه‌ینی و ترسناکمان هه‌یه که با‌ش‌تره خۆتانی لی به‌ دو‌ری‌گرن، کاتی‌ک ده‌یه‌وی‌ت هه‌یوانه ترسناک و پیره‌که‌ی ناو ناخی خۆی ده‌ریخات، ئه‌و کاته من ده‌رده‌خه‌ن. من هه‌میشه هه‌بووم به‌لام که‌م که‌س منی بینیوه، ئیشی من به‌ گشتی له ناو ژبانی عمومی حیزبیدا نه‌بووه. لی‌ره هه‌ندی‌ک هه‌فاله‌مان هه‌یه که خه‌لکی واده‌زانن مردون یان سه‌فه‌ریان‌کردوه یاخود وازیان له سی‌اسه‌ت هه‌تاوه، به‌لام هه‌موو لی‌ره‌ن، به‌داخه‌وه له مه‌خزه‌ندا ئی‌وه وا داده‌نرین که که‌س ئه‌وی دی نابینیت، ته‌نیا من ده‌زانم کئ لی‌ره‌یه و بو‌ لی‌ره‌یه. مه‌خزه‌ن له کو‌مه‌لی‌ک دو‌لابی

تاك تاك دروستبووه . له زىندانى ئاساييدا پييدهلئىن زىزانە ياخود سلول، من لىترە بە مەنتىقى خۆم ناوم ناون دۆلابچە يان زىنۆچكە . ھەر كەس زىنۆچكەى خۆى ھەيە . ھەولمانداوھ زىنۆچكەكەكان ۋە ھابن كە زىندانىيەكان يەك نەبىنن، چونكە ھەمىشە مەترسى ئەوھ ھەيە حىزب لە ناكاو پىويستى بە يەكئىك بىت لە گەنجىنەى يادەوھرىيە لە بىركراوھكاندا... ئەگەرى پوودانى كارى وا زۆر كەمە، بەلام لەو پازدە سالەى رابوردودا كە من بەرپرسى ئىرەم، پىدەكەوئىت حىزب ناچارەبىت مردوويەكى خۆى زىندووبكاتەوھ... ناچارەبىت كەسئىك كە پۆستەرى شەھىدى بۆ دروستكراوھ، چلەى ماتەمىنى بۆ گىراوھ، يادى سالانەى بۆ كراوھ، حىزب دەرىدەھىنئىتەوھ و لە ژىر بارى كۆنترۆلئىكى گەورەدا زىندوويەكاتەوھ . مەسەلەكە ھەر ئەوھ نىيە حىزب پىمان بلىت دەسەلاتى بە سەر ئەم دونيا و ئەو دونياشدا ھەيە، نا، مەسەلەكە ئەوھىە كە جوئىك لە ملكەچى كوئىرانەى ئەندامەكانى دەريخات . ئەوھى وتى بمرن دەمرن... وتى ونبن وندەبن... وتى دەرکەون دەردەكەون .

لەو بەينەدا كە ئەو قسەيدەكرد، ھەندىچار شتىكەم دەگووت يان پرسىارىكەم دەكرد، بەلام مىرزا ئاگای لە من نەبوو . لەو ئىستەدا سەرى بەرزكردەوھ و بىنى من قسەدەكەم، خەندەيەكى گرت و تۆزىك ناوچاوانە چرچەكەى خوراند و گووتى «ھەئال جەنگىز قسەمەكە . من ناتوانم ھىچ ببىستم، من كەرم، پازدە سالە ھىچم نەبىستووه . كە سەرۆك ئەم پۆستەى پىسپاردم و قەبوولمكرد، ھەر ئەو شەوھ لە بىمارستانئىكى نەئىندا بە سى پزىشكى تايبەتى كەريانكردم، بۆ ھەتاھەتايە تواناى بىستىنم نەماوھ . ئەوھ شتىكى مەنتىقىيە، ئەوھى ئەم كارەدەكات، نابىت ھىچ ببىستت . سەرۆك خۆى لەوئىبوو، پىي گووتم تۆ چەند سالە دەئىتت من دل و پۆحم دەكەم بە فەيدای حىزب . ئىستا حىزب شتىكى بچوكى لىتدەوئىت، گوئىكانت، بەس ئەوھەندە . من زۆر گرىام، بەلام سوودى

نہ بوو... ئیڑہ مہ خزنی دہنگہ خنکاوہ کانه، ئو دہنگانہی کہ س نایان بیستیت. ہیچ قسہ یہ کی ئیوہ لیڑہ ناچیتہ دہرہوہ، ہرچی کہ سیک لیڑہ کاردہ کات کہرہ... ہیچ کہ سیک نییہ دہنگی ئیوہ بیستیت. نہ من، نہ ہیچ یہ کیکی تر لہ وانہی لیڑہ کاردہ کهن. حالی ئیمہ لیڑہ لہ حالی ئو غولامانہ دہچیت کہ سہردہ مانی زو لہ سہرای حہریمہ کانی خلیفہ دا کاریاندہ کرد، ئوانہ دہبوو ہموو خہ سیئرابن، ئیمہ ش دہبیت ہیچ نہ بیستین. ہر خیانہ تیک لہم ئمانہ تہ، بہوہ کوتایی دیت، یان بکوڑیین یاخود وک ئیوہ لہ زینوچکہ یہ کدا بگرسئیینہوہ. بہ لام لیوا جہنگیز، گہر بیری لییکہ یتہوہ شتہ کہ مہ نتیقیہ. ہر ئیمہ وانین، حیزب لہ پازدہ سالی رابوردوودا دہیان ہزار کادیری کہر کردوہ. ہموو ئو بیڑہرانہی تہ لہ فزیوؤن دہبینی، ئوانہی لہ کہ نالی نیشتمان تیغی کاردہ کهن، کچہ جوانہ کان کہ ہوال دہخویننہوہ، پیکرا کہرن، بہس دہتوانن ئو قسانہ بخویننہوہ کہ دہخریتہ بہردہ میان، دہبیت ہیچ شتیکی تر لہ دہرہوہ نہ بیستن. شتہ کہ زور مہ نتیقیہ».

ئو ہوالہ موچرکیکی سہیری بہ لہ شمدہا ہیئا، بہ لام میرزا ہستی بہ شتیکی تابیہت نہ کرد. بہردہوام بوو لہ قسہ «ئیمہ پورژنامہ یہ کی تابیہتی دہخویننہوہ، بومان نییہ پورژنامہ کانی تر بکریں یان پیمان ببینریت. ئو کادیرانہی کہ نہینییہ ہرہ گہورہ کانی حیزب ہلدہ گرن دہبیت تہ نیا گوی لہ حیزب بگرن. مہ نتیقیہ... زور مہ نتیقیہ».

«ئیتہر زینوچکہ کت شوینی ژانی تویہ. وک ہر شتیکی کہ لہ مہ خزندہا ہلدہ گیریت، نایہتہ دہرہوہ، لہ وانہیہ من ہندیجار دہرتبہنیم و قسہت بو بکہم، تہ نیا من ئوہم بو ہیہ، بہ لام منیش جگہ لہوہی بتہنیم بو ئیڑہ، بو ئہم ژوورہ، ہیژیکی ترم نییہ. دہرگاگان وا دروستکراون کہ تہ نیا کارمہندانہی ئیڑہ دہتوانن پیا تپہ پن، لہو

دیو دەرگاوه پشکنینیکی توند هه‌یه، هه‌تا من که به‌پۆه‌به‌ری بیچهند و چوونی ئێهرم، له‌ هاتوچۆدا پشکنینی توندم بۆ ده‌کریت... ئێره جیگایه‌کی مه‌حه‌که‌مه‌، یاده‌وه‌ری حیزب ده‌بیت داخراوترین، تاریکترین، زامنکراوترین جیگای دونه‌یا بیت، گهر وانه‌بیت شته‌کان مه‌نتیقی نین. واته‌ له‌ ئیستاوه‌ تامردن، درێژترین پێگایه‌ک تۆ پێیدا برۆیت، مه‌ودای نێوان ئەم ژووره‌ و زینۆچکه‌که‌ته‌، که‌ ده‌که‌وێته‌ دووری بیست مه‌تریکه‌وه‌ لێره... به‌لام منیش خۆم پیاویکی بێیاده‌وه‌رییم، ناچارم به‌رده‌وام یاده‌وه‌ریی خۆم پاکبکه‌مه‌وه‌ تا شوین بۆ شتی نوێ خوشبکه‌م، که‌سمان هه‌یه‌ له‌ پێش دروستکردنی بورجیشه‌وه‌ له‌ زینۆچکه‌که‌ی نه‌جولاوه‌، نامه‌نتیقی دێته‌ به‌رچاو، به‌لام زۆر مه‌نتیقیه‌، زینۆچکه‌کان له‌ پێش بورجه‌وه‌ هه‌ن. ئەوانه‌ی لێره ده‌مرن، وه‌ک مردوه‌ ئاساییه‌کان نانیژرین، جییان لێده‌کرێ؟ نازانم... ده‌سووتینرین، ده‌خرینه‌ هه‌وزی تیزابه‌وه‌، قیمه‌ ده‌کرین؟ نازانم... به‌ راستی زانیارییه‌کی تایبه‌تم ده‌ست نه‌که‌وتوه‌، هه‌ندیچار زانینی شوینی مردویه‌ک له‌ زانینی شوینی گه‌نجینه‌یه‌کی نه‌یتنی ترسناکتره‌. له‌ به‌رئه‌وه‌ نه‌پرسیومه‌ مردوه‌کان ده‌چن بۆ کوێ، نه‌ ده‌توانم به‌رسم. به‌لام مردومان زۆره‌، مردومان زۆر زۆره‌... سالانه‌ ده‌یان مردومان هه‌یه‌... ئه‌وه‌ش مه‌نتیقیه‌. یاده‌وه‌ری شتیکی مه‌حه‌که‌م نییه‌، هه‌یج شتیگ وه‌ک ئەو شتانه‌ی مرۆف له‌ یاده‌وه‌ریدا ده‌یانپاریزیت لاواز نییه‌، بێده‌نگترین مردن، مردنی ئەوانه‌یه‌ که‌ ده‌چنه‌ ناو یاده‌وه‌رییه‌وه‌».

واهاته‌ پێشچاوم که‌ به‌راستی غه‌مگینه‌ بۆم، به‌رده‌وام سه‌یری چاوی ده‌کردم، وه‌ک ئەوه‌ی ناتوانیت به‌ گوێ بیبیسیت، به‌ چاو بیخوینیته‌وه‌. زیره‌کی و وریاییه‌کی بێۆینه‌ له‌ نیگایدا بوو، هه‌موو جیگایه‌کی پیربوو، ته‌نیا چاوی گه‌نج بوو، ته‌نیا چاوی. به‌لام دلنیا‌بووم، وه‌ک هه‌ر که‌سه‌ی سێکی تری ئەم ولاته‌ رقی له‌ کاره‌که‌ی خۆیه‌تی.

«لیوا جه نگیز گهر بتوانم و یادم بیټ، زوو زوو بانگنده کم، من له زهمانی سه قزه وه تو ده ناسم، نه و کاتیش کاتباشی سه روک بووم، هه میشه به نهینی له ژوره که دا له گه لټان بووم. ده زانم بو تو ناسان نییه، بو منیش ناسان نییه، به لام ده بیټ پیتبلیم که من ده زانم تو لای خوته وه هه لگری یاده وه ریبه کی تریت، مه خزنه نیکی تری یادگاریه کانت دروستکردوه. من لیټره نوینره یاده وه ری یاده وه ری په سمی حیزیم... شتیکی مه نتیقیه که ده بیټ و اېم».

بو یه که مجار زهرده خه نه یه کی تیژ و زیره ک و نهینی گرت، به نه سپایی گوتی «تو نوینره یاده وه ریبه کی نهینیت، یاده وه ریبه کی حیزب نایه ویت دان به بوونیدا بنیت... یاده وه ریبه کی په شتره له م جیگایه، تاریکتر... به لام یاده وه ریبه کی یاخییه، زور یاخییه، ده یه ویت بترازتت، بروت، بالبگریټ، وه ک شه یاننیک بیټ و هه لگه رابیته وه، فریشته یه کی ره ش بیټ و که وتبیته خواره وه». له و ساهه دا سهیری چاویمکرد، له منی نه ده پوانی، به لکو وه ک کویریټک سهیری سه قفنیکی دووربکات، سهیری جیگایه کی نادیاری ناو ناسمانیکی نادیاری ده کرد و نه و زهرده خه نه پوښنه له چاویدا بوو که هه رگیز بیرم ناچیته وه.

هه ستا، له من ماندووتر دیار بوو، وه ک هه سبتکات زیاتری گوتو وه له وه ی ده بیټ بیلیت، گوتی «بابرپوین. پوژانه دوو ژم خواردنی ساده تان هه یه، زینوچکه که ت هه موو شتیکی تیدایه. نینسان به هه وا، خواردن، پیساییکردن ده ئی، به لام له شه رایتی ئیوه دا، چونکی بوونه ته یاده وه ری، شتیکی دی هه میشه هاوپټتانه، تاریکی... تاریکیه کی بیسنوور و هه میشه یی. نه م جیگایه، جگه له ژور و جیگای کارمهنده کان که به پوښناییه کی کز پوښنده کریته وه، هیه تیشکیکی تری تینایه ت. زینوچکه کان که داده خرین، ئیتر به فرمانی من یان سه روک نه بیټ ناکریته وه. زولمه تی نه به دی له جیگایه کی خالیدا. ببوره مان و نه مان

تۆ لىرەدا لە دەست ئىمەدا نىيە، گەر نەخۆش كەوتىت، ئازارت بوو، ھاوارتکرد، بزانە كەس ناتىبىستىت، ھىچ كەس. كارمەندانى ئىرە ئامىرىكى گەرمى پىويان ھەيە گەر بمرىت دەزانن، لە بەرئەو ھالى تۆ لە زىنۆچكە كەتدا جگە لە خۆت ھىچ بوونەو ھەرىكى تر نازىناىت، يادەو ھەرى ھەك ھىچ شتىك نىيە گەر كەسىك لە دەروە بانگى نەكاتەو ھە نازى، بەلام بەو ھەدا ئىو ھە قەلەبەكى قايمدا ھەلگىراون، كەس نازانىت لە چ كونجىكى نىشتاماندا، بانگىردنتان ئاسان نىيە، بىرت نەچىت كە ئىمە ھەموو كەپىن. تا ئىستا سەرزۆك كلىل بە دەستى سەرەكى ئەم جىگايە، ھەرى شتىك ئىمزاى ئەوى لە سەرى نەبىت لىرە نارواتە دەرى، ھەرى شتىكىش ئەو نەبەو ھەرىت نەبەو ھەرى، مەن شەش مانگ جارىك لەگەل خۆيدا دادەنىشم و ھەموو ھەق و ھىسابىك دەكەم... بابروىن لىوا گىان... ئىتر ھەو دەست پىدەكات، ھەوى راستەقىنە، ھەوى درىژ».

ھەوى ھەو لە زارىدا ترسناك زىنگايەو. بە بەستەيەك كلىلى گەورەو پىشمەكەوت. گورج ھەك شەبىتەك، لە خزمەتى خۇدايەكى شەپانىدا بىت، بە راپەوئىكى درىژدا بردمى. لە دورى بىست مەترەو، دەرگايەكى رەشى ئەستورى كەردەو. بە چەو، ھەك بىو ھەرى سامى ئەم ساتە دوو بەرابەرتر بكات گوتى «ئەمە جىگاي تۆبە... لىرەدا بە ھىمنى، بەبى ھاوار، چۆن بە وىقارەو ھەزىاوت، ئاواش لە يادچوونەو ھەرى خۆت بىزى... بۆ ھەتەھەتايە، بەختەو بە بەو ھەرى تا مردن لە مەخزەنى يادگارە غەمگىنەكانى ھىزىدا ھەلگىراوت». لە دوا رستەيدا بىباكىيەكى قوول ھەبوو. زوورىك بوو تارىك، زوورى چوارسەد و شەست. زوورى ھەتەھەتايى مەن، زوورە ئەبەدىيەكەم، شوپىنى تەواو بوونى سەفەرم... جىگاي كۆتايىھاتنى يارىيە درىژ و ترسناك و خۆپناويەكەم. جىگاي مردنى مەن... جىگاي قەشەنگى مردنى بىدەنگى مەن.

په‌تای نائومییدی

نه‌غده ماردینی که بۆ جاری دووهم قه‌سیده‌ی په‌ترۆسی پینگه‌یشت، نه‌مجاره‌ش نه‌یخوینده‌وه، نامه‌که‌ی کرده‌وه، بیباک خستیه‌ی ناو کتیبیکه‌وه و بیباک یادیکرد. بولبولیار ده‌یزانی چیت‌له‌ نیوان‌ئو و ماردینیدا شتیکی گه‌وره‌ شکاوه، به‌لام به‌لایه‌وه گرنگ بوو خانم سه‌ره‌تا سحرارویه‌که‌ی خوئی له‌ دنیای شیعردا نه‌شتیوینیت. سالانیک له‌وه‌وبه‌ر، نه‌غده پئیگووتبوو «شاعیران له‌ هه‌ر که‌س زیاتر خیانه‌ت له‌ شیعر ده‌که‌ن، به‌وه‌ی سه‌ر زه‌مینیک دروستده‌که‌ن، یه‌که‌م که‌س خویمان ناتوانن بچنه‌ ناوی». به‌لام بۆ بولبولیار گرنگ نه‌بوو، گرنگ‌ئووه‌ بوو سه‌ر زه‌مینیک هه‌بی‌ت، مرۆفکه‌لیکی‌ش هه‌بی‌ت هه‌ولده‌ن بگه‌نه‌ ناوی، ماردینی‌ئووه‌ی به‌ سه‌مبولی خیانه‌ت و بیباکی شاعیران ده‌زانی، ئه‌ویش‌ئووه‌ی به‌ سه‌مبولی‌ئووه‌ ئه‌ستیره‌ مه‌حال و ئه‌سته‌مه‌ ده‌زانی که‌ ته‌نیا شاعیران به‌ دووربینه‌کانیان ده‌ببینن.

بولبولیار له‌ که‌شتی فریشته‌کانه‌وه هه‌ستیده‌کرد شتیکی هه‌یه‌ ده‌مریت... شتیکی هه‌یه‌ ورده‌ ورده‌ ده‌مریت، ده‌یزانی مردنی فریشته‌کان به‌شیکه‌ له‌ مردنیک‌ی گه‌وره‌تر. ئه‌و‌شو‌که‌ تادرنه‌نگ تیکسته‌که‌ی ماردینی خوینده‌وه، له‌ نیوان‌وشه‌کان و له‌ به‌ینی دیره‌کاندا ئه‌و مردنه‌ نادیاره‌ی بینی، مردنیکه‌ وه‌ک فایروسیکی هه‌من شته‌کان ده‌خوات. نه‌یده‌زانی چیه‌ و په‌نگی چۆنه‌، به‌لام دنیای بوو لیره‌یه‌، دلنیا‌بوو له‌ هه‌موو شوینیک ده‌ببینیت. مردنیکه‌ یه‌ک که‌په‌ت نایه‌ت، مرۆفکه‌کان و شته‌کان ناکورژیت، به‌لکو هیدی هیدی له‌ ناوه‌وه هه‌لیانده‌کۆلیت و به‌تالیانده‌کاته‌وه. دلنیا‌بوو ژیان به‌ره‌و سه‌رده‌میک ده‌چیت شته‌کان ته‌نیا

قاوغی بۆشیان دەمئینتەوه، ژیان وهک گوژیژیکی لئیدیت که بهرگیکی ئەستوور و پەقی هەیه، له‌گەڵ ناوکیکی پوچ و پەش. پۆژیک له پیزانی مه‌له‌کبینی بیست که فریشته‌کان به‌راورد به‌ جاران گۆپاون، بیپۆختر بوون، پوچییه‌کی ناوه‌کی گرتوونی. به‌لام له‌ خانمی نه‌پرسی چون؟ نه‌پرسی بۆ؟ به‌لکو نه‌وه‌شی وهک نیشانه‌ی ئەو لافاوی مردنه‌ گه‌وره‌یه‌ وه‌رگرت.

شتیک نه‌ده‌چوه‌ خه‌یال و هۆشی بولبولیاره‌وه‌ ئەوه‌ بوو، ماردینیا بیته‌ فریشته‌یه‌کی وه‌ها غه‌مگین. ئەو له‌و رۆژه‌وه‌ی له‌گەڵ دکتۆر شوکا‌کدا گه‌رایه‌وه‌، وه‌ک هه‌ستی به‌و تراژیدیا قووله‌ کردبیت که بوونی ئەوی له‌ سه‌ر پاگیراوه‌. غه‌مگین خۆی له‌ ژوره‌که‌یدا دیلکرد. باوه‌ری وابوو ناتوانیت هه‌چ پێشکه‌ش به‌ مروف بکات، خۆی وه‌ک به‌شیک ده‌بینی له‌ دنیا‌یه‌کی کۆن... ته‌واوی که‌شتیه‌که‌شی وه‌ک موزه‌خانه‌یه‌ک ده‌هاته‌ پێشچاو، موزه‌خانه‌ی ئەو مروفانه‌ی له‌ پۆژگاره‌کانی تردا به‌ سه‌رده‌چن و باویان نامینیت. که‌ ئەو ماچه‌ی نیتوان دکتۆر و نه‌وای بینی، تیگه‌یشت مروف ئەگه‌ر باشه‌ یان خراب، هه‌میشه‌ پتویستی به‌ مروفیکی دیکه‌ی وه‌ک خۆی زیاتره‌، نه‌ک فریشته‌ یان خوا یان هه‌چی تر. له‌ خۆی ده‌پرسی، ئایا ده‌بوو دکتۆر کاری وه‌های لئ نه‌وه‌شیته‌وه‌ و نه‌وا له‌ به‌رچاوی نه‌و ماچ نه‌کات، ده‌بوو؟ به‌لام بۆ ماچی نه‌کات؟ ئەو وه‌ک فریشته‌ خالی بوو له‌ غه‌ریزه‌، خالی بوو له‌ ئاره‌زویی کوشنده‌ی مروف بۆ نه‌ویتر... له‌ به‌رئه‌وه‌ هه‌ستیده‌کرد هه‌چ له‌ دنیا تیناگات. به‌ درژیایی ژیا‌نی وه‌ک فریشته‌یه‌ک له‌ پۆچی خانمی ماردینیدا توپه‌ و نارازی بوو... ده‌بوو هه‌لبه‌اتایه‌، ده‌بوو خۆی بکوشتایه‌، ده‌بوو به‌مردایه‌، نه‌ده‌بوو خانم شوو به‌ په‌شمارا بکات، بۆ ده‌ستی ئەم کوپه‌ هه‌من و جوان و پۆمانسییه‌ی نه‌گرت که‌ ناوی بولبولیاره‌ و پیتی نه‌گوت عاشقم؟ بۆ مندالیکی بۆ جه‌ه‌نه‌می ئەم ژیا‌نه‌ دروستکرد؟... ماردینیا له‌ هه‌موو

چرکه‌کانی ژبانی ماردینیدا هاواریکردبوو .. به‌لام ئه‌و گویى نه‌گرتبوو. ئیستا بیریده‌کرده‌وه که ده‌شیت هه‌مان ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ کئوی و درنده و بیره‌حم و پر‌هاواره‌ی له‌ نیوان نه‌غه‌ده و نزاردا بووه، له‌ نیوان دکتور و نه‌واشدا دروستبیت. ئه‌وسا فریشته‌کانی ئه‌وان چی ده‌لین؟... ده‌یزانی که فریشته پارێزه‌ری ئه‌خلاق نییه له‌ مرۆفدا، به‌لکو مه‌خلوقیکه ده‌یه‌ویت له‌ نیوان شته‌کاندا جوانترین و باشترین هه‌لبێژریت. به‌لام ئه‌و ماچه‌ی نیوان نه‌وا و دکتور خستییه‌ گومانیکى قووله‌وه، نه‌ له‌ به‌رئه‌وه‌ی هیچ خراپیه‌کی له‌ خودی ماچه‌که‌دا ده‌بینی، به‌لکو له‌ به‌رئه‌وه‌ی ئیستا دلنیا‌بوو مرۆف بوونه‌وه‌ریکه‌ چاو ده‌نوقیتیت و ده‌پوات... مرۆف بوونه‌وه‌ریکه‌ خۆشبه‌ختی خۆی له‌وه‌دا ده‌بینیت وه‌ک کویر به‌ زه‌میندا پێکات. مرۆف بوونه‌وه‌ریکی کویره، ته‌نیا وه‌ک کویریش ده‌توانیت، زه‌وی وه‌ک نشینگه و مالى خۆی ته‌ماشابکات، مرۆف له‌و گه‌شته‌دا، گه‌شتی نابینایه‌کی بێنیاز پێگای ده‌که‌وێته‌ ناو باغی بۆنخۆش و ناو ناگریش، به‌لام ئه‌و ناتوانیت له‌ هیچ وێستگه‌یه‌که‌دا بوه‌ستیت، ئه‌و مه‌حکومه به‌ پویشن. ده‌بیت به‌پوات و هیچ چاریکی نییه‌ جگه له‌وه‌ی به‌پوات. ئه‌وه‌ی ده‌یه‌ویت هه‌میشه‌ دووره، هه‌میشه‌ مه‌حاله، چاریکی نییه‌ جگه له‌وه‌ی که هه‌ر چیه‌ک له‌ نزیکیه‌وه‌ بیت، له‌ به‌رده‌میدا بیت هه‌لبێگرته‌وه... مرۆف هیچ جیاوازییه‌کی نییه له‌گه‌ل هیچ ئاژه‌لێکی برسیدا که به‌ بیابانیکى چۆل و ترسناکدا تیده‌په‌ریت، هیچ جیاوازییه‌کی نییه... چۆن ئه‌و ئاژه‌له هه‌ر شتیکى بێته به‌رده‌م ده‌یخوات بۆ ئه‌وه‌ی بژی، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ست نه‌کات مردوه، بۆ ئه‌وه‌ی بزانتیت له‌ ریزی زیندواندايه. ئه‌وه‌ی بۆ مرۆف گرنگه هه‌ستکردن نییه به‌ جوانی، به‌لکو هه‌ستکردنه به‌ ژبان، ئه‌وه‌ی شتیک بکه‌یت دلنیا‌بیت هه‌سته‌کانت ماون، تامت نه‌مردوه، بۆنت نه‌مردوه، چاوانت هێزى سه‌رسامیان تیدا ماوه، ده‌توانیت بۆنکه‌یت، مرۆف ناتوانیت به‌ نیازی گه‌یشتن به‌ میوه‌یه‌کی خه‌یالی، ده‌ستبه‌رداری

خواردنى دېرك بېت... گەر گول نەبوو، مروف پيسايى بۇندەكات، گەر خواردنى تامدار و پاك دوروبوون، مروف گزشتى بەكتر دەخوات. ئەو بە مروف، لەبەر ئەو لە بنەرتدا بوونى فرىشته بەك لە ناخيدا هيچ نيبە جگە لە ئەشكەنجە بەكى ترسناك و دلرەقانى ئىلاھى.

بۇ بەكە مجار ماردىنيا دەستى دەخستە سەر دەموچاوه جوانەكەى خۆى، دەستى دەخستە سەر نيگا ساف و ياقوتيبەكانى، لە پەنجەرەى ژورەكەوہ سەيرى باغەكانى كەشتى دەكرد، سەماكانى خۆى و دكتور شوكاكى لە نزىك فوارەكەوہ بەيادا دەهاتەوہ. ماردىنيا وابيريكردەوہ فرىشتهكان ئامپىرىكى ئەشكەنجەدانى مروفن... ئەو بە درىزايى زيانى هيچ نەبووہ جگە لە ئازاردەرىكى خاتوو ماردىنى، نەغەدەش ئەو مروفە بىزارەبوو كە دەيويست هەستبكات زىندووہ، وەك ئەو ماچە كتوپر و تۆخ و شىتانه بەى نىوان نەوا و دكتور شوكاك، كە هيچ نەبوو جگە لە ھاوارىكى قوول، بانگەوزاىكى بىسنور بۇ زيان.

ماردىنيا ئەمرو باوهرى بە ئانومىدييەكەى مىرائىل دەهيتنا، دەيزانى رەشيبىنى ئەو لە جىگاي خۆيدايە، بەلام جياوازي ئەو لەگەل مىرائىلدا ئەوہبوو ئەم لە فرىشتهكان و ئەو لە مروف ئانومىدبوو. لاي ئەو مروف مەخلوقىكە قابىلى چاكبوون نيبە، لاي ئەميش فرىشتهكان كەرەستە بەكى ئازارن بۇ ئەم بوونەوہرە لاوازە گەرەبە، كە لە راستيدا هەموو شتىك دەكات، تەنيا بۇ ئەوہى لاوازي خۆى بشارىتەوہ.

غەمگىنى كتوپرى ماردىنيا هەمووانى سەرسامكرد، ئەو سەرەتا وەك فرىشته بەك دەرەكەوت كە غەم پىيى ناويرىت، بەلام ئىستا بە جورىك تەنھا و گوشە نشين بوو، فرىشتهكانى ديش باوهرپان نەدەكرد. بەردەوام بىدەنگ و دەست لە ژىر چەنە و غەمىن بوو. دكتور شوكاك داوى چەند پۇژىك دلنباوو ئەم فرىشته بە جورىك دلئى شكاوہ، هيچ شتىك چاكي ناكاتەوہ. هەولەكانى دكتور بۇ ئاسايىكردەنەوہى شتەكان،

به ناکامی گیشت. به‌لام پۆزان و مانگان و هه‌فته‌کانی دواتر دکتۆر شوکاک هه‌ر وه‌ک عاشقیکی شه‌یدا په‌فتاریده‌کرد، پۆزانه‌ چهند سه‌عاتیک له‌ ژووره‌که‌یدا ده‌مایه‌وه، فریشته‌که‌ هیچ کات وه‌ک جاران قسه‌وباسیکی نه‌وتۆی له‌گه‌ل دکتۆردا نه‌ده‌گۆرییه‌وه، به‌لام هه‌ر هه‌ستکردنیک به‌ نزیکی له‌گه‌ل نه‌م خانمه‌دا، دکتۆری به‌خته‌وه‌رده‌کرد، گه‌رچی له‌ بیده‌نگی زیاتر هیچ شتیک له‌ نێوانیاندا نه‌مابوو، به‌لام بیده‌نگیش وه‌ک دوا پرد، وه‌ک دوا ده‌رگا، لای دکتۆر له‌ دووری و مردن باشتربوو. غه‌مگینی ماردینیای فریشته له‌ راستییه‌کی قوول‌وه‌ سه‌رچاوه‌ی گرتبوو، دۆزینه‌وه‌ی نه‌و هه‌قیقه‌ته‌ی که‌ فریشته‌یه‌کی هه‌له‌اتوو ناتوانیت ژیانیکی راسته‌قینه‌ بژی، هه‌تا گه‌ر ته‌ندروستی‌شی گونجاو بیت، هه‌تا گه‌ر بتوانیت سه‌ماشبکات، به‌لام شته‌ گه‌وره‌کان، موعجیزه‌ راسته‌قینه‌کان ته‌نیا له‌ده‌ستکردی مرۆفن. نه‌و ماوه‌یه‌ هه‌ستی به‌ سووکبوونی خۆی ده‌کرد، هه‌ستیده‌کرد له‌ سه‌ر زه‌وی نییه، دلنیاوو فریشته‌کان تارمایی‌ن، بوونه‌وه‌ریکن ته‌نیا له‌ خه‌یالی نه‌وانی تردا هه‌ن و نه‌م که‌شتیه‌ش جگه له‌ که‌شتیه‌کی لاواز، سووک، خۆنه‌گر، هیچی تر نییه. هه‌موو شته‌کان وه‌ک راستییه‌کی تال له‌ پیشچاوی بوون، نه‌ مرۆف ده‌توانیت گوێ له‌ فریشته‌که‌ی بگریت و نه‌ فریشته‌ش ده‌توانیت مرۆف پزگاریکات. هه‌ردووکیان دوو بوونه‌وه‌رن هه‌ر یه‌که‌یان به‌ ئاراسته‌یه‌ک ده‌پۆن و ناگه‌نه‌ یه‌ک. غه‌مگینی ماردینیا کاریگه‌رییه‌کی قوولی له‌ سه‌ر فریشته‌کانی تر جیه‌یشت، دوا‌ی که‌وتنی کتۆپری ماردینیا بۆ ناو غه‌م، نه‌وانی دیش هه‌موو په‌ژمورده‌ و دلته‌نگ ده‌یاننواند. بولبولیار وه‌ک ده‌ره‌نجامی نیشی پۆزانه‌ی له‌گه‌ل نه‌م بوونه‌وه‌ره‌ ناسک و نه‌خۆشانه‌دا هه‌ستیکرد نه‌گه‌رچی فریشته‌کان له‌ که‌شتیه‌که‌دا گۆشه‌گیر و دوور ده‌رده‌که‌ون، به‌لام نه‌و گیانی ترس و شه‌پانگیزییه‌ی له‌ شاردن ب‌لأبووته‌وه‌ کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌ی له‌ سه‌ریان هه‌یه. فریشته‌ نه‌خۆشه‌کان هه‌ستیانده‌کرد له‌ دووریشه‌وه‌ ناسۆی هیچ

جوره ژیانکی جیاواز دیار نییه، ورده ورده له و راستییه تیده‌گیشتن و نه‌وه‌یان به یادا ده‌هات‌وه که نه‌وان بویه له مرؤف هه‌له‌اتوون، چونکه نه‌گه‌ری دروستکردنی ژیانکی تر له سه‌ر زه‌وی نه‌ماوه . بولبولیار ده‌یبنی ئیستا فرشته‌کان تادیت زۆتر ده‌بن، به‌لام ژیانیشیان کورتتر و کورتتر ده‌بیت. دواچار که باسی نه‌و سالانه‌ی بۆ من کرد، گووتی « نه‌و سه‌رده‌مه که شتی فرشته‌کان له بیمارستانیکی راسته‌قینه ده‌چوو». نه‌و دوو ساله به‌رده‌وام فرشته ده‌هاتن و ماوه‌یه‌کی کورت به‌بیماری له پیخه‌فی مردندا ده‌مانه‌وه و ده‌مردن، زۆریه‌یان فرشته‌ی ته‌نیا و ماندوو و نه‌خۆشبوون، وه‌ک گه‌لای وشکی پاییز ناسک بوون، ده‌بوو بترسن له‌وه‌ی نه‌وه‌رن، وه‌ک گولیک که نه‌کریت به‌ ناسته‌میش په‌نجه‌ی بۆبه‌ریت، هه‌موو مایل به‌ ژاکان بوون. هه‌ر کات فرشته‌یه‌کی نه‌خۆش ده‌هات، ده‌بوو مه‌له‌کبینه‌کان به‌ خیرایی جیگایه‌کی بۆ ناماده‌بکه‌ن و کارنیکبکه‌ن زوو نه‌ژاکیت، بولبولیار تا زیاتر له‌گه‌ل فرشته‌کاندا راده‌هات، تا پتر له هه‌لگرتن و دانان و کۆمه‌ککردنیاندا قال ده‌بوو، پتر نه‌و هه‌سته ده‌یبرد که له‌گه‌ل جوانییه نه‌یتی و شکاو و هه‌له‌اتوه‌کانی مرؤفدا مامه‌له‌ده‌کات. هه‌ستیده‌کرد نه‌وانه‌ی ده‌یانینیت فرشته نیین هه‌ر خودی مرؤفن، به‌لام له دوا پله‌ی ناسکی و ته‌نهایی و شکستدا. له‌و ماوه‌یه‌دا که فرشته‌کان ده‌هاتن و ده‌مردن، گۆرپه‌لکه‌نه‌کانی که شتی که دوو کوپری گه‌نج بوون، به‌رده‌وام گۆریان هه‌لده‌که‌ند. هه‌میشه هه‌موو گیانیان له تۆز و قوردابوو، زۆرچار بولبولیار که تاریک داده‌هات، که ده‌یزانی فرشته نه‌خۆشه‌کان ده‌خه‌ون، له‌گه‌ل دوو گۆرپه‌لکه‌نه‌که‌دا ده‌که‌وته هه‌لکه‌ندنی گۆرپه‌ جار هه‌بوو به‌ دریزیی شه‌و ئیشیانده‌کرد، گۆرپی ناماده‌یان ریزده‌کرد، ده‌نگی پاچ و بیتلیان له هه‌موو فه‌زای که شتییه‌که‌دا ده‌نگی ده‌دایه‌وه . میرائیل و ژماره‌یه‌ک له فرشته‌کان، هه‌ندیک شه‌و نه‌ده‌خه‌وتن، له په‌نجه‌ره‌که‌نه‌وه ته‌نیا سه‌یری گۆرپه‌لکه‌نه‌کانیان ده‌کرد. بولبولیار هه‌ستیکرد هه‌موو

تیکچوونیکسی راسته‌قینه‌ی ژیان له دهره‌وه، هه‌موو درپنده‌بیه‌کی گه‌وره، هه‌ر شه‌پۆلێکی گه‌وره‌ی ترس، فریشته‌کان زه‌ردتر و ژاکاوتر و نه‌خۆشتر ده‌خات. ده‌یزانی له‌ نیوان دونیای دهره‌وه و ئه‌واندا پردیکی نادیار و نه‌ئینی هه‌یه... وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌ر فریشته‌یه‌ک به‌ ته‌نیا قیبه‌نمایه‌ک له‌ دلیدا بی‌ت، پێی بلێت حالێ مروف چیه‌ و ئه‌و بوونه‌وه‌ره‌ غه‌مگینه‌ بۆ کوێ ده‌چیت.

ئێستا دلنیا‌بوو که‌ توانای ئه‌و و دکتۆر شوکا‌ک به‌ سه‌ر فریشته‌کاندا سنوورداره‌. ئه‌وه‌ی له‌ هه‌ر شت زیاتر به‌‌لایه‌وه‌ سه‌‌یربوو، په‌‌شو‌کانی حالێ به‌‌هێزترین و جوانترین فریشته‌ی هه‌موو شار، مه‌‌هدائیلی فریشته‌ بوو. له‌ سه‌‌ره‌‌تا‌کانی ۱۹۹۰ دا بولبولیار دلنیا‌بوو که‌ مه‌‌هدائیلیش تا دیت غه‌‌مگینتر و په‌‌نگ‌زه‌‌ردتر ده‌‌رده‌‌که‌‌ویت، نه‌‌خۆشی که‌‌مخواردن به‌‌ توندی ده‌‌یگریت و به‌‌ره‌‌و لاوازی ده‌‌روات. مه‌‌هدائیل تا ئه‌‌و کاته‌‌ش باوه‌‌ری و ابوو که‌‌ ده‌‌کریت شتیک بۆ فریشته‌ نه‌‌خۆشه‌‌کان بکه‌‌ین، به‌‌لام ئێستا نا، هیدی هیدی تا‌عوونی نا‌ئومیدی ده‌‌گه‌‌یشه‌‌ دلێ ئه‌‌یش... فریشته‌‌کانی ئه‌‌و سه‌‌رده‌‌مه‌‌ زۆربه‌‌یان له‌‌ ده‌‌ستی ئه‌‌و پیا‌وانه‌‌ هه‌‌لده‌‌هاتن که‌‌ بووبوون به‌‌ تفه‌‌نگداری ده‌‌ولت، که‌‌سانیک له‌‌ کوشتاره‌‌ ده‌‌سته‌‌جه‌‌معیه‌‌کانی کۆتایی هه‌‌شتا‌کاندا به‌‌شداریا‌نکردبوو، یا‌ن له‌‌ده‌‌ست خانمانیک هه‌‌له‌‌هاتبوون که‌‌ وه‌‌ک نێران له‌‌ زه‌‌لکا‌وی پا‌ره‌‌و ده‌‌سه‌‌لات و سیکسه‌‌وه‌‌ ئالابوون. ده‌‌میک له‌‌ مروف ده‌‌ترازان هی‌وا‌یه‌‌کیان به‌‌ ژیان و به‌‌رده‌‌وامی نه‌‌بوو، ته‌‌نیا نیازی دلیان نه‌‌وه‌‌بوو، له‌‌ ناو مروف و له‌‌گه‌‌ل ئه‌‌ودا نه‌‌مرن. له‌‌و چه‌‌ند وه‌‌رزدا پێزانی مه‌‌له‌‌کبێن له‌‌ هه‌‌مووان شه‌‌رزه‌‌تر بوو. هه‌‌موو مه‌‌به‌‌ستی پشت ئه‌‌م که‌‌شتیه‌‌ پرزا‌رکردنی فریشته‌‌کان و دروستکردنه‌‌وه‌‌ی بر‌وایان بوو به‌‌ مروف، به‌‌لام ئێستا هه‌‌موو شتیک ئه‌‌سته‌‌م ده‌‌رده‌‌که‌‌وت، ئه‌‌و هه‌‌موو سا‌له‌‌ که‌‌شتیه‌‌که‌‌ توانیبوو شوینیکی که‌‌میک هێمن بۆ فریشته‌‌کان دا‌بینبکات، به‌‌لام ئێستا زۆر بچوک و نالانه‌‌ ده‌‌هاته‌‌ به‌‌رچاو، نه‌‌یده‌‌کرا

ھەموو فرىشته نەخۆشەكان لە خۆي بگرۆت، كەسشى نەبوو خزمەت بە ھەموو بيمارەكان بكات.

غەمگىنترىن شتى ئەو سالا نەخۆشكەوتنى مەھدائىل بوو، دەردى ئەو كارى دۆزىنەوھى فرىشتهكانى سەخندەكرد، تاكە فرىشتهيەك بوو دەيتوانى عەرەبانەى فرىشتهكانەوھ بچولۆينۆت، بولبوليار ھەندۆ شەو بە تەنھا بە كوچەو كۆلانەكانى شاردا دەگەرا و بەردەوام ھەندۆك لەو فرىشته نەخۆش و ترساو و سەرگەردانانەى دەبينى كە لە كوچەكاندا سەرگەردان و ترساو بۆ مردن دەگەرۆن. دلنباوو ھىچ كەس و ھىچ بيمارستانۆك ناتوانۆت ھەموو فرىشته ھەلھاتووھكان پزگارېكات. ھەتا دەمۆك كە لەگەل مەھدائىلدا دەگەرا، سەرنجى دابوو، شىخى فرىشتهكان، ھەلگىرى كلېلى دەرگاكانى كۆشكى مەلەكبىن، ئەوئىش بە ناچارى و بۆدەنگ زۆر لە فرىشته نەخۆشەكان فەرامۆشەكات، چونكە دەزانۆت چىتر لە تواناى كەشتىيەكەدا نىيە بيمارى تر بگرۆت، دەزانۆت چىتر ھىچ چىرۆكۆك، ئومۆدى ھىچ ژيانۆكى تر، فرىشتهكان پزگارناكات.

پززانى مەلەكبىن بايەخۆكى بۆيۆنەى بە مەھدائىلى نەخۆش دا، وىستى تەواو لە فرىشتهكانى ترى جىابكاتەوھ و زورۆكى لە نەۆمى خوارەوھ لە تەنىشت نوسىنگەكەى خۆيەوھ بۆ چاكبكات، بەلام مەھدائىل بە غەمگىنئىيەكى زۆرەوھ قەبوولى نەكرد و بە خانمى مەلەكبىنى گووت ئەوئىش لە فرىشتهيەكى نەخۆش زياتر ھىچى دى نىيە و دەيەوۆت خۆي لەو تەوھومە نازادبكات و لەگەل ھاوړۆ بيمارەكانىدا بژى و بەرۆت. ئەوكات بولبوليار زۆرەى كات شەو و پۆز بۆ كۆمەكى خانمى مەلەكبىن لە بيمارستان بوو، بەدەگمەن ھەندۆ شەو بۆ بە سەرگردنەوھى كوچەكان دەچووھ دەرۆ. خانمى مەلەكبىن ئۆستا وەھا تاك بال بوو، گەر كۆمەكى بولبوليارى لۆبېرايە، نەيدەزانى خۆي و كەشتىيەكەش بەچ دەردۆك دەچن. بولبوليار و مەلەكبىن، ھەردووكيان بە دوودلۆيەوھ سەپرى

دەردی مەھدائیلیان دەکرد، کە تا دەهات بێدەنگتر و کەمدوو تر دەینواند، نە وەک جاران جگەرەوی دەکێشا و نە مامی مامی بەکار دەهێنا. دکتۆر شوکاکیش لە دەمیکەووە لە فریشتەکانی خانم دابرا و گەراییەووە ناو خەلۆتە فریشتەییەکی خۆی، لە هەموو شت ناو مێد و توپە بوو. هەندێجار تەواو باوەڕی وابوو فریشتەکان پزگارناکریڤن، بوونە وەرگە لیکن جگە لە بێدەنگی و خەلۆت و تەنهایی، هیچی تریان ناوێت. هەموو مردون بەلام تەنیا هەناسەییەکی کورت و تەنگیان تیدا ماو. هەندێجار بێهودەیی بەرامبەر دەرمانەکانی خۆی، بەرابەر ئەوێ بێتوانی ئێم مەخلوقە ناسک و وەرێوانە درێژیکاتەو، دەگەیشتە ئاستیک سەر بخاتە ناو کۆشی و بگری. دکتۆر هەموو پۆژیک بە چاوی پڕ فرمیسکەووە لەنەومی دووم دەهاتە خوارێ، فریشتەکان دەهاتن و دەمردن بێئەوێ هیچ بلیڤن، بێئەوێ کەس بێتوانی پزگایەک بۆ ناووەهیان بدۆزیتەو، هەموو لە وێستگەییە کدا دەگەیشتە ئەو ئاستە لە خەلۆت، هەموو پردیک لەگەڵ دۆنیای مەوفا بپچن. زۆرەیی شەوان تەواوی فریشتەکان کۆدەبوونەو و پیکەووە گۆییان لە میرائیل و وانە درێژەکانی لە سەر بێهودەیی ئێم کەشتییە دەگرت، لە سەر ئەوێ هیچ هیزیک نییە فریشتەکان پزگاریکات. ئەوێ سەیر بوو، هیدی هیدی پادشای فریشتە گەشبینەکانیش، هاوپی هەرە گەرەوی مەوفا، مەھدائیلیش بە خۆی و پوخساریکی پەنگ زەرد و نەخۆشەووە لە ناو فریشتەکاندا دەردەکەوت، هەمیشە وەک ئەوانی دی شتیکی سەپی لە خۆیەو دەپێچا و بەپێو لە پزێهەکانی دواو دەووستا و گۆیدەگرت. هەوڵە بەردەوامەکانی دکتۆر و خانمی مەلەکیین و بولبولیار بۆ چاککردنەوێ مەھدائیل بە خۆرا چوون. بەردەوام ئەوێ دووبارە دەکردهووە کە ئینسان ناتوانی چیتەر فریشتەییەکی هەبێت، ئەو پەیمانە کۆن و ئەبەدیەیی لە نیوان مەوفا و فریشتەدا لە زەمانیک و سەر دەمیکدا دەشی تەمۆرکرایت، ئێستا تەواو...

نیستا بۆ ئەبەد تەواو. مەه‌دائیل و‌رده مان‌دووتر و پەنگزەردتر و کەمیک ترساوتریش لە فریشتە نەخۆشەکانی تر دەینواند. ئاشکرا پەوی لەو وە‌رده‌گێت‌را لە‌گە‌ڵ خانمی مە‌لە‌کبێن و ئەوانی تر‌دا قسە‌بکات، هە‌میشە جبه‌یه‌کی لە خۆیه‌وه دە‌پێچاو وە‌ک دزێک لە گونا‌هێکی گە‌وره هە‌لبێت، ج‌م‌کێکی دە‌دا بە سە‌ری خۆیدا و تێدە‌پە‌پی، کاتێک بولبولیار یان خانمی مە‌لە‌کبێنی دە‌بینی، بە‌خێرای دە‌پۆی یان پەوی دە‌کرده ئە‌ولاه، یان س‌لاوێکی ترساوی دە‌کرد و وە‌ک ئە‌وه‌ی یە‌کێک پ‌اوی ب‌نیت، دوورده‌کە‌وتە‌وه. فە‌زای کە‌شتیبه‌که لە‌و دوايه‌دا بە‌ گشتی فە‌زای بێدە‌نگی بوو، فریشتە‌کان نیستا جیا لە‌ کۆمه‌کی مە‌لە‌کبێنه‌کان، خۆیان کۆمه‌لێک س‌روتی سە‌ریان ئە‌جام‌ده‌دا کە خانمی مە‌لە‌کبێن و هێچ مە‌لە‌کبێنیکی تریش پێشتر نە‌یدی‌بوو، هە‌ندێ ئی‌وارێ پێک‌را لە باغی کە‌شتیدا بە بێدە‌نگی کۆدە‌بوونه‌وه و وە‌ک هە‌موو لە باوه‌شی یە‌ک‌دا خە‌وتب‌ن، بێدە‌نگ دە‌کە‌وتن و سە‌یری شینایی بێسنووری ئاسمانیان دە‌کرد، هە‌ندێ شە‌و کۆدە‌بوونه‌وه و بێدە‌نگ لە یە‌ک‌دی‌ان دە‌پوانی، دە‌مێکیش لە‌دە‌وری میرائیل ئە‌لقە‌یان دە‌گرت کە گۆییان لە‌وه دە‌بوو مردن چ جوانه بۆ فریشتە‌یه‌ک کە کاری لە سە‌ر زە‌وی نە‌ماوه، پێک‌را وە‌ک ئە‌وه‌ی نامێز بە مردندا ب‌کن، دە‌ستیان بۆ شتێکی نادیار بە‌رزده‌کرده‌وه و لە تە‌ماشای جێگایه‌کی دووردا نوقمە‌دە‌بوون. بولبولیار هەر کاتێک دە‌بینین ئاهێکی قوول لە ناخیه‌وه سە‌رده‌کە‌وت، دە‌ستیان هێندە لاواز و باریک بوو دە‌ترسا بشکێن و بوە‌رێن. تا دە‌هات فریشتە‌کان پ‌تر لێی دوورده‌کە‌وتنە‌وه، کە‌م‌تر گۆییان لێدە‌گرت، کە‌م‌تر بایه‌خیان بە شیع‌ر و گۆرانییه‌کانی دە‌دا. هە‌تا میرائیل جارێک پێیگ‌ووت کە مرۆف هە‌موو شتێکی پ‌یس‌کردوه، هە‌تا شیع‌ریش، هە‌تا چیرۆکیش، رای وابوو مرۆف هە‌تا خە‌ونی ژیا‌نێکی تریشی وە‌ها پ‌ر‌کردوه لە ژە‌هر، هەر بوونه‌وه‌ریک بیخوات دە‌یکوژێت. حا‌لی بە‌دی فریشتە نە‌خۆشە‌کان و ئە‌و غە‌مگینییه‌ زۆره، تاده‌هات خانمی مە‌لە‌کبێن

و دکتوریشی ده‌گرته‌وه، نه‌وه بولبولیاری به جیگایه‌کی ته‌نگ‌گه‌یاندبوو. گەر ده‌رفه‌تیکی هه‌بایه له که‌شتیه‌که دوریکه‌ویته‌وه و هه‌وایه‌ک هه‌لمژیت، گەر کاتیک‌کی هه‌بایه پیاسه‌یه‌ک به شاردا بکات و پوو به پوو له کوچه‌کاندا سه‌یری خه‌لک بکات، نه‌وه‌ی بیرده‌که‌وته‌وه که نه‌ویش چهند له مرؤف دابراوه، چهند به چنده هاورپئ شاعیره‌کانی نه‌بینیوه، چهند به چنده نه‌یتوانیوه هه‌والی نه‌غه‌ده ماردینی بزانیته. کاتیک ده‌گه‌را، هه‌ستیده‌کرد دۆخیک‌کی نااسایی له شاردا هه‌یه، که سه‌یری چاوی مرؤفه‌کانی ده‌کرد ده‌ترسا، زۆر ده‌ترسا. تا زیاتر به ناو شه‌قام و کوچه‌کاندا بگه‌راپایه، زیاتر هه‌ستیده‌کرد ده‌موچاوی نه‌م مرؤفانه‌ی ده‌یانینیته له‌گه‌ل فریشته‌کاندا جودان و هیچ خودایه‌ک کۆیان ناکاته‌وه. ده‌گه‌را و نه‌و پاستییه ده‌بترساند که ئیستا نه‌میش له مرؤف ده‌ترسیت. به دریزایی ژبانی، خۆی وه‌ک هیومانستیکی گه‌وره بینیبوو، به‌لام ئیستا سه‌یری شو‌فیره‌کانی ده‌کرد، سه‌یری نیگای ترساوی خه‌لکی ده‌کرد له په‌نجه‌ره‌ی ماشین و له ناو پاس و له پشت جامی دوکانه‌کانیان‌وه و ده‌ترسا، سه‌یری ژبانی ده‌کرد له به‌ر جلفرۆش و دوکانی عه‌تار و کۆگای شته په‌نگینه‌کاندا و ده‌ترسا، سه‌یری سه‌ربازه عه‌زه‌به‌کانی ده‌کرد که به دوو دل‌ییه‌وه له هه‌موو شتیک ده‌نواپن، سه‌یری ده‌ستی میوه فرۆشه‌کانی ده‌کرد که به توپه‌بیه‌وه ده‌بجولینن، سه‌یری کریکار و پئیوار و پیاوه شیکپۆشه‌کانی ده‌کرد، به‌لام جگه له ترس، هه‌ستی به هیچ شتیک‌کی تر نه‌ده‌کرد. زۆرجار دوا‌ی بیستنی هاواریک، دوا‌ی ته‌ماشاکردنی روخساریک، دوا‌ی سه‌رنجدان له دل‌په‌قییه‌کی مرؤف، ده‌بیوست خیرا بگه‌رپته‌وه بۆ که‌شتی و له‌وئ له‌گه‌ل فریشته نه‌خۆشه‌کاندا خه‌ریک بیته. له که‌شتی هیچ فریشته‌یه‌کی تر نه‌بوو ناماده‌بیته جیگای مه‌دانیل بگه‌رپته‌وه، که‌س نه‌بوو وه‌ک جاران له‌گه‌لیان بیته ده‌رئ و فریشته نه‌خۆشه‌کان بگوازپته‌وه. هه‌ندئ شه‌و دوا‌ی نه‌وه‌ی هه‌موو نارام ده‌بوون

و ده‌خوتن، نه‌و به‌ته‌نیا ده‌هاته‌ده‌ری و له‌کوچه‌تاریکه‌کانی شه‌ودا
 بو فریشته‌بیماره‌کان ده‌گه‌را، نه‌وانه‌ی زۆر لاواز بوون و ده‌بوو به
 عه‌ره‌بانه‌که‌ی مه‌هدائیل بگوازی‌نه‌وه، نه‌وانه‌ی بو نه‌ده‌هات. به‌لام هر
 فریشته‌یه‌ک بیدواندایه، بیتوانیابایه به‌پتی خۆی بپوات، بولبولیار شه‌و
 له‌دوای شه‌و دوویده‌که‌وت تا ده‌یه‌نایه‌سه‌ر نه‌و بپوایه‌ی له‌گه‌لیدا بیت
 بو ناو فریشته‌بیماره‌کان. ئیستا هه‌ستیده‌کرد تا که جیگایه‌ک ده‌توانیت
 تیا بزێ ناو نه‌م که‌شتییه‌یه، تا که ئیشیک ده‌توانیت بیکات کۆمه‌کی
 پێزانێ مه‌له‌کبینه، تا که جوانییه‌ک ده‌توانیت ببینیت بزهی نیوچاوی
 فریشته‌یه‌که. به‌لام له‌ناخیدا هه‌ستی به‌ترسیکی گه‌وره‌ده‌کرد، به
 درێژایی ژیا‌نی هه‌ژار بوو، به‌لام هیچ کات وه‌ک ئیستا نه‌ترسابوو، جارێک
 خانمی مه‌له‌کبین له‌بیرۆکه‌ی خۆی، کاتی‌ک کتیبێکی زۆر گه‌وره‌و کۆنی
 په‌ره‌په‌ره‌هه‌لده‌دایه‌وه‌و به‌هیوری پاک‌زیده‌کرده‌وه، پێیگوت «به‌ساقه‌ی
 سه‌رت بم... گه‌وره‌ترین هه‌ژارییه‌ک له‌دوینادا ئینسان گیرۆده‌ی بیت،
 له‌ده‌ستدانی باوه‌ره‌به‌ئینسان». ئیستا بولبولیار له‌به‌رده‌م گه‌وره‌ترین
 مه‌ترسی ژیانیدا بوو، ده‌کرا دابه‌زیت بو تاریکترین و قوولترین جیگا‌کانی
 هه‌ژاری، جیگایه‌ک هه‌ژاری تییدا ته‌نیا هه‌ره‌شه‌له‌جه‌سته‌ناکات،
 به‌لکو له‌پۆج... جیگایه‌ک دوا سامانی گه‌وره‌ی ژیا‌نی له‌ده‌ست بدات، که
 باوه‌ری بیسنووری بوو به‌جوانی مرۆف. به‌لام نه‌و ترسه‌ی له‌مرۆف
 شتیک بوو بۆی جله‌و نه‌ده‌کرا، تاده‌هات زیاتر و زیاتر ده‌چوو ناو دلێ
 و ده‌یخوارد. به‌لام چنده‌ترسی له‌مرۆف زیادبوایه، فریشته‌کانیش
 هینده‌ی دی ترسیان له‌م زیاد ده‌بوو. سه‌رته‌له‌گه‌ل دکتۆر شوکا‌کدا
 هه‌ولێکی زۆری نزیکبوونه‌وه‌یان له‌مه‌هدائیل دا، به‌لام مه‌هدائیل پێیگوتن
 «وه‌رزی مردن له‌ژیا‌نی فریشته‌کاندا، به‌بێده‌نگییه‌کی گه‌وره‌ده‌ست
 پێده‌کات. منیش وه‌ک هر فریشته‌یه‌کی دی ده‌بیت بمرم... من به‌ده‌ر
 نیم له‌هر یاسایه‌ک که فریشته‌کان له‌سه‌ری ده‌پۆن». به‌لام پێزان

وهك هميشه تورپه‌بوو له مه‌هدائيل، ده‌يگوت «به‌قوربان، ئه‌مه‌ عه‌يبى نيه‌، به‌س خۆى وهك هه‌يسترمانى گرتوووه و ده‌به‌ويّت بمره‌ت». تاكه جاريك مه‌هدائيل به‌ پاستى و بى‌ چەند و چون له‌ سه‌ر نه‌خۆشيه‌كانى قسه‌يكرد، له‌گه‌ل دكتور مسته‌فا شوكاكدا بوو. پيگوت «دكتور، من چه‌ندين سه‌له‌ بو‌ ئاشتردنه‌وه‌ى مرؤف و فرشته‌كان نيشده‌كه‌م، ئه‌ستا ماندرووم. له‌و چه‌ند سه‌له‌دا ته‌نيا توانيووه‌ كه‌مه‌كى فرشته‌ به‌كه‌م، ئه‌ستا به‌ خۆم ده‌لهم، ئه‌وه‌ى به‌ پاستى پيويستى به‌ كه‌مه‌كه‌ ئه‌نسانه‌ نه‌وهك فرشته‌كان... ده‌بوو هه‌موو كاته‌كه‌مان به‌ مرؤف به‌خشيابه‌، تاكه‌ كه‌شتيه‌كى راسته‌قينه‌ كه‌ فرشته‌يه‌ك به‌ ئارامى ده‌توانه‌ت سوارى به‌ت، كه‌شتى ناو دلى مرؤفه‌ و هه‌چى تر... له‌به‌ر ئه‌وه‌ ئه‌م كه‌شتيه‌ سوودىكى راسته‌قينه‌ى نيه‌». به‌لام دلى مرؤف چيتر جينگايه‌ك نه‌بوو بو‌ نيشته‌جيوونى فرشته‌كان. له‌و به‌ينه‌دا ره‌فتارى سه‌ير له‌ مه‌هدائيل ده‌ركه‌وت، هه‌نديجار بينيان دته‌ ناو باغ و گوله‌كان ده‌شكهنه‌ت، به‌دزيبه‌وه‌ داده‌به‌زته‌ به‌رۆى خانم و وينه‌ى هه‌ندى له‌ فرشته‌كان ده‌درينه‌ت، تاده‌هاتيش له‌ ميرايل زياتر و زياتر نزيكده‌بووه‌وه‌، به‌لام به‌ پيچه‌وانه‌ى ميرايله‌وه‌ كه‌ هه‌رده‌م هه‌من بوو، ئه‌م هه‌ندى هه‌ندى شتيك له‌ شه‌رانگيزى لنده‌رده‌كه‌وت كه‌ پيشتر له‌ هه‌چ فرشته‌يه‌كدا نه‌بينرابوو. له‌ دواى ئوگوستى سه‌لى ۱۹۹۰ فرشته‌كان له‌ جاران نه‌فسورده‌ و پر غه‌متر ده‌رده‌كه‌وتن، به‌ ده‌گه‌ن كه‌سيك ئاره‌زوويه‌كى راسته‌قينه‌ى ژيانى له‌ چاوياندا بديبايه‌. هه‌ر له‌و هاوينه‌دا فرشته‌كه‌ى خانمى ماردينه‌ى، نه‌خۆشى و نه‌مانى به‌رگرى و به‌هه‌زيه‌كى به‌وينه‌ ره‌وى تيكرد كه‌ ده‌ره‌نجاميكي سه‌روشتى نه‌خواردن و خۆديكردن و داپان بوو له‌ دونيا... كه‌رچى پوژانه‌ فرشته‌ ده‌مردن و سه‌ره‌تيان جنده‌هه‌شت، به‌لام نه‌خۆشى كوشنده‌ى فرشته‌كه‌ى خانم له‌ بيمارستاندا، غه‌مگينه‌يه‌كى قوولتر و تاريكترى له‌ هه‌ر غه‌مگينه‌يه‌كى ئاسايى دروستكرد. به‌ كراسيكي سه‌پى

ئىمپىراتورانه‌و، كە ھەمان كراسى بوکىنى نەغەدە بوو، كراسىك دكتور شوكاك لە سەرەتاو ھە بۆي ھىتابوو تا ھەمىشە لە نەغەدەي ناو خەونەكانى خۆي بچىت، لە سەر تەختى خەوتنەكەي خۆي پالڊەكەوت، تادەھات پەنگى سپىتر و سپىتر دەبوو، قزى پەونەق و برىقەي نەدەما، بەردەوام بە غەمگىنى سەيرى سەقفەكەي دەکرد، بە ھىمنى ھەناسەي دەدا، ھەك ئەو ھى مردن لە ھەوادا بىت و بىھەيت بە ھىمنى ھەئىمژىت. ھەولەكانى خانمى مەلەكبىن و دكتور و بولبوليار بۆ دەرهىنانى ماردىنيى فرىشتە لە خەلۆتەي قوولى، بېھودە بوون. كە فرىشتەكان دەگەيشتنە ئەو جىگايە لە بىدەنگى، دەگەيشتنە ئەو شوپنە لە خەلۆت، ئىتر كەس دەستى پىياندا نەدەگەيشت. مەھدائىل جارىك كۆي ئەو پۆچوونەي ھەك گەشتى كەشتىيەكي راستەقىنە ھەسفىردبوو، گووتبووي ھەموو فرىشتەيەك بەلەمىكى تەنھاي خۆي ھەيە، كە ساتى مردن دىت، كە بەندۆلەكانى كۆتايى دەكەونە لىدان، ئەو لەم كەشتىيە دادەبەزىت و سوار ئەو بەلەمە تەنھايە دەبىت و قوول بەرەو ناو تەمىكى پەش دەپوات، كە تەمى نىشتووي سەر ئوقيانوسى ژيان خۆيەتى. بەلام خانمى مەلەكبىن ئەو ھى بىر نەچووە ھە كە مەھدائىل لە دواجاردا گووتبووي «ھەر فرىشتەيەك ئەو تەمە رەشە تارىكەي بىنى پەنگە بىتە بوونە ھەرىكى ترسناك». زۆر لە فرىشتەكان نەخۆشى و لاوازيى و ئازارى ترازان دەيكوشتن، بىتە ھەي كاتى ئەو ھىيان ھەبىت قوول سەيرى ئەو تەمە رەشە گەورەيە بكن كە لە سەر ئوقيانوسى ژيان نىشتووە... ھەموو ژيانىك، ژيانى مروف نا بە تەنيا، بەلكو ژيانى ھەموو زىندە ھەرىك، ھەموو پۆخلە بەرىك كە لەساتىك لە ساتەكاندا ھەستەكات زىندووە و جىاوازە لە بەرد و دار و بىگىيانەكانى تر.

لە كۆتايى ھاوينى سالى نەو دەدا، تەندروستى خانمى فرىشتە تەواو تىكچوو، بە جۆرىك لەگەل ھاتنى پايىزدا، تواناي بىنين و

خواردنی له‌ده‌ستدا. گریانه به کوله‌کانی دکتۆر شوکاک و سه‌ر کیشانه به‌رده‌وامه‌کانی به دیواره‌کانی که‌شتیدا سوودیکیان نه‌بوو، به‌ر له‌وهی بگینه ناوه‌پاستی ئۆکتۆبه‌ر، ئیواره‌یه‌ک ماردینیای فریشته‌مرد. وه‌ک هه‌موو پیتشبینیانده‌کرد له‌باوه‌شی دکتۆر شوکاکدا بۆ نه‌به‌د چاوی لیکنا. ساتی مردنی فریشته‌که‌ی خانم، بولبولیاریش له‌وئ بوو، له‌نزیك په‌نجاره‌ی ژوره‌که‌وه به‌خۆی و ره‌ینکۆتیک‌ی شینی کۆنه‌وه وه‌ستابوو، ته‌نیا و بیده‌نگ و ترساو سه‌یریده‌کرد. به‌دریژیای ساته‌کانی مردن ته‌نیا له‌فریشته‌نه‌خۆشه‌که‌ی ده‌پوانی که‌هیدی هیدی له‌دونیای ئیمه‌دور ده‌که‌وته‌وه، هه‌ستیده‌کرد له‌چاوانیدا سنووری جیهانیک ده‌بینیت که‌هیشتا نه‌و ناتوانیت بزانیت چهند له‌خۆیه‌وه دووره، به‌لام چاوانی ماردینیا گه‌ش و کراوه و بیترس له‌دووریه‌کی نادیاریان ده‌پوانی. هه‌ستیکرد چاوانی نه‌م فریشته‌یه به‌ئهنده‌زی چاوانی نه‌م کراونه‌ته‌وه و دوور ده‌پوانن، شه‌ویک له‌چیا گۆپی بۆ خۆی هه‌لده‌که‌ند و جار جار سه‌ری بلندنده‌کرده‌وه‌وه و ته‌ماشای تاریکی بیسنووری ژیا‌نی ده‌کرد. نه‌م به‌جۆریک له‌سه‌یرکردنی پوخساری ماردینیای فریشته‌دا قوولبویبووه‌وه، هاواره‌کانی دکتۆر شوکاک‌ی نه‌ده‌بیست که‌به‌ریزانی مه‌له‌کبین و په‌کیک له‌باغه‌وانه مه‌له‌کبینه‌کانی تر‌گرتبویان تا خۆی نه‌کوژیت. دکتۆر هه‌ستیده‌کرد نه‌م‌پۆ به‌راستی و بۆ هه‌تاهه‌تایه نه‌غه‌ده ماردینی له‌ده‌ستداوه، دوا‌ی له‌ده‌ستدانی په‌که‌م، دوا‌ی نه‌و هه‌موو سا‌له له‌غه‌م، دۆزینه‌وه‌ی نه‌م فریشته‌یه که‌میک ناسوده‌یکردبوو. دیاره گۆشه‌گیری نه‌و چهند مانگه‌ی پیتشوو، دکتۆری زۆر نازار دابوو، به‌لام نه‌م مردنه‌ی نه‌م‌پۆ، دکتۆری به‌ره‌و پۆزگاریکی په‌شتر و غه‌مگینتر راپیتچده‌کرد. ئیستا به‌هیچ نه‌ده‌گیرا، وه‌ک شیت سه‌ری ده‌کیشا به‌دیواره‌کاندا، وه‌ک شیت هاواریده‌کرد، وه‌ک شیت ده‌یکیشا به‌سینه‌ی خۆیدا و ده‌یگوت «خودایه بۆ؟».

له و شه‌وه‌دا بولبولیار به دهستی خۆی تهرمی خانمی فریشته‌ی خسته ناو به‌کێک له گۆره‌کانه‌وه و له مه‌راسیمیکی بێده‌نگدا که چهند فریشته‌یه‌کیش ناماده‌یبوون به خاکیان سیارد. ئه‌و شه‌وه بولبولیار هه‌ستیکرد که شتییه‌که به جۆریک له جۆره‌کان له نگه‌ری تیکده‌چیت و به هه‌موو سه‌ر نشینه‌کانییه‌وه به‌ره‌و خنکان لار ده‌بیته‌وه.

من و نزار ئیدریس و شیرخان له ده‌رگای دونیایه‌کی نوێ ده‌ده‌ین

وه‌ک گووتم، شه‌وانی به‌ر له‌ پاره‌ین، من و نزار ئیدریس کاتیکی زۆرمان به‌ باسکردنی تۆرگازمه‌وه ده‌برده‌سه‌ر. نزار به‌و ده‌نگه‌ به‌رز و له‌ رووه‌ی خۆیه‌وه ده‌یگووت «شۆرش شتیکه‌ وه‌ک کاری جنسی، گه‌ر ته‌ماشابه‌کیت هه‌موو شتیکی شۆرش هاوشیوه‌ی کاری جنسییه‌، نه‌وه‌ستان، شوین گۆرین، دۆخ گۆرین، لیخشاندن له‌ دوژمن، بۆ بردن، چوونه‌ ناو دوژمن و گه‌رانه‌وه، ته‌کاندن، فشارکردن... هه‌موو شتیکی، هه‌موو شتیکی... شۆرش هه‌یچ نییه‌ جگه‌ له‌ کاریکی سیکسی گه‌وره‌ که له‌ بری ئه‌وه‌ی یه‌ک که‌س بیکات، نه‌ته‌وه‌یه‌ک یان هه‌یزکی گه‌وره‌ ده‌یکات». نزار سه‌رکه‌وتنی شۆرشیشی به‌ تروپکی ئه‌و له‌زه‌ته‌ ده‌زانی. سه‌رکه‌وتنی شۆرش لای ئه‌و تۆرگازمیکی ده‌سته‌جهمعی بوو.

من له‌و ماوه‌یه‌دا دوو سێ شانه‌ی چه‌کداری بچوکم دروستکرد، به‌لام تاکه‌ هیوام، ته‌نیا هه‌یزه‌کانی نزار بوو. که له‌ سه‌ره‌تاکانی ساڵی ۱۹۹۱ دا ئه‌مریکاییه‌کان ده‌ستیانکردوه‌ بۆمباباران من له‌ خه‌یالی ئه‌وه‌دا بووم که ده‌ولت بێ هه‌یچ ماندوو‌بوونیکی ئیتمه‌ له‌ به‌ینده‌چیت و سه‌رنگون ده‌بیست، بۆردومانی ئه‌مریکاییه‌کان وه‌ها شیتانه‌ بوو مژۆف باوه‌ری

نه ده كرد سهر زه ميني ولاتيک بهرگه ی نه و هموو موشه که بگريت و له بنه و هرا هلته کيت. گهرچی هيچ کهس به دروستی نه بده زانی نه و مليونان تهنه له ته قه مهنی جوراوجور، کوئ ده کوتن و چند زيانی راسته قينه ده گه یتن و ژماره ی قوربانيانيان چنده، به لام که پوزانه ژه نراله کان چالاکسی خویان راده گه ياند، هه نديچار ژماره ی موشه که کان وهما شيتانه و بهرزيوو هه ر که سيکی زيندوويان ده ترسان.

باوه پی په ها و بيچهندو چوونی من به نه مريکاييه کان له و سهرده مه وه دهستی پيکرد. خوشحال بووم که ده مبيست سه روک له گه لياندا چوته خهت و خهريکه ده بيته دوستی ژماره به کيان، که نه وه والانه ده بيست، ده مخواره وه، مه سته ده بووم، به نزار ئيدريسم ده گووت «ته واو به وه دا بوينه دوستی نه مريکاييه کان، ئيتر له جه ور و په زالهت پزگارمان ده بيت... باي باي ناغای سه دام حوسه ين». هيزی نه مريکاييه کان و ليدانيان بو سوپای ده ولته وه ها گه وره بوو، خو م به گه مژه ده زانی که به رابه نه وه هيزه دانيشم و شانهي چه کداری بچوک پيکه وه بنيم، هه ستمه کرد نه مريکاييه کان ده رفه تی نه وه يان بو ره خساندوم، زياتر له گه ل نزار دانيشم و باسی ئورگازم بکه م... منيش ده مويست تا ده کريت له زهت له وه ده رفه ته وه ربگرم.

هه فته يه ک بهر له خروشي گه وره، قاسيديکی نه ئینی شوپش هاته لام و گووتی «هه فال شيرخان، به هيزيکی بچوک وه دابه زيوه و ده يه ويت بيته شار» من هاتنی شيرخانم به کاريکی گه مژانه ده زانی، دلنيابووم هاتنی هينده ی ده بيته بار و ناچار ده بين جيگا و پيی بو دابينبکه ين کارناسانيه ک به راپه رين ناکات، به لام شيرخان پياويکی دووربين بوو، مه به سستی بوو له ساته گرنگ و شوينه ترسناکه کاند، گه ر ته نيا بو نوایش بووه، گه ر کورت و پاگوزه ريش بووه سه روسه کوتيک ده ربخات و ميژويه ک بو خوی تو ماريکات... نه وه ی وه ک جه نگاوه ر و نازا ناويانگی

دەركردبوو، تەنيا سەرمايە و سامانى بوو، گەر ئەو ەي لە دەستبدايە، ەك ەفالاى تر نە زىرەكبيەكى تيورىي و نە ليزانبيەكى سياسى ئوتوى نەبوو. كە ەات و بينيمەو، بۆنى ئەو رە دتيرنەيم كردهو ە رامبەر ە خودا و مەخلوقات. دانىشتنى زۆر لە ئيران مۆنتر و دلپەقترى كردبوو، ەك ەموو ئەوانەي ماو ەيكى دريژ لە شويىنكى دى، دوور لە زادى خويان دەژين، بىروايەكى زياترى لە جاران ە خوى بوو. ئەو ەي سەرنجدا ئىستا دەمپىستر و جنيوفروشتەر دەردەكەوت. لەگەل بينينيدا دەستىكرد ە جنيودان ەو ەره ە پيسوپۆخلانەي كە كاتى ئەو ەاتوو، دونيا لە چلكنى و درندەبيان پاكبەينەو. من جگە لەو ەي سەرەتا بيهيتمە ەشارگەي خۆم و ەمان ئەو تەكنىكانەي لەگەلدا بگرمە ەر كە بۆ خۆمى رەچاودەكەم، ەيچى ديم بۆ نەدەكرا. شەوانى ەر لە پاپەپين، من و شيرخان پيەكەو لەگەل نزاردا مەستدەبووين. ئەو ەي ەلامەو سەيربوو، ئەو جارە نزار و شيرخان گەليەك نزيك لە يەكتەر دەركەوتن، دوو شتى زۆر گەورە كۆيدەكردنەو، دوو شت كە زۆر لە سياسەت زياتر دەبنە مايەي كۆكردنەو و دايراندى پياوان لە يەكدى «ژن و شەراب».

ئەو چەند شەو ە پيەكەو بووين، نزار ەاودەميكى بۆ دروستبوو كە لەگەلدا باسى سەرسامى خويان ە ساتى ئۆرگازم بگەن. شيرخان كە يەكەم ژنبازي شوپش و نزار يەكەم ژنبازي شار بوو، پيەكەو ەرهەنگيكي گەورەيان لە ئەزموونى جياواز ەبوو، تا زياتر قسەياندەكرد، پتر تيدەگەيشتم كە ەردووكيان زۆر ە دەگمەن ئەو ژنەيان بۆ گرنگ بوو ە لەگەلدا خەوتوون. كەسيان عاشقى ژن نەبوون، بەلكو عاشقى ئەو تەنيايەي خويان بوون كە تەنيا لەساتى تەواوبوون لە كارى سيكسدا گەيشتبوونە ترۆپكى. من سەرەتا باو ەم نەدەكرد، دەمپرسى گەر خودى ئۆرگازم گرنگترين ساتى بوونە، بۆچى ئەو ە لەگەل يەك خانمدا تاقى ناكەنەو و تەواو. دەمگوت ەو ەدا ئۆرگازم لاي ئيوە ساتى ەرزبوونەو ەي

مروّفه بۆ پله‌یه‌کی مه‌له‌کوئی، ده‌شیت یه‌ک ئافره‌ت به‌رده‌وام ئه‌و هه‌سته‌تان پێببه‌خشیت، له‌وانه‌یه به‌قه‌شه‌نگترین شیوه‌یه‌کیش پێتان ببه‌خشیت و جوانتر له‌پاکردن و زه‌وتکردنی به‌رده‌وام بۆ ئه‌م ئافره‌ت یان ئه‌ویدی ئه‌وه‌تان بۆ فراهه‌مبکات. جارێک که‌ وام گووت «نزار» توند ده‌ستی گرتم و گووتی «نا... ته‌نیا کاتیک ژن ده‌گورپیت تێده‌گه‌یت چه‌ند ته‌نهایت، تێده‌گه‌یت خۆت به‌ته‌نیا له‌سه‌ر ئه‌م زه‌وییه‌ ده‌ژیت، یه‌ک ژن ئه‌وه‌ت پێنالییت. ساته‌کانی ئۆرگازم هه‌مووی له‌یه‌ک ده‌چن، به‌لام ساته‌کانی ته‌نهایی نا، ته‌نهایی هه‌یه له‌باوه‌شی ژنیکدا قوولتره له‌ته‌نهایی له‌باوه‌شی که‌سیکی دیدا. من تا زیاتر هه‌زم له‌و ژنه‌ بیت، زیاتر هه‌ستبکه‌م ئاره‌زوم لێهه‌تی، له‌ئۆرگازمدا ته‌نهایم قوولتره، هه‌فأل ته‌نهایم گه‌وره‌تره... به‌لام من شتیکی ترسناک له‌سه‌رمدایه که‌ پێمه‌لێت پڕۆژیک ژنیک ده‌دۆزمه‌وه له‌ته‌نهایی ده‌رمده‌هێنیت. به‌ئێ، من نزار ئیدریسی مه‌لعون خولیایه‌کی وا چه‌ند سالێکه له‌سه‌رمدایه. ئه‌وه گه‌وره‌ترین نه‌خۆشی منه، با پێتبلیم گه‌وره‌ترین نه‌خۆشی ژن و پیاو ئه‌وه نییه له‌سیکس تێرهنه‌بن، به‌لکو ئه‌وه‌یه به‌رده‌وام واده‌زانن ده‌توانن له‌ته‌نهایی هه‌لبێن، من ده‌لێم ژن و پیاو ده‌توانن یه‌کیان خۆشبویت به‌هه‌رجێ بیر له‌وه نه‌که‌نه‌وه خۆشه‌ویستی له‌ته‌نهایی پزگاریانبکات... ئه‌وه ده‌ردی ئه‌م چه‌ند ساله‌ی منه. چونکه ئه‌وه تووشی ئه‌و خه‌یاله‌م ده‌کات که‌ ده‌شیت و ده‌توانم له‌باوه‌شی که‌سیکی دیدا ته‌نها نه‌بم، به‌لام مروّف هه‌رگیز نه‌له‌ته‌نهایی تێرده‌بیت و نه‌له‌ته‌نهایش پزگاری ده‌بیت، ئه‌وه گه‌وره‌ترین نه‌خۆشی منه، ئۆرگازمیش ترۆپکی ئه‌و ته‌نهاییه‌یه. هه‌ندیک عه‌شق هه‌یه، هه‌ندیک ژن هه‌یه به‌جوانیان، به‌له‌شیان، به‌نیگیان پێتده‌لێن وه‌ره له‌گه‌لمدا به‌و بژی و ئیتر به‌وه توو ته‌نها نیت، تووش ده‌که‌ویتته ناو توپه‌که‌وه... وه‌ک ماسییه‌کی گه‌مزه‌ دوای بۆنی ئه‌و خه‌یاله‌ ده‌که‌ویت و دیتیت تا ده‌که‌ویتته ناو توپه‌که‌وه. جار دوای جار

له‌گه‌ل له‌شیاندا ده‌گه‌یته ترۆپیک، به‌لام هه‌موو جارێک که له‌شت تووشی ئه‌و پاته‌کانه‌ گه‌وره‌یه‌ ده‌بێت، زیاتر ده‌زانیت که ته‌نیا، ده‌زانیت ئه‌و خولیایه‌ که پێشتر چۆته‌ سه‌رتوه‌ که ده‌شیت ئه‌م خانمه‌ له‌ته‌نهایی ده‌رتبکات، ته‌نیا خه‌یالێکی خۆش بووه‌ و هیچی تر، ئۆرگازم ساتی پوونبوونه‌وه‌ی ته‌واوه‌تی ته‌نیا یی ئیمه‌یه‌، جائه‌گه‌ر ژنینه‌ یاخود پیاو. له‌وساته‌دا تێده‌گه‌ین که له‌ پێش سینکس و دوا‌ی سینکس له‌ ته‌نهایی زیاتر هیچی ترمان نییه‌... نه‌یته‌ی سینکس و سیه‌ری سینکس له‌وه‌دایه‌ که مرۆف بۆ ماوه‌یه‌ک له‌و راستیه‌ دورده‌خاته‌وه‌. به‌لام دوا‌جار له‌ ئۆرگازمدا تێده‌گه‌م که من ته‌نها خۆم هه‌م و به‌س، هیچ که‌سیک ناتوانیت بمکات به‌ به‌شیک له‌ خۆی... ساتی ترۆپیک، ئه‌وه‌په‌ری هه‌لێ من بووه‌، بۆ تیکه‌لبوون له‌گه‌ل دونیادا، به‌لام ساتی جیا‌بوونه‌وه‌ و لیکترازانی بێسنووری منیش بووه‌ له‌ هه‌موو مه‌خلوقات. له‌و ساته‌دا که ته‌واو ده‌بم و ده‌عبا ته‌ر و لینجا‌وییه‌که‌م ده‌کێشه‌ ده‌ره‌وه‌، وای خودایه‌... له‌و ساته‌دا که سه‌یری ئه‌و ده‌عبا به‌سته‌زمانم ده‌که‌م که ته‌نیا که‌ره‌سته‌ی نزیک‌بوونه‌وه‌ی منه‌ له‌وانی تر، ده‌زانم که ناگه‌مه‌ تیکه‌لبوونی ته‌واوه‌تی له‌گه‌ل هیچ که‌س و ناگه‌مه‌ تانه‌وه‌ له‌ هیچ مرۆفیکێ تردا. هه‌فاله‌ جه‌نگیز هه‌موومان به‌ته‌نها بۆ خۆمان هه‌ین و به‌س، ئه‌وه‌ ته‌نیا شته‌ ده‌یزانم... له‌ به‌رئه‌وه‌ چی بکه‌م جگه‌ له‌وه‌ی له‌زه‌تی کورت له‌ ته‌نهایی خۆم به‌رم... چی بکه‌م... چی بکه‌م؟».

له‌و ساته‌دا سه‌یری چاوانی هه‌فاله‌ شێرخانم کرد، سه‌یری نیگایم کرد. دانیابووم ئیستا ده‌زانیت من بیه‌ر له‌ چی ده‌که‌مه‌وه‌، ده‌زانیت که تێده‌گه‌م بۆ ماوه‌یه‌کی وه‌ها درێژ، شه‌یدا و شیفته‌ی نه‌غه‌ده‌ ماردینه‌ی بوو. بۆ دیلیکردوه‌، له‌دوا‌ی چی گه‌راوه‌ که ویستویتی به‌ هه‌ر نرخیک بووه‌ هه‌ستبکات ئه‌م ژنه‌ مولکی ئه‌وه‌. که نزار قسه‌کانی ته‌واوکرد، شێرخان هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکێشا و دوا‌ی ئیستیکێ کورت، پرسی «نه‌غه‌ده‌»

ماردینى له کوییه، نه و ژنه ئیستا چى دهکات و چۆن دهژی؟». له و
ساته دا نزار و شیرخان قوول سهرى چاوى بهکیان کرد، نه وه نیگای
به رابه رى دوو پیاو بوو، هه ر دووکیان ماوه ی دریز له گه ل له شی ماردینیدا
یاربانکردبوو، به لام ئیستا هه ر دووکیان قوول له تاریکی و ته نیایی نیو
پۆحى خۆیاندا ونبوون.

که راپه رین دهستیپیکرد، نه و چه ند شانه چه کداره بچوکه ی من
دروستمکردبوون، له لیشاوی خه لکدا له هیه جیگایه که وه دیار نه بوو،
نه وه بۆ ساتى خۆی زۆر ئومیدکوژ و غه مه یێن بوو بۆم، من هه موو ژیانم
له چاوه پروانى ساتیکى وه هادا برده بووه سه ر، سه رگه رمى سالانه م به
پێکخستنى شوپشه وه له شاردا بۆ نه وه بوو له ساتیکى وه ها میژوویدا
ناماده بم گورزی گه وره له فاشیسته کان بوه شینم و تۆله ی هه زاران مروفی
شه هید و هه زاران گوندی سووتاوایان لیستینمه وه، به لام که نه و ساته
دههات و ده گه یشته پێش، ده مبینى چه ند به چه نده هیه کاریکم
له ده ست نه هاتوو، هیه شتیکم نه کردوه به راست دونیا له شوینی خۆی
بجولینیت. بیرمه ده کرده وه که نه گه رچی من هه موو کاریکم کرده، بۆ
نه وه ی له ناوه راستی میژوودا بم، که چی ته نیا کاتیک به شه قام و پىواق
و ژیره مینه کانی میژوودا گه رپاوم که به راستی خالیبوون و پیاوه رپه وى
تریان تیدا نه بووه. هه ستمه کرد مه خلوقاتى وه ک من ته نیا جوړه
زه خیره و تفاقیکین که میژوو رۆژه خالییه کانی خۆی پێ پرده کاته وه.
نه و هه سه رته هینده ی تر شیت و نا ئومیدیده کردم.

نزار و چه کداره کانی، پۆژی به که مى راپه رین پۆلیکی به رچاویان له
هیرشدا بۆ سه ر بنکه ی فرمانداری شار بینى، بنکه که به ئاسانى
گیرا، فرماندار به ره و جیگایه کی نادیار هه لهات و هیزه نه منیه کان بی

بەرگريبه كى ئەوتۇ چەكيان دانا . من و شىرخان پىكەوھ سەرپەرشتى چەكدانان و گرتنى ھەندىك لە بەكە بچوكەكانى سوپامان كرد، ھىچ ھىزىكى سەربازىي دەولەت شەپىكى ئەوتۇ گرتكى نەكرد شايەنى باسبىت، لە زۆربەي جىگاكاندا ئەفسەر و سەربازە عەرەبەكان بى تەقەكردن چەكەكانى خۆيان رادەستكردىن . لەدەمەو ئىوارەدا كە گەرپاينەوھ، من و شىرخان لە ماشىنىكى تايەتيدا بووين كە نزار لە بەكەك لە ھەقالانى خۆي بەتايەت بۇ ئىمەي خواستبوو . لە نزيك مەيدانى گەرورەوھ، نزار و چەكدارەكانيمان بينى، لە سەر مەيتى ھەندىك پۇليس وەستاون وپىدەكەنن... نزار لە ماوھى چەند سەعاتىكدا لەلای خەلك بووبووھ بە شۆرپىگىپ، بەبپوايەكى گەرورەوھ لەگەل تەنگدارەكاندا شەقامەكان دەگەرپا و شوپنە گەرەمەكانى شەپى بە سەردەكردەوھ و خەلكىش بە لىشاو، فەرمانگا و جىگا دەولەتبيەكانيان تالاندەكرد . ھەوا زۆر لىل و سارد و تەماويبوو، لەدوای نيوھ پۆوھ ئاشكرابوو دەولەت جەبەرولى مېژوويى خۆي بۇ ھەتاھەتايە لەدەستداوھ . خەلكى لەناو جۆشى سەرەكەوتندا بە جۆرىكى دلناتر لە بەيانى دەھاتنە دەرى و كۆدەبوونەوھ . شىرخان شەيتانى بەدكارى ئەوجۆرە ساتانە بوو، لەو پياوانە بوو كە دەتوانىت بازىداتە سەر شانى قارەمانىتى خەلكانى تر و بە رەنج و فېداكارى جەنگاوەرە بچوك و بىتەماحەكان بەرەو سەرەوھ سەرىكەوئ . لە گەردبوونەوھەكى بچوكدا خۆي وەك نوپنەرى سەرۆك بۇ سەرکردايەتى راپەرپىنى بە خەلك ناساند، گووتى ھىزىكى گەرورەي شۆرپ بەيانى دەگاتە شار و كۆنترۆلى تەوايى جىگاكان دەگرتنە دەست . من دەمزانى ئەوھ بەكەكە لە پلانە شەيتانى و بەدەكانى تا نەھىلىت ھىچ ھىزىكى دى جيا لە حىزب، بىر لە گرتنە دەستى كاروبارى شار بگاتەوھ . لە راستيدا ھىچ ھىزىكى گەرورەي حىزب نە لە نزيك و نە لە دوورى شار نەبوو، بەلام لەو ساتانەدا ھىچ بوونەوھرىك نىيە بتوانىت راست و درۆي ھىچ

هه‌والتیک بسه‌لمینتیت... له ساتی رووداوه میژوویه گه‌وره‌کاندا، هینده‌ی درۆ شته زه‌به‌لاحه‌کان ده‌جولتینتیت، راستی نایانجولتینتیت... هینده‌ی درۆ هه‌قیقه‌ت دروستده‌کات، هه‌قیقه‌ت خۆی توانای دروستکردنی خۆی نییه. ساتیک که شیرخان له سه‌روهه وتاری ده‌دا، کاتیک ده‌یگوت هینگی گه‌وره‌مان به‌ره‌و کۆمه‌کی خه‌لکی راپه‌ریو به‌ریوه‌یه، من سه‌یری چاویم کرد، ئه‌و سه‌یری چاوی کردم، هه‌ردووکمان له یه‌ک ساتدا هه‌ستمانکرد چنده‌رقمان له یه‌که، چنده‌قیزمان له یه‌کتر دیته‌وه. له‌وکاته‌دا تفه‌نگداره‌کانی نزار که پۆژیک پیشتر شه‌قام و سه‌رکوچه‌کانیان بۆ ده‌ولت پاسده‌کرد، بووبوون به‌پاسه‌وانی هه‌ردووکمان و له‌پشتمانوه وه‌ستابوون و ئه‌مجاره له سه‌ر شانی ئیمه‌وه به‌گومانوه سه‌یری خه‌لکیان ده‌کرد. هه‌موویان کوپی زۆر گه‌نج بوون له‌ناکاوه‌ستیانده‌کرد له‌مه‌خلوقاتی بیزراو و قیزه‌ونه‌وه‌بوونه‌ته‌مروشی شوپشگیژ، فریاداره‌س، ولاتپه‌روه‌ر. له‌ته‌می ئه‌و ئیواره‌یه‌دا خۆیان کردبووه‌په‌رژین بۆ من و شیرخان و پاسه‌وانیان لیده‌کردین. بۆ من هه‌موو دیمه‌نه‌کان به‌جۆریک لیتل و دوکه‌لایسی و بوخارداریوون، سه‌رسامیانکردبووم. هه‌ستنده‌کرد هه‌موو رۆحه‌کان هه‌لمیکی نوێیان لیه‌لده‌ستن، له‌وه‌ده‌چوو شته‌کان پینکرا خۆله‌میشیکی وردیان له سه‌ر باریبیت. من هه‌موو دونیام گه‌لیک ته‌لخ ده‌بینی، فریشته‌که‌م دوو مانگ بوو نه‌جولابوو، هه‌ستنده‌کرد وه‌ک هه‌موو مه‌خلوقاتی تری دونیا چاوه‌رییه‌بزانیت ئیمه‌ی ئینسان چی ده‌که‌ین و چیتر دروستده‌که‌ین و چی ترمان لیده‌وه‌شیته‌وه. به‌یانی به‌ر له‌وه‌ی له‌گه‌ل نزار و شیرخاندا بۆ ده‌ستکردنه‌راپه‌رین بێمه‌ده‌ری، له‌به‌ر ئاویتنه‌یه‌کی گه‌وره‌ی مالی میوانداره‌که‌مدا وه‌ستام، وه‌ک هه‌میشه به‌غهم و گۆمانیکه‌وه سه‌یری باله‌کانم کرده‌وه، دوو بالی دیز و زل و زه‌به‌لاح بوون که ته‌نیا بینینیان شانی کوورده‌کردم و به‌ره‌و پیش ده‌یچه‌ماندمه‌وه. به‌م سه‌ره‌که‌چه‌له‌مه‌وه که هیدی هیدی به‌ره‌و لووسی

ته‌واوه‌تی ده‌پۆی، له مه‌لیکی نه‌خۆش ده‌چووم قه‌فه‌زی بو کرابیته‌وه و نه‌یه‌وئیت بفریئت. یه‌که‌مین به‌یانی راپه‌رین بوو و بینیم که من هیچم له‌و شیره‌ ناچیت که سالانیک دواتر که‌ولیم ده‌پۆشی و لاقم پیوه‌ لیده‌دا، نه‌ژنۆکانم ده‌له‌رزین و له‌شم به‌ جوړیکی نابه‌جئ سه‌رمای بوو. شیرخان که هه‌رده‌م غروری ته‌تاریکی دل‌په‌ق له‌ نیگایدا بوو، ده‌بیینی ده‌له‌رزم، ده‌بیینی که ناتوانم نه‌و قاره‌مانه‌ بم که دنیا داوایده‌کات. ده‌مزانی ئیستا ده‌زانیت که من جگه‌ له‌وه‌ی ده‌توانم سه‌گیکی نه‌ینگری حیزب بم، ناتوانم پال‌ه‌وانیکی راسته‌قینه‌ی ناو میژوو بم. به‌ درژیایی رۆژ هه‌رکات ساتیک ده‌هاته‌پیش، که ده‌بوو تیدا له‌ مه‌ترسی نزیک ببینه‌وه، من دل‌م به‌ خیراییه‌کی مندالانه‌ لیده‌دا، من پیاویکی ترسنۆک نه‌بووم، به‌لام شتیکی توند داوای لیده‌کردم له‌م رۆژده‌ نه‌مرم... هه‌ندی رۆژ هه‌یه‌ مروف‌ نابیت تیااندا بمریت، یه‌کیک له‌و پۆژانه، پۆژی یه‌که‌می راپه‌رینه. شیرخان و نزار هه‌ردوو نه‌و ترسه‌یان تیدا نه‌بوو، نزار ئیستا که‌لیکیش دل‌خۆش بوو که ده‌بیینی چ ساده‌ و خیرا ده‌توانیت له‌ نیوان هیزه‌کاندا خلیسکانییکات. نه‌و ئیواره‌یه‌ که شیرخان یه‌که‌مین وتاری راپه‌رینی له‌ ناو هه‌شاماتیکیدا دا که تا ده‌هات و ورده‌ورده‌ گه‌وره‌تر و گه‌وره‌تر ده‌بوو، نزار هاتبووه‌ نزیکی منه‌وه. له‌و ساته‌دا که فاشیسته‌کان وه‌ک سه‌هۆل ده‌توانه‌وه، به‌خته‌وه‌ری خه‌لک سنووریکی نه‌بوو... منیش وه‌ک خه‌لک هیدی هیدی کینه‌ی شیرخان به‌ریده‌دام و جۆشی وتار و خروشی هاوارم ده‌جولا، ده‌چوومه‌ سه‌ر شانی خه‌لک و هوتافم به‌ گیانی سه‌رۆک و خوینی شه‌هیداندا ده‌دا. له‌و ساته‌دا خه‌لک به‌ دل‌ه‌وه‌ وه‌ک شوپشگیژیکی گه‌وره‌ سه‌یریانده‌کردم، نه‌وه‌ ته‌نیا سات و دوا سات بوو ببینم هه‌شاماتیکی گه‌وره، به‌ ریز و سه‌رسامی و حورمه‌ته‌وه‌ سه‌یرمبکه‌ن. من که له‌ سه‌ر شانی میلیه‌ت بووم، ده‌مانچه‌که‌م ده‌ره‌ینا و بیه‌یچ هۆیه‌کی دیاریکراو، وه‌ک یه‌کیک دوا سه‌رکه‌وتنی گه‌وره‌ی ژیانی

بژی، وهک به کیک تورگامی چه که که ی خوی نمایشبکات، هه ندی فیشه کم به هه وادا ته قاند. دهنگی گولله کان توند رایانده ته کاندم، له میژیوو فیشه کم نه ته قاندهبوو، وهک نه وهی دهنگی گولله کان فریشته که میان له خه وهه ستانده بیت، بالی فریشته که کم که وته جولّه... من له سه ر شانی خه لک وهک بوونه وه ریکی موقه دهس به رزکرا بوومه وه، وهک خودایه کی نوئ خرابوومه سه ر عهرشیکی تازه، له خوشیدا توند دهسکی ده مانچه کم گرتبوو، ده مویست له ریگای گولله کان وه پوچی خوّم له شتیکی نادیار خالیبکه مه وه... که چی دروست له وساته دا که نه ده بوو بجولیت و هیچ بکات، نه وه فریشته به ده بخت و مه لعونه م که وته باله فری. ساتیک بوو تییدا خه لک تاده هات زیاتر گرده بوونه وه و پوویان له مهیدانی گه وره ده کرد، میلله ت ساته هه ره جوان و رومانسیه کانی شوپرش ده ژیا. نه وه ساتانه ی که تییدا هه موو به کده گرن و له ده وری سه ر که وتن سه ماده که ن... هه موو خه لک نیستا من و شیرخانیان ده ناسی، دوو فریاد رهس که له دووره وه هاتوون، دوو پیشمه رگی نه فسانه یی، دوو ناو که له پوژان و سالانی داهاتوودا پوئیکی گرنگیان ده بیت. نه وه ساته ی که خه لک ده تخنه سه ر شانیان، ترسناکترین ساتی ژیا نی هه موو سیاسییه کی دونه یه، نه وه کاته ی له سه ره وه له سه ر شانی میلله ت ده وه ستیت، ساتیکه یان دوا ی نه وه ده بیت واز له سیاست به یینیت بو نه وه ی تا مردن نه وه یاده وه رییه به پاک ی له خه یال و له میژووتدا به یینیت وه، یان وه همی نه وه ساته ده تبات و دوزه خیک بو خو ت و بو نه وانی دیش دروستده که ی ت. من فریشته مه لعونه که کم له و ساته دا رایته کاندم... له وساته دا که هه ستمده کرد ژیا نم مانایه کی هه یه، له و ساته دا که میژووی کو ن و تازه م پیکه وه له خالیکدا به کدیان ده بری، نا له و یادا فریشته که کم وهک نه وه ی هه موو خه یالات و واهیمه و خولیا یه کم بکوژیت به جو ریکی شیتانه رایته کاندم. جه ماوهر له خواره وه پاچله کان و له رزین

و كەفدەردانى منيان بىنى، جەماور بىنيان ھىزىكى نھىنى لە ناوھو پامدەتە كىننىت و ھەلمدە گرىت و ھەختە بالبگرم و بەرېمەو ھەوى... ھەموو واتىگە يىشتن كە من خروشى شوپرش، ھەماسەتى شوپرشگىرپانە، ەشقى بىنى ەتەن لە دلەو دەمھەژىننىت، ەك پىغەمبەرىك لە ساتى ەھىيدا بىنن، ەك يەكەك بىنن ئەفنى نىشتىمان دەسوتىننىت و گرى تىبەردەدا... بىنيان كە من لە پاتەكان و بىھوشىدا ھاواردەكەم و دەلیم «كوردپەروەران بەگرن... بەگرن». بىنيان بەلادا دیم، ەارەق دەردەدەم، كەف دەچنم. خەلكى ئەو ساتەيان بە تروپكى عاشقىم بو وەتەن بو ژماردم، بەلام لە پاستىدا ساتى ەرە ترسناكى پەيوەندى نىوان من و فرىشتەكەم بوو. من لەو ساتەدا كە لە سەر شانى خەلك بووم، لە بانەو پرا جوانى مىللەت و بەدبوونى پوچى خۆم دەبىنى، لەو ساتەدا، جىاوازی نىوان تارىككەكى قوللى ناو دەرونى خۆم و ئەو چاوە تىنو و پىر ھىوايانەم دەبىنى... ساتىك بوو گەرى ئەوان منيان ەك بەلندەيەكى ئەفسانەيى موقەدەس دەبىنى، بەلام من خۆم ەك مەلىكى زامدار و شكستە دەھاتە بەرچاوا، بەلندەيەكى پەش بووم و تىرىكى كوشندە پىكا بوومى، دەكەوتم، ەشاماتەكە دەيانگرتم، كەفم دەردەدا... بىھوش دەبووم و كە ھوشيار دەبوومەو ەشەو بوو... لە ئوورىكى مالى نزار ئىدرىسا چاومدە كەردەو، بە خىرايى ەلدەستام، بەخىرايى دەچومە بەر ئاوينەيەك، ەموو سەيرىان لە من دەھات، سەيرى خۆم دەكرد، بەلكانم لە پشتەمەو ەل و سەپى و بىرەھمانە بەرزىبووونەو، ەك شىت بووم، ماندوتىبىيەكى گەورە لە چاومدا بوو، دەنگم نوسابوو، ەارەقەم دەردەدا و دەمگوت با بىوين بو ئەو جىگايەى كە ھىشتا شەپى تىدايە.

ئەو شەو فرىشتەكەم جارىكى تر ھىرشىكى دىكەى ھىنا. ئىستا دلنابووم ھىچ جارىكم نىيە جگە لەو ەى پال بەم فرىشتەيەو بىنم

بۆ دهره‌وه ... به‌ریه‌یان به‌ر له‌هه‌مووان هه‌ستام و پام سپارد به‌کیکی هۆشه‌نگی بولبولیارم بۆ به‌یتیت. ده‌مویست گویم له‌ده‌نگی مه‌له‌کببینه‌کی تر بیت. شه‌شی به‌یانی بوو، بولبولیار به‌چاویکی ترساوه‌وه‌گه‌یشه‌لام، پێشتر هه‌یچ کات وا ماندوو نه‌مدییوو، دیاریوو ماوه‌یه‌کی درێژه به‌باشی نه‌خه‌وتوو، به‌غه‌مگینی گووتی «حالی فریشته‌کان باش نییه، هه‌فال جه‌نگیز حالی فریشته‌کان باش نییه، حالی هه‌یچ فریشته‌یه‌ک باش نییه. مرۆف به‌ره‌و ترس و دل‌په‌قی ده‌پوات». من سه‌یری چاوانیم کرد، ده‌مانچه‌که‌م ده‌ره‌یتنا و خسته‌سه‌ر سه‌ری، چاوانم سووریوون، ده‌ستم ده‌له‌رزی، قورگم وشک بوو، گوتم «بولبولیار له‌م باله‌ حیزانه‌پزگارمبکه ... له‌م باله‌ حیزانه‌پزگارمبکه». به‌هه‌منی و ناوهمیدییه‌وه سه‌یریکی ده‌مانچه‌که‌ی کرد، نه‌مجاره‌ش هه‌ستمکرد ناترستیت. من ئاماده‌بووم بیه‌تقیتم، به‌لام نه‌و بینه‌وه‌ی ده‌نگی به‌رزیته، بینه‌وه‌ی گه‌روی له‌ره‌یه‌کی سامی تیدا بیت، به‌هه‌منی پۆحیکی سووکه‌وه‌که‌جگه‌ له‌سه‌نگی خۆی، هه‌چی دی له‌سه‌ر بار نییه، چاوی نوقاند و گووتی «هه‌فال جه‌نگیز بیه‌تقیته ... بیه‌تقیته ... ره‌نگه‌ گه‌ر من بکوژیت، فریشته‌که‌ت خیراتر به‌ترازیت». ماوه‌یه‌کی زۆر چاوی لیکنا، ماوه‌یه‌کی درێژ من لووله‌ی ده‌مانچه‌که‌م کرده سه‌ری، ساردی لووله‌که‌ی هه‌ر له‌سه‌ر نیوچاوانی بوو، من ده‌گریام، ده‌مانچه‌که‌م به‌ده‌ستمه‌وه‌ده‌له‌رزی و ده‌گریام، به‌ده‌م گریانه‌وه‌ده‌مگووت «هه‌فال ... هه‌فال ... نه‌م فریشته‌یه‌م بۆ ناپوات ... بۆ فریشته‌ی هه‌موو ئینسانه‌کان ده‌مریت و ده‌پوات، فریشته‌که‌ی من ناپوات». چاوانی ده‌کرده‌وه ... چاوانی گه‌ش و پوون و پڕ له‌و جوانییه‌ قوول و نه‌هینییه‌ بوو که‌ته‌نیا پۆحه‌هه‌ره‌پاکه‌کان، نه‌و پۆخانه‌ی به‌پاستی به‌زه‌لکاوای پیسی دنیادا تینه‌په‌ریوون هه‌لگرنی. ده‌ییبینی ده‌گریم ... ده‌ییبینی چ زه‌جریکی قوول ده‌کیشم، ده‌مانچه‌که‌ی لێوه‌ده‌گرتم و توند باوه‌شی پیادا ده‌کردم و به‌ده‌م گریانه‌وه‌ده‌یگووت

«هه‌ئال، فریشته‌کانمان باش نین، فریشته‌کان هیچیان باش نین... هه‌ئال هیچیان... هیچیان».

ساتیکی قوولی برابری نیتوان من و بولبولیار بوو، هه‌ر دوو توند باوه‌شمان به یه‌کدا کردبوو، هه‌ردوو ده‌گریاین. ئه‌و ساته‌ من و ئه‌وی بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ کرد به‌ دۆستیکی نزیك و ئه‌به‌دی، به‌ جۆریك پۆژیك كه‌ ده‌مرم، پۆژیك كه‌ مالاوایی له‌م سه‌رزهمینه‌ ده‌كه‌م، ده‌زانم من هاوپییه‌کی راسته‌قینه‌م بووه، هاوپییه‌کی دلسۆز و ئه‌به‌دی كه‌ ناوی هۆشه‌نگی بولبولیاره‌.

من هه‌ستهمه‌کرد په‌یوه‌ندی نیتوان من و فریشته‌كه‌م، تا دیت زیاتر و زیاتر له‌ سه‌ر درۆکردن و نیفاق راده‌وه‌ستیت. ئه‌وه‌ی ئه‌م بوونه‌وه‌ره‌ بالداره‌ی ناخمی تووشی په‌شۆکان و دووولی کردبوو، ئه‌وه‌بوو من ده‌مزانی كه‌ فریشته‌یه‌ك له‌ ناخمدایه‌ و ده‌یه‌ویت به‌ جیمبه‌ئیلت. پێش من هیچ مروفیتك له‌ سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌ ئه‌زمونی وه‌ها نه‌ژابوو. مروفه‌کانی دی باش یاخود خراب درۆیه‌یان به‌ زنده‌گی خۆیان ده‌دا بێته‌وه‌ی به‌ پوونی وه‌ك من له‌وه‌ تیبگه‌ن فریشته‌یه‌ك له‌ پۆحیاندایه‌ و باله‌کانی هیناوه‌ته‌ ده‌ری و ده‌یه‌ویت له‌ به‌رچاوی ئه‌واندا خودکوژیبكات. مروفه‌کانی دی بێناگا له‌ بوون و نه‌بوونی فریشته‌کان ده‌ژیان و ده‌مردن، پێش من كه‌س به‌ ژان و ئه‌شكه‌نجه‌ی وه‌ها حوكم نه‌دراوو. من نه‌ ئه‌وه‌بوو بێباک و بێوێژدان پال به‌ فریشته‌كه‌مه‌وه‌ بنیم بپوات، نه‌ ئه‌وه‌ بوو بتوانم بیگێرمه‌وه‌ ناو ناخم و له‌ خودکوژی په‌شیمانیکه‌مه‌وه‌. ئیستا بریارمداوو كه‌ ئه‌و فریشته‌یه‌ بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ ده‌ریكه‌م... هه‌رچیه‌كه‌م کردوه‌ کاریکه‌م بپوات و دووریکه‌ویته‌وه‌، نه‌مه‌توانی هه‌موو ژیانم به‌رگه‌ی ئه‌م په‌لامار و تا و كه‌فده‌ردان و بیهۆشبوونه‌ بگرم، چیتر توانای بینینی ئه‌و بالانه‌م له‌ پشته‌وه‌ نه‌ماوو. به‌وه‌دا دلنیابووم لێناگه‌ریت ئاسوده‌بم، دلنیابووم له‌ هه‌موو ئان و ساتیکی ژیانمدا رامده‌ته‌کێتیت،

بیّهۆشده‌کات، ده‌ست ده‌خاته‌گه‌روم، ئیتر ده‌مزانى ناتوانم وه‌ک
 مروّفیكى ئاسایى، وه‌ک شوپرشگىزىک که په‌روه‌رده‌ی ده‌زگایه‌کى گه‌وره‌م،
 وه‌ک که‌سىک فه‌رمانىکى تايبه‌تیم هه‌یه، بژیم.

ئهو پۆژه بولبولیار به‌ر له‌وه‌ی جی‌مبه‌ئایت، به‌غه‌مگینیه‌وه‌ باسى
 نه‌خۆشى و مردنى فریشته‌کانى بۆ کردم. گووتى له‌چهند مانگى
 پابوردودا ریکه‌وتى هه‌چ فریشته‌یه‌کى نه‌کردوه‌ بیه‌ویت بژى، باسى
 ده‌ردى مه‌ه‌دانیل و گۆرانى ئه‌وى بۆ کردم، ده‌ستى خسته‌سه‌ر ده‌ستم و
 گووتى له‌ پۆزانى داها‌تودا سه‌رم لیده‌داته‌وه. به‌ر له‌وه‌ی بپروات، من بۆ
 ئیستىک پامگرت و گووتم «هۆشه‌نگ، په‌یمانم بده‌رئ، ساتىک فریشته‌که‌م
 دیته‌ده‌رئ، کۆمه‌که‌یت نه‌مریت». نازانم بۆ وامگووت، ئهو خواسته
 قوول و نه‌ئینیه‌ له‌ چیه‌وه‌ هات، به‌لام ئاره‌زوویه‌کى قوول و گه‌وره‌ی
 پۆحم بوو، که هه‌موو شتىک بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی نه‌هێلم فریشته‌که‌م بمریت.
 ئیستا پر به‌دل ده‌مه‌ویست ئهو فریشته‌یه‌ی ناو ناخى خۆم ببینم بزانم
 له‌ چى ده‌چیت، ده‌مويست کاتىک له‌ خۆم جیا‌ده‌بیته‌وه‌ بىگرمه‌ باوه‌ش،
 بیکه‌مه‌دۆست، هه‌ولبده‌م بۆ هه‌میشه‌ له‌گه‌لمدا بیت، ده‌مگووت به‌وه‌دا
 مروّف ناتوانیت به‌رگه‌ی فریشته‌یه‌ک بگریت له‌ پۆحیدا، ده‌بیت به‌رگه‌ی
 بگریت وه‌ک یادگاریه‌کى ئه‌به‌دى، وه‌ک بیره‌وه‌رى جوانیه‌کى مه‌حالى،
 وه‌ک هاو‌پێیه‌کى نه‌خۆش که به‌رگه‌ی هه‌واى ئهو دونیایه‌ ناگریت که
 ئیمه‌ تیدا ده‌ژین، وه‌ک به‌شىک له‌ پۆج که هه‌رگیز نه‌یتوانیه‌ بژى.

بولبولیار بینه‌وه‌ی په‌یمانىکى رۆشنم پیدات پۆیشت، پێشتر وه‌ها
 غه‌مگین و دوودل نه‌مدیوو. ئیستا له‌ که‌سىک نه‌ده‌چوو له‌ کۆمه‌لگا یان
 سیستم تو‌ره‌بیت... به‌لکو له‌ که‌سىک ده‌چوو له‌ هه‌موو ئه‌م ئه‌ستیره‌یه
 نا‌ئومیدبیت.

دوو شەو دواتر دکتۆر شێرخان و نزار هاتن، هەردوو پووخواش و گولپەنگ بوون، گووتیان ئەمشەو هێزەکانمان دەبەینە سەر گەپەکی ئەمنەکان.

من ئەوکات دوو پۆژیوو، لە بەر تا و گێژێی نەمکراوو بچمە دەری. کورت و کەم لە دەمی ئەوانی دیبەو هەوایی بەرەو پیشچوون و سەرکەوتنەکانی راپەرینم دەبیست. بەلام بە جۆریک ناخم گەرم و لەرزوتای توندم بوو، نەمدەتوانی زۆر خەیاڵ بخەمە سەر دنیای دەرهو. بەدترین شت ئەوێهە کە شۆرشە تاریکەکانی ناخت هاوکاتی شۆرشە پڕ خروۆشەکانی دونیا بن. مەرۆف بوونەوهریکە تا سەر سەحنەى رۆحى خۆى خاڵى نەبیت، ناتوانیت بێتەرس بپواتە سەر سەحنەى میژوو. ئەو پۆژە من جەنجالیبەکی وەها لە سەر تەختی دەروم بوو، نەمدەتوانی پێ لە سەر هیچ تەختیکى دی دانیم. جگە لەوێ کونجیک بۆ وپێنە و کەفەردانم سازیکەم، کاری دیم لە دەست نەدەهات. بەلام دەمزانی ئەم ئارامییە درۆییەى بۆ فریشتەکەمى دروستدەکەم، ئەوێ زوو خەڵوەت و بیدەنگی بۆ دەسازینم، جگە لەوێ ئازاری من و ئەو قوولتر دەکاتەو هێچی دی ناکات. دڵنیاوووم لەو سەردەمە تازانەدا کە بەپێوێهە، لەو پۆژگارە نوێیەدا کە ئیستا خۆری هەلدیت، بەم فریشتە بەدکار و دژەدڵەو نامکریت ئاسووودە بژیم، شانم چیتەر بەرگەى قورسایى ئەو بالانە ناگریت کە لە ئاوینەکاندا خۆم دەدی، وەک پەرموزنیکی شیواو، وەک کەسیکی نەفرەت لیکراو خۆم دەهاتە پیشچاو.

ئەو شەو لەگەڵیان چوووم بۆ سەر گەپەکی ئەمنەکان، گەپەکە کە جگە لە ژن و مندال، کەسى تیدا نەماوو. پیاوێکان یان هەلهاتبووون یاخود لە سەنتەرى سەرەکی لە ژێر گەمارۆدابووون. بپیار و ابوو هەموو خێزانەکان بخزینە پاسی تاییبەتییهو و بەرەو دەرهوێ شار بگوازیینەو. سەرۆک فەرمانیکی رۆشنی دابوو کە کەس دەست بۆ خانەوادە و ژن و

مندالئی دوزمن نه بات، به لام له و کاته دا جیبه جیتردنی پرتنمایي و فه رمانی وا مه حال بوو. نزار و دکتور شیرخان به هیترکی بچوکه وه ماله و مال که وتنه گه پان. من له ده می ده روزه ی سهره کیدا له گه ل شو فیره که مدا له ماشینه که دا مامه وه ... هه وای شه و نازاریده دام، گلۆپه کانی ماشینه که م به شو فیره که خاموشکرد و به چاویلکه یه کی ره شه وه، سهیری تاریکایی قوول و بیینی شه وم ده کرد. له کولانه کاندایه جگه له تاریکی، هیچی دی هاتوچوی نه ده کرد، له سه رتاسه ری شاردا کاره با برابوو. سه ره تا وام به خه یالدا هات یه کتیک له نه منه خوینخوره کان هه له اتبیت و دووباره خوی لیره شار دبیته وه، به لام به وه دا شیرخانم بیینی خوی بیترس ده چیتنه ناو ماله کانه وه، گومانم له راستی نه و خه یاله په یداکرد. نزکی سه عاتیک له ماشینه که دا مامه وه، ته نیا شو فیره که م له گه ل بوو، هه ردووکمان به قورسی هه ناسه مان ده دا... پیشتر نه م کوره شو فیره م نه بیینی بوو، قه له ویکی ورگنی غه بغه به دار بوو، به لام نه نه و قسه ی له گه ل من کرد و نه من نه وم دواند. کاتیک دوو که س پیکه وه له جیگایه کدا ده بن، کات ده روات و ده روات، بیده نگي هه میشه بالاده سته و وشه یه ک له هیچ جیگایه که وه نایه ت، کاتیک نه و دوو که سه هیچ نالین، کاتیک واده که ن بیده نگي ته نیا پردی نیوانیان بیت، ئیدی بیه و و بو هه تاهه تابه ده بنه دوزمنی یه ک، بیده نگي قوول و دریز له نیوان دوو مرفدا جگه له بق هیچی تر دروست ناکات. له و سه عاته دا من نوqm له بیده نگي که کی کوشنده دا، جگه له هه سته خنکان له تاریکیدا هه سته دیکه م نه بوو. خوشحال بووم که توانیومه نه م گه نجه بکه مه دوزمنی خوم... ئیستا جگه له بق هیچی دیم به لاهه گرنگ نه بوو.

دوای سه عاتیک بیته وه ی من بیانینم و بزنام له کوپوه دین، نزار و شیرخان گه پانه وه، به شو فیره که م گووت پوناکی ماشینه که هه لکاته وه، له تاریکیدا جگه له تارمایی چه کداره کان، سته بری چوار ژنیشم بیینی،

لە تاريكىدا تەنيا دەمتوانى بزانم ژنن، ئارەزويەكم نەبوو دابەزم و ببينم كين.

نزار لەگەڵ مندا سواربوو، شيرخان و ژنەكان چوونە ماشينىكى ترەو، دوو ماشينى ترى پږ پاسەوان و چەكداريشمان لەدوبوو. لەگەڵ سەرکەوتنى نزاردا بيئەوئى فەرمانىكى روژن بە شوڤيترەكە بدات، بەرپكەوتين. نزار لە پيشەو سواربوو بوو من لە دواو، هەناسەى شوڤيترە قەلەوئەكە لە كاتى ليخوپيندا بە جوړىكى بەرچاو بەرزبوو، دەنگى هەناسەى بە جوړىك بەرزبوو، وەك ئەوئى ماشينەكە بەپال بنازووت. نزار بيئەوئى ئاوږداتەو بە دەنگىكى بەرز گووتى «هەفال، ئەمشەو كاتىكى خوڤشان دەبيت». من لە پالتويەكى رەشى ئەستوردا، رەنگوپووى پياوئىكى تادار و نەخوڤم هەبوو، كەم كەم عارەقم دەردەدا، ليوانم وشكبوون. بە دەنگىكى كز و بيپاك لە دونيا گووتم «بۆ كوئى دەچيت بچۆ». لەو ساتەدا هەموو شتەكان لام بەكسان و بيپايەخ بوون... هەموو گەردون لام شتىكى پوچ بوو، توپەلە توژىكى بيئانا كە مەخلوقىكى بيئاناي وەك مرؤفى تيا دەژيا.

ماشينەكان روويان لە جيگايەكى چۆلى كەنارى شار كرد. دواچار لە بەردەم بيئايەكى گەورەدا وەستائين، كە بە ئەستەم لە زوئەتى ئەنگوستەچاوى شەودا سيبەرى دەبينرا، لە بەر تاريكى نەمدەزانى ئەم جيگايە كوئىيە و لە چوار دەورى ئيمە چى دەگوزەريت. بەوئەدا هېچ چەشنە روڤشناييەك ديار نەبوو، هەستمكرد چوار دەورمان چۆلەوانىيەكى گەورە و زوئەتتىكى بيئەن بيت. هەموو لە ماشينەكانمان دابەزين، نزار فەرمانيدا و ژنەكانيان برە ژوورئى بۆ ناو بيئناكە. من نەمدەزانى چى دەگوزەريت.

پاش ئيستىك هەموو چووينە ژوورئى، من نەبيت ئەوانى دى هەموو لايتى دەستيان هەلگرتبوو، لەدەرگايەكى بچوك چووين بەودىدا،

شوینه‌که مردوو و بیئاسه‌واری ژیان نه‌بوو، نزار ده‌ستی منی گرت و گوتی «هه‌فالّ جه‌نگیز لیّره‌وه». ده‌نگی زرينگه‌یه‌کی سه‌یری تیدابوو، له‌ده‌نگی ئه‌و گه‌نجه سه‌وداسه‌ر و یاخی و شیته نه‌ده‌چوو که پتر له‌شازده سالّ له‌وه‌وبه‌ر له‌زیندانی پسمامان گویم له‌ده‌نگی بوو... من له‌و تاریکیه‌دا تاکه شتیک بیرم لیّده‌کره‌وه کاریگه‌ری زه‌مان بوو له‌سه‌ر پوچی نیّمه. به‌لام زرينگه‌ی ده‌نگی نزار، به‌خته‌وه‌ریه‌کی وه‌ها نه‌ینی تیدابوو له‌گه‌لّ ئه‌و تاریکه‌بیه بیسنوره‌دا نه‌ده‌گونجا، ده‌نگی ئه‌و شاد بوو، به‌لام زولمه‌تی ده‌ورمان غه‌مگین، غه‌مگینیبه‌کی قوولّ، غه‌مگینی جیهانیک شهرم له‌بوونی نیّمه بکات.

له‌ژوره‌وه بینیم چوارکه‌س پیکه‌وه لۆکسیان داده‌گیرسان، هه‌ر چوار لۆکسه‌که پیکه‌وه هه‌لّده‌بوون. نزار به‌و ده‌نگه‌خۆش و سه‌رحاله‌ی خۆی له‌به‌ر خۆیه‌وه گۆرانی ده‌گوت. له‌ناکاوه‌ه‌ستا، وه‌ک شتیکی زۆر نه‌ینی و به‌نرخ بلّیت، به‌شۆفیژه‌که‌ی گوت «وه‌ره له‌گه‌لمدا باجین مه‌شروبه‌کان به‌ینین».

ژوره‌که پر بوو له‌قه‌نه‌فه‌ی گه‌وره گه‌وره و گرانبه‌ها، پازاوه به‌فه‌رشی فارسی، میژیکی ته‌خته‌ی نه‌خشداریش له‌ناوه‌پاستدا بوو. من وه‌ک سه‌ر لیّشیواو، وه‌ک که‌سیک نه‌زانیت پوو له‌کوئ بکات، به‌ترسه‌وه سه‌یری هه‌مووشتیکم ده‌کرد، له‌که‌سیک ده‌چووم له‌ناوه‌پاستی کۆمه‌لیک پێگادا وه‌ستا بیت و نه‌زانیت به‌کویادا بپوات، چاوم ئاسه‌واری تابه‌کی شیتانه‌ی تیدابوو، ده‌ستم له‌نیوچاوانی خۆمدا هه‌مووی عاره‌قه بوو، یه‌خه‌ی پالتۆ په‌شه‌که‌م بۆ سه‌روه هه‌لّدایه‌وه و به‌پاسه‌وانه‌کانم گوت «زۆرم سه‌رمایه». شیرخان به‌رامبه‌رم پیده‌که‌نی... پیکه‌نینی که‌سیک له‌زه‌ت له‌ئازاری نه‌یارانی ببینیت، چاوی ئه‌و ته‌عبیره ته‌ماوی و تاریکه‌ی تیدابوو که سالانی دواتر له‌زۆر بۆنه‌دا ده‌مبیینیه‌وه، شتیک ته‌نیا ته‌عبیری له‌کینه نه‌ده‌کرد، به‌لکو له‌زه‌تی که‌سیک بوو،

دەزانىت ھىزى لەو دەبايە خاوەنى پۆج نىيە، خۆ كزكرن و گرمۆلەبوون و سووربوونەوى من بە جۆرىك توپەيدەكرد پىيەكەنىت... دەمزانى تەنيا كاتىك كە كىنەى دەيگرىت، كە پقىكى نەينى دەيخوات و ناتوانىت دەريىخات، وا قىزەون پىدەكەنىت.

پاش تۆزىك تەنيا من و ھەئال شىرخان لە ژوورەكەدا ماينەوھ. پاش ئىستىكى كەمىك درىژ نزار بە تەنها گەپايەوھ، لە دەرگاوه بە دەنگى بەرز گووتى «ھەئالان ھەمويانم مەرەخەسكرد، بەس خۆمان و پاسەوانىكم ھىشتۆتەوھ لەگەل ژنەكاندا... ئىستا شەو، ھەموو شەو، ھى خۆمانە. دەخۆينەوھ، مەستدەبين... ھەموو شتىكمان لايە... چوار ژنى پووتىش». دەنگى نزار توپەبوون يان كىنە ياخود ھەوای سەرکەوتنى تىدانەبوو، بەلكو وەك ھەمىشە شەھووتىكى دىندانەى بۆ ژيان تىدابوو. ھىدى ھىدى خۆى قاپە عارەقەكانى داكرد، خۆى بستەى لە كىسەكان دەرھىنا، بە دەنگە خۆشەكەى گورانى گووت، لىمۆى قاشكرد، چاچكى دروستكرد، پىكى تىكرد، دواجارىش وەك لە پىدەنگى ئىمە سەرسامبىت، سەبرى من و شىرخانى كرد و گووتى «برايمان ئەمە ئاھەنگى سەرکەوتنە، با خۆشمان لى بگوزەرىت». من نوقمى تايەكى پەش بووم، شىرخانىش نوقمى زەردەخەنەيەكى بەد و گەندانە بوو، زەردەخەنەيەك ئاوپتەى كىنەيەكى نەينى بوو بۆ من، بۆ نزار، بۆ ئەو ژنانەى لەو دىو چاوپوانيان دەكردىن... كىنەيەكى ئەبەدى، پقىك كە لە ئەزەلەوھ و بە فىترەت لە سەر پۆجى بەرامبەر دونيا ھەلكەنراوھ.

چوار ژنى دىلبوون، ھەر ژنىك و لە ژوورىكدا. ھەر سىكمان يەك لە سەر يەك پىكمان ھەلەدا، من دلىابووم فرىشتهكەم ورد سەبىرمەكات، ھەستم بە چاوانى دەكرد لە ناخمدا دەجولپتەوھ، ھەستم پىدەكرد دەيەووت ببىنىت، چۆن من خەرىكە دوا دىوارى بۆ دەشكىتم تا لەو تارىكىيە ئەبەدىيەى پۆجم بپتەدەرى. من يەكەم پىك ھەلەدا

بو نه‌وهی چی خرابه‌یهک له سەر و جهسته‌مدایه له خو وه‌ستیت و پوخساری راسته‌قینه‌ی من دهربخات. هەر سی‌کمان پتیکمان هه‌لدا، نه‌وان بهره‌وام قسه‌یاندەکرد، من نه قسه‌ی نه‌وانم ده‌بیست و نه خۆم هیچ ده‌گوت، هیدی هیدی هه‌ستم به مه‌ستم ده‌کرد ده‌مگرت، هیدی هیدی هه‌ستم به مه‌ستیانده‌کرد ده‌یانگرت. که هەر سی‌کمان مه‌ستبووین، شیرخان یه‌که‌م که‌س هه‌ستا و گووتی من ئاره‌زووی ژنیکم هه‌یه ... نه‌و شه‌وانه‌م هاته‌وه یاد که ژن و کچی جووتیاره به‌سته‌زمانه‌کانی ده‌خسته ژیر خۆی، هه‌ستم به رفیکی وه‌ها ده‌کرد، ده‌متوانی له‌ویدا بیکوژم. نزار پتیده‌که‌نی، بهره‌وام له سەر نه‌ینی و نه‌فسونی جه‌سته‌ی خانمان قسه‌یده‌کرد. به خۆشیه‌وه ده‌یکیشا به پشتی مندا و ده‌یگوت «هه‌فال جه‌نگیز، غه‌مگین مه‌به، نه‌مشه‌و تو و وه‌ته‌ن هاوده‌م ده‌بن... تو و نیشتیمانی عه‌زیزمان پیکه‌وه ئورگازم ده‌بن» له‌گه‌لشیدا نه‌و قاقا خۆش و سامناکه‌ی لیده‌دا که منی له پۆحه‌وه ده‌له‌رزان. من سهرم داخستبوو، بیباک بووم له‌وه‌ی ناخۆ وه‌ته‌ن یان شیرخان یان نزار چیده‌که‌ن و چییان به سهردیت. ئیستا ته‌نیا خه‌یالم لای نه‌و فریشته به‌ده‌م بوو که هه‌ستمه‌کرد له پشته‌وه پا که‌م که‌م باله‌کانی به‌رزتر و به‌رزتر کیشده‌کرده‌ ده‌ری.

تا شه‌و تیده‌په‌ری ئیمه مه‌ستتر ده‌بووین، من و شیرخان و نزار به تۆبه‌ چووینه لای ژنه‌کان. من هیدی هیدی به‌ جوړیک مه‌ستده‌بووم، چاوم به‌ پۆشنی نه‌یده‌بینی، کاتیک هه‌لده‌ستام له‌ترم ددا، لالا ده‌پۆیشتم، هۆشیکی وه‌هام نه‌بوو تام و بو‌ی شته‌کان مانایان بو‌م هه‌بیت، ده‌رگای هەر ژووریکم ده‌بینی ده‌مکرده‌وه، ده‌زانم ژنیکي پووتی ترساو له‌وی چاوه‌پروانمه‌کات، دلنیا‌بووم ده‌ستم به‌ر گوشتی ده‌که‌ویت. چ جو‌ره ژنیک بوو نازانم، په‌نگی قژی چۆن بوو، ناوی چی بوو، کورد بوو یان عه‌ره‌ب، به‌ چ زمانیک قسه‌یده‌کرد، ده‌ترسا یان ئاسووده‌بوو... هیچ نازانم... هیچ شتیک. هینده‌ ده‌زانم که من له‌گه‌لیاندا ده‌خه‌وتم

و دەگریام... لەگەڵیدا دەخەوتم و تا ئێوەپەری تەنهایی تەنهابووم... لەگەڵیدا دەخەوتم و گویم لە فریشتەکەى ناو پۆحیشم بوو دەگریا. لە کاتی تۆرگازمیشدا ئێوەندەى خەیاڵم لای ئێوە تەنهاییه قوولە بوو، خەیاڵم لای هیچى دى نەبوو.

سێ شەو و سێ پۆژ بەوجۆره بووین... سێ شەو و سێ پۆژ بێوچان مەستدەبووین، دەمانخوارد و دەمانخواردووه و سێکسمان لەگەڵ ئێوە چوار ژنە بێناو و بێسەمایەدا دەکرد. ئێستا هیچ شتێکم لە لەشیان یاد نەماوه، هیچ شتێکم لە بۆنیان یاد نەماوه، هیچ شتێکم لە دەنگیان یاد نەماوه... هیچ شتێک. تەنیا دەزانم چوار ژن بوون و ئێمە وەک شیت، وەک مەخلوقاتى برسى بۆ ژيان ئەتکماندەکردن. شیرخان و نزار وایان دەردەخست که ئێوە کارهئى ئێمە، تۆلەیه بۆ ژنانى ئەتکراوى نیشتیمان، تۆلەیه بۆ هەزاران ژنى زامدارى کورد. بەلام بۆ من نا... لای من تۆلە بوو لەو فریشتە بەدەى ناو ناخ. هەندێجار بۆ ماوێهەکی کورت هۆشمدهاتووه، بۆ ئێستێک سەیری هەردووکیانم دەکرد و دەمزانی من زۆر لە خۆم دەکەم بۆ ئێوەى لەم دوو مۆفە بچم... دەمزانی من لە سەرەتاوه، لە یەکەم پۆژووه لە هیچ یەکێک لەم کەسانە نەچووم، بەلام زوو لە جیگای خۆم دەوهستام، بە خۆم دەگووت ئێوە وەسوهسەى ئێوە فریشتە سەگەى ناو ناخته، که نایەوێت بەجیت بەتێلێت. هەر زوو ئێوە پاستییەم دەتاراند و دەکەوتەوه پێک هەڵدان و خواردنەوه و خەوتن لەگەڵ ئێوە چوار ژنەدا.

نزار لەوهدا لە سەر هەق بوو، من لە باوهشى ئێوە ژنانەدا جگە لە هەستکردن بە سەرما و لەرزین و تەنهایی، هەستم بە هیچى تر نەکرد. که دەچوو مە ناو ئێوە ژنانە و دەهاتمە دەری... جگە لەو پەپەرى تەنهایی، جگە لە خۆشییهکی پەش و ترسناک، جگە لە گەشتن بە جیگایەک لە تەنهایی لە پشتییەوه هیچى دیکە نەبوو، هەستێکی ترم نەبوو. خواردن

و مه‌ستببون و سیکس... نه‌وه سه‌ره‌تای نه‌و سه‌رده‌مه تازه‌یه بوو که من له کاتی تیکه‌لبوندا له‌گه‌ل نه‌و ژنه بیتاو و بیړوخساراندا، له‌کاتی ته‌کاندانا، له‌کاتی گه‌یشتندا به‌وپه‌پی قولایی جه‌سته‌یان، ده‌ستم به‌رزده‌کرده‌وه و به‌وپه‌پی ترسه‌وه ته‌ماشای ناسۆکانیم ده‌کرد.

فریشته‌که‌م هیچی نه‌ده‌کرد... فریشته‌که‌م ته‌نیا ته‌ماشایده‌کرد. منیش هاوارم لیده‌کرد، چ فریشته‌یه‌کی به‌د و مه‌لعون و بیکه‌لکیت، تا که‌ی نایه‌یته ده‌ره‌وه. تاکه‌ی وه‌ک سه‌گیکي ترسنۆک له‌ ناوه‌وه خۆت ده‌شاریته‌وه. تاکه‌ی به‌رگه‌ی من ده‌گریت... تاکه‌ی؟.

نه‌و وه‌لامی نه‌بوو... هیچ وه‌لامی نه‌بوو.

نه‌میستا بیرم نییه من و شیرخان و نزار نه‌و چند پۆژه چیمان گووتوه، جگه له‌ ناوازی نه‌فسوناوی، هه‌ندی له‌ گۆرانییه‌کانی نزار شتیکی دیم یادنه‌ماوه. بیرمه‌ هاوارمه‌کرد «نزار چ حیکمه‌تیکی شه‌یتانی له‌وه‌دایه، خودا ده‌نگیکي وا خۆش ده‌به‌خشیت به‌ ده‌جنسیکی وه‌ک تۆ... هیچ حیکمه‌تیکی تیدا نییه... هیچ... جگه له‌وه‌ی ده‌ریده‌خات له‌ دونیایه‌کدا ده‌ژین ده‌ستیکی نه‌شاره‌زا دروستیکردوه». بیرم نییه نزار چی ده‌گووت، چۆن وه‌ک هه‌میشه هه‌م که‌لکباز و هه‌م فه‌لسه‌فیانه به‌رگری له‌ خۆی ده‌کرد، بیرم نییه شیرخانیش نه‌و چند پۆژه چی کرده‌وه، چی گووتوه، چۆن به‌رگه‌ی کینه‌ی خۆی گرتوه.

پۆژی سته‌م شه‌رابمان لیترا. هیدی هیدی هاتینه‌وه هۆش خۆمان. سه‌یرمانکرد سئ پۆژه چ بیړه‌حمانه مه‌ستین، چند عاره‌ق و شه‌رابمان خواردۆته‌وه، چۆن له‌ سه‌ر پاشماوه‌ی شوشه و خۆراک و زبلی خۆمان خه‌وتووین. شیرخان که به‌ ناگهات شه‌پرزه‌بوو، تازیاتریش هۆشی ده‌هاته‌وه شه‌پرزه‌تر ده‌بوو. سئ پۆژ بوو له‌ دنیا بربووین... سئ پۆژ بوو نه‌مانده‌زانی راپه‌رین گه‌یشتۆته کوئ. دلتیابووین حیزب ئیستا کوناوکون به‌دواماندا ویله، ده‌مانزانی له‌ نه‌نجومه‌نی بالآوه بۆمانده‌گه‌رین.

من دۇنيا بوم ئىم چىرۆكە بە كۆي دەگات... لە يەكەم شە وەو دەنيا بوم، ئىستا كە ھۆشم دەھاتەو ھەموو شتەكانم ساف و پوون دەبىنى. شىرخان گووتى: «دەبىت تا زووه ھەموو شتىك تەواوبكەين. دەبىت پاشماوھ جى نەھىلەين». بۆ يەكەمجار ترسىكى گەورەم لە چاويدا بىنى، ترسى پياويك نايەويت بە ھۆي ئىم سى شەو ھە پاشەپوژى خۆي لە دەستىدات. نزار ئىستا پەويەكى سارد و مەنگى ھەبوو، ھىچى لە سىماي جارانى نە دەچوو... دەمزانى ھىچ كەسى بۆ گرنگ نىيە. بەساردى دلىكەو ھە پىشتر دلپەقى تائەپەر ئاقىكردۆتەو، گووتى «من مەيتەكانيان دەشارمەو، يەكك لە ئىوھ بيانكۆزىت». نزار لە شىرخان دەترسا، ئىو تا دوئىئى ھەك نەيارى شۆرش و پياوى دەولەت ناوى پوئىشتبوو، ئىستا لەو ھە سلىدەكردەو ھە شىرخان كوشتنى ئىم ژنانەي بكاتە مل و بەدبەختىكات. ئىمە ھەر سىنكان لە ناو ئىو تەپوتۆز و جەنگ و دلپەقىيەدا گەورە بوو پووين. ھەر سىنكان يەكدىمان دەناسى. نزار لەو ساتەدا ھەك شازدە سال لەو ھەبەرى ھاتبىتەو ھەياد، ھەك ئىو شەو ھەي ھاتبىتەو ھەياد كە لە دىوھخانەكەي ئاغادا من چىرۆكى غەمگىنى خۆم گىرپاھەو، سەبىر كىردم و بىباكانە گووتى «ھەفالى جەنگىز.. بيانكۆزە... تۆ بيانكۆزە... ھەك چۆن چەند سال لە مەو ھەبەر لىفىتانت ئىسپەكانى لە پىمامان پىكوشتى. بەلام دۇنيا بە ئىمجارە بۆ خۆتى دەكەيت». من موچرپكىكى سارد بە لەشەمدا تىدەپەرى، دوا رستەي دەبىترساندم، دوا رستەي كوشندە بوو... ھەك ئىو ھەبوو نزار قوول ناو ناخم بىبىنىت، بزانىت لەو سالانەدا چ دەردىك بە سەر دلەمدا ھاتوھ.

من چاوم دەنوقاند و دەمگوت «ئىھى فرىشتەي بەد، بزائە تۆ پىمەدەكەيت».

ئىستا ھەر چوار ژنەكە لە ئوورىكدا بوون. ھەر چوارىيان پووتبوون، ھەر چوارىيان بىدەنگ و ترساو سەبىريان دەكردم. من ھەك ئىو پوژەي

له پسمانان ئه‌سپه‌کانم کوشت، سارد و بی‌پاک درده‌که‌وتم، ده‌مویست ده‌ستم نه‌له‌رزیت، ئیستا جگه له چاویان هیچی دیکه‌م نه‌ده‌بینی، دلم به‌خاوی لێیده‌دا، هه‌ناسه‌م ئارام بوو. چوار ژن بوون هه‌ر یه‌که‌یان له سوچیکی ژووهره‌که‌دا دانرابوون. من سه‌یرمه‌کردن و بیرم نه‌ده‌هاته‌وه له‌گه‌ڵ ئه‌مانه‌دا خه‌وتبم، ئیستاش نه‌مه‌بینین، هه‌ستمه‌کرد له‌خه‌ودام، ده‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی زوو ئه‌و مۆته‌که‌یه‌ بروت، زوو له‌جه‌وری ئه‌م ساته‌ ده‌رچم، هه‌موو شتی‌ک به‌خیرایی ته‌واو بیت. ده‌مزانن نزار و شیرخان سه‌یرمه‌که‌ن، ده‌مزانن ئه‌مانه‌وه‌ک هه‌میشه‌من ده‌خه‌نه‌ ژیر ئه‌و تاقیکردنه‌وه‌ قورسه‌وه‌ بزانه‌ن من له‌وانم یاخود نا... ئه‌و هه‌موو ساڵه له‌جنگدا به‌س نه‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی تیبگه‌ن من له‌وانم... ئیستا ده‌بوو دووباره‌ بیسه‌لمێنه‌وه‌.

هه‌ناسه‌م له‌خۆم ده‌بپری، تفه‌نگه‌که‌ی ده‌ستم به‌رزده‌کرده‌وه‌، ده‌مخسته‌ سه‌ر ناوچاوانی یه‌که‌میان، جگه له‌چاوه‌ په‌شه‌کانی هیچی ترم نه‌ده‌بینی، له‌و ساته‌دا جگه له‌سه‌یرکردنی ترسی ناو گلینه‌ی، هیچی دیم بۆ گرنگ نه‌بوو، ئه‌وه‌ی رووته، ئه‌وه‌ی ژنه‌ نه‌مه‌بینی، بیته‌وه‌ی چاوبنوقیتم، بیته‌وه‌ی خۆم ده‌رخه‌م دوودلم، ته‌واوی هه‌ستی خۆم ده‌خسته‌ سه‌ر پاگرتنی هاوسه‌نگی ده‌ستم و تفه‌نگه‌که‌، که‌میک هه‌وام هه‌لده‌مژی، بۆنی عاره‌قه‌ی ژنه‌که‌ بێزارتری ده‌کردم، یادی ئه‌سپه‌ دێرینه‌کان که له‌نیگای ترساوی ئه‌وه‌وه‌ هه‌لده‌قوولا توپه‌تری ده‌کردم... بیته‌وه‌ی چاوبنوقیتم، په‌نجه‌م ده‌نا به‌ په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگه‌که‌مدا... یه‌ک... بیته‌وه‌ی چاوبنوقیتم، په‌نجه‌م ده‌نا به‌ په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگه‌که‌مدا... دوو... بیته‌وه‌ی چاوبنوقیتم، په‌نجه‌م ده‌نا به‌ په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگه‌که‌مدا... سێ... بیته‌وه‌ی چاوبنوقیتم، په‌نجه‌م ده‌نا به‌ په‌له‌پیتکه‌ی تفه‌نگه‌که‌مدا... چوار.

من وه‌فای په‌فعت به‌گ، ناسراو به‌هه‌فال جه‌نگیز، به‌کوشتنی چوار ژنی بێخه‌تا، ده‌رگام له‌سه‌ر پۆژگاریکی تازه‌ده‌کرده‌وه‌.

ئاگر

دوای مردنی ماردینیا، دکتور مستهفا شوکاک ئیتر نهگه پاره وه بو بیمارستانی فریشته کان. خانمی مهله کبینیش نیازی نه بوو زوری لیبکات. بوون و نه بوونی دکتور، ئیستا شتیکی راسته قینهی نه ده گوپی، نه دکتور، نه که سی دیش نه یانده توانی کومهک به فریشته کان بکن. له کۆتایی پاییزی سالی ۱۹۹۰-هه، که تارمایی جهنگیکی گهره تادههات نزیکتر ده بووه وه، میرائیلی فریشته وای بلأوده کرده وه که مرؤف به ره و کۆتایی ده پوات و دونیا له بهر ده رگای سهرده مینکی نویدایه که جوهره بوونه و ریکی تر تیدا حاکمه، که تهنیا به شیوه و ناو له مرؤفی پیشین ده چیت. میرائیل پای وابوو که ئه و په وته له میژه که وتوته گه پر زهوی ئیستا سه ره لدانی جان وه ریکی نویی درنده به خویه وه ده بینی که شتیکی که له گه ل ئه و جنسه دیرینه دا کۆیده کاته وه که سهرده مانیک به ناوی «مرؤف»-ه وه له سه ره زهوی نیشته جیبوون. بولبولیار زور شه و له پشت ده رگا کانه وه خوی ده گرت، ناشکرا ده چوووه ناو گرد بوونه وه بچوک و گهره کانی میرائیله وه، به لام له گه ل هه موو نا ئومیدیه کیشدا ده ره ق به مرؤف نه گه یشتبووه ئه وهی بر وا به قسهی وه ها بهینیت. مرؤف هه میسه تیکه له یه کی نه به دییه له سۆز و دل په قی، وایه و هه رواش ده میتینه وه. بولبولیار له دانیشته شه وانه کانی میرائیلدا جگه له وهی ترس دایده گرت، هه ستیکی تری نه بوو. ئیستا فریشته کانی وهک نه ندامانی کۆمپانیایه کی نهینی، باندیکی نا ئومید ده هاته پیشچاو که تادههات زیاتر له شیوهی مرؤفی شکست و بیدالده دا ده رده که وتن نهک فریشته. بو یه که مجار له نزیکه وه ده پروانی و لیكچوونیکسی قوولی له نیوان ئه وان و مرؤفه کاند

دهبىنى... تا زياتر نزيكبايه ته وه، تا زياتر گوڤى بگرتايه، پابمايه و بينواريايه، به چاويكى دى فريشته كانى دهبىنى. ئىستا هه ندىچار وهك مروفگه ليكى ترساو و تنه اى وهك خۆى دهبىنين كه تنيا له وه همى يه كتردا باليان هيه. هه يان بوو زياتر له مروف ده چوون و هه يان بوو كه متر... مه هدا ئيل و ميرائيل له هه موو فريشته كان له مروف نزيكتر بوون. مه هدا ئيل له كۆبوونه وه كاندا هه ميشه به دوو چاوى ترساو وه سه يرى ده وروبهرى خۆى ده كرد، كه هيجى له چاوانى ئه و فريشته غه مخور و نه سره وته نه ده چوو كه سالانتيك له وه و بهر له يه كييك له كوچه كانى ئه م شاره دا ناسى، ئىستا به جورتيك زاكاو و ترساو و غه مگين و سپى ده نيواند بولبوليار نه يده ناسييه وه. تاكه شتيك له مه هدا ئيلدا وهك جاران مابوو، سه ردانه كانى بوو بو بيرۆى خانمى مه له كبين، ئىستاش وهك جاران له ده رگاي دها و ده چوه ژوروى... له وي ده مايه وه. هه ندىچار له گه ل خانمدا ده نگه ده نكيان به رز ده بووه وه، به لام بولبوليار هيج كات نه يده زانى له سه ر چى وا هه را ده كهن، هۆى ئه و ده نگه ده نگه زوره يان چييه.

ئىستا هيدى هيدى بيمارستانى فريشته كان خالى ده بووه وه. فريشته كان ده مردن و فريشته ي نوئى به كه مى ده گه يشته بيمارستان... هه وله كانى بولبوليار بو پزگار كردنى فريشته ي زورتر سوويكي ئه وتويان نه بوو، ترسى فريشته كان له روخسارى ئاده ميانه ي بولبوليار له وه گه و ره تر بوو، ده رفته ي گه و ره بو ئه م گه نجه بكا ته وه بيته جي متمانه ي هه موو فريشته يه ك... به لام هه ر شه ويك بگه رابايه، له زور جيگادا فريشته ي مردوى دهبىنى، فريشته ي دهبىنى له جيگاي جياواز و له كونجى جياوازا ده كه وتن و گيانيان ده سپارد. دهبىنين هيلاكى و سه رما و باران گۆپيوونى بو بوونه وه رى گرمۆله و هه له اتوو و بيپروا... هه ستيده كرد مردن جو ره به خته وه رييه كه بو ئه م فريشته انه. كه حالى ئه و فريشته

نەخۆشانهی دەبینی، لە سوچی شەقام و لە کەلاوە دوور دەست و لە بن درەختە پووتەکانی زستاندا خۆیان حەشار دەدەن و جگە لە چاوە پوانی مەرگ هیچی دییان لە دەست نایەت، جگە لە مەرۆف... جگە لە خۆی... جگە لە هەموو خەلکی ولاتە کە هیچی دی بەیادا نە دەهاتەو. لە گەڵ سەرەتای جەنگی راستە قینەدا، جگە لە میرائیل و مەهدائیل کە دوو پیرترین فریشتەیی کەشتییە کەش بوون، هیچ یەکیکی دی لە فریشتەکان توانای جوڵە و هەلسۆرانی تەواوەتیان نەما. دەبوو بۆلبولیار یەک یەک بە سەریانەو بە گەرپت و کەم کەم خواردنیان بکات بە دەمەو و هەلیانسیتیی و ابکات بچوڵتیی و هەناسە بدەن... هەستیدە کرد زیندوویی ئێم فریشتەکانی ئیستا لە بیمارستاندا ماونەتەو پەیوەندی بە توانای ژیان، یان بە خاوەنەکانیانەو نییە، بەلکو تەنیا پەیوەندی بە هیزی ژیان خۆیەو هەیه، کە زۆرجار بەدەر لە خواست و ئیرادەیی بوونەوەرە زیندووەکان، وەک ماشینیکی تایبەت ناوەستتیت و بئێ گویدان بە دلی ئێمە لە سەر پیتمی خۆی دەپوات. بۆلبولیار تا بەتایە زیاتر دەگەشتە ئێو بڕوایی ئێو هەیی ژیان لە سەر زەوی پاگرتووە، دینامیکیەتی ئێو ماشینیە، ئێو یە بئێ گویدانە بوونەوهران، بئێ بایە خدان بە ویستیان، خۆی بە سەریاندا دەسەپتتیت... ئێو تەنیا مەرۆف نییە مەحکومە بە سزای ژیان، بەلکو فریشتەکانیش، پەپولە و بۆلبول و پلنگ و میروڵەکانیش، مەحکومن... لەوانە یە خودا خۆشی مەحکوم بیت.

بۆلبولیار هیدی هیدی هەستی بە نائومییدی خانمی مەلە کبینیش دەکرد، کە چیتەر بەرگەیی ئێو هەموو ماندووبوونە بەردەوامەیی نە دەگرت. ئێو هەیی دەبینی فریشتەکان دەمرن، مەلە کبینەکانی هاوڕیتی دەپۆن، کەشتییە کە خالی دەبیتەو، تووشی دلتەنگی و مەراق و بیخەویی کردبوو. زۆرجار دەچوو ژووڕە کەیی خۆی و نە دەهاتە دەرئێ. هەندێجار بۆلبولیار بەو جۆرەیی مەهدائیل فیزی کردبوو، لە دەرگای دەدا و بە هیمنی دەچوو ژووڕئ، بەلام

خانمی و هها نوم له بیدهنگی و تهناییدا دهبینی، دهیزانی گهر قسه شبکات نابیستیت. هندی شهو که له گۆر هه لکهندن یان له گهشتیکی دهرهوه، یاخود له چاودیتری فریشته بیمارهکان دهگهراپهوه، خانمی به جوژیکی قز بژ و په شوکاو له دالان و پریواقه دریزهکانی کهشتیدا دهبینی، به خوی و چرایه کهوه یان مؤمیکهوه وهک له شتیکی نادیار بگه پرت یان له شوینیکی دی گه رابیتهوه، سه رگهردان و ویل دهرده کهوت. شهویک بهر له راپه رین، ته او ژاکاو و په ریشان، ماکسییه کی موری ماله وهی له بهریوو، بچوک و ترساو وهک سه دان تارمایی رهش پاریان نابیت، به چاویکهوه پر له ناسه واری بیخه ویسی و گیزی و راجه نینی په یته پیتا بولبولیاری بانگ کرده ژوره کهی خوی و پیگیووت «هۆشه گیان... یهک شتم لیتده ویت، یهک شت. به ساقه، ده مه ویت هه موو نه رشیفی کهشتیه که، هه موو وینه کان بگوازیته وه بۆ جیگایه کی قایم... کوپی خۆم، تۆ شوکور نیستا مارکسی نه ماویت. سوپاس بۆ خودا، من پارهت ده ده می... تیده گهیت، پارهت ده ده می، به دزی منه وه، به دزی هه موو که سیکه وه، جیگایه کی نهینی ده گریت، ژیرزه مینیک یان هه ر شتیک، له هه ر کونیک، به قوریان تۆ خۆت متمانات پیبیت. هه موو نه رشیفی کهشتیه که ده بهیت بۆ نه وی... هه ر چی یادگاریه کهک من هه مه. هه ر چی شتیک. نه وه پاره... تیده گهیت نه وه پاره... تا سه بهی یان دوو سه بهی ده بیت ههچ شتیک لیره نه مینیت. به س نابیت بهی لیت ههچ رهۆله به ریک به وه بزانت. نیره ده بیت ههچی تیدا نه مینیت، ههچ شتیک». بولبولیار ههچ شتیک له خانم تینه گه یشت. به لام وهک یه کیک فه رمانیکی نهینی جیبه جیبکات، کاریکی گرنگ که هاورپیه کی نزیک پییده سه پیریت ده بوو شته کان جیبه جیبکات. هه موو دوو رهۆزی دواتر بولبولیار ته واری وزه ی خوی بۆ گواستنه وهی نه رشیفی گه وره ی کهشتی فریشته کان ته رخانکرد. وهک خانمیش خواستی، نه یه نشت ههچ که سیک به شوینی نوی بزانت.

رۆژانى راپەرىن خامۆشى و بىدەنگى پالى بە سەر خانەي فرىشتهكاندا كىشا... يەكەم پۆزى راپەرىن كە بەعسىيەكانى لە باكوور دەرپەپاند، مىرائىل لە رىواقى سەرەكى نەۆمى دووهدا بولبولياري لە بەردەم دەستشۆرەكاندا گرت و بەچپە پىنگوت « گويىگرە . من دلخۆشم سەردەمىكى وەها تارىك تەواو دەبىت، بەلام دلنپام هەموو ئەو مەرفانەي من بينيومن كاري جوانيان لىناوەشىتەوە... دلنپام». وايگوت و بە ترسىكەو گۆچانەكەي بەرە و پىش تەكانداو دووركەوتەوە . دەنگى لە دەنگى يەكەك دەچوو نامەيەكى نەپنى لە دوورەوە هىتابىت، رەوانەكراو بىت، تەتەرى غەبىيىكى رەش بىت . پاش تۆزىك مەهدائىل بە بالا بەرز و دىئاساگەيەوە لە بەردەمىدا بوو، توند پەليگرت، گەرچى فرىشتهيەكى بيماربوو، بەلام تا ئەو كات هەر بەهيزبوو، بە توندى بردىيە لاو و نوساندى بە دىوارىكەو و گووتى «نەهئىلت تىوە گلپىت، نەهئىلت . جۆش و حەماسەتى كۆنت زىندوو نەبىتەوە . تۆ لەوانەيە تاكەكەس بىت بتوانىت بچىتە شوپنى من . تىدەگەيت». چاوانى مەهدائىل برىسكەيەكى قوول و نەپنپان تىدابوو . بەلام لە ناكاو وەك پەشىمان بووبىتەوە، وەك دەستىكى تر لە پۆچىدا بەر گەروى گرتبىت، يەخەي بولبولياري بەردا و گووتى «نا ببوورە، برۆ... برۆ... بۆ كوئى دەچىت بچۆ... چى دەكەيت بىكە... چى دەكەيت بىكە». ئىستا ترسىكى گەورە لە دەنگىدا بوو، بە دەنگىك دەدوا لە دەنگى مەهدائىلى فرىشته نەدەچوو، بەلكو لە دەنگى مەرفانىكى بىزار و بىئومىد دەچوو .

بولبوليار پۆژانى راپەرىن پالئەرىكى گەورە پالى پىئوونا بپواتەدەرى و مەرف لە جۆرە دۆخىكى وەهادا ببىنپىت . هەستىكرد راپەرىن ساتىكە هەموو ناكۆكيە قوولەكانى ناو مەرفى تىدا دەردەكەون... ئىنسان بە هەموو ئىرادە و جوانى خۆيەوە لەو پىيە، لە سەر سەحنەي گەورەي مێژوودايە، بەلام هەمان شىئە ئىنسان بە دىوە بىرەحم و تەماحكارەكەشىدا

هر له سهر شانویه . مرؤف له و ساته‌دا ده‌توانیئت زنجیری هه‌زاران
 خه‌لکی دیل بشکیتیئت، به‌لام زنجیری نویش دروستده‌کات، که‌مالی
 مرؤف ده‌گاته ترؤپکی خۆی، نرمی و نه‌ویتی ئینسانیش ده‌گه‌نه‌نزمترین
 ئاستی خۆیان . مرؤف له‌یه‌ککاتدا به‌ره‌و به‌هه‌شت و به‌ره‌و دۆزه‌خیش
 ده‌پوات . هم‌ده‌فری و هم‌به‌رده‌بیته‌وه . ئه‌و له‌دله‌وه‌حه‌زیده‌کرد
 به‌شداری له‌راپه‌ریندا بکات، به‌لام نه‌یده‌زانی چۆن؟ سه‌خت بوو به‌لایه‌وه
 قه‌بوولیبکات که‌ئازادی ده‌بیئت به‌جه‌ه‌نه‌می ته‌قه و تالانی و سووتاندا
 تیبه‌په‌ریت... پاستیه‌کی ساده که‌هه‌موو که‌س ده‌یزانی بولبولیار نه‌بیئت .
 له‌هه‌فته‌ی یه‌که‌می راپه‌ریندا دوو شتی کرد، ته‌له‌فریۆنیکی بو‌پیریۆنیکی
 گواسته‌وه که‌له‌تؤفیزی یه‌کیک له‌پیاوانی ده‌وله‌تدا تالانیکردبوو، خۆی
 له‌به‌ر پیری بۆی نه‌ده‌برا، بولبولیار خسته‌یه‌ سهر شانی و تا مالی
 خۆی بۆی گه‌یانند . له‌پۆژی دووه‌میشه‌وه، ئه‌و دیوانه‌شیرانه‌ی شاعیران
 پیشکه‌شیانکردبوو، هه‌مووی هه‌لگرت و خسته‌یه‌ سهر عه‌ره‌بانه‌یه‌ک و
 به‌سهر خه‌لکی راپه‌رپودا که‌وته‌دابه‌شکردنیان، هه‌ر هاپه‌رپه‌یه‌کی خۆی
 بدیبايه‌ تکایده‌کرد دیوانه‌کانی خۆیان به‌ئینن، گرنگ نییه‌ به‌چ زمانیک
 بیئت، گرنگ نییه‌ هی‌چ شاعیریک بیئت، گرنگ نییه‌... گرنگ نه‌وه‌یه
 مرؤف له‌رۆژی وه‌هادا شیر له‌یاد نه‌کات، گرنگ نه‌وه‌یه‌ شتیک له
 پۆحی شیر له‌م ساته‌دا بژی . له‌به‌یانی پۆژی دووه‌مدا من بانگمکرد،
 من ده‌مانچه‌که‌م نایه‌ سهر سهری، من باوه‌شم پیاکرد، چاکه‌تیکی شینی
 کۆنی له‌به‌ردا بوو، زۆر لاواز بوو، پیشی له‌جاران درێژتر و ژاکوتر بوو،
 به‌منی گوت بمکوژه‌با له‌فریشه‌که‌ت رزگارت بیئت، ده‌یزانی مرؤف
 و فریشه‌چه‌ند بیزارن له‌یه‌ک... ده‌یزانی . ئه‌و پۆژه‌که‌جیبه‌ه‌ه‌شتم
 و جیابووه‌وه، من زانیم خۆی مه‌خلوقیکی ونه‌، که‌سیکه‌له‌نیوان دوو
 دنیادا سهری لیشیواوه، بوو بوو به‌بوونه‌وه‌ریکی بیمال، نه‌فریشه
 بوو نه‌مرؤف . ئه‌و پۆژه‌که‌سه‌یری چاوم کرد، له‌ترؤپکی ته‌نهایی

و هه‌زاری خۆیدا بوو. هه‌فته‌یه‌ک له سه‌ر یه‌ک دیوانه شیعه‌ره‌کانی به‌شکرد، به‌لام کئی له‌و ساته‌دا شیعه‌ری ده‌وێت؟ گه‌ر که‌سیک نه‌و کتێبه‌ کۆن و بی‌سوودانه‌ی لێ‌وه‌ربگرته‌یه، بۆ خۆشی و پێکه‌نین بوو، نۆد که‌س وه‌ک ئاواره‌ی جینگایه‌کی تر ده‌یانبینی که‌ به‌ پێشکی غه‌مگین و نیگایه‌کی بێده‌نگه‌وه‌ که‌وتۆته‌ نێو کوچه‌ و بازار. شیع‌ر له‌ میژی‌وو مردبوو، شاعیره‌کان له‌ میژی‌وو مردبوون، هه‌تا خودی خاوه‌ن دیوانه‌کان پێکه‌نینان به‌ کاری بولبولیار ده‌هات، نه‌وه‌ به‌رده‌رگای سه‌رده‌میک بوو ده‌شیا شاعیرانی پیا‌چن، به‌لام شیع‌ر خۆی نا. ده‌بیبست له‌ سه‌ر مینه‌به‌ره‌کانه‌وه‌ شیع‌ریان ده‌خوینده‌وه‌، به‌لام شیع‌ریک که‌ بووبوو به‌ خزمه‌تکاری تفه‌نگ، شیع‌ریک بووبوو به‌ تۆکه‌ری سیاسیه‌کان، شیع‌ریک له‌ هه‌موو فەخ‌ری خۆی داده‌به‌زی بۆ نه‌وه‌ی خه‌لک گوێسی لێ‌بگرن، ختوکه‌ی هه‌موو هه‌سته‌ نزم و ساده‌کانی ده‌دا، عاتیفه‌ی هه‌رزانی ده‌فرۆشت، بۆ گوێگریک وێڵ بوو ته‌نیا سیه‌ری قافییه‌ بیات. شاعیرانی ده‌بینی که‌ تیکه‌ل به‌م سه‌رده‌مه‌ نوێیه‌ ده‌بن، به‌لام دوا‌ی نه‌وه‌ی له‌ سه‌ر مینه‌به‌ره‌کانه‌وه‌ خیانه‌ت له‌ شیع‌ر ده‌که‌ن. هه‌ستیده‌کرد راپه‌رین به‌ سه‌ر به‌عسییه‌کاندا، ده‌توانی‌ت له‌ ده‌روه‌ هه‌ندیک سیخو‌ر و نه‌شکه‌نجه‌چی بکوژی‌ت، به‌لام هه‌سته‌ خنکاوه‌کانی مرۆف، فریشته‌ کوژداوه‌که‌ی ژیر پێستی، دیوه‌ ناکوژتاکه‌ی ناخی لێ‌ره‌دا، له‌ سه‌ر نه‌م سه‌حنه‌ گه‌وره‌یه‌دا زیندوونا‌بیته‌وه‌. هه‌مووانی بینی له‌ مه‌راسیمی به‌ شکۆدا ده‌بنه‌وه‌ به‌ کورپی میله‌ت. له‌ جینگای خۆیه‌و، جینگای پیاوێکی ته‌نها که‌ تیده‌گات شو‌رپش شتی‌که‌ ده‌بی‌ت له‌ ناو خه‌یا‌له‌وه‌ بی‌ته‌ ده‌ری، پرپی‌ت له‌ بۆنی خه‌ون، ده‌بی‌ت بۆنی دلێ‌ی لیبی‌ت، کشایه‌وه‌ دواوه‌، له‌ ساتی‌کی قوولسی ناو‌میدی و غه‌مگینیدا، به‌ نه‌سپایی کیشای به‌ سه‌ری خۆیدا و گووتی «وای جیهان هه‌ر وه‌کو خۆیه‌تی... مرۆف هه‌ر وه‌کو خۆیه‌تی». شیع‌ر وه‌ک نه‌و ده‌یوست و تیده‌گه‌یشت، شو‌ینیکی له‌م سه‌رده‌مه‌ تازانه‌شدا

نه بوو. هه سته کهم له وساته دا بولبوليار، وهک هه موو ژيانی بو شتیکی نه ستم گه پاره... بو ناهه نگیکی گه ردونی، بو لیبور دنیکی گه ردونی، بو پاکبونه وه به کی گه ردونیانه ی نینسان له نمایشی درو، له خوډه رخستن، له لووتبه رزی، له خوډه ویستی بارکراو به مه رج، خواستی بوو به کجار خه لکی نه م شاره، یان خه لکی نه م ولات و نه سته یه به پیکه وه، هه موو، سه رتاپا ده سته بگرن و سویند بخون کینه و توره یی و توندوتیژی نه مینیت... هیوا به ک هه ر کات بیر ی لیده که مه وه ناتوانم خه نده نه مگریت و پینه که نم و نه لیم وای بولبوليار که گه نجیکی ساده و دلپاک بوو.

هه فته ی به که می پاره پین، ته نیا نیواران ده که پاره وه بو که شتی فریشته کان. هه والیکی له ماجه را و روودا وه کانی ناو که شتی نه بوو، هه ر کات ده که پاره وه له ده رگای ئوفیسه که ی خانمی ده دا و له سه ره خو ده یکرده وه... زوره ی کات، خانم به جوریک له تاریکی و بیده نگی و بیر کردنه وه دا نو قم بوو بولبولیاری نه ده بین ی، گه ر بولبوليار چه ند پسته به کیشی بگوتبا به خانم نه وانه شی نه ده بیست. دواتر به هیمنی سه رده که وت بو بیمارگه کان، ژورر به ژورر ده که پاره، هه میسه ش فریشته به کی مردوو هه بوو بینیزیت.

له دوو هه فته ی به که می پاره پیندا بیمارستان هیمن بوو، فریشته کان به ده گمه ن له ژورره کانیان ده هاتنه ده ری، هه تا میرائیلیش زوره ی کات له سه ر ته خته که ی خو ی هه لنه ده ستا، بولبوليار هه سته یکی هه بوو که ته میکی ته نک به رده وام له ژورر و دالانه کانی که شتیدا ده که ریته، به لام دروست نه یده زانی چیه. له و دوو هه فته یه دا جگه له فه یله سوفی فریشته کان که به رده وام ده یگوت «زانیم... زانیم... نینسان شوپشی جوانی بو نه نجام نادریت... زانیم». فریشته کانی دی هه موو که مدوو و بیداوا بوون، هه تا مه هدا نیلیش هیمن و سه بوور و پیر ده رده که وت، به لام نیگا کانی ترساوتر، قسه کانی له چه ند هه فته ی پيشوو نالوزتر

دیاریبون. به‌لام بولبولیار سهرنجی شتییکی سه‌یری دا که لئی دُنیا نه‌بوو، واهه‌ستیکرد باله‌کانی مه‌هدائیل تادیت بچوکتور و بچوکتور ده‌بنه‌وه، چند جاریک تکای تیاکرد باله‌کانی جاریک به‌گه‌وره‌یی بۆ بکاته‌وه. به‌لام مه‌هدائیل وه‌ک له‌ ناشکرابوونی نه‌تینییه‌ک بترسیت هه‌لده‌هات و کاری وای نه‌ده‌کرد. بولبولیار جاریک له‌ خانمی مه‌له‌کینیشی پرسی «هه‌ست ناکه‌یت، باله‌کانی مه‌هدائیل بچوک بوونه‌ته‌وه؟». خانم خۆی گه‌لیک سه‌رسام نیشاندا و گوتی «به‌ساقه، چی؟ بۆ بالی هه‌یه؟ من نه‌ونده ساله‌ ده‌یناسم و ده‌یبینم بیرمچۆته‌وه که هه‌ر بالی هه‌بیته». تۆنی قسه‌کردنی خانم شتییکی تیدابوو، بولبولیاری خسته‌ دوو دلّیه‌وه، به‌لام چ جوره‌ دوودلّیه‌ک و بۆ؟ وه‌لامی لا نه‌بوو. دواي‌ نه‌وه به‌ دوو شه‌و کاره‌ساتی هه‌ره‌ گه‌وره‌ پوویدا.

نیواره وه‌ک هه‌میشه هه‌موو شت له‌ که‌شتیی فریشته‌کاندا نارام بوو. بولبولیار له‌گه‌ل دوو گه‌نجه‌ گۆرپه‌لکه‌نه‌که‌دا گۆرپکی نوییان هه‌لکه‌ند، هه‌ندیک کتلیان گواسته‌وه، له‌ سه‌ر چند قه‌بریک ناوی فریشته‌کانیان نوسی و سالپۆژی مه‌رگیان تۆمارکردن. نیستا که‌شتیه‌که وه‌ک کاره‌ند به‌س نه‌وانی تیدا مابوون، باغه‌وانه‌کانیش به‌ هۆی زستانه‌وه که‌م ده‌هاتن. دواتر پیاسه‌یه‌کی به‌ ناو دره‌خته‌کاندا کرد، سه‌ره‌تاکانی به‌هاری له‌ سه‌ر لقی دره‌خته‌کان بینی، به‌لام هه‌ستیکرد به‌هاریکه هینده‌ی سروشت به‌زۆر ناچاریکردوه ده‌رکه‌ویته، به‌ نازادی و شادی خۆیه‌وه نه‌هاتوه. که‌ تاریک داها، به‌ فانۆسیکه‌وه گه‌رایه‌وه و یه‌ک یه‌ک سه‌ری له‌ فریشته‌کان دا، نیستا به‌ ژماره‌ هه‌ژده‌ فریشته‌ی بیمار و بیده‌نگ بوون، سه‌رده‌مانیک بووه ژوره‌کانی نه‌و که‌شتیه‌ سه‌د فریشته‌شی تیدا بووه، به‌لام وای نیستا چ خالییه، چ غه‌مگینه، چ بیه‌وده و بیسووده نه‌م که‌شتیه. یه‌ک یه‌ک له‌ سه‌ریان وه‌ستا و ته‌ماشایکردن، بۆ هه‌ندیکیان پیکه‌نی، هه‌ندیکی جوان داپۆشین، ده‌ستی له‌ ناوچاوانی هه‌ندیکیان دا، ناسکانه

چاو و لىوى بۆ ھەندىكىيان سېرى. دوايى بە ئارامى ھاتە خوارى و چوۋە ژورەكەى خۆى و لە سەر تەختى خەوتنەكەى پاكشا. پتر لە سەعاتىك لە تارىكپەكى قولدا تەنيا بېرى لە پاشە پۆژ دەكرەو، پاشە پۆژى خۆى نا، پاشە پۆژ بە گشتى، پاشە پۆژى ھەموو شتەكان. بېرى لەو ھەكرەو ھە فرىشتەكان بمرن چى بكات، بېرى دكتور شوكاكى كرد، دوا پۆژەكانى ماردىنياي بە يادا ھاتەو. ئەو پرسىارە بە خەيالدا پۆيى كە دەبىت من «ھەفالى جەنگىز» چىم بە سەر ھاتبىت، ئەم پۆژانەى راپەرىنم چۆن بربىتە سەر؟ ناخۆ لىفىتانت گەراو تەو ھە بۆ شار، نەغەدە ماردىنى دەبىت لە چ جۆرە ژيانىكدا بژى؟ ھەستىكرد لە ناخەو ھە بېرى خانمى ماردىنى دەكات، بېرى شىعرە كۆنەكانى دەكات. بەلام ئەو بووبوو بە ژنىكى بىباك، ھۆشەنگىش نەيدەتوانى لە كەسانى بىباكەو نزيك بىت.

بە دەم ئەوجۆرە خەيالانەو ھە كە زۆر شەو بە ناخیدا تىدە پەرىن، خەوى لىكەوت.

بە دروستى نازانىت كەى ھاوارى بە كىك لە كوپە گۆرھەلكەنەكان بە ئاگای ھىنايەو. كەسىك لەو دىو ھە پەنجەرەكەى دەشكاند و دەيقىزانند و ھاوارى لى دەكرد زوو بىتەدەرى، بۆ چەند چركەيەك سەراسىمە و ھەپەساو بوو، ھەستىكرد دوكەلىكى زۆر سەنگىن لە ژورەكەدا نىشتوو، بە پرتا و بەرەو دەرگاگە تەكانىدا، كە دەرگاگەى كەردەو، بلىسى ھاگرى بىنى لە ھەموو سوچ و كەلىنىكى كەشتىيەكەو ھەردەچىت، بە ناو دوكەلدا بەرەو ژورەكەى خانم بازىدا، دەرگاگەى كەردەو، بەلام دوكل بە جۆرىك خەست بوو ھىچى نەبىنى... تارىكپەكى خنكاو و نەنگوستەچاو لەوئى بوو، كلبەى ئاگرەكان ھىشتا وانەبوون ئەم ژورە چەپەك و داخراو پۆشەبەنەو. چەند جار ھاوارىكرد و بە ناو دوكەلدا خۆى گەياندە سەر جىگاگەى پىزان و دەستى لىدا، شوئىن خەوى خانم بەتال بوو. بە ھەمان خىرايى شىتتەنە بەرەو پلەكەكانى نھۆمى دوو

تەكانىدا، بەلام ئاگرەكە وەھا بەھىزىبوو تەواۋى جىگاگەي گرتىبوو وە... كەشتىي فرىشتهكان لە ھەموو لايەكەو دەسووتا. بلىتسە لە ھەر سوچىكەو نالەي دەھات... بە ناو دوكلدا تەكانىدا بۆ بالا، بەلام شالۋاي ئاگرەكە وەھا بەھىزىبوو گىراپەو بۆ دوو... چەندىن جار تەكانى دا سەرگەوئەت و ئاگر نەھىشت، ھەستىكرد خوئى دەخنىكەت، ھەستىكرد گىژ دەبەت، چەند جارىك وەختبوو بگەوئەت و بخنىكەت، بۆ ھەلمزىنى ھەوا دەبوو بەرەو دەرەو بېرەت... لە دەرەو پەقەرەي خورافىانەي ئەو ئاگرەي بىنى، ئاگرىك ھىچ بوونەو رىك لىدەرەنە دەچوو. زمانەي كۆپە لە ھەموو پەنجەرەكانەو دەھاتەدەرئ، نىلە نىلە ئاگرەكە بۆيەكەي جەھەنەمى دەدا، تىنى گەرماكەي بولبوليارى داغدەكرد. بە دوو چاۋى سەراسىمە و پىر فرمىسك و تا ئاكوئا كراو و تەماشايكرد، نەيدەزانى چى بكات. بۆ ساتىك ھات بە خەيالدا بېرەت و لەگەل فرىشتهكاندا بسووتەت. بەلام كورە گۆرھەلگەنەكان گەيشتەنە نىكى، چوونە ژىر پالى و پايانگرت و نەھىشتىان بېرەت و نەھىشتىان بگەوئەت. وەك ئەو سەرسامبوون، توندگرتىان، خوئشالبوون كە بولبوليار دەرچوو، ئەو جارىكى تىرىش وىستى بەدواي خانمى مەلەكبىندا بېرەتەو ژورئ، بەلام دوو گۆرھەلگەنەكە نەيانھىشت، ھىچ بوونەو رىك نەيدەتوانى لە ناو ئەو دوكل و كۆپە و بلىتسەيە دەرچەت. كەشتى بە فرىشتهكانەو دەسووتا و دەبوو خاشاك و ھىچ ھىزىكىش نەبوو فرىيەكەوئەت. تا بەرىبەن ئاگرەكە بەردەوام بوو، تا شتىك ھەبوو بسووتەت سووتا. لە نىكى بەياند، وردە وردە خاموشبوو، بىنايەكەي رەش و خالى جىھىشت، وەك ئەوئەي ئەم جىگايە لە شاردە نەبەت، وەك ئەوئەي تەواۋى ئەم كەشتىيە وەك خودى فرىشتهكان نەبىنزاوئەت، ئەو ئاگرە گەرەيە سەرنجى ھىچ مەخلوقىكى لەم شارەدا پانەكئىشا. كە ئاگرەكە بەشى ئەو ھىرەبوو وە مروف نەسووتەت، ھەر سىكىان چوونە ناو بىناي كەشتىيەكەو، لە

نهؤمه كانى سهره وه دا هه موو شتيك سووتا بوو. پاشماوهى په يكه رى
 فريشته كان و خو له ميشيان له سر ته ختى ناسنينى خه وه كانيان
 كه وتبوو... له ژوره كهى ميرائيلدا خو له ميشه كهى ميرائيلى بينى و
 به سهريدا گريا، به لام له هيچ جىگايه ك ناسه وارى لاشهى مه دهاثيل
 يان خانمى مه له كبينى نه دؤزييه وه. هه ردووكيان وه ك بوويتن به گه رد
 ناسه واريان نه بوو.

كه هوشه نكي بولبوليار له ناو پاشماوهى نه و دؤزه خه ده رچوو،
 بيويسى خوى سهرماى بوو و ده گريا، هه ستيكرد ژور نه خو شه. بينه وهى
 بتوانيت باش خوى به پيوه بگريت، خوى گه يانده سر شه قاميكي
 نزيك و خوى گرت تا تاكسييه ك هات، خاوه ن تاكسييه كه له و شو فيره
 ژور بلتيانه بوو كه به رده وام باسى كه مى و گراني به نزين ده كه ن...
 بولبوليار تواناي قسه كردنى نه بوو، سهرسام سه يري شو فيره كهى ده كرد و
 نه يده بيست. ديمه نى ناگره كهى شه و به رده وام له سهريدا بوو، هه ستيكرد
 گيژه و تاي ليديت. خوى گه يانده وه غه ماشا، گه په كى مندالى خوى،
 گه په كى هه ژاربيه كى پاك و بيسنور و نه به دى، گه په كى نه وانى هه ميشه
 له هه موو جه نكيكدا هه موو شتيك له ده سته ده ن، كوچهى نه وانى
 هه ميشه ده دؤرپن. گه ره نه و به يانبيه بؤنى كوچه كهى غه ماشاي نه كردايه،
 ده مرد. چوه مالى يه كيك له دؤسته نزيكه كانى كه ده مى سال بوو
 له ژير زه مينه كه ياندا دالدهى ده دا، له وي چوه ژير پيخه فيكى نه ستور
 و سه رتاپاي گيانى ده له رزى... بولبوليار بيمار بوو، بيماريه ك ترس و
 سهرسامى پيكه وه دروستيده كه ن. بؤنى به خو يه وه كرد، بؤنيكى تاييه تى
 ليده هات، بؤنى خو له ميشى فريشته كان. ئيستا نه تواناي بيركردنه وه، نه
 تواناي خه يالى نه بوو... تاكه شتيك له رنجايه وه ده يتوانى هه ستيكات
 زيندوه، سهرسامى بوو... چاوانى گه ش كردبووه وه و سهرسام بوو،
 له وه ش زياتر تواناي هيچ كارنكى ديكهى نه بوو.

مروّف بوونه وهریگی دوو کهرته و هیچی دی

که پامه وه بو ژوره که ی خۆم. ئەو ژوره ی مائی شوعله خان که به شی زۆری سالانی هه شتام تیدا بردبووه سەر. سهیری کاتژمیری دیواره کهم کرد، سه عات ۸ ی شه و بوو. شوعله خان و منداله کانی که سیان له وئ نه بوون، ده رگای ژوره که م داخست و کلیله که یم له جیگا یه کی مه که مدا قایم کرد. دلنیا بووم ئەو دیت... هه ستم پیده کرد. ئەو سه ربوون و کپ بوونه که وریه ی جیگای گومان بوون، ده مزانی گەر بگه مه جیگای دلنیا یی، بگه مه ئەو شوینه ی دلنیا بیت ده توانیت له ناوه وهر پاره تمبکات، دیته ده ری. دلنیا بووم فریشته که ی ناو پۆحیشم بوونه وهریگی شه پانگیزه... هیچ بوونه وهریگی ناشه پانگیز له گهردوندا نییه، هیند هیه هه ندیک به هۆ شه پانگیزن و هه ندیک بیتۆ، هه ندیک لاوازن و ناتوانن شه پانگیزین و هه ندیک به هیزن، هه ندیک له زهت له شه پانگیزی ده بهن و هه ندیک نا، هه ندیک که جاریک شه پانگیز ده بن ده یانه ویت دووباره بیکه نه وه، هه ندیکی دیش نا، به لام هه بیت مه خلوقیک له سه ر زوی و مه له کوتدا هه رگیز شه پانگیز نه بیت، هه رگیز ئازار دروست نه کات، مه حاله. زۆرجار ته نیا ئەوه ی زیندووین، ئەوه ی له سه ر ئەم ئەستیره یه دراوسی ئه وانسی دیین، خو به خو ده بیته ژانی هاوسیگانمان... فریشته کانیش وه ک ئیمه، وه ک شه یتان، بوونه وهریگی شه پانگیزن... دلنیا بووم لیبورده یی ئەوانیش، له سنووریکدایه. من که گه یشته ژوره که ی خۆم و ده رگا که م داخست، هاوارم له فریشته که م کرد «تۆ ئە ی فریشته ی سه بورم، گه ره پاستی فریشته ی، لیعبوره». هاواریک بوو له ناخی دلّمه وه ده هات. من چهند سه عاتیک له وه بهر چوار ژنی بیگونا هم کوشتبوو، ئەتکم کردبوون،

سواريان بووبووم، له ناميزياندا نوتفهي بهدي خوم پژانديبوو. بهلام گهر داواي لیبوردن بکهم و نه توانیت بمبوریت چ جوره فریشتهیه که ... چ جیاوازییه کی له گهل قازیبه کی دادگادا هیه؟. فریشته چون ده بیته فریشته گهر نه یکریت له گونا هه گوره کانمان ببوریت؟ گهر سزامان بدات؟. من له و ساته دا هه ستمکرد له هه کات زیاتر پتویستیم به کومه کی نه و فریشته یه ناو پوچمه. له و پوژه وهی له سه ر ناوی نه و چه مه ملعونه باله کانی خوم بینی، ده مزانی ده گمه ساتیک هاواریکه «تو گهر به راستی فریشته یه ... بمه خسه». به لام دلنیا بووم سنووریکم برپوه که ئیدی هیچ فریشته یه که دهستی پیامدا راناکات، پیم خستوته سه ر خاکیک که گه پانه وهی تیدا نییه ... چوار ژنی بیگونا هم کوشتیبوو، بیته وهی بزانه چیین، بزانه کین، بزانه ژنی کین بوون، چنده مندالیان هیه، سه ر به چ نه ته وه یه کن، ناویان جییه. چوار مروم کوشتیبوو، وه ک چوار نازه ل ... چوار له جوانترین مه خلوقاتی نه م سه ر زه وییه م بی هیچ هه و به هانه یه ک، بی هیچ ناسینیکی پیشوه خت، بی هیچ کینه یه ک له نیوانماندا کوشتیبوو ... نه وه چ فریشته یه که بتوانیت نه و گونا هه قه بوولبکات، به لام نه ی نه وه چ فریشته یه که نه توانیت قه بوولبکات.

تا نه و ساته فریشته که م به پوونی دیار نه بوو، هاوارم لیکرد «نه ی فریشته ی به د بو نا رویت .. بو». هه ستمکرد راپاچنی، پاش توژیک له ناوینه که دا بینیم باله کانم عاره ق و خوینی لیده تکیت ... سویند ده خوم به خودا و به مروم، به سروشت و خالیقه دیار و نادیاره کان. باله کانی خوم بینی کراونه ته وه و تنوک تنوک نه شک و خوینیان لیده تکیت ... به جورئ ژیر قاچم، وه ک گومیک له ناو و خوینی لیده هات. که نه وه م دی وه ک دالیک کی که چه له و نه خووش که وتم به زه ویدا. چنده ته کانیکی ترسناکم خوارد ... من به پارانه وه وه گوتم «گوئیگره نه ی فریشته که م ... وه ک چون مرومی ته واو، شهیتانی ته واو بوونیان نییه، فریشته ی ته واویش بوونی

نییه ... مه‌رۆ. له به‌رئه‌وه‌ی رۆحم پێویستی پێته». ئه‌و توندتر پ‌اچه‌نی، به‌هه‌موو هێزی خۆی باله‌کانی به‌رزکرده‌وه و به‌ره‌و دوا منی پ‌اکێشا. من هاوارمکرد و که‌وتم، هه‌ستم به‌ نازاریکی ترسناک کرد له‌هه‌ناومدا، وه‌ک یه‌کیک هه‌موو ئه‌ندامه‌کانی له‌شمم پارچه‌ پارچه‌ له‌گه‌ڵدا به‌شبکات، نازاری چه‌قۆیه‌کی ب‌رپند و تیز له‌ سه‌روه‌را به‌هه‌موو جه‌سته‌دا تێپه‌ری. ویستم له‌ گه‌روومه‌وه خوی‌ن هه‌لبێنمه‌وه، به‌لام جۆره‌ شله‌یه‌کی بۆندارت‌ر و پ‌یستر به‌ر گه‌رووی گرتم و ناو زگمی له‌ ناوه‌وه پ‌اته‌کاند و پ‌شامه‌وه ... له‌ سه‌ر چ‌یچکان که‌وتم وه‌ک یه‌کیک هه‌ر پ‌یسییه‌ک به‌هه‌موو ژبانی تۆشیویتی دووباره پ‌اده‌ستی دونه‌یای بکاته‌وه، پ‌شامه‌وه. به‌لام فریشته‌که‌م بێهه‌مانه‌ به‌رزیکرده‌وه و به‌هه‌موو توانای خۆی ته‌کانیدام، دلنایابووم ئیستا گه‌یشتۆته‌ جیگایه‌ک که‌ ئیتر گرتن و گێرانه‌وه‌ی ئه‌سته‌مه، بۆ ساتیک ویستم له‌ ژوره‌که‌ هه‌لبێم، ویستم ده‌رگاکه‌ بکه‌مه‌وه و بپۆمه‌ ده‌رئ، به‌لکو هه‌وای پاک‌ی ده‌روه‌ه پ‌ه‌شیمانیکاته‌وه، به‌لام وه‌ک یه‌کیک دوا گورزی خۆی بوه‌شینیت، منی سوپانده‌وه و به‌ جۆره‌ ته‌کانیکی ئه‌فسانه‌یی باله‌کانی پ‌اته‌کان و وه‌ک بالنده‌یه‌کی خورافی ب‌پ‌یاریدابیت قه‌فه‌زه ئاسنینه‌که‌ی بشکینیت، منی به‌ده‌مدا خست و خۆی پ‌ا‌پسکاند، هه‌ستم به‌ باله‌ درێژه‌کانی ده‌کرد ده‌یدا له‌ بنمیچه‌که‌، دل‌م وه‌ک ته‌پلنکی مه‌ست و دیوانه‌ بئ ه‌یچ هارمۆنییه‌ک لێیده‌دا، ددانه‌کانم له‌یه‌ک ده‌خزان و جیره‌یان ده‌گه‌یشته‌ گویم، وه‌ها‌بوو وه‌ک سه‌رم که‌وتبیته‌ ژێر فشاری ئامێریکی سه‌نگین و هێزیکی کوشنده‌ ملم له‌ بێخه‌وه‌ ب‌ابدات، به‌لام له‌هه‌مانکاتدا هه‌ستمکرد شتی‌ک خاومده‌کاته‌وه. له‌ نا‌کاو هه‌موو شته‌کان له‌ پ‌یشچاوم سه‌پی ده‌بوون، وه‌ک ئه‌وه‌ی ته‌واوی ژوره‌که‌ ته‌میکی چ‌ر گرتبیتی. هه‌ستم به‌ فرمیسیکی زۆر ده‌کرد به‌رچاوم ده‌گرت ... ده‌مویست شتی‌ک بلێم، به‌لام هه‌ستیکم هه‌بوو که‌ چیدی زۆر دره‌نگه‌ و کاتی قسه‌ به‌ سه‌رچووه‌، شته‌کان له‌ده‌ست مندا نه‌ماون و بۆ ئه‌به‌د تێپه‌ریون. هه‌ستمده‌کرد

هيڏي هيڏي خوين له له شمعدا دهو سستيت و چيدي ناسورپتته وه، وهك هلمتيكي سارد به سهر روخسارمدا بيت، فيتكييه كي كتوپر داگرتم، وهك نه وهي ناي چهميكي سارد بدات به روومدا، ساردييه كي نه رم، بيتازار هيورديه كرده وه، فيتكي سارديبوننه وهي روج، فيتكي له هوشخوچوونتيكي قوول... وهك به نه رمي دابه زين له تونيلتيكي سارد و تاريخه وه بو بني جيگايه كي ناديبار.

بيهوش بووم... گه وره ترين ده ردي مروف نه وه يه كه ناتوانيت كه ي ويستي وريابيت و كه ي ويستي بيهوش. بيهوشي ته نيا ده روازه ي راكردي من بو، ده مزاني هه موو نه وانهي فرشته كانيان ده ترازين، بيهوش ده بن. دوي سئ سه عات بيهوشي به ناگا هاتمه وه، كه چاوم هه لهيتا و كاتزميري ديواره كه م به رامبه ر خوم بيني، نزيكي يازده و نيوي شه و بو. نه مده زاني چي بووه، وهك نه وه بوو بهنجيكي قورسم پيدرابيت و دوي خه فه بوونتيكي دريژ له ناكاو، بيهيچ پله به ندييه ك، هوشياربي ته اوام وه به رداهاتبيته وه... نازانم ناخو نه وه تان نه زمونكرده ياخود نا، گه پانه وه له بهنج و بيهوشسييه وه بو وريابي، هه ميشه هاوپتي نازارتيكي نهيتي و تيزه... وهك نه وهي نورگانه كانت، سينه ت، بو شاييه گه وره كاني نيو هه ناوت نه و گه پانه وه يه قه بوول نه كه ن، شتتيك له ساردي كوشنده، له ناره زوي قوول بو دووباره بيهوشي داتده گري ت، ناره زوييه كه نه مجاره هينده ي ناره زوي جهسته خويته ي، ناره زوي عه قل نيه... من سه رته تا هه ستم به و سه رمايه كرده وه، سه رماي يه كيكي له ژورتيكي گه رمدا خه وتبيت و له ناكاو له به فر و گيژه لوو كه يه كي زستانه دا بيداريته وه. وهك هه وايه كي ساردي ناديبار كه له ده لاقه يه كي ترسناكي پوحي خوته وه بيت وه هابوو. بيته وه ي بيريكه مه وه چاوم ليكنايه وه، هه ستم كرد هوشي يه كه مجارم هوشيكي درونن بووه، ئيستا كه چاو ليكده نيم و هه ست به و ساردييه ده كه م، به راستي هوشيارم... به لام به وه دا هيچ بيرم له

ساته‌کانی پیش بیّه‌وشیم نه‌ده‌کرده‌وه، نه‌وه نیشانه‌بوو، ده‌لیلیکی گه‌وره بوو بۆم که هیشتا بیّه‌وشم.

وه‌هابوو وهک له ژیر به‌ردیکی سه‌نگینه‌وه هه‌ستم. هیزیکی زۆرم ویست تا چاو بگتیرم و ژوره‌که‌ی خۆم بدۆزمه‌وه، هه‌ستمکرد ته‌واوی دنیا له نۆ منداینبوه، ساتیکی سه‌خته مرۆف ناچاربیت له هۆشی خۆیدا بۆ خۆی بگه‌ریت، دلنیا‌بیت نه‌وه‌ی هه‌ستی پیده‌کات خۆی نییه، به‌لکو شه‌پۆلیکی بیناوه‌پۆک و بیماهییه‌تی زیانه که ده‌شیت به به‌ری هه‌ر ئازهلێک، هه‌ر گورگینک، هه‌ر مشکینکا تپه‌رپیت. یه‌که‌م شت هه‌ستم پیکرد، سه‌نگی نه‌و بۆشاییه گه‌وره‌یه بوو له سه‌رم، سه‌نگی هه‌لنه‌گیراوی نه‌و سووکبونه سامناکه کاتیک له نا‌کاوا هه‌ستده‌که‌یت هه‌موو کیشی خۆت له‌ده‌ستداوه. سه‌نگی نه‌وه‌ی تیده‌گه‌یت هه‌ستت به زیان، له هه‌ستیکی ترسناک به بۆشایی جیا نابیته‌وه.

تا نه‌مبینی هۆشم نه‌هاته‌وه خۆم، فریشته‌یه‌کی گه‌وره و سپی و رووت بوو. له سوچیکی ژوره‌که‌دا کزه‌له‌ی کردبوو و ده‌نگی هه‌ناسه‌ی له ده‌نگی هه‌ناسه‌ی نه‌خۆشیک ده‌چوو تازه گه‌یشته‌بیته بیمارستان، خیرا، به‌رز، پچه‌پۆک. نه‌مه‌زانی ده‌مبینیت یان نا، وهک یه‌کینک بیه‌ویت هیچ نه‌بینیت، هیچ نه‌بیستیت، هیچ بۆن نه‌کات سه‌ری خستبوه ناو کۆشی خۆی. سه‌رداخستنی، وهک سه‌رداخستنی که‌سێکی غه‌مگین نه‌بوو، نیشانه‌ی ئازاریکی قوول بوو، تۆرانیکی نه‌به‌دی له خودی خۆی و له دنیا. باله‌کانی زۆر گه‌وره بوون، شیوه‌ی پیست و خۆ گرمۆله‌کردنی له منداڵیکی ساوا ده‌چوو، له مه‌لیکی گه‌وره که به‌گه‌رده‌لولوێکی ته‌پدا گوزه‌ریکردبێ و له سه‌ر بێ په‌ر، له شه‌پۆلانی باران ده‌رچووبیت، چهند دلۆپه‌ خوتینیکی گه‌وره به‌ باله‌کانییه‌وه بوو، دیاریوو له ترازاندا زۆر ئازاری خۆی داوه. جگه‌ له ده‌نگی هه‌ناسه‌ی، ده‌نگی دیکه‌ی لێوه نه‌ده‌هات. سه‌یرمه‌کرد و ده‌مزانی نه‌وه فریشته‌که‌ی منه، نه‌وه هه‌مان نه‌و باله‌ دێرینانه‌یه

که چند ساله له پوځمه وه سهری کيشاوه... نئستا بو به که مجار
 فریشته په کی راسته قینه م ده بینى... ته نیا فریشته په یک که شایسته په
 هموو مروفیک بیرى لیکاته وه و ببینیت. فریشته نه پنییه که ی ناو پوځی
 خو مان، فریشته په کی ماندوو، که نه خودا ناریدووی، نه په وانه کراوی هیچ
 جینگایه کی دیکه بوو، نه په یامیکى پیوو، نه هیچ شتیک... فریشته په یک
 بوو وهک چوڼ پوځ له ناو ماندا په، وهک چوڼ خه یال له ناو ماندا په، وهک
 چوڼ نایدیا و حه زه کان له ناو ماندان، وهک چوڼ وشه کان له سه رماندا
 دین و ده چن و ده بن به نوسین، وهک چوڼ هسه ته کان به نه پنیى له
 ژیر پیستماندا هاتو چوده که ن، وهک چوڼ چاو لیکده نیم و هسه سته که م
 جگه له تیشکی خوړ روناکیه کی نه پنیى له ناخمدایه، خوړیکى ناوه کی
 نه بینراو له دلمدایه، وهک نه و گیزه لووکه سامناکانه ی ناو ده روون که
 نازانین باکه ی له کوپوه دیت، وهک نه و بروسکه نه پنیانیه ی ناو سه رمان
 که له ناسمانه وه دانابه زن و له وپوه چه خماخه ناده ن، وهک عه شق که
 له تمانده کات و نایبینین، نه ویش به وجوره له ناو ماندا په. ساله های سال
 له گه ل مندا گه وره بوو بوو، نه و به شه ی وجودم بوو له هر جینگایه کدا
 گووتبیتم «ناچارم... ناچارم، به م پنگایه دا برؤم». پییگووتوموم «نا
 بوهسته ناچار نیت». نازانم په نگه ره وانه کراوی ناسمان بوو بیت تا
 هموو نه و هله و که موکوړتیانه ی له دروستکردنی مندا تیکه وتوو
 راستیبیکاته وه... مروف نه م نامیره شکاوه که ده بوو تاجی بوونه وهران
 بیت، به جوړیک به دبه خت و پر هله و نه گونجاو بو ژیان خولقاوه،
 پیویستی به فریشته په یک بووه، وهک میکانیکیه کی مه له کووتی، فیته ریکی
 خودایى تا راستیبیکاته وه، چاکسازیکى پوځ، ریفورمسازیکى نیلاهی که له
 ده رگاکانى مروف ده دات و نیمه ناتوانین ده رگای بو بکهینه وه، چونکه
 تازه زور درهنگه... به لى ناتوانین بو بکهینه وه، چونکه ده زانین نه وه ی
 عاشقی فریشته که ی خو ی بیت، درنده کان ده یخون. له وانه شه ره وانه کراوی

ناسمان نه بیټ، له وانه په فریشته‌کانی سر که شتیبه که ی خانمی مه له کببن راستیان گووتبیټ، هیچیان جگه له ناخی مروّف مالیک و جیگایه کی دیان بو بوون نه بیټ. وای له من وای... باوه شم به فریشته نه خوښه که مدا ده کرد و ده گریام... وای له دهردی من... وای. ده مزانی نه م مخلوقه ی نامیزم، نه پارچه یه ی بوونم، نه م نیوه بیماره ی پوّم، ره وانه کراوی هه موو نه و نازادیانه یه که نه متوانی به کاربان بهیتم، ره وانه کراوی هه موو نه و جوانیانه ی دنیا یه که نه متوانی بیانینم، ره وانه کراوی هه موو نه و خوښه ویستیبه کوژواونه یه که ده کرا من بیان به خشم و نه مبه خشین، ره وانه کراوی هه موو فریشته کوژواوه کانی دیکه ی ناو ناخی مروّفه کانی دیکه بوو، ره وانه کراوی تاریکیه کانی میژوو بوو، ره وانه کراویک بوو هه رگیز نه که یشتبووه روّی من، له ریگا باریک و تاریکه کانی ژیانی مندا که وره بوو بوو، بیټه وه ی بتوانیت بگاته سر عهرشی پوّم، بیټه وه ی بتوانیت نه و جان هه وه ره ی ناوم ده سته موبکات، بیټه وه ی نه خنکیت و ویل نه بیټ و بیکاره له گه لمدا پوچیت ی زینده گی پانه کیشیت. ویستبووی من به ره و پله یه کی بالاتر له که مال به رزیکاته وه و نه ی توانیبوو، نه اندازاره غه مگین و شکسته که ی پوّی خوّم بوو، ویستبووی له من که سیکی دی و له مالی ژیانم باله خانه یه کی تر دروستبکات... شتیکی تر له من بسازنیت... به لام نه ی توانیبوو، وه که هه موو شکسته خواردوه شهریف و بلندکان، وه که هر قاره مانیکی راسته قینه بریاریدابوو بمریت... له به رچاوی من بمریت.

من نامیزم پیدا کرد و گوتم «نابیت بمریت.. تو نیت.. نابیت بمریت». وه که برایه کی زامدار باوه ش به براهه یدا بکات باوه شی پیاکردم... ده سته هیتایه وه به ده وری گه ردمدا و به ده نگیکی زور کز گووتی «وه فا». پیشتر هیچ که س به و جوړه بانگی نه کردبووم، وه که بلیت نه مه تویت، وه که بللی له میژوه ده مه ویت ده موچاوه راسته قینه که ت ببینم، له میژوه ده مه ویت تیبگه یه من له گه لتمام. به لام به جوړیک

ماندووپوو، سہری خستہوہ سہر سنگم و وھک بۆ ساتئیکی پشوو بگہریت بیدہنگ بوو. ھہستم نہکرد، فریشتہ بیت یان شتئیک، دووانہ یه کی پئیکہوہ نوساوبووین و ئیستا دہترازاین... لہ بری ئہوہی خودا یان پزیشکہ لیژانہکان لیکمان جیابکہینہوہ، خۆمان چہقۆمان دہناہہ گۆشتی خۆمان و بہ ویستی خۆمان لہ یهک جیادہبووینہوہ و بۆ ئہبہد دہترازاین.

باوہشم پیاکرد و ھہلمگرت، وھک من سہری پووتاوہ بوو، گوئیکانی لار و داکووتوو، ھہموو شتئیکی لہ من دہچوو، ئہوہ نہبیت سافترو پۆشنتر و ھیمنتر دہینواند... نیگای پاکییہکی تیدا بوو، لہ میژوو ئہو پاکییہ لہ مندا مردبوو، پئستی وھک پئستی کہسیک بوو ھہرگیژ خۆری نہدیبت... ئاسہواری وھرزہ جیاوازہکانی دونیای لہ سہر نہبوو، ئاسہواری تۆزی زہمینی لہ سہر نہبوو. من بہ گریانہوہ پیمگووت «بۆ بہجیتہیشتم». ئہو بہنہرمی باوہشی پیاکردم و گووتی «وای... وای». خستہ سہر جیگاکہی خۆم و گووتم «من بہجیتناھیلم. ئہی فریشتہم». بہلام بۆ ئیستئیک لیم گۆپا و نہمزانی من فریشتہم و ئہو مرۆفہ یاخود بہ پپچہوانہوہ من مرۆفم و ئہو فریشتہ، یاخود شتہکان تیکچوون... بہ جۆریک ھہم مرۆف و ھہم فریشتہ پئیکہوہ مردون و جگہ لہ دوو مہخلوقی ئیفلیج ہیچی دی بہجینہماوہ، دوو مہخلوق کہ نہ مرۆفن، نہفریشتہن، نہ شہیتان... ھیند ھہیہ زیندون و جہوری ژیان رادہکیشن، ژیانئیکی پووت کہ کورتدہبیتہوہ بۆ نازاریکی دوور و دریز، بۆ نوقمبوون لہ ھہموو ھونہرہکانی پوچیدا. وھک ئہوہی مرۆف لہ ناوہوہرا بووبیتہ کۆمہلئیک بوونہوہری جیاواز و بۆ ئہبہد یه کئیتی دیرینی خۆی دۆراندبیت، بووبیتہ کۆمہلئیک پارچہی شکاو، کہ ھیچ پارچہیہک لہ پارچہکانی دہنگی ناگات بہوانی دی.

ده پوژ پیکه وه لهو ژووره‌دا ماینه‌وه، ئه‌و ده پوژه، خوّم وه‌ک بيمارێکی سه‌خت نيشاندا و له ژووره‌که‌م نه‌چومه‌ ده‌ری. به‌رده‌وام له نامیزم ده‌گرت، سه‌ریم ده‌نایه سه‌ر کۆشم و قسه‌م بۆ ده‌کرد، هه‌ندێ جار به ده‌نگێکی نووساو هه‌ندیک شتی ده‌گوت، ده‌مزانی باسی دلپه‌قی من ده‌کات، به‌لام هه‌یج کات به پوونی تینه‌ده‌گه‌یشتم ده‌لێت چی. ده‌یویست به‌مریت، ده‌یویست لیم دووریکه‌وێته‌وه، ده‌یویست نه‌یبینم و نه‌مبینیت، بۆ ئه‌وه ترازابوو به‌روات و ته‌نیا له کوچه‌یه‌کدا دواچار به ته‌نیا سه‌یریکی ژيان بکات و تێپه‌ریت... به‌لام من به‌پارمدا هه‌موو شتی بکه‌م نه‌مریت، مرۆف که‌مجار فریشته‌که‌ی خو‌ی ده‌بینیت، مرۆف که‌مجار پارچه شکاوه‌که‌ی خو‌ی ده‌بینیت، که‌مجار درزه ترسناکه‌کانی ناخی خو‌ی هه‌ست پیده‌کات. که‌مجار وه‌ک من ده‌توانیت به‌گه‌رته نامیز و قسه‌ی له‌گه‌لدا بکات. دواتر زانیم ئه‌وانه‌ی فریشته‌کانیان ترازاون، به‌شی هه‌ره‌ژۆریان توانای بینینی فریشته‌که‌ی خو‌یان نه‌بووه، نه‌ به‌زیندوویی و نه‌ به‌ مردوویی. دیاربوو، من وه‌فای په‌فعت به‌گ، مه‌خلوقێکی ده‌گه‌نم، ئه‌وه‌ی ده‌توانم فریشته‌که‌ی خوّم ببینم و باوه‌شی پێداکه‌م، ئه‌وه نه‌فره‌تیکه‌ رێکه‌وتی هه‌موو که‌سیک ناکات، به‌لام سوپاس بۆ خودا و هه‌یزه یاوه‌ره‌کانی من به‌ر ئه‌و نه‌فره‌ته که‌وتبووم. دواچار ئه‌وم بیده‌نگ له پێخه‌فه‌که‌یدا به‌جیه‌یشتم. وه‌ک شیت پویشتمه‌ ده‌ری تا به‌ دوا‌ی بولبولیاردا بکه‌ریم. سه‌یریوو، بولبولیارم له هه‌یج جێگایه‌ک نه‌دۆزیه‌وه... که‌رچی دلنیا‌بووم له شاردایه‌، به‌لام نه‌مه‌توانی بیدۆزمه‌وه.

ناشکرابوو هه‌یدی هه‌یدی پا‌ه‌رین به‌ره‌و شکست ده‌چیت، گرتنی ته‌واوه‌تی که‌رکوک له‌لایه‌ن خه‌لکی پا‌ه‌ریوه‌وه پووبه‌پووی به‌رگه‌یه‌کی توندی هه‌یزه فاشیستییه‌کان ده‌بووه‌وه. من له‌وساته‌دا بۆم گه‌نگ نه‌بوو دنیا چی به سه‌ر دیت، به‌لام په‌یوه‌ندیم به نزار ئیدریس و هه‌فاله‌ شێرخانه‌وه کرده‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌راندایه‌وه‌ی بولبولیاردا

کۆمه که مېکه ن، هه و له کانی ئه وانیش بیسوودبوو، سه روسه کوتی بولبولیار ونبوو، چه ندهم کرد هه و آتیکم لینه بیست و له جیگایه که وه ئامازه یه کی ئه و تۆم نه هاته ده ست... من بهر له ره وه گه وره که، بهر له وه ی هیزه کانی ده و له ت بگه پینه وه و خه لک به کۆمه ل له شار هه لبین، پۆژانم به گه پان له دوی بولبولیار و شه وانم له گه ل فریشته که مدا ده برده سه ر. کاروباری شوپش و حیزیم، ته نیا وه ک شتی لابه لا و بیبایه خ سه یرده کرد، هینده ی مردنی ته واوه تی فریشته که م ده یترساندم، گه پانه وه ی فاشیسته کان موچرکیان پیدا نه ده هینام و له رزیان نه ده نایه جه ستم. ترسناکتر له فاشیسته ده ره کییه کان، ئازاری ئه وه بوو که له ناخدا فاشستیکی ره ها بییه چ به زه یی و پینماییه ک بژی و بیته ده ر، من دلنیا بووم گه ر هوشه نگ نه دۆزمه وه، زیندوو راگرتنی فریشته که م کاری مه حاله . فریشته ش وه ک هه ر بوونه وه ریکی دی زیندوو راگرتنی هونه ری خو ی هیه . من شه وان وه ک مندال له ته نیشت خو مه وه ده مخه واندم، هه ستم پیده کرد هه ندیچار باوه شم پیاده کات، ده سته کانی له ده ستی من زۆر نه رمتر و سووکتر بوون، تاده هات ده نگی سافتر و پوونتر ده بووه وه، به لام تا زیاتریش له من ورد ده بووه وه غه مگینتر ده بوو، ئاره زوویه کی قوولی مردنم له چاویدا ده خوینده وه، بیزارییه کی هه میشه یی له هه ر شتیگ بوئی ئه م زیانه دزیوه ی لیبیت.

له پۆژانی دواتردا، زیان له شاردا پرپوو له ترس و ئومید و خورافه ت، هیزه کانی ده و له ت له باشوور به جوړیکی درپدانه شوپشگپه شیعه کانیان تیکشکاند، ئه وه هه م ترس و هه م خولیا ی خورافیانه ی له شاری ئیمه دا دروستکرد. شاری ئیمه له و شارانه یه که هینده ی ترس بینیه وه، گه ر به خورافه ت رووبه پووی نه بیته وه ناتوانیت بهرگه ی میژووی خو ی بگریت... مرۆفه کانی شمان به بی خورافه ت بهرگه ی زیان ناگرن. زیان دهردیکه ته نیا له پڼگای ئه فسانه وه ته حه مولده کریت، گه وره ترین

دەرمانىك مرؤف بۆ دەردى بچوكى و ناچىزى خۆى دۆزىيىتەوه، ئەفسانەيه، ئەوهەندەى ئەفسانە مرؤفى لە فەوتان و نابوتى پزگاركردوه، هىچ زانستىك ئەو كارەى نەكردوه. بەر لە شكستى تەواوتى پاپەرىن ئەفسانەى شكستى گەورەى هەيزەكانى دەولەت بە دەستى پيشمەرگە بە جۆرىكى بىمانا شارى تەنىبوو، مرؤفەكان لە رىگاي درۆه ئومىديان بە خۆيان دەدا، دەنگۆى گرتنى سەرانى گەورەى دەولەتيان بە دەستى پيشمەرگە بلأودهكردوه، بەلام نزار ئىدرىس ئەوكات لە من باشتر لە رەوتى شتەكان ئاگادارىبوو، بەمنى گووت هەفالى جەنگىز تۆ ناساغىت، تەندروستىت باش نىيه، بەر لەوهى بارودۆخ تەواو بگاتە جىگايەكى بەد و نالەبار، نەبا تووشى دۆخىك بىت لەبەر خراپى تەندروستىت نەتوانىت شار جىبەيتلىت، بەقسەم بگە و بپۆ لەم شارە، لە دەرەوهى شار بنگەيەك دابنى. من سەرەتا ئەووم بە ترسنۆكى و هەلەاتن زانى، راستە هىچ كات خۆم وەك دلأوهرىكى گەورە و جوامىرىكى ئەفسانەيى نەبىنيوه، بەلام هەمىشە هەلەاتنى ترسنۆكانەشم پى شەرم بووه. بەلام دەنگوباسە راستەقىنەكان كە لە كەركوكەوه دەگەيشتن پىكرا ئامازەبوون بۆ كۆتايىهكى غەمگىن و تراژىديانەى پاپەرىن. من بىرم لای ئەوه بوو گەر سەرتاپاى شار لە ناكاو هەلبىت، گەر سەدان هەزار كەس بە پرتاو و بى هىچ ئامادەكارىيەك شار جىبەيتلن، دەبىتە كارەساتىكى گەورە، لەوانەيه لەو شلۆغى و جەنجالىيه بىسەرۆبنەدا فرىشتهكەم بەمرىت... دوو شەو بەر لە گەورەترىن هەلەاتن لە مېژووى كۆن و نوڤى خۆرهلاتدا، من فرىشتهكەم سوار ماشىنىكى تايبەت كرد و گەياندەم ناو كۆنە خانوويهكى فەرامۆشكراو، لە دۆلىكى چەپەكى نرىك سنوور، خانوويهكى داكەوتووى گونديانە، لەو مائە داتەپىوانەى چەند سالىكە ئادەمىيەك پىي تىنەخستوون، ئەو دەم كوردستانى ويران پىپوو لەوجۆره خانوانە كە لە سەردەمى راگويزانە گەورەكانەوه جىمابوون. لەوئى جىگايەكى

تایبەتم بۆ فریشتەكەم خۆشکرد و دەرگام لە سەر كۆمكرد و بە نیازی گەرانەوه هاتم بگەرێمەوه بۆ شار، بەلام شەپۆلی پەوكەران لە شارەوه پێگای گرتم و سەفەری پێچەوانەمی وەستاند. لەرێگا هەندێك لە ئەندامانی ئەنجومەنی بەلام بینی كە لە پێش خەلكەوه بەرەو سنوور هەلدهاتن، ئەوان داوایان لێكردم لێژنەیهكی پێكخستن و سەرپەرشتیكردن بۆ خێوەتگەیهك لە سەر سنوور دابمەزێنم. من لە ناو ئەو كارەسات و جەنجالییەدا تەنیا شتێك خەیاڵم لەلای بوو، فریشتەكەم بوو... دڵنیابووم تا دڵنەرم و باش بم، ئەو زیاتر دەژی... زیندەگی ئەو وابەستە ی پۆحی من بوو، كە لە قوولاییدا هۆ و سۆنگەیهكی نەمابوو چیتەر لەگەڵ دۆنیادا باش و میهرەبان بێت. لە بەر فریشتە بيمارهكەم كەوتمە خزمەتكردنی پەوكەران، بە بریارێكی بالاتر سەرپەرشتی كاروباری ئەوانم گرتە دەست و كەوتمە زەمینەسازی تا بيماران و نەخۆشان بە خێراترین شیۆه بگەننینه ئەو دیو سنوور... دواچار... دواچار... لە چادریكی شیندا، پێكەوتی «هۆشەنگی بولبولیار»م كرد. ئەو پۆژە بە پێشێكی درێژەوه «سەمبولی ئەبەدی شۆپشگێزان» لە ژێر ئەو چادردا لە دەست دەردیكی نادیار دەینالاند، نیوههۆش لە سەر دۆشەكێكی سەپى راکشابوو، یهكێك بە چەند بەتانییەكی ئەستوور دایپۆشیبوو... یهكێك بە چەند بەتانییەكی ئەستوور دایپۆشی بوو... یهكێك... دایپۆشی بوو. ئەو دەبوو نەمریت، ئەو تەنیا كەس بوو بتوانیت فریشتەكەى من و لەوانەیه نەسلی فریشتەكانیش لەم شارەدا پزگاریكات، بەلام خۆی بە جۆرێك لاواز بوو، بە ئەندازەیهك لە مردوو دەچوو، ئێستا بەر لە هەر فریشتەیهك پێویستی بە پزگارکردن بوو. من كە لەگەڵ خۆمدا گەیاندمەوه بيمارستانی مەریوان، هیچم نەدەزانی، نەمدەزانی كە كەشتی فریشتەكان سووتاوه، نەمدەزانی چاره‌نوسی مەهدائیلی فریشتە و خانمی مەلەكبەین نادیاره. تەنیا شتێك دەمزانى ئەوه بوو فریشتەكەم بە بێ

بولبولیاری دهرمیت. دلنیا بووم زیندویتی فریشته‌کان وابه‌سته‌ی مانه‌وه‌ی مروّفه جوانه‌کانه له سه‌ر زه‌وی، هر کاتیکیش که سانی وه‌ک هۆشه‌نگ له سه‌ر زه‌وی نه‌مان، نه‌و کات ئیتر فریشته‌ش نامیتیت... به‌لام ئیستا هۆشه‌نگ له به‌رده‌مندا دهرمد، وه‌ک شوپشگیتپکی خورافه‌ت په‌رست و نه‌به‌دی چاوه‌ بیماره‌کانی لیکده‌نا و خۆی بۆ مردن ناماده‌ده‌کرد. من توند ده‌ستیم ده‌گرت و پیمده‌گوت «هۆشه‌نگی برام مه‌ره... هۆشه‌نگی برام مه‌ره». نه‌و ده‌نگی لیوه‌ نه‌ده‌هات... توند ده‌ستیم ده‌گوشی و ده‌مبینی ده‌سته‌کانی ساردن، هه‌لده‌ستام و به‌ریواقیتیکی دریزدا رامده‌کرد... به‌ره‌و ژووری پزیشکه‌کان رامده‌کرد و هاوارمه‌کرد... رامده‌کرد و هاوارمه‌کرد... رامده‌کرد و هاوارمه‌کرد... من پاکردن نییه‌ به‌ریواقی بیمارستانیکی دووردا، ده‌مزانی ته‌نیا هاواری ترسای پیاوێک نییه‌ که چه‌ندین ساله‌ به‌ ناگا و بیناگا، نه‌م بیماره‌ په‌نگزهرده‌ ده‌پاریزیت که ناوی هۆشه‌نگی بولبولیاره، به‌لکو پاکردنی دیوانه‌یه‌کی گه‌وره‌یه، پاکردنی مه‌ستیکی به‌دکاره، له سه‌رده‌میکه‌وه بۆ سه‌رده‌میکه‌ تر. من ده‌چوومه به‌رده‌می ژووری دکتوره‌کان و هاوارمه‌کرد «فریامکه‌ون، هۆشه‌نگ دهرمیت». هاواره‌که‌م له هه‌وادا، له شه‌ودا، له پیواقی گه‌روی گریاوی خۆمدا ده‌نگیده‌دایه‌وه... من ده‌مزانی نه‌وه بولبولیاری نییه‌ دهرمیت، به‌لکو منم، ئیوه‌ن، نه‌وانی ترن... له‌و ساته‌دا بولبولیاری بۆ من سه‌مبولی هه‌موو فریشته‌ کوژراوه‌کانی سه‌ر زه‌وی بوو، توند له ده‌رگای ژووری پزیشکه‌کانم دا و گوتم «بولبولیاری دهرمیت... دهرمیت». به‌لام هیچ که‌س ده‌رگای نه‌کرده‌وه، هیچ که‌س... دلنیا بووم نه‌و ساته‌ ساتی کۆتاییه، ساتیکه‌ جیهان خالیک له سه‌ر هیلای خۆی داده‌نییت و پیمانده‌لیت «بوه‌ستن».

مروّف ده‌ییت هه‌میشه‌ پشووێه‌کی دریز بدات بۆ نه‌وه‌ی بیریکاته‌وه، چون له‌گه‌ل فریشته‌که‌ی خۆی و فریشته‌ی نه‌وانی تردا په‌فتاریکات، من

هينده هاوارمه كرد و هيند توند ده رگاي پزيشكه كانم ده کوتا، بيهوش ده بووم. له و ساته دا كه گيژده بووم و ده كه وتم و سه رم دهيدا به كاشي زه ميني بيمارستانه كه دا، ده مزاني كه هوشم ديت هوه، له سه رده ميكي ديكه و زه مانتيكي ديكه و جيهانتيكي ديكه دا به ناگاديمه وه. به لام چ سه رده ميكي و چ زه مانتيكي و چ جيهانتيكي، نه و كات نه سته م بوو هيچي ده رياره بزانه... كه كه وتم و گويم له دهنگي له شي خوم بوو ده كه وینه سه ر زه وي بيمارستانه كه، دلنيا بووم پيوستيم به پشوه... پشويه كي دريژ... زور دريژ... پشويه ك تييدا بتوانم ويړاني دونيا و ويړاني نيشتي مان و ويړاني خوم له بيريكه م. نه وه به كه مجارم بوو له زه ت له بيهوشي به رم، له زه تيكي قول، به تامتر له له زه تي ژيان و له زه تي مه رگ. به ر له وه ي ته واو ناگام له خوم نه مي نيت، به ر له وه ي باوه ش بو تاريكي و بيدهنگي بكه مه وه، هاوارم كرد «واي چ جوانيت... چ جوانيت... چ جوانيت... نه ي بيهوشي».

كوتايي كتيبي به كه م